

CORPUS
SCRIPTORUM HISTORIAE
BYZANTINAE.

EDITIO EMENDATIOR ET COPIOSIOR,

CONSILIO

B. G. NIEBUHRII C. F.

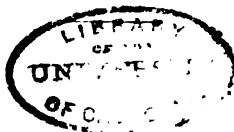
INSTITUTA,

AUCTORITATE

ACADEMIAE LITTERARUM REGIAE

BORUSSICAE

CONTINUATA.

THEOPHANES.

VOLUMEN I.

BONNAE

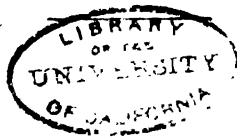
IMPENSIS ED. WEBERI

MDCCGXXXIX.

THEOPHANIS
CHRONOGRAPHIA.

EX RECENSIONE

IOANNIS CLASSENI.

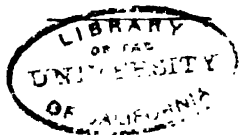
VOLUMEN I.

BONNAE
IMPENSIS E. D. WEBERI
MDCCCXXXIX.

THEOPHANIS
CHRONOGRAPHIA.

EX RECENSIONE

IOANNIS CLASSENI.

VOLUMEN I.

BONNAE
IMPENSIS E. D. WEBERI
MDCCCXXXIX.

PRAEFATIO

IOANNIS CLASSENI.

Theophanis in novo hoc Byzantinorum scriptorum corpore edendi officium, quod B. Niebuhrius adolescenti mihi novem abhinc annis demandaverat, diu intermissum et propter locorum et temporum vicissitudines paene renuntiatum, nunc tandem ex auctoritate Illustrium Virorum, qui summam huius editionis curam gerunt, ita absolvi, ut studiorum meorum rationes et subsidiorum copiae tulerunt. Quum enim princeps huius chronographiae editio, quae Parisiis anno 1655. prodiit, inchoata illa a Goaro et post immaturam eius mortem a Ioanne Combefiso ad finem perducta, tum propter editorum sive festinationem sive negligentiam, tum propter serum codicum, quos nacti sunt, usum, tam multis obsessa esset vitiis, ut persaepe impedita haereret lectio: hoc mihi nova recensione efficiendum proposui, ut scriptor quantum fieri posset non aliis quam quae ipsius tarditas ingenii et fatuitas commisisset, vitiis premeretur. Primum igitur farraginem illam variarum lectionum, quas editor Pa-

riensis post textum graecum, quem vocant, typis expressum ex sex codicibus passim enotatas in unum congegessit, ita quasi vinculis suis dissolvi et ad verum scriptoris usum suo quamque loco contuli, ut quicquid bonae frugis in coacervatis istis copiis laturerit, in lucem prodiret. Quarum ope quum iam non paucos libri locos in meliorem formam redigere liceret, multo maius adiumentum et vere salus ei contigit ex nova collatione praestantissimi codicis, qui in Regia bibliotheca Parisiensi inter Coislinianos sub nro. 133. asservatur. Debetur ea insigni diligentiae virorum doctissimorum et clarissimorum, Constantini Schinae Graeci, qui hodie Othoni Augustissimo Graeciae regi a consiliis civitatis est et primus Academiam Atheniensem faustis auspiciis conditam rexit, et Mauriti Pinderi, professoris Berolinensis, qui anno 1827. Parisios profecti singulari cura et assiduitate hanc operam taedii plenam exantlarunt. Praecellit autem liber Coislinianus tam longe ceteris omnibus, et curae a duumviris illis huic libro excutiendo datae constantia et fides tantopere levitatem et socordiam eorum superat qui reliquos inspexerunt, ut Theophanes nunc demum firmum fundamentum nactus esse vere praedicari possit. Nam innumeris locis ex libro Coisliniano citra omnem dubitationem veram scriptoris manum restitui, saepissime eius unius secutus auctoritatem, haud raro accedentibus aliorum, imprimis Peyreziani et Barberiniani, suffragiis: quumque ducis nostri praestantiam saepe in locis impeditissimis expertus essem, etiam in levioribus rebus illi morem gerere haud dubitavi. Ubi

omnium librorum lectiones nondum incorruptam scriptoris manum exhibere videbantur, coniectura verum assequi conatus sum: cui tamen parcus indulsi, haud ignarus in tali scriptore neque sermonis puritatem neque concinnitatem sententiarum esse quaerendam. Sed ea, in quibus pravus sequioris aevi usus vel pingue hominis ingenium ab antiquis artis et linguae praeceptis deflexit, in indicem graecitatis referre quam inconsiderato iudicio ad priscam normam refingere malui.

Codices quibus vel primus vel post Parisienses editores usus sum, his literarum signis notavi:

A est codex Coislinianus nro. 133.

a " " Francisci Barberini Cardinalis.

b " " Vaticanus nro. 154.

c " " — " 155.

d " " — " 979.

e " " Palatinus.

f " " Peyrezianus.

De his praeter Coislinianum in editione Par. pag. 511. haec legitur Goari adnotatio:

«Regium exemplar cum MSS. duobus aliis eisdemque correctissimis collatum; uno Eminentissimi Cardinalis Francisci Barberini, altero Illustrissimi D. Peyrez bibliotheca acceptis. Hoc Peyrez ipse cum Regio comparaverat: nunc regium cum Peyreziano vicissim confertur. Alterum ex collatione cum Vaticanis sub numeris 154. 155. et 979. et uno Palatino num. 246. lectionum omnium discrimina in margine ostentat.»

»Regium nostrum cum Barberino isto codice iterum comparatur: quodque in eo ex Vaticanis et Palatino collectum, id totum huc transfunditur.«

Unum est quod de mutata totius operis forma moneam. Annorum notationes in editione Par. ad codicum exemplar ita comparatae sunt, ut in quovis novi regis vel episcopi accessione praeter annum mundi et divinae incarnationis etiam reliquorum regum et episcoporum anni diserte indicati sint, tali fere schemate:

κόσμου έτη 595.	της θείας σαρκώσεως έτη 495.	Ρωμαίων βασιλέως Αναστασίου έτος ια'.	Περσών βασιλέως Καβάδου έτος η'.	Ρώμης επισκόπου Συμμάχου έτος β'.	Κωνσταντινουπόλεως επισκόπου Μαρκεδονίου έτος ζ'.	Ιεροσολύμων επισκόπου Σαλουστίου έτος α'.	Αντιοχείας επισκόπου Φλαβιανού έτος δ'.	Αλεξανδρείας επισκόπου Ιωάννου έτος ε'.
-----------------	------------------------------	---------------------------------------	----------------------------------	-----------------------------------	---	---	---	---

Hanc annorum notandorum rationem si editio nostra secuta esset, magnum fecisset dispendium chartarum, quibus parcere praesertim in tam grandi opere satius erat. Quod sine ullo perspicuitatis detrimento factum esse videtur: nam, tabellis istis abiectis, mundi et Christi anni ubique in margine appositi et primus novae cuiusque accessionis annus indicatus attento lectori idoneam copiam faciunt reliquorum magistratuum annos facillimo computo

inveniendi. Sed vel sic huius libri moles quamquam in brevius contracta tantum excrevit, ut Goari et Combefisi notae cum indicibus, historico Combefisi, graeco meo, in alterum volumen, quod proxime sequetur, essent ablegandae.

Scribebam Lubecae d. 26. Sept. 1839.

CANDIDO LECTORI,

F. FRANCISCUS COMBESIS Ordinis FF. Praedicatorum Congregationis S. Ludovici.

En tibi diu expectatum Viri sanctissimi, nec doxῆσι minus ac confessione, quam scribendi industria ac labore illustris, Theophanis Chronographicum opus, ac historiam; ut cuius summaris Graecis pariter ac Latinis hactenus fruebaris, ipso nunc pleno, ac quale vel ipse edidit, vel ad nos Codicum non parva seges transmisit, abundantius delecteris. Et ea Theophanis non minima laus, quod eius toties descripta lucubratio, ipsa brevitate cum pari perspicuitate Lectorem recreans, immensumque historiarum aequor haud ita multis versibus repraesentans: quod item si qui fere Graeci, Latiniq̄ue post eum eo velut caractere scripsere, ac historiarum breviarum posteris reliquere, quoad illa porrigitur, non tam suum aliquid prodixerint, quam sublectum Theophanem, inque maiores coactum angustias suppressis non paucis, iisque minime spernendis, alio vel idiomate, vel stylo nonnihil puriori redderint.

De Theophane, eiusque natalibus, ac vitae tota institutione, necnon de illius opere hoc, ac ei coaevis aliis eiusdem nominis, ac instituti; praeter monumenta ipsi libri fronti praefixa, multis satis R. P. Iacobus Goar ὁ μακρυτίης, ipso statim limine earum Notarum, quas illius posthumas produxi. Iam enim Theophanis toto ipso textu, adeoque et Leonis Grammatici, exceptis fortasse pauculis foliis, typis mandato, Notisque ad Theophanem duntaxat digestis, dum absolutionem, maioraque alia vir vietati, literis, Gruecciae natus cogitat; mor

fere sanctissimi Praedicatorum Antistitis Dominici ad Nonas Augusti anni MDCLIII. expletis feriis, gravis accensa bile morbus invadit, ac ad Septembrem iam vergentem varie discrucians, ac corpusculum deterens, de patria, atque exitu sollicitum facit; quando et pie inter fratrum manus (quin et filiorum, Sodalitii totius vice Magistri Ordinis; ut vocant, Praeses existens) diem obit. Statim itaque appetente invale tudine, ut nihil ea ipso exordio mitior fuit, ut quod superesset Theophani praestarem pro antiquo amicitiae iure, ac communi bus studiis etiam etiamque rogavit. Annui; nec enim vel amico aliquid, aut rem sic iustam, eque re communi negare potui. Notas itaque quales relictæ erant, praelo subieci, ac quam potui, ut emendate prodeant, curavi. Indicem copiosissimum, quod ita commodum videretur Chronographicae tantæ molitioni, adieci; totumque adeo Theophanis ipsum textum, ac Leonis Grammatici, versionemque recensens, occurrerunt multa, quae secundas curas sic spisso opere viderentur desiderare. In eam rem igitur Notas posteriores, ac emendationes strictim, pene que defunctorie instituendas putavi, ut id fere praestarem Patri Goar in Theophane, quod ille Xylandro in Regiae editionis Cedreno. Nec enim quod Gretsero in Codino, ubi non defunctorius, sed plane exquisito opere, de Graeca sequioris praesertim mediæque aevi literatura, idem laudem habet. Interim angebat animum, quod Graecum exemplar Laudationis Theophanis nusquam occurreret: Lipomanus duntaxat, exquæ eo Surius ad Martii XII. Latinam repraesentaret. Ipsum quod ita Latine redditum erat, monumentum egregium indicabat, quo et Anastasius delectatus esset. Audieram saepe quærentem P. Goar, quod nusquam illius copiam nancisceretur: ipse nihilominus nihil importunitatem veritus, quam gratissimam fore noveram, pulsandas iterum Eminentissimi Cardinalis Francisci Barberini fores in eam rem decrevi. Scribo igitur, deplorato Fratris charissimi apud communem, olimque amicum funere, unum deesse, quo Theophanis pater ipse atque productor videatur esse. Multum quidem in eum contu-

lisse, quod Romae per Buccardum domesticum Latio donatum praelo adornaverit, eamque Parisios versionem si quid usui esse posset, destinaverit; ut nempè illustrior prodiret typis Regiis, Patrisque Goar maturioribus studiis; quod item Theophanis textum cum Vaticanis uno, et altero collatum, ut inde Regius antiquissimus Theophanis textus illustrari, sarciri, ac emendari posset, transmiserit. Deesse nimirum dictum tanto Viro, sanctoque ab aequali, vel suppari Encomium. Id ut diligentia, ac auctoritate mihi obtineat, omnes in Theophane numeros implevisse: eius editionis maximam consecutum gloriam, patronumque in caelis demeruisse potentissimum. Audit haec nihil segni aure Eminentissimus Princeps, suos Romae, ac aliorum frustra excutit pluteos, Syracusas, ac Siciliam vestigat, Venetias rimatur; illique tandem favente Numine thesaurus occurrit in S. Marci Bibliothecae Codice; ex quo in nos derivatus, eaque Eminentiss. Cardinalis Barberini diligentia, Eminentissimique Collegae Cardin. Ottoboni beneficio, atque munere. Habes, Lector, quid fere praestitum in Theophane, ac qui in eo contulerint operam, dum tamen Viros clarissimos fratres Puteanos, τὸν μακροίτην, et quem Deus diu superstitem servet, nec ipsos defuisse, ut nusquam bonis studiis desunt, quibus possint prodesse, non nesciveris. Praeter enim Regium antiquissimum Codicem, in quo Syncelli Chronographiae Theophanis textus, tumque Leonis Grammatici subnectitur, ex quo P. Goar edita omnia exscripsit, humanissime commodatum, etiam Peyrezianum eidem procurarunt, ac eius esse voluerunt, non inutilem illum tum suo ipsum nomine, tum quia collatus cum Palatino.

Theophanem brevi sequetur Continuator ex Eminentissimi eiusdem Cardinalis Barberini Codice, ad quem Pselli bene multa historica Eminentissimi Cardinalis Mazarini Codex spississimus suggeret, iusto complendo volumine. Vale. IV. Kalendas Maii MDCLV.

BΙΟΣ ΚΑΙ ΕΓΚΩΜΙΟΝ

ΣΥΜΠΛΕΚΟΜΕΝΟΝ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΡΟΣ ΗΜΩΝ

**Θ Ε Ο Φ Α Ν Ο Υ Σ ,
ΤΟΥ ΚΑΙ ΙΣΑΑΚΙΟΥ.**

**S. P. N. THEOPHANIS,
QUI ET ISAACIUS,
VITA ATQUE LAUDATIO.**

Όσον τι πάσχουσι τὴν κοσμικὴν διαπεραιούμενοι θάλατταν ἔμποροι, καὶ τὰ μακρὰ πελάγη μειζόνων ἐφέσει κερδῶν διαμείβοντες, ἀπροσμάχῳ μὲν κλύδωνι καὶ κύμασι ἀλλεπαλλήλοις σφοδροτάτοις καταγιζομένοις τοῖς πνεύμασι προσπαλαίοντες
5 ζοφώδεσι καὶ θυέλλῃ, μικροῦ δεῖν αὐταῖς ἐλπίσιν ναυαγίσσοντες· εἰ γὰρ πού μικρᾶς αἰθρίας ἐπαυγασύσης, ἀστὴρ τοῦτοις ἐπανατείλῃ χειμαζομένοις σωτήριος, αὐτοὶ μὲν τὴν ψυχὴν λαμπρότητι τοῦ φανέντος ἄστρου καταυγαζόμενοι, τὸ πλεῖστον τῆς ἀθυμίας ἀποσκευάζονται· τὸν δὲ τοῖς οἶαξιν
10 ἐγκαθήμενον προθυμότερον ἔχεσθαι τούτων ἐγκελεύονται· ὁ

4. προσπαλαίοντας Pat.

Quae mercatoribus, mundi pelagus, et longinqua maria maioris lucri gratia traicientibus solent accidere, dum cum invictis fluctibus undisque crebro se impetu atrae procellae ventorumque vi atque turbine validissime collidentibus luctantes, prope desperata salute, naufragium expectant: (si enim paulo sereniori caelo salutare iubar periclitantibus ipsis affulserit, eius luce perspecta respirant, animumque recipiunt, ac rectorem navis ad gubernacula sedentem hortantur, ut alacrius munere fungatur suo: ille vero sublati oculis splendorem

δὲ τὸ ὄμμα τείνας μετέωρον, καὶ ὡσπερ ὀδηγῶ τῷ καταλάμποντι χρωάμενος, τὸ βλοσυρὸν τοῦ κλύδωνος τέχνη καταπαλαίων, πρὸς εὐθείας τρίβους πηδαλιονχεῖ τὴν ὀγκάδα· τοιοῦτόν τι καὶ τοῖς τὴν νοητὴν τοῦ βίου διεκπερῶσι θάλατταν, καὶ πρὸς τοὺς ἀκύμονας τοῦ μέλλοντος αἰῶνος ἐνορμισθῆναι 5 λιμένους κατεπειγομένοις ἐπισυμβαίνειν εἶωθεν. ἀφράστῳ γὰρ τῶν πειρασμῶν καταντλουμένοις κλύδωνι, καὶ βαθυτάτῳ σκότει τῶν δαιμονικῶν κατεσχημένοις περιστάσεων, αἱ τῶν Θεοφιλῶν ἀνδρῶν ὡσπερ ὑπ' ὄψιν πράξεις τιθέμεναι, τῇ μὲν οἰκείᾳ λαμπηδόνι τὸν ἐκείνων σκότον ἀποσκηδάζουσι, διδα- 10 σκαλαίαις δὲ ταῖς Θεοπνεύστοις τὸ τῶν παθῶν καταστροφῆσαι κλυδώνιον ἡδίστης γαλήνης κατεμπιμπλῶσι, καὶ πρὸς τὴν ποθουμένην ἕαστα παραπέμπονσι κληρουχίαν, τῷ φόρτῳ τῶν ἀγωγίμων ἀγαλλομένους. ἄλλους μὲν ἄλλοις ἐμπρέποντας ἂν εὐθροῖς τοῖς κατορθώμασι, καὶ τὸν μὲν τὸ τῆς 15 ἐγκρατείας στερεὸν αὐτοῖς ἔργοις σαφῶς ὑπογράφοντα, τὸν δὲ τὸ τῆς σωφροσύνης λαμπρὸν, καὶ ἕως ἢ τῆς ἀκολασίας περιγίνεται δεσποτεία, μάλα νεανικῶς ἐκδιδάσκοντα· ἕτερον τῶν ἀρειῶν ὡς ἀρχετύπῳ πίνακι τὴν κτῆσιν διαζωγραφοῦντα τῷ βίῳ· ἄλλον πρὸς τὴν τοῦ βίου παντὸς παιδοτριβοῦντα 20 καταφρόνησιν, καὶ ἄλλον πρὸς τὴν τῆς καινῆς δόξης ὑπεροψίαν κραταιῶς ὑπαλείφοντα. Θεοφάνους δὲ τοῦ Θειοτάτου πατρὸς προσομιλήσας ταῖς πράξεις, πῦσαν ἂν ἰδέαν κατίδοις κελῶν ὡς ἐν εὐθαλεῖ παραδείῳ φντουρογομένην.

3. εὐθείας Par.

intuitus, eoque tanquam duce usus, trucem procellam arte superat, et ad rectum cursum navem dirigit;) eadem fere in hoc vitae pelago navigantibus, et ad tutum futuri saeculi portum studiosè tendentibus, contingere consueverunt. incredibile enim tentationum aestu laborantibus, densissimisque casuum daemoniaca arte, ac invidia res humanas excipientium tenebris circumfusus, res a sanctis viris gestae sub aspectum velut positae, splendore suo nebulam eam discutunt; divinae doctrinae perturbationum feros sopientes fluctus, iucundissima implent tranquillitate; ac pretiosis mercibus onustos atque laetantes, ad opatam facile provehunt hereditatem. alios igitur aliis ornatos virtutibus invenies: hic abstinentiae rigorem rebus ipsis palam facit: ille castitatis splendorem, utque incontinentiae vis superetur, strenue admodum docet: alter virtutes velut principi tabellae humanae vitae appingit: alius ad saeculi totius contemptum erudit: est denique qui ad inanem gloriam spernendam valide accendat. at si divinissimi patris Theophanis res gestas consideraveris, tanquam in horto florido virtutum omne genus altis in eo radicibus adultum inveneris.

Ταύτας ἐγκωμίους ὑποβαλεῖν προτραπεῖς, ἐταίμως εἶξα τῇ
 παραινήσει, τὴν ἐκ τῆς ἐκείνου πρεσβείας ἐπικουρίαν καταπι-
 στεύων θηρούσασθαι· οὐ πρὸς δόξαν τοῦ θαυμασίου, ποίαν
 γὰρ οἶσει δόξαν λόγος μακροῦ τῷ μέσῳ τῶν ἐκείνου κατορθω-
 5 μύτων ἀπολειπόμενος, τοσσαντίον δὲ μῦλλον, τῇ τούτου μνήμῃ.
 καὶ λόγους αὐτοὺς κοσμηῆσαι, καὶ μεγίστην ὑπόθεσιν ὠφελείας
 τοῖς ἐκμιμῆσθαι πειρωμένοις πρυτανεῦσαι χλιχόμενος. ἀλλὰ
 πρὸ τοῦ κρηπίδα τῷ λόγῳ προστήσασθαι, καὶ τοῖς ἰδρωσιν
 ἐναθλῆσαι τῶν ἐγκωμίων, τῆς ἀπορίας ἀσθάνομαι. βοᾷ γὰρ
 10 τὸν εἰς εὐφημίαν προκειμένον πατρίς καὶ γένος, καὶ κικῶσα
 φύσις, καὶ ταύτην ἐκ μεγέθους ἀρετῆ παρατρέχουσα, καὶ πάντων
 εἰς ἀρχὴν ἀγομένων, τὴν προσήκουσαν ῥαδίως οὐκ ἔστιν εὐρεῖν.
 πατρίς μὲν γὰρ νόμοις ἐγκωμίων, καὶ τῇ τούτου αἰετῇ καθο-
 πλισθεῖσα, τὰ πρωτεῖα τῶν ἄλλων ἀπενέγκασθαι φιλονεικεῖ,
 15 μὴ τοῦ οἰκείου τὴν στέρησιν καλλωπίσματος ὑπομεῖναι σὺν
 ὄρκοις καθικετεύουσα· γεννήτορες δὲ πρὸς τούτοις, παιδείᾳ
 τε τῇ τοῦτου καὶ τροφείοις ἐναβρυνόμενοι, κατόπιν ταύτην
 παραγκωνίζονται· ἀρεταὶ δὲ τῇ ἐκείνου προθέσει τε καὶ κτή-
 σει μεγαλαυχούμεναι, ἀνχένα τε γαῦρον ἐπαίρουσι καὶ μέγα
 20 τοῖς ἄλλοις βοῶσι, πρὸς τὴν ἐκείνου μόνην ἀπιδόντες ἔφεσι,·
 ῥᾶστα τὴν ἤτταν ἐπίγνωτε. τί δῆτα δράσω κριτῆς πραγμά-

3. ποῖαν Par.

7. τοῖς] αὐτοῖς Par.

10. γικῶσα Par.

Has ego ut laudatione prosequeretur, multorum adhortatione ad-
 ductus, prompto animo provinciam suscepit, illius precum auxilio fre-
 tus: non ut viro divino ac admirando gloriam conciliarem (quae enim
 illi gloria ex oratione mea, quae virtutibus eius longe est inferior,
 acquiri potest?), sed contra potius, ut rebus ab ipso gestis comme-
 morandis vim ipsam dicendi exornarem, et eas imitari studentibus
 adiumentum maximum offerrem. quamquam in ipso statim principio,
 antequam in ipsum laudationis stadium ingrediar, tanto me oneri im-
 parem sentio. simul enim et patria, et genus, et natura praestan-
 tior, et qua magnitudine naturam superat virtus, virum laudationis
 argumento propositum egregie honestant; ut cunctis exordio occur-
 rentibus, quid horum magis congruat, haud facile quis inveniat. pa-
 tria enim tum laudationum legibus, tum parentis titulo instructa, pri-
 mas sibi vindicat partes: oratque nos, atque obtestatur, ne propriis
 ornamentis spoliatur. parentes autem hanc cubito opposito propel-
 lunt, educatione ac disciplina ipsius gloriantes. virtutes vero, proposito
 eius ac possessione confusae, gloriosam cervicem attollunt, magna-
 que voce reliquis clamant, solum illius studium, atque animum spectantes,
 facillime victas se illae agnoscant. ego itaque inter res, quae se
 vinci non patiuntur, iudex constitutus quid faciam? parumper scilli-

των ἤταν οὐ δυναμένων ὑποστῆναι γεόμενος; ἢ δῆλον, ὡς μικρὰ τοῖς προτέροις ἐνομιλήσας, τοῦ δειχθῆναι χάριν ὑποίωσιν ὑπερόπτης γεγένηται τῷ φίλτρῳ πεπεδημένος τοῦ κτίσαντος, ὄλος τῶν ἀρετῶν κατὰ τὴν ἐκείνου γενήσομαι πρόθεσιν;

Ἦνεγκε τὸν θαυμάσιον πατέρα πατρίς ἢ βασιλείας ἐγ-5
καλλωπιζομένη τῷ ἀξιώματι καὶ τῶν ἄλλων ἀπασῶν ἐπὶ το-
σοῦτον ἀνωκισμένη, ὅσον εἰκὸς τῶν ἀρχομένων τὴν δεσποτέν-
ουσαν. περὶ ἧς πολλὰ λέγειν ἐθέλων τῷ τε πάντα τὸν περὶ
αὐτῆς λόγον μακροῦ τῷ μέσσω παρατρέχειν τὴν αἰσθησιν, καὶ
τῷ δῆλα πᾶσι καθεστάναι τὰ περὶ ταύτης λεγόμενα τοῖς 10
ἀνὰ πῦσαν οἰκοῦσιν ὅσην ἐφορᾷ ἥλιος, ἀνακάμπτομαι. γεν-
νήτορες δὲ οἱ τηλικαύτη γονῇ καὶ πατρίδι καταξίαν ἐπιγρα-
φόμενοι, πλοῦτῳ κομῶντες, στρατηγία λαμπόμενοι, ἀρεταῖς
ἀπάσαις δορυφορούμενοι, τῷ φίλτρῳ πάντων μάλιστα κατε-
στίφοντο, οὐ τῶν θεοφιλῶν μόνον, καὶ οἷς ἢ καλοκαγαθία τὴν 15
φιλίαν προξέτει, οὐδὲ τῶν ἴσοις φαιδρνομένων τοῖς ἀξιώ-
μασιν, εἰ καὶ χειρίστη συνδεθεῖσα ψυχῇ, οἷς ἢ χρεῖα τῷ
φίλτρῳ παρείχετο, ἀλλὰ τυράννων καὶ βασιλέων αὐτῶν, οἱ
τὸ ὑπερβάλλον τῆς ἀρετῆς ἐκείνων αἰδούμενοι, διαφερόντως
τὴν φιλίαν ἠσπάζοντο. Ἰσαάκιος καὶ Θεοδότη τούτοις ὄνό- 20
ματα, εἴ γε καὶ ὄνόματος ἑμῖν μέλει. γίνεται τούτοις τοῦ
πολλοῦ καὶ μεγίστου κλήρου διάδοχος ὁ νῦν ἡμῖν εἰς εὐφη-

14. fort. κατεστίφοντο.

17. fort. χειρίστη συνδεθεῖσα ψυχῇ.

cet in prioribus immorabor, ut ostendam, quanam ipse creatoris amore inflammatus contempserit, et pro nihilo duxerit: deinde pro illius propositi ratione virtutibus eius exponendis totus insistas.

Tulit virum hunc admirabilem illa patria, quae imperii dignitate decorata, caeteris omnibus tantum antecellit, quantum reginam subditis praestare par est: de qua multa me dicere volentem impedit, tum quod nulla sermonis vi explicari possunt, quae de illa sensus renuntiat; tum quod omnibus, quascunque sol aspicit, terrae partes habitantibus sunt cognitae. parentibus ortus est tali sobole, patriaque dignis, qui divitiis affluentes, militari gloria clari, omni virtutum choro nouati, omnium in se amorem propensissimo affectu converte- rant: non eorum dumtaxat qui religiosis moribus eniterent, ac quibus probitas ipsa amicitiam faceret; aut qui paribus erant dignitatibus insignes, licet pessimo essent animo praediti, atque amicitiam propriis commodis metirentur: verum etiam tyrannorum, ipsorumque imperatorum, qui ipsi virtutis eorum praestantiam reveriti, longe charissimos habebant. Isaacius et Theodota, si quid vobis etiam nomen est curae, vocabantur. his amplissimae hereditatis natus est heres ille, qui nobis in praesentia laudandus est: maternaque effusus alvo

μίαν προκείμενας, καὶ τῆς μητροφίας νηδύος ἐκβάλλεται ἀστέρι ὀπωρινῷ ἐναλίγκως, τὴν τῆς ψυχῆς ὠραιότητα τῇ εὐφροεΐᾳ καθυποφαιίνων τοῦ σώματος. οὐ γὰρ ἐπέκει ἀνδρὸς γεννητοῦ παῖς ἐμμέναι, ἀλλὰ Θεοῦ, ἐκ μητρὸς ἡγιασμένος κατὰ τὸν 5 προφήτην Ἰερεμίαν, καὶ πᾶσι καλοῦς ἀρχῆθεν μεχρὶ βίου δυσμῶν ἐλλαμπόμενος.

Ἄλλ' ὁ μὲν τούτου γενέτης τῷ χωρίῳ τῶν κακῶν βραχὺ προσβιούς, αὐταῖς φροντίσι καὶ στρεπτηγίᾳ τοῦτο λιπών, τὴν ὠρισμένην ὑπέληθε πᾶσιν ὑπαδμημίαν, τριετοῦς ἤδη τοῦ παιδὸς 10 τυγχάνοντος. ἧ δὲ.

* Τοῦτον ἐκείνην ἐξαικόνιζον ἀρμονίαν, ἐν ἧ παῖδες οἱ 15 τρεῖς μετὰ τῆς ἀρμονίας τοῦ τυραννικοῦ προστάγματος καταπτύσαντες, ἐν μέσῳ καμίνου φλογὸς τὸν παγκόσμιον αἶνον τῷ σεσωκότῃ προσήγαγον. πάντες δὲ πρὸς τὸ θυμῆρες καὶ 15 παιδρὸν ἀνειμένοι, τὴν ἐπιθαλάμιον ἐκείνην ἐπανηγήριζον εὐωχίαν, ἀλλ' οὐκ ἤμβλωνε ταῦτα νοῦν τοῖς θεοῖς ἐμμελετώοντα καὶ τὴν προσοῦσαν πρόθεσιν ἐξανύσαι διασπουδαίοντα. νυκτὸς δὴ τῷ κοιτῶνι τῇ συμβίῳ ἅμα προσορμισθεῖς ἐπὶ τῆς κλίνης παρακαθιστάμενος, ὄλος τε τῶν θεῶν γενόμενος, στε- 20 ναγμῷ τὸ προσὸν τῇ ψυχῇ πάθος ὑποσημαίνων, τοιῶνδε λόγων ἀπάρχεται. ὁ μὲν παρῶν βίος, ὃ γύναι, βραχύς, ὡς πᾶσιν εὐδῆλον, καὶ ἀδηλίᾳ τοῦ μέλλοντος τέλεον κεκρατημέ-

10. Desunt multa, ut et in Lipomani Cod. quem ipsum hunc Venetum arbitror, cuius apographum repraesento. (Not. ed. Par.)
15. ἐνωχίαν Par.

autumni stellae persimilis, eximia corporis pulchritudine, parem animi venustatem sub obscuris indicibus prodebat. neque enim mortalis hominis, sed dei filius esse videbatur, ex matris utero in Ieremiae prophetae morem sanctificatus, et iam inde ab ipso ortu ad extremum usque vitae finem virtutibus omnibus illustris ac clarus.

At pater ipsius, cum exiguo temporis spatio in malorum hac regione vitam produxisset, ea cum curis atque praefectura relicta, praefinitae cunctis peregrinationis terminum absolvit, cum iam puer trimulus esset. mater autem

Illud canticum expresserunt, quo tres pueri, contempto tyranni iussu, in medio camini ardentis servatorem collaudarunt. sed cum omnes ad hilaritatem, laetitiamque profusi, nuptiarum convivium celebrarent, mens tamen illius nihil his obtusa est, quae divina meditaretur, animique propositum explere cuperet. cum iam itaque appetente nocte cum sponsa cubiculi secreta petiisset, ac lecto assideret, totoque animo res divinas agitare, suspitio indicans desiderium suum, sic eam alloqui aggressus est: vitae curriculum, coniu, ut

νος· οὐ γὰρ ἐμφανές τι τῶν πάντων καθέστηκε, τότε θάνατος ἐπελθὼν, καὶ τούτου χωρίσας πρὸς τὸ μέλλον παρπέμψει καὶ κοινὸν δικαστήριον, ἐτασμοῖς ἀκριβέσι τῶν πεπραγμένων ὑποβληθῶσι. ἐντεῦθεν ἀνέτοιμον ἐνόησε λαβὼν καὶ πλείστοις φορτίοις ἑμαρτημάτων βυρνωμένον, τῆς τοῦ 5 κτιστοῦ καλοποιουῦ ὠραιότητος εἰς ἅπαν ἄλλοτριώσας, οἴμοι αἰώνιος καταδικάζει πυρὶ· μικρὰ δὲ καὶ δακρήσει μόνη τὰ καλὰ κεκτημένος, ἀπειροῖς ἀνιαιροῖς περιτεχνίζεται ἰδιοποιούσι τὴν τελευτήν. πόσον δὲ τῶν τούτου καλῶν μόνιμον ἔατηκε; πλοῦτος; ὁ κακίας μᾶλλον ἢ ἀρετῆς ὑπηρέτης μὴ καλῶς κυβερ- 10 νώμενος, ἀλλὰ μυρρίους τοὺς ἐπιβουλεώντας ἔχων, πρὶν κατὰ γνώμην κτηθῆναι πολλακίς διώλολε. κάλλος σώματος εὐχροία τε καὶ συμμετρία μελῶν προσγινόμενον; ἀλλ' ἢ χρόνος σθεσθὲν ἢ νόσῳ μαρνανθὲν διαρρῶν ἔχετο. δόξης ἀνθρωπίνης περιπέτεια; καὶ τί ταύτης εὐτελέστερον, ᾧ φιλιτάτη, μάλιστα 15 πρὸς τὴν αἰδίων ἐκείνην, ἣν ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδε καὶ οὐκ οὐκ ἤκουσε, παραβαλλομένης. ἦν γὰρ ὁ προῦ κτησόμενος οὐκ οἶδεν εἰ μέχρι δειλῆς ὀψίας παραμενεῖ, πῶς ἂν ταύτην ἐν καλοῖς λογίζαιτο; μικρὸν οὖν, εἰ δοκεῖ, τοῦς τῆς φύσεως λει-

6. καλοποιουῦ Par.

12. εὐχροία Par.

16. ἔθε Par.

18.

εἰ] ἢ Par.

19. fort. λογίζαιτο.

omnibus patet, exiguum est, prorsusque incertum. nemo enim mortalium novit, quando mors accessura sit, nosque hinc ad futurum illud, quod omnibus est commune, amandatura iudicium, in quo rerum gestarum ratio severis quaestionibus reddenda erit. hinc quandoque imparatos, magnisque peccatorum cumulis oneratos, a creatoris pulchritudine, ex qua manat quod pulchrum est, penitus extorres, aeternis heu! flammis addicit: atque is, qui exigua bona, si tamen dicenda sunt bona, quae specie tantum et opinione sunt eiusmodi, possederit, innumeris implicatur molestiis, quibus vitae finis aegre immunis sit. quidnam vero ex iis quae huic suppetunt bonis, firmum ac stabile? num divitiae? at certe illae, quae vitii magis, quam virtutis ministrae sunt, non recte administratae, ac cum multorum insidiis obnoxiae existant, nondum ex voto partae saepius dilabuntur. an pulchritudo corporis, quae ex quadam coloris suavitate, atque apta figura membrorum consistit? verum illa aut tempore extinguitur, aut morbo desorescit. humanae gloriae ostentatio? quid vero illa abiectius, o coniux charissima, praesertim si cum aeterna illa, quam nec oculus vidit, nec auris audivit, compararetur? quae enim eiusmodi est, ut cum eam mane adeptus sis, nescias an usque ad vesperam sit permanens, quid est cur in bonis numeretur? haec cum ita sint, si videtur, tantisper naturae obsecuti legibus, nobis ipsi super-

τουργήσαντες νόμοις, ἡμῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἄνω γενόμεθα, πᾶν ὃ μὴ παραμένει τῷ μέλλοντι προσφυῶς ἀποτιναξόμενοι.

Τοιαῦτα μὲν ὁ νέος τῷ σώματι καὶ παλαιὸς τῷ φρονήματι, καὶ πολὺ τούτων ἔλεγε πλείονα· ἡ δὲ τοῦ Χριστοῦ ἁμίαντος καὶ ἀκεραία περιστερᾶ, ἡ τρυγῶν ἡ φιλέρημος μᾶλλον καὶ φίλαγνος, ἡ φιλόγαμος, ἡ τὸ τοῦ μάρτυρος Μαρδαρίου γύναιον πολλῶ τῷ μέσσω τὸ εἰς Χριστὸν φίλτρον παραδραμοῦσα, ὅσον τὰ χρηστὰ συμβουλευάσα, κοινωνὸς τούτων ὑπῆρξεν ἐν ἅπασι, τοιοῦτοις ἀμείβεται λόγοις τὸν σύνευνον·
 10 καὶ πόσω μᾶλλον δικαιοτέρον, ὃ φίλτατε, δι' ὄλου τὸ τῆς παρθενίας τηρῆσαι καλόν, ἢ τῷ πλείστῳ μέρει καταρρηπῶσαι! τίς δὲ τούτων ἐγγυητής, ὅτι τῷ βίῳ λειτουργοῦσι καὶ πρὸς παιδοποιῶν ὑπαγομένους τὸ ἄδηλον ἐκδέξεται τούτων, ἀλλὰ μὴ τῶν χρηστῶν ἐλπίδων προαναρπάσαν ματαίας ταύτης ἐναπο-
 15 θέλξει; πόσω δὲ εὐκλεέστερον τὸν ἐλαφρὸν τοῦ Χριστοῦ ζυγὸν ἐκ νεότητος ἄραντας, τοῦ ἐπομένου τούτῳ καταξιωθῆναι μακαρισμοῦ, ἢ πρὸς βραχὺ δῆθεν τοῖς ματαίοις ἐνασχοληθέντας, πῆξιν ἐν τούτοις τοῦ λογισμοῦ λαβόντας, τοῖς χειρίστοις ἐναπομένειν! ἔκπληξις εἶχε τῶν λεγομένων τὸν νεανίαν· τὰ
 20 γὰρ κατὰ πᾶσαν προσδοκίαν παραδόξως ἀκήκοεν· καὶ πρῶτα μὲν σὺν δάκρυσι πρηγῆς τῆ γῆ προσκυλισθεῖς, τὴν ὑπὲρ τούτων εὐχαριστίαν ἀνετίθει τῷ κτίσαντι· ἔπειτα τῷ γυναιίῳ

11. κατερρηπῶσαι Par.

14. ταύτη margo Par. malim ταύτας.

21. προσκαλιθεῖς Par.

22. κτίσαντι Par.

nisque studeamus, iis omnibus opportune reiectis, quae futuro aevō minime perseverant.

Haec atque alia multa ille corpore iuvenis, sed prudentia senex loquebatur; cum pura, atque integra Christi columba, et turtur solitudinis, et castitatis cupidior quam nuptiarum, atque Mardarii martyris uxoris accensum in Christum amorem longe superans, quo meliora consulens in omnibus illis viro socia extitit, verbis eiuscemodi marito respondit: multo aequius fuerit, sponse charissime, virginitalis pulchritudinem semper integram servare, quam maxima ex parte eam inquinare: quis autem fore spondeat, ut qui huic serviant, dantque libris operam, voti compotes quandoque fiant, non maturore praerepti fato inani spe emigrent? quanto clarius, ut leve Christi iugum ab adolescentia tollentes, beatitudine, quae inde sequitur, nos dignos praestemus, quam ut ad breve tempus caducis istis, ac inanibus operam ponentes, haerente illis animo, pessimis rebus iugiter insistamus? haec illa cum dixisset, obstupuit adolescens; quippe qui rem novam, omnique maiorem expectatione audisset. ac primum quidem humi prostratus, gratias egit creatori; deinde laetiori

προσβλέψας ἰλαρώτερον, καὶ συνθήκας πρὸς ταύτην ποιησά-
 μένος ὡς κοινωνὸν ἐν πῦσι καλοῖς ἔξει, καὶ εἰς αἰῶνα τὸν
 μέλλοντα σὺν αὐτῷ τῆς καλῆς ἐργασίας ἀπάρχεται καὶ παρ-
 αυτικά μονάζοντες ἦσαν ἐν κοσμικῷ πολιτεύματι τὸν ἐκείνων
 βίον διακριβοῦντες, ξυνωρὶς παραγία, τὰς νοητὰς ἀνατέμνον- 5
 τες αὐλακας καὶ ταῖς οὐρανίαις σηκοῖς τὸν νοητὸν σίτον ἐνα-
 ποιιθέμενοι. ἔτερπον Χριστὸν εὐωδίᾳ τούτου γεγόμενοι· καὶ
 τῆς ἐκείνου τῶν μύρων ὁσμῆς ἀντιλαμβανόμενοι, τὴν ἐκείνου
 κατεπλούτουν ἐπιδημίαν.

Τῆς συνήθους γοῦν παρ' αὐτοῖς νυκτερινῆς ἐκτελουμένης 10
 συναξέως, εὐωδίας ὁ οἶκος πᾶς ἀναπλήμπεται, πᾶσαν συνήθη
 μακροῦ τῷ μέσῳ παρατρεχούσης, καὶ τὴν τοῦ δεσπότου πα-
 ρουσίαν παραδηλούσης, ὃς τὴν πρόθεσιν τῶν θανμασίων ἀπο-
 δεξάμενος, τῇ οἰκείᾳ κατηγλαῖυσεν ἐπιδημίᾳ. ὑφανλώσαντας
 οὖν ἑαυτοὺς τῷ ἐδάφει, τὰς τοῦ ἐλέους ἐπιβλῦσαι τούτοις 15
 ἤτουν πηγὰς. καὶ δὴ τῆς θείας ἐμφανείας παρωχηκυίας, τὸν
 πλοῦτον κενοῦντες, τῶν δεομένων ἐνεχείρουν χερσί, καὶ πρὸς
 τὴν ἀναχώρησιν ἐσκευάζεσθαι. ἀντεστρατήγει δὲ τούτοις
 φθόνος τοῦ κοινοῦ πολεμίου πῦσι βασκαίων καλοῖς, καὶ κη-
 δευτῆς ὁ τούτου ἐπ' αὐτοῖς μόνοις τὰς ἐλπίδας τοῦ βίου σα- 20
 λεύων, ἐπὶ τοσοῦτον χαλεπήνας τῷ πράγματι, ὡς καὶ βουσι-

2. ἔξη Par.
 mg. Par.

7. fort. γεγομένου.

17. forte τοῦ πρὸς τὴν

vultu coniugem intuitus, ac pollicitus, se illam honestis omnibus in
 studiis, adeoque in futuro saeculo sociam habiturum, una praeclarum
 opus auspiciatur. statimque monasticum institutum in saeculari vita
 consecrantes, omni virtutum genere vitam excolunt; sanctum nempe
 par effecti, qui spirituales sulcos scinderent, inque caelestibus horreis
 spirituale itidem triticum recondent. Christi bonus odor effecti
 ipsum oblectabant; bonumque eius unguentorum odorem percipientes,
 illius praesentia fruebantur.

Cum igitur pro sponsorum more sic noctem transegissent, tota
 domus boni odoris fragrantia repleta est, quae longo intervallo odo-
 ris omnem consuetam suavitatem superans, domini praesentiam indi-
 cabat. is nempe admirabilium coniugum propositum approbans, prae-
 sentia eos sua honestavit. sese igitur humi prosternentes, ut sibi
 misericordiae fontes manarent, obsecrabant. adeoque ubi res trans-
 acta esset, praeterieratque divinae ille conspectus praesentiae, opes
 affatim effundentes, pauperum manibus contradebant, quo se ad vitam
 in solitudine degendam compararent. sed communis hostis invidia,
 quam ipse ex rebus honestis praeclarisque contrahit, adversabatur. so-
 cerque eius, qui omnem in ipsis solis rerum suarum spem positam

λέα πρὸς μέγαν ἔξερεθίσαι θυμόν. Λέων δὲ οὗτος ἦν, ὁ τοῦ
 Κοπρωνύμου υἱὸς καὶ διάδοχος, ὃς τὸν γέρον ὑπεραληθῆσας καὶ
 τὸν οἰκεῖον φίλον τιμῶν, ὁμμάτων δεῖξαι χηρευόντα τὸν νεα-
 νίαν, εἰ μὴ τῆς ἐγχειρήσεως ἔκοιται, σὺν δοχοῖς διηπειλείτο·
 5 καὶ πρὸς τὴν Κύζικον ἐξαπέστειλεν, ἀξιόχρεων ἐγχειρήσας
 πραγμάτων διοίκησιν, ὡς ἂν τοῖς ματαίοις καὶ τῷ χρόνῳ πα-
 ραρρέουσιν ἀγεννῶς ἐνασχολούμενος, λήθη παραθοῆ τῶν ἀεὶ
 ἐστώτων τὴν ἀγλαίαν. ὁ δὲ ὥσπερ ἔρματον τὴν ἔξοδον ὑπα-
 σάμενος, ἐπιτυγχάνει κατὰ τὴν ἐπὶ Σιγριανὴν πύροδον γέροντι
 10 τὰ πάντα θανμασίῳ, Γρηγορίῳ τούνομα, εἰπερ καὶ ὀνόματος
 ἡμῖν μέλει, ἄλλοις τε κατηγλαῖσμένῳ χαρίσμασι καὶ προφη-
 τείας χάριτι λαμπομένῳ· ὃς πολλοῖς ἰδρωσὶ ἐλευθέρων τῶν
 παθῶν τὴν ἑαυτοῦ καρδίαν ἀπεργασάμενος, πρὸς τε θεοπτίαν
 ἐπιτήδειος καὶ πρὸς τοῦ μέλλοντος κατανόησιν ἐγγόνει· καὶ
 15 τὰ τῆς προθέσεως ἀνατίθησι, καὶ τὴν φυγαδεῖαν ἐν βουλαῖς
 οὔσαν [ἴσον] ὑποκαθυποφαίνει. ὁ δὲ συνήθως τῷ παναγίῳ
 καταλαμπφθεῖς πνεύματι, οὐδὲν δεῖ σοι, φησί, τῆς φυγαδεῖας,
 ᾧ νεανία, μετ' ὀλίγον ἀκωλύτου τῆς ἀναχωρήσεως ἐσομένης.
 ὁ γὰρ σὸς κηδευτῆς ἅμα τῷ βασιλεύοντι τῆς παρουσίας βιο-
 20 τῆς ἀπωσθέντες, πρὸς τὴν ἐκεῖσε μετακομισθήσονται συνοι-
 κίαν. καὶ τῆ συνούσῃ ψιθύροις ἐπεφώνει τοῖς χεῖλεσι, ὡς

4. διηπειλήτο Par.
 ὀλίγου Par.

16. ἴσον delendum videtur.

18. μετ'

habebat, consilium sic aegre tulit, ut ipsum quoque imperatorem in
 magnam indignationem impulerit. Leo hic fuit Copronymi filius, ac
 imperii heres. is adolescentis vicem dolens, propriumque amicum ho-
 norans, iureiurando comminatus est se adolescenti oculos effossurum,
 nisi a proposito desisteret. misit itaque Cyzicum, munusque prascla-
 rum commisit, ut dum rebus vanis, ac quae tempore diffluunt, igua-
 viter impenditur, earum quae semper permanent, oblivisceretur. at
 ille tanquam oblatum, quod urbe exeundum esset, amplexus, remque
 lubenter habens; dum apud Sigrianem transit, admirando seni Gre-
 gorio nomine, viro cum aliis donis, tum prophetiae gratia illustri,
 occurrit. multis enim is sudoribus animum a perturbationibus libe-
 rum, seque tum ad contemplationem rerum divinarum, tum ad eorum,
 quae ventura essent, cognitionem, aptum reddiderat. huic Theopha-
 nes animi sui propositum aperit, ac se fugam meditari subindicat.
 ille sancto spiritu, ut erat solitus, illustratus: nihil est, inquit, o
 invenis, quamobrem de fuga cogites: paulo post enim licebit tibi,
 nemine prohibente, ad solitudinem te conferre. tuus namque socer,
 necnon imperator vivis exempti ad aevi futuri contubernium commi-
 grabant. tum uxori, quae comes erat, labiis ad aures susurrat, fore,

ὁ καλὸς οὕτως νεανίας καὶ μαρτύρων κομισθῆσεται στέφη
καιρῷ τῷ προσήκοιτι.

Ἦν δὲ τῷ τοῦ γέροντος ἐξυψηρευόμενος ὑποζυγίῳ, καὶ
ταύτῃ μᾶλλον ἢ τῇ βασιλείῳ τῶν Ἰππων ὑπηρεσία μεγαλαυ-
χούμενος, ἐν ἧ καὶ διέπρεπε. τούτου τῇ διδασκαλίᾳ προσμεί- 5
νας, καὶ πατέρων ἐτέρων ἐπισκέψεις ἐμβραδύνας, ὠψίοθη
τῆς οἴκαδε ὑποτροφῆς, καὶ τῷ τυχάντι χωρίῳ σὺν τοῖς συν-
οῦσιν, ὡς εἶχε σκευῆς, ἐγκατέμεινε· κάσωνί τε πολλῶ καὶ
δίψῃ σὺν τοῖς ἀμφ' αὐτὸν συνεχόμενος, οὐ δυσχεραίνων τῷ
συμβεβηκότι, οὐκ ἀπουσία τοῦ ὕδατος πρὸς μεταμέλειαν ἔπο- 10
φερόμενος, οὐ * προσίασε τοῦ δίψους τὸν οἰκεῖον δεσπότην
ἐκμειλισσόμενος, ἀλλὰ τὰς συνήθεις ἀποδοὺς τούτῳ προσευ-
χάς, ἐπὶ τοῦ προσόντος ἀνέκειτο τάπητος, ὕπνῳ βραχὺν παρα-
μυθήσασθαι τὸ δίψος ἐθέλων. ἀλλ' ὁ τῶν θαυμασίων θεὸς
ἐντροφῶντα δι' αὐτὸν τοῖς πόνοις τὸν νεανίαν ὄρων, μεγαλο- 15
τιμῷ τερατοουργήματι· ὁ γὰρ ἀγνώμονι λαφῶ εἰς ἀκροτόμου
βλύσας τὰ νύματα πῶς οὐκ ἔμελλεν εὐγνώμονι νεανίᾳ τὰ τῆς
χρείας παρέξασθαι; πλησίον γοῦν οὐπερ ἐπέκειτο τάπητος, πη-
γὴ τις θεῖα προστάγματι παραδόξως ἀνέβλυσε, καὶ θίξει τῷ
θερούποντι τὴν αἰσθησιν ἐμποίησασα, πρὸς ἐπίγνωσιν αὐτῆς 20
διήγειρεν· καὶ τοὺς συνόντας προσκαλεσάμενος τὸ θεοδώρη-

3. ἐξήγησεν. Par. 11. προσίασε] παρουσία τε mg. Par. fort.
πιάσει. 17. ἔμελλεν Par.

ut praeclarus iuuenis martyrum quoque lauream opportuno tempore
reportaret.

Senioris inserviebat iumento, eoque magis, quam regio equorum
ministerio gloriabatur, quo ipso ornatus erat. senis igitur doctrinae
assiduus, ac dum visendis aliis patribus tempus terit, demum reditu-
rum hora tardior prohibuit; unaque cum sociis loco primum obvio
cui supellectile consedit. cumque interim ingenti aestu siti que ipse
pariter ac comites excruciantur, haud tamen quod acciderat indigne
ferens, vel aquae penuria eo adductus, ut se itineris poeniteret, aut
ut saltem sitim depulsurus dominum suum votis fatigaret; sed ubi
solitas preces reddidisset, super tapete illic expanso recumbebat,
somno paulisper sitim leniturus. at rerum mirabilium effector deus,
iuvenem intuens propter se libenti animo labores ferentem, magno
illum miraculo decoravit. qui enim ingrato populo ex durissima pe-
tra latices effudit, cur probo iuveni necessaria non subministraret?
probe igitur ubi is strato tapete iacebat, divino iussu fons quidam
admiranda scaturigine profluxit: tactuque suo servum dei excitans,
sese illi patefecit: qui sociis convocatis, sitis remedium a deo datum
ostendit. cavis igitur manibus aquam haurientes, suaves illos divi-

τον ἐπεδείκνυε τοῦ δέψους ἴμα· καὶ κοίλαις χερσὶν ἀρυσά-
μενος τοῦ προσηυθῆς ἐκείνου, καὶ Θεοσδότου καταπῆλαυον τά-
ματος, τὴν προσήμαυσαν εὐχαριστίαν τῷ δοτῆρι πάντων κα-
λῶν, ὡς τὸ εἶκος, ἀναπέμποντες. τοῦ μὴ τινα δὲ δόκησιν
5 ἐμποίησαι, ὡς ἀφανεῖ καλυπτομένη τύχη πρὸς τουμφανὰς ἦκαι
ἐδρῶν ἀνεφανείσα, διὰ τυκτὸς ἀπέχετο, ὡς μηδὲ ἴχθος ἐς
τὸ πρῶτὸ ταύτης ἐμφανισθῆναι. τοῦτο γῆς τοῦ Θεοῦ θερι-
πυτος παιδέθεν πρὸς Θεὸν ἀγάπης πρὸς ὑπόδειγμα, τοσοῦτον
τὴν τοῦ Θεότου Μωϋσέως παρατρέχον θαυματουργίαν, ὅσον
10 ὁ μὲν αἰτήσας, ὁ δὲ μὴ τοῦτο πρῶξας ἔλαβε· καὶ ὁ μὲν
ἀνάγκη τῶν γογγυσμῶν τῶν οικείων ἐξεβιάζετο δοῦναι δεσπό-
την· ὁ δὲ ναρτερίᾳ καὶ τῇ τῶν συνόντων εὐχαριστίᾳ τὸν
ἴδιον ἐφείλατο δοῦναι δεσπότην· καὶ οἱ μὲν τὸ δωρηθῆν, ἵνα
μὴ λέγω Μωϋσεῖα, καταρρύπωσαν ἀμφιβολίᾳ· οἱ δὲ τὸ δο-
15 θῆν τῇ τοῦ καλοῦ προκοπῇ κατεκόμησαν.

Οὕτω γὰρ τριῶν παρρησιόσων ἐτῶν, κηδευτῆς ὁ τοῦ-
του ἄμα τῷ βασιλεύοντι τῆς παρῆσις ἐκτιμηθέντες εὐκλείας,
πρὸς τὴν ὀφειλομένην παρρησιόσων ἐνοικίαν. Ἐξήτην δὲ
τὸ κραταιόφρον ἐκεῖνο καὶ θεοφόρητον γύναιον τῆς βασιλείας
20 σὺν αἰῶ τοὺς οὐκας ἀγγειρίζεται· εἶπερ χρὴ γύναιον καλεῖν
τὴν κατ' ἐχθρῶν καὶ παιδῶν ἀφενωτῆ καθεωπλισμένην προ-

2. καταπῆλαυον Par. 5. ἀφανεῖ Par. 8. fort. προσυπό-
δειγμα. 9. παρατρέχων Par. 11. γογγυστῶν Par. 13.
ἀφείλατο Par. 14. τὸ τῇ Par.

aque munere concessos latites, debitas honorum omnium largitori
deo gratiarum actiones reddentes, pro eo ac officii ratio petebat,
perceperunt. at ne quis posset suspicari, fontem illum cum occulte
lateret, repente in apertum productum erupisse, nocte sic evanuit, ut
ne vestigium quidem eius ullum mane relinqueretur. hoc amoris, quo
sanctus hic iam inde a puero deum prosequeretur, signum fuit: tanto
maius illo, quod Moyses dei inspector edidit, quod ipse precibus
rem impetravit; hic autem ne id postulans quidem. praeterea ille
murmurantium suorum necessitate adductus, dominum ad largiendum
impulit: hic autem patientia, et gratiarum actionis utens cum sociis
suis, proprium dominum movit? ad haec Iudaei (ae dicam Mosem)
incredulitate munus inquirarunt; hi autem concessum donum hone-
statis accessione honestarunt.

Nondum anni tres praeterierant, cum socer eius, et imperator a
mundi gloria excisi, ad domicilium quod eos deceret, translati sunt.
breve autem mulier illa fortis animi, ac divino sensu praedita, cum
filio imperii gubernacula suscepit (si tamen mulier dicenda est, quae
adversum hostes, ac perturbationes virilem animum gessit.) tumque

νήματι· καὶ σπένδεται φύσις βροτῶν ἀλλήλοις τε καὶ θεῷ, πολυχρόνιον κεκτημένη τὸν πόλεμον· καὶ εἰς ἅπαν ἐκκαθαρισθείσης *, πάντα πρὸς τὸ φαιδρὸν μεταβάλλετο. τότε καὶ ἥλιος ὁ πάντ' ἐφορῶν ἡμέραν ἐπῆθεν ὄλοσχερῶς ἐλευθέριον, καὶ τὸ στυγνὸν τῆς κατηφείας ὃ πολλοὺς περιεβέβλητο χρόνοις 5 ἀποδυσάμενός σταθερώτερον ἐξέλαμπε. τότε τοίνυν τῶν οἰκείων βουλευμάτων ἢ θεοκόσμητος καὶ φίλαγνος ξυτῶρις ἐν ἄξουσίᾳ γενομένη, τὸν προσόντα ποικίλον πλοῦτον τῆς οἰκίας ἐκφοροῦντες, πᾶσι τῆς ἐν χρεΐᾳ καθεστηκόσι διένεμον· καὶ μία φιλοθέων οἰκία πολλοῖς ὑπηρετησαμένη τὰ πρόσφορα, καὶ τοτῶν τῷ θεῷ προσανεχόντων τὰ φαῦλα διαφερόντως θεραπεύσασα, τὸν τὰ ἐκείνων ἰδιοποιούμενον μεγάλως κατέτερπε.

Ταῦτα οὖν καὶ τὰ ἄλλα ὅσα προσῆκε διαπραξάμενοι, ἢ μὲν τῷ κατὰ Ηριγκίπου σεμνεῖν αὐτοῦς κτήμασι ἐγκατοικίζονται, ὃ δὲ πρὸς τὸν μέγαν ἐπανατρέχει Στρατήγιον, ἐν τῷ 15 κατὰ τὴν Σιγριανὴν Πολυχρονίῳ τυγχάνοντα, ὃ πάλαι τούτῳ παρ' αὐτοῦ δεδώρητο ὁρασιῶντος χάριν καὶ ἀναπαύσεως, κἀκεῖσε ταῖς ἐκείνου χερσὶν ἀποκίρεται· μᾶλλον μὲν οὖν ἱερουργεῖται πολλῇ τῆς τοῦ μεγάλου Ἰσαὰκ θυσίας ἱερουργίαν ἱερωτέραν, ὅσον τοῦ ἀκουσίου σεμνότερον τὸ ἐκτύσιον, καὶ 20 τοῦ μὴ τετλισμένου τὸ πέρας λαβόν· κἀκείνη τὴν μονὴν

3. ἄγλος vel simile quid excidisse videtur.
 3. εἰπῶν Par. et in margine: forte ἐποίησεν.

4. ἐπῆθεν] ἐπῆθεν Par.
 8. οἰκείας Par.

humanum genus, quod diuturno bello laboraverat, cum secum ipsum, tum cum deo conciliatur: prorsusque depulsis tenebris, laetiores omnia faciem induebant. tunc quoque sol, qui cuncta lustrat, diem ex omni parte librum extulit, et moerorem atque tristitiam, quae diu ipsum occupaverat, exuens, nitidius eluxit. tunc igitur a deo ornatum, ac castitatis amans par illud, eius quod animo constitutum erat, nactum potestatem, uberes domo divitias proferentes, in omnes large egenos erogabant. adeoque una dei amantium domus, multis, quae victui erant necessaria ministrans, et eorum qui se deo dediderant, pauperiem vitaeque incommoda eximie sublevans, deum ipsum, qui haec sua fecerat, vehementer oblectabat.

Cum igitur haec et alia multa perfecissent, illa quidem in monasterio quod in insula Principe situm est, collatis eo facultatibus suis consedit: hic autem ad magnum Strategium revertitur apud Sigrianam degentem in monasterio, cui nomen Polychronius; quod is ab ipso otii quietisque gratia donatum acceperat: illicque manibus illius detondetur; imo vero immolatur, hostia quam magnus Isaac longe sacratiore, quo praestantius sanctiusque quod ultro fit, quam quod praeter voluntatem, atque id, quod peractum est, eo cui finis

αὐτοῖς κτήμασιν ἀναθεῖς (πολλὰ γὰρ ἦν, ἃ ταύτῃ συγκαθιέ-
 ρωσεν) βουλήσει τούτου καὶ γνώμη πρὸς τὴν νῆσον διαπεραι-
 οὔται ἦν Καλώνυμον κελήσκουσιν, καὶ τὸ προσὸν ἐν ταύτῃ
 πατρόθεν κτημάτιον μοναστήριον ἐκ τῶν ὑπολειφθέντων δει-
 5 μόμενος, ἐκ τῆς Θεοδώρου μονῆς ἀθροίσας μονάζοντας, ἐν
 Μπονοχεράριον οἱ εἰδότες ἐπονομάζουσι. ὄσης δὲ ἀρετῆς ὑπῆρ-
 χεν οὗτος ἀνάπλωος, καὶ ἡ δημώδης σαφῶς παρίστησι παροι-
 μία. τούτοις τὴν τῆς μονῆς δεσποτείαν δωρησάμενος, καὶ
 τὸν πάντων δοκιμώτατον ἀναδείξας ἡγουμένον, ἀρχέτυπον ὑπα-
 10 κῆς τοῖς λοιποῖς ἐγνωρίζετο, ταπεινώσει μὲν τισαύτῃ κοσμού-
 μενος, ὡς μηδενὶ τῶν ἄλλων οἰκτρότησιν παραβάλλεσθαι·
 ἀκήσει δὲ καὶ χαμευνίᾳ τηλικαύτῃ περιλαμβόμενος, ὡς πα-
 ρατρέχειν πολλῶ τῷ μέσῳ τοὺς ἅπαντας. τῇ δὲ τῶν θείων
 βιβλίων γραφῇ σχολάζων * ἀνημέριον, ἦν οὐκ ἐκ παιδείας ἀν-
 15 θρωπίνης, ἀλλὰ πόνη διηνεκῆ καὶ θείᾳ κτησάμενος χάριτι
 ἀκριβῶς μετήρχετο. παννύχιον τῇ καθαρᾷ προσευχῇ πρὸς
 Χριστὸν ἐκδημῶν τὸν ποθοῦμενον, τὴν εὐμένειαν ἐφείλκετο
 τούτου· καὶ θυμὸν δὲ κατὰ δαιμόνων στρατολογήσας καὶ
 παθῶν, παρὰ τοῖς πᾶσιν ὑπερ τὴν Μωσῆς ἕτερος καθαρῶτο.
 20 ἐπιθυμίαν δὲ τῶν γηίνων ἀποστήσας εἰς ἅπαν, μόνοις τοῖς
 θεῖοις προσέμενεν, ἀνδρείᾳ δὲ καὶ καρτερικῇ καὶ τῇ τῶν δει-

2. διαπαιροῦται Par.

4. δημάμενος Par.

6. εἰδότες Par.

7. δημώδης Par.

14. καθ' ἡμέραν mg. Par. fort. ἐνημέρευε.

18. fort. ὡσπερ vel καθάπερ.

19. ἕτερος] ἥπιος mg. Par. male.

reique absolutio defuit. illi itaque monasterio cum praedio totaque possessione, quae amplissima erat, donario oblato, eius voluntate ac consilio ad insulam, quam Calonymum vocant, se contulit; ac praedio, quod in ea paternum habebat ex reliquis facultatibus, in monasterium extracto, monachos ex Theodori, quem Monacherarium vocant, accivit monasterio. quantae autem illi virtutis esset, vel vulgi proverbium facile indicat. in horum iura monasterio concesso, omniumque probatissimo praefecto illius constituto, obedientiae exemplar se ipsum exhibuit. tanta praestabat humilitate, ut supra omnes miserabilem sese deploraret. sic autem austerioris vitae exercitiis, lectique duritiae clarebat, ut longo omnes post se relinqueret intervallo. divinorum librorum scriptioni assidue incumberebat, quorum scientiam non humana disciplina, sed labore continuo, et divina gratia plene callebat. noctem precando consumens, puraque oratione in Christum, cuius tenebatur desiderio, excedens, illius sibi benevolentiam conciliabat. cumque adversus daemones, animique aegritudines instructa ira pugnaret, cunctis lenis tanquam Moses alter apparebat. rerum terrenarum cupiditatem sic abiecerat, ut divinis tantum vacaret. quanta

ἄν ὑπεροχῆ ὅση καταγλαΐζεται, οἱ τελευταῖοι τούτου μάλιστα παροίδειξαν χρόνοι.

Οὕτω δὴ τούτου ταῖς ἀρεταῖς ἀπακμαΐζοντος, τὴν ἐπίκη-
ραν βίωτον ὃ τῆς μονῆς προστάτης ἀφείς, πρὸς τὴν ἀγῆρων
μεταβιβάζεται λήξιν. πάντων δὲ συνδρομῆ ἐπ' αὐτὸν καὶ 5
ἰκεσία, σὺν δάκρυσι προστῆναι τοῦτον ἰκετεύοντων καὶ τῆς
σωτηρίας ἠγγῆσασθαι, ὧν καὶ τὴν ἐσχάτην τάξιν πληρῶν ἀρε-
ταῖς ἐρωταγῶγει τούτους καὶ πράξει. ἀλλ' οὐκ ἐπειδὴν γνώ-
μην τοῖς ταπεινοῖς ἐμμένειν ἐμμελετήσασαν· καὶ ὅσον ἀρετῇ
πρὸς ὕψος ἦγε μετέωρον, ἐπὶ τοσοῦτον τούτοις φιλοσεικούσαν 10
ἐγκαλλωπίζεσθαι. ἀμέλει πάντα παρὰ φραῦλον θάμενος, τὴν
φάβδον ἐπὶ χεῖρας λαβὼν, καὶ τῇ ἐλπίδι Χριστόν, ἧ διὰ βίου
* συνέρει παντός, ἀκαρότως θεωρακισάμενος, ἐπὶ τὸ τῆς Σι-
γριανῆς ἔθος ἀφικνεῖται· καὶ παρὰ τινος Γεωργίου χωρίον
ὠνησάμενος ἕπερ ἀνέπαδεν Ἄγγρος ὠνομάζεται ἦν δὲ παρὰ 15
θεοφιλῶν κεκομισμένος δάμειον, οὐ γὰρ * ψυχῆς ἐκέκτητό τι
καὶ τοῦ περικειμένου ἔακισον τῷ σώματι, μύσας τὰς αἰσθή-
σεις, καὶ σαρκὸς ἔξω καὶ κόσμον γενόμενος, ἐν αὐτῷ τὴν πα-
ροικίαν ἐποιεῖτο τοῦ βίου· τῇ μὲν θεοσδότῳ τῶν χειρῶν ἐρ-
γασίῳ ἐπὶ τοσοῦτον προσκείμενος, ὡς αὐπὼ παρηνπέυσαντος 20
χρόνου ἀποδοῦναι μὲν τοῖς δεδανεικόσι τὸ ἔφλημα, αὐτῷ δὲ

4. βιώτην. ἀγῆρων Par. 13. fort. συνέργει vel συνέρειδε.
16. κεκομισμένον Par. ante ψυχῆς πλὴν vel χωρὶς excidisse
videtur.

porro fortitudine eniteret, laborumque ac aerumnarum insistentia atque contemptu, extrema ipsius tempora potissimum indicarunt.

Sic igitur illo virtutibus florente, monasterii praefectus ab hac mortali vita discessit ad immortalem. tum ad eum universorum concursu facto, cum lacrymis supplices rogant ipsius precesse velit, ac salutis ducem agere, qui vel extremam apud eos locum tenens, virtutibus vitaeque agenda illis praeluceret. nihil tamen eius animum movere potuerunt, cuius unum studium erat, ut in abiectis humilis permaneret: ac quanto sublimior virtute tollebatur, tanto his honestari amplius contendebat. demique spretis omnibus, assumptoque in manum baculo, ac spei vi, cui quoad vixit nixus fuerat, Christum pro laborae arte induens, ad Sigrianae montem venit: coemptoque ab agricola praediolo, cui olim iam agri nomen erat (nempe mutuo a viris religiosis accepta pecunia, cum praeter animum, vilesque panos quibus tegebatur corpus nihil possideret) clausis sensibus, ac carne mundoque excedens, illic domicilium sibi statuit. manuum labore, ac divinitus concessa operis industria tantum profecit, ut nondum elapso anno cum mutuo sumptam pecuniam redderet, tum victui necessaria

τὰ τῆς χρείας ἐκ τῶν χειρῶν πορίζεσθαι. αὐτὸς δὲ ἐαυτοῦ
 κρείττων ἐκάστης γινόμενος, τῶν ὀπιθεν ἐπιλανθανόμενος, ἀπο-
 στολικῶς εἰπεῖν, ἐπήρξει τοῖς ἔμπροσθεν, οὐ τὴν ἐν τῷ καλῷ
 μοῦν προκοπὴν ἠγούμενος, ἀλλὰ τῷ μὴ παραβαίνειν ἐν ταύτῃ,
 5 ζήμιαν οὐ τὴν τυχοῦσαν οἰόμενος. συνήργει δὲ ταύτῃ χάρις
 ἐν πᾶσι καλοῖς, ἢ παιδόθεν ἀναπανσαμένη ταύτῃ καὶ διηγε-
 κῶς ἐπιλάμπουσα.

Καὶ τίς ἂν τούτου τὰς πρὸς θεὸν δι' εὐχῶν ἐκδημίας,
 αἱ τῶν ἐνύλων εἰς ἅπαν ἀποκαυδύρασαι ὄργανον θεῶν ἐνεργ-
 10 γειῶν εἰργάσαντο, κατ' ἀξίαν ἐκφράσαι δυνήσασιν; τίς δὲ τὸ
 τῆς σωφροσύνης κάλλος τῆς τούτου καρδίας ἔδεικναι ἰσχύ-
 σαιεν, ἢ τοῖς ἀσωμάτοις συνάπτουσα καὶ θεοῦ δοχεῖον ἐργα-
 ζομένη καθαρώτατον, πρὸς τὸ θεοπτικὴν ἀνῆγε καὶ τὸ μέλλον ὡς
 παρὸν ὄραν παρεσκεύασε; τίς δὲ λόγος τῆς ἐκείνου πρὸς θεὸν
 15 καὶ τὸν πλησίον ἀγάπης τρανώσει φιλοεικήσει τὸ ἀκάρεστον,
 καὶ πρὸς αὐτὸν αἰθέρα περοφυήσας ἐπαναβαίης; τῆς πίστεως
 τὸ στερεὸν καὶ διπλῆς ἀπάσης ἀμέτοχον, τῆς ἐλπίδος τὸ ἄφ-
 ρηκτον, ἢ παιδόθεν θαυρακισάμενος τὴν τε τῶν μελλόντων
 ἀπόλαυσιν ὡς παροῦσαν λογιζόμενος ἐκρατῆναι; ἀλλὰ γὰρ
 20 ἀρετῇ φωτοβόλοισ πυρσεύσασα χάρισι πολλοὺς ἐκάλεε πρὸς
 μίμησιν. ἀμέλει τὸ ἥπιον Χριστοῦ ζυγὸν ὑποδύντες, παιδο-
 τρίβην τοῦ ζῆν πρὸς ἀρετὴν ὑπαλείφοντα καταπλούτου. τῆς

3. ἐπεξετέλειτο exspectes secundum Phil. 3. v. 15. 10. ἠργά-
 σαντο Par.

compararet. in dies autem se ipso mellior evadens, et quae retro sunt
 (ut apostoli verbis utar) obliviscens, ad anteriora contendebat. ne-
 que enim profectus loco ducebat, ut in bono quod adeptus erat, con-
 sisteret: imo non medioere damnnum existimabat, nisi semper in eo
 proveheret. comes autem et adiutrix omnibus in bonis illi erat gra-
 tia dei, quae a puero in illo conquieverat, ac iugiter lucebat.

Quis eius, proceram vi in deum excessus, qui a terrenis prorsus
 emanatum divinarum operationum organum efficiebant, pro dignitate
 explicare queat? quis castimoniae decus cordis illius enarrare possit,
 quae beatis eum spiritibus coniungebat, deique purissimum vasculum
 praestabat, tumque in dei conspectum attollebat, et ut futura tan-
 quam praesentia essent aspectaret, efficiebat? quatenam oratio asse-
 qui valeat insatiabilem illius erga deum atque proximum charitatem,
 licet vi sua aethera transcendat? quae fidei firmitatem, ab omni du-
 plicitate alienam? quae spei constantiam, qua ille iam inde a puero
 instructus, ac se futuris tanquam praesentia forent potiri existimans,
 confirmabatur? caeterum, viri tanta virtus lucidis irradians facibus,
 ad imitandum plures invitabat. denique qui suave Christi iugum

γὰρ τοῦ πλησίον ἀγάπης ἀκριβέσι θεσμοῖς τειχιζόμενος, ἐνίκα δι' αὐτῆς τὸ ταπεινὸν τοῦ φρονήματος, καὶ προστάτης τούτων ἐδείκνυτο, ὧν πολὺ πλεόν [τὸ ταπεινὸν τοῦ φρονήματος] * ἀμέλειαν τοῖς πρὸς ἀρετὴν χειραγωγουμένοις ἀπέτικτεν, ἀλλ' ἀναλογοῦσαν τῇ πρὸς αὐτοὺς στοργῇ τὴν ὑπακοὴν παρείχοντο, 5 τὴν ἀρετὴν αἰδοῦμενοι.

Ὡς γε καὶ θεῖα λαμπόμενος χάριτι, καὶ συνιδεῖν ἄστυα τὸ δέον οἷός τε ὦν, τοῖς κατὰ Βιθυνίαν ἐνδημῶν μοναστηριαίοις καὶ ἑτέροις ἀλλαχόθεν προσομιλῶν, τοῖς ἐκείνων τῆς ἀρετῆς λειμῶσι, τὰς ὕψεις ἐπαφείς, συνελέγειο ὡς ἔβδα τὰ τούτων 10 ἀγωνίσματα, καὶ τοῖς οἰκείοις προσεκόμιζεν, ἀγάπης ἀρίστης καὶ ὑποκοιοῦ ταπεινώσεως ἐν ἑαυτῷ περιφέρων τὰ ὑποδείγματα. ἐγκρατεῖα δὲ διηνεκεὶ στομούμενος, ἡμίκα φίλων ἐκάλει παρουσία πρὸς μετάληψιν, τὸ τῆς ἐγκρατείας καλὸν ἐν δευτέρῳ τιθέμενος, τὴν κυρίαν προὔτιμα τῶν ἀρετῶν· χορ- 15 τάζεσθαι τε καὶ ὑστερεῖσθαι κατὰ τὸν μέγαν Παῦλον εὖ εἰδώς, καὶ τῆς κενῆς δόξης δραπετεύων τὴν ἐπικρατίαν. μικροῦ με τῶν ἐκείνου καλῶν διέδρα τὸ μέγιστον. τῆς γὰρ κατὰ Νικαίαν συνόδου συστάσης τὸ δεύτερον, σὺν τοῖς ἄλλοις πατράσιν ἐπὶ αὐτὴν ἐκέκλητο. πάντων δ' ἐφ' ἵππων ἐξόχων 20

3. verba τὸ ταπεινὸν τοῦ φρονήματος ex proxime superioribus repetita haud dubie delenda sunt: reliqua aperte corrupta doctioribus trado sananda. 16. ὑστερήσθαι Par. cfr. Phil. 4. v. 12. οἰειδῶς Par.

subierant, vitae eum institutorem, qui ad virtutem animaret, ingenti compendio habebant. accuratis enim in proximum charitatis scitis munitus, sic humilem de se sensum vincebat, eorumque praefectum agebat; quorum animis initiante illo ad virtutem, impensior illa submissio contemptum velut progignebat: tametsi illi eius virtutem reveriti, pro benevolentia qua eos prosequeretur, amorisque modo, obedientiam parem rependebant.

Velut autem divina illustratus gratia, eoque ingenio praeditus, ut quae recta ac consentanea essent facile dispiceret, quae in Bithynia, ac locis aliis monasteria sita sunt invisens, inque eis monasticam profitentibus familiaris colloquens, coniectis in illorum virtutum praeclucantibus, rosarum instar quibus prae lucebant decerpebat certamina, domumque ad suos reportabat, perfectam charitatis, et sublimis humilitatis in se circumferens documenta. iugi autem abstinentia duratus, cum amicorum invisentium praesentia ad cibum percipiendum vocaret, illius honestatem in secundis habens, virtutum dominam illi praelatam volebat: qui magni Pauli more sciret satiari, et penuriam pati, inanisque gloriae dominatum fugeret. pulcherrimum illius factum me pene praeteriit. cum enim Nicaeae synodus secundo coacta es-

ἀθροισζομένων, καὶ λαμπραῖς γαννυμένων δοθήταις, αὐτὸς τῷ
 συνήθει τριχίνῳ κοσμούμενος, ὑποζυγίῳ τε ἐπιβάς κἄν θηλείᾳ
 τὴν ὁδοπορείαν ἀσμένως ἐποιεῖτο. ὡς δ' εἶδον ἅπαντες τὸν
 τηλικούτῳ πλουτίῳ κομῶντα τὸ πρότερον τούτοις νῦν καλλω-
 5 πίζομενον, εἷς αὐτοῦ μᾶλλον ἢ τῶν ἄλλων δρεψάμενοι τὴν
 ἀφέλειαν, εὐθυμίας ἀπάσης ἀνεπίμπλαντο. ὁ δ' ἐκθύμως
 συνασπίσας τῇ ἀληθείᾳ καὶ τὴν πλάνην καταστρεψάμενος, τῇ
 γεικωτάτῃ τῶν ἀρετῶν καλλυνόμενος, ἐπαγήει.

Τούτου τοῖς κελοῖς οἱ τῆς κακίας γεννητόρες βασκῆναν-
 10 τες δαίμονες, μικρὸν τῆς νυκτὸς ἀφνυνοῦντι ἀνέδην ἐπικωμά-
 ζουσι, καὶ τῆς ὄλης χειρὸς τὸν ἀντίχειρα σοὺς δίκην ἀγρίου
 πῶς ὁδοῦσι λαβόμενοι, δριμεῖαν τὴν ἀληθῶνα καὶ ἔκτοπον
 ἐκποίησαν, τοὺς τῶν ὀδόντων τύπους ἐπαφέντες τῷ μέρει τοῦ
 σώματος. ὁ δὲ τῷ πρὸς θεὸν ἔρωτι καθηλουμένος, καὶ τῆς
 15 ἰστικῶν μοχθηρᾶς ἐπινοίας ὑπάρχων ὑπέρτερος, οὐδ' οὕτως
 ἐπρωφᾶν τῷ γεγονότι τοὺς βασκάνους ἀνέδωκε δαίμονας·
 ἀπομυρίσματι δὲ ξύλων τιμίῳ, ὡς εἶχε σκουδῆς, ἐπιχρίσας,
 χεῖρα τὴν πάσχουσαν, ἔλευθέραν παντὸς θᾶττον ἢ λόγος ἐνα-
 20 πέδειξε μῶλωπος. ὃ τοῦ θαύματος· χάρις γὰρ θεῖα διηγε-
 τοῦ τοῦ φρονήματος, ἀποστολικῶν χαρίτων τῇ δωρεᾷ κατέ-

1. ἐσθῆσιν mg. Par. sed scriptor barbaram formam praetulisse
 videtur. 3. Ἴδον Par. 8. γεννηκοτάτῃ Par. ἐπανέει
 Par. 9. τῆς] τοῖς Par. h. l. et mox. 13. ἀνεποίησαν Par.

set, ad eam ipse quoque cum aliis patribus vocatus est. cumque
 omnes equis praestantibus, et splendidis vestimentis ornati venirent,
 ipse solito cilicino sacco indutus, ac asinae insidens, laetus iter sus-
 cepit. sed cum omnes viderent eum, qui prius omnibus divitiarum
 copiis abundaverat, vili nunc habitu gloriantem, maiore ex illo, quam
 ex reliquis, percepta utilitate, ingenti laetitia repleti sunt. ipse vero
 strenue propugnata veritate, ac errore everso, fide, quae virtutum ge-
 neralissima est, inclutus rediit.

Verum cum malitiae auctores daemones praeclaris ipsius factis
 inviderent, ei nocte parumper dormienti impudenter illudere conati
 sunt. manus enim ipsius pollicem, tanquam sues agrestes, dentibus
 corripientes, acerbum dolorem inusserunt, in eaque corporis parte lu-
 xata, dentium vestigia reliquerunt. at ille dei amore confixus, et ne-
 quitia daemonum animum gerens superiorem, ne sic quidem ea re
 gloriari invidios daemones permisit. sed quam propterea licuit pretio-
 siorum lignorum ungento manum luxatam ungens, dicto citius omni
 plaga liberam reddidit. o rem miram! gratia enim divina illius sem-
 per laboribus summissique animi motibus praesens, apostolicorum

λάμπρυνε, καὶ ἔξαισίῳν θαυμασίῳν τερατοφυγῶν ἐνεργάσατο. εἰ μὲν οὖν πάντα λέγειν ἐθέλωσω ὅσα θεῖα χάρις τούτῳ δε-
δωρήτο τὴν ἐνοίκιαν ἀπασσαμένη, τοὺς τε τῶν ἐγκωμίων ἐπι-
λυμανοῦμαι νόμους, καὶ ὁ λόγος διαλυθεὶς ὡς ἐν μεγάλῳ πε-
λάγει πλέων οἰχθήσεται. εἰ δὲ τὰ πλείω παρῆς ὀλίγων ἐπι- 5
μνησθήσομαι, καὶ ὁ λόγος ἔξει τὸ ἀσφαλὲς ὥσπερ ἐπὶ κρηπί-
δος ἄρηρσιμέτος, καὶ τῶν ῥηθέντων ἀκριβεστάτην ἔξει καὶ
τὰ ὑπολειφθέντα τὴν δῆλωσιν.

Ἄγγριον δαιμόνος ἐπιφορᾷ τίς τῶν ἐκεῖσε πολιορκούμενος,
φροσῶν ἔρημος ἔξαιφνης καθίσταται. καὶ τὴν οἰκίαν κατέ- 10
σθίων σάρκας ὡς ἀλλοτρίας, βαρὺς ἐκάστῳ τῶν προσιώντων
ἐδείκνυτο. δεσμῶ τοῦτον περιβαλόντες πλείονες καὶ πέδαις
ἀσφαλισάμενοι φρουρᾷ παρενέβαλον, φύλακας ἐπιστήσαντες.
ἀλλὰ μιᾷς ἐσπέρας πρὸς θεὸν ἰκεσία τοῦ παραλυποῦντος ἀπο-
δείξασα ἔλευθερον, τῶν πεδῶν ἐκπεσόντων ἀθρόον τοῦ σώ- 15
μάτος, πρὸς τὸ κυριακὸν σωφρόνως ἐκανόντα παρεδέξεν, τὸν
πρὶν παραπλήγα καὶ πᾶσι δυσάντητον. χρεῖα τις ἐκάλεε τὸν
ὄσιον πορευθῆναι πρὸς τὸ πολίχνιον, καὶ δὴ πορευθέντος χει-
μῶν ἐπιπίπτει παρὰδοξος, κύμασι τε πολλοῖς ἐξογκώσας τὴν
θύλατταν καὶ ἄγγριον ἀνεγείρας τὸν κλύδωνα, τὴν ἐπάνοδον 20
ἀπεταίχιζεν. ὁ δὲ τῇ συνήθει κρατυνόμενος πίστει, τῷ τὴν
ἰδίαν ἐκπληροῦντι διακονίαν φησὶν, ἄγγελιον τῇ συνδούλῃ χα-

7. ἔρηρσιμέτος Par.

cum munerum gratia illustrabat, rerumque admirabilium effectorem praestabat. equidem si omnia, quae divina gratia in hoc sancto viro inhabitans elargita est, munera enumerare voluero, et laudandi leges transiliam, et oratio mea instar navigii in ingenti pelago magis dissolvetur. quod si pauca quaedam, pluribus omissis, commemorabo, et oratio tanquam littora legens in tuto versabitur, et ex iis quae dicta fuerint, reliqua facile conicientur.

Cum saevi daemonis impetu quidam illic sodalium opprimeretur, repente mentis vim amisit: carnesque proprias velut alienas lanians, cunctis adeuntibus molestus existebat. itaque vinculis et compedibus revinctus, custodiae plurium consilio adhibitibus custodibus traditus fuerat. at vespere unius fusa ad deum supplicatio, a vexante spiritu liberata, vinculis repente dissilientibus, ad ecclesiam sana redeuntem mente ostendit, eum, qui prius mente captus, gravis omnibus erat ad occursum. usu venit, ut vir sanctus ad oppidum quoddam maritimum accerseretur: sed in medio cursu tempestas ingens oborta est, qua pelagus immans quantum intumuit; saevoque excitato fluctu insuperabile iter redeunti effecit. at vir sanctus solita fide fretus, proprium explenti ministerium ait: consergo mari denuncia, ut frae-

λάσαι τὸν κλύδωνα καὶ τὰ ῥῶτα ἡμῶν ὑφαπλάσσει γαλήνια,
 ἵνα τὴν οἴκαδὲ πορεύων ἡρέμω ποιήσωμαι· καὶ θύττον ἢ
 λόγος ἐπακολουθεῖ τὸ ἔργον, τὸν Χριστὸν καὶ θεὸν ἡμῶν ὡς
 ἐν πᾶσι καὶ τούτῳ δεικνύων ἐκαληθεύοντα, μείζονα ποιῆσεν
 5 τοὺς οἰκειοὺς θεράποντας τοῦ ἰδίου δεσπότου διατσινομένου.
 πᾶσι δὲ τοῖς ἄλλοις λαμπόμενος κατορθώσωμαι, τῆς τῶν πενή-
 των ἐπιμελείας πλείονα φροντίδῃ τῶν ἄλλων ἐτίθειτο· φιλα-
 δελφία δὲ πλείστη τῶν ἄλλων κοσμοσύμενος, τὸν ἐξ αὐτῆς φνό-
 μενον ἔλεον διαφερόντως ἠσπάζετο. καὶ δὴ τοῖς προσιούσι
 10 χεῖρα κειρῶν σωτήριον, μηδὲ τέσσαραι τὸν προσόντα τῇ μονῇ
 οἶον, μηδὲ τοῖς οἴκοι δυνάμενον ἐπαρκεῖν ἀφαιδῶς ἐξεφόρει.
 τοῦ δὲ τὴν διακοτίαν διέποντος ἐπὶ τούτῳ δυσχεραίνοντος, καὶ
 μηδὲ τοῖς οἴκοι δυνάμενον διαρκεῖν τούτον ἐπομνημένον,
 15 ποιεῖα φωνῇ τὸν οἶον ἀριθμῆσαι διακλυέεται. ὁ δὲ τοῦτο
 διαπραξάμενος, εὗρεν ὡς πρὸ τῆς διαδόσεως, μηδενὸς μεδί-
 μνον τὸ συνόλον ἐπιλείψαντος. ἀλλὰ γὰρ ἔβον κύματα θα-
 λάττης ἔξαρτιμεῖν, ἢ κοτύλη πέλαγος ἐκμετρεῖν, ἢ τὰς ἐκείνου
 τῶν θαυματίων κφάδας ἐγκωμίων λόγοις περιλαβεῖν. δίσπερ
 ἄλλοις ἄλλας ἐκφράζειν ἀφείς, ἐπὶ τὰ κρυώτερα τοῦ λόγου
 20 μετελεύσθαι.

Πᾶσι μὲν οὖν τὸ τῆς ἐκκλησίας λήιον ἦνθει καλοῦς· δά-
 γμασι μὲν ὀρθοδόξοις ὡς μάλιστα καταρδόμενον, ἀναλόγοις δὲ

4. τοῦτο Par.

11. ἀφοιδῶς Par.

14. πρᾶτεία Par.

net tempestatem, et fluctus tranquillos reddat, quo iter nostrum pla-
 cide conficere valeamus. atque ita confestim effectum est, ut Christus
 ac deus noster hac item in re, quemadmodum in reliquis omnibus,
 vera dixisse demonstraretur, cum maiora servos suos, quam ipse face-
 ret, pollicitus est effecturos. caeterum cum omnibus virtutibus ex-
 celleret, curandis tamen et sublevandis pauperibus maiorem diligen-
 tiam adhibebat. cum enim amore fraterno maxime teneretur, miseri-
 cordiam ex eo proficiscentem in primis complectebatur. ac sane sa-
 lutarem accedentibus manum porrigens, quarto mense quod monaste-
 rio suppetebat frumentum, modicum illud, ut vix familiae usibus suf-
 ficeret, large effundebat. cumque minister rem aegre ferret, atque
 illud ne familiae quidem satis esse iureiurando affirmaret, miti voce
 frumentum numerare iubet. quod ille cum fecisset, nullum acervo
 modium deesse comperit. verum facilius sit, undas maris enumerare,
 aut cava manu pelagus dimeteri, quam res ab illo gestas admirabiles
 oratione complecti. quamobrem aliis alia relinquentes commemo-
 randa, quae rsi institutae magis conveniunt, ac praecipua sunt, pro-
 sequemur.

Ecclesiae ager bonis omnibus abundabat. nam et rectis institu-

τούτοις πιανόμενον πράξει. καὶ βασιλεῖς μὲν Θεοφιλεῖς, τούτοις, ἢ τῷ προσόντι τῆς βασιλείας ὄγκῳ μεγαλαυχούμενοι διεδείκνυντο· ἀρχιερεὺς δὲ ὁ μέγας τῆς ὑψηλῆς ἐπιλημμένης καθέδρας, τὰς τῆς ἄρετῆς λαμπηδόνας γῆν ἐπὶ πᾶσαν ὄσπην ἤλιος ἀφορᾷ, διεπύρσενεν· οἱ δ' ὑπ' αὐτὸν τελοῦντες, 5 ἀρχιερεῖς ἀμέμπτος τὴν οἰκίαν ἕκαστος ποίμνην οἴονεῖ τινα ὀλκάδα πρὸς γαληνίους λιμένας ἐπηδαλιούχει· οἱ δὲ τῶν σεμνείων προστάται, ὧν πρωτοστάτης ὑπῆρχε καὶ καθαρώτατος ἤλιος ὁ Θαναμάσιος, τὴν ἐς οὐρανὸν φέρουσαν τοὺς ὑπ' αὐτοῖς ἐκδιδάσκοντες τρίβον, γυμνὸν κτημάτων ἐδείκνυον τὸν πρότερον 10 κακῶς δυναστεύσαντα. ἀλλ' οὐκ ἤνεγκεν ὄργην ὄφρις ὁ βύσκανος τηλικούτοις ἐπανθεῖν τὴν ἐκκλησίαν καλοῖς, τὴν δὲ τῶν πολλῶν ἁμαρτίαν συνεργὸν προσηκισάμενος, συγχωρήσει θεῖα τὸ ταύτης κάλλος ἐπιλυμήνασθαι διανίσταται. ἀνδραγῶν ἐπιζητῶν τῆς ἰδίας σκαιότητος ἀπάσης χωρητικόν, ἐφευ- 15 ρίσκει πλέον ἢ ἐβούλετο· Λέοντα τὸν ἐξάγιστον, ὃς Ἀρμενίοις τε καὶ Ἀσσυριοῖς ἐπαναφέρων τὸ γένος, τῶν μὲν ἐπλουτεῖ τὸ ὑπουλον καὶ κακοηθές, τῶν δὲ τὸ θηριῶδες εἰς ἕπαν ἐμμούμενος, μᾶλλον μὲν οὐκ μακρῷ τῷ μέσσω τούτους ὑπερβυλλόμενος, θηριωδεῖα μὲν ἐξενίκα τὸ ὑπουλον, ὑπουλότῃ δὲ τὸ 20 θηριῶδες παρέτρεχεν· ἔτοιμος μὲν ψεύσασθαι, δεινός δ' ἐπι-

μ. post τούτοις fortasse excidit μᾶλλον. 3. Nempē Michael Rancabus. Par. mg. 5. S. Nicephorus patriarcha: non Leo III. Rom. pontif. ut inepte notatum apud Surium. Par. mg. 13. προσηκισάμενος Par. 20. θηριωδία Par. 21. ἐπιθῆναι Par.

tis sanaque doctrina instructus erat, et factis congruentibus affluebat. ac quidem religiosissimi imperatores, pietatis studio potius, quam imperii amplitudine gloriabantur. porro magnus pontifex sublimem cathedram consecutus, virtutis lumina per universam orbem terrarum accendebat. qui autem sub eo erant antistites, suos quique greges sine reprehensione tutos in portus perducebant. monasteriorum denique praesides, quibus tanquam sol nitidissimus admirandus hic vir praelucebat, viam in caelum ducentem docentes discipulos, nudum opibus eum, qui male prius dominatus esset, religiosa abdicatione monstrabant. sed invidus serpens ecclesiam tam multis bonis florentem videre non poterat, exque plebis peccatis occasionem arripiens, ita permittente deo, ecclesiae pulchritudinem pervertere aggressus est. verum cum propriae perversitatis ministrum idoneum quaereret, aptiorem invenit, quam optabat: Leonem, inquam, scelestissimum hominem, qui ab Armeniis et Assyriis genus ducens, alterius gentis dolos ac morositatem, alterius feritatem numeris omnibus absoluta imitatione expresserat: imo vero longo eos intervallo superans, feritate

δεῖναι πίστιν τοῖς ἐψευσμένοις ἀρετὴν ἠγοούμενος τὴν ἀπάτην,
 καὶ ταύτη κατὰ τῶν οἰκειοτάτων χρώμενος· ὃς τῆς μελιχίου
 καὶ πολλὰ τιμησάσης κατεξαναστάς βασιλείας, ἐξῴθει μὲν τῆς
 ἐκκλησίας τὸν πωγκόσιον καὶ ἄδυτον ἥλιον, συνῆξῳθει δὲ
 5 τούτῳ τῶν ἀρχιερέων μικροῦ δεῖν τοὺς ἅπαντας· καὶ τὴν
 ἀπέκαθεν ἐξ ἀποστόλων ταύτην παράδοσιν παρ' οὐδὲν ἠγη-
 σάμενος, ἐξορύττει μὲν Χριστοῦ τῆς θείας σαρκὸς τὸ ὁμοίω-
 μα· συνεξορύττει δὲ τῆς τούτου μητρὸς καὶ πάντων τῶν
 ἁγίων τὰ σεπτὰ εἰκονίσματα, καὶ τὴν ἐκκλησίαν ψηλαφητοῦ
 10 σκότους ἐμπύμπλησι, πολλῶ τοῦ παρ' Αἰγυπτίοις χαλεπωτέ-
 ρου. ἐντεῦθεν τῇ ἐλληνικῇ βίᾳ τὴν προγονικὴν ἀναμιξας
 ἀπόνοιαν, ἐλάλει μὲν εἰς ὕψος ἀνομίαν τὸν παλαιὸν ἐκείνον
 Ῥαψάκην ὑπερβαλλόμενος· τὴν πόλιν δὲ Θεοῦ, τὴν ἐκκλησίαν
 φημί, πολλοὺς κατασείειν ἐπεχείρει τοῖς μηχανήμασι. πολι-
 15 τεία μὲν οὖν εὐθύς ἅπανα τῷ τῆς ἐκείνου βίας ἐνανάγει κλι-
 θῶνι, μηδ' ἀντισχεῖν ἐγχειρήσασα· οἱ δὲ τῷ ὕψει τῶν ἀρε-
 τῶν χειραγωγοῦντες τοὺς ἄλλους πρὸς τὰ οὐράνια, τοῖς τῆς
 πονηρίας ἐκείνου παρεσύρησαν κύμασι, εἰ καὶ μεταμελείᾳ τὴν
 ἤτταν ἀνεκαλέσαντο· οἱ δὲ τῶν ἐπὶ γῆς καὶ ἑαυτῶν ἀφειδή-
 20 σαυτες, καὶ φρενῶν ἀγχινοῖα τὴν πονηρίαν ἐνικήσαντες, οἱ
 μὲν λιμῶν προσκαρτέρουν, οἱ δὲ μάλιστα ἀνηλεῶς ἠκίζοντο,
 ἕσθ' ὅτε καὶ νυκτὶ θαλάττῃ παραπεμπόμενοι.

8. τῶν om. Par.

13. Iesai. 36. v. 2.

dolos, dolis feritatem vincebat: ad mentiendum promptus, et ad per-
 suadendum ea, quae mentiebatur, aptissimus. fraude loco virtutis
 utebatur, eamque adversus coniunctissimos exercebat. hic in blan-
 dam, ac qui multum ei honoris habuerat imperatorem consurgens,
 ornatissimum ac qui nunquam occidat ecclesiae solem eiicit, ac cum
 illo omnes fere exturbat antistites. hanc itaque ab apostolis per ma-
 nus traditam institutionem spernens, divinae carnis Christi imaginem
 excindit; idemque in matris eius, ac sanctorum venerandas imagines
 committit; ac ecclesiae graviore longe Aegyptiacis, densissimasque
 tenebras offundit. hinc tyrannorum quos tulit gentilitas violentiae
 patrium astum admiscens, ac veterem illum Rapsacem superans, ini-
 quitatem in sublime loquebatur; et civitatem dei, quae est ecclesia,
 multis machinamentis dolisque concutere studebat. statim itaque
 aonnis res publica illius violentiae procella naufragium facere, cum ne
 obniti quidem conaretur. qui virtutum quo praestabant merito reli-
 quis ad caelestia duces erant, illius nequitiae fluctibus secus agi,
 astuque decipi, tametsi poenitentiae remedio noxam resarcivere. qui
 autem res terrenas, seque ipsos contemnentes mentis solertia scelus
 vicerant, qua fame conficiebantur, qua verberibus dire excruciabau-
 tur: nonnunquam etiam noctu coniciebantur in mare.

Theophanis Vita.

Τότε δὴ, τότε πρὸς πόλιν καλεῖται καὶ ὁ Θανμάσιος, οὐ
 τυραννικῆ καὶ βιαία χειρὶ, ἀλλὰ θωπείαις ταῖς ἐξ ἔθους δῆ-
 φεν ἐκμαλασσόμενος. κατ' ἐχθρῶν, φησὶν, ἐκστρατεία μοι
 παρέστη, καὶ δέον ταῖς εὐχαῖς κατοπλισθέντα πρότερον, οὕτω
 συμμίζαι τοῖς πολεμίοις. ὁ δὲ τὸ τῶν τρόπων κακότηδες ἐπι- 5
 στάμενος, νεφροῦ πολυχρονίῳ καὶ δυσουρίᾳ τρυχόμενος· ὄρ-
 γανα γὰρ διὰ τοῦ φυσικοῦ ὑπονόμου τῆ κύστη παραπεμπό-
 μενα, καὶ τοὺς ἐγκειμένους ἐν ταύτῃ διαθρύπτοντα λίθους,
 τοῖς ἐκτὸς παρεπέμποντο, τὴν ἔξοδον τῷ ὄργῳ περιττώματι,
 ὡς δυνατὸν, ἀκώλυτον μηχανώμενα. τοίτοις σὺν τρυχόμενος 10
 καὶ κληήρης διὰ βίον ὑπάρχων ἀκατίῳ περαιωθεὶς πρὸς τὴν
 βασιλιδα πόλιν ἐγκαθορμίζεται. τοῦτο δὴ μαθὼν ὁ ἐξάγι-
 στος, τοιάδε τούτῳ διὰ τινος τῶν οἰκειοτάτων δηλοῦ· εἰς ὄψιν
 γὰρ ἀγαγεῖν, τὸ στερρὸν οἶμαι τοῦ ἀνδρὸς διενδυμούμενος,
 ἤρυσθρία. εἰ μὲν πειθήνιος ἦκεις ταῖς ἐμαῖς ἰκεσίαις, (χρη- 15
 στὰς γὰρ ἡμῖν ἄλπίδας τὸ σὺν προσηγῆς ἐντίθησιν) ἴσθι το-
 σούτων καταπολαύσων καλῶν, ὅσον εἰκὸς ἐπαπολαύειν τοὺς
 τῆς οἰκείας φιλοκεικίας βασιλικὴν συμβουλὴν καὶ παράκλησιν
 ποιουμένους ἐπιπροσθεν· τῆς τε σῆς μονῆς παντοίοις ἐξαι-
 ρομένης χάρισμασι, καὶ τῶν σῶν συγγενῶν τιμῆς μεγίστης καὶ 20
 παρρησίας ἡξιωμένων, τὰ πρῶτα τῆς ἐμῆς φιλίας οὔσεις καὶ

4. παρίστη Par. 10. μηχανόμενοι Par. 17. καταπολαύων Par.

Tunc igitur, tunc ad certamen vocatur etiam vir admirandus, non
 quidem manu tyrannica, et ut illata vi adducatur; sed ut tyranno
 consuetis blanditiis ac dolis ad iter inducatur. adversus hostes, aie-
 bat, belli mihi moles incumbit: sed ante quam manus cum illis con-
 seram, precum tuarum praesidio muniar necesse est. Theophanes au-
 tem cognita hominis malitia, quamvis renum et urinae difficultate
 laboraret (instrumentis enim per naturalem cuniculum in vesicam ad-
 missis, quae lapides insidos commolirent, humidis excrementis exitum
 praebebat) ac cum maximis molestiis vexaretur, inque lectulo aegro-
 tus assidue decumberet, scapha tamen ad urbem regiam traiecit. quod
 cum scelestissimus ille intellexisset, sancti viri aspectum (eius puto
 constantiam animo reputans) veritus, per unum aliquem maximae inter
 illius domesticos fidei, haec illi significat. si venisti, ut mihi morem
 geras (morum enim qua praeditus es lenitas, ut de te id sperem, fa-
 cile suadet) scito tam multis te bonis fruiturum, quam multis eos
 frui par est, qui propriae voluntati imperatoris voluntatem et consi-
 lium anteponunt: tumque monasterio tuo omnis generis muneribus
 aucto, tum propinquis tuis maximis dignitatibus favoreque regio con-
 decoratis, primas apud me amicitiae ac auctoritatis partes ipse con-

παρηρησίας· εἰ δέ, ὃ μηδὲ λογίσασθαι θέμις, τὴν οἰκείαν ἔριν τῆς ἐμῆς ἰκεσίας προτιμησάμενος, ὑπερόπτης μὲν τῆς ἐμῆς συμβουλῆς, ὑπερόπτης δὲ τῶν προτεινομένων γενήσῃ καλῶν, ἄκων διαπραξάμενος ἄπερ ἑκὼν οὐ βούλει, σαντιῶ μεγίστης ⁵ αἰσχύνῃς καὶ δυσβουλίας ἔση παραιτίος.

Ὁ δὲ Θεϊότατος τῆς εὐθείας τῶν λεγομένων ἐκμυκτηρίσας τὸν εἰρηκότα, τοιοῦταδε λόγοις ἀμείβεται τὸν πεπομφότα·
 χορημάτων μὲν καὶ κτημάτων, καὶ ὅσα τῆς παρούσης ἐστὶ κα-
 λὰ βιοτῆς, οὐδενὸς ἐν χρεῖα καθέστηκα· οὐ γὰρ νεάζων ἀπε-
¹⁰σεισάμην δυνάμενος χρῆσθαι, τῷ Χριστοῦ κεκρατημένος ἔρωτι,
 πῶς ἂν γηραιὸς ἐπ' ἀθετήσει τοῦ ποθομένου προσδέξομαι;
 καὶ ταῦτα τῶν ἐπικειμένων νοσημάτων τῷ σώματι ταχέαν
 μηνύοντων τὴν ἔξοδον καὶ τὴν κτῆσιν τούτων ματαίαν ὑπεμ-
 φωνόντων· μονῆς δὲ καὶ συγγενῶν Θεῷ μελήσει, ᾧ καὶ πα-
¹⁵ραιτίθῃμι τούτους, τῇ κρειττόνως ἐπικουρεῖν δυναμένῃ ἢ βα-
 σιλεῖς τε καὶ ἄρχοντες. εἰ δὲ νόσοις καὶ γήρατι θαρρυνόμε-
 νος, αἱ με νῦν συνέχουσι, μορμολύττοις ταῖς ἀπειλαῖς καὶ
 δειματοῦν ἐθέλεις, καθάπερ σκυτάλη τὰ ἀγενῆ τῶν μεираκίων
²⁰οἱ παιδεύται; ἀπέσθω πυρὰ, ἐτοιμαζέσθω στρεβλωτήρια, καὶ
 πρὸςθεοῖν ἅπασαν ἐκνικῶντα καὶ τρόπους μηχανημάτων παρα-
 τρέχοντα, ὅπως εἰδῆς ἐν ταῖς ἐμαῖς ἀσθενείαις τὴν τοῦ Χρι-
 στοῦ τελειουμένην σαφέστατα δύναμιν. αὐτὸς πρὸς τὴν νυ-

3. βούλῃ Par.

5. δυσβουλείας Par.

sequeris. sin, quod vix cogitare fas est, perversi animo tuo preces meas posthabueris, et consilium meum neglexeris, ac quae tibi proponuntur, bona speris aspernatus, invitus faciens, quae volens recusas, maximi tibi ipse dedecoris ac calamitatis auctor existeris.

Ad haec vir divinus, perspecta ditorum stultitia, auctoremque irridens, ita nuncio respondet. ego nec pecuniis, nec possessionibus, aut ullis aliis vitae huius bonis indigeo. quae enim adolescens, cum iis frui possem, amore Christi inflammatus repudiavi, ea iam senex quomodo complectar, ac eum cuius desiderio teneor, contemnam? praesertim cum corpus morbis confectum sit, ut vitae finis procul abesse non possit, et haec inania esse constet. quod autem ad monasterium propinquosque pertinet, id deo erit curae, cui utrosque commendo: et quibus deus melius, quam imperatores et principes, consulere potest. quod si, quemadmodum pueros parum generosos magistri scutica perterrefaciunt, ita tu me morbo et senectute confectum, minis territum iri speras, rogas accendatur, tormenta parentur, et omnia cruciatuum genera, eaque eiusmodi, ut vim omnem propositi superent, artificiososque cunctos modos excedant; ut scias planissime, Christi virtutem in meis infirmitatibus perfici. ego qui in terra gradi

ρὸν ἐλθεῖν ἐπειχθῆσομαι, ὁ γῆς ἐπιβῆναι ὅλως οὐ δυνάμενος, τὴν ἐπικειμένην ἀσθένειαν ἐνικήσας τῇ προθυμίᾳ.

Ταῦτα μαθὼν ὁ τρισάθλιος, κατεπλάγη μὲν οἷης τοῦ γενναίου ψυχῆς τὸ παράστημα· οὐ μὴν ἀπέγνω τὴν νίκην, τῷ γενναιοτάτῳ τῶν παρ' αὐτῷ θαρρῶν ἀθλητῶν, ὃς γοητικαῖς 5 τῷ ὄντι καλλωπιζόμενος μαγγανείαις καὶ σοφιστικαῖς δῆθεν ἐκεκαλλώπιστο τερατείαις, ταῖς Ἑλλήνων οἰνοσκοπείαις καὶ ταῖς δι' ἠπατος μαντείαις ἐπὶ πλείω μεγαλαυχούμενος, ἢ τοῖς μαθήμασιν. οὗτος πρὸς τὸ τῆς ἀσεβείας ἐκλύσας τὸν δύστηνον βάραθρον, τὰ πρῶτα παρ' αὐτῷ τῆς δυναστείας ἐκέκτητο. 10 τούτῳ τὸν μακάριον ἐκδίδωσι, ἄλῶναι πάντως τῇ ἰῦγγι τῶν τούτου λόγων οἴομενος. ἀλλ' ὄνος ἄδων πρὸς λύραν ἠλίσκετο· καὶ τῇ ἁμάχῳ τοῦ ἀνδρὸς παρρησίᾳ τῶν λόγων καταπλαγείς, πρὸ συμπλοκῆς τὴν ἤτταν ἠσπάζετο, καὶ τῷ κρατοῦντι διηγείλεν ὡς κρείττων παντὸς λόγου καὶ ἀπειλῶν ὁ ἀνὴρ, καὶ 15 τοὺς ἤδη πεισθησομένους ἐπιμείνας τῷ τόπῳ ἀνακόψει τῆς ἐγχειρήσεως. ὦ γνώμης ἀδάμαντος στερροτέρας καὶ ἀννείκτου πᾶσι τοῖς κατὰ τῆς ἀληθείας μηχανήμασιν. ὦ φίλτρον περὶ τὸν κτιστὴν ἀκόρεστον, ὑπὸ μηδενὸς τῶν τοῦ βίου πειρατηρίων διαλυόμενον. ἀλλ' οὐδ' ὡς ἀπέληγε μάχης ὁ τυραν- 20 νικῆς ὁμότητος ἐμπλεος· τοῖς τῶν Ἐλευθερίου δὲ ἀνακτόροις

3. οἷης] fort. τῆς. 7. ἐκαλλώπ. Par. 15. κρείττω Par. 16. πεισθησομένους Par.

non valeo, valetudinis infirmitate superata, in rogam promptus insilliam.

His auditis, turpissimus ille constantiam quidem animi fortis admiratus est; de victoria tamen spem non abiecit, hominis inter suos dolis strenuissimi fretus suadae vi: is nempe magorum praestigiis, ac sophistarum imposturis, Graecorumque auspiciis, atque iecinoris inspectionibus, quam disciplinis instructor erat; cumque miserum hominem in impietatis barathrum traxisset, apud eum valebat plurimum. huic beatum tradit Theophanem, sperans illius verborum lenocinio omnino deceptum iri. verum tanquam asinus ad lyram deprehensus est. invictam itaque viri sancti dicendi libertatem vehementius admiratus, antequam congredere, se victum esse confessus est: nunciavitque imperatori, eum praestantiorē esse, quam ut oratione, aut minis ullis superari posset: quin etiam si ibi diutius commoraretur, fore, ut aliorum animos in sententiam iamiam concessuros, a proposito absterret. o mentem adamantē firmiorem, et nullis cedentem machinis oppugnantibus veritatem! o amoris vim erga creatorem incredibilem, quae nullis vitae tentationibus dissolvi potuit. caeterum ab impugnatione non destitit homo tyrannica plenus crudelitate: sed virum sanctum in Eleutherii palatio includi iubet, adhibitis custodi-

ἀσφαλεστάτη φρουρᾷ παραδίδωσι, φύλακας ἐπιστήσας, τοῦ
 μὴ τινα τῶν οἷς αἰδῶς, τῆς φύσεως πρόσεσι παραμυθίαν
 ἐμποιῆσαι τῷ διὰ Χριστὸν κακουμένῳ. σῶμα μὲν οὖν λιμῶ
 πολυχρονίῳ τηκόμενον κατὰ μέρος πρὸς φθορὰν ἠπείγετο, καὶ
 5 αὐτὴν τὴν δέξιαν τελευτὴν ζημιούμενον· νόσοι δὲ τῆς τῶν
 ἰατρῶν ἐπικουρίας ἐλευθερίαν εὐράμεναι, ἀλγεινότερον ἐπεκώ-
 μαζον, κατὰ πολὺ τῆς ζωῆς ἰδιοποιῶσαι τὴν τελευτὴν. ἀλλ'
 ἢ διάνοια τοῦ πρώτου τῶν ὀρεκτῶν τοῖς παμποθήτοις ἐντρυ-
 φῶσα κάλλεσι τὰ τοῖς ἄλλοις μὴδ' ἀκοῇ φορητὰ ὄρον ἔφερεν.
 10 ἔχαιρον ἄγγελοι τὴν μακροῖς χρόνοις τῶν βροτιῶν δραπετεύ-
 σασαν καρτερίαν ὀφθαλμοῖς αὐθις ἐπανελθούσαν ἐπιθεῖν εὐ-
 τυχῆσαντες· καὶ τῇ τοῦτου συνηθόμενοι κατ' ἐχθρῶν ἀρι-
 στείᾳ, τὸ ἐπινίκιον ἐπανηγύριζον. ἔφριττον δαίμονες, ὧν
 μὴδ' ἀκοῇ φέρειν ἠνείχοντο τὰ ὀνόματα, καὶ ὧν προσεπολέ-
 15 μον τοῖς εἰκονίσμασι, τούτους αὐθις αὐτοῖς ἐπανατέλλοντας
 πράγμασι θεᾶσθαι κακοδαιμονήσαντες, καὶ βασκανίᾳ διαπριό-
 μνοι, τοὺς ἑαυτῶν ὑπηρέτας τῆς ἀσθενείας ἐκάκιζον. Χρι-
 στός δέ, τοῖς πάντα λόγον νικῶσι τὸν οἰκέτον ἀριστέα κατα-
 λαμπρύνων χάρισμασι, τῷ νικητικῷ κατηγλαύϊζε στέφει.
 20 Δουσί γοῦν ἔτσι τῇ ἀτλητοτάτῃ προσκαρτερήσας εἰρκτηῖ,
 τῇ Σαμοθράκῃ παραπέμπεται νήσῳ· ὃ καὶ νοεῶν προῖδὼν
 ὀφθαλμῶ, τῷ τὴν ὑπηρεσίαν πληροῦντι προήγγειλε· καὶ τρι-

4. ἐπέλετο Par.

5. τῆς] τοῖς Par.

17. ἀσθενείας Par.

bus, ne quis humanitate ductus, ei propter Christum patienti conso-
 lationem ullam afferret. itaque corpus eius diuturna fame confectum,
 paulatim tabescebat; ipsumque hoc detrimenti loco erat, quod non
 cita morte tolleretur. morbi porro per medicorum curae absentiam
 grassandi nacti licentiam, gravius saeviebant, et vitam reddebant morte
 ipsa longe acerbiozem. at ipse, eius qui desiderabilium primatum
 tenet desideratissimam pulchritudinem in deliciis habens, quae nec
 auditu reliquis tolerabilia sunt, patienti ac aequo animo perferebat.
 gaudebant angeli, cum tolerantiae vim, quae longo tempore ab huma-
 nis exulaverat, postliminio reversam felici longe spectaculo conerent:
 ac viri sancti praestanti adversus hostes virtute laetantes, victoriae
 praeconium illi concinebant. horrebant daemones, quod sanctos, quo-
 rum vel nomina audire non poterant, et imagines oppugnabant, rur-
 sum ipsis factis florentes spectare cogerentur, misereque acti invidia
 satellites suos, ac ministros imbecillitatis arguebant. Christus deni-
 que muneribus omnem vim dicendi superantibus pugilem suum de-
 coratum victoriae corona donavit.

Duos igitur annos acerbissimo defunctus carcere, in Samothracem
 insulam deportatur: quod ipse mentis oculo prospiciens, ei, qui sibi

σὴν ἡμέραις πρὸς εἴκοσι τῇ νῆσῳ προσβιούς, ὡς εὐώδης θυσία τῷ κοινῷ δεσπότῃ προσφέρεται, καὶ ταῖς ἐκείνου χερσὶν τὸ ἱερὸν καὶ πάναγγον ἐπαφείς πνεῦμα, πρὸς τὴν πάλαι ποθουμένην ἐπαναφέρεται κληρουχίαν. ἀλλ' οὐδὲ τὸ νικηφόρον τούτου σῶμα, καὶ τῇ ψυχῇ σύνδρομον ἐν πᾶσι καλοῖς, τῶν 5 κατὰ δυνάμιν γερωῶν ἀπέλειπετο. χερσὶ μὲν θεοφιλῶν ξυλλήγη κατατίθεται λάρνακι, καὶ ταῖς προσηκούσαις, ὡς ὁ καιρὸς ἐδίδου, γεραιρόμενον ὑμνωδίαις, ἔξαισίοις δὲ χάρισι παρὰ θεοῦ κληϊζόμενον. λοιμοῦ γοῦν ἐπικειμένου τοῖς κατὰ τὴν νῆσον κτήνησι, καὶ αἰφνιδίως τῷ θανάτῳ πυραπέμποντος, ἄρχη 10 τῇ λάρνακι ὕδωρ ἀπομυρίσαντες, οὐ γὰρ προσπαῦσαι τοῦ θείου κατετόλμησαν σώματος, καὶ τοῖς νοσοῦσιν ἐπιρροάναντες, ἐλευθέρα τῆς ἐπικειμένης αὐτοῖς ἐναπέδειξαν λοιμῆς.

Ὁὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ δίκην δίδωσιν μίαν ἀντὶ πολλῶν τῶν ἀδικημάτων ὃ τῆς Χριστοῦ ἐκκλησίας ἄρχιος μονιός, 15 ἐν ἱεροῖς τόποις, εἰς οὓς κακῶς ἐνύβρισην, ἀσχημόνως καταστρέψας τὸν βίον· καὶ τῆς παχείας ὀμίχλης ἀπὸ μέρους ἐκαθαρθείσης, ἀγλνώδης τις ἐλευθερίας ἐπαπέτειλεν ἥλιος, λεπτοτάτοις ὑπολαμπόμενος νέφεισι. τότε δὴ τότε θαρρήσαντες οἱ τοῦ θουμισίου φοιτηταί, λήμβῃ τῇ νῆσῳ προσορμιζόν- 20 ται, καὶ τὸ αἰοίδιμον ἐκεῖνο καὶ λαμπροτάτας ἀποστίλβον τὰς χάριτας σῶμα σὺν τῇ λάρνακι κομισάμενοι ἐπανάγουσιν εἰς

16. ἐνύβρισιν Par.

ministrabat, praenunciaverat. cumque tres supra viginti illic dies egisset, tamquam suavis hostia communi domino oblatas est: illiusque manibus sacrum, ac sanctissimum spiritum suum tradens, ad haereditatem olim desideratam contendit. neque vero victoriae insignibus clarum eius corpus, ac quod animo gerenda omni virtute socium, comesque extiterat, meritis muneribus caruit, quanta in ipsum conferre licuit. nam piorum virorum manibus in lignea arca compositum, et convenientibus cantibus, ut tempus ferebat elatum, admirandis gratiis a deo fuit illustratum. cum enim lues in insulae pecora desaeuisset, adeo ut mortua repente conciderent, aqua extremis illius arcae oris delibuta (neque enim corpus ausi erant contingere) pecora peste laborantia conspergebant, et periculo liberabant.

Haud multo post immittis ille ecclesiae Christi aper, multorum reatum scelerum uno supplicio luit; inque sacris locis, in quae nequiter debacchatus fuerat, turpiter vitam amisit. quare, densa caligine paulisper disiecta, obscurus quidam libertatis sol, tenuissimis nubibus subluccens emerit. tunc igitur sancti viri discipuli assumpta fiducia in insulam navigio advecti, praeclarum illud, et splendidissimis gratiis effulgens corpus cum arca sublatum, in locum quendam Hieria

τάπον τινά, σημείοις ἀπέχοντα τῆς μονῆς δύο καὶ δέκα. ὄνομα τῆ τόπῳ φασὶν Ἰέρια. . . .

Ἄλλ' ὁ δοξάζων τοὺς αὐτὸν δοξάζοντας κύριος, τῆς μελλούσης δόξης τούτου φανερῶν τὴν κατῴστασιν, τοὺς ἀνὰ πᾶσαν ἐκείνην οἰκονῶντας τὴν γῆν τῶν τούτου χαρῶν μετασχεῖν ἐνεποίησεν. ἦγοντο γοῦν οἱ νόσοις ἀνηκέστοις πεπεδημένοι, κύματα θαλάττης ἀπομιμούμενοι, τῶν τούτου καλῶν εὐμοιρῆσαι διασπουδάζοντες· καὶ δαιμονῶντες μὲν βίβ' τῆ κρῦται τῆς ἐξουσίας ἐλκόμενοι, ὀλολυγμοῖς γὰρ καὶ φωναῖς ἐξαισίοις 10 τοῦτο διεσημαινον, τῆ θίξει μόνῃ τῆς θήκης, ἣ καὶ ἐπιμυρῖσματι, τῶν ἐνοχλούντων ἀπολυόμενοι τῷ σεσωκίτι δι' αὐτοῦ θεῷ τὴν προσήκουσαν ἀναφέροντες εὐχαριστίαν ἐπανήεσαν. οἱ δὲ κρυφίως τῆς ἐκείνων λοίμης μετεληφότες, τοῖς αὐτοῖς κατανάγκοις εἰς τοῦμφανδὲς ἀγομένων, τῶν ἐνοικούντων ἐπιταγῇ 15 τοῦ ἀθλητοῦ δραπετευόντων, ἐλευθερούμενοι διεδεικνύντο. παρόλυτοι ταῖς κλίαις μόλις ἐπιφερόμενοι, τῷ τούτῳ σθένει τὰ μέλη σφιγθῆμενοι, τοῖς ὤμοις ταύτας ἀναφέροντες σὺν εὐφημίαις ἀπήεσαν. τυφλοί, τῆ παντελεῖ τοῦ σώματος ἀπραξία πεδῶμενοι, ὑφ' ἐτέρων χειραγωγούμενοι, τὸν ὄντως χειροραγῶν ἐπιζητοῦντες ὀφθαλμὸν ἐπήρχοντο, καὶ τὸ ποθοῦμενον ἀμόχθως εὐρίσκοντες ἐπανήρχοντο, τοῦ χειραγωγεῖσθαι

10. θίξει Par. εἰ καὶ Par. 18. malim ἀορασίῃ mg. Par.
male. πεδούμενοι Par.

dictum asportant, duodecim stadiorum intervallo a monasterio dis-
situm, inque templo S. martyris Procopii deponunt.

Hic ille, qui eos, a quibus honoratur, honoribus afficit, ut futu-
rae gloriae sancti sui statum declararet, incolas omnes illius regionis
munerum ipsius fecit esse participes. consuebant enim, undarum in-
star, qui morbis gravissimis, nec ullam curationem admittentibus labo-
rantes, illius impertiri bonis satagebant; ac quidem a daemonibus
vexati, invitis, ac dolorem suum clamore nimio gemituque testanti-
bus, cum adhibita vi huc pertraherentur, solo arcae contactu, sive
etiam aqua arcae tactu delibuta ab spirituum nequam vexatione so-
luti, deo, qui per illum sanos effecisset, quas par erat gratias agen-
tes, domum revertebantur. qui autem clam ea peste laborabant, ead-
em se necessitate prodentibus daemonibus, athletaeque iussu diffu-
gentibus, ab iis liberi reddebantur. paralytici, qui vix in lectulis suis
gestari poterant, sancti virtute corroboratis membris, lectulos humeris
reportantes, ad sua redibant. caeci, qui omni corporis actione de-
stituti aliorum manibus ducebantur, verosque duces lumina requiren-
tes venerant, voti compotes facti sine labore ita redibant, ut alienae
manus opera nulla desideraretur. claudi, membra corporis, quibus
gradi insuetum est, humi foede trahentes, aut alienas manus ad iter

μετὰ τῆς νόσου δραπετεύσαντες. χωλοὶ τὰ μέλη τοῦ σώματος, ἃ τῇ γῆ προσβαίνειν οὐκ εἴωθεν ἐπ' ἐδάφους * κυθυβρίζοντες, οἱ τὰς ἐτέρων χειρας δανειζόμενοι πρὸς τὴν ἔλευσιν, δορκάδος δίκην ἀλλόμενοι ποσὶν ἀρτίοις ἐποιοῦντο τὴν ἀναχώρησιν. ἀκοῆς δὲ καὶ τοῦ λέγειν ἕτεροι καταδικασθέντες 5 τὴν στέρησιν, τῆς ἐτέρων ὁμιλίας παραδόξως ἐπακούοντες, ὁμόφωνον τὴν εὐχαριστίαν ἐνήργουν. αἱμορροοῦντα γύναια τῇ διηνεκεῖ χύσει τοῦ αἵματος τοῦ ἐμφύτου θερμοῦ τῇ ἀποχωρήσει πρὸς νέκρωσιν ἀπαγόμενα, οὐ κρασπέδον δεσποτικοῦ, δουλικῆς δὲ θήκης ἐφαπτόμενα, παραδόξως ἀναξηρανθείσης 10 τῆς ῥύσεως, πηγὰς εὐχαριστίας ἐγνωμόνως ἀνέβλυζον. χειρογράφον μεστὸν μοχθηρῶν πράξεων ἐσφραγισμένον τῇ θήκῃ προσανατεθέν, ὡς μηδεπώποτε γραφὴν τοῖς πᾶσιν ἐγνωρίζετο, καὶ τὴν ἀποστολικὴν ἐξουσίαν ἐθαύμαζον τῆς τούτου θήκης ἀναβλύζουσαν. ἀλλὰ τίς ἂν λόγος τῶν τότεπραχθέντων 15 τούτῳ τὸ πλῆθος κατὰ μέρος ἐξειπεῖν δυνήσεται, ὅπουγε καὶ κατ' εἶδος οὐκ εὐχερές; ποῖος δὲ γραφῇ παραδοῦναι, καὶ εἰ δέκα στομάτων καὶ γλωσσῶν εὐμοιρῆσειεν.

Ὅλον γοῦν ἐνιαυτὸν τῷ ναῷ τοῦ καλλινίκου Προκοπίου προσκαρτερήσαντες, τοῦ μὴ τὴν θεόβρυτον χάριν τοῦ μάκαρος 20 ῥος ἀναστεῖλαι τῶν δεομένων, ὅψα καὶ μόλις τὴν εὐθὺ τῆς ἐκείνου μονῆς τρίβον ἤσαν, τετραμερῶς σφῆς αὐτοὺς περὶ τὴν θήκην ἐντάζαντες. μέσσον γὰρ τῶν πατέρων οἱ πρόκριτοι

2. οἴωθεν Par. sed aliud vitium latet.

mutuantes, caprearum in morem rectis tibijs saliendo discedebant. qui aurium, aut linguae munere fungi non poterant, miro novoque eventu aliorum fabulantium sermones audientes, pari cum eis voce gratias agebant. foeminae, quae perpetuo fluxu sanguinis laborantes, insiti caloris discessu emortuo pene corpore fuerant, non domini simbrae, sed servi arcae contactu mirabiliter exsiccato fluxu, grati probique animi monumento gratiarum actionis fontes promebant. chirographum flagitiosis actionibus plenum, cum obsignatum arcae adnotum esset, sic omnes mundum aspexerunt, ac si nihil unquam in eo fuisset scriptum; cunctique apostolicam potestatem ex huius arcae manantem suspexerunt. verum, quis ea, quae tunc ab ipso gesta sunt, singulatim valeat enarrare, cum ne genera quidem numerari facile queant? quisve etiam, quamvis illi linguae sint decem oraque decem, scriptis consignare?

Integrum igitur annum in templo illustris Christi martyris Procopii commorati, ne supplices divino viri munere prohiberent, vix tandem aliquando iter ad eius monasterium recta contenderunt, cum ordine quadruplici circa feretrum ipsius constitissent. medio enim

ἄμοισιν ἄραπτες, οἳά τινα κιβωτὸν ἐκόμιζον, οὐ στάμνον ἔχουσαν ἔνδον ἀγνωμόνων τροφῆς φυλακτήριον, καὶ πλάκας λιθίνας, καὶ τὴν ῥάβδον * . . . μων. τοῦ σώματος· ὁ μόνος δείξας ἀρετὴν ἀνωτέραν μώμου παντός, ἀμβλύνας τε φθόνου 5 κέντρα τῆ φυσικῆ γαληνότητι· ὁ θεομοῖς ἀγάπης ἐξόχος λαμπόμενος· ὁ πιστεῖ μηδὲν ἀμφήριστον κεκτημένη μόνος φραζάμενος, καὶ τὰ τῶν ἐναντίων καταβαλὼν ὀχυρώματα· ὁ ἐλπίδι Χριστοῦ τῆ ἐργαεστάτη διὰ βίον θωρακισούμενος, καὶ τὰ τῶν πολεμίων δι' αὐτῆς βέλη κωφὰ πᾶσιν ἐναποδείξας 10 καὶ μάταια· ὁ ποταμὸς τῶν χαρισμάτων τοῦ πνεύματος· ὁ πᾶσαν καρδίαν ἰλαρύνων ταῖς χάρισι· ὁ τοῦ τῆς ἐκκλησίας στερεώματος ἄδυτος ἥλιος· ὁ κόρας μὲν αἰρεσιωτῶν ἀμβλύνας τῆ τῶν δογμάτων λαμπρότητι, ψυχὰς δὲ θεοφιλῶν χειραγωγήσας πρὸς πίστιν ἀμώμητον.

15 Τὸ τῶν ἀσθενῶν ἱατῆριον, τῶν παιόντων τὸ ἰλαστήριον, δίδου μοι τῶν ἐπικειμένων νοσημάτων ἐλευθερίαν τάχιστα, ἵνα ῥαῖσας φανῶ πάλιν ἰκέτης εὐχάριστος. δίδου μοι τῶν ὀσημέραι προσγινομένων περιστάσεων ἀπολύτρωσιν, ἵνα ταῖς καλλίσταις τῶν πράξεων ἐκδαπανήσας τὸ δύνασθαι, δημιουργ- 20 γὼν ἐπιγράψω τῶν κατορθωμάτων σαφέστατα, ἁμαρτιῶν ἀγνοίας καὶ νεότητος παρὰ θεοῦ τῶν ἐμῶν ἀποκοπὰς αἰτησάμε-

3. Deest unum folium: nec minus in Lipomano, etsi illius interpres velut nulla esset lacuna cuncta connectit. mg. Par.

inter patres loco constituti viri nobiles in humeros sublatum, velut arcam quandam gestabant; in qua non urna erat ingrati populi cibum conservans, non lapideae tabulae, non virga Aaron qui virtutem omni reprehensione superiorem ostenderat, innataque tranquillitate invidiae aculeos obtuderat; qui charitatis insignibus eximie clauerat; qui fide, cui nihil ambiguum est, in primis praestiterat, inque ea adversariorum munitiones everterat; qui spe Christi firmissima velut thorace munitus atque protectus, hostium tela proorsu inania stultaque ostenderat; qui donorum spiritus fluvius erat; qui pectus omne quibus affluebat gratiis, exhilararet; in ecclesiae firmamento sol occasum nesciens, semperque lucidus esset: qui haeticorum oculos doctrinae splendore perstrinxerat, piorumque animos ad fidem inculpatam direxerat.

O aegrotantium medice! o peccatorum propitiatio, largire mihi celerem mearum aegritudinum curationem: ut recuperata sanitate, rursus ad te supplex accedam, gratique animi testimonium afferam. libera me a periculis, quae quotidie imminet, ut cum pulcherrimis factis pro virili mea incubuero, illorum te auctorem perspicue agnoscam. ignorantiae ac iuventutis delicta mea divina aboleri clemem-

νος, ὡς πρὶν ἐκείνου τοῦ τῆ σῆ θήκη τὸν χάρτην ἀναθεμένου, λιμπρὸν προστάτην τοῦ φοβεροῦ βήματος ἀναπόδειξον· τοῦ καθ' ἡμῶν κακίστου φθόνου τὰ κέντρα παραδόξως ἀμβλύνας, ἀνωτέρους τῆς τῶν βασκαίων διατήρησον λοιμῆς· ἴν' ἀπρόσκοπον διὰ σοῦ τὴν τῆς σωτηρίας διανύοντες τρίβον, τὸ ἐπι-5 νίκιον τῆς σῆς σεπτῆς ἀριστείας συν εὐθυμία πανηγυρίζωμεν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος ἐς ἀεί.

8. ἐς ἀεί] καὶ Par.

tia exorans, uti quondam illius, qui tuo chartam imposuit loculo, praeclarum te mihi patronum ante iudicis tremendum tribunal ostendito. pessimae contra nos incitatae invidiae tela mira dexteritate detundens, ab invidorum peste tutos integrosque conserva: ut sine offensione praesidio tuo salutis semitam conficientes, venerandi tui certaminis tropaea laetis animis celebremus; in Christo Iesu domino nostro: cui gloria et imperium in saecula saeculorum.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιβ', τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους τοῦ
ὁμολογητοῦ τῆς Σιγγριανῆς.

Mensis Martis die 12. sancti patris nostri Theophanis con-
fessoris Singrianae monachi.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, στίχειρον. ἤχος πλαγ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Θεόφρον Θεόφανες, Θεοφανείας Χριστοῦ κεκλημένος
ἐπώνυμος, ζωηφόροις ἔγχεσι τοῖς αὐτοῦ ἠκολούθησας, καὶ τὰ
τερπνὰ τοῦ βίου κατέλιπες, ἐνατενίζων τῷ ποθουμένῃ σοι
κάλλει, πανάριστε· καὶ ταῖς θείαις νεύσει ταῖς πρὸς αὐτὸν
ἄριστα θεούμενος καὶ τελεώτατα.

Ὅμοιον.

Πάτερ Θεόφρον Θεόφανες ὑπερορίας πικρῶς ἀσθενῶς
διακείμενος κυρτέρῳς ὑπήνεγκας, ἀφειδήσας τοῦ σώματος

1. fort. τῷ Μαρτίῳ μηνί.

Ad vesperas versiculus. tonus obliquus 4.

O novum miraculum.

Divino sensu praedite pater Theophanes, a Christi nomen sortitus
apparitione, eius vivifica pressisti vestigia, ac saeculi reliquisti oble-
ctamenta, in desideratam tibi pulchritudinem animo intendens, o vir
optime, divinaque in eam propensione deitatem praeclare ac perfe-
ctissimo induens.

Similis.

Divino sensu praedite pater Theophanes, molesta exilia cum im-
becillo esses corpore fortiter sustinuisti, oblitus corpori parcere ob

ὑπὲρ σεπτῶν εἰκόνων, πανεύφημε· θυμῷ λεόντων ἐξοριζόμενος ὡς κατορχούμενος τὰς βουλὰς ἐμώρανας, καὶ λογισμοὺς ὄντως ματαιόφρονας καὶ νοῦν ἀλάστορα.

Ὅμοιον.

Ὅντως ἀμοιβὰς τῶν πόνων σου τῶν ἀγαθῶν ὁ δοτὴρ δαμιλῶς σοι δεδώρηται, ἀπελαύνειν δαίμονας, θεραπεύειν νοσήματα παρεσχηκῶς, τρισμάκαρ, τὴν δύναμιν· κατηξιώθης καὶ τῆς ἀφράστου χαρᾶς ἐνθα χορεύουσι τῶν ἀγγέλων τάγματα, διὰ παντὸς πρόσωπον θεώμενος τοῦ παντοκράτορος.

Κανὼν τοῦ ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Θεοφάνης μέλει τε τὸν Θεοφάνην.

Ωιδ. α'. ἦχ. δ'.

Θαλάσσης τὸ Ἐρυθραῖον πέλαγος.

Θεοῦ τοῦ σαρκὶ φανέντος ἔχνεσιν ἐπηκολούθησας, ἐν ευσεβείᾳ πάτερ πυρσωθεὶς, ὡς ἐντεῦθεν τὴν κλησίαν πλουτεῖν τὴν ἀληθῶς φερώνυμον, ὡς τῇ προνοίᾳ προτετύπωτο.

Ἐθέλχθης ποθεινοτάτῳ ἔρωτι τῷ τοῦ δεσπότου σου κα-

venerandas imagines, vir clarissime; exilio relegatus, velut qui leoninae feritatis viro insultares, consilia fatua ostendisti, vereque stultas cogitationes, ac mentem nequissimam.

Similis.

Vere laborum quos posuisti praemia bonorum tibi dator uberrime donavit, vim praebens fugandi daemones, morbosque curandi, o ter beate. accessit et gaudium nullis verbis explicabile, ubi angelorum agmina choros ducunt, ipseque semper omnipotentis vultum contemplaris.

Canon in S. laudem, cuius initiales stroph. literae e Graeco hunc sensum reddunt. Theophanes Theophanem modulis canit.

Ode 1. tonus 4.

Maris rubrum pelagus.

Dei qui in carne apparuit vestigia secutus es, pater pietatis luce illustris; ut inde congruam vere nominis appellationem feliciter consecutus sis, pro eo ac providentia praefinitum erat.

Dulcissimo domini tui amore delinitus es, ut saeculi amorem

ταφρονῆσαι πόθου κοσμικοῦ· συγκραθεῖς δὲ τῇ χάριτι βιοτικὴν τερπνότητα οὐδὲν ἠγήσω, παμμικάριστε.

Ὁρμήσας θηριωδῶς εἰδίωξε Λέων ὁ τύραννος τοὺς ἐκλεκτούς, μὴ φέρων ὑρᾶν τιμωμένην εἰκόνα Χριστοῦ. μεθ' ὧν καὶ σε, Θεόφανες, ὑπερορία κατεδίκασεν.

Ψαδ. γ'. Ὁ εἶρμος.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Ὡπτός τοῦ θεοῦ πεπλησμένος ὠράθης, Θεόφανες, δι' ἀγάπης συγκραθεῖς τῷ ποθουμένῳ, μακάριε· διό σου τὴν ἔνδοξον μνήμην γεραίρομεν.

Ἀπαγορεύσας τὰ δυσσεβῆ τοῦ Λέοντος δόγματα, τοὺς θεσμούς πανευσεβῶς τῆς ἐκκλησίας ἐκράτυνας· διό σε θαύμασι Χριστός ἐδόξασε.

Νευρωμένη τῆς ἐλπίδος καὶ πίστεως, ὄσιε, τῆς σαρκὸς τὸ ἀσθενὲς ψυχὴ στερρότητι ῥώννυσι, θεῷ οἰκειώσασα σῶμα ὁμόδουλον.

Κάθισμα. ἦχ. γ'.

Θείας πίστεως.

Ζῆλον ἔνθεον προσκεκτημένης, δόγμα ἄθεον ἀπεβδελύξω,

contemneres: porro autem gratia imbutus, mundi dulcia nihili fecisti, perquam beatissime.

Ferali modo irruens Leo tyrannus electos persecutus est, non ferens videre Christi imaginem venerationem habere: cum quibus te quoque, o Theophanes, damnavit exilio.

Ode 3. tractus.

Non in sapientia.

Divina plenus luce Theophanes apparuisti, charitatis vi desiderato cohaerens, o beate: eam ob rem gloriosam tuam memoriam veneramus.

Impia Leonis dogmata tibi interdicens, pie admodum confirmasti ecclesiae leges: quamobrem te Christus clarum miraculis effecit.

Roboratus, vir sancte, animus spei, atque fidei firmitate, carnis imbecillitatem roborat; utique conservum corpus deo concilians.

Sessio. tonus 3.

Divina fide.

Divina praeditus aemulatione, impium dogma detestatus es, mul-

καὶ κινδύνοις πολυτρόποις ὠμίλησας, ὑπερορίαις ἀδίκως στελ-
λόμενος καὶ εὐσεβῶς παμμάκαρ τελειούμενος. πάτερ Θεόφα-
νες, Χριστὸν τὸν θεὸν ἰκέτευσε δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα
ἔλεος.

Ἦιδ. δ'.

Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ ἐκκλησία.

Ἡ οὐράνιος ἡτοιμάσται βασιλεία ὡς ἀθλητῆ σοί, ἔνδοξε
τῆς γὰρ ἐπιγείου χαίρων μετετέθης σκηνῆς, βοῶν τῷ δεσπότῃ·
δόξα τῇ δυνάμει σου, κύριε.

Στεφανηφόρος Θεόφανες ἀνεδείχθης. τὸ γὰρ σεπτὸν εἰ-
κόνημα Χριστοῦ, Θεοφόρε μάκαρ, οὐκ ἠρηνώσω τιμῶν· διὸ
καὶ ἔκραζες· δόξα τῇ δυνάμει σου, κύριε.

Μεθιστάμενος προστάγματι τοῦ τυράννου τοῦ δυσσεβοῦς
ὁ ὄσιος, σαρκὸς ἀσθενείας ὄλωσ οὐκ ἐφρόντισε, κραυγάζων
τῷ κτίσαντι· δόξα τῇ δυνάμει σου, κύριε.

Ἐμεγαλύνθης τοῖς θαύμασι, Θεοφόρε. ὁ γὰρ θεὸς ἡμεί-
ψατό σε τῆς καρτερίας· ὄθεν καὶ ἰάματα πηγάζεις τοῖς χρή-
ζουσιν ὡσπερ ἐκ πηγῆς, ἱερώτατε.

tisque ac variis periculis es defunctus, iniuste deportatus exilio, pie-
que, o beatissime, consummatus. pater Theophanes, Christo deo sup-
plica, ut magna nos misericordia donet.

Ode 4.

Sublimem elatum videns te ecclesia.

Caelorum tibi regnum, vir sancte, paratum est tanquam athletae :
terreno enim tabernaculo gaudens translatus es clamans domino, glo-
ria potentiae tuae, domine.

Triumphator Theophanes effectus es. venerandam quippe Chri-
sti effigiem non abnuisti colere, deo afflate vir beate : idcirco etiam
clamabas, gloria potentiae tuae, domine.

Exilio eiectus vir sanctus impii tyranni decreto, imbecillae car-
nis nullam prorsus rationem habuit, clamans auctori, gloria potentiae
tuae, domine.

Magnificis effulsisti miraculis, vir deo plene : deus namque vicem
reddidit sustentinae ; quamobrem etiam velut e fonte sanationum re-
media egentibus fundis, vir sacratissime.

ᾠδ. ε΄.

Σὺ κύριέ μου φῶς.

Λόγῳ πανευσεβεῖ ὀρθοδόξῳ ἐκήρυξεν ὁ ὄσιος Θεοφάνης τὸ τῆς πίστεως δόγμα, τῷ πνεύματι λαμπόμενος.

Πλοῦτον παντοδαπῇ θεοφρόνῳ διένειμας προστάγματι τοῦ δεσπότου τοῖς πενίᾳ συζῶσιν ἐπόμενος, πανεύφημε.

ἔχων τὴν ψυχὴν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος, τὴν ἄχραντον τοῦ δεσπότου προσεκύνεις εἰκόνα, τῷ πόθῳ ἁσπαζόμενος.

ᾠδ. ς΄.

Θύσω σοι μετὰ φωνῆς ἀνέσεως, κύριε.

Ἴθνην πρὸς ἀρετὴν τὸν βίον μου, ὅσιε· τὴν τῆς ἀσκήσεως τρίβον ταῖς εὐχαῖς σου, πάτερ, ἐξομαλίσαις, ἣν συντόνως εὐθύπορεῖν με, μάκαρ, ἀξιώσον.

Σοφρόνῳ σου τὴν ζωὴν διήνυσαι, ὅσιε· μετὰ φρονήσεως γὰρ ἔσχες, σὺν ἀνδρείᾳ γὰρ τὴν δικαιοσύνην, καὶ τῷ κύκλῳ τῶν ἀρετῶν ἐφάνης κοσμοῦμενος.

Εὐκλείας μαρτυρικῆς ἐπέβης, Θεόφανες, τῆς θεομήτορος κόρης καὶ μαρτύρων, πάτερ, τοὺς χαρακτήρας ὡς τιμήσαις, καὶ τοῖς διώκαις ἀντιταττόμενος.

Ode 5.

Tu domine meum lumen.

Piissima doctrina orthodoxae fidei doctrinam praedicavit sanctus Theophanes, spiritus luce illustratus.

Überes divitias divino sensu egenis distribuisti, domini praecepto obsecutus, vir clarissime.

Qui ad auctoris imaginem animo conditus esses, intemeratam domini venerabaris imaginem, desiderio exosculans.

Ode 6.

Sacrificabo tibi cum voce laudis, domine.

Dirige ad virtutem vitam meam, vir sancte, religiosae institutionis semitam tuis, pater, precibus complanans; quam roga, vir beate, ut recto tramite concito ac contente percurram.

Sobrie castaque vitam peregisti, vir sancte: quippe cum prudentia, fortitudine, ac iustitia praeditus fuisti, virtutumque choro ornatus eluxisti.

Martyris claritatem Theophanes adeptus es, velut qui dei parentis puellae, martyrumque imagines, o pater, veneratus sis, ac persecutoribus resisteres.

Κοντάκιον. ἤχος β.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐξ ὕψους λαβὼν τὴν θείαν ἀποκάλυψιν ἐξηλθες σπουδῆ ἐκ μέσων τῶν θορύβων, καὶ μονάσας, ὅσαι εἴληφας ἐνεργείας καὶ προφητείας ἀξίωμα, συμβίου καὶ πλούτου στερούμενος.

Ὁ οἶκος.

Ἐπὶ τῆς γῆς μηδὲν προθυμήσας, ἠκολούθησας χαίρων τῷ καλοῦντί σε Χριστῷ, καὶ τὸν ζυγὸν αὐτοῦ ἔλαβες ἐπὶ τῶν ὤμων τῶν σῶν προθύμως, καὶ ἀνάπαυσιν εὔρες τῇ ψυχῇ σου. ἦν περ κἀμοὶ τῷ πτωχῷ καὶ ῥαθύμῳ κατάπεμψον, τῷ λέγοντι, καὶ μηδ' ὄλωσ ἐκποιῶντι, ἀλλ' ἔτι σχολάζοντι ἐν τοῖς τοῦ βίου πράγμασι, καὶ θαυμάζοντι πῶς πάντα ἔφυγες, συμβίου καὶ πλούτου στερούμενος.

Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους τοῦ ὁμολογητοῦ, τοῦ τῆς Σιγγριαῆς, τοῦ ἐν τῷ μεγάλῳ ἀγρῷ κειμένου.

Οὗτος πατρὸς μὲν ἔφν Ἰσαάκ, μητρὸς δὲ Θεοδότης. τοῦ δὲ πατρὸς τελευτήσαντος ἐν τῇ ὑπ' αὐτοῦ διεπομένη τῶν

Contacium. tonus 2.

Superna quaerens.

Divina e celso revelatione accepta, e mediis turbis festinus excessisti, monachique amplexus institutum, vir sancte, operationis ac prophetiae munus accepisti, uxore carens atque divitiis.

Domus.

Cum in terra nihil cuperes, vocantem Christum gaudens secutus es, eiusque iugum in humeros tuos alacri animo sustulisti, ac requiem animae tuae invenisti. hanc mihi quoque pauperi segnique mitte, qui dicam, nec prorsus efficiam, sed vacem adhuc saeculi curis; mirerque, ut cuncta effugeris, coniuge carens atque divitiis.

Memoria sancti patris nostri Theophanis confessoris Singria-nae monachi, qui in magno agro quiescit.

Hic Isaacio patre natus est, matre autem Theodota. patre mor-tuo, dum Aegeopelagitarum praefecturam gerit, sub matris cura insti-

*Λήτσιοπελαγητῶν ἀρχῇ, ἣν παρὰ τῇ μητρὶ ἀναγόμενος καὶ
 τρεφόμενος. γενομένου δὲ αὐτοῦ β' ἔτους, ἀρμόζεται γυ-
 ναικί, καὶ αὕτη συνδιάγων ἦν χρόνους ἧ'. πλοῦτος δὲ ἦν ἀμ-
 φοτέροις πολὺς. συμβούλῳ δὲ τινι χρησάμενος ἰδίῳ οἰκέτῃ,
 πόθον ἔσχε πολὺν τὸν τῶν μοναστῶν ὑπελθεῖν βίον. τῆς δὲ
 μητρὸς τὸν βίον ἀπολιπούσης καὶ πλοῦτον ἄπειρον αὐτῷ κα-
 ταλειοικνίας, ὃ κηδεστῆς αὐτοῦ πληρῶσαι τὰ τῷ γάμῳ νενο-
 μωμένα τοῦτον ἐξεβιάζετο. καὶ δὴ τῆς κρυφίας ἡμέρας κατα-
 λαβούσης, καὶ πιστὰς ἐπήγγυτο, καὶ ὑμέναιος ἤθετο, καὶ τὰ
 λοιπὰ ἐτέλετο. ἐπεὶ δὲ ὁ καιρὸς αὐτὸν τὸν μακῦριον καὶ
 πρὶν σύννευον καταμόνας γενέσθαι ἐκάλει, τὰ τῶν λογισμῶν
 αὐτοῦ κρύφια ἐφανέρου τῇ νεανίδι, ἣ τις καὶ συγκατέθετο·
 καὶ εἴ τι δ' ἂν καὶ βούληται αὐτὸς πράττειν, καὶ αὕτη τοῦτο
 μετὰ προθυμίας διεβεβαιούτο ποιεῖν. ὅπερ ἀκούσας, ἠὺχαρί-
 στησε τῷ Θεῷ. ἔκ τοις οὖν ἐποίουν ἀμφοτέροι τὰς ἡμερινὰς
 καὶ νυκτερινὰς εὐχὰς. ταῦτα μαθὼν Λέων ὁ δυσσεβῆς βα-
 σιλεὺς καὶ ὁ τούτου κηδεστῆς, διεκώλυε τοὺς νέους τοῦ σκο-
 ποῦ. ἐξαπέστειλε δὲ αὐτὸν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸ τῆς Κυζίκου
 κώστρον συγχειρήσοντα· ἤδη γὰρ τότε ἐκτίζετο· καὶ ἀπελ-
 θὼν ὁ τίμιός παῖς εἰς ἰδίῳ ἀναλωμάτων τὴν τοῦ κρατοῦντος
 δουλείαν πεποίηκε. τῷ δὲ εἰκοστῷ πρώτῳ χρόνῳ τῆς αὐτοῦ
 ἡλικίας, ὃ τε Θηριάνυμος βασιλεὺς καὶ ὁ πενθερὸς αὐτοῦ
 καταστρέφουσι τὸν βίον· καὶ λοιπὸν ἐν ἐλευθερίᾳ οὐ μόνον*

22. Θυριάνυμος Παρ.

*tatur, ac educatur. annorum factus duodecim, foeminae desponsae
 iunctus, cum ea annis octo vitam socialem agit. erant ambo opibus
 locupletissimi. porro famuli cuiusdam domestici consiliis inductus,
 ingenti desiderio temebatur amplectendi status monastici. matre vivis
 exempta, immensisque filio relictis divitiis, cogebat socer ut nuptia-
 rum legitima impleret, uxoremque filiam duceret. ac vero cum con-
 stituta dies advenisset, ponitur thalamus, hymenaeus occiditur, reli-
 quaque nuptiarum solennia peraguntur. urgebat tempus, iamque vir
 beatus cum coniuge thalami secreta erat petiturus. tum illo animi
 arcana detegente, puella lubens assentitur, certoque affirmat, si quid
 ille velit, se quoque prompte facturam. his iuvenis auditis, deo gra-
 tias agit: exindeque ambo diu noctuque precibus assidui erant. re
 cognita, Leo impius imperator, ac viri socer, a proposito adolescen-
 tes prohibuerunt. misit namque imperator Cyzicum, eam in urbem
 suam operam collaturum: iam enim tum exstruebatur. abiens vero
 praeclarus iuvenis, suis ipse sumptibus, quod imperatoris iussu urbi
 praestandum erat, effecit. aetatis porro illius anno vigesimo primo,*

Theophanis Vita.

ὁ νέος, ἀλλὰ καὶ ἡ οἰκουμένη γίνεται, Εἰρήνης τὰ σκήπτρα διαδεξαμένης. ἐπεὶ δὲ κατὰ νοῦν πάντα αὐτῷ γέγονε, τοῖς ἐνδοξοῖσι καὶ πτωχοῖς τὴν οὐσίαν αὐτοῦ δισκόρησε, καὶ τοὺς οἰκείους ἐλευθερία τετίμηκε· τῇ δὲ τιμίᾳ αὐτοῦ συζύγῃ χρήματα πολλὰ παρασχόμενος, ἐν τῇ τοῦ Πρίγκιπος μονῆ ἀπέκειρεν, Εἰρήνην αὐτὴν ἀντὶ Μεγάλους ὀνομάσας. αὐτὸς δὲ τῷ κυρίῳ ἑαυτὸν προσφέρων ἱερουργεῖ ἐν τῇ ἐν τῷ τῶν Συγγριανῶν ὄρει κειμένη μονῆ, Πολυχρονία λεγομένη. μοναχοῦ δὲ αὐτοῦ γενομένου, οὐδ' ὄλωσ τὸ ἄρχειν κατεδέξατο· ἀλλ' ἐν τῇ κέλλῃ καθεζόμενος, ἐξ οἰκείων χειρῶν τὴν τροφήν ἐπορεύετο, καλλιγραφῶν ἕξαετῆ χρόνον διηνεκῶς ἐν τῇ καλουμένην θησῶ τῆς Καλωνύμου, ἐν ἧ συνεστήσατο αὐτὸς μονῆ· καὶ πάλιν ἔρχεται ἐν τῷ τῆς Συγγριανῆς ὄρει. τῷ δὲ πεντηκοστῷ τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνῳ, ἀσθενεῖα τινὶ παραδίδοται, ἣ τις ἦν λιθίωσις κύστεως καὶ νεφριτικῆς ἀκολουθίας σύμπτωμα. ἐκ τούτου λοιπὸν τοῦ χαλεποῦ νοσήματος ἔμεινε διὰ παντὸς τοῦ βίου κλινήρης καὶ ἀκίνητος. μετὰ ταῦτα ἐδέξατο τὰ σκήπτρα τῆς βασιλείας Λέων ὁ Ἀρμένιος. ἀλλ' οἶα τούτῳ συμβέβηκεν, οὐδεὶς ἄγνοε. τέως δὲ ὁ ἀνόητος καὶ ἀνόσιος πέμπει πρὸς τὸν τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπον, ἐλθέ, λέγων, εὔξαι ὑπὲρ ἡμῶν, ὅτι κατὰ βαρβάρων ἀπέρχομαι. αὐτὸς δὲ διὰ τὸ ἀκίνητος εἶναι, ἐκ τῆς ἀμύξης μετετέθη εἰς πλοῖον, καὶ ἤχθη πρὸς

cum Leo imperator, tum viri socer vitam cōmmutant, deincepsque nendum iuvenis, sed et orbis ipse liber agit, Irene augusta sceptra postmodum moderante. cum itaque ex voto cuncta successissent, egenis ac pauperibus substantiam distribuit, servosque libertate donavit. nobilissimae autem coniugi elargitus multas pecunias, in Principis ita dicto monasterio detondit, Megalus nomine in Irenen illi commutato. is vero se domino munus consecrat in monasterio, quod in Singriatorum monte situm Polychrouii nuncupationem habet. factus monachus, praeesse nullo modo sustinuit, sed in cellula sedens, manuum labore victum parabat, scribendis codicibus sese impendens annos sex continuos in insula dicta Calonymus, in eo monasterio quod exstruxerat: iterumque revertitur ad Singrianae montem. aetatis autem anno quinquagesimo aegritudini corpusculum traditur, nempe vesica petrescente, ac renum molesto illi dolore. ex illo deinceps morbo afflicta valetudine, totam vitam lecto decumbens egit, nec sibi motum imperare valens. postea Leo Armenius imperii sceptra capessit: verum quid illi acciderit, nemo nescit. hactenus vero homo demens scelestusque ad dei virum mittit, iubetque veniat, ac sibi comproceatur, quod adversus hostes expeditionem suscepturus sit. ille quod aegro corpore sese movere non posset, e plastro in scapham transfer-

τὴν βασιλεύουσαν· καὶ τῆς μὲν θυσιδοῦς ὄψεως τοῦ τυράννου οὐκ ἔτυχε· πλὴν μνηώσει ἐχρήσατο πρὸς αὐτόν· εἰ κατανύσεις λέγων τῇ παρακλήσει μου, καὶ σοὶ καὶ τῇ μονῇ σου ἀγαθὰ παρέξω· εἰ δὲ μὴ γε, ξύλω ἀγχόνης σε παραδειγματίσω, καὶ τῶν λοιπῶν εἰς φόβον σε προσθήσω. ὁ δὲ ἑμολογητής· τῶν δωρεῶν σου ἔφη, μὴ κενώσης τοὺς θησαυροὺς· τὸ δὲ ἀγχόνης ξύλον, ἢ καὶ τὸ πῦρ ἐντρέπισον σήμερον· τοῦτο γὰρ ἐφίεμαι διὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ μου ἀγάπην. ταῦτα ὁ ἀναιδὴς ἀκούσας, παρέδωκεν αὐτὸν Ἰωάννῃ τῷ μάττει περὶ λόγους αἰχιοῦντι καὶ τὸ μῖσος τῶν Εἰκονομάχων ἐμπεπλησμένῳ, στρεβλότῃ ἀντεπεκκλίνει αὐτὸν ἡγούμενος. ὃς παραληφθεὶς ἐν τῇ Ὀρμίδι μονῇ Σεργίου καὶ Βάκχου τῇ παρακλιμένῃ τῷ παλατίῳ, καὶ πρὸς λόγον ἕμιλλαν τῷ μάττει συνελθῶν, καὶ τοῦτον ἠτήσας, καὶ τῷ περιόντι τῆς σοφίας καταβροντήσας, καὶ τὸ ἀμετάθετον ἐνδειξάμενος, τοῦτον ἡσχόμενον εἰς τὸν μανιώδη τύραννον ἀπέπεμψεν. ἀγροίκου μᾶλλον ἢ ῥήτορος δόξαν ὁ δειλαιος ἀπηνέγκατο. ὃς ἀνελθὼν πρὸς αὐτόν, κρείσσον ἔφη βυσιλεῦ κηρῷ μαλαῖαι σίδηρον, ἢ κείσαι τὸν ἄνδρα μεταθεῖναι πρὸς τὸ σοὶ ἐφετόν. τούτων ἐπακούσας ὁ τύραννος, μετάγει τοῦτον εἰς τὰ Ἐλευθερίου ἀνίκτορα, καὶ κατακλείει αὐτὸν ἐν τινι οἰκῆματι σκοτεινοτάτῳ, καταστήσας καὶ φρουροὺς ὡς μηδὲ διακονεῖσθαι αὐτὸν παρὰ

4. ἀγχόνῃ Παρ.

8. τὴν διὰ τοῦ Παρ.

ter, inque urbem regiam vehitur: nec tamen tyranno in conspectum venire concessam; sed ministro ad eum misso, si, inquit, hortant mibi annueris, cum tibi, tum monasterio tuo bene faciam; sin autem, probro publico e furca laqueo suspendam, ac reliquis in terrorem exponam. tum confessor, noli, inquit, tuorum munusculum thesaurus effundere: patibuli vero lignum, sive etiam ignem expedi hodie: id enim qua dilectione in Christum feror, desiderio cupio. his auditis, impudens tyrannus Iohanni ariolo tradidit, homini eruditi nomen ambientis, quiq; Iconomachorum odio in fideles plenus esset, fore ratus ut is obliquitate in adversum viri constantiam flecteret. assumptus ille in Hormidae Sergii ac Bacchi monasterio quod palatio adiacet, ac disputatione cum ariolo congressus, eoque victo, ac eximiae sapientiae vi percusso, praeclareque constantia prodita, vir sanctus confusum eum ad insanum tyrannum ablegat; miserque rusticus magis, quam oratoris sibi nomen ascevit. ascendens itaque ad imperatorem, facilies, inquit, ferram cera emollias, quam viri animus in id, quod tibi comhibita est, transferas. his auditis, tyrannus ad Eleutherii cum palatia traducit, inque tenebrosa quadam aedacula concludit, datis etiam custodibus, ut ne quis etiam affecto corpori ministerium

τινος. οὕτω διετῆ χρόνον τελέσας θλίψεσι καὶ στενοχωρίαις πιεζόμενος, κατήσχυνε κἄν τούτῳ τὸν τύραννον. ἐπεὶ δὲ καθ' ἐκάστην ὑποκύψαι τῇ αὐτοῦ βουλῇ ἠναγκαζέτο, μὴ εἶξας, ἔξορθεταί ἐν τῇ τῆς Σαμοθράκης νήσῳ. ἡ δὲ πρὸς τὴν ὑπερορίαν ἀπαγωγή ταχέαν ἔσχε τὴν ἀπὸ τοῦ σώματος ἔξαγωγήν. ἡμέραις γὰρ τρισὶ πρὸς ταῖς εἴκοσι τὴν ἐν τῇ νήσῳ ζωὴν διανύσας ἐκεῖ κατεπαύσατο, ἀπελθὼν ἐν κυρίῳ ὁσίως καὶ εἰρηναῶς. τί δὲ χρὴ λέγειν ὁπόσης μὲν εὐλογίας τὸν τόπον ἐπέπλησεν, καὶ ὁπόσων δὲ λατρειῶν ὁ χώρος ἐκεῖνος ἠυπόρησεν;

Ωιδ. ζ.

Ἐν τῇ καμίνῳ.

Τὸ κατ' εἰκόνα σὺ κεκτημένος, καὶ ὁμοίωσιν βίῳ λαμπροτάτῳ, πάτερ, προειληφώς, δι' ἀμφοτέρων ὑπερέλαμψας· εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ βοῶν τῆς δόξης σου, κύριε.

Ὁμολογίας σου στεφάνῳ, πάτερ, διέπρεψας, ἔργῳ διήληξας λόγους τῶν δυσσεβῶν, τοὺς πιστοὺς δὲ ἐβεβαίωσας· εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ βοῶν τῆς δόξης σου, κύριε.

Τῷ στερορταίῳ ἐν προθυμίᾳ τὺς τοῦ σώματος, πάτερ,

13. ὁμοίωσι Par.

impenderet. in hunc modum exacto biennio, afflictus, ac angustia confectus, vel sic tyranno pudorem incussit. cumque quotidie vis adhiberetur, ut illius consiliis animum accommodaret, nec is quicquam e mentis firmitate remitteret, exilio relegatur in Samothracen insulam. eam in exilium abductionem brevi secuta eductio e corpore. post enim dies tres supra viginti, consummato ea in insula vitae periculo, illic requievit, sancte ac pacate ad dominum commigrans. quid autem refert dicere quanta locum benedictione impleverit, ac quanta praedium sanationum munera per illum consecutum sit?

Ode 7.

In camino.

Ut ad imaginem esses adeptus, vitaeque clarissima similitudinem pater consecutus, utroque eximie fulsisti; clamans, benedictus es domine in templo gloriae tuae.

Confessionis tuae pater corona claruisti; opere factisque impiorum verba confutasti, fideles vero confirmasti; clamans, benedictus es domine in templo gloriae tuae.

Firmissimo alacrique animi proposito corporis dolores pater for-

ἀληθόνας ἤνεγκας καρτερῶς, εὐχάριστον τῷ δεσπότῃ σου·
εὐλογημένος εἰ ἐν τῷ ναῷ βοῶν τῆς δόξης σου, κύριε.

Ὡδὴ η΄.

Χείρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Θεώμενος, μάκαρ, τὸ σταθρὸν τῆς σῆς ἐνστάσεως Λέων
ὁ τύραννος, ὑπεροφία σε ἔκρινε πικροτάτη ὁ παμπόνηρος· ἐν
εὐφροσύνῃ δὲ βοῶν ταύτην ὑπήνεγκας, εὐλογεῖτε πάντα καὶ
ἔργα τοῦ κυρίου τὸν κύριον.

Ἐπὶ τὸ πρωτότυπον εἰδὼς τὴν τῆς εἰκότος τιμὴν διαβι-
βάξασθαι, ἐπὶ τὸ στάδιον ἔδραμες ἀθλητῆς ὡς ἐνομομίτατος·
καὶ νικητῆς ἀναδειχθεὶς στέφανον εἰληφας ἀναμέλων· πάντα
τὰ ἔργα ἀνυμνεῖτε τὸν κύριον.

Οὐράνιον ἀντὶ τῆς ἐν γῆ σκηνῆν σοι δέδωκε πάντων κυ-
ριος· ἀντὶ στενώσεως εὐρες δὲ πλατυσμόν ἀγαλλιάσεως, ἐν
παραδείσῳ τρυφῆς μετὰ μαρτύρων βοῶν· εὐλογεῖτε πάντα
τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον.

Ὅτι ἐλάμφθης νοητῷ καὶ θείῳ πνεύματι, μάκαρ Θεό-
φανες, ὄθεν λάματα βρῦεις [γὰρ] τοῖς ἐν πίστει σοι προστρέ-
χουσι, καὶ τὴν ἄγλιαν σου σορὸν πόθῳ γεραίρουσι καὶ βοῶσι·
πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν κύριον.

titer pertulisti, deo gratias agens; clamans, benedictus es domine in
templo gloriae tuae.

Ode 8.

Manibus expansis Daniel.

Videns, vir beate, Leo tyrannus firmo te proposito illi obniti-
gravissimo nequissimo damnavit exilio: tu vero laetus pertulisti, cla-
mans, benedicite omnia opera domini dominum.

Cum intelligeres honorem imaginis ad exemplar transire, ad sta-
dium ut quam legitimus athleta cucurristi, victorque acclamatus coro-
nam accepisti, dulcius concinens, omnia opera laudate dominum.

Caeleste tibi pro eo quod in terra est tabernaculum universorum
dominus contulit: arctaeque custodiae loco latitudinem exultationis in
paradiso voluptatis cum martyribus invenisti, clamans, benedicite
omnia opera domini dominum.

Spiritali luce illustratus es, ac divino spiritu perfusus, vir beate
Theophanes: indeque sanitates scaturis fidelibus ad te confugienti-
bus, tuumque sanctum loculum amore venerantibus, ac clamantibus,
omnia opera laudate dominum.

Ὡδ. 9.

Λίθος ἀχειρόμητος.

Ἄπαντα τὸν βίον σκορπίσας τοῖς δεομένοις, Θεοφόρε, τὴν δικαιοσύνην σοφῶς ἀντεκομίζου σοι ἀνατέλλουσαν, ἀντὶ φθαρτῶν δρεπόμενος τὰ δι' αἰῶνος ἀνατέλλοντα.

Νόσους θεραπεύεις, παμμάκαρ, τοῦ παρακλήτου τῆ δυνάμει· δαίμονας σοφῶς ἀπελευθύνεις τῆ ἐνεργείᾳ τούτου, παύλιβι, διὸ πιστοὶ θεώμενοί σε, Θεοφόρε, μακαρίζομεν.

Ἡ σὴ φωτοφόρος, Θεόφρον, τῆς μεταστάσεως ἡμέρα πάντας προσκαλεῖται τοὺς πιστοὺς πρὸς μετουσίαν τοῦ ἁγιάσματος· ἦνπερ καὶ νῦν γηθόμενοι ἐπιτελοῦμεν, ἱερῶτατε.

Νέμοις τὴν σὴν ἄφθορον χάριν τῆ τῶν ἐπιμνίων σου τοὺς λόγους πλέξαντι, Θεόφρον, προθύμως· ὁμότροπόν σου ὡσπερ ὁμώνυμον τοῦτον δεικνὺς πρᾶσβείαις ταῖς εὐπροσδέκτοις, ἱερῶτατε.

Ode 9.

Lapis sine manu praecisus.

Omni substantia tua in egenos distributa, vir divino sensu praedite, iustitiam palam tibi orientem illius praemio retulisti: pro iis quae sunt corruptilia, ea decerpens quae in saeculum virescunt.

Morbos curas, vir beatissime, paraclети potentia, daemonesque palam illius vi abigis, vir felicissime: idcirco nos fideles te contuentes beatum praedicamus.

Lucida, divino sensu praedite, tuae migrationis dies fideles omnes invitat, ut sanctificatione participantur: quam et nunc gaudentes peragimus, vir sacratissime.

Tribuas quaeso uberem tuam gratiam illi, qui tuarum laudum carmen alacri animo texuit: iisdemque tecum moribus, uti et eodem censetur nomine, deo gratis precibus tuis facito, vir sacratissime.

Θ Ε Ο Φ Α Ν Ο Υ Σ

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑ.

Theophants.

1

ΤΟΤ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
Θ Ε Ο Φ Α Ν Ο Ρ Σ

ΗΓΟΥΜΕΝΟΤ ΤΟΤ ΑΓΡΟΤ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΗΤΟΤ

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑ ΕΤΩΝ ΦΚΗ,

ΑΡΧΟΜΕΝΗ ΑΠΟ ΠΡΩΤΟΤ ΕΤΟΤΣ ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟΤ ΕΩΣ
ΔΕΥΤΕΡΟΤ ΕΤΟΤΣ ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΙ ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΤ ΤΙΟΤ ΑΥΤΟΤ
ΤΟΤ ΕΣΤΙΝ ΑΠΟ ^{εἰσοῦ} ΕΤΟΤΣ ΤΟΤ ΚΟΣΜΟΤ ΕΩΣ ΕΤΟΤΣ
ΣΤΕ ΚΑΤΑ ΤΟΤΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΣ, ΚΑΤΑ ΔΕ ΡΩΜΑΙΟΤΣ ΣΤΚΑ'.

S. PATRIS NOSTRI

T H E O P H A N I S

ABBATIS AGRI ATQUE CONFESSORIS

C H R O N O G R A P H I A

ANNORUM ΙΧΧVΙΙΙ,

AB ANNO DIOCLETIANI PRIMO AD MICHAELIS ET THEOPHY-
LACTI EIUS F. ANNUM SECUNDUM: ID EST, AB ANNO MUNDI
5777 AD ANNUM SECUNDUM ALEXANDRINOS 6305, SECUNDUM
ROMANOS VERO 6321.

ΠΡΟΙΜΙΟΝ ΤΗΣ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑΣ

Ὁ μὲν μακαριώτατος ἄββας Γεώργιος, ὁ καὶ Σύγκελλος γε- Par. p. 1
Ven. p. 1

1. τοῦ ἐν ἀγ. πατρ. ἡμ. om. Α, in quo legitur: Θεοφά-
νους ἀμαρτωλοῦ μοναχοῦ ἡγουμένου τοῦ Ἄγρου καὶ ὁμολογητοῦ
χρον. κ. τ. λ. 3. καὶ ἡγουμένου a b c, ἀγίου ἡγ. d. 6.
Θεοφίλου a g. τοῦ υἱοῦ (om. αὐτοῦ) a e. 7. τοῦτ' ἐστὶν ἀπὸ
om. a e. ἕως στέ ἔτους b, ἕως τοῦ κόσμου ἔτους στέ e.
8. στκα'] στκ' Α. 18. Προοίμ. τ. χρον. om. Α. 20. μα-
κάριος Α, μακάριος τὰ a e. καὶ add. ex A a b c e f g.

PROOEMIUM CHRONOGRAPHIAE.

Sanctissimi Cpoleos patriarchae Tarasii Georgius abbas quondam

- Ρ. 2 γονῶς Ταρασίον τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, ἐλλόγιμος ἀνὴρ καὶ πολυμαθέστατος ὑπάρχων, πολλοὺς τε χρονογράφους καὶ ἱστοριογράφους ἀναγνοὺς, καὶ ἀκριβῶς τούτους διεξερευνησάμενος, σύντομον χρονογραφίαν ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως καὶ διώκτου 5 τῶν Χριστιανῶν ἀκριβῶς συνεγράψατο, τοὺς τε χρόνους ἐν Β πολλῇ ἐξετάσει ἀκριβολογησάμενος, καὶ τὰς τούτων διαφωνίας συμβιβάσας, καὶ ἐπιδιορθωσάμενος καὶ συστήσας, ὡς οὐδεὶς ἄλλος τῶν πρὸ αὐτοῦ, τὰς τε τῶν ἀρχαίων βασιλέων V. 2 παντὸς ἔθνους πολιτείας τε καὶ τοὺς χρόνους ἀναγραφάμε- 10 νος, καὶ κατὰ τὸ ἐφικτὸν αὐτῇ τοὺς ἀρχιερεῖς τῶν μεγάλων καὶ οἰκουμενικῶν θρόνων, Ῥώμης τε, φημί, καὶ Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξανδρείας τε καὶ Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων, τοὺς τε ὀρθοδόξως τὴν ἐκκλησίαν ποιμάναντας καὶ τοὺς ἐν αἵρεσει ληστρικῶς ἄρξαντας, καὶ τοὺς τούτων χρόνους 15 ἀκριβῶς ἐνέταξεν. ἐπεὶ δὲ τὸ τέλος τοῦ βίου τοῦτον κατέλαβεν, καὶ εἰς πέρας ἀγαγεῖν τὸν ἑαυτοῦ σκοπὸν οὐκ ἴσχυσεν, ἀλλὰ, καθὼς προέφημεν, μέχρι Διοκλητιανοῦ συγγραψάμενος, τὸν τῆδε βίον κατέλυσεν, καὶ πρὸς κύριον ἐξεδήμησεν D ἐν ὀρθοδόξῳ πίστει, ἡμῶν, ὡς γνησίοις φίλοις, τὴν τε βίβλον 20

2. ἐπάρχων add. ex omnibus codd. praeter g. πολλοὺς τε O praeter g, ἄλλους τε vulg. 4. διερευνησάμενος A. 5. βασιλέως Ῥωμαίων a b e. 16. ἀνέταξεν f. τοῦτον om. A. 17. σκοπὸν A a f, κόπον rell. vulg. 18. συγγραψάμενος A a f, ἀναγρ. rell. vulg. 19. κατέλιπεν A.

Syncellus, vir eximius et eruditissimus, multis chronographorum et historicorum libris evolutis, et non vulgari diligentia examinatis, compendiarium ab Adamo ad imperatoris et Christianorum persecutoris Diocletiani tempora chronographiam scripsit; discussisque studiose temporum rationibus ad invicem comparavit, emendavit, ac, ut nullus ante eius aetatem, solertissime composuit: praeceptorum insuper regum et nationum universarum statu et regimine annotato, singulorumque, quantum licuit, observatis aetatibus, supremarum et universalium aedium, Romae, dico, et Cpolis, Alexandriae, Antiochiae, et Hierosolymorum, sive qui sanis dogmatibus, seu pabulis, ecclesiam aluerunt, sive qui per vim et latronum more principatu arrepto, haeresum pravitate gregem infecerunt, pontifices enumeravit, et eorum tempora et annos egregio ordine digessit. enimvero cum vitae termino praereptus, ad propositum finem non potuerit consilium suum perducere, sed, ut praemonuimus, scriptis solummodo quae Diocletiani attingunt aetatem, vitam hanc mortalem deseruit, et cum recta fide ad dominum profectus, nobis velut sincerioribus amicis, quod fuerat molitus, opus imperfectum simul reliquit, et, ut quae

ἦν συνέταξε ἀτελῆ καταλέλοιπεν καὶ ἀφορμὴς παρέσχεν τὰ
 ἐλλείποντα ἀναπληρῶσαι. ἡμεῖς δὲ τὴν ἑαυτῶν ἀμάθειαν οὐκ
 ἀγνοοῦντες καὶ τὸ στενὸν τοῦ λόγου, παρητούμεθα τοῦτο ποιῆ-
 5 σαι, ὡς ὑπὲρ ἡμῶς τὴν ἐγχείρησιν οὖσαν. αὐτὸς δὲ πολλὰ
 παρακαλέσας ἡμᾶς μὴ ὀκνηῆσαι καὶ ἀτέλεστον καταλιπεῖν τὸ P. 3
 ἔργον, ἐβιάσατο ἐπὶ τοῦτο ἐλθεῖν. διὸ καὶ ἀναγκασθέντες διὰ
 τὴν τούτου ὑπακοὴν εἰς τὰ ὑπὲρ ἡμῶς ἐγχειρήσαντες, κόπον
 οὐ τὸν τυχόντα κατεβαλόμεθα. πολλὺς γὰρ βίβλους καὶ ἡμεῖς
 ἐκζητήσαντες κατὰ τὸ δυνατὸν ἡμῖν καὶ ἐρευνήσαντες, τόδε
 10 χρονογραφεῖον ἀπὸ Διοκλητιανοῦ μέχρι τῆς βασιλείας Μιχαὴλ
 καὶ Θεοφυλάκτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, τὰς τε βασιλείας καὶ τοὺς B
 πατριάρχας, καὶ τὰς τούτων πράξεις σὺν τοῖς χρόνοις κατὰ
 τὸ δυνατὸν ἡμῖν συνεγραψάμεθα, οὐδὲν ἀφ' ἑαυτῶν συντά-
 ξαντες, ἀλλὰ ἐκ τῶν ἀρχαίων ἱστοριογράφων τε καὶ λογο-
 15 γράφων ἀναλεξάμενοι, ἐν τοῖς ἰδίοις τόποις τετάχαμεν ἐκάστου
 χρόνου τὰς πράξεις ἀσυγχύτως κατατάττοντες· ἵνα εἰδέναι C
 ἔχωσιν οἱ ἀναγινώσκοντες ἐν ποίῳ χρόνῳ ἐκάστου βασιλέως ποῖα
 πράξεις γέγονεν, εἴτε πολεμική, εἴτε ἐκκλησιαστική, εἴτε πολιτική,
 εἴτε δημόδης, εἴτε τις ἕτέρα. οὐ γὰρ μικρὰν ἀφέλειαν, ὡς

1. ἀτελῆ om. A a. 2. ἀμαθίαν A. 4. πολλὰ παρακαλέσας
 ἡμᾶς A, παρ. ἡμ. πολλὰ vulg. 6. τούτῳ f. καὶ add. ex A.
 9. κατὰ τ. δυν. ἡμ. καὶ A, καὶ x. τ. δυν. ἡμῖν vulg. 10. χρο-
 νογράφιον A b c f. 11. τοῦ om. b. 13. ἀκριβῶς συνεγρ. a.
 17. χρόνων A, χρόνων vulg. 17. ποῖα πράξεις A, ποῖα πράξεις
 vulg. 18. εἴτε ubique ex A rescripsi pro vulg. ἦτε.

desiderantur absolveremus praebuit argumentum. nostra vero impe-
 ritia sermonisque inopia non ignorata, onus, cui vires nostrae forent
 impares, sustinere detrectabamus. ille contra plura hortatus, ut tor-
 pore omni excusso imperfectum opus non despiceremus, dedit ani-
 mum, et ad illud capessendum manibus, et perficiendum coegit. quo-
 circa eius monitis morem gerere compulsus, molem robore nostro
 longe graviores subire, et pene dicam immensum laborem exantlare
 suscepimus. multis siquidem voluminibus diligentius exquisitis, et,
 quantum facultas et ingenium dedit, examinatis, praesentem chrono-
 graphiam a Diocletiani temporibus ad Michaelis et Theophylacti
 eius filii imperium, reges insuper et patriarchas, necnon eorum ge-
 sta et aetates, qua par fuit sedulitate, ex proprio penu nil deprom-
 entes aut conferentes, in unum congressimus: quin potius selectis
 ex veteribus historicis vel rhetoribus plerisque, singulorum acta per
 annos et tempora propriis quibusque locis pulchro ordine cuncta dis-
 posuimus: ut quot quoque anno rem gestam vel facinus editum,
 sive in bello, sive in ecclesia, sive in civili administratione, sive in
 populari statu, sive qualibet alia ratione commendandum, lector in
 promptu habeat et in propatulo. haud enim vulgare est, me qui-

οἶμαι, καρποῦται ὁ τῶν ἀρχαίων τὰς πράξεις ἀναγινώσκων.
 εἴ τις δέ τι ἐν τούτῳ τῷ πονήματι ἡμῶν ὀνησιφόρον εὖροι,
 ἢ τὴν πρέπουσαν τῷ θεῷ εὐχαριστίαν ἀποδώσει, καὶ ἡμῖν τοῖς
 ἀμαθέσιν καὶ ἀμαρτωλοῖς διὰ τὸν κύριον ὑπερέυξεται· καὶ
 εἴ τι ἐλλείπον εὖροι, τῇ ἀμαθείᾳ ἡμῶν τοῦτο λογίσεται, καὶ
 τῇ ἀργίᾳ τοῦ χαμερποῦς νοὸς ἡμῶν, καὶ συγγνώσεται ἡμῖν
 διὰ τὸν κύριον. φίλον γὰρ τῷ θεῷ τὸ κατὰ δύναμιν.

1. τῶν ἀρχ. τὰς πρ. A, τὰς ἀρχ. πράξεις vulg. 2. εἴ τις δέ τι
 ἐν τούτῳ τῷ πον. A, εἴ τι δέ ἐν τούτῳ πον. vulg. 3. τοῖς
 add. ex A a f. ἀποδῶση — ὑπερέυξεται A. 5. λογί-
 σται A. 7. τῷ om. A a f.

dem iudice, eorum qui veterum gesta evolvunt, emolumentum. si
 quis autem ex eo quem aggredimur labore fructum aliquem decerpat,
 debitas deo grates referet; nobisque licet ineruditis et peccatoribus
 a domino bene precabitur: si quid deesse comperiat, imperitiae et
 abiecti nostri ingenii tarditati adscribat, et ex domini charitate con-
 donet. id enim deo acceptum opus, quod e facultate nostra profi-
 ciscitur.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑ
ΑΠΟ ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟΥ ΕΩΣ ΜΙΧΑΗΛ
ΚΑΙ ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΥ ΤΟΥ ΤΙΟΥ ΑΥΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΝ.

CHRONOGRAPHIA
A DIOCLETIANO AD MICHAELEM
ET THEOPHYLACTUM EIUS FILIUM IMPP.

Κόσμου ἔτος εἴση. τῆς θείας σαρκώσεως ᾠγή. P. 4
Ῥωμαίων βασιλέως Διοκλητιανοῦ ἔτος α΄. V. 3
Περσῶν βασιλέως Οὐαράχου ἔτος ιβ΄.
Ῥώμης ἐπισκόπου Γαῖου ἔτος ζ΄.
Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Ὑμεναίου ἔτος ιγ΄.
Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Θεωνῆ ἔτος ια΄.
Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Τυράννου ἔτος β΄.

9. Persarum regis nomen Οὐαράχης scribitur in A, in ceteris omnibus Οὐαραράχης, in ed. Par. Ἀραρευχίς. apud Syncellum idem modo Οὐράχης audit (p. 678, 13), modo Οὐραράχης (p. 722, 3), Agathias autem p. 260, 11. hunc regem et filium eius, qui in omnibus Theophanis codicibus infra Οὐαράχης nominatur, uno eodemque nomine Οὐαραράχης nuncupat.

Annus mundi 5777. divinae incarnationis 277.
Romanorum imperatoris Diocletiani a. 1.
Persarum regis Varachis a. 15.
Romae episcopi Caii a. 7.
Hierosolymorum episcopi Hymenaei a. 13.
Alexandriae episcopi Theonae a. 11.
Antiochiae episcopi Tyranni a. 2.

A.M. 5780 Περσῶν βασιλέως Ουάρανου ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει Διοκλητιανὸς Μαξιμιανὸν τὸν Ἑρκού-
B λιον κοινωνὸν ἀνεδείξατο τῆς αὐτοῦ βασιλείας τῷ τετάρτῳ
αὐτοῦ χρόνῳ.

A.M. 5781 Περσῶν βασιλέως Νάρσεως ἔτος α΄. 5

A.M. 5782 Τούτῳ τῷ ἔτει Διοκλητιανὸς καὶ Μαξιμιανὸς ὁ Ἑρκού-
C λιος Ὀβουσίριν καὶ Κόπτων πόλεις ἐν Θήβαις τῆς Αἰγύ-
πτου εἰς ἔδαφος κατέσκαψαν ἀποστατησάσας τῆς Ῥωμαίων
ἀρχῆς.

A.M. 5785 Τούτῳ τῷ ἔτει Διοκλητιανὸς καὶ Μαξιμιανὸς ὁ Ἑρκού- 10
D λιος καίσαρας ἐποίησαν Κωνσταντίον καὶ Μαξιμιανὸν Γαλ-
λέριον. καὶ ὁ μὲν Διοκλητιανὸς δέδωκε τὴν ἑαυτοῦ θυγα-
τέρα πρὸς γάμον τῷ Γαλλερίῳ, ὁ δὲ Ἑρκούλιος Μαξιμιανὸς
τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα Θεοδώραν τῷ Κωνσταντίῳ συνέζευξε,
καίτοι γε ἑκατέρων γαμετὰς ἐχόντων, ἕς ἀπόσωστο διὰ τὴν 15
πρὸς τοὺς βασιλέας στοργήν.

A.M. 5786 Ῥώμης ἐπισκόπου Μαρκέλλου ἔτος α΄.

P. 5

Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Πέτρου τοῦ ἱερομάρτυρος ἔτος α΄.
Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀλεξάνδρεια σὺν τῇ Αἰγύπτῳ εἰς ἀπο-
στασίαν ὑπὸ Ἀχιλλέως ἀχθεῖσαι, οὐκ ἀντέσχον τῇ Ῥωμαίων 20

2. Μαξιμίνον c f. 3. ἀνδείξεν A a f. 6. Διοκλητ. κ. Μαξ.
ὁ Ἑρκ. A, M. ὁ Ἐ. κ. Δ. vulg. 7. Κόπτων aliquot codd. 11.
Κωνσταντίνον, et mox Κωνσταντίνῳ f. 15. καίτοι γε A a f,
καὶ τῶν γε vulg. 16. πρὸς A a f, εἰς vulg. βασιλεῖς A.
20. οὐκ ἀντέσχον A, οὐ κατέσχον vulg. τῇ add. ex A.

A. C. 280 **P**ersarum regis Varanis annus primus.

Hoc anno, imperii sui quarto, Diocletianus Maximianum Hercu-
lium supremæ potestatis socium renunciavit.

A. C. 281 Persarum regis Narsis annus primus.

A. C. 282 Hoc anno Diocletianus et Maximianus Hercules Busirim et Co-
ptum Thebaidis in Aegypto civitates in Romanum imperium rebelles
funditus everterunt.

A. C. 585 Hoc anno Diocletianus et Maximianus Hercules Constantium
et Maximianum Galerium instituerunt caesares: et Diocletianus qui-
dem filiam suam Galerio locavit coniugem, et Maximianus pariter
suam nomine Theodoram Constantio copulavit. uterque vero ex
observantia et in imperatores amore coniugem, quam prius habebat,
dato repudio lecti consortio reddidit alienam.

A. C. 286 Romæ episcopi Marcelli annus primus.

Alexandriæ episcopi Petri sacri martyris annus primus.

Hoc anno Alexandria et Aegyptus ab Achille ad defectionem
concitatae, illatum a Romanis bellum sustinere non potuerunt: plu-

προσβολῇ, καθ' ἣν πλεστοὶ ἀηρέεθσαν, δίκην δεδωκότων τῶν τῆς ἀποστασίας αἰτίων. B

Τούτῳ τῷ ἔτει Διοκλητιανὸς καὶ Μαξιμιανὸς ὁ Ἐρκοῦ-A.M. 5787
 λιος διωγμὸν μέγαν καὶ φρικωδέστατον κατὰ Χριστιανῶν ἀνή-V. 4
 5 γειραν, καὶ πολλὰς μυριάδας μαρτύρων ἐποίησαν, παντοίως
 βασάνους ἐπινοοῦντες, καὶ πολλὰ κακὰ ἐργαζόμενοι. περὶ ὧν
 τις ἐπερχόμενος τὴν ὀκτάβιβλον τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας
 Εὐσεβίου τοῦ Παμφύλου εἴσται.

Ῥώμης ἐπισκόπου Εὐσεβίου ἔτος α'.

C

A.M. 5788

10 Τούτῳ τῷ ἔτει νεωτερισμοῦ γεγονότος ἐν Γαλλίαις ὑπὸ
 Ἀμάνδου καὶ Αἰλιανοῦ Μαξιμιανὸς ὁ Ἐρκοῦλιος διαβὰς κα-
 θεῖλεν αὐτούς. ἀλλὰ καὶ Κράσσοσ ἀντῆρε, καὶ Βρεττανίαν
 κατέσχε, καὶ οἱ πέντε Γεντιανοὶ τὴν Ἀφρικὴν, καὶ Ἀχιλλεὺς
 τὴν Αἴγυπτον. ἀλλὰ Κράσσον μὲν ἐπὶ τρισὶν ἔτεσι τὴν Βρετ-
 15 τανίαν κατασχόντα Ἀσκληπιόδοτος ὁ ἑπαρχὸς ἀνέλεν. ἐν δὲ
 ταῖς Γαλλίαις ἀγγίστροφος ἐκ παραδόξου γέγονε Κωνσταντίῳ
 καίσαρι τύχη. ἐν ὧραις γὰρ ἕξ τῆς αὐτῆς ἡμέρας καὶ ἡτ-
 τώμενος ὠφθῆ καὶ νικῶν ἀπεδείχθη. ἄρτι μὲν γὰρ ἐπικλύ-
 20 σαντες οἱ Ἀλανοὶ τῷ Κωνσταντίου στρατῷ ἄχρι καὶ εἰς τὰ
 τεῖχη κατεδίωξαν. αὐτὸς δὲ ἠκολούθει τελευταῖος φεύγοντι

4. φρικωδ. Par. 5. μάρτυρας A a e. 7. τις add. ex A e.
 8. τοῦ II.] τῆς II. A. εἴσεται A ἴσεται vulg. 12. Κρά-
 σος] Κράσσοσ A, Κρῆσσοσ vulg. Βρεττανίαν A b f constan-
 ter. 13. Γεντιανοὶ A a e, Γεττιανοὶ vulg. 16. ἀγγίστρο-
 φος A, ἀγγίτροφος vulg. 17. καὶ ante ἡττ. add. ex A. 19.
 Ἀλαμνοὶ coni. Goar.

rimis autem primo impetu sublatis, rebellionis autores meritas ex-
 solverunt poenas.

Hoc anno Diocletianus et Maximianus Hercullus, vehementi et A. C. 287
 horrenda in Christianos persecutione suscitata, et omnis generis ex-
 cogitatis tormentis, plurimas martyrum myriadas confecere: de qui-
 bus qui octo libros ecclesiasticae historiae ab Eusebio compositos
 percurrerit, notitiam accipiet.

Romae episcopi Eusebii annus primus.

A. C. 288

Hoc anno novis rebus Amandum et Aelianum in Galliis studen-
 tes Maximianus Hercullus suscepta in eos profectione confecit. Cras-
 sus quoque seditionem movit, et Britanniam occupavit: quemadmo-
 dum quinque Gentiani Africam, et Achilles Aegyptum invaserunt.
 at Crassum quidem tribus annis Britannia potitum Asclepiodotus prae-
 fectus sustulit e medio: in Galliis autem anceps omnino dubiaque
 belli fortuna Constantio caesari ex inopinato contigit. eiusdem
 quippe diei sex horarum intervallo victus et vicisse visus est. nam
 effusi in Constantii exercitum Alani ad castrorum usque muros eum

τῷ στρατῷ. ἐπειδὴ δὲ κεκλεισμένων τῶν πυλῶν, οὐδὲ ἔσω τοῦ τείχους ἠδυνήθη εἰσελθεῖν, χεῖρας ἐξέτειναν οἱ πολέμοιοι πρὸς τὸ συλλαβεῖν αὐτόν· σχοινοῖς δέ, καθέντες ἀπὸ τοῦ τείχους, ἀνέιλκυσαν αὐτόν. ἔσω δὲ γεγόμενος, καὶ τὸν στρατὸν παραθαρσύνας, ἐπεξελθὼν τοῖς Ἀλανοῖς, νίκην ἔσχε λαμπράν, ὥστε ἑξακισχιλίουσ πεσεῖν. Μαξιμιανὸς δὲ ὁ Ἐρ-
 P. 6 κούλιος τῶν πέντε Γεντιανῶν ἐν τῇ Ἀφρικῇ ἐκράτησε. Διοκλητιανὸς δὲ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὸν Ἀχιλλέα καθεῖλε. συνῆν δὲ αὐτῷ καὶ Κωνσταντῖνος ὁ υἱὸς Κωνσταντίου, κομιδῇ νέος ὑπάρχων, ἀριστεύων ἐν τοῖς πολέμοις. ὃν ὄρων ὁ Διοκλη-
 10 τιανὸς φθόνῳ κινήθεισ δόλῳ ἀνελεῖν ἐσπούδαζε. θεὸς δὲ τοῦτον παραδόξως διέσωσε, καὶ τῷ πατρὶ ἀπέδωκε.

A.M. 5789 B Περσῶν βασιλέως Ὀρμίσδα, Ῥώμης ἐπισκόπου Μιλτιύ-
 δον, Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Ζαβδᾶ, Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Βιταλίου ἔτος α΄. 15

Τούτῳ τῷ ἔτει Οὐετήριος στρατοπεδάρχης τοὺς ἐν τῇ στρατιᾷ Χριστιανοὺς ἤλαυνε μετρίως, ἔκτοτε τοῦ κατὰ πάντων ὑποτύφοντος διωγμοῦ.

A.M. 5793 Ῥώμης ἐπισκόπου Σιλβέστρου ἔτος α΄.

1. ἔσω A, εἰσω vulg. 3. σχοινοῖς a, σχοῖνον b. 5. παρα-
 θαρσύνας A, παραδαρσύνας vulg. 9. καὶ Κωνστ. A a, ὁ Κων-
 σταν. vulg. κομιδῇ νέος A, κομιδῇ δὲ νέος vulg. 10.
 ὁ om. A. 12. ἀποδέδωκε om b. 13. Μιλτιάδ. A, Μελτ.
 vulg. 14. Ζαβδᾶ] Γαζάβδας A. Vitalii, Antiocheni epi-
 scopi, accessionem in annum proxime sequentem reiiciunt a f:
 non adnotavit A. 17. στρατεία A.

sunt insequuti: ipse vero dux extremus fugientis exercitus premens vestigia se recipiebat. obseratis vero portis, cum intro non potuisset admitti, extensas ad eum comprehendendum hostium manus nusquam evasisset, nisi demissis per murum funibus ad castra fuisset subvectus. intro receptus, verbis exercitum animat et corborat, et impetu in Alanos facto, caesis eorum sex millibus praeclaram assequitur victoriam. Maximianus Herculeus pari sorte quinque Gentianos in Africa obtinuit: et Alexandriae Diocletianus Achillem prostravit. socius expeditionis aderat Constantinus Constantii f. prima iuventute conspicuus, et bellicorum facinorum laude iam praestans: qua Diocletianus conspecta, motus invidia, necem dolis machinabatur. deus autem praeter opinionem servavit, et patri reddidit incolumem.

A. C. 289 Persarum regis Hormisdæ, Romae episcopi Miltiadis, Hierosolymorum episcopi Zabdae, Antiochiaepiscopi Vitalii annus primus. Hoc anno Veterius magister militiae Christianos milites moderate insectatus est, persecutione exinde in reliquos ingruente.

A. C. 293 Romae episcopi Sylvestri annus primus.

Τούτω τῷ ἔτει Μαξιμιανὸς Γαλλέριος κατὰ Νάρσεως V. 5
 τοῦ τῶν Περσῶν βασιλέως τοῦ τηρικαῦτα τὴν Συρίαν κατα-
 δραμόντος καὶ ληιζομένου ἀπεστάλη ὑπὸ Διοκλητιανοῦ. καὶ
 συμβαλὼν αὐτῷ κατὰ τὴν πρώτην μάχην ἠττήται περὶ Καλ- C
 5 λίνικον καὶ Κάρρας. ἐπανίων δὲ ἐκ τῆς φρυγῆς ὑπήντησε Διο-
 κλητιανῷ ἐπ' ὄχληματος φερομένῳ. ὁ δὲ τὸν καίσαρα μετὰ
 τοῦ ἰδίου σχήματος οὐ προσδεξάμενος, ἀφῆκεν ἐπὶ πλείστον
 τρέχειν καὶ προηγείσθαι τοῦ ὄχληματος. μετὰ δὲ ταῦτα συνα-
 χθείσης δυνάμεως πολλῆς πάλιν Μαξιμιανὸς ὁ Γαλλέριος
 10 καίσαρ ἐπὶ τὸν Νάρσεως πόλεμον ἐπέμπεται χρησόμενος
 δεξιᾷ τύχη, τολμήσας καὶ πράξας ἂ μῆδεις ἕτερος. τὸν τε D
 γὰρ Νάρσεα μέχρι τῆς ἐνδοτέρας Περιοδος ἐδίωξε, καὶ κα-
 τέσφαξε πᾶν τὸ στρατόπεδον, καὶ τὰς τούτου γυναῖκας καὶ
 παῖδας καὶ ἀδελφάς, καὶ παρέλαβε πάντα ὅσα ἐκεῖνος ἐπεφέ-
 15 ρετο, χρημάτων θησαυρούς, καὶ τοὺς ἐν Πέρσαις λαμπρούς,
 μεθ' ὧν ἐπανελθόντα Διοκλητιανὸς ἐν Μεσοποταμίᾳ διάγων
 ἀσμένως ἐδέξατο τιμήσας· καὶ ἰδίᾳ ἕκαστος καὶ κοινῇ πάν-
 τες οὗτοι πρὸς πολλοὺς τῶν βαρβάρων πολεμήσαντες, πολλὰ
 κατώρθωσαν. ἀρθεῖς δὲ ὑπὸ τῆς τῶν πραγμάτων εὐροίας

3. ληιζομένου A, alii ap. Goar. ληισαμ. vulg. 5. Διοκλητιανῷ ἐπ' ὄχληματος φερομένῳ A, Διοκλητιανῷ ἐπ' ὄχλημα ἐπιφερόμενα a b c d (si recte enotavit G.), Διοκλητιανὸς ἐπ' ὄχλημα καταφερόμενος vulg. 6. μετὰ τοῦ A, μετὰ τὴν τοῦ vulg. 9. Μαξ. ὁ Γαλλ. ὁ M. Γ. vulg. 10. Νάρσεως — χρησόμενος om. A, fort. χρησόμενος. 11. δεξιᾷ τελεχῆ a, ἐπὶ τὰ δεξιὰ τελεχῆ f. 13. τὸ add. ex a. 14. καὶ παρέλαβε A, παρέλαβε, καὶ vulg. ὑπεφέρετο b. 18. πολλὰ] πάντα a. 19. τῆς add. ex A.

Hoc anno Maximianus Galerius adversus Narsem Persarum regem crebris excursionibus Syriam infestantem et depopulantem a Diocletiano missus est. hic primo certamine ad Callinicum et Carrhas superatur, eque fuga se recipiens, Diocletianum curru forte vectum habuit obvium. ille caesarem etiam propriis insignibus illustrem et conspicuum, longo viae spatio neglectum, currere, et currum praecedere permisit. validiore postmodum exercitu collecto, Maximianus Galerius caesar bellum cum Narse restauraturus amandatur: resumptisque viribus, et prospera fortuna usus, quas nullus potuisset, res omnino praeclaras gessit. Narsem etenim usque in interiorem Persiam fugientem abegit, et exercitum eius et uxores, liberos et sorores trucidavit, et quos secum vehebat pecuniarum thesauros et Persarum nobiliores sumpsit captivos: spoliis onustum et redeuntem, Diocletianus, qui tum in Mesopotamia versabatur, cum honore lubenter excepit: et tum privatim uterque, tum communibus armis

*Διοκλητιανός, προσκυνεῖσθαι ὑπὸ τῶν συγκλητικῶν, καὶ οὐ
 P. 7 προσυγορεύεσθαι κατὰ τὸ πρότερον σχῆμα ἀπήτησεν. ἐκαλ-
 λώπισε δὲ καὶ τὸ ὑπόδημα χρυσίῳ καὶ μαργαρίταις καὶ λί-
 θοῖς τιμίοις. Κωνσταντῖνον δὲ τὸν υἱὸν Κωνσταντίου, ἐν τῇ
 ἀνατολῇ καὶ Παλαιστίνῃ διάγοντα, καὶ τὰ Χριστιανῶν φρο- 5
 νοῦντα, ὄρων τοῦτον ὁ Γαλλέριος Μαξιμιανός συνέσει ψυχῆς
 καὶ σώματος ῥώμῃ καὶ τῇ περὶ τὴν παιδείουσιν εὐφυΐᾳ προκό-
 πτοντα, μαντευσόμενός τε τοῦτον καταλυτὴν ἔσοσθαι τῆς τυ-
 ραννίδος καὶ τῶν δογματῶν αὐτοῦ, δόλῳ θανατῶσαι τοῦτον
 ἐσκέψατο. Θεία δὲ προμηθεΐα τὸν δόλον μαθὼν, ὡς Δαβὶδ, 10
 φυγῇ τὴν σωτηρίαν πορίζεται, καὶ πρὸς τὸν ἴδιον πατέρα
 B διασώζεται, πολλὰ σὺν αὐτῷ τῷ Χριστῷ εὐχαριστιῶν τῷ σώ-
 σαντι αὐτόν.*

A.M. 5794 *Τούτῳ τῷ ἔτει Θεοτέκῳ γόητι πειθόμενος ὁ Γαλλέριος
 Μαξιμιανός ἐν τῷ θύνει τοῖς δαίμοσι, καὶ λαμβάνειν χρη- 15
 σμούς· ὑποδύς τῷ ἄντρῳ ὁ Θεότεκνος, χρησμόν, κατὰ
 Χριστιανῶν ἐγεῖραι διωγμόν, τούτῳ δέδωκε. τὰ δὲ ὑπομνή-
 ματα τοῦ σωτήρος ἐπλάσατο, καὶ πανταχόσε ἐφ' ὕβρει ἀπέ-
 στειλε, καὶ τοῖς γραμματοδιδασκάλοις τοὺς παῖδας διδύσκειν*

3. ante χρυσίῳ b add. καὶ τὰς βασιλικὰς ἐσθήτας. 4. Κων-
 σταντῖνον, τὸν υἱὸν — διάγοντα — φρονοῦντα A, Κωνσταντί-
 νου, τοῦ υἱοῦ — διάγοντος — φρονοῦντος vulg. 9. καὶ om.
 A. 10. τὸν add. ex A. 11. φυγῇ A, alii φεύγει, καὶ vulg.
 14. γόητι om. e. 16. ὁ add. ex A.

adversus barbarorum plurimos ambo decertantes, res praeclaras feliciter gesserunt. secundo vero fortunae successu Diocletianus elatus, a senatoriae dignitatis viris se adorari, nec ut prius salutari, vel consueto habitu procedere expetiit: verum auro, margaritis et pretiosis lapidibus calceamentum adornavit. Constantinum autem Constantii filium in oriente et Palaestina tunc temporis commorantem et de Christiana fide bene sentientem, et tum animi praestantia, tum corporis robore, tum denique ad omnem honestam disciplinam propensione in dies incrementa sumentem cernens Galerius Maximianus, cum tyrannidis et impii profanisque idolorum cultus eversorem futurum vaticiniis accepisset, dolis eum inficere meditabatur. ille detectis insidiis, quae fuit dei providentia, Davidis exemplo fuga salutem parat, et ad patrem, servatoris Christo debitis gratibus persolutis, sospes et incolumis regreditur.

A. C. 294 *Hoc anno Theoteco praestigiatori morem gessit Galerius Maximianus, ut daemonibus sacra faceret et oracula reportaret: antrumque subiens Theotecnus, ut in Christianos persecutionem excitaret, oraculum retulit. idem servatoris monita confluxit et in eius iniu-*

προσέταξεν, ὡς διαγελαῖσθαι τὸ καθ' ἡμᾶς μυστήριον παρα-
C σκευάζων.

Περσῶν βασιλέως Σαβώρου ἔτος α'.

A.M. 5795

Τούτῳ τῷ ἔτει προστάγματα βασιλικά ἐδόθη, τὰς ἐκκλησίας
5 τοῦ Χριστοῦ ἐδαφιῖσθαι, καὶ τὰς θείας βίβλους κατακαίε-
σθαι· ἱερεῖς δὲ καὶ πάντας Χριστιανούς βασύνοις παραδί-
δοσθαι, καὶ θύειν εἰδώλοις ἀναγκάζεσθαι. καὶ ἦν οὗτος ὁ V. 6
διωγμὸς πάντων φρικωδέστατος ἀναριθμήτους μάρτυρας ἀπο-
D τελέσας.

10 Τούτῳ τῷ ἔτει Διοκλητιανὸς καὶ Μαξιμιανὸς ὁ Ἐρκούλιος A.M. 5796

ἔξ ἀπονοίας τὴν βασιλείαν ἀπέθεντο ἰδιωτικὸν ἀναλαβόμενοι
σχῆμα. καὶ Διοκλητιανὸς μὲν κατὰ Σάλονα τῆς Δαλματίας
τὴν ἑαυτοῦ πόλιν ἰδιωτεύων βιοῦ, Ἐρκούλιος δὲ ὁ Μαξιμια-
νὸς ἐν Λυκαονίᾳ, πρότερον τὴν ἐπινίκιον ἐν Ῥώμῃ ἐπιτελέσαν-
15 τες πομπήν, ἐν ἣ προεπόμπευον μὲν Νάρσεως τῶν ὀχημάτων P. 8
τὸ πλῆθος καὶ αἱ τούτου γυναῖκες καὶ παῖδες καὶ ἀδελφαί·
μετὰ ταῦτα δὲ ἀναχωρήσαντες διῆγον ἐφ' ἑαυτῶν, καταστή-
σαντες ἀντ' αὐτῶν βασιλεύειν, τῆς μὲν ἑώας Γαλλέριον Μα-
ξιμιανόν, τῶν δὲ ἑσπερίων μερῶν Κωνσταντίον, ὃς ὀλίγῳ μέρει
20 τῆς ἀρχῆς ἀρκούμενος, λίαν ἦν ἡμερος καὶ ἀγαθὸς τὸν τρόπον,

1. παρεσκεύαζεν A e.	4. προστάγματα βασιλικά A, alii τῷ
προσιάγματοι τῷ βασιλικῷ vulg.	5. τοῦ A, οὔσας vulg. θείας
A, θείου vulg.	8. φρικωδέστερος a.
11. ἀπονοίας A alii	14. ἐν
ἀνοίας vulg.	ἀναλαβόμενοι A, ἀναλαβόντες vulg.
15. ἐπιτελέσαντες	19. μερῶν add. ex A aliis.

riam sparsim disseminavit: et ut fidei nostrae mysterium facilius de-
ridendum proponeret, ludimagistros ea pueros docere edixit.

Persarum regis Saboris annus primus.

A. C. 295

Hoc anno ut Christi ecclesiae subverterentur sacrique libri tra-
derentur igni, imperiali sancitum est edicto: sacerdotes quoque et
omnes Christianos tormentis applicandos, et ut victimas idolis offer-
rent, cogendos. horrenda prae omnibus, quaeque martyres innume-
ros consecravit, extitit haec persecutio.

Hoc anno Diocletianus et Maximianus Herculius ex animi vae-
cordia, privato habitu resumpto, deposuerunt imperium. et Diocle-
tianus quidem Salonae patria civitate Dalmatiae privatus agit, Hercu-
lius autem Maximianus in Lycaonia, ducta prius Romae triumphan-
tium more victoriae pompa, qua curruum copia, uxores, liberi, so-
rores Narsem captivum praecedebant. seiuncti deinceps ab invicem
vicitabant solitarii, constitutis vice sua imperatoribus, orientis qui-
dem Galerio Maximiano, occidentis vero Constantio; qui modica im-

καὶ οὐδὲν αὐτῷ πρὸς τὸ ταμεῖον ἐσπουδάζετο· μᾶλλον δὲ
 τοὺς ὑπηκόους θησαυροὺς ἔχειν ἐβούλετο, καὶ τοσοῦτον ἦν
 ἐγκρατῆς περὶ χρημάτων κτῆσιν, ὥστε καὶ πανδήμους ἐπιτε-
 λεῖν ἐορτάς, καὶ πολλοὺς τῶν φίλων συμποσίοις τιμῶν ἡγα-
 B πᾶτο πᾶν παρὰ τῶν Γάλλων τῇ πικρῇ τοῦ Διοκλητιανοῦ καὶ 5
 τῇ φοινικῇ Μαξιμιανοῦ τοῦ Ἐρκουλίου συγκρινόντων, ὧν
 ἀπηλλάγησαν δι' αὐτοῦ. οὗτος τελευτᾷ ἐν Βρεττανίαις βα-
 σιλεύσας ἔτη ἕνδεκα, ἀναγορεύσας ἀντ' αὐτοῦ βασιλέα Κων-
 σταντῖνον τὸν πρωτότοκον αὐτοῦ υἱὸν ζῶν ἔτι, ἐπ' ὄψει
 παντὸς τοῦ λαοῦ, περιόντων καὶ τῶν λοιπῶν αὐτοῦ παιδῶν 10
 τῶν ὀμοπατρῶν Κωνσταντίνῳ, Κωνσταντίῳ, φημί, καὶ Ἀνα-
 βαλλίνῳ, τοῦ καὶ Δαλματίου, γεννηθέντων ἐκ Θεοδώρας
 θυγατρὸς Ἐρκουλίου. ὁ γὰρ Κωνσταντῖνος ἐξ Ἑλένης ἦν τῆς
 προτέρας γυναικὸς Κωνσταντίου· ὁ δὲ Κωνσταντῖος ὁ τοῦτων
 πατὴρ θυγατρίδου ἦν Κλαυδίου τοῦ βασιλέως, Γαλλέριος δὲ 15
 γαμβρὸς Διοκλητιανοῦ ἦν ἐπὶ θυγατρὶ Βαλερίᾳ. τότε Γαλ-
 C λέριος Μαξιμιανὸς ἐπὶ Ἰταλίαν ἐλθὼν, ἐχειροτόνησε καίσα-
 ρας δύο· καὶ ἐπέστησε Μαξιμίῳ μὲν τὸν ἴδιον υἱὸν κατὰ
 τὴν ἐφίαν, Σεῦῆρον δὲ κατὰ τὴν Ἰταλίαν. οἱ δὲ ἐν Ῥώμῃ

4. τιμῶν codd. Goari. 5. τῇ πικρῇ — καὶ τῇ φοινικῇ A e, τὸ
 πικρὸν καὶ τὸ φοινικὸν vulg. 6. Μαξιμιανοῦ τοῦ Ἐρκουλίου
 A e, τοῦ Μαξιμιανοῦ vulg. συγκρινόντες A e. 9. αὐτοῦ
 υἱὸν A, υἱὸν αὐτοῦ vulg. ἔτι om. A. 11. Κωνσταντίνῳ A,
 Κωνσταντίνου vulg. Ἀναβαλλίνῳ A, Ἀναβαλλιάνου b. 12.
 Δελματίου A. 14. ὁ δὲ A, ὁ γὰρ vulg. 15. θυγατρίδου A,
 θυγατρίδος vulg. 16. ἦν om. b. 18. Βλαξ. μὲν τὸν ἴδιον
 υἱὸν A, τὸν μὲν Ἰδ. υἱὸν M. vulg. 19. Σεῦῆρον A, Σεβῆρον
 vulg.

perii sorte contentus, plurima mansuetudine morumque probitate
 praecelluit. nulla ei de aerario cura: quinimo thesauri loco subdi-
 tos habere maluit. adeo pecuniarum a possessione sibi temperabat,
 ut dies featos ludis exhibitis frequenter celebraret, et magnam ami-
 corum partem cum honore convivii exciperet. a Gallis, morum aspe-
 ritatem in Diocletiano, et in Maximiano caedium consuetudinem
 (quibus malis per eum sunt erepti) condemnantibus, praecipuo amore
 colebatur. anno imperii undecimo vita fungitur in Britannia. adhuc
 superstes in totius populi conspectu, circumstantibus etiam reliquis
 eius filiis, eodem nimirum patre cum Constantino natis, Constantio,
 dico, et Anaballino, qui et Dalmatius, Theodora matre, Herculii
 filia, genitis, Constantinum primogenitum declaravit imperatorem. hic
 enim Constantinus Helenae prioris Constantii uxoris partus ex-
 titit. eorum pater Constantius nepos Claudii imperatoris ex filia:
 Galerius, filia Valeria ducta, Diocletiani gener fuit. ea tempe-

στρατιῶται ἀνηγόρευσαν Μαξέντιον τὸν υἱὸν Μαξιμιανοῦ τοῦ Ἑρκουλίου βασιλέα. ἔθεν ὁ Ἑρκούλιος εἰς ἐπιθυμίαν πάλιν τῆς βασιλείας ἀρθεῖς, ἐπεχείρησε μὲν ἀποδῦσαι τὸν ἴδιον υἱὸν Μαξέντιον, ἐπεχείρησε δὲ δόλω καὶ τὸν γαμβρὸν Κωνσταντίον ἀνελεῖν. ἀλλὰ τῆς μὲν πρὸς τὸν υἱὸν ἐπιχειρήσεως ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἀπηλάθη. ἐν δὲ τῇ κατὰ τὸν γαμβρὸν, ὑπὸ Φαύστης τῆς θυγατρὸς καταμηνυθεῖς, ἀναιρεῖται κακῶς πρῶτος. Εὐσέβιος δὲ ὁ Καισαρεύς φησι, ὅτι Διοκλητιανὸς παράφρων γενόμενος, καὶ σὺν τῷ Ἑρκουλίῳ τὴν βασιλείαν ἀποθέμενος ἰδιωτικὸν βίον ἀνέλαβε. καὶ ὁ μὲν ἀγχόνῃ τὸν βίον μετήλλαξε, Διοκλητιανὸς δὲ νόσῳ μακρῇ δαπανώμενος ἐμαρῶνθη. Γελάσιος δὲ ὁ Καισαρείας τῆς αὐτῆς ἐπίσκοπός φησιν, ὅτι μεταμεληθέντες, καὶ πάλιν βασιλεῦσαι θελήσαντες, ψήφῳ κοινῇ τῆς συγκλήτου ἀναιροῦνται. τούτων οὖν ἐκ μέσου γενομένων, καὶ τοῦ Χριστιανόφρονος Κωνσταντίου τελευτήσαντος, τὴν βασιλείαν, ὡς προέφην, κατέσχον Κωνσταντίνος ὁ Σεβαστός, καὶ Μαξιμιανὸς ὁ Γαλλέριος.

Ῥωμαίων βασιλέως Κωνσταντίνου ἔτος α΄.

A.M. 5797

Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Φιλογένους ἔτος α΄.

P. 9

2. βασιλέα A, τοῦ βασιλέως vulg. πάλιν om. a. 4. καὶ
add. ex A. 6. ἐν δὲ τῇ A e, ἐκ δὲ τῆς vulg. 8. ὅτι add.
ex A. 13. μεταβληθέντες a. 16. προέφην A, προέφημεν
vulg.

state Galerius Maximianus in Italiam profectus, caesares duos creavit: et proprium quidem filium Maximinum orienti praefecit, Severum autem Italiae: Romae milites Maxentium, Maximiani Herculii filium, salutaverunt principem. unde Hercules in spem cupiditatemque recipiendi rursus imperii erectus, proprium filium Maxentium potestate exuere molitus est: et paribus dolis, ut Constantium generum interficeret, animum adhibuit. verum a noxa filio inferenda depulsus est a militibus: a funestis autem in generum conatibus, a fausta filia denunciatus, praepeditur, et ob prava facinora necatur. Eusebius Caesariensis refert, Diocletianum mentis morbo laborantem una cum Herculio, depositis imperii insignibus, privatam vitam resumpsisse: et hunc quidem laqueo commutasse vitam, Diocletianum vero diuturno languore consumptum penitus emarcuisse. Gelasius eiusdem Caesareae antistes narrat, eos abdicati imperii poenitentes, et regressum ad illud molitos, publico senatus decreto interfectos. illis igitur e medio sublatis, tum Constantio, cuius fides et religio Christiana fuit, defuncto, Constantinus Augustus et Maximianus Galerius, ut a nobis praemissum, obtinuerunt imperium.

Romanorum imperatoris Constantini annus primus.
Antiochiae episcopi Philogenis annus primus.

A. C. 297

Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντῖνος ὁ Θεϊότατος καὶ Χριστιανικώτατος Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν ἐν Γαλλίαις καὶ Βρετανίᾳ. κατὰ τὸν αὐτὸν οὖν χρόνον τέσσαρες οὗτοι συνεβασίλευον αὐτῷ, Μαξιμιανὸς ὁ Γαλλεῖος σὺν δυοῖ καίσαρσι Σευήρῳ καὶ Μαξιμίνῳ τῷ Γαλλεῖον υἱῷ καὶ Μαξεντίῳ τῷ υἱῷ τοῦ 5 Ἐρκουλίου, ἐν Ῥώμῃ ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἀναγορευθέντι βασιλεῖ. οὗτοι ἀλλήλους ὑπερβαλεῖν ἔσπενδον εἰς τὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμὸν. Μαξέντιος δὲ ὁ τύραννος τῇ Ῥώμῃ ἀνέμῳ βασιλεύων πάνδεινα εἰργάσατο κακά, μοιχείας τῶν ἐν τέλει γυναικῶν, φόνους καὶ ἄρπαγὰς, καὶ ὅσα τούτοις 10 ὅμοια. κατὰ δὲ τὴν ἀνατολὴν Μαξιμίνος χεῖρονα διεπράττετο κακά, δύο κακῶν μεγίστων ἀνατολὴν καὶ δύσιν κληρωσαμένων, καὶ τὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμὸν ἀναρριπίζοντων. τότε καὶ Λικίνιον καίσαρα Ῥωμαῖοι ἀνηγόρευσαν, χαριζόμενοι Κωνσταντίνῳ γαμβρῷ αὐτοῦ ὄντι εἰς ἀδελφὴν 15 Κωνσταντίαν, καὶ ὑποκρινόμενον ψευδῶς τὴν καθ' ἡμᾶς εὐσέβειαν, Σευήρου δηλαδὴ τελευτήσαντος.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Πέτρος ὁ Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος, ἐν φυλακῇ ὑπάρχων προστάγματι Μαξιμιανοῦ τοῦ Γαλλεῖου

7. ὑπερβαλεῖν A a, ὑπερβάλλειν vulg. τῶν add. ex A. 9. κακά — φόνους καὶ om A e. 11. Μαξιμιανὸς a. 12. χερωσαμένων a. 13. τῶν om. A. ante διωγμὸν delevi πόλεμον, quod codd. non omittunt: solus a exhibet: πόλεμον καὶ διωγμὸν, b Χριστιανῶν διωγμὸν. 14. Ῥωμαίων A. 18. τούτῳ τῷ ἔτει A. ἐπίσκοπος om. A e.

Hoc anno in Galliis et Britannia sacerrimus et Christianissimus Romanorum imperator Constantinus regnavit: cum eodem tempore quatuor isti cum illo eiusdem forent imperii collegae, Maximianus Galerius cum duobus Caesaribus Severo et Maximino, Galerii filio, atque etiam Maxentio, Herculi filio, qui Romae a militibus imperator fuerat renunciatus. isti, quis alter alterum in Christianis crudelius persecutandis vinceret, ad invicem contendebant. Maxentius autem tyrannus quibusvis pessundatis legibus Romae imperans flagitiosa quaeque patravit facinora, nobilitum feminarum adulteria, caedes, bonorum direptiones, et quotquot scelera his similia. peiora per orientem Maximinus exequabatur: duabus exitiosis pestibus orientem occidentemque inter se partientibus, et bellum adversus Christianos, persecutionem nimirum, ubique suscitantibus. tunc temporis Romani, gratiam Constantino reposituri, Licinium, ob sororem Constantiam in coniugem acceptam eius levirum, caesarem appellaverunt, Severo videlicet mortuo, familiarem nobis pietatem dolose simulantem.

Eodem etiam anno Petrus Alexandriae episcopus carcere detentus, Maximiani Galerii et Maximini eius filii mandato capite trun-

καὶ Μαξιμίον τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθεὶς, ἐνδό-
 ξως ἐμαρτύρησεν· ὅστις τὸν Ἄρειον διάκονον ὄντα τῆς αὐτοῦ
 ἐκκλησίας ἀκοινώνητον ἐποίησεν· ὅστις μετὰ ταῦτα κακοδόξου
 αἰρέσεως προστάτης ὢν, πολλοὺς τῆς εὐσεβείας ἀπέστεισε.
 5πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι ἐπὶ τούτων τῶν τυράννων τὸν ὑπὲρ Χρι-
 στοῦ μαρτυρικὸν στέφανον ἀνεδήσαντο, ὧν εἰσὶ Φιλέας, ἐπί-
 σκοπος Θμουέως τῆς Αἰγύπτου, Πηδεὺς καὶ Νεῖλος ἐπίσκο-
 ποι τῆς Αἰγύπτου, Ἄνθιμος ἐπίσκοπος Νικομηδείας, Τύραν-
 νίων ἐπίσκοπος Τύρου, Σιλουανὸς ἐπίσκοπος, Ἐμέσης, καὶ D
 10 Σιλουανὸς ἐπίσκοπος Γάζης, Λουκιανὸς πρεσβύτερος Ἀντιο-
 χείας, Ζηνόβιος ἐπίσκοπος Σιδῶνος, Πάμφιλος πρεσβύτερος
 Καισαρείας, καὶ ἄλλοι ἀναρίθμητοι. οὗτος ὁ Γαλλέριος
 Μαξιμιανὸς γυναικομανέστατος ἦν, τοσοῦτον, ὥστε τοὺς ὑπ'
 αὐτῶν τελοῦντας μελετᾶν πρὸ κρύψουσι τὰς ἰδίας γαμετάς,
 15 ἐκτετηκῶς καὶ τῇ τῶν πλάνων δαιμόνων ἀπάτῃ, ὡς μὴ ἀνέχεσθαι
 τινος γεύσασθαι ἄνευ μαντείας. οὗτος παρωλεθρίαν Χριστια-
 νῶν γενέσθαι προσέταξεν, οὐ τοσοῦτον διὰ τὴν ἑαυτοῦ ἀσέ-
 βειαν, ὅσον διὰ τὴν ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς· τοῦ- P. 10
 τφ οὖν θεία δίκη ἐπῆλθε διὰ τὴν ἄμετρον ἀκολασίαν, καὶ

3. μετὰ ταῦτα A a, γεγωνὸς vulg.	4. ὧν add. ex A.	5.
ἐκ τούτων a.	6. ἀνεδύσαντο b.	7. Πηδεὺς A, ὁ II. vulg.
Πηδεὺς — Αἰγύπτου om. e.	10. Σιλουανὸς — Ἀντιοχείας	11. ἐπίσκοπος] πρεσβύτε-
om. e, Λουκιανὸς — Ἀντ. om. A.		ρος A.
14. κρύψουσι A, κρύψουσι vulg.	15. καὶ add. ex	
A a e.	πλάνων a, πολλῶν vulg.	16. γεύσασθαι A, γεύ-
17. αὐ-	πανωλεθρίαν A, παρωλεθρίαν vulg.	17. αὐ-
του A.	18. τῶν add. ex A.	αὐτοῖς om. e, αὐτῶν b.
19.	μετῆλθε b.	

catus gloriosum subiit martyrrium. hic Arius, dum diaconi vices
 adhuc ageret, ecclesiae communione fecit extorrem: qui pravae post-
 modum sectae antesignanus factus, plurimos a vera religione avertit.
 sub iisdem tyrannis alii plerique martyrii corona sunt redimiti, quo-
 rum in numero recensentur Phileas Thimueos episcopus, Peleus et
 Nilus, Aegyptiaci praesules, Anthimus Nicomediae, Tyrannion Tyri,
 Sylvanus Emesae, alter Sylvanus. Gamae antistites, Lucianus Antio-
 chensis presbyter, Zenobius Sidonis episcopus, Pamphilus Caesareae
 presbyter, et innumerii alii. Galerius iste Maximianus insano pe-
 nitas et effraeni mulierum amore aestuabat, adeo ut eius pote-
 stati subditi, ubi proprias coniuges occultarent, anxie meditaren-
 tur: alioquin fallacium daemnonum fraudibus tantopere devinctus,
 ut absque oraculi praestigiis ne cibum quidem vellet delibare,
 idem non adeo religionis impiae cultu, quam bonorum rapien-
 doram cupidine motus, delendos communi internecione Christianos
 praecipit. eum propter immodicam et effusam petulantiam, et into-

Theophanes.

2

τὴν περὶ τοὺς Χριστιανοὺς ἀνύποιστον κίκωσιν. χαλεπὸν γὰρ ἔλαος κατὰ τὸ τῆς ἀκολασίας αὐτοῦ μύριον ἐκφυέν κρείττον πάσης ἀνθρωπίνης βοηθείας ἐτύγχανε, νομῆς καταλαβούσης καὶ σκολήκων φθορᾶς τοὺς τόπους. ἦν γὰρ καὶ πολύσαρκος. οὗτος [γὰρ] ὑπολαβίων, ὡς ἄρα διὰ τοὺς ἀδίκους 5

V. 8 φόνους πέπληκται, προστάγματα κατὰ παντὸς τόπου ὑπὲρ τῶν Χριστιανῶν ἔγραψε πάντα κελεύων καταθυμίως πράττειν, καὶ ἑπὶ αὐτοῦ εὐχεσθαι· οὐ γεγονότος εὐθείως τοῦ χαλεπωτάτου πάθους τῇ εὐχῇ τῶν Χριστιανῶν θεραπευθέντος παρ' ἑλπίδα, μήπω δὲ τοῦ τραύματος καλῶς συνουλώσαντος, μειζόνως ἐμαίνετο τῶν ἀθεμίτων πράξεων ἐχόμενος. ἀλλ' εὐθύς πάλιν πόλεμοι καὶ ἐπαναστάσεις, λιμοὶ τε καὶ λοιμοὶ καὶ αὐχμοὶ ἀθρόοι ἐπέσκηπτον, ὡς μὴ ἀρκεῖν θάψαι ζῶντας τοὺς τεθνεῶτας· κεραυνοὶ τε καὶ φόβητρα ἐξαπεσετέλετο, ὡς ἕκαστον ἑαυτοῦ μόνον φροντίζειν, καὶ τὰ πολλὰ τῶν πραγμάτων ἄπρακτα διαμέρειν. 10 15

A.M. 5798

C

Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Ἐρμώνος ἔτος α'.

Ἀχιλλᾶ Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου ἔτος ἕν.

1. τοὺς add. ex A. ἀνύποιστον g. 2. τὸ om. A. 5. γὰρ om. a, fort. recte, nisi potius δὲ scribendum est. 6. φόνους] τόπους a. 7. τῶν om. A a. 9. τῇ εὐχῇ τῶν Χριστιανῶν adf. ex A a e. θεραπευθέντος] ἡλευθερώθη a, ἡλευθερώθη θεραπευθέντος e. 10. μήπω A, μηδέπω vulg. 12. πόλεμοι καὶ ἐπαναστάσεις A et alii, ὁ πόλεμος καὶ ἐπανάστασις vulg. 14. ζῶντας τοὺς τεθνεῶτας A, τοὺς τεθνεῶτας οἱ ζῶντες vulg. φόβητρα Par. 15. μόνου b. 18. Ἀχιλλᾶ — ἔτος ἕν. om. A.

lerabilem Christianorum vexationem ultio divina tandem corripuit. grave siquidem ulcus adnatum ad libidinis membrum omni humana industria superius visum est in eius corpore, putredine nimirum depascente, et vermibus corruptionis loca corrodentibus. obesus enim erat, et haud leviter carnosus. is autem ob iniustas caedes plecti se arbitratus, mandata per omnes provincias Christianis profutura rescipit, iubens agere cuncta ex animo et pro se deprecari. quo facto, curato praeter expectationem precibus Christianorum difficili morbo, plaga tamen per inductam cicatricem vix sanata, ad iniqua quaeque repetenda facinora fervidius insaniebat. verum derepente bellum, tumultus, fames, pestilentiae, ariditates aëris adeo confertim ingruiebant, ut sepeliendis mortuis vivi non sufficerent homines: tonitrua insuper et prodigia crebrius emissa unumquemque de se solummodo sollicitum esse, reliquaue negotiorum quasi momenti nullius infecta permanere coegerunt.

A. C. 298

Hierosolymorum episcopi Hermonis annus primus.

Alexandriae episcopi Achillae annus primus.

Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Ἀλεξάνδρου ἔτος α΄.

Βυζαντίου ἐπισκόπου πρώτου Μητροφάνους ἔτος α΄.

Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Παυλίνου ἔτος α΄.

A.M. 5799
D

Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντίνος ὁ Θεϊότατος εἰς τὴν κατὰ A.M. 5802
5 τῶν τυράννων διανόστη κατάλυσιν. Μαξέντιος δὲ ὁ δυσσεβῆς
ναυσι γεφυρώσας τὸν παραρρέοντα τῇ πόλει Ῥώμη ποταμὸν
παρειάξατο κατὰ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου. ὁ δὲ μέγας
Κωνσταντίνος ἐδεδίει τὰς Μαξεντίου γοητείας, βράβη ἀνατέ-
μνοτος διὰ μαντείας ἀθεμίτους. ἐν πολλῇ δὲ ἀγωνίᾳ ὄντι
10 ὥφθη αὐτῷ ἐν ὥρᾳ ἕκτη τῆς ἡμέρας ὁ τίμιος σταυρὸς ἐκ
φωτὸς κατεσκευασμένος, ἔχων ἐπιγραφὴν· ἐν τούτῳ νίκα. P. 11
ἐπιστὰς δὲ αὐτῷ ὁ κύριος εἶπεν ἐν ὄραματι τῆς νυκτός·
χρηῆσαι τῷ δειχθέντι σοι, καὶ νίκα. τότε σταυρὸν σχεδιάσας
χρυσῶν, ὃς ἐστὶ μέχρι τῆς σήμερον, ἐκέλευσε προάγειν αὐ-
15 τὸν ἐν τῷ πολέμῳ. καὶ συμβολῆς γενομένης ἠτήθησαν οἱ
περὶ τὸν Μαξέντιον, ὧν οἱ πλείους ἀνηροῦντο. Μαξέντιος
δὲ σὺν τοῖς λοιποῖς φεύγων, τῆς γεφύρας θείᾳ δυνάμει διαρ-
ραγείσης, ἐν τῷ ποταμῷ καταποντίζεται, ὡς πάλαι ὁ Φαραὼ
πανστρατί, ὥστε πληρωθῆναι τὸν ποταμὸν ἵππων σὺν ἀνα-
20 βύταις πεπνιγμένοις. οἱ δὲ πολῖται τῆς Ῥώμης, ὡς αἰτησά-

2. Βυζαντίου — ἔτος α΄ om. A.

8. ἀνατέμνοτος A a, ἀνα-

τέμνων, ὡς vulg. 12. εἶπεν αὐτῷ ἐν A. 13. τὸ δειχθὲν A.

14. τῆς σήμερον A, τὴν σ. vulg. αὐτὸν A, αὐτῷ vulg. 17.

διαρραγείσης A, διαρρηγείσης vulg. 18. ὁ add. ex A. 19.

τὸν ποταμὸν πληρωθῆναι b.

Alexandriae episcopi Alexandri annus primus.

A. C. 299

Byzantii episcopi primi Metrophanis annus primus.

Antiochiae episcopi Paulini annus primus.

Hoc anno sacratissimus Constantinus ad evertendam tyrannorum A. C. 302
potestatem se movit. impius vero Maxentius ponte navibus instructo
in Tiberi Romam praeterfluente adversus magnum Constantinum in
acie constitit. formidabat magnus Constantinus Maxentii praestigias,
qui nefandae deditus divinationi pueros dissecare soleret. illi pro-
pterea mentis in anxietate constituto, hora diei sexta, veneranda
crux luce efformata visa est cum hac inscriptione: "in hoc vince."
tam in nocturna visione astans ei dominus, inquit: "utere osteno
tibi signo, et vince." aurea tum cruce, quae in hanc usque diem
superest, in promptu confecta, eam exercitui praeferrere et in confi-
ctu iussit se praecedere. inito igitur certamine, victi sunt qui sub
Maxentio militabant, et eorum plurimi trucidati. Maxentius fuga cum
reliquis arrepta, ponte divina virtute disrupto, flumine submergitur
non secus ac Pharao cum toto exercitu, ita ut tam equis quam ses-
teribus fluminis alveus repleretur. Romani demum victorem Constan-

Βμενοι αὐτὸν διαναστῆναι εἰς τὴν βοήθειαν αὐτῶν, λυτρωθέν-
τες τῆς τοῦ πονηροῦ Μαξεντίου τυραννίδος τὴν πόλιν στεφ-
νώσαντες εἰσεδέξαντο μετὰ χαρᾶς τὸν νικητὴν Κωνσταντῖνον
σὺν τῇ νικοποιῷ σταυρῷ σωτῆρα αὐτὸν ἀνευφημοῦντες.

A.M. 58o3 Τούτῳ τῷ ἔτει κρατήσας τὴν Ῥώμην Κωνσταντῖνος ὁ 5

V. 9 Θεοσυνέρογτος πρὸ πάντων τὰ λείψανα τῶν ἁγίων μαρτύρων
ἐκέλευσε συλλεγέντα ὅσῃα ταφῇ παραδοθῆναι. καὶ ἦσαν οἱ
Ῥωμαῖοι ἄγοντες ἐπινίκιον ἑορτὴν, γεραίροντες τὸν κύριον καὶ
τὸν ζωοποιὸν σταυρὸν ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ Κωνσταντῖνον
τὸν νικητὴν μεγαλύνοντες.

A.M. 58o5 Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ Μαξιμῖνος ὁ υἱὸς Γαλλερίου ἐπιπηδή-
σας, καὶ ἑαυτῷ τὴν βασιλείαν ἐπιτρέψας, αἰσχροῶς καταλύει
τὸν βίον ἐν Κιλικίᾳ. ἀκούσας δὲ Μαξιμιανὸς ὁ Γαλλέριος ὁ
D τούτου πατήρ, ὅτι ὁ Μαξέντιος ὁ υἱὸς Ἐρκουλίου ἐν Ῥώμῃ
ὑπὸ Κωνσταντῖνου τῆ δυνάμει τοῦ σταυροῦ κατεπτώθη, φο- 15
βηθεὶς τὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν ἀνῆκε διωγμὸν.

A.M. 58o6 Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντῖνος ὁ Θεϊότατος σὺν Λικινίῳ
καίσαρι ζήλῳ Θεοῦ φερόμενος, ἀπεστράτευσεν κατὰ Μαξιμια-
νοῦ τοῦ Γαλλερίου τὴν ἐφ' ἧν διέποντος· κἀκεῖνος ἀντιστρα-

4. σωτῆρα om. A e. 7. παραδοθέντα b. 8. καὶ — σταυ-
ρὸν om. b. 9. ἐπὶ ἡμέρας A, ἡμ. ἐπὶ vulg. 11. Μα-
ξιμιανὸς Par. 13. ὁ Γαλλ. A, Γαλλ. vulg. 15. κατεπτώθη
A a, κατεπόθη e, κατεπονήθη vulg. 18. ζήλῳ| ψήφῳ a. ἀπε-
στρ. A, ἐπεστρ. vulg. Μαξιμιανοῦ A a, Μαξιμίνου vulg.

tinum, ceu ad ferendam ipsis opem expetitur servatorem populi-
que liberatorem acclamatum, urbe coronata communique tripudio
exultante, improbi Maxentii tyrannide redempti, cum cruce victoria-
rum largitricis triumphantem exceperunt.

A. C. 3o3 Hoc anno divino fretus auxilio Constantinus collectas sanctorum
martyrum reliquias sacrae sepulturae mandari iussit. Romani vero
festis ob partam victoriam institutis, per dies septem continuos deum
vitalemque crucem debitis prosequiebantur honoribus, victoremque Con-
stantinum summis laudibus extollebant.

A. C. 3o5 Hoc anno Maximianus Galerii filius, cum aliorum fines invade-
ret, et integrum sibi arrogare vellet imperium, vitam deinde turpi-
ter amisit in Cilicia. Maximianus vero Galerius, eius pater, Maxen-
tium Herculii filium a Constantino virtute crucis profigatum cum di-
dicisset, nuncio territus accensam in Christianos persecutionem
remisit.

A. C. 3o6 Hoc anno sacratissimus Constantinus divino religionis zelo mo-
tus in Maximianum Galerium orientis partes moderantem bellum, opem
ferente Licinio, suscepit. ille vero ingentes copias contra in aciem

τευσάμενος ἀμέτρον πλήθει συνέβαλεν αὐτοῖς, πεποιθὼς ὁ
Μαξιμιανὸς μαρτυρήμασι δαιμόνων καὶ γοητικαῖς μαγγανείαις.
τοῦ δὲ ζωοποιῦ σταυροῦ προάγοντος τῷ μεγάλῳ Κωνσταν-
τίνῳ, ἅμα τῇ προσβολῇ τραπεῖς ὁ τύραννος σὺν τῷ πλήθει
5 κατασφαττομένῳ, τὴν βασιλικὴν ἐσθῆτα ἀπέθετο, καὶ στρα- P. 12
τιωτικὸν περιδόμενος σχῆμα μετ' ὀλίγων εὐνουστάτων τε δια-
δράς; ἀπὸ κώμης εἰς κώμην ὄχετο, καὶ τοὺς ἱερεῖς τῶν εἰ-
δῶλων καὶ μάντις ἀθροίσας, τοὺς διαβεβημένους ἐπὶ μα-
γείαις καὶ προφήτας αὐτοῦ ὡς ἡπατεῶνας κατέσφαξεν.

10 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπον λβ Μακκρίου ἔτος α'. A.M. 5808

Ἀντιοχείας ἐπισκόπου κγ Εὐσταθίου ἔτος α'.

B

Τούτῳ τῷ ἔτει μέλλοντα τὸν εὐσεβέστατον Κωνσταντῖ-
νον ζῶντα χειροῦσθαι τὸν Γαλλέριον Μαξιμιανόν, προλαβούσα
θεία ὄργη κατέλαβε τοῦτον. φλύξ γὰρ ἐκ μέσου τῶν σπλάγ-
15 χων καὶ μυελῶν αὐτῷ ἀναφθίσει, μετ' ὀδύνης ἀνυποκίπτου
πρηγῆ κατὰ τοῦ ἐδάφους ἀσθμαίνοντα διέθετο, ὡς ἀμφό-
τερα τὰ ὄμματα αὐτοῦ ἐκπηθῆσαι, καὶ τυφλὸν καταλιπεῖν
τὸν ἀνδρῖον. αἱ δὲ σάρκες αὐτοῦ συσσωρεύσαι τῇ ἀμέτρον
ἐκκαύσει τῶν ὀστέων ἀπέπιπτον· καὶ οὕτως κατασπεύεις ἀπέρ-
20 ρησε τὴν θεομάχον ψυχὴν. C

2. μαρτυρεῖ α. 5. βασιλικὴν om. α. 7. ἀπὸ κώμης A, ἀπὸ
κώμην vulg. 8. τοὺς om. e. μαγείαις A, μαγεῖαι vulg. 14.
τοῦτον] αὐτὸν a. μέσου] βάθους b. 15. ἀνυποκίπτου A, ἀνοι-
πύστου vulg. 16. κατὰ τοῦ ἐδάφους A, κατ' ἐδάφους vulg.
17. αὐτοῦ add. ex A et aliis. 18. συσσωρεύσαι τῇ ἀμ. A, συσ-
σωπῆσαι ἀμ. vulg. 19. ἀπέρρησε A et alii, ἀπέρρηξε vulg.

educens, manus cum eis conseruit. fidebat Maximinus daemnonum
oraculis et magorum praestigiiis: vivifica crux ex adverso Con-
stantino praeibat. sub primo conflictu versus in fugam tyrannus, ma-
gna exercitus eius parte caesa, exiit imperatoris vestem et insignia;
militarique habitu sumpto, cum paucis sibi benevolis e vice in vi-
cum fugitivus vagabatur; idolorumque sacerdotibus et divinis congregatis,
vocatibus etiam cunctis in arte magica celeberrimis ac vatibus,
cunctos velut seductores maetavit.

Hierosolymorum episcopi 32. Macarii annus primus.

A. C. 308

Antiochias episcopi 23. Eustathii annus primus.

Hoc anno Galerium Maximianum vivum iam iam in piissimi Con-
stantini manus casorum divina praeveniens ira occupavit. ardor enim
in mediis eius visceribus et ossium medullis accensus cum intolerabili
dobre et obstructo anhelitu cernuum in terram deiecit; adeo ut
ambo eius oculi exilirent e capite, et lumine privato desererent
impium. carnes autem eius immodica illa inflammatione putrescentes
debuebant ossibus, atque ita totus iam in saniem et tabum resolu-
tus infensam deo animam evomuit.

A.M. 580₉ Τούτῳ τῷ ἔτει Λικινίῳ συμμάχησαντι τῷ θεῷ Κων-
 σταντίνῳ καὶ ὑποκρινομένῳ δολερῶς τὸν Χριστιανισμόν, ἀφο-
 ρίσας μοῖραν τῆς Ῥωμαίων γῆς ἀπένειμεν, ἀναγορεύσας αὐ-
 τὸν βασιλέα, ἀπαιτήσας αὐτὸν συνθήκας μὴδὲν κατὰ Χριστιανῶν
 πράττειν κακόν. ἐντεῦθεν ὁ τῶν τυράννων καθ' ἡμῶν 5
 D χάριαι θεοῦ πέπανται διωγμός.

A.M. 581₀ Τούτῳ τῷ ἔτει ἡ μέγας Κωνσταντίνος πάσης Ῥωμαίων
 V. 10 γῆς μονοκράτωρ γενόμενος, πᾶσαν εἰς τὰ θεῖα μετήγαγε
 φροντίδα, ἐκκλησίας ἀνεγείρων καὶ φιλοτίμως ταύτας πλουτῶν
 ἐκ τοῦ δημοσίου λόγου. οὗτος πρῶτον νόμον ἔγραψεν τοὺς 10
 εἰδῶλων ναοὺς ἀποδίδουσαι τοῖς τῷ Χριστῷ ἀφιερωμένοις
 P. 13 (συνενομοθέτει δὲ αὐτῷ καὶ Κρίσπος υἱὸς αὐτοῦ)· δεῦτερον δὲ
 Χριστιανούς μόνους [στρατεύεσθαι] ἐθνῶν τε καὶ στρατοπέ-
 δων ἄρχειν, τοὺς δὲ ἐπιμένοντας τῇ εἰδωλολατρείᾳ κεφαλι-
 κῶς τιμωρεῖσθαι· τρίτον τὰς πασχαλίους δύο ἑβδομάδας 15
 ἀπράκτους τελεῖν, τὴν τε πρὸ τῆς ἀναστάσεως καὶ τὴν μετ'
 αὐτήν. τούτων οὕτως ἐχόντων, εἰρήνη βαθεῖα καὶ γαλήνη
 κατέσχε τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀγαλλίασις τοὺς πιστοὺς, προσ-
 τρεχόντων ὁσημέραι πάντων τῶν ἐθνῶν τῇ πίστει τοῦ Χρι-

2. ἀφορίσας A, καὶ ἀφορίσας vulg. 5. κακόν om. a. 6. πέ-
 πανται A, πέπανσαι vulg. 7. h. l. in cod. A Metrophanes,
 Byzantii episcopus, primum notatur. πάσης A et alii, κρατήσας
 vulg. 10. πρῶτον νόμον ἔγραψεν τοὺς A a e, πρὸς τὸν νόμον
 ἔγρα. πρῶτον τοὺς vulg. 13. μόνους om. A, μόνον b. [στρα-
 τεύεσθαι] delendum esse videtur, aut fortasse scribendum: στρα-
 τευομένων s. ἐν στρατείαις. 18. ἀγαλλίας A. 19. ὁσημέραι]
 ὡς ἡμέραι A et alii, ὡς ἡμέραν vulg. τοῦ om. A.

A. C. 30₉ Hoc anno Licinio armorum socio, et religionem Christianam do-
 lose simulanti sacratissimus Constantinus Romanorum ditionis partem
 administrandam assignavit: eodemque imperii collega renunciato, ne
 quid mali adversus Christianos moliretur, fidem exegit et pacta. ab
 hoc tempore tyrannorum adversum nos dei gratia cessavit persecutio.

A. C. 31₀ Hoc anno magnus Constantinus Romanae ditionis compos factus,
 et solus imperio potitus, curam omnem ad disponendas res divinas
 convertit, ecclesias construens, ipsasque ex publico censu liberaliter
 largiente ditans. hic legem scripsit, Crispo eius filio una cum eo
 sanciente, primum, idolorum templa viris Christo consecratis addi-
 cenda: secundum, solos Christianos in militiam ascribendos, ipsosque
 gentibus et exercitiibus imperare: qui perstarent in idolorum cultu,
 capite mulctarentur: tertium, duas paschales hebdomadas, tum quae
 resurrectionem praecederet, tum quae sequeretur, ab omni opere fe-
 rriari. his ita dispositis, profunda pax et iucunda tranquillitas, gen-
 tibus cunctis in dies ad Christi fidem studiose accedentibus et ba-

στοῦ καὶ βαπτιζομένων, καὶ τὰ πατροῦμα εἰδωλα συνθλαττόντων. τὸν δὲ πῆχυν τῆς ἀναβύσεως τοῦ καὶ τὴν Αἴγυπτον ποταμοῦ τοῦ Νεῖλου ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐνομοθέτησεν ἀναφέρεσθαι, καὶ οὐκ ἐν τῇ Σαραπίῳ, ὡς εἶθιστο τοῖς Ἕλλησι. B
5 Λικίνιος δὲ πρὸ τοῦ τελείως μαῆναι εἰς Ἀντιόχειαν ἐλθὼν Θεότεκνον γόητα καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ μετὰ πολλὰς βυσάνους ἀπέλε.

Τούτῳ τῷ ἔτει Λικίνιος ἤρξατο κατὰ Χριστιανῶν δια- A.M. 5811
γμὸν κινεῖν. καὶ πρῶτον μὲν τοὺς ἐν τῇ παλατίῳ Χριστιανούς ἐδίωξε, λήθην λαβὼν τῆς τῶν πρὸ αὐτοῦ τυράννων καθαιρέσεως καὶ τῶν πρὸς τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον συνθηκῶν. γυναικομανῶν δὲ καὶ ἀδικῶν καὶ φονεῶν Χριστιανούς οὐκ ἐπαύετο. τούτῳ διὰ γραμμάτων ὁ θεῖος Κωνσταντῖνος κελύ- C
15 τὸν ἐπίσκοπον Ἀμασειᾶς, καί, ὡς τινὲς φασι, καὶ τοὺς ἀγίλους τεσσαράκοντα μάρτυρας, καὶ ἄλλους πολλοὺς διὰ βασάνων τελειωθῆναι ἐποίησε.

Βυζαντίου ἐπισκόπου β' Ἀλεξάνδρου ἔτος α'.

A.M. 5812

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἄρειος ὁ τῆς μαῆας ἐπόωνμος ἐν Ἀλε-
20 ξανδρείᾳ τὴν ἑαυτοῦ αἵρεσιν ἐπ' ἐκκλησίας ἐφανέρωσε, καὶ D

3. τοῦ om. a.	4. Σεραπίῳ e, Σαραπίδι a.	5. μαῆ-
σαι e, μαῆσαι A.	11. τὸν μέγαν A, τῶν μέγα vulg.
13. θεῖος} μέγας a.	14. ἐπέσθη A, ἐπεισεν vulg.	15. Ἀμα-
σειᾶς A, Ἀμασίας vulg.	16. ἀγίλους add. ex A a, sed a om. τεσ-
σαράκοντα.
	19. Ἄρειος ὁ A, ὁ Ἄρειος vulg.		

plismo lustratis et patria confringentibus simulacra, universum orbem occupavit. mensuram quoque exundantis Nili, qui fluvius est in Aegypto, et aquae eius incrementorum, non iam amplius in Serapidos fanum, prout ethnici pridem more receptum, sed in ecclesiam inferri sanxit. Licinius autem antequam insaniret penitus, Antiochiam adveniens, Theotecnium praestigiatorem una cum sociis post multas cruciatus interemit.

Hoc anno persecutionem adversus Christianos movere cepit Li- A. C. 311
cinius. et primo quidem praecedentium tyrannorum necia immemor, foederis quoque cum magno Constantino inibi oblitus, Christianos omnes palatio expulit. circa insanos mulierum amores, tam scelera, et Christianorum caedes assidue versabatur: nec litteris magni Constantini iussus ab hacce vaecordia desisteret, morem gessit. hic Basileum Amaseae episcopum, et, ut quidam ferunt, quadraginta martyres, et plurimos alios tormentis consummari mandavit.

Byzantii episcopi 2. Alexandri annus primus.

A. C. 312

Hoc anno Arius, ab insania nomen adeptus, in publico ecclesiae conventu excogitatam a se haeresim praedicavit: et opitulante ma-

σχίσμα εὐργάσαστο, συνευγούντως αὐτῷ τοῦ πονηροῦ, μὴ φέροντος βλέπειν τὴν εἰρήνην τῆς ἐκκλησίας. ἐγένετο δὲ καὶ σεισμός ἐν Ἀλεξανδρείᾳ λαβρότατος, ὥστε πρᾶσιν οἰκίας πολὺς καὶ λαὸν πολὺν ὀλέσθαι.

A.M. 5813 Τούτῳ τῷ ἔτει μαθὼν ὁ μέγας Κωνσταντῖνος τὴν τοῦ 5
 V. 11 Ἀρείου κίνησιν σφόδρα λυπηθεὶς, ἔγραψεν Ἀλεξάνδρῳ καὶ
 P. 14 Ἀρείῳ κοινήν ἐπιστολήν, συμβουλευὼν καταλύσαι τὴν πονη-
 ρὰν κίνησιν καὶ εἰρηνεύσαι εἰς ἀλλήλους. ἀπέστειλε δὲ καὶ
 Ὅσιον τὸν ἐπίσκοπον Κοδρουβῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ περὶ Ἀρείου,
 καὶ ἐν τῇ ἀνατολῇ διορθωσόμενον τοὺς ἀνατολικοὺς ἐκ πα- 10
 λαιᾶς συνηθείας Ἰουδαϊκώτερον ἐορτάζοντας τὸ Πάσχα. ὑπέ-
 στρεψε δὲ ἄπρακτος πρὸς ἀμφοτέρα.

Τούτῳ τῷ ἔτει καὶ Κωνσταντῖνος τὸν υἱὸν αὐτοῦ Κωνσταν-
 τῖνος ὁ μέγας προεβάλλετο καίσαρα, καὶ ἀπέστειλεν ἐς
 Γαλλίας.

15

A.M. 5814 Τούτῳ τῷ ἔτει, ὡς φασὶ τινες, Κωνσταντῖνος ὁ μέγας
 B σὺν Κρίσπῳ τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐν Ῥώμῃ ὑπὸ Σιλβέστρου ἐβα-
 πτίσθη, ὡς οἱ κατὰ τὴν πρεσβυτέραν Ῥώμην μέχρι σήμερον
 τὸν βαπτιστῆρα ἔχουσιν εἰς μαρτυρίαν, ὅτι ὑπὸ Σιλβέστρου

1. αὐτοῦ a. 2. καὶ add. ex A. 4. λαὸν πρὸς πολὺν ὀλέ-
 σαι A e. 10. διορθωσόμενον A a, διορθωσόμενος vulg. 12.
 δὲ om. A. 13. Κωνσταντῖνα A, Κωνσταντῖνα vulg. 14. ἐς
 Γαλλίας A a e f, ἐν Γαλλίᾳ vulg. 16. in cod. a huic anno
 praemittitur haec inscriptio, quae etiam in marg. e legitur: πῶς
 ἐβαπτίσθη Κωνσταντῖνος ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ Ῥώμῃ ὑπὸ Σιλβέστρου
 σὺν Κρίσπῳ τῷ υἱῷ αὐτοῦ. 17. ἐβαπτίσθη A et alii, ἐβαπτί-
 σθησαν vulg. 18. ὡς οἱ A a e, ὅσοι vulg.

ligno spiritu perpetuo pacis ecclesiasticae adversario, schismatis au-
 ctorem se praebuit. horrendus autem terrae motus Alexandriae con-
 tigit, quo pleraque diruta aedificia, et innumera populi multitudo
 periit.

A. C. 313 Hoc anno magnus Constantinus cum Arii motum rescivisset et
 aegre ferret, ad Alexandrum et Arium, ut malignum omnem dissidii
 motum dissolverent et pacem inter se agerent, communem episto-
 lam dedit. sed et eiusdem Arii causa Hosium Cordubensem episco-
 pum misit Alexandriam, et mox in orientem, ad antiquam orienta-
 lium consuetudinem, qua Iudaico vicini ritui pascha celebrabant,
 emendandam. utraque tamen re infecta, reversus est.

Hoc eodem anno magnus Constantinus filium Constantem decla-
 ravit caesarem et in Galliam misit.

A. C. 314 Hoc anno, ut nonnulli referunt, magnus Constantinus cum Cri-
 spo filio Romae a Sylvestro baptizatus est: prout ad hanc usque
 diem veteris Romae incolae baptismum eius servant, in testimonium

ἐν Ῥώμῃ ἐβαπτίσθη, μετὰ τὴν ἀναίρεσιν τῶν τυράννων. οἱ δὲ κατὰ τὴν ἀνατολὴν ἐν Νικομηθείᾳ φασὶν αὐτὸν περὶ τὸν θάνατον ὑπὸ Εὐσεβίου τοῦ Νικομηδέως Ἀρειανοῦ βεβαπτίσθαι· ἐνθα καὶ ἔτυχεν αὐτὸν κοιμηθῆναι. ἀπαβαλλόμενος γὰρ ἦν τὸ βάπτισμα, φασὶν, ἐλπίζων ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι ποταμῷ. ἐμοὶ δὲ ἀληθέστερον φαίνεται τὸ ὑπὸ Σιλβέστρου ἐν Ῥώμῃ βεβαπτίσθαι αὐτὸν, καὶ τὰς ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ φερόμενας διατάξεις πρὸς Μιλτιάδην πεπλασμένας εἶναι τοῖς Ἀρειανοῖς, δόξαν ἐντεῦθεν περιποιῆσαι σπουδαίους ἐάν τοις, ἢ τὸν εὐσεβῆ βασιλέα κακίζουσιν ἐθέλουσιν, ἀβάπτιστον δεικνύντες ἐντεῦθεν, ὅπερ ἄτοπον καὶ ψευδές. εἰ γὰρ οὐκ ἦν βεβαπτισμένος ἐν τῇ κατὰ Νικαίαν συνόδῳ, λοιπὸν οὐδὲ μετελάμβανε τῶν θείων μυστηρίων, οὐδὲ συνήρχετο τοῖς ἁγίοις πατέρσιν, ὅπερ ἀτοπώτατόν ἐστι καὶ λέγειν καὶ φρονεῖν. ἄλλοι δὲ Ἀρειανοὶ καὶ Ἕλληνες ὡς νόθον διαβάλλουσι τὸν μίγαν Κωνσταντῖνον· ψεύδονται δὲ καὶ οὗτοι. ἡ γὰρ γενηλογία αὐτοῦ βασιλικὴ ὑπῆρχε καὶ πρὸ Διοκλητιανοῦ. ὁ δὲ γὰρ πατὴρ αὐτοῦ Κωνσταντῖος θυγατριδοῦς ἦν Κλαυδίου τοῦ βασιλέως, καὶ ἐξ Ἑλένης τῆς πρώτης αὐτοῦ γυναικὸς ἔσχε

2. περὶ κατὰ a e. 4. αὐτὸν om. a. 5. τὸ βάπτ. A, τῷ β. vulg. φασὶν A. Ἰορδάνῃ A, Ἰορδάνει vulg. 6. ἀληθέστερον A, τὸ ἀληθές vulg. τὸ add. ex A. 9. περιποιῆσαι A, περιποιεῖσθαι vulg. 10. τὸν εὐσεβῆ A a, τὸν πανευσεβῆ vulg. 11. δεικνύουσιν a. 13. συνήρχετο A e, συνήρχετο vulg. 14. ἄτοπον A. 15. δὲ om. A. διαβάλλουσι A, διαβάλλονται vulg. 16. ἡ γὰρ A et alii, καὶ γὰρ ἡ vulg. 18. θυγατρίδος Par. 19. ἐξ Ἑλένης τῆς b, Ἑλ. ἐκ τῆς vulg.

et fidem, post tyrannorum necem eum a Sylvestro Romae fuisse baptizatum: alii in oriente, Nicomediae videlicet, ab Eusebio Nicomediae praesule, Arianæ partis fautore, circa mortis tempus baptismo lustratum asserunt: quo loco eundem obdormisse contigit. differebat enim, ut aiunt, Iordanis fluente se tingendum sperans. mihi sane tanquam pro vero compertum est eum a Sylvestro Romae baptizatum: perindeque constitutiones ad Miltiadem eius nomine vulgatas ab Arianis confictas apud me indubium. hinc vel suum facere student, vel certe piissimum imperatorem infamare conantur, absque baptismate eum decessisse declarantes, quod absurdum est et a vero alienum. nondum enim lustratus si Nicaenae interfuisset synodo, sane neque divinorum mysteriorum exitisset particeps neque omnino cum sanctis patribus convenisset: id vero dicere, nedum sentire, iniuquissimum est. alii vero Ariani et ethnici, velut spurium calumniantur magnum Constantinum: ut mentiuntur et ipsi, regia siquidem est eius familia, et ante Diocletianum nobilis. pater quippe Con-

τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον· εἶχε δὲ καὶ ἄλλους υἱοὺς ἐκ Θεοδώρας τῆς θυγατρὸς Μαξιμιανοῦ τοῦ Ἑρκουλίου, ἀδελφῆς δὲ Μαξιμίου, τοῦ κατὰ τὴν Ῥώμην τυραννήσαντος, καὶ ἀναιρεθέντος ὑπὸ Κωνσταντίνου περὶ Μουλυίαν τὴν γέφυραν, ὅτε καὶ τὸ τοῦ σταυροῦ σημεῖον ἐθεάσατο ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ 5 Φανόστις τῆς γαμετῆς τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου. καὶ μηδείς θαυμάζετω, εἰ πρὸ τοῦ βαπτίσματος ἑλληνίζοντες δύο ἀδελφὰς ἔγημαν ὁ πατήρ καὶ ὁ υἱός. εἰσὶ δὲ αἱ γενέσεις αὐτῶν οὕτως, ὡς ὑποτέτακται.

2. Μαξιμιανοῦ A, τοῦ Μαξ. vulg. 4. Μουλυίαν b, Μουλαίαν vulg. 8. ἔγημαν A b, ἔγημον vulg.

stantius Claudii imperatoris nepos extitit, et ex priore cum Helena coniuge connubio suscepit magnum Constantinum. habuit et alios filios ex Theodora, Maximiani Herculi filia et Maxentii (qui diram Romae tyrannidem exercuit, et ad Milvium pontem a Constantino fuit occisus, cum crucis signum in caelo conspexit) sorore, sorore item Faustae, magni Constantini coniugis. nullus autem miretur patrem et filium ethnico ritu viventes duas sorores in matrimonium sibi copulasse. haec vero est stirpis eorum series, prout subiicitur:

Κωνσταντίος ὁ μέγας ἐκ Θεοδώρας Ἐρκουλίου
 θυγατρὸς γεννᾷ.

P. 15
 V. 12

Κωνσταντίον πατέρα Γάλ- Ἀναβάλλινόν τε Κωνσταντίαν γα-
 5 λου Δαλματίου, ἐξ οὗ καὶ Γάλλον, μετὴν Λικινίου.

Δαλμάτιος ὁ νέος Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου.

Ἐκ δὲ Ἑλένης γεννᾷ Κωνσταντῖνον τὸν μέγαν καὶ μόνον.

Ὁ δὲ μέγας Κωνσταντῖνος ἐκ Φαύστας θυγατρὸς Ἐρκου- B
 λίου γεννᾷ

Κρι- Κωνσταν- καὶ Ἑλένην γαμετὴν Ἰου- Κωνσταν- Κωνσταν-
 10 σπον, τῖνον, λιανοῦ τοῦ παραβάτου, τινος, τα.

4. Ἀναβάλλιον codd. et edd. v. supra p. 14, 11.

Constantius magnus ex Theodora Herculii filia genuit

Constantium patrem Galli Anaballinum et Constantiam uxo-
 Dalmatii, ex quo Gallum. rem Licinii.

Dalmatius iunior Iuliani praevaricatoris P.

Ex Helena vero genuit magnum Constantinum solum.

Magnus vero Constantinus ex Fausta Herculii filia genuit

Cri- Constan- et Helenam uxorem Iu- Constan- Constan-
 spum, tinum, liani praevaricatoris, tium, tem.

A.M. 58:5 Τούτῳ τῷ ἔτει ἰδῶν Κωνσταντῖνος ὁ εὐσεβῆς Λικίνιον
 C *μανικώτερον τῷ διωγμῷ χρώμενον, καὶ ἐπιβουλὴν κατὰ τοῦ*
εὐεργέτου μελετῶντα, ὀπλιζέται κατ' αὐτοῦ διὰ ξηρᾶς καὶ
θαλάσσης· καὶ δὴ πολέμου δημοσίου κροτηθέντος κατὰ τὴν
Βιθυνίαν, ζῶν συλλαμβάνεται ἐν Χρυσοπόλει, καὶ εἰς τὰς 5
χειρας Κωνσταντίνου παραδίδοται. ὁ δὲ τῇ συνήθει φιλαν-
θρωπίᾳ χρησάμενος, χαρίζεται αὐτῷ τὴν ζωὴν, καὶ εἰς Θεσ-
σαλονίκην τοῦτον ἐκπέμπει φρουρεῖσθαι. μετ' οὐ πολὺ δὲ
βαρβάρους μισθωσάμενος νεωτερίζειν ἤμελλεν, εἰ μὴ προ-
γνοὺς τοῦτο ὁ πρῶτατος Κωνσταντῖνος διὰ ξίφους τοῦτον 10
ἀποκηθῆναι ἐκέλευσε· καὶ οὕτως λοιπὸν τελείας ἀπήλαυσε
 D *γαλήνης τὰ πράγματα τῆς Χριστιανῶν πολιτείας τῇ δυνάμει*
τοῦ ζωοποιῦ σταυροῦ, γεγονότων ἐκποδῶν τῶν τυράννων,
καὶ μόνου κρατήσαντος τοῦ θεοσυνεργήτου Κωνσταντίνου τῆς
τῶν Ῥωμαίων ἀρχῆς. καταστήσας οὖν τοὺς ἰδίους παῖδας 15
καίσαρας ἀπήλαυσεν εἰρήνης. ἦν δὲ ὁ ἀνὴρ εἰς τὰ πάντα
λαμπρὸς, δι' ἀνδρείαν ψυχῆς, δι' ὀξύτητα νοός, δι' εὐπαιδευ-
σίαν λόγων, διὰ δικαιοσύνης ὀρθότητα, δι' εὐεργεσίας ἐτοι-
μότητα, δι' ἀξιοπρέπειαν ὄψεως, διὰ τὴν ἐν πολέμοις ἀνδρείαν
καὶ εὐτυχίαν, ἐν τοῖς βαρβαρικοῖς μέγας, ἐν τοῖς ἐμφυλίοις 20

1. ἰδῶν A, δρῶν vulg. 3. διὰ ξηρᾶς A, δτὰ τε ξ. vulg. 6.
 παρατίθεται f. τῇ add. ex A. 9. προγνοὺς | γνοὺς A.
 10. τοῦτον om. A. 11. ἀπήλαυσε A, ἀπέλαυσε vulg. 14.
 τοῦ θεοσυνεργήτου Κωνστ. A f, τῇ θεοῦ συνεργείᾳ τοῦ Κ. vulg.
 15. τῶν add. ex A. καταστήσαντος A f. ἰδίου A, οὐκεί-
 οὺς vulg. 16. ὁ ἀνὴρ εἰς τὰ πάντα A, ἀνὴρ τὰ πάντα vulg.
 20. εὐτυχίαν A f, εὐφύϊαν alii, εὐψυχίαν vulg.

A.C. 3:5 Hoc anno maiori cum insania Licinium adversus Christianos per-
 secutionem moventem et in se benefactorem molientem insidias pius
 Constantinus cernens, terra marique in ipsum arma parat: iamque bello
 civili moto, vivus in Bithynia ad Chrysopolim captus Licinius, in
 Constantini manus traditur. ille innata sibi mansuetudine ductus,
 vitam largitur, et Thessalonicam custodiendum ablegat. sed cum
 paulo post barbaris mercede conductis rebus novis studeret, hoc
 praevisto, clementissimus Constantinus gladio caput amputari praece-
 pit: hocque demum pacto perfectae tranquillitatis Christianae reipu-
 blicae status compos est effectus, sublatis per vivificae crucis poten-
 tiam tyrannis et admittente dei subsidio, commissis soli Constantino
 totius Romani imperii habenis. propriis igitur filiis in caesares pro-
 motis, pace potitus est. extitit vir per omnia insignis, tam animi
 robore, quam ingenii acumine, orationis doctrina et copia praestans,
 iuris et aequi amator, ad beneficia promptus, facie decora cum maie-
 state nitens, fortis et generosus in bellis, et in externis quidem adver-

ἀήττητος, ἐν τῇ πίστει στερεὸς καὶ ἀσύλευτος. ὄθεν καὶ κατὰ πάντων τῶν πολεμίων ἀπηγάγετο τῇ εὐχῇ τὴν νίκην. διὸ καὶ **Ρ. 16** κυριακῶς πρὸς ἐπιστροφὴν τῶν ἐθνῶν κατὰ τόπους εἰς τιμὴν τοῦ Θεοῦ πεποιήκεν.

5 Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ Μαρτίνος ἐσφάγη τυραννήσας μῆνας τρεῖς. καὶ Λικινιανὸς υἱὸς Λικινίου ὁ καῖσαρ ἀπεθύθη ὑπὸ Κωνσταντίνου.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Ναρσῆς ὁ υἱὸς τοῦ τῶν Περσῶν βασιλέως κατέδραμε τὴν Μεσοποταμίαν, καὶ λαμβάνει πόλιν **10** Ἀμιδαν. τούτῳ Κωνσταντίνος ὁ καῖσαρ, Κωνσταντίνου παῖς, πολεμεῖ, καὶ πταίσας ὀλίγον, τέλος οὕτω τῆς μάχης ἐκράτησεν, ὡς καὶ αὐτὸν ἀνελεῖν τὸν Ναρσῆν. **B**

Τούτῳ τῷ ἔτει ἡ εἰκοσαετηρίς τοῦ Κωνσταντίνου τοῦ **A.M. 5816** Αὐγούστου βασιλείας ἐτελέσθη. καὶ ἐγένετο ἡ ἁγία καὶ οἰ- **V. 13** **15** κουμενικὴ πρώτη σύνοδος τῶν τιῆ πατέρων, ὧν οἱ πολλοὶ θυματουργοὶ τε καὶ ἰσάγγελοι ὑπῆρχον, τὰ στίγματα τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ σώματι φέροντες ἐκ τῶν προλαβόντων διω- **C** γμῶν· ἐν οἷς καὶ Παφνούτιος, καὶ Σπυρίδων, καὶ Μακάριος, καὶ ὁ Νισιβῖνος Ἰάκωβος, θυματουργοὶ, καὶ νεκροῦς

1. καὶ add. ex A. 7. Κωνσταντίνου A b f, Κωνσταντίου vulg. 10. Κωνσταντίνος A, Κωνσταντίος vulg. 13. ἡ om. A. εἰκοσαετηρίς a b c d e f. τοῦ add. ex A. 14. ἐτελέσθη A, ἐτελειώθη vulg. ἁγία καὶ οἰκ. A, ἁγία οἰκ. vulg. 18. καὶ post οἷς add. ex A. καὶ Μακ. A', καὶ ὁ M. vulg. 19. Νησιβίνος καὶ Ἰάκ. A.

sus barbaros motis excelsus, in domesticis vero invictus: in fide adeo stabilis et inconcussus, ut ab hostibus cunctis vel solis orationibus victoriarum referret. eam ob rem templa, quae dominica dicimus, ad ethnicorum conversionem per loca in dei honorem extruxit.

Eodem anno Martinus, exercita per tres menses tyrannide, occisus est: et Licinianus Licinii filius caesaris insignibus a Constantino exutus.

Eodem quoque anno Persarum regis filius Narses, in Mesopotamiam excursionibus factis, urbem Amidam coepit. Constantinus caesar Constantini filius cum eo congreditur, et adversa suo vitio fortuna aliquantum usus, demum ita superior in pugna evasit, ut profligatum Narsem interemerit.

Hoc anno vicennialia Constantini Augusti celebrata, et sancta **A. C. 316** universalis prima synodus trecentorum decem et octo patrum habita, quorum plurimi miraculorum patratores et meritis angelis aequales, ex praevis persecutionibus Christi stigmata in corpore circumferebant: inter quos praecipui Paphnutius, Spiridon, Macarius et Nisibinus Iacobus, prodigiorum opifices, qui mortuos etiam suscitarent ad

ἀναστήσαντες καὶ πολλὰ παράδοξα ποιήσαντες. τῆς δὲ ἁγίας
 συνόδου ἐν Νικαίᾳ τῆς Βιθυνίας γενομένης, ἐξήρχον αὐτῆς
 Μακάριος ὁ Ἱερουσολύμων καὶ Ἀλέξανδρος Ἀλεξανδρείας,
 ὑπὲρ δὲ τοῦ Ῥώμης Βίτων καὶ Βικέντιος παρήσαν. τῆς δὲ
 Ἀντιοχείων ἐκκλησίας χηρευσούσης, ἡ σύνοδος Εὐστάθιον ἐκ- 5
 ρωσε τὸν ἐπίσκοπον Βεροίας τῆς Συρίας. Ἀλέξανδρος δὲ
 ὁ τοῦ Βυζαντίου οὐ παρῆν ἐν τῇ συνόδῳ διὰ γῆρας βαδύτα-
 Dτον, καὶ ἀσθένειαν σώματος· πρεσβύτεροι δὲ αὐτοῦ τὸν τό-
 πον ἀνεπλήρωσαν· τότε καὶ Παῦλος ὁ Νεοκαισαρείας πα-
 ρῆν τῇ συνόδῳ, καὶ ἄλλο πλῆθος ἁγίων ἀνδρῶν βίῳ καὶ λόγῳ 10
 διαπρεπόντων, περὶ ὧν μεγάλους ἐπαίνους ἐν τῷ τρίτῳ λόγῳ
 τῷ εἰς τὸν βασιλέα Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου ἔγραψε. πᾶσι δὲ
 τὰ πρὸς τὴν χρείαν δασιλιῶς ὁ Χριστιανικώτατος βασιλεὺς
 ἐχορήγει. αὕτη ἡ ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος συνεργεία
 τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσιίου τριάδος Ἄρειον καθεῖλε καὶ τοὺς 15
 ὁμόφρονας αὐτοῦ· Εὐσέβιον τὸν Νικομηδείας καὶ τοὺς περὶ
 αὐτόν, χωρὶς Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου, συνθεμένου τῇ φωνῇ
 P. 17 τοῦ ὁμοουσιίου πρὸς τὸ παρόν, καὶ τούτους ἐξορίαις παρέπεμψε,
 συμπαρόντος αὐτοῖς καὶ τοῦ πανευφήμου βασιλέως Κωνσταν-

3. Μακάριος ὁ Ἱερ. A, ὁ Μακ. Ἱερ. vulg. καὶ add. ex A a.
 4. Βίτων A b, Βῆτος vulg. 5. χηρευσούσης A et alii στερενου-
 σης vulg. 6. Βερόλιας A et alii Βεροίας vulg. Ἀλέξαν-
 δρος] Μητροφάνης A e f. 9. καὶ Παῦλος A, καὶ ὁ Π. vulg.
 13. τὴν om. A. 15. post καθεῖλε a add. καὶ Θεόγγιον τὸν Νι-
 καίας. 16. αὐτῷ a. 18. ἐξορίαις A, ἐξορία vulg.

vitam aliaque id genus supra hominum fidem miranda ediderant.
 sancta itaque synodo Nicaeae Bithyniae celebrata, praesides eius con-
 sederunt Macarius Hierosolymorum et Alexander Alexandriae antisti-
 tes: vice autem Romani Biton et Vincentius adfuere: vidua vero pon-
 tifice Antiochensium ecclesia, synodus Eustathium confirmavit Ber-
 rhoeae in Syria episcopum. Alexander demum Byzantii praesul ob
 extremam senectutem et corporis invaletudinem synodo non inter-
 fuit: presbyteri tamen ipsius locum tenuerunt. tunc etiam Paulus
 Neocaesareae episcopus venit ad synodum, et sanctorum virorum mori-
 bus et doctrina praestantium multitudo, quorum eximias laudes
 tertia in imperatorem oratione Eusebius Pamphili conscripsit: cun-
 ctis autem quae necessitas postulabat Christianissimus imperator li-
 beraliter suppeditabat. sancta haec et universalis synodus san-
 ctae et consubstantialis trinitatis auxilio Arium et eius sententiae
 sectatores damnavit: Eusebium Nicomediae et adiunctos ei socios,
 dempto tamen Eusebio Pamphili, qui quoad illud tempus homousii
 vocabulo praebuit assensum, communionem interdictos misit in exilium,
 sancita cuncta laudatissimo imperatore Constantino sua praesentia
 firmante, omnibusque quae deo forent consona opitulante: insuper

τίνου καὶ συνεργούντος ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ Θεόν, ἄλλους τε
 ἀπ' αὐτῶν χειροτονηθῆναι ἐκέλευσε, πίστειώς τε ἐκθεσιν
 ἔγγραφον ἐξήνεγκε, τὴν κατὰ πᾶσαν ἐκκλησίαν ὀρθοδόξων
 τῶν ἀπαγγελλομένην. τότε Ἀρείου τοῦ θυσσεβοῦς παρόντος
 5 ἐν τῇ συνόδῳ καὶ κρινομένου, Εὐσέβιος ὁ Νικομηδείας, καὶ
 Θεόγνης, καὶ Μάρης, καὶ Νάρκισσος, καὶ Θεόφαντος, καὶ
 Πατρόφιλος ἀντιποιοῦντο Ἀρείου, οἱ συντάξαντες πίστειως
 λόγον βλάσφημον ἐπέδωκαν τῇ συνόδῳ. τοῦ δὲ διαρρηχθέν-
 10 τος, οἱ πεποιηκότες τοῦτον ἀντιστραφέντες κατεδίκασαν Β
 Ἀρείου χωρὶς Σεκούνδου Πτολεμαῖδος τῆς Αἰγύπτου, καὶ
 Θεωνᾶ τοῦ Μαρμαρικῆς, ὧν ἐκβληθέντων σὺν Ἀρείῳ καὶ
 ἀναθεματισθέντων, τὸ ἅγιον σύμβολον τῆς πίστεως ἀνηγόρευ-
 σαν, ἔπογράψαντες ἅπαντες σὶν τῷ πανσεβασμίῳ βασιλεῖ,
 καὶ εὐφήμησαν, καὶ οὕτως διελύθη ὁ σύλλογος.
 15 Τούτῳ τῷ ἔτει Κρίσπος ὁ υἱὸς τοῦ βασιλέως Χριστιαν-
 οῦ ἐκοιμήθη· καὶ τὸ Βυζάντιον ἤρξατο κτίζεσθαι.

Συνέστη οὖν ἡ ἀγία καὶ οἰκουμένηκὴ πρώτη σύνοδος τῇ
 δωδεκάτῃ ἰνδικτίωνι ἔτει εἰκοστῷ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, V. 14
 μηνὶ Μαίῳ κ'. ἔγραψε δὲ ἐπιστολὴν ἐγκύκλιον ἡ σύνοδος ἐν C
 20 Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ Λιβύῃ, καὶ Πενταπόλει, δι' ἧς ἐδήλωσε
 τὴν ἐκβολὴν Ἀρείου, καὶ Σεκούνδου, καὶ Θεωνᾶ· ἐσήμανε

6. Μάρης A et alii, Μάρης vulg. 11. Μαρμαρικῆς A. 12.
 ἀνηγόρευσαν A. 13. πανσεβασμίῳ Δ, σεβ. vulg. 19. δὲ
 A, δὴ vulg.

alios in abdicatorum locum instituit ordinari: ac demum, quae nunc
 per omnem orthodoxorum ecclesiam publicatur, scriptis mandatam fidei
 expositionem evulgavit. cum vero impius Arius ad ipsam praesens
 astaret et examinaretur, Eusebius Nicomediae, Theognis, Maris,
 Narcissus, Theopantus et Patrophilus, blasphemo fidei libello
 composito synodoque tradito, partem eius susceperere defendendam:
 quo in frustra sanctis, eius auctores, mutata sententia, damnaverunt
 Arium, excepto Secundo, Ptolemaidis Aegypti, et Theonae, Marmarices
 episcopis: quibus mox cum Ario eiectis et anathemate percussis,
 una cuncti cum augustissimo imperatore subscribentes, sanctum fidei
 symbolum, felicibus etiam precationibus et acclamationibus additis,
 publicaverunt: atque ita conventus solutus est.

Hoc anno Crispus imperatoris filius Christianus effectus decessit:
 et Byzantium coepit condi.

Coacta est sancta et universalis prima synodus duodecima indi-
 catione, anno magni Constantini vigesimo, mensis Maii die pariter
 vigesimo. circularem autem epistolam in Alexandriam, Libyam et
 Pentapolim synodus misit, qua Arii, Secundi et Theonae depulsio-
 nem declaravit: de Meletio item, ut se quiete in propria civitate con-

δὲ καὶ περὶ Μελιτίου, ὥστε ἰδιάζειν ἐν τῇ ἰδίᾳ πόλει ἡσυχάζοντα· τοὺς δὲ ὑπ' αὐτοῦ χειροτονηθέντας μυστικωτέρα χειροτονία βεβαιούσθαι. ἔγραψε δὲ καὶ περὶ τοῦ Πάσχα μηκέτι μετὰ Ἰουδαίων αὐτὸ ποιεῖν, ἀλλὰ τῷ κατὰ Ἰταλίαν τύπῳ κατὰ τῆς κυριακῆν μᾶλλον ἡμέραν ἑορτάζοντας. ὁμοίως καὶ 5 ὁ πανευσεβῆς βασιλεὺς ἐπιστολὰς ἔγραψε πανταχοῦ τὰ αὐτὰ κελουούσας καὶ βεβαιούσας τὰ παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου ἐκφωνηθέντα, καὶ Ἄρειον ἅμα τοῖς ὁμόφροσιν αὐτοῦ ἀποκη-
Pρῶτων, Πορφυριανούς τε αὐτοὺς ὀνομάζεσθαι, καὶ τὰ συγγράμματα αὐτῶν κατακαίεσθαι, καὶ τοὺς μὴ τοῦτο ποιοῦντας 10 θανατούσθαι· ἐξέτετο δὲ καὶ νόμον βασιλικὸν οὕτω ταῦτα γίνεσθαι. τῆς δὲ ἑορτῆς ἐνστάσης κατ' αὐτὸ τῆς εἰκοσαετηρίδος τῆς αὐτοῦ βασιλείας, πάντας τοὺς πατέρας εἰς ἐστίασιν προετρέψατο, συγκατακλιθεὶς αὐτοῖς καὶ ἴλαμπρῶς τιμῆσας αὐτούς· Παφνουτίου δὲ καὶ τῶν ὁμοίων ὁμολογητῶν τοὺς 15 ἐξορχθέντας ὀφθαλμοὺς καὶ τὰ πηρωθέντα μέλη ἐν τῷ διωγμῷ κατεφίλει, ἁγιασμὸν ἐξ αὐτῶν ποριζόμενος. παρῆναι δὲ πᾶσι τοῖς ἐπισκόποις εἰρήνην ἄγειν, καὶ τῶν κατὰ τοῦ πλησίον λοιδοριῶν ἀπέχεσθαι. τοὺς δὲ λιβέλλους, οὓς κατ'
P. 18 ἀλλήλων τινὲς ἐκδεδώκασι, πνρὶ κατέκανυεν, ὄρκῳ βεβαιῶν, 20

2. ὑπ' αὐτοῦ A, ὑπ' αὐτὸν vulg. 7. κελουούσας καὶ βεβ. A, βεβαιούσας, καὶ κελεύσας vulg. 8. ἀποκηρυτούσας a. 14. προετρ. — λαμπρῶς om. A f. προτιμῆσας A. 15. δὲ] τε A. 18. ἄγειν om. b. 20. ἐκδεδώκασι] ἐπίδεδ. A a f, ἐξεδώκασι vulg.

tineret, et qui ab eo electi erant, alia secretiori ordinatione confirmarentur, significavit. de paschate praeterea, ne amplius ritu Iudaico celebraretur, sed iam per Italiam recepto more dominico magis die festive coleretur, edixit. pari quoque modo litteras in provincias piissimus imperator misit, quibus cuncta, quae a a synodo fuerant pronunciata, probarentur et nunciarentur exequenda; Ariumque una cum sectae asseclis ab ecclesia proscripsit; eos Porphyrianos vocari, libros eorum igne consumi, et qui non acquiescerent, morti tradi decrevit: et super his omnibus demum imperatorium promulgavit edictum. instante vero sub id tempus vicennalis eius imperii die festo, cunctis patribus ad epulum invitatis, una et ipse accubuit: et splendide et cum honore cunctos excipiens, Paphnutii et sociorum confessorum effossos in persecutio-
 ne oculos et mutilata membra, quasi sanctimoniam in se exinde derivaturus, exosculabatur. cunctos deinde episcopos hortabatur ad concordiam, et ut a proximorum criminibus deserendis absterent: libellos autem, quos adversus invicem nonnulli dederant, igne consumpsit: hoc addito sacramento firmans, quod si adulterantem episcopum cerneret, ipse propria purpura libenter tegeret. donis denique

ὡς εἰ ἴδοι ἐπίσκοπον μοιχεύοντα, τῇ πορφυρίδι σκέπειν αὐ-
 τὸν προθύμως. πολλὰ δὲ πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις δωρησάμε-
 νος, καὶ τοῖς ἄρχουσι τῶν ἐθνῶν τιμᾶν τοὺς ἱερεῖς παρακε-
 λυσάμενος, χαίροντας ἅπαντας ἐξαπέστειλε. τοῦ δὲ βασι-
 5λέως ὑπὸ σοφῶν Ἑλλήνων ὀνειδισθέντος ἐν Βυζαντίῳ, ὥς οὐ
 πράττει καλῶς παρὰ τὰ ἔθη τῶν βασιλείων Ῥωμαίων νεωτε-
 ρίζειν τὴν θρησκείαν, ἔδοξε τῷ βασιλεῖ ἕνα τῶν φιλοσόφων
 Ἀλεξάνδρῳ τῷ ἐπισκόπῳ τοῦτον πρὸς τὸ διαλεχθῆναι μετ'
 αὐτοῦ παραπέμψαι. ὁ δὲ Ἀλεξάνδρος θεῖος μὲν ἦν ἀνὴρ, B
 10 λόγων δὲ ἄπειρος. εἶπε δὲ τῷ διαλεκτικῷ φιλοσόφῳ γλωσ-
 σαλοῦντι, ἐπιτάττω σοι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ
 ἀληθινοῦ Θεοῦ σιωπᾶν, καὶ μὴ φθέγγεσθαι. ἅμα δὲ τῷ λόγῳ
 ἐφωμώθη, καὶ γέγονεν ἄλαλος. τῷ δὲ ἐπισκόπῳ Ἱεροσολύμων
 Μακαρίῳ παρόντι ἐν τῇ συνόδῳ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς ἐπα-
 15νόησι ἐρευνῆσαι τὸν τόπον τῆς ἁγίας ἀναστάσεως, καὶ τὸν
 τοῦ κρανίου Γολγοθᾶ, καὶ τὸ ζωοποιὸν ξύλον. τῷ δ' αὐτῷ
 εἶπε Ἑλένην τὴν θεόφρονα αὐτοῦ μητέρα ἔστειψε, καὶ μονῆ-
 ταν ὡς βασιλίδι ἀπένευμεν. αὕτη δὲ ὀπτασίαν ξώρακε κελεύ-
 ουσαν αὐτῇ καταλαβεῖν τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ τοὺς ὑπὸ τῶν
 20 ἀνόμων καταχωσθέντας θεῖους τόπους εἰς φῶς ἀγαγεῖν. ἡ C

1. σκέπειν αὐτὸν A, σκέπτειν τοῦτον vulg.

6. πράττει A,

πράττει vulg.

7. καὶ ἔδοξε A.

11. τοῦ ἀληθ. Θεοῦ A, τ.

ἀλ. ἡμῶν Θεοῦ vulg.

13. ἐφωμώθη: sic rescripti ex coniectura

pro vulg. ἐφωμώθη etc. infra p. 46, 14.

15. τὸν τοῦ A, τὸ

τοῦ vulg.

17. Ἑλένην A, τὴν Ἑλ. vulg.

μονῆτιαν b, μο-

νίτιαν vulg.

19. αὐτῆ A, αὐτὴν vulg.

τῶν om. A.

immensis per omnes ecclesias distributis, provinciarum praesidibus, ut sacerdotes colerent, praecepit; laetos tandem omnes dimisit. cum autem ethnici philosophi probris imperatorem Byzantii onerarent, quod praeter Romanorum imperatorum mores, communi religione innotata, prave se gereret; e philosophorum grege selectum unum cum Alexandro episcopo in disputationis certamen committere placuit. Alexander vero vir quidem divinus erat, sed ingenio ac litteris rudis. hic versatissimo in dialecticae praeceptis philosopho, linguaque lascivia laboranti, te, inquit, in nomine Iesu Christi veri nostri dei silere iubeo, et conticescere. eo dicto obmutuit ille et loquelaefactus est expers. Macario praeterea Hierosolymorum episcopo, qui concilio interfuit, mandavit imperator, ut reversus sanctae resurrectionis locum, et Calvarii Golgotham, et vivificum crucis lignum requireret. eodem quoque anno matrem Helenam mulierem divino sensu praeditam coronavit Constantinus, et ut imperatrix monetam suo caractere cusam distribueret, donavit. ostentum autem vidit iussens eam Hierosolymam proficisci, et divina loca sub terram ab impiis et profanis defossa in lucem educere.

Theophanes.

3

δὲ τὸν παῖδα Κωνσταντῖνον ἤτήσατο τὰ θεόθεν αὐτῇ κελευ-
 σθέντα πληρῶσαι. ὁ δὲ τὴν ὑπακοὴν πεποιήκε. Θείῳ δὲ νεύ-
 ματι κινούμενος ὁ εὐσεβὴς Κωνσταντῖνος πόλιν εἰς ἴδιον ὄνο-
 μα κτίσαι βουληθεὶς ἐν τῷ πρὸ τοῦ Ἰλίου πεδίῳ, ὑπὲρ τὸν
 Αἰάτος τάφον, οὗ δὴ φασὶ τὸν ναύσταθμον ἐσχηκέναι τοὺς 5
 ἐπὶ Τροίαν στρατεύσαντας Ἕλληνας, θεὸς δὲ κατ' ὄναρ αὐτῷ
 ἐκέλευσεν ἐν τῷ Βυζαντίῳ κτίσαι τὴν νῦν Κωνσταντινούπο-
 λιν· ἦν καὶ φιλοτίμως δειμάμενος οἴκοις περιφανέσι, τοὺς
 ἀπὸ Ῥώμης ἀξιολόγους μετώκισε, καὶ ἔξ ἄλλων τόπων κατὰ
 V. 15 γένος ἐπιλεξάμενος, καὶ οἴκους μεγάλους αὐτοῖς χαρισά- 10
 μενος, οἰκῆσαι τὴν πόλιν πεποιήκε. τότε δὴ τὸν ναὸν τῆς
 Δάγίας Σοφίας, καὶ τῆς ἁγίας Εἰρήνης, καὶ τῶν ἀποστό-
 λων, καὶ τοῦ ἁγίου Μωκίου, καὶ τοῦ ἀρχαγγέλου ἐν τῷ Ἀνά-
 πλῳ ὁ φιλόχριστος βασιλεὺς ᾠκοδόμησε· τοὺς δὲ τῶν εἰδώλων
 εἰδωλικούς ναοὺς καταλύσθαι προσέταξε, καὶ ἐκκλησίας οἰκο- 15
 δομεῖσθαι. τότε κατεσκάφη ὁ ἐν Αἰγαῖς Ἀσκληπιοῦ ναός, καὶ
 ὁ ἐν Ἀφάκῳ τῆς Ἀφροδίτης, καὶ πολλοὶ ἕτεροι· καὶ τὰς τού-
 των προσόδους ταῖς ἐκκλησίαις ἐδωρήσατο. τότε πολλὰ ἔθνη τῷ
 βαπτισματι προσῆλθον τοῖς θαύμασι τοῖς γενομένοις ὑπὸ τῶν
 αἰχμαλώτων τῶν ἐπὶ Γαλιηνοῦ τοῦ βασιλέως αἰχμαλωτισθέντων 20
 ἱερέων πρότερον ἐκ τῶν ἐπιδραμόντων τοῖς Ῥωμαίοις Γοτθῶν
 P. 19 καὶ Κελτῶν καὶ Γαλατῶν τῶν ἐσπερίων. καὶ νῦν δὲ ἐπὶ τοῦ

2. δὲ alterum add. ex A et aliis. 8. καὶ add. ex A. 9. μετώ-
 κησε vulg. 10. ἐκλεξάμενος a. 16. ἐν Αἰγαῖς] ἐναγῆς a.

tunc ipsa filium Constantinum rogat, ut divinitus sibi imposita
 munera adimpleret. ille divino nutu concitatus, matri morem
 gessit. pius idem Constantinus urbem suo de nomine condere vo-
 lens, in planitie, quae Ilio subiacet ad Aiakis tumulum, ubi
 Graecos ad Troianam expeditionem profectos navium stationem
 habuisse ferunt, iussus est in somnis a deo Byzantii, quae
 nunc Cpolis, illud moliretur opus. urbe igitur praeclaris aedificiis
 extracta, viros dignitate praecipuos ab urbe Roma aliisque subinde
 locis selectos illuc transtulit, et, praeclaris habitationibus assigna-
 tis, urbem praecepit incolere. eo tempore sauctae Sophiae, sanctae
 Irenes, apostolorum, sancti Mocii et archangeli ad locum, qui Ana-
 plus dicitur, templa Christi amans imperator extruxit: profanae
 et ecclesiarum fana deiici, et ecclesias aedificari iussit. tunc tem-
 plum Aesculapii ad Aegas, et Veneris in Aphacis, et alia plurima
 sunt eversa, atque illorum reditus ecclesiae addicti. sub hoc idem
 tempus multae gentes ad baptismum accesserunt, miraculis motae
 editis a quibusdam sacerdotibus, qui antea sub Galieno imperatore a
 Gothis, Celtis, et Gallis Hesperis, qui tunc adversus Romanos in-
 cursiones faciebant, captivi ducti fuerant: nunc vero sub victore

νηπιῶν Κωνσταντίνου πλείστα τῶν ἐθνῶν ἐφωτίσθησαν τῷ Χριστῷ προσδραμόντα. Ἴνδοι οἱ ἐνδότεροι ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ, Μερωπίου φιλοσόφου Τύρου Αἰδέσιον καὶ Φρουμέντιον τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λαβόντος, καὶ εἰσελθόντος ἐκεῖ ἰστοῦσαι τοὺς τόπους, καὶ διδάξαντος αὐτοὺς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. πρῶτον ἐπίσκοπον Φρουμέντιον χειροτονεῖ Ἀθανάσιος ἐν αὐτοῖς. ὁμοίως καὶ Ἰβηρες ἐπ' αὐτοῦ ἐπίστευσαν ὑπὸ τῆς αἰχμαλώτου γυναικὸς Χριστιανῆς ὄρωντες γινόμενα θαύματα, καὶ τὴν ἐπιπεσοῦσαν ἀχλὺν τῷ βασιλεῖ αὐτῶν κνηγῶντι ἰσοσαμένης. ταῦτα Ρουφίνος ἰστορεῖ παρὰ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως τῶν Ἰβήρων Βακκουρίου ἀκηκῶς. ὁμοίως καὶ Ἀρμένιοι τε-
 λείως ἐπ' αὐτοῦ ἐπίστευσαν διὰ Τιριδάτου τοῦ βασιλέως αὐτῶν καὶ Γρηγορίου ἐπισκόπου αὐτῶν, τὴν σωτηρίαν δεξιόμενοι. τότε καὶ Λωρόθεος ἐπίσκοπος Τύρου, ὁ ἐπὶ Διοκλητιαν-
 οῦ πολλὰ κακοπαθήσας, καὶ ἐξορίας καὶ βάσανα ὑπομείνας, ἤμας, πλείστα συγγράμματα καταλιπών, Ῥωμαϊκὰ καὶ Ἑλλη-
 νικὰ, ὡς ἀμφοτέρων γλωσσῶν ἐμπειρότατος, καὶ πολυ-
 στωρ δι' εὐφυΐαν γενόμενος. οὗτος ἀκριβῶς καὶ περὶ τῶν ἐπισκόπων τοῦ Βυζαντίου καὶ ἄλλων πολλῶν διεξῆλθεν. ὁ

1. πλείστα τῶν ἐθνῶν A, πλείστα μέρη τ. ξ. vulg. 2. προσ-
 δραμόντα A a, προσδραμόντων vulg. 3. fort. Τυρίου. 7.
 ὑπὸ τὰ b. 10. fort. παρ' αὐτοῦ τοῦ. 11. τελείως om. A f.
 12. Τηριδ. vulg. 16. καὶ Ἑλληνικά om. A e f. 17. καὶ
 πολυτίστωρ om. a. 19. πολλῶν A, πολλῶν τόπων vulg. ὁ
 add. ex A.

Constantino innumerae ex his gentibus ad Christi cultum confugientes illuminatae sunt. Indi praeterea interiores Christi fidem susceperunt, Meropio Tyrio philosopho Aedesium et Frumentium discipulos secum assumens, et ad ibi posita loca quaeque describenda profecto, iisdemque divinum verbum praedicante: primusque Frumentius episcopus ab Athanasio apud ipsos consecratus. Iberes similiter sub Constantino fidem acceperunt, visis a Christiana muliere captiva patris miraculis, quae inter caetera oculorum caliginem regi inter venandum ingruentem sanavit. haec Rufinus ab Iberum rege Baccurio audita narrat. pari quoque eventu ipsius aetate Armenii, Tiridatis, eorum regis, et Gregorii, eorum episcopi, hortatibus fidem una cum salute susceperunt universi. eius quoque temporibus Dorotheus Tyri episcopus pluribus sub Diocletiano malis exantlatis, exilium etiam et tormenta perpeusus, florebat: qui, ut utriusque linguae Graecae patenter et Latinae peritissimus, et tum ob ingenii felicitatem, tum ob rerum experimenta variam eruditionem adeptus, praeclara nobis in utraque scripto reliquit monumenta. hic de Byzantii et aliorum plurimum locorum episcopis diligenter disseruit. idem exilio revocatus

αὐτὸς ἐπανελθὼν ἐκ τῆς ἔξορίας, καὶ ἐν τῇ συνόδῳ εὐρεθεὶς, καταλαβὼν τὴν ἰδίαν παροικίαν, διήρκεσε ἕως Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβύτου. καὶ ἐπειδήπερ οὐ προφανῶς, ἀλλὰ κρυπτῶς διὰ τῶν ἀρχόντων ὁ μιαιφόνος ἀνὴρ εἰς τοὺς Χριστιανούς παροί-
νει, πάλιν ὁ μακάριος Δωρόθεος κατέλαβεν τὴν Ὀδυσσόπολιν, 5
ἐνθα καὶ συσχεθεὶς ὑπὸ τῶν ἀρχόντων Ἰουλιανοῦ, καὶ πολ-
λοὺς ὑπομείνας αἰκισμούς, ἐν βαθυτάτῳ γῆρει διὰ τὴν εἰς
Χριστὸν ὁμολογίαν ταῖς βυσάνοις ἐναπέθανεν [ἑκατὸν ἐπτά
ἡδὴ τευχάνων ἐτῶν].

A.M. 5817 **Tούτῃ τῷ ἔτει Ἰουδαῖοί τε καὶ Πέρσαι τὸν Χριστιανι- 10**
D **σμὸν ὀφῶντες ἀκμάζοντα κατὰ τὴν Περσίδα διαβάλλουσι Σα-**
βῶρη Περσῶν βασιλεῖ Συμεῶνα ἀρχιεπίσκοπον Κιτησιφῶντος
καὶ τὸν Σελευκείας, ὡς φίλους τοῦ βασιλέως Ῥωμαίων καὶ
μηνυτὰς τῶν Περσικῶν πραγμάτων· ὥστε μεγάλου διωγμοῦ
ἐν Περσίδι κινήεντος πλείστοι τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρίῃ 15
P. 20 **κατεκοσμήθησαν, ἐν οἷς καὶ Οὐσθαζάδης παιδαγωγὸς Σαβῶ-**
V. 16 **ρου, καὶ Συμεὼν ὁ ἀρχιεπίσκοπος, καὶ πρὸς ἄλλοις πολλοῖς**
ἑκατὸν κληρικοὶ καὶ ἐπίσκοποι ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ἐμαρτύρησαν,
καὶ πολλὰ πλήθῃ ἀναριθμητα. ἐκ δὲ τῶν πόλεων τοὺς ἐπι-
σήμους ὀκτωκαίδεκα χιλιάδας ἡρίθμησαν μαρτύρων βασιάνοις 20

2. ἰδίαν] οικίαν c. ἕως A a f, μέχρι vulg. 7. γῆρει b e.
8. ἐκ. — ἐτῶν om. A e f. 12. βασιλεῖ om. e f. 13. Σε-
λευκείας A, Σελευκίας vulg. τοῦ βασιλέως Ῥωμ. A, τῶν
Ῥωμ. βασιλέων vulg. 16. Οὐσθαδοξάδης e. Σαβωρίου
vulg. 17. ὁ add. ex A. 19. πόλεων] πολλῶν a.

interfuit synodo, et propriae restitutus ecclesiae ad praevaricatoris Iuliani tempora permansit in vivis. cum vero non aperta, sed occulta vi per magistratus in Christianos scelestus ille debaccharetur, beatus Dorotheus Odysopolim rursus profectus, et a Iuliani magistratibus ibidem comprehensus, variis contusus iniuriis, in extrema senectute, ob Christi confessionem, centum et septem vitae numerans annos, in tormentis occubuit.

A. C. 317 Hoc anno Iudaei et Persae, cognito fidei Christianae per totam Persiam augmento, Symeonem Ctesiphontis et alterum Seleuciae archiepiscopum, ceu Romanorum imperatorum amicos, quique res Persicas eis revelarent, apud Saborem Persarum regem criminati sunt: unde horrenda in Perside persecutione commota, plurimi pro Christo martyrii corona fuere decorati: inter quos Ustaxades Saboris paedagogus, et Symeon archiepiscopus, et praeter alios plures centum clerici et episcopi, et alia innumera multitudo una die martyrii palmam adepti sunt. ab eodem insuper infidelissimo Sabore in praecipuis urbibus nobilissimi quique ad decem et octo millia cruciatibus

φρικώδεις καὶ ξέναις τῆς φύσεως τελειωθέντας ὑπὸ Σαβώ-
 ρου τοῦ ἀθεωτάτου. τότε καὶ Ἀκεψιμᾶς ὁ ἐπίσκοπος, καὶ
 Ἀιθαλᾶς πρεσβύτερος, καὶ Περβουλία ἡ ἀδελφὴ Συμεῶν
 τοῦ ἀρχιεπισκόπου σὺν ἑτέραις πλείοταϊς ἐμαρτύρησαν. Κων-
 5 σταντίνος δὲ ὁ θεϊότατος βασιλεὺς Σαβώρη διὰ γραμμάτων
 παρήγει φείσασθαι Χριστιανῶν αἰτῶν, καὶ παύσασθαι τῆς Β
 τσαύτης ἀμότητος· ἢ τις ἐπιστολὴ θαυμασιῶς συντέτακται,
 καὶ θεϊότατα· ἀλλ' οὐκ ἔπεισε.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτι Ἑλένην τὴν μακαρίαν μετὰ χρημάτων
 10 ἀπέστειλεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ὁ θεῖος Κωνσταντίνος πρὸς τὸ
 ἀναζητῆσαι τὸν ζωοποιὸν τοῦ κυρίου σταυρὸν. Μακάριος δὲ
 ὁ πατριάρχης Ἱεροσολύμων συναντήσας τῇ βασιλίδι μετὰ τῆς
 δεούσης τιμῆς, τὴν ζήτησιν τοῦ ποθουμένου ζωοποιῦ ξύλου
 ἐποιεῖτο σὺν αὐτῇ, μεθ' ἡσυχίας καὶ προσευχῶν σπουδαίων
 15 καὶ νηστειῶν. τούτων δὲ γενομένων, ἐφάνη συντόμως θεό-
 δεν ὁ τύπος τῷ αὐτῷ Μακαρίῳ δειχθεὶς, ἐν ᾧ ἴδρυντο τῆς C
 ἀκαθάρτου δαίμονος Ἀφροδίτης ὁ ναὸς καὶ τὸ ἄγαλμα· ὃν
 τῇ βασιλικῇ αὐθεντίᾳ χρωμένη συντόμως καθέλεν ἡ θεόστε-
 πτος Ἑλένη διὰ πλήθους τεχνιτῶν ἐκ βυθρῶν κατασκαψασα,

1. ξέναις A et alii, γένναις vulg. τελειωθέντων a. a.
 Ἀκεψιμᾶς A et alii, Ἀψικιμᾶς vulg. ὁ add. ex A. 3. Αι-
 θαλᾶς A et alii, Αἰθαλᾶς vulg. Περβουλία A f, Τερβ. a,
 Τουρβουλία vulg. 5. Σαβωρίῳ vulg. 9. ante τῷ δ' αὐτῷ
 εἶε A add. inscriptionem: περὶ Ἑλένης τῆς θείας βασιλίδος.
 χρημάτων καὶ στρατευμάτων b. 11. ζωοποιὸν] θεῖον a. 13.
 ζωοποιῦ add. ex A a. 15. νηστειῶν A, νηστείας vulg. 16.
 ὁ add. ex A. 19. κατασκάψαι A e.

horrendis et ab humana penitus alienis natura martyres fuere con-
 summati. ea tempestate Acepsimas episcopus, Aethalas presbyter,
 et Perbulia Symeonis archiepiscopi soror cum plurimis aliis eiusdem
 sexus martyrio afficiuntur. quibus auditis sacratissimus imperator
 Constantinus, ut Christianorum sanguini fundendo parceret, et a
 tanta crudelitate sibi temperaret, per litteras, additis etiam preci-
 bus, Saborem est adhortatus. mirando ac divino stilo composita est
 haec epistola: duram tamen viri mentem flectere non valuit.

Eodem anno beatam Helenam cum ingenti pecuniarum pondere,
 ad vivificam domini crucem perquirendam, divinus Constantinus Hie-
 rosolymam misit. at cum debito honore imperatrici factus obviam
 Macarius Hierosolymorum patriarcha una cum ipsa semotus a comi-
 tatus tamulto, mentis dico tranquillitate, fervidis orationibus et ieiu-
 niis vacans, desiderati ligni perquisitionem agebat. quibus ita perso-
 lutis, divino tandem nutu, locus, quo Veneris impuri daemones tem-
 plum ac simulacrum erecta fuerant, ipsi Macario manifestatus est:

καὶ τὸν χθὺν ἀπορρίψασα, ὑπὸ Ἀδριανοῦ Αἰλίον πάλαι κτισθέντα πολυτελεῶς. αὐτίκα δὲ τὸ ἅγιον μνήμα καὶ ὁ τόπος τοῦ κρανίου ἀνεδείχθησαν, καὶ πρὸς ἀνατολὴν σύνεγγυς τούτων τρεῖς σταυροὶ κέχωσμένοι· ἐρευνήσαντες δὲ εὗρον καὶ τοὺς ἥλους. ἀμηχανούντων δὲ πάντων ποῶς ἄρα εἶη ὁ δεσποτικὸς σταυρὸς, καὶ σφόδρα τῆς μακαρίας Ἑλένης λυπούμενης, ὁ Μακάριος φερωνύμως ἐπίσκοπος διὰ πίστεως ἔλυσεν
 D τὸ ζητούμενον. ἀπεγνωσμένη γάρ τιμι γυναικὶ τῶν ἐμφανῶν καὶ σχεδὸν τεθνηκυῖα προσηγαγὼν ἐκάτερον τῶν σταυρῶν τὸν δεσποτικὸν διέγνω. μόνον γὰρ ἤγγισε τῇ ἀσθενούσῃ ἢ σκιᾷ 10 αὐτοῦ καὶ εὐθὺς ἡ ἄπνοος καὶ ἀκίνητος θεία δυνάμει παραχρηῖμα ἀνεπήδησε, δοξάζουσα τὸν θεὸν μεγάλη τῇ φωνῇ. ἡ δὲ πανευσεβῆς Ἑλένη μετὰ φόβου καὶ πολλῆς χαρᾶς ἀνελομένη τὸ ζωοποιὸν ξύλον, μέρος μὲν αὐτοῦ σὺν τοῖς ἥλοις ἤγαγε πρὸς τὸν παῖδα· τὸ δὲ λοιπὸν εἰς ἀργυροῦν καταθε- 15 μένη γλωσσόκομον, παρέδωκε τῷ ἐπισκόπῳ Μακαρίῳ, εἰς P. 21 μνημόσυνον ταῖς μετ' ἐπειτα γενεαῖς. τότε δὲ καὶ ἐκκλησίας ἐκέλευσε κτισθῆναι ἔν τε τῷ ἁγίῳ μνήματι καὶ ἐν τῷ κρανίῳ, καὶ ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἑαυτῆς υἱοῦ, ἔνθα εὐρέθη τὸ ζωοποιὸν

1. ἀπορρίψαι A. 4. κέχωσμ. A, κέχωσμ. vulg. 5. εἶη A, ἐστὶν vulg. 7. ἔλυσε A, ἔλυσε vulg. 9. ἐκάτερον τῶν σταυρῶν τὸν δ. A, ἐκατέρων τῶν στ. τὰ ξύλα τὸ δεσπ. vulg. 10. ἀσθενούσῃ] τεθνηκυῖα A. 11. καὶ prius add. θx A. 19. τοῦ ἑαυτῆς A in marg., τῆς ἑαυτ. vulg.

eumque Helena divinitus coronata imperatrix regia potestate usa, operarum adhibita multitudine, a fundamentis effossum deiecit, rudera exportavit, et cuncta ab Aelio Adriano quondam ibi magnis sumptibus constructa demolita est et expurgavit. confestim vero sanctum monumentum detectum, et Calvarii locus patefactus, et his proxime tres cruces ad orientem effossae: sed et studiosius investigantibus clavi etiam reperti. anxii vero cunctis, quae utique crux dominica foret, et beata Helena valido moerore confecta, Macarius episcopus proprii nominis claritudine beatus, dubium omne fide sua dissolvit. illustrium enim feminarum cuidam de vita desperatae, et iam animam agentis, huius et illarum crucium admotis lignis, dominicam agnovit. nam ut ad infirmam sola accessit umbra, quae absque spiritu, et omni motu destituta iacebat, divina virtute confestim exiliit, et magna voce deo laudem reddidit. pientissima vero Helena cum tremore et plurimo cordis tripudio vivifica cruce sublata, partem quidem cum clavis ad filium detulit: aliam autem argenteo loculo inclusam Macario episcopo tradidit sequuturæ deinceps posteritati monumentum. ecclesias quoque iussit extrui in sancto sepulcro in Calvario, et singularem aliam de filii sui nomine, ubi vivifica crux

ξύλον, και ἐν Βηθλεέμ, και ἐν τῷ ὄρει τῶν ἐλαιῶν, και οὕτως ἐπαυήθη πρὸς τὸν πανεύφημον Κωνσταντῖνον. ὁ δὲ δεξιόμενος αὐτὴν μετὰ χαρῆς, τὴν μὲν τοῦ ζωοποιοῦ ξύλου μοῖραν ἐν χροσῇ θήκη παρέθετο, παραδούς τῷ ἐπισκόπῳ εἰς 5 τήρησιν· τῶν δὲ ἤλων τοὺς μὲν εἰς τὴν ἑαυτοῦ περικεφαλαίαν ἐγάλευσε, τοὺς δὲ ἀνέμιξε τῷ σαλιβαρίῳ τοῦ ἵππου αὐτοῦ, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται τὸ ἐπὶ τοῦ χαλινοῦ ἵππου ἅγιον B τῷ κυρίῳ παντοκράτορι. ὁ δὲ αὐτὸς πανεύφημος Κωνσταντίνος ἔγραψε τῷ φερωνύμῳ Μακαρίῳ ἐπισπεύδειν τῇ οἰκοδομῇ, και ἄρχοντα τοῦ ἔργου ἀπέστειλε μετὰ θαυσιματίας χρημάτων, 10 κελύσας οὕτως κτισθῆναι τοὺς ἀγίους τόπους, ὡς μὴ εἶναι V. 17 τοιαύτην καλλονὴν ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ, γράψας ἡγεμόσι τῆς ἐπαρχίας συνδραμεῖν τοῖς ἔργοις σπουδαίως ἐκ τοῦ δημοσίου 15 λόγου. ἦν δὲ ὁ βασιλεὺς φαιδρῶς ἐορτάζων και εὐχαριστῶν τῷ θεῷ τῷ ποιήσαντι τοιαῦτα ἀγαθὰ ἐν τοῖς χρόνοις αὐτοῦ. Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει και ὁ φερώνυμος Μακάριος ὁ πατρι-C ἀρχῆς Ἱεροσολύμων ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ, και διεδέξατο τὸν θρόνον αὐτοῦ Μάξιμος πρῶτος ἀνὴρ και ἐπίσημος, πολλὰς βα- 20 σάνους ὑποστάς διὰ τὸν θεὸν ἐν τῷ διωγμῷ, και τὸν δεξιὸν ὀφθαλμὸν ἀπολέσας.

8. Ἴππου A, τοῦ ἵππου vulg. 10. τῷ φερωνύμῳ Μακ. A, τῷ Μακ. φερ. vulg. 17. και add. ex A. 20. ὑποστάς omissio δς A, δς π. β. ὑπέστη vulg.

reperita est, in Bethleem et in olivarum monte: quibus peractis ad illustrem Constantinum reversa est. his hilare acceptis, vitalis crucis partem auro iclusam episcopo servandam commendavit: clavorum autem hos quidem in galeam scite composuit, alios in equi eius fraenum fabrefactos admiscuit, ut adimpleretur vaticinium prophetae, dicentis: in illa die erit in equi fraeno sanctum domino omnipotenti. ipse celebratissimus Constantinus Macario, cuius viri nomen laudes etiam testatur, ut fabricam urgeret et promoveret, scripsit: ac liberali sumptu dato praefectum operis misit; qui sancta loca ex eius mandato curaret adeo sumptuose extrui, ut splendore pares in orbe universo non extarent aedes, etiam provinciae praesidibus ex aulario publico collatis expensis ad opus inceptum absolvendum opem suppeditare imperatoris rescripto iussis. quibus confectis imperator dies festos hilariter celebravit, debitasque deo, a quo imperii sui tempora tot bonis cumulata sunt, grates persolvit.

Eodem anno tanto nomine dignus Macarius Hierosolymorum patriarcha quievit in pace: in cuius thronum successit Maximus vir mansuetus et eximius, qui mota propter dei religionem persecutione dextrum oculum amisit et plurimos sustinuit cruciatus.

Κατ' αὐτὸν τὸν καιρὸν καὶ ἡ μακαρία Ἑλένη ἐκοιμήθη ἐν κυρίῳ ἐτῶν ὀγδοήκοντα, πολλὰ ἐντειλαμένη τῷ νύμφῳ περιτῆς εἰς Χριστὸν εὐσεβείας. ἐτάφη δὲ ἐν τῷ ναῷ τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὃν ἔκτισεν ὁ υἱὸς αὐτῆς Κωνσταντῖνος, εἰς τὸ θάπτεσθαι τοὺς τελευτῶντας βασιλεῖς 5 Χριστιανούς. πρώτη δὲ ἐν αὐτῷ ἐτάφη ἡ μακαρία Ἑλένη, μνήμαις φαιδραῖς καὶ παννυχίσι τιμηθεῖσα. αἱ δὲ ἐν Ἱεροσολύμοις ἱεραὶ παρθέναι, αἷς ἐστῶσα δι' ἑαυτῆς, ὡς θεράπαινα, ταῖς τραπέζαις διηκόνει ἡ θεόφρων Ἑλένη, διὰ παντὸς θείαις μνήμαις αὐτὴν ἐμακάριζον. Εὐσεβίῳ δὲ τῷ Παμ- 10 φίλου βιβλῶν ἱερὰς κατασκευάσαι ὁ βασιλεὺς προσέταξε λόγῳ τῶν ἐκκλησιῶν Κωνσταντινουπόλεως, παραιοχῶν αὐτῷ καὶ δημόσια χρήματα.

A.M. 5818 Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντῖνος ὁ μέγας κατὰ Γερμανῶν
P. 22 καὶ Σαρματῶν καὶ Γότθων στρατεύσας νίκην ἤρατο κραταιὰν 15
διὰ τῆς τοῦ τιμίου σταυροῦ δυνάμεως, καὶ τοὺτους ἐρημώ-
σας εἰς ἐσχάτην αὐτοὺς κατήγαγε δουλείαν.

3. εὐσεβείας] πίστεως A. 7. παννυχίσι Par. 9. τραπέζαις] πρᾶξις e f. 14. ὁ μέγας] νικητῆς ὁ εὐσεβέστατος A e f. 15. quae in vulg. post στρατεύσας aperte corrupta et confusa leguntur: τὸν Δανούβιν περάσας γεύραν ἐν αὐτῷ [ἔνθα ὁ μέγας Κωνσταντῖνος γεύραν ἐν τῷ Δανουβίῳ ἔκτισε] λιθίνῃ κατασκευάσας om. cum A e f et Anastasio, quum haud dubie ex a. 320 huc transposita sint. ἤρατο A a e f, ἤρατο vulg. 16. τιμίου om. A e f. 17. κατήγαγε A, ἤγαγε vulg.

Sub idem tempus beata Helena, annis vitae octoginta numeratis multisque Christianae vitae praeceptis filio relictis, obdormivit in domino. sepulta est Cpoli in aede sanctorum apostolorum, quam filius eius Constantinus, ut imperatores Christiani ibi post obitum humarentur, construxerat. prima vero beata Helena in hac sepulta fuit, solemnibus ecclesiae officii et nocturnis vigiliis honorata. sacrae autem Hierosolymitanae virgines,† quibus religiose de deo sentiens Helena servarum more stans propriis manibus ministrabat, iugi piæ recordatione nomen eius celebrantes, aeternam ei beatitudinem precabantur. denique in ecclesiarum Cpolis gratiam Eusebium Pamphili, suppeditatis ex aerario publico expensis, iussit imperator sacros libros colligere.

A. C. 318 Hoc anno magnus Constantinus expeditione adversus Germanos, Sarmatas et Gothos suscepta, constructo in Danubio, quem pertransiit, lapideo ponte, venerandae crucis virtute maximam reportavit victoriam, devastatisque eorum agris, extremam in eos induxit servitutem.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Δρεπανὺν ἐπικτίσας εἰς τιμὴν Λουκίου τοῦ ἐκέισε μάρτυρος ὁμώνυμον τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἑλενόπολιν κέκληκε. τῷ συμβόλῳ τῆς ἐκτεθείσης ἐν Νικαίᾳ ἐπὶ τῶν πατέρων πίστεως πᾶσαν ὀρθοδοξίαν Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου μαρτυρεῖ γράφων τοῖς ἑαυτοῦ πολίταις, καὶ ἐρμηνεύων τὰ βήματα πρὸς τὴν διάνοιαν. Ἀθανάσιος δὲ ἐν τῇ πρὸς Ἀφρονος ἐπιστολῇ μαρτυρεῖ τῷ Παμφίλῳ ὡς δεξαμένῳ τὴν φωνὴν τοῦ δημοουσίου. ὁ δὲ Θεοδώρητός φησιν ὅτι Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου σύμφρων τῶν Ἀρειανῶν ὑπῆρχεν Εὐσεβίου τοῦ Νικομητοδείας καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, ὃθεν ἐν τῇ καθαιρέσει τοῦ θείου Εὐσταθίου Ἀντιοχείας συνέδραμεν, μεθ' ὧν καὶ τὸν βασιλέα πείσας δικαίως αὐτὸν καθαιρεῖσθαι ἐν τῷ Ἰλλυρικῷ παρεσκεύασεν αὐτὸν ἐξορισθῆναι.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐν Ἀντιοχείᾳ τὸ ὀκτάγωνον κυριακὸν ἦρ- A.M. 5819
15 ξατο οἰκοδομεῖσθαι. C

Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντῖνος ὁ εὐσεβῆς τὸν Διουῶβιν A.M. 5820
περάσας, γέφυραν ἐν αὐτῷ λιθίνην πεποίηκε, καὶ τοὺς Σκυ- V. 18
θας ὑπέταξε. D

Ῥώμης ἐπισκόπου Μάρκου ἔτος α'.

A.M. 5821

20 Τούτῳ τῷ ἔτει κτίζων Κωνσταντῖνος ὁ εὐσεβῆς τὴν Κων-

1. ἔτει A e f, χρόνῳ vulg. ante Δρεπανὺν om. καὶ cum A.
2. ἐκέισε add. ex A a. ὁμώνυμον A a, ὁμωνύμῳ vulg. 6.
τὴν om. c. 7. ὡς δεξαμένῳ a, εἰς δεξαμένῳ vulg. 14. τούτῳ
τῷ ἔτει A b, τῷ αὐτῷ ἔτει vulg. ἐν Ἀντ. τὸ A, τὸ ἐν Ἀντ.
vulg.

Eodem quoque anno Drepanam in honorem Luciani ibi martyrio consummati restaurans Helenopolim de matris nomine appellavit. fidei in Nicaena synodo a patribus expositae Eusebii Pamphili testimonium reddens, rectum et legitimum omnem sensum illum continere suis civibus scripto profitetur, et singulorum eius verborum mentem explanat. ad Africanos scribens Athanasius Eusebium vocis consubstantialis assensum praeuisse affirmat. Theodoretus autem Eusebium Pamphili cum Arianis, Eusebio videlicet Nicomediae episcopo eiusque sectatoribus, sensisse refert: unde cum ipsis ad sanctum Eustathium Antiochiae praesulem dignitate deponendum concurrat: cum quibus, eius abdicationem velut iustam imperator approbans, exilium apud Illyrios eidem paravit.

Hoc anno dominicum octagonum Antiochiae aedificari coeptum. A. C. 319
Hoc anno piissimus imperator Constantinus Danubium traiectu- A. C. 320
rus lapideum pontem in eo construxit et Scythas edomuit.

Romae episcopi Marci annus primus.

A. C. 321

Hoc anno pius Constantinus Cpolim a se constructam novam Ro-

στατινούπολιν Ῥώμην νέαν χρηματίζειν ταύτην ἐθέσπισε, καὶ σύγκλητον ἔχειν ἐκέλευσε· στήσας καὶ πορφυροῦν κίονα, καὶ ἐπάνω αὐτοῦ ἀνδριάντα ἑαυτοῦ ἀπὸ τοῦ τόπου οὗ ἤρξατο οἰκοδομεῖν τὴν πόλιν ἐπὶ τὸ δυτικὸν μέρος τῆς ἐπὶ Ῥώμην ἐξιούσης πύλης, κοσμήσας τὴν πόλιν καὶ κομίσας ἐπ' αὐτῇ 5 ἀπὸ πάσης ἐπαρχίας καὶ πόλεως, εἴ τι ἔργον ἦν εὐκοσμίας, καὶ ἀνδριάντων, καὶ χαλκοῦ, καὶ μαρμάρου.

A.M. 5822 Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Ἀθανασίου ἔτος πρώτον.

P. 23 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπέτεινε Κωνσταντῖνος ὁ εὐσεβῆς τὴν Βκατὰ τῶν εἰδώλων καὶ τῶν ναῶν αὐτῶν καταλύσιν, καὶ κατὰ 10 τόπους ἠφανίζοντο· καὶ αἱ πρόσοδοι αὐτῶν ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ Θεοῦ ἀπεδίδοντο.

A.M. 5823 Ῥώμης ἐπισκόπου Ἰουλίου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἡ ἐν Νικομηδείᾳ βασιλικὴ πυρὶ θείῳ κα- 15 τερφλέχθη.

A.M. 5824 Τούτῳ τῷ ἔτει μελλούσης ἐβδόμης Ἰνδικτικῶνος ἐπιλαμβά- νεσθαι λιμὸς ἐγένετο ἐν τῇ ἀνατολῇ ἐπικρατήσας σφοδρότε- ρον, ὥστε κώμας κατὰ τὸ αὐτὸ ἐν ὄχλῳ πολλῶ συναγομέναις 20 Ἐπὶ τῆς χώρας Ἀντιοχείων καὶ τῆς Κύπρου ἐπέρχεσθαι κατ' ἀλλήλων, καὶ ἀρπάζειν μὲν ὡς ἐν νυκτὶ ταῖς ἐφόδοις, ἔσχα- 20 τον δὲ ἐν ἡμέρᾳ ἐπεισιέναι εἰς τοὺς σιτοβολῶνας καὶ ἐν ταῖς

3. ἑαυτοῦ add. ex a.

4. ἐπὶ τὸ δυτ. A, ἐπὶ δὲ τὸ δ. vulg.

5. καὶ om. A.

ἐπ' αὐτῇ] ἐν αὐτῇ vulg.

12. ἀπεδίδον-

το A a, ἐδίδοντο vulg.

18. κατὰ A b f, ἐπὶ vulg.

21.

εἰσιέναι a.

mam sanxit appellari et senatum habere decrevit: atque columnam ex porphyrite, cui propriam imposuit statuam, ea in urbis parte, qua eius aedificia condi coepta, ad occidentem regionem, qua Romam ituris via sternitur, erexit: urbem ipsam variis distinxit ornamentis, et si quod opus uspam provinciarum et civitatum extitit elaboratum ac praestans inter statuas, aera, et marmora, illud omne Cpolim transportari curavit.

A. C. 322 Alexandriae episcopi Athanasii annus primus.

Hoc anno pius Constantinus templorum pariter ac idolorum ever- sionem promovit, adeo ut ubique delerentur: ipsorumque reditus dei ecclesiis addicerentur.

A. C. 323 Romae episcopi Iulii annus primus.

Hoc anno basilica Nicomediensis igne coelesti conflagravit.

A. C. 324 Hoc anno septima indictione imminente, fames adeo truculenta orientem invasit ut e pagis homines turmatim glomerati in urbem An- tiochenam et Cyprum effunderentur: et primo quidem noctu per urbis vias obvia quaeque diripere, postremum autem de die in horrea et

ἐποθήκαις, καὶ πάντα πρῆιδεύοντας ἀρπάζειν, καὶ ἀναχωρεῖν. γενέσθαι δὲ τὸν μῶδιον τοῦ σίτου τετρακοσίων ἀργυρίων. ὁ δὲ μέγας Κωνσταντῖνος σιτομέτριον ταῖς ἐκκλησίαις V. 19 κατὰ πόλιν ἐχαρίσατο εἰς διατροφήν διηνεκῶς χήραις καὶ ὄρφανοῖς καὶ ξενοδοχείοις πένησί τε καὶ τοῖς κληρικοῖς. ἡ δὲ ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐκκλησία ἐλάμβανεν σίτου μωδίους λς'.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει σεισμοῦ λαβροτάτου γενομένου ἐν Κύπρῳ Σαλαμῖνῃ πόλις κατέπεσεν, καὶ ἰκανὴν πληθὺν διέφθειρεν.

10 Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Εὐλαλίου ἔτος α'. A.M. 5825

Τούτῳ τῷ ἔτει Δαλματίας καίσαρ ἀνηγορεύθη. Καλόκερος δὲ ἐν Κύπρῳ τῇ νήσῳ τυραννήσας, οὐκ ἀντέσχεν τῇ Ῥωμαίων προσβολῇ· καὶ ἠτήθεις ἅμῃ τοῖς αἰτίοις, ἀνηρέθη ἐν Τύρῳ τῆς Κιλικίας, καυθεὶς ζῶν ὑπὸ Δαλματίου καί-Ρ. 24 15σαρος.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ Ἄρειος ἐκ τῆς ἐξορίας ἀνακληθεὶς δι' ἐπιπλάστου δῆθεν μετανοίας, καὶ εἰς Ἀλεξάνδρειαν πεμφθεὶς, οὐκ ἐδέχθη ὑπὸ Ἀθανασίου.

Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντίνου τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ νι- A.M. 5826

1. πάντα a. 5. ξενοδοχείοις A a, ξένοις vulg. iidem codd. paulo ante om. καὶ ὄρφανοῖς. ἡ δὲ] ὁ δὲ Par. 11. Καλόκερος A et alii, Καλόκαιρος vulg. 12. οὐκ ἀντέσχεν alii codd., οὐ κατέσχεν vulg. 13. ἀνηρέθη] ἀπηρέθη A.

apothecas irrumpentes, cuncta praedari, depopulari, et mox discedere coeperunt. venit tritici modius argenteis quadringentis. magnus autem Constantinus frumenti demensum, quod viduis, orphanis, peregrinis, pauperibus et clericis perpetuo esset alimento, ecclesiis per urbes largitus est. Antiochena certe ecclesia triginta sex millia modiorum frumenti accepit.

Eodem anno vehementissimo terrae motu Cyprum concutiente, Salamina urbs eversa est, et in ea magna hominum multitudo oppressa.

Antiochiae episcopi Eulalii annus primus.

A. C. 325

Hoc anno Dalmatius caesar est declaratus. Calocerus autem tyrannide in Cypro insula occupata, Romanorum impressionem sustinere non valuit: et cum criminis auctoribus superatus, Tarsi in Cilicia necatur, vivus a Dalmatio caesare igni traditus.

Eodem anno Arius ob simulatam poenitentiam exilio revocatus, et Alexandriam missus, ab Athanasio in ecclesiasticam societatem nullatenus est admissus.

Hoc anno piissimi et victoris Constantini tricennalia magna cum A. C. 326

κητοῦ ἤχθη τριακονταετηρίς πάνν φιλοτιμῶς. καὶ ἐφάνη
 ἀστὴρ ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ ἐν ἡμέρᾳ ἐν τῷ οὐρανῷ κατὰ τὸ ἀνα-
 τολικόν μέρος καπνίζων σφόδρα, ὡς ἀπὸ καμίνου, ἀπὸ ὥρας
 Βιτρίτης ἕως ὥρας πέμπτης. ὁ δὲ Ἄρειος σὺν τῷ Νικομηδείας
 Εὐσεβίῳ καὶ τοῖς ὁμόφροσιν αὐτοῦ διανέστησαν, μεθ' ὅρκων 5
 λιβέλλους ὀρθοδοξίας ἐπιδεδωκότες, τῷ βασιλεῖ δι' αὐτῶν, ὅτι
 ὁμόφρονοῦσιν τοῖς ἐν Νικαίᾳ πατράσι, ψευδόμενοι. τούτοις
 παραπεισθεὶς ὁ βασιλεὺς ἠγανάκτησεν κατὰ Ἀθανασίου, ἐφ'
 οἷς Ἄρειον καὶ Εὐζώϊον οὐκ ἐδέξατο τοὺς ὑπὸ Ἀλεξάνδρου
 καθαιρεθέντας, διακόνου τότε ὄντος Εὐζώϊου. εὐρῶν δὲ ἀφορ- 10
 μὴν ὁ Εὐσέβιος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἠγωνίζοντο κατὰ Ἀθανα-
 σίου, ὡς προμάχον τῆς ὀρθῆς πίστεως.

A.M. 5827 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Μαξίμου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ βασιλέως τὴν κατὰ
 Ἀθανασίου γενομένην, διὰ τὸ μὴ δεῖξασθαι Ἄρειον καὶ Εὐ- 15
 ζώϊον μετὰ τὴν ἐπίπλαστον δῆθεν ἐπιστροφὴν, οἱ περὶ τὸν
 Νικομηδείας Εὐσέβιον ἅμα τοῖς Μελετιανοῖς ὄργανον κακίας
 εὐρόντες, τὰ κατὰ Ἀθανασίου συνεσκεύαζον· καὶ πρῶτον μὲν
 τὴν χειροτονίαν διέβαλλον, καίπερ Ἀπολλιναρίου τοῦ Σύρου

2. τῆ om. A. τῷ add. ex A. 3. ὡς ἀπὸ καπνοῦ A. 4.
 ὁ δὲ A a f, ὁ γὰρ vulg. 6. τῷ βασιλεῖ: post haec verba in
 c sic pergitur, ut Anastasius quoque vertit: διψῶντι τὴν τῶν ἐλ-
 ρημένων (leg. διηρημένων, Anast. eorum qui divisi fuerant) ἔνω-
 σιν, καὶ ἐπεισαν αὐτῶν (leg. αὐτὸν), ὅτι ὁμόφρ. x. τ. λ. 9.
 ἐδέξατο] κατεδέξατο A. 17. τοῖς Μελετ. A, καὶ Μελ. vulg.

festivitate et munificentia celebrata sunt. Antiochiae media die ad
 caeli partem orientalem visa est stella, ex qua densus velut e cami-
 no fumus exhalabat a tertia ad quintam usque horam. Arius enim
 una cum Eusebio Nicomediensi reliquisque asseclis, resumtis animis,
 excitatus, libellos sinceræ rectaeque fidei testes, additis etiam iura-
 mentis, imperatori obtulit, quibus, ut tum ipse, tum socii congrega-
 tis olim Nicaeae patribus assentirentur, dolose mentitus asseveravit.
 his imperator suasus in Athanasium indignatione movetur, quod Arium
 et Euzeoium, ab ecclesiastica quondam communione ab Alexandro rescis-
 sos, ipso Euzeoio diaconi munus tunc exercente, non recepisset.
 istam vero Eusebius, et qui favebant, occasione nacti, adversus Atha-
 nasium tanquam verae fidei propugnatorem decertabant.

A. C. 327 Hierosolymorum episcopi Maximi annus primus.

Hoc anno conceptam adversus Athanasium imperatoris iram, quod
 Arium et Euzeoium, post simulatam videlicet eorum conversionem,
 ecclesiae non aggregasset, qui Eusebii Nicomediensis et Meletianorum
 partes fovebant, velut nequitiae commodum instrumentum adepti,
 plura in eum machinati sunt. et primum quidem ordinationem eius

μεγάλα τῆς περὶ Ἀθανασίου χειροτονίας μαρτυροῦντος· δευ-
 τερον δὲ περὶ τῆς λιπῆς ἐσθῆτος, ἣν οἱ ἐχθροὶ ἐπιθεῖναι τὸν
 ἅγιον ἐσυκοφάντου· τρίτον περὶ Φιλουμένου, ᾧ χρυσίον
 πολὺ πέμψαι ἔλεγον ψευδόμενοι εἰς ἐπιβουλήν τοῦ βασιλέως.
 5 μετακαλεσάμενος δὲ ὁ βασιλεὺς Ἀθανάσιον, καὶ πάντα ψευδῆ V. 20
 εὐρών, μετὰ γραμμάτων καὶ τιμῆς πολλῆς εἰς Ἀλεξάνδρειαν
 τοῦτον ἀπέστειλεν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτι καὶ ἡ κατὰ Ἰσχύραν Ἀθανασίου ἐπι- P. 25
 βουλή ἐτυρεύθη ἐν τῷ Μαρεώτῃ. οὗτος ὁ Ἰσχύρας ἱερεῖα
 10 ἑαυτὸν σχηματίσας, περιήει· ὅπερ μαθὼν Ἀθανάσιος, τοῦτον
 ἐκώλυσε τοῦ τολμήματος, διὰ Μακαρίου πρεσβυτέρου. ὁ δὲ
 φρογῶν, ἦλθεν πρὸς Εὐσέβιον τὸν Νικομηδείας, κατηγορῶν
 Ἀθανασίου, ὡς ἱερὰ σκεὴ τῷ καιρῷ τῆς μυσταγωγίας ἐκ τοῦ
 15 θυσιαστηρίου κατεάξαντος, καὶ ἱερὰς βίβλους διὰ Μακαρίου
 καύσαστος· Ἀρσενίου τε τὴν περιβόητον χεῖρα ἀποκόψαι
 κατεψεύσαντο πρὸς μαγείαν ταύτη κεχρησθαι τὸν ἅγιον, οὐ-
 τως ἀνωιδῶς διαβάλλοντες. γνοὺς δὲ ὁ βασιλεὺς τὰς κατὰ B
 Ἀθανασίου διαβολάς, Δαλματίῳ πρῶτον τῷ ἰδίῳ ἀνεψιῷ ἐπι-
 τρέπει τὴν ζήτησιν εἰς Ἀντιόχειαν ὄντι. ὕστερον δὲ μεταφέ-

5. μετακαλεσάμενος A, μετακλευσάμενος vulg. 6. πολλῆς om.
 b e. 8. ἡ κατὰ Ἰσχύραν Ἀθανασίου A a, ἡ Ἰσχύρας κατὰ
 Ἀθαν. vulg. 9. ἐτυρεύθη A, εὐρέθη vulg. cfr. Casaub. ad
 Arist. Eqq. v. 482. 10. περιήει ἱεροφρογῶν, ὅπερ a. 11.
 ἐκώλυσε A, ἐκώλυε vulg. 13. ὡς ἱερὰ A, ὡς καὶ ἱερὰ vulg.
 16. ταύτη A, ταύτην vulg. 17. τὰς A, τὰ vulg. 18. δια-
 βολὰς] ἐπιβουλὰς b. 19. τὴν add. ex A.

calumniabantur, de qua tamen Apollinarius Syrus fidem faciens grave
 dabat testimonium. secundo ob lineam vestem, quam sanctum super-
 imponere eius adversarii criminabantur. tertio de Philumeno, ad
 quem magnam auri copiam, ad parandas nimirum imperatori insidias,
 eum misisse mentiebantur. advocans autem imperator Athanasium,
 et cuncta mendacis compacta reperiens, eum honore plurimo cumu-
 latum cum litteris Alexandriam remisit.

Eodem anno perniciosum Ischyrae consilium in Athanasii caput
 ad Mareotem confiatum est. hic Ischyras sacerdotem se fingens ec-
 clesias circumibat: quod rescians Athanasius hominem a temerariis
 ausibus Macarii presbyteri ope prohibuit. hic fuga saluti consulens,
 Eusebium Nicomediae, structa in Athanasium accusatione, convenit;
 et quasi peracti sacri mysterii tempore sancta vasa ex altari detur-
 bata confregisset, sacros quoque libros per Macarium combussisset,
 et declamatam abscessisset Arsenii manum, illa magicis in operibus
 usuros, sanctum virum hac arte reum impudenter agebant. cognitis
 in Athanasium criminationibus, imperator Dalmatio fratris filio Antio-

ρει τὴν δίκην εἰς Καισάρειαν, ἣν ὑπερθέμενος ὁ Ἀθανάσιος διὰ τὸν Παμφίλου Εὐσέβιον, ἐν Τύρῳ κρίνεται ὑπὸ τῶν ἀντιδίκων τῆς ἀληθείας, Εὐσεβίου δέ, φημί, τοῦ Νικομηδείας ἀπατήσαντος τὸν βασιλέα, ἐπιθυμία δῆθεν τῶν οἰκοδομηθέντων ἁγίων τόπων, καὶ τοῦ εὐρεθῆναι εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν αὐ- 5 τῶν. καὶ μετὰ μεγάλης τιμῆς ἀπέλυσε, κελεύσας λυθῆναι τὰς κατὰ Ἀθανασίου διαβολάς, καὶ οὕτως σὺν Ἀθανασίῳ εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν ἐγκαινίων γενέσθαι. συνελθόντων οὖν αὐτῶν ἐν Τύρῳ, εὐρέθη καὶ Μάξιμος ὁ Ἱεροσολύμων ἀγνοῶν τὰς κατὰ Ἀθανασίου συσκευάς· εἰσελθὼν δὲ Ἀθανάσιος εἰς τὸ 10 συνέδριον τῶν κακοφρόνων, ἀράχνης δίκην τὰς σκολοφαντίας τῶν κατηγορῶν διέσπασεν, ὥστε αὐτούς, ἐφ' οἷς ὄφθησαν ψευδόμενοι, μανέντας συγγεῖν ἅπαντα καὶ βοᾶν· ἄρατε τὸν γόητα ἅπαντας φιμώσαντα. Δαλμάτιος δὲ ὁ καίσαρ καὶ ἀνεπιὸς τοῦ βασιλέως μετὰ στρατιωτικῆς χειρὸς μόλις Ἀθανάσιον πε- 15 ριέσωσεν ἀναιρεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν μέλλοντα. τότε καὶ Ἀρσένιος κατὰ θεοῦ πρόνοιαν ἐν Τύρῳ παρεγένετο, καὶ τοῦ κατ' αὐτὸν πλάσματος διελεγχθέντος, ἐπὶ τὴν κατὰ Ἰσχύραν σκολοφαντίαν οἱ ἐχθροὶ ἐτρέποντο. Ἀθανάσιος δὲ διὰ τὰς ἀφο-

1. ὁ om. A. 3. δὲ om. a. 5. αὐτῶν A et alii, αὐτοῦ vulg.
 7. Ἀθανασίου A, Ἀθανάσιον vulg. 8. οὖν add. ex A a. 9.
 ὅ add. ex A. 10. σκευάς A. 12. διέσπασεν A a e, διέ-
 λυσεν vulg. 13. μανέντας A, καὶ μανέντες vulg. ἅπαν-
 τα] ἅπαντας A. 14. φιμώσαντα b, φημώσαντα vulg. cf. p. 33,
 13. 18. ἐλεγχθέντος a.

chiae tunc commoranti horum disquisitionem committit: postmodum vero iudicium Caesarem transtulit: quod cum propter Eusebium Pamphili recusaret Athanasius, dies ei a veritatis adversariis Tyri dicitur, ab Eusebio dico Nicomediae praesule, fraudibus imperatorem circumveniente, et sanctorum locorum recenter aedificatorum se desiderio teneri, atque praesentia sua dedicationem eorum cohonestare se velle praetextente. magno itaque comitatus apparatu dimissum iubet imperator obiectas Athanasio criminationes diluere, et hoc pacto cum eo dedicationis solemnitati interesse. iis Tyri coactis, Maximus Hierosolymorum antistes, cui nulla paratarum Athanasio insidiarum erat notitia, advenit. Athanasius demum iniquorum consensum ingressus accusatorum calumnias aranearum instar dissolvit: adeo ut, quod in mendacio fuissent deprehensi, concitati et vehementius indignati, cuncta tumultu clamoribusque complere coeperint, vociferantes: tollite praestigiatorem omnes imposturis circumvenientem et opprimentem silentio. ac vix Dalmatius caesar imperatoris nepos armata militum manu instructus Athanasium morti sibi inferendae proximum potuit eripere. tunc etiam Arsenius, quae dei fuit providen-

ρήτους κατ' αὐτοῦ ἐπιβουλὰς ὑπεχώρησε τῆς Τύρου, πρᾶξιν δὲ κατὰ μονομέρειαν συστησάμενοι οἱ Ἀρειόφρονες, καθαιρούσιν ἀπόντα τὸν Ἀθανάσιον· Ἀρείῳ δὲ καὶ Εὐζωίῳ συγκοινωνήσαντες, εἰς Ἀλεξάνδρειαν τούτους ἐξέπεμψαν· καὶ 5 οὕτως ἀνῆλθον ἡμαγμέναις χερσὶν εἰς τὰ ἐγκαίνια. πάντων δὲ τῶν κακῶν ἦν ἀρχηγὸς ὁ Νικομηθεῖας Εὐσέβιος. λόγος δὲ ἀληθῆς κρατεῖ, ὅτι ὁ μέγας Ἀθανάσιος φυγὼν ἐκ Τύρου ἀνῆλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ ποιήσας εὐχάς, καὶ τῷ ἁγίῳ P. 26 χριστῶς μύρω καὶ ἀγιάσας τοὺς εὐκτηρίους οἴκους, πρὸ τῆς 10 τῶν ἁσεβῶν παρουσίας, οὕτως κατέλαβε τὸν βασιλέα. καὶ πάντα καθ' ἑαυτὸν ἐξηγήσατο. ὁ δὲ πανεύφημος Κωνσταντῖνος θανμάσας τὴν τῶν ἀντιδίκων αὐτοῦ πονηρίαν, τιμῆς μεγίστης ἀξιώσας αὐτόν, μετὰ γραμμάτων ἀπέλυσεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν. μετὰ δὲ τὴν ἐκ τῶν ἐγκαίνιων ἐπάνοδον ὁ πάσης 15 εὐσεβείας ἀλλότριος Νικομηθεῖας Εὐσέβιος, καὶ Θεόγνις, καὶ Οὐρσάκιος, καὶ Πατρόφιλος, καταλαβόντες τὸ Βυζάντιον, καὶ V. 21 τὰς πρώτας κατὰ Ἀθανασίου διαβολὰς σιωπήσαντες, μάρτυ- Β ρας ψευδεῖς προσεβάλλοντο τέσσαρας ἐπισκόπων χειροτονίας ἔχοντας· οἱ τινες μεθ' ὄρκου εἶπεῖν ἐτόλμησαν ὅτι ἡκού-

1. ὑπεχώρησε A et alii, ὑποχώρησας vulg.	2. μονομέρειαν A,
μονομέρειαν vulg.	Ἀρειανόφρονες b.
3. ἀπόντα] ἀπαν-
τες A.	7. ἀληθῆς A a, ἀληθείας vulg.
ex A a f.	10. οὕτως add.
15. Θεόγνιος A.	18. προσεβάλλοντο A, προσε-
βάλλοντο vulg.

tia, Tyri comparuit: et convicta criminis intentati fictione, et calumnia in Ischyrae faciem repulsa, Athanasii hostes turpiter confusi conventum dissoluerunt: Athanasius quoque propter intolerandas in se paratas insidias Tyro discessit. mox qui Arii mentem tuebantur, ex unius factionis episcopis inito conciliabulo absentem Athanasium sua dignitate deponunt: quique Ario et Euzoio communionem impertiebant, eos Alexandriam miserunt: ac ita cruentis manibus dedicationis peregere mysteria. omnium vero malorum princeps atque auctor extitit Eusebius Nicomediensis. sane veritatis fama obtinuit, magnum Athanasium Tyro fugientem accessisse Hierosolymam, et conceptis precibus loca orationibus et sacrificiis destinata sancto inunxisse unguento, et ante impiorum adventum consecrasse: mox ad imperatorem profectum omnia adversum se gesta exposuisse. quibus ex admiratione attonitus praeclarus imperator ob adversariorum malitiam, magno auctum honore cum litteris Alexandriam remisit. cum vero Nicomediensis Eusebius, vel contra nomen ab omni pietate alienus, et Theognis et Ursacius et Patrophilus a dedicationis solemnitate Byzantium reversi essent, praeteritis prioribus adversus Athanasium structis calumniis, viros quatuor episcopalis ordinis dignitate insi-

σαμεν Ἀθανασίου ἀπειλοῦντος κωλύειν τὴν σιτοπομπίαν τὴν ἐρχομένην ἐξ Αἰγύπτου εἰς τὸ Βουλάντιον. ὅθεν καὶ κινήσαντες εἰς ὄργην τὸν φιλόχριστον βασιλέα, παρεσκευάσαν ἐξορίσαι τὸν μέγαν Ἀθανάσιον εἰς Τριβερὴν τῆς Γαλλίας. Ἀθανασίου δὲ ἐξορισθέντος, Ἀρειος πάλιν ἐτάραττεν τὴν Αἰ-5 γυπτον. γνούς δὲ ὁ βασιλεὺς, μεταπεμψάμενος αὐτόν, ἠρώτα εἰ τοῖς ἐν Νικαίᾳ δόγμασι συντίθεται περὶ τοῦ ὁμοουσίου, τοῦ δὲ μεθ' ὄρκου εἰπόντος συντίθεσθαι, δόλον τε καὶ νῦν, ὡς αἰεὶ, ἐργαζομένον· δύο γὰρ χάρτας συντέθεικεν· ἓνα μὲν Cύπερ τοῦ ὁμοουσίου, θάτερον δὲ κατ' αὐτοῦ· ὃν καὶ δι' ἑαυ-10 τοῦ ἔγραψεν, τὸν πρῶτον δι' ἑτέρου γράψας· πεῖθει τοίνυν τὸν βασιλέα, ὁμόσας οὕτω πιστεύειν, κλεῦσαι δεχθῆναι αὐτόν ἐν τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ. ὅπερ μαθὼν ὁ θεὸς Ἀλέξανδρος, τῷ θεῷ προσέκλαυσεν εἰς τὴν καλουμένην Εἰρήνην ἐκκλησίαν· καὶ λόγου θῆκτον ἢ θεία δίκη μετήλθε τὸν Ἀρειον, 15 ἐν τόποις ἀξίοις τῶν τῆς γλώσσης ἀμαρτυμάτων ἐκκόψασα τοῦ ζῆν, ἐν τῷ νῦν καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, τῶν σπλάγχων αὐτοῦ κατενεχθέντων ἐν ἀφόδοις, καθ' ἣν ὤραν ἔμαλλεν τῶν ἱερῶν ἀναξίως ἐπιβαίνειν περιβόλων. ταῦτα τῷ τριακοστῷ D πρῶτῳ ἔτει γέγονε τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, τοῦ θείου 20

4. Τριβερην a, Τίβερην A e f, apud Tyberim Anast. Τίβερέδιον vulg. 7. εἰ Νικ. Παρ. 8. καὶ add. ex A. 16. ἀμαρτυμάτων a. 18. ἐν ἀφόδοις A et alii, ἐν ἀμφόδοις vulg.

gues testes falsos prodixerunt: qui cum iuramento asseverare ausi sunt his verbis: 'audivimus Athanasium frumenti transvectionem Byzantium ex Aegypto destinatum impediturum se minitantem. ex quo Christi amantissimo imperatori iram concitantes, ipsum ad magnum Athanasium apud Treveros Galliarum urbem relegandum impulerunt. Athanasio igitur in exilium pulso, rursus Arius perturbabat Aegyptum. his ad se delatis, imperator accersitum rogat Arium, num de consubstantiali apud Nicaeam sancitis dogmatibus assentiatur? ipse cum iuramento testatur assentiri, et dolos ex more comminiscitur. duas namque schedas paratas tenuit: hanc quae consubstantialem profiteretur, alteram quae foret adversa: secundam manu propria, primam alieno characterē conscriptam exhibuit. suadet itaque imperatori, et ita se credere iuramento affirmat: et ut eius iussibus in ecclesiam catholicam admittatur postulat. quod cum divinus Alexander rescivit, cum querelis lachrymas in ecclesia cui nomen Irene coram deo profudit: et dicto citius in locis Arii linguae turpi profluvio dignis, in publicis dico latrinis, eius effusus visceribus, circa horram, qua sacra adyta penetraturum se confidebat indigne, truncata de repente vita praesente, et aeterna amissa, divina ultio ipsum prosequuta est. haec trigesimo primo magni Constantini anno contige-

Ἀλεξάνδρου ἐπισκοποῦντος τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ οὐχ
ὡς φησιν Εὐσέβιος μόνος, ἅτι ὁ Νικομηδείας Εὐσέβιος, ὅτε
εἰς τὰ ἐγκαίνια τὰ κατὰ Ἀθανασίου ἐσκεύαζεν, τὸν Κωνσταν-
τινουπόλεως θρόνον ἐπέβη. τοῦτο γὰρ καὶ ἐκ τῆς τῶν χρό-
5νων ὁμάδος δεικνύται ψεῦθος· ἐπεὶπερ Κωνσταντῖνος τὰ ἕλα
ἔτη τριάκοντα δύο ἐβασίλευσεν· ὃς μετὰ τὴν πρώτην δεκαε-
τηρίδα, τῷ δεκάτῳ τρίτῳ αὐτοῦ ἔτει καταλαβὼν τὸ Βυζάν-
τιον, Μητροφάνην τὸν πρὸ Ἀλεξάνδρου εὗρεν ἐπισκοποῦντα,
εἶτα Ἀλέξανδρος ἔτη τρία καὶ εἴκοσι ἐπεσκόπησεν· ὡς εἶναι P. 27
10 ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς βασιλείας τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ἕως
κοιμήσεως Ἀλεξάνδρου ἔτη ἑπτὰ καὶ τριάκοντα, ἅπερ Κων-
στατῖνος οὐκ ἐφθασεν· καὶ οὕτω μὲν ἐκ χρονικῆς ὁμάδος
δεικνύται μὴ ἄρξαι τὸν Εὐσέβιον ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ θρό-
νου Κωνσταντινουπόλεως. δεικνύται δὲ καὶ ἐκ τῶν εἰρημέ-
15ων ἀνωτέρω περὶ Ἀρείου καὶ Ἀθανασίου. ἥ τε καὶ γὰρ
Ἀθανασίου ἔξορία καὶ ἡ Ἀρείου κατάλυσις μετὰ τὸ τριακο-
στὸν ἔτος Κωνσταντίνου γέγονε, καὶ μετὰ τὰ ἐγκαίνια Ἱερο-
σολύμων· ὁ δὲ μέγας Ἀλέξανδρος ἔτι περιῆν.

Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Εὐφρονίου ἔτος α΄.

20 Τούτῳ τῷ ἔτει Εὐστάθιος πρεσβύτερος Κωνσταντινου-

2. Εὐσέβιος A e, Ἀσεβε-εὐσέβιος vulg. 8. ἐπισκοποῦντα,
A a, ἐπίσκοπον πρῶτα vulg. 10. τῆς βασιλείας om. a. 16.
τόσδδ. ex A a. 18. ὁ δὲ — περιῆν om. a.

runt, divino Alexandro Cpoli episcopatum gerente, nec ut Eusebius
ex omnibus historicis solus narrat, Nicomediensis irreligiosus Euse-
bius, cum circa dedicationis solemnitatem periculum Athanasio para-
ret, Cpolitana sedem obtinebat. hoc enim vel ex temporum colle-
ctione falsi arguitur: siquidem Constantinus annos omnino duos et
triginta imperavit: qui primis decennialibus actis, tertio et decimo
imperii anno Byzantium profectus, Metrophanem, qui prior Alexan-
dro praesulatum gessit, primum invenit. Metrophani vero successor
Alexander viginti tres annos in episcopi dignitate exegit: adeo ut ab
imperii magni Constantini principio usque ad Alexandri obitum sep-
tem supra triginta, quos Constantinus haud attigit, numerentur
anni: atque ita ex accurata temporum ratione Cpoleos throno Constan-
tini aetate Eusebium non praesedissee demonstratur: quod et de Ario
et Athanasio superius dictis fit manifestum. Athanasii siquidem exi-
lium prout Ario exitium post Constantini trigesimum annum, et Hie-
rosolymorum dedicationem accidere: quo tempore magnus Alexander
inter vivos adhuc superstes extabat.

Antiochiae episcopi Euphronii annus primus. A. C. 328
Hoc anno Eustathius presbyter Cpolitanus, qui apostolicam vi-
Theophanes.

πόλεως ἀποστολικὸν βίον ἐπανηρημένος, καὶ εἰς ἄκρον ἀρετῆς ἑλλητικῶς, διαπρέπων ἐγνωρίζετο, καὶ Ζηνοβίος δ' ἀρχιτέκτων, ὁ τὸ Μαρτύριον ἐν Ἱεροσολύμοις οἰκοδομήσας τῇ Κωνσταντίνου ἐπιταγῇ.

- C Τῷ δ' αὐτῷ ἔτι πολλοὶ τῶν ἐν Πέρσαις Ἀσσυρίων ἐν 5
Μεσοποταμίᾳ ὑπὸ Σαρακηνῶν ἐπιπράσκοντο. Πέρσαι δὲ ἐδή-
λωσαν πόλεμον πρὸς Ῥωμαίους, καὶ ἐπιβὰς Κωνσταντίνος δ'
εὐσεβῆς τῇ Νικομηδέων πόλει κατὰ Περσῶν παραταξίμενος,
ἀσθενήσας ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ, ὡς τινὲς φασιν Ἀρειόφρο-
νες, τότε ἀξιωθῆς τοῦ ἁγίου βαπτίσματος ὑπὸ Εὐσεβίου τοῦ 10
Νικομηδείας μετατεθέντος ἐν Κωνσταντινουπόλει. ὅπερ ψευ-
δός ἐστιν, ὡς ἀποδέδεικται. ἐν γὰρ Ῥώμῃ ὑπὸ Σιλβέστρου
ἐβαπτίσθη, ὡς προηπεδείξαμεν. ἔζησεν δὲ τὰ ὅλα ἔτη τῆς
ζωῆς αὐτοῦ ἔτη πέντε καὶ ἐξήκοντα, βασιλεύσας ἔτη ἐν καὶ
D τριάκοντα καὶ μῆνας δέκα. γράψας δὲ διαθήκας τοῖς τρισὶν 15
υἱοῦ αὐτοῦ τὴν βασιλείαν κατέλιπεν, Κωνσταντῖν, Κωνσταν-
τίνῳ, Κωνσταντίνῳ, εὐσεβῶς καὶ πρῶτος τῇ ἀρχῇ χρησάμενος,
πρῶτος βασιλεὺς Χριστιανῶν Θεοῦ προνοίᾳ χρηματίσας πολ-
λῶν βαρβάρων ἐκράτησεν ἀπὸ Βρεττανίας ἕως Περσικῆς, καὶ

3. τῇ Κωνστ. A, τῇ τοῦ K. vulg. 9. Ἀρειόφρονες: sic scripsi, ut (25 D. 6.) pro vulg. Ἀρειονόφρονες: nisi ubique scribendum sit: Ἀρειανοφρόνες, ut 28 C. 3. 10. ἁγίου add. ex A a. τοῦ alterum om. A. 11. ψευδὲς b. 13. ἀπεδείξαμεν b. 16. Κωνσταντῖν, Κωνσταντίνῳ A, Κωνσταντίνῳ, Κωνσταντίνῳ vulg. 18. Χριστιανῶν θ. πρ. χρημ. A, θ. πρ. χρημ. Χριστ. vulg.

tam ducebat, et ad virtutis culmen proventus erat, inter reliquos insignis habebatur: unaque Zenobius architectus, qui Constantini mandato martyrum aedem Hierosolymis aedificavit.

Eodem autem anno plures Assyriorum Persis subiecti in Mesopotamia a Saracenis venierunt. (Persae vero Romanis bellum indixerunt: exinde Constantinus ad Nicomediensium urbem profectus, acie iam adversus Persas instructa, morbo correptus, in pace quievit, tum primo baptismi gratia donatus, ut quidam ex Arianorum asseclis referunt, et ab Eusebio Nicomediae episcopo in Cpolitam sedem translato lustratus, quod falsi superius arguimus: Romae siquidem, prout iam demonstratum, a Sylvestro baptizatus est. vixit omnino quinque supra sexaginta annis: quorum exegit imperator unum et triginta, et insuper menses decem.) conscripto testamento tribus liberis Constantino, Constantio et Constanti reliquit imperium. religiose penitus ac clementer summa sua potestate usus: primus imperator, quae circa eum fuit dei providentia, Christianorum est appellatus. in plures barbaros, a Britannia ad usque Persicos tractus, et in tyrannos domesticis

τῶν ὁμοφυλῶν τυράννων, τῇ σημείῳ τοῦ ζωοποιῦ σταυροῦ
 τοὺς ἐχθροὺς ὀλέσας. τὴν δὲ διαθήκας αὐτοῦ Ἀρειανῶ τινι
 πρεσβυτέρῳ ὑπὸ Κωνσταντίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ κακοφρό-
 νως παρεισαχθέντι παρέθετο, ἐντειλάμενος μηδενὶ ταύτας πα-
 5 ρασχεῖν πλὴν Κωνσταντίῳ τῷ τῆς ἐφίας βασιλεῖ. ἐκέλευσε δὲ
 Ἀθανάσιον τῆς ἐξορίας ἐπανελθεῖν. Κωνσταντίος δὲ κατα- P. 28
 λαβὼν ἐκ τῆς ἐφίας τὸ τοῦ πατρὸς σῶμα, ἐν τοῖς ἀποστόλοις
 κατέθετο. ὁ δὲ ἀνόσιος Ἀρειανὸς πρεσβύτερος ἐπιδούς Κων-
 10 σταντίῳ τὴν διαθήκας, πολλῆς ἔτυχε παρηρησίας ἐν τοῖς βα-
 10 σιλείοις. καὶ αὐτὴν τὴν βασιλίδα ἀρειανίζειν ἐπεισε, συνερ-
 γὸν ἔχων Εὐσέβιον τὸν Νικομηδείας καὶ τοὺς δρόφρονας
 αὐτοῦ.

Ῥωμαίων βασιλέως Κωνσταντίου ἔτος α΄.

A. M. 5829

(Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου καὶ ἀγίου B
 15 ἀναπαυσάμενου, οἱ τρεῖς υἱοὶ ἐκράτησαν τῶν Ῥωμαίων. τῆς
 μὲν ἐφίας Κωνσταντίος· τῶν δὲ Γαλλιῶν Κώνστας, καὶ Κων-
 σταντίνος τῆς Ἰταλίας. Κωνσταντίος δὲ Ἀθανάσιον ἐκ τῆς
 ἐξορίας ἀνακαλεσάμενος, μετὰ γραμμῶν συστατικῶν ἐν
 Ἀλεξανδρείᾳ ἀπέλυσεν· ὃν μετὰ πολλῆς χαρᾶς ὑπεδέξαντο
 20 οἱ Ἀλεξανδρεῖς, καὶ μάλιστα ὁ κληρὸς. Εὐσέβιος δὲ ὁ τοῦ

1. τοῦ add. ex A.	2. ὀλέσων b.	4. παραθεῖς b.	8.
ἀνόσιος] Ἀναστάσιος a.	Κωνσταντίῳ A, τῷ K. vulg.	10.	
καὶ αὐτὴν δὲ τὴν A.	συνεργὸν Εὐσέβιον τὸν τῶν εὐνοχῶν		
	πρῶτον καὶ Εὐσέβιον τὸν Νικομ. b.	12. αὐτοῦ] αὐτῶν Ἀρεια-	
	19. ἀπεδέξαντο b, ἐδέξ. e.		

armis saevientes vivificae crucis signo fasis hostibus victorias reportavit.
 testamentum vero Ariano cuidam sacerdoti a Constantia sorore mali-
 tiosae subinducto mandaus, ne cuiquam alteri quam Constantia orien-
 talium partium imperatori exhiberet, consignavit. postremo Athana-
 sium praecepit exilio revocari. Constantius autem ex oriente reversus,
 ut patris recepit corpus, in sanctorum apostolorum templo condidit.
 ac deinceps nefarins ille Arianæ sectae presbyter, traditis Constantio
 testamenti tabulis, magnam in imperatoris palatio familiaritatem et
 auctoritatem est assecutus et tum Eusebio Nicomediae episcopo, tum
 eius discipulis opitulantis imperatricem ad Arianas partes transire
 coegit.

Romanorum imperatoris Constantii annus primus.

A. C. 329

Hoc anno magni et sancti Constantini vita functi tres filii Ro-
 manorum imperio sunt potiti. Constantius nimirum orientis, Gallia-
 rum Constans, et Constantinus Italiae. Constantius autem Athana-
 sium ab exilio revocatum cum litteris commendatitiis Alexandriam di-
 misit: quem plurima cum voluptate susceperunt Alexandrini, maxime

Παμφίλου ἐν τῷ πρώτῃ λόγῳ κατὰ Μαρκέλλου, καὶ ἐν τῷ Τρίτῳ, σφόδρα κατηγορεῖ τῶν τολμῶντων κτίσμα λέγειν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ· οὐ καὶ τὰς χρήσεις φέρων ὁ Σωκράτης ὑπεραπολογεῖται Εὐσεβίου, σπουδάζων δεῖξαι, ὅτι οὐκ ἦν Ἀρειανόφρων. ἡ δὲ ἀλήθεια δείκνυσιν αὐτὸν ἀστατεῦντα τῷ λογι-⁵σμῷ, καὶ ἄλλοτε ἄλλως κατὰ τοὺς καιροὺς φερόμενον. εὐθύς δὲ μετὰ τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον ἀπέθανεν, Ἀκάκιον μαθητὴν καὶ διάδοχον τοῦ θρόνου Καισαρείας ἐάσας, ἐλλόγιμον μὲν ἄνδρα, καὶ τὰ σύμμικτα συγγραψάμενον, τοῖς δὲ Ἀρειανοῖς λίαν συγκείμενον, δηλονότι τῇ πρὸς τὸν διδάσκαλον ὁμο-¹⁰φροσύνῃ.

D Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Σαβώρης ὁ Περσῶν βασιλεὺς ἐπῆλθεν τῇ Μεσοποταμίᾳ πορθήσων Νίσιβιν, καὶ παρεκάθισεν αὐτῇ ἡμέρας ἐξήκοντα τρεῖς, καὶ μὴ κατισχύσας λαβεῖν αὐτήν, ἀνεχώρησεν. Ἰάκωβος δὲ Νισιβινῶν ἐπίσκοπος ἐν τῷ τῆς 15 Θεοσεβείας ἡθελει διαμένων, εὐχαῖς τὰ κατὰ γνώμην ῥαδίως ἐξήγνυσεν· ὅστις καὶ τῶν Περσῶν τὴν Νίσιβιν ἐλπίζοντων καταστρέψασθαι, διημαρτηκέναι τῆς ἐλπίδος πεποίηκεν. αὐτίκα γὰρ τῆς μὲν πόλεως ὑπεχώρουν, τῷ τῆς εὐχῆς διωκόμενοι

5. τὸν λογισμὸν A a. 7. ἀπέθανεν Ἀκάκιος, et mox: ἐάσας Γεώργιον A. 8. ἐάσας] καταλιπὼν b. 9. καὶ τὰ σύμμ. A, τὸν δὲ τὰ σύμμ. vulg. 12. Σαβώρης om. A. ὁ τῶν Περσῶν A. 14. λαβεῖν αὐτήν A, αὐτὴν λαβ. vulg. 15. Νισιβῶν A. 16. εὐχαῖς om. a. 19. διωκόμενοι πνεύματι A, πνεύματι διωκ. vulg.

vero clericorum collegium. Eusebius porro Pamphili primo adversus Marcellum libro, ac tertio pariter, vehementius in eos invehitur, qui dei filium creaturam vocare non verentur: cuius dicta referens Socrates eius defensionem instituit, et ab Ariano sensu alienum fuisse toto studio demonstrare conatur: sed contra verbis et sententiis fucum facere, et in diversas partes pro temporum varietate ipsum agitari ferrique ipsa veritas declarat. confestim vero magno Constantino defuncto, mortuus est Eusebius, et caesariensis throni successorem reliquit Acacium discipulum, virum quidem eximium, at qui de variis rebus compositis libellis, Ariani omnino partibus, pro animi in magistrum consensione addictum se testatur.

Eodem anno Sabores Persarum rex Nisibis devastationem meditatus, exercitum in Mesopotamiam intulit: positaque per tres et sexaginta dies ad urbem obsidione, cum subigere non valuisset, recessit. Iacobus porro Nisibensium episcopus divini cultus operibus vir assuetus, omnia ex animi sententia per preces facile confecit: adeo ut, quam de subvertenda Nisibi Persae spem conceperant, ipse frustraneam et irritam reddiderit. extemplo quippe quasi orationis eius

πνεύματι, εἰς δὲ τὴν ἑαυτῶν χώραν ἐλθόντες, λιμοῦ τε καὶ λοιμοῦ ὑπέδεξαντο μισθὸν τῆς ἀσεβείας, ἥσπερ ἔδρων, ἀντιλαμβάνοντες. Δαλμάτιος δὲ ὁ καίσαρ εὐθὺς μετὰ τὴν τελευ- P. 29 τὴν τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἀηγήθη, οὐ κελύσαντος Κωνσταντίου τὴν σφαγὴν, ἀλλὰ μὴ κωλύσαντος.

Τούτῳ τῷ ἔτει τοῦ νέου Δαλματίου ὑπὸ τῶν στρατιω- A.M. 583° τῶν ἀναιρεθέντος, ἤμελλον συναναιρεῖσθαι Γάλλος καὶ Ἰουλιανός, οἱ Κωνσταντίου τοῦ ἀδελφοῦ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου παῖδες. ἀλλὰ τὸν μὲν Γάλλον νόσος, τὸν δὲ Ἰουλιανὸν ηἰκνίτης διέσωσεν· ὀκταετῆς γὰρ ἦν. Κωνσταντίος δὲ πρότερον δεχόμενος τὸ ὁμοούσιον, ὕστερον μετέθετο κουφότητι γνώμης, καὶ ἀπάτη τοῦ Ἀρειανοῦ πρεσβυτέρου, καὶ Εὐσεβίου τοῦ τῶν εὐνούχων πρωτεύοντος, καὶ τοῦ Νικομη- 15 δείας Εὐσεβίου, καὶ τῶν περὶ αὐτούς.

Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντίνος ὁ υἱὸς τοῦ μεγάλου Κων- A.M. 583¹ στατίνου ἐπελθὼν τοῖς Κωνσταντοῦ τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ μέρε-^Cσι, καὶ συμβαλὼν πόλεμον, ἀηγήθη ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν· καὶ ἐκράτησεν Κωνσταντίνος μόνος πάσης τῆς ἐσπερίου γῆς. Κων- 20 στατίνος δὲ τῆς ἐφάς βασιλεύων, Γάλλον καὶ Ἰουλιανὸν παι-

5. ἀλλὰ μὴ κωλύσαντος A, ἀλλ' οὐ κωλύσαντος vulg. 7. τούτῳ τῷ ἔτει] τῷ δ' αὐτῷ ἔτει codd. et ed. 8. ἤμελλον A, ἤμελλεν vulg. 10. Ἰουλιανὸν δὲ alii codd. 12. μετέθετο A et alii, μὲν ἔθετο vulg.

flatu agitati, et retro in fugam acti ab urbe se subdlexerunt, et in propriam reversi provinciam, impletatis cuius exhibuere facinora, mercedem promeritam fame et pestilentia confecti receperunt. caesar autem Dalmatius statim post magni Constantini obitum, non imperante quidem, at non prohibente caedem Constantio, a militibus est interemptus.

Hoc anno, iunior Dalmatio militum tumultu sublato, Gallo et A. C. 33° Iuliano Constantii magni Constantini fratris liberis par interitus intentabatur, ni Gallum morbus, Iulianum vero infantiae tenerior aetas, octennis enim erat solummodo, servasset. (Constantius autem prius consubstantialis vocabulo praebuit assensum, quem demum mentis levitate, tum Ariani presbyteri fraudibus, et Eusebii Eunuchorum praepositi, et Eusebii Nicomediensis episcopi, et demum eiusdem opinionis consortium dolis circumventus deposuit.)

(Hoc anno Constantinus magni Constantini filius, assignatus Con- A. C. 33¹ stanti proprio fratri fines invadens, et cum eo bello congressus interimitur a militibus: et universi tractus occidentalis imperium Constantians occupat: Constantius autem totum orientem adeptus, Gallum

δευθῆναι παρέδωκεν ἐν χωρίῳ Δεμακέλλῃ καλουμένῳ, πλησίον Καισαρείας Καππαδοκίας ὄντι. οὗτοι οἱ δύο ἀδελφοὶ ἀναγνώσται γεγόνασι, καὶ ἐκκλησίαν κτίσαι τῷ ἁγίῳ μάρτυρι Μάμαντι προεθυμήθησαν. ἐν ᾧ δὲ μέρει κτίσειν Ἰουλιανὸς ἔλαχεν, τοῦτο ἡ γῆ οὐκ ἐδέχετο. ἀποκειράμενος δὲ τὰς τρεῖς-5
 D χας μοναχικὴν ἄσκησιν ὑπεκρίνετο. Κωνσταντίος δὲ καὶ ὁ Κῶνστας ἐνομοθέτησαν, Ἰουδαῖον μὴ ὠνεῖσθαι δοῦλον, ἐπεὶ αφαιρεῖσθαι αὐτὸν εἰς τὸν δημόσιον λόγον· εἰ δὲ καὶ περιτεμεῖν τολμήσοι δοῦλον, ξίφει τιμωρεῖσθαι καὶ δημεύεσθαι.

10

A.M. 5832 Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντίος Ἄμιδαν οἰκοδομεῖ, τειχίσας γενναίως. κτίσει δὲ Κωνσταντίαν, τὴν πρώην Ἀντωνίου πόλιν λεγομένην, ἐπονομάσας αὐτὴν ἐαυτῷ, διεστῶσαν Ἀμίδης σταδίους ἑπτακοσίους κατὰ μεσημβρίαν.

A.M. 5833 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Κυρίλλου ἔτος α΄.

15

P. 30 Τούτῳ τῷ ἔτει συνόδου γενομένης ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐπισκόπων ἐνενήκοντα καὶ ἑκατόν, ὧν ἠγείτο Εὐσέβιος ὁ Νικομηδείας, προχειρίζονται Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπον Εὐσέβιον τὸν Ἐμέσης, οὐ μὴ δεχθέντος, καίπερ Σαβελλιανοῦ ὄντος, Γρηγό-

1. Δεμακέλλῃ A e, Δεμακέλλῃ b, δὲ Μακέλλῳ ex Sozomeno coni. Goar, Demacelle Anastasius, Δεμακέλλῃ vulg.
2. οἱ add. ex A.
4. προεθυμήθησαν A a, προσεθ. vulg.
6. δὲ om. A.
7. Ἰουδαίους A.
8. περιτέμνειν — δημοσιεύεσθαι a.
11. Κωνσταντίος om. A.
- ἀνοικοδομεῖ a.
12. Κωνσταντίαν b.
13. ἐπονομάσας A a, ἐπωνόμασεν vulg.

et Iulianum loco, cui Macellum nomen Caesareae Cappadociae vicino, litterarum disciplinis instituendos amandavit. hi duo fratres ecclesiasticis lectoribus adlecti, sancto martyri Mamanti ecclesiam construere moliti sunt. qua vero Iulianum fabricare contigit, solum fabricam non admisit. is porro capillis abradis, monasticam vivendi rationem simulavit. Constantius autem et Constans, ne Iudaeus servum sibi pretio compararet, servum alioquin in publicum censum referendum, sin servum auderet circumcidere, eum gladio puniendum, et eius bona publicanda suis edictis caverunt.)

A. C. 332 Hoc anno Constantius Amidam validis firmatam moenibus construxit. Constantiam quoque, Antonii urbem prius dictam, suo de nomine deinceps nuncupandam, et ab Amida septingentis stadiis ad meridiem dissitam aedificavit.

A. C. 333 Hierosolymorum episcopi Cyrilli annus primus.

Hoc anno centum et nonaginta episcoporum synodo, cui Nicomediae antistes Eusebius praesidebat, coacta; alterum Eusebium Emesae praesulem Alexandriae praeficiant. quo, ceu Sabelliano, relecto, Gre-

ριον τὸν Ἀρειανὸν σὺν πολλῷ στρατῷ καὶ στρατηγῷ τινὶ Συ-
ριανῷ ἐκπέμπουσιν, ἐκδιώξαι Ἀθανάσιον τοῦ θρόνου Ἀλε-
ξανδρείας, ἣ καὶ ἀνελεῖν. τότε Ἀθανάσιος θεόθεν σαφῶς
συμβουλευσάμενος, μετὰ τῶν ψαλλόντων τῆς ἐκκλησίας ἐξε-
5 θῶν, τὸν ἐπηρετημένον διέφυγε θάνατον. Εὐσέβιον δὲ τὸν
μὴ δεχθέντα ὑπὸ τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὴν πίστιν μεταποι-
οῦσιν οἱ αὐτοί, Ἀρειανὸν μὲν φανερῶς δεχόμενοι, καὶ μετὰ
θάνατον ἔκθεσιν πίστεως δευτέραν γράψαντες τὸ ὁμοούσιον
παρεσιώπησαν. τότε καὶ ἐγκαίνια τῆς ἐκκλησίας Ἀντιοχείας,
10 ἧς ἔκτισεν Κωνσταντῖνος ὁ μέγας, ἐποίησαν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Ἀντιόχεια ὑπὸ σεισμῶν μεγάλων ἐπὶ C
τρισὶν ἡμέραις ἐκινδύνευσεν. ἦν δὲ ἡ ἐγκαίνισθεῖσα ἐκκλη-
σία σφαιροειδῆς ἕξ ἔτεσι κτισθεῖσα, ὑπὸ μὲν Κωνσταντίνου
τοῦ μεγάλου θεμελιωθεῖσα, ὑπὸ δὲ Κωνσταντίου πληρωθεῖ-
15 σα καὶ ἐγκαίνισθεῖσα.

Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντῖνος Ἀσσυρίους νικήσας, ἐθρίμ- A.M. 5834
βησε. Σαβώρης δὲ ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς πρὸς τοὺς αὐ-
τοῦ κακοῖς καὶ τοὺς ὑπὸ χεῖρα Χριστιανοὺς ἐδίωκε. Κών-
στας δὲ ἐν τῇ δύσει Φράγγους ἐπόρθησε. σεισμῷ δὰ γενο-

3. σαφῶς συμβουλευσάμενος A, σαφῶς βουλευσ. vulg. 5.
ἐπηρετημένον b. 7. Ἀρειανὸν A b, Ἀρειον vulg. sed locus
haud dubie corruptus ab interprete latino magis etiam deprava-
tus est: fort. legendum: μεταποιοῦντες — ἐδέξαντο. — 11.
ἐπὶ τρισὶν ἡμ. om. a. 14. θεμελιωθεῖσα A, θεμελιωθεῖσα
vulg.

gorium quendam Arianum cum valida militum manu, et Syriano duce, Athanasium Alexandrina sede depulsurum, vel interfecturum mittunt. tunc Athanasius aperte cum deo inito consilio, inter cantorum turbam ecclesia dilapsus, intentato et iam imminente sese eripuit letho. Eusebio vero etiam ab occupanda Alexandriae sede impedito, ipsi fidei normam sibi consciscunt cives, Ario palam recepto, et conscripta post eius mortem fidei expositione, consubstantialis vocem omnino tacuerunt. sub id quoque tempus Antiochenae ecclesiae a magno Constantino aedificatae celebrata sunt encaenia.

Eodem pariter anno Antiochia tremendis terrae motibus quassata, A. C. 334
tribus continuis diebus extremum subiit periculum. sacro ritu dedi-
cata ecclesia rotundae formae fabrica praestabat: sex quidem anno-
rum spatio condita, a magno Constantino fundata, et ab eius filio
Constantio perfecta fuit et consecrata.

(Hoc anno Constantius devictis Assyriis triumphavit. Sabores vero Persarum rex pristinis sceleribus hoc adiecit, ut subditos Christianos dire persequeretur. Constans in occidente Francos debella-

μένου μεγάλου ἐν Κῆρῳ, Σαλαμίνης τῆς πόλεως τὰ πλείστα διαπέπτωκεν.

A.M. 5835
P. 31

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Παύλου ἔτος α΄.
Τούτῳ τῷ ἔτει σεισμοῦ μεγάλου γενομένου Νεοκαισάρεια Πόντου κατεπτώθη, πλήν τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἐπισκοπείου 5 καὶ τῶν ἐκεῖ εὐρεθέντων εὐλαβῶν ἀνδρῶν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι συνέβαλον πόλεμον μετὰ Περσῶν, καὶ πολλοὺς αὐτῶν ἀνείλον.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ Παῦλος ὁ ὁμολογητῆς χειροτονεῖται ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως. 10

A.M. 5836

B

Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Φλακίτου ἔτος α΄.
Τούτῳ τῷ ἔτει σεισμοῦ μεγάλου γενομένου, Ῥόδος ἡ νῆσος κατέπεσεν. οἱ δὲ Ἀλεξανδρεῖς Γρηγόριον τὸν ληστρικῶς ἐπιβάντα Ἀθανασίῳ καὶ τὸν θρόνον κατασχόντα τῆς Ἀλεξανδρείας ἐπὶ ἕξ ἔτεσιν ἀνείλον. καὶ χειροτονεῖται Γεώργιος Ἀρειανὸς ὑπὸ Ἀρειανῶν, τέρας τι Καππαδόκιον. 15

A.M. 5837

Τούτῳ τῷ ἔτει Δυρράχειον τῆς Δαλματίας ὑπὸ σεισμοῦ διεφθάρη· καὶ Ῥώμη ἡμέρας τρεῖς ἐκινδύνευε σειομένη τῆς δὲ Καμπανίας δώδεκα πόλεις διεφθάρησαν. Παῦλον δὲ τὸν

1. Σαλαμῖνος A: sed pag. 23 C. fin. ubi iisdem fere verbis eadem, ni fallor, res sub alio anno narratur, omnes codd. formam Σαλαμίνη exhibuerunt. 5. κατεπόθη a b c d: sed cfr. p. 11. D. 1. 6. εὐλαβῶν] fort. εὐσεβῶν Anast. viri religiosi. 7. συνέβαλον codd. omnes, συνέβαλλον Par. 11. Φλακίτου c. Φλακίτου e. 16. τι οἰν. A. 17. Δυρράχη A e, Δυράχη a. 18. ἐκινδύνευεν A, ἐκινδύνευσεν vulg.

vit.) caeterum horrendo terrae motu in Cypro exorto urbis Salaminae maxima pars concidit.

A. C. 335

Cpolis episcopi Pauli annus primus.

Hoc anno Neocaesarea terrae motu maximo absorpta est, praeter ecclesiam, episcopi aedes, et in eis repertos devotos quosdam viros. Romani, conserto cum Peris praelio, plurimos ex eis interfecerunt.

A. C. 336

(Hoc anno Paulus confessor Cpoleos ordinatur episcopus.)

Antiochiae episcopi Phlaciti annus primus.

Hoc anno facto terrae motu vehementi, insula Rhodus concidit. (Gregorium vero, qui praedonum more in Athanasium grassatus, Alexandrinam sedem annis sex occupaverat, interfecerunt Alexandrini.) sufficitur tamen ab Arianis Georgius Arianus, portentum in Cappadocia exortum.

A. C. 337

(Hoc anno Dyrrachium Dalmatiae civitas terrae motu corrui: et Roma tribus continuis diebus pariter afflicta ultimum metuebat periculum.) in Campania duodecim urbes sunt eversae. Constantius

ἐπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως ἐλθὼν Κωνσταντίος εἰς τὸ Βυζάντιον τοῦ θρόνου ἀπήλυσε, καὶ τὸν ἀσεβέστατον Εὐ-
σέβιον τὸν Νικομηδείας ἀντεισηγάγε ληστρικῶς καὶ ἀθέσμως,
τὸ τῶν κακῶν καταγώγιον.

5 Ῥώμης ἐπισκόπου Λιβερίου, Κωνσταντινουπόλεως Εὐσε- A.M. 5838
βίου τοῦ Νικομηδείας ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντίος τὸν ἐν Σαλευκείᾳ τῆς Συ-
ρίας λιμένα πεποίηκε, ὄρος ἐπὶ πολὺ διατεμὼν· καὶ τὴν
πόλιν ἀνθρωπόδομησεν. καὶ πόλιν ἔκτισεν ἐν τῇ Φοινίκῃ, ἣν D
10 Κωνσταντιάν κέκληκεν, τὴν πρότερον καλουμένην Ἀντάραδον.
Σαβώρης δὲ ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς ἐπελθὼν τῇ Μεσοποτα-
μίᾳ, Νίσιβιν παρεκάθισεν ἡμέρας ἑβδομήκοντα ὀκτώ, καὶ πύ-
λιν αἰσχυνθεὶς ἀνεχώρησεν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἔκλειψις ἡλίου ἐγένετο, ὥστε καὶ ἀστé-
15 ρας φανῆναι ἐν τῷ οὐρανῷ, ἐν ὥρᾳ τρίτῃ τῆς ἡμέρας, μηνὶ
Δαισίῳ ἕκτῳ. Ἀθανάσιος δὲ καὶ Παῦλος, καὶ ὅσοι ὑπὲρ
τοῦ ὀρθοῦ λόγου ἐξεβλήθησαν, ἐν Ῥώμῃ πρὸς Ἰούλιον κατέ-
φυγον· καὶ τὰ καθ' ἑαυτὸν ἕκαστος Ἰούλιον ἐδίδαξεν, ὧν
ἕκαστον τῇ ἰδίᾳ ἐκκλησίᾳ μετὰ γραμμάτων ἀποκατέστησεν.

20 Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀθανάσιος καὶ Παῦλος καὶ οἱ αὐτοῖς A.M. 5839
P. 3a

3. τὸν] τῆς a. 4. τὸ — καταγώγιον om. e. 5. Λιβερίου]
Σιλβέστρου c. 16. Δαισίῳ ἕκτῳ] Δαισίῳ ε' A, Δαισίῳ καὶ vulg.
17. Ἰούλιον] Λιβέριον b et marg. c, Ἰουλίῳ A. 19. ἀπεκατέ-
στησεν a b d e f g. 20. In codd. h. l. perperam annus 5835
et 335 notatur. καὶ οἱ A, καὶ οἷς vulg.

autem Byzantium adveniens, Paulum episcopum Cpolititanum throno deiecit, et impiissimum Nicomediae episcopum Eusebiam, quasi scelerum sentinam, praedatorie et perquam nefarie intrusit.

Romae episcopi Liberii, Cpolis episcopi Eusebii Nicomediensis A. C. 338 annus primus.

Hoc anno Constantius, monte maxima ex parte praeciso, Seleucia in Syria portum paravit, et urbem aedificiis amplificavit. Aliam quoque in Phoenice, Antaradum prius dictam, de suo nomine Constantiam vocavit. Sabores autem Persarum rex in Mesopotamiam grassatus diebus septuaginta octo Nisibin obsedit: ac nonnisi pudore reportato, abscessit.

Eodem etiam anno solis defectus contigit, quo in caelo, hora diei tertia, mensis Daesii die sexto, stellae apparuerunt. (Athanasius et Paulus, et quotquot pro sana fidei doctrina suis sedibus sunt expulsi, Romam ad Iulium pontificem confugerunt. singulis autem de rebus ad se spectantibus Iulium edocentibus, Iulius singulos propriis ecclesiis datis litteris restituit.

Hoc anno Athanasius et Paulus iisdem ipsis litteris Iulii Romae A. C. 339

τοῖς γράμμασιν Ἰουλίου τοῦ πάπα Ῥώμης θαρρήσαντες τοὺς ἰδίους θρόνους κατέλαβον. ὁ δὲ Κωνσταντῖος ἐν Ἀντιοχείᾳ διάγων, μαθὼν ὅτι Παῦλον καὶ Ἀθανασίω διὰ γραμμάτων Ἰούλιος τοὺς ἰδίους θρόνους ἀπέδωκεν, ὀργισθεὶς κελύει αὐ-
 Β τούς ἀπελασθῆναι τῶν ἰδίων θρόνων. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ὁ ἥλιος 5
 πάλιν ἀύχμηρότερος γέγονεν, ἐν ὧρα δευτέρᾳ τῆς κυριακῆς
 ἡμέρας.

A.M. 584ο Τούτῳ τῷ ἔτει σεισμοῦ γενομένου μεγάλου ἐν Βηρυτῷ
 τῆς Φοινίκης, τὸ πλεῖστον τῆς πόλεως πέπτωκεν· ὥστε τὸ
 πληθὸς τῶν ἐθνικῶν εἰσεληλυθέναι εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὁμοίως 10
 ἡμῖν χριστιανίζειν ἐπαγγελάμενοι. ἐντεῦθεν νεωτερίσαντές
 τινες, τοὺς τύπους τῆς ἐκκλησίας ὥσπερ ἀποσυλήσαντες, ἐξέ-
 σαν· καὶ τόπον εὐχῆς ἐπονομάσαντες, τὸ πληθὸς ἐν αὐτῷ
 C ὑπεδέξαντο, ἅπαντα τὰ τῆς ἐκκλησίας μιμούμενοι, παραπλη-
 σίον γεγονότες πρὸς ἡμᾶς, ὡς ἡ τῶν Σαμαρειτῶν πρὸς Ἰου- 15
 δαίους αἵρεσις, ἐθνικῶς ζῶντες.

A.M. 584ι Τούτῳ τῷ ἔτει Σαβώρης πάλιν ὁ βασιλεὺς Περσῶν τῇ
 Νίσιβι παρακαθεσθεὶς, ἱκανῶς αὐτῇ διηνώχλει, ὡς καὶ ἐλε-

1. Ἰουλίου] Λιβέρτου b. m. sc. Ῥώμης om. a. 3. Παῦλον καὶ
 Ἀθανασίω alii codd., Παῦλον καὶ Ἀθανάσιον vulg. 4. Ἰούλιος]
 Λιβέριος b. θρόνους ἀπέδ. A, ἀπέδ. θρ. vulg. καὶ ὀργισθεὶς b.
 6. τῆς — ἡμέρας om. a b. 10. εἰς τὴν add. ex A a b c d e f.
 11. ἡμῖν] οἱ μὲν A. ἐπαγγελλόμενοι alii., fort. ἐπαγγελάμε-
 ρον. 12. τινες add. ex A, τύπους A, τόπους vulg. utrumque
 Anastasius legebat. ἐξέλεσαν] ἐξέλεσαν alii! Anast. reserantes
 vertens aliud quid legisse videtur. 14. παραπλήσιον A a b
 c d e f, παραπλήσιοι vulg. 17. τὴν Νίσιβιν a. 18. διη-
 νόχλει A, διενόχλει vulg.

pontificis confisi proprias sibi sedes receperunt. Constantius autem
 Antiochiae degens, et Paulo Athanasioque Iulii litteris munitis pro-
 prias sedes restitutas audiens, ira permotus iisdem eos deturbari
 praecepit. hoc etiam anno hora diei dominicae secunda obscurior
 atque squallidior sol iterum factus est.

A. C. 340 (Hoc anno magno Beryti in Phoenicia terrae motu exorto, plu-
 rima civitatis pars concidit: ita ut non contemnendus gentilium nu-
 merus pari nobis ritu Christianam vitam acturum pollicitus ad eccle-
 siam accederet. inde velut abacta praeda, mutatis religiosae nostrae
 vitae institutis, ac rebus novis studentes, deseruerunt ecclesiam; lo-
 cumque de orationis nomine designantes, in eo magnam hominum
 turbam admiserunt: et ecclesiasticam agendi rationem imitati, nobis
 evaserunt quam simillimi: quo pacto gentilium observatis ritibus In-
 daeorum effigiem Samaritae nitebantur exprimere.)

A. C. 341 Hoc anno Sabores Persarum rex Nisibis obsidione renovata, ma-
 gnas urbi calamitates intulit: et elephantorum bello idoneorum com-

φάντων πλῆθος ἀγαγεῖν ἐπιτηδείων πρὸς συμμαχίαν, καὶ βα-
 σιλεῖς μισθωτοὺς μάγανά τε παντοῖα· ὥς εἰ μὴ βούλοιντο
 ἐκχωρῆσαι, τὴν πόλιν ἐξαφανίζειν ἐκ βάρθρων ἠπειλουν. τῶν D
 δὲ Νισιβινῶν ἀντεχόντων πρὸς τὴν παραδόσιν, τότε λοιπὸν
 5 ἕξυδατῶσαι ταύτην τῆρ πρὸς αὐτὴν ποταμῶ διεγνώκει. οἱ δὲ
 ἄνδρες ταῖς εὐχαῖς ἐνίκων τοὺς πολεμίους, εὐμενῆ τὸν θεὸν
 ἔχοντες. τῶν γὰρ ὑδάτων μελλόντων τὴν θέσιν τῶν τειχῶν
 ἐξομαλίζειν πρὸς τὴν πτώσιν, μέρος μὲν τι τοῦ τείχους ἐπε-
 10 λωθήσεται. εὐθέως γὰρ γίνεται τὴν τε πόλιν φυλαχθῆναι,
 καὶ τοὺς πολεμίους τοῖς ὕδασι νήχεσθαι, καὶ πολλοὺς ὑπὸ
 τοῦ ὕδατος διεφθάρθαι. οἱ δὲ τοῦτο πεπονθότες ἠπειλουν
 διὰ τοῦ καταπεσόντος τείχους εἰσελθεῖν, παραστήσαντες τοὺς P. 33
 ἑλέφαντας ἐνόπλους, καὶ τὸν ὄχλον εὐτρεπίσαντες, προσέχειν
 15 ἑμβριθέστερον τῆρ πολέμῳ μαγγανείαις τε παντοίαις. οἱ δὲ τὴν
 πόλιν φρουροῦντες στρατιῶται ἐντεύθεν τὴν νίκην τοῦ θεοῦ
 προσοία ἐσχῆκασι, τὸν τε τόπον ἐπλήρουν παντοίοις ὄπλοις.
 ὄνυχροις δὲ τοὺς πλείους ἑλέφαντας ἀπέκτειναν. ἕτεροι δὲ ἐν
 τοῖς καταπάλμυσι τῶν τάφρων ἐπέπεσον. ἄλλοι δὲ κρουσθέν-

2. βούλοιντο A, βούλωνται vulg. 3. ἐκχωρήσειν b. fort.
 ἀπειλῶν. τῶν δὲ] τὸν δὲ codd. et vulg. 6. τὸν θεὸν A,
 τῶν θ. vulg. 8. μὲν τι c e, μέντοι vulg. ἐπεπόνθει A g,
 ἐπεπόρηται vulg. 10. γὰρ om. A b e, fort. scrib. δὲ. 12.
 διεφθάρθαι A, διεφθάρται vulg. δὲ καὶ τοῦτο A. 13. διὰ
 τοῦ A, δι' αὐτοῦ vulg.

parata multitudine, et regum stipendiis conductorum auxilio, nec non
 omnis generis congregatis instrumentis, nisi deditionem facerent ci-
 ves, urbem a fundamentis deleturum comminabatur. Nisibinis ad-
 versas vires generose proferentibus, et deditionem detrectantibus, demum
 ipse fluminis urbem praetermeantis vorticibus decernit obruere. at
 cives propitio sibi numine reddito, precibus hostes superabant. cum
 enim, quae muros erant disiecturae, ipsorum situi iam forent aequa-
 les aquae, pars quidem murorum non modica, deo ita permittente,
 subversa est, ut ex sequentibus manifestum fiet: illaesam tamen ur-
 bem servari, et ipsos hostes aquis inundari, et in eis plurimos ab-
 sorberi et perire contigit. qui vitae huiusmodi pacto fecere iacturam,
 iidem erant, qui per collapsi muri ruinam, admotis armatis elephan-
 tis, et omni machinarum genere parato, acies instructas bello arden-
 tias incumbere sollicitantes, ingressum in urbem minabantur. exinde
 vero urbis custodiae deputati milites victoriam divino nutu concessam
 adepti sunt. disiecti quippe muri loco omni armorum genere obstru-
 cto, elephantas, immixtis in eos onagris, plures interfecerunt. non-
 nulli hostium in fossarum lacunas lapsi, alii fortiter repulsi, retro

τες ἀπεστράφησαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ἤπερ μυρίους αὐτῶν
 Βόηλται ἀπέθανον. τοῖς δὲ λοιποῖς σκηπτὸς οὐρανόθεν ἐπέ-
 πέσε, καὶ νεφελῶν γνοφωδῶν καὶ ὑετῶν λαύρων καὶ βρον-
 τῶν φωναὶ ἅπαντας ἐξέπληττον, ὡς τοὺς πλείους τῷ φόβῳ
 διαφθάρῃναι. πάντοθεν δὲ ὁ νέος Φαραὼ Σαβώρης στενού- 5
 μενος ἤττατο τοῖς τοῦ φόβου κύμασιν· ὃς ἀτενίσας τοῖς
 ὀφθαλμοῖς πρὸς τὸ καταπεσὸν τοῦ τείχους, ὄρᾳ ἄγγελον ἐπὶ
 τὸ ἄκρον ἐστῶτα λαμπρῶς ἐστολισμένον, καὶ παρὰ χεῖρα τὸν
 βασιλέα Κωνσταντίον κρατοῦντα· ὃς εὐθέως ταραχθεὶς, τοῖς
 μάγοις θάνατον ἠπέλλει. μαθόντες δὲ τὴν αἰτίαν, διεγνώκει- 10
 σαν τοῦ φανέντος τὴν δύναμιν ἐρμηνεύειν τῷ βασιλεῖ, ὡς
 μείζων, ἢ κατ' αὐτούς. [δι' ἧς] ἐντεῦθεν ἐπιγνούς τοῦ κιν-
 C δύνου τὴν αἰτίαν, καὶ ἔμφοβος γενόμενος, ἐκέλευσε τὰ τε
 μάγγανα καῆναι, καὶ ὅσα πρὸς τὴν τοῦ πολέμου παρασκευὴν
 ἠντρέπισε διαλυθῆναι. αὐτὸς δὲ σὺν τοῖς ἰδίοις φηγῆ 15
 ἐδίωκε τὴν πατρίδα πρότερον λοιμικῇ νόσῳ διαφθα-
 ρέντες.

A.M. 5842 Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντίος ὁ Αὐγουστος μόνος βασι-
 λεύων, Γάλλον ἀνεψιὸν ἴδιον κόνωνόν τῆς ἑαυτοῦ βασιλείας

1. τὰ ὀπίσω A, τοῦπίσω vulg. 2. ἐπέπεσε e, ἐπεσεν A. 3.
 νεφῶν alii codd. λαύρων: hanc codd. scripturam pro λάβρων
 relinquendam duxi. 6. τῆς φόβου Par. 7. τῷ καταπεσόντι
 alii codd., τὸ καταπεσὸν τι A. 9. Κωνσταντίον κρατοῦντα A,
 κρατοῦντα Κωνστ. vulg., Κωνσταντίον alii. 12. δι' ἧς om.
 alii codd. 13. γενόμενος] γεγονώς alii codd. τὰ τε μάγ-
 γανα] τὰ τεταγμένα A. 16. lacuna in codd. neque adnota-
 tur, neque expletur. 19. ἀνεψιὸν ἴδιον om. b.

versi sunt in fugam, adeo ut ex eorum armatis militibus supra decem
 millia caesi desiderarentur: reliquos fulmen caelitus immissum disper-
 sit, et caliginosae nubes, et effusorum imbrum diluvia, tonitruum-
 que sonitus cunctos tanto terrore percussit, ut eo plures exanimati
 vitam penitus amitterent. talibus igitur angustiis Sabores novus Pha-
 rao constrictus, terroris sibi incussi fluctibus absorbebatur. quocirca
 coniectis ad eam muri partem, quae collapsa erat, oculis, angelum
 splendido amictum ornatu summa in parte stantem, et Constantium
 imperatorem manu tenentem conspicit. quo viso conturbatus magis
 mortem minatus est. illi portentis causa cognita vim eius maiorem
 esse, quam quae superari posset, regi nunciare decreverunt. causam
 itaque periculi edoctus, maiorique metu territus, bellicas machinas
 comburi, caeterumque omnem apparatus comminui, et inutilem reddi
 iussit. ipse vero cum suis fuga patriam insequabatur, quo ante-
 quam pervenirent, plurimi pestilentiae morbo consumpti sunt.

A. C. 342 Hoc anno Constantius Augustus cum solus moderaretur imperium,

καίσαρα ἀναγορεύσας, καὶ μετονομάσας αὐτὸν *Κωνσταντῖον*, ἐν τῇ ἀνατολῇ ἀπέστειλε κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν, τῶν Περσῶν ἔτι ἐπικειμένων.

D

Τούτῳ τῷ ἔτει οἱ κατὰ Παλαιστίνην Ἰουδαῖοι ἀντιῆ- A.M. 5843
5843 καὶ πολλοὺς τῶν ἄλλων ἐθνῶν, Ἑλλήνων τε καὶ Σαμαρειτῶν, ἀνεῖλον· καὶ αὐτοὶ δὲ παγγενεὶ ὑπὸ τοῦ στρατοῦ Ῥωμαίων ἀνηρέθησαν, καὶ ἡ πόλις αὐτῶν Διοκαισάρεια ἠφανίσθη.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει *Κωνσταντῖος Λιβερῖος* γράψαντι πρὸς
10 αὐτὸν περὶ τοῦ ὁμοουσίου καὶ τοῦ ἱεροῦ Ἀθανασίου θυμωθεὶς, καὶ ἀποστείλας ἐξώρισε τοῦτον κατὰ τὴν Βερρολίαν τῆς
Θράκης, Εὐσεβίου τοῦ πρώτου τῶν ἐννούχων τοῦτο παρασκευάσαντος τοῦ Ἀρειόφρονος· Φίλικα δὲ ἀντ' αὐτοῦ ἔχει- P. 34
ροτόνησεν, ὃς διάκονος μὲν τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας ἦν, τὴν δὲ
15 ἐν Νικαίᾳ σύνοδον ἀποδεχόμενος, Ἀρειανοῖς δὲ κοινωῶν ἀλόγως· τούτῳ κοινωεῖν οἱ κατὰ τὴν Ῥώμην οὐκ ἠνέσχοντο· ἀλλ' ἰδίᾳ καθ' ἑαυτοὺς ἐκκλησίαζον. κατὰ δὲ κέλευσιν *Κωνσταντίου* συνηθροίσθη σύνοδος ἐν *Μεδιολάνῳ*, τριακοσίων μὲν ἐπισκόπων δυτικῶν, ἀνατολικῶν δὲ πάντων ὀλίγων. διελύθη δὲ
20 ἄπρακτος, τῶν δυτικῶν μὴ καταδεξαμένων πάλιν τὰς κατὰ

1. μετονομάσας A e, ὀνομάσας vulg. 5. τῶν ἄλλων ἐθνῶν A e, τῶν ἄλλοεθνῶν vulg. 7. Διὸ καὶ Σαμαρεία a in marg.
10. περὶ] ὑπὲρ A. 11. Βερρολίαν] Βρεττανίαν A, alii et Anast.
12. παρακελεύσαντος b e. 13. Ἀρειανόφρονος e. Φίλικα: sic codd. omnes h. l., et infra. ἐχειροτόνησαν A.

Gallum consobrinum caesarem renunciatum collegam imperii declaravit: eidemque Constantii nomine imposito, Persis etiamnum bello provinciam adhuc vexantibus, in orientem, versus Antiochiam misit.

Hoc anno tumultuati sunt in Palaestina Iudaei, et plurimus tum A. C. 343
Graecorum, cum etiam Samaritarum alienigenis interemptis, ipsi demum a Romano exercitu ad ultimam interuersionem caesi sunt: ipsorumque civitas Diocaesarea deleta.

(Hoc eodem anno Constantius Liberio pontifici de consubstantiali fide deque Athanasii negotiis scribenti graviter infensus, rescriptis ad eum missis, in Thraciae Berrhoeam Eusebio Eunuchorum praeposito Arianæ sectae fautore malum illud machinante, exulare iussit: et Felicem eius loco ordinatum substituit. hic Romanae quidem ecclesiae diaconus extitit, Nicaenamque recepit synodum: at communionem ipsi praeter rationem cum Arianis habita, huic communionis consortium praebere detrectabant Romani: sed seorsim inter se coetus ac conventus ecclesiasticos habebant. iubente propterea Constantio synodus coacta est Mediolani, trecentorum quidem ex occidente,

τοῦ ἱεροῦ Ἀθανασίου συσκευάς. τῶν δὲ Ῥωμαίων αἰτησα-
 Β μένων τῷ βασιλεῖ, βιασθεῖς ἀνακαλεῖται Λιβέριον, καὶ ἀπο-
 καθιστᾷ τῷ θρόνῳ. Φίλιξ δὲ ἐξελθὼν τῆς Ῥώμης, οὐκ ἔτι
 ἐπανῆλθεν.

- A.M. 5844 Ῥώμης ἐπισκόπου Φίλικος ἔτος ἔν. 5
 A.M. 5845 Ῥώμης ἐπισκόπου Δαμάσου ἔτος α΄.
 A.M. 5846 Τούτῳ τῷ ἔτει Γάλλος ὁ καὶ Κωνσταντίος καῖσαρ ὦν,
 C καὶ ἐν πολέμοις ἀριστεύων, τὴν εὐπραγίαν μὴ ἐνεγκῶν, τυ-
 ραννίδα μελετᾷ. κτείνει τε Δομετιανὸν ἑπαρχὸν τῆς ἑφίας,
 καὶ Μάγνον Κοιέστωρα, μηνύσαντας Κωνσταντίῳ τὰ τῆς 10
 ἐπιβουλῆς. τοῦτον μεταπεμπόμενος ὁ Κωνσταντίος παρὰ Θα-
 λάμωνα τὴν νῆσον ἀναιρεθῆναι ἐκέλευσεν. Ἰουλιανὸν δὲ τὸν
 τούτου ἀδελφὸν ἐν φρουρᾷ κατέσχευεν. Εὐσεβία δὲ ἡ γαμετῆ
 Κωνσταντίου τοῦτον ἐξυιτησαμένη ἐν Ἀθήναις ἀπέστειλεν.
 D Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Ἰλαρίωνος ἔτος α΄. 15
 A.M. 5847 Τούτῳ τῷ ἔτει Μάξιμον τὸν Ἱεροσολύμων καθάϊλεν
 Ἀκίχιος ὁ Καισαρείας καὶ Πατροφίλος ὁ Σκυθόπολεως, Ἀρσι-
 νοὶ ὄντες, καὶ ἀπεισιγήγαγον Κύριλλον, δοκοῦντες ἔχειν αὐτὸν
 ὁμόφρονα. ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ Κυρίλλου ἐπισκοποῦντος Ἱε-
 ροσολύμων, τὸ σημεῖον τοῦ ζωοποιῦ σταυροῦ ἐφάνη ἐν τῷ 20

1. σκευὰς A. 7. Γάλλος ὁ καὶ Κωνστ. A, ὁ Γάλλος Κωνστ.
 vulg. 9. ἑπαρχὸν b c. 10. μηνύσαντα A. 11. Θα-
 λῶνα b. 12. τὸν add. ex A.

ex orientis vero partibus paucorum admodum episcoporum. at cum
 occidentales prava quaeque adversus Athanasium nollent confirmare
 sancita, nullius roboris et irrita permansit. imperator demum Ro-
 manorum precibus coactus, Liberium exilio revocat, et in thronum
 restituit: Felix vero Roma decedens, nusquam reversus est.)

- A. C. 344 Romae episcopi Felicis annus unicus.
 A. C. 345 Romae episcopi Damasi annus primus.
 A. C. 346 (Hoc anno Gallus Constantius caesar prospera belli fortuna usus,
 propriae felicitatis impatiens, tyrannidem meditatur: Domitianum
 orientis praefectum interficit, et magnum quaestorem, qui Constantium
 de conspiratione fecerant certiozem. eum ad se vocatum ad
 insulam Thalmoneum occidi iussit imperator, et eius fratrem Iulianum
 sub custodia tenuit. hunc Eusebia Constantii coniux sibi concedi
 deprecata Athenas amandavit.)
 A. C. 347 Hierosolymorum episcopi Hilarionis annus primus.
 (Hoc anno Maximum Hierosolymorum episcopus Acacius Caesa-
 reae et Pratrophilus Scythopoleos praesules Ariana labe infecti depo-
 suerunt: et Cyrillum, quem una secum sentire sperabant, in eius
 locum suffecerunt. sub id tempus Cyrillo episcopum agente vivificae
 crucis signum luce magna coruscans, die sacro Pentecostes, apparuit

οὐρανῷ, τῇ ἡμέρᾳ τῆς Πεντηκοστῆς, φωτοειδές, τεταμένον p. 35
 ἀπὸ τοῦ Γολγοθᾶ, ἔνθα ἐσταυρώθη ὁ Χριστός, ἕως τοῦ ὄρους
 τῶν ἐλαιῶν, ὅθεν ἀνελήφθη. κύκλῳ δὲ τοῦ φανέντος σημείου
 στέφανος, ὡς ἴρις, τὸ εἶδος ἔχων. καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ καὶ
 5 τῷ Κωνσταντίῳ ὤφθη. περὶ τούτου δὲ φέρεται Κυρίλλου
 ἐπιστολὴ πρὸς τὸν βασιλέα Κωνστάντιον, ἐν ᾗ εὐσεβέστατον
 αὐτὸν καλεῖ. ὅθεν τινὲς Ἀρειανόφρονα διαβάλλουσι τὸν αὐ-
 τὸν Κίριλλον, λέγοντες καὶ τὴν τοῦ ὁμοουσίου φωνὴν πια-
 σισιγηκέναι αὐτὸν ἐν ταῖς κατηχήσεσιν, αἷς ἐξέθετο ἐπ' ὠφε-
 10 λείᾳ τῶν ἀπίρων λαῶν τῶν τῷ Θεῷ προσελθόντων βαπτί-
 σματι διὰ τὸ θαῦμα τοῦ ζωοποιῶν σταυροῦ. σφύλλονται δὲ B
 καὶ ἁμαρτάνουσιν. ἐχρῆν γὰρ καὶ τὸν βασιλέα ἐξ ἀπλότη-
 τος, καὶ οὐκ ἐκ διαθέσεως τῇ κακουργίᾳ τῶν Ἀρειανῶν ὑπο-
 κλαπέντα εἰς τὴν αἴρεσιν, καὶ τοῦ ἑλληνισμοῦ μήπω τελείως
 15 καταστραφέντος, εὐσεβέστατον λέγειν· καὶ τὴν τοῦ ὁμοου-
 σίου φωνὴν σιγῆσαι τέως ταράττουσαν τοὺς πολλοὺς, καὶ τῇ
 ἀτιθέσει τῶν ἐχθρῶν ἐκόπτουσαν τοὺς βαπτιζομένους, διὰ
 δὲ τῶν ἰσοδυναμούντων λέξεων τὸ τοῦ ὁμοουσίου τρανώσαι·
 ὃ καὶ πεποίηκεν ὁ μακάριος Κύριλλος τὴν ἐν Νικαίᾳ πίστιν
 20 κατὰ λέξιν ἀναπτύξας, καὶ θεὸν ἀληθινὸν τὸν υἱὸν ἐκ θεοῦ
 ἀληθινοῦ τοῦ πατρὸς κηρύξας. C

1. τῇ om. alii codd. τεταμένον A, Anast. extensum, μεταβαί-
 νον vulg. 4. τῇ αὐτῇ ἡμ. A, τῇ αὐτῇ δὲ ἡμ. vulg. 5.
 τῷ om. A. 11. διὰ τῷ Pat. 13. υποκλαπέντα A, ἀποκλ.
 vulg. 14. μήπω] μὴ τῷ a. 20. verba τὸν υἱὸν et τοῦ πα-
 τρὸς ex A et Anastasio add.

in caelo; et a Golgotha, quo loco Christus suffixus est, ad olivarum
 montem, quo in caelos est assumptus, pertransiit: corona vero spe-
 ciem Iridis referens signum apparens circumambibat: et eodem die
 visio eadem Constantio manifestata fuit: de qua ad imperatorem
 Constantium Cyrilli epistola, qua piissimum eum appellat, circumfer-
 tur. quapropter Arianae opinionis suspectum ipsum Cyrillum calu-
 miantur nonnulli, et consubstantialis vocem in catechesibus, quas ob
 visum vivificae crucis portentum ad innumerae multitudinis sacrum
 baptismum postulantem utilitatem explanavit, subticuisse causantur. fal-
 luntur autem, et iudicio peccant. oportebat enim ex animi simplici-
 tate potius quam aperto proposito Arianorum dolis in haeresim ab-
 ductum imperatorem, gentilitate alioquin nondum plene abolita, piis-
 simum nuncupare: et consubstantialis vocem plurimorum aures adhuc
 offendentem, et adversariorum controversiis a sacro baptismate deter-
 tituram ignaros, praeterire decebat, et consubstantialis notitiam paris
 significatus vocabulis clarius exprimere: quod quidem a beato Cyrillo
 praestitum est, qui publicatam Nicaeae fidei normam ad verbum in-
 terpretatus, deum verum de deo vero praedicavit.)

A.M. 5848

Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Ἀρειανοῦ Στεφάνου ἔτος α΄.

A.M. 5849

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀθανάσιος καὶ Παῦλος τελευτήσαντες
 Εὐσεβίου τοῦ δυσσεβῶς ἄρξαντος Κωνσταντινουπόλεως κατήλ-
 θον πάλιν εἰς Ῥώμην πρὸς Ἰούλιον τὸν Πάπαν καὶ Κωνσταν-
 τιν τὸν βασιλέα ἀδελφὸν Κωνσταντίου. τοῦ γὰρ Εὐσεβίου 5
 θανόντος ὁ υἱὸς τὸν Παῦλον τῷ θρόνῳ Κωνσταντινουπόλεως
 ἀποκατέστησεν. οἱ δὲ Ἀρειανοὶ τὸν Μακεδόνιον ἀντεχειρο-
 τόνησαν, ὡς ἐντεῦθεν ἐμφύλιον γενέσθαι πόλεμον. ὅπερ μα-
 θῶν ὁ Κωνσταντίος ἐν Ἀντιοχείᾳ διάγων, Ἐρμογένει στρα-
 τηλάτῃ κατὰ τὴν Θράκην πεμφθέντι κελύει ὁδοῦ πάρεργον 10
 ποιησασθαι, καὶ ἐκβαλεῖν Παῦλον τῆς ἐκκλησίας· ὅπερ τοῦ
 Ἐρμογένους πληρῶσαι δοκιμάσαντος, ὁ δῆμος τὸν οἶκον αὐτοῦ
 ἐνέπηρσεν, καὶ αὐτὸν Ἐρμογένην ἀπέκτεινεν, καὶ εἰς τὴν θά-
 λασσαν ἔρριψεν. τοῦτο οὖν ὁ βασιλεὺς μαθὼν ἐξ Ἀντιοχείας
 P. 36 εἰς τὴν βασιλεύουσαν ἤλασεν, καὶ τὸν Παῦλον τοῦ θρόνου 15
 ἐκβαλῶν, Μακεδόνιον τέως οὐκ ἐνεθρόνισεν. τότε ὀργιζόμε-
 νος διὰ τὸν τοῦ Ἐρμογένους φόνον, τὴν πόλιν ἐζημίωσεν τέσ-
 σαρὰς μυριάδας ἄρτων ἡμερησίων, ἐκ τῶν δωρηθέντων ἐπὶ
 τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μυριάδων ὀκτώ. τότε οὖν ὁ Παῦλος, ὡς
 προείρηται, πρὸς Ἰούλιον ἦλθεν Ῥώμης, καὶ ἐπανῆλθεν μετὰ 20

3. δυσσεβοῦς b e. ἄρξαντος τὸν θρόνον h. 4. τὸν ante
 Πάπαν et βασιλέα add. ex A. 6. θανόντος Par. 8. ἐμφύ-
 λιον—πόλεμον A, ἐμφυλίου—πολέμου vulg. 11. ἐκβαλεῖν A
 e f, ἐκκαλεῖν vulg. 13. Ἐρμογένη b e. 17. τὸν add. ex A.
 18. ἡμερησίων A et alii, ἡμερησίων vulg.

A. C. 348

Antiochiae episcopi Ariani Stephani annus primus.

A. C. 349

(Hoc anno erepto e vivis Eusebio, qui Cpolitanae sedi impie
 praesederat, ad Iulium papam et Constantem imperatorem Constantii
 fratrem Athanasius et Paulus Romam iterum profecti sunt. mortuo
 siquidem Eusebio Cpolitana plebs Paulum in sedem reposuit.) Ariani
 ex adverso Macedonium ordinaverunt, adeo ut civilis belli inter utrius-
 que partes conflictus exoriretur. Constantius, qui tunc Antiochiae
 degebat, hoc audito, Hermogeni magistro militum in Thraciam misso
 praecipit a suscepto itinere aliquantisper deflectere, et Paulum ab ec-
 clesia regenda dimovere. Hermogene munus impositum perficere sa-
 tagente, populus tumultuatus domum eius succendit, ipsumque Her-
 mogenem interemptum in mare proiecit. haec cum Antiochiae resciv-
 visset imperator, regiam urbem repetiit; et Paulum quidem episcopali
 throno deiecit, Macedonium tamen in illum haud provexit. tum vero
 ob Hermogenis caedem iratus, ex octoginta millibus panum, quos
 pater Constantinus singulos in dies distribui praecerat, quadraginta
 millibus urbem mulctavit. tunc itaque Paulus, ut iam praeissum,
 Iulium Romanum episcopum convenit, et acceptis ab eo litteris Cpo-

γραμμάτων αὐτοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει. ὁ δὲ Κωνσταντίος
 καὶ τότε ἐν Ἀντιοχείᾳ διάγων, μαθὼν ὅτι τὸν Παῦλον Ἰουλίος
 τῷ Θρόνῳ ἀποκατέστησεν, καὶ ὀργισθεὶς, κελύει Φιλίππῳ τῷ B
 ὑπαρχῷ Παῦλον ἐκδιώξαι, καὶ Μακεδόνιον ἀντικαταστήσαι
 5 τῷ Θρόνῳ. ὁ δὲ ὑπαρχος φόβῳ τῶν γεγονότων εἰς Ἐρμογέν-
 νην διὰ τὸν Παῦλον, εἰς τὸ κατὰ τὸν Ζευζίππον λουτρὸν με-
 ταστειλάμενος τὸν Παῦλον διὰ θυρίδος χαλάσας, εἰς Θεσσα-
 λονίκην ἐξώρισεν, ὅθεν καὶ ὠρμάτο. Μακεδόνιον δὲ τῷ ἑαυ-
 τοῦ ὄχηματι ἀναλαβὼν, ἀποκατέστησεν ὡς τύραννον τῆς ἐκ-
 10 κλησίας ληστρικῶς, τῶν ὀρθοδόξων ἀνιστάτων ἐπὶ τοσοῦ-
 τον, ὡς ἀναιρεθῆναι τρισχιλίους ἑκατὸν καὶ πενήκοντα ἄν-
 δρας· καὶ οὕτως τῆς ἐκκλησίας Ἀρειανούς κρατῆσαι. τότε
 καὶ Ἀθανασίῳ θάνατον ἠπέιλησεν Κωνσταντίος, ὄνπερ φοβη-
 θεὶς, φηγὰς αὐτῆς τὴν Ῥώμην κατέλαβεν· παρ' αὐτὰ δὲ
 15 καὶ Παῦλος ἀπὸ Θεσσαλονίκης· οἱ καὶ προσελθόντες τῷ C
 Κωνσταντι, τὰ κατ' αὐτοὺς διηγῆσαντο. ὁ δὲ Κωνσταντίος ἐπαλ-
 γήσας τοῖς ἀγίοις, γράφει Κωνσταντίῳ τῷ ἀδελφῷ λυπούμε-
 νος, ἢ ἀποδοῦναι Παύλῳ καὶ Ἀθανασίῳ τοὺς ἰδίους θρόνους,
 ἢ πῶλεμον ἀπειλῶν κινεῖν κατ' αὐτοῦ. προετρέψατο δὲ αὐτόν,
 20 καὶ τοῦ γενέσθαι σύνοδον ἐν Σαρδικῇ, ἐν ἣ τῶν ἐσπερίων

2. Ἰούλιος — — Παῦλον om. A f. 3. καὶ om. b. 4. ἐκ-
 διώξαι ἡμελλον, καὶ A f. 5. ἑπαρχος A b e. Ἐρμογένῃ a e.
 6. κατὰ τὸν A, κατὰ τὸ vulg. 7. Σαλονίκην f. 8. ὀρμει-
 το b. 14. πάραυτα. 18. ἢ add. ex A. 20. Σαρδικῇ b.

lim rediit. quo percepto, Paulum nempe a Iulio sedi suae restitutum, Constantius Antiochia moram agens exarsit animis, et Paulum a Philippo praefecto iubet expelli, et Macedonium in eius thronum subrogari. praefectus rerum in Hermogenem Pauli causa patratarum memor, et similes pati veritus, ad balneum Zeuxippi de nomine Paulum accersitum, et fenestra demissum, Thessalonicam, ex qua trahebat originem, in exilium imperat deportari: Macedonium curru secum una vectum violenter intrusum, velut ecclesiae tyrannum sede rursus locat episcopali, orthodoxis adeo contra resistentibus, ut ad tria millia centum et quinquaginta virorum caesa fuerint: atque ita demum ecclesiam obtinuerint Ariani. eodem quoque tempore Athanasio mortem minatus est Constantius, cuius metu fugitivus iterum Romam contendit: subindeque Thessalonica eo profectus est Paulus: qui Constantem convenientes, quae passi fuerant, narraverunt. Constantans sanctorum virorum vices dolens, ut erat moerore commotus, Paulo et Athanasio suam cuique sedem reddendam significat, aut bellum indicendum fratri minatur: quinimmo ut concilium Sardicae congregaretur, litteris hortatus est: ad quod ex occiduis tercentum,

συνῆλθον ἐπίσκοποι τριακόσιοι, ἀνατολικοὶ δὲ τριάκοντα ἔξ. οὗτοι τοῖς δυτικοῖς ἀντέπιπτον, αἰτοῦντες ἐξελασθῆναι πρότερον Ἐθανάσιον καὶ Παῦλον· ὁ δὲ Ὅσιος ὁ Κουδρούβης ἐπίσκοπος καὶ Πρωτογένης ὁ Σαρδικῆς, οὐκ ἠθέλησαν μὴ παρεῖναι τοὺς ἁγίους Ἐθανάσιον καὶ Παῦλον. τότε οἱ ἀνατολικοὶ 5 ἐν Φιλίππου πόλει γενόμενοι, ἀναιδῶς τὸ ὁμοούσιον ἀνεθεμάτισαν. οἱ δὲ ἐν Σαρδικῇ ὀρθόδοξοὶ τὸν ὄρθον τῆς ἐν Νικαίᾳ πίστεως ὄρον ἐκύρωσαν, τὸ ἀνόμοιον ἀναθεματίζαντες· ἀποδεδάκασιν δὲ καὶ τοὺς θρόνους Ἐθανασίῳ καὶ Παύλῳ καὶ Μαρκελλῳ τῷ Ἀγκύρας ὁμολογοῦντι τὸ ὁμοούσιον καὶ 10 ἀπολογουμένῳ μὴ ἐννοεῖσθαι τὰ συγγραφέντα αὐτῷ τοῖς διαβάλλουσιν αὐτόν. οὕτω τῆς ἐν Σαρδικῇ συνόδου πραξάσης κατὰ τῶν ἀποδιαστάτων ἀνατολικῶν καὶ κερωσύσης τὸ ὁμοούσιον, Κωνσταντίος δῆθεν Ἐθανάσιον καὶ Παῦλον ἐντίμως ἐδέξατο, καὶ τοὺς ἰδίους θρόνους ἀποδεδωκεν· καὶ οὕτως 15 P. 37 Ἐθανάσιος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἦλθεν, καὶ ἐδέχθη μετὰ χαρᾶς μεγάλης ἐξώσας Γεώργιον τὸν Ἀρειανόν.

Μαγγελτίου δὲ ἐν Γαλλίαις τυραννήσαντος καὶ Κωνσταντα τὸν εὐσεβῆ ἀνελόντος, Κωνσταντίος ὁ Αὐγουστος δια-

1. ἐπίσκοποι om. alii. 3. Κουδρούβης: sic codd. omnes. 7. ὀρθόδοξοι A, ὀρθόδοξον vulg. 12. παραταξάσης A. 16. ἀπεδέχθη b. 18. Κωνσταντα A, Κώνσταν vulg. 19. ὁ add. ex A.

ex orientalibus triginta sex convenerunt episcopi. hi de Paulo et Athanasio eliciendis facta in primis postulatione, controversias cum occidentalibus egere. Hosius vero Cordubensis et Protenes Sardicensis episcopi viros sanctos Paulum atque Athanasium concilio non interesse minime patienter tolerabant. tunc igitur orientales Philippopolim sedentes, anathemate consubstantialis vocem impudenter damnaverunt: qui vero Sardicae remanserunt, rectam et sanam recteque et sane prolatam Nicaeae definitionem, Anomaeorum repudiata sententia, firmavere: tum demum Paulo et Athanasio, nec non Marcello Ancyrae praesuli scripta sua ab accusatoribus nusquam intellecta causanti, et consubstantialis fidem profitenti, ablatas sedes restituerunt. ita Sardicensis synodus adversus orientales, qui se separaverant, consubstantialis firmato dogmate, sancivit. post hoc Constantius Athanasio Pauloque cum honore susceptis proprios reddidit thronos: et in hunc modum Alexandriam repetiit Athanasius, et Georgio Ariano depulso, ipse communi civium laetantium applausu receptus est.

Magentio vero tyrannidem in Galliis exercente, et Constante religioso principe ab eo sublato, Constantius Augustus tunc temporis

τριβων ἐν Ἀντιοχείᾳ καὶ μαθῶν, παρευθὺ τὸν Παῦλον ἀπο-
 στείλας τῆς πόλεως ἐξώρισεν ἐν Κοκουσσῶν κἀκεῖ ὑπὸ Ἀρεια-
 νῶν ἀναιρεῖται. καὶ τότε Μακεδόνιος τοῦ Θρόνου ἀντιλαμ-
 βάνεται. Κωνσταντίος δὲ κατὰ Μαγνητίου ἐπὶ τὴν Ἰταλίαν
 5 ἐξώρμησεν. ἣ δὲ σύγκλητος ἐν Ῥώμῃ Νεποτιανὸν ἐνδύσασα
 κατὰ Μαγνητίου ἀπέλυσεν. ὃς συμβαλὼν τῷ Μαγνητίῳ ἐν
 Ῥώμῃ ἀναιρεῖται ὑπ' αὐτοῦ βασιλεύσας μῆνας τρεῖς. πρὶν B
 ἣ δὲ φθάσαι ἀπελθεῖν τὸν βασιλέα ἐν Ῥώμῃ, Κωνσταντίνα,
 ἣ καὶ Ἑλένη, ἣ Κωνσταντίου ἀδελφὴ ἀνηγόρευσε Βρεττανιώνα
 10 εἰς βασιλέα ἄνδρα ἐντιμον, καὶ ἀντίστησε τῷ Μαγνητίῳ πρὸς
 τὴν μάχην. φθάσας δὲ Κωνσταντίος ἐν Ῥώμῃ, καὶ ἀποδε-
 ξάμενος τὸν Βρεττανιώνα μετὰ πολλῆς τιμῆς, ἐπολέμησαν
 ἀμφω τὸν Μαγνητίον περὶ Μοῦρσαν. καὶ ἠττηθεὶς ὁ Μα-
 15 γνητίος ἔφυγεν ἐπὶ τὴν Ἰταλίαν. πολλάκις δὲ ὑπὸ τῶν στρα-
 τιωτῶν Κωνσταντίου πολεμηθεὶς, συμβαλὼν τῷ Σελεύκῳ καὶ
 ἠττηθεὶς, ἔφυγεν εἰς Λουγδούνον· καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
 πρῶτον σφάζας, καὶ τὴν ἰδίαν μητέρα, ὕστερον καὶ ἑαυτὸν C
 ἀνήλωσεν· καὶ Δηκέντιος Καῖσαρ ὁ τούτου ἀδελφὸς ἀγχόνη
 ἐχρήσατο.
 20 Τότε καὶ Σιλβανὸς τυραννήσας ἐν Γαλλίαις ἀνῆρέθη ὑπὸ

3. ἐπιλαμβάνεται A. 5. ἐξώρμησεν A, ἐξόρμησεν vulg. 6.
 ἀπέλυσεν f. 7. πρὶν ἣ δὲ φθάσαι ἀπελθεῖν A a, πρὶν ἣδε
 φθάσαι καὶ ἀπ. vulg. 10. ἀντίστησε A, ἀνέστησε vulg. 13.
 Μοῦρσαν b e f. 15. συμβαλὼν A, συμβάλλων vulg. 18.
 Δηκέντιος] δικαίως A, Δικαίσιος f.

Antiochiae degens de his eruditus, datis confestim litteris Paulum
 urbe regia iussit Cucusum exulem agi: ubi ab Arianis mortem rece-
 pit: et mox thronum occupavit Macedonius. Constantius autem Ma-
 gnetium debellaturus, in Italiam profectus est. Romanus porro se-
 natus Nepotianum caesareis insignibus ornatum in expeditionem ad-
 versus Magnentium misit. qui cum Magnentio congressus Romae
 mense imperii tertio ab ipso interemptus est, priusquam Romam ap-
 pelleret Constantius. Constantina, quae et Helena, Constantii soror
 Britannionem honoratum et illustrem virum renunciavit imperatorem:
 eumque in bello contra Magnentium opposuit. Constantius autem
 Romam ingressus, Britannionem maximis ornavit honoribus, unaque
 cum ipso ad Mursam Magnentium aggreditur. victus Magnentius re-
 meat fugitivus in Italiam. demum repetitis praeliis fatigatus et su-
 peratus, renovata ad montem Seleucum pugna fractus penitus, fuga
 Lugdunum appulit, ibique fratre primum interfecto, et propriae matri
 pari nece illata, postremo sibi ipsi conscivit lethum: tandemque De-
 centius Caesar eius frater laqueo vitam finivit.

Ea tempestate Silvanus tyrannidem arripere molitus, a Constan-

τῶν στρατιωτῶν Κωνσταντίου. ἐλθὼν δὲ ἐν Ῥώμῃ Κωνσταν-
 τιος εἰσῆλθεν μετὰ πολλῆς φαντασίας καὶ παρατάξεως, ὀνο-
 μασθεὶς ὑπὲρ τοὺς πρὸ ἑαυτοῦ βασιλεῖς. συνῆλθεν δὲ αὐτῷ
 καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Εὐσεβία, καὶ ἐποίησεν δεκατέσσαρας ἡμέ-
 ρας ἐν τῇ Ῥώμῃ. ἐξελθὼν δὲ ἐν τῷ Τριβουναλίῳ Κάμπῳ, 5
 καὶ στὰς ἐφ' ὕψους συμπαρόντος αὐτῷ τοῦ στρατοπέδου καὶ
 D τοῦ Βρεττανίωνος, ἐδημηγόρει πείθων τὸν λαόν, ἀκόλουθον
 εἶναι τῆς βασιλείας, καὶ τὴν ἐξουσίαν ὑπάρχειν τῷ ἐκ προγο-
 νων βασιλέων διαδεξαμένῳ ταύτην, συμφέρειν τε τῷ λαῷ καὶ
 τῇ κοινῇ ὑπὸ μίαν ἐξουσίαν διοικεῖσθαι τὰ δημόσια, καὶ ὅσα 10
 τούτοις ἀκόλουθα. τότε ἀποδύσας τὸν Βρεττανίωνα βασιλεύ-
 σαντα μῆνας δέκα κατ' αὐτὴν τὴν ὥραν τραπέζης αὐτῷ πρὸς
 ἐστίασιν ἐκοινωνήσεν· καὶ μετὰ πάσης τιμῆς καὶ δορυφο-
 ρίας καὶ πολλῶν χαρισμάτων ἐν Προύσῃ τῆς Βιθυνίας ἀπέ-
 στείλειν. Χριστιανὸς δὲ ὢν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐσχόλαζεν, καὶ πολ- 15
 λὰς ἐλεημοσύνας ἐποίει εἰς τοὺς πένητας· ἐτίμα δὲ καὶ τοὺς
 P. 38 ἱερεῖς ἕως ἡμέρας τελευτῆς αὐτοῦ. ὁ δὲ Κωνσταντῖος ἐπι-
 στρέψας εἰς τὸ Βυζάντιον, καὶ παρακληθεὶς ὑπὸ Εὐσεβίας
 τῆς ἰδίας γυναικὸς Ἰουλιανὸν τὸν ἀδελφὸν Γάλλου ἐκ τῆς
 φυλακῆς ἐξαγαγὼν Καίσαρα προβάλλεται, καὶ εἰς Γαλλίας ἐκ- 20

3. τοὺς A, τοῦ vulg. 4. δεκατεσσέρεις Par. 8. ὑπάρχειν
 A, ὑπάρχοντι vulg. 9. τῷ λαῷ om. A, τῷ κοινῷ λαῷ a. 10.
 καὶ ὅσα A, καὶ τὰ vulg. 13. ἐστίασιν b. δορυφορίας A,
 δωροφ. a c, δωροφ. f, δωροφορίας vulg. 17. ἕως τῆς τελευ-
 τῆς a.

tii militibus neci traditur. Constantinus autem ingenti cum ostenta-
 tione et apparatu bellico Romam ingressus, laudibus supra omnes
 retro imperatores cumulatus est. una cum ipso coniux Eusebia ur-
 bem ingressa, quatuordecim in ea dies egit. hinc ad Tribunalium
 campum profectus, et astante exercitu et Britannione suggestum al-
 tiorem conscendens, adlocutione ad populum et milites habita, ut
 imperium colerent ac maiestati submissi obsequerentur, suadebat: a
 maioribus et avis imperatoribus potestatem acceptam sibi adesse, ab
 uno principe publicas res administrari populo et communi utilitati
 conducere, et id genus similia. quocirca Britannionem decem a men-
 sibus socium imperii factum eadem hora dignitatis insignibus exutum,
 convivam ad mensam excepit: quem deinde magnis honoribus auctum
 Prusam Bithyniae ablegavit. cum vero Christiano ritu esset initiatus,
 ecclesiarum cultui indulgebat assiduus, et erga pauperes erogatis
 eleemosynis liberalem, erga sacerdotes ad ultimum usque vitae diem
 sese cultorem devotum exhibebat. (Constantinus vero Byzantium re-
 versus, Eusebiae coniugis precibus sollicitatus, Iulianum Galli fra-

πέμπει ζεύξας αὐτῷ πρὸς γύμον καὶ τὴν ἰδίαν ἀδελφὴν Ἑλένην τὴν καὶ Κωνσταντίαν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ Ἰούλιος ὁ Πάππας ἐν Ῥώμῃ ἐκοιμήθη, καὶ ἐχειροτονήθη ἀντ' αὐτοῦ Λιβέριος ἀνὴρ τὰ πάντα 5 θανυμαστός καὶ δορθόδοξος. οἱ δὲ Ἀρειανοὶ τὸν βασιλέα κατὰ Ἀθανασίου οὕτω παρέπεισαν ὡς κεφαλικὴν αὐτῷ τιμωρίαν ἐπιψηφίσασθαι. ἀλλὰ καὶ τότε φυγῇ ὁ ἅγιος τὴν σωτηρίαν Β ἐπραγματεύσατο.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Μακεδονίου ἔτος α'. A.M. 585ο

10 Τούτῳ τῷ ἔτει σεισμῷ μεγάλου γενομένου ἐν Νικομηδείᾳ περὶ ὥραν τρίτην νυκτερινὴν τὴν πόλιν κατέλαβεν, καὶ πλήθῃ πολλὰ διέφθειρεν· συναπώλετο δὲ καὶ ὁ ἐπίσκοπος τῆς πόλεως Κεκρόπιος.

Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Λεοντίου ἔτος α'. A.M. 585ι

15 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Εὐδοξίου ἔτος α'. ἐκβλη-^C θέντος Μακεδονίου.

Μακεδονίου τοίνυν τυραννικῶς τὸν θρόνον Κωνσταντι- A.M. 585α
νουπόλεως κατέχοντος, μετήγαγεν τὸ σῶμα τοῦ μεγάλου Κων- D

6. αὐτοῦ Α. 7. ἀλλὰ om. Α. 8. ἐπραγματ.] ἐχρήσατο Α f. In marg. b haec addita leguntur: Κύριλλος Ἱεροσολύμων ἐδιώχθη ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν· ἀντ' αὐτοῦ δὲ γεγόνασιν Ἀρειανοὶ τρεῖς Ἀρσένιος, Ἡράκλειος, Ἰλάριος. καὶ πάλιν Κύριλλος ἀνακαληθεὶς ἐπὶ Γρατιανόν συνήλθεν, καὶ ἐν τῇ συνόδῳ τῶν ὀκτώ καὶ ἑκατὸν ἐπισκόπων ἐν Κωνσταντινουπόλει συνήλθεν. 11. κατέλαβεν] κατέβαλεν Α a. 17. Μακεδόνιος — κατέσχευ Α. 18. μετήγαγεν Α, κατήγ. vulg.

trem eductum e custodia Caesarem designat, et propria sorore Helena, cui nomen etiam Constantia fuit, in matrimonium copulata, mittit in Gallias.)

Eodem etiam anno Iulius papa Romae diem suum obiit: et Liberius, vir per omnia mirandus et recta in deum fide praestans, in eius locum est promotus. Ariani porro imperatorem in Athanasium adeo commoverunt, ut poenam capitis in eum decerneret. at sanctus fuga tum etiam salutem consuluit.

Cpolis episcopi Macedonii annus primus. A.C. 35ο

Hoc anno magnus terrae motus Nicomediae exortus, hora noctis tertia urbem concussit, et numerosam populi multitudinem oppressit. periit etiam illa communi clade civitatis episcopus Cecropius.

Antiochiae episcopi Leontii annus primus. A.C. 35ι

Cpolis episcopi Eudoxii annus primus, electo Macedonio.

Macedonius itaque Cpolis sede tyrannice obtenta, magni Constan- A.C. 35α
tini corpus e sanctorum apostolorum aede, ruinam eius causatus, ad sancti Acacii templum transtulit. populo vero depositionem huius-

σταντίου εἰς τὸν ἅγιον Ἀκάκιον ἀπὸ τῶν ἁγίων ἐποστόλων, πτώσει προφασιζόμενος τοῦ ναοῦ. τοῦ δὲ λαοῦ καλύπτοντος φόνος γέγονε πολὺς, ὥστε πληρωθῆναι τὸ φρέαρ καὶ τὴν ἀβλὴν τοῦ μαρτυρίου αἱμάτων καὶ τὰς περικειμένας πλατείας· ὅπερ γινὸς ὁ Κωνσταντίος, ἠγανάκτησε κατὰ Μακεδονίου, καὶ 5 τοῦτον καθαιρεθῆναι κελεύσας, Εὐδόξιον ἀντικατέστησεν, μείζονι κακῷ μέγα κακὸν ἀμειψάμενος.

Τούτῳ τῷ ἔτει Πέρσαι Βεδζακδι καλούμενον κάστρον παρέλαβον· Κωνσταντίος δὲ ἀκηκόως, ὡς Ἰουλιανὸς ἐν Γαλ-
P. 39 λίας ἐν πολέμοις εὐδοκιμήσας ὑπὸ τοῦ στρατοῦ βασιλεὺς 10 ἀνηγορεύθη, ἐν Ἀντιοχείᾳ διάγων διὰ τὸν Περσικὸν πόλεμον, ἐξώρμησε κατὰ Ἰουλιανῶ τοῦ τυράννου· καὶ ἐλθὼν ἐν Μάψου κρήναις, ἐν πρώτῃ μονῇ ἀπὸ Ταρσοῦ τῆς Κιλικίας ἐτελεύτησεν μηνὶ Δίῳ γ'. πολλὰ τῆς ἑαυτοῦ ἀνοίας καταγνοῦς. ἐβαπτίσθη δὲ τότε εἰς Ἀντιόχειαν ὑπὸ Εὐζώϊου τοῦ Ἀρειανῶ, 15 τοῦ καθολικοῦ κίσμου ἔτους ρεονβ. τῆς δὲ ια' περιόδου φλβ. [ἀρχομένης τῆς ιβ']. Ἰουλιανὸς δὲ μονοκράτωρ γενόμενος, ἀναιδῶς ἐλλήριζεν, αἵματι θουσιῶν τὸ ἅγιον βάπτισμα ἀπο-

2. πτώσει b. 4. περικειμένας A, παρακειμ. vulg. 8. Βεδζακδι A, Βεδζαβδη b, Βεδζακδη c, Βεδζακιδι e, Βεδζακιδι vulg. 9. ὡς A, ὅτι vulg. 10. τοῦ om. A. 11. πόλεμον om. A. 12. τοῦ add. ex A. Μάψου κρήναις A, Μάψου κρήναις a b c d f, Μουψουκρίε vulg. 13. ἐν ante πρώτῃ om. A. 14. τῆς ἑαυτοῦ ἀνοίας A, τῆς ἀνοίας αὐτοῦ vulg. 16. κοσμικοῦ b. τῆς δὲ ια' περιόδου φλβ' A et alii, τῆς δὲ α' περ. φλγ' vulg. 17. ἀρχομένης τῆς ιβ' om. A f. Ἰουλιανὸς δὲ A, τότε λοιπὸν Ἰουλιανὸς vulg. κοσμοκράτωρ alii.

modi prohibente, magna adeo caedes edita est, ut puteus et martyrici templi area adiacentesque plateae caesorum sanguine complerentur. Constantius, eo cognito, in Macedonium iratus, virum gradu deponi iubet: et ingens malum maiori calamitate commutans, Eudoxium in eius locum substituit.

Hoc anno castrum, cui nomen Bedzacdi, Persae obtinuerunt. Constantius autem audiens Iulianum bellica laude conspicuum ab exercitu imperatore in Galliis renunciatum, ipse moram Antiochiae trahens et Persicae expeditioni intentus, in Iulianum tyrannum profectionem suscepit. cumque Mopsocrenas primam a Tarso Ciliciae stationem attigisset, tertio Dii mensis die, propria longiori sermone damnata prius recordia defunctus est. ab Euzoio Ariano baptismum accepit Antiochiae, numerato tunc temporis universi orbis anno 585. duodecima, post undecimam exactam, annorum 532. redeunte periodo. solus itaque Iulianus imperio potitus, impurorum sanguine sacrificiorum sancto baptismate polluto, idolis inverecunde caerimo-

πλυνόμενος, καὶ πάντα ποιῶν ὅσοις οἱ δαίμονες θεραπεύονται.

B

Ῥωμαίων βασιλέως Ἰουλιανοῦ ἔτος α΄.

A.M. 5853

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐβασίλευσεν Ἰουλιανὸς ὁ παραβάτης, μω-
 5 ναρχήσας διὰ πλῆθος ἁμαρτιῶν ἡμῶν. ἐπαρθείς γὰρ τῇ τῶν
 βαρβάρων νίκη, ἑαυτῷ τὸ κράτος ἐπιτρέψας, καὶ διάδημα
 περιθέμενος, πρὸ τῆς Κωνσταντίου τελευτῆς εἰς ἑλληρισμὸν C
 ἀναιδῶς ἐξεστράφη. ὕπερ Κωνσταντίου πλεῖστα μεταμελούμε-
 νος, ἀπέδωκε τὸ πνεῦμα, ἐπὶ τε τῷ τοῦ γένους φόνῳ καὶ τῇ
 10 καινοτομίᾳ τῆς πίστεως, καὶ τῇ ἀναρρήσει τοῦ ἀποστάτου.
 Ἰουλιανοῦ δὲ τοῦ ἀποστάτου θεοὺς κρίμασι μονοκρατορήσαν-
 τος, παντοδαπαὶ θεήλατοι ὄργαι τὴν Ῥωμαίων γῆν κατείλη-
 φαι, καὶ θέλων δεῖξαι τὸν Κωνσταντίον ἄδικον καὶ ἀπάρ-
 θρωπον, ὑποκρινόμενος δικαιοσύνην ὁ παράνομος, τοὺς ἐν
 15 ἔξορτᾳ ἐπισκόπους ἀνεκαλέσατο. Εὐσέβιον δὲ τὸν πρῶτον
 τῶν βασιλικῶν εὐνούχων ἀνέλεν, ὡς δῆθεν ἄδικον· ἐδίωξε D
 δὲ καὶ τοὺς ἄλλους εὐνούχους τοῦ παλατίου, διὰ τὸ ἀποβα-
 λεῖν τὴν γυναῖκα, ἣν συνῆψεν αὐτῷ Κωνσταντίος ἀδελφὴν
 ἑαυτοῦ· ὁμοίως καὶ μαγεύρους διὰ τὸ λιτὸν τῆς διαίτης, καὶ

1. ὅσοις a c, ὅσα vulg. 5. πλῆθους b. τῇ A, τῆς vulg.
 6. καὶ ἑαυτῷ a b c d e g. 9. φόνῳ] φονῆ β A, neutrum verum
 esse videtur. 10. ἀναρρήσει A c d f, ἀρνήσει vulg. 12.
 παντοδαπαὶ A, παντοδαποὶ vulg. 13. θέλων] ἐλθῶν A f.
 15. ἔξορτῆς e. 16. τῶν βασιλικῶν om. A. 18. γυναῖκα]
 γαμετῆν b.

nabatur, nec ullum, quo mulcentur daemones, cultum volebat
 omitti.

Romanorum imperatoris Iuliani annus primus.

A. C. 353

Hoc anno, ita nostrorum criminum exigente multitudine, Iulia-
 nus praevaricator tyrannidem solus arripuit. victoriis etenim adver-
 sus barbaros elatus, omnem sibi permisit imperii potestatem, et im-
 posito ante Constantii obitum diademate, deposito verae religio-
 nis pudore, ad profanos gentilium ritus animum convertit. Con-
 stantius caedium in proprium genus perpetratarum conscius, et re-
 novatae a Iuliano superstitionis idolicae, et initaе ab eodem a vera
 fide defectionis tristi nuncio percussus, ob eidem delatum imperii
 consortium pluribus lacrymis poenitentiam testatus, spiritum emisit.
 Iuliano igitur caelestibus decretis imperium solo obtinente, variarum
 calamitatum imbres in Romanum orbem divino nutu immissi depluere
 coeperunt. nimirum ille iuris et aequi transgressor, iuris vindicem
 se fingens, Constantio iniustitiae et inhumanitatis labem tentans
 aspergere, amandatos in exilium episcopos sanxit revocandos. Euse-

κονρισκους δια τὸ ἕνα πολλοῖς ἄρκειν, ὡς ἔλεγεν. τοῦ δὲ
 δημοσίου δρόμου τὰς τε καμήλους καὶ ὄνους βίαις τε καὶ
 ἡμιόνους ἐξέβαλεν, μόνους ἵππους συγχωρήσας ὑπουργεῖν διὰ
 πολλὴν φιλαργυρίαν, ἧς δούλος ἦν, ὡς πρώτης εἰδωλολα-
 P. 40 τρείας. τότε οἱ κατὰ τὴν ἀνατολὴν Ἕλληγες ἐπαρθέντες, εὐ- 5
 θείως ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Γεώργιον τὸν ἐπίσκοπον σύροντες ἀνεβλον,
 καὶ τὸ λείψανον αὐτοῦ ἀθέως ἐνυβρίζοντες, καμήλῳ ἐπιθέντες
 ἐνεπάμπενον διὰ τῆς πόλεως, καὶ μετὰ νεκρῶν ἀλόγων ὀστέων
 μίξαντες αὐτοῦ τὸ λείψανον, κατέκασαν καὶ ἐσκόρπισαν.
 τότε Ἀθανάσιος πρὸς τινα παρθένον κρυπτόμενος χρόνον πο- 10
 λὺν ἐξελθὼν, σύνοδον ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐκρότησεν, καὶ τὰ κατὰ
 Νικαίαν κυρώσας δόγματι, ἐκκλησίαν ἀπέλαβεν. οἱ δὲ Ἀρειανοὶ
 μετὰ Γεώργιον Λουκιον προεχειρίσαντο ἑαυτοῖς, καὶ ἐν οἴκῳ
 κοινῶς συνήγοντο. πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλους Χριστιανοὺς οἱ Ἕλληγες
 Βάνασταύρωσαν καὶ κατέσφαξαν. τὰ δὲ τοῦ Πιτροσφίλου τοῦ 15
 ἐν Σκυθοπόλει ἐπισκόπου λείψανα ἀνορύξαντες, τὰ μὲν ἄλλα
 διεσκόρπισαν, τὸ δὲ κρανίον ἐφρυβρίστως κρεμύσαντες ἐνέπει-
 ζον. ἐν δὲ Γάζῃ καὶ Ἀσκαλῶνι πρεσβυτέρους καὶ ἕπειαρθέ-
 νους ἀναιροῦντες, ἀνέπτυσσον τὰ σπλάγγνα αὐτῶν, καὶ κρι-

3. μόνους e f. 4. πολλὴν add. ex A et aliis. πρώτη A a, πρὸ
 τῆς vulg. 5. εὐθείως] ἀθέως g. 12. τῆς ἐκκλησίας ἀπέλαβεν A.
 13. μετὰ] κατὰ A. 15. τὰ δὲ τοῦ A, τοῦ δὲ vulg. 16. τὰ μὲν
 ἄλλα A, τὰ δὲ ἄλλα vulg. 17. διεσκόρπισαν A, ἐσκόρπισαν
 vulg. 19. ἀνέπτυσσον A a b c d e f, ἐνέπτ. vulg. κρι-
 θῆς A.

bium vero regionum Eunuchorum principem, ceu noxium morte da-
 mnavit: sed et reliquam eviratorum turbam, uxore, quam Constantius
 frater tradiderat, amissa, coquos item, quod victus parcitatem et fru-
 galitatem prosequeretur, ac tonsores demum, quod pluribus unus
 sufficeret, ut aiebat, palatio expulit. a publici porro cursus consue-
 tudine, camelis, asinis, bobus et mulis ablegatis, adaugendae pecu-
 niae, cuius etiam ante idolorum mancipabatur libidini, solos equos in
 ministerium adhiberi permisit. eo tempore gentiles orientis incolae
 resumptis animis, Georgium Alexandrinum episcopum de repente per
 vim abreptum occiderunt; cadaver autem eius ludibriis per impietatem
 afficiendum, atque in civitatis vicos omnes traducendum imposuerunt
 camelo, et bestiarum tandem mortuarum ossibus admixtum consump-
 serunt igne, et in ventum disperserunt reliquias. tunc Athanasius
 longo temporis spatio a quadam virgine occultatus rediit recepit ec-
 clesiam, et Alexandriae convocata synodo, sancita prius apud Nicaeam
 fidei dogmata confirmavit. sublato Georgio Lucium sibi praefecerunt
 Ariani, et in profanis aedibus conventicula celebrarunt. gentiles
 etiam plurimos Christianorum crucibus suffixos mactaverunt: ac sub-

δῶν πληροῦντες, τοῖς χοίροις παρέβαλλον. ἐν δὲ Φοινίκη
 Κύριλλον διάκονον οἱ Ἑλισυπολίται ἀνελόντες, τοῦ ἡπατος
 αὐτοῦ ἀπεγύσσαντο, ἐπειδὴ τὰ εἶδωλα αὐτῶν ἐπὶ τοῦ μακα-
 ρίου Κωνσταντίνου κατέστρεψεν. ὁ δὲ ἀναπεμὼν τὸν δίακο-
 5 νον καὶ ἀπογευσάμενος τοῦ ἡπατος αὐτοῦ πέπονθε ταῦτα.
 τὴν μὲν γλῶσσαν σαπέισαν κατέρρευσεν, καὶ τοὺς ὀδόντας C
 ἀπέβαλεν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπηρώθη, καὶ οὕτω βασανι-
 ζόμενος ἀπέθανεν. τοῖς δὲ ἐν Καισαρείᾳ Καππαδοκίας Χρι-
 στιανοῖς πολλὰ κακὰ ἐνεδείξατο Ἰουλιανός. ἀφείλατο δὲ καὶ
 10 τὰ δίκαια τῆς πόλεως, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ καλεῖσθαι αὐτὴν
 Καισαρείαν. Μάζοκαν δὲ αὐτήν, ὡς τὸ ἴηριν, ἐκέλευσε λέγε-
 σθαι· ὅτι οἱ αὐτόφι Χριστιανοὶ ἐπὶ Κωνσταντίου πολλὰ
 κακὰ τοῖς Ἕλλησιν ἐποίησαν, καὶ τὸν ναὸν τῆς τύχης κατέ-
 σκαψαν. ἐν δὲ Ἀρεθούσῃ φοβερὰ κατὰ Χριστιανῶν διεπρά-
 15 ξαντο· ἐν οἷς καὶ Μάρκον τὸν ἀγιώτατον μοναχὸν τὸν καὶ
 σώσαντα καὶ κρύψαντα Ἰουλιανόν, ἐν τῷ ἀνελεῖν τὸν στρατὸν
 τὸ γένος Κωνσταντίου. τούτου τὰ σπλάγγνα ζῶντος D
 ἐν Ἐμέσῃ ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ τὸ τοῦ Διονύσου εἶδωλον

2. διάκονα b. οἱ Ἑλιουπ.] Ἰουλιουπολ. A. 6. κατέρρευ-
 σεν A, κατέρρευσεν vulg. 9. Ἰουλιανός A, ὁ Ἰουλ. vulg. δὲ
 καὶ τὰ A, δὲ τὰ vulg. 11. Μάζαν A e, Μάζακαν a, Μάζακα b.
 13. κατέσκαψαν] κατέσπασαν A. 14. Χριστιανῶν A, Χριστια-
 νῶν vulg. διεπράξαντο A a, διεπράξατο vulg. 15. τὸν καὶ
 σώσ. A, τὸν σώσ. vulg. 17. lacuna a nullo cod. expletur.
 18. τὸ τοῦ Διονύσου εἶδωλον A et alii, τοῦ Διός vulg.

inde Patrophili Scythopolitani praesulis reliquias terra erutas partitim
 hinc et inde disiecerunt, calvariam vero contumeliose suspendentes
 ludificati sunt. Gazae vero atque Ascalone presbyteros et virgines
 deo in perpetuum sacratas interemerunt, eorumque inaperta viscera
 complentes hordeo porcis obiecerunt discernenda. ad haec Cyrillum
 diaconum, quod sub beatae memoriae Constantino evertisset idola,
 Heliopolitae in Phoenicia letho multaverunt, et ex eius iecore stru-
 xerunt epulum. qui porro diaconum sciderat, et ex eius delibarat
 iecore, haec deinceps est perpessus. linguam tabo fluentem evomuit,
 et exspuit dentes: oculisque tandem excaecatus, ac miserandum in
 modum cruciatus, vitam finivit. Christianis insuper Caesareae in Cap-
 padocia civibus plurima mala Iulianus rependit. ob illatas quippe
 ab ipsis sub Constantio gentilibus noxas, et eversum fortunae fanum,
 civitatis ius ademit, et antiquato Caesareae nomine, Mazocam, quae
 prior erat eius appellatio, iussit vocari. horrenda insuper tormenta
 Arethusae exercuit in Christianos: inter quos etiam Marcum sanctissi-
 mum monachum, qui ab exercitus Constantii sobolem ad necem quae-
 rentis potestate Iulianum ipsum exemerat, involvit. huius adhuc spi-
 rantis viscera in magna ecclesia Iovis idolum, an-

Ἰδρυσαν, τὴν δὲ παλαιὰν ἐκκλησίαν κατέστρεψαν. Μάρης δὲ ὁ Χαλκηδόνος πολλὰς ὑβρεῖς τῷ Ἰουλιανῷ κατὰ πρόσωπον εἰς τὸν οἶκον τῆς τύχης θύοντι ἐπήγαγεν. ὁ δὲ, ὡς φιλόσοφος δῆθεν, τὰς ὑβρεῖς ὑπήνεγκεν.

A.M. 5854 Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ δυσσεβῆς Ἰουλιανὸς ἐνομοθέτησεν μὴ 5
 μετέχειν Χριστιανούς Ἑλληνικῶν μαθημάτων. Ἀπολλινάριος δὲ
 P. 41 τῇ μὲν θείᾳ γραφῇ χρῆσάμενος ὕλη, τοὺς χαρακτῆρας δὲ τῶν
 ἀρχαίων μιμησάμενος, καὶ κατὰ Ἰουλιανοῦ λόγον συγγράψας,
 ὃν ὑπὲρ ἀληθείας ἐπέγραψε, πολλὰ τὴν ἐκκλησίαν ἀφέλησεν.
 Ἀθανάσιον δὲ τὸν μέγαν Ἀλεξανδρείας ἐξελαθῆναι ἐκέλευσεν, 10
 τῶν Ἑλλήνων σφοδρῶς αὐτὸν παροξυνάντων κατ' αὐτοῦ. ὁ
 δὲ ἐξερχόμενος, θαρρεῖν εἶπε Χριστιανοῖς τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ
 δακρύνουσι, φήσας· θαρσεῖτε, νεφύδιόν ἐστι, καὶ παρέρχε-
 ται. καὶ Τίτον τὸν ἱερόν ἐπίσκοπον Βοστρῶν Ἰουλιανὸς ἔγρα-
 ψε Βοστριανοῖς ἐξελάσαι τοῦτον τῆς πόλεως, Δωρόθεόν τε 15
 τὸν πολυάθλον ἐπίσκοπον Τύρον, τὸν πολλὰς ἱστορίας γρά-
 βσαντα ἐκκλησιαστικῆς, καὶ ἐν λόγοις διαπρέποντα, τὸν ἐπὶ
 Διοκλητιανοῦ ὁμολογητὴν γεγονότα, καὶ αὐθὶς ἐπὶ Λικινίου,

1. Ἰδρυσαν — κατέστρεψαν A, Ἰδρυσεν κατέστρεψεν vulg. 3.
 θύοντι A b e, ἀπιόντι καὶ θύσονται vulg. 7. τοὺς add. ex A.
 8. κατὰ Ἰουλ. A, κατὰ τοῦ Ἰουλ. vulg. 9. ἐπέγραψε A et alii,
 ὑπέγρα. vulg. 10. ἐκέλευσεν, τῶν Ἑλλ. A e f, ἐκ. πολλὰ τῶν
 Ἑλλήνων vulg. 11. αὐτὸν A, αὐτῷ vulg. 13. θαρσεῖν τε A.
 14. Βοστρῶν A, Βόστρων vulg. 16. τὰς πολλὰς A.

tiquis aedibus eversis, erexit. Mares autem Chalcedonensis episcopus Iuliano ad fortunae fanum sacrorum faciendorum gratia proficiscenti contumelias in faciem intulit: quas ille philosophi personam agens sustinuit.

A. C. 354 Hoc anno impius Iulianus Christianos, ne gentilium disciplinis acquirendis studium apponerent, edicto prohibuit. eapropter Apollinarius ex divina quidem scriptura argumento sibi proposito, eodemque vetustiorum, quos initiatus est, dictione et caractere ornato, librum, quem, pro veritate, inscripsit, adversus Iulianum edere molitus, ecclesiam magnopere iuivit. magnum vero Athanasium Iulianus a gentilibus in ipsum concitatus Alexandria pelli praecepit. ille discessum parans, Christianos sui causa lacrymis perfusus bono animo iubebat esse, dicens: confidite, nubecula est: commodum dissipabitur. Titum insuper sacrum Bostrensiū episcopum ut cives urbe eiicerent, rescripto mandavit: Dorotheum quoque Tyri praesulem multis certaminibus praeclarum, variarum ecclesiae historiarum scriptorem, dicendi peritiam praestantem, eum, inquam, qui confessoris nomen sub Diocletiano et Licinii rursus temporibus fuerat adeptus, secundo demum imperii praevaticatoris anno, cum magistratus ab eo

ἐν γῆρα βαθεῖ φθάσαντα, ἐν τῷ δευτέρῳ χρόνῳ τοῦ παρα-
 βάτου οἱ τούτου ἄρχοντες ἐν Ὀδυσσοπόλει τοῦτον εὐρόντες
 ἰδιάσαντα πολλοὺς αἰκισμοὺς διὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐπα-
 γαγόντες αὐτὸν ἑκατὸν ἑπτὰ χρόνων ὑπάρχοντα. τὰς δὲ Χρι-
 5 στιανῶν εὐποιῖας [ὁ ἄχρηστος καὶ παραβάτης] μιμούμενος
 ζήνοις τε καὶ πωχοῖς τὰ πρὸς τὴν χρεῖαν χορηγεῖσθαι ἐκέλευ-
 σεν, ἀπατῶν τοὺς ἀπλουατέρους. ταῖς εἰκόσιν ἑαυτοῦ Δία
 καὶ Ἄρεα καὶ Ἑρμῆν συγγράφεισθαι προσέταξεν ὁ δυσσεβῆς
 καὶ τοὺς λοιποὺς δαίμονας, καὶ τοὺς ἀναβαλλομένους τὴν τού-
 10 τῶν προσκύνησιν, ὡς ἐχθροὺς τοῦ βασιλέως κελεύεισθαι. τῷ
 δὲ στρατῷ τὴν ῥόγαν διανεμῶν πῦρ προσετίθει καὶ λίβανον καὶ
 θυμῶν τὸ στρατεύμα ἠνύκαζεν ἐν Καισαρείᾳ δὲ τῆς Φιλίππου,
 τῇ νῦν Πανεάδι, ὅθεν κατήγετο ἡ αἰμόρρους, ἀνδριάς Ἰστατο
 πρὸ τοῦ οἴκου αὐτῆς τοῦ κυρίου [ἡμῶν καὶ Θεοῦ Ἰησοῦ Χρι-
 15 στοῦ], ὃν ἐθρικῶς ἔθει εὐχαριστήριον ἀνέστησεν. τοῦτον κα-
 τενεχθῆναι προσέταξεν ὁ δυσσεβῆς Ἰουλιανός, ὃ καὶ γέγονεν
 κατ' ἐμπαιγμὸν δῆθεν συράντων τῶν Ἑλλήνων τὸν ἀνδριάντα,
 καὶ ἀπ' αὐτοῦ ζόανον ὀνόματι Ἰουλιανοῦ σιτησάντων. τοῦτον
 δὲ Χριστιανοὶ λαβύντες τὸν ἀνδριάντα εἰς ἐκκλησίαν ἀπέθεντο
 20 τὸ δὲ τοῦ παραβάτου ζόανον κατελθὼν πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ D

1. βαθεῖ φθάσαντα A, φθάσ. βαθεῖ vulg. 3. ἐπαγαγόντες A,
 ἐπάγοντες vulg. 4. ἀπέσφαξαν vel simile quid aperte deest.
 5. [ὁ ἄχρηστος (ἄχριστος ε,) καὶ παραβάτης] om. A a b c d f.
 9. καὶ τοὺς alterum A, τοὺς δὲ vulg. 12. δὲ om. A. 13.
 αἰμορροῦσα a b c d. 14. ἡμῶν — Χριστοῦ om. A. 18.
 Ἰουλιανὸν A. τοῦτον A, τοῦτο vulg. 19. Χριστ. λαβόν-
 τες A, λαβ. Χριστ. vulg.

missi privatam vitam agentem Odyssepoli offendissent, centum et se-
 ptem annis provectum verberibus et contumeliis ob Christi fidem
 obrutum letho dederunt. Christianam pietatem et beneficentiam
 imitatus ille nefarius et praevaricator, peregrinis et egenis res ne-
 cessarias edixit suppeditari: hinc fucus animis simplicioribus fa-
 ctus. Iovem, Martem, Mercurium, reliquosque daemones propriis ap-
 pingi voluit impius imaginibus: qui adorare detrectarent, velut in
 principem perduelles, paniri. annonam exercitui distributurus, ignem et
 thur apponi iubebat, et milites suffire cogebat. Caesarea Philippi, quae
 nunc Paneas, et olim mulieris sanguinis profluvio laborantis, patria fuit.
 ibi ante proprias aedes domini nostri et dei Iesu Christi statuum
 gentilium morem secuta beneficii et grati animi memor illa erexer-
 rat, quam deiici sacrilegus Iulianus imperavit: quod et factum est:
 gentilibus nimirum cum ludibrio imaginem trahentibus, et simulacrum
 Iuliani nomine in eius locum sufficientibus. receptam Christi imagi-
 nem Christiani reposuerunt in ecclesia: praevaricatoris autem simu-

κατέφλεξεν. βοτάνη δὲ ἐφύετο ὑπὸ τὴν βάσιν τοῦ ἀνδριαν-
 τος πάσης νόσου ἀλεξητήριος, ἣς καὶ πρὸς φθόνον ἐκένησε
 τὸν ἀποστάτην Ἰουλιανὸν καταστρέψαι τὸν τοῦ κυρίου ἀνδρι-
 ἀντα. ἐν Νικοπόλει τῆς Παλαιστίνης τῇ λεγομένῃ τὸ πρὶν
 Ἐμμαοὺς πηγὴ ἐστὶν παντοίων παθῶν ἀνθρώπων τε καὶ ἀλό- 5
 γων ἰάσεις παρέχουσα. ἐν αὐτῇ γὰρ φασὶ τὸν κύριον καὶ
 θεὸν ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τοὺς πόδας ἀπονήμασθαι ἐξ ὁδο-
 πορίας, καὶ ταύτην [ὁ δυσσεβῆς] καταχωσθῆναι ἐπέτρεψεν. ἐν
 Ἐρμουπόλει τῆς Θηβαΐδος δένδρον ἴσεται περσεά. ταύτης
 P. 42 φύλλον ἢ κάρφος εἰ λάβοι τις πρὸς πᾶσαν νόσον ἀνθρώπων 10
 ἐστὶν ἰάσιμον. φασὶ δέ, ὅτι ἡνίκα ὁ κύριος εἰς Αἴγυπτον
 ἔφυγε τὸν Ἡρώδη σὺν τῇ Θεοτόκῃ καὶ τῷ Ἰωσήφ, κατὰ τὸν
 τόπον ἐκεῖνον γενόμενος, κλιθεὶς τὸ δένδρον ἐπὶ τὴν γῆν προσ-
 κύνησεν αὐτῷ, καὶ μέχρι τοῦ νῦν σώζει τὸ σχῆμα τῆς προσ-
 κυνήσεως. Ἰουλιανὸς δὲ διάγων ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ, καὶ συν- 15
 εγχῶς ἐν Λάφνῃ ἀνιών, καὶ τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος θεραπεύων
 εἰδῶλον, οὐδεμιᾶς ἀποκρίσεως, ὡς ᾔετο, ἐτύγγαθεν ἀπὸ τοῦ
 εἰδῶλου. νοήσας δέ, ὅτι διὰ τὰ ἀποκείμενα ἐν τῇ Λάφνῃ λεί-
 ψανα τοῦ ἁγίου μάρτυρος Βαβυλᾶ ἀποσιωπᾷ τὸ εἰδῶλον, δόγ-
 μα ἐξέπεμψεν πάντα τὰ ἀποκείμενα ἐκεῖ τῶν νεκρῶν λείψανα 20

3. τὸν alterum add. ex A. 6. φησι A. 8. ὁ δυσσεβῆς om.
 A a b c d e f. 10. ἢ A, καὶ vulg. νόσον om. A. 11. ἴασεν
 A. 12. ὅτι add. ex A. 15. δὲ add. ex A. 17. ὑπὸ τοῦ
 εἰδ. A.

lachrum ignis e caelo missus consumpsit. ex imaginis porro basi
 enascebatur herba morborum omnium praesentissimum remedium,
 quae ad evertendam domini effigiem Iuliano desertori invidiae faces
 suggestit. Nicopoli Palaestinae, quae prius Emmaus vocabatur, fons
 exoritur, qui omnibus tam brutorum quam hominum morbis re-
 medium exhibet: in eo quippe dominum et deum nostrum Iesum
 Christum ex itinere reversum pedes abluisse referunt: eundem-
 que aggesta terra obstrui nefarius imperavit. Hermipoli in The-
 baide arbor extat nomine Persea. eius folium vel ramusculum si
 quis decerpserit, omni humanae medicabitur infirmitati. domino cum
 divina genitrice et Iosepho persecutionem Herodis fugienti, cum
 ad arboris locum pervenissent, eam ad terram usque proclivem sese
 dicunt inflexisse, et usque nunc etiam adorantis speciem servare. Iu-
 lianus Antiochiae moram trahens, et repetitis vicibus in Daphnem se-
 couferens, Apollinis simulacro cultum exhibiturus, nullius, ut spe-
 rabat, responsi gratiam ab idolo retulit. quocirca ex repositis in
 Daphne sancti martyris Babylae reliquiis silentium idolo obvenisse
 suspicatus, cuncta mortuorum cadavera ac martyris ipsius ibi recon-

μετατεθῆναι σὺν τοῖς τοῦ μάρτυρος· καὶ τούτου γενομένου
 ἀθρόως τῇ νυκτὶ κατεφλέχθη οὐρανόθεν ὁ ναός. τὸ δὲ εἶδω-
 λον οὕτω κατεκάη, ὥστε μηδὲ ἴχνος αὐτοῦ φανῆναι. ἐλέ-
 γετο δὲ πρὸ * ἐτῶν ἐστηκέναι. ὁ δὲ ναὸς οὕτω κατηρειπώθη,
 5 ὥστε τοὺς μετέπειτα ὄρῳ τὴν τούτου τέφρωσιν καὶ ἐπὶ τῷ
 παραδόξῳ ἐκθαμβεῖσθαι τῆς τοῦ Θεοῦ παραδοξοποιίας. ἐπὶ
 τούτῳ ἐκθαμβος γενόμενος Ἰουλιανός, ὑπονοήσας κατ' ἐπιβουλὴν
 τῶν Χριστιανῶν τοῦτο γενέσθαι, ἐπὶ ἐξέτασιν τῶν παρμενονόντων
 ἱερέων ἐχώρει, καὶ παντοίαις βασάνοις αὐτοὺς ὑποβαλὼν, ὡς
 10 καὶ ἀποθανεῖν ἐξ αὐτῶν, τοῦτο μόνον ἤκουσε παρ' αὐτῶν·
 οὔτε οὔτε ὑπὸ Χριστιανῶν, οὔτε ἀπὸ ἀνθρωπίνης ἐπιβουλῆς ἢ
 τοῦτο γέγονεν· ἀλλ' ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πῦρ κατελθὼν ἐνέπηρεσε
 τὸν ναὸν καὶ τὰ ἀγάλματα· ὡς καὶ ἐν τῇ νυκτὶ ἐκεῖνη τισὶ
 φανῆναι ἐν τῇ ἀγροικίᾳ τὸ πῦρ καταφερόμενον. θυμωθεὶς
 15 οὖν ὁ βασιλεὺς, καὶ ὡσπερ τῷ Θεῷ μαχόμενος, καὶ τὴν με-
 γάλην ἐκκλησίαν ἀπέκλεισε, καὶ πάντα τὰ ἱερά ἐδήμεισε. τῶν
 δὲ ἀποσταλέντων Κομήτων δύο Φίλικος καὶ Ἰουλιανοῦ ἀπο-
 στατῶν, ἔλεγον ταῦτα· ἐνομιζομεν ἐποπτικὴν τινα εἶναι δύ-
 ναμιν τὴν ὀφείλουσαν ἡμῶς κολῦσαι· ὁ δὲ Φίλιξ· ἴδε εἰς
 20 ποταπὰ σκευὴ ὑπηρετεῖ ὁ υἱὸς Μαρίας. καὶ μετ' ὀλίγον ὁ

3. μηδὲ] μήτε A, μὴ vulg.

4. numerus ante ἐτῶν, si quis

deest, nusquam expletur.

κατηρειπώθη A, κατερυπώθη vulg.

5. τοὺς μετ.] τοῖς μετ. vulg.

11. ὑπὸ Χριστ. — ἀπὸ ἀνθρωπ.

A, ἀπὸ Χρ. — ὑπὸ ἀνθρ. vulg.

13. ὡς καὶ A, ὥστε vulg.

15. ὁ βασιλεὺς A, ὁ τύραννος βασιλεὺς vulg.

καὶ ante τὴν

μεγ. add. ex A.

19. ὀφείλουσαν Par.

dita iussit efferri: quo facto templum, de noctu confestim igne caelitus misso, conflagravit: adeoque consumptum est idolum, ut ne vestigium quidem illius superexisterit. ante annos . . . erectum ferebatur. templum autem ita dirutum est, ut disiecta huc et illuc eius rudera posteriori conspicientes, incredibili divinorum operum admiratione percellerentur. attonitus hac de re Iulianus, et incendium Christianorum insidiis contigisse ratus, variis eisdem tormentis, adeo ut plures etiam mactarentur, subiecit: hoc porro solum ab eis didicit: neque Christianorum, neque hominis opera id factum, sed emisso caelitus igne conflagrasse templum, et simulacra comminuta: ita ut ea nocte per agros passim quibusdam consistentibus vibrata superne fulgetra manifesto conspicerentur. iratus itaque imperator, velut deo bellum indicturus, magnam clausit ecclesiam, et omnem sacram supellectilem publicavit. ad quam missi duo comites Felix et Iulianus apostatae in haec verba eruperunt: praesentem quandam virtutem hic inesse arbitrabamur, quae nos prohiberet: Felix vero: viden' quibus vasis

μὲν Φίλιξ ἀθρόως διὰ στόματος αἷμα ἀναγαγών, βασανιζόμενος κατέστρεψε τὸν βίον. Ἰουλιανὸς δὲ ὁ Κόμης κατ' αὐτὴν δτὴν ἡμέραν νόσῳ χαλεπωτάτῃ περιπεσών, ὡς καὶ τὰ ἐντὸς αὐτοῦ διαφθαρῆναι καὶ κόπρον διὰ στόματος ἀγαγεῖν, βασανιζόμενος ἀπέθανεν. 5

A.M. 5855 Τοῦτῳ τῷ ἔτει τινὲς ἠπατήθησαν τῶν ἐν στρατείᾳ ἐξεταζομένων πρὸς ἀποστασίαν, οἱ μὲν ἐπαγγελίαις δόσεων καὶ P. 43 ἀξιομάτων, οἱ δὲ καὶ ἀνάγκαις ἐπιτιθεμέναις ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀρχόντων. καὶ Θεότεκνος πρεσβύτερος ἐν προαστείῳ Ἀντιοχείας ἐκκλησίαν πεπιστευμένος ἐξ ὑποσχέσεως ἀπατηθεὶς, αὐτομάτως ἐπὶ τὴν εἰδωλολατρείαν ἐχώρησεν· ὃν ὁ θεὸς ἐτιμωρήσατο παραχρῆμα. σκοληκόβρωτος γὰρ γεγονὼς καὶ τὰς ὄψεις ἀποβαλὼν, τὴν γλῶσσαν ἐσθίων, ἀπέθανεν. καὶ Ἡρων ἐπίσκοπος τῆς Θηβαΐδος αὐτομάτως ἀπεστάτησεν ἐν τῇ Ἀντιοχείῳ πόλει, ὃν ὁ θεὸς παρευθὺς εἰς παράδειγμα καὶ φόβον πολλῶν ἐτιμωρήσατο. οὗτος σηπεδόνος νοσήματι διαλυθέντων αὐτοῦ τῶν μελῶν ἐν τῇ πλατείᾳ ἐρριμμένος, ἐν B ὀφθαλμοῖς πάντων ἐξέψυξεν. ἄλλοι δὲ ἐν τούτοις διέπρεψαν ὁμολογίᾳ τῇ εἰς Χριστόν· Οὐαλεντινιανὸς Τριβούνος τότε 15

2. Κόμης Par. κατ' αὐτὴν τὴν A, κατὰ τὴν vulg. 3. χαλεπωτάτῃ περιπεσών A, περιπ. χαλεποτάτῃ vulg. 6. ἐν στρατείᾳ A e, ἐν στρατείαις vulg. 8. καὶ add. ex A. 12. γεγονὼς A, γενόμενος vulg. 14. τῆς add. ex A. αὐτομάτως] αὐτός A. ἀπεστάτησεν ἐν τῇ b, ἀπεστάτησε τῇ vulg. 16. σηπεδόνι νοσήματος A. 18. ἀλλ' ἐν τούτοις διέπρεψαν a b.

filio Mariae ministratur? et paulo post, Felix quidem magnam sanguinis vim de repente ore evomens, excruciatum vitam finivit: Iulianus comes ipsa die in difficillimum morbum incidens, adeo ut eius viscera tabo liquescerent, et excrementa ore egereret, inter dolores expiravit.

A. C. 355 Hoc anno plures virorum militiae ascriptorum, ad defectionem a vera fide sollicitati, seducti sunt, hi quidem donorum et honorum promissis, alii vero necessitate a propriis ducibus imposita coacti. Theotecnus quoque presbyter, cui in Antiochensi suburbio ecclesia fuerat credita, promissorum blanditiis deceptus, ad idolorum cultum sponte defecit: eumque divina statim insectata est vindicta. vermibus siquidem depastus, amissis luminibus, linguam corrosit et efflavit animam. Heron etiam Thebaidos episcopus nullo cogente in Antiochensi civitate fidem desertor abnegavit: quem mox deus ad exemplum et terrorem caeterorum ultus est. ille namque dissolutis ex putredine membris, in plateam proiectus sub omnium oculis expiravit. alii ex adverso his angustiiis pressi Christianae fidei confessione clarissimi

ὡν τάγματος Κορνοντῶν λεγομένων τουμέρου, οὐ μόνον τοῦ ἀξιωματος καταφρονήσας, ἀλλὰ καὶ ἐξορία ὑποβληθεὶς, ὅστις μετὰ ταῦτα ὑπὸ Θεοῦ βασιλεὺς ἀνεδείχθη. ὁμοίως καὶ Ἰοβιανὸς τὴν ζώνην ἔλυσε κρούων· Χριστιανὸς εἰμι· ὃν ὁ 5
5 λαὸς ἀγαπῶν στρατοπεδάρχην ὄντα ἐξητήσατο τὸν βασιλέα, μὴ ἀδικῆσαι αὐτόν· ὅστις καὶ βασιλεὺς μετὰ Ἰουλιανὸν ἀνηγορεύθη. Ἀρτέμιός τε ὁ Δοῦξ τῆς κατ' Αἴγυπτον διοικήσεως, ἐπειδήπερ ἐπὶ Κωνσταντίου ζῆλον πολὺν κατὰ τῶν εἰδῶλων ἐνεδείξατο ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἐδημεύθη, τὴν κεφαλὴν C
10 ἀποτμηθεὶς. ἐμαρτύρησε δὲ καὶ ἐν Δορυστόλῳ τῆς Θρακῆς Αἰμιλιανὸς ἀπὸ στρατιωτῶν, πύρι παραδοθεὶς ὑπὸ Καπετουλιανοῦ· καὶ πολλοὶ ἄλλοι κατὰ διαφόρους τόπους καὶ τρόπους διέπρηναν ἐν τῇ εἰς Χριστὸν ὁμολογίᾳ. Θαλάσιος δὲ τις ἐπ' ἀσελείαις καὶ ἀσωταίαις ἐπίσημος, ὁ καὶ τῆς ἑαυτοῦ 15
15 θνηγατρὸς ἐπ' αἰσχροουργίᾳ προσαγωγέυς, ἐτιμᾶτο ὑπὸ τοῦ βασιλέως ὡς σπλαγχνοσκόπος, οἰκῶν ἐν Ἀντιοχείᾳ πλησίον τοῦ παλατίου. συμπεσόντος οὖν αὐτῷ τοῦ οἴκου μόνος ἀπώλετο μετὰ ἐνὸς εὐνούχου, ᾧ καὶ συμπεπλεγμένος εὐρέθη.

1. Κορνοντῶν: sic scripsi monente Goario ad h. l. Κορνωτῶν A, Κωρωνωτῶν vulg. 2. ὅστις — ἀνεδείχθη] ἦτις — ἀνηγορεύθη b. 3. Ἰοβιανὸς A h. l. et ubique, Ἰουβιανὸς vulg. 5. ἐξητήσατο A, ἐζητήσατο vulg. 6. ἀδικῆσαι A, ἀδικεῖσθαι vulg. 7. ἀνηγορεύθη A, ἀνεδείχθη vulg. 8. κατὰ τῶν εἰδῶλων om. A. 10. ἀποτμηθῆναι A. Δορυστόλῳ A, Δωρυστόλῳ vulg. 11. Αἰμιλιανὸς A, καὶ Αἰμ. vulg. 12. καὶ τρόπους add. ex A. 14. ἀσωταίαις A, ἀσωτεταίαις vulg. 15. προσαγωγέυς A, προαγ. vulg. 18. μετὰ ἐνὸς A, μεθ' ἐνὸς vulg.

evasere. Valentinianus tribunus legionis Cornutorum, quibus numerus nomen, non modo dignitate semet exiit, sed et exilio damnatus est: qui demum temporis processu imperator a deo est renunciatus. pari animi vigore cingulum militare solvit Iovianum clamans: Christianus sum. hunc, cum magistri militum officio fungeretur, ceu bene meritum, ne quid adversi pateretur, populus sibi concedi expetiit: isque idem extincto Iuliano adeptus est imperium. Artemius item dioeceseos Aegypti dux, datis sub Constantio, quo ferebatur in idola, adversi animi indicibus, Alexandriae in publicum raptus capite truncatur. Aemilianus insuper Dorostoli, quae Thracica urbs est, a Capetuliano vir emeritae militiae igni traditus fuit: aliique quamplurimi Christiana confessione per varia loca celebres effecti sunt. ex adverso Thalasinus quidam, perditio luxu atque libidine famosus, qui propriam filiam ad turpia officia producebat, ceu extispex imperatori Iuliano carus habebatur, et iuxta palatium Antiochiae sedem obtinuit. collapsis autem in eum aedibus, solus cum Eunuchio, quem forte complexu

ἑσώθησαν δὲ πάντες οἱ ἴδιοι αὐτοῦ Χριστιανοὶ ὄντες, ἧ τε
 Διούτου γυνή, καὶ οἱ σὺν αὐτῇ. παιδίον δὲ ἕως τῶν ἑπτὰ
 χρόνων ἐκεῖ εὐρεθὲν καὶ σωθὲν, ἐρωτώμενον πῶς ἑσώθη;
 εἶρηκεν ὡς ὑπὸ ἀγγέλου βασταχθέν. ὁ δὲ δυσώνυμος Ἰου-
 λιανὸς ἐπ' ἀνατροπῇ τῆς θείας ἀποφάσεως τὸν τῶν Ἰουδαίων 5
 ναὸν οἰκοδομηθῆναι προσέταξεν, Ἀλύπιον Ἑλληναί τινα σπου-
 δαῖον κατὰ Χριστοῦ προστησάμενος τοῦ ἔργου. τοῦ δὲ καὶ
 τὰ ἀφανῆ τῶν θεμελίων κατορύξαντος, διὰ τὸν ἐκχοῖσμόν
 ἄνεμος βιαιότατος ἐπιπνεύσας σὺν λαίλαπι τὴν παρεσκευα-
 σμένην ἄσβεστον ἐξηφάνισεν, μοδίον μυριάδων εἴκοσι οὖσαν 10
 ἐπιμενόντων δὲ τῶν Ἰουδαίων τῇ ἐγχειρίσει τοῦ ἔργου, πῦρ
 P. 44 ἐξελεθὸν τούτους κατέκαυσεν, καὶ οὕτως ἐπαύσαντο τῆς τόλμης.
 ἀνατροπὴν δὲ Ἰουλιανὸς ὁ δυσσεβὴς ἔγραψε τῶν θεῶν εὐαγ-
 γελίων, ἣν ὁ μέγας Κύριλλος Ἀλέξανδρείας ἐν ἐξαιρέτῳ
 πραγματείᾳ λαμπρῶς ἐπανέτρεψεν. Πορφύριος δὲ ὁ καθ' 15
 ἡμῶν λυτήσας, Τύριος μὲν ἦν τῷ γένει, Χριστιανὸς δὲ τὸ
 πρὶν ὁ ἄθλιος· τυφθεὶς δὲ ὑπὸ Χριστιανῶν ἐν Καισαρείᾳ
 τῆς Παλαιστίνης, κατ' ὄργην μετῆλθεν εἰς τὸν ἑλληρισμόν,
 καὶ τότε γράψαι κατὰ τῆς ἀληθείας ὁ κύων ἐτόλμησεν. ἐπὶ

1. ante οἱ ἴδιοι a add. οἱ σὺν αὐτῷ εὐρεθέντες. 2. ἕως] fort.
 ὡς. 5. τῶν om. A. 8. ἐκχοῖσμόν A, ἐκχωῖσμόν vulg.
 9. παρασκευασμ. Par. 12. κατέκαυσεν A, κατέφλεξεν vulg.
 15. λαμπρῶς A, λαμπρῶ vulg. 17. ὁ ἄθλιος post Χριστιανῶν
 habet b. τυφθεὶς] τυφλωθεὶς A.

stringebat, periisse repertus est, cunctis eius domesticis, ipsa etiam uxore, et eius comitibus, Christiana fide insignitis, incolumibus omnino servatis. inter quos vix annorum septem puellus salvus a ruina collectus, qui lethum evasisset? interrogatus, ab angelo deportatus, respondit. Iulianus porro, vir execrandi nominis, quasi dei notitiam omnem extincturus, Iudaeorum templum reparari iussit, et Alyrium quendam gentilem Christo maxime infensum operi praefecit. qui dum fundamenta solo aggesto obruta effoderet, maxima vis venti cum turbine et procella per effossam terram erumpens, modiorum calcis viginti myriades ad id operis paratas dissipavit: Iudaeos vero coeptis insistentes, ignis ex eisdem fundamentis egestus absumpsit: et hoc viso a resumptis conatibus destiterunt. impius Iulianus sacrorum evangeliorum confutationem scripsit, quam Cyrillus magnus Alexandriae praesul selectis et luculentis editis commentariis refutavit. Porphyrius ad haec, qui adeo contra Christianos debacchatus est, genere quidem Tyrius, Christianus vero prius infelix extitit: sed cum Caesareae in Palaestina a Christianis caesus fuisset, ad gentilitatem prae indignatione defecit, et tum demum contra veritatem scri-

τούτοις ὤφθη ὁ θεὸς σταυρὸς ἐν τῇ οὐρανῇ φωτειδῆς κυ-
 κλούμενος ὑπὸ στεφάνου φωτός, ἀπὸ τοῦ Γολγοθᾶ ἕως τοῦ
 ἁγίου ὄρους τῶν ἐλαιῶν, λαμπρότερος μᾶλλον ἢ ἐπὶ Κων-
 σταντίου. αὐτομάτως τε τοῖς ἀπλώμασι τῶν θυσιαστηρίων
 5 καὶ βίβλοις, καὶ ἄλλοις ἐσθήμασι τῶν ἐκκλησιῶν καὶ ἐν ἱμα-
 τίοις, οὐ μόνον Χριστιανῶν, ἀλλὰ καὶ Ἰουδαίων ἐπεπόλαζε
 τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, οὐ μόνον ἐν Ἱεροσολύμοις, ἀλλὰ καὶ
 ἐν Ἀντιοχείᾳ καὶ ἄλλαις πόλεσι· καὶ ὄν * ἀναισχύντως ἠπί-
 στουν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ Ἕλληνες εὗρισκον τὰ ἱμάτια ἑαυτῶν
 10 πεπληρωμένα σταυρῶν. ἐν τισι δὲ καὶ ἐμελάνιζον. Ἰουλιαν-
 ος δὲ πολλοὺς ἐν διαφόροις τόποις ἀπέστειλεν εἰς τε μαν-
 τείας καὶ χρηστήρια, ὅπως ἂν δόξῃ μετ' ἐπιτροπῆς τῶν δαι-
 μόνων ἐπὶ Πέρσας πόλεμον ἐγχειρεῖν. καὶ πολλῶν καὶ δια-
 φέρων κομισθέντων αὐτῷ χρησμάτων, ἐνός ἐπιμνησθήσομαι. C
 15 ἔχει δὲ οὕτως· νῦν πάντες ὠρμήθημεν θεοὶ νίκης τρόπαια
 κομίσασθαι παρὰ θηρὶ ποταμῷ, τῶν δὲ ἐγὼ ἡγεμονεύω θυ-
 ρος πολεμόκλονος Ἄρης. τούτοις βεβαιωθείς, πρὸς τὸν κατὰ
 Περσῶν ὠπλιζέτο πόλεμον, πολλὰ χρήματα τοὺς Χριστιανούς
 ζημιώσας. ἐν Ἀντιοχείᾳ δὲ γενόμενος, προφύσει τῶν ὀνίων,
 20 ὑβρίσθη σφοδρῶς παρὰ τῶν Ἀντιοχέων, ὅτε καὶ τὸν Μισο-

2. Γολγοθᾶ Par. 8. ὄν] legendum s. οἷ s. δ s. εἰ. 10. καὶ
 add. ex A. 12. ἐπιτροπῆς] ἐπιτρόπων A. 13. πολλῶν καὶ]
 πολλῶν ἐκ codd. et vulg. 15. ὠρμήθημεν A, ὠρμίσθημεν
 vulg. 16. ἡγεμονεύω A, ἡγεμονεύων vulg. 20. παρὰ] ὑπὸ
 alii codd. τὸν A, τῶν vulg.

here canis iste ausus est. interea divina crux luminis instar et lu-
 mine circumdata, a Golgotha usque ad montem olivarum, illa, quae
 sub Constantio visa est, splendidior in caelo apparuit. quietiam
 inter altarium mappas, libros, caeterasque ecclesiae vestes, sed et su-
 per hominum tam Christianorum, quam Iudaeorum pallia crucis si-
 gnatum sponte frequens enatum est: idque non solum Hierosolymis,
 sed etiam Antiochia, reliquisque in urbibus evenit: adeo ut Iudaei
 et gentiles, illius, quam impudentissime credere recusant, crucis ve-
 stigia nigra ut plurimum in vestibus undequaque respersa agnoverint.
 caeterum Iulianus multos in diversa loca vaticinationes et oracula
 consulturos, quo daemonum impulsu bellum adversus Persas suscipere
 testaretur, submitit. e multis vero variisque responsis, quae ad ipsum
 perlatæ sunt, unum apponam, quod ita habet: nunc omnes dii victori-
 aie tropaea ad feram [Tigrim] fluvium deferre parati exilimus:
 eorum ego dux promptus et bellicis tumultibus assuetus Mars. his
 animatus, et Christianis multo pecuniarum pondere mulctatis, exerci-
 tum versus Persidem eduxit. Antiochiam profectus, rerum venalium
 praetextu, contumelias ab Antiochenis latas sustinere coactus est: quo

πόνονα λόγον Ἀντιοχικόν, πρὸς ἄμυναν δῆθεν, ἐπόνθησ· Θεόδωρον δὲ τινα νεανίαν προκατάρξαντα τῶν κατ' αὐτοῦ ὕβρεων πικρῶς ἠκίσατο. πολλὰ δὲ καὶ μεγάλα κατὰ Χριστιανῶν ποιήσας, καὶ πλείονα ποιεῖν μετὰ τὸν Περσικὸν πόλεμον ἐπαγγελλάμενος, κακῶς τὸν παμμίαρον αὐτοῦ βίον ἐν αὐτῷ 5 πεπλήρωκεν. ὑπερόριος γὰρ δίκη θεία ἀνῆρέθη τούτῳ τῷ ἔτει, βασιλεύσας ἔτη δύο καὶ μῆνας ἑννέα, κατὰ τὴν Περσικὴν Θεόκταντος γέγονεν ἐν τῇ εἰκοστῇ ἕκτῃ τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς Ἰνδικτιῶνος ἕκτης ἐτῶν ὑπάρχων τριάκοντα ἑνός. ἐγένετο δὲ σημεῖον ὄντος αὐτοῦ ἐν τῇ Περσίδι μηνὶ Δεσίῳ. ὕδρια 10 πεπληρωμένη ὕδατος ἐν οἰκίᾳ ἀγροίκιδός τινος Χριστιανῆς μετεβλήθη εἰς οἶνον βράζοντα μούστον κατὰ τὴν δειλινὴν ὥραν. αὐτῇ δὲ τῇ ὥρᾳ τὸ ἀγγεῖον πεπληρωμένον προσήνεγκεν P. 45 τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ χωρίου. ὁ δὲ κατὰ τὸν τόπον πρεσβύτερος πληρώσας μικρὸν ἀγγεῖον ἐξ αὐτοῦ ἐκόμισε τῷ ἐπισκόπῳ 15 Ἀβγάρῳ. ἐν Κάρραις δὲ εὐρέθη γυνὴ ἐκ τῶν τριχῶν κρεμαμένη. καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ κρανία ἀνθρώπων πολλά, δι' ὧν V. 36 δ παραβάτης τὰ μαντεῖα τοῦ κατὰ Περσῶν πολέμου ποιούμενος, σφραγίδας καὶ κλειῖθρα τοῖς τόποις ἐπέδηκεν.

8. Ἰανουαρίου] Ἰουνίου poscit temporum ratio. v. not. ad h. l.
 10. δὲ σημεῖον A, δὲ τὸ σημεῖον vulg. Δεσίῳ A b e, Δαισίῳ a, Δίῳ vulg. ὕδρια A, ὕδρια vulg. 13. προσήνεγκεν A, προσήνεγκαν vulg. 16. Ἀβγάρῳ A. δὲ om. a' 17. ἀνθρώπων πολλά A, πολλά ἀνθρ. vulg.

tempore, Misopogona, Antiochenum opus, iniurias nimirum hac arte repulsurus, composuit. Theodorum tamen iuvenem audacia conspiciuum iniuriarum in ipsum latarum praecentorem duris subiecit verberibus. exinde plura et magis horrenda in Christiano aggressus, hisque foediora, confecto Persico bello, moliturum se minitatus, scelestissimam vitam in eo misere finivit. hoc quippe anno, divina insequente vindicta, extra imperii fines sublatus est, post imperii annos duos, et menses novem, Ianuarii die sexta supra vigesimam indictionis sextae, annos ipse natus unum et triginta divina opera in Perside est interfectus. eo Persidem ingresso mense Dio portentum centigit. hydria aquae plena in aedibus rusticae cuiusdam mulieris Christianae in mustum recens sive vinum ebulliens circa vesperam conversa est: eademque hora vas, ut erat plenum, in vici ecclesiam illatum, ex quo loci presbyter vasculum aliud replens ad Abgarum episcopum deportavit. Carris mulier capillis suspensa reperta. Antiochiae pariter plurimae hominum calvariae visae, quibus indicto Persis bello in vaticiniis exercendis praevaricator uteretur. loca in quibus haec reposta erant, seris atque sigillis diligenter occluserat et firmarat.

Ῥωμαίων βασιλέως Ἰοβιανοῦ ἔτος α΄.

A.M. 5856

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰοβιανὸς χιλιάρχος, ἀνὴρ πρῶτατος καὶ ὁρθόδοξος Χριστιανός, βασιλεὺς Ῥωμαίων ὑπὸ παντὸς τοῦ στρατοῦ καὶ τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν ὑπάτων ἀνηγορεύθη ἐν τῷ 5 αὐτῷ τόπῳ τῆς Περσῶν γῆς, ἐν ᾗ ὁ παραβάτης ἀνηρέθη. καὶ μετὰ μίαν συμβολὴν πολέμου εἰρήνη ὡς ἀπὸ Θεοῦ συμφώνως ἀνεβοήθη ὑπὸ Ῥωμαίων καὶ Περσῶν, καὶ ὠρίσθη ἕτη τριάκοντα. ὁ δὲ παρητέτο τὴν βασιλείαν φάσκων μὴ δύνασθαι αὐτὸν ἄρχειν στρατοῦ ἑλληνίσαντος ἐπὶ Ἰουλιανοῦ· πρὸς ὃν 10 πᾶντες ὁμοφώνως ἐβόησαν Χριστιανοὶ ὑπάρχειν. Ἰοβιανὸς C δὲ πόλιν μεγάλην Νίσιβιν Πέρσαις παρεχώρησεν σωτήρια τοῦ περιλειφθέντος λαοῦ, καὶ εἰρήνευσεν. νόμους δὲ γενικοὺς κατέπεμψεν ὑπὲρ τῶν ἐκκλησιῶν εἰς πᾶσαν γῆν Ῥωμαίων, τὴν 15 ἐπὶ τοῦ μακαρίου Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου κατάστασιν καὶ ἐπιτιμῆν τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ ἀποδιδούς· τοὺς δὲ ἐν ἐξορίᾳ ἐπισκόπους ἀνεκαλέσατο, καὶ τῷ ἱερῷ Ἀθανασίῳ ἔγραψεν τῆς ἀμωμῆτου πίστεως ἐγγράφως σημεῖναι αὐτῷ ἀκρίβειαν, ὅπερ καὶ πέπραχεν πάσης ὁρθοδοξίας Ἰοβιανῷ ἐπιστολὴν γράψας. ὅθεν Ἰοβιανὸς βεβαιότερος εἰς ὁρθοδοξίαν γενόμενος, τοῖς 20 δοξαζῶσιν τὸ ὁμοούσιον ἐδωρήσατο πολλὰ, καὶ ατελεῖς ἐποίη- D

6. εἰρήνη ὡς ἀπὸ Θεοῦ A, εἰρήνη γέγονεν, καὶ ὡς ἀπὸ θ. vulg.

7. ὑπὸ Ῥωμαίων A, ὑπὸ τε Ῥωμ. vulg. 9. αὐτὸν| αὐτῶν f.

11. Νισίβην A. 14. τοῦ μεγάλου add. ex A. 15. τῇ καθ.

A, τὴν καθ. vulg. 20. ἐποίησεν A, ἐποίησατο vulg.

Romanorum imperatoris Ioviani annus primus.

A. C. 356

Hoc anno Iovianus tribunus militum vir mitissimus, et de recta fide bene sentiens, ab omni exercitu, ducibus, et consulibus, ipso Persidos in loco, quo praevaricator extinctus, Romanorum imperator salutatur. post unicum vero belli conflictum pax composita, et ventus dei nutu a Romanis pariter atque a Persis denunciata, ad triginta annos sancita. Iovianus imperium suscipere detrectabat exercitui, qui gentilium ritus servasset sub Iuliano, se praefici non posse affirmans: ad quem omnes se Christianos esse una voce conclamarunt. is autem Nisibim civitatem maximam, residui populi salutis consulturus, Persis concessit, et pacem egit. generales quoque leges in universum Romanum orbem de sacris aedibus misit, quibus ecclesiam catholicam in pristinum statum atque honorem, quo sub beato Constantino potiebatur, restituit, et exulantes episcopos revocavit. a sacro insuper Athanasio, ut accuratam sinceræ fidei expositionem scriptis significaret per litteras expetiit: quod ille demum praestitit, ad Iovianum, quæ rectum omnem fidei sensum complecteretur, data epistola. quare Iovianus in recta fide stabilior redditus, in eos, qui

σεν. Ἀκάκιος δὲ ὁ κάκιστος Καισαρείας Ἀρειανὸς συνελθῶν μεθ' ἑτέρων ἐπισκόπων εἰς Ἀντιόχειαν λίβελλον ὀρθοδοξίας δῆθεν συνέταξε, τὸ ὁμοούσιον καὶ τὴν ἐν Νικαίᾳ σύνοδον ὁμολογῶν φόβῳ τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως, καὶ οὐ κατὰ θεῶν ὁ δὲ αὐτοκράτωρ Ἰοβιανὸς ἐπέβη τῇ Ἀντιοχείῳ μηνὶ Ὑπερβερε- 5 ταιῳ. καὶ ἐγεννήθη παιδίον ἔξω τῆς πύλης τῆς πόλεως ἐπὶ τὸ λεγόμενον Τρίπυλον ἀγροίκῳ κηπουρῷ θῆλυ ἐπταμηνιαῖον ἔχον κεφαλὰς δύο διωρισμένας, ἐκάστη τὸ πλάσμα τετελειω- P. 46 μένον, ὡς ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἐκάστης κεφαλῆς κεχωρισμένης. νεκρὸν δὲ τοῦτο ἐτέχθη μηνὶ Δίῳ, ὃς ἐστὶ Νοέμβριος. ἐξώρ- 10 μησεν δὲ Ἰοβιανὸς ἀπὸ τῆς Ἀντιοχείῳ ἐπὶ Κωνσταντινούπολιν καὶ ἐλθὼν ἐν Ἀγκύρᾳ τῆς Γαλατίας ὑπατος προῆλθεν σὺν τῷ ἑαυτοῦ υἱῷ Ἀραριανῷ ἐπιφανέντα τὸν αὐτὸν ἀναγορεύ- σασ, ἄνευ τοῦ ἐνδῦσαι αὐτῷ πορφύραν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει βασιλεύσας μῆνας ἑνέα καὶ ἡμέρας 15 δεκαπέντε Ἰοβιανὸς ὁ Χριστιανικώτατος ἐν Λαδιασθάνοις χωρίῳ τῆς Βιθυνίας λεγομένῳ ἐτελεύτησεν· καὶ ἀνηγορεύθη βασιλεὺς Οὐαλεντινιανὸς Ἀύγουστος ἔτη ἕνδεκα ὑπὸ τοῦ Βατραποπέδου, διὰ τὸ εὐδοκιμῆσαι αὐτὸν ὡς Χριστιανὸν ἐν

5. ὑπερβερέτω A.

7. ἀγροίκῳ κηπουρῷ A, ἀγροικῷ κηπουρῷ

vulg.

10. ὁ ἔστι A.

12. σὺν τῷ ἑαυτοῦ υἱῷ Ἀραριανῷ

A e f, σὺν τῷ υἱῷ αὐτοῦ Οὐραριανῷ vulg.

14. αὐτῷ A, αὐ-

τὸν vulg.

16. Ἰοβιανὸς ἐν τῇ Βιθυνίᾳ γενόμενος ἐτελεύτησεν

ceteris omissis A f.

18. ὁ Ἀύγουστος A.

ὑπὸ A, ἀπὸ

vulg.

consubstantialis dogma profiterentur, dona contulit, et a pendendo tributo fecit immunes. Acacius autem ille pessimus Caesareae episcopus, conventu cum aliis episcopis facto, libellum ex sinceriori ecclesiae sensu compegit, et pientissimi imperatoris metu, licet non ex dei cultu, consubstantialem, et actam Nicaeae synodum professus est. Iovianus autem imperator mense Hyperberetaeo Antiochiam advenit, quo tempore extra civitatis portam, loco cui Tripylon nomen, rustico hortulano infans femina partu septimestri nata est duo habens capita a se invicem disiuncta, utrique vero capiti forma fuit absoluta, adeo ut etiam collo separarentur ab invicem. foetus ille mortuus est editus mense Dio, qui nobis November. exinde Iovianus Antiochia Cprolim profectus, et Ancyram Galatae perveniens consul cum filio Aranziano in publicum processit: et eundem illustrissimum, absque purpurae tamen insignibus, designavit et renunciavit.

Eodem anno Iovianus Christianissimus imperator post menses novem et dies quindecim ab accepta potestate ad Dadasthanos Bithyniae pagum sic dictum vita functus est: in cuius locum Valentinianus Augustus, qui annos undecim tenuit imperium, quod, tan-

τῆ ὁμολογίᾳ, καὶ εὐθέως ἐξώρμησεν ἐπὶ Κωνσταντινούπολιν καὶ φθάσας τὴν βασιλεύουσαν, Οὐάλεντα τὸν ἴδιον ἀδελφὸν κοινωὸν τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἀνηγόρευσεν, ἀπονείμας αὐτῷ τὰ ἀνατολικὰ μέρη, αὐτὸς δὲ τὰ δυτικὰ κατέσχεν.

5 Ῥωμαίων βασιλέως Οὐαλεντινιανοῦ ἔτος α΄. A.M. 5857

Τούτῳ τῷ ἔτει Οὐαλεντινιανὸς ὁ Αὐγουστος Γρατιανὸν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐάντου υἱὸν Αὐγουστον ἀνηγόρευσεν, κοινωὸν τῆς βασιλείας V. 37
 ὁμοῦ καὶ ὑπατον προαναγορεύσας, καὶ Οὐάλεντα τὸν ἀδελφὸν βασιλέα, ὡς προλέλεκται, διάπυρον Ἀρειανὸν ὑπάρχοντα,
 10 καὶ ὑπὸ Εὐδοξίου βαπτισθέντα. οἱ δὲ ὀρθόδοξοι προσῆλθον Οὐαλεντινιανῷ δι' Ὑπατίου ἐπισκόπου Ἡρακλείας, δεόμενοι ἐπιτραπῆναι συνελθεῖν ἐπὶ διορθώσει τοῦ ὁμοουσίου δόγματος. πρὸς οὗς Οὐαλεντινιανὸς ἀπεκρίνατο· ἐμοὶ μετὰ λαοῦ τεταγμένῳ περὶ τοιούτων πολυπραγμανεῖν, οὐ θέμις. ὡς οὖν
 15 δοκεῖ ὑμῖν τοῖς ἱερεῦσι διαγίνεσθε. τότε συνελθόντες εἰς Δαμψακὸν, καὶ δύο μῆνας ἐκεῖ διατρίψαντες, τελευταίον ἠκύρωσαν τὰ ὑπὸ Εὐδοξίου καὶ Ἀνακίου ἐν Κωνσταντινουπόλει πραχθέντα, κρατεῖν δὲ τὴν ἐν Σελευκίᾳ πίστιν. Οὐάλης δὲ ὁ δυσσεβῆς τὰ ἐν Λαμψάκῳ πραχθέντα ἀνέτρεψεν, καὶ τοὺς
 20 συνελθόντας ἐκεῖ ἐπισκόπους ἐξορία παρέπεμψεν. Εὐδοξίῳ

8. προαγορεύσας A. 9. ὑπάρχοντα add. ex A. 17. ὑπὸ A, ἀπὸ vulg. 18. πραχθέντα A f, προαχθέντα vulg.

quam Christianus, ex propria confessione celebris haberetur, imperator ab exercitu renunciatur. ille confestim Cpolim contendit, et in urbium reginam appulsus Valentem fratrem, assignatis ei orientis partibus, imperii consortem declaravit: ipse vero occidentales tenuit.

Imperatoris Romanorum Valentiniani annus primus.

A. C. 357

Hoc anno Valentinianus Augustus cum Gratianum filium imperii collegam simul et consulem declarasset, Augustum iussit salutari; fratrem vero Valentem Arianum insignem ab Eudoxio baptizatum imperatorem, prout praemissum est, renunciavit. orthodoxi porro Valentinianum convenerunt Hypatii Heracleensis antistitis ope deprecaturi, ut de consubstantialis sancito dogmate edendo in unum coactis sibi potestas fieret. his responsum dedit Valentinianus: mihi inter ecclesiae plebem recensito de his curiosius indagari, nefas. ut igitur vobis sacerdotibus pro bono videtur consulendum, discutite. Lampsaecum itaque convenientes, et mensibus duobus in eo morati, quae ab Eudoxio et Acacio fuerant acta Cpoli, resciderunt: fidem vero Selesuiae probatam voluerunt retineri. impius Valens in adversum Lampsaeceni conventus evertit edicta, et episcopos, qui interfuerant, egit in exilium: caeterum Eudoxio, qui secum sentiebat, Cpolitanae

δὲ τῷ ὁμόφρονι τὰς ἐκκλησίας παρέδωκεν Κωνσταντινουπό-
λεως. οἱ δὲ ὀρθόδοξοι οὔτε ποιμένα, οὔτε ἐκκλησίαν εἶχον.

- A.M. 5858 Τούτῳ τῷ ἔτει Λιβέριος ἐπίσκοπος Ῥώμης, καὶ Ἀθανά-
P. 47 σιος Ἀλεξανδρείας καὶ Μελέτιος Ἀντιοχείας, καὶ ὁ Σαμο-
σατῶν Εὐσέβιος, ἀνακληθέντες ἐκ τῆς ἐξορίας ὑπὸ Ἰοβιανοῦ 5
ἐν τῷ ὀρθῷ λόγῳ διέπρεπον, καὶ ὁ Ἱεροσολύμων Κύριλλος,
καὶ ἕτεροι ἐπίσκοποι τῆς ὀρθοδοξίας πρόμαχοι. Ἀρειανῶν δὲ
προϊστατο ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Λούκιος, καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ Εὐ-
ζώϊος, Παυλῖνος δὲ τοῦ ἐνὸς μέρους τῶν ὀρθοδόξων εἰς δύο
διηρημένων, καὶ τοῦ ἄλλου Μελέτιος. 10

- A.M. 5859 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Κυριλλου ἔτος α΄.
B Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Εὐδοξίου ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει Προκόπιος ἀντῆρεν ἐν Κωνσταντινουπό-
λει μηνὶ Σεπτεμβρίῳ, καὶ ἐξελθὼν ἐπὶ Νακολίαν, καὶ πλείστῳ
στρατῷ φραζάμενος, φόβον ἐποίησε τῷ Οὐάλεντι, καὶ τὸν 15
κατὰ τῶν ἐκκλησιῶν πόλεμον ἀνῆκε πρὸς βραχύ, ἕως Προ-
κόπιον προέδωκαν οἱ ἴδιοι στρατηγοὶ Ἀγγέλων καὶ Γόμαρις,
ὃν τινα Προκόπιον εἰς δύο δένδρα ἐγγίζοντα πρὸς ἄλληλα
ἐξαρτήσας τῶν σκελῶν ἀφεθῆναι κλιθέντα ἐκέλευσεν· ἃ τινα
βιαίως ὀρθωθέντα, διέσπασαν τὸν τύραννον. τοὺς δὲ προ- 20
δεδοκότας αὐτὸν στρατηγούς Ἀγγέλωνα καὶ Γόμαριν πρὸςθῆ-

2. οἱ δὲ] καὶ οἱ A. 5. Εὐσέβιος] Εὐζώϊος f in marg. 7.
Ἀρειανῶν — Λούκιος om. f. 14. Νακολίαν A, Νακόλειαν
vulg. 17. Ἀγγέλων A, Ἀγάλων f, Ἀγέλων vulg. Γόμα-
ρις A e, Μάρις f, Γόβαρις vulg. 19. ἀφαιρεθῆναι κληθέντα
A f. 20. ὀρθωθέντα A f, ὀρθωθέντων vulg. 21. πρὸςθῆ-
νας A, πρὸςθῆνας vulg.

commisit ecclesias: ita ut catholici neque pastorem neque ecclesiam
tunc habuerint.

- A. C. 358 Hoc anno Liberius Romanus episcopus, Alexandriae Athanasius,
Antiochiae Meletius et Samosatensium Eusebius, rectae fidei defensores
exilio a principe Ioviano revocati, et Hierosolymorum Cyrillus, et alii
quam plurimi vera fidei disciplina claruerunt. Arianis vero praeerant Ale-
xandriae Lucius, et Antiochiae Euzoïus: orthodoxorum autem bifariam
divisorum partis unius Paulinus, alterius Meletius praesulem agebat.

- A. C. 359 Hierosolymorum episcopi Cyrilli annus primus.
Antiochiae episcopi Eudoxii annus primus.

Hoc anno Procopius Cpoli mense Septembri rebellavit: Nacolia-
que occupata, et copioso stipatus exercitu, Valenti metum incussit.
quare bellum adversus ecclesias excitatum ad modicum sedatum est,
donec proprii duces Angelon et Gomarîs prodiderint Procopium. hunc
ad duas arbores ad invicem adductas et inflexas pedibus appendi
damnavit Valens, et arbores remitti: quae cum impetu rursus erectae

ναι ἐκέλευσεν· ὃ καὶ πεπόνθασιν οἱ τάλανες, ἀναξίως εὐ-
νοήσαντες. τότε καὶ Χαλκηδόνος τὰ τεῖχη καθέειλεν φόβῳ C
Προκοπίου. ἀγγελῶν δὲ τὸν Προκόπιον κατὰ τῆς ὑληθείας V. 38
παλιν κεκίνηται. τότε καὶ Ἐλεύσιον τὸν Κυζίκου ἠνάγκασεν
5 ὁμολογήσαι τὸ ἕτερούσιον. οὗτος δὲ ὁ Ἐλεύσιος ἐλθὼν ἐν
Κυζίκῳ, καὶ ἐξαγγείλας τὴν ἑαυτοῦ παρανομίαν, ἀνάζιον τε
τοῦ ἱερατεύειν εἰπὼν ἑαυτὸν, ἕτερον προβληθῆναι ἐπίσκοπον
τῇ Κυζίκῳ πρόετρεπεν. τοῦτο μαθὼν Εὐδόξιος ὁ κακόφρων,
Εὐνόμιον ἀντ' αὐτοῦ κατέστησε τῆς Κυζίκου ἐπίσκοπον.

10 Τῷ δ' αὐτῷ χρόνῳ διῆγεν Οὐάλης ὁ βασιλεὺς ἐν Μαρ-
κιανουπόλει τῆς Μυσίας. σεισμός δὲ γέγονε μέγας καθ' ὅλης
τῆς γῆς ἐν τῇ ἰνδικτιῶνι ἐν νυκτί, ὡς καὶ ἐν Ἀλεξαν- D
δρεῖα πλοῖα προσορμιστάμενα τῷ αἰγιαλῷ ἐπαρθῆναι εἰς ὕψος,
καὶ ὑπερβῆναι τὰς ὑψηλὰς οἰκοδομὰς καὶ τὰ τεῖχη, καὶ με-
15 τατεθῆναι ἐνθὸν εἰς τὰς ἀυλὰς καὶ τὰ δώματα τὰ πλοῖα·
ὑπαναχωρησάσης δὲ τῆς θαλάσσης, ἔμεινεν ἐπὶ ξηρᾶς· οἱ δὲ
λαοὶ ἐκ τῆς πόλεως φεύγοντες διὰ τὸν σεισμόν, θεωράσαντες
τὰ πλοῖα ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, εἰς ἔρπαγῆν τῶν ἐν τοῖς πλοίοις
φορτίων ἐπῆλθον, καὶ ἐπιστρέψαν τὸ ὕδωρ πάντα ἐκάλυψεν·

1. τάλανες A, τάλαινες vulg. 2. Χαλκηδόνος A, Καλχηδόνος
vulg. 5. τὸ ἕτερούσιον A, τὸν ἕτερούσιον vulg. ὁ add.
ex A. 9. ἀντ' αὐτοῦ A, κατ' αὐτοῦ vulg. κατέστησε] ἔστη-
σε A. 10. Μαρκιανου πόλει A. 11. γέγονε μέγας καθ'
ὅλ. τ. γ. A, γενόμενος καθ' ὅλ. τ. γ. μέγας vulg. 13. προσ-
ορμιστάμενα A, προσωρμισμένα vulg. 14. οἰκοδομὰς καὶ τὰ
τεῖχη καὶ μεταθ. ἐνθὸν εἰς τὰς ἀυλὰς om. A. 16. ἔμεινεν A,
ἔμειναν vulg. 17. φεύγοντες A, φυγόντες vulg.

discerpserunt tyrannum: duces vero Angelonem et Gomarim proditionis
autores serra discindi iussit. hoc passi sunt miseri erga indignum
benevoli. tunc etiam Procopii metu muros Chalcedonis evertit: et
post Procopii mortem in fidem iterum motus est. eo tempore Cyzici
episcopum Eleusium coegit Valens filium dei diversae ab eo substan-
tiae confiteri. ille Cyzicum adveniens, et flagitium publice enuncians,
et qui sacra ulterius administraret agnoscens, se indignum, alium
sibi substitui precabatur: quo percepto perversus Eudoxius Eunom-
mium in ipsius locum Cyzici episcopum suffecit.

Hoc eodem anno Valens imperator Marcianopoli Mysiae urbe
moram egit. terrae motus autem maximus per universum orbem de-
cima indictione de nocte contigit, adeo ut Alexandrinae navigia littori
admota sursum, vel supra altiores aedes et muros sublata, intra ci-
vitatem in atria atque domos transportarentur: mari vero recedente
in sicco remanserunt. populus autem, qui ab urbe terrae motus
causa aufugerat, cum naves ita in sicco derelictas cerneret, ad de-

ἄλλους δὲ ναυτικούς διεγήσασθαι, ὡς κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν ἐν μέσῳ τοῦ Ἀδρια πελάγους πλέοντες καταληφθῆναι, ἐξαίφνης δὲ ἐν τῇ πελάγει εἰς τὸ ἔδαφος καθίσαι τὸ πλοῖον· καὶ

P. 48 μετὰ βραχὺ πάλιν ἐπανελθεῖν τὸ ὕδωρ, καὶ οὕτω πλεῦσαι.

A.M. 5860 Τούτῳ τῇ ἔτει Οὐαλεντινιανὸς ὁ μέγας ζωῆς τῆς αὐτοῦ 5
γαμετῆς Σεβήρης τῆς μητρὸς Γρατιανοῦ, ἔγνηεν παρανόμως
Ἰουστίναν διὰ κάλλος μαρτυρηθεῖσαν ὑπὸ Σεβήρης, ἐξ ἧς
ἔσχεν τέκνα Οὐαλεντινιανὸν νέον λεγόμενον, ὃν ὁ στρατὸς μετὰ
θάνατον τοῦ πατρὸς βασιλέα ἀνηγόρευσεν, καὶ θυγατέρας
B τρεῖς Ἰουσταν, Γράταν, Γάλλαν, ἣν καὶ ἔγνηεν ὁ μέγας Θεο- 10
δόσιος κατὰ δευτέρον γάμον, ἐξ ἧς ἐτέχθη αὐτῷ ἡ Πλακιδία,
Ἀρκάδιος δὲ καὶ Ὀνώριος ἐκ Πλακίλλης ἦσαν Θεοδοσίῳ τῆς
πρώτης γαμετῆς. ἔγραψεν δὲ καὶ νόμον παράνομον τῷ θέ-
λοντι δύο γυναῖκας ἔχειν κατὰ ταῦτον μὴ κολύεσθαι. Οὐά-
λης δὲ ὁ δυσσεβῆς δύο θυγατέρας ἔσχεν Ἀναστασίαν καὶ 15
Κάρωσσαν, ὧν καὶ ἐπ' ὀνόμασι δύο λουτρά ἐκτίσεν, καὶ τὸν
ἀγωγὸν τὸν μέχρι νῦν Οὐαλεντινιανικὸν λεγόμενον. τινὲς δὲ
φασιν ὅτι Δομνίκα ἡ γυνὴ Οὐάλεντος ἔπεισεν αὐτὸν ἀρειανί-
ζειν οὕτω σφοδρῶς. ἄλλοι δὲ ἱστοροῦσιν, ὅτι μετὰ τὸ βασι-

1. διεγήσασθαι A et alii, ἐξηγήσ. vulg. 2. τοῦ Ἀδρια A, τοῦ
Ἀνδρεῖα Γ, τοῦ Ἀδρίου πελάγους vulg. καταληφθῆναι, ἐξαί-
φνης δὲ A, καταληφθῆναι ἐξαίφνης, καὶ vulg. 6. γαμετῆς]
γυναϊκὸς alii. Σεβήρης A. 9. ἀνηγόρευσαν a c. 12.
δὲ add. ex A e. Πλακίλλης] Πλακίδης a e, 17. Οὐαλεν-
τινιανὸν A. λεγόμενον] καλούμενον a c.

praedandas merces in navigia congestas irruebat: verum aqua reversa cunctos involvit et obruit. retulerunt alii nautae, eadem hora se medio Adriatico mari agentes iter dē repente deprehensos ad fundum descendisse: moxque aqua recurrente navigationem resumpsisse et confecisse.

A. C. 360 Hoc anno Valentinianus senior, Severa uxore Gratiani matre adhuc inter vivos superstite, Iustinam ab ipsa Severa ob pulchritudinem commendatam illegitime duxit, ex qua Valentinianum iuniorē dictum suscepit, quem mortuo patre exercitus imperatorem salutavit: tres item filias ex eadem procreavit Iustam, Gratam et Gallam, quam secundas adiens nuptias magnus Theodosius duxit uxorem; ex qua nata est ei Placidia: Arcadius enim et Honorius ex priore coniuge Placilla concepti erant. sanxit ille legem plane illegitimam: volentē liceret duas uxores eodem tempore tenere. impius autem Valens duas filias genuit Anastasiam et Carossam, quarum nomine geminas aedificavit thermas, tum etiam aquaeductum in hanc usque diem Valentiniani appellatione celeberrimum excitavit. caeterum Dominicam Valen-

λεῦσαι βαπτισθεῖς ὑπὸ Εὐδοξίου ὄρχη, διεβηβαιώσατο αὐτὸν ἐν αὐτῷ τῷ βαπτίσματι τὰ Ἀρείου ἠρμονεῖν, καὶ μὴ δέχεσθαι τὸ ὁμοούσιον, καὶ οὕτως ἀμφοτέροι μυχροὺς διωγμοὺς κατὰ τῶν ὀρθοδόξων ἐκίησαν οἱ ἀνόσιοι. πέμπουσι δὲ καὶ πρὸς 5 Λιβέριον τὸν Ρώμης Εὐστάθιον τὸν Ἀρμένιον, καὶ Σιλβανὸν τὸν Ταρσοῦ, καὶ Θεόφιλον Κασταβάλων, ὑπισχνούμενοι δι' αὐτῶν δέχεσθαι τὸ ὁμοούσιον. οὗτοι Λιβεριῷ ἔγραψαν ὑπὲρ τοῦ ὁμοουσίου λιβέλλον ἔδωκαν, ὁμολογήσαντες πᾶσαν αἵρεσίν ἀποστρέφουσαι ἐναντιουμένην τῇ ἐν Νικαίᾳ συνόδῳ. οὗς καὶ 10 ἀποδεξάμενος Λιβέριος, ἐκοινωνήσεν, γράψας τοῖς τῆς ἀνατολῆς, μαρτυρῶν αὐτοῖς ὀρθοδοξίαν. ἐν Μαρκιανουπόλει δὲ Οὐάλης στρατεύων κατὰ Γότθων, παρεχέμαζεν ἐκεῖ.

Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Ἀνιανῶ ἔτος α'.

A.M. 586.

Τούτῳ τῷ ἔτει σύνοδος ἐν Τυάνοις γέγονεν, ἐν ἣ ἐύρε- V. 39
15 θησαν Εὐσέβιος ὁ Καισαρείας Καππαδοκίας, Γρηγόριος ὁ Να- P. 49
ζιανζοῦ, ὁ πατὴρ τοῦ Θεολόγου Γρηγορίου, καὶ ὁ Μελιτινῆς Ὑτρήιος, καὶ ἕτεροι, οἳ τινες τοῖς Λιβεριῶν γράμμασιν ἀγαλλιασάμενοι πᾶσι τοῖς ὀρθοδόξοις ἐπισκόποις ἐσήμαναν παραγνέσθαι εἰς Ταρσὸν ἐπὶ βαβαιώσει τῆς ὀρθῆς πίστεως, ὅπερ

3. ἀμφοτέροι a c, οἱ ἀμφ. vulg. 7. ἔγραψαν b c d ἔγρα-
φον vulg. ὑπὲρ τοῦ A, καὶ ὑπὲρ τοῦ vulg. 8. ἐπέδωκαν A.
ὁμολογήσαντες A a, ὁμολογοῦντες vulg. 10. ἀποδεξάμενος A,
ἐποδ. vulg. 12. παρεχέμαζεν A. 15. Εὐσέβιος A, ὁ Εἰδσ.
vulg. Γρηγόριος A, καὶ Γρ. vulg. 16. Γρηγορίου om. a.

lis coniugem ei tantam pertinaciam ad Arianas partes suggestisse quidam arbitrantur: narrant alii, cum suscepto iam imperio baptizaretur ab Eudoxio, Arianorum sententiam tenere nec unquam consubstantialis confessionem suscepturum dato sacramento se adstrinxisse: atque ita deinceps variis persecutionibus in ecclesiam motis ambo vexaverunt orthodoxos. ad Liberium autem Romanum episcopum mittunt Eustathium Armenium, Sylvanum Tarsensem et Theophilum Castabolorum episcopos, eorum opera se consubstantialis fidem suscepisse confirmantes. hi litteras dant ad Liberium, et consubstantialis dogmati probando libellum offerunt, quo haeresim omnem Nicaenae synodo contrariam se aversari profitentur: receptos in communionem Liberius admisit; datisque commendatitiis et formatis eorum fidei, velut orthodoxae, testimonium reddidit. Valens demum expeditione adversus Gotthos mota Marcianopoli hiemavit.

Antiochiae episcopi Aniani annus primus.

A. C. 361

Hoc anno synodus apud Tyana coacta, cui interfuerunt Eusebius Caesareae in Cappadocia et Gregorius Nazianzi, pater Gregorii Theologi, et Otreius Melitinae, et alii praesules, qui Liberii litteris exhibitati, cunctis orthodoxis episcopis, Tarsum suis decretis rectam fidem

ἀκούσας Οὐάλης ἐκόλυσε γενέσθαι. Εὐδόξιος δὲ πάλιν Οὐά-
 λεντα παρεσκεύασεν κελεῦσαι τοῖς κατὰ τόπον ἄρχουσιν ἐξορι-
 σθῆναι πάντας τοὺς ὑπὸ Κωνσταντίου ἐξορισθέντας. τότε
 Ἀθανάσιος ἐκουσίως ἐξῆλθεν Ἀλεξανδρείας, μὴ συγχωροῦν-
 τος τοῦ δήμου τῇ ἄρχοντι ἐκβαλεῖν αὐτόν, ὃς καὶ πολὺν χρό- 5
 νον ἐκρύπτετο ἐν πατρῷ μνημείῳ· ὕστερον δὲ Οὐάλης φόβῳ
 στάσεως τῶν Ἀλεξανδρέων ἔγραψεν ἐπανελθεῖν τὸν Ἀθανά-
 σιον. τῆς δὲ κοινωνίας Εὐδόξιου ἀπέσχισεν Εὐνόμιος διὰ
 τὸ μὴ κοινωνεῖν Εὐδόξιον Ἀετίῳ τῷ διδασκάλῳ Εὐνομίου. εἰ
 γὰρ καὶ ἀμφοτέροι ὁμόφρονες ἦσαν· ἀλλὰ διὰ τὸ παρὰ πάν- 10
 των μισεῖσθαι Ἀετίον, Εὐδόξιος ἀπεστρέφετο αὐτόν, μὴ αἰ-
 σχυνόμενος προδήλως ταῖς οικείοις δόγμασιν, ὡς ἀσεβῆσιν,
 ἀποστρέφεσθαι. Εὐνόμιος γὰρ ὑπογραφεὺς γέγονεν τοῦ ἀθέου
 Ἀετίου σοφιστικῶν λόγων μαθῶν, ἐξ ὧν δῆθεν ἐκόμπαζεν,
 Ἐτῶν θείων γραφῶν ἀμύητος ὢν πάντη, ὡς δηλοῦσι μάλιστα 15
 οἱ ἐπὶ αὐτοῦ τόμοι. οἱ δὲ Κυζικηνοὶ ἐδίωξαν Εὐνόμιον ὡς
 αἰρετικὸν καὶ βλάσφημον. οὗτος δὲ ἐλθὼν ἠνώθη Εὐδοξίῳ·
 δεῖνός δὲ ἦν βλάσφημος, τολμῶν λέγειν· ὅτι ὁ θεὸς περὶ τῆς

1. Οὐάλης] ὁ βασιλεὺς a. 2. τοῖς — ἄρχουσιν om. f. 3. post
 ἐξορισθέντας b haec addit: ἐπισκόπους καὶ ὑπὸ Ἰουλιανοῦ καὶ
 Ἰοβιανοῦ ἀνακληθέντας. 4. ἐξῆλθε τῆς Ἀλ. A. 6. μνηματι b.
 7. τῶν add. ex A. τὸν add. ex A. 17. οὗτος A, οὕτως
 vulg.

confirmaturi ut accederent, indixerunt. hoc cum ad Valentem fuis-
 set perlatum, prohibuit fieri. Eudoxius vero cunctos sub Constantio
 in exilium actos, suis per quaeque loca magistratibus, ut in exilium
 pariter mitterent, Valentem iubere rursum impulit. tunc Athanasius,
 cum plebs Alexandrina ipsum a praefecto expelli minime sineret,
 urbe sponte excedens, in paterno sepulchro diutissime latuit. demum
 vero Valens Alexandrinorum seditionem veritus Athanasium revocari
 rescipit. Eudoxii communione semet segregavit Eunomius, quod
 cum Aetio Eunomii magistro communionem habere nollet Eudoxius.
 quamvis enim in unam sententiam uterque iret, tamen quod omnium
 odiis obiceretur Aetius, ipsum aversabatur Eudoxius; nec quantum
 ipse hoc facto propriis dogmatibus, tanquam impiis, detraheret, aut
 alienum aperte se redderet, advertebat vel reverebatur. Eunomius
 siquidem varium et excultum, quale sophistarum est, dicendi genus
 edocendus, a deo extorris Aetii fuit amanuensis, ex quo praesump-
 tionis aura in eius animum immissa; nulla licet ex parte divinarum
 litterarum rudimentis esset initiatus, ut septem ab eo tomi conscripti
 liquido manifestant. caeterum Cyziceni Eunomium velut haeticum
 et blasphemum expulerunt. profectus ille iunctus est Eudoxio. quia
 blasphemus mirum in modum extitit, enunciare ausus: deum praeter

ιδίας ουσίας οὐδὲν οἶδεν πλέον ἡμῶν. ἑλληνικοῦ δὲ διωγμοῦ πλείονα συνέβη τοῖς ὀρθοδόξοις ἐπὶ Οὐάλεντος καὶ Εὐδοξίου τῶν ἀσεβῶν.

Τούτῳ δὲ τῷ χρόνῳ Εὐδοξίου τελευτήσαντος Δημόφιλον Ἰσβιανῶν προεβάλλοντο ἐπίσκοπον. οἱ δὲ ὀρθοδόξοι Εὐάγριον τινα, ὃν ἐχειροτόνησεν Εὐστάθιος ὁ ἱερός Ἀντιοχείας λαθραίως διάγων ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπανελθὼν ἐκ τῆς ἐξορίας ἐπὶ Διοκλητιανοῦ· μὴ εὐρῶν δὲ αὐτὸν ζῶντα ἐν τῇ πόλει ἐκρύπτετο. τὴν δὲ Εὐάγριον χειροτονίαν ἀκούσας Οὐάλης ἐν Μαρκιανουπόλει διάγων Εὐστάθιον μὲν τὸν ἱερόν εἰς Βιζύην ἐξώρισεν, Εὐάγριον δὲ τῆς πόλεως ἐκβαλὼν, Δημοφίλῳ τὰς ἐκκλησίας παρέδωκε τῷ Ἀρειανῷ.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Δημοφίλου ἔτος α'. A.M. 586a

Τούτῳ τῷ ἔτει Οὐάλεντι τῷ δυσσεβεῖ προσειάν ἀπέ-
15 στείλαν οἱ ὀρθοδόξοι ἐν Νικομηδείᾳ ἐλθόντι ἄνδρας ἱερατικούς ὀδοήκοντα πέμψαντες, ὧν προηγούντο Θεόδωρος καὶ V. 40 Οὐρβανὸς καὶ Μενέδημος, οὓς πάντας σὺν τῷ πλοίῳ ὑφαφθῆναι Οὐάλης ἐκέλευσεν· καὶ πάντες σὺν τῇ νηὶ κατεφλέχθησαν μέχρι Λακίζων τοῦ πλοίου διαρκέσαντος.

1. οἶδεν om. A f.	2. τοῖς ὀρθοδόξοις om. a.	4. δὲ add.
ex A.	5. προεβάλλοντο A, προέβαλον vulg.	10. Βιζύην A
b e, Κύζικον vulg.	14. ἀνεστειλλαντο b.	16. ὀδοήκοντα]
πάντε A.	17. ὑφαφθῆναι A, ὑπαφθ. vulg.	19. Λακίζων-
τος A e, Λακιδίζων b, Λακίοντος f.		

aut supra nos de propria natura nullam cognitionem habere. sub impiis istis Valente et Eudoxio multo asperiora, quam quae suis persequentionibus gentiles exercuerint, orthodoxis acciderunt.

Hoc anno, mortuo Eudoxio, Demophilum episcopum sibi praefecerunt Ariani, Euagrium quendam ex adverso elegerunt orthodoxi. hunc Eustathius sacer Antiochiae praesul Cpoli clam degens consecravit, reversus mirum ab exilio Ioviani principis edicto, quem cum vivum non offendisset, occulte morabatur in urbe. audita Euagrii ordinatione Valens Marcianopoli moram trahens sacrum Eustathium relegavit Bizyam, expulsoque Cpoli Euagrio, ecclesias Demophilo Ariano commendavit.

Cpolis episcopi Demophili annus primus.

A. C. 362

Hoc anno ad impium Valentem Nicomediam profectum legationem summiserunt orthodoxi viros ex ecclesiastico ordine octoginta, quorum principes erant Theodorus, Urbanus et Menedemus: quos omnes ipso quo appulerant navigio igne supposito Valens concremari iussit. omnes itaque cum nave ad Daciza usque semper ardente consumpti.

- A.M. 5863 Τούτη τῆ ἔτει Οὐάλης ὁ μιὰρὸς τοῖς Ἑλλησιν ἄδειαν ἔδωκεν θυσίας καὶ πανηγύρεις ἐπιτελεῖν· ὡσαύτως καὶ Ἰουδαίους ἔθαλπεν καὶ ἐτίμα. μόνους δὲ τοὺς ὀρθοδόξους καὶ τὰ τῆς ἀποστολικῆς ἐκκλησίας ἦν δεινῶς διώκων.
- A.M. 5864 Τούτη τῆ ἔτει Οὐάλης ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας εἰσελθὼν πάνδεινα τοῖς ὀρθοδόξοις ἐνεδείξατο πολλοὺς ἀνελὼν μαχαίρα, καὶ ἄλλους ἀποπνίξας εἰς τὸν παραρρέοντα ποταμὸν· ὡσαύτως δὲ καὶ τὴν Ἑδεσαν καταλαβὼν χεῖρονα ἔπραξεν, κελύσας Μοδέστῳ τῆ ἐπάρχῳ τὸ πλῆθος τῶν ὀρθοδόξων συλλαβεῖν εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Θωμᾶ συνερχόμενον, καὶ φονεῦσαι. τὸ δὲ κατὰ τὴν γυναῖκα συμβὰν τὴν ἔλκουσαν τὸ τέκνον σπουδῆ ἐπὶ τὸν θάνατον, τὸν τε Οὐάλεντα ἤσχυεν, καὶ τὸν ἔπαρχον κατέπληξεν, καὶ τὸ ἄγος ἐκώλυσεν, θεοῦ δηλονότι τοῦτο οἰκονομήσαντος. Εὐσέβιον δὲ τὸν Σαμοσάτων ἐξώρισεν εἰς τὴν Θρόγκην, ὅτε καὶ πλεόν ἐθανμαστώθῃ ὁ ἅγιος ἔκονσιώς τῆς πόλεως ἐξελθὼν, καὶ ἀκολοθήσας τοῖς ἐλαύνουσι, μὴ συγχωροῦντος τοῦ λαοῦ· ἀντ' αὐτοῦ δὲ οἱ Ἀρειανοὶ Εὐνόμιον τινα Ἀρειανὸν διάπυρον προεβάλοντο, ᾧ οὐδεὶς τῶν Σαμοσαυτέων ἐκοινώνησεν. τούτου λουομένου, καὶ τὸν

2. ὡσαύτως] οὕτως δὲ b. καὶ Ἰουδαίους — — ποταμὸν· ὡσαύτως om. A. 3. ἔθαλπεν καὶ add. ex b. μόνους] μόνον a. 4. ἦν om. b. 9. ἐπάρχῳ a. συλλαβεῖν] συνελεῖν f. 13. ἔπαρχον b, ὑπαρχον vulg. δῆλον A. 15. διε] διε b. ἐθωμάσθη A. 18. προεβάλοντο A, προεβάλλ. vulg.

- A. C. 363 Hoc anno sacrorum et conventuum agendorum gentilibus potestatem fecit aelestus Valens: Iudaeosque praecipuo cultu prosequeretur: solos duntaxat orthodoxos persequebatur, et res ad apostolicam ecclesiam spectantes deprimebat.
- A. C. 364 Hoc anno Valens Antiochiam Syriae profectus atrociam quaeque in orthodoxos exercuit supplicia, plurimos occidit gladio, alios in praeterfluentem fluvium demersit. sic etiam Edessam adveniens peiora multo patravit. modestum enim praefectum plebem orthodoxam ad S. Thomae sacram aedem congregatam concludere praecipit, et crudeliter mactare. quod autem mulieri accidit, quae cursu concitato filium parvulum ad necem trahebat, Valenti pudorem incussit, praefecti perculit animum, et dirum facinus, ne progredere-tur, deo nimirum ita disponente, compescuit. Eusebium porro Samosatensium episcopum exulare iussit in Thraciam: quo factum est, ut sanctus sponte decedens ex urbe et populo quamvis obsistente ageutes se propteranter insequens maiorem de se mirandi causam daret. in eius vero locum Eunomium Arianarum partium insignem patrum intruserunt Ariani, cuius communionis Samosatensium nullus

λαὸν συλλούσασθαι προτρεπομένου, εἰ μὴ τὸ ὕδωρ τῆς ἐμβά-
της ἐν ἧ εἰσῆλθεν Εὐνόμιος ἐκένωσαν, καὶ ἄλλου ἐπλήρωσαν, D
οὐκ ἠρέχοντο λούσασθαι, μεμιάνθαι, λέγοντες, ὑπὸ Εὐνομίου
τὸ πρότερον. ὅπερ μαθὼν ἔφυγε τῆς πόλεως ἀσπόνδως μι-
5 σούμενος. τούτου δὲ ὑποχωρήσαντος, Λουκίον τινα προφανῆ
λύκον Ἀρειανοὶ προεβάλλοντο. ὁμοίως καὶ ἐν Καππαδοκίᾳ
τὰς ἐκκλησίας Ἀρειανοὺς παραδοῦναι ἐσπούδαζεν, τῆς ἐναν-
τιώσεως δραξάμενος, ἧς ἔσχεν παρὰ τοῦ μεγάλου Βασιλείου
πρεσβυτέρου τότε τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Καισαρείας ὑπάρ-
10 χοντος, καὶ Εὐσέβιον τὸν ἐπίσκοπον διεγείροντος εἰς ζῆλον
ὀρθοδοξίας, μὴ ὑπείκειν τῇ δυσσεβείᾳ Οὐάλεντος.

Περσῶν βασιλέως Ἀρταξῆρος, Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου A. M. 5865
Πέτρου, Ἀντιοχείας πάλιν Μελητίου ἔτος α'. P. 51

Τούτῳ τῷ ἔτει Οὐάλεντος ἐν Ἀντιοχείᾳ διάγοντος εὐρέ-
15 θησάν τινες ἐπιβουλὴν κατ' αὐτοῦ μελετώτες· καὶ ἀνῆρέ- V. 41
θησαν σίλφος ἀσεβῶν. διὰ γὰρ μαντιῶν καὶ θυσιῶν τὴν
συσκευὴν κατεργάζοντο. τοῦ δὲ πολυάθλου καὶ πολλὰ κα-
μόντος Ἀθανασίου μεταστάντος πρὸς κύριον, ἐπισκοπήσαντος B
ἔτη ἕξ καὶ τεσσαράκοντα, ἐν διωγμοῖς δὲ καὶ τοῖς ὑπὲρ εὐ-
20 σεβείας κινδύνοις τὰ τεσσαράκοντα, Πέτρος τὴν ἐπισκοπὴν

2. Εὐνόμιος A, ὁ Εὐν. vulg. 5. προχωρήσαντας Par. 6.
προεβάλλοντο A, προεβάλλ. vulg. 7. Ἀρειανοῖς add. ex A.
8. παρὰ τοῦ A, παρ' αὐτοῦ τοῦ vulg. 9. μεγάλης om. A.

sese consortem adiunxit. hic ad publica balnea progressus, cum po-
pulum simul lavari adhortaretur, nullus lotum ire sustinuit, quin
prius qua laverat aqua, receptaculum integre purgaretur, et alia re-
cens infunderetur. infecta est, dicebant, prior aqua ab Eunomio.
quod cum ille resciret, se nimirum irreconciliatis animis infensum,
civitatis discessu se ipsum damnavit. eo dilapso, Lucium quendam
lupum manifestum promoverunt Ariani. Cappadociae pariter ecclesias
Arianis committere studebat Valens, accepta vexandi causa ex gene-
roso Basilii tunc magnae ecclesiae Caesariensis presbyteri animo quo
se tunc opposuit, et Eusebium episcopum in verae fidei defensionem,
ne Valentis impietati succumberet, fortiter excitavit.

Persarum regis Artaxeris, Alexandriae episcopi Petri, Antiochiae A. C. 365
episcopi Meletii iterum annus primus.

Hoc anno Valente Antiochiae moram agente deprehensi sunt
quidam in eum insidias meditati, qui omnes, ceu profanorum et im-
piorum hominum globum componentes, e medio sublati sunt; per di-
vinationes enim et impura sacrificia machinam facinoris construxerant.
iam vero exercitativissimo et continuis laboribus assueto illo Christi
athleta, Athanasio, inquam, ad dominum migrante, post gesti episco-

διεδέξατο, ὃν οἱ Ἀρειανοὶ διὰ τινος Μάγνου τῶν βασιλικῶν
 θησαυρῶν ταμῖα ἀπήλασαν· Λούκιον δὲ ἀντικατέστησαν·
 τότε πολλοὶ τῶν ὀρθοδόξων ἀνδρῶν, καὶ γυναικῶν παρθένων
 ἀθέως ἠκίσθησαν, πολλοὶ δὲ καὶ ἐν βασύνοις ἐτελείαθησαν.
 ὁ δὲ Πέτρος φυγὰς εἰς Ῥώμην ᾤχετο πρὸς Δάμασον, ὡς 5
 δμόδοξον· ὅτε καὶ τὰ γενόμενα ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δι' ἐπιστο-
 λῆς ἔγραψεν φρικώδη ὑπὸ Ἀρειανῶν· τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ὁ
 C Βασίλειος τῆς Καισαρέων ἐπισκόπησεν, Εὐσεβίου εὐσεβῶς κοι-
 μηθέντος.

A.M. 5866 Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀμβρόσιος μετὰ Αὐξέντιον τῆς ἐκκλη- 10
 σίας Μεδιολάνων ἠγήσατο οὕτως. τοῦ δήμου στασιάζοντος
 περὶ προβολῆς ἐπισκόπου, Ἀμβρόσιος ἡγεμὼν τῆς χώρας τελῶν
 D ἐπέμφθη ὑπὸ Οὐαλεντιανοῦ τοῦ βασιλέως ἐκεῖσε διάγοντος
 κωλύσαι τὴν στάσιν, ἀβάπτιστος μὲν ἔτι ὢν, πάνν δὲ τοῦ
 δικαίου φρονιζῶν, καὶ τοὺς μείζονας ἄρχοντας γενναίως διε- 15
 λέγγων ἀδικοῦντας. ὁ οὖν δῆμος παυσάμενος τῆς ἔριδος,
 ὁμοφώνως τὸν Ἀμβρόσιον ἐπίσκοπον ἐψηφίσαντο, ὅπερ ἀκού-
 σας Οὐαλεντιανὸς ἐκέλευσε μνηθέντα χειροτονηθῆναι τὸν
 Ἀμβρόσιον ἐπίσκοπον, εὐχαριστῶν ἐπ' ὅψει πάντων τῷ Θεῷ

2. ταμῖα A, ταμεία vulg. ἀντικατέστησαν Par. 4. καὶ
 add. ex A. 7. ἔγραψαν A et alii. 8. ἐπισκόπησεν] ἐπί-
 σκοπος A, fort. ἠπισκόπησεν. 14. μὲν add. ex A. 16.
 ὁ οὖν A, ὁ δὲ vulg. 17. ὁμοφώνως A, ὁμοφρόνως vulg.
 ἐψηφίσαντο A, ἐψηφίσατο vulg.

patus annos sex et quadraginta, quorum integros quadraginta in per-
 secutionibus periculisque pro fide et pietate susceptis peregerat, Pe-
 trus sedis obtinuit successionem, quem Ariani ope magni cuiusdam
 regio aerario praefecti, Lucio in thronum restituto, expulerunt.
 plerique tunc orthodoxorum, viri, mulieres, virgines verberibus foede
 sunt lacerati, plures etiam perierunt. Petrus autem, significatis prius
 per epistolam Arianorum horrendis sceleribus, Alexandria fugitivus,
 ad Damasum catholici dogmatis consortem Romam pergebat. eodem
 anno Caesariensis ecclesiae factus est episcopus Basilius, Eusebio piam
 nec nomine alienam mortem obente.

A. C. 366 Hoc anno post Auxentium Mediolanensium. ecclesiae Ambrosius
 praeficitur episcopus in hunc modum. tumultuante de episcopi electione
 populo, Ambrosius provinciae praesidem agens, tumultum sedaturus a
 Valentiniano ibi tunc forte moram habente mittitur. nondum ille sacro
 tinctus erat baptisate, iusti tamen et aequi praecipuam curam gere-
 bat, et insignes quosque magistratus, praeter iuris placita nonnihil
 perpetrantes generoso ductus animo arguebat. populus dissensione
 deposita, una voce unaque sententia designat episcopum Ambrosium.
 quod cum audiret Valentinianus, confestim Ambrosium sacro bap-
 tis-

καὶ λέγων· χάρις σοι, δέσποτα, παντοκράτωρ, σῶτερ ἡμέ-
 τερε, ὅτι ψυχὰς ἐνεχείρισας τῷδε τῷ ἀνδρὶ σωμάτων ἀρχοντι P 5a
 παρ' ἐμοῦ γενομένῃ, καὶ τὰς ἐμὰς ψήφους δικαίας ἀπέφη-
 νας. Λούκιος δὲ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πολλὰ κακὰ σὺν τοῖς Ἀρεια-
 5 τοῖς διεπραΐξατο. ἠδὰς γὰρ δαιμόνων εἰς τὴν Θεωνᾶ ἐκκλη-
 σίαν ἦδον καὶ ὄρχηστὰς εἰσήγον, τῶν παρθένων τὰς ἐσθῆτας
 ἀποσκαπάζοντες, σὺν θυμῷ ῥινοκτυποῦντες, γυμνὰς διὰ τῆς
 πόλεως περιῆγον, ἀσελγῶς αὐταῖς χρώμενοι· τὰς δὲ καὶ
 ἀπέλлон, μηδὲ πρὸς ταφήν δόντες τοῖς γονεῦσι τὰ σώματα
 10 αὐτῶν λίαν ὀδυρομένοις. εἰς δὲ τὸ θυσιαστήριον ἔνδον μει-
 ράκιον ἀσελγῆς αἰσχροουργῆσαι ἀνήγαγον. τῆς δὲ δύσεως πά-
 σης τριάδα ἑμοούσιον πρεσβευούσης, ἤτησαντο Οὐαλεντινια-Β
 νόν, καὶ ἐποίησαν σύνοδον ἐν τῷ Ἰλλυρικῷ, καὶ τὴν ἐν Νι-
 καίᾳ πίστιν ἐκύρωσαν. ἴδικτον δὲ Οὐαλεντινιανὸς ἔγραψεν
 15 τοῖς ἐν Ἀσίᾳ καὶ Φρυγίᾳ καὶ πάσῃ τῇ ἀνατολῇ ἐπισκόποις
 ἐμμένειν τοῖς ὠρισμένοις παρὰ τῆς συνόδου παρεγγυώμενος,
 κοικωνόν καὶ Οὐάλεντα τὸν ἀδελφὸν καὶ Γρατιανόν τὸν υἱόν V. 4a
 ἐν τῷ ἴδικτῳ προσλαβόμενος. τότε καὶ Γρηγόριος ὁ Θεολό-
 γος

1. παντοκράτωρ A, παντοκράτωρ vulg. 3. ἀπέφηνας A, ἀπο-
 φήνας vulg. 5. δαιμόνων b, δαιμονίων vulg. 6. εἰσήγον
 A, εἰσήγαγον vulg. 12. ἤτησαντο A, ἤτησαν vulg. 14.
 Ἰνδικτον A a c d e f, ut et mox Ἰνδίκτω: sed tamen un-
 ice verum esse videtur ἡδικτον. cfr. p. 203 D. 15. τῆ add.
 ex A.

matris ritu initiatum praecipit episcopum ordinari, sub omnium con-
 spectu deo gratias referens his verbis: gratias tibi domine omni-
 potens, salvator noster, quod huic viro, cui corporum demandaveram
 magistratum, tu, suffragio meo a iuris tramite nullatenus declinasse
 probato, animarum curam commiseris. Lucius porro iuvantibus Aria-
 nis multa mala Alexandriae perpetravit. daemonum siquidem canti-
 lenas in ecclesia, quae Theonae nomine dicitur, una cum saltatoribus
 introductis cecinere; virgines etiam vestibus reductis in faciem nu-
 das per urbem cum atrocissimis conviciis circumducentes impuden-
 tissime constupraverunt: sed et plerasque reductas, quarum etiam
 corpora parentibus misere deposcentibus in sepulturam reddere re-
 cusarunt. quinetiam intus ad ipsum altaris sacrarium puerum cynae-
 dum ad turpia officia illic praestanda adduxerunt. cum vero totus
 occidentis consubstantialis trinitatis fidem profiteretur, facta suis peti-
 tionibus a Valentiniano potestate, synodus in Illyrico coegerunt, qua
 Nicaeae fidem expositam confirmavere. Valentinianus quoque edi-
 ctum ad Asiae, Phrygiae, totiusque orientis episcopos rescripsit, quo
 ipsos a synodo decretis stare iubebat, et in hunc finem Valentem
 fratrem et Gratianum filium datae sententiae socios adhibuit. tum

γος τῆς κατὰ Κωνσταντινοῦπολιν ἐκκλησίας προέστη ταῖς Βασιλείου, καὶ Μελετίου, καὶ τῶν λοιπῶν τῆς εὐσεβείας ὑπερμάχων εἰσηγήσειν. καὶ εἰ μὴ φθάσας τὴν πόλιν ἀνεκαλέσατο, πῦσα ἂν τῆς Ἀρείου καὶ Εὐνομίου λάβῃς ἐπεπλήρωτο πάσας γὰρ τὰς ἐκκλησίας αὐτοὶ κατεῖχον, πλὴν τοῦ εὐκτηρίου 5 Ἀναστασίας τῆς μάρτυρος· ἐπισκόπει δὲ τῶν Ἀρειανῶν Δημόφιλος. Γρηγόριος δὲ τότε ὁ Νύσσης καὶ Πέτρος, ἀδελφοὶ Βασιλείου, διέλαμπον, Ὅπτιμός τε ἐν Πισιδίᾳ, καὶ Ἀμφιλόχιος ἐν Ἰκονίῳ. Βάρσῃν δὲ τὸν ἐπίσκοπον Ἐδέσσης καὶ Πελάγιον Λαοδικείας, ὡς προμάχους τῆς ὀρθοδοξίας ὁ Οὐάλης ἐξώρισεν· Οὐαλεντιανὸς δὲ ὠνείδισεν Οὐάλεντα τὸν ἀδελφόν, ὡς κακόδοξον, μὴ πέμψας αὐτῷ βοήθειαν κατὰ τῶν 10 Δ Γότθων αἰτοῦντι, ἀλλ' εἰπῶν· οὐ θέμις ἀμύνειν ἀνδρὶ Θεομάχῳ.

A.M. 5867 Τούτῳ τῷ ἔτει Οὐαλεντιανὸς ὁ μέγας ἐτελεύτησεν ἑτῶν 15 ὀγδοήκοντα τεσσάρων, βασιλεύσας ἔτη ἕνδεκα, τρὶσχι τοιῶδε. Σαυρομάται, ἔθνος μικρόν τε καὶ οἰκτρόν, ἐπαναστάντες αὐτῷ καὶ ἡττηθέντες, πρέσβεις ἐπέμψαν αἰτοῦντες τὴν εἰρήνην. Οὐαλεντιανῶ δὲ τοὺς πρέσβεις ἐρωτῶντος, εἰ πάντες οἱ Σαυρομάται τοιοῦτοὶ εἰσιν τοῖς σώμασιν οἰκτροί; καὶ αὐτῶν 20

4. ἂν om. A. 5. τὰς add. ex A. 6. ἐπισκόπει A, ἐπισκόπησεν.
7. δὲ om. A. καὶ Πέτρος A, καὶ ὁ Πέτ. vulg.
9. Βάρσῃν A et alii, Βαρσύν vulg. Ἐδέσσης A, Ἐδίσης vulg.
10. τῆς add. ex A. 11. δὲ add. ex A.

etiam Gregorius theologus Basilii, Meletii, et aliorum pietatis propugnatorum industria Cpolitanae ecclesiae regimen suscepit: ac nisi sua diligentia ad sincerum fidei sensum urbem revocasset, illam utique totam Ariana contagio suis erroribus infecisset. cunctas enim, dempto Anastasiae martyris oratorio, ecclesias illi occupaverant: quorum Demophilus episcopum agebat. eo tempore Gregorius Nyssae antistes, et Petrus Basilii fratres, Optimus quoque Pisidiae et Amphilo-chius Iconii praesules clari habebantur. Barsen porro Edessae episcopum, et Laodiceae Pelagium, ceu rectae fidei propugnatores, Valens in exilium eiecit: Valentinianus iniquum facinus fratri Valenti exprobravit, et auxiliares copias reprimendis Gotthorum incurribus mittere detrectavit, dicens: homini bellum deo inferenti suppetias ferre, mihi nefas est.

A. C. 367 Hoc anno magus Valentinianus annis vitae 84 imperii undecim exactis vitam hoc pacto finivit. Sauromatae, gens pusilla et infirma, Valentiniano rebellantes, et perdomiti, pacis petendae gratia legatos ad eum miserunt. eo legatos interrogante, num Sauromatae cuncti adeo

εἰπόντων, ὅτι τοὺς κρείττονας πάντων ᾧδε ἔχεις καὶ δοῦς· ἀνα- p. 53
 κρῆξας βιαίως ἔφη· δεῖνὰ Ῥωμαίων ἢ βασιλεία ὑπομενεῖ,
 εἰ Σαυρομάται τοιοῦτοι ὄντες
 Ῥωμαίων κατεξανίστανται. ἐκ δὲ τῆς διαστάσεως καὶ τοῦ
 5 κρότου τῶν χειρῶν φλεβὸς ῥαγείσης, καὶ πλείστου ἀναδοθέν-
 τος αἵματος, ἐν τινι φρουρῇ Γαλλίας θνήσκει, μηνὶ Αἴφ ιζ',
 ἰνδικτιῶνος γ'. Γρατιανοῦ δὲ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ μὴ εὐρεθέντος
 ἐκείσε, καὶ Οὐάλεντος ἐν Ἀντιοχείᾳ διάγοντος, τὸ εὐρεθὲν
 στρατόπεδον ἐν τῇ τόπῳ, ἐν ᾧ ἐτελεύτησεν Οὐάλεντινιανὸς ὁ
 10 μέγας, Οὐάλεντινιανὸν τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ὄντα ἑτῶν δ' ἀνηγό-
 ρησεν Αὐγουστον, συμπαρούσης καὶ Ἰουσίτης τῆς μητρὸς
 αὐτοῦ ἐν τῇ Παννονίᾳ. τοῦτο μαθὼν Γρατιανὸς τὸν μὲν Β
 ἀδελφὸν αὐτοῦ εἶχεν συμβασιλεύοντα μεθ' ἑαυτοῦ, τοὺς δὲ
 ἀναγορεύσαντας διαφόροις τρόποις ἐτιμωρήσατο, διὰ τὸ παρὰ
 15 γνάμην αὐτοῦ τοῦτο γενέσθαι. Οὐάλης δὲ κατὰ Γότθων
 Τραϊανὸν στρατηγὸν πέμπει, ὃς ἠττηθεὶς ἀτίμως, ἀνέκαμψεν.
 ὀνειδιζόμενος δὲ μαλακίαν ὑπὸ Οὐάλεντος, ἀπεκρίνατο· οὐκ
 ἐγὼ ἠττημαι, βασιλεῦ· ἀλλὰ σὺ ὁ κατὰ Θεοῦ στρατευόμενος
 καὶ τὴν αὐτοῦ ζοπὴν προξενῶν τοῖς βαρβάροις. πολλοὺς δὲ

1. ἔχεις καὶ δοῦς A, ἔχεις, οὐς καὶ δοῦς vulg. 2. ὑπομενεῖ] ὑπομείνη A, ἀπομείνει vulg. 6. τῆς Γαλλίας alii codd. ιζ'] ζ' A. 10. ὄντα A, ὡς vulg. 12. τῇ Παννονίᾳ A, τῇ Παννονίᾳ χῶρῳ vulg. 13. μεθ' ἑαυτοῦ A, μετ' αὐτοῦ vulg. 15. Οὐάλης — πέμπει om. A. 16. Τραγιανὸν b f. 18. ὁ add. ex A.

misero et despicabili forent corporis aspectu? responderunt: reliquis praestantiores hic tenes et coram conspicias. violentius ille inclamans, dixit: male agitur cum Romano imperio, quod in Valentinianum desinit: cum Sauromatae adeo viles adversus Romanos insurgere audeant. ex clamoris vero contentione et manuum violento compfoso rupta vena, et plurimo sanguine emisso, mensis Dii decimo septimo, indictione tertia moritur in quodam Galliae castello. Gratiano eius filio absente, et Valente Antiochiae degente, exercitus loco quo magnus Valentinianus obiit repertus, Valentinianum eius filium quadriennemem, Iustina eius matre in Pannoniae provincia praesente, Augustum declaravit. Gratianus eo percepto fratrem quidem in imperii consortium admisit: quod autem ex proprio consilio id non processisset, variis modis facinoris autores ultus est. hinc Valens adversum Gothos Traianum ducem mittit, qui turpiter victus, remeavit. Valenti vero animi mollitiam exprobranti, respondit: non ego victus sum, imperator, sed tu, qui bello in deum illato victoriae momenta in partes barbarorum propendere coegisti. caeterum non modicam vi-

Theophanes.

ἀνεῖλεν Οὐάλης διὰ τοὺς ἐκ τῶν μαντιῶν ἵπνοηθέντας βασιλευεῖν ἀπὸ τοῦ στοιχείου, ἐν οἷς καὶ Θεόδωρόν τινα πρῶτον ἐν Πατρικίοις.

- C Ἐν τῇ αὐτῇ δὲ χρόνῳ τινὲς τῶν Νουατιανῶν ἐν Φρυγίᾳ τὸ Πάσχα ἤρξαντο ποιεῖν μετὰ Ἰουδαίων, συνελθόντες ἐν 5 Πιάζῳ τῇ κώμῃ, καὶ νόμον ἐξέθεντο μετὰ Ἰουδαίων πασχάζειν. ἐκ τούτων οὐ λεγόμενοι Σαββατιανοὶ ἀπὸ Σαββατίου τινὸς ἀνεφύησαν. ὕστερον καὶ Ἀπολλινάριος ὁ Σύρος τοῖς φανερώς ἀπέστη τῆς ἐκκλησίας. Δάμισος δὲ ὁ Ῥώμης καὶ
- V. 43 Πέτρος Ἀλεξανδρείας πρῶτοι τούτους ἀπεκήρυξαν· καὶ Ἐδ- 10 νόμιος ὁ δυσσεβῆς ἐτόλμησε τὸ βάπτισμα ἐν μιᾷ καταθύσει τελεῖν· οὐκ εἰς τριάδα, ἀλλ' εἰς τὸν θάνατον τοῦ Χριστοῦ
- D δεῖν βαπτίζεσθαι λέγων· καὶ τοὺς ἐν τριάδι βαπτιζομένους ἀνεβάπτιζεν· Ἰουλιανὸς δὲ, ὁ καὶ Σάβας, ἱερὸς ἀσκητῆς εἰς Ἀντιόχειαν ἐλθὼν ἀπὸ Ἐδέσσης τοὺς τὸ ὁμοούσιον δοξάζον- 15 τας ὀρθοδόξους ὑπεστήριζεν, προφανῶς ἀναθεματίζων τοὺς Ἀρειανούς, καὶ Ἀφραάτης ὁ θεῖος μετὰ πολλῆς παρορησίας κατὰ πρόσωπον ἐν Ἀντιοχείᾳ διήλεγξεν τὴν τοῦ Οὐάλεντος ἀσέβειαν· εἰς δὲ τῶν εὐνόσῳων θρασείως τῷ Ἀφραάτῃ λοιδορήσας καὶ ἀπειλήσας κάπελθὼν ἐτοιμῶσι βυλανεῖον τῷ βα- 20

2. ἀπὸ τοῦ Θ' στοιχείου A. (?) 8. τινὸς] μὴνός A. καὶ Ἀπολλ. A, δὲ Ἀπ. vulg. 12. τὸν add. ex. A. 15. Ἐδέσσης A, Ἐδέσης vulg. 19. θρασείως] θαρσαλέως A. 20. κάπελθὼν A, κατελθὼν vulg.

rorum manum, quorum nominis Theta littera caput esset et initium, quod vaticiniis imperium ipsis deberi suspicaretur, atque una cum ipsis Theodorum quendam inter Patricios primum Valens interfecit.

Eodem quoque anno quidam ex Novatianis in Phrygia ad vicum Pazum convenientes Pascha simul cum Hebraeis celebrare coeperunt: atque deinceps solemnitate Paschalem cum Iudaeis agendam etiam lege lata tulerunt: ex quibus Sabbatiani, a quodam Sabbatio traxerunt originem. tum demum vero Apollinarius Syrus ab ecclesia palam defecit. Damasus autem Romae et Petrus Alexandriae episcopi eos primi condemnare. impius deinceps Eunomius baptismum unice immersione perficere attentavit: neque in trinitatis nomen, sed in Christi mortem peragi oportere asseveravit: quare qui trinitate appellata forent baptizati, repetito baptismo initiabat. Iulianus vero cognomento Sabas sacer asceta Edessa Antiochiam profectus orthodoxos, qui filium dei patri consubstantialem assererent, in fide, Arianis anathemate publice damnatis, confirmabat: sed et divinus Aphraates Valentis impietatem magna cum libertate Antiochiae coram exprobravit et obiurgavit. ex eunuchorum autem numero unus, Aphraatem conviciis et minis petulantiter adortus, cum ad balneum imperatori paran-

οιλί, πληγείς τήν διάνοιαν, ἐαυτὸν εἰς τὸ θερμὸν ὕδωρ βα-
λὼν ἀπόλετο. καὶ Ἐφραὶμ ὁ μέγας ἐν ἀσκήσει καὶ θεία δι-
δασκαλία διέλαμπεν, πολλοὺς μὲν λόγους ἀσκητικούς, πλείστους P. 54
δὲ καὶ δογματικούς ἐκ θείου πνεύματος ἀναβλύσας· τινὰ δὲ
5 τῶν πορημάτων αὐτοῦ καὶ ἄδεδῆσαι Σύροις παρέδωκεν διὰ
τοῦ μέλους τοὺς ἀργότερους ἐφελκόμενος· φασὶ γοῦν τρια-
κοσίας μυριάδας στίχων αὐτὸν ἐκδεδωκέναι τὸν ὄντως θεό-
σοφον.

Ῥωμαίων βασιλέως Οὐάλεντος ἔτος α'.

A.M. 5868

10 Τούτῳ τῷ ἔτει ἡ τῶν Μεσσαλιανῶν ἀρεσις, ἤγουν Εὐ- B
χητῶν, καὶ Ἐνθουσιαστῶν, ἀνεφύη. οὗτοι ψάλλοντες κυμβα-
λίζουσι καὶ κροταλίζουσι τὰ παρὰ τῷ Δαβὶδ παχέως ἐκλαμ-
βάνοντες καὶ ἀνοήτως. ταύτης αἰρεσιάρχαι Δαδόης καὶ Σάβ-
βας καὶ Ἀδέλφιος, φασὶ δὲ τινες, ὅτι καὶ ὁ Σεβαστείας Εὐ-
15 σταθῖος· οἷς ἀντέστησαν γενναίως Ἀμφιλόχιος Ἰκονίου καὶ
Λητώιος Μελιτινῆς, ὕστερον δὲ καὶ Φλαβιανὸς Ἀντιοχείας.
Οὐάλης δὲ πᾶσαν ἐκκλησίαν πορθήσας, ἤκεν εἰς Καισάρειαν C
ἕξ ἀνατολῆς κατὰ τοῦ θείου Βασιλείου μαινόμενος· ἐπραξῆς
δὲ ἃ καὶ ὁ μέγας Γρηγόριος εἰς τὸν Βασιλείου ἐπιτύφιον

4. δὲ τῶν A, δὲ καὶ τῶν vulg. 5. αὐτοῦ om. A. 10. Με-
σσαλιανῶν A. Εὐχητῶν A, Εὐχίτων vulg. 11. ἀνεφύη A
b e f, ἐφύη vulg. κυμβαλίζουσι καὶ κροταλίζουσι A, βαλλί-
ζουσι vulg. 12. τῷ Δ. A, τοῦ Δ. vulg. 13. αἰρεσιάρχαι
A, αἰρεσιάρχης vulg. 14. Σεβαστιανὸς A f, Σεβάστιος e. 15.
καὶ om. A. 19. ἃ καὶ ὁ A, καὶ ἃ ὁ vulg.

dum fuisset profectus, mentis impotentia subito percussus, in ferven-
tem aquam seipsum coniciens interiit. magnus insuper Ephraem vir-
tutum exercitio et eruditione plane divina clarebat: et multos quid-
dem sermones ad monasticae vitae instructionem, plures vero ad Chri-
stianorum dogmatum stabilimentum spectantes divino spiritu effudit:
quaedam etiam ex suis operibus dedit Syris decantanda, segniores
videlicet ad devotionem cantus suavitate illecturum se arbitratus:
trecentas quippe versuum myriadas ab homine rerum divinarum peri-
tissimò vereque sapientissimo compositas affirmant.

Romanorum imperatoris Valentis annus primus.

A. C. 368

Hoc anno Messalianorum, hoc est Euchitarum et Enthusiastarum
haeresis enata est. isti Davidis verba pingui rudique captu interpre-
tati inter concinendum psalmos tripudia choreasque ducunt. haere-
sis huius principes fuerunt Dadoüs, Sabbas et Adelphius, et, ut autumant
quidam, etiam Enstathius Sebasteae episcopus: quibus Amphilocheus
Leonii, Letoiius Melitines, ac demum Flavianus Antiochiae praesules sese
fortiter opposuere. caeterum Valens devastata universa ecclesia, in
divinam Basilium furens ex oriente Caesaream se contulit, ubi de-

ἔλεξεν· ἦνίκα καὶ Γαλάτης ὁ Οὐάλεντος υἱὸς χαλεπῶς χει-
μασθεὶς ἀπέθανεν, καὶ ἡ σύμβιος Δομνίκα δεινῶς ἐνόσησεν.
Δημοσθένους δὲ ἐνὸς τῶν ὀνοποιῶν Οὐάλεντος ἐν τῇ πρὸς
τὸν βασιλέα συντυχίᾳ τοῦ Θείου Βασιλείου καταδραμόντος,
καὶ βαρβαρίσαντος μικρὸν, ἔφη πρὸς αὐτὸν ὁ διδάσκαλος· 5
ἰδοῦ· ἐθευσάμεθα καὶ Δημοσθένην ἀγράμματον. Οὐάλης δὲ
αἰδεσθεὶς Βασιλείον, πολλὰ χωρία καὶ κάλλιστα τοῖς ὑπ' αὐ-
τοῦ φροντιζομένοις [λελωβημένοις] ἔδωρήσατο· καὶ τὸ στερ-
D ρὸν καὶ ἀκλινές τοῦ Βασιλείου ὄρων, ἐξορίαν κατ' αὐτοῦ ἐψη-
φίσατο. τὸ δὲ γράμμα τῆς ἐξορίας ὑπογράψαι θελήσας οὐκ 10
ἴσχυσεν, τριῶν μὲν καλάμων συντριβέντων, ἔσχατον δὲ καὶ
τῆς χειρὸς αὐτοῦ παρεθείσης.

- A.M. 5869 Τούτῳ τῷ ἔτει Μανία Σαρακηνῶν βασίλισσα πολλὰ κακὰ
V. 44 Ῥωμαίοις ποιήσασα εἰρήνην ἤτήσατο, καὶ Μωσῆν τινα τῶν
ἀσκούντων κατὰ τὴν ἔρημον ἐπίσκοπον δοθῆναι τοῖς χριστια- 15
P. 55 νίζουσι παρὰ τοῖς Σαρακηνοῖς ἤτησε. τοῦ δὲ βασιλέως σπου-
δαιῶς τοῦτο ποιήσαντος, Μωσῆς οὐ κατεδέξατο ὑπὸ Λουκίου
τοῦ Ἀρειανοῦ χειροτονηθῆναι, ἀλλ' ὑπὸ τινος τῶν ἐν ἐξορίᾳ
ἑρθοδόξων, ὅπερ καὶ γέγονεν· τοῦτον λαβοῦσα Μανία πολ-
λοὺς Χριστιανοὺς ἀπὸ Σαρακηνῶν ἐποίησατο. φασὶ δὲ ὅτι 20

1. δ add. ex A. 5. post μικρὸν b add. μειδιάσαντος. 6.
δὲ om. A. 8. λελωβημένοις om. A. 10. ὑπογράψαι A,
ἐπιγρ. vulg. 14. Μωσῆν A b, Μωϋσῆν vulg. 16. παρὰ τοῖς
A, παρ' αὐτοῖς vulg. 20. πολλοὺς Σαρακηνούς Χριστιανοὺς
ἐποίησατο a c.

num ea admisit, quae Gregorius in funebri oratione in Basilium re-
fert: quo tempore Galates Valentis filius gravi morbo iactatus periiit,
et coniuX Domnica difficili aegritudine vexata est. Demosthene vero
uno e coquorum Valentis numero, divinum Basilium, ea quam ha-
buit ad imperatorem allocutione, incursante, et barbarica dialecto
nonnulla interlocuto, doctor, sermone ad eum converso, en, inquit,
etiam Demosthenem illiteratum conspeximus. Valens itaque Basilium
reveritus, multa praedia, eaque optima, leprosis, quorum vir sanctus
curam habebat, concessit: robur tamen pectoris, et inflexum Basilii
animum conspicatus, exilii sententiam in eum pronuntiavit. latis
exilii tabulis cum subscribere vellet, tribus contritis calamis, luxatis-
que manus et obstupefactis viribus, ne litteram quidem apponere
usquam valuit.

- A. C. 369 Hoc anno Mavia Saracenorum regina, multis cladibus Romano-
rum imperio illatis, pacem expetiit, et Moysen quandam solitariam
vitam in desertis agentem, conversis penes se ad Christum Saracenis,
episcopum dari postulavit. Imperatore sedulo id annuente, Moyses
Lucii Ariani ordinationem non admisit, verum ab orthodoxorum quo-

καὶ αὐτὴ Χριστιανὴ ἦν, Ῥωμαία τῷ γένει, καὶ ληφθεῖσα αἰχ-
 μάλωτος ἤρσειεν διὰ κάλλος τῷ βασιλεῖ τῶν Σαρακηῶν· καὶ
 οὕτως τῆς βασιλείας ἐκρύτησεν. ἱστορεῖ δὲ πολλὰ περὶ τοῦ
 ἔθνους ὃ Σωζόμενος, ὄθεν τε ἤρξατο, καὶ ὀνομάζεται, καὶ ὅτι
 5 δεκατριῶν ἐτῶν περιτέμνεται. οἱ δὲ Γότθοι ὑπὸ τῶν Οὐννων
 πολεμηθέντες, βοήθειαν αἰτοῦνται παρὰ τοῦ βασιλέως Οὐά-
 λεντος δι' Εὐφίλα ἐπισκόπου αὐτῶν Ἀρειανόφρονος προσν-
 διατρίψαντος ἐπὶ Κωνσταντίου Εὐδοξίου καὶ Ἀκακίῳ τοῖς
 Ἀρειανοῖς. οὗτος ἀρειανίζειν τοὺς Γότθους ἐδίδαξεν. οἱ
 10 Γότθοι διηρόθησαν εἰς δύο· καὶ τῶν μὲν ἐστρατήγει Ἀθα-
 νάριχος, τῶν δὲ Φριτηγέρνης· οὗτος ἤτιθηεις, καὶ βοήθειαν
 λαβὼν παρὰ Οὐάλεντος, νικᾷ τοὺς περὶ Ἀθανάριχον· Οὐά-
 λεντι δὲ χαριζόμενος, ἀρειανίζειν ἐπὶ πλεον τοὺς Γότθους
 ἐδίδαξεν.

15 Περσῶν βασιλέως Ἀρσασβήλου ἔτος α'. A.M. 5870

Τούτῳ τῷ ἔτει οἱ Γότθοι πάλιν ἐνωθέντες ἐξῆλθον εἰς C
 τὴν γῆν Ῥωμαίων, καὶ ἠρῆμωσαν πολλὰς ἐπαρχίας, Μυσίαν,
 Θράκην, Μακεδονίαν, καὶ Ἀχαΐαν, καὶ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα,
 περὶ τὰς εἴκοσι ἐπαρχίας. ἐθεάθησαν δὲ ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ

3. πολλὰ add. ex a b c d. 5. τῶν om. A. 7. Εὐφίλα a.
 9. οὗτος] οὕτως A. 11. Φριτηγέρνης A. 12. περὶ A, παρὰ
 vulg. 13. πλεον A, πλεον vulg. 17. ante Μυσίαν A add.
 Σκυθίαν. 19. δὲ ἐν A, δὲ καὶ ἐν vulg.

piam in exilium misso se voluit consecrari: quod et factum est. eo
 secum deducto, multos ex Saracenis Christianos effecit Mavia. illam
 religione Christianam, genere Romanam extitisse ferunt, inter captivos
 autem abductam, Saracenorum regi ob vultus speciem summpere
 gratam, hoc pacto regni potestatem obtinuisse. de Saracenorum gente
 narrat Sozomenus, unde ceperit et acceperit nomen; et ut tertio su-
 pra decimum anno circumcidi se patiatur. Gotthi porro ab Hunnis
 bello superati, ab imperatore Valente per Euphilam episcopum suum
 Ariana labe infectum, atque cum Eudoxio et Acacio pariter Arianis
 sub Constantio conversatum; quo pacto Gotthos Arianum dogma edo-
 cuit, auxilium exposcunt. Gotthi in duas factiones dividebantur: et
 horum quidem Athanarichus, aliorum Phritigernes dux extitit. hic
 viribus inferior et victus, suppetiis a Valente acceptis, Athanarici co-
 mites debellat. hinc Valentem gratia promeriturus, Gotthos in Aria-
 norum dogmate amplius obfirmavit.

Persarum regis Arsabeli annus primus.

A. C. 370

Hoc anno Gotthi rursum eruptione facta in Romanam ditionem
 grassati, plures provincias depopulati sunt, Moesiam, Thraciam, Ma-
 cedoniam, Achaïam, et omnem Graeciam, ad viginti usque provincias.
 eo anno visi sunt in aere viri armis instructi e nubibus formati. An-

ἐν τῷ ἄερι ἐν ταῖς νεφέλαις ἐσχηματισμένοι ἄνδρες ἔνοπλοι.
 ἐγεννήθη δὲ καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ παιδίον ἐντελῆ μὲν τὰ ἄλλα
 D μέρη, ὀφθαλμὸν δὲ ἓνα ἔχον ἐν μέσῳ τῆς μετώπῃ, χεῖρας δὲ
 καὶ πόδας τέσσαρας, καὶ πύργον. Οὐάλης δὲ διαγών ἐν Ἀν-
 τιοχείᾳ πόλει, καὶ μαθὼν περὶ τῶν Γότθων, ἦλθεν εἰς Κων- 5
 στατινουπόλιν. οἱ δὲ Βυζάντιοι ὑβρίζον αὐτὸν ὡς ἄναδρον
 καὶ φηγοπόλεμον. Ἰσαΐκιος δὲ ὁ ἱερός μοναχὸς κρατήσας τοῦ
 χαλινοῦ τοῦ ἵππου τοῦ Οὐάλεντος ἐξερχομένου κατὰ τὸ ἔσχα-
 τον εἰς πόλεμον, ἔφη πρὸς αὐτόν· ποῦ βαδίζεις, βασιλεῦ,
 κατὰ θεοῦ στρατευόμενος καὶ θεὸν ἔχων ἀντίπαλον; ᾧ τι 10
 ὀργισθεὶς φρουρᾷ παρέδωκεν, ἀπειλήσας αὐτῇ θάνατον, εἰ
 P. 56 ἐπανεέλθοι, ὡς τῷ Μιχαΐᾳ ποτὲ Ἀχάβ. μετὰ δὲ τὴν ἔξοδον
 αὐτοῦ ἐξομολογήσαντό τινες τῶν περὶ αὐτόν, ὡς κατ' ἐπιτρο-
 πὴν αὐτοῦ γενέσθαι μαντείας περὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ
 ὀρμῆς ἐν τῇ πολέμῳ. ἐν ᾧ συμβαλὼν τοῖς Γότθοις Οὐάλης 15
 καὶ ἠττηθεὶς, φεύγει σὺν ὀλίγοις ἐν οἰκίᾳ κφ. τοῦτον δὲ καταλα-
 βόντες οἱ βάρβαροι καὶ τὴν οἰκίαν ἀνύψαντες, ἀγνοοῦντες τοὺς
 ἐν αὐτῇ πάντας κατέκαυσαν. φασὶ δὲ ὅτι ὁ θεὸς Ἰσαΐκιος ἐν
 V. 45 τῇ φρουρᾷ τῆς δυσωδίας Οὐάλεντος ἐμπριζομένου ἀντελάβετο

2. ἐντελῆ A, ἐντελὲς vulg. 3. post χεῖρ. δὲ καὶ A, δὲ τέσσαρας, καὶ
 vulg. 4. ἐν Ἀντιοχείᾳ A, ἐν τῇ Ἀντ. vulg. 5. εἰς| ἐπὶ
 A et alii. 7. ἱερομόναχος A. τὸν χαλινόν A. 8. ἐξερχο-
 μένου κατὰ τὸ ἔσχατον εἰς πόλεμον, ἔφη A, ἐξερχομένου αὐ-
 τοῦ εἰς πόλεμον, τὸ ἔσχατον ἔφη vulg. 13. περὶ om. A. 14.
 post προκ. αὐτῷ A, αὐτοῦ vulg. 17. ἀγνοοῦντες add. ex A.
 19. τῆς add. ex A. ἐμπριζομένου] an fortasse legendum: ἐμ-
 πριζομένου vel ἐμπρηθομένου?

tiochiae vero puer caeteris omnibus membris constans natus, unum
 tantum oculum in frontis medio ferebat, manus autem quatuor, toti-
 dem pedes, et barbam. porro Valens diutius in Antiochena urbe mo-
 ratus, ac tandem de Gotthorum ausibus certior factus, Cpolim se
 contulit. caeterum Byzantii hominem contumeliis respergebant, ve-
 lut imbellem, et qui Martis opus fugeret. exin Isacius sacer mona-
 chus, apprehenso freno equi Valentis aciem ex urbe educens, et
 ad bellum progredientis, quasi ultima verba praecinens, ad eum di-
 xit: quo properas, imperator, in deum militaturus, et iamiam deum
 experturus adversarium? in eum frendens imperator custodiae man-
 cipavit, mortem, ut Michaeae quondam Achab, ei minatus, si unquam
 rediret. post eius obitum, libere fassi sunt, qui eius utebantur fa-
 miliaritate domestici, eius consilio vaticinia consulta de proposita sibi
 belli expeditione. demum cum Gotthis habito conflictu superatur, et
 fuga cum paucis arrepta casulam subit. in aediculam fugitivos se re-
 cepisse deprehendunt barbari, quapropter igne subiecto cunctos in

θειφ χαρίσματος καὶ ψυχῆς καθαρότητι, προεῖπέ τε τὴν ἀναί-
 ρεσιν αὐτοῦ τοῖς συνοῦσιν, πρὶν ἢ παραγενέσθαι τοὺς ἀπαγ-
 γέλλοντας ἐκ τοῦ πολέμου τὰ πεπραγμένα. μετὰ δὲ τὴν ἤτ- B
 ταν καὶ τὸν διὰ πυρὸς θάνατον Οὐάλεντος ἐπαρθέντες οἱ Γότ-
 5 θοὶ τῇ νίκῃ δεινῶς τὰ προύστεια τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐλή-
 ζον. Μαυῖα δὲ ἡ τῶν Σαρακηνῶν βασίλισσα πέμψασα Σα-
 ρακηνῶν στρατόν, καὶ Δομνίκα ἡ γαμετὴ Οὐάλεντος ἐξαγαγοῦσα
 τὸν δῆμον τῆς πόλεως τοῖς βαρβάρους ἐδίωξεν. τούτων δὲ
 οὕτω διατεθέντων, γυνὴς Γρατιανὸς ὁ Ἀύγουστος ἐν τῇ Παν-
 10 νονίᾳ, κατερχόμενος ὡς πρὸς βοήθειαν, ἀντὶ Οὐάλεντος ἐνέ-
 δυνσε Θεοδοσίον Ἀύγουστον, καὶ ἀνηγόρευσε βασιλέα, καὶ ἀπέ-
 στειλεν εἰς τὸν κατὰ Γότθων πόλεμον. Γότθους δὲ ἐπιχω-
 ρίως τοὺς Σκύθας λέγεσθαι Τραιανὸς ὁ Πατρικίος ἐν τῇ κατ'
 αὐτὸν ἱστορίᾳ φησίν. Δωρόθεος δὲ ἐν ἀγίοις ἐπὶ τοῦ δυσε- C
 15 βούς Οὐάλεντος ἐμαρτύρησεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ θηρίοις πυρα-
 δοθεῖς ἐν τῇ Κυνηγίῳ ὑπὸ Ἀρειανῶν.

Ῥωμαίων βασιλέως Θεοδοσίου ἔτος α΄.

A.M. 5871

Τούτῳ τῷ ἔτει Γρατιανὸς ὁ βασιλεὺς κοινωνὸν τῆς βα-
 σιλείας Θεοδοσίον προεβάλλετο τῷ γένει μὲν Ἰβηρα Ἑσπέριον,

1. προεῖπέ τε A b, προεσιπῶν τε vulg. 3. ἐκ τοῦ A, ἀπὸ
 vulg. 5. τῆς om. A. ἐλήζον A, ἐδήσαν b, ἐλήζον vulg.
 6. ἡ τῶν Σαρ. βασ. A, τῶν Σαρ. ἡ βασ. vulg. 7. ἐξαγαγοῦ-
 σα A, ἐξάγουσα vulg. 13. κατ' αὐτῶν b. 16. Κυνηγίῳ A.
 19. προεβάλλετο e f, προσελάβετο a.

ea inclusos incendio misere absumpsere. serunt etiam divinum Isa-
 cium custodia detentum adustulati Valentis foetorem dei nutu et
 animae munditia praesensisse, ac priusquam belli eventum denuntia-
 turi adventassent, ipsam tyranni caedem astantibus praedixisse. par-
 ta victoria, et Valente igne sublato, elati animis Gotthi Cpoli iuncta
 suburbia coeperunt atrociter infestare: quibus Mavia Saracenorum
 regina missum a se Saracenicum exercitum opposuit, Domnica quoque
 Valentis coniux educto in aciem populo ab urbe remote barbaros ex-
 pulit. haec ita gesta cum Gratianus Augustus in Pannonia rescivisset,
 quasi suppetias laturus suscepit expeditionem, et in Valentis locum
 Theodosium Augustum imperatoria chlamyde vestivit, et imperatorem
 renunciatum ad bellum adversus Gotthos misit. Scythas porro ver-
 nacula ipsorum lingua Gotthos nuncupatos Traianus Patricius in sua
 historia asserit. sanctus autem Dorotheus sub impio Valente Ale-
 xandriae in circo bestiis expositus clarum ab Anianis martyrium
 pertulit.

Romanorum imperatoris Theodosii annus primus.

A. C. 371

Hoc anno Gratianus imperator Theodosium Iberum Hesperium ge-
 nere, virum nobilem et bellicis in rebus versatissimum, imperii collegam

Δεδγενη δὲ τινα καὶ θαυμάσιον περὶ τοὺς πολέμους γεγόμενον.
 οὗτος εὐθὺς τοὺς ἐν Θρακίῃ βαρβάρους κατὰ κράτος ἐνίκησεν,
 εὐσεβῆς ὢν, καὶ ὀρθόδοξος. Γρατιανὸς δὲ καὶ Οὐαλεντινια-
 νὸς νόμῳ τοὺς ἐν ἔξορίᾳ ἐπισκόπους ἀνεκαλέσαντο, τοὺς δὲ
 ἀρειανίζοντας ἐδίωξαν, Λαμύσον τοῦ πάππου Ῥώμης συμ-
 πράττοντος. τότε καὶ Πέτρος Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος ὑπο-
 στρέψας, καὶ Λούκιον ἀπελάσας, τὸν ἴδιον θρόνον ἀπέλαβεν.
 τούτου δὲ τελευτήσαντος, Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀντ'
 αὐτοῦ χειροτονεῖται τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐκκλησίας τῶν ὀρ-
 θοδόξων ἐπίσκοπος. ἐν δὲ Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας διχῆ διη- 10
 ρημένων τῶν ὀρθοδόξων μετὰ τὸν [κατὰ τὸν] θεῖον Εὐστά-
 P. 57 θιον, οἱ μὲν Παυλῖνον εἶχον ἐπίσκοπον, οἱ δὲ Μελέτιον τὸν
 ἱερὸν μετὰ τὴν προαγωγὴν Εὐζῳίου τοῦ Ἀρειανῶν ἐπισκόπου.
 οἱ δὲ βασιλεῖς νόμον ἔγραψαν ὑπὲρ τῶν ὀρθοδόξων, καὶ ἐξέ-
 πεμψαν διὰ Σάπωρός τινος στρατηγοῦ κατὰ τὴν ἑώραν, ὅς 15
 καταλαβὼν Ἀντιόχειαν, εὗρεν ἔριδα Παυλίνου τῆς ἐπισκοπῆς
 ἀντιποιοιμένου, καὶ Ἀπολλιναρίου ἐπιτρέχοντος τῷ θρόνῳ.
 Μελέτιον δὲ τὸν ἱερὸν ἀμάχως ἡσυχάζοντα. Φλαβιανὸν δὲ
 τότε πρεσβύτερον ὄντα καὶ Παυλίνῳ μὲν ἀντιταττόμενον,

6. ἐπίσκοπος add. ex A. 8. τούτου δὲ τελευτήσαντος] ὀλίγον
 δὲ χρόνον ἐπιβιούς ἐτελεύτησεν b. 11. τὰ κατὰ τὸν θεῖον A,
 κατὰ τὸν om. b e. 13. προαγωγὴν A. Ἀρειανῶν A,
 Ἀρειανοῦ vulg. post ἐπισκόπου A addit: ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐξ
 αὐτῶν ἀποσχίσαντες. 16. Ἀντιόχειαν A, τὴν Ἀντ. vulg.
 εὗρεν om. A. 18. δὲ ante τότε om. A. 19. μὲν add. ex A.

ascivit. ille pietate clarus et de recta fide bene sentiēns, barbaros Thra-
 ciam devastantes profligavit. Gratianus et Valentinianus Damasi papae
 Romani consilii episcopus exilio damnatus data lege revocarunt ad sedes
 sibi proprias, Arianis ab eis omnino depulsis. tunc temporis Petrus Ale-
 xandriam reversus proprium thronum, Lucio eiecto, recepit. eo mortuo
 Timotheus eius frater Alexandrinae ecclesiae et orthodoxorum episcopus
 in eius locum consecratur. Antiochiae vero, quae urbs Syriae
 est, orthodoxis post divini Eustathii obitum in duas partes divisio,
 hi quidem Paulinum agnoscebant episcopum, alii, Euzoio Ariano ad
 praesulatum evecto, sacrum virum Meletium habuere. imperatores
 porro legem orthodoxorum commodo latam per Saporem quendam
 orientis ducem miserunt. hic Antiochiam profectus, Paulini episcopatum
 iam assecuti, et Apollinarii thronum incurstantis dissidium compe-
 rit, sacrum etiam Meletium longe a tumultu quietum, Flavianum
 autem tunc temporis presbyterum, Paulino quidem adversantem,
 Apollinarium vero probris et conviciis onerantem, et Meletio thro-

Ἀπολιναρίον δὲ καταισχύναντα, καὶ Μελετίῳ τὸν Θρόνον ἐκ-
 δοῦναι τὸν στρατηγὸν Σάπωρα παρεγγυώμενον. καὶ τοῦτον
 κρυώσας ἀνεχώρησεν. τότε Διόδωρον τὸν ἐπίσκοπον Ταρσοῦ B
 ὁ μέγας Μελέτιος ἐχειροτόνησεν. Εὐσέβιός τε ὁ Σαμωσαύ-
 5των ἐπίσκοπος ἐκ τῆς ἐξορίας ἐπανελθὼν, πολλοὺς ἐπι-
 σκόπους ἐχειροτόνησε διαφόροις πόλεσιν. ἐλθὼν δὲ καὶ ἐν
 Δολικῇ χειροτονῆσαι Μάριν ἐπίσκοπον, εἰσερχόμενος ἐν τῇ
 πόλει, φρονεῖται γυναικὸς Ἀρειανῆς ἐξ ὕψους ῥιψάσης κερα-
 10τος οἷοις οἶδε κριμάσι· περὶ οὗ ὁ Θεολόγος Γρηγόριός φη-
 σιν· ζητῶ μου τὸ χθὲς ὑμῶν σφάγιον τὸν Ἀβραμιαῖον
 γέροντα.

Τότε καὶ Γρηγόριος ὁ Θεολόγος παρρησιαστικώτερον ἐδί- V. 46
 δασκεν ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς τὸ εὐκτήριον τῆς ἀγίας
 15 Ἀναστασίας, ἐνθα καὶ παράδοξα γίνεσθαι θανάματα ἐξ ἐμπα-
 ρειύς τῆς παναγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου λέγουσιν. C

Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Τιμοθέου ἔτος πρῶτον. A.M. 587a

Ῥώμης ἐπισκόπου Σιρικίου ἔτος πρῶτον. A.M. 5873

Τούτῳ τῷ ἔτει Γρατιανὸς ὁ βασιλεὺς ἀηρέθη δόλῳ A.M. 5874
 20 Ἀνδραγαθίου τοῦ στρατηγοῦ Μαξίμου τοῦ τυράννου. αὐτὸς D

1. Ἀπολλιναρίου A.	ἀποδοῦναι b.	3. τὸν add. ex A.
4. τε om. A e.	6. καὶ add. ex A.	7. Μάριν A b e, Μά-
ρην vulg.
10. ὁ Θεολ. Γρηγ. A,	ὁ Γρηγ. Θεολ. vulg.	14.
εἰς τὸ — Ἀναστασίας om. A.	16. δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου
Δ, Θεοτόκου καὶ δεσποίνης ἡμῶν vulg.	20. τοῦ ante τυράν-
νου om. a.
	οὗτος γὰρ b.	

num pluribus adhortantem designari. Sapor Flaviani consilium
 sua sententia confirmans, abscessit. eo tempore Diodorum Tarsi epi-
 scopum magnus Meletius ordinavit. Eusebius etiam Samosatensis
 praesul postliminio reversus variis urbibus plures assignavit episco-
 pos: Dolicam vero adveniens Maris in episcopum praeficiendi causa,
 in ipso urbis ingressu, deo, quibus ipse novit consiliis, permittente,
 ab Ariana muliere tegulam in sacrum sancti viri caput superne dei-
 cienter perimitur: de quo Gregorius theologus ait. requiro meum,
 heri vestrum, Abrahamaeum senem occisum.

Tunc etiam idem Gregorius theologus Cpoli in oratorio S.
 Anastasii maiori cum libertate docuit, ubi magna atque supra fidem
 hominum miracula ex sanctissimae dei genitricis et dominae nostrae
 opera fieri perhibentur.

Alexandriae episcopi Timothei annus primus. A. C. 372

Romae episcopi Siricii annus primus. " A. C. 373

Hoc anno Andragathii Maximi tyranni ducis dolo Gratianus im-
 perator occisus est. hic siquidem rhedam ingressus Gratiani coniu-

γὰρ ἐφ' ἄρμαμάξης εἰσελθὼν ὑπεκρίθη εἶναι ἡ γαμετὴ Γρα-
τιανοῦ, καὶ οὕτως ὑπαντήσας ἀφυλάκτως αὐτῷ ἀνεῖλεν αὐτὸν
Ἀνδραγάθιος. τούτου δὲ ἀναιρεθέντος ἐκράτησεν Οὐαλετι-
νιανὸς τὴν Ῥωμαίων βασιλείαν.

- P. 58 Τῷ δ' αὐτῷ χρόνῳ Θεοδοσίος ὁ μέγας νόσῳ περιπεσὼν 5
ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἀχολίου τοῦ ἐπισκόπου, καὶ
νόμον ὑπὲρ τῶν ὀρθοδόξων τοῦ ὁμοουσιίου ἔγραψεν, ὃν ἐν
Κωνσταντινουπόλει ἀπέστειλεν. ἐλθὼν δὲ ἐν Κωνσταντινου-
πόλει ἐδήλωσεν Δημοφίλῳ, ἡ ἀποστῆναι τῆς Ἀρειοῦ πλά-
νης, ἡ ταχέως τῶν ἐκκλησιῶν ἐξελεθῆν. ὁ δὲ τὸ πλῆθος τῶν 10
Ἀρειανῶν συνάξας, ἔξω τῆς πόλεως ἐκκλησίαζεν, ἔχων καὶ
Λούκιον τὸν Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπον Ἀρειανὸν σὺν αὐτῷ·
καὶ οὕτω λοιπὸν ὁ θεῖος Γρηγόριος, μεθ' ὧν αὐτὸς εἰς τὴν
ὀρθόδοξον πίστιν ἐφώτισε, τὰς ἐκκλησίας πάσας παρέλαβεν,
B τεσσαράκοντα ἔτη τῶν Ἀρειανῶν καὶ μικρὸν πρὸς προκατα- 15
σχόντων αὐτάς.

A.M. 5875 Περσῶν βασιλέως Οὐράνου ἐτος α'.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Γρηγορίου τοῦ θεολόγου
ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐν γειτονίᾳ Ἰουβιτῶν, οὕτω 20

1. ἀρμαμάξης] codd. et edd. ἄρμα ἀμάξης. 4. τὴν — βασι-
λείαν A alii, τὸ — βασιλείον vulg. 6. ἐβαπτίσθη] βαπτίζε-
ται a. Ἀχολίου A b, Ἀσχολίου vulg. 10. τῶν ἐκκλησιῶν
A, τῆς ἐκκλησίας vulg. τὸ πλῆθος τῶν Ἀρ. A, πλῆθος Ἀρεια-
νῶν vulg. 12. τὸν Ἀλ. A, τῆς Ἀλ. vulg. ὄντα σὺν αὐτῷ A.
14. πάσας καὶ παρέλ. A. 15. τεσσ. ἔτη τῶν Ἀρ. A, τῶν Ἀρ.
τεσσ. ἔτη vulg.

gem se esse simulavit, cui velut delusus cum incaute occurrisset Gra-
tianos, ipsum Andragathius interfecit. eo sublato tenuit Romanum
imperium Valentinianus.

Hoc eodem anno magnus Theodosius gravi morbo Thessalonicae
iactatus, ab Acholio episcopo baptizatus est. legem etiam rectam
consubstantialis sententiam tenentibus faventem promulgavit, quam
et Cpolim misit. ipse in urbem profectus Demophilo significavit, aut
ab Arii discederet erroribus, aut mox ecclesia migraret. ille coacta
Arianorum plebe cum Lucio Alexandriae episcopo, quem tum secum
habebat, suos extra civitatem coetus celebravit. atque ita demum
divinus Gregorius, una cum iis quos verae fidei doctrina illustraverat,
omnes tandem ecclesias, quas Ariani quadraginta et amplius annis
occupaverant, recepit.

A.C. 375 Persarum regis Varanus annus primus.

Cpoleos episcopi Gregorii theologi annus primus.

Hoc anno Antiochia ad Iobitarum, quam nuncupant, viciniam,

λεγομένων, γυνή ἔτεκεν ὁμοῦ κατα τὸ αὐτὸ παιδία τέσσαρα υροσενικά· καὶ ἐπέζησαν μῆνας δύο, καὶ ἀπέθανον, ἐν ἐπὶ τὸ ἐν, τὰ τέσσαρα.

C

Τούτῳ τῷ ἔτει ἡ μεγάλη καὶ οἰκουμενικὴ ἀγία δευτέρα A.M. 5876
 5 σύνοδος τῶν πενήκοντα καὶ ἑκατὸν ὀρθοδόξων ἐπισκόπων ἐν
 Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου συνηθροίσθη
 πρὸς βεβαίωσιν τῶν ἐν Νικαίᾳ δογμάτων. μετεστείλατο δὲ
 καὶ ἐκ τῆς Μακεδονίου αἰρέσεως ἐπισκόπους τριάκοντα ἕξ, V. 47
 ὧν ἦγετο Ἐλευσίος. τῶν δὲ ἀγίων πενήκοντα καὶ ἑκατὸν
 10 πατέρων προηγούντο Τιμόθεος ὁ Ἀλεξανδρείας, Μελέτιος
 Ἀντιοχείας, Κύριλλος ὁ ἱερώτατος Ἱεροσολύμων, καὶ ὁ θεῖος
 Γρηγόριος Κωνσταντινουπόλεως. οἱ δὲ τὰ Μακεδονίου φρο- D
 νούντες τριάκοντα ἕξ ἐπίσκοποι προτραπέντες ὑπὸ τῶν πα-
 15 τέρων τὰ ἐν Νικαίᾳ δέξασθαι δόγματα, καθὰ καὶ Λιβεριῷ
 ἐπὶ Οὐάλεντος συνθέμενοι, λιβέλλους ἐπέδωκαν. οἱ δὲ περὶ
 Σιλβανὸν ἐν Ῥώμῃ πεμφθέντες ἀπηνήναντο τῇ ἀληθείᾳ συν-
 θέσθαι, καὶ ἀνεχώρησαν γέλωσ ἅπασι γεγονότες, ἄλλα μὲν
 φρονούντες, ἄλλα δὲ συντιθέμενοι, ἀπατηλῶς τὰς Λιβερίου
 ἐπιστολὰς ἐπαγόμενοι μαρτυρούσας αὐτοῖς ὀρθοδοξίαν. ἡ δὲ
 20 ἀγία σύνοδος Γρηγορίῳ τῷ θεολόγῳ τὴν ἐπισκοπὴν Κωνσταν-
 τинуπόλεως ἐκύρωσεν, καὶ ἄκοντα τοῦτον τῷ θρόνῳ ἐνί- P. 59

8. καὶ add. ex A.

10. πατέρων add. ex A.

11. ὁ ante

Ἱερωτ. add. ex A.

14. Λιβέριος A, Λιβερῖον b, Λιβέριον f.

15. ἐπὶ b, ὑπὸ vulg.

δὲ om. A.

17. ἄλλα μὲν A, ἄλλα δὲ

vulg.

20. τῷ add. ex A.

21. ἐνίδρυσεν A, ἐνίδρυσαν

vulg.

mulier quatuor masculos uno partu edidit: qui cum menses duos supervixissent, unus post alium, cuncti quatuor leto sunt abrepti.

Hoc anno magna et oecumenica sancta synodus centum et quin- A. C. 376
 quaginta orthodoxorum episcoporum Cpoli a magno Theodosio con-
 gregata est, ad confirmanda Nicaenae synodi dogmata. convocavit
 etiam ex Macedonii secta triginta sex episcopos, inter quos primas
 tenebat Eleusius. sanctorum autem centum et quinquaginta patrum
 praesides erant Timotheus Alexandriae, Meletius Antiochias, sacerri-
 mus Cyrillus Hierosolymorum, et divinus Gregorius Cpolis episcopi.
 Macedonii sententiam secuti triginta sex episcopi Nicaeae decreta ut
 amplecterentur, moniti, quemadmodum iam olim sub Valente cum
 Liberio convenerant, libellos dederunt. qui vero una cum Sylvano
 Romam fuerant delegati, veritati assentiri renuerunt: et ab urbe di-
 lapsi risum cunctis moverunt, cum aliud mente tenere, aliud verbis
 profiteri, et Liberii litteras, quae de recto eorum circa fidem sensu
 testarentur, fraudulenter proferre deprehenderentur. sancta porro
 synodus Cpolitianum episcopatum Gregorio theologo suis suffragiis

θρυσεν, ὡς πολλὰ καμόντα, καὶ τῆς λώβης τῶν αἰρέσεων
 τὴν ἐκκλησίαν ἐλευθερώσαντα. τινὰς δὲ τῶν ἐξ Αἰγύ-
 πτου μαθῶν ὁ τὰ πάντα σοφὸς καὶ μακαριώτατος φθο-
 νήσαντας τῷ πράγματι, τὸν συντακτῆριον λόγον ἐπιδειξάμε-
 νος, ἔκουσίως τοῦ θρόνου τῆς βασιλείδος ὑπεχώρησε. τούτου 5
 δὲ ἀποταξάμενον, Νεκτάριον ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ σύνοδος προ-
 χειρίζεται, Ταρσέα μὲν τῷ γένει, τὴν τοῦ Πραιτωρίου δὲ
 ἀρχὴν τότε διέποντα, ἀβάπτιστον μὲν ἕως τότε τυγχάνοντα,
 σεμνὸν δὲ καὶ εὐλαβῆ περὶ βίον. ἡ δὲ ἅγια καὶ οἰκουμενικὴ
 σύνοδος τὸ ὁμοούσιον ἐκύρωσεν, προσέθηκεν δὲ τῷ συμβόλῳ 10
 B καὶ τὴν θεολογίαν τοῦ πνεύματος. ἐξέθετο δὲ καὶ κανόνας
 ἐν οἷς τῷ θρόνῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως τὰ πρῶτα νέας
 ῥώμης ἀπένειμεν. τότε Γρηγόριος ὁ Νύσσης καὶ Πελάγιος
 Λαοδικεῖας Εὐλόγιός τε Ἐδέσσης καὶ Ἀμφιλόχιος Ἰκονίου ἐν
 ταύτῃ διέλαμπον, σὺν τῷ μεγάλῳ Γρηγορίῳ καὶ τοῖς προρη- 15
 θεῖσιν. ἡ δὲ ἅγια σύνοδος Ἀρειῶν τε καὶ Εὐσεβίον τὸν Νι-
 κομηδείας Εὐζωΐον τε καὶ Ἀκάκιον, Θεόγνην καὶ Εὐφρόνιον
 καὶ τοὺς λοιποὺς ἀνεθεμάτισεν· πρὸς τούτοις δὲ καὶ Μακε-
 δόνιον τὸν πνευματομάχον καὶ Εὐδόξιόν τε καὶ Ἀέτιον καὶ

4. πράγματι A, προστάγματι vulg. 7. Πραιτωρος b. 9.
 σεμνὸν — — βίον om. e. εὐλαβῆ A a, εὐσεβῆ vulg. δὲ
 ante ἅγ. et τὸ add. ex A. 10. δὲ ante τῷ et καὶ ante τὴν
 add. ex A. 12. τῆς om. A. 18. δὲ τὸν Max. A. 19.
 καὶ ante Εὐδ. add. ex A.

confirmavit, et pro toleratis laboribus bene meritum, quodque haere-
 sium labe expurgasset ecclesias, etiam invitum et renitentem in sede
 collocavit. quo facto sapientissimus aequus ac beatissimus pater quos-
 dam Aegypti episcopos invidia motos persentiens, oratione de abdi-
 cando praesulatu evulgata, spontaneus throno sibi commisso recessit.
 illo hunc in modum pontificatus munere cedente, Nectarium impera-
 tor et una synodus promovet, virum genere Tarsensem, qui tum prae-
 toris onus gerebat, ad eam quidem horam nondum baptismi ritu lu-
 stratum, honestis alioquin et devotis clarum moribus. sancta et oe-
 cumenica synodus consubstantialis dogma stabilivit, sanctamque de
 spiritu sancto doctrinam symbolo apposuit. promulgavit etiam cano-
 nes, quibus Cpolitanae sedi novae Romae privilegia concessit. tunc
 Gregorius Nyssae et Pelagius Laodiceae, Eulogius quoque Edessae et
 Amphiloehius Iconii, cum magno Gregorio et aliis memoratis ea in
 synodo florebant. sancta vero synodus Arium et Eusebium Nicome-
 diensem, Euzoium pariter et Acacium, Theognim et Euphronium, et
 reliquos anathemate damnavit: et praeter eos Macedonium, qui spiri-
 tum sanctum impugnabat, Eudoxiumque et Aetium et Eunomium ab-

Εὐνόμιον ἀπεκέρηυξεν. Μελέτιος δὲ ὁ μέγας μετὰ τὸ πληρωθῆναι τὴν σύνδοον ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη. C
τὸ δὲ ἱερόν αὐτοῦ σῶμα διεκομίσθη εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ ἐτέθη πλησίον τῆς θήκης τοῦ ἁγίου μάρτυρος Βαβύλα. ἐχειρο5
5 τονήθη δὲ Φλαβιανὸς Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος ζῶντος καὶ Παυλίνου, καίπερ ὄρκων δεδομένων, ὅτι οὐ καταδέξεται ἐπισκόπου χειροτονίαν Φλαβιανός. πάλιν οὖν ταραχὴ τὴν ἐκκλησίαν Ἀντιοχείας εἶχεν· τῶν μὲν Παυλίνῳ, τῶν δὲ Φλαβιανῷ ὑπεικόντων. τότε καὶ Παύλου τοῦ ὁμολογητοῦ τὸ σῶμα 10
10 ὁ βασιλεὺς εἰς Κωνσταντινούπολιν εἰσήγαγεν, καὶ ἀπέθετο εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἣν ᾠκοδόμησε Μακεδόνιος ἐπιβουλεύων Παύλῳ. D

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Νεκταρίου ἔτος α'. A.M. 5877

Τούτῳ τῷ ἔτει Θεοδόσιος ὁ Αὐγουστος Ὀνώριον υἱὸν αὐ- 15
15 τοῦ γεννηθέντα ἐκ Πλακίλλης τῆς εὐσεβεστάτης ἐπιφανέστατον καὶ ὕπατον ἀνέδειξεν. εὐτρεπιάθη δὲ πολεμεῖν τῷ τυ- V. 48
V. 48 ράνῳ Μαξίμῳ. καὶ πολεμοῦντος πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἐσπέρια μέρη, φήμης δὲ ψευδοῦς ἐξεληθούσης ὅτι νενίκηκε Μαξίμιος, οἱ Ἀρειανοὶ ἀνασυρθέντες τὴν οἰκίαν Νεκταρίου ἐνέπρησαν P. 60
P. 60 τοῦ ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐπεκτίσθη ἐν τῇ Ταυριανῇ A.M. 5878

6. καταδέξεται A et alii, καταδέχεται vulg. 11. ἐν τῇ ἐκκλη-
σίᾳ a c. 15. ἐπιφανέστατα Ὑπατον A. 17. Μαξίμῳ om. a.
18. φήμης δὲ ψευδοῦς ἐξεληθούσης A, φήμης ψευδοῦς vulg.

dicavit. magnus autem Meletius, absoluta synodo, Cpoli in pace quievit. sacrum eius corpus Antiochiam deportatum ad loculum sancti martyris Babylae reconditum fuit. caeterum, Paulino adhuc inter vivos superstitē, Flavianus Antiochiae ordinatus est episcopus, quavis promotionem nullatenus admissurum, vel dato iuramento antea professus fuisset. exinde igitur renovati tumultus Antiochenam ecclesiam divexabant, his quidem Paulino, aliis Flaviano obsequentibus. tunc etiam Pauli confessoris corpus Cpolim induxit imperator, et in ecclesia, quam Macedonius Paulo structis insidiis aedificaverat, deposuit.

Cpolis episcopi Nectarii annus primus.

A. C. 377

Hoc anno Theodosius Augustus filium Honorium e Placilla susceptum illustrissimum atque una consulem designavit. bellum etiam in Maximum tyrannum paravit: qui cum in partibus occidentis adversus eum praeliaretur, falso rumore sparso, Maximum victorem evasisse, Ariani manifesto furore rapti Nectarii Cpolis episcopi aedes incendunt.

Hoc anno Antiochiae in porta, quae dicitur Tauriana, appendix A. C. 378

λεγομένη πύλη προσθήκη εἰς πλάτος τῆς γερύρας καὶ ἐπεστεγάσθη· ἐκτίσθη δὲ καὶ μικρὰ βασιλικὴ ἐν τῇ παλαιῇ πλησίον τῆς μεγάλης. ἐν δὲ Παλαιστίνῃ Ἐμμαοὺς κόμη παιδίων ἐγεννήθη Βτέλειον ἀπὸ τοῦ ὀμφαλοῦ, καὶ ἄνω διηρημένον, ὃ εἶχεν δύο στηθῆ, δύο κεφαλὰς, καὶ ἐκάστων τὰς αἰσθήσεις ἔχον. τὸ ἐν ἡσθίᾳ 5 καὶ ἔπινε, καὶ τὸ ἕτερον οὐκ ἡσθιεν· τὸ ἐν ἐκάθειδε, καὶ τὸ ἕτερον ἐγρηγόρει· ἔστι δὲ ὅτε καὶ συνέπαιζον πρὸς ἄλληλα, καὶ ἔκλαιον ἀμφότερα, καὶ ἔτυπτον ἄλληλα. ἔζησαν δὲ μικρὸν πρὸς ἔτη δύο. καὶ τὸ μὲν ἐν ἀπέθανεν, τὸ δὲ ἕτερον ἐζήσεν ἡμέρας τέσσαρας, καὶ ἀπέθανεν καὶ αὐτό. 10

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἔστησεν ὁ βασιλεὺς Θεοδόσιος τὸν κίονα τοῦ Ταύρου.

A.M. 5879 Τοῦτω τῷ ἔτει Τιμοθέου τελευτήσαντος τοῦ ἐπισκόπου C' Ἀλεξανδρείας μηνὶ Ἐπιφῆ εἰκάδι ἕκτη χειροτονεῖται ἀντ' αὐτοῦ ὁ Θεόφιλος. 15

A.M. 5880 Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Θεοφίλου ἔτος πρώτων.

Τούτω τῷ ἔτει Θεοδόσιος ὁ εὐσεβῆς βασιλεὺς νικήσας Μάξιμον τὸν τύραννον ἀνέβλεν πρὸ δώδεκα καλανδῶν Αὐγούστου, καὶ Ἀνδραγάθιον τὸν στρατηγὸν αὐτοῦ, ὡς δολοφονήσαντα τὸν Γρατιανόν. 20

5. ἕκαστον A. ἡσθίε A, ἔσθιε vulg. utroque loco. 7. ἔστι δὲ διε A, καὶ ἔστι δὲ διε vulg. 8. καὶ ἔκλαιον — ἄλληλα om. A f. 12. τοῦ add. ex A et aliis. 15. ὁ add. ex A. 17. ὁ εὐσεβῆς om. a.

aedificata est ad pontis latitudinem, tectoque operata: item parva basilica in veteri prope maiorem exstructa. in Palaestina vero pago Emmaus infans natus est ab umbilico deorsum unus et integer, sursum autem in duas species separatas divisus: adeo ut duo pectora, geminum caput, et utriusque completos sensus haberet. unus comedebat et bibebat, alter cibum respuebat. dormiebat ille, et alius in vigiliis erat. contigit etiam ut colluderent invicem, et ambo flerent, et ad invicem colluctantes rixarentur. simul vixere autem annis amplius duobus: et uno quidem morte praerepto, alius diebus quatuor mansit superstes, et pari fato decessit.

Hoc etiam anno Theodosius imperator Tauri statuam erexit.

A. C. 379 Hoc anno mensis Epiphei sexto supra vigesimum, Timotheo Alexandriae episcopo vita functo, in eius locum Theophilus est ordinatus.

A. C. 380 Alexandriae episcopi Theophili annus primus.

Hoc anno Theodosius piensissimus imperator victor renunciatus Maximum tyrannum interfecit duodecimo Kalendas Augustales: Andragathium quoque ducem, quod Gratianum dolo interfecisset, morti tradidit.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἦλθεν Θεοδοσίος ἐν Ῥώμῃ μετὰ Ὀτωρίου A.M. 588₁ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐκάθισεν αὐτὸν βασιλέα ἐν αὐτῇ πρὸ πένης εἰδῶν Ἰουνίου, καὶ ἀνῆλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Τούτῳ τῷ ἔτει Εὐγένιος ἐτυράνησεν ὁ ἀπὸ γραμματι- A.M. 588₂
 5 πῶν ἀντιγραφεὺς ὢν, καὶ σχῆμα βασιλικὸν περιθέμενος, συν-
 ὄντος αὐτῷ καὶ Ἀρταβύσδου τοῦ ἀπὸ τῆς μικρῆς Γαλατίας. καὶ P. 61
 ἀκούσας Οὐαλεντινιανὸς ὁ υἱὸς τοῦ Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ μεγάλου
 ἐξ Ἰούστης, ἐαυτὸν ἀνεῖλεν ἀγρόνῃ. ὁ δὲ Θεοδοσίος τοῦτο μα-
 10 δὲ ἐπίαχος Ἀλεξανδρείας αἰτήσας Θεοδοσίον τὸν βασιλέα
 τὸ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἱερὸν τῶν Ἑλλήνων ἐξεκάθηρεν, καὶ εἰς
 ἐκκλησίαν μετεσκεύασεν, τὰ δὲ ὄργια τῶν Ἑλλήνων ἐδημοσίευ-
 σεν, φαλλοὺς τε καὶ εἴ τι τούτων ἀσελεγέστερον καὶ βεβηλό-
 15 φόνους εἰργάσατο. Θεοδοσίος δὲ μαθὼν τοὺς γεγονότας ὑπ' V. 49
 αὐτῶν φόνους, τοὺς μὲν ἀναιρεθέντας Χριστιανούς ὡς μάρ-
 τυρας ἐμακάρισεν· τοῖς δὲ Ἑλλῆσι συγχωρεῖν ἐπηγγείλατο, B
 εἰ πρὸς Χριστιανισμὸν μετάθουσι· τὰ δὲ ἱερὰ αὐτῶν κα-
 θαιρεθῆναι καὶ τὰ εἰδῶλα χωνευθῆναι καὶ εἰς χρεῖας πενή-
 20 των δοθῆναι ἐκέλευσεν. τοῦ δὲ ναοῦ τοῦ Σεράπιδος ἐν Ἀλε-

1. τούτῳ τῷ ἔτει — — Κωνσταντινουπόλει om. A. 3. ἐπὶ
 Κωνστ. b. 4. Εὐγ. ἐτυρ. ὁ ἀπὸ Γραμμ. A, ὁ Εὐγ. ὁ ἀπὸ Γρ.
 ἐτυρ. vulg. 5. ὢν om. A. 7. Οὐαλ. ὁ υἱὸς τοῦ om. A.
 8. ἐξ] καὶ A. 10. Ἰούστης A. 11. ἐξεκάθηρεν, καὶ εἰς ἐκκλη-
 σίαν μετεσκεύασεν, τὰ δὲ ὄργια τῶν Ἑλλήνων add. ex b. 13.
 τούτων add. ex A.

Hoc anno Theodosius cum filio suo Honorio Romam est profe- A. C. 381
 ctus, quem velut imperatorem cum quinto idus Iunias solio collo-
 casset, ipse Cpolim remeavit.

Hoc anno Eugenius artis oratoriae exprofessor, et contrarotulato- A. C. 382
 ria sive ratiocinarii munere fungens imperii libidine exarsit, cui Ar-
 tabasus ex minore Galatia oriundus se socium adiunxit. quod ubi
 rescivit Valentinianus, magni Valentiniani filius ex Iusta, laqueo sibi
 ipsi vitam praescidit. eo comperto Theodosius arma movet, et in eius
 vindictam parat expeditionem. Theophilus Alexandriae episcopus a
 Theodosio imperatore licentiam precatus, gentilium fanum, mentulas,
 et si quid magis obscoenum atque profanum erat reconditum tra-
 duxit in publicum: unde gentilium plebs pudore perfusa caedes quam
 plurimas perpetravit. his porro Theodosius auditis, et de tantis cae-
 dibus certior factus, Christianos morti tradidit inter martyres beato-
 rum numero statuit recensendos. gentilibus vero, si mollo se ad Chri-
 stianam religionem transferrent, veniam obtulit: sana demum everti,

ξανδρεία λυομένου, ἱερογλυφικὰ γράμματα εὐρέθησαν σταυροῦ τύπον ἔχοντα, ὕπερ οἱ ἐξ Ἑλλήνων πιστεύσαντες θεασάμενοι εἶπον, σημαίνειν τὸν σταυρὸν κατὰ τὴν τῶν ἱερογλυφικῶν γραμμάτων ἔννοιαν ζώην ἐπερχομένην.

A. M. 5883

Τούτῳ τῷ ἔτει Μάρκελλος ὁ Ἀπαμείας τῆς Συρίας ἐπί-5 σκοπος ζήλῳ θεῖῳ κινούμενος τὰ ἱερὰ τῶν Ἑλλήνων ἐν Ἀπαμείῃ κατέστρεψεν, καὶ διὰ τοῦτο ἀνηρέθη ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. Νεκτάριος δὲ ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἐκόλωσε τὸν ἐπὶ τῆς μετανοίας προεσβύτερον διὰ τὸ γεγονὸς ἀμάρτημα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὑπὸ τινος διακόνου εἰς τὴν γυναῖκα τὴν ἐπὶ τῇ μετανοίᾳ 10 σχολάζουσαν. ἐν δὲ τῇ Ῥώμῃ καὶ πάσῃ τῇ δύσει ἐπιμελῶς D φυλάττεται ἕως τοῦ νῦν, καὶ τόπος ἠφώρισται τοῖς μετανοούσιν. Θεοδοσίος δὲ ὁ βασιλεὺς νόμον ἔγραψεν γυναῖκα εἰς διακόνισσαν μὴ προβαίνειν, εἰ μὴ ὑπερβῇ τὰ ἐξήκοντα ἔτη κατὰ τὸν ἀπόστολον. Εὐνόμιον δὲ ἐξώρισεν παρασυναγω- 15 γὰς ποιοῦντα καὶ λαοὺς ἀπατῶντα, καὶ ἐν τῇ ἐξορίᾳ ἀπέθανεν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Πλακίλλα ἡ γαμετὴ Θεοδοσίου ἐκοιμήθη εὐσεβῆς οὖσα καὶ φιλόπτωχος οἰκειαῖς χερσὶ λαβοῖς καὶ νοσοῦσιν ὑπηρετοῦσα. ταύτης ἀνδριάντα κατέαξαν οἱ Ἀντιο- 20

1. σταυρῶν τύπος b. 2. ἔχοντα om. A. 3. τῶν om. A.
13. δὲ om. A. εἰς διακονίαν μὴ ἐπιβαίνειν b. 19. νοσοῦντας c.

idolaque confari, et in pauperum necessitates erogari mandavit. diruto porro Alexandriae Serapidis templo, repertae sunt sacrae Aegyptiorum eruditius dictae litterae crucis formam referentes: quas quum ex gentilibus fideles conspicerentur, dixerunt, crucem iuxta sacrarum litterarum interpretationem significare vitam adventuram.

A. C. 383

Hoc anno Marcellus Apameae in Syria episcopus, divino religionis zelo motus, gentilium fana Apameae evertit: quod ei factum mortem a gentilibus promeruit. Nectarius autem Cpolitanus praesul presbyterum super poenitentia constitutum removit, propter flagitium in mulierem poenitentiae vacantem in ecclesia a quodam diacono admissum. Romae vero quemadmodum in Aoto occidente mos iste usque in hanc horam observatur sedulo, ubi etiam seorsim locus poenitentibus assignatur. Theodosius porro imperator legem tulit, ne mulier in diaconissam promoveretur, nisi iuxta dictum apostoli annum sexagesimum superaret. Eunomium quoque, illegitimos coetus congregantem et populis facientem fucum, in exilium, quo mortuus est, eiecit.

Hoc eodem anno Placilla imperatoris coniux obdormivit, pie usquequaque habita, egenorum amatrix, et quae propriis manibus aegrotis ac leprosis ministrare soleret. huius statuam irritati Antiochen-

χείς καὶ ἔσθραν ἀγανακτοῦντες διὰ τὰ ἐπιτεθέντα δημόσια
 περὰ τοῦ βασιλέως τελεῖν αὐτοῖς. οἷς καὶ ὀργισθεῖς σφόδρα P. 62
 πόθῳ τῷ πρὸς Πλακίλλαν τὴν εὐσεβεστάτην ἡμέλλε πάντα
 ἀπολλῶναι, εἰ μὴ Φλαβιανὸς ὁ ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας ἔλθῶν
 5 ὑπὲρ Ἀντιοχείων ἐπρέσβευσεν. Ἰωάννης δὲ ὁ Χρυσόστομος
 πρεσβύτερος ὢν Ἀντιοχείας τότε καὶ παρῶν λόγους θαυμα-
 στοὺς πρὸς παραινέσιν τῶν τολμησάντων κατὰ τῶν βασιλικῶν
 ἀνδριάντων ἐπεδείξατο.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπιστρατεύσαντος Θεοδοσίου κατὰ Εὐγε- A.M. 5884
 10 νίου τοῦ τυράννου, καὶ κατελθόντος ἐν Θεσσαλονίκῃ μετὰ τοῦ^B
 στρατοῦ αὐτοῦ, καὶ εἰσελθόντος τοῦ στρατοῦ ἐν τῇ πόλει, ἐτα-
 ράχθη ἡ πόλις διὰ τὰ μετὰ τοῦ στρατοῦ, καὶ διὰ πρόφασιν
 ἡνίοχου καὶ τοῦ παιδὸς τοῦ ὑπάρχου· καὶ ἕβρισαν τὸν βα-
 15 σιλέα, καὶ τὸν ὑπαρχον ἐφόνευσαν. τοῦ δὲ βασιλέως μακρο-
 15 θυμήσαντος πρὸς βραχὺ καὶ τὸν λαὸν κατασιγήσαντος, ἰπι-
 κὸν γενέσθαι ἐκέλευσεν· καὶ συναχθέντων τῶν λαῶν καὶ τῶν
 δήμων εἰς τὴν τοῦ ἰππικοῦ θέαν, ἐκέλευσε τὸν στρατὸν το-
 ξεῦσαι αὐτούς· καὶ ἀπέθανον τοῦ λαοῦ χιλιάδες πεντεκαί-
 20 δεκα. ἔλθόντος δὲ αὐτοῦ ἐν Μεδιολάνῳ, Ἀμβρόσιος ὁ ἐπίσκο-
 20 πος ἐκόλυσεν αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ἐκκλησίαν. ἦν δὲ τότε

11. τοῦ στρατοῦ ante ἐν τῇ add. ex a c. 13. ἐπάρχου — ἐπαρ-
 χον A. 18. δώδεκα a e. 19. δὲ add. ex A. ὁ add.
 ex A. 20. ἦν δὲ τότε τῶν τοῦ σωτ. γενεθλίων ἑορτῇ. Ῥου-
 φίνῳ δὲ μαγ. A, ἐν δὲ τῷ τοῦ σωτ. γενεθλίῳ ἑορτῇ Ῥουφίνῳ
 μαγ. vulg.

ses, ob imposita sibi ab imperatore pendenda vectigalia, per civita-
 tem ignominiose traxerunt et confregerunt: his in vindictam exarsit
 imperator, et quo ferebatur in pietissimam Placillam affectu, cun-
 ctos neci destinabat, nisi Flavianus episcopus legatione pro Antio-
 chensibus functus ad clementiam inclinasset. Ioannes vero Chryso-
 stomus, qui tum Antiochiae presbyter aderat, ad animandos et eri-
 gendos eos, qui imperatorum imagines violaverant, orationes plane
 admirandas habuit.

Hoc anno Theodosio adversus Eugenium tyrannum expeditionem A. C. 384
 suscipiente, iamque cum exercitu Thessalonicam profecto, sub ipso
 eius ingressu cum propter castrorum metationes, tum propter auri-
 gam et praefecti puerum in seditionem mota est civitas. Imperatorem
 itaque probris incesserunt, et praefectum ipsum morte multaverunt.
 ad breve tempus patienter fereus imperator, populumque demulcens,
 equestre certamen fieri iussit: tum populum et tribus ad spectaculum
 coactos sagittis confodere militibus permisit: perieruntque e populo
 hominum quindecim millia. cum Mediolanum venisset, Ambrosius
 episcopus ecclesiam ingredi vetuit. quodam insuper natalitiorum sal-

Theophanes.

8

των τοῦ σωτηῆρος γενεθλίων ἑορτῇ. Ρουφίνῳ δὲ μαγίστρῳ
 V. 50 εἰς παρόκλησιν ἐλθόντι δεινῶς ἐπέπληξεν Ἀμβρόσιος. νόμον
 δὲ ἐκθεμένου Θεοδοσίου τοῖς καταδικαζομένοις θανάτῳ ἢ δη-
 μεύσει προθεσμίαν τριάκοντα ἡμερῶν εἰς διάσχεψιν δίδουσαι
 ἐξ ἐπιτροπῆς Ἀμβροσίου, τότε προσεδέξατο αὐτὸν εἰς τὴν ἐκ-5
 κλησίαν ἔξω μέντοι τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ οὐ κατὰ τὴν προ-
 τέραν συνήθειαν ἔσω. ὅθεν καὶ μέχρι νῦν καλῶς ἐκράτησεν
 τὸ ἔθος ἔξω τοῦ θυσιαστηρίου τοὺς βασιλεῖς ἴστασθαι μετὰ
 τοῦ λαοῦ.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει τοῦ Νείλου ποταμοῦ κατὰ τὸ ἔθος μὴ 10
 ἀνελθόντος, ἔχαιρον οἱ Ἕλληνες λέγοντες αἴτιον εἶναι τούτου
 τὸ κωλυθῆναι θῦειν τοῖς θεοῖς αὐτῶν. ὅπερ μαθῶν ὁ εὐσε-
 βῆς βασιλεὺς ἀπεκρίθη· μὴ γένοιτό ποτε ποταμὸν θυσίαις
 'D χαιρόντα ἐπὶ τὴν γῆν πλημμυρῆσαι. ὁ δὲ θεὸς τοῦτο ἐκδε-
 ξάμενος ἐπὶ τοσοῦτον ἠλόγησεν τὴν ἀνάβασιν τοῦ ποταμοῦ, 15
 ὥστε πάντας τοὺς κατ' Αἴγυπτον φοβηθῆναι, μὴ καὶ αὐτὴν
 Ἀλεξάνδρειαν κατακλύσῃ ἢ τοῦ ὕδατος πλημμύρα.

A.M. 5885 Τούτῳ τῷ ἔτει Θεοδόσιος ὁ βασιλεὺς Εὐγενίῳ κραταιῶς
 P. 63 μαχησάμενος ἐν ταῖς Ἀλπίσι πύλαις, ζῶντά τε συλλαβῶν,

3. δὲ om. A. τοῖς καταδικαζομένοις b, τοὺς καταδικαζομένους
 A et alii, καταδικαζομένους vulg. 5. προσεδέξαντο A. 6.
 ἔσωθεν τοῦ θυσ. A b c. 7. μέχρι νῦν A, μέχρι τοῦ νῦν vulg.
 10. τῷ δ' αὐτῷ A, τῷ αὐτῷ vulg. 11. τούτου A, τοῦτο vulg.
 14. ἀποδεξάμενος b. 16. φοβηθῆναι add. ex A. 17. ἢ
 add. ex A. 19. Ἐλίσι A.

vatoris die festo Rufinum magistrum pro imperatore deprecatum ve-
 nientem graviter obiurgavit Ambrosius. cum vero Ambrosii suasu
 Theodosius tandem legem tulisset, ut capite vel honorum publica-
 tione damnatis triginta dierum spatium ad supplicii infligendi deli-
 berationem daretur: tum in ecclesiam receptus est, extra quidem al-
 taris cancellos, non autem iuxta priorem usum intra ipsius sacra-
 rii septa. unde mos ad hunc usque diem praeclare quidem inva-
 luit, imperatores ab altari semotos una cum populo stantes interesse
 sacris.

Hoc etiam anno cum Nilus pro more non exundasset, gentiles
 laeti hanc dixerunt esse causam, quod diis suis sacrificare interdice-
 retur. ea re cognita, piissimus imperator respondit: absit ut fluvius
 sacrificiis gaudens terram irriget. deus autem dictum imperatoris sibi
 placitum ostensurus, Nili exundationi adeo benedixit et auxit, ut uni-
 versi Aegyptii in metum venerint, ne ipsam quoque Alexandriam
 tanta aquarum inundatio demergeret.

A. C. 385 Hoc anno pius imperator Theodosius, consertis fortiter ad Alpium

αὐτὸν ἀνέλεν. Ἀργαβάστης δὲ διαδράς ἑαυτὸν διεχειρίσατο.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει τὰ τῶν προφητῶν Ἀββακούμ καὶ Μιχαίου λείψανα θεόθεν εὐρέθη Βεζένη τῷ ἐπισκόπῳ Ἐλευθεροπόλεως τῆς Παλαιστίνης χρηματισθέντι ἐν δυασι χωρίοις τῆς περιοίκιδος Ἐλευθεροπόλεως. ἐλθόντι δὲ τῷ βασιλεῖ ἐν Ῥώμῃ προσῆλθον αὐτῷ οἱ ἐπίσκοποι γνώμη Ἰννοκεντίου τοῦ Ῥώμης κατὰ Φλαβιανῶ ἐπισκόπου Ἀντιοχείας. ὁ δὲ Χριστιανικώτατος βασιλεὺς τὰ πρὸς εἰρήνην παραινήσας αὐτοὺς, ἠρώσεν διὰ ἑπτακαίδεκα ἔτων, κελύσας ἐπισκόπους ἐκ τῆς ἀνατολῆς ἐν Ῥώμῃ παραγενέσθαι, μεθ' ὧν καὶ Ἀκάκιος ὁ Βεροῖης ἐστάλη. πολλὰ δὲ χαρίσματα δέδωκεν τῇ Ῥώμῃ Θεοδοσίος, περιελών καὶ τὰ γενόμενα ἐν τοῖς μαγκιπειοῖς ἄτοπα κατὰ τῶν ἐμπιπτόντων ξένων, καὶ ἐγκλειομένων ἕως ἡμέρας ἐν τοῖς μυλῶσιν, ὁμοίως δὲ καὶ τὴν τῶν μοιχευομένων γυναικῶν ὕβριν ἐν τοῖς πορνείοις μὴ συγχωρήσας ταύτας ἔτι συγκλείεσθαι, καὶ διὰ κώδωνος τὴν πρᾶξιν ἐλέγχεσθαι. C

Τούτῳ τῷ ἔτει μετὰ τὴν Εὐγενίου τοῦ τυράννου ἀναί- A.M. 5886

1. αὐτὸν om. a.	Ἀργάβαστος a.	3. Ἀββακούμ A, Ἀμβακούμ vulg.
ματισθέντα vulg.	4. Ζεβένη a b c d.	5. χρηματισθέντι A, χρηματισθέντα vulg.
om. A.	τοῦ P. A, τῆς P. vulg.	7. ante προσῆλθον b add. εἰς τοῦτο. of
11. Βεροῖας a b c d.	12. Βερόης A, Βερούης e f,	
13. μαγκιπειοῖς A, μαγκηπ. vulg.	14. ἐμπιπτ. A, ἐπιπιπτ. vulg.	
15. γήρους A.	τὴν add. ex A.	18. τὴν Εὐγ. A, τοῦ Εὐγ. vulg.

fauces cum Eugenio manibus, vivum acceptum obtruncat. Argabastus autem fuga ereptus letum sibimet conscivit.

Eodem anno Abacum et Michaeae prophetarum reliquiae Bezeno Eleutheropoleos in Palaestina episcopo divinitus revelatae in duobus pagis Eleutheropolitani agri inventae sunt. caeterum cum Romam advenisset imperator, episcopi consilio Innocentii Romae pontificis cum adierunt, Flavianum Antiochiae episcopum postulantes. verum factis de pace ineunda verbis, et ex oriente Romam ire suo iussu compulsis episcopis, cum quibus etiam Acacius Beroeae praesul missus est, animos per annos septemdecim ab invicem discordes christianissimus imperator reconciliavit. plurima porro beneficia Romanis contulit Theodosius. eam quoque rescidit consuetudinem, qua pleraque praeter fas et aequum in peregrinos pistrinariis fortuito occurrentes, et in eorum potestatem lapsos committebantur, ubi pistrinis clausi, et ad extremam usque senectutem detenti, molas circumagere cogebantur. adulterarum insuper mulierum infamiam compevit, nec ulterius prostibulis custodiri, et tintinabuli sonitu facinorae earum publicari permisit.

Hoc anno extincta Eugenii tyrannide, et rebus quiete restituta, A.C. 386

ρῆσιν, καὶ τὴν τῶν πραγμάτων κατάστασιν, ἀπῆρεν ἀπὸ Ῥώ-
 μης ὁ εὐσεβὴς βασιλεὺς Θεοδοσίος, καὶ ἤρχετο ἐπὶ Κωνσταν-
 τινούπολιν. ἐλθὼν δὲ ἐν Μεδιολάνῳ ἀρρωσθήσας, Ὀνώριον
 τὸν υἱὸν μετεστείλατο, καὶ θεασάμενος αὐτὸν ῥᾶον ἔσχεν.
 ἰπποδρομίαν δὲ ἰδὼν μετὰ τὸ ἄριστον κακῶς διετέθη ἀθρόως,⁵
 καὶ μὴ ἰσχύσας τῇ δειλῇ ἀνελθεῖν, τῇ υἱῷ ἐκέλευσε ταύτην
 πληρῶσαι, καὶ τῇ ἐπιείσῃ νυκτὶ ἐκοιμήθη ἐν κυρίῳ ὑπάρχων
 ἑτῶν ἑξήκοντα, βασιλεύσας ἑτη ἑκαίδεκα, καταλείψας βασι-
 λεῖς τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ, Ἀρκάδιον μὲν τὸν πρεσβύτερον
 Δτιῆς ἑφας, Ὀνώριον δὲ τῶν ἐσπερίων. τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ με-
 10 V. 51 τήνεγκεν Ἀρκάδιος ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἔθαψεν εἰς τὸν
 ναὸν τῶν ἁγίων ἀποστόλων.

- A.M. 5887 Ῥωμαίων βασιλέων Ἀρκαδίου καὶ Ὀνωρίου ἔτος α΄.
 P. 64 Περσῶν βασιλέως Ἰσδεγέρδους ἔτος πρῶτον.
 Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀρκάδιος αὐτοκράτωρ ἀναδειχθεὶς τὸν 15
 μέγαν ἔμβολον ἄντικρυς τοῦ Πραιτωρίου ἔκτισεν.
 A.M. 5888 Ῥώμης ἐπισκόπου Ἀναστασίου ἔτος α΄.
 A.M. 5890 Ῥώμης ἐπισκόπου Ἰννοκεντίου, Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Φλα-
 B βιανοῦ ἔτος α΄.
 Τούτῳ τῷ ἔτει μετετέθη τὰ λείψανα τοῦ ἁγίου προφήτου 20

8. ἑξήκοντα δύο e f. 11. Ἀρκάδιος A, δ Ἀρκ. vulg. εἰς
 τὸν ναὸν τῶν ἁγίων ἀποστόλων A, εἰς τοὺς ἁγίους ἀποστόλους
 vulg.

pius imperator Theodosius Roma migravit, et Cpolim repetiit. iamque
 Mediolanum progressus, in morbum incidit: advocatoque filio Hono-
 rio, et eo viso, nonnihil convaluit. dato mox equestris certaminis
 spectaculo, derepente post prandium adversa valetudine iactatus,
 cum sub vesperam se praesentem exhibere nequiret, filium iussit
 spectaculum absolvere, et insequenti nocte quievit in domino, cum
 annis sexaginta vixisset, sexdecim regnasset, filiorum autem Arcadium
 seniore[m] orientis, Honorium vero partium occidu[arum] imperatorem
 relinqueret. eius corpus Cpolim transtulit Arcadius, et in sanctorum
 apostolorum templo recondidit.

- A. C. 387 Romanorum imperatorum Arcadii et Honorii, Persarum regis Isde-
 gerdis annus primus.
 Hoc anno Arcadius imperator renunciatus e praetorii regione
 maiorem porticum extruxit.
 A. C. 388 Romae episcopi Anastasii annus primus.
 A. C. 390 Romae episcopi Innocentii annus primus, Antiochiae episcopi
 Flavianii annus primus.
 Hoc anno sexto mensis Pauni Kalendas sancti prophetae praecur-
 soris et baptistae Ioannis reliquiae Alexandriam sunt translatae.

προδρόμου και βαπτιστοῦ Ἰωάννου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πρὸ ἕξ
καλανδῶν μηνὶ Παννί.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐκάη Ἀνατόλιος ὁ λαμπρότατος ἐν Ἀλε- A.M. 589¹
ξανδρείᾳ. Ἀρκαδιος δὲ ὁ βασιλεὺς ἐποίησεν ἴδιον ἀριθμὸν C
5 ἐν Κωνσταντινουπόλει, οὓς ἐκάλεσεν Ἀρκαδικούς.

Τούτῳ τῷ ἔτει Νεκτᾶριος ὁ ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπό- A.M. 589²
λεως ἐκοιμήθη. Θεόφιλος δὲ ὁ Ἀλεξανδρείας παρῶν ἐσπού-
δαζε κωλύσαι τὴν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ψῆφον, Ἰσίδω-
ρόν τινα ἴδιον πρεσβύτερον μαρτυρῶν εἰς ἐπισκοπὴν τῆς βα-
10 σιλίδος, διακονήσαντα αὐτῷ ἤνικα Θεοδόσιος πρὸς Μάξιμον
τὸν τύραννον ἐπολέμει, δισσὰς ἐπιστολάς και δῶρα ὑπ' αὐ- D
τοῦ ἐγχειρισθεῖς. ὁ δὲ βασιλεὺς και πᾶσα ἡ πόλις τὸν Ἰω-
άννην ἀπὸ Ἀντιοχείας ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ τούτῳ προσκληθέντα
χειροτονηθῆναι εὐδόκησαν. ἦν δὲ Ἰωάννης τῶν περιφανεστά-
15 των Ἀντιοχείας, Σεκούνδου πατρός, και μητρὸς Ἀνθούσης.
οὗτος ἔλλογιμώτατος σφόδρα τυγχάνων, ἐκ θείας τὸ πλεῖστον
χάριτος και τοῖς δεινότητοισ τῶν Ἑλλήνων σοφισταῖς ἐθαυ-
μάζετο· ὅθεν Λιβάνιος περὶ τὸν θάνατον ἐρωτηθεῖς ὑπὸ τῶν
φοιτητῶν, τίς ἄρα διαδέξοιτο τὴν διατριβὴν μετ' αὐτόν; ἔφη
20 Ἰωάννην ἔλεγον, εἰ μὴ τοῦτον ἡμῶν οἱ Χριστιανοὶ ἀπεσύλη- P. 65

2. ante μηνὶ b addit Ἰουλίου. Παννί β. A. 8. Ἰσίδωρον
δέ τινα b c d. 10. Θεοδόσιος πρὸς A b, Θεοδ. ὁ βασιλεὺς
πρὸς vulg. 12. Ἰωάννης a b c d.

Hoc anno Anatolius vir clarissimus Alexandriae combustus est. A. C. 391
Arcadius autem imperator militum numerum, quos dixit Arcadicos,
Cpoli instituit.

Hoc anno Nectarius episcopus Cpolititanus vita functus est. Theo- A. C. 392
philus autem Alexandrinus cum adesset Ioannis Chrysostomi electionem
impedire, imo suum quendam presbyterum Isidorum nomine,
quod ei fideliter olim ministrasset, ambiguis nimirum et ad utramque
partem litteris ac muneribus ab eo acceptis, cum Theodosius prin-
ceps de imperii summa cum Maximo tyranno contenderet, virum
episcopatu dignum testatus, promovere satagebat: imperator ex ad-
verso, et urbs tota Ioannem ad hoc munus sustinendum Antiochia
evocatum censuerunt ordinari. erat Ioannes ex illustrissimis Antio-
chia civibus, patre Secundo et Anthusa matre genitus. hic inter reli-
quos ob eruditionis praestantiam et divinatorum munerum copiam
conspicuus, versatissimis quibusque ac gentilium peritissimis sophistis
fuit admirationi: unde Libanius circa mortis tempus a discipulis ro-
gatus, quis scholam post eum moderator exciperet? respondit: Io-
annem dicerem, nisi hunc nobis Christiani praeripuissent. divinae
scripturae mysteriis a Carterio monasterii cuiusdam praefecto Chryso-

V. 52 σαν. τὰς μέντοι θείας γραφᾶς ὁ Χρυσόστομος παρὰ Καρτε-
ρίῳ τινὶ ἡγουμένῳ μοναστηρίου ἐπαιδευθή· τὰ δὲ ἐγκύκλια
παρὰ Λιβανίῳ τῷ προειρημένῳ.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτι ἐτέχθη τῷ βασιλεῖ Ἀρκαδίῳ υἱὸς ἐξ
Εὐδοξίας τῆς Ἀγούστης Θεοδοσίας ὁ μικρός, ὃν ἐδέξατο Ἰω- 5
άννης ἐν τῷ βαπτίσματι ὁ Χρυσόστομος.

A.M. 589³ Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστό-
μου ἔτος α'.

Τῷ ἑβδόμῳ ἔτι Ἀρκαδίου γεννᾶται υἱὸς αὐτῷ Θεοδοσίῳ
ὁ μικρὸς ἐξ Εὐδοξίας. 10

A.M. 589⁴ Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Ἰωάννου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτι Γαϊνᾶς ἐτυράνησε κατὰ Ἀρκαδίον, καὶ
C πολλά κακὰ τῷ Βυζαντίῳ ἐπεδείξατο. ὄρκους δὲ λαβὼν παρὰ
Ἀρκαδίου καὶ δοὺς ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας Εὐφημίας ἐν Χαλ-
κηδόνι, τούτους παρέβη, καὶ πλείονι δράσας κακὰ εἰσῆλθεν ἐν 15
τῇ πόλει χωρήσας πρὸς ἀρκαγὰς καὶ ἐτέρας ἀτοπίας. οὗτος
ἐξελθὼν εἰς τὴν Χερρόνησον τῆς Θρακίης σχεδίας ποιήσας
κατεσκευάσεν· ἵνα πρὸς τὴν Ἀσίαν διαπεράσας τὰς ἀνατο-
λικὰς πόλεις χειρώσῃται. ἐνθα πολέμου πολλοῦ συρραγέντος
κατὰ τε γῆν καὶ θάλασσαν, ἀπώλετο οὖν τοῖς στρατεύμασιν. 20

A.M. 589⁵ Τούτῳ τῷ ἔτι Ὀνώριος ἐν Ῥώμῃ ταραχὰς καὶ στάσεις
D

2. μοναστηρίου A, ἐν μοναστηρίῳ vulg. 9. τῷ ἑβδόμῳ ἔτι
Ἀρκαδίου A b e, τούτῳ τῷ ἔτι Ἀρκαδίῳ vulg. αὐτῷ add.
ex A b e. 19. πολλοῦ] σφοδροῦ b. 20. τῷ στρατεύματι b.

stomus fuit instructus, a praefato Libanio liberalium omnium doctrinam accepit.

Eodem anno Arcadio imperatori ex Eudoxia Augusta filius natus est Theodosius iunior, quem Ioannes Chrysostomus in baptismo suscepit.

A. C. 393 Cpoleos episcopi Ioannis Chrysostomi annus primus.

Septimo anno Arcadii ipsi Theodosius iunior ex Eudoxia conjugis filius natus est.

A. C. 394 Hierosolymorum episcopi Ioannis annus primus.

Hoc anno Gainas tyrannidem adversus Arcadium excitare molitus, multa mala Byzantio intulit. datis autem et acceptis ab Arcadio iuramentis in Chalcedonensi sanctae Euphemiae templo periurii reum, pluribus per nefas sceleribus attentatis, etiam ad urbis regiae direptionem, et tetra eiusmodi facinora progressus damnandum se probavit. inde ad Thraciae Chersonesum divertens tumultuaria confecit navigia, ut in Asiam transfretatus orientales urbes sub potestatem mitteret. ibi demum magno terra marique praelio commisso, cum suis exercitibus periit.

A. C. 395 Hoc anno tumultus et seditiones Romae movit Honorius. levi

εἰνήσεν. ἐπὶ μικροῖς γὰρ τισι πράγμασι κινήθεις πρὸς τοὺς πολίτας καὶ μὴ κατασχὼν τῆς ὀργῆς, εἰς Ῥαβένναν μεθίσταται πόλιν τῆς Ἰταλίας παράλιον. πέμψας δὲ τινα παραδυναστεύοντα αὐτῷ βάρβαρον τὸ γένος Γάλλον μετὰ πλήθους στρατοῦ, ἐκέλευσε πραιδεῦσαι καὶ λυπῆσαι τοὺς εἰς αὐτὸν ἀμαρτήσαντας· ὅφ' οὐδ' μικροῦ δεῖν ἢ Ῥώμῃ πολιορκουμένη διεφθάρη πᾶσα. ὁ δὲ Ἀλάριχος παρέθετο ἑαυτὸν τοῖς συγκλητικοῖς τῆς πόλεως, καὶ πάντα τὰ χρήματα τοῦ παλατίου λαβὼν, καὶ τὴν ἀδελφὴν Ὀνωρίου ἀπὸ πατρὸς Πλακιδίαν, μι- P. 68
 10 κρὰν οὖσαν παρθένον, πρὸς τὸ οἰκεῖον ἔθνος ἀπῆλθεν εἰς τὰς Γαλλίας. Κωνσταντίος δὲ τις κόρης τῶν μετὰ Ἀλαρίχον, πιστευθεὶς τὴν κόρην Πλακιδίαν, ἔλαβεν αὐτὴν καὶ φυγῶν ἤγαγε πρὸς τὸν βασιλέα Ὀνώριον. καὶ ἀποδεξάμενος ὁ βασιλεὺς τὸν Κωνσταντίον, ἐποίησεν αὐτὸν συγκλητικόν. μετ'
 15 ὀλίγον δὲ χρόνον ἔδωκεν αὐτῷ τὴν κόρην πρὸς γάμον καὶ ἀηγόρευσεν αὐτὸν βασιλέα, ἐξ ἧς ἔσχεν υἱὸν ὃν ἐκάλεσεν Οὐαλεντινιανὸν νέον. καὶ ἀγωνισάμενος Κωνσταντίος σὺν Ὀνωρίῳ, ἀνέκλειν ἐν Ῥώμῃ τοὺς τυράννους, καὶ ἐδῆμιευσεν τοὺς οἴκους B
 αὐτῶν, καὶ εἰρήνευσαν τὴν πόλιν. Ἰωάννης δὲ ὁ μέγας διδάσκαλος κατεφώτισεν οὐ μόνον τὴν ἐκκλησίαν Κωνσταντινου-

3. τινα παραδυναστεύοντα b, τὸν παραδυναστεύοντα a c, τῶν παραδυναστεύοντων vulg. 6. ὅφ' οὐ A, ἀφ' οὐ vulg. 9. οὖσαν μικρὰν A. 12. φυγῶν add. ex b. 17. καὶ add. ex A. Κωνσταντίος A alii, Κωνσταντίος vulg.

quippe rerum praetextu concitatus in cives, et irae impotens, in Ravennam civitatem maritimam se transfert. inde Gallum quendam natione barbarum, cuius penes se autoritas erat summa, cum valido exercitu in Romanos ablegat, et eos qui deliquerant, depraedari, et armis vexare iubet: subinde parum absuit, quin obsessa civitas funditus in ruinam ageretur. Alarichus autem senatorum ordini in urbe moranti se defensorem adiunxit, et directa palatii tota suppellectile, Placidiam Honorii ex patre sororem, virginem impubem suis abreptam, ad proprios lares et gentem deduxit in Gallias, et recessit. Constantius ex Alarichi comitibus unus, cui puellae custodia demandata fuerat, secum acceptam fugiens ad imperatorem Honorium retulit. imperator Constantium humane susceptum senatoris dignitate munerauit, et brevi temporis intervallo puellam eidem in coniugium sociavit, et renunciavit imperatorem. ex ea sustulit ille filium Valentinianum iuniorum nomine. Constantius iunctis cum Honorio viribus tyrannos Romae extinxit, publicatisque ipsorum aedibus, urbem in pace composuit. Ioannes porro magnus doctor non ecclesiam modo Cpolitinam, verum Thraciae quoque nec non Asiae et Ponti

V. 53 πόλεως, ἀλλὰ καὶ Θράκης καὶ Ἀσίας καὶ Πόντου. ὥστα καὶ πρὸ τῆς ἀγίας ἐν Χαλκηδόνι συνόδου τῶν ἐκκλησιῶν τούτων ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἤρχεν. Μακεδονιανὸς δὲ τις διὰ τῆς τοῦ πατρὸς διδασκαλίας προσῆλθεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ· παρουσιάζας δὲ καὶ τῇ ἰδίᾳ γυναικὶ ἐπιστρέψαι καὶ κοινωνῆσαι, 5 μόλις ἐπεισεν. ἡ δὲ τὴν κοινωνίαν δοῦσα τῇ ἰδίᾳ παιδίσκῃ ἐκ τῶν Μακεδονιανῶν, ἐκέλευσεν ἔχειν μεθ' ἑαυτῆς. καὶ δὴ προσελθούσα τῷ Χρυσοστόμῳ, καὶ δεξαμένη τὴν κοινωνίαν ἐκ **Κ**τῶν ἀγίων αὐτοῦ χειρῶν, ὑποκριθεῖσα ταύτην μεταλαμβάνειν, ἐσχάτως ἀπέδωκεν ταύτην τῇ παιδίσκῃ, καὶ λαβοῦσα τὴν τῶν 10 Μακεδονιανῶν προσάγει τῷ στόματι καὶ εἶδεν αὐτὴν λίθον γεγονυῖαν· καὶ φρίξασα προσῆλθεν ὑπότρομος τοῖς ποσὶν Ἰωάννου, ἐξαγορεύουσα τὸ τὸλμημα καὶ εἰλικρινῶς προσερχομένη τῇ ἐκκλησίᾳ. ὁ δὲ λίθος ἐν τῷ σκευοφυλακείῳ ἀπετέθη φυλάττεσθαι. ἡ δὲ τοῦ Χρυσοστόμου ἐπιστολὴ ἡ πρὸς Θεόδω- 15 ρον Μοψουεστίας, οὐχὶ πρὸς τὸν πρῶτον, ἀλλὰ πρὸς τὸν ἔσχατον γενομένον ἔστιν. Ἀρσένιος δὲ ὁ μέγας κατὰ κόσμον

1. ἀλλὰ καὶ Θράκης καὶ Ἀσίας καὶ Πόντου A, ἀλλὰ καὶ τοὺς Θράκας καὶ Ἀσίας καὶ Πόντον vulg. 2. τῶν ἐκκλησιῶν A, τὰς ἐκκλησίας vulg. 3. Μακεδόνιος A f. 4. ἐν add. ex A b e. 5. τὴν κοινων. A e, κοιν. vulg. 6. ἐκέλευσεν A, ἐκόμισεν vulg. 7. τῷ add. ex A. 8. ἀπέδωκεν ταύτην A, ἐπέδ. αὐτὴν vulg. 9. ἡ παιδίσκη A e, τῇ παιδίσκῃ vulg. 10. προσῆλθεν] ἤλθεν A, εἰσῆλθεν e. 11. φυλάττεσθαι A, φυλαττόμενος vulg. 12. Μοψουεστίας — — ἀλλὰ add. ex A. 13. A et e inscriptionem praemittunt: περὶ τοῦ μεγάλου Ἀρσενίου.

ecclesias illustravit: ex quo constat etiam ante concilium Chalcedone coactum tractum huiusmodi ecclesias Cpolitano praesuli fuisse subiectas. caeterum e Macedonii secta quispiam exsilii sancti patris suasu et doctrina rediit ad ecclesiam: cum vero propria uxorem, ut eodem reverteretur, et ecclesiae communionem resumeret, frequens hortator impelleret, vix obtinuit. illa deductae secum ancillae e Macedonianorum coetu communionem acceptam tradidit, et ut secum deferret praecepit. inde ad Chrysostomum progressa, et ex sanctis eius manibus communionem sumens, tum comestione simulata, demum in ancillae manus eam mittit, et quam a Macedonianis tulerat acceptam ori admovet, et mox in lapidem conversam experitur. exhorrescens illa et tremebunda ad pedes Ioannis advolvitur, acelus attentatum fatetur, ad ecclesiam supplex accedit: lapis exinde inter sacrarii vasa servandus deponitur. Chrysostomi vero epistola ad Theodorum Mopsuestias episcopum, non ad primum, sed ad eum, qui ultimo promotus, conscripta fuit. Arsenius demum qui magnam per universum orbem sibi famam conciliavit, cunctisque rebus despe-

γεγονώς, καὶ πάντων καταφρονήσας, τὴν *Θείαν φιλοσοφίαν ἐν Αἰγύπτῳ μετήρχειτο, βίῳ καὶ λόγῳ καὶ θαύμασι διαλάμπων ἐν τῇ μοναχικῇ τάγματι.* D

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἔστησεν Ἀρκάδιος τὸν κίονα τοῦ Ἐρη-
5 λόφου, καὶ τὴν Ἀρκαδιούπολιν ἔκτισε τῆς Θρακίης.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος πολὺς ἦν ἐν βίῳ A.M. 5895
καὶ λόγῳ καὶ *Θείοις χαρίσμασι διαλάμπων, καὶ ἀκριβῆς περι- P. 67*
πᾶσαν ἀρετὴν. τοῦτον ἠγάπα πῶς ὁ λαὸς οἰκοδομούμετος
σφόδρα ταῖς διδασκαλίαις αὐτοῦ, οἱ δὲ ζῶντες ἀσάτως ἀπε-
10 στρέφοντο αὐτόν, οἱ καὶ εἰς τὸν κατ' αὐτοῦ πόλεμον συνήρ-
γησαν. ἐν οἷς συνέβη καὶ τὰ κατὰ Εὐτρόπιον τὸν εὐνοῦχον
εἶ δὲ καὶ ἡ φιλονεικία Σευηριανοῦ τοῦ Γαβαλῶν πρὸς Σα-
ραπίωνα τὸν ἀρχidiaκονον Ἰωάννου, καὶ τὸ τῶν μοναχῶν ἐξ
Αἰγύπτου φυγόντων διὰ τὸν Θεόφιλον, καὶ τὰ παρὰ Θεοφί- B.
15 λου πρὸς Ἐπιφάνιον πεμφθέντα γράμματα. ἐξ ὧν ἀπάντων
ὁ Θεράπων τοῦ Χριστοῦ Ἰωάννης ἐπεβουλεύετο. Ἐπιφάνιος
δὲ ὁ Κύπρου ἐλθὼν ἐν τῷ Ἑβδόμῳ χειροτονίας καὶ συναΐξεις
παρὰ τὴν Ἰωάννου γνώμην ἐποίησεν. τοῦ δὲ Ἰωάννου τοῦτο
παρέντος διὰ τὴν *Θείαν ἀγάπην, καὶ μᾶλλον προτρεψαμένου*

13. μοναχῶν] μακρῶν A f. 14. διὰ Θεοφίλου A. 15.
πεμφθέντα om. A. 16. Χριστοῦ] Θεοῦ a b c d. Ἰωάν-
νης add. ex A. 17. χειροτ. A, τὰς χειροτ. vulg. 18. παρὰ
τὴν A, παρὰ τοῦ vulg. 19. παρέντος A, παρορῶντος vulg.

ctis, vita, sermone, et miraculis in monastico floruit ordine, divinam philosophiam in Aegypto hac tempestate profitebatur.

Eodem anno Xerolophi columnam Arcadius erexit, et Arcadio-
polim Thraciae civitatem aedificavit.

Hoc anno Ioannes Chrysostomus vitae sanctitate, sermonis eru- A. C. 396
ditione et divinis donis clarus, ob compositos ad virtutis rigorem mores celebris habebatur. hunc populus omnis eius istructus do-
ctrina summopere prosequabatur: qui relaxationem et luxum affecta-
bant, virum aversabantur, ita ut etiam ad tumultum adversus eum
motum operam suam contulerint. inter haec contigerunt, quae circa
Eutropium eunuchum gesta, ut et contentio Severiani Gabalorum
episcopi cum Serapione Ioannis archidiacono, ad haec monachorum
propter Theophilum ex Aegypto fuga, et demum ad Epiphanium a
Theophilo datae litterae: quorum omnium causa insidiae Ioanni dei
famulo constatae. in his Epiphanius Cypri antistes ad Hebdomum
secedens, ordinationes et ecclesiasticos conventus praeter Ioannis con-
siliium agebat. haec Ioanne ob dei dilectionem dissimulante et si-
lente, imo Epiphanium, ut una secum in episcopio habitaret, rogante,

τὸν Ἐπιφάνιον ἐν τῷ ἐπισκοπείᾳ συμμεῖναι αὐτῷ, οὐκ εἶλατο προκαταληφθεὶς ταῖς διαβολαῖς τοῦ Θεοφίλου ταῖς κατὰ τοῦ μακαρίου Ἰωάννου.

- A.M. 5897 Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος λόγον κατὰ γυναικῶν πονηρῶν ἐποίησεν, ὃν οἱ δυσμενεῖς καὶ οἱ τῆς ἀληθείας ἐχθροὶ τὴν Εὐδοξίαν παρώξυναν λέγοντες κατ' αὐτῆς εἰρησθαι τὸν λόγον. ἡ δὲ πρὸς Ἀρκάδιον δεινὰ πεπονθέναι παρὰ Ἰωάννου λέγουσα, τοῦτον παρεσκεύασεν μεταστείλασθαι Θεόφιλον πρόδηλον ὄντα Ἰωάννου ἐχθρόν, ὃς παραγενόμενος ἐν τῇ Ἀρσὶ τῇ νῦν Ρουφριαναῖς λεγομένῃ τὴν κατὰ Ἰωάννου ἐπιβουλήν εἰργάσατο, καὶ τοῦτον τῆς πόλεως ἐξέβαλεν. τοῦτο δὲ γνούς ὁ λαὸς στάσιν μεγάλην ἐποίησεν, μὴ συγχωρῶν ἐκβληθῆναι τὸν Ἰωάννην. ἐν οἷς καὶ Εὐδοξία τοῖς ὀδυρμοῖς τοῦ λαοῦ ἐπικαμψθεῖσα παρεκάλεσεν Ἀρκάδιον τὸν βασιλέα, καὶ πέμψας Βρίσωνα εὐνούχον ἀπὸ Πραινέτου τὸν Ἰωάννην ἀνεκαλέσατο. ὁ δὲ πρὸ δημοσίας συνόδου εἰσελθεῖν οὐκ ἠέσχετο· εἰς προάστειον δὲ κατὰ τὸν Ἀνάπλου διέτριβεν. ὁ δὲ λαὸς καταβοῶν τοῦ βασιλέως εἰσαγαγεῖν τὸν Ἰωάννην ἠνάγκασε, καὶ τῷ θρόνῳ ἐγκαταστήσαι· ὥστε Θεόφιλον καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ φοβηθέντας φυγεῖν ἐκ τῆς πόλεως. τότε ἐξήκοντα ἐπίσκοποι συνελθόντες ἄκυρα πάντα τὰ κατὰ τοῦ θείου Ἰω-

1. ἐν om. A. ἔλετο e. 5. οἱ ante τῆς add. ex A. 8. παρὰ Ἰωάννου add. ex A. μετασταλῆναι b. 9. πρόδηλον om. A. 10. Ρουφριαναῖς A. 16. ἀνεκαλέσατο] ἀνεκαμψεν b. δημοσίας] δοκιμασίας b. 17. κατὰ τὸν A, κατὰ τὸ vulg.

ille criminationibus a Theophilo contra beatum Ioannem compositis praeoccupatus ire detrectavit.

- A. C. 397 Hoc anno Ioannes Chrysostomus adversus pravas mulieres sermonem instruxit, cuius occasione flagitiosi quique et veritatis hostes Eudoxiam ipsi infensam reddidere, orationem in eam compositam asserentes. haec apud Arcadium contumelias passam conquesta, Theophilum Ioannis apertum hostem ut advocaret, impulit: ille ad locum Quercus nomine, qui nunc Rufiniana dicitur, insignem advolans, in Ioannis perniciem molitur insidias, et eum urbe deturbat. eo cognito, populus ad seditionem movetur, nec Ioannem urbe depelli patitur. ad haec Eudoxia populi clamoribus flexa, Arcadium pro eo deprecatur, et eunuchō Brisone misso a Praeneto Ioannem revocat. is autem ante publicum concilium urbem ingredi recusans, ad Anaplum in suburbio moram trahēbat. exin populus imperatorem, ut Ioannem in urbem induceret et throno restitueret, adeo compulsi, ut Theophilus, et qui cum illo erant, terrore percussi fuga sibi consulērent. tum vero ex episcopis convenientes ad sexaginta, cuncta, quae

άννου παρά τοῦ Θεοφίλου καὶ τῶν σὺν αὐτῇ ἐκύρωσαν δικαίως.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἡ βασιλισσα Εὐδοξία ἀργυραία στήλην **A.M. 5898**
 ἰδίαν ποιήσασα ἔστησεν ἐν τόπῳ λεγομένῳ τὰ Πιττάκια πλη- **P. 68**
 5σίον τῆς ἁγίας Εἰρήνης. ὁ δὲ τῆς πόλεως ἑπαρχος Μανι-
 χαῖος ἑλληνοφρονῶν κρότους καὶ χοροὺς καὶ ὀρχήσεις ἐνώπιον
 τῆς στήλης ἐπιτελῶν θυροῦβους τε ποιῶν ἐλύπει τὸν ἀρχιε-
 ρέα, μὴ συγχωρῶν αὐτὸν ἡσύχως τὰς θείας λειτουργίας ἐπι-
 τελεῖν· πολλάκις γὰρ ἔφωρεν τοὺς ψάλλοντας. ὁ δὲ ἱερός
 10 Ἰωάννης ἐπηνέχθη τούτῳ διὰ λόγου. αὐτὸς δὲ τὴν Εὐδοξίαν
 κατὰ τοῦ Ἰωάννου διηγείρεν, ὡς δυσχεραίνοντος ἐπὶ τῇ τιμῇ
 τῆς στήλης αὐτῆς. καὶ λοιπὸν πάλιν μισος κατὰ τοῦ Ἰωάν-
 νου, πάλιν ὀργή. αὐτὸς δὲ τότε τὸν λόγον ἐπεδείξατο, οὗ ἡ
 ἀρχή· πάλιν Ἑρωδιάς μαινεται· τότε ἔχθρα τελεία τῆς
 15 βασιλίσσης κατ' αὐτοῦ ἐκινήθη, καὶ πάλιν καθαιρέσεις καὶ ἔξο-
 ρία· ὁ δὲ λαὸς τὴν ἐκκλησίαν ἐνέπρησεν· πολλοὶ τε ὑπὲρ
 Ἰωάννου ἐκινδύνευσαν. Ἰωάννης δὲ ἐξηλάθη τῆς πόλεως, καὶ
 ἔξωρίσθη εἰς Κουκουσόν, ἐκεῖθεν τε μετηνέχθη εἰς Πιτυοῦν-
 τα. γενόμενος δὲ ἐν Κομάνοις κατὰ πάροδον τῆς Ἀρμενίας

4. τόπῳ λεγομένῳ **A**, τόπῳ τῷ λεγ. vulg. 5. ἑπαρχος **e**. 6. ἑλληνοφρονῶν **A**. ἐνώπιον τῆς στήλης add. ex **b**. 7. ἀρχιε-
 ρέα] Ἰωάννην **b**. 10. διὰ τοῦ λόγου **A**. 10. τὴν — τοῦ
 add. ex **A**. 11. τῇ τιμῇ **A**, τῆς τιμῆς vulg. 16. ὑπὲρ Ἰω-
 άννου **A**, διὰ Ἰωάννην vulg. 18. ἐκεῖθεν τε **A**, ἐκεῖθεν δὲ vulg.
 Πιτυοῦντα **A**, Πιτιοῦντα vulg.

a Theophilo et asseclis adversus divinum Ioannem decreta fuerant, aequiore multo sententia cassa reddiderunt et irrita.

Hoc anno imperatrix Eudoxia suam statuum argento confari, et **A. C. 398**
 ad sanctae Irenes templum, loco, qui Pittacia dicitur, collocari iussit.
 praefectus autem urbis Manichaeorum haeresi vitiatum, et adhuc gen-
 tilium ritibus addictum, ex plausibus, choreis, et saltationibus ibidem
 loci actis tumultum et strepitum ciens immodicum, pontificem ange-
 bat, nec pacate et cum animi quiete, cantoribus frequentius interrump-
 ptis, divina mysteria eum permittebat celebrare. quare sacer Ioan-
 nes verbis in ipsum vehementer invecus est: is autem Eudoxiam in
 Ioannem quasi eius imaginem communi populi cultu honorari indigna-
 retur, commovit. inde rursus odia in Ioannem, inde rursus irae.
 ipse pariter subinde orationem habuit, cuius principium: rursus Hero-
 dias furit. ex his imperatricis irae ad cumulum incensae, ex his iterata
 a pontificatu exautoratio, et exilium. populus ignem in ecclesiam
 misit: et plerique Ioannis causa vitae periculum subierunt. Ioannes
 urbe pulsus, Cucusum deportatur: inde Pityuntem transfertur. cum
 autem ad Comanos, quod est Armeniae oppidum, divertisset, in do-

έτελειώθη εν κυρίῳ. τούτου δὲ ἔξορισθέντος Ἀρσάκιος ἐχειροτονήθη ὁ ἀδελφὸς Νεκταρίου τοῦ πρὸ Χρυσοστόμου. Ἰν-
Cυνοκέντιος δὲ ὁ Ῥώμης, καὶ ὁ Φλαβιανὸς Ἀντιοχείας οὐκ
ἐκοινωνήσαν τῇ ἐκβολῇ Ἰωάννου, ἀλλὰ διὰ γραμμμάτων τῆς πό-
λεως τὸν κλῆρον παρεμυθήσαντο, καὶ ἔδυσχέραινον ἐπὶ τοῖς 5
τολμήμασιν. Ἐπιφάνιος δὲ ἀπέπλευσεν ἐπὶ Κύπρον τοῦ Θεοῦ,
ὧν ἔοικε, τὴν μετὰστασιν αὐτοῦ προμηνύσαντος. φασὶ δὲ
οἱ καὶ Ἰωάννη τὴν ἐν τῇ ἔξορίᾳ τελευτὴν ἐδήλωσεν· καὶ
Ἰωάννης Ἐπιφάνιῳ τὴν ἐν τῷ πλοίῳ. Ἐπιφάνιος τοῖς προ-
πέμπουσιν εἶπεν· σπεῦδω ἐγὼ, ἀφήμι δὲ ὑμῖν τὰ βιβλία, 10
τὴν πόλιν καὶ τὴν ὑπόκρισιν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐτελεύτησεν ἡ Εὐδοξία.

A.M. 5899

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Ἀρσακίου ἔτος α'.

V. 55

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀρκαδιος ὁ βασιλεὺς γενόμενος ἐν Κα-
D ρίᾳ, ἐν ἧ καὶ τὸν ἅγιον μάρτυρα Ἀκάκιον λέγουσιν παθεῖν, 15
εὐζάμενος καὶ ἐξελθὼν ἐκ τοῦ ναοῦ, εὐθέως μέγιστος οἶκος
ἐν τῇ Καρίᾳ κατέπεσεν. τὸ δὲ πλῆθος σωθὲν τῇ εὐχῇ τοῦ
βασιλέως τὴν σωτηρίαν ἐπέγραψεν.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐν Ῥώμῃ ἐμυκήθη ἡ γῆ ἐπὶ ἡμέρας
A.M. 5900 ἑπτὰ. καὶ ἐσφάγη Στιλίχων ὁ λαμπρότατος ἐν Ῥαβέννῃ, καὶ 20
P. 69 ἄλλοι δυνάσται.

6. ἀπέπλευσεν om. A.
βέννη Δ, Ῥαβέννη vulg.

16. ὁ μέγιστος ὁ ἐν τῇ Α.

20. Ῥα-

mino consummatus est. eo in exilium pulso, Arsacius frater Nectarii, qui Chrysostomum in throno praecessit, pontificatum obtinuit. caeterum neque Innocentius Romanus praesul, neque Flavianus Antiochenus Ioannis eiectioni consenserunt: imo civitatis clerum, litteris ad eum missis, consolati sunt, et de memoratis gestis graviter afflictabantur. Eriphanus autem, deo, ut postea visum est, vitae decessum ei praenunciante, Cyprum abnavigavit. Ioanni mortem in exilio praedixisse, et in adversum Eriphanii letum in navi Ioannem vaticinatum ferunt. Eriphanus viae comitibus dixit: ego festino: vobis autem libros, urbem, et simulandi artem relinquo.

Hoc etiam anno Eudoxia decessit.

A. C. 399

Cpoleos episcopi Arsacii annus primus.

Hoc anno Arcadio imperatore in Cariam, in qua sanctum martyrem Acacium passum narrant, profecto, post suas preces, sub ipso templi egressu, confestim domus ampla concidit in Caria: multitudo vero incolunis servata, salutem imperatoris precibus acceptam retulit.

A. C. 400

Hoc anno Romae septem diebus terra mugit: et Stilicho vir clarissimus una cum aliis optimatibus Ravennae necatus est.

Αὐτῷ δὲ τῷ ἔτει Ἀρκάδιος ἐτελεύτησεν πρὸ ἐσ' καλαν-
 δῶν Σεπτεμβρίου. τὸν δὲ νέον Θεοδοσίον μικρότατον ὄντα,
 καὶ ἀπερίστατον κατανοήσας Ἀρκάδιος ὁ πατήρ, καὶ δει-
 σασ, μὴ ἀπὸ τινος ἐπιβουλευθῆ, βασιλέα αὐτὸν ἀναγορευ-
 5σας, κουράτορα αὐτοῦ κατὰ διαθήκας κατέστησεν Ἰσδε-
 γέρδην τὸν τῶν Περσῶν βασιλέα. Ἰσδεγέρδης δὲ ὁ τῶν Περ-
 σῶν βασιλεὺς τὴν Ἀρκαδίου διαθήκην δεξάμενος, εἰρήνην B
 ἀφθόνη πρὸς Ῥωμαίους χρησάμενος, Θεοδοσίῳ τὴν βασιλείαν
 διεσώσατο, καὶ Ἀντίοχόν τινα θαύμαστον τε καὶ λογιώτατον
 10 ἐπίτροπόν τε καὶ παιδαγωγὸν ἀποστείλας γράφει τῇ συγκλή-
 τη Ῥωμαίων τάδε· Ἀρκαδίου κοιμηθέντος καμὲ κουράτορα
 τοῦ παιδὸς καταστήσαντος, τὸν ἀνακληροῦντα τὸν τόπον τὸν
 ἑμὸν ἀπέστειλα. μὴ τις οὖν ἐπιβουλήν τοῦ παιδὸς ἐπιχει-
 ρῆση, ἵνα μὴ πόλεμον ἄσπονδον κατὰ Ῥωμαίων ἀνακινήση.
 15 ὁ δὲ Ἀντίοχος ἐλθὼν ἦν σὺν τῷ βασιλεῖ· ὑπὸ δὲ τοῦ αὐ-
 τοῦ θεοῦ Ὀνωρίου καὶ Πουλχερίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ τὰ
 Χριστιανῶν ἐπιστημόνως ἐπαιδύετο. καὶ ἦν εἰρήνη ἀναμε-
 ταξὺ Ῥωμαίων καὶ Περσῶν μάλιστα τοῦ Ἀντιόχου πολλὰ C
 ὑπὲρ Χριστιανῶν γράφοντος, καὶ οὕτως ἐπλατύνθη ἐν Περ-
 20 σίδι ὁ χριστιανισμός.

1. α'] α' A. 6. Ἰσδιγέρδης ubique A. 12. τὸν τόπον A,
 τόπον vulg. 14. ἀνακινήση A a c e, ἀνακαινίση vulg. 15.
 ὑπὸ δὲ τοῦ αὐτοῦ θεοῦ Ὀνωρίου καὶ Πουλχερίας τῆς ἀδελφῆς
 A, ὑπὸ δὲ τῷ θεῷ αὐτοῦ Ὀνωρίῳ καὶ Πουλχερίᾳ τῇ ἀδελφῇ
 vulg. 20. post χριστιανισμός b c d haec addunt: Μαρουθᾶ
 τοῦ ἐπισκόπου Μεσοποταμίας μεσιτεύοντος.

Eodem etiam anno Arcadius undecimo Kalendas Septembris le-
 tum oppetiit. Theodosium autem iuniorem nondum infantiam super-
 gressum ac pene cunctis auxiliis orbem pater Arcadius conspicatus,
 insidiasque, si forte renunciaret imperatorem, ne pateretur, metuens,
 curatorem eius Isdegerdem Persarum regem testamenti tabulis insti-
 tuit. Isdegerdes Persarum princeps accepto testamento longam et
 tranquillam pacem cum Romanis habuit, et Theodosio salvum et in-
 colume iussit esse imperium: mox Antiocho, viro moribus egregio
 et eximiae eruditionis, in pueri procuratorem et paedagogum sum-
 misso, Romano senatui in haec verba rescripsit: Arcadio fati subla-
 to, et me consilii eius in filii curatorem instituto, virum, qui vicem
 meam impleat, misi: nullus igitur puero struat insidias, ne bellum
 adversus Romanos innovet irreconciliabile. adveniens Antiochus im-
 peratoris comitem ubique se praebebat. Is vero ab Honorio patruo
 et a sorore Pulcheria Christianis institutis probe et solerter eruditus
 est: paxque diu inter Romanos et Persas tracta, Antiocho maxime
 plura pro Christianis scribente: atque ita Christiana lex per totam
 Persidem dilatata fuit.

A.M. 5901

*Ῥωμαίων βασιλέως Θεοδοσίου ἔτος α΄.**Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Ἀττικῷ ἔτος α΄.*

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀρκαδίου τοῦ βασιλέως τελευτήσαντος, ὃς ἐβασίλευσεν μετὰ τὴν τελευτὴν Θεοδοσίου τοῦ πατρὸς ἔτη ιδ', μῆνας γ', ἡμέρας ιδ', συμβασιλεύσας καὶ τῷ πατρὶ αὐτοῦ τοῦ ἔτη ιβ', κατέλιπεν Θεοδόσιον τὸν υἱὸν αὐτοῦ βασιλεὺς Δέτων ὄντα ἡ', συμβασιλεύσαντα δὲ τῷ πατρὶ Ἀρκαδίῳ ἔτη ε'. Θεοδοσίῳ δὲ ἀντεκράτορος γενομένου Πουλχερία, ἡ τοῦτου ἀδελφὴ παρθένος ἐστὼν ὑπάρχουσα, τὴν βασιλείαν σὺν θεῷ καλῶς ἐδιείκει. εἶχεν δὲ καὶ ἄλλας δύο ἀδελφάς Ἀρκαδίαν καὶ Μαρίαν· καὶ ταύτας παρθενεῖειν ἡ Πουλχερία ἔπεισεν. Θεοδόσιον δὲ τὸν ἀδελφὸν ἐπαίδευσεν σοφωτάτη τυχάνουσα, καὶ θεῖον νοῦν κεκτημένη. τὸν δὲ ἀδελφὸν Θεοδόσιον πρὸ πάντων μὲν εἰς τὴν κατὰ θεὸν εὐσέβειαν, ἔπειτα δὲ καὶ εἰς ἡθὺς καὶ λόγον καὶ βάδισμα καὶ γέλωτα καὶ στολὴν καὶ καθέδραν καὶ στάσιν βασιλικῶς ἐξεπαίδευσεν. πολλὰς δὲ ἐκκλησίας καὶ πτωχεῖα ξενεῶνάς τε καὶ μοναστήρια κτίσασα, πᾶσι καὶ τὰς ἀρμόδιους προσόδους βασιλικῶς ἀπένειμεν. δὲ δὲ Σωζόμενός φησι περὶ αὐτῆς, ὅτι καὶ θείας ἐμφανείας ἤξιοῦτο.

20

7. συμβασιλεύσας καὶ e f, συμβασιλεύσαντος a c. 11. Μαρίαν Δ e f, Μαρίαν vulg. 13. τὸν δὲ ἀδελφὸν Θεοδόσιον Α, τοῦ δὲ ἀδελφοῦ Θεοδοσίου vulg. 17. ξενεῶνας Α, ξενώνας vulg. 18. καὶ add. ex Α.

A. C. 401

Romanorum imperatoris Theodosii annus primus.

Cpoleos episcopi Attici annus primus.

Hoc anno moritur Arcadius imperator, qui post patris Theodosii obitum annis quatuordecim, tribus mensibus et diebus quatuordecim tenuit imperium, postquam cum patre iam annis duodecim potestatem exercisset: Theodosium filium octennem reliquit ad imperii consortium ante sex annos ascitum. Theodosio in imperatorem accepto, soror eius Pulcheria quindecim annorum virgo, dei consiliis adductu, publicas res egregie administrabat. alias insuper duas sorores Arcadium et Mariam in virginitatis proposito permanere docuit Pulcheria: et ut sapientissima divinamque mentem a natura consequuta fratrem Theodosium instruxit, prae cunctis nimirum pietatem in deum haberet, tum eius mores, sermonem, gressum, risum, vestes, sessionem, statum regio ritu componeret, erudit. multis praeterea extructis ecclesiis, pauperum et peregrinorum habitaculis atque monachorum aedibus, cunctis congruos redditus regia liberalitate assignavit. quinetiam Sozomenus deum hanc sua visione dignatum affirmat.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀττικὸς ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Α.Μ. 5902
 Ἰουδαῖον τινα παραλυτικὸν νοσητέσας, πείσας τε καὶ βαπτί-
 σας, ὑγιῆ ἐκ τῆς κολυμβήθρας ἀνήγαγεν. κατὰ θεὸν γὰρ λέ-
 γεται βεβιωκέναι. B

5 Τούτῳ τῷ ἔτει Ῥώμη παρελήφθη ὑπὸ Ἀλαρίχου πρὸ θ', Α.Μ. 5903
 καλανδῶν Σεπτεμβρίου· καὶ μεθ' ἡμέρας ὀλίγας Κωνσταν-
 τίνος ὁ λαμπρότατος ἐσφάγη, καὶ ἄλλοι πολλοί.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐσφάγησαν ἐν Γαλλίαις Ἰουβιανὸς καὶ Α.Μ. 5904
 Σεβαστιανὸς οἱ λαμπρότατοι· καὶ ἦλθον αἱ κεφαλαὶ αὐτῶν
 10 ἐν Ῥώμῃ, καὶ μεθ' ἡμέρας πέντε ἐσφάγησαν Σαλοῦστιος καὶ
 Ἡρακλειανός. C

Ῥώμης ἐπισκόπου Ζωπίμου ἔτος α'.

A.Μ. 5905

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰουδαῖοι ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πολλὰ κακὰ
 τοῖς Χριστιανοῖς ἐνεδείξαντο. συνθήμενοι γὰρ πρὸς ἀλλή-
 15 λους φορεῖν δακτύλιον ἀπὸ φοίνικος, τῇ νυκτὶ βοῶν παρε-
 σκεύασαν κήρυκας, ὅτι ἡ ἐκκλησία ἐνεπρήσθη. τῶν δὲ Χρι-
 στιανῶν συνδραμόντων, τούτους οἱ Ἰουδαῖοι κατέσφαξαν. τοῦ
 δὲ δράματος φωραθέντος, οἱ Χριστιανοὶ ἄρχοντες τούτους
 τῆς Ἀλεξανδρείας ἐξήλασαν, καὶ τὰς ὑποστάσεις αὐτῶν ἐδή-
 20 μευσαν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Ἀντίοχος ὁ Πέρσης ἐκ ποδῶν γέγονε,

5. ὑπὸ Α, παρὰ vulg.
 ex A.

14. τοῖς add. ex A.

17. οἱ add.

Hoc anno Atticus Cpoleos praesul Iudaeum paralyticum cum de A. C. 402
 recipienda fide praemonuisset, tum vero suasum sacro baptismate lu-
 straret, sanum et vegetum e fontibus eduxit: iuxta divina quippe
 instituta vitam composuisse refertur.

Hoc anno Roma ab Alaricho capta est nono Kalendas Septem- A. C. 403
 bris: paucisque diebus exactis, Constantinus vir clarissimus cum ple-
 risque aliis occisus est.

Hoc anno Iovianus et Sebastianus viri clarissimi in Galliis necati A. C. 404
 sunt, et eorum capita Romam delata: et post dies quinque Salustius
 et Heraclianus pariter interfecti.

Romae episcopi Zosimi annus primus.

A. C. 405

Hoc anno Iudaei Alexandriae multa mala Christianis intulere.
 tessera namque annuli palmae folio compacti, quo se dignoscerent,
 ad invicem data, publicos praecones ut noctu conclamarent, ecclesiam
 incendio vastari, compulerunt. ita Christianos ad ignem concurren-
 tes trucidarunt Iudaei. scelere comperto Christiani magistratus Iu-
 daeos Alexandria exulare, et eorum bona publicari iusserunt.

Hoc eodem anno Antiochus Persa e vivis excessit: beatissima

καὶ ἡ μακαριωτάτη Πουλχερία τελείως τῶν πραγμάτων ἐκράτησεν.

A.M. 5906

P. 71

Τούτῳ τῷ ἔτει Ὑπατείαν τὴν φιλόσοφον θυγατέρα Θεώνος τοῦ φιλοσόφου βιαίῳ θανάτῳ τινὲς ἀνείλον.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Ἰσδεγέρδης ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς 5 πρότερον Μαρουθῆ τοῦ ἐπισκόπου Μεσοποταμίας τὰς παραινέσεσι πειθόμενος, καὶ Ἀβδαῶ τοῦ τῆς βασιλευσύνης ἐν Περσίδι πόλεως ἐπισκόπου, εἰς ἄκρον θεοσεβῆς γέγονεν, ὥστε ἔμελλε σχεδὸν βαπτίζεσθαι διὰ τὰς θαυματουργίας τοῦ Μαρουθῆ, καὶ τοὺς μάγους ὡς ἀπατεῶνας ἐκόλαζεν. τῷ δὲ κ' 10 ἔτει τετελεστέην. αἰτίῳ δὲ τοῦ διωγμοῦ αὐτοῦ γέγονεν V. 57 Ἀβδαῶς ὁ τῆς βασιλευσύνης ἐν Περσίδι ἐπίσκοπος, ζῆλῳ μὲν B θεοῦ φερόμενος, οὐκ εἰς δέον δὲ τῷ ζῆλῳ χρησάμενος τὸν ναὸν τοῦ πυρὸς ἐνέπρησεν. τοῦτο δὲ γνοὺς ὁ βασιλεὺς τὰς ἐν Περσίδι ἐκκλησίας καταλυθῆναι προσέταξεν, καὶ τὸν 15 Ἀβδαῶν διαφόροις κολάσεσιν ἐτιμωρήσατο. τοῦ δὲ διωγμοῦ ἐπὶ πέντε χρόνους κρατήσαντος, πολλοὶ μάρτυρες καὶ ἀναρίθμητοι ἀνεδείχθησαν. οἱ γὰρ μάγοι κατὰ πόλεις καὶ χώρας ἐπιμελῶς ἐθήρευον τοὺς λαθάνοντας. ἄλλοι δὲ καὶ αὐτομάτως ἑαυτοὺς κατεμήνυον, ὥστε μὴ σιγῇ δόξαι τὸν Χριστὸν ἀπαρ- 20

3. Ὑπατείαν A, Ὑπατίαν vulg. 8. πόλεως add. ex A. 10. post ἐκόλαζεν b add.: ὑπὸ τῶν μάγων ἀπατηθεὶς μέγαν κατὰ τῶν ἐν Περσίδι χριστιανῶν διωγμὸν ἀνετίθησεν. x] Goar conl. κα'. 12. ὁ add. ex A. 18. ἀνεδείχθησαν A, ἐδ. vulg. χώρας] κώμας b. ἐπιμελῶς add. ex A. 19. αὐτομάτως A, τοῖς Ὑπάτοις vulg.

vero Pulcheria supremam et absolutam rerum administrationem exercuit.

A. C. 406

Hoc anno Hypatiam Theonis philosophi filiam in philosophiae studiis exercitatissimam violento mortis genere nonnulli sustulerunt.

Hoc eodem anno Isdegerdes Persarum rex, Maruthae primo Mesopotamiae, Abdaae regiae in Perside civitatis episcoporum suasu ductus, in pietatem totus propendebat: adeo ut visis Maruthae mirandis operibus baptismum iamiam suscepturus videretur: unde eo magos, ceu seductores, variis exagitabat suppliciis. anno vero vigesimo diem obiit extremum. persecutioni porro ab eo suscitatae causam dedit Abdaas regiae Persidos urbis episcopus: divino quidem zelo motus, at non eo ex rationis norma usus, ignis templum succendit. eo cognito rex erectas per totam Persidos regionem ecclesias everti iussit: Abdaam autem diversis afflixit tormentis: persecutione ad quintum usque annum prorogata, plures, immo martyres innumeri declarati sunt. latentes enim Christianos per urbes et vicos magi venatorum

νήσασθαι. ἀφειδῶς δὲ τῶν Χριστιανῶν κατατεμνομένων, πλείστοι καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς βυσσάνοις ἀηρέθησαν. πολλοὶ ἤ καὶ τοῖς Ῥωμαίοις προσέφυγον.

[Κοίμησις Θεοφίλου Ἀλεξανδρείας, καὶ προβολὴ τοῦ 59 θείου Κυρίλλου καὶ Ἡσυχίου πρεσβυτέρου Ἱεροσολύμων.] C

Τούτῳ τῷ ἔτει Θεόφιλος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας ἀπεβίω, καὶ Κύριλλος ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ προεχειρίσθη. A.M. 5907

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἤνθει ταῖς διδασκαλίαις Ἡσύχιος πρεσβύτερος Ἱεροσολύμων. 10

Περσῶν βασιλέως Οὐαράρανου ἔτος α'. A.M. 5908

Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Κυρίλλου ἔτος α'. D

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰουδαῖοι εἰς τὸν Ἴμμον παιδίον Χριστιανὸν συλλαβόντες, ὡς παίζοντες δῆθεν, καὶ τὸν σταυρὸν διασύροντες τὸν αὐτὸν παῖδα ἐκρέμασαν ἐπὶ ξύλου ἀνελόντες βυσσάνοις. τοῦτο γινούσ ὁ βασιλεὺς Ἰουδαίουσ προκόντως ἐκόλασαν. 15

Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Πραυλίου ἔτος α'. A.M. 5811

Τούτῳ τῷ ἔτει Λεοντίου τοῦ φιλοσόφου θυγατέρα Ἀθηναῖ. P. 72

1. κατατεμνομένων A, κτερομένων vulg. 2. ταῖς βυσσάνοις] τοῖς βασιλείοις b. 4. Κοίμησις — Ἱεροσολύμων in margine cod. A leguntur. Ἱεροσ. add. ex A. 7. ὁ add. ex A. 13. εἰς τὸν A, εἰς τὸ vulg.

more insequabantur. nonnulli etiam sponte se ipsos prodebant, ne vel silentio Christum abnegasse viderentur. quibus demum ad mortem hoc pacto quaesitis, plurimi tormentorum vi neci traditi sunt: multi etiam ad Romanos transfugerunt.

Eo tempore Theophili Alexandriae episcopi dormitio, et divini Cyrilli atque Hesychii presbyteri promotio audita est.

Hoc anno Theophilus Alexandriae episcopus excessit e vivis: et in eius locum Cyrillus eius nepos suffectus est. A. C. 407

Hoc eodem Hesychius Hierosolymitanus presbyter litterarum doctrima florebat.

Persarum regis Vararanis annus primus. A. C. 408

Alexandriae episcopi Cyrilli annus primus.

Hoc anno Iudaei puerum Christianum ad Immum comprehendentes, Iudibriis exercendis, ac crucia deridendae causa puerum eundem de ligno suspendentes, cruciatibus interfecerunt: de quo imperator certior factus Iudaeos dignis suppliciis ultus est.

Hierosolymorum episcopi Praulii annus primus.

Hoc anno Leontii philosophi filiam Athenaidem nomine baptizavit Atticus, quam et Eudociam appellavit. illa corporis elegantia, A. C. 411

δα λεγομένην ἐβύπτισεν Ἀττικός, καὶ Εὐδοκίαν μετωνόμασεν, ἥτις κατὰ γνώμην Πουλχερίας γημιῶται Θεοδοσίῳ, κάλλιει σώματος καὶ συνέσει ψυχῆς καὶ ἐν λόγοις διαπρέπουσα.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐγεννήθη Οὐαλεντινιανὸς ὁ υἱὸς Κωνσταντίου καὶ Γάλλης Πλακιδίας ἐν Ῥαβέννῃ. 5

A.M. 5912 Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Θεοδότου ἔτος α'.

V. 58 Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀττικός ἐπίσκοπος τοὺς Ἰωαννίτας ὄρων ἔξω τῆς ἐκκλησίας συνάγοντας, τὸ ὄνομα Ἰωάννον τοῦ Χρυσσοτόμου ἐν τοῖς διπτύχοις ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ μνημονεύεσθαι προσέταξεν. καὶ πολλοὺς τῇ ἐκκλησίᾳ ἤνωσεν. 10

C Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐγεννήθη Οὐαλεντινιανὸς υἱὸς Κωνσταντίου ἐν Ῥαβέννῃ ἑξάδελφος Θεοδοσίου.

A.M. 5913 Ῥώμης ἐπισκόπου Βονιφατίου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντίος ὁ πατὴρ Οὐαλεντινιανοῦ ἐβασίλευσεν, πρὸ ἑξ εἰδῶν Φεβρουαρίου· καὶ ἐσφάγη πρὸ 15
D τεσσαρῶν νόων Σεπτεμβρίου.

A.M. 5914 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐσφάγη Κάλλιστος ὁ Ἀγουστάλιος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὑπὸ τῶν ἰδίων δούλων μηνί Θῶθ ι'.

A.M. 5915 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐτελεύτησεν Ὀνώριος ὁ βασιλεὺς ἐν Ῥώμῃ τῇ ιε' Ἀγούστου μηνός, καὶ ἐδηλώθη ἐν Κωνσταντι- 20
νουπόλει καὶ ἐκλείσθη ἡ πύλις ἡμέρας ἑπτὰ. τούτου δὲ

18. Θῶθ ι' A alii, Θῶθι vulg. 21. τούτου δὲ τελ. Ἰωάννης τις A. b e, τούτου τελευτήσαντος. Ἰωάννης δὲ τις vulg.

animi solertia et facundia sermonis cum excelleret, Theodosio Pulcheriae consiliis nupsit.

Eodem anno Valentinianus patri Constantio ex Galla Placidia Ravennae natus est.

A. C. 412 Antiochiae episcopi Theodoti annus primus.

Hoc anno Atticus episcopus Ioannitis extra ecclesiam conventus celebrantes conspicatus, Ioannis Chrysostomi nomen ex ecclesiae diptychis memorari praecepit; unde hoc et plures hoc pacto ecclesiae restituit.

Hoc eodem anno Valentinianus Constantii filius Theodosii consobrinus Ravennae nascitur.

A. C. 413 Romae episcopi Bonifacii annus primus.

Hoc anno Constantius Valentiniani pater imperium obtinuit sexto idus Februarias: quarto vero nonas Septembriles occisus est.

A. C. 414 Hoc anno Callistus Augustalius a propriis servis mensis Thoth die decimo Alexandriae fuit interemptus.

A. C. 415 Hoc anno imperator Honorius Augusti mensis die quintadecima Romae defunctus est: quo Cpoli nunciato, ex eius mortis moerore diebus septem urbs tota vacavit et clausa est. Ioannes autem

τελευτήσαντος, Ἰωάννης τις ἐκ τῶν βασιλικῶν ὑπογραφέων τὴν P. 73
 ἐν Ῥώμῃ βασιλείαν ἀρπάζει, καὶ πρῆσβειαν πρὸς Θεοδοσίον
 ἀποστέλλει δεχθῆναι εἰς βασιλέα δεόμενος. ὁ δὲ Θεοδοσίος
 ἐν φρουρᾷ τοὺς πρῆσβευτὰς κατακλείσας, Ἀρδαβούριον τὸν
 5 στρατηγὸν ἀποστέλλει κατ' αὐτοῦ· ὃν τινα ὁ τύραννος εἰς
 Ῥαβένναν χειρωσάμενος κατέκλεισεν. τοῦτο δὲ μαθὼν Θεο-
 δόσιος, Ἄσπερα τὸν τούτου υἱὸν ἀποστέλλει κατ' αὐτοῦ, καὶ
 τῇ τοῦ Θεοφιλοῦς βασιλέως εὐχῇ, ἄγγελος κυρίου ἐν σχήματι
 ποιμένος φανείς ἀδήγησε τὸν Ἄσπερα καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ
 10 καὶ ἄγει αὐτοὺς διὰ τῆς παρακειμένης τῇ Ῥαβέννῃ λίμνης
 ἀβάτου οὐσῆς, ἣν ὁ θεὸς βατὴν εἰργάσατο, ὥσπερ ἐπὶ τῶν B
 Ἰσραηλιτῶν. καὶ διαβάντες διὰ ξηρᾶς, ἀνεργημένας τὰς πύ-
 λας εὐρόντες τῆς πόλεως, τὸν μὲν τύραννον ἀνείλον, τὸν δὲ
 Ἀρδαβούριον τῶν δεσμῶν ἀπέλυσαν. τούτου δὲ ἀναιρεθέν-
 15 τος, ὁ βασιλεὺς Θεοδοσίος Οὐαλεντινιανὸν τὸν υἱὸν Κωνσταν-
 τίου καὶ Γάλλης Πλακιδίας καίσαρα ποιήσας, ἐπὶ τὰ ἐσπέ-
 ρια ἀπέστειλεν μετὰ τῆς ἰδίας μητρὸς, Ἠλίωνα δὲ τὸν Πα-
 τρῆκιον συναπέστειλεν, ὡς ὀφείλοντα καταστῆσαι αὐτὸν βασι-
 λέα· καὶ ἐβασίλευσεν ἑτη λα΄.

20 Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Ἰωάννου ἔτος α΄.

A.M. 5916
C

1. ὑπογραφέων A, Ὑπογράφων vulg. 2. πρῆσβειαν A e, πρέ-
 σβεις vulg. 4. φρουρῆ] Ῥουφῆ A. 14. τούτου A, τοῦ vulg.
 16. Γάλλας c. 17. μετὰ τῆς — — συναπέστειλεν add. ex e.

quidam ex imperatoris notariis imperium Romae occupat: legatosque ad Theodosium, ut se imperatorem allegeret approbaretque rogatum misit. Theodosius legatis in custodiam missis Ardaburium ducem adversus eum destinat: quem tyrannus Raveunae comprehensum vinculis mancipavit. eo cognito Theodosius Asparum eius filium in eum mandat: et religiosi imperatoris precibus angelus, specie pastoris visus, Aspari caeterisque qui in eius comitatu militabant se in itinere ductorem praebuit. per adfusam et adiacentem itaque Ravennae paludem natura imperviam, caelesti vero opera transitu facilem redditam, velut olim deus Israelitas, exercitum angelus traiecit. emensa palude et continente peragrata, reseratas civitatis portas compereunt: hinc tyrannum e medio tollunt et Ardaburium vinculis liberant. eo sublato, Theodosius imperator Valentinianum Constantii Gallaeque Placidiae filium caesarem renunciatum, in occidentis partes mittit cum matre ipsius, et cum eo Helionem Patricium, qui in regnum illum instituat, ablegat. regnavit ille annis uno et triginta.

Antiochiae episcopi Ioannis annus primus.

A. C. 416

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀκαταστασίαι καὶ ἀλληλοκτονίαι ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γέγονασι πολλαί.

V. 59 Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Θεοδόσιος διὰ Ἡλίωνος Πατρικίου στέφανον βασιλικὸν ἐπεμψεν τῷ Οὐαλεντινιανῷ ἐν Ῥώμῃ. Μιρουθᾶς δὲ ἐπίσκοπος Μεσοποταμίας τὸν υἱὸν τοῦ βασι- 5 λέως Περσῶν Ἰσδεγέρδην δαιμονιῶντα ἰάσατο διὰ προσευχῆς καὶ νηστείας, ὅθεν Ἰσδεγέρδης πολλήν πληροφορίαν εἰς τὸν Χριστιανισμὸν προσελάβετο.

A.M. 5917 Ῥώμης ἐπισκόπου Κελεστίνου ἔτος α'.

A.M. 5918 Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰσδεγέρδου θανόντος, Οὐαραράνης δ' τοῦ- 10

D του παῖς σὺν τῇ βασιλείᾳ καὶ τὸν τῆς εὐσεβείας διεδέξατο διωγμὸν, καὶ πρὸς Θεοδόσιον πρέσβεις ἐπεμψεν τοὺς φηγάδας P. 74 ἔξαιτούμενος. Θεοδόσιος δὲ ὁ τῶν Ῥωμαίων βασιλεὺς οὐ κατεδέξατο τοὺτους προδοῦναι. ἐκ τούτων ἀρθρισῶν τῶν σπονδῶν πόλεμος δεινὸς συνεκροτήθη. καὶ ὁ μὲν Θεοδόσιος ἀπο- 15 στέλλει Ἀρδαβούριον τὸν στρατηγὸν μετὰ δυνάμεως Ῥωμαϊκῆς, Οὐαραράνης δὲ ἀποστέλλει Ἄρσειον στρατηγὸν μετὰ δυνάμεως Περσικῆς, καὶ πολλὰς μυριάδας Σαρακηνῶν πρὸς βοήθειαν ἔχων. ὁ δὲ Ἀρδαβούριος καταλαβὼν τὴν Περσίδα, καὶ πορθήσας τὴν λεγομένην Ἀρζανὴν ἐπαρχίαν ἐπὶ τὴν Με- 20 σοποταμίαν ἔρχεται. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ τῶν Περσῶν στρατη-

13. Θεοδ. δὲ ὁ τῶν A, ὁ δὲ Θεοδ. τῶν vulg. 14. τούτων A e, τούτου vulg. 20. Ἀρζάνην A alii, Ἀρζανικὴν b, Ἀρζάνην vulg.

Hoc anno tumultus caedesque plurimae inter Alexandrinos cives mutuo agitatae.

Eodem etiam anno Theodosius per Helionem Patricium imperatoriam coronam ad Valentinianum Romae morantem destinavit. Maruthas porro Mesopotamiae episcopus Isdegerdem regis Persarum filium daemone vexatum precibus et ieiuniis saluti restituit: ex quo Isdegerdes plurimam erga res Christianas fiduciam accepit.

A.C. 417 Romae episcopi Celestini annus primus.

A.C. 418 Hoc anno Isdegerde fatis functo, Vararanes filius simul cum regno religionis persecutionem iniit. legatos itaque qui transfugas e regno requirerent ad Theodosium misit. Theodosius Romanorum imperator eos reddere detrectat: ex quo foedere soluto, bellum ingens inter utrumque suscitatum. hinc Theodosius Ardaburium ducem cum Romanis copiis, inde cum Persicis exercitibus et innumeris Saracenorum auxilium copiis Arseum Vararanes mandat. Ardaburium in Persidem usque penetrans, Arzane provincia devastata, in Mesopotamiam ingreditur: Persarum dux pariter in Mesopotamiam versus Euphratem

γὸς κατέλαβεν τὴν Μεσοποταμίαν πλησίον τοῦ Εὐφράτου, καὶ νομίσαντες τὴν τῶν Ῥωμαίων δύναμιν ἐπέρχεσθαι αὐτοῖς, ἐκ Θεοῦ δειλυνθέντες εἰς τὸν ποταμὸν ἑαυτοῦς ἐνόπλους ἔρρι- B
πτον· καὶ οὕτω περὶ τὰς ἑ' μυριάδας πνιγέντες διεφθάρη-
σαν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τοὺς λοιποὺς μεσολαβήσαντες πάντας
αὐτούς, καὶ τὴν μυριάδα τῶν παρ' αὐτοῖς λεγομένων Ἀθανάτων
ἀνέϊλον, καὶ τοὺς στρατηγούς αὐτῶν, τοῦ Χριστοῦ δίκην εἰσ-
πραξαμένου τοῖς Πέρσαις, ἀνθ' ὧν πολλοὺς τῶν εὐσεβῶν
ἀπέκτειναν ἀδίκως. C

10 [Περὶ τῆς εὐρέσεως τῶν λειψάνων Ζαχαρίου τοῦ προ-
φήτου καὶ τοῦ ἁγίου πρωτομάρτυρος Στεφάνου.]

Τούτῳ τῷ ἔτει τοῦ προφήτου Ζαχαρίου τὰ λείψανα εὐ- A.M. 5919
ρέθησαν ἐν κόμῃ τινὶ κατὰ τὴν περιοικίδα Ἐλευθεροπόλεως,
ὁμοίως καὶ Στεφάνου τοῦ πρωτομάρτυρος ἐν κόμῃ κατὰ Περ-
15 γαμαλᾶ, ἐν ἣ Γαλαλιῇ ὁ διδάσκαλος Παύλου τοῦ ἀποστό-
λου σὺν Ἀβίβῳ τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἔθαναν κηδέυσαντες τὸ σῶμα
τοῦ πρωτομάρτυρος.

Τούτῳ τῷ ἔτει Θεοδοσίος ὁ εὐσεβῆς βασιλεὺς κατὰ μί- A.M. 5920
μην τῆς μακαρίας Πουλχερίας πολλὰ χρημάτων τῷ ἐπισκό- D
20 πῳ Ἱεροσολύμων ἀπέστειλεν πρὸς διάδοσιν τῶν χρεῖαν ἔχον-

3. ἐνόπλους A, ἐν ὄπλοις e, ἔραπλοι vulg. 8. τοὺς Πέρσας
f, fortasse vere. 10. περὶ — — Στεφάνου: haec in margine
habent A a, reliqui omitunt. 13. κατὰ τὴν A, παρὰ τὴν
vulg. 14. Περγαμαλᾶ A f, Παργαμαλᾶ vulg. 19. τῷ add.
ex A. ἐπισκόπῳ] ἀρχιερεῖ c. 20. πρὸς om. A e.

progreditur cum suis, qui cum Romanas acies ingruere arbitrentur, dei impulsu, vanis terroribus agitati, ut erant armis instructi in flumen desilierunt: adeo ut decem myriades aquarum vorticibus perierint: reliquos omnes, et eam maxime legionem ac myriadem, cui a Persis Immortalium nomen factum, cunctosque eorum duces quaque versus Romano milite circumclusos, Christo, a Persis, quod iniustam visus religiosus mortem intulissent, vindictam exigente, Ardaburius delevit.

De inventione reliquiarum Zachariae prophetae et protomartyris Stephani.

Hoc anno in pago quodam agri Eleutheropolitani Zachariae pro- A. C. 419
phetae reliquiae repertae sunt ac pariter Stephani protomartyris in
pago ad Pergamala, in quo praefati martyrum antesignani corpus Ga-
maliel Pauli apostoli praeceptor una cum Abibone filio curavit.

Hoc anno Theodosius pius imperator beatam Pulcheriam imitatus A. C. 420
magnam pecuniarum vim egenis distribuendam, auream quoque cru-
cem pretiosis lapillis interstinctam sancto Calvariae loco figendam ad

των, καὶ τὸν σταυρὸν χρυσοῦν διάλισθον ποιῆσαι πρὸς τὸ πα-
 γῆναι ἐν τῷ ἁγίῳ κτανίῳ. ὁ δὲ ἄρχιεπίσκοπος ἀντίδωρον
 V. 60 ἀπέστειλεν λείψανον τῆς δεξιᾶς χειρὸς τοῦ πρωτομάρτυρος
 Στεφάνου διὰ τοῦ ἐν ἁγίοις Πασσαρίωνος. τούτου δὲ εἰς
 Χαλκηδόνα φθάσαντος, θεωρεῖ ἡ μακαρία Πουλχερία αὐτῆ 5
 τῆ νυκτὶ ἐν ὄραματι τὸν ἅγιον Στέφανον λέγοντα αὐτῆ· ἰδού,
 ἡ προσευχὴ σου εἰσηκούσθη, καὶ ἡ αἴτησίς σου γέγονε, καὶ
 ἦλθεν εἰς Χαλκηδόνα. ἡ δὲ ἀναστῆσα καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐ-
 P. 75 τῆς λαβοῦσα, ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν τῶν ἁγίων λειψάνων,
 καὶ ταῦτα εἰς τὸ παλάτιον λαβοῦσα κτίζει οἶκον ἐνδοξον τῷ 10
 ἁγίῳ πρωτομάρτυρι, κακεῖ τὰ ἅγια κατέθετο λείψανα.

A.M. 5921 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Σισινίου ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτι ἀγαθότητι πολλῇ κινούμενος Θεοδόσιος ὁ
 βασιλεὺς, καίπερ νικήσας κατὰ κράτος τοὺς Πέρσας, φριδοῖ
 B τῶν κατοικούντων ἐν Περσίδι Χριστιανῶν, εἰρήνην ἀσπάζεται, 15
 καὶ ἀποστέλλει πρεσβευτὰς Ἑλιωνά τε τὸν πατρίκιον, ὃν πάνυ
 διὰ τιμῆς ἤγεν, καὶ Ἀνατόλιον τὸν τῆς ἀνατολῆς στρατηγὸν
 εἰρήνην σπείσασθαι. Οὐδαρράνης δὲ γνοὺς τὴν ἑαυτοῦ ἤτ-
 ταν δέχεται τὴν πρεσβείαν, καὶ οὕτως ὁ κατὰ τῶν Χριστια-
 νῶν ἐπαύσατο διωγμὸς. ὁ δὲ βασιλεὺς Θεοδόσιος ἐπὶ ταῖς 20

1. τὸν add. ex A.

διάλισθον A a b c d f.

ποιῆσαι e,

ποιεῖσθαι vulg.

7. εἰσηκούσθη A, ἠκούσθη vulg.

10. ταῦτα

A, ταύτην vulg.

16. πάνυ A, πάλαι vulg.

18. σπείσα-

σθαι] ποιήσασθαι A.

Hierosolymorum episcopus misit. praesul haec dona vicario munere
 compensaturus dextrae manus martyrum principis Stephani reliquias
 per sanctum Passarionem obtulit. eo Chalcedonem usque profecto,
 cernit beata Pulcheria nocturno in ostento sanctum Stephanum ver-
 bis istis se compellantem. viden', ut preces tuae sint exauditae, et
 ut petitio tua iam adimpleta Chalcedonem usque pervenerit? exur-
 gens illa fratre comite sanctis reliquiis in occursum processit: illis-
 que demum in palatium illatis, sumptuosam aedem sancto martyrum
 ductori extruxit et in ea sacra munera deposuit.

A. C. 421 Cpoleos episcopi Sisinnii annus primus.

Hoc anno Theodosius imperator, licet armorum vi Persas et vi-
 ctoriis premeret, Christianorum tamen in Perside commorantium san-
 guini parciturus, summa clementia ductus pacem amplexatur, et He-
 lionem patricium virum summis semper honoribus auctum et Ana-
 tolium orientis praefectum legatos pacis foedus firmaturos mittit.
 Vararanes, cognita suorum iactura, lubens admittit legatos, atque ita
 excitatus in Christianos persecutionis motus resedit. imperator porro
 Theodosius in tantorum beneficiorum vicem grates acturus deo una

τοιαύταις εὐεργεσίαις τῷ θεῷ εὐχαριστῶν, γεραίρειν τοῖς ὕμνοις οὐκ ἐπαύετο, κοινωνοὺς ἔχων τῆς ὕμνωνδίας τὰς ἰδίας ἀδελφὰς διὰ βίου τὴν παρθενίαν ἀσχοίσας.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Σισίνιος ὁ ἐπίσκοπος Κωνσταντινου. C
5 πόλεως Πρόκλον χειροτονεῖ ἐπίσκοπον Κυζίκου· ὃν τινα οἱ
Κυζικηνοὶ μὴ δεξάμενοι, μοναχόν τινα παρὰ γνώμην Σισιν-
νίου Δαλματινὸν λεγόμενον χειροτονοῦσιν. ὁ δὲ Πρόκλος ἰδίαν
ἐκκλησίαν μὴ ἔχων, ἐν Κωνσταντινουπόλει προτροπῇ Σισιν-
νίου ταῖς διδασκαλίαις ἦν διαπρέπων.

10 Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ὁ κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμὸς ἐν
Περσίδι ἐπαύσατο.

Τούτῳ τῷ ἔτει Φίλιππος πρεσβύτερος Σίδης Χριστιαν. A.M. 5922
κὴν ἱστορίαν συγγραψάμενος ἐν 13 βιβλίοις πόλλὰ καθάρπτει. D
ταῖς Σισινίου διὰ τὸ προκριθῆναι τὸν Σισίνιον Φιλίππον εἰς
15 τὴν ἐπισκοπὴν ἅμα καὶ Πρόκλῳ· εὐθὺς δὲ Σισίνιος ἐτε-
λεύτησεν.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Νεστορίου ἔτος α'. A.M. 5923

Τούτῳ τῷ ἔτει Σισινίου ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως
κοιμηθέντος, Νεστόριος τὴν ἐπισκοπὴν διαδέχεται Γερμανικὸς P. 76
20 τῷ γένει. ἅμα δὲ τῷ θρόνῳ ἐπέβη, παραντίκα ἢ αὐτοῦ κα-
κοπιστία, καὶ τὸ ἐν τοῖς δόγμασι δισοτραμμένον φρόνημα

1. τῷ θεῷ A, τὸν θεὸν vulg.
4, ὁ ἐπίσκ. A, ἀρχιεπ. vulg.
vulg. 21. τὸ add. ex A.

2. ἐπαύετο A, ἐπαύθη vulg.
7. Δαλματινὸν A e, Δαλμάτιον

cum suis sororibus, quae perpetuam virginitatem colebant, sacris canticis numen celebrare et eius laudes extollere nusquam desistebat.

Eodem anno Sisinnius Cpoleos archiepiscopus Cyzici episcopum ordinat Proclum: quem cum agnoscere Cyziceni detrectassent, monachum quendam nomine Dalmatium invito Sisinnio sibimet praeferunt antistitem. Proclus propria destitutus ecclesia, Sisinnii monitis et permisit sermonibus populo docendo habitus clarebat.

Eodem quoque anno mota in Christianos Persas persecutionis tempestas sedata est.

Hoc anno Philippus Sides presbyter Christianam historiam libris A. C. 422
triginta sex absolvens acerbius in Sisinnium invehitur; eo quod
ipsi Philippo pariter ac Proclo Sisinnius idem ad episcopatus electionem
fuisset praelatus. non diu post vero Sisinnius e vita migravit.

Cpoleos episcopi Nestorii annus primus.

A. C. 423

Hoc anno Sisinnio Cpoleos pontifice defuncto, Nestorius in episcopatu succedit. is Germaniciam habuit patriam: simul autem ac thronum conscendit, confestim eius prava fides et perversa circa ecclesiae dogmata mens manifestata. orationem quippe de rebus fidei suo

ἐδείκνυτο. ὁμιλίαν γὰρ περὶ πίστεως ἔδωκεν τῷ ἁγίῳ Συγ-
 V. 61 κέλλῳ, κελεύσας αὐτῷ ταύτην ἐπ' ἐκκλησίας κηρῦσαι ἔχουσαν
 οὕτως· Θεοτόκον τὴν Μαρίαν καλεῖται μηδεὶς· Μαρία γὰρ
 ἄνθρωπος ἦν, καὶ ὑπὸ ἀνθρώπου θεὸν τεχθῆναι ἀδύνατον.
 ταύτης ἐπελάβετο πρῶτον τῆς φωνῆς Εὐσέβιός τις σχολαστι- 5
 B κὺς τῆς βασιλείσης Κωνσταντινουπόλεως, ὅθεν πολλοὶ τῶν Βυ-
 ζαντίων ἐταράχθησαν. ὁ δὲ Νεστόριος τὸν λόγον κυρῶσαι
 σπεύδων πανταχοῦ τὴν φωνὴν ἐξέβαλεν, ψιλὸν ἄνθρωπον λέ-
 γων τὸν κύριον. ἐν μιᾷ δὲ κυριακῇ προκαθεζομένου Νεστο-
 ρίου, προτραπείς Πρόκλος τοῦ ἐξηγήσασθαι, εἶπεν· ὁμιλία 10
 εἰς τὴν Θεοτόκον, ἧς ἡ ἀρχή· παρθενικὴ πανήγυρις σήμε-
 ρον, ἀδελφοί. τότε μισητὸς γενόμενος παρὰ πᾶσιν ὁ δυσσε-
 βῆς Νεστόριος διὰ τῦφον καὶ κακοπιστίαν. εἶχεν γὰρ καὶ
 Ἀναστάσιον τινα πρεσβύτερον Ἀντιοχέα, ὃν σφόδρα περι-
 ποιεῖτο, ὡς ὁμόφρονα, ἄνδρα τολμηρότατον, ἐπ' ἐκκλησίας 15
 C βλασφημοῦντα τὴν ἀειπαρθένον Θεοτόκον. τούτου δὲ Εὐσέ-
 βιος ὁ τοῦ Δορυλαίου πρῶτος κατέειπεν· οὕτω τε διαπραττό-
 μενος πολλοὺς Θορύβους ἤγειρε καὶ ταραχάς.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτι καὶ τὸ φοβερόν θαῦμα τῶν ἁγίων ἐπὶ
 παίδων ἐν Ἐφέσῳ γέγονεν, ἀναστάντων αὐτῶν διὰ ῥῆθ' 20
 ἑτῶν.

6. βασιλείσης A alii, βασιλίδος vulg. 8. τὴν φωνὴν ἐξέβα-
 λεν A, τὴν Θεοτόκου φωνὴν ἐξέβαλλεν vulg. 16. δυσφημοῦν-
 τα A. 17. Δορυλλίου A alii. 20. ῥῆα' A a f.

Syncello traditam in publico Christianae plebis conventu iussit recitari ita continentem. Mariam nemo nuncupet dei genitricem. homo namque Maria extitit: et ab homine deum gigni impossibile. hanc vocem Eusebius quidam imperatricis Cpoleos scholasticus primus reprehendit, ex quo Byzantium plures turbati. Nestorius autem sermonis confirmandi studiosus, ubique alta voce simplicem purumque hominem dominum affirmabat. die vero quodam dominico, ipso Nestorio ecclesiae praesidente, Proclus sacram concionem exponere iussus dixit: homilia in deiparam. homiliae principium hoc fuit. virginis hodie celebritas, fratres. exinde impius Nestorius propter fatum et pravam fidem cunctis execrandus extitit. Anastasium quippe quempiam Antiochenum presbyterum familiarius sibi devinctum, ceu parvitatibus et sensus eiusdem consortem, virum lingua praepetem et audacem et in ecclesia perpetuam virginem deiparam suis blasphemis vitiantem secum habuit: in quem Eusebius Dorylaei episcopus insurrexit primus: quod cum fecisset, multos tumultus turbasque concitavit.

Hoc eodem anno dignum admiratione prodigium Ephesi auditum:

Τούτῳ τῷ ἔτει μεθῶν Κύριλλος ὁ τῆς Ἀλεξανδρείας ἐπί- A.M. 5924
 σκοπος τῆς τοῦ Νεστορίου βλασφημίας, γράφει αὐτῷ προκα-
 λῶν, καὶ νουθετῶν ἀπέχεσθαι τῶν διεστραμμένων αὐτοῦ δο- D
 γμάτων, καὶ τῆς ὀρθῆς πίστεως ἀντέχεσθαι. ὁ δὲ Νεστόριος
 5 ἀνταπέστειλεν ὑβρίζων καὶ βλασφημῶν. τότε Κύριλλος γρά-
 φει τῷ πάπῳ Ρώμης τὰ περὶ Νεστορίου, καὶ τὰ πρὸς αὐτὸν
 γραφέντα παρὰ Νεστορίου βλάσφημα κατάδηλα αὐτῷ ποιεῖ.
 τότε Κελεστίνος γράφει Νεστορίῳ, ὀρίσας αὐτῷ ἡμερῶν ἰ
 προθεσμίαν, ἵνα παύσῃται τῆς βλασφημίας, καὶ μετανοήσῃ.
 10 ἐπιμένοντα δὲ τῇ κακοδοξίᾳ, μηκέτι αὐτὸν εἶναι κοινωνικὸν
 ἱερέα. γράφουσι τε ὁμοίως Κελεστίνος καὶ Κύριλλος Ἰωάννη
 τῷ ἀρχιεπισκόπῳ Ἀντιοχείας καὶ Πραυλίῳ τῷ Ἱεροσολύμων
 περὶ Νεστορίου καὶ τῆς κατ' αὐτὸν αἵρέσεως. Ἰωάννης δὲ γρά-
 φει Νεστορίῳ συμβουλευῶν αὐτῷ ἀποσιῆσαι τῆς αἵρέσεως, P. 77
 15 ὑπομιμνήσκων αὐτῷ τὸ τοῦ ἀποστόλου ῥηθῆν τό· ἔξαπέστει-
 λεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ γενόμενον ἐκ γυναικός. γνοὺς δὲ
 ὁ Νεστόριος, ὅτι οὐκ ἀνέχονται οἱ πατριάρχαι παρασιωπῆσαι
 οὕτω τετραραγμένων τῶν ἐκκλησιῶν, παρεσκευάσας τὸν βασιλέα
 γράψαι σάκραν πρὸς Κύριλλον πλήρη στιγματίων, καὶ δοκῶν

3. post νουθετῶν b add. ὡς ἀδελφόν. 6. Νεστορίου A, Νε-
 στορίου vulg. 11. γράφουσι τε A, γράφουσι δὲ vulg. 12.
 Πραυλίῳ] Ἰουβενάλῳ b. τῷ alterum A, τῶν vulg. 13.
 Ἰωάννης — — — αἵρέσεως om. A. 15. αὐτῷ A, αὐτὸν vulg.
 τὸ post ῥηθῆν add. ex A. 16. γενόμενον A, γεννώμενον vulg.
 18. τετραγμένων A e.

sanctorum videlicet puerorum septem, qui de somno, quo per annos
 184 consepulti remanserant, suscitati sunt.

Hoc anno Cyrillus Alexandriae episcopus, auditis Nestorii blas- A. C. 424
 phemiis, ipsum pravis opinionibus disseminandis abstinere et rectam
 fidem sustineret, litteris hortatur et admonet: ad quem Nestorius con-
 tumelias blasphemiasque rescripsit. tum quae Nestorius effutiret, et
 ad se litteris dedisset blasphemias, papae Romano Cyrillus scriptis
 manifestat. mox Nestorio scribit Celestinus, et dierum decem praefixo
 termino iubet hominem a blasphemias abstinere et mentem retractare:
 alias in sensus pravitate perseverantem, neque sacerdotem ecclesia-
 sticae communionis consortem eum deinceps habendum. in hanc men-
 tem de Nestorio et ipsius haeresi Ioanni Antiochiae archiepiscopo
 et Praulio Hierosolymorum litteris significavit. ipse Ioannes scribit
 Nestorio et de abdicanda haeresi consilium dat, hoc etiam sug-
 gesto apostoli dicto: misit deus filium suum natum ex muliere. cae-
 terum cum patriarchas in hacce ecclesiarum perturbatione silentium
 nequaquam acturos praevideret, imperatorem ut sacram minis et ter-

αὐτὸν ἐκ τούτων κτυπεῖν, μᾶλλον διήγειρεν. διαναστὺς γὰρ γράφει τῷ βασιλεῖ καὶ ταῖς τούτου ἀδελφαῖς περὶ τε τῆς ὀρθῆς πίστεως καὶ τῆς Νεστορίου κακοδοξίας, ἅμα καὶ αἰ-
 Β τουόμενος σύνοδον οἰκουμενικὴν γενέσθαι εἰς τὸ γυμνασθῆναι
 κανονικῶς τὰ κατὰ Νεστορίου. τότε ὁ βασιλεὺς Θεοδοσίος 5
 γράφει πᾶσι τοῖς ὑπ' αὐτὸν ἐπισκόποις παραγενέσθαι εἰς Ἐφε-
 σον χωρὶς πάσης ὑπερθέσεως μετὰ τὸ Πάσχα ὀρίσας, ὅτι
 οὐδεμίαν ἔξει πρὸς θεὸν οὐδὲ πρὸς ἡμᾶς ἀπολογία ἢ μὴ τὴν
 ἡμέραν τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς εὐρισκόμενος ἐν τῇ συνόδῳ εἰς
 Ἐφeson. ὁ δὲ τῆς Ῥώμης Κελεστίνος γράφει Κυρίλλῳ τῷ 10
 V. 62 Ἀλεξανδρείας τὸν αὐτοῦ τόπον ἐπέχειν ἐν τῇ συνόδῳ, διὰ
 τὴν τῆς θαλάσσης κόπον τοῦ χειμῶνος, ἢ μὴ δυνηθεῖς εὐρε-
 θῆναι.

A.M. 5925 Τούτῳ τῷ ἔτει ἢ ἐν Ἐφέσῳ ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνο-
 Cδος τῶν διαικισίων πατέρων συνηθροίσθη. πάντων τοίνυν τῶν 15
 ἐπισκόπων ἐλθόντων, Ἰωάννης ὁ Ἀντιοχείας καὶ οἱ ἀνατολικοὶ
 οὐκ ἀπήντησαν τῇ ὀρισθείσῃ προθεσμίᾳ, καὶ τῇ δεκάτῃ ἔκτη
 ἡμέρᾳ μετὰ τὴν ὀρισμένην, τοῦ Ἰωάννου μὴ ἐλθόντος, ἔφθα-
 σαν ὁ Νεστόριος μετὰ πολλῆς ἀλαζονείας. καὶ τῇ εἰκοστῇ τοῦ

1. αὐτὸν add. ex. A. 5. Νεστορίου A e, Νεστόριον vulg.
 9. ἐν τῇ συνόδῳ A, εἰς τὴν σύνοδον vulg. 11. ἐπέχειν A,
 ὑπέχειν vulg. 12. κόπον/ τόπον a b c d. 14. οἰκουμε-
 νικῆ τρίτῃ σύνοδος a b c d. 15. τῶν post τοίνυν add. ex A.
 17. ὀρισμένη b.

rore gravem ad Cyrillum daret, impulit. unde Cyrillum percellere et
 ferire meditatus, ad pugnam magis excivit. quare renovatis animi
 viribus, ad imperatorem et eius sorores de recta fide et perversis
 Nestorii dogmatibus scribit, unaque vel legitima ecclesiae consuetudine
 Nestorii res discuterentur, generale concilium celebrari postulat. tunc
 imperator Theodosius cunctis suae ditionis episcopis, ut sine dilata-
 tione, post Pascha, convenirent Ephesum, scripto mandavit: nullam
 apud deum neque apud nos habiturum defensionem, qui sanctae
 Pentecostes die synodo apud Ephesum praesentem se non exhibuerit.
 Romanus vero pontifex Celestinus, cum synodo adesse nequiret, ob
 labores hiemali tempestate in mari tolerandos, Cyrillo Alexandriae
 episcopo, ut suum locum teneret, rescripsit.

A. C. 425 Hoc anno sancta et oecumenica synodus ducentorum episcopo-
 rum Ephesi congregata est. cum omnes igitur episcopi convenissent,
 Ioannes Antiochiae pontifex, et alii orientis episcopi ad praefinitum
 diem non occurrerunt: elapsis deinde a condito termino diebus sex-
 decim, Ioanne nondum comparente, cum multo comitum fastu Nesto-
 rius advenit. die itaque Iunii mensis vigesima celebrari coepit con-

Ἰαννίου μηνὸς ἐκροτήθη ἡ σύνοδος Νεστορίου καὶ Κυρίλλου καὶ Πραυλίου προκαθεσθέντων, τοῦ δὲ Κυρίλλου τὸν τόπον τοῦ Ῥώμης ἐπέχοντος· καὶ πάντων θεολογούντων λέγει ὁ Νεστόριος μετὰ πολλῆς ἀλαζονείας· ἐγὼ τὸ γενόμενον διμη-
 5 ναῖον καὶ τριμηναῖον οὐκ ἂν θεὸν ὀνομάσαιμι. καὶ διὰ τοῦτο καθαρὸς εἶμι ἀπὸ τοῦ αἵματος ὑμῶν· καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν πρὸς ἑμᾶς οὐκ ἐπανέρχομαι. καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἐξῆλθεν μετὰ ἑξ D
 ἐπισκόπων τῶν γνώμῃ ἀκολουθησάντων αὐτῷ. οἱ δὲ περὶ Κυρίλλον τῇ ἐξῆς συνελθόντες, ἀπέστειλαν τρεῖς ἐπισκόπους
 10 καλέσαι αὐτόν, καὶ οὐχ ὑπήκουσεν. ὁμοίως δὲ καὶ δευτέρου καὶ τρίτου καὶ τέταρτου προσκλήθει· ὑπὸ τῆς συνόδου, οὐ παρε-
 γένητο. ἀλλὰ καὶ τοὺς σταλέντας ὑβρισθῆναι καὶ ὑτιμασθῆ-
 ναι παρεσκεύασεν. τότε ἡ ἅγια καὶ οἰκουμένη σύνοδος ὑβρι-
 σμένους καὶ ἡτιμασμένους δεξαμένη τοὺς ἀποστάλέντας ἐπι-
 15 σκόπους, ἀπεφῆναι κατ' αὐτοῦ, καὶ ἀλλότριον αὐτὸν ὤρισεν·
 παντὸς ἱερατικοῦ ἀξιώματος, καὶ ἀπέστειλαν αὐτῷ εἰς πρῶσ-P. 78
 ωπον τὴν οἰκίαν καθαιρεῖν. τούτων οὕτω τελεσθέντων, ἦλθεν μετὰ τρεῖς ἡμέρας Ἰωάννης ὁ Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος
 εἰκοσι ἑξ ἐπισκόπους ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ, οἱ τινες μαθόντες
 20 καθαιρεθέντα αὐτόν, ἀποσχίσαντες τῆς ἁγίας συνόδου, καὶ
 μετὰ Νεστορίου συνεδρεύσαντες, καθείλον, ὡς ἐνόμισαν, Κυ-

4. τὸ γεν. A, τὸν γ. vulg. 5. ὀνομάσαιμι A, ὀνομάσοιμι vulg.
 7. ἀνέρχομαι A e. 13. παρεσκεύασεν] ἐκέλευσεν e, om. A.
 16. ἱερατικοῦ ἀξιώματος A, ἱερατικοῦ τάγματος δηλονότι ἀξιώ-
 ματος vulg. 20. καθαιρεθέντα A, καθαιρεθῆναι vulg.

cilium, Nestorio, Cyrillo et Praulio conventui praesidentibus, Cyrillo vero Romani pontificis locum obtinente: cunctisque iam theologicas disquisitiones instituentibus, non sine magna arrogantiae ostentatione dixit Nestorius: eum equidem, qui bimus aut trimus agnitus fuerit, nusquam ego deum appellaverim: eapropter mundus sum ab omnium vestrum sanguine: nec ad vos postmodum me quavis ratione rediturum testor. his dictis, cum sex episcopis eius sententiae obsequentibus egressus est. Cyrilli sequaces postera luce congregati, tres episcopos, qui Nestorium vocarent, destinant: quibus obedire renuit: eodemque pacto secundo et iterum, imo quarto accessitus, non accessit; sed et legatos iniuriis probrisque respersi providit. tum vero delegatos episcopos iniuriis ita probrisque affectos sancta et oecumenica synodus excipiens sententiam adversus eum pronuntiavit et omni sacra dignitate alienum deinceps futurum sanxit: hancque veram et indubitata eius depositionem praesentis et coram denunciaverunt. his ita perfectis, Ioannes Antiochia praesul sex et viginti comitatus episcopis tertia die advenit. hi de Nestorii

ριλλον καὶ Μέμνονα τὸν Ἐφέσιον. Θεοδώρητος μέντοι νομί-
 σασ Κύριλλον καταδραμεῖν, τὰ δώδεκα κεφάλαια παρεξηγη-
 σάμενος, ἐκείσε τὸν Νεστορίου ἐξήμεσεν ἰόν. ὁ δὲ ἐν ἁγίοις
 Β Κύριλλος γενναίως διανασταῖς ὑπὲρ τῶν αὐτοῦ κεφαλαίων
 ἀπελογήσατο, ἐρμηγεύων αὐτὰ, καὶ τὸν ἐν αὐτοῖς ἐκκλησιαστι- 5
 κὸν θησαυρὸν ἀνακαλύπτων, καὶ τὸν οἰκεῖον εὐσεβῆ σκοπὸν
 φανεροποιῶν πᾶσιν. ὑπὸ δὲ τῆς ἁγίας συνόδου κληθεὶς ὁ
 τῆς Ἀντιωχείων Ἰωάννης ἐκ τρίτου, καὶ μὴ ὑπακούσας τοῦ
 παραγενέσθαι, ἀπόφασιν ἐδέξατο σὺν τοῖς μετ' αὐτοῦ ὡς ἀλ-
 λητριεῦσθαι πάσης ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας, ἄχρις ἂν ἐαν- 10
 τῶν καταγρόντες τὸ οἰκεῖον ὁμολογήσωσιν σφάλμα. καὶ τοῦτο
 ἡ ἁγία ὄρισε σύνοδος, ὥστε τὰ παρὰ τῶν ἀνατολικῶν ἀθέ-
 σμως καὶ ἀκανονίστως ἐφ' ὕβρει τῶν ἁγιατάτων τῆς ἐκκλησίας
 προσέδρων Κυρίλλου καὶ Μέμνονος ἰσχύν τινα μηδ' ὄλωσ
 C ἔχειν. τούτων τοίνυν πάντων ἐξ ἀναφορᾶς τῷ βασιλεῖ Θεο- 15
 δοσίτῳ ἀνεγεχθέντων, ἐκελεύσθησαν ἐκ τῶν ἀμφοτέρων μερῶν
 ἐπισκοποὶ ἀνελθεῖν ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ ἀνελθόντες τῇ
 συνεργείᾳ τοῦ Θεοῦ ἐνίκησαν οἱ τῆς ἁγίας συνόδου· καὶ κυ-
 ρωθείσης τῆς καθαιρέσεως Νεστορίου, Μαξιμιανὸς χειροτονεῖται

7. φανεροποιῶν A, φανερῶν vulg. 10. κοινωνίας codd. omnes,
 λειτουργίας Par. 11. τοῦτο ἡ A, τοῦτο δὲ ἡ vulg. 15. πᾶν-
 των ἐξ ἀναφορᾶς A alii, πάντων αἱ διαφοραὶ δι' ἀναφορᾶς
 vulg. 16. ἀνεγεχθέντων A alii, ἀνεγεχθεῖσαι vulg.

exauctoratione certiores facti, se a sancto concilio segregaverunt, se-
 paratimque cum Nestorio consentientes, Cyrillum et Memnonem Ephe-
 siorum antistitem depositione, ut sibi videbatur, multaverunt. Theo-
 doretus sane Cyrillum insectari et redarguere arbitratus, duodecim
 capitibus perperam expositis, Nestorii virus omne evomitum suo re-
 spersit operi. sanctus autem Cyrillus fortiter insurgens suorum capi-
 tulum defensionem instruxit, expositionem adhibuit, et in lucem
 prolato ecclesiasticae doctrinae thesauro, quam ad pietatem propria
 collimaret sententia, omnium oculis reddidit manifestum. a sancta
 postmodum synodo tertium vocatus Antiochensium praesul Ioannes,
 cum accedere detractaret, adversam excepit cum sociis sententiam,
 adeo ut omni ecclesiae removerentur ministerio, donec arrepti consi-
 lio poenitentes admissam faterentur culpam. et haec quidem sancta
 definivit synodus, quo constaret, quaevis in Cyrillum et Memnonem
 sanctissimos ecclesiae praesides praeter pietatis iura et canonum au-
 ctoritatem attentata, nullius omnino roboris esse vel firmitatis. itaque
 controversiis de his omnibus agitatis, ac scriptis ad Theodosium im-
 peratorem relatis, utriusque partis episcopi Cpolim tendere iussi.
 conveniunt illi et dei opera vincunt, qui sanctae synodi partes sus-

ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, πρεσβύτερος ὢν τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας. οἱ δὲ ἀνατολικοὶ ἔλαβον τὸν Νεστορίου μεθ' ἑαυ- V. 63
 τῶν εἰς ἀνατολήν. τῷ δὲ τετάρτῳ χρόνῳ τῆς Νεστορίου κα-
 θαιρέσεως Ἰωάννης ὁ τῆς Ἀντιοχείων ἐπίσκοπος τὸν τοῦ Θεοῦ
 5 φόβον κεκτημένος, βλέπων πολλοὺς τῶν κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν
 λογάδων ὑπὸ Νεστορίου νοθευομένους, γράφει παρακαλῶν D
 τὸν βασιλέα τοῦτον ἐξεῶσαι τῆς ἀνατολῆς. ὁ δὲ βασιλεὺς
 τὸν μὲν Νεστορίου ἐξώρισεν ἐν τῇ Ῥώσσει, προστάγματι δὲ
 ἐκπέμπει Κυρίλλῳ καὶ Ἰωάννῃ ἀνυπερθέτως ἐνωθῆναι πρὸς
 10 τὸ ἀπαλλάξαι τὰς ἐκκλησίας διχονοίας ἀπάσης. εἴξε δὲ τῷ
 προστάγματι Ἰωάννης, καὶ γράφει Κυρίλλῳ τὴν ἑαυτοῦ πί-
 στιν καὶ τὴν τῶν ἐν Νικαίᾳ πατέρων ὁμολογίαν καὶ τῶν
 ρ' τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀποδεχόμενος καὶ τὰ ἐν
 Ἐφέσῳ πεπραγμένα. τότε ὁ Κύριλλος ἀποδεξάμενος γράφει
 15 Ἰωάννῃ καὶ τοῖς ἀνατολικοῖς ἐπιστολήν, ἧς ἡ ἀρχὴ· εὐφραι-
 νέσθωσαν οἱ οὐρανοί, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ· καὶ τῇ αὐτῇ P. 79
 ὁμολογίᾳ συνθέμενοι ἀμφοτέρω, ἠνώθησαν πρὸς εἰρήνην καὶ
 ὁμόνοιαν αἱ παρ' ἑκατέροις ἀγίαι ἐκκλησίαι. κατὰ τοῦτον δὲ
 τὸν χρόνον Νόννος ὁ Θεοφόρος ἐποίμαινε τὴν τῶν Ἐδεσσηῶν
 20 ἐκκλησίαν, ὃ τὴν πρώτην τῶν μιμᾶδων Ἀντιοχείων τῷ Θεῷ

3. εἰς ἀνάπλην A b e. 8. Ῥώσσει: sic recte coni. Goar. ex
 Theodoretī ep. ad. Sporad. 1. Θάσει b, Θάσω vulg. vid. infra.
 11. Ἰωάννης — — καὶ τὴν om. A. 16. οἱ add. ex. A. 19.
 Νόννος A.

bantur: firmataque Nestorii exauctoratione, Maximianus ecclesiae Cpo-
 litanae presbyter consecrationis ritu praeficitur episcopus. orientales
 autem Nestorium secum assumptum deduxerunt in orientem. caete-
 rum anno a Nestorii depositione quarto Ioannes Antiochensium epi-
 scopus dei timore ubertim clarus, cum insignissimos quosque Antio-
 chensium Nestorii doctrina cerneret adulterari, de Nestorio ex ori-
 ente penitus eliminando suppliciter imperatorem postulat. imperator
 Nestorium apud Thasum deportari iubet: ad Cyrillum autem et Io-
 annem, ut sine dilatione pacem ineant, quo cuncta penitus dissensio
 ab ecclesiis eliminetur, imperat. iussis obtemperat Ioannes, suamque
 Cyrillo fidem, et quae fuit Nicaeae patrum confessio, quae centum et
 quinquaginta Cpoli congregatorum, denique quae apud Ephesum
 fuerunt acta, se recipere scribit. id ubi Cyrillus accepit et probavit,
 epistolam ad Ioannem et reliquos orientales mittit, cuius principium:
 laetentur caeli, et exultet terra. et ambobus quidem in hanc confes-
 sionem convenientibus, subditae utrique ecclesiae in pacis et concor-
 diae unionem redierunt. his temporibus Nonnus deo plenus pontifex
 Edessenorum pascebat ecclesiam, qui mimarum Antiochensium insi-

ἀφιερώσας, καὶ ἀντὶ Μαργαριτοῦς πόρνης ἀγίαν αὐτὴν Πε-
λαγίαν παραστήσας τῷ Χριστῷ. οὗτος οὖν ὁ ἐν ἀγίοις ἀγαλ-
λιώμενος ἐπὶ τῇ τῶν ἀγίων ὁμοιοῖα, γράφει τῷ ἀρχιεπισκόπῳ
Ἰωάννῃ νουθεσίας καὶ διδασκαλίας ῥήματα, ἐν οἷς καὶ τοῦτο
κάθαρον τὴν ἐκκλησίαν, ὃ ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ τῶν Νεστο- 5
Βριανῶν ζιζανίων καὶ τῆς αὐτῶν δεινότητος. τὸν δὲ ἀσεβῆ
καὶ βλάσφημον Νεστόριον ἐν τῇ ἔξορίᾳ ἣ θεία δίκη μετῆλθεν
σηπεδόνι τῶν μελῶν αὐτοῦ πάντων, μάλιστα δὲ τῆς μαρῶς
αὐτοῦ γλώσσης, ἣ περιπεσῶν διεφθάρη τῷ θανάτῳ, προλαβῶν
τὴν ἀπὸ Ὠάσεως ἀνάκλησιν εἰς ἕτερον τόπον. 10

A.M. 5926

C

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Μαξιμιανῶ ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἦλθεν Οὐαλεντινιανὸς ἀπὸ Ῥώμης ὁ Γάλ-
λης Πλακιδίας καὶ Κωνσταντίου υἱὸς ἐν Κωνσταντινουπόλει
καὶ ἔγνηεν γυναῖκα τὴν Θυγατέρα Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως
Εὐδοξίαν τὴν ἐξ Εὐδοκίας γεννηθεῖσαν αὐτῷ, καὶ ἐπανῆλθεν 15
ἐν Ῥώμῃ.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Ἡσύχιος ὁ πρεσβύτερος Ἱεροσολύμων
ἐτελεύτησεν. καὶ ἡ μακαρία Μελάνη ἣ τῆς μεγάλης ἐγγόνῃ
ἐν ἀσκήσει ἐκοιμήθη ἐν βίῳ τελείῳ ἐν Ἱερουσαλήμ.

A.M. 5927

D

Ῥώμης ἐπισκόπου Ξύστου ἔτος α΄.

20

3. τῇ add. ex A. 5. κάθαρρον A, κάθαρε vulg. 8. αὐτοῦ
ante πάντων om. A. 9. δὲ θανάτῳ τῆς μ. e. 10. ἀπὸ Ὠά-
σεως A e, ἀπὸ κολάσεως b, ἀπὸ Θάσου vulg. 12. Γάλλας b.
17. ὁ add. ex A.

guissimam deo consecravit, et Margaritus scorti vice Pelagiam san-
ctam poenitentem Christo exhibuit. hic igitur sanctorum non ultimus
de sanctorum inita reconciliatione exultans, verba monitionum et do-
ctrinae plena Ioanni scripsit, haecque inter alia: expurga ecclesiam,
vir dei, a Nestorii zizaniis et eorum perfidia. impium tandem blas-
phemumque Nestorium divina iustitia in exilio ultra est, membris
eius omnibus, et impura maxime lingua, tabo fluentibus, quo quidem
corrosus leto absumitur, et e Thaso in alium locum revocationem
praevenit.

A. C. 426

Cpoleos episcopi Maximiani annus primus.

Hoc anno Valentinianus Gallae Placidiae et Constantini filius
Cpolim profectus uxorem duxit Eudoxiam Theodosii imperatoris filiam
ex Eudocia coniuge sibi natam: et posthac Romam reversus est.

Eodem anno Hesychius presbyter Hierosolymitanus ultimum diem
obiit: et beata Melania magnae Melaniae neptis in religiosarum vir-
tutum exercitiis et perfectione vitae Hierosolymis requievit.

C. A. 427

Romae episcopi Xysti annus primus.

Τούτῳ τῷ ἔτει Θεοδόσιος ὁ βασιλεὺς τὴν γαμετὴν Εὐδοκίαν εἰς Ἱεροσόλυμα ἀπέστειλεν εὐχαριστηρίους ὕμνους προσάξουσιν τῷ Θεῷ, ἧτις πάμπολλα ταῖς ἐκκλησίαις ἐδώρησατο, καὶ προσκνήσασα τὸν τε ἅγιον σταυρὸν καὶ τοὺς σε-
5 βασιμίους τόπους ὑπέστρεψεν εἰς τὰ βασιλεια.

Περσῶν βασιλέως Ἰσδεγέρδου ἔτος α΄.

A.M. 5928

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Πρόκλου ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει σύμπτωσις ἐγένετο ἐν τῷ θεάτρῳ Ἀλε-Ρ. 80
ξανδρείας, καὶ ἀπέθανον ἄνδρες φοβ' τῆ παννυχίδι τῶν
10 Νειλώων.

Τούτῳ τῷ ἔτει Πρόκλος ὁ ἀγιώτατος ἐπίσκοπος Κων-Α.Μ. 5930
σταντινουπόλεως αἰτήσας τὸν βασιλέα Θεοδόσιον τὸ λείψανον
Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου ἀπὸ Κομάνων εἰς τὴν βασιλευού-
σαν μετεκόμισεν. καὶ τῷ ἐχομένῳ χρόνῳ διὰ λγ' ἐτῶν τοῦ-
15 τον δημοσίᾳ ἐπὶ προελευσεως πομπεύσας σὺν τῷ βασιλεὶ καὶ Β
τῆ μακαρίᾳ Πουλχερίᾳ εἰς τὴν τῶν ἀποστόλων ἀπέθετο ἐκ-
κλησίαν. καὶ οὕτως τοὺς διὰ τὴν ἐκείνου καθαιρέσειν τῆς ἐκ-
κλησίας χωρισθέντας ἤνωσεν. ἐπὶ τούτου τοῦ ἐν ἀγίοις Πρό-
κλου σεισμοὶ γέγονασι μεγάλοι ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ τέσ-
20 σαρρας μῆνας. ὥστε φοβηθέντες οἱ Βυζάντιοι ἔφυγον ἔξω τῆς

9. τῶν Νειλώων b, τῶν Ελλώων A a f, τοῦ Νειλώων vulg. 14.
ἐχομένῳ b, ἐρχομένῳ vulg. 17. οὕτως A, εἶτα vulg. 18.
τούτου add. ex A. 19. σεισμοὶ γέγονασι μεγάλοι A, σεισμός
γέγονεν vulg.

Hoc anno Theodosius imperator Eudociam coniugem laudes et grates relaturam Hierosolymam misit, quae plurima dona ecclesiis contulit: et adorata sacra cruce, locisque sacris perlustratis, in regiam Cpolim se recepit.

Persarum regis Isdegerdis annus primus.

A. C. 428

Cpoleos episcopi Procli annus primus.

Hoc anno ruina in Alexandriae theatro facta in Niliacorum festorum pervigilio homines septuaginta duos supra quingentos oppressit.

Hoc anno sanctissimus Cpolitanus episcopus Proclus, permissu ab A. C. 430
imperatore Theodosio petito, Ioannis Chrisostomi reliquias a Comanis in regiam civitatem transtulit, et insequente anno, exacta nimirum annorum triginta trium periodo, easdem publica confertaque processionis pompa deductas, imperatore et beata Pulcheria comitantibus, in apostolorum deposuit ecclesia: tum vero cunctos, qui propter abrogatam Ioanni dignitatem ab ecclesia fuerant segregati, ad pristinam recepit communionem. sancti Procli aetate, quatuor mensium spatio factus est Cpoli terrae motus, adeo ut Byzantini terrore consternati

πόλεως ἐν τῷ λεγομένῳ Κάμπῳ, καὶ ἦσαν διημερεύοντες σὺν τῷ ἐπισκόπῳ ἐν ταῖς πρὸς Θεὸν δεήσεσι λιτανεύοντες. ἐν μιᾷ οὖν κυματινομένης τῆς γῆς, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ κρᾶζοντος τό, κύριε ἐλέησον, ἕκτενας, περὶ ὧραν τρίτην, ἄφνω πάντων C δρώτων συνέβη ὑπὸ θείας δυνάμεως ἀρθῆναί τινα νεανίσκον 5 εἰς τὸν ἀέρα, καὶ ἀκοῦσαι θείας φωνῆς παρεγγουούσης αὐτῷ ἀναγγεῖλαι τῷ ἐπισκόπῳ καὶ τῷ λαῷ, λιτανεύειν οὕτω καὶ λέγειν· ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς· μηδὲν ἕτερον προστιθέντας. ὁ δὲ ἐν ἁγίοις Πρόκλος ταύτην δεξάμενος τὴν ἀπόφασιν ἐπέτρψε τῷ λαῷ ψάλλειν οὕτω, καὶ εὐθέως ἔστη ὁ σεισμός. ἡ δὲ μακαρία Πουλχερία καὶ ὁ ταύτης ἀδελφὸς ὑπεραγασθέντες τῷ θαύματι, ἐθέσπισαν κατὰ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην τὸν Θεῖον τοῦτον ψάλλεσθαι ἕμνον· καὶ ἀπὸ τότε παρέλαβον πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι D καθ' ἐκάστην ἡμέραν ᾄδειν αὐτὸν τῷ Θεῷ. 15

A.M. 5931 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Ἰουβενάλιου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Οὐαλεντινιανὸς οὐ μόνον Βριττανίαν καὶ Γαλλίαν καὶ Σπανίαν ἀνασώσασθαι οὐκ ἴσχυσεν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐσπέριον Λιβύην, τὴν τῶν Ἄφρων καλουμένων χωρᾶν P. 81 προσαπώλεσε τρόπῳ τοιῷδε. δύο στρατηγοὶ ἦσαν Ἀέτιος καὶ 20

1. καὶ ἦσαν — ἐπισκόπῳ om. A. 2. πρὸς Θεὸν add. ex A.
6. αὐτῷ A, αὐτὸν vulg. 10. τὴν add. ex A. 13. τὴν add. ex A.

ad Campum ita dictum ex urbe secedentes, supplicationibus ac processionibus repetitis dies noctesque cum episcopo protraherent. semel itaque terra violentius agitata, et e populo cunctis, domine miserere, conclamantibus intentius, sub omnium conspectu, circa diei tertiam horam adolescentulum quendam in aera divina virtute sublevari contigit, et divinam vocem audire sibi praecipientem, episcopo plebique renunciaret litaniarum preces in hanc formam deinceps conciperent: sanctus deus, sanctus fortis, sanctus immortalis, miserere nobis: nec istis quicquam addere attentarent. iussu istiusmodi accepto, populum, ut ita caneret, sanctus Proclus adhortatus est, et confestim terrae quievit motus. beata porro Pulcheria et eius frater miraculo recreati, divinum illum hymnum per orbem quaquam patet decantari sanxerunt: ex quo per singulos dies suavibus modulis illum recitandi morem cunctae receperunt ecclesiae.

A. C. 431 Hierosolymorum episcopi Iuvenalii annus primus.

Hoc anno Valentinianus non modo Britanniam, Galliam et Hispaniam servare non valuit, quin etiam occidentalem Libyam, quae Afrorum dicitur provincia, hoc pacto amisit. duo belli duces tum

Βονιφάτιος, ὃς Θεοδοσίος κατὰ αἴτησιν Οὐαλεντινιανοῦ εἰς
 Ῥώμην ἀπέστειλεν. Βονιφατίου δὲ τὴν ἀρχὴν τῆς ἑσπερίου
 Λιβύης λαβόντος, φθονήσας ὁ Ἄετιος διαβολὴν ποιεῖται κατ'
 αὐτοῦ, ὡς ἀνταρσίαν μελετῶντος καὶ τῆς Λιβύης κρατῆσαι
 5 σπεύδοντος· καὶ ταῦτα μὲν πρὸς Πλακιδίαν ἔλεγεν τὴν τοῦ
 Οὐαλεντινιανοῦ μητέρα. γράφει δὲ Βονιφατίῳ οὕτως· ἐὰν V. 65
 μεταπεμφθῆς, παραγενέσθαι μὴ θελήσης, διεβλήθης γάρ, καὶ
 δόλω σε οἱ βασιλεῖς βούλονται χειρώσασθαι. ταῦτα δεξιμέ-
 νος ὁ Βονιφάτιος, καὶ ὡς γνησίῳ φίλῳ τῷ Ἄετιῳ πιστεύσας,
 10 μεταπεμφθεὶς οὐ παρεγένετο. τότε οἱ βασιλεῖς τὸν Ἄετιον B
 ὡς εὐνοοῦντα ἀπεδέξαντο. ἦσαν δὲ τότε Γότθοι καὶ ἔθνη
 πολλά τε καὶ μέγιστα πέραν τοῦ Δανουβίου ἐν τοῖς ὑπερ-
 βορείοις τόποις κατακλισμένα. τούτων δὲ ἀξιολογώτερά εἰσι
 τέσσαρα, Γότθοι, Ὑπόγοιθοι, Γήπαιδες καὶ Οὐανδηλοὶ ἐν δρό-
 15 μασι μόνῃ καὶ οὐδενὶ ἑτέρῳ διαλλάττοντες, μιᾷ διαλέκτῳ κε-
 χρημένοι· πάντες δὲ τῆς Ἀρείου ὑπάρχουσι κακοπιστίας.
 οὗτοι ἐπὶ Ἀρκαδίου καὶ Ὀνωρίου τὸν Δάνουβιν διαβάντες, ἐν
 τῇ Ῥωμαίων γῇ κατακίσθησαν. καὶ οἱ μὲν Γήπαιδες, εἰς ὧν
 ὕστερον διηρέθησαν Λογγίβαρδοι καὶ Ἀβάρεις, τὰ περὶ Συγ- C
 20 γιδόνα καὶ Σερμεῖον χωρὶα ἔκρησαν. οἱ δὲ Ὑπόγοιθοι μετὰ

4. τῆς Λιβύης A e, τὴν Λιβύην vulg. 6. οὕτως] ὅτι A. 9.
 φῶ] δούλω alii codd. 14. Γήπαιδες ubique fere A, Γήπαι-
 δες vulg. 15. ὀνόμασι A, ὀνόματι vulg. 16. ὑπάρχοντες alii.
 20. Ἰσγόγοιθοι b h. l. et infra.

erant Aetius et Bonifacius, quos rogante Valentiniano Theodosius Romam misit. Bonifacio vero Libyae occidentalis praefecturam assequuto invidens Aetius, in eum quasi defectionem meditatum et iam Libyam occupare conatum machinatur calumniam. et haec quidem ad Placidiam Valentiniani matrem deferebat: interea vero Bonifacio scribit. si accessit fueris, ne de reditu cogitato: criminis enim calumniam passus es, et te imperatores dolis comprehendere moliantur. his acceptis velut sinceriori amico Bonifacius confidens Aetio, vocatus non accessit. tum vero ceu fidum et benevolum imperatores habuerunt Aetium. erant ea tempestate Gotthi gentesque quam plurimae et copiosae trans Danubium in Hyperboreis regionibus habitantes, inter quas praecipuae quatuor omnino sunt, Gotthi, Wisigotthi, Gepedes et Vandali, nullo alio, quam nominum appellatione a se invicem discretas, et ubique una communi lingua utentes: omnes alioqui pravas Aarii sectantur opiniones. isti Arcadio et Honorio imperantibus traiecit Danubio, in Romanas potestatis solo fixerant sedem. Gepedes quidem, ex quibus demum Longobardi et Abares divisi sunt, loca ad Singidonem et Sirmium posita occupaverunt. Wisigotthi post

Theophanes.

10

Ἀλάριχον τὴν Ῥώμην πορθήσαντες, εἰς Γαλλίας ἐχώρησαν καὶ τῶν ἐκεῖ ἐκράτησαν. Γότθοι δὲ Παννονίαν ἔσχον πρῶτον, ἔπειτα τῷ 19 ἔτει τῆς βασιλείας, Θεοδοσίου τοῦ νέου ἐπιτρέποντος, τὰ τῆς Θράκης χωρία ᾤκησαν, καὶ ἐπὶ νῆ χρόνους ἐν τῇ Θράκῃ διέτριψαν, καὶ τῆς ἐσπερίου βασιλείας 5 ἐκράτησαν. οἱ δὲ Οὐανδῆλοι Ἀλανοὺς ἐταιρῖσάμενοι καὶ Γερμανοὺς, τοὺς νῦν καλουμένους Φράγκους, διαβάτες τὸν Ῥῆνον ποταμὸν, ἡγούμενον ἔχοντες Μοδίγισκλον, κατώκησαν ἐν Σπανίᾳ, πρώτη οὖσα τῆς Εὐρώπης ἀπὸ τοῦ ἐσπερίου Ὀκεανοῦ. Βονιφάτιος δέ, φοβηθεὶς τοὺς τῶν Ῥωμαίων βασιλεῖς, 10 περάσας ἀπὸ Λιβύης εἰς Σπανίαν πρὸς τοὺς Οὐανδῆλους ἦλθεν. καὶ εὐρῶν τὸν Μοδίγισκλον τελευτήσαντα, τοὺς δὲ ἐκείνου παῖδας Γόνθαριν τε καὶ Γιζέριχον τὴν ἀρχὴν διέποντας, τούτους προτρεψάμενος τὴν ἐσπέριον Λιβύην εἰς τρία μέρη διελεῖν ὑπέσχετο, ἐφ' ᾧ ἕκαστον τοῦ τρίτου μέρους ἄρχειν 15 σὺν αὐτῷ, κοινῇ δὲ ἀμύνεσθαι τὸν οἶον δήποτε πολέμιον. ἐπὶ ταύταις ταῖς ὁμολογίαις οἱ Οὐανδῆλοι τὸν πορθμὸν διαβάτες, τὴν Λιβύην κατώκησαν ἀπὸ τοῦ Ὀκεανοῦ μέχρι Τριπόλεως τῆς κατὰ Κυρήνην. οἱ δὲ Ὑπόγοτθοι ἀνα-

1. Γαλλίας A, Γαλλίαν vulg. 5. διέτριψαν, καὶ] e addit haec: διατρίψαντες Θεουδέριχου ἡγεμονεύοντος αὐτῶν Πατρικίον καὶ Ὑπάτου, Ζήνωνος αὐτοῖς ἐπιτρέψαντος, τῆς ἰσπερίας κ. τ. λ. 8. Γοδίγισκλον e. 12. τὸν μὲν Γοδίγ. b. 13. Γόνθαριν — Γιζέριχον a. 15. ἐφ' ᾧ e, ἐφ' ὧν vulg. 17. ταῖς add. ex A.

illatas ab Alaricho clades Roma devastata, in Galliam secedentes, varias obtinuerunt provincias: Gotthi Pannoniam primum adepti, mox nono supra decimum imperii anno, Theodosio iuniorē ita permittente, Thraciae regiones incoluere, et Thracica habitatione per annos octo et quinquaginta protracta, occidentalis tandem imperii facti sunt domini. Vandali demum Alanis et Germanis, Francos nunc istos vocant, sibi ascitis, Rheno flumine traiecto, duce Modigisclō, in Hispania, quae ab Hesperio oceano Europae prima regio est, sedem posuerunt. Bonifacius autem ab imperatoribus Romanis sibi metuens, e Libya traiciens in Hispaniam ad Vandalos se recepit. mortuo iam Modigisclō, Gontharim et Gizerichum eius filios regnum administrantes offendit: ipsos pluribus hortatus Libyam occidentalem in tres partes se divisurum promisit, ut unusquisque secum tertiam partem obtineret, cunctique simul adversarium omnem, quisquis ille foret, ulciscerentur. his conditionibus firmatis, Vandali enavigato freto Libyam ab oceano ad Tripolim, quae est iuxta Cyrenem, incoluerunt. Wisigotthi quoque e Gallia migrantes occupaverunt Hispaniam. porro

στάντες ἀπὸ Γαλλίας ἐκράτησαν καὶ τὴν Σπανίαν. τινὲς δὲ τῆς συγκλήτου Ῥωμαίων, φίλοι Βονιφατίου τὴν Ἀετίου P. 82 ψευδοκατηγορίαν ἀνήγγειλαν τῇ Πλακιδίᾳ, ἐμφανῆ ποιήσαντες καὶ τὴν πρὸς Βονιφάτιον Ἀετίου ἐπιστολὴν, τοῦ Βο-
5 νιφατίου ταύτην αὐτοῖς ἀποστέιλαντος. ἡ δὲ Πλακιδία ἐκπλαγεῖσα, τὸν μὲν Ἀετίον οὐδὲν ἠδίκησεν, Βονιφάτιω δὲ λόγον προτρεπτικὸν μεθ' ὄρκων ἀπέστειλεν. τοῦ δὲ Γονθαρίου τελευτήσαντος, Γιζέριχος τῶν Οὐανδήλων γέγονεν αὐτοκράτωρ. Βονιφάτιος οὖν τὸν λόγον δεξάμενος, τῶν Οὐανδήλων
10 κατεστράτευσεν, στρατοῦ μεγάλου ἐλθόντος αὐτῷ ἀπὸ τε Ῥώμης καὶ ἀπὸ Βυζαντίου, στρατηγοῦντος Ἀσπαρος. πολέμου δὲ κροτηθέντος πρὸς Γιζέριχον, ἠττήθη ὁ τῶν Ῥωμαίων στρα-
τός· καὶ οὕτως Βονιφάτιος μετὰ Ἀσπαρος εἰς Ῥώμην ἐλθὼν, τὴν ὑποψίαν διέλυσεν ἀποδείξας τὴν ἀληθειαν. ἡ δὲ
15 Ἀφρικὴ ὑπὸ Οὐανδήλους γέγονε. τότε καὶ Μαρκιανὸς στρατιώτης ὢν, καὶ δουλεύων τῷ Ἀσπαρι, ζῶν συνελήφθη ὑπὸ Γιζέριχου, ὁ μετὰ ταῦτα βασιλεύσας.

Τούτῳ τῷ ἔτει μετετέθη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἡ ἁγία μάρτυς A.M. 5932
Εὐφημία πρὸ ἕξ καλανδῶν Ὀκτωβρίων. V. 66
20 Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ Κάνθαρος τὸ βαλανεῖον ἐν Ἀλεξαν- A.M. 5933
δρεῖᾳ ἐπληρώθη. μοναχοὶ δὲ τινες ἐλθόντες ἐν Κωνσταντι-
νουπόλει παρηγόχλου τῷ βασιλεῖ κατὰ Θεοδώρου τοῦ γενο-

12. ὁ add. ex A.

quidam ex Romanis senatoribus Bonifacii amici dolos Aetii cunctasque eius calumnias Placidiae denunciavere, et Bonifacio epistolam ipsam Aetii ad eos submittente, ipsi eandem Placidiae fecerunt manifestam et palam exhibuerunt. augusta his exterrita, Aetium nullatenus ulta est; ad Bonifacium autem, quae officium suaderent, etiam addito iusiurando verba fecit. Gonthari vero e visis sublato, Vandalorum imperium suscepit Gizerichus. Bonifacius ex adverso data fide confirmatus, copioso exercitu Roma Byzantioque sub Aspare duce transmissio, bellum adversus Vandalos movit. inito cum Gizericho certamine Romanae acies deletae. ita Bonifacius cum Aspare Romam ingressus, rei veritate probata, conceptam de se suspicionem diluit: Africa vero sub Vandalorum potestate remansit. tum etiam Marcianus miles, Asparis domesticus, vivus a Gizericho captus est: ac postmodum successit imperio.

Hoc anno sancta martyr Euphemia sexto kalendas Octobris Ale- A. C. 432
xandriam translata est.

Hoc anno Cantharus, quod balneum fuit Alexandriae, completus A. C. 433
est. porro quidam monachi Cpolim profecti molestiam imperatori

μένον ἐπισκόπου Μοψουεστίας μετὰ θάνατον αὐτοῦ, ὡς αἰ-
ρετικὸν διαβάλλοντες. ὁ δὲ βασιλεὺς Πρόκλῳ ἐπέτρεψε τοῖς
τῆς ἀνατολῆς ἐπισκόποις γράψαι τὴν ζήτησιν ποιεῖσθαι, καὶ
εἰ ἀληθεύουσιν ἀναθεματίσαι Θεόδωρον. Ἰωάννης δὲ ὁ Ἀν-
τιοχείας ἀνέγραψεν Πρόκλῳ μετὰ τῆς ἰδίας συνόδου καὶ τῷ 5
βασιλεὶ ὀρθοδοξίαν μαρτυρῶν Θεοδώρῳ.

A.M. 5934 Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Δόμνου ἔτος α΄.

A.M. 5935 Ῥώμης ἐπισκόπου Λέοντος ἔτος α΄.

P. 83 Τοῦτῳ τῷ ἔτει Χαρμοῦσνος ὁ αὐγουστάλιος ἐν Ἀλεξαν-
D δρεῖα ἐκροταφίσθη ἐν τῷ κρηνηίῳ· καὶ ἀπέθανεν μηνὶ Ἐπιφί 10
πρώτῃ.

A.M. 5936 Τοῦτῳ τῷ ἔτει Θεοδόσιος ὁ βασιλεὺς Ἀντίοχον τὸν πραι-
πόσιτον καὶ πατρικίον τὸν καὶ βαῖουλον αὐτοῦ ἐποίησε παπ-
πᾶν, δημεύσας καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ, ὡς κατεπαιρόμενον τῶν
βασιλέων καὶ καταφρονῶντα αὐτοῦ. διὸ καὶ νόμον ἔθετο 15
B μὴ εἰσερχεσθαι εἰς Πατρικίου ἀξίαν εὐνοῦχον.

A.M. 5937 Τοῦτῳ τῷ ἔτει Κῦρον τὸν ἑπαρχον τῆς πόλεως καὶ τῶν
πραιτωρίων, ἄνδρα σοφώτατον καὶ ἱκανόν, κτίσαντα τὰ τεῖχη
τῆς πόλεως, καὶ ἀνανεώσαντα πᾶσαν Κωνσταντινούπολιν,

4. ὁ add. ex A. 5. ἰδίας A, ἀγίας vulg. 10. ἐν τῷ κ.
A, ἐν τῇ κ. vulg. 11. post πρώτῃ add. a: τοῦτῳ τῷ ἔτει
ἐσεισθη ἡ γῆ καὶ ἐμυκήθη πρὸ ἐ Καλαγδῶν Μαίων. 13. Πα-
τρικίον καὶ Βάγυλον A. παπᾶν A. 14. τοῦ βασιλέως e.
15. ἔθετο A, ἐξέθετο vulg. 17. Κῦρον| Κῦριλλον A. ἑπαρ-
χον a b. 18. κτίσαντα τὰ A e, κτίσαντά τε vulg.

inferebant causa Theodori Mopsuestiae quondam episcopi, quem etiam post mortem haeresis insimulabant. imperator autem ad orientis episcopos, inquisitionem plenam instrui, et si vera proferrent monachi, ut Theodorum anathemate ferirent, Proclo commisit ut scriberet. Ioannes vero Antiochiae episcopus de recto Theodori sensu cum sua synodo Proclo rescripsit, et de eadem imperatori fidem fecit.

A. C. 434 Antiochiae episcopi Domni annus primus.

A. C. 435 Romae episcopi Leonis annus primus.

Hoc anno Chamosynus augustalis ad tempus in venatus theatro percussus interiit mensis Epiphi die primo.

A. C. 436 Hoc anno Theodosius imperator Antiochum praepositum patri-
cium et baiulum suum, aedibus eius publicatis, contemptus et elatio-
nis erga imperatoris maiestatem damnatum clericum esse iussit. quare legem etiam tulit, ne quis eunuchus ad patricii dignitatem eveheretur.

A. C. 437 Hoc anno Cyrum urbis et praetorianorum praefectum, virum litteratissimum et in negotiis gerendis praestantem, qui urbis moenia

περὶ οὗ ἔκραξαν οἱ Βυζάντιοι ἐπὶ τοῦ ἱππικοῦ καθεζομένου
 τοῦ βασιλέως καὶ ἀκούοντας· Κωνσταντῖνος ἔκτισεν, Κῦρος
 ἀνένεωσεν! καὶ ἐχόλασεν ὁ βασιλεὺς ὅτι ταῦτα εἶπον περὶ
 5 αὐτοῦ, καὶ προφασισάμενος αὐτὸν ἑλληνόφρονα εἶναι, καθε- C
 10 λεν αὐτὸν τῆς ἀρχῆς, καὶ ἐδήμειυσεν. ὁ δὲ προσφυγὼν τῇ
 ἐκκλησίᾳ ἐγένετο παππᾶς. ὁ δὲ βασιλεὺς σπλαγχνισθεὶς ἐπ'
 αὐτὸν ἐκέλευσε γενέσθαι αὐτὸν ἐπίσκοπον Σμύρνης τῆς ἐν
 Ἰασίᾳ. οἱ δὲ Σμυρναῖοι καταλαβόντας αὐτὸν πρὸ τῶν ἁγίων
 Θεοφανίων ὑφορώμενοι αὐτὸν ὡς ἑλληνόφρονα ἠβούλοντο
 15 ἀνελεῖν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. τοῦ δὲ εἰσελθόντος εἰς τὴν ἐκκλησίαν
 καὶ προτραπέντος λαλῆσαι τῷ λαῷ, ἔφη· ἄνδρες ἀδελφοί,
 ἡ γέννησις τοῦ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ σιωπῇ
 τιμάσθω, ὅτι ἀκοῆ καὶ μόνῃ συνελήφθη ἐν τῇ ἁγίᾳ παρθένῳ
 ὁ τοῦ Θεοῦ λόγος· αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν. καὶ
 20 ἐχάρη ὁ λαός, καὶ εὐφῆμησαν αὐτόν, καὶ ἐπεσκόπησεν αὐ- D
 τοῖς εὐσεβῶς.

Τούτῳ τῷ ἔτι ἐτυράννησεν Ἰωάννης ἕτερος, ὁ λεγόμενος A.M. 5938
 Οὐανδαλός, κατὰ Οὐαλεντινιανοῦ ἐν Ῥώμῃ· καὶ ἀποστειλας
 Θεοδοσίος δύναμιν σὺν τῷ Ἄσπαρι καὶ Ἀρταβουρίῳ στρα-
 20 τηγοῖς, καὶ πολέμου κροτηθέντος, ἠττήθη Ἰωάννης, καὶ λαβὼν

5. ἐδήμειυσεν αὐτὸν b. 6. ἐπ' αὐτῷ b. 8. πρὸ τῶν — —
 αὐτόν add. ex b. 10. ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ om. A. 15. αὐτοῖς
 add. ex A. 17. ἕτερος] στεργός A.

partim extruxerat et urbem ex parte reparaverat, cum de eo, se-
 dente in circo imperatore, et audiente, exclamassent Byzantini: Con-
 stantinus instauravit, Cyrus renovavit: indignatus imperator de hu-
 iusmodi acclamationibus, et eum cum gentilibus sentire causatus, prae-
 fecti dignitatem Cyro abrogavit et eius facultates publicavit. ille ad ec-
 clesiam se recipiens factus est clericus. imperator autem miseratione in
 eum motus, Smyrae, quae Asiae urbs est, episcopum fieri iussit. eun-
 dem vero comprehensum, quasi gentiliū opinionibus adhuc deten-
 tum in ipsa ecclesia interficere meditabantur. ille confertam eccle-
 siam conveniens, et ad populum concionem habere colatus, ait:
 viri fratres, natiuitas dei et salvatoris nostri Iesu Christi colatur si-
 lentio: quandoquidem auditu etiam solo in sancta virgine dei verbum
 conceptum est. ipsi gloria in saecula saeculorum, amen. his popu-
 lus in hilaritatem versus, felicibus votis eum prosequutus est: et
 episcopi provinciam apud illos piissime administravit.

Hoc anno Ioannes alius, Vandalus cognomine, tyrannidem in Va- A. C. 438
 lentinianum Romae suscitare molitus est: Theodosius Aspare et Ar-
 taburio Romanarum copiarum ducibus missis, praelio commisso, Ioannem
 superavit, qui etiam fide accepta vivum se in eorum manus dedit. hi

λόγον παρέδωκεν ἑαυτὸν ζῶντα. καὶ εἰσαγόουσιν αὐτὸν πρὸς
 P. 84 τὸν βασιλέα Θεοδοσίον· καὶ τιμῆς ἀξιοθῆναι αὐτὸν παρα-
 σκευάζουσιν. ὁ δὲ Χρυσάφιος εὐνοῦχος ὢν καὶ παραδυνα-
 στεῦων ἐν τοῖς βασιλείοις, δολοφονήσας ἀνείλεν αὐτόν· ἀλλ'
 οὐκ εἰς μακρὰν τοῦτον ἢ δίκη μετήλθεν. 5

A.M. 5939 Τούτῳ τῷ ἔτει Κύριλλος Ἀλεξανδρείας καὶ Πρόκλος
 Κωνσταντινουπόλεως εὐσεβῶς ἐκοιμήθησαν. καὶ τὸν μὲν Πρό-
 κλον Φλαβιανὸς ὁ πρεσβύτερος καὶ σκευοφύλαξ τῆς μεγάλης
 ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως διεδέξατο, ἀνὴρ ἱερώτατος καὶ
 ἐνάρετος. Κύριλλον δὲ Διόσκορος ὁ δυσσεβῆς διεδέξατο, μηδ'
 ὄλως ὢν διδασκαλικός· ἀρχεὶος δὲ καὶ ἀνήμερός τις, ἐξαι-
 ρέτως δὲ ἐν τοῖς συγγενέσι Κυρίλλου γενόμενος, ὃς καὶ τὴν
 οἰκίαν αὐτῶν καίπερ οὖσαν ἐν ὕψει πολλῶ ἐπάνω τρίστεγον
 οἶκον καθιέρωσεν.

A.M. 5940 Κωνσταντινουπόλεως Φλαβιανῷ, Ἀλεξανδρείας Διοσκόρου 15
 ἐπισκόπου ἔτος α'.

C Τούτῳ τῷ ἔτει Χρυσάφιος εὐνοῦχος τοῦ τε παλατίου καὶ
 τοῦ βασιλέως κρατῶν, τῇ Φλαβιανῷ χειροτονίᾳ φθονήσας,
 ὑπέθετο τῷ βασιλεῖ ἀνάγκη ὄντι, καὶ εἰς Χαλκηδόνα διάγοντι,
 δηλωῶσαι τῷ πατριάρχῃ ἀποστεῖλαι τὰς ὑπὲρ τῆς χειροτονίας 20
 εὐλογίας. ὁ δὲ Φλαβιανὸς καθαρὸς ἄρτους ἀπέστειλεν εὐ-

8. μεγάλης add. ex A. 11. ἀρχεὶος A a b, ἀρχεὶος vulg.
 12. ὃς καὶ A a b, ὡς καὶ vulg. 21. ἀπέστ. εὐλογίας Δ, ἀπ.
 εὐλογίαν vulg.

virum ad imperatorem Theodosium adducunt, et ut honores assequatur, operam adhibent. porro Chrysaphius eunuchus summam in palatio potestatem exercens dolis ei mortem intulit: a quo perpetratum scelus divina iustitia inultum sero differri non est passa.

A. C. 439 Hoc anno Cyrillus Alexandriae et Proclus Cpoleos episcopi cum pietate obdormierunt: et Proclum quidem Flavianus presbyter et ecclesiae Cpoleos scenophylax, vir sacris praestans et ornatus virtute, excepit; in Cyrilli vero locum Dioscorus flagitiosus, et omnis expertus doctrinae, nulli bonus, sed sola naturae ferocitate conspicuus, suffectus est. haec eius summa laus, quod inter Cyrilli affines numeraretur, quorum aedes summa licet altitudine spectabiles ac super tertiam contignationem elevatas profano ritu consecravit.

A. C. 440 Cpoleos episcopi Flaviani, Alexandriae episcopi Dioscori annus primus.

Hoc anno Chrysaphius eunuchus summam in palatio et penes imperatorem assequutus potestatem, Flavianum ordinatum cum invidia et moleste ferens, imperatori alioqui minime malo, Chalcedone tunc moram agenti, suggestit, ut in ordinationis et dignitatis vicem benedictionis aliquod munus rependeret patriarcha, litteris significa-

λογίας. ὁ δὲ Χρυσάφιος ἀποστρέψας ταύτας, ἐδήλωσεν χρυσάσας εὐλογίας ζητεῖν τὸν βασιλέα. ὁ δὲ ἐπίσκοπος ἀντεδήλου μὴ ἔχειν χρήματα ἀποστελλαι, εἰ μὴ τισι χρήσομαι τῶν ἱερῶν σκευῶν. γίγνεται οὖν ἐκ τούτου οὐ μικρὰ λύπη ἐν μέσῳ 5 αὐτῶν, Πουλχερίας ταῦτα μὴ εἰδύσας. καὶ ταῦτα μὲν ἐν V. 68 Κωνσταντινουπόλει. ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ Δίωσκος εὐθὺς ἐκ D προομιῶν τοὺς συγγενεῖς Κυρίλλῳ πορθεῖ, καὶ τὰ τούτων ληΐζεται. τὸν δὲ ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ Ἀθανάσιον πρεσβύτερον ἄρτα καθέλεν ἀναιτίως, δημεύσας αὐτὸν ἐσχάτως. ταῦτα 10 ἐποίει ἐναντιούμενος τῇ ὀρθῇ πίστει Κυρίλλου αἰρετικὸς ὢν ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων τὰ Ὠριγένους φρονῶν. ἐνείχεν δὲ καὶ Φλαβιανῷ, διότι μικρὰν ἐπικουρίαν παρέσχε τοῖς συγγενέσι τοῦ μακαρίου Κυρίλλου. ὁ δὲ Χρυσάφιος δυσσεβῆς ὢν, καὶ P. 85 μὴ φέρων ὀρᾶν τὴν τῶν ἐκκλησιῶν ὁμόνοιαν, σπουδὴν ποιῶν 15 ταὐτὰς ταραῖξαι, καὶ παντοῖος γίνεται εἰς τὸ Φλαβιανὸν τῆς ἐπισκοπῆς ἐξεῶσαι, βουλόμενος Εὐτυχῆ τινα ἀρχιμανδρίτην ὁμόφρονα αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπισκοπὴν προχειρίσασθαι. καὶ ὅτι Πουλχερίας κρατούσης τῶν πραγμάτων οὐδὲν ἴσχυεν, πρῶτον ὑπεισέρχεται τῇ Εὐδοκίᾳ ἀπέρω οὐσῆ, καὶ εἰς φθό-

4. οὐ om. A. 5. μὲν add. ex A. 8. αὐτοῦ add. ex A.
 10. τὴν ὀρθὴν πίστιν b. 11. ἐνείχεν] fort. ἔγκοτον ἐνείχεν.
 Herod. I, 118. 12. Φλαβιανὸν b. 16. Εὐτυχῆ A, Εὐτυχήν
 vulg. 17. αὐτῷ a.

ret. Flavianus mundos ac puros panes in benedictionem misit. hos aversatus Chrysaphius, aurea benedictionis munera imperatorem postulare rescipit. pecunias, quas mitteret, nisi conflaret ex sacris ecclesiae vasis, se non habere retulit episcopus. ex huiusmodi responso non modicus ab invicem animorum ortus dissensus, cuius ad Pulcheriam nulla delata notitia. et haec quidem Cpoli. Alexandriae porro Dioscorus velut in arrepti muneris primo limine Cyrilli affinium facultates depraedatur et eorum quaecumque bona rapit: consobrinum Athanasium presbyteri dignitate promotum, publicatis etiam quae possidebat omnibus, officio removit. ista quidem vir a teneris unguibus haereticus, et Origenis opinionibus infectus, rectam Cyrilli fidem eversurus, attentabat: et a Flaviano, ob nonnullas eius affinibus datas suppetias, animum ferebat aversum. interim Chrysaphius, cum impietatem animo recoqueret, nec ecclesiarum concordiam posset conspiciari, studium illis turbandis adhibet, ac ut Flavianum episcopatu deiciat, omnem lapidem movet, Eutychem quendam archimandritam, qui cum ipso male de fide sentiebat, episcopum praeficiendum secum consiliatus. quoniam vero, Pulcheria rerum summam administrante, nulla valebat ipse autoritate, in rudem et inexpertum Eudociae animum

πον αὐτὴν ἐρεθίξει κατὰ τῆς οἰκείας μητρὸς, καὶ ὑποτίθεται αὐτῇ λοιδορήσασα αὐτὴν παρὰ τῷ βασιλεῖ πρὸς τὸ λαβεῖν αὐτὴν τὸν πραιπόσιτον· ἐπειδὴ ἡ Πουλχερία εἰς τὴν διοίκησιν τῶν πραγμάτων ἀναγκαίως εἶχε τὸν πραιπόσιτον. ὁ δὲ βασιλεὺς ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἐνοχλούμενος, διαπέμπεται αὐτῇ 5 λέγων· μὴ σε τοῦτο λυπήσῃ· πραιπόσιτον γὰρ ἔχειν σε οὐκ ἔστι δυνατόν· οὐδὲ τὴν ψυχὴν ἀδελφὴν καλῶς διοικοῦσαν καὶ ἡμπείρωσ καὶ εὐσεβῶς ἐγὼ παραστέλλω. τούτου δὲ ἀποτυχῶν ὁ Χρυσάφιος ἐφ' ἑτέραν μετέρχεται σκευὴν, καὶ ὑποτίθεται τῇ Εὐδοκίᾳ ὀχλήσασα τῷ βασιλεῖ, καὶ ἐπιτρέψαι τῷ πα- 10 τριάρχη χειροτονῆσαι αὐτὴν διάκονον, ὡς παρθενεύειν ἤρημένην. καὶ ἐπὶ πλείον τῆς Εὐδοκίας ὀχλοῦσης, ἔπεισε τὴν κουφότητα τοῦ βασιλέως. καὶ τοῦτο προτραπείς ὁ μακάριος Φλαβιανὸς παρὰ τοῦ βασιλέως ἐλυπήθη σφόδρα προβλέπων 15 τὰ μέλλοντα ἐκ τούτου ἀναφυῆναι σκάνδαλα. καὶ τῷ μὲν βασιλεῖ ὑπέσχετο. τῇ δὲ Πουλχερίᾳ ἔγραψεν παρακαλῶν αὐτὴν μὴ δεχθῆναι εἰς πρόσωπον αὐτῆς, ἵνα μὴ ἀναγκασθῶ, φησὶν, τῶν λυπούντων σε πρᾶξαι τι. ἡ δὲ ἐκ τῶν γραφέντων νοήσασα τὸ μελετώμενον, τὸν μὲν πραιπόσιτον τῇ Εὐδοκίᾳ ἀπέστειλεν· εἰς δὲ τὸ ἑβδομον ἐξεληθούσα ἠσύχαζεν. ἐκ τού- 20

2. αὐτῇ λοιδορήσασα om. A.

ἐκράτει καὶ ἀναγκ. b.

9. ὁ add. ex A.

3. ἡ Πουλχ. τὴν διοικ. τῶν πρ.

11. παρθενεύειν

ἤρημένην A, παρθενεύειν εἰρημένην vulg.

12. ὀχλουμένης A.

sese primum insinuat, et in propriae matris perniciem invidiae faces accendit, eique suggerit, ut eam apud imperatorem praepositi sibi adsciscendi sine carpat et incuset: Pulcheria namque coniunctam praepositi operam in negotiis gerendis necessario exigebat. imperator a coniuge molestius interpellatus, hoc ad eam responsum dat. depono animi anxietatem; praepositum enim obtinere nequis: neque sororem praeclare solerter et cum pietate res imperii administrantem ego removeo. intentis frustratus Chrysaphius, aliam dolorum componit machinam. fit Eudociae auctor, ut ipsa precibus imperatorem fatiget, ac Pulcheriam, tanquam ad virginitatem destinatam, a patriarcha diacognissam ordinandam, eo iubente, impetret. ita Eudocia in rogando frequentior, et in postulatis exigendis importunior, leniorem imperatoris animum, quo desiderabat, impellit. beatus Flavianus, accepto imperatoris iusso, mala ex eo, si fiat, nascitura praesentit, et in anxietatem coniciitur. imperatoris tamen dictis obsequentem se fore pollicetur; ac simul Pulcheriae, ne in eius conspectum admittatur, ne forsitan, iuquit, quod a te libenter non sit ferendum, circa te quippiam exequi cogar, litteris significat. ex scriptis, quod parabatur, illa coniciens, praeposito ad Eudociae libitum cedit, et in Heβδο-

του ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ Εὐδοκία σφόδρα κατὰ Φλαβιανοῦ ἐλυ-
 πήθησαν, ὡς τὸ μυστήριον ἐκκαλύψαντος. τῆς δὲ Πουλχερίας
 ἡσυχάζουσας, καὶ Εὐδοκίας τὴν βασιλείαν ἰθνησάσης, συνη-
 νέχθη τε τοιοῦτον. Παυλῆνός τις μάγιστρος ἠγαπαῖτο παρὰ D
 5 τῆς Εὐδοκίας, ὡς λογιάτατος καὶ ἀραιότατος, ᾧ τινι συγχῶς
 ἰδίᾳ συνετύχανεν. τῇ οὖν ἡμέρᾳ τῶν ἁγίων Θεοφανίων προσ-
 ἤγαγόν τις τῷ βασιλεὶ μῆλον μέγα τε καὶ θαυμαστόν. ὁ δὲ
 βασιλεὺς τοῦτο θαυμάσας ἀπέστειλεν αὐτὸ τῇ Εὐδοκίᾳ, καὶ
 10 κείνη ἀπέστειλεν αὐτὸ τῷ Παυλίῳ. ὁ δὲ Παυλῆνος μετὰ
 τοῦ ἡμέρας ἀπέστειλεν αὐτὸ τῷ βασιλεὶ. ὁ δὲ βασιλεὺς τοῦ-
 το γνωρίσας ἔκρουσεν. καὶ ἀπελθὼν λέγει τῇ αὐγούστῃ· τὴν
 σωτηρίαν μου, τὸ μῆλον ὃ ἐπεμψά σοι, ποῦ ἐστίν; ἡ δὲ ἔφη-
 μά τὴν σωτηρίαν σου, ἔφαγον αὐτό. τότε εἰς ὄργην κινήθεις, P. 86
 15 κελύει τὸ μῆλον ἐνεχθῆναι, καὶ τὸν Παυλῆνον ἐξορισθῆναι
 εἰς Καππαδοκίαν, καὶ εὐσφραγῆναι. ὁ δὲ ἀνωτέρω μνημονευ- V. 69
 θείς Εὐσέβιος ὁ σχολαστικός, ὁ πρῶτος Νεστορίον λαβόμε-
 νος, προαχθεὶς εἰς ἐπισκοπὴν Δορυλαίου, καὶ πρὸς Εὐτυχῆ
 τὸν ἀρχιμανδριτὴν περὶ πίστεως διαλεγόμενος, εἶδεν οὐκ ὀρθᾶ
 φρονούντα αὐτόν. πολλὰ δὲ παρακαλέσας καὶ παραινεσάς
 20 ὠφέλησαι αὐτόν, οὐκ ἴσχυσεν. τότε ὁ Εὐσέβιος ἀνήγαγε τὰ
 περὶ αὐτοῦ Φλαβιανῷ τῷ ἐπισκόπῳ, ὅστις συγκροτήσας σύνο-

6. ἰδίᾳ A, ἰδίως vulg.
 9α καλέσας καὶ om. A.

18. ὀρθᾶ A, ὀρθῶς vulg.
 20. τὰ περὶ A, τὸ περὶ vulg.

19. πα-

mum secedens privatam vitam agebat. hinc in Flavianum, velut com-
 missum sibi arcanum revelantem, imperatoris et Eudociae commota
 indignatio. caeterum Pulcheria ad privatam compulsam vitam, et Eudocia
 negotiorum curam gerente, tale quippiam accidit. erat Paulinus qui-
 dam vir litteris omnibus et formae venustate conspicuus, Eudociae
 apprime carus, cum quo familiarius agere et seorsim colloqui illa
 solebat. at cum sanctorum theophaniorum die malum elegans omnino
 et stpendae magnitudinis nonnullus imperatori obtulisset, ille fru-
 ctum admiratus Eudociae misit, haec Paulino dedit: Paulinus duos
 post dies illud imperatori obtulit. imperator malum agnitum celo-
 vit, et ad augustam profectus, per salutem, inquit, meam, obtestor,
 quid de malo, quod tibi dedi, actum est? ita salvus sis, inquit illa,
 comedi. imperator in iram versus malum proferri iubet, et Paulinum
 in Cappadociam exulem abactum trucidari. porro memoratus Euse-
 bius scholasticus, qui primus Nestorium confutavit, ad Dorylaei
 episcopatum proventus, disceptatione cum Eutyche archimandrita ha-
 bita, a recto fidei sensu comperit alienum. pluribus autem precibus
 et exhortationibus emendare conatus, nihil profecit. eo tempore,

δον τεσσαράκοντα ἐπισκόπων, μεταστέλλεται τὸν Εὐτυχή, καὶ
 Βκατὰ πᾶσαν ἀκροπόλιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν κανόνων ἀνα-
 κρίνας, καὶ εὐρών αὐτὸν αἰρετικὸν καὶ ὑπουλον, καθεῖλεν
 αὐτόν. Χρυσάφιος δὲ τούτου σύμφρων τοῦ παλατίου κρα-
 τῶν, καὶ ταῦτα μαθὼν ἐπὶ πλεῖον ἐξέπιπται εἰς ὄργην κατὰ 5
 Φλαβιανῷ, καὶ δηλοῖ τῷ Διοσκόρῳ Ἀλεξανδρείας, εἰς πάντα
 αὐτῷ συνεργεῖν τὰ καταθύμια, εἰ ταῖς κατὰ Φλαβιανῷ καὶ
 Εὐσεβίου συνδράμοι αὐτῷ κατηγορίαις καὶ ὑπὲρ Εὐτυχοῦς
 ἀγωνίσηται. κινεῖται δὲ πρὸς τοῦτο καὶ τὴν ἀγούστην Εὐ-
 δοκίαν τὰ περὶ Πουλχερίας λυπηρὰ κατὰ Φλαβιανῷ ὑπομι- 10
 μνήσκων αὐτήν· καὶ παρασκευάζουσιν ἀμφοτέρω τὸν βασι-
 λέα Θεοπίσαι δευτέραν ἐν Ἐφέσῳ συγκροτηθῆναι σύνοδον, καὶ
 παρέχουσι Διοσκόρῳ ἐξάρχειν τῆς συνόδου, ἀποστειλάντες αὐ-
 τῷ στρατὸν πλεῖστον πρὸς βοήθειαν.

A.M. 594: Τούτῳ τῷ ἔτει κελεύσει τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου ἡ λη- 15
 στρικὴ καὶ παράνομος συνηθροισθῆ σύνοδος ἐν Ἐφέσῳ τοῦ
 κριθῆναι τὰ περὶ Φλαβιανῷ καὶ Εὐτυχοῦς ἐπὶ Διοσκόρου
 τοῦ δυσσεβοῦς κατὰ παραίνεσιν Χρυσαφίου τοῦ εὐνούχου, τὸ
 ἐπίκλην Ταίουμα, τὴν τοῦ βασιλέως κωφότητα παραπέσαν-

5. ταῦτα A e, τοῦτο vulg. 6. Ἀλεξανδρείας A, Ἀλεξανδρέων
 vulg. 7. εἰ A, ἐν vulg. 8. συνδράμοι A, συνδράμη vulg.
 15. τοῦ add. ex A. 16. ἐν Ἐφέσῳ add. ex A. 18. το ἐπί-
 κλην A, τοῦ ἐπ. vulg.

quae sibi nota de illo forent, Eusebius detulit ad Flavianum episcopum: qui quadraginta episcoporum coacta synodo, Eutychem adesse iubet, et iuxta positum ecclesiasticorum canonum ordinem examinatum, cum haeticum et in errore tuendo subdolum deprehendisset, dignitate mulctavit. at Chrysaphius Eutychem sententiae particeps supremam in palatio exercens potestatem, his auditis magis ac magis in Flavianum accenditur, et Dioscoro Alexandriae episcopo pollicetur, se ad quaevis ei placita praestitutum operam, si ad adversa quaeque in Flavianum et Eusebium reos agendos proferenda ipsum iuaret, ac demum Eutychem partes pro virili susciperet tuendas. commovet in super augustam Eudociam in Flavianum, quae a Pulcheria pertulerat acerba reducens in memoriam. una igitur ambo imperatorem hortantur, secundam Ephesi congregari synodum indicat: ac simul Dioscoro, ut praesit, potestatem faciunt, non contemnenda militum manu in eius auxilium summissa.

A. C. 44: Hoc anno praedatorium et illegitimum conciliabulum Flaviani et Eutychem dirimendo ab impio Dioscoro discrimini, iubente Theodosio imperatore, et Chrysaphio eunucho, cui cognomen Taumas, hortante, ac nimis facilem imperatoris animum, quo vellet, vertente, congre-

τοσ. συναθροισθέντων δὲ πάντων προκαθίσας ὁ Διόσκορος,
 οὐ συνεχώρησεν παρῆναι Νοτάριον ἕτερον τῇ συνόδῳ, ἀλλὰ
 τοὺς ἰδίους μόνους ἐποίησε γράφειν τὰ πραττόμενα. ζητή-
 σεως οὖν γενομένης ἀπηγγέλλοτο Εὐτύχης τὴν ἰδίαν δόξαν ἐκφρά-
 5 ναί, καὶ ἀπεκρίνατο λέγων· ὁμολογῶ ἐκ δύο φύσεων γεγε-
 νῆσθαι τὸν κύριον ἡμῶν πρὸ τῆς ἐνώσεως· μετὰ δὲ τὴν
 ἑνωσιν μίαν φύσιν ὁμολογῶ. τότε Διόσκορος εἶπεν· καὶ
 ἡμεῖς τούτοις συντιθέμεθα πάντες· καὶ οἱ μὲν τοποτηρηταὶ
 τοῦ πάππα Λέοντος θεασάμενοι τὴν Διοσκόρου ὁρμὴν, καὶ
 10 ὄτι τὴν ἐπιστολὴν τοῦ πάππα τὴν πρὸς Φλαβιανὸν οὐ συνε-
 χώρησεν ἀναγνωσθῆναι, οὕτως τὴν πρὸς τὴν σύνοδον, ἀλλὰ
 παρωράθησαν· ἔφυγον, καὶ κατήλθον ἐν Ῥώμῃ. ὁ δὲ Διός- P. 87
 κορος τῷ Εὐτύχεϊ μὲν τὴν ἱερωσύνην ἀποδίδωσιν, Εὐσέβιον
 δὲ τὸν τοῦ Δορυλαίου καὶ Φλαβιανὸν τὸν Κωνσταντινουπό-
 15 λωσος ἐτοιμῶς καθέειλεν. ὃς καὶ πρὸ τῆς καθαιρέσεως ὠδι-
 σμοῖς καὶ λακτίσμασι τοῖς ὑπὸ Διοσκόρου ἐκβαλλόμενος, τρι-
 ταλὸς τὸν βίον μετήλλαξεν, καὶ τῇ ἐξῆς βίᾳ τῶν στρατιωτῶν
 καὶ ξιφῶν ὑπογράψαι οἱ ἐπίσκοποι κατηναγκάσθησαν. ὁ δὲ
 Δόμνος Ἀντιοχέων ἐπίσκοπος βίᾳ ὑπογράψας, καὶ εἰς ἑαυτὸν
 20 ἐλθὼν, ἀντίστη Διοσκόρῳ καὶ τοῖς ἀρχουσι, καταβοῶν τῶν

7. τότε A, καὶ ὁ vulg. 9. Λέοντος θεασ. A b, Λέοντος Ῥώ-
 μης θεασ. vulg. 12. παρωράθησαν A b. 16. λακτίσμασι A,
 λακτίμασι vulg. ἐκβαλλόμενοις A. 17. τῶν add. ex A.
 18. κατηναγκ. A, ἡναγκ. vulg.

gatum est. coactis igitur omnibus, cum praesideret Dioscorus, nul-
 lum synodo notarium adesse permisit, sed suos duntaxat acta quae-
 que conscribere praecipit. instituta itaque disceptatione, propriam
 enunciare sententiam rogabatur Eutyches, qui responsum dedit in
 haec verba: profiteor ex duabus naturis ante unionem dominum con-
 stituisse, post unionem solam unam naturam admitto. ad haec Dio-
 scorus, et nos, inquit, omnes his assentimur. conspecto porro Dio-
 scori furore, et quod papae ad Flavianum epistolam aliamque ad
 ipsam synodum nullatenus legi permisisset, imo se ludibrio habitos
 Leonis papae Romani legati cernentes, fuga se subdixerunt et Ro-
 mam reversi sunt. Dioscorus autem Eutychem in pristinum sacerdo-
 tii gradum restituit, Eusebium vero Dorylaei et Flavianum Cpoleos
 antistites dignitate festine summovit. hic porro etiam ante exactora-
 tionis decretum pugnis et calcibus a Dioscori ministris eiectus, tri-
 duanus cum morte vitam immutavit: et altero die minis et gladiis
 militum intentatis ad subscribendum episcopi sunt adacti. Dominus
 autem Antiochenus praesul, vi subscripto nomine, et in se ipsum re-

Βπραχθέντων, καὶ ἀσεβῆ τὴν σύνοδον ὀνομάζων, καὶ τὴν ἑαυ-
 τοῦ ἐπογραφὴν ζητῶν ἀναλαβεῖν. ταῦτα μαθὼν ὁ πῦππας
 Λέων, πρόσσεισι τῷ βασιλεῖ Οὐαλεντινιανῷ, καὶ ταῖς ἀυγού-
 σταις, μετὰ δακρύων αἰτῶν ἐπιστολὰς τῷ βασιλεῖ Θεοδοσίῳ
 V. 70 γραφῆναι, διόρθωσιν γενέσθαι τῶν ἐν Ἐφέσῳ ἀθέσμως καὶ 5
 ἀκανονίστως πραχθέντων. ὁ δὲ ἀντιγράφει τῇ θυγατρὶ Εὐ-
 δοξίᾳ οὕτως· τοῦτο τῇ σῆ γλυκύτητι γνωρίσαι βούλομαι,
 ὅτι Φλαβιανὸς θεῖα κρίσει τῶν ἐκκλησιῶν ἐξεβλήθη, ὡς τα-
 ραχῶν πολλῶν αἴτιος. ὁ δὲ Διόσκορος καθεῖλεν καὶ Θεοδώ-
 ρητον καὶ Ἰβάν καὶ Ἀνδρέαν καὶ Δόμνον τὸν Ἀντιοχείας, καὶ 10
 C τοὺς ἀνατολικούς ἐπισκόπους ἅπαντας. Θεοδόσιος δὲ ὁ βα-
 σιλεὺς εὐρίπιστος ἦν, παντὶ ἀνέμῳ φερόμενος, ὄθεν καὶ χάρ-
 ταις ἀπαρᾶγνώστοις πολλάκις ὑπέγραψεν· ἐν οἷς καὶ Πουλ-
 χερία ἡ σοφωτάτη δωρεὰν ὑπέβαλεν ἀπαρᾶγνωστον ἐκχωροῦ-
 σαν πρὸς δουλείαν Εὐδοκίαν τὴν γαμετὴν αὐτοῦ, καὶ ὑπέ- 15
 γραψε, παρὰ Πουλχερίας ὀνειδισθεῖς.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Γιζέριχος τῷ Οὐανδαλικῷ πλήθει πο-
 λὺς γενόμενος, καὶ Ῥῆγα καλέσας ἑαυτὸν γῆς τε καὶ θαλάσ-
 σης, καὶ νήσων πολλῶν τοῖς Ῥωμαίοις ὑποτελῶν κατασχών,

1. ἀσίβειαν A e. 9. καθεῖλεν A, καθῆρην vulg. 11. ἅπαντας] ἀπόντας b. 12. εὐρίπιστος A, εὐρέπιστος vulg. 13. ἀπαρᾶγνώστοις A, ἀπαρᾶγνώστως vulg. 16. δεινῶς ante παρά add. b. 19. νήσων A, νήσῶν vulg.

versus, Dioscoro et optimatibus obstitit, et iis quae acta erant rela-
 ctatus, impiam pronunclavit eam synodum, datamque subscriptionem
 recipere postulavit. his auditis Leo papa Valentinianum imperato-
 rem adit et augustas, et ad imperatorem Theodosium dari litteras
 cum lacrymis obtestatur, et quae praeter ecclesiae iura canonumque
 sanctiones gesta fuerant Ephesi, in melius revocari precatur. ille
 filiae Eudoxiae in hunc modum rescribit. hoc suavitati tuae notum
 volo, Flavianum tanquam tumultuum auctorem divino nutu ab eccle-
 siis electum. porro Dioscorus Theodoretum, Iban et Andream, Dom-
 num insuper Antiochiae cunctosque orientis episcopos ecclesiastica
 potestate fecit extorres. Theodosius autem imperator, in quamcunque
 partem impelleretur, facilis ibat, et omni suasionum vento ferebatur:
 ex quo schedis oblati etiam non lectis, saepius consensum et sub-
 scriptionem adiecit: inter quas donationem, qua sibi coniux eius
 Eudocha in servitutem addicebatur, nec levi oculi iactu agnitam
 solertissima Pulcheria supposuit; cui subscripsit ille, merito deinde
 ob facilitatem nimiam a Pulcheria reprehensus.

Hoc eodem anno Gizerichus auctis Vandalorum copiis potentior
 factus, terrae marisque et plurium insularum Romanis prius subie-

ἐλύπει τὸν Θεοδοσίον. καὶ ἀποστέλλει χίλιας ἑκατὸν ὀλκάδας μετὰ δυνάμεως Ῥωμαϊκῆς Ἀρεοβίνδου καὶ Ἀσύλα καὶ Ἰννο- D
βίνδου καὶ Ἀρινθέου καὶ Γερμανοῦ τῶν στρατηγῶν. ταύτης οὖν τῆς δυνάμεως τῇ Σικελίᾳ προσορμηθείσης, καταπλαγεῖς δὲ
5 Γιζέριχος πρὸςβεύεται Θεοδοσίῳ περὶ σπονδῶν.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Ἀνατολίου, Ἀντιοχείας Α.Μ. 5942
ἐπισκόπου Μαξίμου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπιλογησάμενος Θεοδοσίος, καὶ γνοὺς P. 88
ἑαυτὸν ἀπατηθέντα ὑπὸ τῆς Χρυσάφιου πανουργίας, ἐλυ-
10 πείτο περὶ τῆς εἰς Φλαβιανὸν γεγενημένης ἀσεβείας καὶ
τῆς εἰς τοὺς λοιποὺς ἐπισκόπους ἀδικίας. καὶ ἀγανακτή-
σας σφόδρα, πρῶτον μὲν Χρυσάφιον ἐξώρισεν εἰς τινα νή-
σον. τῇ δὲ Εὐδοκίᾳ ἐπιφέρεται σφοδρῶς πάντων τῶν κακῶν
αἰτίαν αὐτὴν ἀποκαλῶν, ὡς καὶ Πουλχερίαν τῶν βασιλείων
15 ἀποδιώξασαν, ἅμα δὲ καὶ τὰ κατὰ τὸν Παυλίον ὀνειδίζων
αὐτῇ. ἣ δὲ ἀπογνοῦσα παρεκάλεισεν ἐπὶ τὰ Ἱεροσόλυμα ἀπο-
λυθῆναι αὐτὴν. καὶ λαβοῦσα μεθ' ἑαυτῆς Σευῆρον τὸν πρε-
σβύτερον καὶ Ἰωάννην τὸν διάκονον, ἦλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα. B
καὶ μαθὼν ὁ βασιλεὺς, ὅτι οὗτοι καὶ ἐν τῇ πόλει αὐτῇ ἐσύ-
20 γχαζον, καὶ ἐν Ἱεροσολύμοις μετ' αὐτῆς εἰσι, καὶ πολλὰ αὐ-
τοῖς δωρεῖται, ἀποστείλας ἀπεκεφάλισεν αὐτούς. τότε ὁ βα-

1. χίλιας] χιλιάδας Α.
Α, τοῦ στρατηγοῦ vulg.

2. Ἀσύλα Α.

3. τῶν στρατηγῶν
19. οὗτοι καὶ ἐν π. Α, οὗτοι ἐν πό-
λει vulg.

clarum principatu arrepto, regem se ipsum renunciavit: ex quo moeror animi Theodosio incussus: qui mille et centum onerarias naves cum ingenti Romanorum exercitu Areobindo, Asylae, Innobindo, Arintheo et Germano ducibus commisit. tam valida igitur classe ad Siciliae oras appellente Gizerichus, exterritus de foederibus cum Theodosio ineundis, legationem misit.

Cpoteos episcopi Anatolii, Antiochiae episcopi Maximi annus A. C. 442 primus.

Hoc anno res proprias accuratius perpendens Theodosius, et se Chrysaphii fraudibus circumventum agnoscens, de impiis in Flavianum perpetratis scelerebus et admissis in reliquos episcopos iniuriis summum animi concepit dolorem. in iram itaque prorumpens, primo Chrysaphium in quandam insulam ablegat: tum in Eudociam graviter obiurgatam, malorum omnium auctricem eam dicens, quae Pulcheriam aula eiecisset, durius invehitur, et ea insuper, quae circa Paulinum acciderant, cum probris obiicit. illa desperatis in rebus Hierosolymam se dimitti rogat: Severoque presbytero et Iohne diacono sociis itineris acceptis, Hierosolymam tendit. illos autem ad eam frequentius in urbe prius itasse, et modo cum ea Hierosolymis reperiri, ac insu-

σιλεύς τὴν μακαρίαν Πουλχερίαν πολλὰ παρακάλεσας, ἤγαγεν εἰς τὰ βασίλεια· ἥτις εὐθέως ἀποστείλασα εἰς Ἐφεσον, ἤγαγεν τὸ λείψανον τοῦ ἁγίου Φλαβιανοῦ· καὶ μετὰ δορυφορίας διὰ τῆς μέσης ἐκκομίσασα, ἔθαψεν ἐν τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις. τότε τὴν τῶν Χαλκοκρατείων ἐκκλησίαν τῇ Θεοτόκῃ 5 ἀνήγειρεν, συναγωγὴν Ἰουδαίων πρότερον οὖσαν τοῦ δὲ λαοῦ, ὡς προέφημεν, ἐν Σικελίᾳ ἐκδεχομένου τὴν τῶν πρεσβυτέρων Γιζερίχου ἄφιξιν καὶ τὴν τοῦ βασιλέως κέλευσιν, ἐν τῷ με-
 V. 71 Σταῆν Ἄτιλας Ὀμνουδίου παῖς, Σκύθης, γενόμενος ἀνδρεῖος καὶ ὑπερήφανος, ἀποβαλὼν Βδέλαν τὸν πρεσβύτερον ἀδελ- 10 φόν, καὶ μόνος ἄρχων τὸ τῶν Σκυθῶν βασίλειον, οὗς καὶ
 Οὐννοὺς καλοῦσιν, κατατρέχει τὴν Θράκην, δὲ ὃν καὶ μάλι-
 στα Θεοδόσιος σπένδεται Γιζερίχον, καὶ ἐπανάγει τὸν στόλον ἐκ Σικελίας. ἀποστέλλει δὲ τὸν Ἄσπαρα σὺν τῇ ὑπ' αὐτὸν 15 δυνάμει καὶ Ἀρεόβινδον καὶ Ἀργάλισκλον ἐπὶ τὸν Ἄτιλαν 15
 Ῥατιάρειαν ἤδη καὶ Νάσσαν καὶ Φιλιππούπολιν καὶ Ἀρκαδιούπολιν καὶ Κωνσταντίαν καὶ ἕτερα πλεῖστα πόλεις καταστρεφάμενον, καὶ σὺν αἰχμαλώτοις πολλοῖς ὑπέρογκον 20 συμφορήσαντα λείαν. τῶν οὖν στρατηγῶν ἐλαττωθέντων σφό-

1. τὴν add. ex A. 5. τῇ ἁγίᾳ Θεοτ. b. 6. λαοῦ] στόλου b.
 9. Ὀμνουδίου A, Ὀμουνδίου b. 12. καὶ ante μάλιστα om. A b.
 15. Ἀργάλισκλον A e f, Ἀργισκλον b, Ἀρλίσιλαν vulg. 16.
 Νάισον b. 19. τῶν οὖν στρατηγῶν b, τῶν στρατ. A, τῶν
 συστρατ. vulg.

per pluribus ab ea donis augeri audiens imperator, missis litteris, capite mulctari iussit: tum demum beatam Pulcheriam multis precibus sollicitatam reduxit in aulam: quae extemplo mandavit Ephesum, qui sancti Flaviani corpus asportarent, illudque magno pompae satellitio per mediam urbem stipatum in sanctorum apostolorum aedem sepeliendum inferrent. eo tempore Chalcoprateorum ecclesiam, quae Iudaeorum synagoga prius fuerat, deiparae consecravit. caeterum dum, ut supra praefatum, legatorum Gizerichi adventum et Imperatoris mandata classis Romana praestolatur in Sicilia, interea Omnudii filius Attila, in Scythia natus, vir alioqui fortis et superbus, Bdela seniore fratre amisso, solus Scytharum, quos Unnos vocant, principatum arripit, et in Thraciam excurrit: quo maxime motus Theodosius pacem inquit cum Gizericho, et ex Sicilia classem revocat. tum Asparem, Areobindum et Argalisclam mittit adversus Attilam, qui iam Ratiariam, Nassam, Philippopolim et Arcadiopolim Constantiamque et alia pleraque oppida subverterat, quique cum innumeris captivis, etiam Romanis ducibus superatis, praedam immensam agebat. tantis victoriis auctus Attila, et ad utrumque mare, Ponticum videlicet et

δρα ταῖς μάχαις, προῆλθεν Ἄττιλας καὶ μέχρι θαλάσσης ἑκα-
 τέρας, τῆς τε τοῦ Πόντου καὶ τῆς πρὸς Καλλιπόλεω καὶ Ση-
 σιὸν κεχυμένης, πᾶσαν πόλιν καὶ φρούρια δουλούμενος, πλὴν
 Ἀδριανουπόλεω καὶ Ἡρακλείας, τῆς ποτα Περίνθου κληθεί-
 5 σης, ὥστε καὶ εἰς τὸν Ἄθυραν αὐτὸν φρούριον ἐλθεῖν. ἀναγ-
 κάζεται οὖν Θεοδόσιος πρὸς Ἄττιλαν· καὶ
 ἑξάκις χιλίας μὲν αὐτῷ λίτρας ὑπὲρ τῆς ἀναχωρήσεω παρα-
 σχεῖν, χιλίων δὲ λιτρῶν ἐτήσιον φόρον αὐτῷ ἡρεμοῦντι προσ-
 ομολόγησε τελεῖν. τότε τοίνυν ἐπανελθούσης τῆς Ῥωμαϊκῆς
 10 δυνάμεωσ ἐκ τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς Ἄττιλαν, μετὰ βραχὺ
 τελευτᾷ Θεοδόσιος μηνὶ Ἰουνίῳ εἰκοστῇ ἰνδικτιῶνι τρίτῃ. ἡ
 δὲ μακαρία Πουλχερία, μήπω τιμὴ τῆς τοῦ βασιλέωσ τελευτῆσ P. 89
 γνωσθείσης, μεταστειλαμένη Μαρκιανόν, ἄνδρα ἐν σωφροσύνη
 καὶ σεμνότητι διαπρέποντα, γέροντα ὄντα ἰκανώτατον, λέγει
 15 πρὸς αὐτόν· ἐπειδὴ ὁ βασιλεὺσ ἐτελευτήσησ, ἐγὼ δὲ σὲ ἐξε-
 λέξάμην ἐκ πάσης τῆς συγκλήτου, ὥσ ἐνάρετον· δός μοι λό-
 γον, ὅτι φυλάττεισ τὴν παρθενίαν μου, ἣν τῷ θεῷ ἀνεθέμην,
 καὶ ἀναγορεύσω σε βασιλέα. τοῦ δὲ συνθεμένου τοῦτο ποιεῖν,
 μεταστέλλεται τὸν πατριάρχην καὶ τὴν σύγκλητον, καὶ ἀνα-
 γορεύει αὐτόν βασιλέα Ῥωμαίων.

1. προῆλθεν A e f.	2. Καλλιούπολιν A.	Σησιὸν A,
Σίστιον vulg.	4. Περίνθου A b.	5. Ἄθυραν b.
6. πρὸς
ἀναχωρήσεισ A, πρὸς ἀναχωρήσεισ vulg.	7. μὲν αὐτῷ] χρυσίου b.	
9. τοίνυν A, οὖν vulg.	11. Ἰουλίῳ A.	14. ὄντα ἰκανώτατον
A, ὄντα καὶ ἰκαν. vulg.
	18. ἀναγορεύσω A, ἀναγορεύω vulg.	ποιεῖν om. A.

quod Callipolim usque ad Sestum expanditur, civitatibus cunctis
 monitisque locis suae servituti, praeter Adrianopolim et Heracleam,
 cui nomen olim Perinthus, subactis, ad Athyram usque castellum
 progreditur. ad Attilam itaque legationem decernere Theodosius cogit:
 eique sexies mille auri libras ad recessum e Romanis finibus
 faciendum promittit; et insuper mille librarum tributum annuum, si
 pacem egerit, annuit se pensurum. porro Romanis copiis a bello
 contra Attilam receptis, paulo post diem obit Theodosius, mensis Iu-
 nii vigesimo, indictione tertia. caeterum beata Pulcheria, nondum
 ulli imperatoris morte manifestata, Marcianum, virum prudentia et ho-
 nestate morum celebrem, aetate iam provectum et ad negotia gerenda
 idoneum, ad se accersitum alloquitur: quandoquidem decessit impera-
 tor, ego te ex omni senatu ceu virtute praestantissimum elegi. da
 fidem: virginitatem meam, quam deo consecravi, te servaturum invio-
 latam: et imperatorem renunciabo. illo sese ita facturum pollicito,
 patriarcham et senatum Pulcheria convocat, et Marcianum Romano-
 rum imperatorem declarandum curat.

A. M. 594³

B

Ῥωμαίων βασιλέως Μαρκιανοῦ ἔτος α΄.

Τούτῃ τῷ ἔτει Μαρκιανὸς ὁ εὐσεβῆς θεῖα ψήφῳ αὐτοκράτωρ ἀναδειχθεὶς, τοὺς ἐν ἔξορίᾳ πάντας ἀνεκαλέσατο. ἣ δὲ μακαρία Πουλχερία τὸν παμμίσητον Χρυσάφιον τὸν εὐνοῦχον ἐκδέδωκεν Ἰορδάνῃ τῷ παιδί Ἰωάννου, τοῦ ἐν Ῥώμῃ 5 τυραννήσαντος, καὶ προσχωρήσαντος πρὸς Ἀρδαβούριον καὶ Ἀσπαρα, καὶ εἰς τὸ Βυζάντιον ἐλθόντος, καὶ τιμῆς ἀξιοθέντος, ἀναιρεθέντος δὲ δόλῳ ὑπὸ Χρυσαφίου· ὃν λαβὼν Ἰορδάνης ἀνείλεν. ἀξίον δὲ ἐστίν, καὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς τοῦ θεοῦ εἰς Μαρκιανὸν τὸν βασιλέα ἐκλογὴν σημαῖναι. ἐν τοῖς παρῳχη- 10 κύσει χρόνοις, ἐν οἷς ὁ Περσικὸς πόλεμος ἐκινήθη, στρατιωτικῶν ὦν λιτὸς ὁ Μαρκιανὸς μετὰ τοῦ ἰδίου νομῆρου ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος κατὰ Περσῶν ἀπήει, καὶ γενόμενος ἐν Λυκίᾳ, ἀρρωστία περιέπεσεν, καὶ καταλειφθεὶς ἐν πόλει Σύδημα, κακείσθε χρονοτριβήσας, προσκολλᾶται δύο ἀδελφοὺς τισιν Ἰουλίῳ καὶ 15 Τατιανῷ καλουμένοις· οἱ τινες εἰς τὸν ἴδιον οἶκον λαβόντες αὐτὸν, διανέπασσαν. εἰς θῆραν δὲ ἐξελεθόντες, ἔλαβον αὐτὸν μεθ' ἑαυτῶν. κοπιάσαντες δὲ περὶ μεσημβρίαν, ἐκοιμήθησαν. Δ προεξυπνισθεὶς δὲ ὁ Τατιανὸς θεωρεῖ τὸν Μαρκιανὸν εἰς τὸν

3. ἀναδειχθεὶς A, ἀναδεχθεὶς vulg. ἔξορίαε b. 9. τοῦ θεοῦ om. a e. 10. παρῳχηκύσει A, παρῳχοκύσει vulg. 13. Λυκίᾳ] Κυλικίᾳ codd. nonnulli. 14. περιέπεσεν A, περιπεσῶν vulg.

A. C. 443

Romanorum imperatoris Marciani annus primus.

Hoc anno pientissimus Marcianus divino suffragio imperator renunciatus cunctos exules ad propria revocavit. beata porro Pulcheria Chrysaphium eunuchum cunctis exosum Iordani Ioannis (qui Romae quondam tyrannide arrepta ad Ardaburium et Asparem post deditiōnem, se recipiens cum eis Byzantium profectus, atque ad honores et dignitates promotus, tandem a Chrysaphio mortem illatam sustinuerat) filio tradidit: quem Iordanes pari mortis poena mulctavit. caeterum operae pretium fuerit, quomodo Marcianus ad imperium a deo fuerit destinatus, scripto significare. superioribus annis, quibus Persicum bellum susceptum, Marcianus miles gregarius cum existeret, e Graecia versus Persiam cum proprio numero proficisceretur. in Lyciam cum venisset, morbo correptus, in urbe Sidema a suis relinquitur: in ea diuturnius moratus duobus quibusdam fratribus, quorum nomina Iulius et Tatianus, amicitiae foedere connectitur. isti Marcianum in propriis aedibus acceptum curant et quietem iubent ducere: venatunūque aliquando egressi, comitem eum adiungunt: ac circa meridiem fatigati sopore fruuntur. prior caeteris a somno excitatus Tatianus Marcianum ad solem adhuc dormientem conspicatus,

ἥλιον κοιμώμενον, καὶ αἰτὸν παμμεγεθέστατον ἐπ' αὐτὸν ἐλ-
 θόντα καὶ τὰς ἑαυτοῦ πτέρυγας διαπετάσαντα καὶ σκιὰν ἐπ' V. 72
 αὐτῷ περιποιούμενον. καὶ τοῦτο θαυμάσιος, ἐγείρει τὸν ἑαυ-
 τοῦ ἀδελφὸν καὶ τὸ θαῦμα ὑποδείκνυσιν· καὶ ἐπὶ πολὺ θαυ-
 5 μάζοντες τὴν τοῦ πετεινοῦ εὐνοϊκὴν δουλείαν, ἐξυπνίζουσι τὸν
 Μαρκιανόν, καὶ λέγουσιν· εἴαν βασιλεύσης, τί ἡμῖν χαρίζῃ;
 ὁ δὲ εἶπεν· τίς γάρ εἰμι, ἵνα εἰς ἐμὲ τοῦτο γένηται; οἱ δὲ
 ἐκ δευτέρου τὸν λόγον εἶπον. λέγει ὁ Μαρκιανός· εἴαν τοῦ- P. 90
 το ἐκ Θεοῦ γένηται, πατέρας ὑμῶν ἀνακηρύξω. τότε δι-
 10 δάσαιν αὐτῷ διακόσια νομίματα, λέγοντες· πορεύου ἐν Κων-
 σταντινουπόλει καὶ μέμνησο ἡμῶν, ὅτε ὁ Θεὸς σε ὑψώσει.
 ὁ δὲ ἀπελθὼν, προσκολλᾶται Ἀρδαβουρίῳ καὶ Ἀσπαρι Ἀρρια-
 νοῖς οὖσιν, καὶ ποιήσας παρ' αὐτοῖς πεντεκαίδεκα χρόνους,
 καὶ δομέστικος αὐτῶν γεγινώς, κατήλθεν μετὰ τοῦ Ἀσπαρος
 15 εἰς Ἀφρικὴν παρατάξασθαι εἰς Γιζερίχον, καὶ ἐν τῷ πολέμῳ
 ἐκρατήθη. Γιζερίχου δὲ ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐλῇ τοὺς αἰχμαλωτι-
 σθέντας ἀποκλείσαντος, καὶ ἐκ τῶν ὑπερώων κατενόει αὐτούς.
 καὶ περὶ μεσημβρίαν παρακύψας ὄρᾳ τὸν Μαρκιανὸν καθέυ-
 δοντα, καὶ αἰτὸν ἐλθόντα, καὶ τὰς πτέρυγας ἐκτεινόντα καὶ B
 20 οἰκονομίαν αὐτόν· καὶ τοῦτο ἰδὼν ὁ Γιζερίχος θείαν εἶναι
 οἰκονομίαν ἐλογίσατο ταύτην. καὶ μεταπεμφάμενος τὸν ἄν-

1. παμμεγεθέστατον A, παμμεγέστατον vulg. 11. ὑψώσει A,
 ὑψώσῃ vulg. 15. εἰς Γιζ.] πρὸς Γ. a c. 16. ἐκρατήθη ὑπὸ
 Γιζ. ἐν τῇ A a e. 21. ἐλογίσατο codd. et edd.

ingentem aquilam advolantem et in eum expansis alis umbram faci-
 entem animadvertit. portentum miratus, fratrem excitat, miraculum
 indicat. ac uterque tandem volucris benevolam officium diu miratus
 Marciano somnum excutit: et his eum compellat: si nonnunquam
 imperium assequaris, quid nobis gratiarum rependes? respondet ille:
 quisnam sum ego, cui tale quid contingat? illi repetitis ver-
 bis denuo interrogant: quibus Marcianus: si succedat a deo im-
 perium, inquit, patres vos renunciabo. tunc ducentis nummis do-
 nato dicunt: proficiscere Cpolim et nostri memoriam habe, ubi te
 deus in meliorem fortunam evexerit. digressus ab eis Ardaburio et
 Aspari Arianae opinionis hominibus adiungitur, et quindecim annos cum
 eis moratus ac domesticus factus, cum Aspare tandem expeditionis
 in Africam adversus Gizerichum comes, in conflictu capitur. Gizeri-
 chus captivos atrio conclusos ex superiore coenaculo contemplaturus
 circa meridiem procombens in fenestram, Marcianum somno detentum
 conspicat et advolantem aquilam extensis pennis eum obumbran-
 tem. re visa, Gizerichus eam divinae providentiae consilio geri mente
 perpendit: ac ubi accersitum ad se Marcianum Asparis domesticum

Theophanes.

11

δρα, καὶ γινούσ εἶναι αὐτὸν δομέστικον τοῦ Ἀσπαρος, ἔγνω
 ὅτι εἰς βασιλεῖα ἀνάγεσθαι μέλλει. καὶ ἀποκτεῖναι αὐτὸν οὐκ
 ἠθέλησεν, λογισάμενος ὅτι τοῦ Θεοῦ τὴν βουλὴν οὐδεὶς δύνα-
 ται κωλύσαι. ὄρκον δὲ αὐτὸν ἀπήτησεν, ὅτι εἰ τῷ Θεῷ φί-
 λον βασιλεύειν αὐτὸν, οὐ πολεμήσει ποτὲ Οὐρανθῆλους. καὶ 5
 οὕτως ἀβλαβῆς ἀπολυθεὶς ὁ Μαρκιανὸς ἦλθεν εἰς τὸ Βυ-
 ζάντιον. χρόνου δὲ ολίγου διελθόντος, καὶ Θεοδοσίου τελευ-
 τήσαντος, βασιλεὺς ἀνεδείχθη, ὡς προέφημεν. ἐγένετο δὲ χρη-
 στὸς περὶ πάντας τοὺς ὑπηκόους. ὁ δὲ Ἄττιλος ἐπανίστα-
 10 ται τῷ βασιλεῖ Ῥώμης Οὐαλεντινιανῷ, διότι οὐκ ἔδωκεν αὐ-
 τῷ εἰς γυναῖκα τὴν ἰδίαν ἀδελφὴν Ὀνωρίαν· καὶ ἐλθὼν μέ-
 χρι πόλεως Ἀνδρηλίας, καὶ συμπλακεὶς Ἀετίῳ τῷ στρατηγῷ
 Ῥωμαίων, καὶ ἠττηθεὶς, πλείστους ἀποβαλὼν τῆς δυνάμεως
 παρὰ Λήγουν ποταμόν, ὑπέστρεψεν κατησχυμμένος. ὁ δὲ Μαρ-
 15 κιανὸς τῆς ἐν Λυκίᾳ γεγενημένης αὐτῷ ὑπομνησθεὶς εὐεργε-
 σίας Τατιανὸν καὶ Ἰουλίον μεταπεμψάμενος πατέρας αὐτοὺς
 ἀνεκήρυξεν. καὶ τὸν μὲν Τατιανὸν ὑπαρχὸν ἐποίησε τῆς
 πόλεως· τῷ δὲ Ἰουλίῳ τὴν τῶν Λιβύων ἐνεχείρησεν ἀρχήν.
 ἡ δὲ μακαρία Πουλχερία πολλὰς μὲν καὶ ἄλλας τῷ Χριστῷ
 20 ἀνῆγειρεν ἐκκλησίας, ἄξαιρέτως δὲ τὴν ἐν Βλαχέρναις τῆς
 παννυμνήτου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου ἐν ἀρχῇ τῆς βασιλείας

2. βασιλείαν b. 7. δὲ om. b. 10. τῷ βασιλεῖ Ῥώμης A, τοῖς
 βασιλεῦσι καὶ Ῥώμης vulg. 14. Λήγην A. 17. ὑπαρχὸν A.
 τῆς add. ex A. 18. Λυκίων b, fortasse vere. 20. τῆς add.
 ex A.

esse novit, ad imperii culmen virum aliquando evehendum praevидit.
 itaque dei consilium a nullo praepediri arbitratus, mortem inferre
 noluit: at iniurando exacto, ut si eum imperare deo videretur, num-
 quam Vandalos bello lacesseret, polliceri compulit. ita Marcianus
 dimissus incolumis Cpolim regreditur. mox vero brevi praetercurrente
 tempore, ac Theodosio fati functo, imperator, ut praemisimus, est
 salutatus, et in subditos omnes humanissimum se praebuit. caeterum
 Attila Romae principem Valentinianum maxime bello vexare studuit,
 quod Honoriam propriam sororem ei coniugem locare recusasset. ad
 Aurelianorum itaque civitatem progressus, consertis cum Aetio Romano
 duce manibus, pluribus suarum copiarum ad Ligerim fluvium amissis,
 superatur, et cum dedecore proprios repetit fines. Marcianus bene-
 ficii sibi quondam in Lycia collati memor, Tatianum et Iulium ad
 se accitos patres renunciat: et Tatianum quidem urbis, Iulium vero
 Libyca decorat praefectura. beata porro Pulcheria plures ac alias
 Christo construxit ecclesias: maxime vero quae celebrandae dominae
 nostrae deiparae dicata conspicitur in Blachernis sub pientissimi im-

τοῦ εὐσεβοῦς Μαρκιανοῦ. Λέων δὲ ὁ μακάριος πάππας Ῥώμης ἔγραψε Μαρκιανῷ αἰτῶν τὰ τολμηθέντα παρὰ Διοσκόρου καὶ Εὐτυχοῦς ἐν Ἐφέσῃ εἰς τὸν ἅγιον Φλαβιανὸν ζητηθῆναι ἐπὶ οἰκουμενικῆς συνόδου, καὶ ἐκέλευσεν ὁ βασιλεὺς συναχθῆναι πάντας τοὺς ἐπισκόπους.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἡ ἐν Χαλκηδόνι ἀγία τετάρτη γέγονεν σὺν-Α.Μ. 5944
 οδος μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ἰνδικτιῶνος ε' μετὰ ἐνιαυτὸν καὶ μῆ-Ρ. 91
 ρας δύο τῆς ἀναγορεύσεως Μαρκιανοῦ· πάντων δὲ τῶν ἐπι-
 σκόπων συνελθόντων ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῆς ἀγίας Εὐφημίας,
 10 καὶ τῆς συγκλήτου, καὶ γυμνασθέντα τὰ ἐπὶ τῆς πρώτης ἰν-
 δικτιῶνος καὶ τὰ παρ' Εὐτυχοῦς πραχθέντα καὶ τὰ ἐν Ἐφέ-
 σῃ ὑπὸ Διοσκόρου νεωτερισθέντα, ἐγκαλούμενος ὁ Διόσκορος V. 73
 περὶ τούτων ἐπὶ τὴν ἄγνοιαν τῶν πεπραγμένων καταφεύγει,
 καὶ μὴ δυνηθεὶς ἐκφυγεῖν τὸν ἐν τοῖς πραχθεῖσιν ἔλεγχον,
 15 ἤπορεῖτο, καὶ ἡ ἀλήθεια παρεγυμνοῦτο. τότε μὴ ἔχων ἀπο-
 λογίαν, κατησχύνθη. οἱ δὲ συνεδρεύσαντες αὐτῷ ἐν τῇ λη-
 στρικῇ συνόδῳ, ἤλεγχον αὐτῷ τὴν βίαν καὶ τὴν ἀνάγκην, ἣν
 ὑπέμειναν παρ' αὐτοῦ. καὶ συγγνώμην τῇ συνόδῳ αἰτήσαν-
 20 τες ἐδέχθησαν· ὧν εἷς ὑπῆρχεν καὶ Ἰουβενάλιος ὁ Ἱεροσο-
 λυμῶν ἐπίσκοπος. ἀπορήσας δὲ ὁ Διόσκορος [καὶ μὴ ἔχων

8. τῶν add. ex A. 11. τὰ παρ'] κατὰ A, καὶ τὰ b e. 12.
 ὁ add. ex A. 13. ἄγνωσιν b. 14. τῶν — ἐλέγχων b. 16.
 ἐν τῇ — αὐτῷ om. f. 20. καὶ μὴ ἔχων ἀπολ. om. A.

peratoris Marciani exordia. caeterum beatus Leo Romanus papa, quae Dioscori et Eutythis temerariis ausibus adversus sanctum Flavianum Ephesi fuerant attentata, in generali concilio recudi ac discuti litteris expetiti: imperator vero universos episcopos congregari mandavit.

Hoc anno sancta et quarta synodus Chalcedone celebrata est, A. C. 444 mense Octobri indictione quinta, Marciano iam unum annum et duos menses imperante. cunctis igitur episcopis et senatu congregatis in aede sanctae martyri Euphemiae dicata, et quae prima indictione, tum quae ab Eutyche gesta, et quae a Dioscoro Ephesi fuerant innovata, discussis, de his interrogatus Dioscorus ad rem actarum ignorantiam confugit: at cum argumentis, quae ab ipsis actis petebantur, convinceretur, perplexus haesitabat, ac simul venitas in apertum proferebatur. tunc quid pro defensione diceret nescius, erubuit. qui vero cum ipso in praedatoria synodō conveniant, vis sibi ab eo illatae Dioscorum arguebant: et venia sibi a synodo petita, in gratiam sunt recepti: e quorum numero Iuvenalius Hierosolymorum episcopus extitit. Dioscorus animo fluctuans, et quid responderet incertus, synodo se praesentem exhibere non ulterius est

ἀπολογία] οὐκ ἔτι ἐτόλμησεν ἐμφανισθῆναι τῇ συνόδῳ. τότε ἡ σύνοδος, συμπαρόντος καὶ τοῦ βασιλέως Μαρκιανοῦ ἅμα τῇ συγκλήτῳ, ἀπεφήνατο κατὰ Διοσκόρου καὶ Εὐτυχοῦς, καὶ τούτους καθεῖλον. [ἐν ᾗ καὶ τελειοῦται.] ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν μὲν Διοσκόρον εἰς Γάγγραν ἐξώρισεν, τὴν δὲ σύνοδον ἐπαινέ- 5
 σας εἶπεν· χάριν μεγίστην ὁμολογῶ τῷ πάντων ἡμῶν δεσπό-
 τη καὶ θεῷ, ὅτι ἀναιρεθείσης τῆς διχονοίας, εἰς μίαν καὶ
 τὴν αὐτὴν ὁμολογίαν πάντες συνεληλύθαμεν. καὶ φιλοφρο-
 νήσας τοὺς ἑξακοσίους τριάκοντα ἀγίους πατέρας ἀπέλυσεν
 ἕκαστον εἰς τὰ ἴδια ἐν εἰρήνῃ. ἐχειροτονήθη δὲ Προτέριος 10
 ἀντὶ Διοσκόρου ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας.

A.M. 5945 Περσῶν βασιλέως Περόξου, Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Προτερίου ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει Πουλχερία ἡ μακαρία καὶ εὐσεβὴς ἐκοι-
 μήθη ἐν Χριστῷ, πολλὰ ποιήσασα κατορθώματα, καὶ πάντα τὰ 15
 ἑαυτῆς πτωχοῖς καταλείψασα, ἅπερ Μαρκιανὸς πλεῖστα ὄντα
 προθύμως διέδωκεν. ἔκτισεν δὲ ἡ αὐτὴ πολλοὺς εὐκτηρίους
 οἴκους καὶ πτωχεῖα καὶ ξενῶνας καὶ ξενοτάφια. ἐν οἷς καὶ
 τὸν ναὸν τοῦ ἀγίου μάρτυρος Λαυρεντίου. τοῦ δὲ Διοσκό-

3. τῇ συγκλήτῳ A, τῆς συγκλήτου vulg. 4. ἐν ᾗ καὶ τελειοῦται: obscura haec verba om. h. 5. εἰς Γ. ἐξώρισεν A e f, ἐξορί-
 σας εἰς Γ. vulg. 6. δεσπότη καὶ om. A. 8. τὴν αὐτὴν A b, τὴν αὐτοῦ vulg. 17. διέδωκεν A, δέδωκεν vulg.

ausus. tum vero synodus, ipso imperatore Marciano et senatu prae-
 sente, adversam Dioscoro et Eutychi sententiam pronuntiavit et eos
 depositione punivit. pronuntiata sententia synodus soluta est. im-
 perator Gangras relegato Dioscoro, in synodi laudes erumpens, dixit:
 deo nostrum omnium domino maximas debeo grates: quod sublata
 omni dissensione, in unam tandem et eandem sententiam omnes ivi-
 mus. sanctos demum sexcentos et triginta patres postquam benigne
 et humane suscepisset, singulos cum pace ad proprias sedes dimisit.
 in Dioscori vero locum Proterius Alexandriae episcopus est ordi-
 natus.

A. C. 445 Persarum regis Peroxis, Alexandriae episcopi Proterii annus primus.

Hoc anno multis rebus praeclare gestis, cunctisque suis bonis
 pauperibus relictis, beata et pia Pulcheria obdormivit in Christo:
 bona eius licet immensa Marcianus libentissime consignavit. ipsa
 porro quam plurimas sacras aedes sive oratoria, multa item publica
 pauperum loca peregrinorumque domicilia et eisdem mortuis coeme-
 teria, in quibus sancti martyris Laurentii templum numeratur, aedifi-

ρου ἔξορισθέντος καὶ τοῦ Προτερίου προβληθέντος, οἱ σύμ-
φρονες Διοσκόρου καὶ Εὐτυχοῦς στάσιν μεγίστην ἐποίησαν,
ἀπειλήσαντες κωλύειν καὶ τὴν σιτοπομπίαν. Μαρκιανὸς δὲ
μαθὼν, ἐκέλευσεν οὐκ εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ἀλλ' εἰς τὸ Πηλού-
5 σιον τὸν οἶτον τῆς Αἰγύπτου καταγωγιάζεσθαι διὰ τοῦ Νεί-
λου, καὶ οὕτως εἰς τὴν βασιλίδα διαπλωΐζεσθαι. ὄθεν Ἀλε-Ρ. 92
ξανδρεῖς λιμῶξαντες Προτέριον ἤτησαν δεηθῆναι περὶ αὐτῶν
τοῦ βασιλέως, καὶ οὕτως τῆς ἀταξίας ἐπαύσαντο.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀνεκτίσθη τὸ Διοκλητιανὸν βαλανεῖον ἐν
10 Ἀλεξανδρείᾳ· καὶ Ἄττιλας ἔκαυσεν τὴν Ἀκυλίαν πόλιν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Θεοδόσιος μοναχός, ἀνὴρ λυμειῶν, κα-
τελθὼν δρόματος μετὰ τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον εἰς Ἱεροσό-
λυμα, καὶ μαθὼν Εὐδοκίαν τὴν αὐγουστάν προσκεκλίσθαι
Διοσκόρῳ τῷ καθαιρεθέντι ὑπὸ τῆς συνόδου, ἤρξατο καταβοᾶν
15 τῆς συνόδου, ὡς τὴν δρθὴν ἀναστρεψάσης πίστιν, καὶ συναρ-
πάξει αὐγουστάν καὶ τοὺς μοναχοὺς, καὶ ταῖς ἰδίαις μαιφο-Β
νίαις χρησάμενος, βαρβαρικῶ τῶν ἀρχιερατικῶν θρόνων
ἀρπάξει, καὶ τοὺς τῆς αὐγουστής ἀνθρώπους ὑπουργοὺς ἔχων,
χειροτονεῖ ἐπισκόπους κατὰ πόλιν, τῶν ἐπισκόπων ἔτι ὄντων

1. καὶ τοῦ Προτ. προβλ. om. A a f. 5. κατάγεσθαι A. 6.
διαπλωΐζεσθαι A, πλωΐζ. vulg. ὄθεν b, ἄπερ vulg. 9.
ἐκτίσθη A e. 13. προσκεκλίσθαι a, προσκεκλεισθαι A, προσ-
κεκλήσθαι f, προσκεῖσθαι vulg. 15. διαστρεψάσης A. 19.
ἐπισκόπους om. A f.

cavit. Dioscoro vero in exilium pulso, et in eius vicem Proterio
suffecto, qui cum Dioscoro et Eutyche sentiebant, magnum concitave-
rant tumultum, frumentarium etiam commeatum se interclusuros mi-
nati. eo cognito, non Alexandriam, sed Pelusium per Nilum Aegy-
ptum frumentum devehī, ac inde Cpolim reginam urbium deportari
Marcianus mandavit. hinc ipsi Alexandrini fame vexati, Proterium,
qui pro ipsis imperatorem deprecaretur, interposuerunt: sicque tu-
multuari destiterunt.

Hoc etiam anno Diocletianum balneum Alexandriae reparatum:
et Attila Aquileiam urbem incendio devastavit.

Hoc eodem anno Theodosius monachus vir exitiosus, peracto
Chalcedone concilio, cursu concito Hierosolymam delatus, et de Eu-
dociæ augustæ versus Dioscorum a concilio depositum affectu cer-
tior factus, adversus illud, quasi rectam pervertisset fidem, vociferari
et declamare coepit: et augusta in propriam sententiam rapta, cir-
cumventis etiam monachis, familiaribus sibi caedibus usus, barbarico
more in pontificium thronum, etiam ipsis augustæ domesticis inva-
sionis huiusmodi administris, intruditur, et per urbes, episcopis adhuc

ἐν τῇ συνόδῳ. Σεηριανὸν δὲ τὸν ἐπίσκοπον Σκυθοπόλεως
 V. 74 μὴ ὑπαχθέντα τῇ αὐτοῦ κακοδοξίᾳ τῆς πόλεως ἐξαγαγὼν κα-
 τασφάττει, καὶ ἐγείρει διωγμὸν κατὰ τῶν μὴ κοινωνούντων
 αὐτῷ, καὶ πολλοὺς μὲν ἐβασάνισεν, ἄλλους δὲ ἐδήμυσεν, καὶ
 ἐτέρων τοὺς οἴκους πυρὶ παρέδωκεν, ὥστε νομισθῆναι ὑπὸ 5
 βαρβάρων τὴν πόλιν ἐαλωκέναι. ἀπέσφαξεν δὲ καὶ Ἀθανά-
 Cσιον διάκονον τῆς ἀγίας Ἀναστάσεως, δνειδίσαντα καὶ ἐξελέγ-
 ζαντα τὴν αὐτοῦ ἀδείαν, καὶ τὸ τούτου ἅγιον σῶμα κατὰ
 τὴν πόλιν πομπεύσας τοῖς κυσί παρέδωκεν. Δόρανος δὲ ὁ ἀρ-
 χιεπίσκοπος Ἀντιοχείας εἰς τὴν ἔρημον ἔφυγεν καὶ Ἰουβενά- 10
 λιος Ἱεροσολύμων. τοῦ δὲ λυμεῶνος Θεοδοσίου ἐπὶ εἴκοσι μῆ-
 νας τὸν θρόνον Ἱεροσολύμων κρατήσαντος, γυνὸς ὁ βασιλεὺς
 Μαρκιανὸς ἐκέλευσεν αὐτὸν συλληφθῆναι· ὁ δὲ φυγὰς ἔχκετο
 ἐπὶ τὸ Σιναῖον ὄρος. τούτου δὲ ἐκ ποδῶν γεγονότος καὶ τῶν
 ὑπ' αὐτοῦ χειροτονηθέντων, πάλιν Ἰουβενάλιος τὸν αὐτοῦ 15
 D θρόνον ἀπέλαβεν.

A.M. 5946 Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Βασιλείου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Οὐαλεντινιανὸς βασιλεὺς ἐν Ῥώμῃ, ὑφο-
 ρώμενος τὴν Ἀετίου τοῦ πατρικίου καὶ στρατηγοῦ δύναμιν,

2. μὴ ὑπαχθ. τῇ αὐτοῦ κακ. om. A f. 4. ἄλλους δὲ ἐδήμυσεν
 add. ex b. 5. ἐτέρων τοὺς A, ἐτέρων δὲ τοὺς vulg. 8.
 ἀδεμίαν f. τὸ τούτου ἅγιον A, τὸ τοῦ ἁγίου vulg. 15.
 τὸν αὐτοῦ θρόνον A, τὸν θρόνον αὐτοῦ vulg. 19. καὶ στρα-
 τηγοῦ add. ex A.

in concilio consentibus, episcopus destinat: Severianum autem Scy-
 thopoleos episcopum, cum ipsius pravīs erroribus assentiri nolle, ci-
 vitate expulsus interfecit persecutionemque in eos, qui eius commu-
 nionem aversarentur, excitat, et quosdam quidem examinat tormentis,
 aliorum aedes igne depopulatur, adeo ut civitatis a barbaris devasta-
 tae faciem in ipsa civitate exhiberet. tandemque Athanasium sanctae
 resurrectionis diaconum summam eius in deum impietatum probris et
 reprehensionibus insectantem necavit crudeliter, sanctique corpus per
 urbem publice in ludibrium raptum canibus obiecit. Dominus vero
 Antiochiae et Iuvenalius Hierosolymorum episcopi in eremum secessu
 salutem consuluerunt. cum vero illa pestis viginti menses continuos
 Hierosolymitanam occupasset sedem, Marcianus, re comperta, ipsam
 comprehendendi iussit: at ille fuga Sinaeum in montem se recepit. ipso
 vero una cum sacrilege ordinatis eliminato, Iuvenalius in sedem sibi
 propriae restitutus.

A.C. 446 Antiochiae episcopi Basilii annus primus.

Hoc anno Valentinianus imperator Aetii patricii potestatem ni-
 miam Romae suspectam habens, Heraclio quodam eunucho adiutore

δολοφονεῖ τοῦτον, Ἡρακλείου τινὸς τῶν εὐνούχων συμπρά-
 ζαντος αὐτῷ. ὁ δὲ Ἄττιλας εὐτρεπίζετο πολεμῆσαι Μαρκια-
 νῷ μὴ ἀνεχομένῳ τὸν φόρον αὐτῷ παρασχεῖσθαι τὸν ὑπὸ
 Θεοδοσίου ταχθέντα. μεταξὺ δὲ κόρης τινὸς εὐπροποῦς ἕρα-
 5 σθεῖς, καὶ τὸν πρὸς αὐτὴν γάμον ἐπιτελῶν, οἰνωθεῖς τε σφό-
 δρα καὶ ὕπνῳ βαρυνθεῖς, αἵματος ἀθρόον διὰ ῥινῶν τε καὶ
 τοῦ στόματος ἐνεχθέντος, τελευτᾷ τὸν βίον. τὴν δὲ τσοαύτην
 αὐτοῦ δυναστείαν οἱ παῖδες τούτου διαδεξάμενοι καὶ στασιά-
 σαντες πρὸς ἀλλήλους, διαφθείρονται. οἱ μὲντοι γε κατὰ
 10 τὴν ἐψῶν Ῥωμαῖοι, Μαρκιανῷ βασιλεύοντος, πάσης ἀπήλαυον
 εἰρήνης καὶ δικαιοσύνης καὶ εὐφροσύνης. καὶ ἦν ἐκεῖνα τὰ
 ἔτη κυρίως χρυσᾷ τῇ τοῦ βασιλέως χρηστότητι, γαλήνης πάντα
 ἐπιχεχυμένης τὰ πράγματα.

Τούτῳ τῷ ἔτει Οὐαλεντινιανὸς ὁ τῆς Ῥώμης βασιλεὺς
 15 τῶν μὲν ὀρθῶν τῆς ἐκκλησίας δόγματων ἀντελαμβάνετο, πολ-
 λὴν δὲ τὴν παρανομίαν ἐν τῇ ἑαυτοῦ διεκέρχρητο διαίτη. εὐ-
 προπεστῆτι γὰρ γυναικὶ Εὐδοξίᾳ τῇ θυγατρὶ Θεοδοσίου τοῦ
 βασιλέως συνοικῶν ἀλλοτρίαις δαιμονιωδῶς ἐκέρχρητο. ὠμίλει
 δὲ συνεχῶς καὶ τοῖς τὰ περίεργα πρῶττουσι. διὸ καὶ ἀισχύ-
 20 στερ παραδίδεται θανάτῳ. Μαξίμου γὰρ τοῦ ἐπὶ Θεοδοσίου

5. οἰνωθεῖς τε A, οἰνωθεῖς δὲ vulg. 6. βαρηθεῖς — ῥινὸς A.
 10. ἀπήλαυον A, ἀπέλαυον a, ἀπολαύων f, ἀπέλαβον vulg. 12.
 κυρίως add. ex A e f. 14. βασιλεὺς A e f, βασιλεύων vulg.
 16. ἐκέρχρητο A. 19. δὲ add. ex A. 20. Μαξιμιανῷ A e.

adscito, ipsum dolis interficit. adversus autem Marcianum pactum a
 Theodosio tributum reddi non ferentem Attila bellum parabat. In-
 terea puellae, cuius forma liberalis omnino fuit, amore captus, dum
 nuptias cum illa celebrat, vino maxime madidus ac profundo somno
 gravatus, copioso subinde sanguinis profluvio e naribus atque ore
 erumpente, vitam finiit. tam amplam vero patris ditionem excipien-
 tes filii et ad invicem dissidentes profligantur. Romani porro qui
 partes orientis tenebant, summa pace, iustitia et gaudio, Marciano im-
 perante, fruebantur. et erant certe imperatoris benignitate aurea
 prorusa illa tempora, tranquillitate nimirum rebus omnibus su-
 perfusa.

Hoc anno Valentinianus Romae imperans recta quidem ecclesiae A. C. 447
 dogmata sustinebat, innumeris licet flagitiis quotidianum vitae usum
 respergeret. formosissimae siquidem uxori Eudoxiae Theodosii impe-
 ratoris filiae coniunctus, alienis mulieribus per artes daemónicas ab-
 utebatur. etiam curiosa sectantibus assidue conversabatur: quare
 foedissimo mortis genere plectitur. eius quippe Maximi, qui sub ma-

τοῦ μεγάλου τυραννήσαντος ἔργονος καὶ δμῶνυμος ἐν τοῖς
κατὰ τὴν Ῥώμην πατρικίοις τελῶν, ἔνδον τοῦ παλατίου γε-
νόμενος, τὸν Οὐαλεντινιανὸν ἀπέσφαξεν, καὶ τῇ Εὐδοξίᾳ βίᾳ
C συνεγένετο, καὶ τῆς βασιλείας ἐκράτησεν· δι' ὧν γὰρ τις
ἄμαρτάνει, δι' αὐτῶν καὶ παιδεύεται. ἐπὶ τούτοις ἡ Εὐδο- 5
ξία ἀχθομένη, καὶ μηδεμίαν βοήθειαν ἐκ τοῦ Βυζαντίου ἔσε-
σθαι αὐτῇ λογισαμένη, Θεοδοσίου τοῦ πατρὸς αὐτῆς τελευ-
τήσαντος καὶ Πουλχερίας, μεταπέμπεται Γιζέριχον εἰς Ῥώ-
μην, παρακαλοῦσα λυτρωθῆναι ἐκ τῆς τοῦ Μαξίμου τυραν-
V. 75 νίδος. Γιζερίχον δὲ στόλῳ μεγάλῳ ἐκπλεύσαντος εἰς Ῥώμην, 10
Μαξιμος φοβηθεὶς φυγῇ ἐχρήσατο. οἱ δὲ συνόντες αὐτῷ
ἀνέλκον αὐτὸν βασιλεύσαντα ἔτος ἓν. ὁ δὲ Γιζέριχος μηδενὸς
αὐτῷ ἀντιστάτος, εἰσηλθεν εἰς Ῥώμην τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ τῆς
σφραγῆς Μαξίμου, καὶ λαβὼν πάντα τὰ χρήματα καὶ τὰ τῆς
D πύλεις θεάματα εἰς τὰ πλοῖα ἐμβαλὼν, ἐν οἷς ἦσαν κειμήλια 15
ὀλόχρυσου καὶ διάλυθα ἐκκλησιαστικά, καὶ σκευὴ Ἑβραϊκὰ,
ἅπερ Οὐδέσπασιανὸς Τίτος μετὰ τὴν ἄλωσιν Ἱεροσολύμων εἰς
Ῥώμην ἤγαγεν, σὺν τούτοις λαβὼν καὶ Εὐδοξίαν τὴν βασι-
λισσαν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῆς, εἰς Ἀφρικὴν ἀπέλυσεν· καὶ
τὴν μὲν Εὐδοκίαν Ὀνωρίχῳ τῷ πρωτοτόκῳ υἱῷ αὐτοῦ συνέλεξεν- 20
ξεν, τὴν δὲ Πλακιδίαν ἄνδρα ἔχειν μαθὼν Ὀλίβριον τὸν πα-

1. ἔργονος A, ἔγγων vulg. 3. βίᾳ om. A e f. 9. Μαξι-
μιανοῦ e. 14. τὰ ante χρήμ. add. ex A. 17. Οὐδέσπασιανὸς
A, Οὐδέσπασιανοῦ vulg. 19. ἀπέλυσεν A, ἀπέπλευσεν vulg.

gno Theodosio tyrannidem fuerat aucupatus, nepos et eiusdem nominis
consors, inter patricios Romae adscitus, in palatium irruens Valenti-
nianum trucidavit, Eudoxiam vi oppressit et imperium obtinuit. et-
enim per quae peccat aliquis, per eadem castigatur. his afflicta Eu-
doxia, cum, Theodosio patre et Pulcheria iam extinctis, nullum sibi
Cpoli asfuturum auxilium expectaret, Gizerichum, ex Maximi tyrannide
eximi se deprecata, Romam advocat. eo cum ingenti classe Romam
adnavigante, deterritus Maximus fugae se committit: et a suis, cum
vix annum imperasset, interimitur. Gizerichus, nullo resistente, ter-
tio a caede Maximi die Romam ingreditur, direptisque omnibus urbis
divitiis, et cunctis eius ornamentis spectatu dignioribus in naves im-
positis, in quibus etiam fuit copiosa ecclesiae suppellex ex auro solido
et gemmis confata, et Hebraica vasa a Vespasiani filio Tito post
Hierosolymorum excidium Romam allata, et insuper Eudoxia impera-
trice eiusque filibus una secum abductis, in Africam navibus re-
meat: ibi demum Eudociam Honoricho filio suo maiori coniugio co-
pulat, Placidiam vero cum Olybrium patricium virum habere compe-

τρίκιον, μετὰ τῆς μητρὸς ἐφύλαξεν Εὐδοξίας. μαθὼν δὲ τὸν Μαξιμόν θάνατον Μαιωρίνος ἐβασίλευσεν ἔτη δύο, καὶ μετ' αὐτὸν Ἀβίτος τὴν τῆς Ῥώμης βασιλείαν ἐκράτησεν ἐνιαυτοὺς δύο, καὶ μετὰ τοῦτον Σεῦηρος ἔτη τρία, καὶ μετὰ τούτους P. 94
5 οὐκ ἔστιν βασιλεὺς, ἀλλὰ Ῥεμίμερ ἐδακίκει τὰ πρῶματα στρατηγῶν καὶ μεγάλην περικείμενος δύναμιν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐτελεύτησεν Εὐδοκία ἐν Ἱεροσολύμοις πολλὰ καταλείψασα ταῖς ἐκκλησίαις.

Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Μαρτυρίου ἔτος α'.

A.M. 5948

10 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐκάη ἡ Ῥάβεννα, καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας Β ἐσφάγη ὁ πατριῖος Ῥαμίτος εἰς Κλάσας. καὶ μεθ' ἡμέρας 13 ἐνικήθη Ἀβίτος ὑπὸ Ῥεμίμον, καὶ γέγονεν εἰς πόλιν Πλακετιάν εἰς Γαλλίους.

Τούτῳ τῷ ἔτει Μαρκιανὸς ὁ βασιλεὺς ἐτελεύτησεν πρὸ A.M. 5949
15 μῶς καλανθῶν Μαΐων· καὶ ἐβασίλευσε Λέων ὁ μέγας. αὐτῷ δὲ τῷ ἔτει ἀνενεώθη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὸ Γρατιανὸν βαλανιτὸν καὶ ἡ βασιλικὴ ἡ μεγάλη εἰς τὸ στοιχεῖον. πάνυ δὲ ἦν εὐλαβὴς καὶ φοβούμενος τὸν Θεὸν ὁ Μαρκιανός, ὅστις ἐν ταῖς λιταῖς τοῦ Κάμπου πεζὸς ἐξῆει, πολλὰ τοῖς δεομένοις C

1. τὸν Μαξ. θάν. A, τοῦ Μ. θ. vulg. 5. ἐδιόκει A, sed cfr. p. 126, 10. 12. locum aperte corruptum Goar. sic explendum censet: καὶ γέγονεν ἐπίσκοπος εἰς πόλιν (A f πόλεμον) Πλακετιάν, καὶ ἀπελθὼν εἰς Γαλλίας ἀπέθανεν. 16. τὸ Τραγιανὸν βαλ. A. 17. ἡ μεγάλη A, μεγάλη vulg. 18. ὁ add. ex A.

risset, una cum matre Eudoxia sub custodia tenuit. Maiorinus, audita Maximi morte, duos annos imperio potitur: eo sublato, Avitus pari annorum numero occupavit: post hunc Severus annos tres. post istos nullus Romae extitit imperator: verum Recimer dux exercitus, magna instructus potentia, rerum summam administravit.

Hoc etiam anno Eudocia, donis maximis in ecclesiis collatis, Hierosolymis decessit.

Antiochiæ episcopi Martyrii annus primus.

A. C. 448

Hoc anno Ravenna civitas igne consumpta est: et post dies paucos Ramitus patricius ad Clusas est interfectus: diesque abhinc undeviginti a Remico superatus est Avitus: factus autem Placentiæ civitatis episcopus, in Gallias profectus occubuit.

Hoc anno pridie Maias kalendas Marcianus imperator decessit, et A. C. 449 in imperio successit magnus Leo. eadem tempestate Gratiani balneum Alexandriæ reparatur et regia maior ad Stoechium. Marcianus porro valde pius religioso timore deum colebat, et processionibus ad Campum celebratis, pedes incedebat, et multis beneficiis sibi devinciebat egentes: quare his conspectis, non amplius sella sublatus, ut mos

εὖ ποιῶν· ὅθεν τοῦτον ὄρων ὁ πατριάρχης Ἀνατόλιος καὶ αὐτὸς οὐκ ἔτι φορεῖν φερόμενος, κατὰ τὸ ἔθος, ἐλιτάνευεν, ἀλλὰ πεζός.

Τούτῃ τῇ ἔτει Τιμόθεος ὁ Αἰλουρος μαγγανεῖα χρῆσάμενος, τυκτός ἐν τοῖς κελλίοις τῶν μοναχῶν περιήρχετο, ἐξ 5 ὀνόματος καλῶν ἕκαστον. τοῦ δὲ ἀποκριναμένου ἔλεγεν· ἐγὼ ἄγγελός εἰμι, καὶ ἀπεστάλην εἰπεῖν πᾶσιν ἀποστῆναι μὲν τῆς κοινωνίας Προτερίου καὶ τῶν ἐν Χαλκηδόνι, Τιμόθεον δὲ τὸν Αἰλουρον ἐπίσκοπον προχειρίσασθαι Ἀλεξανδρείας.

D Τῇ δ' αὐτῇ ἔτει Εὐδοξία ἡ θυγάτηρ Θεοδοσίου τοῦ βα- 10 σιλέως, γυνὴ δὲ Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ τρίτου μετὰ μιᾶς θυγατρὸς Πλακιδίας, γυναικὸς Ὀλυβρίου, ἐπανῆλθεν ἐξ Ἀφρικῆς· ἡ γὰρ Εὐδοκία τῇ νύμφῃ Γιζερύχου Ὀνωρίχῃ ἐζεύχθη καὶ οὐκ ἐπανῆλθεν.

A.M. 5950 Ῥωμαίων βασιλέως Λέοντος ἔτος α'.

15

P. 95 Τούτῃ τῇ ἔτει Λέων ἐβασίλευσεν, Θραξ τῷ γένει, τρι-

V. 76 βουῖνος τὴν Ἀσίαν, μηνὶ Φεβρουαρίῳ ἰνδικτιῶνος ια' στεφθεῖς ὑπὸ Ἀνατολίου τοῦ πατριάρχου.

Τῇ δ' αὐτῇ ἔτει σεισμὸς φοβεροῦ γενομένου ἐν Ἀντιο- 20 χεῖα, σχεδὸν πᾶσα ἡ πόλις κατέπεσεν. ἦλθεν δὲ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καμηλοπάρδαλις καὶ ταυρέλαφοι καὶ ἄλλα θηρία. σὺν αὐτοῖς καὶ ὁ Τιμόθεος, ὁ ἐπίκλην Αἰλουρος, τὴν Ἀλεξαν-

17. ια'] ι' A.

tunc ferebat, sed pedibus quoque iter agens Anatolius patriarcha pro-
cessionum supplicationes obibat.

Hoc etiam anno Timotheus Aelurus praestigis et fraudibus usus, monachorum cellas nocturnus ambulator circumibat, nominatim singulos vocans: cui cum responderet quispiam, referebat ille: ego sum angelus: et ut a Proterii communionem et ab iis, quae Chalcedone sunt acta, cuncti abstineant, et subinde Timotheum Aelurum Alexandriae constituent episcopum, enunciatum sum missus.

Hoc eodem anno Eudoxia Theodosii imperatoris filia, Valentiniani vero tertii coniux, cum Placidia filiarum altera, Olybrii uxore, ex Africa remeavit: Eudocia siquidem Honoricho Gizerichi filio matrimonio iuncta non rediit.

A. C. 450 Romanorum imperatoris Leonis annus primus.

Hoc anno Leo, genere Thrax, dignitate tribunus, imperator saluatur, mense Februario, indictione decima, et ab Anatolio patriarcha coronatur.

Hoc anno maximo terrae motu Antiochiae facta, tota ferme civitas corruit. Alexandriam porro camelopardalis, taurelaphi et alia ferarum monstra sunt illata: simulque cum illis Timotheus, cognomento Ae-

δρέων πόλιν διετάραττεν· κλήθη γὰρ ἀτάκτων ἀνδρῶν ὠνη-
 σάμενος, τυραννικῶς τὸν θρόνον Ἀλεξανδρείας ἐκράτησεν,
 καὶ καθηρημένος ὢν, ὑπὸ δύο καθηρημένων χειροτονεῖται.
 ἐπιτεῦθεν πάντα τὰ σκάνδαλα ἀνεφύη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. πάν-
 5 των γὰρ τῶν τῆς οἰκουμένης ἱερέων τὸν ὄρον τῆς ἐν Χαλκῆ- B
 δόμῳ συνόδου ἀποδεξαμένων, οὗτος ὁ μαρὸς μετὰ λύττης τι-
 νὸς ἀσχέτου ταύτην κωδύβριζεν, καὶ χειροτονίας ἐπισκόπων
 ἐποίει ἀχειροτόνητος ὢν, καὶ βίπτισμα ἐπειτέλει πρεσβύτερος
 μὴ ὢν. ὁ δὲ μακάριος Προτέριος αἰσθόμενος τὴν κατ' αἰ-
 10 τοῦ σκευαζομένην ὑπὸ τοῦ Αἰλούρου ἐπιβουλὴν, δίδωσιν τό-
 πον τῇ θεγῆ, καὶ τῷ σεπτῷ προσφεύγει βαπτιστηρίῳ ἐν τῇ
 πρώτῃ τῆς πασχαλίας ἡμέρᾳ. ὁ δὲ τοῦ Ἀντιχριστοῦ πρό-
 δρομος μὴ αἰδεσθεὶς μήτε τὴν ἁγίαν ἡμέραν, μήτε τοὺς σε-
 βασμίονος τόπους, ἀποστείλας κυττασφάζει τὸν ἀνεύθυνον ἀρ-
 15 χιερέα μετὰ καὶ ἄλλων ἕξ τῶν σὺν αὐτῷ. καὶ σχοινοῖς πε- C
 ρισύραντες τούτου τὸ λείψανον ἀπὸ τῆς ἁγίας ἐξέβαλον κο-
 λυμβήθρας, καὶ πομπεύσαντες αὐτὸ κατὰ πᾶσαν τὴν πόλιν,
 ἤκιζον ἀνηλεῶς· τέλος πυρὶ κατέκαυσαν καὶ τὴν σποδὸν
 τῷ ἀέρι παρέπεμπον.

2. τυραννικῶς — — καθηρ. ὢν om. f. 13. μήτε τὴν A, μὴδὲ
 τὴν vulg. 17. πᾶσαν add. ex A. 18. ἤκιζον ἀνηλεῶς A,
 ἤκιζον αὐτὸ ἀνηλεῶς vulg. τέλος πυρὶ A f, τέλος αὐτὸ κατὰ
 τὴν πόλιν πυρὶ vulg. τὴν σπ. A, τὸν σπ. vulg. 19. τῷ
 add. ex A. προσέπεμπον e f.

Iorus, Alexandrinam urbem turbavit. coempta quippe siccariorum
 manu, sedem Alexandrinam invasit tyrannice, et omni ecclesiae gradu
 deiectus, a duobus pariter ecclesiastica dignitate extorribus episco-
 pis ordinatur. hinc cuncta, quae Alexandriam vexaverunt, scandala
 originem habere. cunctis enim per universum orbem sacris viris
 Chalcedonensis concilii decretum admittentibus, perversus ille rabie
 quadam effreni motus, contumelias in illud evomere non verebatur:
 profanus et ordinis expers, episcoporum consecrationes perficiebat:
 et qui ne presbyter quidem, alios collato baptismo initiabat. cae-
 terum paratas sibi ab Aeluro insidias beatus Proterius praesentens,
 locum dat irae, et primo Paschalis celebritatis die ad venerandum
 baptisterium confugit. at vero praecursor antichristi neque sacrae so-
 lemnitatis diem, neque veneranda loca reveritus, misit, qui praesulem
 prorsus innoxium cum sex aliis, qui cum illo erant, interficerent. hi
 corpus pontificis funibus alligatum extra sancti Iovaci septa rapue-
 runt et per civitatem ignominiose circumductum inhumane penitus
 et impie attraxerunt, et illud demum ignibus absumpserunt, cine-
 ribus in aërem dispersis.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἠνέχθη τὸ λείψανον τῆς ἁγίας Ἀναστασίας ἀπὸ Σερμίου καὶ κατετέθη ἐν τῷ ναῷ αὐτῆς ἐν τοῖς Δομνίκοις ἐμβόλοις. Τιμόθεος δὲ ὁ Αἰλουρος τὰ συγγράμματα Κυρίλλου τοῦ μεγάλου μὴ ἐκδοθέντα εὐρῶν ἐνούθευσεν ἐν πολλοῖς τόποις, ὡς ἰστορεῖ Πέτρος ὁ πρεσβύτερος Ἀλεξαν-
D δρείας.

A.M. 5951 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Γενναδίου ἔτος α'.
Ἀλεξανδρείας ληστρικῶς ἐκράτησεν Τιμόθεος Αἰλουρος
δύο ἔτη.

Τούτῳ τῷ ἔτει μαθὼν Λέων ὁ βασιλεὺς τὸν ἄδικον θά-
νατον Προτερίου καὶ τὴν τοῦ Αἰλούρου ἄθεσμον προαγωγήν,
πέμψας Καισάρειον ἐγλωσσοτόμησεν καὶ ἀμφοτέρους ἐξώρι-
σεν, ὡς κοινωνήσαντας τῷ φόνῳ Προτερίου. Τιμόθεῳ δὲ
P. 96 τῷ ἀνιέρῳ οὐκ ἐπεξῆλθεν, τὴν ἐπ' αὐτῷ κρίσιν ἐπισκόποις εἰ-
πὼν ἀρμόζειν. 15

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ Ζήνων ἐξεύχθη Ἀριάδῃ τῇ θυγα-
τρὶ Λέοντος.

A.M. 5952 Τούτῳ τῷ ἔτει γράμματα πρὸς τοὺς ἐκάστης ἐπαρχίας
V. 77 ἐπισκόπους ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς, γράψαι αὐτῷ τὴν οἰκίαν
γνώμην αὐτῶν πρότερον, εἰ τοῖς ἐν Χαλκηδόνι ὀρισθεῖσιν ἀρέ-
20 Βσκοιντο, καὶ περὶ τῆς τοῦ Αἰλούρου χειροτονίας τί λέγοιεν;

2. ἀπὸ Σερμίου A, ἀπὸ τοῦ Σ. vulg. 3. Δομνείου A, Δομνεί-
γου f. 12. Καισάρειον A, Καισσαριον vulg. 16. τῷ A, τοῦ-
τῳ vulg. 20. πρότερον, εἰ τοῖς A a e f, πότερον ἐν vulg.

Eodem anno sanctae Anastasiae corpus Sirmio delatum, in eius templo ad Domnici porticus depositum. Timotheus autem Aelurus, Cyrilli magni opera nondum in lucem edita nactus, ea plerisque locis adulteravit, ut Petrus presbyter Alexandrinus testatur.

A. C. 451 Cpoleos episcopi Gennadii annus primus.
Alexandriae sacram sedem usurpavit Timotheus Aelurus an-
nos duo.

Hoc anno Leo imperator de iniusta Proterii caede et iniqua Aeluri promotione certior factus, misit Caesarium, et linguis mutilatis relegavit eos, qui Proterii caedi communicaverant. in profanum vero Aelurum non animadvertit, iudicium de eo ad episcopos pertinere pronuncians.

Hoc etiam anno Zeno Ariadnae Leonis filiae matrimonio iunctus est.

A. C. 452 Hoc anno ad singulos omnium provinciarum episcopos litteras dedit imperator, ut propriam ipsi renunciarent sententiam: num Chalcedonensis concilii decretis acquiescerent, et de Aeluri promotione

ἐν οἷς καὶ τῷ ἁγίῳ Συμεῶνι τῷ Στυλίτῃ καὶ Βάρδῃ τῷ μοναχῷ καὶ Ἰακώβῳ θαυματουργῷ διαμαρτυρούμενος, ὡς τῷ θεῷ τῶν ὄλων παρέχειν μέλλοντας τὴν κρίσιν τῶν ἀμφοισβητουμένων ποιήσασθαι. οἱ δὲ παμψηφεί ὁμοφρόνως κυροῦσι μὲν 5 τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον ἁγίαν εἶναι, καὶ τὸν ὑπ' αὐτῆς ἐκτεθέντα ὅρον ἀποδέχονται. Τιμοθέου δὲ συμφώνως καταψηφίζονται, ὡς φρονέως καὶ αἰρετικοῦ. ἐσπούδασε δὲ καὶ Γεννάδιος πρὸς τὸν βασιλέα ἐκδικῆσαι τὰ τολμηθέντα. ἀντεπράττετο δὲ αὐτῷ Ἀσπαρ ὁ Ἀρειανός. ὁ δὲ εὐσεβῆς βασιλεύς τὸν μὲν Αἰλουρον ἐξώρισεν εἰς Γάγγραν, ἔνθα ποτὲ καὶ ὁ Διόσκορος ὁ τούτου διδάσκαλος. ὁ αὐτὸς δὲ κάκει 10 ἤρξατο παρασυναγωγὰς ποιεῖν καὶ ταραχὰς, αἷς μαθῶν ὁ βασιλεύς, μετεξώρισεν αὐτὸν ἐν Χερσῶνι. Τιμόθεος δὲ ἄλλος, ὁ ἐπίκλην Λευκός, ὁ καὶ Σαλοφακίαλος, ὁρθόδοξος καὶ ἀγαθός ἀνὴρ, ὑπὸ πάντων φιλούμενος, ἐχειροτονήθη ἀντ' αὐτοῦ ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας.

Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Τιμοθέου Λευκοῦ ἔτος α'. A.M. 5953

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰουβενάλιος ὁ ἀγιώτατος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων ἐτελεύτησεν, καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἐχειροτονήθη Ἀναστά-

5. ἐν Χαλκ. σύνοδον Α, ἐν Χαλκ. ἁγίαν σύνοδον vulg. τὸν — ἐκτεθέντα ὅρον Α α, τῶν — ἐκτεθέντων ὅρων vulg. 10. ποτὲ καὶ add. ex Α. 11. κάκει Α, ἐκεῖ vulg. 14. ὁ ἐπίκλην Α, ἐπίκλην vulg. ὁ καὶ Σαλ. Α, καὶ ὁ Σαλ. vulg.

quid sentirent? sancto insuper Symeoni Stylitae et Bardae monacho, tum Iacobo miraculorum patratori scripsit, quasi deo rerum omnium domino rationem reddituros, de controversis rebus ut iudicium facerent, cunctos obtestatus. illi una voce communici sensu coactam Chalcedone synodum sanctam esse firmant et expositis ab ea definitionibus mentem submittere profitentur: parique sententia, seu perpetrata caedis reum et haeticum, Timotheum damnant. ad haec, ut quae nefarie perpetrata condignae subicerentur ultioni, studium omne penes imperatorem Gennadius adhibuit: adversae licet parti oppositus faveret Aspar Arianus. porro pientissimus imperator Gangras, quo Dioscorus eius magister fuerat deportatus, Aelurum relegavit. is vero conventicula celebrare et turbas illic movere denuo coepit: quorum certior factus imperator, hominem in Chersonem relegavit. alius autem Timotheus, cognomento Leucus, qui et Salophacialus, vir de rebus fidei recte sentiens et ob morum probitatem omnibus carus, in prioris locum episcopus Alexandriae ordinatus est.

Alexandriae episcopi Timothei Leuci annus primus.

A. C. 453

Hoc anno Iuvenalis sanctissimus Hierosolymorum episcopus diem

σιος. καὶ τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἐκοιμήθη καὶ Συμεὼν ὁ μέγας Στυλίτης, ὁ τῆς μάνδρας πρῶτος, καταδείξας τὴν τοιαύτην ἀρετὴν καὶ σημειοφόρος γενόμενος.

A.M. 5954 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐμπρησμός μέγας γέγονεν ἐν Κωνσταντι-
P. 97 νουπόλει τῇ δευτέρῃ τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς Ἰνδικτιῶνος ἐέ 5
ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ νεωρίου, καὶ φθύσας ἕως τοῦ ναοῦ τοῦ
ἀγίου Θεωμᾶ τῶν Ἀμαντίου. Μαρκιανὸς δὲ οἰκονόμος ἀνελ-
θὼν εἰς τοὺς κεράμους τῆς ἀγίας Ἀναστασίας κατέχων τὸ
εὐαγγέλιον εὐχαῖς καὶ δάκρυσι ἀβλαβῆ τὸν οἶκον διεφύ-
λαξεν.

10

A.M. 5955 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐσφάγη Μαιωρῆνος εἰς Ταρτίωνα ὑπὸ
'Ρεμικίου πατρικίου, καὶ ἐπῆρθη εἰς βασιλέα Σεῦηρος καὶ
Σερπέντιος νῶνας Ἰουλίαις.

B Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ζωγράφοι τινὸς τὸν σωτήρα γράψαι
τόλμησαντος καθ' ὁμοιότητα τοῦ Διός, ἐξηράνθη ἡ χεὶρ, ὃν 15
ἐξαγορεύσαντα δι' εὐχῆς ἰάσατο Γεννάδιος. φασὶ δὲ τινες
V. 78 τῶν ἱστορικῶν, ὅτι τὸ οὐλον καὶ ὀλιγότριχον σχῆμα ἐπὶ τοῦ
σωτήρος οἰκειότερόν ἐστιν. τοῦ δὲ Γενναδίου τῇ νυκτὶ εὐχο-
μένου ἐντὸς τοῦ θύσιαστηρίου, ἰδεῖν λέγεται φάντασμα δαι-
μονίου, ᾧ καὶ ἐπιτιμήσας ἤκουσεν αὐτοῦ κράζοντος, ὡς αὐ- 20
τοῦ μὲν ζῶντος ἐνδίδωσι, μετὰ δὲ θάνατον αὐτοῦ κρατῆσει

16. ἐξαγορεύσαντα A, ἐξηγορ. vulg. 20. ᾧ καὶ A, ὃ καὶ vulg.

ultimum obiit, in cuius locum sacro ritu Anastasius suffectus est. eodem quoque anno quievit Symeon magnus Stylita, coetus monastici celebratissimus, qui eiusmodi virtutis exemplum factus prae reliquis antesignanus exhibuit.

A. C. 454 Hoc anno Septembris mensis die secundo, indictione decima quinta, Cpoli magnum contigit incendium, cuius principium a navali, et ad sancti Thomae Amantii fuit progressus. Marcianus autem oeconomus, consensu sanctae Anastasiae templo, manibus tenens evangelium, precibus et lacrymis sanctam aedem illaesam servavit.

A. C. 455 Hoc anno Maiorinus ad Dertonam a Recimere patricio iaterinptus est: et nonis Iuliis Severus et Serpentius ad imperii culmen elevatus.

Hoc eodem anno pictoris cuiusdam Iovis specie salvatoris faciem referre ausi manus exaruit: facinus vero confessum Gennadii preces sanaverunt. historicorum vero nonnulli crispas et raras crines ad effingendam salvatoris faciem magis decentes autumant. caeterum Gennadius ad altare orans daemoneis spectrum noctu vidisse fertur, quem cum increpasset, clamantem audivit: eo quidem vivente se cedere, sublato vero, ecclesia quaqua versus se potiturum. haec veri-

πάντως τῆς ἐκκλησίας· ὕπερ δείσας Γεννάδιος πολλὰ ὑπὲρ
τούτου τὸν Θεὸν ἐδυσώπει.

Τῆ δ' αὐτῆ ἔτει καὶ Στούδιος τὸν ναὸν ἔκτισεν τοῦ C
Προδρόμου, καὶ μοναχοὺς ἐκ τῆς μονῆς τῶν Ἀχοιμήτων ἐν
5 αὐτῇ κατέστησεν. καὶ γρατίσιμος πραιπόσιτος τὸν ναὸν τοῦ
ἁγίου Κυριακοῦ ἔξω τῆς Χρυσῆς πόρτης ἔκτισεν, καὶ ἀπετά-
ξατο ἐν αὐτῇ.

Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Ἰουβενάλιου ἔτος α'.

A.M. 5956

Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ Λέων ὁ βυσιλεὺς Ζήνωνα τὸν γαμβρὸν
10 στρατηγὸν τῆς ἐφίας πάσης πεποίηκεν, καὶ Βασιλίσκον τὸν D
ἀδελφὸν Βερίνης τῆς ἀγούστης στρατηγὸν τῆς Θρακίης. Ζή-
νων δὲ ἐλθὼν εἰς Ἀντιόχειαν, εὗρεν ἐπίσκοπον ἐν αὐτῇ τὸν
ἱερὸν Μαρτυρίου. Πέτρος δὲ ὁ Γναφεὺς ἠκολούθει τῷ Ζή-
νωνι πρεσβύτερος ὢν τοῦ ἐν Χαλκηδόνι ναοῦ Βάσσης τῆς
15 μάρτυρος· ὃς καὶ πείσας Ζήνωνα συνεργῆσαι αὐτῇ μισθοῦ-
ται τοῦ Ἀπολλιναρίου τινὰς ὁμοδόξων, καὶ θορύβους μυρί-
ους ἐγείρει κατὰ τῆς πίστεως καὶ Μαρτυρίου τοῦ ἐπισκόπου·
καὶ ἀναθεματίζει τοὺς μὴ λέγοντας τὸν Θεὸν σταυρωθῆναι,
καὶ σχίσας τὸν λαὸν Ἀντιοχείας προστίθῃσιν ἐν τῷ τρισαγίῳ
20 ὕμνῳ τό· ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς· ὕπερ ἕως σήμερον ἔκ-
τοτε καιροῦ παρὰ τοῖς Θεοπασχίταις ἐκράτησε λέγεσθαι. Μαρ- P. 98

5. Γρατίσιμος A, Γρατήσιμος vulg.

10. πάσης add. ex A.

13. Κναφεὺς A.

tus Gennadius, ut piaculum averteretur, crebras ad deum preces
fudit.

Hoc etiam anno Praecursoris templum Studius extruxit et tradu-
ctos ex Insomnium mansione monachos in eo posuit. gratissimus quo-
que praepositus sancti Cyriaci extra portam aream erexit aedem, in
qua ipse mundo nuncium remisit.

Hierosolymorum episcopi Iuvenalii annus primus.

A. C. 456

Hoc anno Leo imperator Zenonem generum ducem orientis in-
stituit et Basiliscum Verinae angustae fratrem Thraciae pariter du-
cem. Zeno vero Antiochiam profectus, sacrum Martyrium in ea com-
perit episcopum. Petrus autem Fullo etiam in templo Bassae marty-
ris Chalcedonensis presbyterio fungens Zenonem sequebatur. is im-
plorata Zenonis opera nonnullos ex Apollinariii asseclis mercede con-
ductos sibi coniungit, et innumeros tumultus contra fidem et Marty-
rium episcopum excitat: anathemate etiam ferit, qui non asserent,
deum cruci suffixum, populoque demum in duas partes Antiochiae
discisso addit ter sancto hymno: qui crucifixus es pro nobis: quae
voces ab eo tempore in hodiernum usque diem a Theopaschitis usur-

τύριος δὲ πρὸς Λέοντα τὴν βασιλέα παρεγένετο, καὶ ἀπεδέ-
 χθη μετὰ πολλῆς τιμῆς, σπουδῇ Γενναδίου Κωνσταντινουπό-
 λως ἐπισκόπου. ἐπανελθὼν δὲ ἐν Ἀντιοχείᾳ καὶ εὐρῶν
 τοὺς λαοὺς στασιάζοντας, καὶ Ζήνωνα τούτοις συμπαράττοντα,
 ἐπ' ἐκκλησίας τὴν ἐπισκοπὴν ἀπέταξάτο, εἰπὼν· κλήρω ἀνυ- 5
 ποτάκιω, καὶ λαῶ ἀπειθεῖ, καὶ ἐκκλησίᾳ φερυπωμένη ἀποιύ-
 τομαι, φυλάττων ἐαυτῷ τὸ ἀξίωμα τῆς ἱερουσύνης. τούτου
 δὲ ἐποχωρήσας, Πέτρος ὁ Γραφεὺς τῷ θρόνῳ Ἀντιοχείας
 ἐπεπήδησεν, χειροτονήσας εὐθὺς Ἰωάννην Ἀραμείας ἐπίσκο-
 πον ἀπὸ καθαιρέσεως ὄντα. γρούς δὲ ταῦτα Γεννάδιος ἅπαντα 10
 τῷ βασιλεῖ ἀνατίθεται· καὶ κελεῖει Πέτρον τὸν Γραφεῖα
 ἐξορισθῆναι. ὅπερ ἀκούσας ὁ Πέτρος φυγῇ τὴν ἐξορίαν διέ-
 φηγεν· ψήφῳ δὲ κοινῇ Ἰουλιανὸς τις ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας
 προεχειρίσθη.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει μετετέθη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁ προφήτης 15
 Ἐλισσαῖος πρὸ πέντε εἰδῶν Μαΐων ἐν τῇ μονῇ Παύλου τοῦ
 Λεπροῦ. λεπρὸν γὰρ ἴασατο, καὶ λεπρὸν ἐποίησεν, καὶ εἰς
 C τὰ τοῦ Λεπροῦ ἐτέθη.

A.M. 5957 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐκτίσθη τὸ τετράστων τοῦ ἁγίου Ἰωάν-

1. τὸν add. ex A. 3. εἰς Ἀντιόχειαν A e. 5. τὴν ἐπισκο-
 πὴν suprascripto τῇ ἐπισκοπῇ A. 6. φερυπωμένη A, ἐρῶν.
 vulg. 10. καθαιρέσεως A, καθαιρέσεων vulg. 19. τετρά-
 στων e, τέρας τὸ ὄν A f, τετράγωνον vulg.

pari consueverunt. Martyrius porro ad imperatorem Leonem profe-
 ctus, Gennadii Cpoleos praesulis commendationibus multo cum honore
 suscipitur. Antiochiam deinde reversus, cum populi factiones varias
 easdemque tumultibus comperisset agitatae et Zenonis favore fortiores,
 in ecclesiae conventu cessit episcopatu, verbis usus huiusmodi: clero
 inobedienti, populo contumaci et ecclesiae sordibus infectae nuncium
 remitto: solaque sacerdotii dignitate mihi reservata, episcopale mu-
 nus depono. eo secedente, Petrus Fullo in Antiochiae thronum insi-
 liens confestim Ioannem quemdam degradatione damnatum ordinat
 Arameae episcopum. nuncio de his accepto, Gennadius cuncta refert
 ad imperatorem, qui Petrum Fullonem exilio plectendum pronunciat:
 quod cum Petrus audisset, ipse fuga proprium exilium evitat: mox-
 que communibus suffragiis Iulianus quidam Antiochiae episcopus in-
 stitutus est.

Hoc etiam anno, quinto idus Maias, Elisaei prophetae corpus
 Alexandriam delatum in Pauli Leprosi monasterio reponitur. sanavit
 ille leprosum, alii lepram induxit, et in aede a Leproso erecta re-
 conditus est.

A.C. 457 Hoc anno S. Ioannis nomine quadrafigura constructum opus

νου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ τὸ ἀγαστήριον· καὶ Ἐπιτάβιζος πρὸ V. 79
δημόσιον βαλανεῖον ἀπεδόθη τῇ πόλει. τοῦτοις δὲ τοῖς χρό-
ναις καὶ Δανιὴλ ὁ Στυλίτης ἐν τῷ Ἀνάπλω τῷ στύλῳ ἐπέβη
ἀνὴρ Θανυώσιος. Ἰωάννης δὲ ὁ ὑπατικός, ὁ ἐπικλῆν τῶν Βιγ-
5 κομάλου, δυσωπήσας Βασιανὸν τὸν ὄσιον, παρ' αὐτῷ ὡς μο-
ναχὸς ἐτέτακτο. προήρχετο δὲ αἰεὶ ἐν τῷ παλατίῳ ὡς εἰς
τῶν συγκλητικῶν· καὶ ἀναχωρῶν μέχρι τῆς μονῆς τοῦ Βα-
σιανοῦ, ὡς ὑπατικός ὠψικεύετο· ἔνδον δὲ γενόμενος· εὐθὺς
τὴν μοναδικὴν σισύραν περιβαλλόμενος, μαγειρείου καὶ στυύ-
10 λου καὶ τῶν παρακλησίων τὴν διακονίαν ἐπλήρου.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Ἀνθιμος καὶ Τιμοκλῆς οἱ τῶν τροπα-
ρίων ποιηταὶ ἐγνωρίζοντο.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει κατὰ πρεσβείαν τῆς συγκλήτου Ῥώμης
ἀπέστειλεν Λέων ὁ βασιλεὺς Ἀνθιμον τὸν γαμβρὸν Μαρκια-
15 νοῦ τοῦ προβασιλεύσαντος βασιλέα ἐν Ῥώμῃ, ἄνδρα χριστι-
ανικώτατον καὶ εὐσεβεῶς τὴν βασιλείαν ἰδύνοσα.

Τούτῳ τῷ ἔτει σημεῖον ἐφάνη ἐν τῷ οὐρανῷ, νεφέλη A. M. 5958
ὡσπερ σάλπιγγος ἐκτύπωμα ἔχουσα ἐπὶ ἡμέρας μ' καθ' P. 99
ἑσπέραν.

1. Ἐπιτάβιζος a. 4. ὁ Ὑπατ. A, καὶ Ὑπ. vulg. 6. αἰεὶ om.
A. ὡς εἰς τῶν συγκλητικῶν A f, εἰς τὸν συγκλητικόν vulg.
11. τῷ δ' αὐτῷ — ἐγνωρίζοντο om. A. 14. γαμβρὸν Μαρ-
κίανου A, γαμβρὸν τῶν Μαρκ. vulg. 18. καθ' ἑσπέραν
om. A.

Alexandriae, et baptismo lustrandis adiunctum aedificium: Heptabizus
etiam publicum balneum civitati restitutum. his etiam temporibus Daniel
Stylita, vir plane mirandus, columnam in Anaplo positam conscendit.
Ioannes porro vir consularis, cui a Bingomalis cognomen, sanctum Ba-
sianum deprecatus, apud eum in monachorum normam vivendi rati-
onem instituit. curiae porro assiduus frequentator in senatorum nu-
mero considebat: et ut consularis magno clientum stipatus comitatu
in Basiani monasterium saecedebat. in monasterium e senatu receptus
et monastica sisyra coopertus, culinae, stabuli, et vilium huiusmodi
obibat ministerium.

Hoc etiam anno Anthimus et Timocles tropariorum poetae flo-
rebant.

Hoc eodem anno senatu Romano per legatos postulante, Anthi-
mum Marciani decessoris sui generum, virum alioquin Christianis
dogmatibus probe instructum et imperii munus piissime administran-
tem, Leo imperator imperatorem Romae designavit.

Hoc anno prodigium in caelo per dies quadraginta sub vesperam A. C. 458
visum est, nubes videlicet in tubae speciem efformata.

- A.M. 5959 Τούτῳ τῷ ἔτει * ἐστράτευσεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἄνδρας
 τρισχιλίους, καὶ ὁ μέγας λάκκος ἐκτίσθη εἰς τὰ Ἰωάννου
 Β καὶ τὰ δύο βαλανεῖα, ἡ ὑγεία, καὶ ἡ ἰασίς· καὶ ὁ πο-
 ταμὸς ὠρύχθη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀπὸ τῆς Χερσοῦ ἕως τοῦ Κο-
 πρεῶνος. 5
- A.M. 5960 Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰσοκάσιος ὁ κοιαιστῶρ Ἀντιοχείας, ὁ
 καὶ φιλόσοφος, διεβλήθη τῷ βασιλεῖ, ὡς Ἕλληνας· καὶ ἐκέλευ-
 σεν ὁ βασιλεὺς ἐξετασθῆναι αὐτὸν παρὰ τῷ ἐπάρχῳ τῶν
 πραιτωρίων ἐν Κωνσταντινουπόλει. ἐνεχθέντος δὲ αὐτοῦ ἐν
 τῇ Ζευξίππῳ δεδεμένου ὀπισθάγκωνα, ἔφη πρὸς αὐτὸν Που- 10
 σεως ὁ ἐπαρχος· ὄρῳ σεαυτὸν, Ἰσοκάσιε, ἐν ποίῳ σχήματι
 καθέστηκας; ὁ δὲ εἶπεν· ὄρῳ, καὶ οὐ ξενίζομαι· ἄνθρω-
 πος γὰρ ὢν ἀνθρωπίναις ἐπέπεσον συμφοραῖς· ἀλλὰ δίκαι-
 C σον ἐπ' ἐμοί, ὡς ἐδίκαιες σὺν ἐμοί, καὶ ταῦτα ἀκούσας ὁ
 δῆμος εὐφῆμησε τὸν βασιλέα. καὶ μαθὼν ὁ βασιλεὺς ἐχάρη. 15
 καὶ ἀπέλυσεν αὐτὸν εἰς τὴν ἰδίαν χώραν.
- A.M. 5961 Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Ἰουλιανοῦ ἔτος α'.
- Τούτῳ τῷ ἔτει Λέων ὁ βασιλεὺς κατὰ Γιζεριχόν τοῦ
 V. 80 τῶν Ἀφρων κρατοῦντος στόλον μέγαν ἐξοπλίσας ἀπέστειλεν. ὁ

3. ἡ ἰασίς A a c, ἡ δεκάστασις vulg. (error hand dubie natus, quia legi videbatur: ἴ ασις, ut recte monet Goar.) 4. Χερ-
 σεῦ A e. Κοπρεῶνος A, Κοπρῶνος a, Κυπρεῶνος e, Κυ-
 πρώωνος vulg. 8. ἐπάρχῳ — ἐπαρχος A, ὑπάρχῳ — ὑπαρχος
 vulg. 10. Πουσεός e. 13. ἐπέπεσα e. 18. τοῦ add.
 ex A.

- A. C. 459 Hoc anno tria hominum millia in expeditionem
 misit. magna etiam cisterna ad Ioannis aedes extracta: balnea quo-
 que duo, uni nomen sanitas, alteri iasis: et Alexandriae fluvius a
 Cherso ad Cypronem fovea excavata deductus.
- A. C. 460 Hoc anno Isocasius quaestor Antiochiae, qui et philosophus, quasi
 gentiles ritus professus apud imperatorem est delatus: qui a praetor-
 iorum Cpoleos praefecto virum examinari iussit. eum itaque mani-
 bus retro devinctis in Zeuxippum deductum ita compellat Puseus
 praefectus: viden' Isocasi, quo habitu nunc astes? respondet ille:
 video: neque moveor. nam homo, cum sim, in humanas calamitates
 incidi. caeterum age mecum ut iudex, ut una mecum olim iudica-
 sti. his auditis, imperatori faustis vocibus acclamat populus: quo
 comperto laetus imperator eum in propriam provinciam remisit.
- A. C. 461 Antiochiae episcopi Iuliani annus primus.

Hoc anno Leo imperator ingentem classem et valide instructum
 exercitum adversus Gizerichum, qui Africam obtinebat, emisit. Gi-
 zerichum quippe, defuncto Marciano, multa mala intulit in provincias

γὰρ Γιζερίχος μετὰ τὴν τελευταίην Μαρκιανού πολλὰ δεινὰ D
 ἐνεδείξατο ἐν ταῖς ὑπὸ τὴν τῶν Ῥωμαίων βασιλείαν χώραις,
 λιγίζομενος καὶ αἰχμαλωτίζων πολλοὺς καὶ τὰς πόλεις κατα-
 σκάπτων. ὅθεν ζήλω κινήθεις ὁ βασιλεὺς ἐκ πάσης τῆς ἀνα-
 5 τολικῆς θαλάσσης ἑκατὸν χιλιάδας πλοίων ἀθροίσας, καὶ στρα-
 τῶν καὶ ὄπλων ταῦτα πληρώσας, κατὰ Γιζερίχον ἀπέστειλεν.
 φασὶ γὰρ αὐτὸν αἰ̄ κεντηνάρια δεδαπανηκέναι χρυσοῦ ἐν
 τούτῳ τῷ στόλῳ. στρατηγὸν δὲ καὶ ἔξαρχον τοῦ στόλου κα-
 τέστησεν Βασιλίσκον τὸν Βερίνης τῆς ἀγούστης ἀδελφόν,
 10 τῆς ὑπάτου τιμῆς ἤδη μετασχόντα καὶ Σκύθας πολλάκις νι-
 κήσαντα ἐν τῇ Θράκῃ. ὃς δὴ καὶ συνδραμούσης αὐτῷ ἐκ τῆς
 ἑσπερίου οὐκ ὀλίγης δυνάμεως, συμπλακεῖς εἰς ναυμαχίας P. 100
 πολλάκις τῇ Γιζερίχου [μετὰ] τῶν νηῶν τῷ βυθῷ παραδόνς,
 εἶτα καὶ αὐτὴν ἠδυνήθη Καρχηδόνα κρατῆσαι. ὕστερον δὲ
 15 δώροις ὑπὸ Γιζερίχου καὶ πλείστοις χρήμασι δελεασθεῖς,
 ἐνέδωκεν καὶ ἠττήθη ἑκὼν, ὡς Περσικὸς ἰστόρησεν ὁ Θραξ.
 φασὶ δὲ τινες, ὅτι Ἄσπαρ καὶ Ἄρδαβούριος, Ἄρειανοὶ ὄντες
 καὶ εἰς βασιλείαν ἔλθεῖν διὰ τοῦτο μὴ δυνάμενοι, κουράτωρα
 αὐτῶν ὄντα Λέοντα, βασιλέα πεποιήκασιν, αὐτοὶ προσδοκῶν-
 20 τες διοικεῖν τὸ βασιλεῖον. τοῦ δὲ βασιλέως μὴ καταδεδεγμέ-

4. τῆς add. ex A. 6. ταῦτα e, ταύτας vulg. 9. Ἀγούστης
 A, Ἀγούστης vulg. 10. μετασχόντος — νικήσαντος A e
 11. ὃς A, ὡς vulg. αὐτῷ] οὕτω A e d. 12. εἰς om. A e.
 13. pro μετὰ numerus aliquis restituendus esse videtur, fortasse
 τῷ h. e. 340. 15. δώροις om. A. 16. ὡς Περσικὸς] ὡσπερ
 Σκός a, recte fortasse. 18. διὰ τοῦτο om. A a.

Romanae ditioni subiectas, praedis abactis, plerisque in captivitatem
 missis et eversis passim civitatibus. quibus excaudescens imperator
 naves ex toto oriente centies mille contraxit, ipsasque militibus et
 armis plene munitas adversus Gizerichum destinavit. in eam classem
 mille et trecenta auri centenaria expendisse narrant. itaque duces
 ac praefectum instituit Basiliscum Verinae Augustae fratrem, consulis
 munere iam perfunctum et frequentibus in Scythas per Thraciam
 victoriis clarum. is, conflante in auxilium ex occiduo mari na-
 vium non poenitenda manu, cum Gizerichi classe frequentiores
 conflictus exercuit, plerasque naves in profundum demersit et ipsam
 tandem Carthaginem potentia superavit. demum donorum illece-
 bris et vi pecuniarum inescatus, priorem impetum remisit, et spon-
 taneus denique, prout historiae Thrax Persicus commisit, profi-
 gatur. referunt alii, Asparem et Ardaburium Arii sectatores, cum ob
 id maxime ad imperii fastigium minime possent pervenire, Leonem,

Βνου τοῦτο, ἡγωνίζοντο διαστρέφειν τὰ ὑπ' αὐτοῦ καλῶς διοικούμενα, καὶ Βασιλίσκῳ συνέθεντο δοῦναι τὴν βασιλείαν, εἰ προδοίῃ τὸν τοῦ βασιλέως στόλον τε καὶ λαὸν τῷ Γιζεριχῳ Ἀρειανῷ ὄντι καὶ ὁμόφρονι αὐτῶν. καὶ τούτου χάριν προδεδωκέναι τὸν Βασιλίσκον φασίν. τότε Γιζεριχος τεχνασά-5
μενος σκάφη τῶν πολεμίων τινὸς ὕλης ἐμπλήσας καυστικῆς, νυκτὸς ἐπισιὰς καὶ τῶν Ῥωμαίων ἀφυλάκτως ὑπνούντων, ταύ-
τας ἐπαφῆκεν ἀπὸ τῆς χέρσου μετὰ πνεύματος ἀπογείων κατὰ
τοῦ Ῥωμαϊκοῦ στόλου, καὶ καταφλέγουσι μὲν πολλὰ τῶν σκα-
φῶν· τὰ δὲ ἄλλα τὸν κίνδυνον φεύγοντα, εἰς Σικελίαν ἐπα- 10
C ἤλθον. τότε λοιπὸν καὶ ὁ Βασιλίσκου δόλος ἠλέγχθη, μηδένα
λαθῶν τοῦ στρατοπέδου.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Πατρίκιος ὁ υἱὸς Ἀσπαρος, ὃν καίσαρα ὁ βασιλεὺς Λέων ἡπεοίηκεν, διὰ τὸ ἐλκῦσαι τὸν Ἀσπαρα ἐκ τῆς Ἀρειανικῆς δόξης καὶ εὐνοεῖν τῷ βασιλεῖ, παρεγένετο ἐν 15
Ἀλεξανδρείᾳ μετὰ μεγάλης φαντασίας, ἐν ᾗ ἑσπερευώθη τὸ
Κροεῖον βαλανεῖον.

A.M. 596a Ῥώμης ἐπισκόπου Σιμπλικίου ἔτος α'.

D Τούτῳ τῷ ἔτει Λέων ὁ βασιλεὺς Ζήνωνα τὸν στρατη-

3. προδοίῃ: sic dedi sine libris pro vulg. προδόσῃ. 6. τινὸς
add. ex A. 8. ἀπογείου A, ὑπογείου vulg. 16. φαντα-
σίας om. A. 19. τὸν add. ex A.

qui tunc eorum procurator erat, ad imperium evexisse, quasi rerum omnium summam posthac administrare praestolatos. ab eorum spe cum animam averteret imperator, rectam eius gubernandi rationem labefactare et in peius trahere contendebant, et Basilisco imperium se pollicebantur tradere, si modo classem cum toto exercitu Gizericho, qui una cum ipsis Arianas opiniones sequebatur, proderet: qua de causa Basiliscum ad exercitum prodendum inclinasse dicunt. tum Gizerichus dolos meditatus, naves bellicas materia ad ignem facili replevit, remque noctu molitus, dum Romani dormirent incustoditi, ipsas e terra vento exinde aspirante, in Romanam classem emisit, adeo ut multa quidem navigia igne consumpta defecerint: alia vero periculo subducta in Siciliam reverterentur: atque ita demum Basilisci dolus, cum ne ullum amplius in toto exercitu lateret, manifeste deprehensus.

Hoc etiam anno Patricius Asparis filius, quem Leo caesarem crearat, ut ab Arianis opinionibus Asparem avocaret et de imperio bene mereretur, cum magna apparatus ostentatione missus est Alexandriam, ac tum balneum Corium nomine restauratum.

A. C. 462 Romae episcopi Simplicii annus primus.

Hoc anno Leo imperator Zenonem militiae in oriente magistrum

λάτην τῆς ἐφῆας καὶ γαμβρὸν αὐτοῦ ἀπέστειλεν ἐν τῇ Θρακίᾳ ἐπὶ τινα χρεῖαν πολεμικὴν, κελεύσας παραδοῦναι αὐτῷ στρατὸν ἐκ τῶν ἰδίων πρὸς συμμαχίαν. οἱ τινες κατὰ παραίνεσιν Ἄσπαρος μικροῦ δεῖν τὸν Ζήνωνα διεχειρίζοντο, εἰ μὴ προ-5 γνοῦς τὴν ἐπιβουλὴν εἰς Σερδικὴν ἀπεσώθη φυγῶν πόλιν τῆς Θρακίης. ἐκ τούτου ὑποπτος γίνεται Ἄσπαρ Λέοντι τῷ βασιλεῖ.

V. 81

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀπέστειλεν Λέων ὁ βασιλεὺς κατὰ Γίξε- A.M. 5963
 ρίχου Ἡράκλειον τὸν Ἐδεσηνόν, υἱὸν Φλώρου τοῦ ἀπὸ ὑπά- P. 101
 10των, καὶ Μάρσον Ἰσαυρον, ἄνδρας δραστηρίους, καὶ στρατὸν
 ἐξ Αἰγύπτου καὶ Θηβαΐδος καὶ τῆς ἐρήμου. οἱ τινες προσπε-
 σόντες ἀδοκῆτως τοῖς Οὐανδήλοις, Τρίπολιν τε καὶ ἄλλας πα-
 ρεστήσαντο πόλεις τῆς Λιβύης πολλάς, καὶ πλέον τῆς Βασι-
 15σκου ναυμαχίας ἤγασαν τὸν Γιζέριχον, ὥστε παρασκευά-
 σαι αὐτὸν περὶ εἰρήνης πρεσβεῦσαι πρὸς Λέοντα τὸν βασιλέα
 καὶ ταύτης τυγχάνει παρὰ Λέοντος, χρήζοντος τότε Βασιλί-
 σκον καὶ Ἡρακλείου καὶ Μάρσον εἰς τὴν κατὰ Ἄσπαρος ἐπι- B
 βουλὴν. ὑποπτος γάρ, ὡς προέφη, γενόμενος τῷ βασιλεῖ ὁ
 20 Ἄσπαρ καὶ πολλὴν περικείμενος δύναμιν, δόλω παρὰ τοῦ
 βασιλέως φονεύεται μετὰ βραχὺ σὺν τοῖς αὐτοῦ παισίν Ἄρ-

1. τῆς ἐφῆας om. A f. 15. πρεσβεύσασθαι a. 16. χρήζον-
 τος τότε A, χρήζοντός τε vulg. 19. περικείμενος Δ, ἐπικεί-
 μενος vulg. 20. καὶ μετὰ βρ. A e.

et proprium generum, urgente belli necessitate, in Thraciam misit; et ex proprio satellitio alium exercitum ad suppetias ferendas ei colligi mandavit. milites a caede Zenoni suasibus Asparis inferenda leviter erraverunt. periculum enim subodoratus, Serdicem Thraciae urbem fuga elapsus saluti consuluit: ex quo Aspar Leoni suspectus habetur.

Hoc anno Leo imperator Heraclium Edessenum, Flori exconsulis A. C. 463
 filium, et Marsum Isaurum, viros armis strenuos, cum exercitibus ex Aegypto, Thebaide et eremo collectis, adversus Gizerichum misit. isti ex improvise Vandalos aggressi, Tripolim et alias Libyae civitates plurimas receperunt, et gravius multo, quam antehac navali praetio Basiliscus, Gizerichi vires attriverunt: adeo ut de pace cum imperatore Leone sancienda legationem mittere pararet: eamque demum ab Leone obtinuit, cum nimirum Basilisci, Heraclii et Marsi opera ad struendas Aspari insidias indigeret. Aspar siquidem, ut praemisi, imperatori propter eam, qua circumvallatus erat, potestatem, suspectus, imperatoris dolo paulo post neci traditur cum filiis Ardaburio

δαβουρίῳ καὶ Πατρικίῳ, ὃν καίσαρα ὁ βασιλεὺς πεποίηκε πρότερον, ἵνα τὴν Ἀσπαρος εὐνοίαν ἔχη.

A.M. 5964 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Ἀκακίου ἔτος α'.

C Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀσπαρος καὶ Ἀρδαβουρίου καὶ Πατρικίου τῶν υἱῶν αὐτοῦ φονευθέντων ὑπὸ Λέοντος, Ὀστρίς ὁ ὑπα-5 σπιστῆς Ἀσπαρος καὶ Θεωδέριχος ὁ Τριαρίου παῖς, τῆς δὲ Ἀσπαρος γαμετῆς ἀδελφός, ἐπῆλθεν μετὰ δυνάμεως τῇ πόλει, τοὺς πεφονευμένους ἐκδικῆσαι· καὶ εἰ μὴ προλαβὼν ὁ Βασιλίσκος ἐκ τῆς ἀπὸ Σικελίας ἐπανόδου, καὶ Ζήνων ἀπὸ Χαλκηδόνος, ὅς ἦν ἐκεῖ τὸν Ἀσπαρος ἀναμένων φόνον, ἐβοή- 10 θησαν τῇ πόλει καὶ διέσπειραν τοὺς ἐπαναστάτας, πολὺς ἂν ἐγένετο τοῖς πρῶγμασι τάραχος. ὁ δὲ νεώτατος Ἀσπαρος D παῖς Ἀρμενάρχος ὑποκλαπεῖς γνώμη τοῦ Ζήνωνος ἐκφεύγει σταλείς ἐν Ἰσαυρίᾳ, καὶ νόθου Ζήνωνος παιδὸς γαμβρὸς καθίσταται, ὅς μετὰ τὴν Λέοντος τελευτὴν ἐπανελθὼν εἰς τὸ 15 Βυζάντιον μέχρι τέλους εὐδαιμόνως ἐβίω. ἐν Ἰταλίᾳ δὲ Ῥεκίμερ ὁ στρατηγός, οὗ καὶ πρῶην ἐμνήσθη, γαμβρὸς δὲ Ἀνθεμίου τοῦ εὐσεβῆς ἐν Ῥώμῃ βασιλεύσαντος, ἐνανίσταται τῷ ἰδίῳ κηδεστῇ, καὶ πολέμου κρατοῦντος τὴν χώραν, λιμώττουσιν οὕτως αἱ τοῦ βασιλέως δυνάμεις, ὥς καὶ βυρσῶν καὶ ἄλλων 20 ἀθῶν ἄψασθαι βρωμάτων, αὐτὸν δὲ τὸν βασιλέα Ἀνθέμιον

5. Ὀστρίς A. 9. Σικελίαν vulg. 10. ἐβοηθήσαν e. 13. Ἀρμενίρχος A e, Ἀρμενάρχος a. 16. Ῥεκίμερ A, Ῥεκίμερ vulg.

et Patricio, quorum hunc, ut Asparem sibi demeretur, caesarem olim declaraverat imperator.

A. C. 464 Cpoleos episcopi Acacii annus primus.

Hoc anno Aspare una cum filiis Ardaburio et Patricio a Leone interfectis, Ostris Asparis satelles et Theoderichus Triarii filius et Asparis coniugis frater necatorum sanguinem ulturi cum armatorum copiis irruerunt in urbem: ac nisi Basiliscus ex Sicilia reversus, et Zeno pariter e Chalcedone, ubi Asparis leti nuncium praestolabatur, urbem praeoccupantes tulissent auxilium et dissipassent seditionum auctores, ingenti prorsus tumultu res omnes turbabantur. Armenarchus vero Asparis iunior filius furtive subtractus Zenonis consilio fugam arripit in Isauriam missus, et a spurio Zenonis filio gener assumitur: qui tandem post Leonis obitum Byzantium regressus, reliquum vitae feliciter peregit. in Italia Recimer dux, cuius prius facta mentio, Anthemii pie admodum Romae imperium administrantis gener, in proprium insurgit socerum: bellis vero totam regionem occupantibus, tanta fame atteruntur imperatoris copiae, ut coriis aliisque cibis iu-

ἑβδομον ἔτος ἔχοντα τῆς ἀρχῆς ἀναιρεθῆναι. τὸ τηρικαῦτα
 Λέων διὰ τοὺς ἔτι συννεστῶτας ἐν Ῥώμῃ θορόβους Ὀλύβριον
 τὸν τῆς Πλακιδίας σύζυγον ἐκπέμπει τῇ Ῥώμῃ, καὶ ἀναγο- P. 102
 ρεῖει τοῦτον αὐτοκράτορα. ὁ δὲ Ῥεκίμερ μετὰ τὴν Ἀνθε-
 5 μίου σφαγὴν τρεῖς μῆνας μόνους διαζήσας νόσῳ τελευτᾷ, συν-
 ἀπελθόντος αὐτῷ Ὀλυβρίου ἀρρωστίᾳ σωματικῇ. τούτων δὲ
 τελευτησάντων, Μαιωρένος τὴν βασιλείαν διεδέξατο ἀνὴρ φρε-
 νήρης καὶ πολέμων ἔμπειρος. οὗτος τὰς πόλεις ὑπὸ Γιζερι-
 10 χον πεπορθημένας εὐρῶν εἰσέβαλεν εἰς Λιανήν, καὶ καταλα-
 βῶν τὴν Λιγουρίαν, φοβερὸς τοῖς Οὐανδήλοις ὤφθη· καὶ
 μέλλων τὴν νίκην ἀναδήσασθαι, ἐν τῷ μεταξύ νόσῳ δυσεντε-
 15 ρίας ληφθεὶς ἐτελεύτησεν. ὁ δὲ στρατηγὸς * διαβὰς Πάτμον B
 ἀπεσώθη. ἐν τούτοις οὖν ἀσχολουμένων τῶν περὶ Γιζεριχον, ἡ
 νῆπιος Εὐδόκία καὶ Θεοδοσίου ἐγγόνῃ ἑκαίδεκα χρόνους ἐν
 20 τῇ Ἀφρικῇ ποιήσασα μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς Ὀνωρίχου, καὶ V. 82
 παῖδα ἕξ αὐτοῦ Ἰλδέριχον γεννήσασα, δυσφοροῦσα κατὰ τοῦ
 ἀνδρὸς, ὡς Ἀρειανοῦ ὄντος, ἄδειαν εὐροῦσα καὶ φυγῇ χρη-
 σαμένη ἤλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ προσκυνήσασα τοὺς σεβα-
 σμούς τοποῦς, καὶ ἀσπασαμένη τὸν τάφον τῆς ἑαυτῆς μᾶμμης,
 20 ὀλίγας ἡμέρας διατρίψασα ἐν τῇ ἀγίᾳ πόλει, ἐτελεύτησεν ἐν

6. αὐτῷ A, αὐτοῦ vulg. 8. πολέμων A, πολέμου vulg. 9.
 Λιανήν] λιαν ἦν (?) A e f, fort. εἰς τὴν ἐναλλαν. 10. ὤφθη]
 γέγονε f.

solitis non parcerent, ipsum vero imperatorem Anthemium septimo imperii anno tollerent e medio. tum Leo propter tumultus denuo Romae concitatos Olybrium Placidiae coniugem Romam misit imperatorem prius renunciatum. Recimer post Anthemii caedem cum solos tres menses supervixisset, morbo extinctus est; paulo post etiam Olybrius in infirmitate incidens vita decessit. istos igitur fato functos excepit in imperio Maiorinus, vir cordatus et in bellis exercitatissimus. hic devastatis a Gizericho urbibus conspectis, in Lianem irruit, et occupata Liguria, Vandalis se formidabilem praebuit: iamque victoriis coronandus, interea dysenteriae morbo correptus diem ultimum obiit. dux vero belli, * facto discessu, fretoque traiecto, Patmum se recepit. porro dum Gizerichi familiares et exercitus in his detinentur, iunior Eudocia Theodosii neptis, annis iam sexdecim cum Honoricho coniuge in Africa exactis, et puero Ildericho ex eius amplexibus suscepto, virum, ceu Arianum, aversa, occasione sese ultro offerente, fugam arripit et Hierosolyma dirigit iter: tum venerandis locis Christiano ritu adoratis, salutato etiam aviae sepulchro, cum paucos dies in sancta urbe moram fecisset, bonis suis omnibus sanctae resurre-

εὐρήνη, πάντα τὰ αὐτῆς καταλείψασα ἐν τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει, παραδεμένη καὶ Κοῦρκον σὺν τοῖς τέκνοις αὐτοῦ τῷ ἀρχιεπισκόπῳ Ἱεροσολύμων, ὡς συνεργῶ αὐτῇ γενομένη καὶ πιστῶ
 C εἰς τὸ ἐκφυγεῖν Ὀνώριχον Ἀρειανὸν τὸν ἄνδρα αὐτῆς.

- A.M. 5965 Τούτῳ τῷ ἔτει Λέων ὁ βασιλεὺς Λέοντα τὸν Ζήνωνος 5
 υἱὸν καὶ Ἀρεάδνης τῆς ἰδίας θυγατρὸς, τὸν ἑαυτοῦ ἔγγονον
 στέφας, βασιλέα ἀνηγόρευσεν. μετὰ δὲ τὸν Ὀλυβρίου θάνα-
 τον καὶ Ῥεκίμερ καὶ Μαῖωρίνου, Γλυκέριος Ἰταλίας ἀναγορευέ-
 D ται βασιλεὺς, ἀνὴρ οὐκ ἀδόκιμος, ὃν πέντε μῆνας κρατήσαντα
 Νεποτιανὸς Δαλμάτης ἐκβάλλει τῆς ἀρχῆς, καὶ βασιλεὺς καὶ 10
 αὐτὸς χρόνον ὀλίγον, Ὁρέστου τινὸς ἐκβάλλοντος αὐτόν, ὃν
 οἰκεῖος παῖς Ῥωμύλλος ἐπὶ κλην Ἀυγούστουλος διαδεξάμενος,
 καὶ δύο μόνους ἀρχὰς ἐνιαυτοὺς αὐτοκράτωρ τῆς ἐν Ἰταλίᾳ
 βασιλείας καθίσταται μετὰ αὐτῷ ἔτη τοῦ Ῥωμύλλου, τοῦ τὴν
 Ῥώμην κτίσαντος, βασιλείας. καὶ σημειωτέον, ὡς ἀπὸ Ῥω- 15
 μύλλου ἢ τῆς ἐσπέρας ἀκμάσασα βασιλεία πάλιν ἐπὶ Ῥωμύλ-
 λον μετὰ τοσοῦτους ἐπαύσατο χρόνους, Ὀδοάκρου λοιπὸν Γότ-
 θου μὲν τὸ γένος, ἐν Ἰταλίᾳ δὲ τραφέντος, χειρωσαμένου δυ-
 P. 103 νάμει βαρβαρικῇ τὴν ἀρχήν, ὃς τὴν τοῦ ῥηγὸς ἑαυτῷ περι-

2. Βοῦρχον A f. 4. εἰς τὸ Α, εἰς τῷ vulg. 5. τούτῳ τῷ
 Α, τῷ δ' αὐτῷ vulg. 6. Ἀριάδνης α. ἔγγονον Α, ἔγγονα
 vulg. 11. χρόνον οὐκ ὀλίγον Α. 13. τῆς ἐν Ἰταλίᾳ βασι-
 λείας Α, ἐν Ἰταλίᾳ βασιλεία vulg. 17. τοσοῦτους Α, τούτους
 vulg. 18. τὸ γένος Α, τοῦ γένους vulg. χειρωσαμένου Α α,
 χειρωσάμενος vulg. 19. ὃς τοῦ ῥ. Α e.

ctionis aedi testamento relictis, Curco insuper, cuius opera et auxi-
 liis, velut sibi fidissimi, dum Honorichum coniugem fugeret, usa fue-
 rat, cum liberis archiepiscopo Hierosolymorum commendato, in pace
 animam efflavit.

- A. C. 465 Eodem anno Leo imperator Zenonis et Areadnae filium Leonem
 proprium nepotem corona redimitum imperatorem renunciavit. Oly-
 brio vero, Recimere et Maiorino morte sublatis, Glycerius, vir non
 contemnendae probitatis, Italiae declaratur imperator. eum quinque
 menses imperio potitum Nepotianus Dalmata potestate privat, nec ipse
 diu ea dignitate potitur, Oreste quodam eum throno deturbante, quem
 germanus filius Romulus, cui cognomen Augustulus, excipiens, post
 regni a Romulo Romae fundatore instituti mille trecentos et tres an-
 nos, duos ipse solos in Italiae imperio princeps summus obtinuit.
 illud porro observandum, quod occidentis imperium a Romulo initium
 habens, tanto post tempore altero in Romulo desierit. caeterum Odoac-
 cer Gotthus quidem genere, Italico tamen solo educatus, vi barba-
 rica imperio sibi subdito, et regis nomine sibi assumpto, Romanaque

θέμενος προσηγορίαν, πᾶσαν ἀρχὴν κατὰ τὸν πατριον νόμον τοῖς Ῥωμαίοις προχειρισάμενος ἐπὶ δέκα χρόνους τῆς ἀρχῆς ἐκράτησεν. ἦκει δὲ ἐν Ῥαβέννῃ τῇ πόλει τῆς Ἰταλίας παρὰ τὴν θάλασσαν εὐδαίμονα οὖσαν καὶ καλὴν.

- 5 Τούτῳ τῷ ἔτει ἡ κόνις κατῆλθεν περακτούντων τῶν νε- A.M. 5966
φῶν προφανέντων, ὡς πάντας νομίζειν, ὅτι πῦρ βρέχει. καὶ πάντες ἔτρεμον λιτανεύοντες. ἐπὶ δὲ παλαιατῆς ὕψους ἐτέθη ἐν τοῖς κεράμοις. καὶ πάντες ἔλεγον, ὅτι πῦρ ἦν καὶ ἐσβέ-
σθη καὶ γέγονε κόνις τῇ τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπία. B
- 10 Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Λέων ὁ βασιλεὺς ἐν Βυζαντίῳ ἀρρωστή-
σας τελευτᾷ, Λέοντα τὸν Ζήνωνος υἱὸν καὶ Ἀρεάδης νήπιον
ὄντα βασιλέα προχειροτονήσας κατέλιπεν, μηνὶ Ἰανουαρίῳ ἰν-
δικτιῶνος ιβ', καὶ τῷ Φεβρουαρίῳ μηνὶ ἔστειψε Ζήωνα τὸν
ἴδιον πατέρα ἐν τῷ καθίσματι τοῦ Ἰπποδρομίου, Βερίτης καὶ
15 Ἀρεάδης συναραμένων αὐτῷ. δέκα δὲ μόνους μῆνας τοῦ
μικροῦ Λέοντος συμβασιλεύσαντος τῷ ἰδίῳ πατρὶ Ζήωνι
νόσῳ τελευτᾷ, καὶ βασιλεύει μόνος Ζήων ἔτη ιζ' καὶ μῆνας
β', συναριθμουμένων καὶ τῶν εἴκοσι μηνῶν τοῦ Βασιλείου V. 83
τῆς τυραννίδος. χαλεπῶς δὲ ὁ Ζήων μεταχειρισάμενος τὴν C
20 ἀρχὴν, ἐν προοιμίῳ Μεσοποταμίαν μὲν Σαρακηνοί, Θορίκην

1. κατὰ τὸν πατριον νόμον A, κατὰ τῶν πατριῶν νόμων e, κα-
τὰ τὴν τῶν πατριῶν νόμων vulg. 4. εὐδαίμονα οὖσαν A a,
εὐδαιμονοῦσαν e, εὐδαιμονοῦσαν οὖσαν f, εὐδαίμονα χώραν
vulg. 20. μὲν Σαρακηνοί A, μὲν οἱ Σαρ. vulg.

republica secundum patrias leges suas instituta, ad decem annos te-
nuit imperium. habitavit autem Ravennae, quae urbs est Italiae,
opulenta admodum et elegans, ad mare sita.

Hoc anno ex nubibus ardere visis decidit pulvis, adeo ut ignem A. C. 466
depluvium stillare cuncti arbitrarentur. supplicationibus igitur et
processionibus intenti contremiscebant. ad palmas vero altitudinem
in tectis depositus est. caeterum ignem verum extitisse et posthac
extinctum deque benignitate in pulverem versum cuncti asse-
rebant.

Hoc anno Leo imperator morbo correptus Byzantii vita deces-
sit, Leone Zenonis et Areadnae filio, quem ante designaverat, impe-
ratore relicto, mense Ianuario, indictione duodecima, qui deinde Fe-
bruario Zenonem patrem in circi sella, Verina et Areadna opem ad
hoc ferentibus, imperii corona redimivit. solos autem menses decem
cum proprio patre Zenone Leo iunior imperium assecutus, aegra va-
letudine vexatus extinguitur: tum Zeno septemdecim annos et duos
menses, connumeratis etiam viginti mensibus Basilisci tyrannidi affe-
ctis, solus imperat. improbae porro administrationis specimen Ze

δὲ κατέδραμον Οὐννοι σφόδρα τοῖς πράγμασι λυμαινόμενοι, τοῦ βασιλέως ἡδοναῖς ἀτόποις καὶ πράξεσιν ἀδίκους σχολάζοντος.

A.M. 5967

Ῥωμυίων βασιλέως Ζήνωνος ἔτος α΄.

D Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Πέτρου ἔτος α΄.

5

Τούτῳ τῷ ἔτει Λέων ὁ μικρὸς δέκα μόνους μῆνας συμβασιλεύσας Ζήνωνι τῷ ἰδίῳ πατρί, καὶ προελθὼν ὡς ὑπάτος, ἐτελεύτησεν, καὶ μόνος ἐκράτησε τῆς βασιλείας ὁ Ζήνων. Βασιλίσκος δὲ ὁ Βερίνης ἀδελφὸς πενθερῆς Ζήνωνος, ἐν Ἡρακλείᾳ διατριβὸν τῆς Θυάκης, συνεργούσης αὐτῷ καὶ Βερίνης 10 καὶ τινος τῆς συγκλήτου, ἐστασίασεν κατὰ Ζήνωνος, ὃν φοβηθεὶς ὁ Ζήνων σὺν Ἀρεάδῃ τῇ ἰδίᾳ γαμετῇ καὶ χορήμασιν P. 104 ἰκανοῦς φεύγει εἰς Συρίαν κατὰ τι φρούριον ἰσχυρὸν Οὐαρά καλούμενον. εἰς Τεσσαιδὴν ἐκεῖθεν μετέστη δι' αἰτίαν ταύτην μετὰ τῆς γυναικὸς Ἀρεάδνης. Ἴλλου καὶ Τροκούνδου 15 πολιορκούντων αὐτὸν εὐνοία τέως τῇ Βασιλίσκου *. Βασιλίσκος δὲ ἐν τῷ Κάμπῳ ἀνηγορεύθη βασιλεύς. Μάρκον τε τὸν υἱὸν καίσαρα ἐποίησεν, καὶ Ζηνωδίαν τὴν ἑαυτοῦ γαμ-

1. κατέδραμον] κατέλαβον A. 7. προελθὼν A, προσειθὼν vulg. 11. ἐστασίασεν A, ἐστασίαζεν vulg. 13. Ὀρβᾶ A, Οὐρβᾶ e f. 14. εἰς Τεσσαιδὴν] εἰς τε σβίδη. A, εἰς Τεσσαιδὴν e f. 15. Τροκούνδου A, Σεκούνδου vulg. v. inf. p. 192, 5. 16. αὐτὸν A, αὐτῶν vulg. εὐνοία A, ἐγνοία vulg.

none sub ipsis imperii primordiis exhibente, hinc Saraceni Mesopotamiam, illinc Unni Thraciam, damnis ubique gravibus illatis, excurrerunt: dum inter haec imperator foedis voluptatibus et nefariis facinoribus indulgeret.

A. C. 467 Romanorum imperatoris Zenonis, Antiochiae episcopi Petri annus primus.

Hoc anno Leo iunior solos decem menses cum Zenone proprio patre moderatus imperium, cum consulis more publice processisset, morte raptus est: solusque Zeno imperavit. Basiliscus autem Verinae Zenonis socrus frater eius hortamentis impulsus, cum Heracleae Thraciae urbe morarentur, ipsa Verina et e senatoribus quodam opem ferentibus, adversus Zenonem excitavit rebellionem. periculum metuens Zeno, Areadna coniuge pecuniarumque copia secum asportatis, fugit in Syriam, in castrum quoddam munitissimum, cui nomen Vara. inde rursus cum Areadna uxore in Thessaedem se recipit ex huiusmodi causa. Illo et Trocundo illuc usque Basiliscum bene affectis obsidione eum prementibus porro Basiliscus imperator in Campo acclamatus, mox Marcum filium caesarem creat et augustae corona Zenodiam coniugem ornat: ac statim, Ze-

τὴν ἀγνόστην ἔστρεψεν· καὶ εὐθέως κατὰ τῆς πίστεως παρετάξατο, Ζηνωδίας μάλιστα παρορμώσης αὐτὸν εἰς τοῦτο. Τιμόθεον δὲ τὸν Αἰλουρον ἀνεκαλέσατο διὰ τύπου, καὶ Πέτρον τὸν Γναφέα κρυπτόμενον ἐν τῇ μονῇ τῶν Ἀκομητῶν, B
 5 καὶ ὅσοι ἄλλοι ἐχθροὶ τῆς ἀγίας ἐν Χαλκηδόνι συνόδου ἐπαρρησιάζοντο κατὰ τῆς ἀληθείας. ὁ δὲ Αἰλουρος συναγαγὼν αἰτίκτους Ἀλεξανδρεῖς ἐνδημοῦντας ἐν τῷ Βυζαντίῳ, ἐκ τοῦ παλατίου λιτανεύων ἦλθεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐποχοίμενος ὄνῳ. ἔλθων δὲ εἰς τὴν λεγομένην Ὀκτώγωνον πτωθεὶς συνε-
 10 τρίβη τὸν πόδα, καὶ μετ' αἰσχύνῃς ἀντέστρεψεν. Βασιλίσκος δὲ τοῦτον εἰς Ἀλεξανδρείαν μετὰ τύπων κατὰ τῆς συνόδου ἐξέπεμψεν, καὶ Πέτρον Γναφέα εἰς Ἀντιόχειαν, κατὰ τῆς ἀλη-
 15 γενέσθαι, ὑπεχώρησεν ἐν τοῖς μοναστηρίοις τοῦ Κανώπου, ὧν ἐγγόνει καὶ τῆς ἀσκήσεως. πολλοὺς δὲ κακώσας ὁ Αἰλουρος Τιμόθεον βλάψαι οὐκ ἴσχυσεν διὰ τὸ ὑπὸ πάντων ἀγαπᾶσθαι αὐτόν. εἰσερχομένῳ δὲ τῷ Αἰλούρῳ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐπαφῶ-
 νουν τὸ αἰσχρὸν ἐκεῖνο οἱ σπουδασταὶ αὐτοῦ· ἐψώμισας τοῖς

2. Ζηνωδίας μάλιστα A e, Ζηνωδίας δὲ μάλ. vulg.	8. ἐποχοίμενος A, ὄχοίμενος vulg.
10. ἀντέστρεψεν A e f, ἀνέστρεψεν a, ἔστρεψεν vulg.	11. εἰς Ἀλεξανδρείαν μετὰ τύπων A, μετὰ τύπ. εἰς Ἀλ. vulg.
13. Σαλοφακίαλος A) (v. p. 173,	14.) Σαλοφασκίουλος vulg.
16. ἐγγώνει vulg.	

nodiae maxime verbis ad id impulsus, rectae fidei bellum indicit. quare Timotheum Aelurum promulgato edicto revocavit exilio, Petrumque Fullonem in insomnium monasterio latitantem sedi restituit: quotquot autem sanctam synodum Chalcedonensem adversarii respuebant, ii liberrime impugnabant veritatem. Aelurus ad haec perditis ac sceleratis Alexandrinis, qui forte Cpoli hospitabantur, collectis, e palatio supplicatione ducta, asino vectus ad ecclesiam profectus est: cumque ad aedem Octagonum dictam advenisset, asino lapsus, attrito pede cum ignominia retromeare coactus est. eum posthac imperiali diplomate munitum et synodi decretis infensum Basiliscus Alexandriam transmisit, et Antiochiam Petrum Fullonem; animis utriusque adversus veritatem exasperatis et eius suasu corroboratis. Timotheus autem Salophaciolus, Alexandriae autistes, audito Timothei Aeluri adventu, ad monasteria in Canopo posita, in quibus asceticam vitam olim fuerat professus, secessit. hunc multis in plures alios illatis malis, quod omnibus carus existeret, laedere non potuit Aelurus: quin imo Aeluro Alexandriam adventanti partium eius studiosi succlamabant: hostes tuos cibasti, o papa. ille vicissim respondebat: ita

ἐχθρούς σου, ὡ πάππας. ὁ δὲ ἀνέρος ἀντεφώνει· ναί· ὄτως ἐψώμισα. οὗτος ὁ δυσσεβῆς καὶ τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον ἀνεθεμάτισεν. Ἰουλιανὸς δὲ ὁ ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας τέθνηκεν ἀπὸ λύπης τῶν γινομένων. Πέτρος δὲ ὁ Γραφεὺς καταλαβὼν τὸν θρόνον εἰς ἀναθέματα καὶ ταραχὰς ἐχώρησεν. ὄθεν φό- 5

V. 84 νοι καὶ ἀρπαγαὶ διὰ τὴν προσθήκην τοῦ τρισαγίου γεγόνασιν.

D Βασιλίσκος δὲ τύπῳ, γενικῶ τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον ἐξέβαλεν· καὶ Ἀκάκιον τὸν Κωνσταντινουπόλεως κελεύσας τὸ αὐτὸ ποιῆσαι. ἀλλ' ἡ πόλις ἅπασα σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις εἰς τὴν ἐκκλησίαν συνανελθούσα κατὰ Βασιλίσκου τοῦτο ἐκώ- 10 λυσεν. Ἀκάκιος δὲ μελανειμονήσας τὸν θρόνον καὶ τὸ θυσιαστήριον μελανῶ ἠμφίασεν. Δανιὴλ δὲ ὁ μέγας τοῦ στίλου ἀποβάς δι' ἔνθεον ζῆλον Ἀκακίῳ τέως καὶ τῷ λαῷ συνεκκλησίασεν. Περῳῆς δὲ ἐπεστράτευσεν κατὰ τῶν Νεφθαλιτῶν

P. 105 Οὖννων, καὶ τρέψας αὐτοὺς ἐδίωκεν. αὐτοὶ δὲ ἐν στενοῖς τό- 15 ποις τὴν φυγὴν ποιοῦμενοι κατ' ὀλίγον ἐν τοῖς ὄρεσι, δεξιᾷ τε καὶ ἀριστερᾷ ὑποχωροῦντες, ἐξοπίσω τοῦτων γενηθέντες, ἀφυλάκτους αὐτοὺς ἀπέκλεισαν. στενωθεῖς δὲ Περῳῆς ἤτειτο εἰρήνην. ὁ δὲ τῶν Νεφθαλιτῶν βασιλεὺς οὐ πρότερον τοῦτο

1. ἀνέρος add. ex A e f. 2. οὗτος A, οὕτως vulg. 8. καὶ Ἀκάκιον A e, Ἀκ. δὲ vulg. 11. μελανειμονήσας A, μελανο-
μονήσας vulg. καὶ τὸ θυσ. A, καὶ θυσ. vulg. 12. μελα-
νῶ add. ex A, in quo tamen μελανῶ legitur. 14. Περῳῆς
A, Περῳῆς vulg. Νεφθαλιτῶν A h. l. et infra.

est, cibavi. hoc pacto impius ille execrationes in Chalcedonensem synodum coniecit. caeterum Iulianus Antiochiae praesul, ex gestis rebus dolore concepto, vitam amisit. Petrus autem Fullo thronum invadens, se ad anathemata et tumultus excitandos convertit: ex quo caedes et domorum direptiones ob appositum ter. sancto hymno additamentum. Basiliscus edicto in publicum lato Chalcedonensem synodum eliminavit, et Acacium Cproleos illud idem iussit exequi: verum totius civitatis, mulierum etiam ac puerorum, conferta plebs adversus Basiliscum concurrens in ecclesiam scelus prohibuit. Acacius autem atra veste proprium corpus, tum thronum ac tandem altare nigris velamentis circumcinxit: magnus quoque ille Daniel divino plane zelo accensus, columna, qua consederat, descendit et cum Acacio populique frequentia assiduus cunctis ecclesiasticis conventibus aderat. caeterum Perozes adversus Nephthalitas Hunnos cepit expeditionem et in fugam versos armis insequabatur. illi per montium angusta loca in leves turmas dispersi, dextrorsum et sinistrorsum se recipiunt: demum retro Persas collecti, incustoditos angustiis locorum includunt. ita Perozes arctatus pacem expetit: quam non prius

ποιῆσαι, πρὶν πεσὼν τοῦτον προσκυνήσῃ καὶ ὄρκους πληροφορήσῃ, μηκέτι κατὰ τῶν Νεφθαλιτῶν καταστρατεῦσαι. ὃ δὲ τῇ βίᾳ συνεχόμενος τοῦτο δρᾶσαι ἠναγκάσθη, καὶ ἐν πολλῇ ἀτιμίᾳ ὑπέστρεψεν. ὄθεν μὴ φέρων τὴν αἰσχύνῃν πάλιν 5 καὶ αὐτῶν ἐστράτευσεν τοὺς ὄρκους ἀθετήσας. B

Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Τιμοθέου Αἰλουρου ἔτος α'. A.M. 5968

Τούτῳ τῷ ἔτει τοῦ κλήρον καὶ τῶν μοναχῶν Κωνσταντινουπόλεως ὑπερμαχοῦντων τῆς ἀγίας ἐν Χαλκηδόνι συνόδου, 10 φοβηθεὶς Ἀκάκιος τὰ πλήθη ὁμοφρονεῖν αὐτοῖς ὑπεκρίνατο. ὄθεν ἐπὶ ἄμβωνος κατὰ Βασιλίσκου καὶ Ζήνωνος προσεφώνει. Βασιλίσκος δὲ μαθὼν ταῦτα, καὶ φοβηθεὶς τὸ θερμὸν τοῦ λαοῦ τῆς πόλεως ἐξῆλθεν, κελύσας τῇ συγγλήτῳ μηδένα συν- 15 τυχεῖν Ἀκακίῳ. ἔμελλε γὰρ ὁ λαὸς ἐμπυρρίζειν τὴν πόλιν. Δανιὴλ δὲ ὁ θαυμασίος Στυλίτης παραλαβὼν τοὺς μοναστὰς καὶ τοῦ λαοῦ τοὺς ζηλωτὰς, ἐξῆλθεν πρὸς Βασιλίσκου καὶ μετὰ πολλῆς παρηρησίας αὐτῷ διελέχθη. ἀλλ' οὐ προσήκατο αὐτούς.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Περώζης πάλιν ἐπιστρατεύσας πρὸς τοὺς Λευκοὺς Οὐννοὺς, τοὺς λεγομένους Νεφθαλίτας, ἀπώ- 20 λετο πανστρατί. ὀρῦξαντες γὰρ τάφρον βυθεῖαν, καὶ καλά-

2. καταστρατεῦσαι A, στρατεῦσαι vulg. 8. ὑπερμαχοῦντες e f. ἀγίας om. f. 12. συντυχεῖν A, τυχεῖν vulg. 19. τοὺς Λευκοὺς Οὐννοὺς A, τοὺς λεγομένους Λευκοὺς O. vulg.

Nephtalitarum rex concessit, quam ille pronus in terram ipsum adorasset, et interposito iuramento fuisset pactus, se non amplius bellum Nephtalitis illaturum. Perozes necessitatis vi constrictus, illubenti animo id omne praestitutum pollicetur et cum multo dedecore revertitur: latae tamen ignominiae postmodum impatiens violatis foederibus armis eos lacessere non destitit.

Alexandriae episcopi Timothei Aeluri annus primus.

A. C. 468

Hoc anno cleri monachorumque Cpolitanoꝝ agmine pro Chalcedonensi synodo decertante, territus Acacius, in unam cum eis ire sententiam dissimulans, ea de causa adversus Basiliscum et Zenonem ex ecclesiae suggestu peroravit. quo comperto, populi furorem Basiliscus metuens excessit civitate, ne quis Acacio familiaritatis aut convictus praeberet consortium, indicens senatui: iam enim populus igne civitatem devastare parabat. Daniel autem Stylites, vir ille mirandus, e monachorum et populi turba nonnullis rerum divinarum aemulatoribus assumptis, ad Basiliscum profectus, multa libertate coram eo disseruit, cuius ille sermonem respuit.

Hoc eodem anno Perozes iterum adversus Unnos Albos nomine, qui et Nephtalitae, arma movens, ex integro profigatur. fossa

μους ἐπιθέντες καὶ γῆν ἐπιχώσαντες ἔμειναν ἔνδον. ὀλίγους
 δὲ ἵπαντῆσαι τοῦτοις ἀποστείλαντες καὶ αὐθις εἰς φυγὴν
 D τραπέντες καὶ κατὰ τὰ σπενὰ διαβάντες, ὁμοῦ τοῖς ἄλλοις
 ἔφυγον. οἱ δὲ Πέρσαι μὴδὲν δεινὸν ὑποπεύσαντες, ἀκρα-
 τῶς τοῦτους ἐδίωκον, καὶ πάντες ὁμοῦ σὺν τῷ Περῶζῃ καὶ 5
 τοῖς αὐτοῦ παισὶν εἰς τὸ βάραθρον ἐμπεσόντες, ἀπώλοντο. ὁ
 δὲ Περῶζης αἰσθόμενος τοῦ δεινοῦ, τὸν μάργαρον, ὃν αὐτὸς
 εἶχεν λευκότερον καὶ μέγαν, εἰς ὑπερβολὴν ἔντιμον, ἐξ αὐτὸς
 τοῦ δεξιοῦ ἀφελόμενος, ἔρριπεν, ὅπως μὴ τις αὐτὸν ὀπίσω
 αὐτοῦ φορέσῃ, ἐπεὶ ἀξιοθέατος ὑπερφνωῶς ἦν, οἶον οὐπω πρό- 10
 τερὸν ἐτέρῳ βασιλεῖ γέγονεν. οὕτω μὲν Περῶζης διεφθάρη σὺν
 P. 106 πάσῃ τῇ στρατιᾷ. ὅσοι δὲ Περῶζῃ μὴ συστρατεύσαντες, Καβά-
 δην βασιλέα εἶλαντο τὸν Περῶζου νεώτερον υἱόν. ἤρξαν δὲ
 V. 85 Περσῶν οἱ βάρβαροι χρόνους δύο εἰς φόρου ἀπαγωγὴν. Κα-
 βάδης δὲ ἐπὶ τὸ βιαιότερον τῇ ἀρχῇ χρώμενος, κοινὰς τὰς 15
 γυναῖκας ἔχειν ἐνομοθέτησεν. ὅθεν οἱ Πέρσαι τοῦτον τῆς
 ἀρχῆς παρέλυσαν, καὶ δῆσαντες εἰς φυλακὴν ἀπέθεντο, Βλά-
 σιον δὲ τὸν καὶ Οὐαλαῖν, ἀδελφὸν Περῶζου, βασιλέα ἐποίη-
 σαν διὰ τὸ μὴ εἶναι ἄλλον υἱὸν Περῶζου. ἡ δὲ γυνὴ Κα-

1. καὶ καλάμους ἐπιθέντες καὶ γῆν ἐπιχώσαντες A, καὶ καλά-
 μους καὶ γῆν ἐπιθέντες vulg. 3. κατὰ A e, καθ' εἰς vulg.
 6. εἰς τὸ βάρ. A, εἰς βάρ. vulg. 9. ὀπίσω A, ὀπισθεν vulg.
 10. φορέσῃ A, φορήσῃ vulg. οἶον e, ὅσον vulg. om. A. 13.
 εἶλοντο A, sed vid. p. 122, 1. 15. βιαιότερον A, βεβαιοτέρων
 vulg. 17. Βλασιον, δὲ A, καὶ Βλάσῃν vulg.

quippe profundius excavata, calamos cum terra leviter aggesta des-
 per imponentes, latenter in ea Persas praestolabantur. paucis autem,
 qui Persico exercitui occurrerent, missis, iisdemque in fugam versis,
 et exinde locorum angustias subeuntibus singulis et una fugientibus
 reliquis, Persae nihil adversum suspicati effusis habenis eos insectati,
 omnes cum Peroze ipsiusque liberis in barathrum incidentes perierunt.
 Perozes dolum expertus, gemmam quam habebat candidissimam et
 insignem atque immensi pretii, aure dextra detractam a se proiecit,
 ne aliquis post eum illam gestaret, cum tam eximiae et admirandae
 speciei existeret, qualem nondum prius rex alius possedisset. tali
 strage Perozes cum omnibus copiis perit. porro in hac expeditione
 qui se Perozi comites non adiunxerunt, inniorem eius filium Cabadem
 nomine sibi praefecerunt regem. barbari vero etiam tributis onere
 adiecto, duos annos Persis imperavere. Cabades porro potestate ni-
 mis violenter usus, lata lege mulieres communes haberi sanxit: qua
 moti Persae regno Cabade remoto, Blasium, quem Valam quoque
 dixerunt, Perozis fratrem instituerunt regem: alter quippe Perozi filius

βάδου διηκόνει αὐτῷ ἐν τῇ φρουρᾷ. ὁ δὲ τῆς εἰρκτῆς ἕρχων
 ἤρξατο ἐρεῖν τῆς γυναικὸς εἰπρεποῦς οὔσης. ὁ δὲ Καβάδης
 παρεκάλεσεν τὴν γυναῖκα ἐνδοῦναι τῷ ἀνθρώπῳ, εἴ πως δυ-
 νηθῆ ἔκφυγεῖν τοῦ φρουρίου. τούτου δὲ γενομένου, ἀκολύ-
 5 τως ἡ γυνὴ πρὸς Καβάδην εἰσιούσα τοῦτον ἐθεράπευεν. φί-
 λος δὲ Καβάδου τις, ὀνόματι Σεώσης, διὰ τῆς γυναικὸς τῷ
 Καβάδῃ ἐδήλου, ὅτι ἵππους τε καὶ ἄνδρας ἐμπαρασκεύους ἔχει
 ἐν τινι χωρίῳ. ὁ δὲ Καβάδης, νυκτὸς ἐπιλαβούσης, πείθει τὴν
 γυναῖκα ἐσθῆτα μὲν αὐτῷ τὴν οἰκίαν δοῦναι, τὰ δὲ αὐτοῦ
 10 ἰμάτια φορέσαι αὐτήν, καὶ ἐπὶ τῆς εἰρκτῆς καθέζεσθαι. οὕτω
 μὲν οὖν Καβάδης ἐξελθὼν ἐκ τοῦ δεσμοτηρίου, τῷ ἵππῳ ἐπι-
 βὰς σὺν τῷ Σεώσῃ, εἰς Οὐννοὺς τοὺς Νεφθαλίτας ἀφίκετο.
 καὶ τούτῳ τὴν θυγατέρα ὁ βασιλεὺς γυναῖκα δίδωσιν. οὕτω
 τε στρατεύμα πολὺ τούτῳ δούς ἐπὶ Πέρσας συνέπεμψεν. οἱ
 15 δὲ φύλακες κατιδόντες τὴν γυναῖκα ὑπετόπαζον Καβάδην εἰς C
 τὸ δεσμοτήριον εἶναι τοῖς ἱματίοις Καβάδου ἡμφιεσμένην ἐπὶ
 ἡμέρας ἰκανάς. ὁ δὲ Καβάδης σὺν τῷ Οὐννικῷ στρατῷ εἰς
 Περσίδα εἰσβαλὼν, πόνῳ οὐδενὶ τὴν τε βασιλείαν ἐκράτησεν
 καὶ Βλάσιον, τὸν Οὐαλᾶν, ἐξετύφλωσεν καὶ ἐν φυλακῇ εἰ-
 20 χεν, τὴν δὲ βασιλείαν ἀσφαλῶς διεφύλαξεν. ἦν γὰρ ἀγγί-

5. ἐθεράπευεν A, ἐθεράπευσεν vulg. 6. Σεώσης A, Σεούσης
 a, Σεόσης f, Σεώσις vulg. 11. ἐκ add. ex A. 16. verba:
 τοῖς ἱματ. Καβ. ἡμφιεσμένην transponenda esse videntur ante
 ὑπετόπαζον. 19. Βλάσιον A a e, Βλάσην vulg. ἐν φυ-
 λακῇ A, ἐν τῇ φυλ. vulg.

non extabat. caeterum Cabadis uxore marito custodia detento de-
 bita officia praestante, custodiae praepositus, mulieris, cuius forma
 plane fuit elegans, amore coepit ardere. Cabades, si modo posset e
 vinculis evadere, uxorem, ut se dederet, rogavit. quo facto liberius
 illa Cabadem frequentans, impensiore cultu famulabatur. interea
 Seoses Cabadis amicus per uxorem significat, se in quodam agro equos
 et homines tenere paratos. quapropter ingruente nocte Cabades con-
 iugi suadet, vestem propriam illa sibi daret, et quam habebat ipse,
 coniux assumeret et in carcere consideret. ita Cabades vinculis ere-
 ptus, equo conscenso, cum Seose ad Unnos, Nephthalitas vocatos, se
 recipit, quorum rex, filia Cabadi in uxorem tradita, cum copioso
 exercitu in Persiam immittit. carceris autem custodes uxorem Caba-
 dis vestibus indutam ipsum Cabadem esse in carcere per plures dies
 arbitrabantur. sed Cabades cum Unnicis copiis in Persiam irrumpens,
 nullo labore regnum obtinuit, Blasiumque, Valam dictum, oculis pri-
 vavit et habuit sub custodia: regnum vero in tuto posuit: aequè

ρους τε καὶ δραστήριος. ἐκράτησε δὲ μετὰ ταῦτα ἕτη ἕνδεκα.

A.M. 5969 Περσῶν βασιλέως Οὐαλᾶ; Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Ἀνα-
D στασίου ἔτος α΄.

Τούτῃ τῇ ἔτει Ἴλλος καὶ Τροκοῦνδος οἱ πολιορκοῦντες 5
Ζήνωνα, ὡς Βασιλίσκου τὰ ὑποσχεθέντα αὐτοῖς μὴ πληροῦντος,
καὶ τῆς συγκλήτου βουλῆς βαρυνομένης τῇ ἀρχῇ Βασιλίσκου
διὰ μοχθηρίαν τρόπων καὶ ἄνοιαν, γράφουσιν πρὸς αὐτούς,
φιλιωθέντες τῷ Ζήνωνι, ὅ,τε Ἴλλος καὶ Τροκοῦνδος, καὶ λα-
βόντες αὐτὸν ἐπὶ τὴν βασιλεύουσαν ἐπανήρχοντο. τοῦτο δὲ 10
μαθὼν ὁ Βασιλίσκος Ἀρμάτιον τὸν ἴδιον ἀνεψιὸν στρατηγὸν
ὄντα τῆς Θράκης μετὰ πάσης τῆς στρατιᾶς αὐτοῦ καὶ τοῦ
λαοῦ Κωνσταντινουπόλεως ἀπέστειλε κατὰ Ζήνωνος, ὀρκίσας

P. 107 αὐτὸν εἰς τὸ ἕγιον βάπτισμα, μὴ προδοῦναι. ὁ δὲ Ἀρμάτιος
συνατήσας τῷ Ζήνωνι κατὰ Νίκαιαν τῆς Βιθυνίας οὕτως 15
αὐτὸν κατέπληξεν, ὡς μικροῦ δεῖν ἀναστρέψαι μετὰ τῆς Ἰου-
ρικῆς βοηθείας πάσης. ἀλλὰ δώροις τοῖς παρὰ Ζήνωνος καὶ
οὗτος ὡς ἐπὶ πολὺ τυφλωθεὶς καὶ ὑποσχέσει διαδόχον στρα-
τηλατίας, καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Βασιλίσκου καίσαρα ποιῆσαι
καὶ συγκάθεδρον αὐτοῦ σὺν αὐτῷ, κατὰ Βασιλίσκου ἐπανῆλ- 20

5. Τροκοῦνδος A a, Τρικοῦνδος f, Προκοῦνδος vulg. h. l. et
infra. 8. γράφουσιν A e, καὶ γραφοῦσης vulg. 9. 8, τε
Ἴλλος] δεῖτε Ἴλλος A, δεῖτε καὶ Ἴλλος vulg. 18. ὡς om. A.

solers enim ac strenuus fuit. regnavit autem post haec annis un-
decim.

A. C. 469 Persarum regis Valae, Hierosolymorum episcopi, Anastasii annus
primus.

Hoc anno Illo et Trocundo Zenonem obsidione bellica prementibus, Basilisco vero, quae pollicita illis fuerat, nullatenus adimplente, ac insuper senatu ob morum improbitatem et vesaniam Basiliscum non amplius ferente, litteris ad eum missis, ipsi Illus et Trocundus Zenoni reconciliati, eodem secum adducto, in regiam urbem regressi sunt. Basiliscus, his rescitis, Armatium proprium nepotem Thraciae ducem cum sibi commissis copiis et Cpoleos plebe adversus Zenonem misit eumque iuramento in sanctum baptismum dato, ne se proderet, obtestatus est. Armatius ad Nicaeam Bithyniae occurrens Zenoni tantum incussit terrorem, ut quin cum auxiliaria Isaurorum manu retrocederet, parum abfuerit: verum amplorum donorum pollicitationibus etiam ipse obcaecatus, tum quod magistri militum officio succederet, inescatus spe, filiumque Basiliscum nomine creandum caesarem Zenonisque ipsius videre assessorem, Basilisco factus hostis iter convertit. Zeno deinde cum Areadna ad urbium reginam accedens exceptus

θεν. τοῦ δὲ Ζήνωνος σὺν Ἀρεᾶδῃ τὴν βασιλεύουσαν κατα-
 λαβόντος, ἐδέχθη ὑπὸ τοῦ λαοῦ καὶ τῆς συγκλήτου. ὁ δὲ
 Βασιλίσκος ἐλθὼν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ τὸν βασιλικὸν ἀποθέ-
 μενος στέφανον ἐν τῇ θείᾳ τραπέζῃ, ἐν τῷ βαπτιστηρίῳ προσ-
 5 ἐφύγεν σὺν Ζηνωδίᾳ τῇ κακοδόξῳ αὐτοῦ γυναικί. ὁ δὲ Ζή-
 νων καταλαβαὼν εἰς τὴν ἐκκλησίαν παρεγένετο, καὶ οὕτως εἰσ-
 ῆλθεν εἰς τὰ βασίλεια. ἀποστείλας δὲ εἰς τὴν ἐκκλησίαν
 ἔλαβε τὸν Βασιλίσκον, δοὺς αὐτῷ λόγον, μὴ ἀποκεφαλίζῃς V. 86
 αὐτὸν τε καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ· ὃν ἀποστείλας εἰς Κουκουσὸν
 10 τῆς Καππαδοκίας ἀποκλεισθῆναι προσέταξεν εἰς ἓνα πύργον,
 σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις, καὶ τῷ λιμῷ διασφαρῆναι· τινὲς
 δὲ φασιν, ὅτι ἀπαγόμενος ἀποσφάττεται. εὐθέως δὲ ἱππικὸν
 ποιήσας Βασιλίσκον τὸν Ἀρματίου υἱὸν προβάλλεται ὁ Ζήνων C
 καίσαρα, καὶ κατὰ τὰς ὑποσχέσεις συνεκάθισεν τῷ βασιλεῖ
 15 ἐν τῷ σένσῳ, καὶ ἔτιμα τοὺς ἡνιόχους σὺν τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ
 Ζήνων ἀναλογισάμενος, ὅτι ὡς οὐκ ἐφύλαξεν Ἀρμάτιος πιστὰ
 τῷ βασιλεῖ ὁμόσας, οὐδὲ ἐμοὶ φυλάξει· ἀλλ' ἐὰν ἀνδρωθῇ ὁ
 καίσαρ, ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ἐπαναστήσεται μοι· ἐγὼ δὲ ἄ συνε-
 20 θέμην αὐτῷ ἐπλήρωσα καὶ στρατηλάτην αὐτὸν ἐποίησα, καὶ
 τὸν υἱὸν αὐτοῦ καίσαρα· ἐκέλευσε σφαγῆναι αὐτὸν ὡς ἐπί-
 ορον, καὶ ἐσφάγη εἰς τὸν κοχλίαν τοῦ παλατίου, ὡς ἀνήροχο

9. ἀποστ. εἰς Κουκ. τ. Καππ. om. A. 14. τῷ βασ. A; αὐτῷ
 βασ. vulg. 15. σένσις A, σένσις vulg. 17. ἀνδρωθῆ A,
 ἀνδρεωθῆ vulg. 18. ὁ υἱὸς A, ὁ καὶ υἱὸς vulg. 21. εἰς
 τὸν x. A alii, εἰς τὴν x. vulg.

est a populo et a senatu. Basiliscus in ecclesiam fugiens, deposita
 sacra in mensa corona, cum Zenodia coniuge pravaram opinionum
 sectatrice in baptisterium se recipit. ita Zeno regiam recuperavit.
 missis autem in ecclesiam, qui Basiliscum detinerent, nec ipsum nec
 eius liberos capite plectendos fidem dedit: Cucusum tamen Cappado-
 ciae missum cum uxore et liberis sub custodia servari et fame con-
 fici iussit: alii dum abduceretur iugulatum narrant. confestim vero
 circensibus ludis celebratis, Armatium Basilisci filium Zeno caesarem
 declarat: hic in regia sella iuxta patri facta pollicita ad imperatoris
 latus adsedit, imo cum imperatore praemia distribuit aurigantibus.
 porro Zeno haec secum animo volutans: ut Armatius dato iusiurando
 fidem oppignoratam imperatori nullatenus liberavit, ita neque mihi
 servaturus est in posterum: imo si vires cum aetate sumpserit filius
 eius caesar iam renunciatus, dubio procul in me insurget: quod pro-
 miseram implevi; patrem militiae magistrum, caesarem filium insti-
 tui. his perpensis ipsum, ut perierum, in palatii cochlea, qua ten-

Theophanes.

13

εἰς το ἱπποδρόμιον· τὸν δὲ υἱὸν αὐτοῦ τὸν καίσαρα ἐχειροτόνησεν ἀναγνώστην. Ἀρεάδην γὰρ αὐτὸν ὡς ἐξάδελφον Διδέωσεν, ὃς μετὰ ταῦτα Κυζίκιον ἐπισκόπησεν ἄριστα. ὁ δὲ Ζήνων Πέτρον Γναφέα ἀπεστράφη διὰ τὸ συντρέχειν αὐτὸν τῷ Βασιλικῷ. ψήφῳ δὲ τῆς ἀνατολικῆς συνόδου καθηρέθη, καὶ 5 ἀντ' αὐτοῦ Ἰωάννης ὁ μετὰ τρίμηνον ἐκβλήθεις, καὶ μετ' αὐτὸν Στέφανος ἀνὴρ εὐλαβῆς προεβλήθη Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος. ὁ δὲ Πέτρος εἰς Πιτύους ἐξοριζόμενος, ἀπατήσας τοὺς ἀπάγοντας, προσέφυγεν εἰς τὸν ἅγιον Θεόδωρον Εὐχαιτῶν. Τιμόθεος δὲ ὁ Αἰλουρος ἐν τούτοις θνήσκει, ἀντ' αὐτοῦ δὲ Πέ- 10 τρος ὁ Μογγὸς εἰσάγεται, ἀνὴρ κακοῦργος καὶ τῆς ἀληθείας ἐχθρὸς, προκαθηρημένος ἤδη. χειροτονεῖται δὲ ὑπὸ ἑνὸς ἐπισκόπου καὶ αὐτοῦ καθηρημένου. τούτον κατὰ θεῖον ζῆλον P. 108 ἐπελθόντες οἱ μοναχοὶ τριάκοντα ἕξ μόνας ἡμέρας ληστρικῶς κρατήσαντα τῆς ἐπισκοπῆς ἀπελαύνουσι. καὶ Τιμόθεον πάλιν 15 τὸν Σαλοφακίαιον ἀποκαθιστῶσιν ἀξίως τῷ θρόνῳ.

A.M. 5970 Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Τιμοθέου τοῦ Σαλοφακιάου, Ἀντιοχείας Στεφάνου ἔτος α'.

B Τούτῳ τῷ ἔτει ἐγένετο σεισμὸς φοβερὸς ἐν Κωνσταντι-

4. αὐτὸν A, αὐτῷ vulg. 6. post Ἰωάννης in vulg. sine codd. additum legitur: ἐχειροτονήθη, quod melius abest. 8. Πιτυούς A. 13. τούτον κατὰ θεῖον ζῆλον A, τούτῳ κατὰ θεῖον ζῆλον vulg. 15. κρατήσαντα] κρατήσαντος A e f, κρατήσαντι vulg.

ditur in circum, obtruncari, caesarem autem eius filium lectorem praecepit ordinari: Ariadne quippe ipsum ut consobrinum voluit servatum, et postmodum Cyzici episcopatum optime gessit. caeterum Petrum Fullonem, ut qui Basilisco faverat, Zeno habuit exosum. orientalis itaque synodi decreto dignitate motus est, et in eius locum Ioannes ordinatus. hic quoque post menses tres eiicitur, ac demum successor eius Stephanus vir pietate spectabilis Antiochiae promovetur episcopus. Petrus autem Pityos relegatus, custodes eludit et ad sanctum Theodorum Euchaitarum tutelarem profugit. in his Timotheus Aelurus moritur, et in eius locum Petrus Mongus inducitur, vir nequam et veritatis adversarius, olim depositionis poena mulctatus. hic ab uno episcopo eoque pariter deposito consecratur. hunc divino zelo moti monachi quidam adorti sex tantum et triginta dies pontificatus honorem assequutum deturbant: et iterato Timotheum Salophaciolum virum throno dignum restitunt.

A. C. 470 Alexandriae episcopi Timothei Salophacioli, Antiochiae episcopi Stephani annus primus.

Hoc anno horrendus terrae motus Cpoli contigit mensis Septembris die quinto ac vigesimo, indictione prima, quo plures ecclesiae,

νουπόλει μηνὶ Σεπτεμβρίῳ κέ', Ἰνδικτιῶνος πρώτης, καὶ ἔπεσον ἐκκλησίαι πολλαί, οἰκίαι τε καὶ ἔμβολοι ἕως ἐδάφους. κατεχώσθη δὲ πλήθῃ ἀναρίθμητα ἀνθρώπων· ἔπεσε δὲ καὶ ἡ σφαῖρα τοῦ ἀνδριάντος τοῦ φόρου καὶ ἡ στήλη τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου ἢ εἰς τὸν κίονα τοῦ Ταύρου, καὶ τὰ ἕσω τείχη ἐπὶ διάστημα ἰκανόν· καὶ ἐκράτησεν ὁ σεισμὸς χρόνον πολὺν, ὥστε τὴν πόλιν * ἐποζέσαι. Στέφανος δὲ ψήφῳ κοινῇ προβληθεὶς εἰς Ἀντιόχειαν ὑπὸ τῶν Πέτρου τοῦ Γραφέως ὁμοφρόνων, ὡς Νεστοριανὸς πρὸς Ζήνωνα κατηγορήθη. ἀλλὰ τοῦτον ἀνατολικὴ σύνοδος εἰς Λαοδικεῖαν συνελθούσα κελεύσει τοῦ βασιλέως ὡς ἀνεύθυνον τῷ θρόνῳ ἀποκατέστησεν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Θεουδέριχος ὁ Τριαρίου, ὁ καὶ Στρα-⁸⁷βίς, ἀδελφόποις τῆς γυναικὸς Ἀσπαρος τοῦ ὑπὸ Λέοντος ἀνααιρεθέντος, ἐπανεῖστη τῷ Ζήνωνι μετὰ πλήθους βαρβάρων, οἰκειωθεὶς τῷ Βασιλίσκῳ καὶ στρατηγὸς ὑπ' αὐτοῦ γεγονώς. μετὰ δὲ τὴν ἐπάνοδον Ζήνωνος εἰς τὴν Θράκην ἐξελθὼν, ἀκείθεν τε ἐπανεῖστη καὶ τὰ περὶ τὸ Βυζάντιον πάντα μέχρι τοῦ στομίου τοῦ Πόντου ληϊσάμενος. εἶτα καὶ μέλλων ὑπὸ τῶν οἰκείων προδίδουσαι, αἰσθόμενος τῆς ἐνέδρας καὶ ἐπανεληθὼν, ^D

3. πλήθῃ ἀναρίθμητα A, πλήθος ἀναρίθμητον vulg. 5. ἢ εἰς τὸν A, εἰς τὸν vulg. 7. ἐποζέσαι haud dubie corruptum et perperam in interpretatione latina redditum: fortasse leg. ἐπιζέσαι s. ὑποζέσαι: ut urbs perpetuo terrore quasi ferretur. 10. ἔλθουσα A f. 13. Λέοντος A, Λέοντα vulg. 15. ἐν τῷ βασιλικῷ A. 16. ἐκείθεν ἀντανέστη A.

domus et porticus ad solum usque funditus eversae, ruinis innumera hominum multitudo oppressa. globus quoque e manu statuae, quae est in foro, statua pariter magni Theodosii in Tauri columna posita et interiora urbis moenia ad amplum spatium conciderunt. invaluit terrae motus in adeo longum tempus, ut foetor ex eo erumpens urbem invaserit. Stephanus autem communi Petri Fullonis sequacium suffragio Antiochiae designatus episcopus, apud Zenonem quasi Nestorianus accusatur: eum tamen velut ab imposito crimine alienum orientalis synodus imperatoris mandato Laodiceae congregata suae sedi restituit.

Eodem anno Theuderichus Triarii filius, qui et Strabus, Asparis, qui a Leone fuerat occisus, uxoris ex fratre nepos, collecta barbarorum multitudine, adversus Zenonem arma movit: hic Basilisco familiaris et affectus, militiae dux ab eo declaratus, post Zenonis reditum Thraciam ingressus, inde impressionem fecit in Byzantio circumiacentes agros, et ad Ponti fauces obvia quaeque devastavit. at cum de eo prodendo familiares eius meditarentur, ipse insidias subodoratus

ἀναβῆναι τοὺς ταῦτο Ἰουλιανουσίους. κείνῳ δὲ αὐτὸς δόρατι
περικασιῶν πρὸ τῆς αὐτοῦ σαρῆς ἐπιπέσει αἰφροδῶς ἐν τῷ ἐπι-
βῆσει τὸν ἴκωον.

A. M. 177: Τούτῳ τῷ ἔτει Μαρκιανὸς ὁ παῖς Ἀνθεμίου τοῦ κατὰ
P. 109 τῆν Ῥώμην βασιλεύσας, ἀφῆκε δὲ Ἀκτωῖας, Βερίνης μὲν⁵
Θηγατρῆς, ἀδελφῆς δὲ Ἀρεάδης τῆς βασιλίδος, ἐκαστάται
κατὰ τὸ Βερέτιον Ζήνωνι τῷ βασιλεῖ, ὡς μετὰ τὴν βασιλείαν
Ἀίαντος γεννηθείσης Ἀκτωῖας τῆς αὐτοῦ γαμῆς. ἡ γὰρ
Ἀρεάδη πρὸ τοῦ βασιλεύειν αὐτὸς ἐπέχθη. πολέμου δὲ κρα-
τατοῦ μετὰ Ζήνωνος καὶ Μαρκιανοῦ κρατηθέντος, νικῶν Μαρ-
10 κινὸς κατὰ κράτος πάντας συνελθόντας τοὺς περὶ Ζήωνα εἰς
φρουρὰν εἰς τὰ βασίλειον, συμμαχούστων αὐτῷ Ῥωμαύλλου καὶ
Προκοπίου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ μικροῦ δὲ τὸ βασίλειον
κατέσχεν. ὀλιγοπρόσως δὲ τῶν κρατηθέντων καὶ εἰς δεῖκνα καὶ
B ὕπνου τρακέας, πολλοὺς δὲ διὰ τῆς νυκτὸς ἀφαιρεθεὶς τῶν αὐτῶ¹⁵
σχημάτων ὑπὸ Ἰλίου μαγιστρὸν δούρας αὐτοὺς ὑποκίψαν-
τος, ἐλαττοῦται τῇ μάχῃ κατὰ τὴν ἐφεξῆς τοσοῦτον, ὡς εἰς
τὸ τῶν ἀποστόλων ἐνπίρσειν καταφυγεῖν καὶ ὑπὸ Ἀκακίου
χειροκνηθῆναι προσβύτηρον κατὰ κείμενον Ζήνωνος, καὶ ἔξο-
ρίζεται εἰς τὸ Πακτορίου κασιτέλλον εἰς Κακπαδοκίαν. Προ-
20

2. ἐπιβῆσειν A, περιβῆσειν vulg. 5. δὲ Ἀκτωῖας A, δὲ τῆς
A. vulg. 13. τὸ βασίλειον A, τοῦ βασίλειου vulg. 15. πολ-
λοὺς δὲ A, πολλοὺς τε vulg. 16. ὑποκίψαντος A, ἐκποπίσαν-
τος vulg. 17. τῇ μάχῃ A, τὴν μάχην vulg. 18. τὸ add.
ex A. 20. Πακτορίου κασιτέλλον A h. l. et infra.

et retro iter agens, insidiarum auctores sustulit e medio. ipse vero,
dum equum conscenderet, in hastam ante eius tentorium fixam ex
improviso incidens extinctus est.

A. C. 47: Hoc anno Marcianus Anthemii, qui Romae imperaverat, filius
idemque Leontiae, Verinae quidem filiae, imperatricis vero Areadnae
sororis maritus, ad Cpolim adversus Zenonem imperatorem bellum
movit: eo quod Leontiae eius uxor ex Leone iam imperante, Areadna
vero, priusquam imperium fuisset assequutus, nata fuerat. igitur acri
praelio inter Zenonem et Marcianum commisso, Marcianus, Romulo
et Procopio eius fratribus una suppetias ferentibus, viribus superior
evasit, omnesque Zenonis copias in palatium tanquam in praesidium
se recipere adegit: tantumque absuit, ut palatio simul et imperio po-
tiretur. verum de rebus gerendis parum sollicitus, ad coenae epulas
somniaque capiendum versus, et illo magistro donis copias eius
subducente, belli sociis spoliatus, sequenti luce inferior adeo recessit
e pugna, ut ad apostolorum aedem et tutelam confugeret, et ad
Zenonis iussum ab Acacio presbyter ordinatus, ad Papurium Cappa-

κόπιος δὲ καὶ Ῥωμύλλος οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ τῇ νυκτὶ λουόμενοι εἰς τὸ Ζεῦξιππον ἐχειρώθησαν ὑπὸ Ἰλλου, οἱ καὶ διαφυγόντες τὴν Ῥώμην κατέλαβον.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐβουλεύσατο Ἰλλος ὁ μάγιστρος τῇ βα- A.M. 5972
 5 Cσιλεὶ Ζήνωνι, ὅπως Βερίναν τὴν πενθερὰν αὐτοῦ ἐκβάλλῃ τῆς πόλεως. καὶ δούλῳ τινὶ πέμψας αὐτὴν εἰς Χαλκηδόνα, μετ' ὀλίγον εἰς τὸ Παπουρίου καστέλλιν ταύτην ἀπέστειλεν συν-
 10 Dδιαγεῖν Μαρκιανῶ καὶ Λεοντίᾳ τῇ ἰδίᾳ θυγατρὶ. ἡ δὲ ἔγραψε πρὸς τὴν ἰδίαν θυγατέρα Ἀρεάδην παρακαλοῦσα ἀνακληθῆ-
 15 Dναι τῆς ἔξορίας· καὶ παρεκάλει ἡ βασίλισσα τὸν Ζήωνα. ὁ δὲ ἔφη αὐτῇ· αἰτῆσαι τὸν πατρίκιον Ἰλλον περὶ αὐτῆς. ἡ δὲ μεταστειλαμένη, ἤτησεν αὐτὸν μετὰ δακρύων. ὁ δὲ οὐκ ἐπέσθη εἰπών· ζητεῖς ἵνα ποιήσης ἄλλον βασιλέα κατὰ τοῦ σου ἀνδρός. τότε θυμωθεῖσα Ἀρεάδην εἶπεν τῷ βασιλεῖ·
 20 V. 88 ὅτι ἡ Ἰλλος ἔχει εἶναι εἰς τὸ παλιόν, ἢ ἐγώ; καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ βασιλεύς· ὅτι ἐγὼ σὲ θέλω. εἴ τι δύνη εἰς τὸν Ἰλλον, ποιήσον. ἡ δὲ κατεσκεύασεν φονευθῆναι αὐτόν. καὶ κε-
 25 V. 88λεύει Οὐρβικίῳ κουβικουλαρίῳ προτρέψασθαι τινα τοῦ ἀνελεῖν αὐτόν. καὶ ἀνερχομένου αὐτοῦ εἰς τὸν κοχλίαν τοῦ ἱπ-
 30 V. 88πικουῦ, σχολάριος ὀνόματι Σπανίκιος ἐπιτραπέις κατὰ τῆς κερφαλῆς αὐτοῦ ἤγαγε τὸ ξίφος. προσεσχηκῶς δὲ τούτῳ ὁ

5. ἐκβάλλῃ A, ἐκβάλλῃ vulg. 9. ἰδίαν A, οἰκείαν vulg. 13. καὶ ἄλλον A. 16. εἰ τι A, εἰ δέ τι vulg. εἰς τὸν Ἰλλον A, εἰς αὐτόν vulg. 17. εἰς αὐτόν A, εἰς τὸν Ἰλλον vulg. 21. προεσχηκῶς A.

dociae castellum exul ageretur. Procopius autem et Romulus eius fratres noctu, dum lavarentur, ab Illo comprehensi et ex eius potestate fuga dilapsi, Romam se contulerunt.

Hoc anno Zenoni imperatori, ut socrum Verinam urbe eii- A. C. 472
 ceret, Illus magister consilium dedit: eamque dolosa quadam specie Chalcedonem missam, non diu post in Papurium castellum Marciano et Leontiae convicturam amandavit. illa vero litteris ab exilio revocari Areadnam propriam filiam supplex rogavit: tum imperatrix interpellabat Zenonem. ille sic eam affatur: Illum patricium pro matre deprecare. illa accersitum ad se lacrymis emollire tentabat. inflexus ille respondit: alium a tuo coniuge imperatorem fieri quaeris. tunc Areadna furore succensa dixit imperatori: aut Illus in palatio morari debet, aut ego? ad haec imperator: maneat tecum, iubeo: si quid vero potes in illum, exequere. tum Illo parans insidias, ut quempiam ad eius caedem impelleret, Urbicium cubicularium hortatur. eo vero circi cochleam ascendeute, scholarius quidam nomine Spanicius, ad facinus perpetrandum incitatus, in eius caput gladium vibrat. hunc attente conspiciatus magistri spatharius brachio gladium

σπαθάριος τοῦ μαγίστρου ἐδέξατο αὐτὸ εἰς τὸν βραχίονα αὐτοῦ. τὸ δὲ ἄκρον τοῦ ξίφους ἀπέτεμεν τὸ ὠτίον τοῦ Ἰλλου τὸ δεξιόν. τοῦτον δὲ Ζήνων ἀναιροεῖ, πείθων τὸν μάγιστρον Ἰλλον μὴ συνεγνωκέναι τὸ γεγονός, τῇ δὲ ἀληθείᾳ οὐ μὴ περιγέγνε τοῦ σκοποῦ. ἰαθεῖς δὲ τὴν πληγὴν ἐφόρει κα-5
 P. 110 μηλακίν. καὶ ἤτησατο τὸν βασιλέα ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν ἀπελθεῖν, διὰ τὸ τοὺς ἕρας ἀλλάξαι, ὅτι ἠσθένει ἐκ τῆς πληγῆς. ὁ δὲ βασιλεὺς θέλων αὐτὸν πληροφορηῖσθαι, ἐποίησεν αὐτὸν στρατηγὸν τῆς ἐπὶ ἀπάσης, δούς αὐτῷ ἐξουσίαν πάσαν, ὥστε καὶ δοῦκας ποιεῖν. ὁ δὲ παραλαβὼν μεθ' ἑαυτοῦ τὸν πατρι-10
 κιον Λεόντιον Σύρον τῷ γένει, ἄριστον δὲ κατὰ παιδείαν καὶ πολέμων ἐμπειρίαν, ἠγούμενόν τε τῆς ἐν Θράκη στρατιᾶς, καὶ σὺν αὐτῇ Μάρσον καὶ Παμπρέπιον τὸν συγκλητικόν, τὸν B ἐπὶ μαγγανείᾳ διαβαλλόμενον, καὶ πλείστην ἀπλῶς περιβαλλόμενος δύναμιν, ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐλθὼν τῆς Συρίας, σαφῶς ἔδειξε 15
 τὴν τυραννίδα.

A.M. 597³ Περσῶν βασιλέως Καβύδου ἔτος α'.

Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος Στέφανος ἕτερος ὁ ῥιφεὶς εἰς τὸν Ὀρόντην ποταμὸν.

C Τούτῳ τῷ ἔτει Στεφάνου τοῦ ἐπισκόπου Ἀντιοχείας κοι-20
 μηθέντος, Στέφανον ἕτερον ἀντ' αὐτοῦ χειροτόνησαν κελύσει

1. εἰς τὸν A, εἰς τὸ vulg.

5. καμηλακίον A e.

7. τοὺς

ἕρας A, τοῦ ἕρας vulg.

9. ἀπάσης A, πάσης vulg.

10.

Δούκας Par. τὸν add. ex A.

13. Παμπρέπιον A f, Παμ-

πρέπιον vulg.

except; eius tamen acies extrema dextram Illi auriculam abscidit. porro Zeno magistro Illo facti huius nullatenus se conscium suasurus, iussit scholarium occidi: verior tamen causa fuit, quod proposito superior non evasisset. posthac a vulnere salvus pileolum ad cutem semper gestabat. petiitque ab imperatore, ut sibi liceret in orientem secedere, ut aerem mutaret, cum nimirum ex vulnere reliqua fuisset aliqua infirmitas. imperator placatum eum omnino volens totius orientis praefectum eum creat et instituendorum etiam ducum potestatem amplissimam impertitur. Illus Leontio patricio, genere Syro, viro alioqui litterarum disciplinis et bellandi arte aequae praestantissimo, exercitus Thraciae praefecto in comitatum ascito, una cum Marso atque Pamprepio senatore, qui magiae delatus fuerat, magnisque viribus undequaque collectis, Antiochiam Syriae urbem profectus, tyrannidem palam affectavit.

A.C. 47³ Persarum regis Cabadis annus primus.

Antiochiae episcopus alter Stephanus in Orontem fluvium pro-

iectus.

Hoc anno Stephano Antiochiae episcopo fati functo, Stephanum

τοῦ βασιλέως Ζήνωνος, ὃν οἱ ἐχθροὶ τῆς πίστεως τῆ πρὸς τὸν Γναφεά εὐνοία ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Βαριλάου καλὰμοις δῶνθεισιν ἀποσφάξαντες εἰς τὸν Ὀρόντην ποταμὸν ἔρριψαν, τῷ θυμῷ τὴν ἄνοιαν καθοπλίσαντες. Ζήνων δὲ διὰ τὰ τολμηθέντα εἰς Στέφανον ἐκέλευσε Ἀκάκιον τὸν Κωνσταντινουπόλεως χειροτονῆσαι ἐπίσκοπον Ἀντιοχείας· καὶ ἐχειροτόνησε Καλανδίωνα. ἦσαν δὲ καὶ οἱ Ἀντιοχεῖς χειροτονήσαντες κατὰ ἄνοιαν Ἰωάννην τὸν λεγόμενον Κωδωνάτον, ὃν ὁ Καλανδίων εἰς Τύρον πρωτόθρονον Ἀντιοχείας D 10 μετενεθροῖασεν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Τιμόθεος ὁ Σαλοφακίαιος ἐτελεύτησεν, καὶ ἐχειροτονήθη Ἰωάννης ὁ Ταβεννισιώτης, υἱοῦ ἀνὴρ καὶ τῶν ὀρθῶν δογμάτων ὑπέρομαχος, πρεσβύτερος ὢν καὶ οἰκονόμος τῆς κατὰ Ἀλεξανδρείαν ἐκκλησίας. 15 ὁ δὲ πατρίκιος Ἴλλος σὺν Λεοντίῳ καὶ τοῖς λοιποῖς πυραγίνεταί εἰς τὸ Παπουρίον καστέλλιν, καὶ ἐξαγαγὼν Βερίναν αὐγουύσταν εἰς Ταροδὸν τῆς Κιλικίας, ἐποίησεν αὐτὴν στέψαι ἔξω τῆς πόλεως εἰς τὸν ἅγιον Πέτρον βασιλέα Λεόντιον τὸν πατρίκιον. καὶ ἔγραψεν ἡ δέσποινα Βερίνα σάκραν τοῖς P. 111 20 Ἀντιοχεῦσι Σύροις εἰς τὸ δέξασθαι τὸν Λεόντιον βασιλέα.

3. εἰς τὸν Ὀρόντην A, εἰς Ὀρέντην vulg. 5. Ἀκάκιον A, τὸν Ἀκάκιον vulg. 6. Ἀντιοχείας A, Ἀντιοχεῖοις vulg. 7. Κλανδίωνα A. καὶ ante οἱ A. add. ex A. 8. κατὰ A, διὰ vulg. 12. Ἰωάννης A, ὁ Ἰω. vulg. 13. υἱοῦ ἀνὴρ A, ἀνὴρ σοφός vulg. 16. αὐγουύσταν om. A e f.

alterum Zenonis imperatoris inssu in eius locum ordinaverunt: quem fidei perduelles, pro sua in Petrum Fullonem propensione, in amentiae subsidium furorem armantes, in sancti martyris Barlaam baptisterio acutis calamis perfossum et necatum in Orontem fluvium proiecerunt. Zeno porro facinus attentatum ulturus Acacio Cpoleos praesuli, ut Antiochia crearet episcopum, mandavit: qui consecravit Calandionem. Antiochenses ordinationis factae nescii Ioannem nomine Codonatum sibi praefecerunt episcopum, quem Calandion postmodum in Tyri sedem, quae post Antiochiam prima est, transtulit.

Hoc pariter anno Timotheus Salophaciolus obiit Alexandriae, in cuius locum Ioannes Tabennisiotes, vir litterarum gnarus et rectorum dogmatum strenuus propugnator, presbyter et oeconomus Alexandrinorum ecclesiae fuit promotus. Illus autem patricius Leontio reliquisque comitibus ad Papurii castellum profectus, Verivam augustam ex custodia, Tarsum Ciliciae eductam, extra urbis muros ad sanctum Petrum, ut Leontium patricium imperatorem coronaret, effecit. scripsitque domina Verina sacram ad Antiochenos Syros, ut Leontium

σπαθάριος τοῦ μαγίστρου ἐδέξατο αὐτὸ εἰς τὸν βραχίονα αὐτοῦ. τὸ δὲ ἄκρον τοῦ ξίφους ἀπέτεμεν τὸ ὀτίον τοῦ Ἰλλου τὸ δεξιόν. τοῦτον δὲ Ζήνων ἀναιρεῖ, πείθων τὸν μάγιστρον Ἰλλον μὴ συνεγνωκέναι τὸ γεγονός, τῇ δὲ ἀληθείᾳ ὅτι μὴ περιεγέγονε τοῦ σκοποῦ. ἰαθεῖς δὲ τὴν πληγὴν ἐφόρει κα-5 μηλαύκιν. καὶ ἤτήσατο τὸν βασιλέα ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν ἀπελθεῖν, διὰ τὸ τοὺς ἀέρας ἀλλάξαι, ὅτι ἠσθένει ἐκ τῆς πληγῆς. ὁ δὲ βασιλεὺς θέλων αὐτὸν πληροφορηῖσαι, ἐποίησεν αὐτὸν στρατηγὸν τῆς ἐφάσ ἀπάσης, δούς αὐτῷ ἐξουσίαν πᾶσαν, ὥστε καὶ δοῦκας ποιεῖν. ὁ δὲ παραλαβὼν μεθ' ἑαυτοῦ τὸν πατρί-10 κιον Λεόντιον Σύρον τῷ γένει, ἄριστον δὲ κατὰ παιδείαν καὶ πολέμων ἐμπειρίαν, ἡγούμενόν τε τῆς ἐν Θρακίᾳ στρατιᾶς, καὶ σὺν αὐτῷ Μάρσον καὶ Παμπρέπιον τὸν συγκλητικόν, τὸν Β ἐπὶ μαγγανείᾳ διαβαλλόμενον, καὶ πλείστην ἀπλῶς περιβαλλόμενος δύναμιν, ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐλθὼν τῆς Συρίας, σαφῶς ἔδειξε 15 τὴν τυραννίδα.

A.M. 5973 Περσῶν βασιλέως Καβάδου ἐτος α'.

Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος Στέφανος ἕτερος ὁ ριφεῖς εἰς τὸν Ὀρόντην ποταμὸν.

C Τούτῃ τῷ ἔτει Στεφάνου τοῦ ἐπισκόπου Ἀντιοχείας κοι-20 μηθέντος, Στέφανον ἕτερον ἀπ' αὐτοῦ ἐχειροτόνησαν κελεύσει

1. εἰς τὸν A, εἰς τὸ vulg.

5. καμηλαύκιν A e.

7. τοὺς

ἀέρας A, τοῦ ἀέρος vulg.

9. ἀπάσης A, πάσης vulg.

10.

Λούκας Par. τὸν add. ex A.

13. Παμπρέπιον A f, Παμπρέπιον vulg.

except; eius tamen acies extrema dextram Illi auriculam abscidit. porro Zeno magistro Illo facti huius nullatenus se conscium suasurus, iussit scholarium occidi: verior tamen causa fuit, quod proposito superior non evasisset. posthac a vulnere salvus pileolum ad cutem semper gestabat. petiitque ab imperatore, ut sibi liceret in orientem secedere, ut aerem mutaret, cum nimirum ex vulnere reliqua fuisset aliqua infirmitas. imperator placatum eum omnino volens totius orientis praefectum eum creat et instituendorum etiam ducum potestatem amplissimam impertitur. Illus Leontio patricio, genere Syro, viro alioqui litterarum disciplinis et bellandi arte aequae praestantissimo, exercitus Thraciae praefecto in comitatum ascito, una cum Marso atque Pampropio senatore, qui magiae delatus fuerat, magnisque viribus undequaque collectis, Antiochiam Syriae urbem profectus, tyrannidem palam affectavit.

A.C. 473 Persarum regis Cabadis annus primus.

Antiochiae episcopus alter Stephanus in Orontem fluvium projectus.

Hoc anno Stephano Antiochiae episcopo fati functo, Stephanum

τοῦ βασιλέως Ζήνωνος, ὃν οἱ ἐχθροὶ τῆς πίστεως τῆ πρὸς τὸν Γραφεά εὐνοία ἐν τῇ κολυμβήθρα τοῦ ἁγίου μάρτυρος Βαριλάμ καλαίοις δξυνθεῖσιν ἀποσφάζαντες εἰς τὸν Ὀρόντην ποταμὸν ἔρριψαν, τῷ Θυμῷ τὴν ἄνοιαν καθοπλίσαντες. Ζήνων δὲ διὰ τὰ τολμηθέντα εἰς Στέφανον ἐκέλευσε Ἀκάκιον τὸν Κωνσταντινουπόλεως χειροτονῆσαι ἐπίσκοπον Ἀντιοχείας· καὶ ἐχειροτόνησε Καλανδίωνα. ἦσαν δὲ καὶ οἱ Ἀντιοχεῖς χειροτονήσαντες κατὰ ἄνοιαν Ἰωάννην τὸν λεγόμενον Κωδωνάτον, ὃν ὁ Καλανδίω εἰς Τύρον πρωτόθρονον Ἀντιοχείας D 10 μετενεθρονίασεν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Τιμόθεος ὁ Σαλοφακίαιος ἐτελεύτησεν, καὶ χειροτονήθη Ἰωάννης ὁ Ταβεννισιώτης, ὄσιος ἀνὴρ καὶ τῶν ὁρθῶν δογματῶν ἐπέρμαχος, πρεσβύτερος ὢν καὶ οἰκονόμος τῆς κατὰ Ἀλεξάνδρειαν ἐκκλησίας. 15 ὁ δὲ πατρίκιος Ἴλλος σὺν Λεοντίῳ καὶ τοῖς λοιποῖς παραινεῖται εἰς τὸ Παπουρίου καστέλλιν, καὶ ἐξαγαγὼν Βερίναν ἀγούσταν εἰς Τυρόν τῆς Κιλικίας, ἐποίησεν αὐτὴν στέφαι ἔξω τῆς πόλεως εἰς τὸν ἅγιον Πέτρον βασιλέα Λεόντιον τὸν πατρίκιον. καὶ ἔγραψεν ἡ δέσποινα Βερίνα σύγκραν τοῖς P. 111 20 Ἀντιοχεῦσι Σύροις εἰς τὸ δέξασθαι τὸν Λεόντιον βασιλέα.

3. εἰς τὸν Ὀρόντην A, εἰς Ὀρέντην vulg. 5. Ἀκάκιον A, τὸν Ἀκάκιον vulg. 6. Ἀντιοχείας A, Ἀντιοχεῖσις vulg. 7. Κλανδίωνα A. καὶ ante ol' A. add. ex A. 8. κατὰ A, διὰ vulg. 12. Ἰωάννης A, ὁ Ἰω. vulg. 13. ὄσιος ἀνὴρ A, ἀνὴρ σοφός vulg. 16. ἀγούσταν om. A e f.

alterum Zenonis imperatoris iussu in eius locum ordinaverunt: quem fidei perduelles, pro sua in Petrum Follonem propensione, in amentiae subsidium furorem arimantes, in sancti martyris Barlaam baptisterio acutis calamis perfossum et necatum in Orontem fluvium proiecerunt. Zeno porro facinus attentatum ulturus Acacio Cpoleos praesuli, ut Antiochiae crearet episcopum, mandavit: qui consecravit Calandionem. Antiochenses ordinationis factae nescii Ioannem nomine Codonatum sibi praefecerunt episcopum, quem Calandion postmodum in Tyri sedem, quae post Antiochiam prima est, transtulit.

Hoc pariter anno Timotheus Salophaciolus obiit Alexandriae, in cuius locum Ioannes Tabennisiotes, vir litterarum gnarus et rectorum dogmatum strenuus propugnator, presbyter et oeconomus Alexandrinorum ecclesiae fuit promotus. Illus autem patricius Leontio reliquisque comitibus ad Papurii castellum profectus, Veriuam augustam ex custodia, Tarsum Ciliciae eductam, extra urbis muros ad sanctum Petrum, ut Leontium patricium imperatorem coronaret, effecit. scripsitque domina Verina sacram ad Antiocheos Syros, ut Leontium

καὶ πρὸς πάντας δὲ τοὺς τῆς ἀνατολῆς ἄρχοντας καὶ τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Λιβύης ἐποίησεν σάκρας, ὥστε δέξασθαι Λεόντιον βασιλέα καὶ μὴ ἀντιστῆναι.

- A.M. 5974 Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Ἰωάννου τοῦ Ταβεννισιώτου, 5
 Β' Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Καλανδίωνος ἔτος α'.
- V. 89 Τούτῳ τῷ ἔτει καταλαβουσῶν τῶν σάκρων τῆς δεσποίνης Βερίνης καὶ ἀναγνωσθεισῶν, ὧν ἡ περιοχὴ οὕτως· Βερίνα ἀγούστα τοῖς ἡμετέροις ἄρχουσι καὶ φιλοχρίστοις λαοῖς χαίρειν. ἴστε ὅτι τὸ βασίλειον ἡμέτερόν ἐστιν, καὶ ὅτι μετὰ σὴν ἀποβίωσιν τοῦ ἐμοῦ ἀνδρὸς Λέοντος προεχειρησάμεθα 10
 βασιλέα Τρασκαλισσαίου, τὸν μετακληθέντα Ζήνωνα, ὥστε ὑπήκοον ἐπιβελτιωθῆναι. ὀρῶντες δὲ τὴν πολιτείαν κατόπιν φερομένην ἐκ τῆς αὐτοῦ ἀπληστίας, ἀναγκαῖον ἐλογισάμεθα 15
 C βασιλέα ὑμῶν στέψαι χριστιανὸν εὐσεβεῖα καὶ δικαιοσύνη κεκοσμημένον, ἵνα τὰ τε τῆς πολιτείας περισώσῃ πράγματα, 15
 καὶ τὸ πολεμικὸν ἡσύχως ἄξῃ. ἐστέψαμεν δὲ Λεόντιον τὸν εὐσεβέστατον βασιλέα Ῥωμαίων, ὃς πάντας ὑμᾶς προνοίας ἀξιώσει. οἱ δὲ ἀποδεξάμενοι εὐφρόμησαν τὸν Λεόντιον βασιλέα.

2. σάκραν a. 6. τῶν σάκρων om. a, καταλαβόντων τῶν σακρῶν vulg. 7. ὧν] ἦν A. 8. τοῖς A, τῆς vulg. 12. δὲ τὴν A, δὲ καὶ τὴν a, δὲ νῦν καὶ τὴν vulg. 16. ἄξῃ A, ἔξῃ vulg. Ἐστεψα A.

imperatorem susciperent, ac insuper ad omnes orientis, Aegypti atque Libyae praefectos sacras etiam dedit, ut Leontium imperatorem agnoscerent nec ulla ratione contra obstarent.

- A. C. 474 Alexandriae episcopi Ioannis Tabennisiotae, Antiochiae episcopi Calandionis annus primus.

Hoc anno dominae Verinae sacrae delatae sunt et palam lectae: his autem verbis conceptae fuerant. Verina augusta praefectis nostris et Christum amantibus populis salutem. imperium nostrum esse novistis, et post Leonis coniugis decessum Trascalissaeum, qui postmodum Zeno nuncupatus est, imperatorem renunciaveramus, reipublicae in meliorem statum revocandae spem habentes: nunc vero cum eam in deterius inclinare et ob inexplebilem istius cupiditatem cadere cernamus, vobis imperatorem Christianum et pietate aequae ac iustitiae ornatum coronare necessum duximus: ut rempublicam salvam praestet bellumque moderate atque prudenter administret. Leontium igitur piissimum Romanorum imperatorem coronavimus, qui vos omnes cura sua atque providentia dignabitur. illi sacris acceptis Leontium imperatorem faustis acclamationibus excipere.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἴλλος καὶ Λεόντιος Λογγίνου ἀδελφὸν A.M. 5975
 Ζήνωνος καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ ἐκ τοῦ καστelliου ἀπέλυσαν.
 Βερίνη δὲ ἐκεῖ νοσήσασα ἐτελεύτησεν, καὶ μετὰ χρόνον ἀνε-
 κομίσθη εἰς τὸ Βυζάντιον ὑπὸ Ἀρεάδνης. D

5 Ῥώμης ἐπισκόπου Φήλικος ἔτος α΄. A.M. 5976

Τούτῳ τῷ ἔτει εἰσῆλθεν ὁ Λεόντιος ἐν Ἀντιοχείᾳ ὡς
 βασιλεὺς μηνὶ Ἰουνίῳ κζ', ἰνδικτιῶνος ζ', καὶ προεβάλετο ἔπαρ-
 χον πραιτωρίον Λιλιανόν. καὶ ἐξελθὼν ἐπολέμησεν Χαλκίδι
 πόλει αὐτοῦ. ὁ δὲ Ζήνων Ἰωάννην τὸν Σκύθην ἀπέστειλεν
 10 κατὰ Ἴλλου καὶ Λεοντίου μετὰ πλείστης δυνάμεως κατὰ τε-
 γῆν καὶ θάλασσαν. πολέμου δὲ συρραγέτος σφοδροῦ, Ἴλλος P. 112
 τε καὶ Λεόντιος ἤττηθέντες εἰς τὸ Παπούριον καστῆλλον κα-
 τέφυγον σὺν Παιμπρεπίῳ μαγίστρῳ γόητι λεγομένῳ εἰναι. τότε
 τὸν Τροκοῦνδον τὸν ἀδελφὸν Ἴλλου ἐπὶ συλλογὴν βαρβάρων
 15 ἀπείοντα Ἰωάννης συλλαβὼν ἀπέτεμεν. τούτῳ δὲ Ἴλλος καὶ
 Λεόντιος ἐπὶ τέσσαρα ἔτη φρουρούμενοι ἀνέμενον, ἀπατώμε-
 νοι ὑπὸ Παιμπρεπίου μαγίστρου τοῦ γόητος. ὄθεν τὴν τού-
 του ἀναίρεσιν μαθόντες Παιμπρέπιον ὡς ἀπατεῶνα ἀποτε-
 μόντες τοῦ τείχους κατεκρήμνισαν.

3. χρόνον A, χρόνους vulg. 7. κζ' add. ex A e f. προε-
 βάλετο A a f, προεβάλλετο vulg. ἔπαρχον A, ἕπαρχον vulg.
 12. κατέφυγον A, προσέφυγον vulg. 14. Τροκοῦνδον A, Τρο-
 βούνδον vulg. 15. τούτῳ A, τούτον vulg.

Hoc anno Illus et Leontius Longinum Zenonis fratrem et eius A. C. 475
 matrem castelli custodia liberarunt. Verina vero ibidem morbo cor-
 repta diem obiit: cuius corpus post aliquos annos Byzantium ab
 Areadna delatum est.

Romae episcopi Felicis annus primus.

A. C. 476

Hoc anno Leontius tanquam imperator Antiochiam ingressus est
 mensis Iunii die vicesima septima, indictione septima: et Lillianum
 praetorium praefectum instituit. ex ea digressus Chalcidi patriae
 civitati bellum intulit. Zeno vero Ioannem Scytham cum ingentibus
 copiis terra marique illum et Leontium oppugnatum misit. exin
 gravi certamine commisso, Illus et Leontius cum Pamprepio magistro,
 qui praestigiator audiebat, in Papurium castellum fugam arripuerunt.
 tum etiam Trocundum illi fratrem barbarorum copias collecturum
 abeuntem Ioannes apprehendens capite damnavit. Illus et Leontius
 Pamprepium magistri praestigiatoris dolis seducti ad annum quartum
 obsidione cincti praestolabantur. comperta tandem eius caede Pam-
 prepium, ceu seductorem in frustra dissectum e muris praecipitem
 egerunt.

B Τῆ δ' αὐτῷ ἔτει οἱ Πέτρου τοῦ Μογγοῦ σπουδασταὶ διὰ χρημάτων καὶ φενακισμῶν ἔπεισαν Ζήνωνα ἐκβληθῆναι Ἰωάννην ἐπίσκοπον Ἀλεξανδρείας τὸν Ταβεννισιώτην, ὡς παρὰ γνώμην αὐτοῦ χειροτονηθέντα, καὶ Πέτρον τὸν Μογγὸν πάλιν εἰς Ἀλεξανδρείαν ἀπὸ Εὐχαϊτῶν ὑποστρέψαι. τότε 5

V. 90 καὶ ἐνωτικὸν ἐποίησε Ζήνων καὶ πανταχοῦ ἐξέπεμψεν, ὑπὸ Ἀκακίου τοῦ Κωνσταντινουπόλεως ὑπαγορευθέν, ὡς φασὶ τε-
 ρες. Πέτρῳ δὲ τῷ Μογγῷ πρὸ τῆς εἰς Ἀλεξανδρείαν ἐπανό-
 δου ἐκέλευσε Ζήνων κοινωνῆσαι Σιμπλικίῳ τῷ Ῥώμης καὶ
 Ἀκακίῳ. ὥστε καὶ ἔγραψεν Ἀκάκιος τοῖς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ 10
 δέξασθαι τὸν Μογγὸν καὶ Ἰωάννην ἀποβαλέσθαι. Ἰωάννης
 C δὲ ἀκούσας τὴν Πέτρου παρουσίαν, τοῦ κλήρου σὺν τῇ λαῶ
 δεομένων αὐτοῦ μὴ ἐξελεῖν, ὡς εἰοίμῳς ἐχόντων ὑπεραπο-
 θνήσκειν αὐτοῦ. ὁ δὲ τὰ μέλλοντα τολμᾷσθαι Πέτρῳ δια-
 νοοῦμενος σοφῶς καὶ ἀταράχως ἐξῆλθεν. 15

A.M. 5977 Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Πέτρου τοῦ Μογγοῦ ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Θεοδέριχος, ὁ Οὐαλάμερος, οὗ πολὺς ἐν βαρβάροις τε καὶ Ῥωμαίοις λόγος ὡς ἀνδρείου τε καὶ προμη-
 D θουῶς καὶ οὐδὲ λόγων ἀμοίρου· κατὰ γὰρ τὸ Βυζάντιον

1. οἱ Π. τ. Μ. σπουδασταὶ A, τοῦ Π. τ. Μ. οἱ σπ. vulg. 10.
 ὡστε A, ὅστις vulg. 11. ἀποβαλέσθαι A, ἀποβάλλεσθαι vulg.
 13. αὐτοῦ A, αὐτῷ vulg. 14. αὐτοῦ A e, αὐτῷ vulg. 15.
 ἀταράχως A, ἀτάραχος vulg. 18. τε post βαρβ. add. ex A.
 19. τὸ add. ex A.

Hoc etiam anno partium Petri Mongi studiosi largitionibus atque imposturis Zenoni, ut Ioannem Tabennisiotam episcopum, quasi praeter eius mentem consecratum, expelleret Alexandria, Petrum vero Mongum ab Euchaitarum locis Alexandriam revocaret, suaserunt. tum vero henoticon, pacis nimirum sanctionem, ab Acacio Cpoleos, prout affirmant nonnulli, dictatum, Zeno tulit et per omnes provincias promulgavit. Mongum vero, priusquam rediret Alexandriam, cum Simplicio Romano pontifice et Acacio iussit Zeno communionem habere. hinc, ut Mongum acciperent, eicerent autem Ioannem, Acacius ad Alexandrinos scripsit. Ioannes, Petri adventu comperto, clero licet et populo pro eo animas ponere paratis ac ne discederet deprecantibus, mala quae Petrus foret commissurus secum reputans, prudenter et citra tumultum urbe dilapsus est.

A. C. 477 Alexandriae episcopi Petri Mongi annus primus.

Hoc anno Theuderichus Valameris filius, cuius nomen, ceu fortis et prudentis et a bonis litteris non alieni, tum apud barbaros, tum apud Romanos celeberrimum (Byzantii enim quandoque fuerat mortuus obses, et optimos quosque praeceptores frequentaverat, patre

ὀμηρεύσας ποτὲ τοῖς ἀρίστοις τῶν διδασκάλων ἐφοίτησεν, τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Οὐαλάμερος μετὰ τοὺς Ἀτίλα παῖδας ἤγησαμένον τῶν Γότθων, ἐπὶ τῆς Λέοντος βασιλείας. τοῦτον οὖν ὁ Ζήνων ἐκ Θράκης μετακαλεσάμενος εἰς Βυζάντιον καὶ 5 ὑπάτον ἀναδείξας καὶ Θράκης ἡγούμενον, μετὰ Ἰωάννου τοῦ Σκύθου κατὰ τοῦ Ἰλλου ἐξέπεμψεν. ὃς καὶ μετὰ τὸ ἀποκλεισθῆναι Ἰλλον καὶ Λεόντιον εἰς Παπουρίου καστέλλιν, καταλιπὼν Ἰωάννην πολιορκοῦντα αὐτούς, αὐτὸς πρὸς Ζήνωνα ἦλθεν. καὶ ἐξελθὼν ἐν τῇ Θράκῃ καὶ στρατοπεδευσάμενος 10 ἐπέρχεται τῷ Βυζαντίῳ· καὶ μόνη φειδοῦ τῆς περὶ τὴν πό- P. 113 λιν, ὡς φασί, κρατηθεὶς, ἐπανάρχεται εἰς τὴν Θράκην, καὶ προτραπείς ὑπὸ Ζήνωνος κατέρχεται εἰς Ἰταλίαν. καὶ Ὀδοάκρου μάχῃ μεγάλη κρατήσας, τοῦ ἕγγὸς ἐν Ῥαβέντῃ περικύθεται σχῆμα. ἐχειρώσατο δὲ καὶ ἄλλους πλείστους τῶν βαρ- 15 βάρων, μάλιστα καὶ τοὺς Οὐανδήλους ὑπηγάγετο, μηδὲ ὄπλα κατ' αὐτῶν κινήσας, Γιζεριχοῦ τελευτήσαντος ἤδη, πρὶν ἢ ἐκεῖνον ἐλθεῖν εἰς Ῥώμην· ἐκράτησε δὲ καὶ τῆς Ῥώμης καὶ πάσης τῆς ἐσπερίου.

Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Πέτρου τοῦ Γναφέως ἔτος α'. A.M. 5978
20 Τούτῳ τῷ ἔτει οἱ τῆς ἀνατολῆς ἐπίσκοποι ἔγραψαν Ἀκα- B κίῳ μέμψεις διὰ τὸ δέξασθαι τὸν Μογγὸν εἰς κοινωνίαν. ὁ δὲ μὴ προσχῶν αὐτοῖς, πάντας ἀναιδῶς κοινωνεῖν τῷ Μογ-

16. κινήσας, Γιζ. τελευτήσαντος A, κινήσας. Γιζεριχου δὲ τελ. vulg.
17. δὲ add. ex A.

nimirum Valamere post Attilae filios in Gotthicam gentem Leonis temporibus imperium exercente) e Thracia Byzantium accersitus consulque renunciatus et Thraciae praefectura donatus, cum Ioanne Scythia adversus illum a Zenone missus est. Illo vero Leontioque stricta obsidione in Papurio castello pressis, Ioanne qui bellum urgeret relicto, ipse rediit ad Zenonem: subindeque in Thraciam digressus et castrametatus, Byzantium occupare molitur: unde postmodum sola urbis, ut aiunt, miseratione motus, remeat in Thraciam: et a Zenone compulsus, in Italiam proficiscitur; ubi Odoacro ingenti clade profligato, regis insignia Ravennae tandem induit. sed et plerosque alios barbaros devicit, et armis tantum adversus Vandalos non motis, quietem agere et in multis subiectos effecit. Gizericho vero iam vita functo, priusquam ipse Romam appelleret, urbe tandem totoque simul occidente potitus est.

Antiochiae episcopi Petri Fullonis annus primus.

A.C. 478

Hoc anno orientis episcopi cum Acacio per litteras conquesti sunt, quod Mongo communionis consortium impertisset. ille spretis

γῆ κατηνάκαζεν. οἱ δὲ τῆς βασιλείας καὶ τῆς ἐφάσ ἐδεήθησαν Φήλικος μετὰ θάνατον Σιμπλικίου τοῦ Ῥώμης ἐπισκόπου, σημαίνοντες Ἀκάκιον εἶναι αἴτιον τῶν κακῶν. ἐν οἷς καὶ Ἰωάννης ὁ Ἀλεξανδρεὺς τὸ αὐτὸ λέγων τὴν Ῥώμην κατέλαβεν. Φήλιξ δὲ σύνοδον ἐν τῷ ναῦ τοῦ κορυφαίου ἀποστόλου Πέτρον ποιήσας, δύο ἐπισκόπους καὶ ἑκδικὸν ἔπεμψεν ἐν Κωνσταντινουπόλει, γράψας Ζήνωνι καὶ Ἀκακίῳ ἐκβαλεῖν Πέτρον τὸν Μογγὸν ὡς αἰρετικὸν τῆς ἐκκλησίας.

A.M. 5979 Τούτῳ τῷ ἔτει τῶν ἀπὸ Ῥώμης πεμφθέντων ἐν Ἀβύδῳ κρατηθέντων γνώμη Ζήνωνος καὶ Ἀκακίου, καὶ τῶν γραμμάτων ἀφαιρεθέντων καὶ ἐν φρουρᾷ βληθέντων, ἠπειλήσεν Ζήνων τούτους ἀνελεῖν, εἰ μὴ κοιωνήσουσιν Ἀκακίῳ καὶ Πέτρῳ τῷ Μογγῷ.

A.M. 5980 Τούτῳ τῷ ἔτει Ἴλλος καὶ Λεόντιος μετὰ πολλοὺς πολέμους ἐπὶ τέσσαρα ἔτη φρουρούμενοι ἐν τῷ Παπουρίῳ κατελλίῳ ἐχειρώθησαν προδοσίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ τῆς γαμετῆς Τροκούδου δόλῳ πεμφθέντος ὑπὸ Ζήνωνος. καὶ ἀπειμύθησαν, καὶ αἱ κεφαλαὶ αὐτῶν ἐπέμφθησαν τῷ Ζήνωνι καὶ εἰσῆχθησαν εἰς κοντοὺς ἐν τῷ ἰππικῷ κακέϊθεν ἐπάγησαν πέραν ἐν

4. καὶ add. ex A. Ἀλεξανδρεὺς τὸ αὐτὸ A, Ἀλεξανδρείας τὰ αὐτὰ vulg. 8. ἐκκλησίας A e f, Ἀλεξανδρείας vulg. 12. κοιωνήσουσι A, κοιωνήσωσι vulg. 14. πολλοὺς πολέμους A, πολλοὺς πολ. vulg. 17. ἀπειμύθησαν A, ἀπειμύθη. vulg. 18. εἰσῆχθησαν A e, εἰσηνέχθησαν vulg. 19. ἐν Συκαῖς πρὸς θρ. A, εἰς Συκαῖς εἰς θρ. vulg.

eorum monitis, Mongum eundem in communionem admittere impudentissime compulit cunctos. cives autem urbium reginae cunctique simul orientales Felicem, qui post Simplicii obitum Romanam sedem tenebat, supplices adierunt et malorum omnium auctorem incusaverunt Acacium. interea Ioannes Alexandriae praesul haec eadem denuncians Romam ingreditur. Felix itaque synodo in coryphaei apostolorum Petri templo coacta, duos episcopos et una defensorem Cpolim ablegat Zenonique et Acacio litteris significat, ut Petrum Mongum ceu haereticum Alexandria eiiciant.

A. C. 479 Hoc anno legatis Roma profectis et apud Abydum Zenonis et Acacii consilio detentis, vi quoque ablatis eorum litteris ipsisque in carcerem coniectis, eos, nisi cum Acacio et Petro Mongo communicent, interfecturum, Zeno comminatur.

A. C. 480 Hoc anno Illus et Leontius, plurimis belli laboribus exantlatis, et obsidione perpetua in Papurio castello clausi, fratris uxoris Trocundi a Zenone in hunc finem missi proditione tandem capti sunt et decollati: eorum vero capita ad Zenonem translata contisque in

Συκαῖς πρὸς Θράκιον. ὁ δὲ Ζήνων τῇ βουλῇ Ἀκακίου τοῖς
κατὰ τὴν ἐψὼν ἐπισκόπους ἐβιάζετο γράψαι τῷ ἐνωτικῷ καὶ
κοινωνῆσαι Πέτρῳ τῷ Μογγῶ· τοὺς δὲ ἀποκρισιarioύς Φήλι-
κος τοῦ Ῥώμης μεταχειρισάμενος καὶ χρήμασι δολεῖσας,
5 Ἀκακίῳ κοινωνῆσαι παρὰ τὰ ἐνταλθέντα αὐτοῖς ἔπεισεν· καί-
τοι τῶν ὀρθοδόξων ἐκ τρίτου διαμαρτυραμένων αὐτοῖς· πρῶ-
τον μὲν ἀγκίστρον περιθέντων σχοινίων, καὶ ἐνὸς αὐτῶν δη-
μοσίᾳ ἐξαρτησάντων· δεύτερον δὲ τὴν βίβλον ἐνέβαλον· καὶ
τρίτῳ κοφίνῳ λαχάνων ἐνέδηκαν. Φήλιξ δὲ μαθὼν τὰ ὑπὸ
10 τῶν ἀποκρισιarioύων αὐτοῦ πραχθέντα, καθῆρεν αὐτούς, γρά-
ψας Ἀκακίῳ καθαιρέσιν. ὁ δὲ ταύτην ἐπιφερόμενος, διαδράς
τοὺς ἐν Ἀβίδῳ, κατέλαβεν τὴν Δίου μονήν. οἱ δὲ τῆς Δίου
μοναχοὶ τῇ κυριακῇ εἰς τὸ ἱερατεῖον ἀπέδωκαν Ἀκακίῳ τὴν
ἐπιστολήν. οἱ δὲ περὶ Ἀκάκιον ἀνεῖλον τινας τῶν ἐπιδεδω-
15 κότων μοναχῶν· ἄλλους δὲ τιμωρήσαντες καθείρξαν. Ἀκά-
κιος δὲ ἀναισθήτως ἔσχεν περὶ τὴν καθαιρέσιν, καὶ τὸ ὄνομα C
τοῦ Φήλικος ἔξῃρεν τῶν διπτυχῶν.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Φραυτίτας μῆνας τρεῖς. A.M. 598

4. τοῦ P. A, τῆς P. vulg. 6. διαμαρτυραμένων A, διαμαρτυ-
ρουμένων vulg. 7. ἀγκίστρον e f. σχοινίῳ A, fort. σχοίνιον.
8. ἐνέβαλον A, ἐνέβαλλον vulg. 9. τρίτῳ A e, τρίτον vulg.
12. τὴν Δ. A, τοῦ Δ. vulg. 13. ἀπέδωκαν A, ἐπέδ. vulg.
17. τοῦ Φήλικος A, αὐτοῦ vulg.

circo circumacta atque inde trans portum oppido, cui Sicae nomen, in ludibrii ostentationem affixa. porro Zeno Acacii suggestionibus orientales episcopos concordiae sanctioni subscribere et Petro Mongo communicare cogebat: sed et ipsos Felicis Romani pontificis apocri-
sarios blanditiis delinitos et pecuniis inescatos praeter mandatorum sibi impositorum fas in Petri communionem adduxit, omnibus catho-
licarum partium in adversum contestantibus atque reclamantibus: et primo quidem hamum funiculis circumligantes uni ex illis publice appenderunt; secundo librum immiserunt; tertio etiam olerum co-
phino imposuerunt. Felix vero cognitis legatorum suorum gestis, ec-
clesiae dignitate deiecit et adversus Acacium parem depositionis sen-
tentiam scripsit. qui ipsam perfererat, eos, qui Abydi in insidiis lo-
cati fuerant, praeterlapsus, ad Dii monasterium appulit. Dienses au-
tem monachi Acacio in sacrario stanti die dominica Felicis epistolam
tradidere. Acacii fautores quosdam ex monachis, qui dederunt epi-
stolam, necaverunt, alios supplicii examinatos in carcerem detruse-
runt. Acacius absque animi motu depositionem excepit et Felicis
nomen e diptychis expunxit.

Cpoleos episcopus Phravitas tribus mensibus.

A. C. 481

- Τούτῳ τῷ ἔτει Καλανδίων ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας ἤγαγεν
 Διτὸ λείψανον Εὐσταθίου τοῦ μεγάλου ἀπὸ Φιλίππων, ἔνθα καὶ
 ἐξόριστος ἐκοιμήθη ὁ ἅγιος· καὶ μετὰ πολλῆς τιμῆς ἀπὸ δώ-
 δεκα μελίων ἢ πύλης Ἀντιοχείων ὑπήντησεν. οἱ δὲ ἀποσχί-
 ζοντες τῆς ἐκκλησίας διὰ τὸν ἅγιον ἠνώθησαν μετὰ ἑκατὸν 5
 ἔτη τῆς κοιμήσεως αὐτοῦ. Ἀκακίου δὲ τελευτήσαντος Φρανί-
 V. 92 τας τρίμηνον τῆς ἐπισκοπῆς κρατήσας, ἔγραψεν Φήλικι, ὡς
 αὐτῷ μὲν κοινωνεῖ, Πέτρῳ δὲ τῷ Μογγῷ οὐ κοινωνεῖ· τῷ
 δὲ Μογγῷ ἔγραψεν, ὡς αὐτῷ μὲν κοινωνεῖ, Φήλικα δὲ τὸν
 Ῥώμης ἀποστρέφεται. Φήλιξ δὲ τὰ ἴσα τὰ πρὸς τὸν Μογ- 10
 γὸν πεμφθέντα ἐδέξατο παρὰ τῶν ὀρθοδόξων προλαβόντα, καὶ
 φθασάντων τῶν ἀποκρισιῶν Φρανίτα μετὰ τῶν συνοδικῶν
 P. 115 ἀτίμως τούτους ὁ Φήλιξ ἀπέπεμψεν. τοῦ δὲ Φρανίτα τελευ-
 τήσαντος, Εὐθύμιος πρεσβύτερος καὶ πτωχοτρόφος Νεαπό-
 λεως τὴν ἐπισκοπὴν Κωνσταντινουπόλεως ἐκράτησεν καὶ εὐ- 15
 θείως ἰδίαις χερσὶ τὸ ὄνομα τοῦ Μογγοῦ τῶν διπτύχων ἀπῆ-
 λειψεν· καὶ οὕτως ἐκάθισεν εἰς τὸν θρόνον καὶ τὸ τοῦ Φή-
 λικος Ῥώμης ἔταξεν.
- A. M. 5982 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Εὐθυμίου, Ἀντιοχείας
 Παλλαδίου ἔτος α΄. 20
- B Τούτῳ τῷ ἔτει Πέτρος ὁ Μογγὸς ἀπέθανεν ἐν Ἀλεξαν-

7. τρίμηνον A, τρίμηνον vulg.
 7ῷ δὲ A.

9. τὸν add. ex A.

8. κοινωνεῖ Φήλικι, τῷ Μογ-
 14. Εὐθύμιος α, Εὐφύμιος ε.

Hoc anno Calandion Antiochenus episcopus Eustathii magni reli-
 quias Philippis, ubi sanctus exul obierat, transtulit, tota Antiochiae
 civitate ad duodecimum milliare in occursum cum plurimo honore
 effusa: qui vero sancti causa ab ecclesia se resciderant, annis ab eius
 obitu exactis centum, iterum ei se sociaverunt. Acacio defuncto, Phra-
 vitas tres menses episcopatu potitus Felici litteris significat, se cum
 illo quidem communionem habere, cum Petro Mongo nullam. in ad-
 versum Mongo scribit, se cum illo communionem coniungi, a Felice
 vero se penitus alienum. Felix porro de litteris ad Mongum prius
 datis ab orthodoxis cum certior factus fuisset, Phravitaes legatos cum
 synodalibus litteris ad se advenientes mimis honorifice tractatos di-
 misit. Phravita tandem mortuo Euthymius presbyter et pauperum in
 urbe Neapoli curator Cpoleos episcopatum assecutus est. is extemplo
 Petri Mongi nomen e sacris tabulis erasit manibus propriis, et Felici
 pontificis Romani reposuit: atque ita consedit in throno.

A. C. 482 Cpoleos episcopi Euthymii, Antiochiae episcopi Palladii annus
 primus.

Hoc anno Petrus Mongus Alexandriae decessit e vivis: et Atha-

δρεία, καὶ Ἀθανάσιος ἀντ' αὐτοῦ χειροτονήθη ὁ ἐπίκλην Κηλίτης. Ζήνων δὲ ὁ βασιλεὺς, ἀνεθείς τῶν τυράννων, ἐξέβαλε τῆς ἐκκλησίας Ἀντιοχείων Καλανδίωνα καὶ ἐξώρισεν εἰς Ὠμισιν, Πέτρον δὲ τὸν Γναφεά κατέστησεν, Νέστορα δὲ Ῥωμυόν Χαλκηδόνος, Εὐσέβιον Σαμοσάτων, Ἰουλιανὸν Μοινοουστίας, Παῦλον Κωνσταντίνης, Μάνον Ἡμερίας καὶ Ἀνδρέαν Θεοδοσιουπόλεως, προφάσει μὲν τῆς πρὸς τοὺς τυράννους εὐνοίας, τῇ δὲ ἀληθείᾳ διὰ τὸ ἐνωτικὸν Ζήνωνος. Πέτρος δὲ ὁ Γναφεὺς εἰσελθὼν εἰς Ἀντιόχειαν πολλὰ κακὰ πέπραχεν, C
 10 ἀναθεματισμοὺς τῆς συνόδου καὶ ἐκβολὰς ἐπισκόπων ἀνεπιλήπτων, ἀντεισαγωγὰς τε καὶ χειροτονίας ἀθέστους καὶ τὰ ταῦτοις ὅμοια. πρότερον δὲ τῷ τρισαγίῳ προσέθηκεν, Χριστὰ βασιλεῦ ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμῶς. Πέτρος δὲ πάλιν ἐλθὼν, περιέλεν τὸ, Χριστὸ βασιλεῦ. Ξεναίας δὲ ὁ δοῦλος τοῦ
 15 Σατανᾶ τὴν δεσποτικὴν εἰκόνα καὶ τῶν ἁγίων ἐδίδασκε μὴ δέχεσθαι. Πέροσης μὲν γὰρ ἦν τῷ γένει, δοῦλος δὲ τὴν τύχην, φυγῶν τοῦ ἰδίου δεσπότου, ἐπὶ Καλανδίωτος τὰς περὶ Ἀντιόχειαν κώμας ἀνεστάτου ἀπὸ τῆς πίστεως, ἀβάπτιστος ὢν καὶ κληρικὸν ἀπὸν λέγων. τοῦτων Καλανδίων ἀπήλασεν. D
 20 Πέτρος δὲ ὁ Γναφεὺς ἐπίσκοπον Ἱεραπόλεως αὐτὸν χειροτονή-

1. Κοιλῆτης Α. 3. Ἀντιοχέων οπ. α. 10. ἐπισκόπων ἀνεπιλήπτων, ἀντ. Α, ἐπισκόπων, ἐπιλήπτων ἀντ. vulg. 13. ἀγγελῶν omisso πάλιν ε. 18. ἀγεσιάται Α, ἀγεσιάτοι vulg.

nasius cognomine Celites in eius locum promotus est. imperator autem Zeno a tyrannis se opprimentibus liber Calandionem Antiochenis ecclesia expulit et Oasim relegavit atque Petrum Fullonem in sedem restituit: Nestorem autem Romanum Chalcedonis, Eusebium Samosatensium, Iulianum Mopsuestiae, Paulum Constantinae, Manum Hemeriae et Andream Theodosiopoleos praesules, specie quidem colati in tyrannos favoris, sed re vera concordiae sanctionis ab eis reiectae causa dignitate moveri iussit. Petrus autem Fullo Antiochiam ingressus, multa nefanda perpetravit, ut puta synodi execrationes, episcoporum abrogationes, noxiorum intrusiones, ordinationes illegitimas et his similia. in primis autem ter sancto hymno addidit: rex Christe, qui pro nobis crucifixus es. reversus idem sustulit verba: rex Christe. Xenaias porro Satanae mancipium domini sanctorumque imagines proscribendas et amoliendas docebat. erat is genere Persa, fortuna servus, et a proprio domino sub Calandione profugiens vicus Antiochiae viciniore, nondum baptisimi lavacro expiatus, clericum se fingens, a vero fidei sensu deturbabat. et Calandion quidem exitium exterminaverat: Petrus autem Fullo Hierapoleos episcopum consecra-

σας, Φιλόξενον μετωνόμασεν. μαθὼν δὲ ὕστερον ἀβάπτιστον αὐτὸν εἶναι, ἀρκεῖν αὐτῷ τὴν χειροτονίαν ἀντὶ βαπτίσματος ἔφησεν. Εὐθύμιος δὲ ὁ ὀρθοδοξότατος Ἀναστάσιον τὸν σι-
 λεντιάριον τὸν κακῶς μετὰ ταῦτα βασιλεύσαντα τῆς ἐκκλησίας ἐδίωκεν, ὡς αἰρετικὸν καὶ ἡμόφρονα Εὐτυχοῦς, ὃν ὀγλοποι- 5
 οῦντα ὄρων τὴν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καθέδραν αὐτῷ ἀνέστρεψεν, ἀπειλήσας αὐτῷ, ὡς, εἰ μὴ πυνύσοιτο, ἀποκεῖραι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ τοῖς ὄχλοις αὐτὸν θριαμβεῦσαι. ἐπενάλεσεν δὲ
 P. 116 καὶ Ζήνωνι, καὶ τὴν κατ' αὐτοῦ ἐξουσίαν ἔλαβεν. Ζήνων δὲ
 ἠρώτησεν Μαρριανὸν τὸν σοφώτατον κόμητα (ἦν γὰρ μυστικῶς 10
 τινα εἰδῶς καὶ προέλεγεν αὐτῷ) ὅτι, τίς μετ' ἐμὲ βασιλεύ-
 σει; ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, ὅτι καὶ τὴν βασιλείᾳ σου καὶ τὴν γυ-
 ναϊκά σου διαδέχεται τις ἀπὸ σιλεντιαρίων. Πατρικίον δέ,
 V. 93 γενόμενον ἄνδρα σοφὸν καὶ εὐσεβῆ καὶ συντόν καὶ ἐνάρετον,
 δημεύσας ἀδίκως καὶ εἰς φρουρὰν ἐμβλαλὼν, ὑπὸ τῶν φν- 15
 λαττόντων ἐξκουβιτώρων ἀναιρεθῆναι προσέταξεν. τοῦτου
 δὲ γενομένου ἀκούσας ὁ ἑπαρχος Ἀρχάδιος ἐλοιδόρησε τὸν
 B βασιλέα· καὶ ἀκούσας ὁ βασιλεὺς ἐκέλευσεν αὐτὸν εἰσερχό-
 μενον εἰς τὸ παλάτιον σφαγῆναι· ὁ δὲ ἑπαρχος μαθὼν ταῦτα,

3. Εὐφύμιος A. 5. ὃν ὀγλοποιούντα A, ἐνοχλ. vulg. 10.
 Μαρριανὸν A. 11. εἰδῶς A, προειδῶς vulg. 13. Πατρικίον
 δὲ γενόμενον, ἄνδρα σοφὸν] sic vulgo male distinguitur. 14.
 ἐνάρετον, δημεύσας] ἐνάρετον, ὃν δημ. codd. et vulg. 17.
 ὁ ἑπαρχος A e, ὑπαρχος vulg.

tum, appellaverat Philoxenum: eundemque demum baptismo nondum initiatum comperiens, eius ordinationem baptismum defectum supplere sanxit. caeterum rectae fidei propugnator Euthymius Anastasium silentiarium, qui deinde imperium est adeptus, velut haeticum et Eutyichis sectatorem, ex ecclesia eiecit, cui, quum plerasque molestias ecclesiae inferentem videret, etiam eversa eius in ecclesiae coetu sella, minatus est, ni quantocius desisteret, eius caput se rasurum et in plebem traducturum. ille querelas ad imperatorem detulit: et adversus patriarcham litem evicit. in his Zeno Marianum litteratissimum comitem interrogat (erat is quippe secretorum praescius et futura vaticinabatur) quis post me imperabit? respondet ille: ex silentiariis unus uxorem et imperium excipiet. Patricium vero, virum doctrina praestantem et pietate, prudentia morumque probitate conspicuum proscripsit iniuste, ac demum in custodiam coniectum ab excubitoribus, qui ipsum asservabant, interficere iussit. quo percepto, praefectus Arcadius convicia in imperatorem misit; quibus ille perceptis, accedentem in palatium mandavit occidi. praefectus latam in

προσέφυγε τῇ ἐκκλησίᾳ· καὶ ἐρρύσθη τοῦ μικροῦ θανάτου·
τὸν δὲ οἶκον αὐτοῦ ἐδήμευσεν.

Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπον Ἀθανασίου ἔτος α΄.

A.M. 5983

Τούτῳ τῷ ἔτει τὰ συνοδικὰ Εὐθυμίῳ Φηλιξ ἀπεδέξατο,
5 καὶ ὡς ὀρθοδόξῳ αὐτῷ προσετέθη. ἐπίσκοπον δὲ αὐτὸν οὐκ
ἐδέξατο, διὰ τὸ μὴ ἐκβαλεῖν τὸ ὄνομα Ἀνακίων ἐκ τῶν διπτύ- C
χων καὶ τοῦ μετ' αὐτὸν Φραυίτα.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Πέτρος ὁ Γναφεὺς τέθνηκεν καὶ προ-
εβλήθη ἐπίσκοπος Παλλάδιος πρεσβύτερος τῆς ἐν Σελευκίᾳ
10 ἐκκλησίας τῆς ἁγίας πρωτομάρτυρος Θεῆλης. συνεψηφίσθη δὲ
Παλλαδίῳ καὶ Ἰωάννῃς ὁ Κωνσταντίνου καὶ Ἀναστασίας ὁ σι-
λεντιάριος ὁ, κακῶς βασιλεύσας. ὁ δὲ Ζήνων θραυθεὶς τῇ
τῶν τυράννων ἀναιρέσει πρὸς δημεύσεις καὶ φόνους ἀδίκους
χωρεῖ, καὶ πάντα ἄνθρωπον αἰτιώμενος ὡς ἐκείνοις ἢ συμ-
15 μαχῆσαί τε ἢ συμβουλεύσαντα τὴν ἐπίδειξαι. ἀναιρεῖ δὲ καὶ
Κότταιν ἀλόγως, τὸν ἅμα Ἰωάννη τῷ Σκύθῃ πολιορκία περι- D
γενόμενον Ἴλλου καὶ Λεοντίου, καὶ τὸν θαναμαστὸν καὶ περὶ
ποίησιν ἐκῶν ἀξιόλογον Πελάγιον τὸν πατρίκιον ὡς φρόνι-
μον καὶ δίκαιον· καὶ ἐπὶ τοῦτοις τελευτᾷ Ζήνων ἐπιληψία

4. Εὐθυμίου. A, Εὐφῆμιου vulg. 8. τῷ δ' αὐτῷ A, τούτῳ δ'
αὐτῷ vulg. 14. ἐκείνοις a, ἐκείνος A f, ἐκείνους vulg. 15.
ἢ συμβουλεύσαντα om. A, καὶ συμβ. vulg. 16. τῇ πολ. a.
γενόμενον A. 17. καὶ τὸν θανυμ. καὶ περὶ A, καὶ τὸ θ. πε-
ρὶ vulg.

caput sententiam rescians et in ecclesiae praesidium se recipiens,
misera nece liberatus est: domum tamen eius publicavit imperator.

Alexandriae episcopi Athanasii annus primus.

A. C. 483

Hoc anno synodales Euthymii litteras Felix accepit, et ut catho-
lico communionis impertit consortium: haud tamen episcopum agno-
vit, quod Acacii, qui in episcopatu successerat, Phravitae nomen
e tabulis ecclesiasticis non expunxerat.

Hoc eodem anno Petrus Fullo interiit, et Palladius, sanctae proto-
martyris Theclae ecclesiae, quae est in Seleucia, presbyter, promotus est
episcopus. cum Palladio etiam electi sunt Ioannes Constantini et
Anastasius silentiarius, qui postmodum pessime imperavit. porro Zeno
tyrannorum prosperis caedibus elatus, ad proscriptiones et iniusta ho-
micide transfertur, et singulos quosque homines, vel quasi prius optu-
latus, vel ad imperium invadendum suggessisse consilium crimina-
tur. Cottain etiam Ioannis Scythae armorum socium, et Illi Leo-
ntiique ab eis obsessorum victorem, Pelagiumque patricium virum in
edendis carminibus praecipuum et admiratione dignum prudentiaque
et aequitate celebrem iniuste interficit. in his Zeno morbo comitiali

Theophanes.

κατασχεθεῖς, καὶ ἐπὶ στόματος φέρων ἀπαύστως τὴν Πελαγίου
 προσηγορίαν τοῦ παρ' αὐτοῦ φρονεθέντος ἀδίκως· παῖδα μὲν
 μὴ καταλιπὼν, Λογγίνον δὲ τὸν ἀδελφόν, δις μὲν ὑπατεύ-
 σαντα καὶ τῆς συγκλήτου βουλῆς πάσης ἡγούμενον, ἀνόητον
 δὲ καὶ βαρὺν καὶ ἀκόλαστον ὄντα, ὃς καὶ πολλοὺς Ἰσαύρους 5
 P. 117 ἐν Βυζαντίῳ ἔχων καὶ τὸν Λογγίνον τὸν μάγιστρον ὄντα καὶ
 φίλον αὐτοῦ, καὶ τούτοις θαρρήσας ἀπονητὶ τὴν βασιλείαν
 ἔχειν ᾤετο· τῆς δὲ Ἀρεάδνης καὶ τῆς συγκλήτου βουλῆς καὶ
 τοῦ στρατεύματος παντὸς Ἀναστάσιον τὸν σιλεντιάριον ἀνα-
 γορευσάντων βασιλέα, τῆς ἐλπίδος ὃ Λογγίνος ἠστόχησεν. 10
 βασιλεύσας οὖν ὃ Ἀναστάσιος ἔγγραφον ἀπητήθη ὁμολογίαν
 παρὰ Εὐθυμίου τοῦ πατριάρχου πρὸς τὸ μὴ σαλευσαί τι τῆς
 ἐκκλησίας καὶ τῆς πίστεως, ἀνάξιον αὐτὸν ἀποκαλῶν τῶν
 Χριστιανῶν τῆς βασιλείας. βιαζομένης δὲ αὐτὸν τῆς βασι-
 λίδος Ἀρεάδνης καὶ τῆς συγκλήτου, ἔλαβεν αὐτοῦ τὸ ἰδιόχει- 15
 ρον, ὡς ἀποδέχεται εἰς ὄρον πίστεως τὰ δόγματα τῆς ἐν Χαλ-
 B κηδόσι συνόδου. καὶ οὕτω στεφθεῖς ὑπ' αὐτοῦ, Ἀρεάδνην
 ἄγεται εἰς γάμον οὐπω πρότερον γαμετῆ συνοικίσης. Μανι-
 χαῖτοι δὲ καὶ Ἀρειανοὶ ἔχαιρον ἐπὶ Ἀναστασίῳ, Μανιχαῖτοι
 μὲν ὡς τῆς μητρὸς τοῦ βασιλέως ζηλωτρίας οὔσης καὶ προσ- 20

3. τὸν ἀδελφόν, δις μὲν ὑπ. A e f, τὸν ἀδ. αὐτοῦ δις ὑπ. vulg.
 5. ὃς καὶ] ὡς καὶ codd. et vulg. 10. βασιλέα om. a. 13.
 τῆς πίστεως A, πίστεως vulg. 16. ὡς A, πῶς vulg. 20. μη-
 τρὸς A, μητέρος vulg.

corruptus, Pelagii contra fas et aequum occisi nomen assidue repetens
 moritur: filium quidem nullum, fratrem vero Longinum post se reli-
 quit bis consulatu functum, senatus principem declaratum, amentem
 sane, cunctis invisum et luxui plane deditum: qui cum Isaurorum
 multitudinem Byzantii sibi adiunctam haberet et Longinum magistrum
 amicitia sibi devinxisset, eorum ope confisus, absque labore imperium
 consequi posse putabat. Areadna porro, totoque senatu et exercitu
 Anastasium silentiarium imperatorem proclamantibus, spe Longinus ex-
 cidit. Anastasius itaque potitus imperio pactionem scripto firmatam, qua
 circa fidem et ecclesiam se nihil innovaturum promitteret, ab Euthymio
 patriarcha Christianorum imperio indignum palam publicante expo-
 scitur. Areadna imperatrice senatuque ad exhibenda postulata im-
 plementibus, chartam propria manu subscriptam, qua velut fidei nor-
 mam Chalcedouensis synodi decreta se acceptare profiteretur, ab eo
 traditam accepit Euthymius. exin ab eo coronatus, Areadnam in
 uxorem, erat quippe coelebs, ducit. sane Manichaei et Ariani de
 Anastasii promotione sibi gratulabantur: Manichaei quidem, quod

φιλοῦς αὐτῶν, Ἀρειανοὶ δὲ ὡς Κλέαρχον τὸν θεῖον αὐτοῦ, ἀδελφὸν τῆς κακόφρονος μητρός, ὁμόδοξον ἔχοντες. τοῦτο δὲ V.94 τὸ ἔτος, ἐν ᾧ Ζήνων τέθνηκε καὶ Ἀναστάσιος ἐβασίλευσεν, ἀπὸ Ἀδάμ μὲν κατὰ Ῥωμαίους εἰς 49, κατὰ δὲ τὴν ἀκριβῆ 5 καὶ ἀληθινὴν ψῆφον Ἀλεξανδρέων εἰς 37, ἀπὸ δὲ τῆς ἀρχῆς Διοκλητιανοῦ οὗ, τῆς θείας σαρκώσεως νηγ', Ἰνδικτιῶνος ιδ'. ἐστέφθη δὲ Ἀναστάσιος τῇ προγεγραμμένῃ ιδ' Ἰνδικτιῶνι, C μηνὶ Ἀπριλίου ιδ', ἡμέρα πέμπτη τῇ μεγάλῃ τοῦ Πάσχα ἐν τῷ καθίσματι τοῦ ἵπποδρομίου.

10 Ῥωμαίων βασιλέως Ἀναστασίου, Περσῶν βασιλέως Ζα- A.M. 5984 μάσφου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει β' ασιλεύσαντος Ἀναστασίου τοῦ Διραχιτιάνου τοῦ Δικόρου, ἐστασίασεν κατ' αὐτοῦ ὁ Λογγίνος ὁ Ζήνωνος ἀδελφός, ὃν χειρωσάμενος ἐπ' Αἴγυπτον πέμπει ἐξόριστον ἐν D 15 Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ ἐκέλευσε χειροτονηθῆναι αὐτὸν πρεσβύτερον. ἐπταετίαν δὲ ἐπιβιούς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐτελεύτησεν. ὑποψίαν δὲ ἔχων καὶ περὶ Λογγίνον τὸν μάγιστρον ὁ βασιλεὺς καὶ τοὺς ἐπιδημοῦντας Ἰσαύρους, παύει τὸν Λογγίνον τοῦ μαγιστρίου. Πέτρου δὲ τοῦ Γραφέως ἐν Ἀντιοχείᾳ ὄν- 20 τος ἐκ τῆς ἐξορίας ἐπαπελθεῖν εἰς τὸν ἴδιον θρόνον δυσωποῦν-

5. ἀληθινὴν A, ἀληθινὸν vulg. 10. Πεξάμασφός Persarum rex in vulg. et A audit: ὁ Περσῶν παῖς Ζαμάσφός α, ὁ Παυρόξου παῖς f, Ζαμάσφου dedi ex Agath. IV, 28. p. 268. nam et infra (p. 214, 14.) Ζαμάσφης legitur in omnibus codd. 19. ὄντιος ald. ex A e. 20. δυσωπούντος ὁ βασ.] ἐκέλευσεν, ὁ δὲ βασιλεὺς A e.

imperatoris mater eorum partibus amice afficeretur; Ariani vero, quod Clearchum eius avunculum, matrisque prave sentientis fratrem suum, omnino possiderent. caeterum annus quo Zeno mortuus est, et Anastasius imperare coepit, ab Adamo 5999 apud Romanos numeratur, qui iuxta diligentiorem et veriozem Alexandrinorum calculum 5983, a Diocletiani imperio 207, a divina incarnatione 483, indictione 14 notatur. coronatus est Anastasius praefata indictione 14, mensis Aprilis 14, magna Paschalis solemnitatis feria quinta, in circi sedili.

Romanorum regis Anastasii, Persarum regis Zamasphi annus A. C. 484 primus.

Hoc anno cum Anastasius Dirrhachiensis Dicorus imperaret, Longini Zenonis fratris seditionem et insidias perpeussus est: eumque mox in potestatem accipiens, Alexandriam Aegypti mittit exulem et presbyterum iubet ordinari. ille septennio Alexandriae superstes mortem obiit. imperator vero Longinum magistrum et advenas Isauros habens suspectos, magisterium Longino abrogavit. tum autem Petrus

τος, ὁ βασιλεὺς τῆς ἔξορίας μὲν τοῦτον ἀνεκαλέσατο, εἰς δὲ Ἀντιόχειαν ἀπελθεῖν οὐκ ἀπέδεξάτο, Παλλάδιον δὲ χειροτονηθῆναι ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐποίησεν. Εὐθύμιος δὲ ὁ Κωνσταντινουπόλεως συναγαγὼν τοὺς ἐνδημοῦντας ἐπισκόπους τὴν ἐν P. 118 Χαλκηδόνι ἁγίαν σύνοδον ἐκύρωσεν. Ἰωάννης δὲ ὁ Ταβεννη-5
σιώτης ἐν Ῥώμῃ ὧν, ἤκουσεν ὅτι ὁ Ἀναστάσιος ἐβασίλευσεν,
καὶ ἦλθεν εἰς τὸ Βυζάντιον, ἀγαθὰς ἀμοιβὰς ἐλπίζων παρ'
αὐτοῦ, ἀνθ' ὧν ἦν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πεποικηκὼς αὐτῷ οἰκονο-
μίαν, ὃν καὶ γυμνὸν ἀπὸ ναυαγίου δεξάμενος καὶ συγκροτή-
σας οὕτως, ὡς ἀναίσθητον αὐτὸν ποιῆσαι τῆς συμφορᾶς. Ἀνα- 10
στάσιος δὲ ἀκούσας ὅτι παρεγένετο, ἀγνωμοσύνη πολλῇ τοῦ-
τον ἔξορισθῆναι προσέταξεν, μηδ' ὄλωσ αὐτὸν δεξάμενος. Ἰω-
Βάννης δὲ τοῦτο προγνοὺς, ἐπὶ Ῥώμην φεύγων διεσώθη.

A.M. 5985 Ῥώμης ἐπισκόπου Γελασίου ἔτος α'.

Τούτῃ τῷ ἔτει Ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς τοὺς ἐν Κωνσταν- 15
τινουπόλει Ἰσαύρους διὰ πολλὰς ἀτοπίας ἐδίωξεν, οἱ ἐξελεθόν-
τες τυραννίδα ἐμελέτησαν. Λογγίνος δὲ ὁ ἀπὸ μαγίστρων
συλλαβὼν τούτους τε καὶ ἄλλην δύναμιν βαρβάρων καὶ λη-
στῶν ὡς πεντεκαίδεκα μυριάδας, ὄπλων τε καὶ χρημάτων
Κεῦποριᾶ θαρρῶν ἐν Ἰσαυρίᾳ πυρὰ Ζήνωνος τεθειμένων, πα- 20

1. τοῦτον add. ex A. εἰς δὲ Ἀγτ. A, εἰς Ἀγτ. δὲ vulg.

Fullo ab exilio Antiochiam propriam sedem revocari deprecabatur, quem ut postliminio rediret, non tamen Antiochiam ingrederetur, imperator permisit; Palladium etenim Antiochiae praesulem ordinari praecepit. hinc Euthymius Cpoleos praesul, coactis, qui tum in urbe versabantur, episcopis, sanctam Chalcedonensem synodum confirmavit. Ioannes vero Tabennesiota Romae degens, Anastasium imperare et Byzantium audiens occupare, gratam beneficiorum vicissitudinem ab eo, quod olim Alexandriae summam in eum exercuisset humanitatem, quem etiam nudum naufragio exceperat adeoque benigne foverat, ut miseriarum reddidisset immemorem, ad eum proficisci decrevit. Anastasius virum audiens accedere, ingenti prorsus ingrati animi vitio iussit exulem agi, nec solo conspectu dignatus excipere. Ioannes re praescita, Romam fugiens salutem consuluit.

A. C. 485 Romae episcopi Gelasii annus primus.

Hoc anno Anastasius imperator Isauros Cpoli commorantes ob pleraque foeda ab illis admissa flagitia urbe eiecit: qui post discesum tyrannidem excitare sunt moliti. Longinus vero exmagister, istis cum ingenti barbarorum ac praedonum multitudine ad centum et quinquaginta millia collectis, et armorum atque pecuniarum, quas Zeno in Isauria reposuerat, copia fretus, in Isaurorum provinciam con-

ραγίνεται εις τὴν τῶν Ἰσαύρων χώραν, ἐνδεδωκότες τοῦ βασιλέως τὴν ἐξοδον, καίτοιγε ὑποτοπάζοντες τὴν ἐπίθεσιν. παρὰ ραρχῆμα δὲ ἐπανίσταται καὶ μέχρι Φρυγίας καὶ τοῦ Κοτυαίου χωρεῖ, πόλεις τε πολλὰς ληϊζόμενος, πλὴν οὐκ αὐτὸς ἤγουμένος τοῦ στρατεύματος. Νινίλιγγις γὰρ ἦν ὁ τῆς Ἰσαυρίας ἡγεμῶν ἐπὶ Ζήνωνος καταστάς ἀνὴρ θρασύτατος, καὶ Ἀθηνόδαρος ἀπλούστατος ἄνθρωπος, εἷς τῶν συγκλητικῶν, καὶ V. 95 Κόνων ὁ τῆς Ἀπαμείας ἐπίσκοπος, καταλιπὼν μὲν τὸν θρόνον, εἰς ὀπλίτην δὲ καὶ στρατηγὸν ἐξ ἱερέως μεταταξάμενος. 10 τούτοις ἀντίσθησι στρατεύμα Ῥωμαϊκὸν Ἀναστάσιος ἡγουμένον ὄντος Ἰωάννου τε τοῦ Σκύθου τοῦ τὴν Ἴλλου καὶ Λεοντίου τυραννίδα καθελόντος, καὶ Ἰωάννου τοῦ ἐπίκλην Κυριτοῦ, ἀμφοτέρων τοῦ Θρακίφου στρατεύματος ἡγουμένων, καὶ Διογένους (οὗτοι κόμητες σχολῶν ἐτύγγανον ὄντες) καὶ ἑτέρων 15 τινῶν ἐπαινετῶν ἀνδρῶν. μάχης δὲ περὶ τὸ Κοτυαῖον γενομένης, Νινίλιγγις μὲν ὁ στρατηγὸς ἀποσφάττεται. μικροῦ δὲ τὸ πλεῖστον Ἰσαυρικὸν ἀπολλύμενον μόλις ἐπὶ τὰ σφέτερα διεσώθη. καὶ εἰ μὴ περὶ τὰ σκῦλα τῆς Ῥωμαίους γέγονε σχολή, τελειῶς ἂν ἐκράτησαν τοῦ πολέμου. ἀλλ' ἐκείνων ἐν 20 τούτοις ἀποσφαλέντων, φρούριόν τι ἐπὶ τῆς ἄκρας τοῦ Ταύρου P. 119

1. ἐκδεδωκότες A. 5. Νινίλιγγις A h. l. et infra. 10. ἀντίσθησι A, ἀντίσταται vulg. 12. τοῦ ἐπ. A, τὸ ἐπ. vulg. 14. ἐτύγγανον ὄντες e, τυγγάνοντες vulg. 17. Ἰσαυρικὸν ἀπολλύμενον A et alii, Ἰσαυρικῶν ἀπολλυμένων vulg. 18. σκῦλα A, σκύλλα vulg. 20. φρούριόν τι A, φρουρίον τινὸς vulg.

tendit, vel ipso imperatore profectionem permittente, vel certe invasionem suspicante. confestim Longinus rebellionem exequitur et in Phrygiam usque et Cotyaeum cuncta occupat loca civitatesque plurimas devastat, ducem licet exercitus non se gereret: Ninilingis enim Isauriae praefectus a Zenone olim constitutus vir audacissimus aciem regebat, et Athenodorus vir simplicissimus ex ordine senatorio et Connon Apameae episcopus, qui relicta sede ab episcopo in militem armatum mutatus inter copiarum ductores expeditionem susceperat. cunctis istis Ioanne Scytha, qui Illi Leontique tyrannidem dissiparat, et altero Ioanne, cui Cyrtus cognomen, utroque Thracicarum copiarum praefecto, et Diogene, (erant isti scholarum comites) et aliis quibuspiam viris egregiis ducibus institutis, Romanum exercitum opponit Anastasius. praelio ad Cotyaeum conserto, dux Ninilingis necatur; caetera vero Isaurorum manus maiori ex parte ad internecionem caesa, vix locum, quo eruperat, se recepit: ac nisi Romanus exercitus in spoliis colligendis tempus inutiliter expendisset, plenam ex hoc bello victoriam reportabat: sed dum in his incaute detinentur,

κρατήσαντες οἱ Ἰσαυροὶ τρίτον ἔτος ἤρκεσαν πολεμοῦντες ἀχωρωμένοι τῇ θέρει τῶν ὑπὲρ τοῦ Ταύρου πολισμάτων τε καὶ φρουρῶν.

A.M. 5986 Τούτῳ τῷ ἔτει ληφθείσης Κλαυδιουπόλεως ὑπὸ Διογένους τῆς μεταξὺ τῶν δύο Ταύρων ἐν πεδίῳ κειμένης, οὐκ ἔνεγκόντες οἱ Ἰσαυροὶ καταβαίνουσι τοῦ Ταύρου καὶ ἐπὶ πολὺ πολιορκοῦσι τὸν Διογένην, ὡς καὶ λιμῶ κινδυνεῦσαι καὶ φθαρῆναι τὸ στράτευμα. πλὴν Ἰωάννης ὁ Κυρτὸς ὑπερβὰς Βτὰ στενὰ τοῦ Ταύρου καὶ τοὺς φύλακας ἐλάων, αἰφνιδίως αὐτοῖς ἐπιστάς, διέφθειρε τὸ στράτευμα τῶν πολιορκούντων, 10 ὑπέξελθόντος καὶ Διογένους. τότε καὶ Κόνων ὁ ἐπίσκοπος πληγείς μετὰ βραχὺ τελευτᾷ, καὶ γίνεται τοῖς Ῥωμαίοις αὕτη δευτέρα καὶ μεγίστη νίκη.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Ζαμάσφης ὁ υἱὸς Περῶζου βασιλέως Περσῶν ἐξέωσας Καβάδην, ἐκράτησεν ἔτη δ' ἕκ τῶν αὐτοῦ 15 τῆς βυσιλείας Περσῶν.

A.M. 5987 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Μαρτυρίου ἔτος α'.

C Τούτῳ τῷ ἔτει Λογγίνος τις ὁ λεγόμενος Σεληνούντιος τὴν Ἀντιόχειαν τῆς Ἰσαυρίας οἰκῶν ἐπὶ τινος ὄρους κειμένην ὑψηλοῦ κατὰ τὴν μεσημβρινὴν τῆς χώρας θάλασσαν εἰσῆγεν τοῖς 20

6. οἱ add. ex A. 11. ὁ add. ex A. 12. τοῖς add. ex A.
13. μεγίστη A, μεγάλη vulg. 14. Περῶζου A, Περῶζου a,
Περῶζου vulg. 18. Σεληνούντος A f. 20. μεσημβρινὴν A,
μεσημερινὴν vulg.

Isauri, munitissimam in Tauri summitate obtinentes arcem, bellum usque in tertium annum protraxerunt, oppidorum atque arcium in Tauro monte constitutarum situ opportuno muniti.

A.C. 486 Hoc anno Claudiopolim inter utrumque Taurum in planitie positam, a Diogene captam non ferentes Isauri descendunt e Tauro et Diogenem adeo pertinaciter obsidione vallant, ut totus fame perire et extrema interneceione deleri periclitaretur exercitus. verum Ioannes cognomento Cyrtus, superatis Tauri angustiis prehensisque excubiis, improvisus adveniens, et una simul Diogenes irruptionem faciens, hostium urbem obsidentium copias omnes prostravit. ibi vulnere accepto Conon episcopus brevi postmodum spatio moritur; et fit Romanis secundae et maximae accessio victoriae.

Eodem anno Zamasphes Perozis Persarum regis filius Cabade expulso regnum Persarum obtinuit quatuor annos Cabadis regno debitos.

A.C. 487 Hierosolymorum episcopi Martyrii annus primus.

Hoc anno Longinus quidam Selenuntius dictus Antiochiam Isauriae in praecelso quodam monte ad meridianum regionis inare sitam

Ἰσαύροις ὀλκάσι πολλαῖς ἐμπορευόμενος πάνταχόθεν τὰ τροφίμα, καὶ ἐν ταύταις ταῖς δυσχωρίαις διῆγον Λογγῆνος ὁ μάγιστρος καὶ Ἀθηνόδαρος. ἀποκαμῶν δὲ ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ χρονίζειν τὸν πόλεμον, ἐθάρρησεν Εὐθύμιῳ τῷ ἐπισκόπῳ, ὡς D 5 εἰρήνης ἐπίσται, καὶ συναῖσαι τοὺς ἐνδημοῦντας ἐπισκόπους προσέταξεν παρακαλέσοντας δῆθεν περὶ τῶν Ἰσαύρων. Εὐθύμιος δὲ τὸ μυστήριον ἐξήγαγεν πρὸς Ἰωάννην τὸν πατρικίον πενθερὸν Ἀθηνοδώρου τοῦ ἐξάρχου τῆς τυραννίδος. ὁ δὲ δραμῶν τῷ βασιλεῖ ἀπήγγειλεν, ὅπερ εἰς ἀδιάλλακτον ἔχθραν 10 κατ' Εὐθύμιου τὸν βασιλέα Ἀναστάσιον ἤγειρεν. ὅθεν τὰς τῶν Ἰσαύρων ἐπιβουλάς Εὐθύμιῳ ἐπέγραφεν. Εὐθύμιῳ δὲ τινες ἐπιβουλεύοντες, ὑπέθεντό τινι πρὸ τοῦ Μαρτυρίου ξίφος V. 96 ἐλάσαι κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ. Παῦλος δὲ ὁ ἐκδικος τῆς P. 120 ἐκκλησίας ὑπερωμίας ὦν, τὴν πλῆγὴν κατὰ τῆς κεφαλῆς ἐδέ- 15 ξατο καὶ ἐκινδύνευσεν. τὸν δὲ ἐπίβουλον τῇ λεγομένῃ σειρᾷ ἀνείλεν. πάλιν ἐν τῇ συνάξει τοῦ ὄρους ἐνήδρευσαν ἀνελεῖν Εὐθύμιον, ὃς ἰδιωτικῶ σήματι διαφυγὼν ἐσώθη. Ἀναστάσιος δὲ ὁ βασιλεὺς τὴν ὁμολογίαν αὐτοῦ παρὰ Εὐθύμιου μετὰ βίας ἀνείλατο.

1. ἐμπορευόμενος e f.	5. συναῖσας A.	6. παρακαλέσοντας
A, παρακαλέσαντας vulg.	12. ὑπέθεντο A e, ἐπέθεντο vulg.	
15. ἐπιλεγομένη A.	16. ἐνήδρευσαν A, ἐνήδρευσεν vulg.	18.
αὐτοῦ, μετὰ βίας om. A.	19. ἀνείλατο A f, ἀνείλεν a, ἀφεί-
λετο e, ἀφέλατο vulg.	

inhabitans, commeatum undequaque conquisitum navibus onerariis ad Isauros asportavit: in hisce vero locorum angustiis Longinus magister et Athenodorus agebant. imperator autem longarum belli morarum pertaesus, Euthymio episcopo, se pacem exoptare, fidenter retulit: ac peregrinantes in urbe episcopos tanquam Isaurorum nomine veniam deprecaturus congregare iussit. Euthymius Iohanni patricio, Athenodori, qui tyrannidis excitatae auctor et princeps extiterat, socero, revelavit secretum. ille cursu concito rem imperatori renunciat, quae immortalis odii fomitem in Anastasii imperatoris animo adversus Euthymium succendit, ex quo Isaurorum insidias et molitiones imputavit Euthymio: structis easpropter Euthymio insidiis, eicidam, ut ante Martyrium in eius caput gladium vibraret, suggesterunt. Paulus autem quispiam ecclesiae defensor totis humeris patriarcham excedens, ictum capite non sine ingenti periculo exceptit: insidiatorem vero sira, gladio sic dicto, interfecit. caeterum Euthymio in conventu montis mortem moliti sunt rursus inferre, quam ille privato habitu assumpto effugit et salutem quaesivit. demum Anastasius imperator fidei confessionem olim editam ab Euthymio violenter extorsit.

A.M. 5988

Περσῶν βασιλέως Καβάδου ἔτος α΄.

B Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰωάννης ὁ Σκύθης πολιορκῶν παρέλαβεν τὸν τε Λογγίνον τὸν ἀπὸ μαγίστρων καὶ Λογγίνον τὸν Σεληνούτιον καὶ Ἀθηνόδωρον καὶ τοὺς λοιποὺς τυράννους. καὶ τούτους ἀποτεμών, τὰς κεφαλὰς αὐτῶν εἰς τὸ Βυζάντιον 5 ἔπεμψεν Ἀναστασίῳ τῷ βασιλεῖ. Ἀναστάσιος δὲ ἰππικὸν ἐπιτελέσας τὰς κεφαλὰς τῶν τυράννων καὶ τοὺς πεμψθέντας δεσμίους τῶν Ἰσαύρων ἐδριάμβευσεν, καὶ ἐπὶ σχολόπων ἐν Συκαῖς ταύτας ἀναρτήσας, πᾶσιν ἐδημοσίευσεν. τὰ δὲ πλήθη τῶν Ἰσαύρων εἰς τὴν Θράκην μετακίσεν. Ἰωάννην δὲ τὸν 10

C Σκύθην καὶ τὸν ἕτερον Ἰωάννην τὸν Κυρτὸν ὑπατίας καὶ τιμῆς μεγάλης ἤξιωσεν. Εὐθύμιον δὲ τῷ ἐπισκόπῳ ἐδήλωσεν δι' Εὐσεβίου μαγίστρου· αἰ εὐχαί σου, ὦ μέγα, τοὺς φίλους σου ἠοβόλωσαν. συναγαγὼν δὲ ὁ βασιλεὺς τοὺς ἐνδημοῦντας ἐπισκόπους κατὰ Εὐθύμιον ἐνεκάλει, οἱ καὶ χαριζόμενοι τῷ 15 βασιλεῖ ἀκοινωνησίαν καὶ καθαιρέσιν αὐτοῦ ἐψηφίζοντο. προχειρίζεται δὲ ὁ βασιλεὺς Μακεδόνιον ἐπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως σκευοφύλακα ὄντα. ὁ μὲντοι λαὸς διὰ τὸν Εὐθύμιον ἐστασίαζον, καὶ εἰς τὸ ἵπποδρόμιον ἔδραμον λιτανεύοντες, ἀλλ' οὐδὲν ἀνῆσαι ἴσχυσαν, τοῦ βασιλέως κακῶς νικῆν 20

8. ἐπὶ σχολόπων (σχωλώπων Par.) ἐν Συκαῖς] ἐπὶ σκύθας A e f.
 9. τὰ δὲ πλήθη A f, τὸ δὲ πλήθος vulg. 10. εἰς τὴν Θράκην A, ἐν τῇ Θράκῃ vulg. 13. ὁ μέγας A. 15. οἱ καὶ A, οἱ δὲ vulg. 19. ἐστασίαζεν A. 20. νικῆν A, νικήσας vulg.

A. C. 488

Persarum regis Cabadis annus primus.

Hoc anno Ioannes Scythia post diuturnam obsidionem tandem Longinum exmagistrum et Longinum Selenuntium atque Athenodorum caeterosque tyrannos cepit et gladio ferit eorumque capita Byzantium Anastasio imperatori misit: qui ludum equestrem celebrans, tyrannorum capita et Isauros, qui missi fuerant, victos in triumphi morem circumduxit, ac tandem praefata capita palis affixa publice exposuit in Sycis: Isaurorum autem multitudinem in Thraciam migrare adegit: Ioannem Scytham et alterum Ioannem Cyrtum conspatus dignitate et aliis honoribus auxit, ac tandem Euthymio episcopo per Eusebium magistrum significavit: preces tuae, o venerande, amicos tuos infecerunt fuligine. apud coactos enim Cpoli episcopos de Euthymio conquirebatur imperator: qui in imperatoris gratiam ipsius interdictum et abdicacionem tum a communione, tum a munere, suis suffragiis comprobavit: in cuius locum Macedonium, qui iam sacrorum vasorum custos erat, Cpoli episcopum designavit imperator. populus autem Euthymii causa tumultuabatur atque in circum publica supplicatione acta procedebat: at nihil exinde proficere valuit, imperatore

σπεύδοντες. Μακεδόνιος δὲ κακῶς πεισθεὶς Ἀναστασίῳ, ὑπέ- D
γραψεν τῷ ἐνωτικῷ Ζήνωνος.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Μακεδονίου ἔτος α'. A.M. 5989

Τούτῳ τῷ ἔτει Εὐθύμιον Ἀναστάσιος εἰς Εὐχάϊταν ἐξώ-
5 ρισεν. ὁ δὲ λόγον ἤτησε διὰ Μακεδονίου λαβεῖν, ἀνεπιβού- P. 121-
λευτον μείναι ἐν τῷ ἀπάγεσθαι· ἐπιτραπείς δὲ Μακεδόνιος
δοῦναι τὸν λόγον, εἰσερχόμενος ἐν τῷ βαπτιστηρίῳ πρὸς τὸν
Εὐθύμιον ἀφείλεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ ἀμόφορον τῷ ἀρχidiaκόνῳ
προσέταξεν, καὶ οὕτω λιτὸς πρὸς Εὐθύμιον εἰσελθὼν, δανει-
10 σάμενός τε χρήματα δέδωκεν Εὐθυμίῳ, ὡς παρὰ πολλῶν
ἐπαινεθῆναι κατὰ τοὺς δύο τρόπους. ἀσκητικὸς γὰρ ἦν
καὶ ἰσθός, ὡς ὑπὸ Γενναδίου τραφεῖς, οὗ καὶ ἀδελφιδουῶς
ἐπῆρχεν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Ἀθανασίου τοῦ ἐπισκόπου Ἀλεξαν- V. 97
15 θρείας τελευτήσαντος, ἐχειροτονήθη Ἰωάννης ὁ Μοναζῶν, πρε- B
σβύτερος καὶ οἰκονόμος, ὁ ἐπίκλην Ἡμοῦλα.

Ῥώμης ἐπισκόπου Ἀναστασίου, Ἀλεξανδρείας Ἰωάννου A.M. 5990
ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπιδρομῆς τῶν λεγομένων Σκηνητῶν Ἀρά-
20 βων ἐν Εὐφρατῆσίᾳ γενομένης ἐν Βιδρούψῳ καλουμένῳ χωρίῳ

4. ἐξώρισεν A a f, ἐξόριστον ἀπέστειλεν vulg. 6. ἀγαπᾶσθαι A.
9. λιτῶς A. δανεισάμενος A, δανειζόμενος vulg. 10. ὡς]
ἦν A. 12. ὑπὸ A, ἀπὸ vulg. ἀδελφός A. 15. ὁ Μο-
ναζῶν A, ὀνομαζόμενος vulg. 19. Σκηνητῶν A alii, Σκηνητῶν
vulg. 20. Βιδραψῆ A.

causam hanc evincere impotentius exoptante. Macedonius autem male ab Anastasio persuasus Zenonis concordiae subscripsit.

Cpolis episcopi Macedonii annus primus.

A. C. 489

Hoc anno Anastasius Euthymium Euchaitam exulem misit. ille fidem sibi dari per Macedonium postulavit, ut insidiarum securus, dum deduceretur, in itinere maneret. Macedonius fidem obstringere permissus, Euthymium in baptisterio adiit, archidiacono a suis humeris pallium auferre prius iusso: atque privato sacerdotis habitu Euthymium conveniens, pecunias mutuo ab aliis acceptas elargitus est illi: adeo ut ex utroque capite non minimam a plerisque laudem reportaret. virtutem quippe pietatisque iura, tanquam a Gennadio, cuius nepos erat, educatus colebat.

Hoc eodem anno Anastasio Alexandrino praesule mortuo, presbyter et oeconomus Ioannes Monaxo, cognomento Hemula, in eius locum sacra ordinatione suffectus est.

Romanorum episcopi Anastasii, Alexandriae Ioannis annus primus. A. C. 490

Hoc anno Arabes, Scenitas dictos, crebris excursionibus Euphra-

C πρώτῳ τῆς Σουρίας, Εὐγενίου στρατηγοῦ τῶν ἐκείσε κατ' αὐ-
 τῶν παραταξαμένον, ἀνδρὸς ἔργῳ καὶ λόγῳ σπουδαίου, ἐκρά-
 τησε τῆς μάχης. οἱ δὲ νικηθέντες Περσῶν ὑπόσπονδοι ἦσαν
 τῆς Νουαμάνου τοῦ φυλάρχου φυλῆς. τότε καὶ Ῥωμανὸς τῆς
 ἐν Παλαιστίνῃ δυνάμεως ἄρχων, ἀνὴρ ἄριστος ἐν βουλῇ καὶ 5
 στρατηγία, χειροῦται εἰς πόλεμον Ἄγαρον τὸν τοῦ Ἀρέδα τοῦ
 τῆς Θαλαβάνης ὀνομαζομένου παιδὸς σὺν αἰχμαλώτων πλήθει
 πολλῶ. κατηγωνίσαστο δὲ καὶ ἐφυγάδευσε πρὸ τῆς μάχης ἐκεί-
 νης ὁ Ῥωμανὸς καὶ ἕτερον Σκηνήτην, Γάμαλον ὀνόματι, κα-
 ταδραμόντα τὴν Παλαιστίνην πρὸ τῆς αὐτοῦ παρουσίας. 10
 D τότε καὶ Ἰωτάβην τὴν νῆσον κειμένην ἐν τῷ κόλπῳ τῆς ἐρυ-
 θρᾶς θαλάσσης καὶ ὑποτελῆ φόροις οὐκ ὀλίγοις ὑπάρχουσαν
 βασιλεῖ Ῥωμαίων, κατασχεθεῖσαν δὲ μεταξὺ ὑπὸ τῶν Σκηνη-
 τῶν Ἀράβων, μάχαις ἰσχυραῖς ὁ Ῥωμανὸς ἠλευθέρωσεν, αὐθις
 Ῥωμαίοις πραγματευταῖς δούς αὐτονόμως οἰκεῖν τὴν νῆσον 15
 καὶ τὰ ἐξ Ἰνδῶν ἐκπορεύεσθαι φορτία, καὶ τὸν τεταγμένον
 βασιλεῖ φόρον εἰσάγειν.

A.M. 599¹ Τούτῳ τῷ ἔτει Μακεδόνιος γνώμη τοῦ βασιλέως ἐνώσας
 P. 122 τὰ μοναστήρια τῆς βασιλίδος ἐσπευδεν ἀποσχίζοντα διὰ τὸ
 ἐνωτικὸν Ζήνωνος. ἀδυνατῶν δὲ τοῦτο ποιῆσαι, συνεβούλευσε 20

γ. Θαλαβάνης A f, Χαλαβάνης a, Θαλαμάνης e. 9. Γαβάλα-
 von b, Γαμίλαγον a.

tesiam infestantes, Eugenius regionum illarum praefectus, vir litteris
 et fortitudine praestans, adversus eos ad primum Syriae oppidum, cui
 Bithrapsus nomen, consertis manibus praelio superior remansit. qui
 fuere devicti, prius cum Persis, tribus nimirum Naamani phylarchi,
 foedus inierant. tum vero Romanus exercitus per Palaestinam ductor,
 vir consilio militari et disciplina praecellens, Agarum Arethae, qui
 Thalabanes filius audiebat, natum cum magna captivorum multitudine
 bello vicit cepitque. alium porro Scenitam nomine Gamalum ante
 susceptam expeditionem huiusmodi totam Palaestinam suis excursio-
 nibus vastantem Romanus idem prostraverat et verterat in fugam.
 sed et Iotaben insulam in sinu maris rubri sitam, vectigalia magna
 Romanorum imperatori quondam pendentem, tum vero ab Arabibus
 Scenitis occupatam, idem Romanus per acerrima praelia iterum libe-
 ram Romanis negotiatoribus praestitit: eisque demum insulam conce-
 sit, in qua liberi suisque legibus utentes habitarent et ex mercibus
 ex India convectis constitutum imperatori vectigal solverent.

A. C. 49¹ Hoc anno Macedonius imperator consilio monasteria urbis a
 praecipuae ecclesiae communionem ob Zenonis concordiae sanctionem
 se dirimentia studuit reconciliare. at cum propositum non posset

τῆ βασιλεὶ τὸς ἐνδημοῦντας ἐπισκόπους συνελθεῖν καὶ τὰ ἐν Χαλκηδόνι καλῶς δογματισθέντα ἐγγράφως βεβαιῶσαι, ὅπερ καὶ γέγονεν δι' ἐγγράφου πράξεως. καὶ προέτρπε τὰ μοναστήρια πρὸς ἔνωσιν, μάλιστα δὲ τὴν Δίου μονὴν καὶ Βασσιανοῦ καὶ 5 τῶν Ἀκοιμήτων καὶ Ματρῶνης, ἃ τινὰ μᾶλλον καὶ ἀπέσχίζον τῶν δεχομένων τὸ ἐνωτικὸν Ζήνωνος καὶ ἔξορίας προθύμως ὑπέμενον. ἐνοστάντων οὖν αὐτῶν συνήκεν Μακεδόνιος τῇ προ-
αιρέσει αὐτῶν καταλιπεῖν αὐτοὺς ἢ διωγμὸν ἐγεῖραι κατ' Β
αὐτῶν. Ματρῶνα δὲ ἡ ὁσία ἔτι ζῶσα καὶ μὴ κοινονοῦσα
10 σὺν ταῖς σὺν αὐτῇ ἀσκηταῖς διὰ τὸ ἐνωτικὸν Ζήνωνος, πα-
ράδοξα πολλὰ ἐνεδείξατο, Χρυσσαορίου διακόνου τῆς ἐκκλησίας
αὐτὴν ἀναγκάζοντος. καὶ ἄλλη δὲ τις Σοφία καλουμένη ἐπί-
σημος ἐν μοναζούσαις πολλὰ παθοῦσα μεγάλην ὑπομονὴν ἐνα-
δείξατο. Θευδέριχος δὲ ὁ Ἄφρος διάκονον ἔχων ὀρθόδοξον V. 98
15 πᾶν ἀγαπώμενον ὑπ' αὐτοῦ, μεταθέμενον δὲ εἰς Ἀρειανι-
σμὸν χαριζόμενον Θευδερίῳ ἀρειανίζοντι, ἀπέτεμεν αὐτὸν C
ἕξιφει εἰπὼν· εἰ τῷ θεῷ τὴν πίστιν οὐκ ἐφύλαξας, οὐδὲ
ἐμοὶ φυλάξεις. Παλλαδίῳ δὲ τοῦ ἐπισκόπου Ἀντιοχείας τε-
λευτήσαντος, Φλαβιανὸν πρεσβύτερον καὶ ἀποκρισιάρχη τῆς

10. τὸ ἐν. A, τὸν ἐν. vulg. 13. παθοῦσα A, μαθοῦσα vulg.
17. τὴν add. ex A. οὐδὲ A, οὐκ vulg.

exequi, de convocandis in unum per urbem peregrinantibus episcopis, deque scripto firmandis, quae Chalcedonensis synodus recte decreverat, imperatori auctor fuit: quod per actum scripturae consignatum postea factum est. adhortabatur subinde ad pacem et concordiam monasteria, Dii maxime et Bassiani et, Insomnium atque Matronae, quae ab iis, qui unionis sanctionem admiserant, coetus ecclesiasticos separatim agere proposuerant, aut potius exilia quaeque sponte et alacriter tolerare. illis igitur in arrepto semel consilio constanter perseverantibus, illos potius suae concedere voluntati decrevit Macedonius, quam duriolem in eos ciere persecutionem. porro Matrona sancta inter vivos adhuc superstes, nec tamen caeteris feminis parem religiosae vitae normam observantibus, ob Zenonis sanctionem communionis impendens consortium, multa vel supra humanam fidem fortiter aggressa est et tulit, dum Chrysaorius ecclesiae diaconus illam vi cogere vellet. altera pariter nomine Sophia inter moniales scientiarum cultu insignis multa passa, eximiam prorsus constantiam exhibuit. Theuderichus autem Afer cum diaconum haberet sibi admodum carum, qui Theuderichum dominum Arianas partes tuentem sibi cuperet promereri, Arii quoque doctrinam fuerat amplexus, gladio caput eius abscidit, dicens; si deo fidem non servasti: nec usque mihi servaveris. caeterum Palladio Antiochiae praesule defuncto, im-

ἐκκλησίας Ἀντιοχείων ὁ βασιλεὺς ἐψηφίσατο. φασὶ δὲ Φλαβιανὸν τοῖς ἐν Χαλκηδόνι δόγμασιν ἀντικεισθαι. Ὀλύμπιος δὲ τις Ἀρειανὸς ἐν τῷ Ἐλεριανῶν βαλανείῳ λουόμενος δεινῶς βλασφημήσας, ἐλεεινῶς ἐν τῇ νεροφόρῳ τέθνηκεν· ὅπερ ἐν εἰκόνι ἐγράφη. Εὐτυχιανὸς δὲ τις πρῶτος τῶν διαταρῶν 5 δώροισι πεισθεὶς ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν, τὴν ἀνατεθεισάν εἰκόνα τοῦ Ὀλυμπίου καθείλεν· καὶ ἐξετάκη δεινῶς τὸ σῶμα αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ἀπέθανεν.

A.M. 599^a Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Ἠλία, Ἀντιοχείας Φλαβιανοῦ ἔτος α΄. 10

P. 123 Τούτῳ τῷ ἔτει Φῆστος συγκλητικὸς Ῥώμης ἀποσταλεὶς πρὸς Ἀναστάσιον διὰ τινος χρείας πολιτικᾶς τὰς μνήμας τῶν ἁγίων ἀποστόλων Πέτρον καὶ Παύλον πανηγυρικώτερον ἐπιτελεῖσθαι ἤτήσατο, ὃ καὶ κρατεῖ μέχρι νῦν. Μακεδόνιος δὲ πρὸς Ἀναστάσιον ἐπίσκοπον Ῥώμης συνοδικὸν διὰ Φῆστου 15 πέμψαι βουλευθεὶς ἐκολύθη παρὰ τοῦ βασιλέως.

A.M. 599³ Τούτῳ τῷ ἔτει Φῆστος ἀπερχόμενος ἐν Ῥώμῃ συνέθετο βτῷ βασιλεῖ Ἀναστασίῳ πέμψειν Ἀναστάσιον τὸν πάππαν δέξασθαι τὸ ἐνωτικὸν Ζήνωνος. τοῦτον δὲ οὐ κατέλαβε ζῶντα.

3. Ἐλιανῶν A. λουόμενος add. ex A. 4. βλασφημήσας A, βλασφημίας vulg. 6. πλησθεὶς A. 7. αὐτοῦ add. ex A.

perator Flavianum presbyterum et eiusdem ecclesiae missum in mortui locum designavit: Flavianum hunc Chalcedonensibus decretis mentem oppositam tenuisse narrant. Olympius vero quidam cum in Helenianorum balneo inter lavandum impias omnino blasphemias evomisset, in ipso aquae labro perditam animam miserum in modum efflavit: quod portentum in pictam imaginem relatum fuit. Eutychanus porro quidam diaetariorum princeps muneribus ab Arianis corruptus, cum appensam Olympii vellet deponere imaginem, toto corpore ab illo die funeste extabuit et periit.

A. C. 492 Hierosolymorum episcopi Heliae, Antiochiae Flaviani annus primus.

Hoc anno Festus senator Romanus ob publica quaedam negotia Cpolim ad Anastasium Roma missus sanctorum apostolorum Petri et Pauli memoriam maiori frequentia et solemnitate celebrari postulavit: quod in hunc usque diem obtinuit. Macedonius autem synodicam epistolam per Festi manus ad Anastasium Romanorum episcopum mittere meditatus ab imperatore prohibitus est.

A. C. 493 Hoc anno Festus Romam abiturus Anastasium papam, ut Zenonis concordiam probaret, se verbis effecturum Anastasio imperatori pollicitus est: eum vero non amplius vivum comperit. quare pleris-

ἰσοφθείρας δὲ διὰ χρημάτων πολλούς, ψηφίζεται παρὰ τὸ ἔθος Ῥωμαίων ἐπίσκοπον *Λαυρέντιόν* τινα, ὃς καὶ ἐχειροτονηθῆ ὑπὸ ἐνὸς μέρους. οἱ δὲ ὀρθοδοξότεροι διαιρεθέντες χειροτονοῦσι *Σύμμαχον* ἕνα ὄντα τῶν διακόνων. ἔνθεν λοιπὸν ἀταξίαί πολλαὶ καὶ φόνοι καὶ ἀρπαγαὶ γεγόνασιν ἐπὶ τρία ἔτη, ἕως οὗ *Θεοδέριχος* ὁ Ἄφρος κρατῶν τηρικαῦτα Ῥώμης, καίπερ Ἀρειανὸς ὢν, σύνοδον προτήσας τοπικὴν, *Σύμμαχον* μὲν ἐπίσκοπον Ῥώμης ἐκίρωσε, *Λαυρέντιον* δὲ εἰς *Νοκέρειαν* τὴν πόλιν ἐπίσκοπον προσέταξεν. ὁ δὲ μὴ ἡσυχίας, ἀλλὰ στάσεις κινῶν ὑπὸ *Συμμάχου* καθαιρεῖται καὶ εἰς ἔξοριαν πέμπεται: καὶ οὕτω κατεπαύθη ἡ στάσις.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Ἀναστάσιος ἀνέστειλεν τὸν χρυσάργυρον καὶ τὰ κνήγια, καὶ τὰς ἀρχὰς ὠνόους οὕσας δωρεὰν προεβύλλετο.

15 Ῥώμης ἐπισκόπου *Συμμάχου* ἔτος α΄.

V.99

A.M. 5994

Τούτῳ τῷ ἔτει γέγονε πάλιν *Σαρακηνῶν* ἐπιδρομὴ ἐν τῇ *Δοικίῃ* καὶ *Συρίᾳ* μετὰ τὴν Ἀγάρον τελευταίην, *Βαδισαρίμου* τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ δίκην *Θυέλλης* ἐπιδραμόντος τοῖς τόποις, καὶ ὀξύτερον, ἥπερ ἐπέδραμεν μετὰ τὴν *λεῖαν*

3. ὑπὸ ἐνὸς A, ὑπὸ τοῦ ἐνὸς vulg. ὀρθόδοξοι A. 7. τοπικὴν A, τοπικόν vulg. 9. ἐπισκοπεῖν b, om. A. 13. τὰς ἀρχὰς ὠνόους A b, ἀρχιωνίους vulg. 17. καὶ *Παλαιστίνῃ* post *Συρίᾳ* add. b. 19. καὶ ὀξύτερον add. ex A et aliis; vulgo *lacuna notata erat. ἥπερ correxi pro vulg. εἴπερ. ἐπαναδραμόντος b, ἐπιδραμόντος vulg.*

que pecuniarum vi corruptis, Laurentium quendam, praeter Romanorum iura, promoveri curavit episcopum, qui etiam sacra initiatus est ordinatione ab adversantium sibi parte altera. qui rectiorem tuebantur fidem, ab eis divisi Symmachum e diaconorum grege quendam in pontificem consecrant: unde deinceps tumultus, caedes, rapinae urbe triennio divexarunt; donec Theuderichus Afer Roma potitus, licet Arianorum infectus labe, provincialem synodum coegit, et Symmacho in episcopum Romanum confirmato, Laurentium Nuceriae praesulem instituit. Laurentius quietis impatiens et ciens tumultus, a Symmacho dignitate movetur mittiturque in exilium: ex quo tempestas omnis sedata.

Hoc etiam anno chrysargyrum tributum et venationes sive pugnas cum bestiis publicas Anastasius abolevit: et magistratus, qui antea venales erant, gratis contulit.

Romae episcopi Symmachi annus primus.

A. C. 494

Hoc anno per Phoeniciam et Syriam post Agari mortem novas excursions fecere Saraceni, Badicharimo eius fratre turbinis instar incurrente, sed et multo celerius, quam incurriasset, post partam prae-

ἐπαναδραμόντος, ὥστε ἐπιδιώξαντα Ῥωμανὸν μὴ καταλαβεῖν τοὺς ἐχθρούς.

Τούτῳ τῷ ἔτει καὶ οἱ καλούμενοι Βούλγαροι τῷ Ἰλλυρικῷ καὶ Θράκῃ ἐπιτρέχουσι πρὶν γνωσθῆναι αὐτοῖς.

A.M. 5995 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Σαλουστίου ἔτος α'. 5

P. 124 Τούτῳ τῷ ἔτει σπένδεται πρὸς Ἀρέθαν ὁ Ἀναστάσιος, τὸν Βαδιχαρίμου καὶ Ἀγάρον πατέρα, τὸν τῆς Θαλαβάνης λεγόμενον, καὶ λοιπὸν πῶσα ἢ Παλαιστίνη καὶ Ἀραβία καὶ Β Φοινίκη πολλῆς γαλήνης καὶ εἰρήνης ἀπήλαυον. ἐν Νεοκαισαρείᾳ δὲ μέλλοντος γίνεσθαι σεισοῦ, στρατιώτης ὀδεύων ὡς δύο στρατιώτας ἐπ' αὐτὴν εἶδεν καὶ ὄπισθεν ἄλλον κράζοντα· φυλάξατε τὸν οἶκον, ἐν ᾧ ἡ θῆκη Γρηγορίου ἐστίν. γενομένου δὲ σεισοῦ, τὸ πλεῖστον μέρος τῆς πόλεως ἐπτώθη, πλὴν τοῦ ἁγίου Γρηγορίου.

A.M. 5996 Τούτῳ τῷ ἔτει Καβάδης ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς χρή-15
ματα ἀπῆτει Ἀναστάσιον. ὁ δὲ Ἀναστάσιος, εἰ μὲν δανείσασθαι βούλοιο, ἔγγραφον ὁμολογίαν ἔλεγεν ποιῆσαι, εἰ δὲ ἄλλῳ τρόπῳ, μὴ δίδοναι. ὅθεν παρασπονδήσας γενομένην πρὸς Θεοδοσίον τὸν νέον ἔμπροσθεν εἰρήνην, ἐπέρχεται μετὰ

1. ὥστε ἐπισθ. A, ὥστε μηδὲ ἐπισθ. vulg. μὴ καταλαβεῖν A, καταλαβεῖν vulg. 3. Βούλγαροι A e f, Βουλγάρες vulg. 14. πλὴν τοῦ A a f, πλὴν τοῦ ναοῦ τοῦ vulg. τοῦ θαυματουργοῦ add. b post Γρηγορίου. 16. Ἀναστάσιον A, Ἀθανάσιον vulg.

dam iterum recurrente, adeo ut Romanus, qui eos insequabatur, nusquam assequi valuerit.

Hoc etiam anno qui vocantur Bulgari excursionem in Illyricum et Thraciam fecerunt, cum nondum eorum natio audiretur de nomine.

A. C. 495 Hierosolymorum episcopi Salustii annus primus.

Hoc anno Anastasius cum Aretha, qui Thalabanes filius audiebat, et Badicharimi nec non Agari pater, foedus percussit, ac ita deinceps Palaestina omnis, Arabia et Phoenicia profunda tranquillitate et pace fruebantur. Neocaesarea vero cum terrae motus ismiam esset futurus, miles quidam agens iter tanquam duos milites civitati videt imminentes aliumque a tergo clamantem: servate domum, in qua Gregorii locus. moxque insequito terrae motu urbis pars plurima corruit, praeter sancti Gregorii templum.

A. C. 496 Hoc anno Cabades Persarum rex pecunias exigebat ab Anastasio. Anastasius cautionem scribere iussit, si modo mutuum accipere vellet: alioqui se nullas daturum. ex quo pacis quondam cum Theodosio iunioris firmatae violatis foederibus, cum magno Persarum atque auxi-

πλήθους πολλοῦ Περσικοῦ τε καὶ ἐπεισάκτου, πρότερον μὲν εἰς Ἀρμενίαν, καὶ λαμβάνει Θεοδοσιουπόλιν, Κωνσταντίνου προδόντος αὐτήν, ἀνδρὸς συγκλητικοῦ τε καὶ Ἰλλυρίων ἄρξαντος τάγματος. εἶτα εἰς Μεσοποταμίαν ἐλθὼν, Ἄμιδαν ἐπο-
 5 λιοῖται, Ῥωμαϊκοῦ στρατεύματος ἀξιολόγου μήπω τοῖς τόποις ἐνδημοῦντος, Ἀλυπίου δὲ μόνοι βοήθειαν ἔχοντος ὀλίγην, D
 ἀνδρὸς πανταχόθεν ἐπαινετοῦ καὶ φιλοσοφίας ἐραστοῦ, μάλισ-
 τι τὴν ἐνδεχομένην περὶ τε τὴν φυλακὴν τῶν πόλεων καὶ
 τὰ ἀπίθετα τῶν τροφῶν ἐπιμέλειαν ποιουμένου. ὧκει δὲ V. 100
 10 ἐκτὸς Κωνσταντίνης, σταδίους νζ̄ κατὰ δύσιν ἀφροστώσης Νι-
 σίβης, καὶ Ἄμιδου πρὸς ἕρκτον. ἀλλὰ χρόνον τινὸς μεταξὺ
 ῥέυσαντος, καὶ τινῶν μερικῶν συμπλοκῶν Πέρσαις τε καὶ
 Ῥωμαίοις γενομένων, καθ' ἃς ποτὲ μὲν ἐλάττους, ποτὲ δὲ
 ἐπικρατέστεροι τῶν ἔθνῶν ἐν διαφόροις γεγόνασιν οἱ Ῥω-
 15 μαῖοι· τέλος Ἄμιδαν προδίδωσι τις τοῖς Πέρσαις, πολιορ-
 κηθεῖσαν μὲν ὑπὲρ τοὺς τρεῖς μῆνας παρὰ τῶν βαρβάρων, P. 125
 προδοθεῖσαν δὲ νύκτωρ ἕξ ἐνὸς τῶν πύργων ὑπὸ μοναχῶν
 φυλαττομένου, κλίμαξιν οἱ πολέμιοι χρησάμενοι, καὶ οὕτως
 ἔσω τῆς πόλεως γεγονότες, ληΐζονται πᾶσαν καὶ καθαιροῦσι

5. μήπω τοῖς om. A.	8. ἐνδεχομένην A, δεχομένην vulg.
πολέμων a.	10. ἐκτὸς A, αὐτὸς vulg.
σταδίους vulg.	Nισίβης A a, Nισίβης vulg.
ex A.	16. παρὰ τῶν A, παρ' αὐτῶν vulg.
18. φυλατι-
μένου A e f,	18. φυλατι-
μένου vulg.
18. κλίμαξιν οἱ] καὶ μύση-
ροι A e f.	

liarium exercitu primum quidem in Armeniam irrumpit et Theodosiopolim, Constantino senatorii ordinis viro Illyricarum copiarum ductore eam prodente, cepit: tum vero penetrata Mesopotamia, Amidam obsedit, cum non satis numeroso exercitu locus esset munitus, imo solus Alypius, vir alioqui laudatissimus et philosophiae amans, qui ad urbium defensionem annonae et commeatus curam conferebat omnem, cum exigua admodum praesidii manu eam tutaretur. habitabat autem haud procul a Constantina, quae Nisibin ad occasum sex et quinquaginta stadiis totidemque Amidam septentrionem versus distantes habet. verum nonnullo temporis spatio interim lapsus, privatisque certaminibus inter Persas Romanosque commissis, quibus nonnunquam inferiores et aliquando gentilium victores pro varia belli fortuna recesserant Romani, tandem Amida post trimestrem obsidionem a barbaris bello fatigata, ab turrium una, quam propugnandam susceperant monachi, cuiusdam prodicione, noctu in hostium (scalis autem ad invasionem utebantur) potestatem venit. hunc in modum illi intra urbem admissi ad praedas et excidium vertuntur, copiosis

καὶ πλοῦτον λαμβάνουσι πολὺν, Καβάδου τοῦ βασιλέως ἐπὶ ἐλέφαντος εἰς αὐτὴν εἰσελθόντος μετὰ τρίτην ἡμέραν τῆς προδοσίας, καὶ πλοῦτον μὲν οὐ πολὺν, Γλόην δὲ τῇ πόλει καταλιπόντος φάλακα, Καβύδου εἰς Νισίβην ἐπαναζεύξαντος πόλιν, καὶ τῆς Περσικῆς δυναστείας μεταξὺ Ἀμίδας καὶ Κων-
5 Β σταντίας διατριβούσης.

A.M. 5997 Τούτῳ τῷ ἔτει στέλλεται παρὰ τοῦ βασιλέως Ἀναστα-
σίου στρατιὰ Γότθων τε καὶ Βεσσῶν καὶ ἑτέρων Θρακῶν
ἔθνων, στρατηγούτος τῆς ἐφίας καὶ ἐξάρχοντος αὐτῆς Ἀρεο-
βίνδου τοῦ Δαλαγαΐφου παιδός, ὑπάτου γεγονότος ὀρδιναρίου, 10
(τούτου πρὸς πατρός ἐγένετο πάππος Ἀρεόβινδος, ὁ κατὰ τὸν
Θεοδοσίον τοῦ νέου χρόνον εὐδοκιμήσας κατὰ Περσῶν, ἐτέ-
χθη δὲ Ἀρεόβινδος τῷ Δαλαγαΐφῳ ἀπὸ Ἀσαγησθέας, τῆς
Ἀρδαβουρίου θυγατρὸς τοῦ παιδὸς Ἀσπαρος, οὐ πρόσθεν ἐμνη-
C μωνεύσαμεν) ἐπὶ δυναστείᾳ μεγάλη. συναπεστύλλησαν δὲ τῷ 15
Ἀρεοβίνδῳ καὶ ἕτεροι πλείστοι στρατηγοί, ὧν οἱ περιφανέ-
στατοι Πατριίκιος ἦν καὶ Ὑπάτιος, ὁ Σεκουνδίνου καὶ τῆς
ἀδελφῆς Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως υἱός, καὶ Φαρασμαῖνης ὁ
Ζουνῶ πατὴρ, τὸ γένος Λαζός, καὶ Ῥωμανός ὁ προειρημένος
ἐξ Εὐφρατιῆς συναφθεῖς τῷ στρατεύματι, καὶ Ἰουστίνος ὁ 20

2. τρίτην ἡμέραν A, τὴν τριήμερον vulg. 3. Γλόην A, Γλώην
vulg. passim. 9. ἐξάρχοντος A e, ἐξαρχούτος vulg. 13.
Γοδησθέας A b. 16. περιφανέστεροι A.

undequaue congestis sibi manubiis. tertio vero a proditione die Cabades elephanto insidens urbem ingreditur: et civitatis quidem exigua admodum, Gloën autem in urbis custodiam relinquit: ipse demum Nisibin regressus est, Persarum castris et exercitibus Amidam inter et Constantiam locatis.

A.C. 497 Hoc anno Gotthorum, Bessorum et aliarum Thracicarum nationum exercitus orientis duci praefectoque Areobindo Dalagaïphi filio, qui cum potestate magna dignitateque consulatum ordinarium gessit, commendatus ab Anastasio imperatore mittitur. huic ex patre avus fuit Areobindus, qui Theodosii iunioris temporibus in praeliis adversus Persas claruit. porro Areobindus Dalagaïpho patri e Dyagesthea Ardaburii filia et Asparis, cuius nomen supra memoratum, nepti susceptus fuit. Areobindo pariter socii plures dati sunt, et cum eo missi duces, quorum illustriores fuere Patricius et Hypatius, Secundini et sororis Anastasii imperatoris filius, et Pharasmanes genere Lazicus Zunae pater, et supra laudatus Romanus, qui ex Euphratesia exercitui se adiunxerat, nec non Iustinus postmodum imperator renunciatus, et Zemarchus, et alii nonnulli. copiis omnibus Edessae Oseroënae pro-

βασιλεύσας μετὰ ταῦτα, καὶ Ζήμαρχος καὶ ἕτεροὶ τινες τῆς
 δυνάμεως συνελθούσης ἐν Ἐδέσῃ πόλει τῆς Ὀσροηνῆς καὶ
 Σαμοσάτοις πόλει τῆς Εὐφρατησίας, καὶ οἱ μὲν περὶ Ὑπάτιον
 καὶ Πατρικίον ἠσχολοῦντο τῆν Ἀμιδαν ἐλευθερῶσαι τῆς Περ-
 5 σικῆς φυλακῆς. Ἀρεόβινδος δὲ μετὰ Ῥωμανοῦ καὶ Ἀσουά-
 δου φυλάρχων καὶ τινων ἑτέρων στρατοπεδευσόμενος, ὡς πρὸς D
 αὐτὸν Καβύδην τότε εἰς Νισίβην διατρίβοντα διαφόροις μύχαις
 καταγωνίζεται τῶν Περσικῶν καὶ τῆς Νισίβης Καβύδην ἀπε-
 λαύνει καὶ πολλοὺς διασημασιν ὑποχωρῆσαι τῆς χώρας πε-
 10 ποίηκεν. ἀνεῖλε δὲ καὶ στρατηγὸν μέγιστον τῶν Περσῶν ἐν
 μῆ συμπλοκῇ, οὗ καὶ τὸ ξίφος καὶ τὸ βραχιόλιον ἠνέχθη
 Ἀρεοβίνδῳ παρὰ τοῦ ἀνελόντος αὐτὸν Σκύθου, καὶ ἀξιόλογον
 ὡς μάλιστα φανέν σύμβολον τῆς νίκης ἐστάλη τῷ βασιλεῖ.
 τῆς οὖν Περσικῆς στρατιᾶς ἐλαττωθείσης οὕτω τοῖς Ῥωμαῖ-
 15 κοῖς στρατηγοῖς παρασκευασόμενος Καβύδης ἐκπέμπει στρα-
 τευμα πλείστον κατὰ τῶν Ῥωμαίων, ὥστε Ἀρεόβινδον προ-
 τρέψαι τοῖς περὶ Ὑπάτιον καὶ Πατρικίον, ἀπὸ τῶν περὶ Ἀμι- P. 126
 δαν τόπων εἰς συμμαχίαν αὐτῷ συνδραμεῖν. ἐκείνων δὲ πα-
 ραιτησαμένων διὰ φθόνον ὑποχωρῆσαι, ἠβουλήθη Ἀρεόβιν-
 20 δος εἰς Βυζάντιον εἰσελθεῖν, εἰ μὴ μόλις Ἀππίων ὁ Αἰγύ-

1. βασιλεὺς A.	2. Ἐδέσῃ πόλει A, Ἐδέσῃ τῆ πόλει vulg.
3. Σαμοσάτοις πόλει A, Σαμοσάτης πόλεως vulg. καὶ
add. ex A.	6. ἑτέρων add. ex A.
7. τὸν Περσικὸν e.	8. τὸ Περσικὸν b,
9. εἰσχωρῆσαι A.
10. μέγιστον om. A.	11. ἐκπέμπει A, εἰσπέμπει vulg.
12. φανέν A.	13. τῶν
add. ex A.
14. μόλις vulg.	15. εἰς Βυζ. A e, καὶ εἰς Βυζ. vulg.
16. μόλις A,	

vinciae civitate, et Samosati altera Euphratesiae urbe coactis, qui comitabantur Hypatium et Patricium circa Amidam Persica custodia liberandam occupabantur. Areobindus autem cum Romano et Asuado tribunis et quibusdam aliis castra metatus, Cabadem ipsum Nisibi tunc commorantem aggreditur, variis praeliis Persicas acies lacessit, Cabadem ipsum Nisibi fugat, et ex eius agris multorum millium spatium eum secedere coegit: quin etiam praecipuum Persarum in quodam conflictu occidit ducem, cuius gladius et armilla a Scythia, qui virum mactaverat, Areobindo primum oblata, deinde quasi spectatissimum victoriae monumentum ad imperatorem missa. imminuto in hunc modum Romanorum ducum virtute Persarum exercitus, vires ampliores sibi comparatas adversus Romanos immittit, adeo ut Hypatii Patriciique copias adhortaretur Areobindus, relictis circum Amidam locis, ad suppetias sibi ferendas contendere. qui cum prae invidia dimoveri recusarent, Areobindus ipse de repetendo Byzantio cogitasset, nisi

Theophanes.

15

πιος, ἕπαρχος τότε τοῦ στρατεύματος ὦν καὶ τῆς δαπάνης, καὶ τῆς ἐποψίας πάντων προεστηκώς, ἐπέσχεν αὐτὸν ἐν τοῖς τόποις. διαφερομένων δὲ τῶν στρατηγῶν πρὸς ἀλλήλους, Καβάδης εἰς Νισίβην ἐλθὼν καὶ τὰ τῆς διχονοίας τῶν στρατηγῶν μαθὼν, αὐτὸς τε πολὺς ὦν τῷ πλήθει καὶ πολλαχοῦ 5 τὴν ἑαυτοῦ στρατιὰν κατακερματίζων, πᾶσαν, ὡς εἰπεῖν, τὴν Β' Ῥωμαϊκὴν κατέδραμεν γῆν καὶ ἐδηλώσεν μέχρι Συριῶν αὐτῶν, V. 101 πολλοὺς μεταξύ πρὸς Ἀρεόβινδον ὑπὲρ εἰρήνης ἐκπέμψας πρέσβεις καὶ ἐπὶ χρήμασι καταλύειν τὸν πόλεμον λέγων. οὕτω τοίνυν καὶ τὰ περὶ τὴν Ἔδεσσαν μάλιστα καταδραμῶν, καθ' 10 ἣν Ἀρεόβινδος ἦν· πλὴν οὐ πράξας ἐκεῖ δεξιῶς, ἀλλὰ παρ' ἐλπίδας ἐλαττοῦται τῆς Ἀρεόβινδου μάχης. γνοὺς δὲ καὶ τὸν Ἀμίδης φύλακα Γλόην τὸν στρατηγὸν αὐτοῦ διαφθαρῆναι μηχανώμενον, ἐπανέρχεται κακῶθεις δι' ἑτέρας ὁδοῦ, καταφρονήσας τῶν δμήρων, ὧν ἐδεδώκει τῷ Ἀρεόβινδῳ, τοὺς 15 εἰρήνης λόγους· καὶ κατέσχον παρὰ τὰς συνθήκας Ἀλύπιον τε τὸν χρηστὸν ἐκείνον καὶ Βασίλειον τὸν Ἐδεσσηνόν· ὥστε C μετὰ τὴν ἀναχώρησιν αὐτοῦ τὴν ἐπὶ τὰ οἰκεῖα, χειμῶνος ἤδη καταλαβόντος, τοὺς μὲν στρατηγούς Ῥωμαίων ἐν διαφόροις

1. τότε A, τε vulg. 2. προεστηκώς A, προεσχηκώς vulg. 6. κατακερματίζων A, κατακερματίζων vulg. 7. ἐδηλώσεν ἔδλωξεν A c. Συρίας αὐτὴν A. 10. Ἔδεσσαν A, Ἔδεσαν vulg. passim. 14. μηχανουόμενον A. 15. οὗς δεδώκει A, fort. leg. δι' ὧν s. οἷς ἐδεδώκει τῷ Ἀρ. τοὺς εἰρήνης λόγους. 17. ἐκείνος A. 19. Ῥωμαίων A, Ῥωμαίους vulg.

Aegyptius Appio, totius exercitus praefectus et annonae rebusque singulis inspiciendis invigilans, eum locis in illis consistere compulisset. ita dissidentibus ab invicem ducibus, Cabades Nisibin ingreditur, habitaque discriminis inter duces orti notitia, cum alioqui copiosae adessent illi vires, toto exercitu per turmas et globos diviso, in universam, ita loquar, excurrit Romanam ditionem, et abacta a Syris longe positis praeda, plures interim ad Areobindum de pace componenda legatos decernit bellumque pecunia dirimendum denunciat. loca igitur circa Edessam, in qua Areobindus metabatur, devastans, nil prosperum ibi peregit: quin immo ex pugna cum Areobindo praeter expectationem commissa viribus deterior recessit. cum vero insuper Gloem ducem, quem Amidae praesidio reliquerat, perire paratum rescivit, per aliam viam cum magna clade accepta recessit, fidem, per obsides quos Areobindo dederat, oppignoratam, et de pace colloca-tionem parvi pendens: quin etiam Alypium virum illum optimum et Basilium Edessenum praeter ictas conditiones penes se detinuerunt Persae: ita ut Cabade in ditionis suae fines regresso, Romani duces

τῆς Εὐφρατησίας καὶ Ὀσροηνῆς καὶ Μεσοποταμίας καὶ Συρίων καὶ Ἀρμενίων διαιρεθῆναι πόλιστασι τὸν χειμέριον αὐλοσθησομένους καιρὸν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἱππικῷ γενομένου, ἀταξία γέγονε τῶν 5 δύο μερῶν, καὶ πολλοὶ ἀπέθανον ἐξ ἀμφοτέρων, ἐν οἷς καὶ ὁ υἱὸς Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως, ὃν εἶχεν ἀπὸ παλλακῆς· καὶ σφόδρα λυπηθεὶς Ἀναστάσιος πολλοὺς ἐτιμωρήσατο καὶ ἄλλους ἐξουρίας παρέπεμψεν.

D

Τούτῳ τῷ ἔτει Κέλλωρα τὸν μάγιστρον ὑπὸ τοῦ βασι- A.M. 5998
10 λέως πεμφθέντα μετὰ τῆς σὺν αὐτῷ πλειστοῦς δυνάμεως, καὶ τὴν ὅλην σχεδὸν ἐξουσίαν παρειληφότα σὺν Θεοδότῳ στρατηγῷ, τούτοις κατεπίστευσεν ὁ βασιλεὺς τὴν τοῦ παντὸς πολέμου διοίκησιν. Ἀππίωνα δὲ καὶ Ὑπάτιον μεταπέμπεται σπουδαίως εἰς τὰ Βυζάντιον, οὐκ ἀναγκαίους ἡγησάμενος εἶναι
15 τῷ στρατοπέδῳ διὰ τὴν πρὸς Ἀρεόβινδον τὸν στρατηγὸν ἔχ- P. 127
θραν, Καλλιόπιον δὲ τὸν στρατηγὸν ἐπιστήσας τῇ τοῦ δαπανήματος ἀρχῇ. τοῦ Κέλλωρος τοίνυν ἄριστα τὸν πάντα πόλεμον ἅμα τῷ Ἀρεοβίνδῳ καὶ Πατρικίῳ καὶ Βερνούσῳ καὶ Τιμοστράτῳ καὶ Ῥωμανῷ καὶ τοῖς λοιποῖς κατὰ διαφόρους
20 τόπους οἰκονομήσαντος· ἦν γὰρ ὁ ἀνὴρ μετὰ λόγου καὶ παι-

2. παλαίσμασι A e. 9. Κλωρα A, Κλωρα b. 11. σὺν Θεοδότῳ σὺν δῶ τῷ A e f, σὺν Ἀρεβίνδῳ b. 17. ἄριστα τὸν A, ἀρίστατον vulg. 18. Βουρούσῳ A, Βουρόσῳ a, Βουρούσῳ b e.

a se invicem disiuncti in diversa Euphratesiae, Osrhoënae, Mesopotamiae, Syriae atque Armeniae oppida hiemantes se contulerint.

Hoc anno equestri agone celebrato, facta est duarum factionum seditio, et ex utraque periere plurimi, inter quos Anastasii filius ex pellice natus numeratus est: cuius morte vehementer afflictus Anastasius plures ultimo supplicio, alios exilio mulctavit.

Hoc anno Cellore magistro cum maxima subditarum sibi copia. A. C. 498
rum vi misso et cum Theodoto duce supremam paene in exercitum omnem potestatem adepto universam belli administrandi curam commisit imperator: Appionem et Hypatium, quorum operam haud amplius in castris desiderari ob exercitus cum Areobindo duce inimicitias arbitrabatur, Byzantium diligentius revocat: et rei annonariae summam Calliopio duci commendat praefecturam. Cellor porro cum Areobindo et Patricio et Boruso et Timostrato atque Romano, nec non reliquis aliis rationem bellandi optimam per varia quaeque loca semper exercuit. vir enim fuit praestantis ingenii et maghae doctrinae, animi fortitudine deique gratia ad summum repletus, ex Illyrico,

Τούτῳ τῇ ἔτει Ἀναστάσιος ἀνεθεῖς τῶν πολέμων Μακεδόνιον τὸν πατριάρχην διαστρέφαι ἐκ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως βῆσπενδεν. πολλοὶ δὲ τῶν ἐπισκόπων Ἀναστασίῳ χαριζόμενοι τῇ ἐν Χαλκηδόνι συνόδῳ ἀντέπιπτον, ὧν πρῶτος ἦν Ἐλευσίος ὁ Ἀσήμων. Μανιχατὸν δὲ τινα ζωγράφον Συροπέρσην ἀπὸ Κυζίκου Ἀναστάσιος ἤγαγεν ἐν σχήματι πρεσβυτέρου, ὃς ἀλλότρια τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἁγίων εἰκόνων ἐτόλμησεν γράφαι φασματώδη ἐν τῷ παλατίῳ Ἑλληνηστῶν, γνώμη τοῦ βασιλέως χαίροντος τοῖς Μανιχαίοις, ὅθεν καὶ στάσις τοῦ λαοῦ γέγονε μεγάλη. καὶ τὸν ἔπαρχον ἐν ταῖς συνάξεσι καὶ 10 ἐν ταῖς λιταῖς τότε ἐπενόησεν ἀκολουθεῖν ὁ βασιλεὺς. ἐφοβείτο γὰρ τῶν ὀρθοδόξων τὰς ἐπαναστάσεις· καὶ ἐγένετο εἰς ἔθος. Ξενατῶν τὸν μανιχαϊόφρονα ἤγαγεν Ἀναστάσιος εἰς τὸ Βυζάντιον, τὸν καὶ Φιλόξενον, ὡς ὁμόφρονα. Μακεδόνιος δὲ οὔτε κοινωνίας, οὔτε λόγον αὐτὸν ἤξιωσεν, τοῦ κλη- 15 ρου καὶ τῶν μοναχῶν καὶ τοῦ λαοῦ ταραττομένου. ὅθεν καὶ λάθρα τῆς πόλεως αὐτὸν ἐξήγαγεν Ἀναστάσιος. Ἀχόλιον δὲ τινα Μακεδόνιος σπασάμενον κατ' αὐτοῦ μάχαιρον ἐξ ὑποβολῆς τῶν ἐχθραίνόντων αὐτῷ, μηνιαίας ἀννάνας προσέταξεν

4. Ἐλευσίσιος ὁ Ἀσήμων b. 7. δς] ὡς libri. 8. Ἑλληνηστῶν καὶ ἐν τῷ εὐαγγέλιῳ Στεφάνῳ Ἀδριαλιανῶν b. 10. καὶ add. ex A. ἔπαρχον A b, ἔπαρχον vulg. 15. prius οὕτε add. ex A. 19. αὐτῷ A, αὐτὸν vulg. μηνιαίας A, μηνιαίας vulg.

Hoc anno bellis liberatus Anastasius pervertendo Macedonio patriarchae a recto fidei sensu studium omne contulit. plures autem episcoporum Anastasii gratiae sibi promerendae cupidi, Chalcedonensis synodi se declaraverunt adversarios: quorum antesignanus Eleusius Asemensis episcopus extitit. Manichaeum vero quendam Syropersam genere, pictoriae artis peritum, presbyteri vestibus ornatum Cyzico adduxit Anastasius, qui monstruosa quaedam et a sanctis ecclesiae imaginibus aliena ad imperatoris Manichaeorum opinionibus assueti mentem in Helenianorum palatio depingere ausus est: ex quo magna populi seditio coorta. ut praefectus in conventibus ecclesiasticis vel publicis processibus imperatorem pone sequeretur, novo commento Anastasius edixit: sibi quippe timebat a catholicorum tumultibus: et iam res in consuetudinem transit. Xenam praeterea Manichaeorum sectatorem, Philoxenum alias dictum, utpote qui una secum sentiret, Anastasius Byzantium accessivit. Macedonius autem, clero, monachis et populo propter eum tumultuantibus, neque communione, neque alloquii familiaritate dignatus est: quocirca clam eum urbe subduxit Anastasius. Acholium porro quendam, ex infensorum sibi sug-

αὐτὸν λαμβάνειν, ἐκαινεθεὶς τῆς προφύτης. τοῦτο δὲ καὶ εἰς ἐνδεεῖς ἰεροσούλους ἐπραξεν.

D

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἀνεφάνη τις ἀνὴρ χυμευτῆς ὑπάρχων, V. 103 φοβερὸς, Ἰωάννης ὀνόματι, ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐπιθέτης, ὃς λάθρα 5 εἰσερχόμενος εἰς τὰ ἀργυροπρατεῖα ὑπεδείκνυεν τοῖς ἀργυροπραταῖς χεῖρας ἀνδριάντων χρυσαῖς καὶ πόδας καὶ ἄλλα ζῶδια λέγων· ὅτι θεσαυρὸν εὖρον γέμοντα ταῦτα, καὶ ἠπάτησεν πολλοὺς, καὶ ἐκόμβωσεν πολλοὺς· ὥστε γνόντα τὸν βασιλέα κραιτῆσαι αὐτόν. ὁ δὲ προσήνεγκεν τῷ βασιλεῖ χυ- 10 λινὸν ἵππου ὀλόχρυσον διὰ μαργαριτῶν· καὶ τοῦτον λαβὼν ὁ βασιλεὺς, λέγει αὐτῷ· ὄντως ἐμὲ οὐ κομβώσεις. καὶ ἐξώρισεν αὐτὸν εἰς τὴν Πέτραν τὸ φρούριον τῆς Ἀσίας, καὶ P. 129 ἐκεῖ ἐτελεύτησε.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς ἐτείχισε τὸ Λά- A.M. 6000 15 ρας χωρίον ὃν τῆς Μεσοποταμίας μέγα καὶ ὄχυρόν, μέσον τῶν ὄρων κείμενον Ῥωμαίων τε καὶ Περσῶν, καὶ ἐποίησεν ἐκκλησίας καὶ ὠρεῖα ἀπόθρα σίτον καὶ κιστέρνας ὑδάτων καὶ ἐμβόλους· ὀνομάσας αὐτὴν Ἀναστασιούπολιν.

1. τῆς προφύτης A, τῆ προφύτη vulg. καὶ add. ex A. 3. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει A, τούτῳ δ' ἔτει vulg. 7. θεσαυρὸν A, θεσαυρῶν vulg. 8. καὶ ἐκόμβωσεν πολλοὺς] haec ita exhibet a: ἐκόμβωσεν ἐπάρων πολλά χρήματα καὶ λαθῶν ἐφυγεν καὶ εἰσελθὼν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκόμβωσεν κακεὶ πολλοὺς. 16. ὠρίων A. 17. ὠρεῖα A, nihil aliud quam latinum voc. horrea esse videtur. κιστέρνας A b, γιστέρνας vulg.

gestione gladium in caput educentem, menstruam annonam iussit reportare Macedonius, tanta in hominem clementia laudatus: quam pariter liberalitatem in egenos quosdam, qui ecclesiam compilaverant, exercuit.

Hoc etiam anno vir quidam artis conflatoriae peritus ac plane portentum aestimatus, Ioannes nomine, veterator insignis Antiochiae visus est: qui clam argentariorum tabernas obambulans, statuarum manus, pedes et animalculorum signa auro solido confata argentariis ostentabat, dicens: thesaurum huiusmodi rerum plenum inveni. et his praestigiis multos decepit atque delusit: adeo ut de illis monitus imperator hominem tenuerit. ille fraenum equi auro puro compactum gemmisque respersum imperatori obtulit: quo accepto, dixit imperator: certe non mihi praestigiis illudes: eumque relegavit Petram, quod est Asiae munimentum: atque ibi tandem interit.

Hoc anno imperator Anastasius Daras castrum Mesopotamiae ma- A. C. 500 gnum atque firmum in Romanae ac Persicae ditionis finibus situm moenibus cinxit: et ecclesias horreaque reponendis frumentis ac cisternas recipiendis aquis, nec non porticus in eo constituit; et nun-

ἔκτισε δὲ καὶ δύο δημόσια λουτρά, καὶ ἔδωκεν αὐτῇ δίκαια Β πόλεως.

A. M. 6001 Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς Φλαβιανὸν τὸν Ἀντιοχείας ἐπίσκοπον ἠνάγκασεν τῷ ἐνωτικῷ Ζήνωνος ὑπαγράψαι, ὃς ποιήσας σύνοδον τῶν ὑπ' αὐτὸν ἐπισκόπων πολὺ-5 σιχον ἐπιστολὴν ἔγραψεν, τὴν ἐν Νικαίᾳ καὶ Κωνσταντινουπόλει καὶ Ἐφέσῳ ὁμολογῶν συνόδους, τὴν ἐν Χαλκηδόνι παραιοπήσας. ἀπεκέρυξε δὲ καὶ Διόδωρον, ὑποτάξας κεφάλαια δ', δι' ὧν μὴ συνάδων τῇ ἐν Χαλκηδόνι φαίνεται συνόδῳ, μάλιστα δὲ τῇ φωνῇ τῇ, ἐν δύο φύσεσι, ἀπομάχονται. 10 φασὶ δὲ τινες αὐτὰ Ἀκακίου τοῦ Κωνσταντινουπόλεως εἶναι. ὁ δὲ Φλαβιανὸς ἰδιάζουσαν ἐπιστολὴν ἔγραψεν Ἀναστασίῳ τῷ σκοπῷ αὐτοῦ ἐπόμενος· ὁμοίως καὶ Ξεναΐας ὁ δυσσεβής, ὅστις καὶ αὐθεντίας προσέθηκε τούτοις τοῖς κεφαλαίοις, ἀνάθεμα κατὰ τοῦ θειοτάτου Λέοντος Ῥώμης καὶ τῆς συνόδου 15 D καὶ τῶν ὁμοφρόνων αὐτοῦ. Κωνσταντῖνος δ' ἐπίσκοπος Σελευκίας τὴν ἐν Χαλκηδόνι ἁγίαν σύνοδον ἀνεθεμάτισεν γράψας τὸ αὐτὸ καὶ Ξεναΐα. Φλαβιανὸς δὲ ὡς διαβάλλων αὐτοῦς

5. ὑπ' αὐτὸν A, ὑπ' αὐτῷ b, ὑπ' αὐτοῦ vulg. 8. καὶ Διόδωρον A b, Διόδωρον καὶ Θεόδωρον vulg. 9. δ' add. ex A.
10. δὲ τῇ A, ἐν τῇ vulg. 11. φασὶ — εἶναι om. A. 13. ὁμοίως καὶ A, ὁμοίως δὲ vulg. 14. αὐθεντίας προσέθηκε A, αὐθεντήσας, προσ. vulg. 17. ἀνεθεμάτισεν A, ἀναθεμ. vulg.
18. τὰ αὐτὰ b, ταύτην A a, τὸ αὐτὸ vulg. αὐτοῦς A, αὐτὰς vulg.

cupavit Anastasiopolim: sed et publicae commoditati duo balnea dicit, et loco civitatis concessit iura.

A. C. 501 Hoc anno Anastasius imperator Flavianum Antiochiae episcopum concordiae sanctioni a Zenone editae subscribere coegit, qui episcopum sibi subditorum congregata synodo, prolixam scripsit epistolam, Nicaenam, Cpolititanam et Ephesinam admittens synodos, Chalcedone vero aclam silentio praeteriit. sed et Diodorum et Theodorum subinde damnavit, quatuor subliciens capita, in quibus cum Chalcedonenai synodo minime consentire videtur: maxime vero vocibus istis, in duabus naturis, opponuntur ista capitula. nonnulli Acacii Cpoleos praesulis ea capita foetum esse dicunt. porro Flavianus privatam Anastasio dedit epistolam, qua in mentem eius omnino concedit, quemadmodum etiam impius Xenaias, qui eo progressus est temeritatis, ut adversus divinissimum Leonem Romae episcopum, synodum ipsam et utriusque asseclas execrationes immitteret. quin etiam Constantinus Seleuciaepiscopus sanctam Chalcedonensem synodum anathemate percussit, eadem prorsus ac Xenaias scribens. Flavianus autem ac si ipso

ἔγραψε τῷ βασιλεῖ μηνύων. ὁ δὲ βασιλεὺς ἡγανάκτησεν κατ' αὐτοῦ, Κωνσταντῖνον μᾶλλον καὶ Ξεναίαν ἀποδεξάμενος. Ἡλία τῷ ἐπισκόπῳ Ἱεροσολύμων ἔγραψεν Ἀναστάσιος κελεύων κατὰ τῆς ἐν Χαλκηδόνι συνόδου ψηφίσασθαι. Ἡλίας δὲ ἀπέγραψε 5 τῷ βασιλεῖ ἀναθεματίσας Νεστόριον καὶ Εὐτυχεῖα, Διόδωρον καὶ τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον ἀποδεχόμενος.

P. 130

10 Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐγένετο ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ταραχὴ με- V. 104 ταξὺ Ἰωάννου τοῦ ἐπισκόπου, τοῦ Νικαιώτου καὶ Δαγαλαίφου κόμητος, περὶ Γενναδίου τοῦ Φικοπέτρου· καὶ ἐγένετο στάσις ἐπὶ τῆς πόλεως ἐπὶ ἡμέρας πολλὰς· καὶ ἐνεπύρισαν τὴν οἰκίαν τοῦ ἐπισκόπου Ἰωάννου οἱ στρατιῶται, ὑπὸ δὲ τῶν πολιτῶν ἢ οἰκία τοῦ Φικοπέτρου καὶ αὐτὴ ὁμοίως, καὶ ἔστησαν οἱ Ἀλεξανδρεῖς στήλην τοῦ βασιλείως ἐν τῷ Ἀντικανθάρῳ.

15 Τούτῳ τῷ ἔτει μοναχοὶ τινες αἵρετικοὶ διακόσιοι ἐλθόν· A.M. 600α τες ἀπὸ ἀνατολῆς ἐν τῷ Βυζαντίῳ ἤμα Σευήρῳ τῷ δυσσεβεῖ B κατὰ Μακεδονίου καὶ τῆς συνόδου ἐσπούδαζον. τούτους Ἀναστάσιος ἐντίμως ἐδέξατο, ὡς ἐχθρούς τῆς ἀληθείας καὶ

1. μηνύων. ὁ δὲ A e f, μηνύων ταῦτα. ὁ δὲ vulg. 2. Κωνστ. μᾶλλον καὶ Ξεν. A, K. δὲ καὶ Ξ. μᾶλλον vulg. 4. συνόδου A, συνόδῳ vulg. 5. Διόδωρον καὶ A a e f, Διόδωρον καὶ Θεόδωρον καὶ vulg. 6. σύνοδον om. A b. 8. τοῦ ante Nic. add. ex A. 10. ἐπέγραψεν e. 12. καὶ αὐτὴ ὁμοίως A e (αὐτοὶ e). 18. ἐντίμως] ἐτοίμως A.

eo nomine accusare maluisset, haec omnia imperatori per litteras renunciavit. imperator Flaviano succensuit, Constantinum autem atque Xenaiam probavit amplius; tum vero Eliae Hierosolymorum episcopo, ut adversus Chalcedonensem synodum ferret sententiam scripto mandavit. Elias imperatori rescribens, Nestorium et Eutychem, Diodorum et Theodorum diris devovit et actam Chalcedone synodum se recipere testatus est.

Hoc etiam anno ingens tumultus Alexandriae exortus est inter Ioannem Nicaeotam episcopum et Dagalaiphum comitem Gennadii Phicopetri gratia: eaque seditio plures dies in urbe duravit. et quidem milites episcopi Ioannis domum incenderunt, et Phicopetri aedes a populo pariter combustae. Alexandrini porro ad Cantharum imperatori statuum posuerunt.

Hoc anno monachi quidam haeretici numero ducenti ab oriente A. C. 502 Byzantium cum impio Severo transfretati insidias Macedonio et synodo damnationem parabant. istos Anastasius cum honore suscepit, ceu veritatis adversarios, qui totum conturbarent orientem et eadem pariter forent hic molituri. Ioannes autem Alexandriae episcopus du-

ταράξαντας τὴν ἀνατολὴν καὶ ὧδε ταῦτα πράσσοντας. Ἰωάννης δὲ ὁ ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας διαχιλίας λίτρας χρυσοῦ διδὲιν ὑπέσχετο τῷ βασιλεῖ, εἰ τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον ἐκβαλεῖ τελείως. ὁ δὲ βασιλεὺς ἠνάγκαζεν Μακεδόσιον κοινοῦνται τοῖς ἀποκρισιαριοῖς Ἰωάννου καὶ Ἰωάννην δέξασθαι 5 μὴ δεχόμενον μηδὲ ἐκβάλλοντα τὴν σύνοδον. Μακεδόσιος δὲ ἀντέστη εἰπὼν· μὴ κοινοῦναι αὐτοῖς, εἰ μὴ ὁμολογήσουσιν **Σμῆτρα** καὶ διδάσκαλον τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον. Δευτέριος δὲ ὁ ἐπίσκοπος τῶν Ἀρμενῶν τοῦ Βυζαντίου βαπτίζων τινὰ βάρβαρον λεγόμενον παρὰ τὴν δεσποτικὴν παράδοσιν, 10 ἐτόλμησεν εἰπεῖν· βαπτίζεται βάρβαρος εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς δι' υἱοῦ ἐν ἁγίῳ πνεύματι. καὶ εὐθὺς ἐξηράνθη ἢ κολυμβήθρα. ὁ δὲ βάρβαρος ἔμφοβος γενόμενος ἔφυγε καὶ πᾶσιν ἐγνώρισεν τὸ θαῦμα. ὁ δὲ βασιλεὺς Μακεδόσιον τὸν **Κωνσταντινουπόλεως** ἠνάγκαζεν ἀναθεματίσαι τὴν ἐν Χαλκη- 15 **δόνι** σύνοδον, καθάπερ καὶ Ἡλίας ὁ Ἱεροσολύμων· ὁ δὲ Μακεδόσιος χωρὶς οἰκουμενικῆς συνόδου ἐχούσης πρόεδρον τὸν Ῥώμης ἐπίσκοπον ἀδύνατον ἔλεγεν τοῦτο ποιῆσαι. ὅθεν ἐχθράνας αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, τοὺς προσφεύγοντας τῇ ἐκκλη-

1. ταράξας A b. καὶ τοὺς ταῦτα A c, καὶ ὡς ταῦτα a. 4. ἐκβαλεῖ A, ἐκβάλλῃ vulg. 6. δεχόμενον μηδὲ A, δεχόμενον αὐτὸν μηδὲ vulg. 7. ὁμολογήσουσιν A, ὁμολογήσωσιν vulg. 9. τοῦ Βυζαντίου add. ex A. 16. ὁ ante Ἱερ. add. ex A. 17. τὸν Ῥώμης A, τῆς Ῥ. vulg. 19. προσφεύγοντας A, προσφ. vulg.

centas auri libras imperatori se daturum pollicitus est, si modo celebratam Chalcedone synodum funditus abrogaret. imperator itaque Macedonium cum Ioannis legatis communionem habere cogebat et Ioanni ipsi, qui nec reciperet, nec respueret synodum, pacem dare. in adversum opposuit se Macedonius dicens: nullam se communionem iis impertiri, nisi matrem et magistram profiterentur Chalcedonensem synodum. Deuterius porro Arianorum episcopus Byzantii quempiam nomine barbarum baptizare paratus, repugnante licet dominica traditione, verba istiusmodi proferre ausus est: baptizatur barbarus in nomine patris, per filium, in sancto spiritu: et confestim exaruit piscina. barbarus terrore percussus fugae se dedit et omnibus postmodum, quod contigerat miraculum, manifestavit. in his imperator Macedonium Cpoleos praesulem habitam olim Chalcedone synodum reprobare, quemadmodum et Hierosolymorum episcopus Elias, cogebat. ad haec Macedonius: citra universalem synodum, cui primus assideret Romanus episcopus, id se exequi non posse referebat. quibus imperator exasperatus, immunitatis quaerendae causa confugientes in ecclesiam

σις ἀποσπᾶσθαι ἐπέλεσε βιαίως, καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῶν
 αἰρετικῶν ὄρους ἀσουλίας παρέσχετο. ὅσοι δὲ κληρικοὶ καὶ
 λαϊκοὶ αἰρετικοὶ ἐτύγχανον ἐν τῷ Βυζαντίῳ, τῷ Σευήρῳ καὶ
 τοῖς αἰρετικοῖς μοναχοῖς ἀνατολικῶς ἐσχόλαζον κατὰ Μακε-
 5 δονίου σπουδάζοντες. ὅθεν οἱ κατὰ τὴν Παλαιστίην θεο-
 φόροι μοναχοὶ ζήλω θείῳ κινήθεντες, ἦλθον εἰς τὸ Βυζάντιον
 κατὰ Σευήρου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μοναχῶν. Δωρόθεος δὲ P. 131
 μοναχὸς Ἀλεξανδρῆς πολυστίχων βιβλὸν ἔγραψεν ὑπὲρ τῆς
 ἐν Χαλκηδόνι συνόδου, ἣν δέδοικε Μάγνα τῇ νόμφῃ Ἀναστα-
 10 σίου * ἐπ' ἀδελφῷ ὀρθοδόξῳ οὐσῃ. αὕτη δὲ Ἀναστασίῳ τὴν
 βιβλὸν προσήνεγκεν ἐλπίζουσα δι' αὐτῆς μετατίθεσθαι αὐτῶν.
 ὁ δὲ ἐντυχὼν αὐτῇ καὶ παρὰ γνώμην αὐτοῦ ἐδρῶν οὐσαν,
 Δωρόθεον μὲν εἰς Ὄασιν ἐξορίζει καὶ τὴν βιβλὸν ἐξουθενεῖ διὰ
 τὸ ἐπιγράφειν, Τραγωδία, ἧγουν προφητεία τῆς νῦν καταστά-
 15 σεως, ὡσπερ τῷ μεγάλῳ Βασιλεῖ φασὶν εἰρησθαι κατὰ Ἰου-
 λιανοῦ. ὁ δὲ Μακεδόνιος Φλαβιανὸν τὸν Ἀντιοχείας, καὶ πάν-
 τας τοὺς τελμῶντας λέγειν τι κατὰ τῆς συνόδου ἀνεθεματίζειν, B
 καὶ τοὺς ἀποκρισιαρίους Φλαβιανοῦ ἐλθόντας πρὸς αὐτὸν διὰ
 τινος χρείας ἀνεθεματίσεν καὶ ἐδίωξεν. V. 105
 20 Τούτῳ τῷ ἔτει σύνοδον κροτηθῆναι ἐν Σιδῶνι Ἀναστά- A.M. 6003

1. ἐν — τῶν add. ex A. 4. τοῖς αἰρετικοῖς μοναχοῖς b, τοῖς
 αἰρ. Μανιχαῖοις A, τοῖς Μανιχαῖοις αἰρετικοῖς vulg. 5. τὴν
 add. ex A. 10. αὕτη A, αὕτη vulg. 12. καὶ add. ex A.
 16. τὸν ἀπὸ Ἀντ. A. 20. Σιδῶνι A, Σιδωνίε vulg. Ἀνα-
 στασίσιος add. ex b.

per vim abripi iussit et libertatis huiusmodi haereticorum fanis con-
 cessit iura. quilibet autem tam e clero, quam e plebe Byzantii de-
 gentes haeretici Severo atque haereticis istis orientis in oppugnando
 Macedonio praestabant operas: ex quo deiferi Palaestinae monachi
 divino moti affectu Severum et eius asseclas monachos confutaturi
 Cpolim convenerunt. Dorotheus interim Alexandrinus monachus pro
 Chalcedonensis synodi defensione volumen ingens a se conscriptum
 magnae Anastasii fratris sponsae rectum de fide sensum illuc usque
 servanti obtulit: quem ipsa dedit Anastasio, claritate doctrinae virum a
 perfidia dimovere sperans. ille libro perlecto, cum praeter opinionem
 opus digestum animadverteret, Dorotheum in Oasim ablegat et floccia
 fecit librum, quod gereret inscriptum Tragoedia, hoc est propheta
 praesentis rerum status: quemadmodum a magno etiam Basilio adver-
 sus Iulianum pronunciatum narrant. caeterum Macedonium Flavianum
 Antiochensem et quicumque contra synodum leviter oblatrarent, ana-
 thematum fulmine percellebat, Flavianique legatos, ob quaedam ne-
 gotia se convenientes, execrationibus suppositos e conspectu amovit.

Hoc anno synodus Sidoniae congregari sanxit Anastasius. Soterichus A. C. 503

σιος ἐθέπισεν. Σωτήριχος γὰρ ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας ὑπὸ Μακεδονίου χειροτονούμενος ἐγγράφως ὁμολόγησεν δέχεσθαι τὰ δόγματα τῆς ἐν Χαλκηδόνι συνόδου, ὡς ὄρον πίστεως. μετὰ δὲ ταῦτα πολεμιώτατος γέγονεν οὗτος, C ὥς ἀπελθεῖν εἰς ἀνατολήν καὶ τῷ δυσσεβεῖ Ξεναΐα κοινολο-5 γήσασθαι, καὶ ἄμφω σύνοδον γενέσθαι εἰς Σιδῶνα τὸν βασιλέα αἰτήσασθαι ἐπὶ τῇ τελείᾳ ἐκβολῇ τῆς ἀγίας ἐν Χαλκηδόνι συνόδου· ἧτις καὶ συνέστη καὶ θᾶπτον διελύθη, τοῦ βασιλέως πέμψαντος εἰς τοῦτο Εὐτρόπιον τριβούνον, ὃς καὶ διαλύσας αὐτήν, Φλαβιανὸν τὸν Ἀντιοχείας καὶ Ἠλίαν τῶν 10 Ἱεροσολύμων σὺν τοῖς ἐπισκόποις αὐτῶν τὰ πρὸς ἡδονὴν γράψαι τῷ βασιλεῖ παρεσκεύασεν. Φλαβιανὸς δὲ τὰς τρεῖς μύνας συνόδους καὶ τὸ τοῦ Ζήνωνος Ἐνωτικὸν δέχεσθαι ἔγραψεν, τῆς ἐν Χαλκηδόνι μνήμην μὴ ποιησάμενος. Ἠλίος δὲ D ὁ Ἱεροσολύμων καὶ τὴν ἐν Χαλκηδόνι ἔγραψεν ἀποβάλλεσθαι. 15 Σωτήριχος δὲ ὁ Καισαρείας Καππαδοκίας καὶ Ξεναΐας κατὰ Φλαβιανοῦ καὶ Ἠλίου ἀνήγαγον τῷ βασιλεῖ, ὅτι διὰ τὸ μὴ θέλειν αὐτοὺς τρανῶς κατὰ τῆς συνόδου τῆς ἐν Χαλκηδόνι ἀποφῆρασθαι, συνηλθον ἀλλήλοις. Ἀναστάσιος δὲ ὀργισθεὶς

4. πολεμιώτατος γέγονεν οὗτος b, πολεμιώτατα γέγ. οὕτως vulg.
 5. ἀπελθεῖν] ἀποθανεῖν A e. 7. ἐν Χαλκ. A, ἐν τῇ X. vulg.
 8. καὶ ante συνέστη add. ex A. 11. τὰ πρὸς ἡδονὴν b, τὰ πρὸς Σιδόνιον A, τὰ παρὰ Σιδωνίαν vulg. 16. καὶ Ξεναΐας om. A e. 17. ἀνήγαγεν A.

enim Caesareae Cappadociae a Macedonio consecratus, Chalcedonensis synodi decreta, velut fidei regulas se admittere scripto professus est. eius autem postmodum factus inimicus adeo ivit in adversum, ut in orientem profectus, impio Xenaïae rem omnem communicaret, et ad extirpandam funditus sanctam Chalcedonensem synodum aliam Sidoniae celebrari ab imperatore postulare uterque; et haec convocata dicto citius dissipata est et soluta Eutropii tribuni ab imperatore in hunc finem missi opera, qui ea abrogata, Flaviano Antiochiae et Eliae Hierosolymorum subiectisque ipsis episcopis, ut, quae ipsis placerent, ad imperatorem referrent, auctor fuit. Flavianus porro synodos tres solummodo et Zenonis concordiam se recipere scripsit, nulla prorsus de Chalcedonensi facta mentione: Elias autem Hierosolymorum episcopus Chalcedonensem se proscribere testatus est: Soterichus autem Caesareae Cappadociae et Xenaïas imperatori adversus Flavianum et Eliam rescripserunt, ipsos nimirum, dum adversus Chalcedonensem synodum palam dare sententiam recusarent, quominus in coetum et unum sensum coirent, in causa fuisse. quare iratus Anastasius falsis quibusdam monachis, ut Antiochiae convenirent, ubi tumultu in Flavia-

ὑπέθετο μοναχοῖς τισι ψευδώνυμοις συνελθεῖν ἐν Ἀντιοχείᾳ καὶ κατὰ Φλαβιανοῦ στασιάσαι, αἰτοῦντας αὐτὸν ἀναθεματίσαι τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον καὶ Διόδωρον καὶ Θεόδωρον καὶ Ἰβάν καὶ Θεοδώρητον, ὃ καὶ ἐποίησεν μικροψυχῆσας Φλαβιανός καὶ ἐπ' ἐκκλησίας αὐτοὺς ἀνεθεμάτισεν σὺν τῇ P. 132 συνόδῳ.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει κατὰ Μακεδονίου ὁ βασιλεὺς κατεσκεύασεν· καὶ οἱ ἀποσχισταὶ μετὰ μισθωτῶν ὄχλων ἐν τῷ ἀρχαγγέλῳ τοῦ παλατίου καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ψάλλον-
 10 τες ἐν κυριακῇ τὸ τρισάγιον προσετίθουν τό, ὃ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς, ὥστε τοὺς ὀρθοδόξους ἐξ ἀνάγκης μετὰ πληγῶν αὐτοὺς ἐλάσαι. ὁ δὲ βασιλεὺς προφανῶς διὰ τῶν ἀποσχιστῶν μοναχῶν καὶ κληρικῶν καὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ Καρίας ποτὲ ἐπι-
 15 ἔτι μοναχοῦ ὄντος, ἐπολέμει τὸν Μακεδόνιον ἕβρεσιν αὐτὸν δημοσίαις αἰσχροῖς ἐμβάλλων. τὰ δὲ πλήθη σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις ἡγουμένοις τε τῶν ὀρθοδόξων μοναχῶν ἔκραζον ἀθροισθέντα· καιρὸς μαρτυρίου, μὴ καταλείψωμεν τὸν πατέρα ἡμῶν· ὑβρίζοντες τὸν βασιλέα Μανιχαλὸν καὶ τοῦ κράτους
 20 ἀνάξιον. ὁ δὲ φοβηθεὶς, κατέκλεισε τὰς θύρας τοῦ παλατίου,

1. συνελθεῖν A, συνδιελθεῖν vulg.	10. ὁ add. ex A.	13.
τοῦ A, τῆς vulg.	Καρυᾶς b e, Βαρείας a, Καισαρείας f.	
16. ἐμβάλλων A, συμβάλλων vulg.	19. ὑβρίζοντες A b e, ἕβρε-
ζόν τε vulg.	
20. κατέκλεισε A, ἀπέκλεισε vulg.		

num excitato, Chalcedonensem synodum simulque Diodorum, Theodorum, Ibam et Theodoretum cum execratione eum eiurare postulerent, suggessit: quod ille ex animi deiectione executus est, et in ecclesiae publico conventu eos una cum synodo percussit anathemate.

Hoc etiam anno imperator Macedonio struxit insidias: schismatici vero turba mercede conducta in aede ad palatium archangelo dicata et in magna quoque ecclesia die dominico ter sanctum hymnum canentes, addidere: qui crucifixus es pro nobis: ex quo ad eos etiam adiunctis verberibus extrudendos impulsus sunt orthodoxi. imperator autem schismaticorum manachorum clerique virorum et Iuliani quondam Cariae, postmodum vero Halicarnassi episcopi, et impii Severi monachum adhuc agentis opera foedis palam emissis contumeliis Macedonium oppugnabat. verum urbis conferta plebs cum mulieribus et pueris, nec non orthodoxorum monachorum praefectis vociferabatur. adest martyrii tempus, ne patrem nostrum deseramus. et convicia in imperatorem coniciebat, ipsum Manichaeum et imperio prorsus indignum clamitans. quibus ille territus, palatii portas obserra-

καὶ πλοῖα πρὸς φυγὴν ἠντρεύεισεν. τὸν δὲ Μακεδόσιον δμῶ-
 σας μηκέτι θεύσασθαι, τότε παρεκάλει ἰδεῖν, φοβηθεῖς τὰ
 C πληῆθη. τούτου δὲ ἐρχομένου πρὸς αὐτόν, ὁ λαὸς τοῖς ἡγου-
 μένοις καὶ μοναχοῖς διεμαρτυρήσατο λέγων· τὸν πατέρα ἡμῶν
 ἔχομεν. καὶ οἱ τῶν σχολῶν εὐφήμονν αὐτὸν διερχόμενον. εἰς-5
 ἐλθὼν δὲ πρὸς Ἀναστάσιον, ἤλεγξεν αὐτόν, ὡς πολέμιον
 τῆς ἐκκλησίας. ὁ δὲ ὑπεκρίθη πρὸς τὴν ὥραν ἐνοῦσθαι

V. 106 αὐτῷ.

A.M. 6004 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Ἠλία ἔτος ἐν.

D Τούτῳ τῷ ἔτει Μακεδόσιον ἠπάτησεν ὁ βασιλεὺς διὰ 10
 Κέλλωρος μαγίστρου ὑπομνηστικὸν ποιήσας πρὸς αὐτόν, ἐν
 ᾧ τὴν πρώτην [καὶ τὴν δευτέραν] σύνοδον ὁμολογεῖ δέχεσθαι,
 τὴν δὲ ἐν Ἐφέσῳ καὶ Χαλκηδόνι εἶασεν· ὑπερ μέμψιν με-
 γάλην τῷ Μακεδόνιῳ προσήγαγεν. διὰ γὰρ τούτου καὶ τὸ
 ἐνωτικὸν Ζήνωνος ἐδέξατο, ᾧ τινι καὶ χειροτονούμενος ὑπέ- 15
 γραψεν. ὁ δὲ Μακεδόσιος ἀπελθὼν εἰς τὴν Δαλμάτου μο-
 P. 133 νην, τοῖς κληρικοῖς καὶ μοναχοῖς ζηλωταῖς σκανδαλισθεῖσιν
 εἰς αὐτὸν ἀπελογήσατο διὰ προσηφνητικοῦ λόγου, ὅτι δέχε-
 ται τὴν ἁγίαν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον καὶ τοὺς μὴ δεχομέ-

1. ἠντρεύεισεν A b e, εὐτρέπειζεν vulg. 4. διεμαρτύρατο A.
 8. αὐτῷ A b, αὐτόν vulg. 12. καὶ τὴν δευτέραν om. A b.
 ὁμολογεῖ A, ὁμολόγει vulg. 18. εἰς αὐτόν] ὑπ' αὐτῶν A.
 προσηφνητικοῦ A b, προφων. vulg. 19. ἁγίαν add. ex A.

vit et ad fugam naves tenuit paratas: quique prius etiam iureiu-
 rando Macedonium ad conspectum nusquam admissurum se obstrin-
 xerat, timore correptus eundem videre exoptabat fervide: ac tum eo
 ad imperatorem proficiscente, plebs cum magnis acclamationibus ad
 abbates et monachos conversa dicebat: patrem nostrum apud nos ha-
 beimus. sed et militares scholae pertranseuntem illum faustis voci-
 bus prosequerantur. denique ad Anastasium introductus, illum ceu
 ecclesiae hostem obiurgavit: ille vero pacem et unum cum episcopo
 sensum tenere in praesens tempus simulavit.

A. C. 504 Hierosolymorum episcopi Eliae anuus unicus.

Hoc anno commentario per Cellorem magistrum misso Macedo-
 nium imperator decepit: ac primam quidem et secundam synodum
 se probare fatebatur, Ephesinam vero et Chalcedonensem prinitus ta-
 cebat: qua magnam sibi invidiam conciliavit Macedonius: per huius-
 modi quippe commentarium concordiae sanctionem a Zenone editam
 probavit, cui iam, dum ordinaretur, subscripserat. eapropter Macedo-
 nius ad Dalmatae monasterium profectus ad clericos et monachos
 ferventiori zelo ductos et visi facinoris foeditate indignatos declama-
 torio sermone defensionem instituit, protestatus, se Chalcedonem syn-

νους αὐτὴν αἰρετικούς ἔχει, καὶ συνλειτούργησαν αὐτῷ. ὁ
 δὲ βασιλεὺς δώροις ἐπεισεν τοὺς ἐμόφρους αὐτοῦ κληρικούς
 καὶ μοναχοὺς ἄλλον ἐπίσκοπον ψηφίσασθαι, ὅπερ καὶ Ἀρεά-
 δτην καὶ τοὺς τῆς συγκλήτου μεγάλως ἐλύπει· ἠγαπᾶτο γὰρ
 5 Μακεδόνιος καὶ διὰ τὸ καθαρὸν τοῦ βίου καὶ διὰ τὸ ὀρθὸν
 τῶν δογμάτων, εἰ καὶ ἠπατήθη. καὶ παρεσκεύασεν ὁ βασι-
 λεὺς δύο φαύλους τινας κατηγορῆσαι Μακεδόσιον, ὡς παιδ-
 εραστὴν καὶ αἰρετικόν, ἀποδοῦναι δὲ ταῦτα ἐγγράφως τῷ
 ἐπάρχῳ καὶ τῷ μαγίστρῳ· ὁμοίως δὲ καὶ κατὰ πρῶτον
 10 καὶ διακόνων ὀρθοδόξων. ἐκέλευσε δὲ ὁ βασιλεὺς Κέλλωρα
 τὸν μάλιστα καταγαγεῖν αὐτὸν τοῦ ἐπισκοπείου βιαιῶς,
 βοῶντος Μακεδονίου, ἐτοιμῶς ἀπολογεῖσθαι, οὐ μόνον ἐν τῷ
 πραιτωρίῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ θεάτρῳ. πολλοὶ δὲ τῶν κληρι-
 κῶν εἰς φυλακὰς ἐβλήθησαν· ἄλλοι δὲ φυγεῖν ἰσχύσαντες, ἐν
 15 Ῥώμῃ καὶ Φοινίκῃ διεσπάρησαν. ὁ δὲ ἀσεβὴς βασιλεὺς τὸν
 αὐθεντικὸν χάρτην τῶν πεπραγμένων ἐν Χαλκηδόνι διὰ τοῦ
 μαγίστρου λαβεῖν παρὰ Μακεδονίου καὶ διαρρηῆσαι ἔσπευδεν.
 Μακεδόνιος δὲ σφραγίσας αὐτόν, ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ ἀπέ-
 θετο. Καλοπόδιος δὲ ὁ εὐνοῦχος, οἰκονόμος ὢν τῆς μεγάλης
 20 ἐκκλησίας, κλέψας αὐτὸν τῷ βασιλεῖ ἀπεκόμισεν. τότε Μακε-

4. μεγάλως A, μεγάλους vulg. 7. Μακεδόνιον A, Μακεδονίου
 vulg. 8. ἀποδοῦναι A e, ἐπισδοῦναι vulg. 9. ἐπάρχῳ A,
 ἐπάρχῳ vulg. 10. ὁ βασιλεὺς add. ex A e. 14. φυλακὰς
 A, φυλακὰς vulg. 15. ἀσεβὴς om. A. 17. καὶ διαρρηῆσαι]
 πρὸς διάρρηξιν b. 18. αὐτόν A, αὐτὸ vulg.

odum admittere et, qui eam reicerent, haereticos habere: quibus
 auditis una cum eo sacra missarum peregere mysteria. interea impe-
 rator clericos atque monachos una secum sentientes donis impulit, ut
 alium episcopum in eius locum subrogarent, quod Areadnam et ordi-
 nis senatorii praecipuos afflixit: erat quippe cunctis carus Macedo-
 nius, tum ob vitae munditiam, tum ob rectam et sinceram de fide
 sententiam, quamvis dolum postmodum fuerit passus. ad haec impe-
 rator duos nequam et profligatae vitae comparavit viros, qui Macedo-
 nium praeposteræ in pueros libidinis et haereseos criminarentur et
 de istis praefecto atque magistro scriptam offerrent accusationem: et
 aliam parem adversus catholicos presbyteros et diaconos instruxit. im-
 peravit denique Cellori magistro, episcopali aede Macedonium summa
 vi deturbare, vociferantem, se non in praetorio modo, sed etiam in
 theatro defensionem suscipere paratum. hinc e clerici grege plures in
 carcerem coniecti: alii fugae beneficium nacti, per Romanam et Phoe-
 niciam provinciam dispersi. impius autem imperator authenticas rerum
 apud Chalcedonem gestarum tabulas magistri ope a Macedonio reci-

δόνιον νυκτὸς ἔξαγαγὼν ὁ βασιλεὺς βιαίως εἰς Χαλκηδόνα, κἀκείθεν εἰς Εὐχαΐταν ἐξορισθῆναι προσέταξεν, μηδὲν τῶν κατ' αὐτοῦ ζητηθῆναι τολμήσας, φοβηθεῖς τὰ πλήθη. τῇ δὲ ἑξῆς προβάλλεται ἐπίσκοπον Τιμόθεόν τινα πρεσβύτερον καὶ σκευοφύλακα τῆς ἐκκλησίας, τὸν ἐπίκλην Λιτροβούλην καὶ 5
 D Κήλωνα, διὰ τινὰς πράξεις προσφόρους τοῖς ὀνόμασιν, ὅστις εἰσιὼν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πρότερον τὰς Μακεδονίων εἰκόνας κατέφερεν καὶ οὕτως ἐλειτούργει. Ἰωάννην δὲ τὸν Ἀλεξανδρείας ἐν τοῖς διπτύχοις ἐνέταξε τὸν Νικαιώτην καὶ συνοδικὰ πρὸς αὐτὸν ἔγραψεν. Ἀναστάσιος δὲ ἐννοηθεῖς, ὅτι χωρὶς 10
 V. 107 καθαιρέσεως τὸν Μακεδόνιον ἀκρίτως ἐξώρισεν, πέμψας μύ-
 γιστρον, ἔστῃσεν αὐτὸν ἐπέκεινα Κλαυδιουπόλεως τῆς Ὀνω-
 ριάδος. αὐτοὶ δὲ δικασταὶ καὶ μάρτυρες καὶ κατηγοροὶ ὄν-
 τες, ἀπόντα καθαιροῦσι τὸν ἐκβληθέντα πρὸ κρίσεως, καὶ δι'
 ἐπισκόπων πέμπουσι τὴν καθάρισιν καὶ πρεσβυτέρου Κυζι- 15
 P. 134 κηροῦ. τούτους ἰδὼν Μακεδόνης, πρὶν αὐτοὺς λαλῆσαι, ἤρώτα, εἰ δέχονται τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον; τῶν δὲ εἰπόν-
 των· τίς γὰρ εἶ; τότε αὐτὸς ἔφη· Σαββατιανοὶ ἢ Μακε-

2. ἐν Εὐχαΐταις b, εἰς Εὐχαΐτα A. 4. προβάλετο b. 10.
 αὐτὸν A, ἐκείνον vulg. 11. μαγιστριαγὼν b. 12. ἔστῃσεν A,
 ἐπεμψεν vulg. 16. τούτους] οὗς f. 17. δέχονται A, δέχων-
 ται vulg. 18. τίς A, τί vulg. τότῃ] τούτου A.

pere et discernere contendeat: eas vero sigillo notatas in altari Macedonius reposuit: quas demum Calepodius eunuchus magnae ecclesiae oeconomicus furtim subreptas ad imperatorem detulit. postremo Macedonium noctu per vim abductum Chalcedonem primum, inde Euchaitam deportari iussit imperator, nullam ob plebis metum de ipsi obiectis inquisitionem facere ausus. sequente luce Timotheum quendam presbyterum et ecclesiae sceuophylacem, ex quibusdam gestis nominibus accommodatis cognomento Litrobulem et Celonem, declaravit episcopum: qui primum ecclesias ingressus, Macedonii deposuit imagines atque ita demum sacris operam dedit: Ioannemque Nicaeotam Alexandrinum in ecclesiae tabulas recensuit synodicasque litteras ad eum scripsit. perpendens porro Anastasius Macedonium indicta causa nullave depositionis in eum lata sententia in exilium eiecit, misso magistro diem ei dixit ultra Claudiopolim Honoradias provinciae. in eum vero iudices, testes et accusatores instituti deportatum iam ante iudicium et absentem muneris abrogatione damnant et per episcopos et presbyterum Cyzicenum depositionis sententiam mittunt. quos ubi conspexit Macedonius, etiam ante sermonis exordium interrogat, num Chalcedonensem synodum admittunt? respon-

δονιανοὶ εἰ ἔφερόν μοι καθαίρεισιν, ἔδει μὲ θέξασθαι. καὶ οὕτως ὑπέστρεψαν ἄπρακτοι· καὶ αὐτὸς κατέλαβε τὴν Εὐχαΐταν. τότε καὶ Φλαβιανὸν ἐσπούδασε τοῦ θρόνου Ἀντιοχείας ἐκβαλεῖν ὁ παράνομος βασιλεὺς, καὶ Σευήρον τὸν προφανῆ τῆς ἀληθείας ἐχθρὸν ἀντιεσάγειν. ἐπέθεντο δὲ κατηγοροῦντες αὐτὸν ὅτι στόματι μόνον τὴν σύνοδον ἀνεθεμίτισεν, καὶ οὐ καρδίᾳ. λοιπὸν καὶ συνεβουλεύοντο οἱ πεμφθέντες ἄρχοντες παρὰ τοῦ βασιλέως τοῦ ἐξεῶσαι αὐτόν, καὶ ὀλίγον ὑποχωρῆσαι διὰ τὸν ταραχόν. τούτου δὲ εἰς Πλατάνους
 10 ἐξελεθόντος, εὐθέως τὸν δυσσεβῆ Σευήρον χειροτόνησαν προμονάσαντα ἐν τῇ μονῇ τῶν ὑποσχιστῶν πλησίον τοῦ Μαΐου-
 μα Γαίης. Φλαβιανὸν δὲ ἐν Πέτραις ἐξώρισαν, καὶ ἄλλους πολλοὺς ἐπισκόπους σιδηρωμένους καὶ κληρικούς καὶ μονα-
 15 σιλέως ἢ Σευήρῳ κοινωνῆσαι, ἢ τῆς ἐπισκοπῆς ἐκβληθῆναι, τῶν μοναχῶν ὀχυρωσάντων αὐτόν, τῆς ἐπισκοπῆς μᾶλλον ἤρε-
 τίσατο ἐκβληθῆναι, καὶ χειροτονήθη Ἰωάννης ἀπὸ σταυροφυ-
 λάκων, συνθήμενος ποιεῖν ὅσα θέλουσι. χειροτονηθεὶς δὲ οὐδ' ἕτερον ἐποίησεν.

2. τὰ Εὐχάϊτα b, τὴν Εὐχαΐτας A. 13. fort. σεσιδηρωμένους.
 15. ἢ ante Σευήρῳ add. ex b.

dentibus illis: tu quis es? dixit ipse. Sabbatiani aut Macedoniani, si mihi depositionis deferrent, sententiam me admittere oporteret. et ita re infecta reversi sunt: ipse vero Euchaitam profectus est, eadem quoque tempestate Flavianum Antiochiae throno deicere tentavit iniquus imperator, et in eius locum Severum apertum veritatis hostem intrudere. hoc unum insimulabant accusatores, quod ore solo, non cordis sensu anathema in synodum pronunciasset. consilium subinde dabant qui ad eum expellendum ab imperatore missi fuerant magistratus, ut ob enatos tumultus ad breve tempus secederet. illo itaque ad Platanos profecto, impium Severum in schismaticorum monasterio ad Gazas Maiumam prius monachum agentem confestim ordinarunt episcopum: Flavianum vero Petras simul cum aliis pluribus episcopis, clericis et monachis ferro onustis relegaverunt. Elias demum Hierosolymitanus aut cum Severo communionem gerere, aut abdicati episcopatus multam sustinere per vim ab imperatore compulsus, monachis eius animum obfirmantibus, episcopatu potius depleri elegit: in cuius locum suffectus est quidam Ioannes e sanctae crucis custodibus unus, qui omnia ad illorum arbitrium se facturum pollicitus est: quod certe occupata post ordinationem sede nusquam praestitit.

Theophanes.

16

A.M. 6005 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Τιμοθέου, Ἱεροσολύμων Ἰωάννου, Ἀντιοχείας Σενήρου ἔτος α'.

Τούτῃ τῇ ἔτει Βιταλιανὸν τὸν υἱὸν Πατρικίουλου κόμητος Φοιδεράτων οἱ ἐν Σκοθία καὶ Μυσία καὶ λοιπαῖς χώραις ὁρθό-
 D δοξοὶ παρεκάλουν κινήθῃναι κατὰ Ἀναστασίου τοῦ δυσσεβοῦς. 5
 ὁ δὲ κινήθει, πολλὰς μυριάδας ἀνείλεν στρατοῦ τῶν ὑπὲρ
 Ἀναστασίου μαχομένων, χρυσὸν τε εἰς ῥόγας αὐτῶν περιπόμενον
 πλεῖστον, καὶ ἄλλα εἰς συμμαχίαν καὶ δαπάνης καὶ ὅσα ἄλλα
 ἐχειροῦτο. φησὶ δὲ ὅτι ἐν μιᾷ συμβολῇ ἐξήκοντα πέντε χι-
 λιάδας στρατοῦ βασιλικῷ ἐκρήμνισεν σὺν Ἰνπατίῳ στρατη- 10
 γοῦντι αὐτῶν, υἱῷ δὲ ἑξαδέλφῃς Ἀναστασίου καὶ Σεκουνδίνου
 πατρικίου, ὃν καὶ πιάσας ζῶντα εἶχεν ἐν φρουρᾷ. Ἀναστά-
 σιος δὲ ὁ παράνομος βασιλεύς, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀνιέρως ἐπί-
 P. 135 σκοπος Κωνσταντινουπόλεως πολλὰ κακὰ τοῖς ὑπὲρ Μακεδο-
 νίων καὶ τῆς συνόδου μοναχοῖς τε καὶ λαϊκοῖς καὶ κληρικοῖς 15
 ἐπέθειξαντο· ὥστε καὶ εἰς Ἰλασίῳ τῆς Θηβαΐδος ἐξώρισαν πολ-
 λούς. Τιμόθεος δὲ τὰ συνοδικὰ καὶ Μακεδονίου τὴν καθαι-
 ρεῖσιν τοῖς κατὰ πόλιν ἐπισκόποις ὑπογράψαι ἐπέμψεν· ὧν
 οἱ μὲν ἀνδρειότεροι πρὸς ἄμφω ἀντέστησαν· οἱ δὲ παρῴφο-
 ροὶ φόβῳ τοῦ βασιλέως ἀμφοτέρω ὑπέγραψαν· οἱ δὲ μέσοι 20
 V. 108 τῇ καθαιρέσει Μακεδονίου οὐχ ὑπέγραψαν, εἰ μὴ μόνον τοῖς

20. ἀμφοτέρω A, ἀμφοτέροι b, ἀμφοτέροις vulg.

A. C. 505 Cpoleos episcopi Timothei, Hierosolymorum Ioannis, Antiochiae Severi annus primus.

Hoc anno Vitalianum Patricioli Foederatorum comitis filium Scythiae, Mysiaeque, caeterarumque regionum incolae ad arma adversus impium Anastasium sumenda concitabant. is ita provocatus infinitam prorsus exercitum, qui sub Anastasio merebantur, multitudinem concidit, et auri copiam immensam ad elargienda stipendia missam, arma in subsidium, commentum, caeteraque omnia depraedatus est. uno conflictu solo hexaginta quinque hominum millia ex imperatoris exercitu cum Hypatio Anastasii consobrinae et Secundini patricii filio eorum duce prostravit, vivumque acceptum sub custodia tenuit. Anastasius autem iniquus imperator et Timotheus sacrilegus episcopus Cpoleos monachis, laicis et clericis Macedonii synodique causa plurima mala intulit: adeo ut Oasim Thebaidos ex eis plures in exilium egerit: synodales vero litteras, et Macedonii depositionem cunctis passim per urbes episcopis ad subscribendum misit Timotheus: ex quibus qui fortitudine praecelluerunt, utrique iverunt in oppositum: qui animo faciliores imperatori metu subscripserunt utrique: qui medium tenere, Macedonii depositioni nusquam, verum solis Timothei synodiciis, quod

συνοδικῶς Τιμοθέου, ὅπερ ταυτὸν ἦν, εἰ καὶ διαφέρειν αὐ-
 τοῖς ἐδόκει. Τιμόθεος δὲ τὸ ὄνομα Σευήρου βουληθεῖς ἐντά-
 ξαι τοῖς διπτύχοις καὶ τὸ Φλαβιανῶς ἐκβαλεῖν ὑπὸ τοῦ λαοῦ B
 ἐκωλύθη. Σευήρου γὰρ τὴν κοινωνίαν πάντες οἱ ὀρθόδοξοι
 5 ἔφρυγον, μάλιστα οἱ μοναχοί, οὓς μετὰ πλῆθους ἀγροικικοῦ
 τιμωρῶν πολλοὺς ἐφένευσε, τὰ θνσιαστήρια ἀνατρέπων, καὶ
 τὰ ἱερὰ σκευὴ τῶν θρηθοδόξων χωνείων ὁ ἱερόσυλος. Ἰου-
 λιάνῃ δὲ ἡ περιφανεστάτῃ ἡ κτίσασα τὸν ναὸν τῆς Θεοτόκου
 ἐν τοῖς Ὀνωράτοις ἀντεποιεῖτο σφύδρα τῆς ἐν Χαλκηδόνι συν-
 10 ὁδοῦ, ὡς καὶ τὸν βασιλεῦ πολλὰς αὐτῇ διαστροφὰς ἐφενρόντα
 μὴ κείσῃ κοινωνῆσαι τῷ Τιμοθέῳ. καὶ αὐτὸς δὲ Τιμόθεος
 πολλὰκις εἰς αὐτὴν ἀπελθὼν οὐκ ἔπεισεν αὐτήν. Πομπήϊον
 δὲ ἀνεψιὸν αὐτοῦ ὁ βασιλεὺς καὶ τὴν τούτου γαμετὴν κοσμίαν C
 οὖσαν καὶ εὐποίταις σχολάζουσαν, πολλαῖς περιστάσεσιν ἐτα-
 15 πείρου, ὡς ζηλωτὰς τῆς συνόδου, καὶ ὡς χορηγοῦντας Μακα-
 δονίῳ ἐν τῇ ἐξορίᾳ τὰ πρὸς τὴν χρεῖαν. οἱ δὲ σταλέντες πα-
 ρὰ Τιμοθέου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πρὸς Ἰωάννην τὸν Νικαιώτην
 ἐπ' ἄμβωνος τὴν ἐν Χαλκηδόνι ἁγίαν σὺναδὸν ἀνεθεμάτισαν.
 τοῦ δὲ ἡγουμένου τῆς Δίου μονῆς τελευτήσαντος, ἦλθεν Τι-
 20 μόθεος προβαλεῖσθαι ἡγούμενον. ὁ δὲ μέλλων προβιβάζεσθαι

1. εἰ καὶ A, εἰπερ vulg. 3. ἐκβαλεῖν A, ἐκβάλλει vulg. 5.
 ἀγροικικοῦ B, ἀγροίκου A, ἀγροίκων vulg. τῷ ἄλλ. ex A.
 12. Πόμπιον A.

tamen idem prorsus fuit, quamvis ipsi discrimen venditarent, nomen
 et subscriptionem apposuerunt. Timotheus autem Severi nomen di-
 ptychis volens inserere, et Flaviani rescindere, a populo prohibitus
 est. Severi quippe communionem aversabantur orthodoxi omnes, et
 maxime monachi, in quos collecta rusticorum turba crudeliter animam
 vertit, et altaribus eversis sacrisque orthodoxorum vasis igne confa-
 ctis, sacrilegus plures eorum interfecit. Juliana vero illustrissima for-
 mina, quae templum deiparae virgini posuit in Honoratis, pro vidibus
 Chalcedonensem adeo tuebatur synodum, ut imperator ipse adhiben-
 tis etiam multarum fallabiarum technis, ut Timothei communionem
 subiret, persuadere non valuerit: sed nec ipsemet Timotheus, cum eam
 saepius convenisset, non persuasit. Pompeium insuper consobrinum
 suum, eiusque conjugem ornatissimam foeminam, et hanc operibus
 assuetam, cum synodo bene affectos, et quae ad vitae necessitatem
 conducunt Macedonio in exilio subministrantes, multis calamitatibus
 oppressit imperator. porro: qui ad Iohannem Nicaeotam a Timotheo
 missi fuerunt Alexandriam, illi ex ecclesiae suggestione sanctam Chal-
 cedonensem synodum anathemate damnaverunt. caeterum Dii mona-
 sterij praefecto e vivis sublato, Timotheus superiorem alium substi-

ἔφη, μὴ δέχεσθαι εὐλογίαν παρὰ ἀνδρῶς ἀθετοῦντος τὴν ἐν
 D Χαλκηδόνι σύνοδον. Τιμόθεος δὲ ἔφη ἀνάθεμα παντὶ ἀν-
 θρώπῳ τῷ μὴ δεχομένῳ τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον· καὶ οὕ-
 τως προχειρισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ οὐ κατεδέξατο ὁ ἡγούμενος.
 Ἰωάννης δὲ ὁ ἀρχidiaκονος Τιμοθέου Μανιχαῖος ὢν, ὑβρίσας 5
 Τιμόθεον, τῷ βασιλεὶ ἐμήνυσεν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀτιμάσας
 Τιμόθεον, χαλεπῶς κατὰ πρόσωπον ἀρνοῦμενον εὔμεν καὶ πάλιν
 ἀναθεματίζοντα τοὺς δεχομένους τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον.
 Ἰωάννης δὲ ὁ Ἀλεξανδρείας ὁ δυσσεβῆς ἐκώλυσε τοὺς Αἰγυ-
 πτίους ἀνέρχεσθαι εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, διὰ τὸ μὴ κοινοῦν 10
 P. 136 ἐν τῇ ὑπόψει τῇ ἐν Χαλκηδόνι συνόδῳ. φοβερὰ δὲ τινα ὑπὸ
 δαιμονίωντων ἐγένετο εἰς Ἱεροσόλυμα τότε. Ἀναστάσιος δὲ
 ἐπιθυμῶν γενέσθαι δουξ Παλαιστίνης ὑπέσχετο τῷ βασιλεῖ,
 εἰ μὴ κείσω Ἰωάννην τὸν μετὰ Ἠλίαν ἐπίσκοπον Ἱεροσολύ-
 μων κοινωνῆσαι Σευήρῳ, δίδειν τριακοσίας λίτρας χρυσοῦ. 15
 λαβῶν δὲ τὴν ἀρχὴν ἦλθεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ Ἰωάννην
 μὴ κειθόμενον εἰς φρουρὰν ἐνέβαλεν. Ζαχαρίας δὲ τις ἀρ-
 χων Παλαιστίνης, θεοφιλῆς ἀνὴρ, ὑπέθετο τῷ ἐπισκόπῳ ζή-
 λῳ θείῳ φερόμενος ὑποσχέσθαι τῷ δουκὶ παιεῖν τὰ δοκοῦντα
 αὐτῷ, εἰ ἀποκατασταθῆ· εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ. τοῦ δὲ ἀπο- 20

2. Τιμόθεος δὲ ἔφη — — σύνοδον. pm. A. b. f. 4. οὐ add.
 ex A. b. 12. εἰς Ἱεροσόλυμα. τότε δὲ τις Ἀναστάσιος. b. 14.
 fort. πείσοι.

tatus accessit. at qui praefectus erat dixit: a viro qui Chalcedo-
 nensem synodum reprobaverit, benedictionem se nolle accipere. re-
 spondit Timotheus: anathemate feriatur quisquis Chalcedonensem
 non admiserit synodum: atque ita se ab eo confirmari non permisit
 praefectus: Ioannes autem Timothei archidiaconus cum esset Mani-
 chaeus, coniectis in Timotheum conviciis, rem ad imperatorem detu-
 lit. sed cum imperator ipsum ignominiose et dure corripuisset, Ti-
 motheus ante imperatoris conspectum rem negavit omnem, et qui
 synodum Chalcedonē celebratam reciperent, anathemate perstrinxit.
 Ioannes autem impius Alexandriae praesul Aegyptios Hierosolymam
 ascendere prohibuit, ne in sanctis crucis exaltationis festo Chalcedo-
 nensis synodi patribus communicarent. tum vero res prorsus horren-
 dae ab iis qui daemonibus correpti erant Hierosolymis editae. Ana-
 stasius autem Palaestinae dux fieri cum ambiret, nisi Ioannem, qui
 post Eliam Hierosolymorum episcopum agebat, cum Severo commu-
 nionem habere suaderet, 300 auri libras imperatori se pensurum pro-
 misit. mox dignitate arrepta, venit Hierosolymam et Ioannem sibi
 reluctantem coniecit in custodiam. Zacharias autem quidam Palaes-
 tinae praefectus, vir religiosus, divino zelo motus, episcopo sugges-

λύσαντος αὐτόν, καὶ ἀποκαταστήσαντος, συναγαγὼν τὰ μονα- B
στήρια εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Στεφάνου, καὶ ἀνελθὼν ἐπ'
ἄμβωνος, ἀναθεματίσας Νεστόριον καὶ Εὐτυχία καὶ Σευήθου
καὶ Σωτήριχον τὸν Καισαρείας, ἀναγορεύσας τὰς ἁγίας καὶ
5 οἰκουμένης τέσσαρας συνόδους· παρῆν δὲ καὶ Ὑπάτιος ὁ
ἄδελφιδουῦς τοῦ βασιλέως μὴ κοινωνῶν τῷ Σευήρῳ τὸ σύν-
λον. οὗτος κοινωνήσας τῷ Ἰωάννῃ τότε χρυσίον λίτρας ἑκα- V. 109
τὸν Θεοδοσίῳ τῷ ὀσίῳ ἔξαρχῷ ὄντι τῶν μοναστηρίων εἰς δια-
νομήν τῶν ὑπὲρ τῆς ὀρθῆς πίστεως καὶ τῆς ἐν Χαλκηδόνι
10 ζηλούντων μοναχῶν δέδωκεν. ὁ δὲ βασιλεὺς τινας τῶν ἀρ-
χόντων προσέταξεν εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Θεοδοῦρου τῶν C
Σφαρακίου ἐπ' ἄμβωνος τὴν προσθήκην τοῦ τρισάγιου ὑπα-
βάλλειν, ὥστε τὰ πλήθῃ ἀγανακτοῦντα ἐξελεῖν κατὰ τὴν
ἡμέραν τῆς λιτῆς γινομένης ἐν τῷ Τρικόνῳ διὰ τὴν κίνιν·
15 ἡμέρα καὶ Τιμόθεος δι' ἐγγράφου ὑπομνηστικῶν πάσαις ταῖς
ἐκκλησίαις προσέταξε τὸ τρισάγιον ἐν ταῖς λιταῖς μετὰ τῆς
προσθήκης εἰπεῖν. ὅπερ πολλοὶ φοβούμενοι ἐποίησαν. οἱ δὲ
μοναχοὶ ἄλλον ψαλμῶν ἤλθον ψάλλοντες. τοὺτους δὲ ἰδὼν
ὁ λαὸς ἔκραξεν· καλῶς ἤλθον οἱ ὀρθόδοξοι. στάσις τε πολλή
20 γέγονε καὶ ἐμπρησμὸς οἰκῶν πολλῶν καὶ φόνοι μυρίοι, τοῦ

6. ἀδελφὸς A e.
δοῦ λαλούντων A.

8. ὀσίῳ om. A e f.

9. Χαλκηδόνι συν-

sit, duci quae placita forent executurum polliceretur, si modo propriam sibi sedem reciperet. quo illum dimittente ac throno resituate, mox ille monasteria quaeque in S. Stephani templum collegit, et sanctis quatuor oecumenicis conciliis publice proclamatis in Nestorium, Eutychem, Severum et Soterichum Caesareae praesulem anathema ex ambone pronuntiavit. his interfuit Hypatius imperatoris ex fratre nepos a Severi communione penitus alienus. hic cum Iohanni communicaret, Theodosio sancto monasteriorum praeposito centum auri libras tunc donavit, quas in monachos, qui rectam fidem et Chalcedone synodum actam tuerentur, distribueret. imperator porro magistratuum nonnullis, ut in sancti Theodori Spharaciorum templo ex ambone hymni ter sancti subicerent additamentum praecepit: ex quo populus indignatus, ex processione precibus ad Triconchum eo die propter pulverem igneum habitis, se subduxit: cum etiam Timotheus omnibus ecclesiis per libellum scriptum edixit, ut ter sanctum hymnum, non omisso additamento, in publicis processionibus decantarent: quod plerique prae metu fecere. caeterum monachi canticum aliud procedebant psallentes. iis conspectis exclamavit populus: bene venerint orthodoxi: ex quo tumultus vehemens exortus est, multarum domorum visa incendia, et innumerae caedes perpetratae, populi con-

Δόχλου καταβασάντος Ἀναστασίῳ, καὶ ἄλλον βασιλεῦα αἰτουσαν, Βιταλιανὸν δὲ πάντων εὐφημοῦντων, ὡς αὐτοκράτορα, ὥστε φωνεῖν Ἀναστάσιον, καὶ κρυβῆναι ἐν προαστείῳ ἐγγὺς Βλαχερῶν, ἐπ' αὐτῆς δὲ Ἀρεαίνης ὑβρισθῆναι, ὡς πολλῶν κακῶν αἴτιον Χριστιανοῖς. Ἀλαμουνδάρου δὲ τοῦ φυλάρχου τῶν 5 Σαρακηῶν βαπτισθέντος, Σευήρος ὁ δυσσεβῆς δύο ἐπισκόπους ἐπεμψεν τῆς λώβης αὐτοῦ μεταδοῦναι αὐτῷ. Θεοῦ δὲ προνοίᾳ ὑπὸ τῶν ὀρθοδόξων ἡ ἀνὴρ ἐβαπτίσθη τῶν δεχομένων τὴν σύνοδον. τῶν δὲ ἐπισκόπων τοῦ Σευήρου διαστρέ-

P. 137 φεῖν τὸν φυλάρχον τοῦ ἀληθοῦς δόγματος σπενδόντων, θαν- 10 μαστῶς αὐτοὺς ἤλεγξεν Ἀλαμουνδάρου δραματοουργία τοιαύτη. ἔφη γὰρ πρὸς αὐτούς, γράμματα, φησὶν, ἐδέξαίμην σήμερον ὅτι Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος τέθνηκε σήμερον. τῶν δὲ εἰπόντων ἀδύνατον εἶναι τοῦτο, ἔφη πρὸς αὐτοὺς ὁ φυλάρχος: καὶ πῶς Θεὸς γυμνὸς ἐσταυρώθη καθ' ἡμᾶς, εἰ μὴ 15 δύο φύσεων ἦν ὁ Χριστός, εἴπερ μηδὲ ἄγγελος ἀποθνήσκει; καὶ οὕτω μετ' αἰσχύνῃς ἀνεχώρησαν οἱ τοῦ Σευήρου ἐπίσκοποι. Καβάδης δὲ τινὰς τῶν ἐν Περσίδι Χριστιανῶν ἠγκυλο- Β κόπησεν, οἱ μετὰ ταῦτα περιεπύτησαν.

1. Ἀναστασίῳ a. 5. Ἀλαμουνδάρῳ τῷ φυλάρχῳ — βαπτισθέντι b. 6. ἐπισκόπους om. A. 12. γὰρ add. ex A e. 13. ὁ ἀρχάγγελος om. A e f. σήμερον om. A f.

fusa plebe contumeliosis vocibus Anastasium impetente, et alium ad imperium advocante, et uno consensu, ceu iam declaratum imperatorem, acclamante Vitalianum: adeo ut fugerit Anastasius et Blachernis proxime in suburbio delituerit, eum vero, velut multorum auctorem malorum, conviciis usa Areadna corripuerit. porro Alamundaro Saracenicarum tribuum principe baptizato duos episcopos, eadem, qua ipse, tabe infectos, ut ipsi tabem in eum spargerent, ad eum destinavit. ab orthodoxis vero synodo bene affectis, dei providentia baptizatus, Severianis episcopis a vero fidei sensu eum divertere studiose machinantibus, ipse Alamundarus arte mira commento hocce proposito eos coarguit. hodie, inquit ad eos, accepti litteras, quibus archangelum Michaellem obiisse hoc eodem die nunciatur. respondentibus illis, rem esse quae fieri nequiret: ad eos tribuum princeps convertit sermonem: et quomodo, ait, purus merusque deus iuxta mentem vestram fuit cruci suffixus, nisi duabus ex maturis constiterit Christus: quandoquidem neque angelus leto potest extingui? atque ita cum dedecore Severiani episcopi discesserunt. Cabades porro quibusdam per Persidem Christianis poplitum succidit nervos, qui nihilo secius postmodum recta processerunt.

Ῥώμης ἐπισκόπων Ὁρμισδα ἔτος α΄.

A.M. 6006

Τούτῳ τῇ ἔτει Βιταλιανὸς παραλαβὼν πᾶσαν τὴν Θράκην καὶ Σκυθίαν καὶ Μυσίαν, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ πλῆθη Οὐννων καὶ Βουλγάρων, παρέλαβεν τὴν Ἀγχιάλον καὶ τὴν Ὀδυσοπόλιν, πιάσας καὶ τὸν Κύριλλον τὸν στρατηλάτην Θράκης, καὶ ἦλθεν προειδύων ἕως τοῦ Βουλζαντίου. φειδόμενος δὲ τῆς πόλεως ἐν Σωσθενίῳ ἐστρατοπέδευσεν. Ἀνασιούσιος δὲ ἀπο-
 5 γνῶς πέμπει τινας τῆς συγκλήτου παρακαλῶν εἰρηκεῦσαι αὐτόν· καὶ ὤμωσεν σὺν τῇ συγκλήτῳ, καὶ τοὺς ἐξορισθέντας
 10 ἐπισκόπους ἀνακαλεῖσθαι ἐν Ἡρακλείᾳ τῆς Θράκης. ὁ δὲ Βιταλιανὸς προσέειπεν, ἵνα καὶ οἱ πρίγκιπες ἐκάστης σχολῆς ὁμῶσαι τοῦτο· καὶ Μακεδόνιος καὶ Φλαβιανὸς οἱ ἀδίκως ἐκβληθέντες ἐπολάβωσι τοὺς ἰδίους θρόνους, ὁμοίως καὶ πάντας
 15 οἱ λοιποὶ ἐπίσκοποι, καὶ αὐτῶς συγκροτηθῆ ἡ σύνοδος, ἐρχομένου καὶ τοῦ Ῥώμης, καὶ πάντων τῶν ἐπισκόπων, καὶ οὕτω κοινῇ κρίσει ἐξετασθῆ τὰ κατὰ τῶν ὀρθοδόξων τολμηθέντα. τοῦ δὲ βασιλέως καὶ τῆς συγκλήτου καὶ τῶν λοιπῶν ἀρχόντων τε καὶ λαῶν ὁμοσάντων, καὶ βεβαιωσάντων ταῦτα οὕτως γίνεσθαι, εἰρήνη γέγονεν, καὶ ἐπανέβησεν ἐπὶ τὰ ἴδια· Σε-
 20 κουνδιανὸς δὲ ὁ πατριάρχης ὁ γαμβρὸς Ἀναστασίου ἐκ' ἀδαλφῆ,

9. αὐτῷ καὶ ὁμοσάντων . . . 13. ἀπολάβωσι τ. ἰδ. θρ. ἡμ. om. A.
 14. κρατηθῆ A. 15. τῶν ἀλλ. ex A. 16. ἐξετασθῆ A, ἐτοιμοσθῆ e, δοκιμασθῆ vnlg.

Romae episcopi Hormisdæ annus primus.

A. C. 506

Hoc anno Vitalianus occupata universa Thracia, Scythia et Mysia, clucens secum iagentem Uanorum et Bulgarorum numerum cepit Anchialum et Odysopolim, ipsumque Thracicae militiae magistrum Cyrillum, praedibus quaque versus ad Byzantium usque abactis, comprehendit. at cum nobis parceret, ad Sosthenium castra metatus est. Anastasius rebus in desperatis senatorii ordinis nonnullos qui de pace agenda eum rogarent, misit: iravitque una cum universo senatu episcopos exules Heracleam Thraciae se revocaturum. his additum voluit Vitalianus, ut uniuscuiusque scholae principes idem iurando assererent: atque ut Maedonius et Flavianus propriis thronis iniuste expulsi, eos reciperent, ac reliqui pariter episcopi suos; et ita demum convocaretur synodus, ad quam pontifex Romanus et cuncti accederent episcopi: ut hoc pacto quas adversus orthodoxos perperam decreta fuissent, communis iudicii subirentur examini. imperatore vero et universo senatu et magistratuum populique reliquis iusturandum interponentibus, et data fide res ordine gerendas affirmantibus, pax conciliata, et ipse domum repetiit. porro Secundianus patricius Anastasii ex sorore gener, et Hypatii pater, ad Vitaliani

πατήρ δὲ Ὑπατίου, εἰς τοὺς πόδας Βιταλιανοῦ προσπεσὼν πολλοὺς δάκρυσιν, Ὑπατίου τὸν ἴδιον υἱὸν ἐκ τῶν ἐν Μυσίᾳ δεσμῶν ζῶντα ἀπέλαβεν. Ὁρμισθας δὲ ὁ ἐπίσκοπος Ῥώμης ἐχλούμενος ἐπὶ Θεουδερῖχου χαριζομένου Βιταλιανῷ, Εὐόδιον τὸν ἐπίσκοπον ἔπεμψεν καὶ τὸν Βιταλιανὸν ἀρχidiaκονον ἐν 5
 P. 138 τῷ κροτηθῆναι τὴν ἐν Ἡρακλείᾳ σύνοδον. ἤλθον δὲ καὶ ἐπίσκοποι ὡς διακόσιοι ἐκ διαφόρων τόπων· οἱ τινες ἐμπαίχθόντες ἐπὶ τοῦ παρανόμου βασιλέως καὶ Τιμοθέου ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως ἀνεχώρησαν ἄπρακτοι. ὁ γὰρ ἀσβῆς βασιλεὺς παραβὰς τὰς συνθήκας, λάθρα ἐδήλωσεν τῷ 10 πάπῃ Ῥώμης μὴ παραγενέσθαι. τῷ γὰρ Βιταλιανῷ σάκραν ἦν πέμψας τοῦ πέμψαι αὐτὴν εἰς Ῥώμην πρὸς τὸ παραγενέσθαι τὸν πάππαν ἐπὶ τὸ κροτηθῆναι σύνοδον ἐν Ἡρακλείᾳ. πᾶς δὲ ὁ λαὸς καὶ ἡ σύγκλητος παρηρησίᾳ ἐλοιδοροῦν Ἀναστάσιον ὡς ἐπίσκοπον. ὁ δὲ παρανόμος ἀναιδῶς ἔλεγεν τόμον 15
 Βεῖναι κελεύοντα βασιλεῖα κατ' ἀνάγκην ἐπιτορκεῖν καὶ ψεύδεσθαι. ταῦτα ὁ παρανομώτατος μανιχαϊσθῶν.

A.M. 6007 Τούτῳ τῷ ἔτει Βιταλιανὸς ἀγανακτήσας κατὰ Ἀναστασίον διὰ τὴν ἐπιτορκίαν πολλὰ κακὰ τοῖς ὑπὸ Ἀναστάσιον στρατοπέδοις, καὶ τῇ λοιπῇ πολιτείᾳ ἐπέδεικνυτο, ἀναιρῶν καὶ 20

2. Ὑπάτιου om. A a. 4. χαριζομένου A b, χαριζόμενος vulg.
 Εὐόδιον A. 5. ἐν τῷ] εἰς τὸ κρ. A. 7. ὡς om. A. 11.
 πάπῃ h. l. et infra A. παραγενέσθαι A, παραγίνεσθαι vulg.
 14. ὁ add. ex A. 19. διὰ τὴν A e, δι' αὐτὴν vulg. ὑπερ
 Ἀναστ. A e.

pédes procidens, multis lacrymis Hypatium proprium filium ex vinculis, quibus tenebatur in Mysia, liberum et saluum recepit. caeterum Hormisdas Romanus episcopus a Theudericho sollicitatus, qui Vitaliano favebat, Euodium episcopum et Vitalianum archidiaconum, indicto Heraclaeae concilio, legatos misit. accesserunt etiamnum ex diversis locis episcopi circiter ducenti: qui tam a scelesto imperatore, quam a Timotheo Cpoleos episcopo delusi, re infecta recessere. impius siquidem imperator, pactis violatis, ad papam Romae ne venirent etiam significavit: aliunde vero Vitaliano sacram Romae mittendam dederat, qua papam ad concilium Heraclaeae celebrandum ut accederet delose invitabat. plebs autem omnis et senatus universus Anastasium seu periurum conviciis impetebat. ad quae nefarius ille impudentissime dicebat: haberi legem, quae imperatorem in necessitate constitutum peierare ac mentiri iubeat. haec ille scelestus Manichaeorum discipulus.

A. C. 507 Hoc anno Anastasii periuriis irritatus Vitalianus in eius exercitus et reliquam omnem rempublicam multa mala exercuit: caedibus enim,

ἀροῦζων, καὶ ἀφοπλιζων, καὶ τέλος πρὸς ἕβριν ἕκαστον στρα-
τιώτην μιᾶς φύλλεως ἐπίπρασκεν.

Τούτῳ τῆ ἔτει Οὐννοι οἱ λεγόμενοι Σαβῆρ περάσαντες A. M. 6008
τὰς Κασπίας πύλας τὴν Ἀρμενίαν ἐξέδραμον, Καππαδοκίαν C
5 τε καὶ Γαλατίαν καὶ Πόντον ληϊζόμενοι, ὡς καὶ Εὐχαΐταν
μικροῦ δεῖν παραστήσασθαι. Ἰθεν καὶ φρογῶν ὁ ἱερός Μακε-
δόσιος κινδυνεύων σχεδὸν εἰς Γάγγραν διεσώθη. ὅπερ μαθὼν
Ἀναστάσιος πικρῶς προσέταξεν αὐτὸν ἐκεῖ φυλάττεσθαι, πέμ-
ψας, ὡς φασί, καὶ τὸν ἀναιροῦντα αὐτὸν. τελειωθεὶς δὲ ἐν D
10 Γάγγραις κατετέθη ἐν τῆ νυκτὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Καλλιπί-
κου ἔγγιστὰ τῶν λειψάνων αὐτοῦ πολλὰς ἰάσεις ἐπιτελοῦν.
Μακεδονίου νεκροῦ κειμένου φασὶ τῆ χειρὶ κατασφραγίσασθαι
τῆ σιασρῶ. Θεόδωρος δὲ τις τῶν συνόντων αὐτῷ εἶδεν εἰς
ὄναρ λέγοντα αὐτῷ· ἔκλαβε, καὶ ἀπελθὼν ἐπανάγνωθε Ἀνα-
15 στασίῳ, καὶ εἶπέ· ἐγὼ μὲν ἀπέρχομαι πρὸς τοὺς πατέρας
μου, ὧν τὴν πίστιν τετήρηκα, οὐ παύσομαι δὲ ὀχλῶν τῆ θσ· V. 111
σπότη ἄχρισ οὐ ἔλθῃς, καὶ εἰς τὴν δίκην εἰσέλθωμεν.

Τῆ δ' αὐτῷ ἔτει ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πλείστοι ἄνδρες καὶ P. 139
γυναῖκες καὶ παιδία δεινῶς πληγέντα ὑπὸ δαιμόνων ἀθρόως

2. φύλλεως A, φύλλεως vulg.
a, Σαβῆρες b, Σαμῆν vulg.
vulg. 8. αὐτὸν add. ex A.
17. ἄχρισ οὐ A, ἄχρι σὺ vulg.
γέντια A e, πληγέντες vulg.

3. oi add. ex. A. Σαβῆρ A
5. Εὐχαΐταν A b e, Εὐχαΐτα
ἐκεῖ κακῶς b. 14. ἔκβαλε A.
19. παιδία] νήπια e. πλη-

rapinis et militum exautorationibus eos vexans, ad irrogandam de-
mum maiorem contumeliam, singulis folibus singulos milites di-
vendebat.

Hoc anno Unni, quibus Saber appellatio, Caspiarum portarum li- A. C. 508
mitibus emensis, Armeniam suis incursionibus infestarunt; Cappado-
ciamque et Galatiam et Pontum depopulati, ad Euchaita usque, quae
tantum haud subegerunt, progressi sunt: a quibus fugiens sacer Ma-
cedonius, et de vita ubique per viam periclitans, salvus tandem Gan-
gram se recepit. viri salutem aegre audivit Anastasius, et sub custo-
dia teneri iussit, misso etiam, ut ferunt, qui eum tolleret e medio.
ita consummatus, Gangrae in templo sancti martyris Callinici, ad eius
reliquias proximus, ubi morborum sanationes praestat, est reconditus.
Macedonium mortuum ac iacentem narrant manu crucis sibi signum
expressisse. Theodorus autem quidam ex eius familiaribus vidit eum
per somnium sibi dicentem: excipe ista: et abiens lege coram Ana-
stasio, et dic ei: ego quidem ad patres meos, quorum servavi fidem,
vado: dominum autem interpellare non desinam, donec tu quoque
adveneris, et ad iudicium subeundum una sistamus.

Hoc etiam anno virosum, mulierum, ac puerorum quam plurimi

ὕλακτον· καθ' ἕνους δέ τις εἶδέν τινα φοβερὸν λέγοντα, ὅτι διὰ τοὺς ἀναθεματισμοὺς τῆς συνόδου ταῦτα πάσχουσι.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτι καὶ Ἀρεάδην ἡ βασίλισσα ἐτελεύτησεν. οἱ δὲ μοναχοὶ τῆς ἐρήμου θείῳ ζήλῳ κινούμενοι τέσσαρας διαμαρτυρίας συντάξαντες, δύο μὲν ἔπεμψαν τῷ βασιλεῖ, 5 μίαν δὲ τοῖς ἄρχουσι τῆς χώρας, καὶ μίαν τῷ ἐπισκόπῳ Ἱεροσολύμων Ἰωάννῃ, διαμαρτυρούμενοι, μήτε τῆς ἁγίας ἐν Χαλκηδόνι συνόδου παρεξελθεῖν, μήτε τῷ δυσσεβεῖ Σεύηθῳ κοινωνῆσαι· ἐπεὶ πρὸς θάνατον ἐπιθίμως ἔχουσι, ἐμπυρίζοντες καὶ τοὺς ἁγίους τύπους. τοῦ δὲ ἐπισκόπου Θεσσαλονίκης 10 διὰ φόβον τοῦ βασιλέως κοινωνήσαντος Τιμοθέῳ τῷ Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπῳ, τασσαράκοντα ἐπίσκοποι τῶν Ἰλλυρικοῦ καὶ τῆς Ἑλλάδος συνελθόντες εἰς ἓν, δι' ἐγγράφον ὁμολογίας, ὡς ἀπὸ ἰδίου μητροπόλεως, ἀπέστησαν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ εἰς Ῥώμην πέμψαντες, τῷ Ῥώμης κοινανεῖν ἐγγράφως 15 συνέδεντο. τὸν Θεσσαλονίκης ἐπίσκοπον Θεόδωρος ἱστορικὸς Πατριάρχην ὀνομάζει ἀλόγως, μὴ εἰδὼς τὸ διατί.

A.M. 609 Τούτῃ τῷ ἔτι Ἰωάννου τοῦ Νικαιώτου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας αἱρετικοῦ ἀποθανόντος, Διόσκουρος ὁ μικρὸς Τιμο-

7. Ἰωάννῃ edd., ex A. διαμαρτυρούμενοι A, διαμαρτυράμενοι vulg. 10. Θεσσαλονίκης A, Θεσσαλονικίας vulg. 11. φόβον A, φόβου vulg. 17. διατί: in A a 2. manu haec adduntur: ὀνομάζει αὐτὸν οὕτως. 19. ὁ μικρὸς om. A.

grāviter a daemónibus vexati Alexandriae frequentius ululabant. per somnum autem quispiam vidit aliam horrendae speciei vitum dicentem: execrationum in synodum coniectarum causa haec patiuntur.

Hoc eodem anno imperatrix Areadna etiam mortua est. porro monachi deserta Palaestinae loca inhabitantes divino fervore accensi quatuor fidei scriptas ediderunt obstationes; quarum duas quidem ad imperatorem, ad provinciae praefectos unam, et alteram ad Hierosolymorum episcopum miserunt, palam professi, a sancta Chalcedonensi synodo nullatenus se discessuros, neque cum impio Severo communionem habituros, quandoquidem vel ipsis sacris locis incendio consumpti mortem subire parati forent. episcopo vero Thessalonicensi ob imperatoris metum cum Timotheo Croleos episcopo communionem tenente, quadraginta Illyrici Graeciaeque episcopi una convenientes, tabulis etiam testibus professi sunt, ab eo, velut a proprio metropolitano, se discedere, missisque Romani tabulis Romani pontificis communionem observare polliciti sunt. Theodorus historicus Thessalonicae episcopum appellat patriarcham: sed nulla prorsus ratione: nec cur ita scripserit, satis ipse novit.

A. C. 509 Hoc namo Iouanne Nicaeota Alexandriae episcopo haeretico vita

θεοῦ τοῦ Ἀλλοῦρου ἀνεψιὸς προεβλήθη ἐπίσκοπος Ἀλεξαν-
 δρείας. ἐλθὼν δὲ ἐν Βυζαντίῳ ἕπερ Ἀλεξανδρέων πρὸς τὸν
 βασιλέα πρεσβεύσασθαι διὰ τὸν φόρον τοῦ υἱοῦ Καλλισιπιοῦ
 τοῦ αὐγουσταλίου, ἀπὸ τῶν ὀρθοδόξων δημοσίως ὑβρίζετο
 5 κατὰ πρόθεον νομιζόντων αὐτὸν κατὰ τῶν ὀρθῶν δογματικῶν
 ἀηλυθῆναι. πρεσβεύσας οὖν διὰ τὸν φόρον, μετὰ σπουδῆς D
 ἀνεχώρησεν. ἡ δὲ φόρου αἰτία γέγονεν αὕτη. χειροτονηθέν-
 τος Διοσκοῦρου, ἀνεχώρησαν τὰ πλήθη τῶν χωρικῶν λέγοντες·
 ὅτι εἰ μὴ καθὼς περιέχουσιν οἱ κανόνες τῶν ἁγίων ἀποστόλων,
 10 οὐ καθέζεται ἐπίσκοπος. ἦσαν γὰρ οἱ ἄρχοντες οἱ ἐνθρονί-
 σωτες αὐτόν. ὁ δὲ Διοσκορος ἦλθεν εἰς τὸν ἅγιον Μάρκον.
 καὶ ἐλθόντας οἱ κληρικοὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν ἐκ δευτέρου, καὶ
 πάλιν ἐχειροτόνησάν. καὶ οὕτως ἐλθὼν εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάν-
 νην ἐπετέλεσεν τὴν σύναξιν. ὄντος δὲ ἐκεῖ Θεοδοσίου τοῦ
 15 υἱοῦ Καλλισιπιοῦ τοῦ αὐγουσταλίου καὶ Ἀκακίου τοῦ στρα-
 τηλάτου, ἀτακτήσαντες οἱ ὄχλοι ἤρξαντο ὑβρίζειν τὸν αὐγου-
 σταλίον, διὰ τὸ ἐπαινεῖν τὸν βασιλέα Ἀναστασίον. ἀδείας δὲ P. 140
 γενημένης εἰσπηδήσαντες τινες ἀπὸ τοῦ θρόνου καθεῖλον τὸν
 υἱὸν τοῦ αὐγουσταλίου, καὶ ἀνείλον αὐτόν. ὁ δὲ στρατηλά-
 20 τής Ἀκάκιος ὄσους ἠδυνήθη πιάσαι, ἀνείλεν. καὶ ἀκούσας ὁ

6. φόρον] φόβον A f h. l. et infra. 8. χωρικῶν f, κληρι-
 κῶν b. 10. οὐ add. ex A. οἱ ἄρχοντες οἱ om. A. ἐν-
 θρονιάσαντες A. 17. τῆς δὲ ἀδείας A. 18. τινες om. A e.

facto, Dioseorus minor Timothei Aeluri nepos Alexandrinus praesul
 est institutus. pro Alexandrinis vero civibus apud imperatorem ob
 filii Calliopii augustalis necem legatione fungens, et Byzantium pro-
 fectus, ab orthodoxis, qui adversus recta fidei sancta projectionem
 eum suscepisse arbitrabantur, publice per viam iter agens conviciis
 excipiebatur. ob caedem itaque memoratam officio legati perfunctus,
 confestim discessit. haec vero fuit perpetratae caedis causa. Dio-
 seoro episcopo creato oppidanorum multitudo a reliquo ecclesiae coetu
 segregavit se, dicens: non sedet episcopus, nisi qui, prout sancti
 canones apostolici praescribunt, fuerit institutus. principis enim ma-
 gistratus ad thronum eum subvexerant. igitur ad sancti Marci Dio-
 seoro profecto, convenientes clerici vestibus iterum induerant et ordi-
 nationis ritum circa eum iterato perfecerunt: atque ita ad sancti
 Iohannis progressus sacram synaxim obivit. cum vero filius Calliopii
 augustalis Theodosius et Acacius militiae magister istic adessent,
 turbae tumultuantes augustalem; quod Anastasium imperatorem lau-
 dasset, conviciis lacessere coeperunt: et deposito metu quidam impetu
 facto augustalis filium throno deturbatum interfecerunt: magister
 autem militiae Acacius quos apprehendere valuit, mortē mulctavit.

οιν ἔει θεῖω σκηπτῷ κεραυνωθεὶς Ἀναστασίος ἐμβρόντητος γέγονεν.

A.M. 6011 Ῥωμαίων βασιλέως Ἰουστίνου, Κωνσταντινουπόλεως ἐπι-
Βασκόπου Ἰωάννου ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰουστίνος βασιλεύσας πᾶσιν ἄριστος ἀνε-5
δείχθη, ζηλωτῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἔμπυρος, καὶ ἐν πολέμοις
ἐνδοκιμῶν· σίμβιον δὲ ἔχων ὀνόματι Λουκιανῶν, ἔστειπεν
V. 113 αὐγούσταν· ἦν οἱ δῆμοι ἐκάλεσαν Εὐφημίαν εἰς τὸ στέψαι
αὐτήν. Βιταλιανὸς δὲ ὁ προρηθεὶς μετὰ θάνατον Ἀναστα-
σίου Ἰουστίνῳ τῷ μεγάλῳ σφόδρα ἠκικιώθη, ὥστε στρατηλά-10
C τευ ἀξίαν παρ' αὐτοῦ δεῖξασθαι, καὶ ὑπατεῦσαι ἐλθόντα ἐν
Βυζαντίῳ καὶ ἕπατον ἀναγορευθῆναι, καὶ κόμητα Περσέν-
του, παρρησιάν τε ἔχειν τσαύτην πρὸς τὸν βασιλέα, ὥστε καὶ
Σευῆρον προστάξει ἐβληθῆναι καὶ ἀναιρεθῆναι. λίαν γὰρ
ἦν ὀρθόδοξος Βιταλιανός. ὁ δὲ Σευῆρος ἀκούσας, ἔφυγεν, 15
καὶ Ἰουλιανὸς Ἀλικαρνασσοῦ ἐπίσκοπος, καὶ εἰς Αἴγυπτον
ἀπειλθόντες, ταύτην ἐτάραξαν, τὸν περὶ φθαρτοῦ καὶ ἀφθάρ-
του λόγον κινήσαντες, Διοσκόρου ἐπίσκοποῦντος Ἀλεξανδρείας.
ἐπίσκοποι δὲ καὶ κληρικοὶ ἀπὸ Ῥώμης ἦλθον λαβόντες αὐθεν-
D τίαν ὑπὸ Ὀρμάδου ἐπισκόπου Ῥώμης, σπουδῆ Βιταλιανῷ, 20

1. σκηπτῷ A. 6. ἔμπυρος A, ἐμπειρος vulg. 7. Λουκιανῶν A.
8. Εὐφημίαν οἱ δῆμοι ἐκάλεσαν στεγθεῖσαν αὐτήν Αὐγούσταν B.
12. Περσέντου A. 19. ἦλθον — — Ῥώμης om. A. 20.
σπουδῆ Βιταλιανῷ, Ἰωάννου A, ὑπὸ Βιταλιανῷ ἐπι ζῶντος, Ἰω-
αννου vulg.

quidam autem autumant Anastasium fulmine de caelo tactus mentis
stupore e vivis excessisse.

A. C. 511 Romanorum imperatoris Iustini, Copteos episcopi Ioannis annus
primus.

Hoc anno Iustinus imperii summam adeptus optimum se omnibus
exhibuit. fuit rectae fidei studiosus et belli gloria praedclarus. uxori
vero nomine Lupiciae coniunctus, eidem imperii coronam impertiit,
quam, dum vedimiretur, Euphemiam populares tribus vocaverunt. me-
moratus autem supra Vitalianus post Anastasii mortem Iustino magno
devinctissimus evasit, adeo ut magistri militiae dignitatem ab eo con-
sequeretur, et Byzantium profectus consulatum haberet, et consul de-
clararetur et Presenti comes, tantaque apud imperatorem auctoritate
polleret, ut Severum expelli iuberet et occidi. fuit enim Vitalianus
rectae fidei bene affectus. eo nuncio accepto, fugit Severus, ac pa-
riter Iulianus Halicarnassi episcopus, et Dioscoro Alexandrinum adhuc
episcopatum administrante in Aegyptum profecti de corruptibili et
incorrupto motis quaestionibus magnos in ea tumultus excitarunt.

Ἰωάννου τοῦ Καππαδόκος ἐτι ζῶντος ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τὴν ἀγίαν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον συνέταξαν τοῖς διπτόχοις πρὸς ταῖς ἄλλαις ἱεραῖς τρισὶ συνόδοις. Σευήρῳ δὲ τοῦ δυσσεβοῦς ἐκ ποδῶν γεγονότος, Παῦλος ἐχειροτονήθη 5 ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας ὁ Ξενόδοχος τῶν Εὐβούλων. καὶ ἐδώρησατο ὁ βασιλεὺς τῇ πόλει Ἀντιοχείας χιλίας λίτρας χρυσίου· καὶ ταῖς ἄλλαις δὲ πόλεσι πολλὴν εὐνομίαν παρέσχεν, κωλύσας καὶ τὰς δημῳδεις ταραχάς. Ξεναίαν δὲ τὸν Φιλόξενον ἐπίσκοπον Ἱεραιπόλεως *μανιχαιοφρονα ὄντα, καὶ Πέτρον* P. 142
 10 Ἀπαμείας ἐξώρισεν ὁ ἐδσεβῆς βασιλεὺς Ἰουστινῶς σὺν πᾶσι τοῖς μετέχουσι τῆς λάβης αὐτῶν. Ἀμαντίον τε τὸν πραιπόσιτον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν κουβικουλάριον, καὶ Θεόκριτον τὸν κόμητα Ἀμαντίου, ὃν ἐβούλετο ποιῆσαι βασιλέα, ὡς τυραννίδα μελετήσαντας, ἀνεῖλεν. ὁ γὰρ πραιπόσιτος δίδωκε Ἰου-
 15 στίῳ χρήματα ῥογεῦσαι, ὅπως Θεόκριτος βασιλεύσῃ. ὁ δὲ στρατὸς καὶ οἱ δῆμοι οὐχ εἴλοντο τὸν Θεόκριτον βασιλεύσαι, ἀλλ' Ἰουστινῶν ἀνεκέρουσαν. αὐτοὶ δὲ δυσφορήσαντες τυραννίδα ἐμελέτησαν, καὶ ἀνῆρέθησαν. ἀνεκαλέσατο δὲ ὁ βασιλεὺς πάντα τοὺς ἀδίκως ἐξορισθέντας ὑπὸ Ἀναστασίου καὶ B

2. συνέταξαν A, συνετάξαντο vulg.
 16. στρατηλάτης A e.
 vulg.

15. Θεόκριτος A, Θεόκριτον vulg.
 19. τοὺς ἀδ. A, τοῦ ἀδ.

caeterum episcopi et clerici Roma venerunt, qui Hermisdæ Romani pontificis auctoritate muniti, freti quoque Vitaliani adhuc viventis potentia et Ioannis Cappadocis Cpoleos episcopi etiam superstitis diligentia, sanctam Chalcedonensem synodum aliis tribus sacris synodis annumeraverunt, et una cum eis in sacras tabulas retulerunt. caeterum impio Severo de medio sublato, Paulus recipiendis peregrinis in Eubulorum domo praepositus, Antiochiaë praesul ordinatus est: mille vero auri libras Antiochenae civitati largitus imperator, in reliquas urbes multa passim aequitate est usus, et popularis tumultus ubique compescuit. Xenaiam quoque, Philoxenum nomine, Herapoleos episcopum cum Manichaeis sentientem, Petrumque Apameae, cum omnibus eodem contagio allatis in exilium pius imperator expulit: et Amantium praepositum et Andream cubicularium et Theocritum Amanthii comitem, quem imperatorem declarare proponebat, seu tyrannidem meditato, interfecit. praepositus enim pecunias Iustino donaverat in milites distribuendas, ea conditione, ut Theocritum imperatorem salutaret: exercitus vero populi tribus Theocritum imperare non sunt passi, sed Iustinum principem renuntiaverunt: quod illi graviter ferentes, et tyrannidem excitare aggressi, interfecti sunt. cunctos demum ab Anastasio inique relegatos ab exilio revocavit imperator,

Ἀππίωνα τὸν πατρίκιον, ὃν ἐν Νικαίᾳ πρεσβύτερον βίᾳ χειροτόνησαν· ὃν ὁ βασιλεὺς ὡς ἐχέφρονα ἐποίησεν ὑπαρχὸν τῶν πραιτωρίων, καὶ Διογενιανὸν τῆς ἀγατολῆς στρατηλάτην.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐφάνη ἀστὴρ ἐν τῇ ἀνατολῇ φοβερός 5 κομήτης, ὃς εἶχεν ἀκτῖνα ἐκπέμπουσαν ἐπὶ τὰ κάτω, ὃν ἔλεγον οἱ ἀστρονόμοι πωγωνίαν εἶναι [καὶ ἐφοβοῦντο].

A.M. 6012

Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Παύλου ἔτος α΄.

C

Τούτῳ τῷ ἔτει Βιταλιανὸς ἐδόλοφονήθη ὑπὸ τῶν Βυζαντιῶν μηριῶντων αὐτῷ διὰ τὸ πολλοὺς ἀνηρηκεῖναι τῷ και- 10 ρῷ τῆς ἐπαναστάσεως αὐτοῦ κατὰ Ἀναστασίου. Ἰωάννου δὲ τοῦ Καππαδόκου ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τελευτήσαντος, Ἐπιφάνιος πρεσβύτερος τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας καὶ σύγκελλος χειροτονήθη μηρὶ Φεβρουαρίῳ κέ. ὁμοίως καὶ Ὁρμισίδα τῆς Ῥώμης κοιμηθέντος Ἰωάννης τὴν ἐπισκοπὴν διεδέξατο. 15

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐδημοκράτησεν τὸ Βένετον μέρος, ἐν 15 Δπάσαις ταῖς πόλεσι ταραχὰς ἐγείραντες καὶ λιθασμὸν καὶ φόβους πολλοὺς ἀπεργαζόμενοι. ἐπῆρχοντο δὲ καὶ τοῖς ἄρχουσιν. ἀπὸ δὲ Ἀντιοχείας ἤχθη τὸ κακὸν τῆς αὐαξίας, καὶ

1. πατρίκιον] πρεσβύτερον b e. πρεσβύτερον add. ex A. χειροτόνησαν a, χειροτόνησεν vulg. 3. τῶν πραιτωρίων A, τῷ πραιτωρίῳ vulg. 6. ἐκπέμπουσαν A e, πέμπουσαν vulg. 7. of add. ex A. καὶ ἐφοβοῦντο om. A f. 10. μηριῶντων A. ἀνηρηκεῖναι A, ἀναιρεθῆναι vulg. 14. ὁμοίως καὶ A, ὁμοίως δὲ vulg. 19. καὶ οὕτως — — ἐπεκράτησεν om. A.

Appionem in primis patricium, quem invitum Nicaeae iusserat ille ordinari: hunc vero Iustinus velut prudentem et cordatum virum praetorio praefectum et Diogenianum militiae magistrum in oriente creavit.

Hoc etiam anno stella apparuit in oriente, terribilis nimirum cometa, e quo radii inferius demissi protendebantur: barbatur dicebant astronomi, et ab eo cunctis metuebant.

A. C. 512

Antiochiae episcopi Pauli annus primus.

Hoc anno Vitalianus a Byzantinis dolo interfectus est: quod enim rebellionis eius in Anastasium tempore plurimae caedes fuissent editae, graviter ei succensebant. Ioanne porro Cappadocae Cpoleos episcopo defuncto, Epiphanius eiusdem ecclesiae presbyter et syncellus mensis Februarii die vigesimo quinto fuit ordinatus: et Hormisda pariter leto quiescente, Ioannes Romae episcopatum excepit.

Hoc etiam anno Veneta factio, variis per omnes civitates tumultibus excitatis, plurima saxis lapidatione, multisque caedibus editis per civitates omnes, reliquum sibi populum subegit, et in magistratus

εὐτως διεδόθη ἐν πάσαις ταῖς πόλεσι, καὶ ἐπεκράτησεν ἐπὶ χρόνους πέντε, καὶ ἔσφαζον τοὺς ξίφουσιν τοὺς ἀπαντάντας Πρασίνοους, καὶ τοὺς κατ' ὄλιγον κρυπτομένους· ἀπόντες δὲ V. 114 ἐφόνευσαν, μὴ ταλμώωντων τῶν ἀρχόντων ἐκδίωξεν τῶν φόνουσι ποιῆσαι ταῦτα δὲ ἐπράττοντο ἕως ἔτους ἔκτου Ἰουστίκου τοῦ εὐσεβοῦς.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Ἐπιφανίου, Ἀλεξανδρείας A.M. 6013
ἐπισκόπου Τιμοθέου ἔτος α'. P. 143

Τούτῳ τῷ ἔτει πολέμου κινήσαντος μεταξὺ Ῥωμαίων καὶ
10 Περσῶν Ἰουστίνος ἀπέστειλε πρέσβεις καὶ δῶρα πρὸς Ζιλίγδην τὸν ῥῆγα τῶν Οὐννων, καὶ συνέθετο μεθ' ὄρκων πατριῶν συμμαχῆσαι τῷ βασιλεῖ κατὰ Περσῶν. ἀποσταίλας δὲ καὶ Καβάδης πρὸς αὐτὸν, συνέθετο καὶ αὐτῷ. τοῦτο δὲ μαθὼν ὁ Ἰουστίνος, ἐλυπήθη σφόδρα. ἀπέστειλεν δὲ πρὸς τοὺς B
15 Πέρσας ὁ Ζιλίγδης μετὰ χιλιάδων εἰκοσὶ τοῦ πολεμῆσαι Ῥωμαίους. ὁ δὲ Ἰουστίνος ἐδήλωσε Καβάδῃ τῷ βασιλεῖ Περσῶν πρεσβεύων περὶ εἰρήνης, καὶ ὡς ἐπ' ἄλλῃ τινὶ γραφίᾳ, καὶ περὶ Ζιλίγδῃ, ὅτι συμμαχίας ὄρκους ἔχει μετὰ Ῥωμαίων, καὶ ὅτι δῶρα ἔλαβεν πολλὰ, καὶ βούλεται προδότης γενέσθαι αὐτῶν Περσῶν, καὶ ὅτι δεῖ ἡμᾶς ἀδελφοὺς ὄντας εἰς φιλίαν

10. Ζιλίγδην A e passim. 13. καὶ αὐτῷ] fort. καὶ αὐτός. 14. ἀπέστειλεν] ἀπέληθεν b.

ipsos temere sese extulit. Antiochiae vero seditiois malum primo natum, in reliquis deinde civitates derivatum est, et per annos quinque invaluit: gladiis vero Prasinos obviam sibi factos, atque etiam per domos sese occultentes, ipsi intro se immittentes obtruncabant, magistratibus de tot caedibus poenas sumere non audentibus. haec autem ad sextum usque pii Iustini annum facinorose gerebantur.

Cpoteos episcopi Epiphanii, Alexandriae episcopi Timothei an-A. C. 513
nus primus.

Hoc anno Persas inter et Romanos bello revocato, Iustinus legatos et munera ad Ziligdem Unnorum regem destinavit: ille, interpositis ex patrio more iuramentis, adversum Persas imperatori suppetias ferre promissit. aliis porro a Cabade una cum missa legatione acceptis, cum eo pariter praeliari spondidit. nuncio accepto graviter offensus est Iustinus. ad bellum itaque contra Romanos movendum misit Ziligdes hominum viginti millia: Iustinus novo de pace tractatu per legatos inaurato, datisque quasi super alia re litteris, Cabadi Persarum regi de Ziligde, ut Romanis auxilia daturum etiam cum iuramento pactus fuerit, significat: in eum finem dona plurima accepisse, Persas Romanis proderere meditari: nos itaque velut fratres, inquit, in amicitiam tradere, et a canibus istis hoc pacto minime deludendum oportet.

Theophanes.

17

ἔλθειν, καὶ μὴ ὑπὸ τῶν κυνῶν τούτων οὕτως παύσασθαι. ὁ δὲ Καβάδης ἐπηρώτησε κατ' ἰδίαν τὸν Ζιλίγδην, εἰ ἔλαβεν παρὰ Ῥωμαίων δῶρα, προσωπεῖς κατὰ Περσῶν; ὁ δὲ εἶπεν· **Καί.** καὶ ὀργισθεὶς ὁ Καβάδης ἐφόνευσε αὐτόν, καὶ διὰ τῆς νυκτὸς πέμπας πλήθη Περσῶν, ἀπέλεν τὸν λαιὸν αὐτοῦ, ὅπως νοήσας, ὅτι δόλῳ ἦλθον πρὸς αὐτόν. ὅσοι δὲ ἤθουν ἤθσαν φυγεῖν, ἀνέζευξαν εἰς τὰ ἴδια.

Εὐφράσιος δὲ ὁ Ἀντιοχείας τὴν ἐν Χαλκηδῶνι σύνοδον ἐξέβαλε τῶν διptyχων, καὶ τὸ ὄνομα Ὀρμισδα τοῦ πάππου Ῥώμης. μετὰ δὲ ταῦτα φοβηθεὶς, τὰς τέσσαρας στυλίδους ἐκῆρτεν.

Καβάδης δὲ ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς τὸν τῶν Ῥωμαίων βασιλέα ἐπίτροπον τοῦ ἑαυτοῦ οἴκου κατόλιπεν ἠθέλησεν· οὐ γὰρ ἐβούλετο τὸν πρεσβύτερον αὐτοῦ υἱόν, καὶ ὁ νόμος Περσῶν ἐκίλει τοῦ ἄρξαι, οὐδὲ τὸν δεύτερον, διότι τὸν **D** ὀφθαλμὸν ἐκέκοπτο, Χοσρόην δὲ ὡς ἐκ τῆς Ἀσπεδου ἀδελφῆς γεννηθέντα ἀγάπη ὁ πατήρ. ἔδοξεν οὖν αὐτῷ εἰς Ῥωμαίους εἰρηνεύσαι· καὶ Χοσρόην ἐποίητο παῖδα τοῦ βασιλέως γενέσθαι· ἀπὸ τούτοις πρέσβεις εἰς τὸ Βυζάντιον πρὸς Ἰουστινῶν ἔπεμψεν. ὁ δὲ βασιλεὺς τὴν σύγκλητον εἰς βουλὴν **20** καλέσας οὐ κατεδέξατο τοῦτο γενέσθαι, δόλον καὶ προδοσίαν

1. οὕτως om. A. 2. ἐπηρώτησε] ἐδήλωσε A. 6. ἦλθον A, ἦλθεν vulg. 8. ὁ add. ex A. 9. Ὀρμισδα add. ex A.
16. ἐκέκοπτο A. Ἀσπεδου A, Ἀσπεδέου, Ἀσπεύδου ε, ἔε
ἐκ τῆς ἀδελφῆς Ἀσπεδέου ἐγεννήθη b. 18. ἐποίη τον καί-
δα A b.

Cabades igitur Ziligidem seorsim interrogat, num ita deludentibus Persis, accepisset a Romanis munera? ita est: respondet ille. his exarsit: Cabades, et ipsum interfecit: missisque per noctem Persarum agminibus copias eius delevit, eum dolo ductum ad se accessisse suspicatus. si itemum quibus fuga permissa est domum redierunt.

Euphrasius autem Antiochenus Chalcedonensis synodi patrum et ipsius papae Romani nomina diptychis expraxit. postmodum vero metu poenitentis redditus, quatuor synodos publice promulgavit.

Ceterum Cabades Persarum rex Romanorum imperatore domus suae curatorem institueret proposuit: maiorem quippe natu filium, quem Persarum leger ad regnum vocabant, vel ab eo secundum, quod veritus ei foret effossus, regnare noluit: Chosroem autem ex Aspede sorore susceptum diligebat pater. quare eum Romanis pacem habere decrevit: et Chosroem imperatoris filium institueret meditatus, Byzantium legatos ad Iustinum mittit: imperator adoptivum ex senatus consilio eum fieri non admisit: merum enim dolum Romanorumque perni-

Ῥωμαίων τοῦτο καλοῦντες, Πρώκλου κοιαιστωρος ἀνδρὸς συν-
 τοῦ καὶ ἀγγίνου τοῦτο καλῶς βουλευσαμένον.

Τούτῃ τῷ ἔτει ἔπαθεν ὑπὸ Θεομηρίας τὸ Δυρράχιον πό- A.M. 6014
 λις τῆς νέας Ἡπειροῦ τοῦ Ἰλλυρικοῦ. ὁ δὲ βασιλεὺς πολλὰ P. 144
 ὀχρήματα παρέσχεν εἰς ἀνανέωσιν τῆς πόλεως. ὁμοίως δὲ καὶ V. 115
 ἢ Κόρινθος μητρόπολις τῆς Ἑλλάδος, καὶ ταύτην μεγάλως
 ἐφιλοτιμήσατο.

Ἄντιοχείας ἐπισκόπου Εὐφρασίου ἔτος α'. A.M. 6015

Τούτῃ τῷ ἔτει Τζάθος ὁ τῶν Λαζῶν βασιλεὺς ἀποστα- B
 10 τήσας τῆς τῶν Περσῶν βασιλείας, Καβάδου βασιλεύοντος,
 καὶ φιλοῦντος τὸν Τζάθον, ὡς καὶ προβαλλόμενον αὐτὸν βα-
 σιλέα τῶν Λαζῶν, ἤλθεν πρὸς Ἰουστίνον εἰς τὸ Βυζάντιον,
 καὶ παρεκάλει τὸν βασιλέα Χριστιανὸν αὐτὸν γενέσθαι, καὶ
 15 ἕκ' αὐτοῦ ἀναγορευθῆναι βασιλέα τῶν Λαζῶν. ὁ δὲ βασι-
 15 λεὺς αὐτὸν μετὰ χαρᾶς δεξόμενος ἐφώτισεν αὐτὸν, καὶ νιὸν
 ἀνηγόρευσεν. ἄγγελος δὲ καὶ γυναῖκα Ῥωμαίαν, τὴν ἐγγονὴν
 Ὀμοῦ τοῦ πατρικίου καὶ ἀποκουροπαλάτου, Οὐαλερίαν, ἦντινα
 καὶ εἰς τὴν ἰδίαν χώραν ἔλαβεν, προχειρίσθεις παρὰ Ἰου-
 στίνου βασιλεὺς τῶν Λαζῶν, φορέσας στέφανον καὶ χλανίδα C

2. ἀγγίνου A, ἀγγίνους vulg.	6. καὶ ταύτην A, καὶ αὐτὴν vulg.
9. ἀποσίας e.	11. αὐτὸν βασ. τῶν Λ. ἢ π. Ἰου-
στίνου. om. A.
16. τὴν ἐγγόνην Νομοῦ b.	17. Οὐαλερίαν ἦντινα καὶ b, Οὐαλεριανὴν τινα, καὶ vulg.
	19. χλανίδα A, χλανίδα vulg.

ciem, Proclo quaestore viro prudente ac sagaci praeclare id suadente, eiusmodi arte parari persenserunt.

Hoc anno Dyrrhachium novae Episc in Illyrico civitas plagam A.C. 514
 caelitus immissam accepit. imperator vero vim pecuniarum ingentem
 ad civitatis instaurationem erogavit. parem cladem passa est Corin-
 thus Graeciae metropolis; et in eam magna quoque liberalitate
 usus est.

Antiochiae episcopi Euphrasil annus primus. A.C. 515

Hoc anno Tzathus Lazorum rex regni Persarum desertor factus,
 Cabade regnante, atque adeo ipsum amante, ut in Lazorum regnum
 eum extulisset, ad Iustinum Byzantium veniens, Christianum fieri, et
 ab eo Lazorum regem renunciari rogavit imperatorem. hunc imperator
 benigne acceptum baptismi lumine illustravit, et filium declara-
 vit. Romanam vero duxit uxorem, Homi patricii et excuropolatae
 neptem, nomine Valeriam, quam demum Lazorum rex creatus in
 patriam duxit: discessit ille redimitus coronâ, et chlamyde, qualis est
 imperatoris, candida ornatus, cui superius tabula ex auro fuit adsu-
 ta, in qua Iustini imperatoris imago coloribus acu ductis depicta erat;
 et toga pariter candida auro Phrygionis arte affixo et imperatoris ef-

βασιλικὴν ἄσπρον ἔχουσαν ταυλέα χρυσαῦν, ἐν ᾧ ἐκ κεντητοῦ ἐνεκεχάρακτο ἡ εἰκὼν τοῦ βασιλέως Ἰουστίνου, καὶ στιχάρην ἄσπρον ἔχον πλουμία χρυσαῖ, καὶ εἰκόνα τοῦ βασιλέως· τὰ γὰρ τζαγγία αὐτοῦ φύσσια ἦσαν ἔχοντα μαργαρίτας Πέρσιαι στήματι· ὁμοίως καὶ ἡ ζώνη αὐτοῦ ἦν χρυσῆ διὰ μαργαρι- 5 τῶν. ἔλαβεν δὲ παρὰ τοῦ βασιλέως δῶρα πολλὰ, καὶ μετὰ χαρᾶς ἀπῆλθεν εἰς τὰ ἴδια. γνούς δὲ τοῦτο Καβάδης ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς ἐδήλωσεν τῷ βασιλεῖ Ἰουστίνῳ, ὅτι φιλίας καὶ εἰρήνης μεταξὺ ἡμῶν αὔσης τὰ ἐχθρῶν πράττεις, καὶ τοὺς ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν Περσῶν ὄντας ἀπ' αἰῶνος προσε- 10 λάβου. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀντιθλοῖ αὐτῷ· ἡμεῖς τινὰ τῶν ὑποκειμένων τῇ βασιλείᾳ σου οὐ προσελαβόμεθα, οὔτε προετραψάμεθα· ἀλλ' ἐλθὼν Τζάδος εἰς τὰ ἡμέτερα βασιλεία ἐδεήθη προσπίπτων ἡμῖν ῥυθῆναι μουσαροῦ καὶ ἑλληνικοῦ δόγματος καὶ ἀσεβῶν θυσιῶν καὶ πλάνης δαιμόνων, καὶ προσελθὼν τῷ 15 δημοουργῷ τῶν ὄλων θεῷ, καὶ γενέσθαι Χριστιανός· τοῦτον ἡμεῖς βαπτίσαντες ἀπελύσαμεν εἰς τὴν ἰδίαν χώραν. ἔπειτα λοιπὸν ἐγένετο ἔχθρα μεταξὺ Ῥωμαίων καὶ Περσῶν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ τὰ κατὰ τὸν ἄγιον Ἀράθην καὶ τοὺς ἐν Νεγρᾷ τῇ πόλει ἐπράχθη ὑπὸ τῶν Ὀμηριτῶν, καὶ 20

2. ἐνεκεχάρακτο b, ἐνεχάρακτο A, ἐγκεχάρακτο vulg. 5. καὶ add. ex A. 6. τοῦ add. ex A. 12. τῇ βασιλείᾳ A a, τῆς βασιλείας b, τὴν βασιλείαν vulg. 13. ἀλλ' ἐλθὼν A, ἀνελθὼν vulg. 17. ἀπεστείλαμεν a. 20. Νεγρῶ| Γαγγρῶ b. ἐπράχθησαν A b.

figie conspicua: ocreolae quippe eius puniceae erant, margaritis more Persico distinctae; similiter et zona eius erat aurea gemmis inspersa. donis demum ab imperatore pluribus acceptis laetus domum reversus est. de his Cabades Persarum rex certior factus, imperatori Iustino significat: foedere et pace inter nos sancitis, quae decent hostes admittis, hominesque Persarum supra hominum memoriam omnem dominio subditos tibi recipis. imperator in adversum scribit: nullum regno tuo subiectum nobis vindicavimus, aut ad nos pelleximus. Tzathus tantummodo ad regiam nostram profectus, et pedibus nostris advolutus, ut ab execranda gentiliū superstitione et ab impuris sacrificiis daemouumque fallaciis ereptus, ad deum rerum omnium conditorem accessum haberet, fieretque Christianus, rogavit. illum itaque baptismo lustratum in propriam sibi regionem subinde remisimus. ab eo tempore graves Romanos inter et Persas sequutae sunt discordiae.

Hoc etiam anno nefarium facinus adversus sanctum Aretham caeterosque urbis Negrae incolas admissum est, bellumque ab Elisbaa

πόλεμος Ἐλεσβαά τοῦ βασιλέως τῶν Αἰθιοπῶν πρὸς τοὺς P. 145
Ἰομηρίτας, καὶ ἡ νίκη αὐτῶν.

Ῥώμης ἐπισκόπου Ἰωάννου ἔτος α'.

A.M. 6016

Τούτῳ τῷ ἔτει Θευδέριχος κρατῶν τῆς Ῥώμης ἀρειανο- V. 116
5 φρονῶν ἐβίασατο τὸν πάππαν Ἰωάννην ἐλθεῖν εἰς τὸ Βυζάν-
τιον πρὸς τὸν βασιλέα Ἰουστινόν, καὶ πρεσβεῦσαι ὑπὸ Ἀρειου- B
νῶν, ὥστε μὴ ἀναγκάζειν αὐτοὺς ἐξίστασθαι τῆς αἱρέσεως
αὐτῶν· ἐπεὶ καὶ Θευδέριχος εἰς τοὺς κατὰ τὴν Ἰταλίαν ὁρ-
δοδόξους τοῦτο ποιεῖν ἠπειλεῖ. ὁ δὲ Ἰωάννης ἐλθὼν ἐν Βυ-
10 ζαντίῳ, καὶ προτραπεῖς ὑπὸ Ἐπιφανίου τοῦ πατριάρχου, οὐ
κατεδέξατο, ἕως προεκάθισεν τοῦ Ἐπιφανίου ὁ Ῥώμης. ὁ δὲ
Ἰωάννης πᾶσι μὲν τοῖς ἐπισκόποις ἐκοινώνησεν, Τιμοθέῳ δὲ
Ἀλεξανδρείας σὺν ἐκοινώνησεν· Καβάδης δὲ ὁ τῶν Περσῶν
βασιλεὺς υἱὸς Περσίου πολλὰς μυριάδας Μανιχαίων σὺν τῷ
15 ἐπισκόπῳ αὐτῶν Ἰνδαζάρῳ ἀνέειλεν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ σὺν τοῖς
σὺν συγκλητικῶς Πέρσαις ἐκ τοῦ αὐτῶν φρονήματος· τὸν C
γὰρ υἱὸν αὐτοῦ τὸν τρίτον, τὸν λεγόμενον Φθασσαυρσάν, ὃν
ἐγέννησεν αὐτῷ Σαμβύκη ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ, οἱ Μανιχαῖοι παι-
δωγαγήσαντες, καὶ τοῦ ἰδίου φρονήματος ποιήσαντες, ἐπηγ-
20 γείλαντο αὐτῷ· ὅτι ὁ σὺς πατὴρ γεγήρακεν, καὶ εἰ συμβῆ
αὐτὸν τελευτῆσαι, οἱ ἀρχιμάγοι ἕνα τῶν σῶν ἀδελφῶν ποιούσι

2. αὐτῶν A, αὐτοῦ vulg. 4. Ἀρειοφρονῶν A. 5. πάππαν A.
11. τοῦ add. ex A. 14. Περσίου A, Περσίου vulg. 21.
ἀδελφῶν A, ἀδελφῶν vulg.

Aethiopum rege contra Homeritas susceptam, victoriaque demum ab
ipsis reportata.

Romae episcopi Ioannis annus primus.

A. C. 516

Hoc anno Theuderichus pravis Arianis sensibus infectus Romam oc-
cupans, Ioannem papam ad imperatorem Iustinum Byzantium profi-
cisci coegit, et pro Arianis, ne haeresi sua per vim abducerentur, le-
gatione fungī: quandoquidem ipse Theuderichus idem adversus ca-
tholicos Italiae incolas commissurum minabatur. Ioannes itaque By-
zantium appellens, et ab Epiphano patriarcha invitatus, congressum
denegavit, donec ipse, qui Romanus esset pontifex, primum in con-
sesso locum supra Ephiphanium obtinisset. Ioannes cunctis quidem
episcopis communionis impertiit commercium, quod cum Timotheo
Alexandrino sibi nullum esse proposuit. Cabades autem Perosis filius
Persarum rex plurima Manichaeorum millia una cum eorum episcopo
Indazaro, et aliis sensus eiusdem consortibus ordinis senatorii Persis,
una die neci tradidit. filium siquidem eius tertium, cui nomen
Phthasarsan, quem Sambuce eius filia ei pepererat, cum Manichaei
puerum instruxissent, et in suam traxissent opinionem, in huic mo-

βασιλέα, διὰ τὸ κρατηθῆναι τὸ δόγμα αὐτῶν. ἡμεῖς δὲ δυνατώμε-
 θα δι' εὐχῶν ἡμῶν πείσαι τὸν σὸν πατέρα ἀποτάξασθαι τὴν βα-
 σιλείαν, καὶ σὲ προχειρίσασθαι, ἵνα πανταχοῦ κρατῶν τὸ τῶν
 Μανιχαίων δόγμα. ὁ δὲ συντάξατο τοῦτο ποιεῖν, ἐὰν βασιλεύ-
 σῃ. γνοὺς δὲ ταῦτα Καβύδης ἐκέλευσε κομβέντα γενέσθαι διὰ 5
 D τὸ, φησὶν, ποιῆσαι τὸν υἱὸν Φθασουαρσάν βασιλέα. κελεύσας
 δὲ πάντας τοὺς Μανιχαίους σὸν τῷ ἐπισκόπῳ αὐτῶν καὶ γυ-
 ναιξὶ καὶ τέκνοις παραγενέσθαι ἐν τῷ κομβέντῳ, ἑμοίως καὶ
 τὸν ἀρχιμάγον Γλωνάζην καὶ τοὺς μάγους, καὶ τὸν τῶν Χρι-
 στιανῶν ἐπίσκοπον Βαζύνην ἀγαπώμενον παρὰ Καβύδου, ὡς 10
 λατρὸν ἄριστον, καὶ καλέσας τοὺς Μανιχαίους, ἔφη· χαίρω
 ἐπὶ τῷ ὑμετέρῳ δόγματι, καὶ θέλω δοῦναι ἐτι ζῶν τὴν βα-
 σιλείαν τῷ υἱῷ μου Φθασουαρσάν, ὡς σύμφρονι ὑμῶν. ἀλλ'
 ἀφορίσατε ἑαυτοὺς πρὸς τὸ παραλαβεῖν αὐτόν. οἱ δὲ Θαρση-
 P. 146 σαντες μετὰ παρηρησίας ἀφόρισαν ἑαυτοὺς. ὁ δὲ Καβύδης 15
 ἐπιτρέψας τῷ στρατεύματι εἰσελθεῖν πάντας κατέκοψεν ξίφεσι
 σὺν τῷ ἐπισκόπῳ αὐτῶν ἐπ' ὕψει τοῦ ἀρχιμάγου καὶ τοῦ
 ἐπισκόπου τῶν Χριστιανῶν. καὶ ἔξεπεμψεν σῆκρας εἰς πᾶ-
 σαν τὴν ὑπ' αὐτοῦ γῆν, ὥστε τὸν εὐρισκόμενον Μανιχαῖον

1. τὸ μὴ κρατηθῆναι A e. 3! πανταχοῦ κρατῶν A, πανταχῶ
 κρατῶν vulg. 8. κομβέντα A, κομμέντα vulg. h. l. et infra.
 10. Βοζύνην A e. 16. τὰ στρατεύματα αὐτοῦ A. 19.
 τὴν ὑπ. αὐτοῦ γῆν A, τὴν ἑαυτοῦ γῆν vulg.

dum sunt adorti: consenuit pater tuus; eum si mori contigerit, fra-
 trum tuorum quempiam, qui eorum teneat sententiam, confestim archi-
 magi regem instituent. nos precibus nostris id regi persuadere
 possumus, ut regno abdicato, te in suum locum subroget, quo Mani-
 chaeorum dogma stabilias et confirmes. haec, si regnaret, executurum
 se spondit. de quibus certior factus Cabades, publica regni comi-
 tia convocari, Phthasuarsan filio, aiebat ille, inaugurando. Manichaeis
 autem omnibus una cum episcopo suo, coniugibus et filiis conventui
 adesse iussis, Glonazem pariter archimagum, caeterosque magos, et Ba-
 zanem Christianorum episcopum sibi dilectum, cum medicinae peritia
 praestantem, una congregat: moxque Manichaeos verbis compellans,
 ait: arridet, quam tenetis sententia: et ut eius sequaci, vestrique
 sensus socio filio meo Phthasuarsan, dum etiam inter vivos ago, re-
 gno cedere apud me statutum est. discedite igitur, et in diversam
 partem abite, ut eum regem suscipiatis. illi audaciores his verbis
 facti, a reliquis cum fiducia segregaverunt se: Cabades porro data
 exercitui ingressus libertate, cunctos cum eorum episcopo sub archi-
 magi et Christianorum episcopi conspectu gladiis in frusta concidit.
 tum sacras in omnem Persarum ditionem emisit, quibus omnes quot-

ἀναιρεῖσθαι καὶ πυρκαυστον γενέσθαι, καὶ τὰς ὑποστάσεις αὐτῶν εἰς τὰ βασιλικά ταμίαια εἰσκομίζεσθαι, καὶ τὰς βίβλους αὐτῶν κείεσθαι. ὁ δὲ εὐσεβῆς βασιλεὺς Ἰουστίνος ἐν πάσῃ ἰκενότητι καὶ ἀνδρείᾳ τῆς βασιλείας ἐπιλαβόμενος, σάκρας διασκευαῶν ἐν ταῖς πόλεσιν ἐξαπέστειλεν, ὥστε τεκωρηθῆναι πάντας τοὺς ἀταξίως ἢ φόρους ποιούντας, καὶ τοὺς ἐν Κων-Β
 στακτικουπόλει δῆμους εἰρηνεῦσαι, καὶ φόβον ἔδειξεν πολὺν. ἔπειτα δὲ καὶ τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα τὴν Θεοδώρην ἀγα-
 σταν ἅμα τῷ βασιλευσθαι αὐτόν. καὶ προεβάλετο τὸν πατριεῖον
 10 Ὑπάτιον στρατηλάτην ἀνατολῆς τὸν Σεκουνδίνου φυλάξαι τὰ ἀνατολικὰ μέρη διὰ τοὺς Πέρσας καὶ τὰς τῶν Σαρακηνῶν ἐπιδρομὰς. ἐποίησεν δὲ καὶ αὐτὸς διωγμὸν μέγαν κατὰ Μα-
 νιχαίων, καὶ ἐτιμωρήσατο πολλούς.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀναζαρβὸς μητρόπολις τῆς δευτέρας Κι- A.M. 6017
 15 λικίας ἔπαθεν ὑπὸ σεισμῷ φοβερωτάτῳ, ἡγεμονεύοντος αὐ- V. 117
 τῆς Καλλιόπου υἱοῦ Βιρηναίου, καὶ ἐπτόθη πῦσι ἢ πό- C
 λισ. ταύτην δὲ Ἰουστίνος ἀνήγειρεν, καὶ Ἰουστινόπολιν
 ἐκάλεσεν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει κατεποντιόθη ὑπὸ Θεομηρίας δι' ὑδά-
 20 των τοῦ ποταμοῦ Ἐδεσσα, πόλις μεγάλη καὶ περιβόητος, τῆς
 Οσροηνῆς ἐπαρχίας μητρόπολις. ὁ γὰρ Σκίρτος παταμὸς διὰ

3. κατακαίεσθαι. a.	4. τῆς βασιλείας A, τὴν βασιλείαν. vulg.
7. δῆμους add. ex A.	12. μέγαν om. A b.
10. ἀνήγει-
ρεν A, ἡγειρεν vulg.	17. ἀνήγει-
ρεν A, ἡγειρεν vulg.
15. ποταμοῦ b, ποταμοῦ A a, ποταμῶν vulg.	20. τοῦ ποτα-
μοῦ b, ποταμοῦ A a, ποταμῶν vulg. καὶ add. ex A.

quot deprehendi possent, Manichaeos occidi, vivos comburi, eorumque facultates fisco addici, nec non libros eorum cremari iubebat. porro pius imperator Iustinus omni dexteritate et animi robore rempublicam administrans, missis per urbes omnes passim sacris, in eos qui luxuriam et caedes ederebant severius animadvertit, Cyprius cives in pace continuit, magnamque de se terrorem incussit. ut primum vero suscepit imperium, Theodoram coniugem suam coronavit augustam, Hypatium quoque patricium Secundini filium orientalibus partibus adversus Persas et Saracenos excursiones tutandis orientalis militiae magistrum instituit: sed et magnam in Manichaeos persecutionem excitavit, multosque supplicio affecit.

Hoc anno Anazarbus secundae Ciliciae metropolis terrae motu A. C. 517
 prorsus horribili ruinam passa est ingentem, Callipio Irenaei filio eius rectore: corruit enim universa civitas: quam demum Iustinus reparavit, et appellavit Iustinopolim.

Hoc etiam anno Edessa civitas amplissima et magni nominis, Osrhoenae provinciae caput, irato numine fluviorum aquis tota obruta est. Scirtus quippe fluvius per mediam urbem influens magnas urbi

μέσον αὐτῆς παραρχόμενος πολὺν ἀναῆ πλοῦτον καὶ τέρας
 D παρέχει. τὸ τηρικαῦτα δὲ πλημμυρήσας δίκην θαλάσσης τοὺς
 οἴκους σὺν τοῖς οἰκοῦσι σύρων ἐπάντιξεν. ἄλλος δὲ κρατεῖ
 ἐν αὐτοῖς τοῖς περιωθεῖσιν, οἷ καὶ ἄλλατε ἐπόρθησεν τὴν
 πάλιν ὁ αὐτὸς ποταμὸς, ἀλλ' οὐχ οὕτως. μετὰ δὲ τὸ παῦσαι 5
 τὰ ὕδατα, εὐρέθη πλάξ λιθίνη ἐν τῇ ἔχθρῃ τοῦ ποταμοῦ γε-
 γραμμένη ἱερογλυφικοῖς γράμμασιν ἔχουσα οὕτως· Σκιρτὸς
 ποταμὸς σκιρτήσῃ κακὰ σκιρτήματα πολιταῖς· ὁ δὲ βασιλεὺς
 Ἰουατῖνος πολλὰ παρέσχεν ταῖς ἀμφοτέραις πόλεσιν· εἰς
 ἀνανέωσιν.

10

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἀνεφάνη γυνή τις ἐν τῆς Κιλικίας γι-
 P. 147 γαντογενῆς, ὑπερέχουσα τῇ ἡλικίᾳ πάντα ἄνθρωπον τέλειον
 πῆχυν ἕνα, καὶ πλατεῖα σφόδρα, γυρεύουσα δὲ τὰς πόλεις
 ἐλάμβανεν κατὰ ἐργαστήριον φέλλιν μίαν.

A.M. 6018. Περσῶν βασιλέως Χοσροῦ ἐτος α'.

15

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνί Ὀκτωβρίῳ τῆς δ' ἰνδικτιῶδος τῆ
 B προοίμια τῆς τοῦ Θεοῦ ὀργῆς ἐπῆλθεν τῇ πόλει Ἀντιοχείᾳ.
 ἐμπυρισμὸς γὰρ μέγας γέγονεν ἀοράτως ἐν τῷ μέσῳ τῆς πό-
 λεως, ὅστις προεμήνυσεν τὴν μέλλουσαν ἐσέσθαι τοῦ Θεοῦ
 ἀπειλήν. ἀκήφθη γὰρ τὸ πῦρ ἀπὸ τοῦ μαρτυρίου τοῦ ἁγίου 20
 Στεφάνου, καὶ ἕως τοῦ πραιτωρίου τοῦ στρατηλάτου ἐφθα-

11. ἐκ τῆς Κιλ. Α, ἀπὸ Κ. vulg.

13. δὲ add. ex A. 17.

Ἀντιοχείᾳ A B, Ἀντιοχείας vulg.

divitias deliciasque secum invehit. tum vero maris in modum intumescens, domos cum habitatoribus aquarum abruptas copia demersit in profundum. penes eos vero qui remanserunt incolumes rumor invaluit, fluvium eundem iam alias urbem devastasse, at non tanta clade illata, aquis demum subductis, in fluminis ripa lapidea tabula hieroglyphicis characteribus exarata in hanc formam reperta est: Scirtus fluvius, qui Saltator, infelices prorsus civibus istis saltabit saltus. utriusque vero civitati restaurandae Iustinus imperator multa bona contulit.

Hoc etiam anno mulier quaedam Cilissa gigantea prorsus specie visa est, quae perfectum et procerum quemque virum unius cubiti magnitudine et corporis in latum sumpti amplitudine superaret. pererrabat illa civitates omnes, et ex singulis officinis obolum unum colligebat.

A. C. 518 Persarum regis Chosrois annus primus.

Hoc anno mense Octobri, indictione quarta, divinae ultionis primitiae Antiochenam urbem invaserunt. magnum quippe in media urbe incendium, nec visum unde, excitatum est, quod imminentem dei vindictam portendit. ignis siquidem in martyrio sancti Stephani accensus, usque ad praetorium magistri militum pervasit. fuit id infau-

σαν. πύση ἐγένετο ἀρχὴ αἰδινῶν. ἐγένοντο δὲ οἱ ἐμπυρισμοὶ ἐπὶ μῆνας ἕξ, καὶ ἐπάησαν οἴκοι πολλοί, καὶ ἀπέθανον λαοὶ πολλοί. καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο γινῶναι νόθην τὸ πῦρ ἀνήπτετο. ἐκ γὰρ τῶν κερύμων τὸ πεντάστεγον ἀνελάμβανε. κατὰ δὲ 5 πρεσβείαν Εὐφρασίου τοῦ πατριάρχου ἐφιλοτιμήσατο ὁ βασιλεὺς τὴν πόλιν κεντηνάρια δύο χρυσίου.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Μαΐου μηνὸς κ' τῆς αὐτῆς Ἰνδικτιῶνος, ὥρα ζ', ὑπατεύοντος ἐν τῇ Ῥώμῃ Ὀλυβρίου ἐπαθεν ὑπὸ θεομηρίας Ἀντιόχεια ἡ μεγάλη τῆς Συρίας πύθος ἀπεξήγητον. 10 τοσοῦτον ἡ ὄργη τοῦ Θεοῦ ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτήν, ὥστε πτωθῆναι σχεδὸν πᾶσαν τὴν πόλιν, καὶ τέρπον τῶν οἰκητόρων γενέσθαι. τινὰς δὲ καταχωσθέντας, καὶ ἔτι ζῶντας ὑπὸ τὴν γῆν πῦρ ἐκ τῆς γῆς ἐξελθὼν κατέφλεξεν. καὶ ἕτερον πῦρ ἐκ τοῦ V. 118 ἀέρος, ὡς σπινθήρης, κατήρχετο, καὶ κατέκαιεν, ὥσπερ ἀστραπὴ 15 πῆ, τὸν εὐρισκόμενον· καὶ ἐσίετο ἡ γῆ ἐπὶ ἐνιαυτὸν ἕνα.

Ῥώμης ἐπισκόπου Φήλικος ἔτος α'.

A.M. 6019

Τούτῳ τῷ ἔτει τοῦ σεισμοῦ ἐπικρατοῦντος Εὐφρασίας 20 ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας κατεχώσθη ὑπὸ τοῦ σεισμοῦ, καὶ ἀπέθανεν· καὶ πᾶς οἶκος καὶ ἐκκλησίαι κατέπεσον, καὶ τὸ κάλλος τῆς πόλεως ἠφανίσθη. καὶ οὐ γέγονε τοιαύτη θεομηρία

1. αὐτὴ γὰρ ἐγ. α.	ἐμπυρισμοὶ b.	4. τὴν πεντάστεγον A,
τῶν πεντάστεγῶν b.	7. τῷ δὲ Μαΐῳ μηνὶ καὶ τῆς αὐτῆς Ἰνδικτιῶνος b.	14. κατήρχοντο A a.

stum dolorum exordium. incendia vero per menses sex duravere, quibus aedes multae combustae, multique viri interempti: nec quisquam potuit dignoscere unde accenderetur ignis: a tegulis enim excelsum et amplum quinq̄ue tabulatorum aedificium totum exarsit. imperator autem Euphrasii patriarchae legatione exoratus auri centenaria duo urbi largitus est.

Eodem etiam anno, Maii mensis vigesimo, eadem indictione, hora septima, Olybrio Romae consulatum gerente, Antiochia magna Syriae infortunio, quod verbis exprimi vix potest, et ultore deo iactata est. dei siquidem ira adeo eam concussit, ut tota pene urbs corruerit, et civium sepulchrum evaserit. quosdam vero terra obrutos et adbu viventis ignis e terra erumpens combussit. alius ignis ex aëre instar scintillarum decidit, et quos attigisset, fulminis in morem cremavit: terraque per annum continuum concussa est.

Romae episcopi Felicis annus primus.

A. C. 519

Hoc anno terrae motu continuo invalescente, Euphrasius Antiochiae episcopus ea agitatione obrutus interiit: omnes quoque aedes et ecclesiae conciderunt, et urbis decor omnis deletus est: sed neque talis calamitas aliis saeculis quavis in urbe audita. pientissimus au-

ἐν ἄλλῃ πόλει ἐν πάσις γενεαῖς. ὁ δὲ εὐσεβέστατος βασι-
 λεὺς Ἰουστινὸς ταῦτα μαθὼν μεγάλως ἤλγησε τὴν ψυχὴν,
 P. 148 ὥστε ἐπῆρεν τὸ διάδημα τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ τὴν πορφυ-
 ραν, καὶ ἐπέδησεν ἐν σάκκῳ ἐπὶ ἡμέρας πολλὰς, ὥστε καὶ τῇ
 ἑορτῇ προσελθὼν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, οὐ κατεδέξατο φορέσαι τὸ
 στέμμα ἢ τὴν χλαμύδα· ἀλλ' οὕτως λιτῶς προσηλθὼν μαν-
 δύον πορφυροῦν φορέσας, καὶ κλαίων ἐπὶ πάσης τῆς συγκλή-
 του, καὶ πάντες ἐλαίον σὺν αὐτῷ πενθικὰ φοροῦντες. ἀπέ-
 στειλεν δὲ ὁ βασιλεὺς εὐθὺς Κάρων τὸν κόμητα δούε κεν-
 τηνάρια πέντε πρὸς ἐκχοισμὸν, εἰ πως θνηθῆ ἴσῃσαι τινας, 10
 καὶ τὰ καταχωσθέντα πρᾶγματα διωσῶσαι ἐκ τῶν ληστῶν καὶ
 Βάρπαγων. καὶ πάλιν ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς ὀπισθεν αὐτοῦ τὸν
 πατρίκιον Φωκᾶν τοῦ Κριτεροῦ, καὶ τὸν πατρίκιον Ἀστέριον,
 καὶ τὸν ἐπαρχον, ἄνδρας σοφοὺς, δούε αὐτοῖς χρήματα πολλὰ
 πρὸς ἀνακαινισμόν τῆς πόλεως. τῷ δὲ Ἀπριλίῳ μηνὶ δ', τῆς 15
 αὐτῆς ἑ' ἰνδικτιῶνος, τῇ ἑορτῇ τοῦ πάπα, ἀσθενήσας ὁ βα-
 σιλεὺς Ἰουστινὸς προεχειρίσασα ἐπὶ ζῶν εἰς βασιλέα Ἰουστι-
 νιανόν, τὸν ἴδιον ἀνεψιόν, καὶ ἔστειψεν αὐτόν, καὶ συνεβασί-
 λευσεν αὐτῷ μῆνας δ'. τῷ δ' Ἀγούστῳ μηνὶ τῆς αὐτῆς ἑ' ἰν-
 δικτιῶνος ἐτελεύτησεν ὁ εὐσεβέστατος Ἰουστινὸς καταλιπὼν 20
 βασιλέα τὸν Ἰουστινιανόν.

4. ἐν om. A, ἐν σάκκῳ om. f. 9. Κάριον a. 13. Φωκᾶν —
 — πατρίκιον om. A. 14. τὸν ἐπαρχον A e, τὸν ἀπὸ ἐπάρ-
 χων vulg. 20. ὁ add. ex A. 21. τὸν add. ex A.

tem imperator Iustinus ea re cognita, ingenti animi dolore percussus,
 sublato capitis sui diademate, purpuraque deposita, plures dies de-
 formi sacco velatus luctum egit: adeo ut festivo die procedens in
 ecclesiam corouae insigne vel chlamidem deferre non admitteret: ve-
 rum sic simplici habitu processerit, solo mandya purpureo suborna-
 tus, et coram toto senatu ingemiscens: caeterique omnes lugubria in-
 ducti una cum eo luxerunt. imperator porro Carinum comitem datis
 auri centenariis quinque confestim misit, ad effodiendas egerendasque
 ruinas, si forte posset aliquem periculo liberare, et a praedonibus et
 raptoribus res ruderibus immersas suis possessoribus servare. subinde-
 que post eum in eius vestigia Phocam Crateri filium patricium, Asterium
 quoque patricium et expraefectum viros cordatos misit imperator, qui,
 pecuniarum immensa vi ab eo accepta, repararent urbem. caeterum
 Aprilis mensis die quarto, paschali festo eiusdem quintae indictionis,
 morbo correptus imperator Iustinus Iustinianum germanum nepotem
 imperatorem adhuc vivus instituit, coronam insuper imposuit, et mes-
 ses quatuor potestatis collegam habuit. Augusto vero mense eiusdem
 quintae indictionis, Iustiniano in imperatorem relicto, piissimus Iusti-
 nus diem obiit.

Τοῦ δὲ Εὐφρασίου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας τελευτήσαντος Εὐφραΐμιος ὁ Ἀμίδιος κόμης ἀνατολῆς ὡν ἐν τῷ χρόνῳ ἐκεί- C
νῳ ἐχειροτονήθη ἀπ' αὐτοῦ, ὅστις ζῆλον θεῖον κατὰ τῶν ἀπο-
σχιστῶν ἐδείξατο.

5 Ῥωμαίων βασιλέως Ἰουστινιανοῦ, Ἱεροσολύμων ἐπισκό- A.M. 6020
που Ἰωάννου, Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Εὐφραΐμιου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει μόνος κρατήσας τὴν βασιλείαν ὁ μέγας
Ἰουστινιανὸς προεβάλετο κόμητα ἀνατολῆς τὸν πατρίκιον τὸν D
Ἀρμένιον, ᾧ τινὶ δέδωκε χρήματα, κελύσας αὐτῷ ἀπελθεῖν
10 καὶ ἀνακεῶσαι πόλιν τῆς Φοινίκης Λιβανισίας εἰς τὸ λιμωτὸν
τὸ ἐσώτερον τὴν καλουμένην Παλμύραν, κελύσας τοῦ καθέ-
ζεσθαι ἐν αὐτῇ τὸν δοῦκα καὶ τοὺς ἀγίους τόπους . . . τῷ
δὲ Ἰανουαρίῳ μηνὶ α' τῆς αὐτῆς ἰνδικτιῶνος ἐποίησεν ὁ βα-
σιλεὺς ὑπατεῖαν, καὶ τοσαῦτα ἔδωκεν χρήματα ὅσα οὐδεὶς
15 βασιλεὺς ὑπατεύσας.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ὁ βασιλεὺς Περσῶν ἐπολέμησε τῷ A-V. 119
ζῷ Τζαθῷ, ὡς προαρρέντι Ῥωμαίοις. καὶ λοιπὸν ὁ βασιλεὺς
Ἰουστινιανὸς ἐπεμψεν αὐτῷ βοήθειαν στρατοῦ, καὶ στρατη-
λάτας τρεῖς, Βελισάριον καὶ Κύρικον καὶ Πέτρον. καὶ πολε-

2. Εὐφραΐμιος A. 4. ἐδέξατο A. 7. μόνος κρατήσας A b,
μονοκρατήσας vulg. 9. αὐτῷ A, αὐτὸν vulg. 10. λιμω-
τὸν A, λιμοτὸν e f, λιμητὸν vulg. 12. lacunae nulla in
codd. vestigia apparent. 13. ἐποίησεν] ἔδωκε a. 14.
ὑπατεῖαν A, ὑπαίταν vulg. 17. Τζαθῷ A, Τζαθῶ e. 19.
Βελισάριον A, Βελισσάριον vulg. ubique. Κήρικον a f.

Euphrasio quoque Antiochiae praesule defuncto, Euphraimius Amidenus ea tempestate comitem orientis agens, in eius locum ordinatus est, qui divinum prorsus fervorem adversus schismaticos exercuit.

Romanorum imperatoris Justiniani, Hierosolymorum episcopi Io-A.C. 520 annis, Antiochiae episcopi Euphraimii annus primus.

Hoc anno imperator Justinianus rerum summa potitus, patricium Armenium orientis comitem creavit, et ingenti pecuniarum tradita copia, virum abire iussit, et Phoeniciae Libanesiae urbem Palmyram nuncupatam instaurare ad interiorem limitem, et in ea ducem residere sanctaque loca protegere et iis invigilare praecepit. prima vero mensis Ianuarii die munus in populum edidit imperator, eamque largitus est pecuniarum vim, quam princeps ante alius nullus consulatus nomine profuderit.

Eodem etiam anno Persarum rex Tzathum Lazicum quod in Romanas partes transiisset, bello lacessivit. porro Justinianus imperator

P. 149 μήσαντες ἠτήθησαν· καὶ ἠγανάκτησεν ὁ βασιλεὺς κατὰ τῶν στρατηλατῶν, οἱ φθονοῦντες ἀλλήλοις προέδωκαν τὴν νίκην· καὶ διαδέξάμενος αὐτοὺς ἀπέστειλε Πέτρον τὸν νοτάριον αὐτοῦ στρατηλάτην· καὶ συμβαλὼν τοῖς Πέρσαις μετὰ τῶν Λαζῶν ἐνίκησαν, καὶ πολλοὺς ἀνεῖκόν τῶν Περσῶν. 5

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει προσερχομένη τοῖς Ῥωμαίοις ὁ βασιλεὺς τῶν Ἐλδύρων Γραῖτις ὀνόματι, καὶ ἦλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἤτησε τὸν βασιλεῦς γενέσθαι Χριστιανός. ὁ δὲ βασιλεὺς βαπτίσας αὐτὸν ἐν τοῖς Θεοφάνειοις, ἐδέξατο αὐτὸν ἐκ τοῦ βαπτίσματος· καὶ ἐβαπτίσθησαν 10 σὺν αὐτῷ οἱ συγκλητικοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ συγγενεῖς δώδεκα· καὶ ἀπῆλθεν μετὰ χαρᾶς εἰς τὰ ἴδια φιλιώθεις τῷ βασιλεῖ, καὶ ἐπαγγεῖλάμενος συμμαχεῖν αὐτῷ, ἐν οἷς ἂν βουλευθῆ. προσβύλετο δὲ ὁ βασιλεὺς στρατηλάτην Ἀρμενίας Τζίταν ἄνδρα 15 πολεμικὸν καὶ ἰκανώτατον. οὐ γὰρ εἶχεν ἡ Ἀρμενία στρατηλάτην, ἀλλὰ δοῦκας καὶ κόμητας. ἐστράτευσεν δὲ ὑπ' αὐτὸν Ἀρμενίων πλῆθος, ὡς εἰδότες τὰ μέρη τῆς Ἀρμενίας. ἔδωκεν δὲ αὐτῷ καὶ ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς στρατοῦ ἀριθμοὺς τέσσαρας. καὶ γέγονεν μεγάλη φυλακὴ καὶ βοήθεια Ῥω-

2. στρατιωτῶν α. 5. ἐνίκησεν α. 7. Αἰκούρων Α. Γραῖτις — — — αὐτοῦ οἱ. Α. 9. Χριστιανός Α, Χριστιανόν vulg. 11. οἱ ante συγκλητικοὶ add. ex Α. 13. συμμαχεῖν ἐν οἷς ἂν δεηθῆ b, βουλευθῆ Α, βουλευθει vulg. 17. Ἀρμενίου Α. 18. στρατοῦ] στρατηλάτου Α.

militares copias in eius auxilium misit et magistros militiae tres, Belisarium, Cyricum et Petrum, qui inuito praelio inferiores evaserunt. quare indignatus imperator in duces, quod invidia ad invicem moti, certam prodidissent victoriam, ipsis revocatis, Petram notarium militiae magistrum in ipsorum locum subrogavit. hic adiunctis sibi Lazis, adversus Persas conserta pugna, quam plurimos Persas delevit.

Hoc eodem anno Elurorum rex Graetis nomine ad Romanos se adiunxit, et Cpolim una cum gente sua profectus est, et in Christianorum religionem transire ab imperatore expetiit. iussit imperator in Theophanis virum baptizari, et ex lavacri fontibus suscepit. senatores porro et aulici et affines eius duodecim una cum eo initiati sunt: tum vero pactis cum imperatore foederibus, et adversus quos indiceret ille suppetias se laturum pollicitus, domum se recepit. porro imperator Tzitam virum rei bellicae peritum, et in caeteris praestantem militiae magistrum in Armenia instituit: Armenia quippe militiae magistrum nondum habuerat, sed duces et comites. sub eo militaverunt Armeniorum copiae, utpote quae Armeniae partes et loca maxime nossent: adiuncti sunt eidem ex orientali exercitu numeri

μαίων. ἔξουξεν δὲ αὐτῷ καὶ γυναῖκα ἀδελφὴν Θεοδώρας τῆς ἀγνούστης ὀνόματι Κομητῆ.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει προσερχθῆ τοῖς Ῥωμαίοις γυνή τις ἐκ τῶν Οὐννων τῶν λεγομένων Σαβῆρ βάρβαρος, ὀνόματι Βοαρῆ, χήρα, ἔχουσα μεθ' ἑαυτῆς Οὐννων χιλιάδας ῥ', ἧτις κατεδυναστεύει τῶν Οὐννικῶν μερῶν μετὰ τὴν τοῦ ἰδίου ἀνδρός Βαλαχ ἀπαβολήν. αὐτῇ τοὺς προτραπέντας παρὰ Καβάδου βασιλέως Περσῶν δύο ῥήγας ἀπὸ ἄλλου ἔθνους Οὐννων ἐνδοτέρων, ὀνόματι Στύραξ καὶ Γλώνης, τοῦ συμμαχῆσαι αὐτῇ κατὰ Ῥωμαίων, παρέλαβεν καὶ ἡ αὐτῇ Βοαρῆ παριόντας διὰ τῆς χώρας αὐτῆς ἐπὶ τὰ Περσικὰ μετὰ χιλιῶδων κ', οὓς καὶ κατέκευεν. καὶ τὸν μὲν ἓνα ῥήγα αὐτῶν τὸν λεγόμενον Στύρακα συλλαβομένη δέσμιον εἰς Κωνσταντινουπόλιν τῷ βασιλεῖ ἐπέμψεν· τὸν δὲ Γλώνην ἐν τῇ πολέμῳ ἔσφαξεν. καὶ ταύτῃ γέγονε σύμμαχος καὶ εἰρηκὴ τῷ βασιλεῖ Ἰουστινιανῷ.

Κούτῳ τῷ ἔτει καὶ ὁ πλησίον Βοσπόρου ῥῆξ τῶν Οὐννων ὀνόματι Γορδάς προσερχθῆ τῷ βασιλεῖ, καὶ ἐγένετο Χριστιανός καὶ ἐφωτίσθη, καὶ ἐδέξατο αὐτὸν ὁ βασιλεύς, καὶ πολλὰ αὐτῷ παρεσχηκὼς δῶρα, ἀπέστειλεν

1. ἔξουξεν A, ἔξουξεν vulg. 4. τῶν ante λεγομένων add. ex A.
 Βοαρῆ A, Βοαρῆ a. 7. αὐτῇ A, αὐτῇ vulg. 8. ἐνδοτέρων A.
 10. ἡ αὐτῇ A, αὐτῇ vulg. 11. αὐτῆς add. ex A.
 17. Βοσπόρου A ubique.

quatuor: ex quibus tuta custodia praesidiumque ingens Romanis conflatum est. sororem insuper augustae Theodoraе, nomine Cometo, eidem uxorem copulavit.

Hoc insuper anno mulier quaedam barbara ex Unnis, Saber vulgo nuncupatis, nomine Boarez, vidua, adductis secum Unnorum millibus centum, in Romanas partes transiit: haec amisso viro suo Balach Unnicis regionibus imperitabat. duos vero reges ex alia Unnorum natione, quae partes interiores habitat, nomen uni Styraх et alteri Glones, a Cabade Persarum rege ferendis sibi suppetiis, et Romanos bello vexandis accitos, et iam per regionem sibi subditam ad Persarum loca, cum millibus hominum viginti transitum habentes, armis illa excepit, et in frusta concidit: et eorum quidem regum unum Styracem vocatum in bello comprehensum, vinculis alligatum, Cpolim imperatori misit: Glonem autem in pugna interfecit. ita demum armorum societatem et pacem cum imperatore Iustiniano mulier perpetuo servavit.

Hoc etiam anno rex Unnorum Bosporo proximus, nomine Gordas, cum imperatore foedus habiturus accessit. is Christianam religionem amplexus, baptismi lumine illustratus est, et ex layacro ab

αὐτὸν εἰς τὴν ἰδίαν χώραν φυλάττειν τὰ Ῥωμαϊκὰ καὶ τὴν Βόσπορον πόλιν, ἧτις ἐκλήθη ἐκ τοῦ συντελεῖν Ῥω-
 P. 150 μαίοις ἀντὶ χρημάτων βόας κατ' ἔτος μαίων καὶ
 τριβούνων, φυλάττειν τὴν πόλιν διὰ τοὺς Οὐννων, καὶ ἀπαι-
 τεῖν τὰς συντελείας τῶν βοῶν. ἦν δὲ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει συν- 5
 ἀλλάγματα πολλὰ Ῥωμαίων καὶ Οὐννων. ὁ δὲ γενόμενος
 Χριστιανὸς ῥῆξ τῶν Οὐννων, ἀπελθὼν εἰς τὴν ἰδίαν χώραν,
 εὔρεν τὸν ἴδιον ἀδελφόν, καὶ διηγήσατο αὐτῷ τὴν τοῦ βασι-
 V. 120 λέως ἀγάπην καὶ φιλοτιμίαν, καὶ ὅτι Χριστιανὸς γέγονεν, καὶ
 λαβὼν τὰ ἀγάλματα, ἃ ἐσέβοντο οἱ Οὐννοι, ταῦτα ἐχώνευσεν, 10
 ἦσαν γὰρ ἀργυρῆ καὶ ἠλεκτρινα. καὶ χολέσαντες οἱ Οὐννοι,
 συμποιήσαντες μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἀπελθόντες ἔσφαξαν
 Βαυτὸν· καὶ ἐποίησαν ῥῆγα τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Μουαγέρην.
 καὶ φοβηθέντες μὴ ἐκζητήσωσιν αὐτὸν οἱ Ῥωμαῖοι ἦλθον αἰ-
 φνης ἐν τῇ Βοσπόρῳ πόλει, καὶ ἐφόνευσαν τὸν τριβούνον Δαλ- 15
 μάτιον, καὶ τοὺς στρατιώτας. καὶ ἀκούσας ταῦτα ὁ βασιλεὺς
 ἀπέστειλεν τὸν ἀπὸ ὑπάτων Ἰωάννην, τὸν ἔγγονον Ἰωάννου
 τοῦ Σκύθου, υἱὸν δὲ τοῦ πατρικίου Ῥουφίνου, μετὰ βουλευτάς
 Σκυθικῆς πολλῆς, καὶ ἐστράτευσεν κατ' αὐτῶν, ἅμα καὶ Γω-

2. ἐκ τοῦ Α, ἀντὶ τοῦ vulg. 3. κατ' ἔτος] καθ' ἕτος Α, κατ'
 ἔτος vulg. lacuna nulla h. l. in codd. notatnr. 11. ἠλεκ-
 τριανὰ b. 12. συμβουλὴν ποιήσαντες Α. 17. ἔγγονον Α,
 ἔγγονα vulg. 19. Γωδῆλιαν Α.

imperatore susceptus: multisque subinde ab eo muneribus acceptis, ad Romanos fines tutandos, et Bosporum civitatem, a boum nummorum et pecuniarum vice annuatim penso tributo ita vocatam, armis propugnandam missus in propriam regionem recessit. locavit autem et militum Romanorum numerum et tribunorum, ut custodirent civitatem propter Unnos, et boum tributa exigent: magnum quippe in civitate Romanis cum Unnis commercium intercessit. Unnorum itaque rex factus Christianus, in propriam regionem reversus, fratri, quem illic offendit, imperatoris humanitatem atque liberalitatem, seque Christianum factum esse narravit. ad haec direpta undequaque simulacra, quae venerabantur Unni, cuncta confregit: erant enim illa argentea, et electrina. quamobrem ira succensi Unni, coniuratione cum eius fratre excitata, in eum irruentes necem intulerunt, et fratrem eius Muagerem creaverunt regem. veriti porro, ne poenas et regem occisum expeterent Romani, in civitatem Bosporum convolarunt quantocius, et tribunum Dalmatium praesidariosque milites interfecerunt. his imperator auditis, misit Ioannem exconsulem, Ioannis Scythae nepotem, patricii Rufini filium, cum numerosis Scytharum copiis, qui adiuncto sibi per terrestre iter et Odysopolim Godilla et

ἔλλαβεν διὰ γῆς ἀπὸ Ὑδούσπολεως καὶ Βαδουρίου στρατηγόν.
 καὶ αἰνούσαντες εἰ Ὀνύγος ἐφυγον ἀφανεῖς γεγόμενοι. καὶ γέγοναν
 εἰρήνη ἐν Βοσπόρῳ, καὶ ἐκράτησαν αὐτὴν οἱ Ῥωμαῖοι ἀφ' ὧν C
 βας. ὁ δὲ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς ἀπέσκαψεν πύσας τὰς ἐκκλη-
 5 σίας τῶν αἰρετικῶν, καὶ ἀπέδωκεν αὐταῖς τοὺς ὀρθοδόξους δέχα
 τῶν Ἐξοκλιονιτῶν Ἀρειανῶν. ἐξεφώνησε δὲ τόπον ὁ βασιλεὺς
 περὶ τῶν ἐπισκόπων καὶ ὀρφανοτρόφων καὶ οἰκονόμων καὶ ξε-
 νοδόχων, ὅστε μὴ κληρονομεῖσθαι, εἰ μὴ ἂν πρὸ τοῦ γενέσθαι
 εἶχον ἐν ὑποστάσει εἰς ταῦτα * ἵνα διατίθεται ὑφ' ἧς δὲ ὥρας
 10 προχειρισθῆ, εἰς ταῦτα μὴ ἔχειν αὐτὸν ἕδειαν διατίθεσθαι,
 ἀλλὰ τὰ ἑαυτοῦ πάντα τὴν εὐαγγῆ εἰδὼν κληρονομεῖν. ὁ δὲ
 αὐτὸς βασιλεὺς ἐπλήρωσε καὶ τὸ δημόσιον λουτρὸν τὸ εἰς τὰ
 Λαγασθέου, ὃ ἤρξατο κτίζειν Ἀναστασιος ὁ βασιλεὺς, καὶ τὸ
 15 μεσάουλον τῆς βασιλικῆς Ἰλλου κιστόφραν μεγάλην ἐποίησεν D
 Τούτῳ τῷ ἔτει Ἡσαΐας ἐπίσκοπος Ῥόδου καὶ Ἀλεξαν- A.M. 6021
 δρὸς ἐπίσκοπος Διοσπόλεως τῆς Θράκης καθηρέθησαν, ὡς P. 151
 παιδερασταὶ εὐρεθέντες, καὶ ἐτιμωρήθησαν θειῶς ὑπὸ τοῦ
 βασιλέως, κυκλοτομηθέντες καὶ κορυμνοσάντες, τῶν κήρυκος
 βοῶντος· ἐπίσκοποι ὄντες τὸ τίμιον σχῆμα μὴ ἀνυβρίζετε.

1. ἀπὸ Ὀδ. A, καὶ Ὀδ. vulg. 5. ἐκκλησίας τῶν A, ἐκκλ. ἐκ τῶν
 vulg. 6. Ἐξοκλιονιτῶν. A a. 9. διατίθεται. — — — εἰδειαν
 om. A. ἵνα διατίθεται] fort. καὶ διατίθεσθαι. 14. μεσάου-
 λον A, μεσάουλον vulg. μεγάλην om. A. 17. εὐρεθέντες
 add. ex A.

Badurio duce, adversus eos movit exercitum. hoc nuncio territi Unni,
 fuga arrepta, disparuerunt: ex quo pax Bosporo restituta, locusque
 a Romanis omni depulso timore occupatus. caeterum imperator Iu-
 stinianus omnes haereticis ecclesias abstulit, quas reddidit orthodoxis,
 praeter eas quae Ariarum Exoclonitarum fuere. constitutiones quo-
 que promulgavit de episcopis, oeconomis, orphanotrophis et xenodo-
 chis, ne videlicet ius legandi aut testandi haberent, nisi de iis, quas
 antequam officio praeficerentur, in suis facultatibus habuerant, et de
 quibus testari potuerant: ex quo vero administrandi munus inissent,
 ea testamento legandi nullam obtinerent potestatem, sed cuncta illo-
 rum bona sacra domus haereditario iure acciperet. porro idem ille
 imperator balneum publicum, quod est ad Dagistheum, ab Anastasio
 quondam inchoatum, absolvit: in medio vero areae vel atrii spatio
 ad Illi basilicam substrato capacissimam cisternam construxit.

Hoc anno Esaias Rhodi et Alexander Diospoleos in Thracia epi- A.C. 521
 copi, ceu turpi maculorum libidine notati, dignitate moti et ab im-
 peratore gravi sunt subiecti supplicio. resecta siquidem virili caule,
 per urbem ignominiose traducti sunt, vociferante praecoae: episcopi

P. 151 καὶ ἐξέθετο ὁ βασιλεὺς νόμους σφοδρούς κατὰ τῶν ἀσεβει-
 νόντων, καὶ πολλοὶ ἐτιμωρήθησαν. καὶ ἐγένετο φόβος πολλός
 καὶ ἀσφάλεια. ἀνεγένεσεν δὲ ὁ βασιλεὺς πῶτας τοὺς παλαι-
 αὺς νόμους ποιήσας μονόβιβλον, καὶ κάλασας αὐτὸ τὰς νεαρὰς
 διατάξεις, ἐν αἷς οἱ καταδέχεται τὸν ἄρχοντα ἐν οἷς ἄρχει 5
 Β τύποις ἀγοράζειν κτῆμα, ἢ κτίζειν οἶκον, ἢ κληρονομεῖν ξένον
 πρόσωπον, εἰ μὴ τις συγγενὴς αὐτῷ ὑπάρχει.

Τῷ αὐτῷ ἔτει μηνὶ Νοεμβρίῳ κδ', ὥρα γ', ἡμέρα δ' Ἰνδικτιῶ-
 νος ζ' ἔπαθεν ὑπὸ θεσημίας πάλιν Ἀντιόχεια ἡ μεγάλη μετὰ
 δύο ἔτη τοῦ πρὸ αὐτοῦ πύθους, καὶ ἐγένετο σεισμός μέγας 10
 ἐπὶ ὄραν μίαν, καὶ βρυγμὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ φοβερός· καὶ
 ἔπεσεν πάντα τὰ κτισθέντα ἕως ἐδάφους καὶ τὰ τεῖχη, καὶ ἐκ

V. 121 τῶν μὴ πεσόντων παλαιῶν κτισμάτων ἐν τῷ πρώτῳ σεισμῷ
 κατηρέχθησαν νῦν· καὶ πῦσα εὐπρέπεια ἢ γενομένη ἐν τῇ
 πόλει ἐκ τὰ τῶν αὐτῷ βασιλέως φιλοτιμιῶν, καὶ ὧν εἰς ἰδίῳν 15

· ὧι πολλῆται ὑποδόμησαν, πάντα κατέπεσαν. ταῦτα μαθούσαι
 αἱ πλησιάζουσαι πόλεις μετὰ πένθους ἐλιπέσενον. ἀπέθανον
 δὲ καὶ ἐν ταύτῃ τῇ πτώσει χιλιάδες τέσσαρες καὶ ὀκτακόσσιοι
 ἑβδομήκοντα. οἱ δὲ σωθέντες ἔφυγον εἰς τὰς ἄλλας πόλεις,
 καὶ εἰς τὰ ὄρη ἐν καλύβαις ἕκουν. γέγονε δὲ καὶ χειμῶν 20

3. τοὺς πολίμους νόμους e. 4. τὰς add. ex A. 5. ἐν οἷς
 ἐν ἀρχῇ a. 10. αὐτοῦ] αὐτῆς A a. 11. βρυγμὸς A, βομβὸς
 vulg. 12. ἔπεσαν A. 18. πτώσει] πόλει e.

venerandam dignitatem ne conspurcatote. severas insuper in impudicos leges tulit, a quorum plurimis poenas exegit. antiquas etiam leges cunctas renovavit, iisque volumen in unum collectis, novellas constitutiones nuncupavit. iis cavet, ne praefectus, ubi gerit praefecturam, ibi vel possessionem emat, vel construat domum, vel peregrini, nisi forte sit ei conjunctus affinitate, haereditatem adeat.

Eodem anno, mensis Novembris die nono supra vigesimum, hora diei tertia, feria quarta, indictione septima, biennio post superiorem cladem, Antiochia magna civitas plagae caelitus illatae damnata iterum passa est. ingens quippe terrae motus per horam continuam duravit, atque horrendus omnino mugitus e caelo auditus et cum cuncta prorsus aedificia ad terram usque prostrata, urbis quoque moenia diruta, quaeque substiterant in priori terrae motu veteres constructiones, eae nunc omnes funditus eversae. denique quicquid tam imperatorum liberalitate, quam privatis civium sumptibus urbi conciliatum fuerat ornatus atque decoris, id tum omne deiectum in terram. his perceptis, vicinae civitates in luctum et publicas supplicationes effusae. ea vero clade hominum quatuor millia et septuaginta supra octingentos periire: qui periculo servati, in alias civitates migraverunt,

μέγας καὶ βαρύτερος· καὶ ἐλιτάνεον οἱ ἀπομείναντες πάντες ἀνυπόδοτοι, κλαίοντες, καὶ ῥιπτοῦντες ἑαυτοὺς πρηνεῖς εἰς τὰς χιόνας, κρῶζοντες τό, Κύριε ἐλέησον. ἐφάνη δὲ ἐν ὀράματι τινι θεοσεβεῖ ἀνθρώπῳ, ὥστε εἰπεῖν πᾶσι τοῖς ὑπολειφθεῖσιν, 5 ἵνα ὑπεργράψωσι εἰς τὰ ὑπέρθυρα αὐτῶν· Χριστὸς μεθ' ἡμῶν· στήτε. καὶ τούτου γενομένου, ἔσθη ἡ ὄργη τοῦ θεοῦ. D καὶ πάλιν ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ αὐγούστα πολλὰ ἐδωρήσαντο χρήματα εἰς ἀνανέωσιν καὶ οἰκοδομὴν τῆς Ἀντιοχείων πόλεως, καὶ μετωνόμασεν αὐτὴν Θεοῦπολιν. ἐν δὲ τῇ καὶ τοῦ Μυρτίου 10 μηνὸς τῆς ἐβδόμης ἰνδικτιῶνος ἐπέρριψεν Ἀλαμούνδαρος ὁ Ζακικῆς ὁ βασιλίσκος τῶν Σαρακηῶν, καὶ ἐπραΐδευσεν τὴν πρώτην Συρίαν ἕως τῶν ὄριων Ἀντιοχείας, εἰς τὸ λεγόμενον Λιταργον καὶ Σαφαιδῶν τῶν κτημάτων. καὶ ἐφόνευσε πολλοὺς, καὶ ἔκαυσε τὰ ἐξω Χαλκηδόνος, καὶ τὸ Σέρμιον κτῆμα, καὶ τὴν κυ- 15 νηγίαν χώραν. καὶ ἀκούσαντες οἱ ἔξαρχοι τῶν Ῥωμαίων ἐξῆλ- P. 152 θον κατ' αὐτοῦ. καὶ γνόντες οἱ Σαρακηνοὶ σὺν τοῖς Πέρσαις λαβόντες τὴν πραΐδαν καὶ τοὺς αἰχμαλώτους διὰ τοῦ ἑσώτερου λιμωτοῦ ἔφυγον. τῷ δὲ Ἀπριλλίῳ μηνὶ τῆς αὐτῆς ζ' ἐπιμεμήσεως κατέλαβεν βοήθεια στρατοῦ πεμφθεῖσα ὑπὸ τοῦ βασιλέως καὶ

2. ἔλιπτοντες A.	τὰς α, τοὺς vulg.	5. ἐπιγράψωσι A.	8.
οἰκοδομῆν] ἀνακαινισμόν e.	9. μετωνόμασεν A alii, αὐτωνόμασεν vulg.	10. Σαλαμούνδαρος A.	12. εἰς add. ex A.
13. Λιταργῶ A.	18. ἐπιμεμήσεως]	ἰνδικτιῶνος A.	

vel in montibus sub tuguriis habitavere. haec asperrima et frigidissima hiems sequuta est, et processiones cum precibus agebant, qui remanserant civitatis incolae, excalceati, eiulantes, et pronos se per nivem demittentes, crebris vocibus, domine miserere, inclamantes. deum religioso cuidam viro per visum revelatum est, omnibus qui superfuerant ediceret, uti superioribus domorum luminibus inscriberent: Christus nobiscum, state. eo facto ira dei pacata est. porro imperator atque augusta magnas iterum pecunias in Antiochenae civitatis instaurationem insumpserunt, et mutato nomine Theopolim nuncupatam voluerunt. die vero Martii vicesimo primo, septima indictione, Alamundarus Zecices Saracenorum regulus, irruptione facta, primam Syriam depopulatus est usque ad ipsius Antiochiae loca contermina, ad Litargum dictum et Scaphatenses possessiones: multosque occidit, incenditque Chalcedonis suburbia, et Sermium praedium, atque Cynegiam regionem. haec audientes Romanorum optimates armati processerunt obviam: quo cognito Saraceni praedam atque captivos secum abdacentes per interiorem litem una cum Persis auferunt. mense porro Aprili eiusdem septimae indictionis copiae auxiliares ab imperatore summissae advenerunt pedestri itinere, et ex

πεζῆ, καὶ ἐκ Φρυγίας τῶν λεγομένων Λυκοκρανιτῶν· καὶ προεβάλετο στρατηγὸν ἀνατολῆς Βελισάριον διαδεξάμενος Ὑπάτιον τὸν πατρίκιον Σεκουνδίνον. καὶ τῇ ιβ' τοῦ Μαΐου μηνὸς εἰσῆλθεν ἐν Ἀντιοχείᾳ Ἐρμογένης ὁ μάγιστρος ἀνήρ σοφός, πρεσβύς ἀπολυθεὶς παρὰ τοῦ βασιλέως Ἰουστινιανοῦ 5 πρὸς τὸν βασιλέα Περσῶν περὶ εἰρήνης. τῷ δὲ Ἰουνίῳ μηνὶ Β Σαμαρεῖται καὶ Ἰουδαῖοι ἐν Παλαιστίνῃ βασιλέα Ἰουλιανὸν τινα ἔσπεψαν. καὶ κατὰ Χριστιανῶν ὄπλα κινήσαντες, ἀρπαγὰς καὶ φόνους καὶ ἐμπυρισμοὺς κατὰ Χριστιανῶν εἰργάσαντο. οὗς ὁ θεὸς παρέδωκεν εἰς χεῖρας Ἰουστινιανοῦ, καὶ 10 ἀνήλωσε πάντας, καὶ ἀπεκεφάλισεν τὸν τύραννον Ἰουλιανόν. Χοσρόης δὲ ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς δεξάμενος Ἐρμογένην μάγιστρον μετὰ δῶρων πρεσβεύοντα περὶ εἰρήνης, τῷ δὲ Ἰουλίῳ μηνὶ τῆς αὐτῆς ζ' ἰνδικτιῶνος λαβὼν τὰ δῶρα, εἰρήνην οὐ κατεδέξατο ποιῆσαι, ἀναπειθεὶς ὑπὸ Σαμαρειτῶν προσ- 15 φυγόντων αὐτῷ, καὶ ὑποτιθεμένων αὐτῷ προδιδόναι τὴν χώραν αὐτῶν, πᾶσαν τὴν Παλαιστίνην, ὡς ἔχοντες καὶ συμμαχίαν Ἰουδαίους τε καὶ Σαμαρείτας χιλιάδας πενήτηκοντα. τούτοις θαρρήσας Χοσρόης οὐ προείλετο τὴν εἰρήνην, βουλό- 20 μενος καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ δι' αὐτῶν παραλαβεῖν ἔχουσαν

2. προεβάλετο A, προεβάλλετο vulg. στρατηγὸν A b, στρατηλάτην vulg. 4. μάγιστρος ὁ Σχύθης A. 7. Ἰουλιανὸν τινα A, τινα Ἰουλ. vulg. 15. ἀναπειθεὶς A, πεισθεὶς vulg. 19. προείλετο A, προσέλετο vulg. 20. καὶ add. ex A.

Phrygia qui Lycocranitae nuncupantur: et revocato Hypatio patricio Secundino, magistrum militiae praefecit in oriente Belisarium. duodecimo vero Maii Hermogenes magister vir litteratus, ad Persarum regem ab imperatore Iustiniano legatus de pace habenda missus, Antiochiam pervenit. Iunio deinde mense Samaritae et Iudaei Palaestinam incolentes, Iuliano quodam in regem coronato, motisque in Christianos armis, rapinas, caedes, incendia adversus eos excitaverunt: quos deus in Iustiniani manus tradidit, adeo ut deletis omnibus Iulianum tyrannum capite obruncarit. Chosroës autem Persarum rex Hermogenem magistrum de pace habenda tractatum habiturum cum donis accedentem suscepit: at Iulio mense, fuit is eiusdem indictionis 7, muneribus acceptis, propositum de pace sermonem respuit, ita nimirum a profugis Samaritis persuasus, qui regionem suam et universam Palaestinam, utpote qui auxiliares copias Iudaeorum et Samaritarum quinquaginta millia haberent, proditione tradere pollicebantur. his confisus Chosroës, pacis conditionem non accepit, quin immo de Hierosolymis per istos potiundis cogitabat, urbe videlicet

χρυσου ἀναριθμητα κεντηνάρια, καὶ λιθείαν πολλήν. ἀφορμήν δὲ ἔβαλεν περὶ τῶν χρυσορυχιῶν τῶν ἐν τοῖς ὄρεσιν Ἀρμενίας, ὡς πρώην ἀνά τάλαντα τελούντων Ῥωμαίοις τε καὶ Πέρσαις, νῦν δὲ Ῥωμαίοις μόνοις τελούντων. καὶ ἄλλα τινὰ 5 κεφάλαια προφασίζομενος ἔγραψε τῷ βασιλεῖ. γνωσθέντος δὲ τοῦ δράματος τῶν Σαμαρειτῶν, ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτοὺς ἐκ V. 122 τῶν Περσῶν, ἐκρατήθησαν εἰς τὸ Ἀμμίδιος· ἦσαν δὲ Συμαρεῖται ὀνομαστοὶ πέντε ἐκ τῶν εὐπόρων αὐτῶν· καὶ παρε- D δόθησαν τῷ στρατηλάτῃ Βελισαρίῳ, καὶ ἐξετασθέντες ὡμο- 10 λόγησαν πάντα.

Τῷ δ' αὐτῷ χρόνῳ ὁ δοῦξ Παλαιστίνης ἐποίησεν ἔχθραν μετὰ τοῦ φυλάρχου τῶν ὑπὸ Ῥωμαίους Σαρακηνῶν. καὶ φοβηθεὶς ὁ φύλαρχος εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἐσώτερον λιμῶτον. καὶ μαθὼν ὁ Ἀλαμούνδαρος ἐπιρρίψας, παρέλαβεν αὐτὸν καὶ 15 ἐφόνευσεν. καὶ λαβὼν τὰς γυναῖκας αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα, ὑπέστρεψεν. καὶ μαθόντες οἱ δοῦκες τῆς Φοινίκης καὶ Ἀραβίας καὶ Μεσοποταμίας καὶ ὁ φύλαρχος ἐδίωξαν ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ ἀκούσας ὁ Ἀλαμούνδαρος ἔφηνγεν εἰς τὰ Ἰνδικὰ μέρη, εἰς ἃ οὐδεὶς τῶν Ῥωμαίων εἰσῆλθέν ποτε. παρέλαβον δὲ P. 153

1. λιθείαν] λιθέαν codd. et vulg. 2. ἔβαλεν] fort. ἔλαβεν.
 3. τάλαντα A, τάλαντου vulg. τε add. ex A. 4. τελούν-
 τες A b. 8. ὀνομαστοὶ A, ὀνόματα vulg. 13. Λιμητῶν
 codd. et vulg. 14. ὁ add. ex A.

praedivite, quae innumera auri centenaria et ingentem pretiosorum lapidum congeriem penes se haberet. praetextum vero cepit auri fodinas in montibus Armeniae, utpote quae talentum Romanis simul atque Persis olim, nunc autem solis Romanis penderent, atque alia quaedam capita praetendens ad imperatorem scripsit. cum vero id Samaritarum commentum esse compertum fuisset, redeuntes e Persia detenti sunt ad Ammidium. erant autem isti praecipui quinque optimates, et inter cives potioribus valebant opibus; et ii militiae magistro Belisario traditi, et diligentius examinati, cuncta palam confessi sunt.

Hoc etiam anno Palaestinae dux inimicitias cum Saracenorum Romanis subditorum tribuno suscepit: quo exterritus tribunus in interiorum limitem se recepit. quod cum rescisset Alamundarus, irruptione facta, tenuit eum et morte damnavit: captisque uxoribus et filiis eius, reversus est. ea re audita, Phoeniciae, Arabiae et Mesopotamiae duces, nec non ipse Saracenorum tribunus ipsum a tergo insequuti sunt: quo cognito, ad Indiae partes, quas Romanorum nullus hucusque penetravit, Alamundarus fugit. eius itaque tentoria diriperunt, et Saracenorum virorum, mulierum et puerorum innume-

καὶ τὰς σκηνὰς αὐτοῦ, καὶ ἤνεγκαν αἰχμαλωσίαν πολλὴν Σαρακηνῶν, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν καὶ παίδων, καὶ ὄσους εἶρον Ῥωμαίους αἰχμαλώτους, καὶ καμήλους καὶ πρόβατα καὶ βόας καὶ πολλὴν μέταξαν καὶ ἱματισμόν. ἔκαυσαν δὲ καὶ Περσικὰ κάστρα τέσσαρα· καὶ ὑπέστρεψαν μετὰ νίκης μεγάλης. 5

A.M. 6022

Τούτῳ τῷ ἔτει τῆς ἡ' ἐπινεμήσεως ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Β' Ίουστινιανὸς διωγμὸν μέγαν κατὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ πάσης αἰρέσεως, καὶ τὰς τούτων οὐσίας ἐδήμυσε. κατηγορήθη δὲ καὶ Μακεδόνιος ὁ ἀπὸ ῥεφερενδαρίων καὶ Ἀσκληπιόδοτος ὁ ἀπὸ ἐπάρχων, ὅστις καὶ φοβηθεὶς ἐπίστευσεν καὶ ἀπέθανεν· 10 καὶ Πηγάσιος ὁ Ἡλιουπολίτης σὺν τοῖς τέκνοις αὐτοῦ ἐν προόδῳ ἐξητάσθησαν, καὶ Φωκᾶς ὁ πατρικίος τοῦ Κρατεροῦ, καὶ ὁ κοιαιστῶρ Θωμᾶς, καὶ ἄλλοι συνελήφθησαν· καὶ φόβος πολὺς ἐγένετο. καὶ ἐθέσπισεν ὁ βασιλεὺς, ὥστε μὴ πολιτεύεσθαι τοὺς ἐλληνίζοντας, μηδὲ τοὺς αἰρετικούς, εἰ μὴ μόνοι 15 νους τοὺς ὀρθοδόξους Χριστιανούς, δούς αὐτοῖς καὶ προθεσμίαν ἕως μηνῶν τριῶν πρὸς ἐπιστροφὴν. τῷ δὲ Μαρτίῳ μηνί τῆς αὐτῆς ὑγδότης Ἰνδικτιῶνος ἐν Ἀντιοχείᾳ ὁ Ἑρμογενῆς ὁ ἀπὸ ὑπᾶτων μάγιστρος καὶ Ῥουφίνος ὁ ἀπὸ στρατηλατῶν πατρικίος ἐπὶ τὰ Περσικὰ μέρη ὑπερχόμενοι πρεσβευταί, καὶ 20

1. καὶ prius add. ex A b. αὐτοῦ A b, αὐτῶν vulg. 10.
ἐπάρχων A b, ὑπάρχων vulg. ἐπίστευσεν] ἐπίτησεν A. neutrum
verum esse videtur. 15. μόνον a. 18. ὑγδότης add. ex A.

ram multitudinem abduxerunt captivam, et quos reperere Romanos captivitate oppressos, camelos, oves bovesque, nec non sericorum filorum copiam ingentem vestesque plurimas secum tulerunt. castella quoque Persarum quatuor succenderunt igni, et cum praeclara victoria regressi sunt.

A. C. 522

Hoc anno, qui octavae indictionis, adversus gentiles et haeresim omnem Iustinianus imperator persecutionem movit, et eorum facultates aerario publico addidit. tunc accusatus est Macedonius exreferendarius et Asclepiodotus expraefectus, qui metu pulsus fidem amplexus est et obiit mortem: Pegasius etiam cum filiis inter procedendum examinatus est: Phocas etiam patricius Crateri filius, et Thomas quaestor, et alii plures comprehensi: quod maximum omnibus timorem incussit. imperator autem solos Christianos, eosque recta in fide probatos, ad communia et curialia munera sustinenda admitti, gentiles et haereticos ab eis amoveri lata lege sanxit; iisdem vero trimestre tempus ineundae respicientiae terminum ultimum praescrispsit. porro mense Martio eiusdem indictionis Hermogenes exconsularis et magister, nec non Rufinus exmagister militiae et patricius Antiochia

φθάσαντες εἰς τὸ Δαρᾶς, ἐμήνυσαν τῷ βασιλεῖ τῶν Περσῶν τοῦ δέξασθαι καὶ αὐτούς. καὶ ἐν τῷ διάγειν αὐτούς εἰς τὸ Δαρᾶς ἄμα Βελισσαρίῳ τῷ στρατηλάτῃ τῆς ἀνατολῆς, καὶ τῶν λοιπῶν ἐξάρχων Ῥωμαίων, καὶ ἀπλικευόντων αὐτῶν πρὸ μι-
 5 κροῦ τῆς πόλεως, μαθῶν ὁ Μηρὰν πρωτοστράτηγος τοῦ Περ- D
 σῶν βασιλέως σὺν τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως, καὶ τοῖς λοιποῖς στρατηγοῖς τῆς Περσίδος, συνηγμένοι ἐν τῷ Νιτζιβίῳ μετὰ Περσικῆς δυνάμεως πολλῆς τῷ Ἰουνίῳ μηνὶ τῆς ἰνδικτιῶνος ἧ', ἐπέρριψαν αὐτοῖς μερίσαντες τὸ ἴδιον πλῆθος εἰς τρία τά-
 10 γματα. καὶ τοῦτο γνόντες οἱ στρατηγοὶ Ῥωμαίων σὺν τῷ μαγίστρῳ καλῶς στρατηγήσαντες, ὥρμησαν κατὰ τῶν Περ-
 σῶν, καὶ ἐγένετο πόλεμος μέγας καὶ συμβολὴ φοβερά. καὶ ἔκοψαν οἱ Ῥωμαῖοι τοὺς Πέρσας, καὶ ἀπόλεσαν αὐτούς ἐπάρ-
 15 βασιλέως Περσῶν καὶ ὀλίγοι ἐκ τῶν περισωθέντων κατέφυγον P. 154
 εἰς τὸ Νιτζιβίος· καὶ ἐνίκησαν οἱ Ῥωμαῖοι νίκην μεγάλην. γνούς δὲ τοῦτο ὁ βασιλεὺς τῶν Περσῶν, ἐπέτρεψεν εἰσελθεῖν πρὸς αὐτὸν τὸν πατρίκιον Ῥουφῆνον μόνον ἄμα τῷ κόμητι Ἀλεξάνδρῳ. καὶ τῷ Ἀνγούστῳ μηνὶ εἰσῆλθον πρὸς αὐτόν,

1. ἐμήνυσαν — — — Δαρᾶς om. A. 5. Μηρὰν A passim.
 6. τοῖς λοιποῖς στρατηγοῖς b, τῶν λοιπῶν στρατηγῶν vulg. 7. Νιτζιβίως A.
 9. ἐπέρριψαν A, ἐπέτρεψεν vulg. μερίσαντες A b, μερίσας vulg. 11. τῶν add. ex A b. 13. οἱ add. ex A.
 ἀπόλεσαν vulg. 16. Νιτζιβίως A. 17. ἐπέτρεψεν A, ἔτρεψεν vulg. 19. εἰσῆλθον A, εἰσῆλθεν vulg.

digressi, et legatorum munere fungentes Persiam versus profecti, Daras cum pervenissent, regi Persarum, ut se ad colloquium exciperet, denunciaverunt. dum vero subsistunt ad Daras, Belisarius orientalis militiae magister una cum reliquis Romanis ducibus urbi quam proxime castra applicuit: qua re cognita, Meran Persarum regis supremus dux, ipseque regis filius, et caeteri Persarum duces cum innumeris copiis Nisibi collecti, acie omni in partes tres divisa, Iunio mense memoratae octavae indictionis in eos irruerunt. comperto periculo, Romanorum duces una cum magistro eductis ordine praeclearo copiis, obviam in Persas iverunt, unde acre praelium confictusque terribilis insequutus est. caesis itaque Persis, et ad internecionem profligatis, vexillum eorum tulerunt Romani: Meran vero regisque Persarum filius paucique admodum e praelio superstites fuga Nisibim contenderunt, praeclara Romanis relicta victoria. quod ubi Persarum rex agnovit, patricium Rufinum solum una cum Alexandro comite ad se accedere permisit: et insequenti mense Augusto eum convenientes,

καὶ πολλὰ διαλεχθέντες καὶ εἰρήνης πάντα κατατυπώσαντες
B ἐξῆλθον ἐν εἰρήνῃ.

A.M. 6023 Ῥώμης ἐπισκόπου Βονιφατίου ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἰνδικτιῶνος θ' ἐφάνη
μέγας καὶ φοβερός ἀστὴρ εἰς τὸ δυτικὸν μέρος κομήτης πέμ- 5
πων ἐπὶ τὰ ἄνω τὰς εὐνοῦ ἀκτῖνας ἀστραπτούσας, ὃν ἔλε-
γον Λαμπαδίαν, καὶ ἔμεινεν ἐπὶ εἴκοσι ἡμέρας λάμπων· καὶ
ἐγένοντο κοσμικαὶ δημοκρατίαι καὶ φόνοι. ἐν δὲ τῇ συμπλη-
ρώσει τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς κατέλαβεν ὁ πατριίκιος Ῥουφῖνος
C ἐκ τῆς πρεσβείας τῶν Περωσῶν πρὸς τὸν βασιλέα Ἰουστινια- 10
νὸν εἰρήνης πάντα στοιχίσας· ὃν τινα δεξάμενος βασιλεὺς
ἐχάρη λίαν διὰ τὴν εἰρήνην, καὶ ἡσμέτισε τὰ στοιχηθέντα
πάντα, καὶ ἔτυχον εἰρήνης τὰ πράγματα ἀμφοτέρων.

A.M. 6024 Τούτῳ τῷ ἔτει πέμπτῳ ὄντι τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ
μηνὶ Ἰανουαρίῳ ἰνδικτιῶνος δεκάτης γέγονεν τοῦ λεγομένου 15
Νίκα ἢ ἀνταρσία. καὶ ἔστεψαν οἱ τῶν δῆμων εἰς βασιλέα
Ἰπάτιον τὸν συγγενῆ τοῦ βασιλέως Ἀναστασίου· καὶ ἐκαύ-
D θη πολὺ μέρος τῆς πόλεως, καὶ ἡ μεγάλη ἐκκλησία, καὶ ἡ
ἀγία Εἰρήνη, καὶ ὁ ξενὼν τοῦ Σαμψῶν, καὶ τὸ Αὐγουστέον,
καὶ τὸ προσκύνιον τῆς βασιλικῆς, καὶ ἡ Χαλκῆ τοῦ παλατίου. 20

1. κατατυπώσαντες ἐξῆλθον ἐν εἰρήνῃ A, τυπώσαντες, ἐξῆλθεν εἰ-
ρήνη vulg. 12. ἐχάρη add. ex A. ἡσμέτισε A, ἡσμένησε
vulg.

et ad invicem saepius colloquuti, firmatis speratae pacis conditioni-
bus, in pace secesserunt.

A. C. 523 Romae episcopi Bonifacii annus primus.

Hoc anno, mense Septembri, indictione nona, ingens et terribile
astrum ad occidentalem caeli plagam visum, cometes nimirum, Lam-
padias dictus, in superiorem caeli partem radios fulguris in modum
coruscantes emittens, ac per totos viginti dies perseverans: ex quo
universales populorum tumultus, et caedes sequutae. exeunte porro
mense Novembri, patricius Rufinus sua ad Persas legatione functus,
datis pacis conditionibus, ad imperatorem Iustinianum reversus est:
eum ob firmatam pacem excepit imperator gratissime, et foederis initi
pactas conditiones ex animo laetusque probavit: atque ita demum
Romanorum et Persarum res optima pace potitae sunt.

A. C. 524

Hoc anno, qui Iustiniani imperii quintus, mense Ianuario, indi-
ctione decima, seditio, cui nomen Nica, Vince, factum est, ortum ha-
buit: popularesque tribus Hypatium Anastasii imperatoris consanguini-
neum imperatorem coronaverunt: plurimaque urbis pars subinde in-
cendium passa est, ut et magna ecclesia, sanctae Irenes templum, pe-
regrinorum Sampsonis nomine hospitium, Augusteum, regiae atrium

καὶ ἐγένετο φόβος μέγας, καὶ πολλοὶ τῶν εὐρεθέντων ἐν τῷ
 λεγομένῳ ἱππικῷ μετὰ Ὑπατίου, ὡς φασί, τριάκοντα πέντε χι-
 λιάδες ἀπέθανον. γέγονεν δὲ ἡ ἀταξία τοῦ Νίκα τροπῆ
 τοιοῦτη. ἀνελθόντα τὰ μέρη ἐν τῷ ἱππικῷ, ἀνέκραζαν οἱ
 5 τῶν Πρασίνων· ἄκτα. διὰ Καλοπόδιον τὸν κουβικουλάριον καὶ
 σπαθάριον. οἱ Πράσινοι· εἴη πολλά, Ἰουστινιανὸν ἀγνοῦστε·
 τοῦ βίγκας. ἀδικοῦμαι, μόνε ἀγαθὲ, οὐ βαστάζω. οἶδεν ὁ θεός. P. 155
 φοβοῦμαι ὀνομάσαι, μὴ πλεόν ἐντυχῆσθαι καὶ μέλλω κινδυνεύ-
 ει. — Μανδάτωρ· τίς ἐστίν, οὐκ οἶδα. — Ὁ πλεονεκτῶν
 10 με, τρισαύγουστε, εἰς τὰ τζαγγάρια εὐρίσκεται. — Μαν-
 δάτωρ· οὐδεὶς ὑμᾶς ἀδικεῖ. — Οἱ Πράσινοι· εἰς καὶ μόν-
 ος ἀδικεῖ με, θεοτόκε, μὴ ἀνακεφαλίσθαι. — Μανδάτωρ·
 τίς ἐστίν ἐκεῖνος, οὐκ οἶδαμεν. — Οἱ Πράσινοι· σὺ καὶ
 μόνος οἶδας, τρισαύγουστε, τίς πλεονεκτεῖ με σήμερον. —
 15 Μανδάτωρ· * εἴ τις ἐάν ἐστιν, οὐκ οἶδαμεν. — Οἱ Πράσι-
 νοὶ· Καλοπόδιος ὁ σπαθάριος ἀδικεῖ με, δέσποτα πάντων.
 — Μανδάτωρ· οὐκ ἔχει πρᾶγμα Καλοπόδιος. — Οἱ Πρά- V. 124
 σινοὶ· εἴ τις ποτέ ἐστιν, τὸν μόνον ποιήσει τοῦ Ἰούδα, ὁ Β
 θεὸς ἀνταποδώσει αὐτῷ ἀδικοῦντί με διὰ τάχους. — Μαν-

3. ἀπέθανον om. A e. 5. Καλοπόδιον A 2, Καλαπόδιον vulg.
 6. ἐτῆ] εἰ A. 7. fort. βίγκας. 15. εἴ τις — — — πάν-
 των — Μανδάτωρ om. A. 19. ἀδικοῦντί με A, ἀδικοῦντι μετὰ
 vulg.

columnis circumquaque ornatum, et Chalce palatii. inde timor in-
 gens per urbem vagatus, plurimique eorum, qui una cum Hypatio
 in circo sunt reperti, ad triginta quinque hominum millia, ut narrant,
 intersecti. seditio ista, quae postmodum Nica, Vince, appellationem
 obtinuit, hoc pacto exorta est. populi factionibus ad circum collectis
 exclamaverunt Prasini: acta. propter Calepodium cubicularium et
 spatharium vociferati sunt Prasini: annos tibi plurimos Iustiniane au-
 guste: tu vincas. iniuriam perpetior, o qui bonus unus es, nec eam
 amplius fero. novit deus. vereor nominare, ne rem felicius geras,
 et ego ad periculum extremum deducar. — Respondit mandator: quis
 ille sit, non novi. — Prasinorum factio. qui me opprimit, ter au-
 guste, ad sutorias officinas moratur. — Mandator. nullus iniuriam
 vobis infert. — Prasini. unus solusque me iniuria afficit, o deipara,
 ne paria iniquitatis capita repetat. — Mandator. quis ille sit, igno-
 ramus. — Prasini. tu solus novisti, ter anguste, quis me in ho-
 diernum diem opprimit. — Mandator. * si quis omnino sit, nesci-
 mus. — Prasini. Calopodius spatharius ipse est qui me vexat,
 omnium domine. — Mandator. nihil administrat Calopodius. — Pra-
 sini. quisquis ille fuerit, Iudae partem sibi comparabit: brevi re-

δάτωρ· ἡμεῖς οὐκ ἀνέρχεσθε εἰς τὸ θεωρῆσαι, εἰ μὴ εἰς τὸ ὑβρίζειν τοὺς ἄρχοντας. — Οἱ Πράσινοι· εἴ τις δήποτε ἀδικεῖ με, τὸν μόρον ποιήσει τοῦ Ἰουδα. — Μανδάτωρ· ἡσυχάσατε, Ἰουδαῖοι, Μανιχαῖοι καὶ Σαμαρείται. — Οἱ Πράσινοι· Ἰουδαίους καὶ Σαμαρείτας ἀποκαλεῖς; ἢ θεοτόκος μετὰ ὄλων. 5 — Μανδάτωρ· ἕως ποτὲ ἑαυτοὺς καταρῦσθε; — Οἱ Πράσινοι· εἴ τις οὐ λέγει, ὅτι ὀρθῶς πιστενεῖ ὁ δεσπότης, ἀνάθεμα αὐτῷ, ὡς τῷ Ἰουδα. — Μανδάτωρ· ἐγὼ ὑμῖν λέγω εἰς ἓνα βαπτίζεσθαι. — Οἱ δὲ Πράσινοι ἀνεβύησαν ἐπάνω C ἀλλήλων, καὶ ἔκραζον. ὡς ἐκέλευσεν, * ἄτλας, εἰς ἓνα βα- 10 πτιζομαι. — Μανδάτωρ· ὄντως εἰ μὴ ἡσυχάσατε, ἀποκεφαλίζω ὑμᾶς. — Οἱ Πράσινοι· ἕκαστος σπεύδει ἀρχὴν κρατῆσαι, ἵνα σωθῆ· καὶ εἴ τι ἂν εἴπωμεν θλιβόμενοι, μὴ ἀγανακτῆσῃ τὸ κράτος σου· τὸ γὰρ θεῖον πάντων ἀνέχεται. — Οἱ Πράσινοι· ἡμεῖς λόγον ἔχοντες, αὐτοκράτορ, ὀνομάζομεν 15 ἄρτι πάντα· ποῦ ἐστίν, ἡμεῖς οὐκ οἶδαμεν, οὐδὲ τὸ παλάτιον, τρισαύγουστε, οὐδὲ πολιτείας καταστάσεις, μίαν εἰς τὴν πόλιν προέρχομαι, ὅτ' ἂν εἰς βορδῶνην καθέζομαι· εἶδος *

1. ἀνέρχεσθε A, ἐνέρχ. vulg. μὴ τὸ A e omisso εἰς. 4. Μανιχαῖς A e. 5. μετὰ ὄλων τῶν Μανιχαίων a. 9. βαπτίζεται A f, fort. βαπτίζεσθε. 10. ἄτλας] Ἀντλάς A, utrumque obscurum. βαπτίζεται A e. 11. ἡσυχάσατε A, ἡσυχάσητε vulg. 13. εἴ τι ἂν εἴπωμεν A, εἴ τε ἂν εἴπωμεν vulg. 15. ἡμεῖς om. A e. αὐτοκράτορ add. ex A. 17. καταστάσεις vel καταστάσεις legendum videtur. 18. βορδῶνιν A. εἶδος] ἡθοῖς A e, εἶδοις a, omnia incerta.

pendet deus illatae iniuriae praemium. — Mandator. spectatum convenistis? an forte contumeliis optimates respersuri? — Prasini. qui iniuriam intulerit, Iudae sortem sortietur. — Mandator. quiescite tandem, Iudaei, Manichaei, Samaritae. — Prasini. Iudaeos et Samaritas nuncupas? sit omnibus nobis adiutrix deipara. — Mandator. quousque vobis ipsis infausta precamini? — Prasini. anathema ceu Iudae, o domine, ei qui dominum non recta credere profitetur. — Mandator. in unius nomine vos baptizari iubeo. — Magna ad invicem contentione exclamaverunt Prasini, et vociferati sunt: ut iussit, hauri aquam, in unius nomine baptizor. — Mandator. sane, nisi quiescatis, caput vobis tollo. — Prasini. singuli quique salutem sibi quaerere incipiunt: at si quid afflicti proferamus, ne indignetur imperium tuum: ipse deus omnes sustinet patienter. — Prasini. nos cum iure queramur: cuncta nunc propriis appellamus nominibus: ubi moretur ille, nescimus: palatium, ter auguste, vel reipublicae status et administratio mihi ignota: unica via per urbem procedo, cum bor-

μηδὲ τότε, τρισαύγουστα. — *Μανδάτωρ*· ἕκαστος ἐλεύθερος ὅπου θέλει, ἀκινδύως δημοσιεύει. — *Οἱ Πράσινοι*· καὶ *Ἐπιφάνω* ἐλευθερίας, καὶ ἐμφανίσει οὐ συγχωροῦμαι· καὶ εἴν ἐστιν ἐλεύθερος, ἔχει δὲ *Ἡρακλίων* ὑπόληψιν, πάντως εἰς φανερὸν κολάζεται. — *Μανδάτωρ*· ἐτοιμοθάνατοι οὐδὲ τῶν ψυχῶν ὑμῶν φείδεσθε; — *Οἱ Πράσινοι*· ἐπαρθεῖ τὸ χρῶμα τοῦτο, καὶ ἡ δίκη οὐ χρηματίζει, ἄνες τὸ φρονεῦσθαι· καὶ ἄφες, κολαζόμεθα. ἴδε πηγὴ βρύουσα, καὶ ὄσους θέλεις, κόλαζε. ἀληθῶς τὰ δύο ταῦτα οὐ φέρει ἀνθρωπίνῃ φύσει. *

10 εἴθυς *Σαββάτιος* μὴ ἐγεννήθη, ἵνα μηδὲ υἱὸν ἔσχευ φονέα. εἰκότως ἐκτός φόνος ἐστὶν ὁ γενόμενος εἰς τὸ *Ζεῦγμα* τῆ πρώτῃ, P. 156 ἢς ἐθεώρησεν, καὶ τῆ δειλῆ ἐσφάγη, δέσποτα πάντων. — *Οἱ Βένετοι*· τοὺς φονεῖς ὅλου τοῦ σταδίου ὑμεῖς μόνου ἔχετε. — *Οἱ Πράσινοι*· πότε σφάζεις, καὶ ἀποδημεῖς; — *Οἱ*

15 *Βένετοι*· σὺ δὲ σφάζεις, καὶ διακινεῖς. τοὺς φονεῖς γὰρ τοῦ σταδίου ὑμεῖς μόνου ἔχετε. — *Οἱ Πράσινοι*· δέσποτα *Ἰουστινιανέ*, αὐτοὶ παρακαλοῦσιν, καὶ οὐδεὶς αὐτοὺς φρονεῖ. νοήσῃ δὲ *Θέλων*. τὸν *Ξυλοπώλην*, τὸν εἰς τὸ *Ζεῦγμα*, τίς ἐφό-

5. ἐτοιμοθάνατοι A a, ἐτοιμοθάνατοι vulg. 10. Ἰθους A f, εἴθους a. *Σαββάτιος* A a, *Σαββάτης* vulg. 11. εἰκότως ἐκτός A, εἰκοστὸν ἔτος vulg. πρώτῃ, ἀς] πρώτῃς A a. 13. τοὺς φόνους ὅλους τοῦ σταδίου a. 14. τότε A. 17. αὐτοῖς e f. νοήσῃ e, φρονεῖ f, νοήσῃ vulg. om. A. 18. ὁ *Θέλων* A f, ὁ μὴ *Θέλων* vulg.

doni insideo: utinam, * ter auguste, ne tum quidem. — Mandator. liber homo quilibet, quocunque vult, tuto atque impune in publicum procedere potest. — Prasini. libertati confido: eam tamen manifestam reddere mihi non licet. si quispiam liber est, de Prasinorum factione suspectus, omnino plectitur in manifesto. — Mandator. poenarii, furciferi, neque vitae vestrae parcitis? — Prasini. auferunt certe color iste, cessat prorsus a iure dicundo ipsa iustitia: permitte, occidamur: per te liceat, morte plectamur. en iam scaturit fons sanguinis, tu, quos lubet, plecte. certe duo haec humana natura minime patitur, * utinam Sabbatius nusquam fuisset natus, filium certe homicidam non habuisset. certe foris mane ad Zeugma patrata est caedes, utinam inspexisset maiestas tua et vesperi tandem, omnium domine, neci traditus fuisset. — Dixerunt Veneti: vestri sunt omnes, iique soli, totius huius stadii homicidae. — Opposuerunt Prasini: quandonam iugulas, et fugam arripis? — Veneti. tu caedes admittis, ac insuper tumultum moves. vestri sunt, iique soli per stadium homicidae. — Prasini. domine Iustiniane, isti precibus instant, et nullus caedit. haec qui volet, intuebitur. venditorem lignorum ad Zeugma

νευσεν, αυτοκράτωρ; — Μανδάτωρ· ὑμεῖς αὐτὸν ἐφρονέ-
σατε. — Οἱ Πράσινοι· τὸν υἱὸν τοῦ Ἐπαγάθου· τίς ἐφρο-
νευσεν, αυτοκράτωρ; — Μανδάτωρ· καὶ αὐτὸν ὑμεῖς ἐφρο-
νεύσατε· καὶ τοὺς Βενέτους πλέκετε. — Οἱ Πράσινοι· ἄρτι
καὶ ἄρτι· κύριε ἐλέησον. τυραννεῖται ἡ ἀλήθεια. ἤθελον 5
ἀντιβαλεῖν τοῖς λέγουσιν ἐκ Θεοῦ διοικεῖσθαι τὰ πράγματα.
πόθεν αὕτη ἡ δυστυχία; — Μανδάτωρ· ὁ Θεὸς κακῶν
ἀπείραστος. — Οἱ Πράσινοι· Θεὸς κακῶν ἀπείραστος; καὶ
τίς ἐστὶν ὁ ἀδικῶν με, εἰ φιλόσοφος ἐστὶν ἢ ἐρημίτης, τὴν
διαίρεσιν εἶπη τῶν ἑκατέρων. — Μανδάτωρ· βλύσφημοι 10
καὶ θεοχόλωτοι, ἕως πότε οὐχ ἡσυχαῖετε; — Οἱ Πράσινοι·
ἂν θεραπεύεται τὸ κράτος σου, στέγω, καὶ μὴ θέλων, τρισ-
ἀνύγουστε, ὅλα, ὅλα οἶδα· ἀλλὰ σιωπῶ· σάξου, δίκη, οὐκ
V. 125 ἔτι χρηματίζεις. μεταβαίνω, καὶ τότε ἰουδαίζω. μᾶλλον δὲ
C ἑλληνίσαι συμφέρει, καὶ μὴ βενετίσαι, ὁ Θεὸς οἶδεν. — Οἱ 15
Βενέτοι· τὸ μισῶ, οὐ θέλω βλέπειν; καὶ ὁ φθόνος παρεν-
οχλεῖ μοι. — Οἱ Πράσινοι· ἀνασκαπῆ τὰ ὄστια τῶν θεω-
ροῦντων. — Καὶ κατῆλθον οὗτοι, καὶ ἔασαν τὸν βασιλέα καὶ
τοὺς Βενέτους θεωροῦντας. καὶ εὐθὺς συνέβη γενέσθαι ὑπὸ
τινων μαγιστρῶν πρόφασιν δημοτικῆς ταραχῆς τρόπῳ τοιῷ- 20

6. ἀντιβάλλαι A e. 9. εἶ] ἡ A. ἐρημίτης A, ἐρημίτης vulg.
11. θεοχόλωτοι A. 14. ἰουδαίζεις A e. 16. fort. ὁ μισῶ.
20. μαγιστρῶν A.

quis interfecit, o imperator? — Mandator. vos eum occidistis. —
Prasini. Epagathi filium quis interfecit, o imperator? — Mandator. vos
etiam istum occidistis: et Venetos crimine implicatis. — Prasini. etiam
nunc, etiam nunc, domine deus miserere. vis veritatis inferitur. deum
mundi res omnes moderari asserentibus opponerem me quam libenter.
quae haec calamitas? — Mandator. non est deus malorum auctor.
— Prasini. malorum intentator deus non est? ecquis me per ne-
fas opprimit? si philosophus extat, vel eremita, cedo utriusque discrim-
men? — Mandator. blasphemi, deo infensi, quando demum cessabitis?
— Prasini. si maiestati tuae ita fiat satis, etiam invitus annuo, ter
auguste. cuncta mihi nota, cuncta mihi nota: at silentium mihi. vale
iustitia, nulla sunt deinceps tua sancita. desertorem ago, et ad Iudaeo-
rum partes migro: imo gentilem potius fieri, quam a Venetis stare
conducit: novit deus. — Veneti. quod exhorreo, etiam conspiciere
fugio: en tamen ut invidia mihi molestiam exhibet ingentem. — Prasini.
effodiantur spectatorum ossa. — quo semel dicto Prasini discesse-
runt, imperatore ac Venetis in circo spectantibus relictis. confestim
vero popularis tumultus praetextum a quibusdam magistris dari im-

δε. κρατήσας δ' ἑπαρχος τρεῖς δημότας τῶν ἀτακτούντων, ἐφοῦρκισεν αὐτούς. καὶ ὁ μὲν εἷς πάραντα ἀπέθανεν· οἱ δὲ δύο ἔπεσαν ἐκ τῆς φούρκας. πάλιν ἐκρεμάσθησαν, καὶ πάλιν ἔπεσαν. τούτους οὖν ἑωρακῶς ὁ ἑστώς ὄχλος ἔκραξεν· D
 5 τούτους τῇ ἐκκλησίᾳ. ἀκηκούτες οὖν οἱ μοναχοὶ τοῦ ἁγίου Κωνωνος ἤρπασαν αὐτούς ἐν ἀκατίῳ καὶ ἐπέρασαν εἰς τὸν ἅγιον Λαυρέντιον, διότι προνόμια εἶχεν τοῦ μηδένα ἐκβλή-
 σκεσθαι τοῦ ναοῦ, ἕως οὗ πάθῃ τὸ ἱκανόν. ἀκούσας δ' ὁ ἑπαρ-
 10 χος ἔπεμψε στρατιώτας τοῦ φυλάττειν αὐτούς, καὶ γνόντες οἱ
 σιῆσαι ἐκ τοῦ ἁγίου Λαυρεντίου τοὺς φυλάσσοντας στρατιώ-
 τας, καὶ ἀποκρίσεως οὐκ ἔτυχον παρ' αὐτοῦ· καὶ θυμωθέν-
 15 τες ἔβαλον πῦρ εἰς τὸ πραιτώριον, καὶ ἐκάησαν οἱ ἔμβολοι P. 157
 ἀπὸ τῆς καμάρας τοῦ φόρου ἕως τῆς Χαλκῆς, τὰ τε ἀργυρο-
 15 πρατεῖα, καὶ τὰ Λαύσου πάντα πυρὶ ἀνήλωσαν, καὶ τοὺς
 ἐμπίπτοντας αὐτοῖς στρατιώτας κατέσφαξαν ἀφειδῶς. καὶ
 εἰσερχόμενοι ἐν τοῖς οἴκοις διήρπαζον τὰς ὑποστάσεις, καὶ
 ἐνεπύρισαν τὴν εἴσοδον τοῦ παλατίου τὴν χαλκίστεγον, καὶ
 τῶν Προτικτόρων καὶ τὸ ἔννατον τοῦ Ἀγνουστέως. καὶ κα-

1. ἑπαρχος A, ἑπαρχος vulg. 3. ἔπεσον A utrobique. 6.
 ἐπέρασαν εἰς A, ἐπέρασαν αὐτούς εἰς vulg. 8. δ' ὁ ἑπαρχος
 A, οὖν ὁ ὑπ. vulg. 9. τοῦ φυλάσσειν αὐτούς add. ex A. 11.
 ἐκ add. ex A. 15. ἀνήλωσαν A b, ἀνηλώθησαν vulg. 19.
 τῶν Προτικτόρων A, Προτικτικτόρων vulg.

hunc modum contigit. apprehensos ex aurigantium factionibus tres seditiosos suspendio praefectus damnavit. eorum quidem unus vitam amisit extemplo: alii duo e patibulo ceciderunt. iterum suspensi, ceciderunt iterum. his inspectis, populus astans exclamavit: ad ecclesiam ducite. audito clamore, sancti Cononis monachi poenarios lembo sustulerunt, et ad sancti Laurentii traiectos deportaverunt, quod eo gauderet privilegio ecclesia, nullum ex ea eiiciendum, donec factum fuisset satis. ea re accepta, misit praefectus milites ad eos custodiendos; eos vero missos cum rescivissent populares factiones, ad Praetorium convenerunt, milites ad custodiam destinatos a sancti Laurentii templo amoveri a praefecto postulaturae: responsum vero nullum ab eo acceperunt. inde furore succensae factiones ignem Praetorio submiserunt; a fori camera ad usque Chalces terminos incendunt cuncta, argentariorum officinas, Lausique aedificia omnia flammis consumpserunt, et obvios quosque milites, nulli venia concessa, occiderunt: domos quoque penetrantes bona diripuerunt cuncta, palatii aditum aere tectum, Protectorum stationem, et Augustei ennatum

τῆλθεν ὁ δῆμος εἰς τὸν Ἰουλιανοῦ τῆς Σοφίας λεγόμενον λιμένα εἰς τὸν οἶκον Προβου ζητοῦντες ὄπλα, καὶ κράζοντες ἄλλον βασιλέα τῇ πόλει, καὶ ἔβαλον πῦρ εἰς τὰ Προβου· καὶ κατηνέχθη ὁ οἶκος. καὶ ἦλθον, καὶ ἔκαυσαν τὸν βαλανεῖον Β τοῦ Ἀλεξάνδρου, καὶ τὸν ξενῶνα τοῦ Σαμψῶν τὸν μέγαν, καὶ 5 ἀπόλοντο οἱ ἄρρωστοι, καὶ τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν σὺν τοῖς ἀμφοτέροις κίουσιν· καὶ πᾶσα ἐκ τετραέντου κατηνέχθη. ὁ δὲ βασιλεὺς φοβηθεὶς ἠθέλησε βαλεῖν εἰς δρόμωνα τὰ χρήματα, καὶ ἐξελεθεῖν ἐπὶ τὴν Θράκην, ἕως Ἡρακλείας, καταλείψας φυλάττειν τὸ παλάτιον τὸν στρατηλάτην Μούνδον μετὰ τοῦ 10 υἱοῦ αὐτοῦ καὶ τρισχιλίων ἀνδρῶν καὶ Κωνσταντιόλου, καὶ τοῖς κουβικουλαρίοις. οἱ, δὲ δῆμοι τοὺς νεκροὺς σύραντες ἔβαλον εἰς τὴν θάλασσαν, φονεύσαντες καὶ γυναῖκας πολλὰς. φήμης δὲ γενομένης, ὅτι ὁ βασιλεὺς λαβὼν τὴν αὐγούστην ἐξῆλθεν ἐν τῇ Θράκῃ, ἀνηγόρευσαν βασιλέα Ὑπάτιον τὸν πα- 15 τρῖκιον, καὶ καθεζόμενος ἐν τῷ ἰππικῷ εὐφημεῖτο ὑπὸ τῶν δῆμων. καὶ ἤκουσεν τὰς ὑβριστικὰς φωνὰς τὰς πρὸς Ἰουστινιανὸν τὸν βασιλέα. ἦλθον δὲ καὶ ἀπὸ Φλαβιανῶν νεώτεροι Πράσινοι διακόσιοι λωρικότοι, ὑπολαμβάνοντες ἀνοῖξαι τὸ παλάτιον καὶ εἰσαγαγεῖν τὸν Ὑπάτιον. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀκού- 20

1. λεγόμενον] λέγω A. 5. τοῦ Σαμψῶν A, τὸν Σαμψῶ vulg.
 12. τῶν κουβικουλαρίων scribi oportebat. 15. ἀνηγόρευσαν A, καὶ ἀν. vulg. 19. λωρικότοι A, λουρικότοι vulg. ἀνοῖξαι A, καὶ ἀν. vulg.

omne igne depopulati sunt. exinde dilapsa populi factio ad Iuliani aedes (Sophiae portus is dicitur) convenit, tum ad Probi, arma, aiebat, repertura, contendit: et in urbe imperatorem alium inclamans Probi domum incendit, quae mox in ruinam acta. pergens vero ulterius in Alexandri balneum flammam ultrices intulit, magnum Sampsonis hospitium, aegris etiam misere consumptis, devastavit, magnam quoque ecclesiam cum utriusque partis columnis: tota vero quadripartito in ruinam concidit. his imperator territus, pecuniam omnem in dromonem congerere, et Mundo militiae magistro, et eius filio, et millibus hominum tribus, nec non Constantiolo et cubiculariis ad palatii custodiam relictis, in Thraciam Heracleam usque secedere meditabatur. factiones porro cadavera (erant etiam illa plurimarum ab eis occisarum mulierum) per urbem raptantes in mare proiecerunt. at cum rumor sparsus esset imperatorem abducta secum augusta in Thraciam profugisse, Hypatium patricium imperatorem salutaverunt: mox sedens in circo populi factionum faustas voces excepit, et contumeliosarum in Iustinianum coniectarum extitit auditor. convola- runt insuper a Flavianis iuniores Prasini ducenti loricati, qui pala-

σας τὰ παρὰ τοῦ δήμου καὶ Ὑπατίου τολμηθέντα, εἰσῆλθεν ἐν τῷ παλατίῳ, καὶ ἀνῆλθεν εἰς τὰ λεγόμενα Πούλιπτα, ὅπισθεν τοῦ καθίσματος τοῦ ἵπποδρομίου, εἰς τὸν τρίκλινον τὸν ἔχοντα χαλκᾶς θύρας, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ Μοῦνδον καὶ Κωνσταντίολον καὶ Βελισάριον καὶ ἄλλους συγκλητικούς, καὶ ἐνόπλων στρατιωτῶν βοήθειαν καὶ κουβικουλαρίου καὶ σπαθα-
 5 ρίους. ἐξελθὼν δὲ Ναρσῆς ὁ κουβικουλάριος, ὑπέσφρην τι-
 10 νας ἐκ τοῦ Βενέτου μέρους, ῥογεύσας χρήματα· καὶ ἤρξαντο κρᾶζειν· Ἰουστινιανὸν αὐγουστε, τοῦ βίβας. κύριε σῶσον
 15 Ἰουστινιανὸν τὸν βασιλέα, καὶ Θεοδώραν τὴν αὐγοῦσταν. τότε διχονοῆσαν τὸ πλῆθος, ὥρμησαν κατ' ἀλλήλων. καὶ ἐξε-
 λθόντες οἱ τοῦ παλατίου μετὰ τῆς αὐτῆς βοήθειας, ἀπέσχισάν
 τινας αὐτῶν ἀπὸ τοῦ δήμου, καὶ ὥρμησαν εἰς τὸ ἵπποδρόμιον.
 15 καὶ ὁ μὲν Ναρσῆς διὰ τῶν θυρῶν, ὁ δὲ υἱὸς Μοῦνδου διὰ τῆς
 20 σφενδόνης, ἄλλοι δὲ διὰ τοῦ μονοπάτου τοῦ καθίσματος εἰς τὸ
 πέλαμα, καὶ ἤρξαντο κόπτειν τοὺς δῆμους, οἱ μὲν τοξεύοντες, οἱ P. 158
 δὲ κατασφάζοντες, ὥστε μηδένα τῶν πολιτῶν ἢ Βενέτων ἢ
 Πρασίγων εὐρεθέντων ἐν τῷ ἵπικῳ σωθῆναι. ὁ δὲ Βελισά-
 ριος εἰσδραμὼν ἐπὶ τὸ κάθισμα τοῦ βασιλέως μετὰ σπαθα-
 20 ρίων συλλαβόμενος Ὑπάτιον προσήγαγεν τῷ βασιλεῖ, καὶ ἀπέ-

3. ἵπποδρομεῖον A h. l. et infra. 4. χαλκᾶς A e, τὰς χ. vulg.
 7. ὑπέσφρην A, ἐπέσφ. vulg. 17. ἢ Βενέτων A, ἢ τῶν B. vulg.

tium reserare, et Hypatium introducere in animo habebant. imperator, intellectis factionis et Hypatii temerariis conatibus, ingressus palatium Mundo, Constantiolo, Belisario aliisque senatorii ordinis viris, nec non armatorum militum praesidio cubiculariisque et spathariis secum ductis, locum Pulpita dictum pone circi thronum ad triclinium, portis aeneis insigne, occupat. egressus vero Narses cubicularius, pecuniarum largitione quosdam ex Veneta factione ad partes suas traxit, qui vociferari coeperunt: Iustiniane auguste, tu vincas. domine, serva Iustinianum imperatorem et Theodoram augustam. tum factiones in discordiam adductae in invicem fecerunt impetum: at qui palatium tenebant cum praesidiariis erumpentes, factionis desertores ad se nonnullos adiunxerunt, et una simul irruerunt in circum. et Narses quidem ostiis anterioribus, Mundi filius iis quae ad metam, alii per semitam, qua tendit imperator ad proprium sedile in arenae solum delati, factiosos, hi quidem sagittis, alii gladiis confodere et concidere coeperunt: adeo ut nullus ex Venetis aut Prasinis civis, qui tunc in circo repertus, incolumis evaserit. Belisarius ad imperatoris sedile una cum spathariis evolans raptum Hypatium duxit ad imperatorem, qui illico custodiae traditus. caesorum ea die numerata sunt

Θετο αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ. ἀπέθανον δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
χιλιῶδες τριάκοντα πέντε ἀνδρῶν. καὶ οὐκ ἔτι ἐφαίνετο δη-
μότης πώποτε· ἀλλ' ἐγένετο ἡσυχία τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. τῇ δὲ
ἐπαύριον ἐσφάγησαν Ὑπάτιος καὶ Πομπήσιος ὁ ἀδελφὸς αὐ-
τοῦ· καὶ ἐρρίφη τὰ σώματα αὐτῶν ἐν τῇ θαλάσῃ· καὶ 5
Βῆδμημεύθησαν οἱ οἴκοι αὐτῶν, μετὰ καὶ ἄλλων ἢ πατρικίων
καὶ ἰλλουστρίων καὶ ὑπατικῶν δημευθέντων, ὡς συνδρόμων
Ὑπατίου. καὶ ἐγένετο φόβος μέγας, καὶ ἡσύχασεν ἡ πόλις,
καὶ οὐκ ἤχθη ἵππικὸν ἐπὶ ἰκανὸν χρόνον.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ ἀστέρων γέγονε δρόμος πολὺς ἀπὸ 10
ἐσπέρας ἕως αὔγους· ὥστε πάντας ἐκπλήττεσθαι καὶ λέ-
γειν, ὅτι οἱ ἀστέρες πίπτουσιν, καὶ οὐκ οἶδαμὲν ποτε τοιοῦτο
Ἐπράγμα.

A.M. 6025 Ῥώμης ἐπισκόπου Ἰωάννου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Θεοδώρα ἡ εὐσεβεστάτη αὐγοῦστα ἐξῆλ- 15
θεν εἰς τὰ θερμῶ τῶν Πυθίων τοῦ θερμίσαι· καὶ συνεξῆλ-
θον αὐτῇ, ὃ τε πατρικίος Μηνᾶς ὁ ἐπαρχος καὶ ὁ πατρικίος
Ἡλίας ὁ κόμης τῶν λαργιτιόνων, καὶ ἄλλοι πατρικίοι, καὶ οἱ
κουβικουλάριοι καὶ σατράπαι, χιλιῶδες τέσσαρες· καὶ πολ-
λὰ ἐχαρίσατο ταῖς ἐκκλησίαις καὶ πτωχείοις καὶ τοῖς μονα- 20
στηρίοις.

5. τὰ add. ex A. 16. τοῦ om. A. συνεξῆλθον A, συνῆλ-
θον vulg. 18. λαργιτιόνων A a, λαργιτιανῶν vulg. 20.
πτωχοῖς A.

ad triginta quinque millia: nec ullus qui factioni cuiquam esset ad-
dictus occurrit ullibi: quin immo cuncta summa tranquillitate sunt
composita. sequenti luce Hypatius et Pompeius eius frater necati, et
eorum cadavera in mare proiecta, aedesque illorum publicatae, una
cum aliorum patriciorum 18 et illustrium et consularium, quorum
facultates imperatoris aerario addictae, quod se Hypatii fautores et
auxiliarios praebuissent. magnus exinde terror animos omnium in-
cessit, urbs tumultuari destitit, nec non nisi longo post spatio circen-
ses editi sunt ludi.

Hoc eodem anno a vespere ad crepusculum matutinum astrorum
concurus ingens visus est, adeo ut omnes metu exanimati exclama-
rent: cadunt e caelo stellae, nec unquam rem monstro tam proximam
conspeximus.

A. C. 525 Romae episcopi Ioannis annus primus.

Hoc anno Theodora piissima augusta ad calidas Pythiorum aquas,
quibus corpus foveret ac reficeret, profecta est: viae socios dederunt
se patricius Menas praefectus, patricius Elias largitionum comes, et
alii patricii, nec non cubicularii et optimates ad quatuor millia. in-
gentem porro pecuniarum vim in ecclesias, pauperum hospitia et mo-
nasteria distribuit.

Τούτη τῷ ἔτει Πρίσκος ὁ ὑπατος ἀπὸ νοταρίων τοῦ Α.Μ. 6026 βασιλέως ἀγανακτηθεὶς ἀπὸ Θεοδώρας τῆς βασιλείσσης ἐδη-^Dμειθῆ, καὶ διάκονος Κυζίκου ἐχειροτονήθη, κελεύσαντος τοῦ βασιλέως.

5 Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει γέγονασιν Οὐανδαλικοὶ πόλεμοι, καὶ παρέλαβεν Βελισάριος τὴν Ἀφρικὴν. οἱ γὰρ Οὐανδήλοι, καθὼς ἐν τοῖς ἄνω χρόνοις εἴρηται, ἐπὶ Ἀρκαδίου βασιλέως καὶ Ὀνωρίου τὴν Σπανίαν καταλαβόντες μετὰ Γογδιγίσκλου τοῦ Ρ. 159 ῥηγὸς αὐτῶν ἐκ ταύτης ἐπὶ Λιβύην περάσαντες, ταύτην κα-
10 τέσχον. τοῦ δὲ Γογδιγίσκλου τελευτήσαντος, Γόγδαρις καὶ Γι- V. 127 ζέριχος οἱ τούτου υἱοὶ τὴν τούτου ἀρχὴν διεδέξαντο. Γόγδα-
ρις δὲ ἕξ ἀνθρώπων γενόμενος, Γιζέριχος βασιλεὺς Οὐανδή-
λων ἀναδείκνυται, καὶ πόλιν Καρθαγένναν βασιλεύσας ἔτη
15 ριχος ὁ υἱὸς αὐτοῦ τὴν βασιλείαν διεδέξατο, πολλὰ κακὰ τοῖς
ἐν Λιβύῃ Χριστιανοῖς ἐνδειξάμενος, καὶ ἀρειανίζειν βιασάμε-
νος· καὶ πολλοὺς ἐφόρευσεν, καὶ ἐγλωσσοτόμησεν ἀπὸ τῆς
φάρυγγος· οὐ καὶ τοῦ Θεοῦ χάριτι ὕστερον ἐλάλουν. τούτων Β
καταφρονήσαντες ἐπολέμησαν οἱ Μανρούσιοι, καὶ πολλὰ κακὰ
20 εἰς Οὐανδήλους εἰργάσαντο. ὁκτώ δὲ ἔτη βασιλεύσας τελευτᾷ,

2. βασιλίσσης] δεσποίνης α. 6. οἱ γὰρ om. Α. καθὼς
ἀνωτέρω εἴρηται α. 8. Γογδιγίσκλου Α passim, Γογδικίσκλου
vulg. 11. τὴν τούτου ἀρχὴν Α, τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ vulg. 12.
Οὐανδήλους Α. 16. βαζόμενος Α. 18. οὐ καὶ Α, οὐ δὲ
vulg. 19. καὶ add. ex Α. 20. εἰργάσαντο — — — ὑπὸ
Οὐανδήλους om. Α f.

Hoc anno Priscus ex imperatoris notario consul designatus, mota A. C. 526 per eum imperatricis indignatione, bonis omnibus mulctatus est, et imperatoris iussu Cyzicenaee ecclesiae diaconus ordinatus.

Hoc etiam anno Vandalicae expeditiones susceptae, et Africa demum a Belisario recepta. Vandali quippe, prout annis superioribus manifestatum, Hispania sub Arcadio et Honorio imperatoribus occupata, ex ea postmodum una cum Gondigiselo rege in Libyam traiecipientes, eam tenere provinciam. Gondigiselo autem defuncto, Gogdaris et Gizerichus eius filii in principatu successerunt. Gogdari autem sublato, Vandalorum rex Gizerichus declaratur et Carthagine civitate sub iugum missa, Romaque pariter capta, triginta et novem annis regnavit. eum fatis raptum Honorichus filius exepit in regno, multaque deinceps mala Christianis, ab eo in Arianas partes per Libyam transire coactis, intulit, plurimosque tum caedibus, tum linguis ex imo guttore abscissis, vexavit, qui divina tamen opitulante gratia loquendi facultatem postea receperunt. Maurusii porro Vandalorum despecta

ἀπολέσας Νουμδίαν καὶ Αὐράσιον ὄρος, οἱ οὐκ ἔτι ὑπὸ
 Οὐανδήλους ἐγένοντο. Γονδαβοῦν δὲ ὁ Γεήσωνος υἱός, υἱοῦ
 Γιζερίχου τὴν ἀρχὴν διεδέξατο, μείζονα κακὰ τοῖς Χριστια-
 νοῖς ἐνδειξάμενος· ἐτελευτήσεν βασιλεύσας ἔτη ιβ'. τούτου
 C τὴν ἀρχὴν διεδέξατο Τρασαμοῦνδος, ἀνὴρ εὐείδης καὶ συνε- 5
 τὸς καὶ μεγαλόψυχος. οὗτος τοὺς Χριστιανοὺς ἐβιάζετο με-
 ταβαλέσθαι τὴν πατριάν δόξαν, οὐκ αἰκίζόμενος, τοὺς δὲ
 ἀπειθοῦντας ἀποστρεφόμενος. τελευτησάσης δὲ τῆς γυναικὸς
 αὐτοῦ ἀτέκνου βουλευέται ἄριστα, καὶ πέμψας πρὸς Θευδέ-
 ριχον βασιλέα Γότθων εἰς Σπανίαν, ἤτει τὴν τούτου ἀδελφὴν 10
 λαβεῖν πρὸς γάμον Ἀμαλαφρίδαν χήραν οὖσαν. ὁ δὲ τὴν
 ἀδελφὴν δέδωκεν αὐτῷ εἰς γυναῖκα καὶ Γότθων δοκίμων δισ-
 χιλίους ἐν τάξει δορυφόρων σὺν ἄλλαις πέντε χιλιάσιν ἀν-
 δρῶν μαχίμων πρὸς ὑπουργίαν τούτων. ἐδωρήσατο δὲ τὴν
 ἀδελφὴν Θευδέριχος καὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ ἀκρωτηρίων ἐν τῷ 15
 D καλούμενον Λύσιον· καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἔδοξεν ὁ Τρασαμοῦνδος
 πάντων τῶν ἐν Λιβύῃ βασιλευσάντων κρείσσων τε καὶ δυνα-
 τώτατος· ἐγένετο δὲ καὶ φίλος τοῦ βασιλέως Ἀναστασίου.

2. Γονδάβου A. 5. Τρασαμοῦνδος A, Τρισ. vulg. 7.
 τοὺς δὲ ἀπ. ἀποστρ. om. A. 11. Ἀμαλαφρίδαν A, Μαλαφρι-
 δάν vulg. 12. αὐτῷ add. ex A. 13. χιλίους A. 14.
 τούτῳ A. τὴν ἀδελφὴν A b, τῇ ἀδελφῇ vulg. 16. Lily-
 baenum esse videtur.

potentia susceptoque adversus eos bello, plurimarum cladum illis
 extiterunt auctores. Honorichus amissa Numidia et Aburudio monte,
 quorum dominium penes Vandalos nondum adhuc erat, exactis in re-
 gno annis octo, diem extremum obiit. Gondabunus autem Geesonis
 filius, Gizerichi nepos, avitum regnum adiit, et ingentioribus in Chri-
 stianos exercitiis suppliciiis, vita functus est post annum regni duode-
 cimium. imperii factus est haeres Trasimundus, vir forma, prudentia,
 et animi magnitudine praestans. hic Christianos paternam religionem
 deserere et immutare cogebat; verum non irrogatis in eos poenis: at
 eos tantummodo aversatus, quos dictis non obsequentes comperisset.
 coninge vero, nulla edita prole, ex hac vita migrante, optimum init
 consilium: et ad Theuderichum Gotthorum regem in Hispaniam missa
 legatione, sororem eius Amalaphridam viduam in coniugium sibi lo-
 cari postulat. ille sororem nuptum tradit, et bis mille insuper Got-
 thos lectissimos, qui satellitum ordinem apud ipsum implerent, cum
 aliis hominum bellicosorum millibus quinque, qui priorum adiutores
 atque ministri forent. ad haec sororis nomine ex Siciliae promonto-
 riis unum, cui Lysium nomen, dono contulit: ex quo Trasimundus
 omnium, qui hactenus Libyae regnum tenerant, ditissimus et poten-

ἐκράτησε δὲ τῆς βασιλείας ἔτη κζ'. τούτου δὲ τελευτήσαντος, Ἰλδερίχου ὁ Ὀνωρίχου τοῦ Γιζεριχου παίδος ἐβασίλευσεν ἀνὴρ πρῶτος καὶ ἀγαθός, καὶ οὐδὲ Χριστιανοῖς χαλεπὸς ἐγεγόνει· τὰ δὲ εἰς πόλεμον μαλακός τε λίαν, καὶ οὐδὲ ἀκούσαι ἤθελεν 5 τοῦτο τὸ πρᾶγμα. Ἄμερ δὲ ὁ τούτου ἀδελφιδούς, ἀνὴρ ἀγαθός τὰ πολέμια, ἐστρατήγει Οὐανδήλων, ὃν δὴ καὶ Ἀχιλλέα ἐκάλουν. Ἰλδερίχου δὲ φίλος ἦν τοῦ Ἰουστινιανοῦ πρὸ τοῦ P. 160 βασιλεῦσαι αὐτὸν ἐπὶ Ἰουστίνου τοῦ θείου αὐτοῦ, καὶ πολλὰ χρήματι πρὸς αὐτὸν ἐπεμπέ τε καὶ ἐδέχετο παρ' αὐτοῦ τὴν 10 φιλίαν κρατύων· ἦν δὲ τις τούτου συγγενῆς ἐκ τοῦ γένους Γιζεριχου, Γελίμερ ὀνόματι, ἀνὴρ δεινός καὶ κακοήθης, καὶ πρᾶγμασι νεωτέρους καὶ χρήμασιν ἄλλοτριούς ἐπιτίθεσθαι ἐπιστάμενος. οὗτος τυραννήσας κατὰ τοῦ ἰδίου δεσπότου Ἰλδερίχου ἐπιαστίαν βασιλεύσαντος, τοῦτον κρατήσας, εἰς φυ- 15 λακὴν ἀπέθετο σὺν τῇ γυναικὶ Ἀμαλαφριδῇ, καὶ τοὺς Γότθους διέφθειρεν ἅπαντας, καὶ Ἄμερα καὶ τὸν αὐτοῦ ἀδελφὸν Εὐαγέτην ἐν φυλακῇ ἔσχεν. ἐπαρθείς δὲ τῇ τυραννίδι, οὐκ ἠδύνατο ἐν τῇ καθεστῶτι βιοτεύειν. γράφει τοίνυν πρὸς

5. Ἄμερ] sic scripsi pro vulg. Ἄμεργουός ex proxime seqq. et ex Procopio. ἀδελφός A. 6. καὶ add. ex A. 9. τὴν add. ex A. 11. δεινός A, κακός vulg. 14. βασιλεύσαντος A, βασιλεύσαντα vulg. 17. Εὐαγέτην A, Εὐγέτην vulg. h. l. et infra.

tissimus evasit. hic Anastasio imperatori foederibus et amicitia coniunctus fuit, et regnum annis viginti septem administravit. eo deinde mortuo, Ilderichus filius Honorichi et Gizerichi nepos regni suscepit munus, vir supra reliquos mansuetudine et clementia conspicuus, qui nec in Christianos carnificinam aut animi severitatem ullam ostendit; at circa res bellicas mollis admodum et deiectus, adeo ut nec belli vocem audire sustineret. Amer autem eius consobrinus, vir bonus ac praestans, res bellicas omnes apud Vandalos administrabat, quem ea de causa nuncupabant Achillem. porro Ilderichus amicus fuit Iustiniano, cum privatus adhuc sub Iustino avunculo mereretur, et amicitiae ad invicem confirmandae missis et acceptis muneribus plurimis sese frequentius provocabant. fuit autem ex Gizerichi genere quidam originem ducens, cui Gelimer nomen, vir nequam et pravis moribus instructus, rerum innovandarum studiosus, et facultatibus alienis inhiare solitus. hic adversus Ilderichum septennio iam regno potitum ac proprium suum dominum tyrannide excitata, rege capto et in carcerem cum uxore Amalaphrida coniecto, Gotthos omnes interfecit, et Amerem et fratrem eius Euagetem sub custodia servavit. caeterum nova tyrannide elatus non potuit praesenti rerum statu contentus

Theophanes.

βασιλέα Ἰουστινιανὸν ἀπολογούμενος, ὡς αὐτῇ ἡ βασιλεία
 V. 128 ἐννόμως προσῆκεν, Ἰλδερίχου μὴ ἰσχύοντος αὐτὴν διοικῆσαι.
 ταῦτα δὲ Ἰουστινιανὸς μαθὼν, ἔγραψεν πρὸς αὐτόν, ὡς οὐ
 καταδέξεται ταύτην τὴν τυραννίδα. αὐτὸς δὲ μὴ προσχὼν
 τοῖς γεγραμμένοις, τὸν τε Ἄμερα ἐξετύφλωσεν, τὸν τε Ἰλδέ- 5
 C ριχον σὺν Εὐαγέτει ἐν μείζονι φυλακῇ ἀπέκλεισεν. ταῦτα
 μαθὼν Ἰουστινιανὸς κατὰ Λιβύης ἐστράτευσεν, καταλύσας τὸν
 Μηδικὸν πόλεμον, καὶ μεταπεμψάμενος Βελισάριον ἐκ τῆς
 ἐρίας, ἐβουλεύετο περὶ τούτου. ἡ δὲ σύγκλητος ἐδυσχέραιεν
 ἀναμιμνήσκουσα τοῦ τε Λέοντος τοῦ βασιλέως στόλον τὸν κατὰ 10
 Οὐανδήλων στρατεύσαντα σὺν τῷ Βασιλίσκῳ καὶ ἀπολωλό-
 τα, ὅσοι τε στρατιῶται ἀπέθανον, καὶ ὅσα χρήματα ἀηλώ-
 θησαν· δεδιότες δὲ τοῦ κινδύνου τὸ μέγεθος, μὴ αὐτὸν στρα-
 τηγὸν ταύτης τῆς στρατείας ἐκλέξοιτο ὁ βασιλεύς. παρελθὼν
 δὲ Ἰωάννης πατριῆς εἰς τὸ μέσον ἔλεξε τάδε· ἡμεῖς μὲν, 15
 D ὧ δέσποτα, τοῖς σοῖς προστάγμασι πειθόμεθα, καὶ οὐκ ἀντι-
 τείνομεν. ἀλλὰ δίκαιόν ἐστι λογίσασθαι σε τὸ τε τῆς ὁδοῦ
 μῆκος καὶ τὰ τῆς θαλάσσης πελάγη, καὶ τὸ διὰ ξηρᾶς ἑκατὸν
 τεσσαράκοντα ἡμερῶν ὁδοῦ διάστημα ἔχον, καὶ τῆς νίκης τὸ

1. ὡς A, πῶς vulg. 2. αὐτὴν A, ταύτην vulg. 8. προκα-
 λεσάμενος B a. 14. στρατείας ἐκλέξοιτο A, στρατιᾶς ἐξελέ-
 ξοιτο vulg. 16. ἀντιτείνομεν A, ἀγατείνομεν vulg. 19.
 ὁμοῦ A.

diutius vivere. quamobrem defensionem pro se ad imperatorem Iu-
 stinianum scripsit, nimirum ad se regnum iure pertinere, cum Ilderichus ipsum administrare minime posset. ea de re certior factus Iustinianus Gelimero rescripsit, se istam eius tyrannidem nullatenus probare. at ille neglectis hiis responsis, Amerem excaecavit, Ilderichum vero et Euagetem diligentius custoditos in carcerem inclusit. quod ubi rescivit Iustinianus, continuo expeditionem in Libyam decrevit, bello, quod in Media tum gerebat, dirempto, et, revocato ex oriente Belisario, senatum ea de re consuluit. senatus rem difficilem et periculosam censuit, revocans in memoriam infelicissimam Leonis imperatoris adversus Vandalos navalem expeditionem, quantusque in ea Basiliaco duce militum numerus periisset, et quanta pecuniarum vis in ea frustra insumpta. quare perpensa periculi magnitudine, ne ipsum Belisarium navalis huius expeditionis ducem eligeret imperator, metuebant. Ioannes autem patricius in medium descendens orationem huiusmodi habuit. nos quidem, o domine, iussis tuis parebimus, neque ipsis obsistere consilium unquam fuit: aequum tamen est, immensam viae longitudinem, quanta nimirum maris spatia, et quam ma-

ἄδελον, καὶ τῆς ἥττης τὸ ἐπώδυνον, καὶ τῆς μεταμελείας τὸ ἀνόνητον. ἀποδῆξαμενος δὲ ὁ βασιλεὺς τὸν λόγον, τὴν εἰς τὸν πόλεμον προθυμίαν κατέπαυσεν. ἐπίσκοπος δέ τις τῆς ἑφίας τὸν βασιλέα ἀνεπτέρωσεν, λέγων ἐκ Θεοῦ ἐπισκῆψαι 5 αὐτῷ ὄναρ κελεύον αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα γενέσθαι, καὶ αἰτήσασθαι αὐτὸν τοὺς ἐν Λιβύῃ Χριστιανοὺς ῥύσασθαι ἐκ P. 161 τῶν τυραννῶν. καὶ γὰρ αὐτῷ συλλήψομαι, καὶ Λιβύης κύριον θήσομαι. ταῦτα ὁ βασιλεὺς ἀκούσας κατέχειν τὴν διάνακιν οὐκ ἔτι ἠδύνατο, ἀλλὰ τὴν τε στρατιάν καὶ τὰς ναῦς 10 ἐξώπλιζεν, ὅπλα τε καὶ σίτια ἤτομαζεν. καὶ Βελισάριον ἐμπαράσκειον ἐκέλευσεν εἶναι, ὡς ἐν Λιβύῃ στρατηγήσοντα. Πουδέντιος δὲ εὐθύς τυραννήσας, Τρίπολιν ἐκράτησεν, καὶ τῷ Ἰουστινιανῷ ἔγραψεν, πέμψας στρατὸν, καὶ ταύτην παραλαβεῖν. ὁμοίως καὶ Γόγδας ὁ Γότθος τυραννήσας κατὰ τοῦ 15 ἐδίου δεσπότου Γελίμερος, Σαρδινίαν τὴν νῆσον ἐκράτησεν, καὶ πρὸς Ἰουστινιανὸν ἔγραψεν, ὅπως πέμψη στρατὸν καὶ Β στρατηγόν, καὶ παραλάβῃ τὴν νῆσον. ὅς καὶ ἀπέστειλε Κύριλλον μετὰ τριακοσίων ἀνδρῶν πρὸς βοήθειαν αὐτοῦ. ὁ δὲ Γελίμερ ἀποστείλας τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μετὰ στόλου πολλοῦ

2. ἀνόνητον e, ἀνόητον a, ἀνώνητον vulg.

10. σίτια A, σίτια vulg.

quam terrestris itineris intervallum, quod per centum et quadraginta dies vix confici possit, praeterea quam sit incerta belli ineundi victoria, vinci autem quam miserum sit et luctuosum, et quam sera ac vana poenitentia tum fuerit, diligentius perpendere. imperator probata Ioannis sententia, ferventem illum ac propensum ad expeditionem suscipiendam animum sedavit. sed quidam orientis episcopus alas et animos iterum addidit imperatori, somnium sibi a deo immissum asserens, quo se ad imperatorem accedere, eumque ut Christianos, qui in Libya a tyrannidis opprimuntur, liberaret, exorare iuberetur: cum ipso enim militabo, et Libyae dominum constituam. his auditis proprium animi sensum continere non valuit imperator, quin immo exercitum navesque armis instruxit, et amplum commeatum paravit: Belisarium vero, ceneducis munere in Libya functurum, quantocius dispositum esse iussit. porro Pudentius tum rebellans Tripolim per tyrannidem occupavit, ac Iustiniano rescripsit, ut ad eam recipiendam exercitum mitteret. pariter Gogdas Gotthus tyrannide adversus Gelimerem dominum mota, Sardiniam insulam occupavit, deditque litteras ad Iustinianum, ut armato milite et duce missis, insulam recuperaret: imperator vero Cyrillum cum trecentis militibus, qui viro suppetias ferrent, summisit. verum Gelimer fratrem praemittens cum instructissima classe et le-

καὶ ἐπιλογῆς καὶ στρατοῦ τῶν Οὐανδῆλων, ταυτην παρέλαβεν, καὶ τὸν Γόγδα ἀνέλεν. Βελισάριος δὲ παρέλαβεν τὴν στρατιάν καὶ τὸν στόλον καὶ τοὺς ἄρχοντας, Σολομῶνά τε τὸν στρατηγόν, καὶ Δωρόθεον τὸν τῆς Ἀρμενίας καὶ Κυπριανόν καὶ Βαλεριανόν καὶ Μαρτίνον καὶ Ἀλφίαν καὶ Ἰωάννην 5 καὶ Μάρκελλον καὶ Κύριλλον, οὓς πρόσθεν ἐμνησθῆν, καὶ ἐτέρους πολλοὺς τῶν Θράκην οἰκούντων. εἶποντο δὲ αὐτοῖς Ἐλου-
 C ροι, ὧν Φαρῶς ἦρχεν, χίλιοι, καὶ Μασσαγέται ἰπποτοξόται, ὧν ἡγούντο Σισίννιος τε καὶ Βαλῦς. ναῦς δὲ ὑπῆρχον πεντακόσαιοι, ἀνὰ μυριάδας πέντε μεδίμων χωροῦσαι. ναῦται 10
 V. 129 δὲ τρισμύριοι Αἰγύπτιοι τε καὶ Ἴωνες καὶ Κίλικες. ἀρχηγός δὲ εἷς ἐπὶ ταῖς ναυσὶ Καλώννμος Ἀλεξανδρεύς. ἦσαν δὲ καὶ δρομίωνες διὰ ναυμαχίαν ἐνενήκοντα. στρατηγόν δὲ μοροκράτορα ἐφ' ἅπασιν Βελισάριον ὁ βασιλεὺς ἔστησεν. ὄρημητο δὲ ὁ Βελισάριος ἐκ Γερμανίας, ἣ Θρακῶν τε καὶ Ἰλλυ- 15 ρίων μεταξὺ κεῖται. συνεπεφέρετο δὲ μετ' αὐτοῦ καὶ Ἀντωνίαν, τὴν ἑαυτοῦ γαμετήν. ὁ δὲ Γελίμερ τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν Τζάτζονα σὺν ἑκατὸν εἴκοσι ναυσί, καὶ στρατὸν ἐκλελεγμένον ἐν Σάρδω τῇ νήσῳ κατὰ Γόγδα ἀπέστειλεν. ἑβδομον δὲ ἦν ἔτος Ἰουστινιανοῦ ὅτε ὁ Βελισάριος ἐν τῇ νήσῳ ἐστάλη. 20

3. στρατιάν A, στρατείαν vulg. Σολομῶνά τε A, Σολομῶν τε vulg. 7. τῶν Θράκην οἰκούντων A, τοὺς τὴν Θρ. οἰκούντας vulg. 10. μυριάδας A, μυριάδων vulg. 12. καλούμενος A, 16. καὶ Ἀντ. A, τὴν Ἀντ. vulg.

etissimo Vandalorum exercitu, insulam cepit, ipsumque Gogdam occidit. caeterum Belisarius exercitum classemque accepit cum praefectis, Solomone duce, Dorotheo, cui commissa erat Armenia, Cypriano, Valeriano, Martino, Alpha, Ioanne, Marcello et Cyrillo, cuius nuper mentionem habui, multisque aliis, qui Thraciam inhabitabant. ipsum vero mille Aeluri, Phara duce, sequuti sunt, et Massagetae equites sagittarii, quibus Sisinnius et Balas praefuere. naves autem fuerunt omnino quingentae, cunctae vero modiorum quinquaginta millia capiebant: nautae vero triginta millia numerati sunt Aegyptii, Iones et Cilices: unusque demum nautis per uas istas praefectus Calonymus Alexandrinus: et dromones ad praelia navalia nonaginta. Belisarium ducem omnium supremaque in alios omnes potestate instructum imperator constituit. Belisarius iste ex Germania regione Thraciam inter et Illyricos media traxit originem: et Antoninam coniugem secum duxit. porro Gelimer fratrem suum Tzatzonem cum navibus centum et viginti et milite lectissimo ad Sardiniam insulam contra Gogdam misit. septimus autem imperii Iustiniani erat annus, cum Belisarius ad insulam missus est. Procopius vero scriptor histo-

συνῆν δὲ αὐτῆ καὶ Προκόπιος ὁ συγγραφεύς. ὑπάραντες δὲ
 τῆς βασιλίδος πόλεως, ἦλθον ἐν Ἀβύδῳ. Βελισάριος δὲ
 ἐφρόντιζεν, ὅπως ὁ σύμπαρ στόλος ἅμα πλέοι, καὶ εἰς χωρίον
 τὸ αὐτὸ προσορμίζοιτο. καταλαβὼν δὲ τὴν Σικελίαν, ἀπέστει-
 5 λεν Προκόπιον τὸν συγγραφέα εἰς Συρακοῦσαν, εἰπὼς εὖροι
 τινὰς ὁδηγήσοντας αὐτὸν εἰς Λιβύην ἐκ τοῦ αἰφνιδίου προσ-
 ορμίσασθαι τῇ γῆ, καὶ τὸν λαὸν ἐξαγαγεῖν δεδιότα τὴν συμ-
 μαχίαν. αὐτὸς δὲ τὸν στόλον ἀράμενος εἰς Καύχανα τὸ χω- P. 162
 ρίον προσώρμισεν, διακοσίοις σταδίαις τῆς Συρακοῦσης ἀπέ-
 10 χον. Προκόπιος δὲ ἐν Συρακοῦσιν εἰσελθὼν, τροφὰς τε ὠνή-
 σατο παρὰ Ἀμυλασοῦνθης τῆς γυναικὸς Θεουδερίχου, μητρὸς
 δὲ Ἀταλαρίχου βασιλέως Ἰταλίας, φιλίαν πρὸς Ἰουστινιανὸν
 ἐχόντων· ἐπέτυχεν τε παραδόξως καὶ ἀνδρὸς, φίλου μὲν αὐ-
 τῷ ὑπάρχοντος ἐκ παιδός, πεπειραμένον δὲ τῆς Λιβύης τό-
 15 πων καὶ τῆς θαλάσσης, τρίτην * ἔχοντος ἡμέραν ἐκ Κυρρη-
 δόνης ἀφικόμενον, καὶ διεβεβαιοῦτο πᾶσαν ἀμεριμνίαν ἔχειν
 αὐτούς, καὶ μὴ ὑποπέυειν τινὰ κατ' αὐτῶν στρατεύεσθαι,
 ὥστε ἀπὸ τεσσάρων μονῶν τῆς θαλάσσης τὸν Γελίμερα ἀν- B
 λίζεσθαι. τοῦτον οὖν λαβὼν Προκόπιος εἰς Καύχανα πρὸς
 20 Βελισάριον ἀπήγαγεν. καὶ ταῦτα μαθὼν ὁ Βελισάριος τῇ

1. καὶ Προκ. A, ὁ Προ. vulg. 5. εἰπὼς A, εἰπω vulg. 8.
 Καύχανα A. 16. ἀφικόμενου A, ἀφικόμενος vulg.

riarum in ipsius comitatu tum erat. ab urbe igitur reliquarum regina
 solventes, Abydum appulerunt. porro curae maxime erat Belisario,
 ut classis tota simul vela faceret, et ad unum pariter portum accede-
 ret. cum ad Siciliam applicasset, Procopium scriptorem Syracusas
 destinavit quaesitum, si qua sorte viae ductores comperiret, qui clas-
 sem ex improvise ad Libycae terrae oras admoverent, quo militares
 suas copias regionis (etenim incolas hostibus auxilio fore verebatur)
 facilius ad solum educeret. interim ipse Cauchana, pagus is fuit du-
 centis stadiis a Syracusis remotus, tota classe mari delata appulit.
 Procopius Syracusas ingressus, ab Amalasanthe Theuderichi coninge,
 Athalarichi vero Italiae regis matre (erant hi duo cum Justiniano foede-
 dere coniuncti) cibos emit; et inopinato in virum a pueris amicitia
 sibi devinctum incidit, qui Libyae marisque loca cuncta frequentiori-
 bus experimentis habebat nota, qui tribus non amplius diebus Car-
 thagine discesserat. is profundam tranquillitatem Vandalos agere, nul-
 lam aciem adversus se instructam suspicari, ipsum Gelimerem qua-
 tuor a mari stationibus moram in praesenti facere asserebat. eum
 secum assumptum Cauchana ad Belisarium adduxit. Belisarius his
 auditis post tertium diem ad Libyae oras applicuit, ad locum, cui

τῆς Λιβύης ἀκτῆ τρίτατος προσώρμισεν εἰς χωρίον, ὃ Κεφα-
 λὴν Βράχους καλοῦσιν. ἀποβύντες δὲ τῶν νηῶν, χάρακά τε
 καὶ τάφρον βαθεῖαν ποιήσαντες, ἐστρατοπεδεύσαντο ἐν ἡμέρῃ
 μιᾷ, ἔνθα καὶ ὕδατος πολὺ τι χάσμα τῆς τάφρου ὀρυττόμε-
 νον ἢ γῆ ἀνῆκεν, τοῦ τόπου ἀνύδρου ὄντος, καὶ εἰς πᾶσαν 5
 χρεῖαν τοῖς τε ζώοις καὶ τῷ στρατῷ γέγονεν. τῇ δὲ ἐπιούσῃ
 ὁ λαὸς πρὸς πρᾶλθαν ἐχώρει. ὁ δὲ στρατηγὸς τούτους ἠμί-
 σατο, λέγων πρὸς αὐτοὺς τάδε· τὸ μὲν βιάζεσθαι καὶ τοῖς
 Ἰαλλοτρίοις σιτίζεσθαι ἄδικόν ἐστιν ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ μά-
 λιστα ἐν τοῖς κινδύνοις. ἐγὼ γὰρ ἐκείνῳ μόνον τὸ θαρρεῖν 10
 ἔχων εἰς τὴν γῆν ταύτην ὑμᾶς ἀπεβίβασα, ὅπως τῇ δικαιο-
 σύνη καὶ ἀγαθοεργίᾳ τὸν τε θεὸν θεραπεύσωμεν, καὶ τοὺς
 Λίβνας πρὸς ἡμᾶς ἐπισπασώμεθα. αὕτη δὲ ὑμῶν ἡ ἀκρά-
 τεια εἰς τούναντίον ἡμῖν μεταβήσεται, καὶ τοὺς Λίβνας συμ-
 μαχῆσαι τοῖς Οὐανδήλοις παρασκευάσει. ἀλλὰ πειθόμενοι 15
 τῷ ἐμῷ λόγῳ, ἀνούμενοι τὰς τροφὰς κομιζέσθε, καὶ μῆτε
 ἄδικοι δόξητε εἶναι, μῆτε τὴν φιλίαν τῶν Λιβύων εἰς ἔχθραν
 μεταβάλητε, καὶ τὸν θεὸν θεραπεύσητε. παύσασθε τοῖς Ἰα-
 λλοτρίοις ἐπιπηδῶντες, καὶ κέρδος ἀποσεύσασθε κινδύνων με-
 Ἰστον. ἀποστείλας τε Βελισάριος ἐπὶ Σύλλεκτον τὴν πόλιν 20

1. ἀκτῆ] ακτῆ vulg. προσώρμισεν A, προσώρμησεν vulg.
 4. τῆς τάφρου A, τοῦ τ. vulg. 8. τοὺς Ἰαλλοτρίους A. 10.
 ἐκείνου A. 13. ἀκρασία A. 14. συμμαχῆσαι A, συμμα-
 χεῖν vulg. 18. θεραπεύσητε] ἀναπαύσητε A f.

Caput Breve nomen. descensu e navibus facto, mox fossa profundo ducta, valloque circum excitato, uno solo die castra metati sunt. illic, dum agger effoditur, magnam aquae scaturiginem sponte tellus emisit, cum alioquin totus aquarum penuria locus laboraret: quae ad necessarios iumentorum totiusque exercitus usus sufficit. sequenti luce populum populatum processit. praefectus exercitus severius in eos animadvertens, verba demum huiusmodi habuit. violentia quidem uti, et alienis furto raptis vivere omni tempore nefas, quam maxime periculo imminente. ego vero hoc solo confusus ad terram istam vos exposui, ut iustitia et beneficentia divinum numen nobis demereamur, et Libyes ad nos alliciamus. haec autem vestra petulantia et vivendi licentia res in contrarium vertet, et Libyes Vandalis opem ferre compellet. verum consiliis praebete morem, pretio cibos comparate, ut neque fas et ius violare, neque Libyum affectum in hostiles animos convertere vel inflectere videamini. opem' itaque dei vobis ipsis conciliaturi, in aliena involare desistite, et lucrum scatenus undequaque periculis lubentes amovete. tum Belisarius ad Syllectum

στρατόν, ταύτην ἄπονητι παρέλαβεν. ἐν νυκτί γὰρ πρὸς αὐ-
 τὴν ἀφικόμενοι σὺν ταῖς εἰσιούσαις ἀμάξαις τῶν ἀγροίκων
 εἰσελθόντες, ταύτην ἔσχον. καὶ ἐπειδὴ ἡμέρα ἐγένετο, τὸν τε
 ἱερέα καὶ τοὺς ταύτῃ πρῶτους λαβόντες, πρὸς τὸν στρατηγὸν V. 130
 5 ἐπεμψαν. τῇ δὲ αὐτῇ ἡμέρᾳ καὶ ὁ τοῦ δημοσίου δρόμου
 ἐπιμελούμενος, ἠτύτομόλησεν παραδούς τοὺς δημοσίους ἔκτους.
 συνελήφθη δὲ καὶ ὁ τὰς βασιλικὰς ἀποκρίσεις ποιῶν βεριδά-
 ριος. Βελισάριος δὲ διακοσμήσας τὸ στρατεύμα ἐπὶ Καρχη-
 δόνα ἐβάδιζεν. Ἰωάννη δὲ τῷ Ἀρμενίῳ τριακοσίους ἐπιλέ-
 10 πτους παραδούς παρήγγειλεν παρακολουθεῖν τε αἰεὶ, καὶ τοῦ P. 163
 στρατεύματος μὴ πολὺ δίστασθαι. εἰς δὲ Σύλλεκτον τὴν πό-
 λιν ἀφικόμενος, ἀγαθότητι καὶ γλυκολογίᾳ τούτους ἀνεκτή-
 σατο, ὥστε τοὺς λοιποὺς καθ' ἕνα ἐν χώρᾳ οἰκίᾳ τὴν πο-
 ρεῖαν ποιήσασθαι, οὔτε ὑποχωρούντων, οὔτε κρυπτομένων,
 15 ἀλλὰ καὶ ἀγορὰν παρεχομένων, καὶ τὰ ἄλλα τοῖς στρατιώταις
 ὑπηρετούντων. ὀγδοήκοντα δὲ σταδίους ἀνύοντες ἡμέραν ἐκά-
 στην ἄχρι Καρχηδόνας διετέλεσαν. οὕτως δὲ διὰ τῆς Λε-
 πτης πόλεως καὶ Ἀδραμούτου εἰς Χρύσιν τὸ χωρίον ἀφί-
 20 ἔνθα ἦν καὶ βασιλεία τῶν Οὐανδήλων καὶ παραδείσοι κἄλλι- B

1. ταύτη A, ταύτης vulg. 11. διστάσαι A. 12. ἀφικόμε-
 νος A, ἀφικνούμενος vulg. 13. οἰκίαι A, ἰδίαι vulg. 14.
 ποιήσασθαι A e, ποιούντων vulg. 15. καθ' ἕκαστην A. 17.
 οὕτως A, αὐτοὶ vulg. 20. καὶ βασιλεία A, καὶ ἡ βασιλεία
 vulg. 20. τῶν Οὐανδήλων A, τοῦ Οὐανδήλου vulg.

urbem exercitu misso eam nullo labore comparavit. sub noctem enim ad eam profecti, rusticanorum curribus in eam ingredientibus admixti, occupaverunt. illucescente sole sacerdotem et caeteros civitatis primores captos ad praefectum miserunt. eodem die qui cursus publici curandi sustinebat provinciam, equis publicis traditis in partes Romanas transiit, et qui regia respousa ferebat veredarium, tum etiam captus est. tunc Belisarius copiis in ordinem dispositis, Carthaginem versus iter direxit. Iohanni vero Armenio trecentos lectissimos viros commendans, pone sequi, nec a se divertere, aut ab exercitu longius discedere praecepit: Syllectumque urbem profectus, innata sibi lenitate et suaviloquentia civium animos et aliorum pariter sibi devinxit, ut in castris velut in propria regione iter haberent, neque a militibus se subducendos aut occultandos putarent, quin immo commeatum praeberent, caeteraque omnia vitae necessaria subministrarent. stadia vero octoginta per singulos dies, quoad Carthaginem pervenerint, conficiebant: atque ita demum per Leptem et Adramutum civitates ad Clrasim pagum tercentum et octo stadiis Car-

στοι καὶ κρῆναι διειδέσταιται καὶ ὀπωρῶν παντοδαπῶν πλη-
 θος ἄπειρον ὥστε τῶν στρατιωτῶν ἕκαστος τὴν καλύβην ἐν
 δένδροις ὀπωρίμοις ἐπήξατο, καὶ τῶν καρπῶν ὠραίων ὄντων
 καὶ πάντων ἀπολαβόντων, αἰσθησις οὐ γέγονε ἐλαττομένης
 ταύτης. ὁ δὲ Γελίμερ ἀκούσας παρεῖναι τοὺς Ῥωμαίους, 5
 γράφει εἰς Καρχηδόνα πρὸς τὸν ἀδελφὸν Ἀματᾶν, Ἰλδέριχον
 μὲν καὶ ἄλλους ὄσους εἰς φυλακὴν ἔχει συγγενεῖς αὐτοῦ ἀπο-
 κτεῖναι, αὐτὸν δὲ καὶ τοὺς Οὐανδήλους, καὶ εἴ τι ἄλλο μά-
 χιμον ἐν τῇ πόλει ἦν, ἐξοπλίσει πρὸς πόλεμον. ὁ δὲ Ἀμα-
 10 τᾶς τὰ κελευσθέντα αὐτῷ ἐποίησεν. Βελισάριος δὲ Ἀρχελάω 10
 τῷ ὑπάρχω καὶ Καλωνύμῳ τῷ ναυάρχῳ ἐπέστειλε πληριάσαι
 τῇ Καρχηδόνι, καὶ μὴ εἰσβαλεῖν πρὸς αὐτήν, ἄχρις ἂν αὐτοὺς
 κελεύσῃ. αὐτὸς δὲ εἰς Δέκιμον ἀφίκετο ἀπέχοντα Καρχηδό-
 νος σταδίους ἑβδομήκοντα. ὁ δὲ Γελίμερ τὸν ἀνεσιὸν Κιβα-
 μοῦνδον ἐκέλευσεν ἅμα διαχιλίῳν κατὰ τὸ εὐάννημον μέρος 15
 ἵεναι, ὅπως Ἀματᾶς μὲν ἐκ Καρχηδόνης, Γελίμερ δὲ ὀπισθεν,
 Κιβαμοῦνδος δὲ ἐκ τῶν ἀριστερῶν χωρίων εἰς ταῦτό τὴν
 κύκλωσιν τῶν πολεμίων ποιήσαιντο. Βελισάριος δὲ τὸν μὲν

1. διειδέσταιται A, διηδέσταιται vulg. 3. ὀπωρίμοις | ὀπώριος
 codic. et edd. 4. ἀπολαβόντων A, ἀπολαυόντων vulg. 8.
 αὐτὸν δὲ καὶ τοὺς A, αὐτὸν, καὶ τοὺς vulg. 10. τὰ add. ex A.
 11. ἐπέστειλε A, ἀπέστ. vulg. 12. αὐτοὺς A, αὐτὸν vulg.,
 fort. αὐτός. 17. ἀριστερῶν A, ἀριστερά vulg. 18. ποιή-
 σαινο A, ποιήσονται vulg.

thagine dissitum accesserunt. illic Vandalorum regia erat hortique
 pulcherrimi et limpidissimi fontes et fructuum omnis generis im-
 mensa copia: adeo ut unusquisque militum casulam inter arbores fru-
 ctiferas fixerit; cumque fructuum species ad colligendum invitaret,
 et usus in omnes communis, nulla tamen eorum in arboribus inimi-
 nutio, nullum detrimentum poterat oculus advertere. ubi Gelimer
 Romanos accedere rescivit, Carthaginiem ad Amatam fratrem scripsit,
 ut Ilderichum et quotquot alios sub custodia detentos eius affines
 neci traderet, Vandalos autem, et si quos alios militiae idoneos ha-
 beret urbs, armis ad bellum instrueret: quae Amatas, prout erant
 iussa, fideliter exsequutus est. tum Belisarius Archelao praefecto et
 Calonymo nauarcho mandavit, ut ad Carthaginiem propriis classem ad-
 moverent, nec tamen impressionem in urbem facerent, donec ipse
 iuberet: ipse vero Decimum stadiis septuaginta Carthagine distans se-
 cessit. Gelimer autem Cibamuudum nepotem cum millibus hominum
 duobus sinistra iter habere iussit, ut, Anata Carthaginiem versus recta
 tendente, ipse pone sequeretur, et cum Cibamuudo, ex locis ad lae-
 vam positis adveniente, per circum hostilem exercitum obsideret,
 quem una simul omnes concluderent. caeterum Belisarius, ut prae-

Ἰωάννην, ὡς προέφη, προάγειν ἐκέλευσεν, Μασσαγέτας δὲ ἐν D
 ἀριστερᾷ τῆς στρατιᾶς ἶναί. Ἀματιᾶς δὲ οὐκ ἐν δέοντι ἀφί-
 κητο χρόνῳ, ἀλλὰ καὶ τὸ πλῆθος τῶν Οὐανδήλων ἐν Καρχη-
 δόνι ἀπέλιπεν, καὶ ὡς τάχιστα εἰς τὸ Δέκιμον ἀφίκετο σὺν
 5 ὀλίγοις, καὶ οὐδ' αὐτοὺς συνειλεγμένους. συναντήσας δὲ τῷ
 Ἰωάννῃ εἰς χεῖρας ἦλθεν, καὶ κτείνεται ὑπὸ Ἰωάννου, καὶ
 τρέπονται οἱ σὺν αὐτῷ φεύγοντες ἀκρατῶς, καὶ ἀνεσύβουν
 πάντας τοὺς ἐκ Καρχηδόνας εἰς Δέκιμον ἰόντας, οἰόμενοι τοὺς
 διώκοντας παμπληθεῖς εἶναι. Ἰωάννης δὲ καὶ οἱ σὺν αὐτῷ
 10 [οὓς] ἔσφαζον ἕως τῶν πύλων Καρχηδόνας τοσοῦτους, ὥστε
 εἰκάζειν τοὺς ὄρωντας δισμυρίων πολεμίων τὸ ἔργον εἶναι. P. 164
 Κεβαμοῦνδος δὲ καὶ οἱ σὺν αὐτῷ διασχίλιοι περιπεπτωκότες
 ἐν τῇ ἀλλῇ τοῖς Οὐννοῖς, ἀπώλοντο πάντες. Βελισάριος δὲ
 εἰς Δέκιμον ὦν, οὐδὲν τούτων ἔμαθεν· ἀλλὰ χαράκωμα πε-
 15 ριβαλῶν, ἐφοσσάτευσεν, καταλιπὼν αὐτόθι τὴν γυναῖκα αὐ-
 τοῦ καὶ τοὺς πεζοὺς. αὐτὸς δὲ λαβὼν τοὺς ἵππεῖς καὶ τοὺς V. 131
 ἡγεμόνας, ἐπὶ Καρχηδόνα ἐχώρει. εὐρῶν δὲ τοὺς πεπτωκό-
 τας νεκροὺς τὸν τε Ἀματιᾶν καὶ τοὺς Οὐανδήλους, καὶ μαθὼν
 τὰ γεγονότα, εἰς λόφον τινὰ ἀνελθὼν, ὄρα ἑκονοριτὸν ἐκ με-
 20 σσημβρίας, καὶ Οὐανδήλων ἵππεων πλῆθος πολὺ, ἡγουμένου B

5. αὐτοῖς συνειλεγμένοις A.

8. ἐκ Καρχηδόνας A, ἐν Καρχη-

δόνι vulg.

10. οὓς delendum esse videtur.

15. ἐφοσσά-

τευσεν A, ἐφωσσάτευσεν vulg.

16. ἵππεῖς A, ἵππους vulg.

17. ἐπὶ K. A, εἰς K. vulg.

τούς add. ex A.

misi, Ioannem praecedere imperavit, et Massagetas aciei sinistram te-
 nere. Amatas autem opportuno tempore non est progressus, verum
 copiiis Vandalorum Carthagine relictis, paucis comitatus, sed neque
 bene iunctis, ad invicem Decimum quantocius contendit. Ioanni vero
 factus obviam manibus cum eo consertis occiditur, comitesque fusi et
 in fugam praecipites versi, immensam insequentium hostium aciem
 esse rati, Decimum convolare, et urbem tutari commonebant. Ioan-
 nes autem, et qui una pugnabant, tam magnam hostium numerum
 usque ad ipsas Carthaginis portas occiderunt, ut quisquis tantam stra-
 gem vidisset, eam nonnisi a viginti hominum millibus edi posse fa-
 cile existimaret. Cibamundus et qui comitabantur milites his mille,
 dum suppetias sociis afferunt, in Unnos incidentes omnes deleti sunt.
 Belisarius cum ad Decimum substitisset, nihil horum rescivit: sed
 vallo circumducto castra metatus est, in quibus uxorem et pedestres
 copias reliquit. ipse equitibus stipatus, et ducibus secum sumptis,
 Carthaginem contendit. cum autem mortuos in via iacentes ipsumque
 Amatam una cum Vandalis occisum, omniaque, prout gesta fuerant,
 percepisset, tumulum ascendens, pulverem meridiem versus excitatum

αὐτοῖς Γελίμερος, μὴ γνώσαντος μήτε τὸ Κιβαμονύδου πάθος
 μήτε τὸ τοῦ Ἀματᾶ. ἐπεὶ δὲ ἐγγὺς ἀλλήλων γεγόνασι προ-
 τερήσαντες Οὐανδήλοιοι, τὸν λόφον καταλαμβάνουσι, καὶ φοβε-
 ροὶ τοῖς ἐναντίοις ἐδείχθησαν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τραπέντες εἰς
 χωρίον ἀφικνοῦνται σταδίους ἑπτὰ τοῦ Δεκιμίου ἀπέχον. θεὸς 5
 δὲ τούτους παραδόξως ἀλλοιώσας εἰς δειλίαν κατέστησεν. εἰ
 γὰρ τὴν διώξιν εὐθὺς ἐποίησαντο, ἄρδην ἅπαντας σὺν Βελι-
 σαρῖῳ διέφθειραν, (τοσοῦτον ἦν τὸ πλῆθος τῶν Οὐανδήλων)
 καὶ τὸν Ἰωάννην ὑποστρέφοντα ἐκ Καρχηδόνας καὶ σκυλευ-
 ροντα τοὺς τεθνεώτας ἀπονητὶ κρατῆσαι ἤμελλον. κατιῶν δὲ 10
 ἐκ τοῦ λόφου Γελίμερ, καὶ εὐρών τὸν ἀδελφὸν νεκρὸν, εἰς τε
 ὀλοφύρσεις ἐτράπη, καὶ τῆς νίκης τὴν ἀκμὴν ἤμβλυεν. Βε-
 λισάριος δὲ τοὺς τε φεύγοντας στήναι κελεύσας, καὶ κοσμίως
 πάντα διατάξας, καὶ ὀνειδίσας τῆς δειλίας, καὶ τὴν τελευτὴν
 τῶν ἐναντιῶν, ἅμα τε καὶ τὴν Ἰωάννου νίκην μαθὼν, δρόμῳ 15
 καὶ ἀνδρείᾳ ἐπὶ Γελίμερα χωρεῖ. οἱ δὲ βάρβαροι ἀπαρα-
 σκεύαστοι εὐρεθέντες, εἰς φυγὴν ἐτράπησαν κραταιῶν, καὶ
 πολλοὺς ἀποβαλόντες εἰς * Μήδειαν ἐχώρον καταλιπόντες
 D Καρχηδόνα. νυκτὸς δὲ καταλαβούσης, ὃ τε Βελισάριος καὶ
 Ἰωάννης καὶ οἱ Μασσαγῆται εἰς Δέκιμον ἀφικόμενοι, πάντα 20

6. ἀλλοιώσας A, ἀλλοίως vulg.
 vulg. 15. τὴν add. ex A.

13. τοὺς τε φ. A, καὶ τοὺς φ.
 20. πάντα A, ἅπαντα vulg.

magnamque Vandalorum equitum agmen a Gelimere ductum prospexit: Cibamundi quippe cladem et Amatae caedem ignorabat adhuc Gelimer. cum vero utrique ad invicem propius accessissent, praevertentes Vandali tumulum occupant, et de se terrorem maximum hostibus incutiunt: quare Romani in fugam versi secedunt in vicum stadiis septem a Decimo remotum. deus autem praeter omnem opinionem Vandalos in metum coniecit: si enim fugientes continuo insequenti essent, omnes penitus cum ipso Belisario ad internecionem delevisset (adeo quippe numerosa erat Vandalorum multitudo) et Ioannem Carthagine revertentem et in spoliis mortuorum diripiendis occupatum, nullo negotio potuissent comprehendere. Gelimer relicto tumulto, ubi mortuum fratrem offendit, ad planctus et eiulatum conversus est totus, ex quo victoriae acies ei remansit omnino obtusa. Belisarius fugientibus sistere iussis, mox cuncta disponit ornate, formidinem exprobrat, cognitaque quam sustinerant hostes strage et a Ioanne parva victoria, contento corporis cursu et animi ardore in Gelimerem impetum facit. barbari subeundo certamini penitus imparati, in validam fugam se conieciunt, et multis suorum amissis deseruntque Carthagine, Mediam se recipiunt. ubi nox ingruit, Belisarius, Ioannes et Massagetae Decimum repetentes, cunctis, quae occiderant,

τὰ συμβεβηκότα μαθόντες, ἔχαιρον· τῇ δὲ ἐπαύριον ἅμα
 τῶν πεζῶν καὶ τῇ Βελισαρίου γυναικὶ ἅπαντες ἐπὶ Καρχη-
 δόνα ἐπορεύοντο. οἱ δὲ Καρχηδόνιοι τὰς πύλας ἀναπετάσαν-
 τες καὶ λύχνα ἅπαντες, πανδημεὶ πρὸς ὑπάντησιν Βελισαρίου
 5 ἐξήσαν. οἱ δὲ ἐν αὐτῇ Οὐανδῆλοι ἐν τοῖς ἱεροῖς προσέφυ-
 γον. καταλαβόντος δὲ καὶ τοῦ στόλου, τὴν ἄλυσιν ἄραγτες
 ἐν τῷ λιμένι τούτους ἐδέξαντο. καὶ ὁ μὲν πλεῖστος στόλος
 τὴν ἐντολὴν τοῦ Βελισαρίου φυλαξάντες οὐκ εἰσῆλθον ἐν τῷ
 λιμένι, ἀλλ' ἕξω προσώρμισαν. Καλιώνυμος δὲ τὴν παρακοῆν P. 165
 10 ἐνδυσάμενος εἰσῆλθεν, καὶ τὰ πλοῖα ληϊσάμενος πολλὰ χρή-
 ματα ἀφῆραζεν, καὶ ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις καὶ οἴκοις τοῖς
 πλησίον τοῦ λιμένος εἰσῆλθεν, καὶ πολλοὺς ἥχμαλώτευσεν.
 ἀπονήτι δὲ Βελισάριος τῆς Καρχηδόνας κρατήσας παρήγει
 τοῖς στρατιώταις λέγων· ὁρᾶτε, ἤλικα εὐτυχήματα γεγόνα-
 15 σιν ἡμῖν, ἐπειδὴ σωφροσύνην εἰς τοὺς Αἴβνας ἐπεδειξάμεθα.
 βλέπετε, τὴν εὐκοσμίαν ἐν Καρχηδόνι διασώσασθε, καὶ μήτις
 ἀδικήσῃ τινα, ἢ ἀφαρπάσῃ τι αὐτοῦ. πολλὰ γὰρ κακὰ πα-
 θόντας ὑπὸ Οὐανδῆλων ἀνδρῶν βαρβάρων, βασιλεὺς ὁ ἡμέτε- B
 ρος βοηθῆσαι, τούτοις ἡμῶς ἀπέστειλεν καὶ τὴν ἐλευθερίαν
 20 χαρίσασθαι. ταῦτα παραινῶν εἰς Καρχηδόνα εἰσῆλθεν. καὶ

5. ἔξεσαν codd. et edd. 6. δὲ καὶ τοῦ A, δὲ τοῦ vulg. 11.
 ἐν add. ex A. 15. ἐπειδὴ A, ἐπειδὴν vulg. 17. παθόν-
 των A. 19. τούτοις A, τούτους vulg.

auditis, summopere gavisi sunt. postero die copiis pedestribus acci-
 tis, coniuge quoque Belisarii secum sumpta, cuncti Carthaginem versus
 arripuerunt iter. Carthaginienses reseratis portis et accensis fociis cum
 totius populi frequentia Belisarium excepturi obviam processerunt:
 Vandali in civitate relictis fugientes in templa consuluerunt salutem.
 adventante classe, sublata quae portum claudebat catena, et naves in
 civitatem admissas. et plurima quidem exercitus pars iussa Belisarii
 observatura portum non est ingressa, sed foras appulit. Calonymus
 vero contumacia fretus intro subit, et exhaustis praedonis in morem
 navigiis, immensam divitiarum molem ex eis asportavit, officinas etiam
 et domos portui proximas ingressus, plurimos ex eis abduxit captivos.
 Belisarius porro Carthaginem sine labore potitus, milites his verbis hor-
 tabatur: quam prospere vobis cuncta cedunt, cum nimirum moderate et
 temperanter erga Libyae populos nos gessimus, vos videtis: nunc ut
 eadem moderatio in urbe Carthaginem servetur, efficit: nullus iniuste
 civem excipiat, nullus alterius rem per nefas tractet aut rapiat. plu-
 rima quippe a Vandalis barbaris viris passos istos cives imperator
 noster liberaturos nos misit, opem laturos, ac denique reddituros li-
 bertatem. haec colloquutus Carthaginem ingressus est: inde ad pa-

ἀναβάς εἰς τὸ παλάτιον, ἐν τῷ Γελίμερος θρόνῳ ἐκάθισεν. τούτῳ προσήλθον οἱ τε ἔμποροι Καρχηδόνας, καὶ ὅσοι πλησίον τῆς θαλάσσης ἔμενον, ὀλοφυρόμενοι ἀρπαγὴν πεπονθέναι ὑπὸ τοῦ στόλου. ὁ δὲ Βελισάριος Καλώνυμον τὸν ναύαρχον

V. 132 ὤρκισεν, ὅπως ἅπαντα τὰ διαρπαγέντα ἐτέγκη, καὶ ἀποδώσῃ ὅ τοῖς οἰκείοις δεσπόταις. ὁ δὲ σφετερισάμενος ἐξ αὐτῶν, καὶ ἐπιορκήσας, οὐ μετὰ πολὺ τὴν δίκην ἔτισεν. ἔξω γὰρ φρεσῶν γενόμενος τὴν ἑαυτοῦ γλώσσαν φαγὼν ἀπέθανεν. Βελισάριος δὲ τὸν λαὸν εἰστία βασιλικῶς, καὶ ἡ τοῦ Γελίμερος Θεραπεία παρείδει τε καὶ ὄνοχόει, καὶ τὰ ἄλλα πάντα ὑποὐργει. οὕτως δὲ ὁ στρατηγὸς ἀθροῦσθαι τὴν πόλιν ἔσχεν· ὥστε οὐδὲ ὕβριν τετὰ ἐπήγαγεν ἀνθρώπῳ, οὐδὲ ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς τινας συνέβη τὴν οἰκίαν ἀσφαλίσαι· ἀλλ' ἀγοράζοντες οἱ στρατιῶται ἤσθιον, καὶ ἠψοῦσαν. τοὺς δὲ εἰς τὰ ἱερά φυγόντας Οὐανδήλους πιστὰ δούς ἐξήγαγεν. τῶν δὲ τειχῶν τῆς πόλεως ἐπεμελεῖτο ἡμελημένων πρότερον ὄντων. ἔλεγον δὲ καὶ παλαιὸν λόγον ἐν Καρχηδόνι εἰρησθαι, ὡς τὸ Γ διώξει D τὸ Β. νυνὶ δὲ τετέλεσται. πρότερον γὰρ Γιζέριχος Βονιφά-

1. εἰς τὸ παλάτιον A e, ἐν τῷ παλατίῳ vulg. 2. τούτῳ πρ. A, τούτῳ τῷ πρ. vulg. 5. ὤρκισεν A, ὀρκίσας vulg. 7. οὐ μετὰ A, καὶ οὐ μ. vulg. 9. Γελίμερος A, Γελίμερ vulg. 10. παρείδει τε καὶ A, παρετίθετο καὶ vulg. οἰνοχόει A e. 12. ἐπήγαγεν A, ἐπάγειν vulg. 13. ἀσφαλίσαι A, σφαλίσαι vulg. 14. ἤσθιον A, εἰσθιον vulg. καταφυγόντας a. 17. παλαιὸν A, πάλαι vulg. 18. τετέλεσται A, τετέλεται vulg.

latium ascendens, in Gelimeris throno sedit: ad quem statim urbis mercatores caeterique qui ad mare habitabant accessere, se ab exercitu navali funditus compilari queritantes. quare Belisarius, dei nomine religiosus interposito, Calonymum classis praefectum adiuravit, ut quae diripuerat, deponeret in medium, et cuncta propriis dominis restitueret. is cum quaequam furtim retinisset, et iusiurandum violasset, non diu postmodum persolvit poenas: a mente siquidem alienatus, lingua sibi dentibus corrosa, misere periit: porro Belisarius populum regali prorsus epulo accepit, in quo ipsa Gelimeris familia cibos apposuit, ipsa vinum miscuit, caeteraque ministeria obivit. ita dux ille nullo pene belli tumultu urbem obtinuit: adeo ut nulli hominum illata fuerit iniuria, nullus in foro propriam obserare domum fuerit coactus: quin potius necessariis pretio comparatis milites epulabantur, et genium fovebant. ad templa vero profugis Vandalis fidem dedit Belisarius, et e sacris locis eduxit: et urbis moenium pridem neglectorum curam egit. caeterum antiqui cuiusdam dicti submurmurans rumor adhuc Carthagine ferebatur: gamma expellet beta: et

τιον ἐξεδίωξεν· νυνὶ δὲ Βελισάριος Γελίμερα. Γελίμερ δὲ χρήματα πολλὰ τοῖς γεωργοῖς Λιβύων προιέμενος πρὸς ἐαυτὸν ὑπηγάγετο, καὶ ἐκέλευσεν αὐτοὺς Ῥωμαίων τοὺς εἰς τὰ χωρία περιόντας κτείνειν. τοῦτο δὲ ποιησάντων τῶν γεωργῶν, μαθὼν ὁ Βελισάριος, ἀποστέλλει Διογένην ἓνα τῶν αὐτοῦ δορυφόρων αἰκίσασθαι τοὺς γεωργούς. ὁ δὲ Διογένης ἅμα τοῖς σὺν αὐτῷ εἰς οἰκίαν εἰσελθῶν, ἐκάθευδεν μηδὲν πολέμιον ἐννοούμενος· τοῦτο μαθὼν ὁ Γελίμερ τριακοσίους ἐπιλεξάμενος ἀποστέλλει κατ' αὐτοῦ. ἐλθόντες δὲ περιεκύκλωσαν τὴν οἰκίαν, δεδιότες εἰσελθεῖν τὴν νύκτα. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι αἰσθόμενοι, ἀναστάντες καὶ ὀπλισάμενοι, τοῖς ἵπποις ἐπιβάντες, εἴκοσι τὸν ἀριθμὸν ὄντες ἀνοίγουσιν ἑξαπίνης τὰς θύρας, καὶ ταῖς ἀσπίσι περιφραζάμενοι, καὶ τοῖς δόρασιν ἀμνυόμενοι, τοὺς ἐναντίους ἐτρέψαντο. Γελίμερ δὲ ἐν Νουμιδίᾳ γε-
 15 νόμενος Οὐαϊδήλους πάντας συνήγαγεν, καὶ ὄσους προσφιλεῖς εἶχεν τῶν Μαυρουσίων, καὶ πρὸς πόλεμον εὐτρέπιζετο. ἀπέστειλεν δὲ καὶ γράμματα ἐν Σαρδανίᾳ πρὸς Τζάτζονα τὸν ἴδιον ἀδελφόν, τὰ συμβάντα αὐτῷ δηλοποιῶν· ὃς ἀπάρας εὐθύς μετὰ παντὸς τοῦ λαοῦ ἀπὸ Σαρδανίας εἰς τὴν Λιβύης

6. αἰκίσασθαι τοὺς γεωργούς A a, αἰτήσασθαι reliquis omissis vulg. 11. ἵπποις ἐπιβ. A, ἵπποις τε ἐπιβ. vulg. 13. ταῖς ἀσπίσι — — ἀμνυόμενοι om. A, καὶ τοῖς δόρ. ἀμ. om. a.
 14. ἐτρέψαντο A, ἐτρέψαν vulg. 15. προσφιλεῖς] περὶ φίλους f.
 17. Σαρδανίᾳ A, Σαρδηνίᾳ vulg. Τζόνα A, Σιζόνα f, Σιζόνα vulg.

id quidem impletum est. prius enim Gizerichus Bonifacium eiecit: nunc vero Belisarius Gelimerem. Gelimer porro multis in Libyum agricolas profusus pecuniis eos ad se pellexit: eosque iussit, ut Romanos, qui remanserant in pagis, occiderent. agricolarum facinoris nuncio accepto, Diogenem e satellitibus unum, qui de crimine expostularet et ulcisceretur agricolas, misit. Diogenes una cum comitibus domum quampiam ingressus, nihil hostile veritus dormiebat. eo cognito trecentos electos viros in eum Gelimer emittit. illi profecti domum, qua iacebat, per ambitum obsederunt: noctu namque in eam irrumpere metuebant. Romani soli viginti numero periculo praevisto exsurgunt, armantur, in equos insiliunt et, reseratis de repente portis, clypeis obtecti, lanceisque fortiter pugnantes, adversarios in fugam vertunt. porro Gelimer in Numidiam profectus, Vandalos omnes, et ex Maurusiis quos habuit amicos collegit, et ad bellum renovandum instruxit. litteras insuper in Sardiniam ad Trazonem fratrem dedit, quibus, quae sibi contigerant, significaret. ille confestim e Sardinia cum universo sibi subiecto exercitu ad Libycas oras

Βάκτῆν τριταῖος κατέλαβεν, καὶ εὗρεν τὸν Γελίμερα. οἱ καὶ περιπλακέντες ἀλλήλων τῷ τραχήλῳ, οὐδὲν μέντοι εἰς ἀλλήλους ἐφθέγγοντο· ἀλλὰ τὸ, χεῖρε, σφίγγοντες ἔκλαιον· ὁμοίως καὶ ὁ στρατὸς τὴν συμφορὰν ἀπωδύροντο. ὁ δὲ Γελίμερ παραλαβὼν ἀμφοτέρους ἐπὶ Καρχηδόνα ἐχώρει, καὶ ταύτην 5 πολιορκεῖν ἐπειρᾶτο, οἰόμενος τοὺς ἐν Καρχηδόνι προδιδόναι αὐτῷ τὴν πόλιν, καὶ τῶν Ῥωμαίων στρατιωτῶν, οἷς ἡ τοῦ Ἄρειου δόξα ἤσκητο. πέμψας δὲ καὶ εἰς τοὺς ἄρχοντας τῶν Οὐννων πολλὰ αὐτοῖς ἀγαθὰ ὑπισχεῖτο δίδόναι, εἰ καταπροδώσουσιν αὐτῷ Ῥωμαίους. ταῦτα δὲ Βελισάριος μαθὼν πα- 10 ρὰ τῶν αὐτομόλων, καὶ Λαυρέντιόν τινα ἐν Καρχηδόνι ὄντα C προδότην εὐρῶν ἀνεσκολόπισεν ἐπὶ λόφου πρὸ τῆς πόλεως, καὶ ἀπὸ τούτου εἰς δέος μέγα ἐνέπεσον οἱ προδοσίαν μελετήσαντες, ὥστε τοὺς Μασσαγάτας ὁμολογῆσαι τὰ ὑπὸ Γελίμερος αὐτοῖς δηλωθέντα. τοῦ δὲ Βελισαρίου πάντας λόγῳ ἠθικῷ 15 καὶ ὄρκῳ πρὸς φιλίαν αὐτοῦ μεταβαλόντος, αὐτὸς ἐκέλευσεν ἐνθὺς Ἰωάννην τὸν Ἀρμένιον παραλαβεῖν πάντας τοὺς ἵππεῖς παρ᾽ ἑντακοσίων καὶ ἐξελθόντα πρὸς τοὺς Οὐανδήλους ἀκροβολίσασθαι. αὐτὸς δὲ τῇ ὑστεραίᾳ ἅμα τῷ πεζῷ στρατῷ

1. ἀκτῆν A a e, δκτῆν vulg. καὶ alterum add. ex A. 4. στρατηγὸς A. ἀπωδύροντο A, ἀπεδύρ. vulg. 5. ἐχώρει A, χωρεῖ vulg. 7. τῶν Ῥ. στρατιωτῶν A, τὸν Ῥ. στρατὸν vulg. 8. ἤσκητο A, ἤσκεῖτο vulg. καὶ add. ex A. 9. καταπροδώσουσιν A, καταπροδώσωσιν vulg. 13. ἐνέπεσον A a, ἐπέπεσαν vulg. 15. λόγῳ πειθικῷ f, λόγοις πειθικοῖς a. 16. μεταβαλὼν A. 17. παραλαβόντα a. 19. ὑστεραίᾳ A, ὑστερέῃ vulg.

tertio itineris die applicuit et mox occurrit Gelimeri. illi colla sibi brachiis circumplectentes nullum invicem dedere colloquium, sed, salve, tantum effati, et constrictos se tenentes collacrimabantur, omnique pariter exercitus communem cladem deplorabat. Gelimer utroque exercitu in unum collecto, Carthaginem petit, et urbem obsidione cingere molitur, secum reputans urbem Romanorumque exercitum a Carthaginiensibus, quibus Arii sententia colebatur, extemplo prodendum. ad Unnorum quoque praecipuos mittens, multa bona eis se donaturum pollicebatur, si Romanos in manus suas proditione traderent. haec a Gelimeris partium desertoribus cognoscens, Laurentiumque quendam Carthagine morantem reperiens Belisarius, colle quodam penes civitatem sito patibulo affixit; ex quo in magnum terrorem adducti sunt, qui proditiones machinabantur, adeo ut quae ipsis Gelimer clam indicasset Massagetae palam edicerent. cunctis autem in exercitu blandis eius verbis ac etiam iusiurandis amice sibi concii-

καὶ τοὺς πεντακοσίοις ἰκπεῦσιν εἶπετο. καταλαβόντες δὲ τοὺς V. 133
 Οὐανδήλους ἐν τῷ Τρικαμάρῳ στρατοπεδεύσαντας, ἔμειναν
 τὴν νύκτι πλησίον ἀλλήλων. συνέβη δὲ τέρας γενέσθαι ἐν τῷ D
 Ῥωμαϊκῷ στρατῷ. τῶν γὰρ δορυτῶν τὰ ἄκρα πυρὶ πολλῶ
 5 κατελάμπειτο. τοῦτο θασασάμενοι κατεπλάγησαν· φραξάμενοι
 δὲ ἅμα πρῶτ' ἀμφοτέρω πρὸς τὸν πόλεμον ὤρμησαν. Ἰωάν-
 νης δὲ τῶν ἀμφ' αὐτὸν ὀλίγους ἐπιλεξάμενος τὸν τε ποταμὸν
 διέβη καὶ τοὺς Οὐανδήλους εἰσέβαλεν. ὁ δὲ Τζάτζων ὠπι-
 σμῷ χρησάμενος ἐδίωξεν αὐτόν. οἱ δὲ Οὐανδήλοι διώκοντες
 10 ἄχρι εἰς τὸν ποταμὸν ἤλθον. αὐθις δὲ Ἰωάννης πλείστους
 τῶν ὑπασπιστῶν Βελισαρίου λαβὼν κατὰ τοῦ Τζάτζωνος εἰσ- P. 167
 ἐπήδησεν σὺν βοῇ τε καὶ κατύγῃ πολλῇ. γίνεται οὖν καρ-
 τερά ἢ μάχη, καὶ πίπτει Τζάτζων ὁ τοῦ Γελίμερος ἀδελφός.
 τότε δὴ πᾶν τὸ στράτευμα Ῥωμαίων τὸν ποταμὸν διαβάντες
 15 ἐπὶ τοὺς πολεμίους ἐχώρησαν, καὶ τούτους τρεψάμενοι, μέχρι
 τοῦ στρατοπέδου ἐδίωξαν· καὶ ὑποστρέψαντες τοὺς νεκροὺς
 ἀπέδνον ὅσοι μάλιστα ἐχρυσόφορον, καὶ εἰς τὸ ἑαυτῶν στρα-
 τόπεδον ὑπεχώρησαν. ἀπέθανον δὲ ἐν ταύτῃ τῇ μάχῃ Ῥω-
 μαίων πενήκοντα, Οὐανδήλων δὲ ὀκτακόσιοι. καταλαβὼν δὲ

1. καταλαβόντες A, καταλαβόντα vulg. 2. ἔμειναν A, ἔμεινον
 vulg. 7. ἀπολεξ. A. 10. πλείστους A, πλείους vulg. 16.
 ἐδίωξαν] ἐχώρησαν vulg. 19. Οὐανδήλος A. δὲ alteram
 add. ex A.

liatis, Ioanni Armenio, ut equitibus, praeter quingentos, universis se-
 cum assumptis, in Vandalos egressus, velitationibus pugnam lacerasset,
 confestim imperavit. ipse postera luce cum pedestrium copiis et
 equitum illis quingentis pone sequebatur. cum autem Vandalos ad
 Tricamarum castra metatos invenisset, iuxta se invicem nocte illa in
 castris utrique steterunt. in Romano vero exercitu portentum videri
 contigit. hastarum enim cuspides ignitis emissis radiis collucere: quo
 viso cuncti terrore stupefacti. primo crepusculo armis utrinque mu-
 niti ad conserendam pugnam utrique cum impetu irruerunt. Ioannes
 ex suorum copiis non multis admodum selectis, flumen traiecit, et in
 Vandalos impressionem fecit: Tzatzon fortiter sustinens, et in eum
 ex adverso irruens, in fugam vertit: atque ita insequentes Vandali
 ad flumen usque pervenerunt. rursus vero Ioannes pluribus ex Be-
 lisarii satellitio acceptis in Tzatzonem cum clamore et strepitu insi-
 liit: acrisque pugna inde conflata est, qua Tzatzon, Gelimeris frater,
 cecidit. tum vero universa Romanorum acies flumen traiciens in ho-
 stes irrupit, et in fugam actos ad castra usque caesos insectata est:
 atque inde versa facie pedem referens, mortuis, maxime qui auro
 erant ornatiore, exutis, ad castra remigravit. caesi sunt in ea pu-
 gna Romanorum quinquaginta, ex Vandalis octingenti. sub vesperam

Βελισάριος σὺν τοῖς πεζοῖς τῆ δειλῆ πρὸς θύριαν, ἄρας, ὡς εἶχε τάχους, σὺν παντὶ τῷ στρατῷ ἐπὶ τὸ τῶν Οὐανδήλων Β στρατόπεδον ᾤχετο. Γελίμερ δὲ γνούς Βελισάριον παρόντα σὺν τοῖς πεζοῖς καὶ παντὶ τῷ στρατῷ, ἐπιβάς τῷ ἵππῳ μηδὲν διαταξάμενος ἀκρατῶς ἐπὶ Νουμιδίαν ἔφυγεν μετ' ὀλίγων 5 συγγενῶν καὶ οἰκετῶν αὐτοῦ καταπεπληγμένος. Ἐπεὶ δὲ αὐτὸν φυγόντα ᾔσθοντο οἱ Οὐανδήλοι καὶ οἱ πολέμιοι ἤδη ἐωρῶντο, τότε δὴ οἱ τε ἄνδρες καὶ γυναῖκες καὶ τὰ παιδία ἐθορρυβοῦντο καὶ ἐκώκουν, καὶ οὔτε χρημάτων μετεποιοῦντο οὔτε τῶν φιλάτων ὀδυρομένων, ἀλλ' ἕκαστος ἔφυγεν ὅπου ἴδύ- 10 νατο. ἐπελθόντες δὲ οἱ Ῥωμαῖοι τότε στρατόπεδον αἴρουνσιν, καὶ ἐπιδιώξαντες τὴν νύκτα ὄλην, ἄνδρας μὲν ὄσοις ἐνέτυχον ἔκτειναν, παῖδας δὲ καὶ γυναῖκας ἐν ἀνδραπόδων λόγῳ ἐποι- οῦντο. χρήματα δὲ τοσαῦτα τὸ πλῆθος εὔρον, ὅσα οὐδέποτε ἐν ἐνὶ χωρίῳ τετύχηκεν εἶναι. τὴν γὰρ Ῥωμαίων ἀρχὴν ληϊ- 15 σάμενοι, χρήματα εἰς Λιβύην πολλὰ μετένεγκαν· καὶ τῆς χώρας αὐτῆς ἀγαθῆς οὔσης καὶ εὐκάρπου, χρημάτων πρόσο- δοι πολλοὶ αὐτοῖς γέγονασιν. ἐνενήκοντα πέντε γὰρ εἶτη Λιβύης Οὐανδήλοι ἐκράτησαν, καὶ πολὺν πλοῦτον συναγαγόν-

1. ἄρας a e, ὄρας A, ἄρα vulg. 2. στρατῷ A f, στρατοπέδῳ vulg. 5. ἐπὶ add. ex A. 8. ἐθορρυβοῦντο A, ἐθορρῦβουν τε. 9. ἐκώκουν A. οὔτε τῶν A, οὐδὲ τῶν vulg. 10. ὅπου A, ὄσον vulg. 12. ἐνέτυχον A, εἶτυχον vulg. 15. τετύχηκεν A, εἶτυχεν vulg. 19. πολὺν πλοῦτον A, πολὺ πλοῦτος vulg.

autem inclinata iam die, Belisarius cum peditibus reversus, qua cursus contentione potuit, cum universo exercitu in Vandalorum castra perrexit. Gelimer Belisarium cum peditibus et agminum reliquis adesse persentiens, relicto exercitu incomposito, effuso cursu, ipsoque metu urgente compulsus, cum paucis consanguineis et familiaribus in Numidiam aufugit. comperta a Vandalis eius fuga, ipsisque hostibus iam in conspectu positis, tunc virorum, mulierum, et puerorum promiscua turba sublato eiulatu terrore confundi et turbari: abiecta que facultatum et carissimorum cura, qua quisque potuit, in fugam se coniecit. Romani dato aditu irrumpentes castris potiuntur, et fugientes per totam noctem insequuti, viros quidem obviam factos peremerunt, pueros autem et mulieres captivas in servorum numerum recensuerunt. porro pecuniarum et divitiarum eam ibi vim reppererunt, quam in unum locum usquam congerere liceat. quondam enim Vandalis Romanorum imperium totum in direptionem sibi concessum depraedati, divitias et facultates in Libyam transportaverunt immensas: ac regionem insuper optimam et fertilissimam nacti, fortunarum et opum omnium collegerunt proventus. nonaginta quippe annis Libya

τες ἐκεῖνη τῇ ἡμέρᾳ εἰς τὰς τῶν Ῥωμαίων χεῖρας ὁ πᾶς
 πλοῦτος ἐπανάηκεν. ἐν τρισὶ γὰρ μηνσὶ πολέμησας ὁ Βελισά-
 ριος ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς εἰς τὸ τέλος τοῦ Δεκεμβρίου
 πᾶσαν τὴν Λιβύην ὑπέταξεν. ἀπέστειλε δὲ Ἰωάννην τὸν Ἀρ-
 5 μένιον σὺν διακοσίοις ἐπιλέκτοις διώκειν τὸν Γελίμερα ἕως
 αὐτὸν ζῶντα ἢ νεκρὸν λαβεῖν. ὃς φθάσας τὸν Γελίμερα
 ἤμελλε λαμβάνειν, εἰ μὴ συνηρέχθη πρῶγμα τοιούδε. Οὐλιά-
 ριός τις τῶν Βελισαρίου δορυφόρων συνῆν τῷ Ἰωάννῃ, ὃς
 οἶνω μεμεθυμένος ἰδὼν ὄρνιν ἐπὶ δένδρου καθημένην, ἐκτεί-
 10 νας τὸ τόξον κατ' αὐτῆς ἔβαλεν, καὶ τῆς μὲν ὄρνιθος ἀπέτιν-
 χεν, τὸν δὲ Ἰωάννην ὀπισθεν εἰς τὸν αὐχένα ἔβαλεν. ὁ δὲ
 κειρίαν πληγὴς τέθνηκεν, πολὺ αὐτοῦ πένθος βασιλεῖ τε Ἰου-
 στινιανῷ καὶ Βελισαρίῳ καὶ πᾶσι Ῥωμαίοις καὶ Καρχηδονί-
 οῖς καταλιπών. οὕτως Γελίμερ διαφυγὼν ἐν ἐκεῖνῃ τῇ ἡμέρᾳ,
 15 ἐπὶ Μαυρουσίους ἐχώρει. Βελισάριος δὲ τοῦτον διώξας εἰς
 Παπούαν τὸ ὄρος ἀπέκλεισεν εἰς τὰ ἔσχητα Νουμιδίας. τοῦ-
 τον δὲ * παρακαθίσας διὰ τοῦ χειμῶνος λειψάντων αὐτῇ
 πάντων τῶν ἐπιτηδείων, ἄρτος γὰρ παρὰ Μαυρουσίους οὐ γί-
 νεται, οὔτε οἶνος, οὔτε ἔλαιον, ἀλλὰ τὰ ὄλυρα καὶ τὰς κρι-

2. ὁ add. ex A.

6. φθάσας] καὶ Α.

9. μεμεθυμένος Α,

μεθ. vulg.

10. ἔβαλεν Α, ἔβαλλεν vulg.

τῆς α, τοῦ vulg.

12. αὐτοῦ add. ex A.

14. ἀπολιπών Α.

16. Παππούαν Α.

τοῦτον] τούτου vulg.

potiti Vandali, et variorum bonorum copia circumstantes, uno diei
 momento in Romanorum manus delapsi, omnibus ad Romanos rede-
 untibus cesserunt. trimestri siquidem bello, ab Octobris exordio ad
 Decembris exitum Libyam universam Belisarius subegit. misit autem
 Ioannem Armenium cum ducentis militibus selectis, qui Gelimerem
 insequeretur, et eum seu vivum, seu vita functum comprehenderet.
 is Gelimerem assequutus, iam manibus tenebat, nisi quid negotii hu-
 iusmodi capiendum impediisset. Uliarius quidam Belisarii satelles in
 Ioannis comitatu tum fuit, qui cum vino madidus avem arbori vidis-
 set insidentem, directo in eam arcu telum emittens, a ferienda qui-
 dem aberravit ave, at Ioannem in cervicem percussit retro. is itaque
 lethali plaga saucius, sui desiderio, multoque luctu imperatori Iusti-
 niano, Belisario, Romanis omnibus et Carthaginensibus relicto, inter-
 iit. Gelimer itaque ea die fuga arrepta ad Maurusios se recepit:
 Belisarius autem fugientem insequutus in monte Papua ad extrema
 Numidiae inclusum obsedit. per hiemem vero posita obsidione, re-
 rum necessariarum penuria, et in angustum premi coepere; nec enim
 panis, vinum, aut oleum apud Maurusios enascitur, sed olyra sola et
 hordea, animalium ratione carentium more, eaque nondum subacta

Theophanes.

20

θάς, ὡς ἄλογα ζῶα, ἄνεφθα ἐσθίουσιν. τοιοῦτοις Γελίμερ περιπεσῶν, γράφει πρὸς Φαρῶν, ὃν Βελισάριος κατέλιπε Βφυλάσσειν αὐτὸν, πεμφθῆναι αὐτῷ κιθάραν καὶ ἄρτον ἕνα καὶ σπόγγον. ὁ δὲ Φαρῶς διηπόρει, τί ἂν εἴη τοῦτο, ἕως ἂν ὁ τὴν ἐπιστολὴν κομίσας εἶπεν· ὡς ἄρτον μὲν ἐπιθυ- 5 μεῖ θεύσασθαι Γελίμερ, μὴ ἰδὼν ἄρτον, ἀφ' οὗ ἀναβέβηκεν, σπόγγον δὲ διὰ τὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκ τῆς ἀλουσίως κακοῦσθαι, ὅπως σπόγγῳ τούτους παραμυθῆσθαι· κιθάραν δὲ κιθαριστῆ ἀγαθῷ ὄντι, ὅπως τὴν συμφορὰν τὴν παροῦσαν τῆ κιθάρα θρηνήσῃ καὶ ἀποκλεύσθαι. ταῦτα ἀκούσας Φα- 10 ρῶς, περιαλγῆσας τε καὶ τύχην τὴν ἀνθρωπίνην ἀπολοφυρόμενος, κατὰ τὰ γεγραμμένα ἐποίει, καὶ πάντα ἔπεμψεν ὅσα ἔχρηξεν τῷ Γελίμερι. τοῦ δὲ χειμῶνος παφελθόντος, δειδιῶς ὁ Γελίμερ τὴν πολιορκίαν Ῥωμαίων καὶ ἐλεήσας τὰ τῶν συγγενῶν τέκνα σκώληκας ἐν αὐτῇ τῇ ταλαιπωρίᾳ * πεποικητότα, 15 ἐθελύθη τε τὴν διάνοιαν καὶ πρὸς Φαρῶν ἔγραψεν, ὅπως τὰ πιστὰ λαβῶν, αὐτὸς τε καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πρὸς Βελισάριον παραγέωνται. ὁ δὲ ὄρκῳ τοῦτο πληροφορησας, λαβῶν ἅπαντας εἰς Καρχηδόνα ἤκεν. Βελισάριος δὲ τοῦτον περιχαρῶς ἐδέξατο, ὁ δὲ Γελίμερ γελῶν πρὸς Βελισάριον εἰσηλθεν· ὃν 20

5. εἶπεν om. A e. μὲν A a, ἂν vulg. 8. παραμυθῆσθαι A, παραμυθῆσῃ vulg. κιθάραν δὲ κιθαριστῆ ἀγαθῷ a, κιθαριστῆ δὲ ἀγαθῷ vulg. 9. ὄντι om. A. 19. ἤκεν] ἤλθεν e. 20. εἰσηλθεν· ὃν A, ἤλθεν· ὡν vulg.

comedunt: in eam calamitatem adductus Gelimer a Pharanus, quem Belisarius ad obsidionem continuandam reliquit, citharam, panem unum, et spongiam sibi mitti per litteras petiit. Pharanus haesitanti, nec quid haec sibi vellent, assequuto, qui tulerat epistolam tabellarius addidit: nondum viso pane, ex quo montem ascendit Gelimer, panem videre desiderat; oculis ab eo tempore illotis, et iam sorde oppletis ac dolentibus, nunc leniendis et abstergendis spongiam expetit: citharam denique, ipse pulsandae citharae mire peritus, exoptat, qua praesentis infortunii calamitatem deflere et luctu possit prosequi. his auditis Pharanus indoluit, et sortem humanam deplorans, quod per litteras petierat Gelimer concessit, atque omnia, quae opus erant, transmisit. exacta iam hieme, veritus Gelimer ne magis stricta Romanorum obsidione premeretur, filiorum maxime sui generis, qui vermibus scatebant et laborabant, misertus, animo emollitus et omnino fractus, ad Pharanum rescripit, ut data securitatis fide, ipse cum suis ad Belisarium transire possent. Pharanus interposito iureiurando cum Gellimeri fecisset satis, cunctos in potestatem receptos Carthaginam

οὐ μὲν τῇ ὑπερβολῇ τοῦ πάθους ἐκοτάντα τῶν κατὰ φύσιν φρενῶν ὑπώπτενον καὶ παραπαίοντα· οἱ δὲ φίλοι τούτου ἀγγίνουν τε τὸν ἄνθρωπον λογιζέσθαι, ὅτι βασιλέα ὄντα καὶ βασιλικῶν γένους, καὶ δύναμιν δχυρὰν ἔχοντα καὶ χρήματα 5 μεγάλα, ἄφνω φυγὴν τε καὶ κακοπάθειαν τὴν ἐν Παπούσῃ ὑποστάντα καὶ νῦν ἐν αἰχμαλώτου λόγῳ ἦκοντα, οὐδενὸς ἄξια τὰ ἀνθρώπινα ἢ γέλωτος πολλοῦ οἶεσθαι εἶναι. Βελισάριος δὲ τοῦτον σὺν τοῖς ἄρχουσι πᾶσι τῶν Οὐρανδῆλων οὐκ ἐν ἀτιμίᾳ ἐφύλαττεν, ὅπως πρὸς βασιλέα Ἰουστινιανὸν 10 τοῦτον ἀπαγάγῃ εἰς τὸ Βυζάντιον. Κύριλλον δὲ εὐθύς Βελισάριος σὺν τῇ κεφαλῇ τοῦ Τζάτζωνος ἐπὶ Σαρδῶ τὴν νῆσον πέμψας, ἣ Κυρώνη ἐκαλεῖτο πρότερον, ταύτην Ῥωμαίους P. 169 ὑπέταξεν. εἰς δὲ Καισάρειαν τὴν ἐν Μαυριτανίᾳ Ἰωάννην ἕτερον ἀπέστειλεν, ἥτις τριάκοντα ἡμερῶν ὁδὸν ἀπέχει Καρχηδόνας, εἰς τὰ Γάδειρά τε καὶ τὰς ἡλίου δυσμαῖς κεῖται. ἄλλον τε Ἰωάννην τῶν ὑπασπιστῶν ἕνα εἰς τὸν ἐν Γαδείροις πορθμὸν καὶ τὴν ἑτέραν τῶν Ἡρακλειῶν στηλῶν ἔπεμψεν, ἐπὶ ἐκεῖ φρούριον ὃ Σεπτὸν καλοῦσι καθέξοντα. εἰς δὲ τὰς νήσους, αἵπερ ἐγγὺς εἰσι τῆς Ὀκεανοῦ εἰσβολῆς, Μαϊορικά τε

2. φρενῶν om. A f. 3. δτι] fort. ἀτε. 5. εἰς φυγὴν A.
 6. αἰχμαλώτων A a. οὐδὲν A b. 8. τοῖς add. ex A. 12.
 πέμψας add. ex A. Κύρνος A alii. 14. ἀποστειλάς A.
 18. δ Σεπτὸν A a f, δς Ἐπτὸν e, ὄσον Ἐτους vulg.

deduxit: eumque Belisarius gratanter omnem in modum excepit. Gelimer porro ridens ad Belisarium accessit: ex quo calamitatis et doloris vehementia eum naturali mentis statu alienatum et in insaniam actum nonnulli suspicabantur; amici prudentem praedicabant et sagacem, qui cum regia stirpe procreatus regnum prius teneret, locorum et hominum firmo potiretur praesidio, et immensis divitiis abundaret, uno temporis momento fugam et omnis generis molestias Papuae subire coactus, nunc demum captivi specie oppressus, nullius alterius, quam copiosi risus dignas res humanas omnes existimabat. eum porro cum optimatibus Vandalorum omnibus a dedecore longe et contemptu, sub tuta licet custodia, tenuit Belisarius, ut eum ad imperatorem Iustinianum Byzantium deduceret. continuo vero Cyrillum cum capite Tzatzonis in Sardiniam insulam, Cyrum olim dictam, misit; quam ille postmodum in Romanorum potestatem recepit. Ioannem autem alteram Caesaream, quae Mauritaniae est distatque a Carthagine triginta dierum itinere, ad Gades et solis occasum sita, et insuper alteram Ioannem unum ex satellitibus ad fretum Gaditanum atque alteram Herculis columnam misit, qui castrum, quod Septum vocant, occuparet: Apollinarium vero virum bello egregium ad insulas quae pro-

καὶ Μινόρικα, Ἀπολλινάριον ἔστειλεν ἄνδρα ἀγαθὸν εἰς τὰ
 V. 135 πολέμια. ἀπέστειλε δὲ καὶ ἐν Σικελίᾳ τινὰς τῶν Λιβυαίων
 καὶ τῶν Οὐανδήλων τὸ φρούριον λαβεῖν ἐκέλευσε. οἱ δὲ
 Β τοῦτο φυλάττοντες Γότθοι πρὸς τὴν μητέρα Ἀταλαρίχου ταῦ-
 τα δῆλα ἐποίησαν. ἡ δὲ γράφει πρὸς Βελισάριον μὴ τοῦτο 5
 τυραννίδι λαβεῖν τὸ φρούριον, ἕως ἂν βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς
 γῆθῃ, καὶ τὰ δοκοῦντα αὐτῷ ποιήσῃ. ἐν τούτῳ δὲ ὁ Οὐανδα-
 λικὸς πόλεμος ἐτελεύτα. ὁ δὲ φθόνος, οἷα ἐν μεγάλῃ εὐδαι-
 μονίᾳ φιλεῖ γίνεσθαι, ὧδινε καὶ εἰς Βελισάριον. τινὲς γὰρ
 διέβαλλον αὐτὸν εἰς τὸν βασιλέα τυραννίδα μελετᾶν. ὁ δὲ 10
 βασιλεὺς πέμπσας Σολομῶνα ἀποπειρᾶται τὴν Βελισαρίου γνώ-
 μην, πότερον σὺν Γελίμερὶ τε καὶ Οὐανδήλοις εἰς Βυζάντιον
 ἔκειν, ἢ αὐτοῦ μένοντος, ἐκείνους σταῖλαι ὧδε· οὐ γὰρ ἔλα-
 C θον αὐτὸν οἱ ἄρχοντες οἱ τὴν τυραννίδα ἐπενεγκόντες. ὁ δὲ
 Βελισάριος εἰς Βυζάντιον ἀφίκετο Σολομῶνα στρατηγὸν Λι- 15
 βύης καταλιπὼν. καταλιπὼν δὲ Βελισάριος τὸ Βυζάντιον ἅμα
 Γελίμερι καὶ τοῖς Οὐανδήλοις γερωῶν ἠξιῶθη μεγάλων, οἷον
 ἐν τοῖς ἄνω χρόνοις οἱ Ῥωμαίων στρατηγοὶ ἐν μεγίσταις νί-
 καις ἀνεδήσαντο. ἔξακοσίων τε χρόνων παρωχηκότων οὐδεὶς
 ἐληλύθει εἰς τιμὴν τριαυτήν, εἰ μὴ Τίτος καὶ Τραϊανός, καὶ 20

4. τοῦτο φυλ. A, φυλ. τοῦτο vulg. πρὸς add. ex A. 6.
 τυραννίδι A a, τυραννίδα vulg. 7. τὸ δοκοῦν A. 9. γέ-
 νεσθαι A, γενέσθαι vulg. 14. αὐτὸν A, αὐτῷ vulg. 17.
 οἷον A f, οἷων vulg.

pius absunt ab Oceani in mediterraneum influxu, Maioricam nimirum atque Minoricam destinavit, et in Siciliam nonnullos milites ex Libya, qui Vandalorum arcem sub praesidio tenerent. castris vero custodes Gotthi istud Atalarichi matri litteris manifestaverunt. illa Belisario, ne castrum tyrannice expugnaretur, priusquam imperator Iustinianus certior fieret, suumque super ea re consilium explicuisset, significat. ita demum Vandalica bella finem habuere. caeterum invidia, quemadmodum in magna felicitate fieri amat, etiam Belisario calamitatem peperit. quidam enim ipsum affectatae tyrannidis apud imperatorem criminati sunt. imperator autem per Salomonem Belisarii sententiam experitur, utrum ipse cum Gelimere et Vandalis Byzantium proficisci, an certe ipso in Libya diuturniorem moram trahente, ipso illuc mittere statueret? porro Belisarius Salomone Libyae duce relicto (ab optimatibus enim se tyrannidis insimulatum non erat necessius) Byzantium versus iter arripit. subinde cum Gelimere et Vandalis Byzantium profectus, ea honorum amplitudine, qua prioribus saeculis Romanorum duces post magis insignes victorias donabantur, cumulatus est: sexcentos enim annos si numeraveris, nullus, nisi forte

ἄλλοι αὐτοκράτορες στρατηγήσαντες ἐπὶ τὸ βαρβαρικὸν ἔθνος ἐνίκησαν. τὰ τε γὰρ λάφυρα ἐνδείκνυμενος καὶ τὰ τοῦ πολέμου ἀνδράποδα ἐν μέσῃ τῇ πόλει ἐπόμπευσεν, ὃν Θρίαμβον D καλοῦσι Ῥωμαῖοι. οὕτω παλαιῶ μέντοι τρόπῳ, ἀλλὰ πεζῇ 5 βαδίζων ἐκ τῆς οἰκίας τῆς αὐτοῦ ἄχρις εἰς τὸ ἵπποδρόμιν. ἦν δὲ τὰ λάφυρα ὅσα δὴ ὑπουργικὰ τῇ βασιλείῳ τάξει ἀνεῖσθαι εἰώθει, θρόνοι χρυσοῖ, καὶ ὀχήματα οἷς τῶν βασιλείων αἱ γυναῖκες ὀχοῦνται, κόσμος τε πολὺς ἐκ λίθων ἐντίμων συγκείμενος, ἐκπόματα χρυσαῖ, καὶ τὰ ἄλλα σύμπαντα ὅσα εἰς 10 τὴν βασιλείῳ θοίνῃν χρήσιμα. ἦν δὲ καὶ ἄργυρος ἕλκων μυριάδας πολλὰς ταλάντων καὶ παντοδαπῶν βασιλικῶν κειμηλίων, ἅπερ Γιζέριχος τὸ ἐν Ῥώμῃ συλήσας παλάτιον ἔλαβεν ἐν οἷς καὶ τὰ Ἰουδαίων κειμήλια ἦν, ἅπερ Οὐεσπασιανὸς P. 170 Τίτος μετὰ τὴν τῶν Ἱεροσολύμων ἄλωσιν εἰς Ῥώμην ἤνεγκεν. 15 ἀνδράποδα δὲ ἦν τοῦ Θρίαμβου Γελίμερ τε αὐτὸς ἐσθῆτά τινα ἐπὶ τῶν ὤμων ἀμπεχόμενος πορφυρεῶν, καὶ τὸ συγγενὲς ἅπαν, Οὐανδήλων τε ὅσοι εὐμήκεις ἄγαν καὶ κυλοὶ τῷ σώματι ἦσαν. ὡς δὲ ἐν τῷ ἵπποδρομίῳ Γελίμερ ἐγένετο, τὸν τε βασιλέα ἐπὶ βήματος καθήμενον καὶ τὸν δῆμον ἐστῶτα ἐφ'

3. μέσῃ A, μέσῳ vulg. 5. ἵπποδρομεῖον A a, ἐπιποδρόμιον f.
7. εἰώθει A a, εἰώθασιν vulg. 8. φλοῦνται vulg. 9. τὰ
add. ex A. 12. τὸ add. ex A. 14. εἰς Ῥώμην A, ἐν Ῥώ-
μῃ vulg. 16. τῶν ὤμων A, τὸν ὤμον vulg.

Titus, Traianus, aut alii imperatores et exercituum ductores, qui barbaras nationes devicerunt, parem honoris gradum qui attigerit, facile occurret. spolia namque et exuvias, victos quoque bello captivos, per mediam civitatem circumduxit, quod triumphum Romani nuncupavere. ita quidem antiquo more ex domo sibi propria ad circum usque pedes incessit. fuere vero ea spolia, quae regiae maiestatis ministerio et regum usibus concedi consueverunt: throni aurei, et lecticae, quibus regum uxores amant vehi, mundus infinitus ex pretiosis lapillis, aurea pocula, caeteraque omnia, quae regis conviviis inferuntur. censitum est praeterea argenti pondus plurimum myriadam talentorum, et regia generis omnis supellex, quam Gizerichus Romam depopulatus ex imperatorum palatio secum asportaverat: in his extiterunt ornamenta Iudaeorum omnia, quae captis Hierosolymis Titus Vespasianus Romam intulit. captivi in triumphum ducti fuerunt, Gelimer ipso purpurea chlamyde in humerum reiecta vestitus, omnes eius consanguinei, et ex Vandalis proceriores quique corpore et vultus forma venustiores. ut ad circum Gelimer pervenit, et imperatorem solio sedentem, et populum hinc et inde circumstantem conspexit, in has

ἐκότερα μέρη εἶδεν, ἐπιλέγων οὐκ ἐπαύσατο βοῶν· ματαιότης ματαιότητων τὰ πάντα ματαιότης! ἀφικόμενον δὲ αὐτὸν κατὰ τὸ τοῦ βασιλέως βῆμα τὴν πορφυρίδα περιελόντες προηγή πεσόντα προσκυνῆσαι τὸν βασιλέα ἠνάγκασαν. ὁ δὲ βασιλεύς τε καὶ ἡ ἀυγούστια τοῦ Ἰλδερίχου παίδας καὶ ἐγγόνους 5 πάντας τε τοὺς ἐκ τῆς Οὐαλεντινιανοῦ βασιλέως συγγενείας χρήματα ἱκανὰ ἐδώρησατο, καὶ Γελίμερι χωρία ἐν Γαλατία μεγάλια τε καὶ τεργνά μετὰ πάντων τῶν συγγενῶν αὐτοῦ ἐν τούτοις αἰκεῖν συναχώρησεν, εἰς πατρικίου δὲ ἀξίαν ἀνεβίβασεν τοῦτον, διὰ τὸ μὴ δέχεσθαι αὐτὸν τῆς Ἀρείου δόξης με- 10 τιστῆναι. ὁ δὲ Βελισάριος μετὰ τὸν Θριάμβον ὑπάτευσεν, καὶ πάμπολλα χρήματα ἐκ τῆς αὐτοῦ νίκης ὁ δῆμος τοῦ Βυζαντίου ἀπήλασεν, ὅσα οὐδέπω. τοῦ δὲ Σολομῶνος τὴν Λιβύην V. 136 διέποντος, Μαυρούσιοι πόλεμον κατὰ Λυβύων ἐκίνησαν. οἱ δὲ Μαυρούσιοι ἐκ τῶν ἐθνῶν κατάγονται, οὓς Ἰησοῦς ὁ τοῦ 15 C Ναυῆ ἐκ τῆς Φοινίκων χώρας ἀπὸ Σιδῶνος μέχρις Αἰγύπτου κατοικοῦντας ἀπήλασεν. οἱ τινες καταλαβόντες τὴν Αἰγύπτου, καὶ μὴ δεχθέντες ὑπ' αὐτῶν, καταλαμβάνουσι τὴν Λιβύην, καὶ ταύτην παροικήσαντες (ἦν ὑστέρῳ καιρῷ οἱ παρὰ Ῥωμαί-

1. βοῶν A, λέγων vulg.

3. τὴν πορφυρίδα A, τὸν πορφύραν vulg.

5. παῖδα A.

6. ἐκ τῆς A, ἐκ τοῦ vulg.

7. ἱκανὰ A, κατὰ vulg.

9. συναχώρησεν, εἰς πατρ. δὲ ἀξίαν ἀνεβίβασεν τοῦτον A, συγχωρήσας εἰς π. τάξιν τοῦτον οὐκ ἀνεβ. vulg.

11. μετὰ τὸν Θριάμβον A, μετὰ τῶν Θριάμβων vulg.

13. οὐδέπω A, οὐδέποτε vulg.

16. ἐκ τῆς A, ἐκ τῶν vulg.

voces frequentius repetitas erupit: vanitas vanitatum, et omnia vanitas. versus imperatoris autem solium procedentem exuerunt purpura, prius etiam quam pronus in terram imperatorem venerari cogeretur. post haec Ilderichi filios et nepotes, eosque cunctos, qui a Valentiniano imperatore genus ducere reperti sunt, imperator et augusta magna divitiarum liberalitate excepit: Gelimeri vero vicos et oppida per Galatiam ampla et amoenae, in quibus ipse cum affinibus habitare permitteretur, assignavit: in patriciorum tamen ordinem quod Arianorum opinionem deserere detrectaret, non exivit. acto triumpho Belisarius subinde consulatum gessit, et ex eius victoria id nummorum manus, quale nusquam auditum, populus Byzantinus accepit. porro Salomone Libyam administrante, Maurusii adversus Libyas arma moverunt. isti Maurusii ex gentibus, quas Iesus Nave Phoenicum regionem a Sidone ad Aegyptum usque habitantes expulit, originem traxerunt: qui primum in Aegyptum appellationes, nec ab incolis admissi, perrexerunt in Libyam, et eam incoluerunt: (eam sequentis temporibus Romanorum im-

οις βασιλεῖς κρατήσαντες, Τηγυῖν ταύτην ὠνόμασαν) στήσαντες δύο στήλας ἐπὶ τῆς μεγάλης κρήνης ἐκ λίθων λευκῶν ἐγκεκολαμμένα ἔχούσας γράμματα Φοινικικὰ λέγοντα τάδε· ἡμεῖς ἐσμεν οἱ φυγόντες ἀπὸ προσώπου Ἰησοῦ τοῦ ληστοῦ 5 υἱοῦ Νευῆ. ἦσαν δὲ καὶ ἄλλα ἔθνη ἐν Λιβύῃ πρότερον αὐτόχθονες, ἔχοντες βασιλεῦς Ἀσκληπέα, τῆς γῆς υἱὸν ἔφασκον εἶναι, οἳ τινες Καρχηδόνα ἔκτισαν. Σολομῶν δὲ λαβὼν ἐκ Δ Καρχηδόνας τὰ στρατεύματα, κατὰ Μαυρουσίων ἐχώρει. ἐλθὼν δὲ εἰς Βυζάκιον εἰς Ῥαμῆς τὸ χωρίον, ἔνθα οἱ Μαυροῦ- 10 σιοὶ ἑστρατοπέδευσαν κύκλον ἐκ τῶν καμήλων ποιησάμενοι, τὰς τε γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα ἐντὸς τοῦ κύκλου ἀποθέμενοι, καὶ τοὺς Μαυρουσίους κατ' αὐτοῦ ἐξερχομένους, ἐπιβάς τοῦ ἵππου πεντακοσίους ἐπιλέκτους ἐπαγόμενος εἰς ἐν τοῦ κύκλου ἐπισκῆψαι μέρος καὶ τὰς καμήλους κτείνειν ἐκέλευσεν. φο- 15 νέυσας δὲ ἀμφὶ διακοσίων, δρόμῳ εἰς τὸ τοῦ κύκλου μέσον ἐχώρησεν, ἔνθα αἱ γυναῖκες ἐκάθηντο. οἳ δὲ βύρβαροι ἐκπλαγέντες ἐπὶ τὸ ὄρος ἔφηνον σὺν πάσῃ ἀκοσμίᾳ. κτείνονται δὲ P. 171 τῶν Μαυρουσίων ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ μύριοι. αἱ δὲ γυναῖκες πᾶσαι σὺν τοῖς παιδίοις ἐν ἀνδραπόδων λόγῳ ἐγένοντο. καὶ

1. Τηγυῖν Α. 2. ἐγκεκολαμμένα Α, ἐγκεκολαμμένων vulg.
 6. Ἀσκληπαία, δς Ἡρακλεῖ ἐβασίλευσεν, δν τῆς γῆς Α. Ἀσκληπέα, δν Ἡρακλείου βασιλέως τῆς γῆς υἱὸν vulg. 9. Ῥάμης Α α.
 11. καὶ τοὺς παῖδας Α. ἀποθέμενοι Α e, ἐνθέμενοι vulg. 12. ἐπιβάς Α α, ἀποβάς vulg. 13. εἰς ἕν Α, εἰς ἕνα vulg. 18. ταύτη Α, αδιῆ vulg. 19. παισίν Α.

peratores sibi subactam Tingitanam dixerunt) ac demum duabus columnis ad magni fontis latera ex albo lapide erectis Phoenicio caractere Phoenicumque dialecto nonnulla insculperunt in hanc sententiam: nos sumus, qui a facie Iesu praedonis filii Nave fugimus. ex-titerant etiam per Libyam aliae gentes indigenae, quibus Aesculapius rex, telluris, ut aiebant, filius, praefuit, quae prima Carthaginis fundamenta posuerunt. Salomon autem, copiis Carthagine eductis, adversus Maurusios protectionem suscepit. Byzacium cum pervenisset ad Rames oppidum, quo Maurusii, vallo circulari ex camelorum gregibus composito, mulieres, pueros, nec non se ipsos in eum impressionem facturos incluserant, equo conscenso, quingentos milites selectissimos ad unam circumvallantis ambitus partem collocatos hostes aggredi, et camelos telis iubet confodere. ducentis circiter interfectis, contento cursu medium ambitus, quo mulieres consederant, occupat. barbari autem prostrati, in montem nullo servato ordine fuggam arripiunt. ea die ad decies mille Maurusii caesi fuerunt: mulieres cum natis omnes in captivitatem actae: iisque demum una cum

τούτους λαβόντες σὺν ταῖς καμήλοις καὶ πάσῃ τῇ ἡλικίᾳ εἰς
Καρχηδόνια εἰσήεσαν τὴν ἐπινίκιον ἑορτὴν ἄγοντες. οἱ δὲ βάρ-
 βαροι πάλιν συναθροισθέντες πανδημεὶ σὺν γυναιξὶ καὶ τέ-
 κνοις, μηδένα καταλιπόντες, ἐστράτευσαν κατὰ Ῥωμαίων, καὶ
 τὰ ἐν *Βυζακίᾳ* χωρία ἐληίζοντο. Σολομὼν δὲ ἄρας κατὰ 5
 τάχος πᾶν τὸ στράτευμα, ἐπ' αὐτούς ἦει. γενόμενος δὲ ἐν
*Βουλγαρίῳ*νι, ἔνθα οἱ πολέμιοι ἐστρατοπεδεύσαντο, διεκόσμη-
 θεν τὸ στράτευμα, ὡς εἰς μάχην. οἱ δὲ *Μαυρούσιοι* ἐν τῇ
 ὄρει τῶν *Βουλγαρίων* ἐπὶ πλεῖον ἔμενον, εἰς τὸ πεδίον κατελ-
 θεῖν μὴ βουλόμενοι. Σολομὼν δὲ ἀποστέλλει Θεόδωρον διὰ τῆς 10
 νυκτὸς σὺν χιλιῶσι πεζοῖς, καὶ τῶν σημειωτῶν τινά, ὅπως εἰς
 τὸ ὄρος ἐκ τῶν ὀπισθεν αὐτῶν διὰ τῆς νυκτὸς ἀνέλθωσιν, καὶ
 ἅμα τῇ ἡλίῳ ἀνίσχοντι τὰ σημεῖα ὑπερθεῖν ἄρσαντες, κατὰ
 τῶν παλεμίων χωρήσωσιν. ὁμοίως δὲ καὶ αὐτὸς ὄρθρου βα-
 θεὸς ἀνελθὼν, ἅμα κατὰ τῶν πολεμίων ἐχώρησεν. ἰδόντες 15
 δὲ οἱ βάρβαροι, ὅτι ἐν μέσῃ τῶν Ῥωμαίων γεγύνασιν, εἰς φυ-
 γὴν ᾤρησαν κατὰ τῶν κρημνῶν ὠθίζοντες ἑαυτοὺς καὶ ἀναί-
 Cροῦντες. ἀπέθανον δὲ ἐν τῇ πολέμῳ *Μαυρουσίων* μυριάδες
 εἴ, τῶν δὲ Ῥωμαίων τὸ παράπαν οὐδὲ εἷς, οὐ μὴν οὐδὲ πληγὴν
 τινα ἔλαβεν, ἀλλὰ πάντες ὑγιεῖς τὴν νίκην ἤρατο. οἱ δὲ πλεῖ- 20

1. πάσῃ τῇ λέλα α. 5. κατὰ τάχος Α, κατὰ τὸ τάχος vulg.
 12. εἰσέλθωσιν Α ε. 14. χωρήσωσιν Α, χωρίσωσιν vulg. βα-
 θεὸς vulg. 17. τῶν add. ex Α. ἑαυτοὺς Α, αὐτοὺς vulg.

camelorum gregibus et omnis aetatis hominibus abductis, victores Car-
 thaginum ingressi dies festos ob partam victoriam egerunt. verum bar-
 bari nullo ex suis relicto, una cum uxoribus et liberis in unum collecti,
 bellum adversus Romanos redintegrarunt, et pagos circa Byzacium
 depopulati sunt. Salomon ex adverso copiis exercitus omnibus con-
 vocatis, contra profectus est: iamque Bulgarionem, qui locus hostilium
 castrorum erat, cum attigisset, exercitum omnem quasi pugnam initu-
 rus disposuit. Maurusii in planitiem descendere veriti, in Bulgario-
 num monte diutius substiterunt. Salomon una cum peditibus mille
 Theodorum, et ex signiferis quendam de nocte summisit, qui tene-
 bris tecti, monte retro adversarios conscenso, cum ex oriente primum
 sole ex superiore loco signa tollerent in altum, ac simul omnes in
 adversarios irrumperent. ipse profunda adhuc nocte sub auroram
 una cum illis ascendens in hostes iter dirigit. barbari Romanis cir-
 cumquaque se vallatos et inclusos comperientes, per praerupta loca
 in fugam se dederunt, invicem se perturbato ordine prementes, et
 mutua sibi caedem inferentes. hoc in certamine Maurusiorum my-
 riades quinque perierunt, Romanorum ne ullus quidem defuit, aut

στοι τῶν ἀρχόντων αὐτῶν τοῖς Ῥωμαίοις προσερρήσαν. γυναι-
κῶν μέντοι καὶ παιδῶν τοσοῦτον πλῆθος οἱ Ῥωμαῖοι ἔλαβον,
ὥστε προβάιαν τιμῆς παῖδα Μαυρούσιον ὠνήσασθαι βουλο-
μένοις ἀπεδίδοντο. καὶ τότε αὐτοῖς τὸ παλαιὸν λόγιον γυναι-
5 κὸς μάντιδος ἀπέβη, ὡς ἄρα τὸ πλῆθος αὐτῶν παρὰ ἀνδρὸς V. 137
ἀγενεῖου ὄλλυται. ὁ γὰρ Σολομῶν εὐνοῦχος ἐκ παιδῶν παρὰ
γνώμην κατέστηκεν ὑπὸ πάθους τὰ γεννητικὰ μόρια ἀποβα-
λῶν. λαβῶν δὲ τὴν λείαν πᾶσαν εἰς Καρχηδόνα ὑπέστρεψεν. D

Ἐν τούτῳ δὲ τῷ χρόνῳ τέρας ἐν τῷ οὐρανῷ συνέβη γενέ-
10 σθαι. ὁ γὰρ ἥλιος ἀκτίων χωρὶς τὴν αἴγλην, ὥσπερ ἡ σελήνη,
ἐστύγναζεν ἅπαντα τὸν ἐνιαυτὸν· ἐπὶ πλεῖστον δὲ ἐκλείποντι
ἐψέκει, οὐ καθαρῶς φαίνων, ὥσπερ εἰώθει. χρόνος δὲ ἦν δέκατος
τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ. ἐν τούτῳ δὲ τῷ χρόνῳ οὔτε πό-
λεμος, οὔτε θάνατος ἐπιφερόμενος τοῖς ἀνθρώποις ἐπέλειπεν·
15 ἕαρι γὰρ ἀρχομένῳ Βελισάριος ἐστάλη παρὰ τοῦ Ἰουστινια-
νοῦ τὴν Σικελίαν ὑπόφορον ποιῆσαι Ῥωμαίοις. χειμάσαντας
δὲ αὐτοῦ ἐν Σικελίᾳ, τῆς ἑορτῆς τοῦ πάσχα καταλαβούσης, P. 172
ἐστασίασαν οἱ ἐν Λιβύῃ Ῥωμαῖοι κατὰ Σολομῶνος τρόπον
τοιῷδε· λαβόντες γὰρ τῶν ἀναιρεθέντων Οὐρανδήλων γυναι-

3. ὠνήσασθαι βουλομένοις ἀπεδίδοντο A, ὠνεῖσθαι βουλομένῳ ἀπε-
δέδοντο vulg. 7. ὑπὸ π. A, ἀπὸ π. vulg. 11. ἐστύγνα-
ζεν A, ἐτίναξεν vulg. 12. ἐψέκει| ἐδόκει A, εἰόκει vulg. 13.
τῆς add. ex A. 14. ἐπέλειπεν A, ἐπέλιπεν vulg.

aliquam omnino plagam accepit, quin immo sanis et salvis omnibus integram victoriam retulerunt. Maurusiorum autem primores non pauci Romanis se adiunxerunt. mulierum vero et puerorum is fuit numerus a Romanis captus, ut ovis pretio puerum Maurusium sibi comparare volenti aestimarent et divenderent. ita demum vatis foeminae vetus oraculum exitum habuisse deprehensum, quo plebem eorum ab imberbi viro penitus delendam praenunciatum. Salomon enim, generationis administris partibus morbo amissis, invitus olim a puero praeter sententiam eunuchus evaserat. spoliis tandem onustus Carthaginem remeavit.

Hoc etiam anno portentum in caelo apparere contigit. sol etenim radiis penitus orbatus lucem omnino lunae similem per totum annum obscuratam habebat: quam frequenter autem non plene, prout solebat, visus, deficienti par extabat. erat is annus imperii Iustiniani decimus. eodem pariter anno neque bellum, neque lues lethifera miseris mortalibus iufferi destitit. ineunte quippe vere Siciliam Romanis tributis subacturus a Iustiniano Belisarius missus est. cum vero in ea insula hiemasset, imminente iam solemnitate paschali, Romani,

κας κατέσχον τοὺς ἀγροὺς αὐτῶν ὡς ἰδίους, καὶ τελεῖν τῷ
 βασιλεὶ τὰ ὑπὲρ αὐτῶν τέλη οὐκ ἤθελον· ὁ δὲ Σολομῶν πα-
 ρῆνει αὐτοῖς μὴ ἀνταίρειν κατὰ τοῦ βασιλέως, ἀλλὰ τὰ ὀρώ-
 ντα τούτῳ ἀποδιδόναι. μετέπεσον δὲ τινες αὐτῶν, καὶ μύλι-
 στα τῶν Γότθων πρὸς τὴν Ἀρείου δόξαν, οὓς οἱ ἱερεῖς τῆς 5
 ἐκκλησίας ἀφώριζον, καὶ οὐδὲ τὰ τέκνα αὐτῶν βαπτίζειν ἤθε-
 B λον. ὅθεν ἐν τῇ ἑορτῇ γέγονεν ἡ στάσις, ἐπεβουλευσαντο δὲ
 οἱ στρατιῶται Σολομῶνα ἐν τῷ ἱερῷ κτεῖναι. ἐξελθόντες δὲ
 τῆς πόλεως ἐληΐζοντο τὰ ἐκείνης χωρίῳ, καὶ τοὺς Λίβνας
 ὡς πολεμίους ἐχρῶντο. Σολομῶν δὲ ἀκούσας ταῦτα εἰς θό- 10
 ρυβον πολὺν ἐμπεσῶν, πιθανολογίαις πείθειν τὸν στρατὸν
 ἐπειρᾶτο παύσασθαι τῆς στάσεως. συλλεγόντες δὲ τὸν τε Σο-
 λομῶνα, καὶ τοὺς ἄρχοντας ἀναιδῶς ὕβριζον. Θεόδωρον δὲ
 τὸν Καππύδοχα εἰς τὸ παλάτιον ἐλθόντες στρατηγὸν τοῦτον
 ἐψηφίσαντο, καὶ σιδηροφοροῦντες ἅπαντα τὸν προστυγχάνον- 15
 τα ἔκτανον, εἴτε Λίβνυ, εἴτε Ῥωμαῖον, Σολομῶνι γνώριμον,
 C τὰ τε χρήματα ἐληΐσαντο, καὶ εἰς τὰς οἰκίας εἰσερχόμενοι
 ἅπαντα τὰ τίμια ἤρπαζον. Σολομῶν δὲ εἰς τὸ ἱερόν τοῦ πα-
 λατίου προσφυγῶν, ἔλαθεν. νυκτὸς δὲ ἐπιγενομένης ἐξελθῶν

3. ἀνταίρειν A, ἀντερεῖν vulg.

6. ἀφώριζον A, ἠφώριζον vulg.

10. ἐχρῶντο a.

17. εἰς om A a.

19. ἐπιλαβομένης A.

qui in Libya morabantur, in Salomonem tumultuati sunt, hac occa-
 sione. mortuorum in bello Vandalorum uxores viduas ducentes illi
 agros eorum ceu proprios possederunt, eorum tamen ratione impe-
 ratori tributa pendere noluerunt. Salomon autem ne imperatoris sen-
 tentiae adversum irent, quin potius quae decerneret ipse, ut redde-
 rent, exhortari. ex ipsis vero, et ex Gotthis maxime, nonnulli in Aria-
 nam haeresim defecerunt, quos ecclesiae sacerdotes ab ecclesiae com-
 munionem tenuere extorres, nec eorum liberos baptismo initiare fere-
 bant: quare solemniter peragendo baptismo die seditio exorta, intum-
 que a militibus de Salomone in ecclesia interficiendo consilium.
 egressi siquidem civitate villas et adiacentes agros depopulati, Libyas
 in morem hostium hostiliter exceperunt. nuncio de his accepto, ma-
 gna animi perturbatione iactatus Salomon, ut a seditione abstinerent,
 blandioribus verbis militibus persuadere tentavit. illi in adversum
 collecti Salomonem et optimates quosque contumeliis impudenter re-
 spergere. tum vero in palatium profecti Theodorum Cappadoceum
 communibus suffragiis ducem constituerunt, et ferro accincti obvium
 quemque sive Libym, sive Romanum, si modo Salomoni familiaris,
 mactare, facultates depraedari, et in domos ingressi pretiosa quaeque
 diripere. Salomon in sacram palatii aedem profugiens, delituit. suc-
 cedentis noctis silentio palatio cum Procopio scriptore et Martino

Μεμβράσαν τὴν πόλιν. ἰδὼν δὲ αὐτοὺς τὴν τάξιν λιπόντας καὶ κόσμῳ οὐδενὶ περιϊόντας, κατ' αὐτῶν ὁμοίως ἐχώρει. οἱ δὲ εἰς φυγὴν ὤρμητο, εἰς Νομιδίαν τε ἀφικόμενοι συνελέγοντο. ὀλίγοι δὲ ἐν τῷ πολέμῳ τούτῳ ἀπέθανον, καὶ αὐτῶν οἱ πλεῖστοι Οὐανδῆλοι ἦσαν. ἐφείδετο δὲ τῶν Ῥωμαίων ὁ Βελισάριος. ληϊσάμενος δὲ τὸ στρατοπέδον αὐτῶν, εὗρεν τε Βηρήματα πολλὰ καὶ γυναῖκας, δι' ἧς καὶ ὁ πόλεμος κατέστη. ταῦτα Βελισάριος διαπραξάμενος, εἰς Καρχηδόνα ἀπήλαυεν. ἔλθων δὲ τις ἐκ Σικελίας ἀπήγγειλεν, ὡς στάσις ἐν τῷ στρατοπέδῳ ἐπιπεσοῦσα τὰ πράγματα ἀνασοβεῖν μέλλει, εἰ μὴ ἰὸ αὐτὸς διὰ τάχους καταλάβῃ· διαθέμενος δὲ τὰ ἐν Λιβύῃ, ὡς ἐδύνατο, Ἰλδηγέρδῃ τε καὶ Θεοδώρῳ παραδούς τὴν Καρχηδόνα εἰς Σικελίαν ἤει. ταῦτα ἀκούσας ὁ Ἰουστινιανὸς Γερμανὸν τὸν ἀνεψιὸν αὐτοῦ, ἄνδρα πατρίκιον, εἰς Λιβύην σὺν ὀλίγοις τισὶν ἐπεμψεν σὺν Δομνίκῳ καὶ Συμμαχῷ ἀνδράσι 15 σοφοῖς. γενόμενος δὲ ἐν Καρχηδόνι τοὺς τε στρατιώτας ὁ Γερμανὸς ἠρέθμει, καὶ τῶν γραμματέων τὰ βιβλία ἐν οἷς τῶν Στρατιωτῶν τὰ ὀνόματα ἐνεγέγραπτο ἀναλεξάμενος, εὗρεν τὸ μὲν τρίτον μέρος τοῦ στρατοῦ ἔν τε Καρχηδόνι καὶ ταῖς ἄλλαις πόλεσιν ὑπὲρ τοῦ βασιλείως εἶναι, τοὺς δὲ ἄλλους ἅπαντας 20 τῷ τυράνῳ συντεταγμένους. διὰ τοῦτο μὲν πρὸς μάχην οὐχ

6. δὲ τὸ στρ. Α, δὲ καὶ τὸ στρ. vulg.
vulg. 17. γραμμάτων libri et edd.

11. Λιβύη Α, Λιβύη

circiter duobus in fugientes impressionem facit, quos ad Membrasam civitatem assequitur. ubi conspexit ordines deserere, et neglecta militiae lege palantes vagari, in eos vires et copias exerit. confestum illi vertuntur in fugam, et in Numidiam recepti, rursus colliguntur ad invicem. pauci certamine inuito perierunt, quorum plures agniti sunt Vandali: Romanis enim Belisarius parcebat. direptis eorum castris, divitias comperit in illis maximas, et eas mulieres, quarum causa bellum motum est. in his actis Belisarius Carthaginem contendit. tunc adveniens e Sicilia nuncius quidam seditionem in castris exortam res omnes turbare paratam, nisi quantocius advolet, significat. dispositis itaque qua valuit arte, rebus Libycis et Carthagine Ildegerdi ac Theodoro commendata, in Siciliam revertitur. his autem cognitibus, Germanum nepotem suum virum patricium cum Domnico et Symmacho viris scientia praestantibus, et aliis paucis, in Libyam transmittit Iustinianus. posteaquam vero Carthaginem appulit Germanus, militum numerum recensuit, perlectisque scribarum libellis, in quibus militum nomina ascripta erant, tertiam tantum partem tam Carthagine quam caeteris in urbibus remansisse, quae pro imperatore staret, reliquos

ἔπεξεβή· τοῦ δὲ στρατοῦ ἐπεμελεῖτο. ἐφθέγγετο δὲ παρὰ τοῦ βασιλέως σταλῆναι, ὅπως τοὺς ἡδικημένους στρατιώτας ἐπαμύνη, κολάσῃ δὲ τοὺς ἀδικίαν εἰς αὐτοὺς ἄρξαντας. τοῦτον οἱ στρατιῶται ἀκούσαντες τὸν λόγον, κατ' ὀλίγον αὐτῷ 5 προσεχώρουν. ὁ δὲ Γερμανὸς αὐτοὺς σὺν πολλῇ φιλοφροσύνῃ ἐδέχετο, καὶ τὰ πιστὰ διδούς, ἐν τιμῇ εἶχεν, καὶ τὰς ῥόγας αὐτῶν παρεῖχεν. ἐπεὶ δὲ ὁ τούτων λόγος περιφερόμενος εἰς πάντας ἦλθεν, ἀποταξάμενοι τὸν τύραννον, ἦλθον εἰς Καρχηδόνα. ὁ δὲ Τζότζας τοῦ κακοῦ ἤδη αἰσθόμενος, τοὺς 10 ἀπομείναντας ἐπιρρώσας, ἐπὶ Καρχηδόνα ἤλαυνεν. ὁ δὲ Γερμανὸς ἐξαπλίσας τὸ στράτευμα, κατ' αὐτοῦ ἐχώρει. ὁ δὲ σὺν αὐτῷ στρατὸς προθυμίαν πολλὴν ἐπιδειξάμενος, εὐνοεῖν τῷ βασιλεῖ τὸν στρατηγὸν ἔπειθον. τούτους ἐωρακότες οἱ μετὰ Τζότζα, καὶ δειλία καταχωσθέντες, ἀνεχώρησαν ἐπὶ Νουμ- 15 δίαν. ὁ δὲ Γερμανὸς σὺν παντὶ τῷ στρατῷ οὐκ εἰς μακρὰν ἦλθεν, καὶ τούτους καταλαβὼν, εὖρεν ὅτι συνέμιζαν αὐτοῖς Μαυρουσίων βαρβάρων μυριάδες πολλαί, ὧν Ἰούδας τε καὶ P. 174 Ἄρταϊας ἤρχον. συμβαλόντες δὲ πόλεμον, καὶ τῆς μάχης κραταιᾶς γενομένης, τὸν Γερμανοῦ ἔπνον τις τῶν πολεμίων 20 ἔκτεινεν. πρῶν δὲ ἐπὶ γῆς Γερμανὸς εἰς κίνδυνον ἦλθεν, εἰ

1. ἐπεφθέγγετο A, ἐφθέγγοντο vulg. 3. κολάσῃ A, κολάσει vulg. 7. λόγος om. A. 11. ἐξαπλίσαστο A. 14. καταχωσθέντες A, κατασχεθέντες vulg. 15. σὺν add. ex A. 18. συμβαλόντες A, συμβάλλοντες vulg. 19. τὸν A, τῶν vulg.

vero omnes tyranni signa sequutos comperit. eapropter in praelium minime progressus est, sed peculiarem exercitus curam habuit. caeterum ad milites iniuria quadam affectos vindicandos, iniuriarumque auctores puniendos, ab imperatore se missum esse palam divulgavit. eum sermonem ubi percepere milites, sensim ad eum cuncti confluerunt. Germanus humanissime acceptos, fide data, in pretio habuit, et stipendia eorum solvit. istorum tandem rumore ad omnium aures perlato, tyranno derelicto, Carthaginem redierunt. Tzotzas vero malum imminens subodoratus, sociis, qui remanserant, animatis, Carthaginem se confert. Germanus instructa adversus eum acie progreditur; exercitusque sub eo militans magnam animi alacritatem testatus, suam auge imperatorem benevolentiam duci commendabat, atque persuadebat. hos conspicati qui Tzotzam sequebantur, subito timore correpti, in Numidiam secesserunt: nec Germanus cum universo exercitu multum progressus erat, cum ipsis assequutus est, multas vero Maurusiorum barbarorum myriadas, ducibus Iuda, et Artaia, iis se adiunxisse reperit. igitur congressi, et acri certamine inito, equum, cui Germanus insidebat, quis-

μη τὸ τάχος οἱ δορυφόροι φραζάμενοι ἔφερον ἵππον, καὶ τοῦτον ἐνεβίβασαν. τρέπονται τοίνυν οἱ στρατιῶται, καὶ ὁ Τζότζας ἐν τῷ θηρύβῳ τούτῳ σὺν ὀλίγοις διαφυγεῖν ἴσχυσεν. ὁ δὲ Γερμανὸς τοῖς ἀμφ' αὐτὸν ἐγκελευσάμενος, εὐθύς ἐπὶ τὸ στρατόπεδον τῶν πολεμίων ὤρμησεν, καὶ τοῦτο παρέλαβεν 5 πολέμῳ. ἐνταῦθα δὲ τὰ χρήματα οἱ στρατιῶται οὐδενὶ λόγῳ ἀρπάζοντες, τοῦ στρατηγοῦ λόγον οὐκ ἐποιῶντο. τοῖσας δὲ
 V. 139 ὁ Γερμανός, μὴ συμφρονήσαντες οἱ πόλεμοι ἐπ' αὐτὸν ἴωσιν, Βῆστατο ὀδυρόμενος, καὶ πρὸς εὐκοσμίαν τούτους παρακαλῶν. οἱ δὲ Μαυρούσιοι τὴν τροπὴν θεασάμενοι κατὰ τῶν στασιαστῶν 10 ὤρμησαν, καὶ τούτους ἐδίωκον σὺν τῷ τοῦ βασιλέως στρατῷ. Τζότζας δὲ το θύρσος εἰς αὐτοὺς ἔχων, ἑωρακῶς τὰ ὑπ' αὐτῶν γενόμενα μετὰ ἑκατὸν εἰς φυγὴν ἐτρέπη, καὶ εἰς Μαυριτανίαν τὴν ἐνδοτέραν ἐχώρησεν, καὶ ἡ στάσις ἐν τούτοις ἐτελεύτα. Γερμανὸν δὲ σὺν Δομνίκῳ καὶ Συμμαχῷ μεταπεμφθῆς ὁ βασιλεὺς εἰς Βυζάντιον, Σολομῶνι πάλιν τὰ τῆς Λιβύης πράγματα ἐνεχείρισε, (τρискаιδέκατον δὲ ἔτος ἦν τοῦτο τῆς Ἰουστινιανοῦ βασιλείας) παρασχόμενος αὐτῷ ἄρχηγτὺς τε ἄλλους καὶ Ῥουφίνον καὶ Λεόντιον καὶ Ἰωάννην τὸν Σισινίου υἱόν.

2. ἐνεβίβασαν A, ἀνεβ. vulg. 3. τούτῳ σὺν ὀλίγοις A, σὺν ὀλίγων vulg. Ἰσχυσεν A, ἰσχύσας vulg. 10. στασιαστῶν A, στασιασάντων e, στρατιωτῶν vulg. 17. δὲ add. ex A. 18. αὐτῷ A, αὐτὸς vulg.

priam interfecit. Germanus in terram praeceps actus ultimum periculum subiisset, nisi satellites armis undequaque vallantes, equo quantocius adducto, eum rursus sustulissent. vertuntur itaque in fugam adversi milites, vixque Tzotzas in tanto tumultu cum paucis se fuga surripere valuit. porro Germanus iis, qui a se propius aberant, ut recta in hostium castra irruerent, praecepit, eaque post reparatam pugnam obtinuit. tum vero milites repertas obviam absque delecta vel ratione divitias diripientes nullam ducis curam gerere, nullam in eum observantiam retinere. veritus igitur ne resumtis animis hostes adorientur, substitit de tam indigno facinore conquestus, ipsos in ordinem subinde revocans. Maurusii vero ubi fugam istam conspexere, facto in ipsosmet milites perduelles impetu, una cum imperatoris acie eos insequentium sunt. quamobrem Tzotzas, qui fiduciam omnem in eis reposuerat, cum istam illorum adversum se conversionem animadvertit, se cum centum aliis in fugam coniecit, et in Mauritaniam interlorem recessit: atque ita demum seditio cessavit. imperator autem Germanum una cum Domnico et Symmacho Byzantium revocans, Libyam iterum administrandam Salomoni commisit. tertius tunc supra decimum imperii Iustiniani numerabatur annus: aliosque Li-

Σολομών δὲ καταπλεύσας εἰς Καρχηδόνα μετρίως τὸν λαὸν ἐξηγεῖτο, καὶ Λιβύην ἀσφαλῶς διεφύλαττεν, διακοσμῶν τε τὸν στρατὸν, καὶ εἴ τινα ὑποπτον ἐν αὐτῇ εὗρισκεν, εἰς Βυζάντιον ἀπέπεμπεν. Βελισάριος δὲ τὴν τε Σικελίαν καὶ Ῥώμην 5 ὑπὸ Ἰουγίου κατεχομένην, καὶ τὰς περὶ πόλεις παραλαβὼν, Ἰούτιον εἰς Βυζάντιον πρὸς Ἰουστινιανὸν ἤγαγεν μετὰ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ. καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ναρσῆν τὸν κουβικουλάριον μετὰ στόλου ἐν τῇ Ῥώμῃ πρὸς τὸ διακρατῆσαι τὰ ἐκείσε. Σολομών δὲ τὰ ἐν Καρχηδόνι καὶ 10 Λιβύῃ καλῶς διοικήσας, κατὰ Μαυρουσίων ἐστράτευσεν. καὶ πρῶτον μὲν Γογδάριον τὸν αὐτοῦ δορυφόρον, ἄνδρα ἀγαθὸν εἰς τὰ πολέμια, σὺν στρατεύματι ἔπεμψεν, ὅστις εἰς Βίγαν ποταμὸν ἀφικόμενος, εἰς Βαυγαῆ πόλιν ἔρημον ἐστρατοπεδεύσατο. ἐνταῦθα δὲ μάχης γενομένης, ἠττηθεὶς καὶ εἰς τὸ 15 χαράκωμα ἀναχωρήσας, ὑπὸ τῆς τῶν Μαυρουσίων προεδρίας ἐπέζητο. Σολομῶν δὲ πλησίον γενομένος καὶ ταῦτα μαθὼν, κατὰ τάχος ἦει. οἱ βάρβαροι δεισαντες ἀναχωροῦσι, καὶ εἰς τὰ Ἀβρασίον ὄρους πρόποδα ἐστρατοπέδενον. ὁ δὲ Σολομῶν P. 175 τούτοις συμβαλὼν, εἰς φυγὴν ἔτρεψεν. οἱ δὲ Μαυρούσιοι

5. Οὐγίου, μοχ Οὐίτιον A, Οὐίτιου e, Οὐγίου f. 11. Γογδάριον A, Γογδάριον e, Γότταριν a. 12. εἰς τὰ A, καὶ εἰς τὰ vulg. 15. ἀποχωρήσας A. 17. εἰς τὰ Ἀβρασίον ὄρους A, εἰς τὸ Ἀβράσιον ὄρος vulg. 18. ἐστρατοπέδενον A, στρατοπεδεύουσι vulg.

byae rectores Rufinum, Leontium et Ioannem Sisinnii filium addidit. porro Salomon Carthaginem traiciens levi moderatoque imperio populum rexit, et Libyam sedulo tutatus, exercitum eo ordine composuit, ut, si quem ex militibus suspectum habuit, Byzantium statim transmisserit. Belisarius autem Scilicia, Roma, vicinisque civitatibus a Iutgio detentis in Romanam potestatem receptis, Iutgium cum uxore et liberis ad Iustinianum Byzantium adduxit. imperator vero Narsem cubicularium rebus illie administrandis cum classe valida Romam transmisit. Salomon etiam quum Carthagine, tum in Libya regenda summa moderatione usus, adversus Maurusios praelium instruxit; et primo quidem Gogdarium e satellitibus unum, virum probitate et militari peritia commendatum, cum exercitu praemisit: qui ad Bigam fluvium descendens ad Baugaem civitatem desolatam castra metatus est. ibi commisso certamine superatus, in vallum se recepit, in quo continua Maurusiorum obsidione premebatur. his e vicino loco auditis, Salomon quantocius advolavit. barbari metu compulsi cedunt loco, et ad Abrasii montis radices castra ponunt. Salomon conserto proelio eos in fugam vertit. Maurusii difficilia et praerupta montis loca fugientes

ἐπὶ τὴν δυσχωρίαν τοῦ ὄρους ἔφυγον, καὶ ἐπὶ Μαυριτανούς
 ᾤχοντο. Σολομών δὲ τὰς ἐν Μουγάδῃ πεδιάς ληϊσάμενος, καὶ
 πύσας τὴν γῆν αὐτῶν πυρπολήσας οἰκίον τε πολὺν κομισάμε-
 νος, εἰς Ζερβούλην τὸ φρούριον ἀνέστρεψεν· ἔνθα Ἡαυδᾶς
 σὺν διαμυρίοις Μαυρουσίοις προσέφυγεν. Ἡαυδᾶς δὲ κατα- 5
 λιπὼν τὸ φρούριον, εἰς τὸ τοῦ Ἀβρουσίου ὄρος εἰς ὕψος ἀνα-
 βᾶς ἠσύχαζεν. Σολομών δὲ Ζερβούλην τὸ φρούριον εἰς τρεῖς
 ἐπολιώρησεν ἡμέρας, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ ληϊσάμενος, φνύ-
 B λακᾶς τε ἐν αὐτῇ καταστήσας, ἐπὶ τὰ πρόσω ἐχώρει· καὶ
 διεσκοπεῖτο, ὅθεν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους δυνηθεῖν γενέ- 10
 σθαι ἀποτόμου τε ὄντος καὶ πολλῇ δυσχωρίᾳ κατεχομένου. ὁ
 δὲ θεὸς πόρον ἐν τῇ ἀπορίᾳ ἐποίησεν οὕτως. εἰς τῶν στρα-
 τιωτῶν τοῦ πεζικοῦ στρατοῦ Ὀπτιῶνων, Γένζων ὀνόματι, εἴτε
 θυμῷ χρωσμένος, εἴτε τι θεῖον αὐτὸν ἐκίνησεν, ἐπὶ τοὺς πολε-
 μίους ἀνέβαινε μόνος. ὀπίσω δὲ τούτου τινὲς συστρατιῶται 15
 ἠκολούθουν ἐν θυάματι μεγάλῳ ποιούμενοι τὸ γινόμενον, τρεῖς
 δὲ τῶν Μαυρουσίων οἱ εἰς τὸ φυλάσσειν τὴν εἴσοδον τετα-
 γμένοι ἰδόντες τὸν ἄνθρωπον ὑπήντων δρόμῳ νομίσαντες πρὸς
 αὐτοὺς ἀνιέναι. ὁ δὲ καθ' ἓνα τούτους ἐρχομένους διὰ τὴν
 C στενοχωρίαν τοῦ τόπου τὸν τε πρῶτον ἀνέειλεν, ὁμοίως καὶ τὸν 20

4. ἀνέστρεψεν — — τὸ φρούριον om. A. ἡ Ἡαυδᾶς vulg.
 8. ἐν αὐτῇ] εἰς αὐτὸ A b. 11. δυσχερεῖς A. 13. Ὀπτιῶ-
 νων A f, Ὀπτιῶν ὧν vulg. 16. ποιούμενοι A, ποιούντες
 vulg.

occupant, et mox ad Mauritanos deflectunt iter. Salomon vero planitiem omnem Mugadae circumpositam depopulatus, et omni eorum regione incendio devastata, com meatu immenso inde deportato, rediit in Zerbulen castrum, quo Eaudas cum Maurusiorum viginti millibus fuga se recepit. Eaudas autem relicto castro, et Abrasii montis conscenso cacumine, quietem agere statuit. Salomon Zerbulen castrum triduana pressit obsidione, direptisque in eo omnibus et posita custodia, ultra procedendum ratus, qua via montis praeruptis undique saxis obsiti, et locorum difficultatibus pene inaccessi verticem superare posset attentius considerabat: cum deus per animi anxietatem in loco invio viam in hunc modum fecit. inter pedestres copias Optionum numeri Genson quidam nomine, sive animi proprii impetu, sive divino motus instincto, in adversarios conscendit solus. pone sequebantur commilitones nonnulli, miraculo quod fiebat ponentes. Maurusiorum vero tres ad custodiendum aditum destinati, virum eminens conspicati, et ad se accedere existimantes, ei obviam velocius occurrerunt: qui cum propter loci angustias singuli ac soli procede-

ἄλλον σὺν τῇ τρίτῳ. ὃ καὶ κατιδόντες οἱ ὀπισθεν ἰόντες, πολλῶ θορόβῳ τε καὶ ταραχῇ ἐπὶ τοὺς πολεμίους ἐχώρουν. V. 140
 ὡς δὲ τὸ γεγόμενον ἤκουσέ τε καὶ εἶδεν ἡ τῶν Ῥωμαίων στρατιά, οὐδὲ τὸν στρατηγὸν ἀναμείναντες οὐδὲ τὰς σάλπιγγας, οὐδὲ τὴν τάξιν φυλάξαντες, ἀλλὰ πατάγῳ τε πολλῇ χρώμενοι, καὶ ἀλλήλους ἐγκλευνόμενοι, ἔθεον ἐπὶ τὸ τῶν πολεμίων στρατόπεδον. ἐνταῦθα Ῥουφλῆνός τε καὶ Λεόντιος ἔργα ἐπεδείξαντο εἰς τοὺς πολεμίους ἀρετῆς ἄξια. αὐτίκα οἱ βάρβαροι εἰς φυγὴν ὅπου ἕκαστος ἠδύνατο ἤεσαν. Ἐνταῦθα δὲ πληγεῖς ἀκοντίῳ τὸν μηρὸν διέφυγέν τε, καὶ εἰς Μαυρι- D
 τανὸς ὑπεχώρησεν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι διαρπάσαντες τὸ τῶν πολεμίων στρατόπεδον, οὐκ ἔτι τὸ Ἀύρασιον ὄρος κατέλιπον, ἀλλὰ φρούρια οἰκοδομησάμενοι τοῦτο φυλάττουσιν. ἦν δὲ τις πέτρα ἀπότομος πάνυ, ἐν ἣ πύργον οἰκοδομήσαντες οἱ Μαυ- 15
 ρούσιοι ὀχυρὰν ταύτην ἐποίησαν καταφυγὴν, ἰσχυρὰν τε καὶ ἀμαχώτατον. ἐνταῦθα ἐτύγγανεν Ἐνταῦθα τὰ τε χρήματα αὐτοῦ καὶ τὰς γυναῖκας ἀποθέμενος, καὶ ἕνα φύλακα γέροντα τῶν χρημάτων καταστησάμενος. οὐ γὰρ ἂν ποτε ὑπετόπησεν τοὺς πολεμίους εἰς τόνδε τὸν πύργον ἀφίξεσθαι, οὐδὲ βίαι 20
 τοῦτον ἐλεῖν δύνασθαι. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τὰς τοῦ Ἀύρασιου δυσχωρίας διερευνώμενοι, ἐνταῦθα ἤκον· καὶ αὐτῶν τις P. 176

1. ὃ καὶ A, τοῦτο vulg.
 16. ὄροντα om. A.

6. τὸ τῶν A, τῶν vulg.

17. γέ-

rent, unum quidem occidit primo, tum pariter secundum, et ultimo tandem confodit tertium. haec qui pone sequebantur conspicientes praecipites et ex impetu processerunt in adversos: quae palam facta ut audivit et animadvertit Romanus exercitus, nullo duce, vel tubarum expectato signo, quin nec ordine servato, sed confusis tantum vocibus excitati et invicem adhortati, in hostium castra convolarunt. hic sane Rufinus atque Leontius facinora adversus hostes insigni virtute digna edidit: ac barbari se continuo quo quisque potuit in fugam coniecere: Eaudas autem iaculi vulnere in femore accepto, fuga salutis consulens in Mauritanorum partes secessit. at Romani castris hostilibus direptis, Abrasium montem non amplius deseruere, sed constructis castris deinceps custodiendum decreverunt. porro petra ista fuit omnino praerupta, in qua turrim posuerunt Maurusii, quod tutissimum sibi munitumque, atque inexpugnabile esset refugium: in eum sese recipiebat Eaudas. opes cunctas, et uxores in ea collocarat, custode quodam sene facultatum in ea reconditarum constituto: ad eam enim turrim nusquam accessuros hostes, aut eam vi capere posse in animum induxerat. Romani vero difficultates et angustias Abrasii

Theophanes.

21

ἀναβαίνειν εἰς τὸν πύργον σὺν γέλῳτι ἐνεχείρισεν. αἱ δὲ γυναῖκες τοῦτον κατεγέλων σὺν τῷ πρεσβύτῃ. ὁ δὲ Ῥωμαῖος ἐπειδὴ χερσὶ καὶ ποσὶν ἀναβαίωνων ἐγγύς που ἐγγόνει, σπασάμενος τὸ ξίφος ἐξήλατο, καὶ τοῦ γέροντος εἰς τὸν αὐχένα ἐπιτυχῶν, τοῦτου τὴν κεφαλὴν ἐξέτεμεν. οἱ δὲ στρατιῶται 5
 θαρροῦντες ἤδη καὶ ἀλλήλων ἐχόμενοι, εἰς τὸν πύργον ἀνέβαινον, καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ χρήματα μεγάλα ὄντα λαβόντες πρὸς Σολομῶνα ἤγαγον. ὁ δὲ Σολομῶν τείχη ταῖς ἐν Αἰβύῃ πόλεσιν περιέβαλεν. καὶ ἐπεὶ Μαυρούσιοι ἀνεχώρησαν ἐκ Β Νουμιδίας νικηθέντες, Ζάβην τε τὴν χώραν καὶ Μαυριτανίαν 10
 καὶ Ἡτιφῆ τὴν μητρόπολιν ὑπόφορον Ῥωμαίοις πεποίηκεν. τῆς γὰρ ἐτέρας Μαυριτανίας Καισαρεία ἡ πρώτη μητρόπολις ὑπάρχει. ταύτην δὲ Βελισάριος τὸ πρότερον καθυπέταξεν. διὰ τοῦτο Λίβυες ἅπαντες ὑπήκοοι Ῥωμαίων γέγονουσιν, εἰρήνης ἀσφαλοῦς τυχόντες. τετραετίαν δὲ ποιήσαντες ταύτη 15
 τῇ εἰρήνῃ, ἐν τῷ ιζ' εἶει Ἰουστινιανοῦ Κῦρος τε καὶ Σέργιος, οἱ Βάκχου τοῦ Σολομῶνος ἀδελφοῦ παῖδες, ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἀπεστάλησαν ἄρχειν Αἰβύῃ. Πενταπόλεως μὲν Κῦρος, Τριπόλεως δὲ Σέργιος. οἱ δὲ Μαυρούσιοι τοὺς ἑαυτῶν πρεσβυτέρους εἰς Λέπτην μάγναν τὴν πόλιν ἐπεμψαν πρὸς 20

4. ἐξέλατο A. 9. περιέβαλεν A, περιέβαλλεν vulg. 17. Σολομῶνος A, Σολομῶντιος vulg. ἀδελφοῦπαῖδες A. 19. δὲ ante Σέργιος add. ex A. 20. Λέπτην μάγναν A, Λεπιτήμαγναν vulg.

montis forte perscrutati, in locum inciderunt: et ad turrim conscensum facere cum risu non nemo tentavit, quem risu pariter et ludibriis mulierculae et vetulus exceperunt. Romanus autem ille miles manibus pedibusque adrepens, ubi propius accessit, educto e vagina gladio exiliit, et percussus in cervicem senis caput amputavit. tum vero milites sumptis animis audacius irrumpeantes, manibus ad invicem datis sese erigentes in turrim conscenderunt, mulierculasque et maximas opes illic congestas abripientes ad Salomomem detulerunt. exinde Salomon Libyae civitates moenibus cinxit et munivit: et posteaquam Maurusii ex Numidia victi recessere, Zabem provinciam, Mauritaniam, cum Etephe eius metropoli fecit Romanis vectigalem. alterius enim Mauritaniae prima metropolis est Caesarea, quam prius subegit Belisarius. quare Libyes omnes Romanum iugum subierunt, et securae pace potiti sunt: quadriennioque in eiusmodi pace transacto, decimo septimo Iustiniani anno Cyrus et Sergius Bacchi Salomonis fratris liberi ad regendam Libyam ab imperatore missi fuere: et Cyrus quidem Pentapolim, Tripolim Sergius administravit. porro

Σέργιον, ὅπως δῶρά τε αὐτῷ προσαγάγωσιν καὶ τὴν εἰρήνην C
 κρατύνωσιν. Σέργιος δὲ Πουδεντίῳ πεισθεὶς ἀνδρὶ Τριπολί-
 τη, ὀγδοήκοντα μὲν τῶν βαρβάρων τοὺς δοκιμωτέρους ἐν τῇ
 πόλει ἐδέξατο, πάντα ἐπιτελεῖν τὰ αἰτούμενα ὑπισχνόμενος,
 5 καὶ ὄρκους τὴν εἰρήνην ἐκράτυνεν· τοὺς δὲ λοιποὺς ἔξω ἐν
 προαστείῳ ἤλασεν. τούτους δὲ ἐπ' ἄριστον καλέσας ἅπαντας
 ἔκτεινεν. εἰς δὲ τούτων λύθρα ἐκπηδήσας, τοῖς ὁμοφύλοις τὰ
 γενόμενα ἐμήνυσεν. οἱ δὲ τοῦτο ἀκούσαντες, δρόμῳ εἰς τὸ
 οἰκεῖον στρατόπεδον ἦσαν· καὶ σὺν πᾶσι τοῖς ἄλλοις ἄραν-
 10 τες ἐπὶ Ῥωμαίους ἐγένοντο. ὁ δὲ Σέργιος σὺν τῷ Πουδεντίῳ
 τούτοις ἀπήνησεν, καὶ μάχης κροτηθείσης, Πουδέντιος μὲν
 πολλοὺς ἀποβαλὼν θνήσκει. Σέργιος δὲ εἰς ἄφατον φόβον D
 ἐμπεπτωκώς, ἐπὶ Καρχηδόνα ἔπλευσεν πρὸς Σολομῶνα τὸν
 αὐτοῦ θεῖον. πῦσαν δὲ τὴν Τρίπολιν Μαυρούσιοι ἀπέλιπον,
 15 οἱ δὲ βάρβαροι ἅπαντα ληισόμενοι τὰ ἐκεῖ χωρία, ἔξανδρα-V. 14,
 ποδίσαντές τε πλῆθος Ῥωμαίων ἐπὶ Πεντάπολιν ἦσαν. ὁ δὲ
 Κύρος γνούς, φυγὰς εἰς Καρχηδόνα κατέπλει. οἱ δὲ βάρβα-
 ροὶ μηδενὸς ἀντιπάντιος αὐτοῖς Βερονίκην τὴν πόλιν ἐλόντες,
 ἐπὶ Καρχηδόνα ἐστράτευσαν, καὶ εἰς τὸ Βυζάκιον ἀφικόμε-
 20 νοι, πλεῖστα ἔξ ἐπιδρομῆς τῶν ἐκεῖ ἐλήθισαντο χωρία. Ἄντα-

6. προαστείῳ A, προαστείοις vulg.
 9. σὺν om. A f.
 16. τε add. ex A.

τούτους — — — ἔκτει-
 νεν om. A f. ἄρανες om. A f.

Maurusii seniores ex suis Leptim magnam, quae civitas est, mu-
 nera oblaturos et firmaturos pacem ad Sergium miserunt. Sergius
 Pudentii viri Tripolitae consilium sequutus, barbarorum quidem
 praestantiores ad octoginta in urbem admisit, et postulata adim-
 pleturum cuncta pollicitus, adhibita iusiurandi fide pacem obfir-
 mavit: reliquos autem foras in suburbium emisit, et ad epulum
 convocatos cunctos trucidavit. solus unus clam exiliens et periculo
 ereptus, quae fuerant attentata, contribulibus significavit. iis au-
 ditis, cursu concito redierunt in castra sibi propria, et reliquis
 omnibus adiuncti, in Romanos arma sumpserunt. Sergius vero cum
 Pudentio eis obviam occurrit, initoque certamine, multis suorum de-
 sideratis, Pudentius interemptus est: Pudentius vesano timore corre-
 ptus, ad Salomonem patrum Carthaginem nvigavit. cuncta Tripoli-
 tana regione a Maurusiis derelicta, barbari universa circumquaque
 loca depraedati, abducta Romanorum captivorum innumera multitu-
 dine, versus Pentapolim contenderunt. Cyrus nuncio accepto fugae se
 dedit, et Carthaginem transfretavit. barbari nullo resistente Beroni-
 cem ceperunt, moxque in Carthaginem arma moverunt: deinde Byza-

λᾶς δὲ ἔχθραν ἔχων πρὸς Σολομῶνα, διότι τὸν αὐτοῦ ἀδελ-
 P. 177 φὸν ἔκτεινεν, τοῖς βαρβάροις ἐνούται, καὶ κατὰ Κυρρηθόνος
 καὶ Σολομῶνος τούτοις ὠδήγησεν. Σολομῶν δὲ ταῦτα ἀκού-
 σας, παραλαβὼν τὸ στράτευμα κατ' αὐτῶν ὤρμησεν. ἔλθων
 δὲ εἰς Βέστην τὴν πόλιν ἕξ ἡμερῶν Κυρρηθόνος ὁδὸν ἀπέ- 5
 χουσαν, ἐν αὐτῇ ἐστρατοπεδεύσατο. ἦσαν δὲ σὺν αὐτῷ Κῦρος
 καὶ Σέργιος καὶ Σολομῶν ὁ νέος, οἱ τοῦ Βάκχου παῖδες. ἰδὼν
 δὲ τὸ πλῆθος τῶν βαρβάρων καὶ δειλιύσας, ἔπεμψεν πρὸς
 τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν μεμφόμενος αὐτοῖς, ὅτι ἔνσπονδοι Ῥω-
 μαίων ὄντες, ὄπλα κατ' αὐτῶν ἐκίνησαν, ἄξιον δὲ τὴν εἰρή- 10
 Β νην κρατύνεσθαι, καὶ ὄρκους βεβαιοῦσθαι. οἱ δὲ βάρβαροι
 χλευάσαντες τὰ εἰρημένα, ἔφησαν· ἐπειδὴ Σέργιος εἰς τὰ
 εὐαγγέλια ὁμῶς καλῶς ἐφύλαξε τοὺς ὄρκους ἀποκτείνας τοὺς
 ὀγδοήκοντα, πῶς νῦν ὑμῶν πιστεύσομεν τοὺς ὄρκους; πο-
 λέμου δὲ κροτηθέντος, τρέπονται οἱ Ῥωμαῖοι. τοῦ δὲ ἵππου 15
 ὀκλάσαντος κτείνεται Σολομῶν, καὶ οἱ τούτου δορυφόροι. Σέρ-
 γιος δὲ ὁ τούτου ἀνεψιὸς τὴν τῆς Λιβύης ἀρχὴν ἐπὶ τοῦ
 βασιλέως ἐνεχειρίσθη. Ἰωάννης δὲ ὁ Σισιννιόλου, καὶ οἱ λοι-
 ποὶ ἄρχοντες μῖσος πρὸς τὸν Σέργιον μέγα ἐκίνησαν, ὥστε

1. διότι A, διὰ τί vulg. 3. τούτους A. δὲ add. ex A. 6.
 ἐστρατοπεδεύσατο A, ἐστράτευσεν vulg. 9. αὐτοῖς A, αὐτῶν
 vulg. ἐν σπονδῇ A. 10. ἄξιον A, ἀξιῶν vulg. 14.
 ὑμῶν πιστεύσομεν A, ἡμῶν πιστεύσωμεν vulg. 19. μέγα A,
 μέγαν vulg.

cium profecti, multos eius regionis agros suis excursionibus devasta-
 verunt. Attalus autem inimicitias cum Salomone, quod fratrem in-
 terfecisset, exercens, barbaris adiungitur, et adversus Carthaginem et
 Salomonem ductorem eis se praebebat. his auditis Salomon in eos edu-
 cit exercitum: et iam Bestem sex dierum itinere a Carthagine dissi-
 tam profectus, in ea castra composuit. comitabantur Cyrus et Sergius
 et iunior Salomon Bacchi liberi. conspecta vero barbarorum multi-
 tudine deterritus, ad eorum primores misit, qui nomine suo expostu-
 larent, quod Romanis prius foedere coniuncti, bellum eis inferre non
 fuissent veriti. rogabat perinde renovatis iuramentis firmatam dein-
 ceptis ad invicem servarent pacem. barbari sannis et ironiciis cavillis
 dicta excipientes, responderunt: quandoquidem Sergius in evangelia
 iuratus sancte servavit iusiurandum, ut octoginta e nostris interfice-
 ret, quoniam modo nunc iusiurando fidem iterum praestabimus? mox
 praelio conserto Romani fugati: Salomon equo ceapitante occisus, et
 eius satellites una pariter occubuerunt. Sergius autem eius nepos
 demandatam sibi ab imperatore Libyae provinciam administravit. cae-
 terum Ioannes, Sisinniolus filius, caeterique duces in Sergium vehemens

μηδὲ ὄπλα κατὰ τῶν ἐχθρῶν αἶρσειν βούλεσθαι. καὶ οἱ βάρ-
 βαροι πάντα ἀδεῶς ἐληΐζοντο. Ἄνταλῆς δὲ ἔγραψε τῷ βασι- C
 λεῖ Ἰουστινιανῷ, ὅτι πάντες Μαυροῦσιοι τὴν σὴν δουλείαν
 καὶ φιλίαν αἰροῦνται, ἀλλὰ τὴν Σολομῶνος καὶ τῶν τούτου
 5 ἀνεψιῶν βιαίαν ὑπαγωγὴν οὐχ ὑποφέροντες, ἐτυράνησαν.
 τούτους παρῴστελλον, καὶ εἰρήνη Ῥωμαίοις καὶ Μαυροῦσις
 συνίσταται. ὁ δὲ βασιλεὺς τοῦτο ποιῆσαι οὐ κατεδέξατο. Ἄν-
 ταλῆς δὲ καὶ ὁ τῶν Μαυροῦσιῶν στρατὸς συνήχθησαν αὐθις
 ἐν Βυζακίῳ, καὶ σὺν αὐτοῖς Τζότζας στρατιώτας ὀλίγους καὶ
 10 Οὐρανδήλους ἔχων. οἱ δὲ Λίβυες παρεκάλουν Ἰωάννην τοῦ
 Σισιννιόλου στρατεύματα ἀγεῖραι καὶ κατὰ τῶν πολεμίων χω-
 ρῆσαι σὺν Ἱμερίῳ τῷ ἄρχοντι τῶν ἐν Βυζακίῳ καταλόγων. ὁ δ'
 δὲ λαβὼν τὸν στρατὸν ἐπὶ τοὺς πολεμίους ἤει, Ἱμέριον προά-
 γειν κελύσας. συμβολῆς δὲ γενομένης ἠτιῶνται οἱ Ῥωμαῖοι,
 15 καὶ συλλαμβάνονται οἱ βάρβαροι τὸν Ἱμέριον ζῶντα σὺν τῷ
 στρατῷ αὐτοῦ· καὶ τοῦτον εἰς φυλακὴν ἀποθέμενοι τοὺς
 στρατιώτας Τζότζα παρέδωκαν ὁμολογοῦντας κατὰ Ῥωμαίων
 στρατεύεσθαι. παραλαμβάνουσι δὲ δόλω διὰ τοῦ Ἱμερίου
 Ἀδράμντον τὴν πόλιν. καὶ οἱ μὲν τῶν Λιβύων εἰς Σικελίαν
 20 κατέφυγον, ἄλλοι δὲ εἰς ἄλλας νήσους καὶ εἰς Βυζάντιον.

1. μηδὲ] μῆτε vulg., om. A, sed ante βούλεσθαι add. μῆ. 5.
 ἐπαγωγὴν A. 6. καὶ Μαυρ. om. A e. 11. ἀγεῖραι A, ἐγεῖ-
 ραι vulg. 13. Ἱμέριον A b, Ἱμερίῳ vulg. 20. Βυζάντιον A,
 et mox Βυζακίῳ.

adeo conceperunt odium, ut sub eo neque in ipsos hostes arma ma-
 nibus contractare proponerent: ac interim ubique barbari cuncta
 summa cum libertate depraedarentur. Antalas itaque imperatori Iu-
 stiniano scripsit in hanc mentem: Maurusii cuncti tibi servire, te
 amare desiderant: verum Salomonis et nepotum eius iugum omnino
 violentum non ferentes, tyrannidem excitaverunt: hos si revocaveris,
 Romani cum Maurusiis in unum foedus coibunt. imperator istud
 exequi non admisit. quare Antalas et universos Maurusiorum exer-
 citus ad Byzacium iterum convenit; quo Tzotzas Vandalos milites
 haud secum multos habens eum convenit. porro Libyes Ioannem Si-
 sinnioli filium instanter rogaverunt, ut collecto instructoque exercitu
 adversus hostes progrediretur, una cum Himerio, qui Byzacii tiro-
 num catalogis praefectus erat. ille educto exercitu, et Himerio prae-
 cedere iusso, in hostes adversus perrexit. commissa demum pugna
 superantur Romani, Himeriumque una cum omnibus eius copiis bar-
 bari vivum comprehendere, et eum quidem in custodiam comicere,
 eius vero milites se contra Romanos arma ferre iuratos Tzotzae per-

Μαυρούσιοι δὲ καὶ Τζότζας ἐν ἀδείᾳ πολλῇ τὴν Λιβύην πᾶσαν ἐληΐζοντο. οἱ δὲ ἐν Βυζαντίῳ εἰσελθόντες Λίβυες εἰδόντο P. 178 τῷ βασιλεῖ, ὅπως στρατεύματα καὶ στρατηγὸν ἄριστον εἰς Λιβύην ἀποστείλῃ. ὁ δὲ βασιλεὺς Ἀρεόβινδον σὺν στρατιώταις ὀλίγοις, ἄνδρα εὐγενῆ καὶ εὐβουλον, ἔργων δὲ πολεμίων 5 V. 142 οὐδαμῶς ἔμπειρον, καὶ σὺν αὐτῷ Ἀθυναῖσιον καὶ Ἀρμενίους ὀλίγους, ὧν Ἀρταβάνης τε καὶ Ἰωάννης ἤρχον, οἱ Ἀρσακίδες. οὐ μὴν οὐδὲ Σέργιον μετεπέμπετο, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν σὺν Ἀρεόβινδῳ Λιβύης στρατηγὸς εἶναι ἐκέλευσεν. Σέργιον μὲν τὸν πόλεμον διενεγκεῖν πρὸς τοὺς ἐν Νουμιδίᾳ βαρβάρους, Ἀρεό- 10 B βινδον δὲ πρὸς τοὺς ἐν Βυζακίῳ Μαυρουσίους διαμάχεσθαι. Ἀρεόβινδος δὲ τὴν Λιβύην καταλαβὼν, καὶ τὸ ἡμισυ τοῦ στρατοῦ παραλαβὼν, Ἰωάννην τὸν Κωνσταντιούλου κατὰ Τζότζα καὶ τῶν βαρβάρων ἀπέστειλεν. Ἰωάννης δὲ τὰ πλήθη τῶν πολεμίων θρασυμένους, ἠναγκάσθη χεῖρα αὐτοῖς ἐπιβαλεῖν. ἦν 15 δὲ ἐν ἔχθρᾳ μεγάλῃ μετὰ Τζότζα, ὥστε ἑκάτερος ἠύχετο φονεὺς τοῦ ἑτέρου γενέσθαι, καὶ οὕτως ἀποθανεῖν. τῆς δὲ μάχης γενομένης ἀμφοτέροι τῶν στρατοπέδων ἐξελθόντες ἐπ' ἀλλήλους ἦλθον. ὁ μὲν σὺν Ἰωάννης τείνας τὸ τόξον κατὰ τὸν δεξιὸν

4. σὺν στρατιώταις A f, σὺν τοῖς στρατεύμασιν vulg. 7. Ἀρσακίδες A. 8. μετεπέμπετο A, ἀπεπέμπετο vulg. 16 fort. κατὰ Τζ. 18. ἀμφοτέροι A, ἑκάτεροι vulg.

misere. mox Adramytum civitatem conficto per Himerii praesentiam dolo cepere. Libyum autem nonnulli in Siciliam, in insulas alii, et Byzantium usque fugere. caeterum Maurusii et Tzotzas nullo obstante Libyam universam depopulati sunt. porro qui ex Libya Byzantium traiecerant ab imperatore postulabant frequentius, ut exercitum cum optimo duce in Libyam mitteret. imperator autem Areobindum cum militibus numero exiguis, virum alioqui nobilem et prudentem, sed rei militaris rudem et inexpertum misit, atque una cum ipso Athanasium, Armeniosque quam paucos, quibus Artabanes et Ioannes, Arscidae, praefuerunt. Sergium tamen minime revocavit, imo ipsum atque Areobindum una ambos Libyae duces esse iussit: Ita ut Sergius adversus barbaros, qui in Numidia erant, Areobindus vero contra Maurusios, qui Byzacium tenebant, expeditionem susciperet. Areobindus ubi in Libyam venit, dimidiumque exercitus accepit, Ioannem Constantioli filium in Tzotzam et reliquos barbaros praeliatum misit. Ioannes adeo numero hostium exercitu conspecto, manus cum illis conserendas se cogi intellexit. graves autem cum Tzotza inimicitias gerebat, ita ut alter alterum conficere, atque ita demum perire exoptaret. certamine igitur inito, uterque de medio exercitu progressus, in se invicem irruerunt. ac Ioannes quidem arcum inten-

βουβῶνα τῷ Τζότζα ἐπέτυχεν, ὃς μετ' ὀλίγας ἡμέρας τέθνηκεν. οἱ δὲ βάρβαροι πολλῶ θυμῷ ἐπὶ τοὺς πολεμίους χωρήσαντες, πλῆθος ἀπειρον ὄντες, τὸν τε Ἰωάννην καὶ Ῥωμαίους ἕπαντας ἀπέκτειναν. τοῦτον δὲ φασιν εἰρηκέναι· ἤδὴν τινα θά-
 5 νατον θνήσκω, τῆς εὐχῆς μου εἰς Τζότζαν πληρωθείσης· καὶ ὁ Τζότζας μαθὼν τὸν Ἰωάννου θάνατον, ἐν χαρᾷ ἐτελεύτησεν. θνήσκει δὲ καὶ Ἰωάννης ὁ Ἀρμένιος. ὁ δὲ βασιλεὺς ταῦτα ἀκούσας περιλυπος γέγονεν· καὶ τὸν Σέργιον τῆς ἀρχῆς παραλύσας, μετεπέμψατο. Ἀρεοβίνδῳ δὲ μόνῳ τὴν τε Λι-
 10 βύης ἀρχὴν ἐνεχειρίσεν. μετὰ δὲ δύο μῆνας Γογθάριός τις τῶν ἐν Νουμιδίᾳ καταλόγων ἡγούμενος δόλον μελετήσας κατὰ Ἀρεοβίνδου, λάθρα τοῖς Μαυρουσίοις ἐδήλου, ὅπως κατὰ Καρχηδόνας χωρήσωσιν. αὐτίκα γοῦν ἕκ τε Νουμιδίας καὶ Βυζακίου πολεμίων στρατὸς εἰς τὸ αὐτὸ ἀγγηγερέμενος ἐπὶ D
 15 Καρχηδόνα σπουδῆ ἤεσαν. ἤγειτο δὲ Νουμιδίων Κουντζίνας καὶ Ἡαυδᾶς, Βυζακίων δὲ Ἀνταλᾶς. συνῆν δὲ αὐτοῖς καὶ Ἰωάννης ὁ τύραννος σὺν τοῖς σιασιώταις ἀντὶ Τζότζα. ταῦτα γνοὺς Ἀρεοβίνδος, Γογθαρίῳ ὡς φίλῳ θαρρῶν τὸ στρατεύμα παραδόνς σὺν Ἀρταβάνῃ καὶ Ἀρμενίοις κατὰ τῶν πολεμίων
 20 ἔστειλεν. ὁ δὲ Γόγθαρις τὸν ἑαυτοῦ μάγειρον ἐκ Μαυρου-

8. ταῦτα om. A f. 10. Γογθάριός A, Γοτθάριός vulg. 14. ἀγγηγερέμενος A, ἐγγ. vulg. 15. Κουντζίνας A a f, Κουτζίνας vulg. 17. σιασιώταις f, σιασιαισiais a, στρατιώταις vulg.

dens, telum in dextrum Tzotzae inguen direxit, ex quo paucis abhinc diebus extinctus est: barbari vero hostem cum magno impetu adorti, cum ad numerum prope infinitum accederent, ipsum Ioannem omnesque Romanos ad unum occiderunt. hunc certe inter morientium dixisse aiunt: iucunda morte pereo, votis meis iam circa Tzotzam completis. ex adverso comperta Ioannis morte laetatus Tzotzas animam reddidit. Ioannes etiam Armenius in eo bello perit. his auditis tristatus imperator, Sergium dignitate abrogatum ad se revocat: Areobindo vero soli universam Libyae confert administrationem. caeterum vix duo menses transierant, cum Gottharius quidam, tironum catalogis praefectus, dolo in Areobindum composito, clam Maurusios movet, ut in Carthaginenses expeditionem suscipiant. confestim itaque ex Numidiae et Byzacii partibus hostium copiae in conductum locum collectae, summo bellandi desiderio Carthaginem versus profiscuntur. Cunzinas et Eaudas Numidiis, Byzacii Antalas praeficitur. adfuit cum ipsis in Tzotzae locum Ioannes tyrannus cum militibus. his cognitis, Gotthari velut amico confisus Areobindum exercitum omnem commendat, et adiuncto Artabane et Armeniis cum hostibus

σίῳν ὄντα πρὸς τοὺς βαρβάρους ἀπέστειλεν πρὸς Ἀνταλᾶν εἰπεῖν, ὡς αὐτῇ Γόγθαρις βούλεται τῆς Λιβύης ἀρχῆς κοινω-
νὸν λαβεῖν. ὁ δὲ Ἀνταλᾶς τὸν μὲν λόγον ἀσμένως ἤκουσεν
P. 179 ἀπεκρίθη δέ, ὡς οὐκ ἀσφαλῶς διὰ μαγείρου τὰ τοιαῦτα διοι-
κεῖσθαι. ταῦτα Γόγθαρις ἀκούσας, Οὐλίσθεον τὸν αὐτοῦ δο-5
ρυφόρον, ὡς πιστόν, πρὸς Ἀνταλᾶν ἐπεμψεν, παρακαλῶν
αὐτὸν πλησιάσαι τῇ Καρχηδόνι, ὅπως αὐτὸν τὸν Ἀρεόβινδον
ἀνέλη. Οὐλίσθεος δὲ τῇ Ἀνταλᾷ κρυφῇ συνέτυχεν, καὶ συν-
εφώνησαν, ἵνα ὁ μὲν Ἀνταλᾶς τοῦ Βυζακίου ἀρχῆ, καὶ τὸ
ἤμισυ τῶν Ἀρεοβίνδου χρημάτων λάβῃ καὶ χιλίους πεντακο-10
σίους στρατιώτας Ῥωμαίους σὺν αὐτῇ. Γόγθαρις δὲ τὸ βα-
σιλέως ἀξίωμα λάβοι καὶ Καρχηδόνος τὸ κράτος. ταῦτα δια-
πραξάμενος Οὐλίσθεος, ἐπανῆκε πρὸς Γογθάριδα. οἱ δὲ βάρ-
B βαροι κατὰ Καρχηδόνας σπονδῇ πολλῇ ἤεσαν. καταλαβόντες
δὲ τὸ Λέκιμον καὶ στρατοπεδευσάμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ὑστεραίᾳ 15
ἐπὶ Καρχηδόνας ἐχώρουν. ὑπαντιεύσαντες δὲ τοῦ Ῥωμαίων
στρατεύματος, ἀπροσδοκῆτως αὐτοῖς συνέβαλον, καὶ πολλοὺς
τῶν Μαυρουσιῶν ἐκτειναν, οὓς δὴ ὁ Γόγθαρις κακίζων ἐπέ-
σκαπτεν, ὡς θρασυνομένους, καὶ τὰ τῶν Ῥωμαίων πρᾶγματα

2. Λιβύος vulg. 3. μὲν add. ex A. 5. Οὐλίσθεον A. 8.
τὸν Ἀνταλᾶν A e. 10. λάβῃ A, λάβοι vulg. 16. ὑπα-
νήσαντες A. 17. συνέβαλον A, συνέβαλλον vulg. 19. θρα-
συνόμενοι A, θρασυνομένους vulg.

dimicaturum mittit. Gottharis ex famulitio coquum Maurusium ge-
nere ad Antalam et barbaros destinat, qui referret, Gotthari in ani-
mo esse, suae in Libyam potestatis collegam eum assumere. Antalas
nuncium excepit laetus: respondit autem, haud tuto coqui manibus
huiusmodi negotium tractari. his acceptis Ulistheum e satellitum nu-
mero fidissimum ad Antalam Gottharis remittit, precibus hoc agens,
ut Carthagini vicinior factus, Areobindum e medio tollere conaretur.
Ulistheus subinde cum Antala latenter congressus una paciscitur, ut
Antalas Byzacii principatu occupato, facultatum Areobindi mediam
sumeret partem, ac insuper ex Romanis militibus mille quingentos
secum haberet: Gottharis autem, imperatoris assumptis insignibus,
Carthagine solium imperii locaret. pactis huiusmodi firmatis, ad Got-
tharim Ulistheus revertitur. hinc barbari accelerata expeditione, in
Carthaginem irruunt: et primo quidem Decimum profecti, castra me-
tati sunt, postridie ad ipsam Carthaginem applicant. a Romanorum
autem exercitu obviam facto excepti, ad inexpectatum descendunt
praelium, quo plurimi Maurusiorum caesi. Romanos demum probris
contumeliisque affectos, tanquam qui nimia freti audacia Romanam
rem in discrimen adducerent, Gottharis male accepit. caeterum Areo-

εἰς κίνδυνον φέρειν. ὁ δὲ Ἀρεόβινδος πέμψας πρὸς Κουν- V. 143
 τζίνα, παρεκάλει προδότην αὐτὸν γενέσθαι Μαυρουσίων· ὁ
 δὲ ὠμολόγησεν τοῦτο ποιεῖν. ἄπιστον γὰρ τὸ τῶν Μαυρου-
 σίων γένος πρὸς τε ἄλλους καὶ πρὸς * ἅπαντας. ταῦτα Ἀρεό-
 5 βινδος τῷ Γόγθαρι ἐδάμνησεν. ὁ δὲ παρήγει τῷ Ἀρεοβίνδῳ
 τῷ Κουντζίνα μὴ πιστεύειν. Οὐλίσθειον δὲ ἀποστείλας, τῷ C
 Ἀνταλα ταῦτα ἐμήνυσεν. Γόγθαρις δὲ κτείνει τὸν Ἀρεόβιν-
 δον λάθρα διανοεῖτο, καὶ πείθει τοῦτον ἐξελθεῖν τῆς Καρχη-
 δόνος, καὶ ἐν τῷ πολέμῳ εὐρεθῆναι. ὁ δὲ Ἀρεόβινδος ἄπει-
 10 ρος τοῦ πολέμου ὢν, τὰ ὄπλα περιβαλέσθαι μὴ δυνάμενος,
 ἀνεβάλλετο. καὶ οὕτως ὁ χρόνος προῆλθεν τῆς ἡμέρας· διὸ
 δὴ τὴν παρατάξιν εἰς τὴν αὐριον ἀποθέμενος, ἤσυχασεν.
 Γόγθαρις δὲ αὐτὸν ἐξεπίτηδες τὴν μέλλησιν ποιεῖσθαι ὑπο-
 15 κατ' αὐτοῦ ἐτυράννησεν. Ἀρεόβινδος δὲ κατὰ τάχος τὴν Καρ- D
 χηδόνα καταλιπὼν, καὶ φυγῇ χρησάμενος, εἰς ναῦν τε εἰσελ-
 θὼν, ἐπὶ τὸ Βυζάντιον πορεύεσθαι ἤμελλεν, εἰ μὴ χειμῶν
 μεταξὺ ἐπιγεγόμενος διεκώλυσεν. ἀποστείλας δὲ Ἀθανάσιον
 ἐν Καρχηδόνι, μετεπέμψατό τινας, ἐν οἷς καὶ Ἀρταβάνην,
 20 ὅστις πολλὰ παρήγει τῷ Ἀρεοβίνδῳ, μῆτε ἀναπεπτοκῆναι μῆτε
 δειλαινεῖν καὶ δεδιέναι τὸν Γογθάριδα· ἀλλ' ἑαυτὸν ὁμοῦ

2. αὐτὸν A, αὐτοῦ vulg.

21. δειλαινεῖν καὶ om. A.

bindus Cunzinam, ut Maurusios proderet, per nuncium hortatus est: is autem se facturum recepit. Maurusiorum quippe gens, non in omnes modo, sed et in suos infidissima. haec Areobindus Gotthari fidenter aperuit. ille ne Cunzinae fidem daret, Areobindum precari: tum Ulistheo misso Antalae cuncta significat. Gottharis Areobindo ex insidiis vitam eripere animo volvens, Carthagine exercitum educere suadet, et pugnam cum hostibus consorere. Areobindus, ceu belli inexpertus, et armis ferendis non assuetus, consilium differt: ita diei tempus elabitur: quare pugna in sequentem diem retardata, intra muros se continuit. Gottharis Areobindum quasi, quae instruerentur adversa, subodoratum, et idcirco moras ex animi proposito nectentem suspicatus, in manifestam adversus eum erumpit rebellionem. quare Carthagine extemplo relicta, fuga salutem sibi parat Areobindus, et consensa navi, Byzantium, nisi tempore intercedente navigationem prohibuisset hiems, traicere disposuit. interim Athanasio Carthaginem misso, ex ea quosdam evocat amicos, in quibus Artabanus spectatissimus. is Areobindum, ne animo concideret, aut timore consterneretur, vel Gottharim formidaret, sed potius ipse una cum caeteris,

σὺν πᾶσι τοῖς ἑαυτῷ ἐπομένοις ἰέναι, πρὶν τι περαιτέρω γε-
νέσθαι κακόν. ὁ δὲ Γότθαρς τὸν Ἀρεόβινδον εἰς τοὺς στρα-
τιώτας διέβαλλεν, ὡς ἄνανδρόν τε καὶ δειλὸν καὶ τὰς ῥύγας
τούτοις μὴ βούλεσθαι διδόναι. ὁ δὲ Ἀρεόβινδος σὺν τῷ Ἀρ-
ταβάνῃ καὶ τοῖς ἐπομένοις κατὰ Γοτθάριδος δῆλθεν. καὶ γί-5.

P. 180 νεται μάχη ἐν τε ταῖς ἐπάλλεσι καὶ ταῖς λοιπαῖς πύλαις. τῶν
δὲ στρατιωτῶν οἱ πλείστοι οὐκ ἔγνωσαν τὰ ὑπὸ Γοτθάριδος
μελετηθέντα, καὶ συναγόμενοι κατ' αὐτοῦ ὀπλίζοντο. ὁ δὲ
Ἀρεόβινδος ἰδὼν ἀνθρώπους κτεινομένους, ἀθήτης ὢν τοῦ τοι-
ούτου θεύματος, τὴν δειλίαν οὐκ ἐνεγκὼν, ἔφυγεν, καὶ εἰς 10
τὸ τῆς παραθαλασσίας μοναστήριον, ὅπερ Σολομῶν ἐδείματο
καὶ περιετείχισεν, ὡς φρούριον ἀσφαλές, εἰς αὐτὸ κατέφυγεν
σὺν τῇ γυναικὶ καὶ τῇ ἀδελφῇ. τότε καὶ Ἀρταβάνης φυ-
γῆ ἐχρήσατο. Γότθαρς δὲ κατὰ κράτος νικήσας, τὸ πα-
B λάτιον ἔλαβεν. μεταπεμψάμενος δὲ τὸν τῆς πόλεως ἀρχιερέα 15
καὶ Ἀθανάσιον, τὰ πιστὰ τῷ Ἀρεοβίνδῳ ἐκέλευσε διδόναι, καὶ
εἰς τὸ παλάτιον αὐτὸν ἀγαγεῖν, ἀπειλήσας πολιορκήσειν αὐτὸν
ἀπειθήσαντα, καὶ μηκέτι αὐτῷ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τὰ πιστὰ
δώσειν. ὁ δὲ παρὰ τοῦ ἐπισκόπου Ῥεπαράτου τὰ πιστὰ λα-
βῶν, τῷ Γοτθάριδι εἰς ὄψιν ἤλθεν, καὶ πρηνῆς πεσὼν ἔκειτο, 20

1. ἐπομένοις A, ἐπόμενον vulg.

2. κακόν A, κακῶν vulg.

5. δῆλθεν A, ἤλθεν vulg.

19. Ῥεπαράτου A b e, Ῥεπεά-

του vulg.

qui partes eius tuebantur, contrarius ireret, antequam malum latius ser-
peret, hortabatur. ex adverso Gottharis Areobindum tanquam imbel-
lem ac pusillanimum, qui que stipendia solvere nollet, apud milites
traducebat. Areobindus autem cum Artabane caeterisque, qui eum
sequuti fuerant, contra Gottharim processit: et ad ipsa propugna-
cula, turres, urbisque portas acriter pugna dimicatum est. multi vero
milites, eorum, quae Gottharis moliebatur, nescii, arma adver-
sus eum arripuerunt. porro Areobindus ubi homines occisos vi-
dit, huiusmodi spectaculis minime assuetus, cum timorem non am-
plius ferret, fugae se committit, et in monasterium, quod Salo-
mon ad mare extruxerat murisque tanquam arcem firmissimam mu-
niverat, se cum uxore atque sorore contulit. tum vero etiam fugit
Artabanes. at Gottharis victoriam per summam vim adeptus, pala-
tium occupavit. tum urbis praesuli, ipsique Athanasio ad se accer-
sitis denunciavit, ut fide publica data Areobindum ad palatium duce-
rent, alioqui, si parere recuset, obsidionem minatur, nec ullam ei
salutis spem aut fiduciam superesse. Areobindus igitur accepta ab
episcopo Reparato fide, in Gottharis conspectum venit, procidensque
ad eius pedes iacuit, et evangelia, in quibus iuratus episcopus fidem

τὴν ἰκετηρίαν αὐτῷ τὰ εὐαγγέλια προτεινόμενος, ἐφ' ᾧ τὰ πιστὰ ὁ ἱερεὺς αὐτῷ δέδωκεν. ὁ δὲ Γότθαρὶς τοῦτον ἀνέστησεν, ὁμομοκῶς αὐτῷ ἐπὶ πάντων μηδὲν αὐτῷ κακὸν ποιῆν, ἀλλὰ τῇ ὑστεραίᾳ σὺν τῇ γυναικὶ καὶ τοῖς χρήμασιν αὐτοῦ εἰς Βυζάντιον στέλλεσθαι. τὸν δὲ ἱερέα ἀποπεμφάμενος C Ἄρεόβινδον καὶ Ἀθανάσιον συνδειπνεῖν ἐν τῷ παλατίῳ ἔλαβεν. ἐτίμησε δὲ τὸν Ἄρεόβινδον, καὶ πρῶτον αὐτοῦ ἐπὶ τῆς στιβᾶδος κατέκλινεν. δειπνήσαντα δὲ αὐτὸν ἐν κοιτῶνι καθυθεῖν ἐκέλευσεν. ἀποστειλάς δὲ Οὐλίσιθεον σὺν ἑτέροις τισὶ κοκκύ- 10 οντά τε καὶ ὀλολυγμοῖς χρώμενον, τοῦτον ἔκτεινεν. Ἀθανασίου δὲ ἐφείσατο διὰ γῆρας. τῇ δὲ ἐπαύριον τὴν τοῦτου κεφαλὴν τῷ Ἀνταλᾷ ἐπεμψεν, τὰ δὲ χρήματα κατασχὼν οὐδὲν V. 144 τοῦτω κατὰ τὰς συνθήκας δέδωκεν. Ἀνταλᾷ δὲ μαθὼν τὰ εἰς Ἄρεόβινδον πεπραγμένα, καὶ τὰς τοῦ Γοτθάριδος ἐπιορ- 15 κίας λογιζάμενος, Ἰουστινιανῷ τῷ βασιλεῖ προσχωρεῖν ἤθελεν. D Ἄρταβάνης δὲ τὰ πιστὰ λαβὼν παρὰ τοῦ Γοτθάριδος εἰς τὸ παλάτιον σὺν τοῖς Ἀρμενίοις ἀνέβη, καὶ τοῦ τυράννου ὑπηρέτης εἶναι ὡμολόγησεν. λάθρα δὲ τοῦτον ἀνελεῖν ἐβουλεύετο. Γρηγορίῳ δὲ τῷ ἀνεσιῷ καὶ Ἀρτασηρίῳ τῷ δορυφόρῳ θαρ- 20 ρήσας τὸ βούλευμα, ἔφη αὐτῷ Γρηγόριος· νῦν σοί, Ἄρτα-

7. ἐτίμησεν A, ἐπειτίμησεν vulg. 9. κοκκύοντά τε A, κοκκύον-
τά τε vulg. 10. Ἀθανασίου A, Ἀθανασίῳ vulg. 19. Ἀρτα-
τασιρίῳ A.

ei dederat, pro supplice libello porrexit. Gottharis ipsum erigens nullum ei malum inferendum coram omnibus iuravit: sed postera die ipsum cum uxore et facultatibus Byzantium remittendum: quin etiam episcopo dimisso, Areobindum et Athanasium ad coenam secum in palatio invitavit. Areobindum itaque honorificentissime accepit, et ut primus toris accumberet, rogavit: et bene coenatum in ducis cubiculo dormire iussit: ubi Ulistheo et quibusdam aliis summissis eiulantem et querelas voces cum lacrimis emittentem interfecit. Athanasio certe senectutem reveritus pepercit. sequenti luce caput interfecti misit ad Antalam: ex facultatibus autem eius nullam ex inuito pacto partem assignavit. Antalas de perpetratis adversus Areobindum et de Gottharis periurio certior factus, ad imperatoris Iustiniani partes transire decrevit. Artabanes autem, accepta Gottharis fide, in palatium se cum Armeniis transtulit, et tyranno operam locare pollicitus est, licet ei mortem latenter inferre machinaretur. porro cum Gregorio nepote, et Artaserio satellite communicato consilio, dixit Gregorius: dignitatem Belisarii omnem soli tibi nunc vindicare comparatum, Artabanes, numerosum siquidem exercitum, in-

βάνη, πάρεστι μόνῃ τὸ Βελισαρίου ἀναδήσασθαι κάλλος. ὁ μὲν γὰρ στρατιάν τε καὶ χρήματα μεγάλα παρὰ βασιλείως λαβῶν καὶ ἄρχοντας συνεπομένους, καὶ στόλοκ οἶον οὐδέποτε τις ἠκηκόει, πόσῃ πολλῶ τοῖς Ῥωμαίοις τὴν Λιβύην ὑπόφορον κατεστήσατο· κῦν δέ, ὡς ἐξ ἀρχῆς πάλιν γέγονεν εἰς τὸ 5
 P. 181 ἀρχαῖον Λιβύη ἀποστήσασα, ἐν σοὶ μόνῃ κέῖται ταύτην πάλιν τῇ βασιλεῖ προσενεγκεῖν, καὶ τὰ πρῶγματα διασώσασθαι. λογιζοῦν δὲ τὸ σοῦ γένος, ὅτι Ἀρσακίδης ἀνέκαθεν, καὶ ὅτι εὐγενῆς ὢν, ἀνδραγαθίζεσθαι αἰεὶ πρέπει, καὶ πολλὰ ἔργα ὑπὲρ ἀρετῆς ἐπιδεικνύειν. νέου γὰρ σοῦ ὄντος, ἐνθυμήθητι ὡς Ἀκά- 10
 κιον τὸν Ἀρμένιον ἄρχοντα, καὶ Τζίτζαν τὸν Ῥωμαίων στρατηγὸν ἐν πολέμοις ἔκτεινας, Χοσρόη τε τῇ βασιλεῖ τῶν Περσῶν συνεστράτευες. τοιοῦτος δὲ ὢν μὴ περιίδῃς τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν ὑπὸ κύνος μεθύοντος κατεχομένην. ἐγὼ δὲ σοὶ καὶ Ἀρτασήριος ὅσα εἰς δύναμιν ἐπιτάττοντι ὑπουργήσομεν 15
 B Γότθαρῖς δὲ τὸν Ἀρταβάνην ἡγεῖσθαι τοῦ στρατοῦ, ἐπὶ τε Ἀνταλᾶν καὶ Μανρουσίους τοὺς ἐν Βυζακίῳ ἐκέλευσε χωρεῖν. συνῆν δὲ αὐτῷ καὶ ὁ Ἰωάννης ὁ τῶν στασιαστῶν ἀρχων, καὶ Οὐλίσθεος ὁ δορυφόρος· εἶποντο δὲ αὐτῷ καὶ Μανρουσίοι, ὧν Κουντζίνας ἦρχεν. συμβαλῶν δὲ τῷ Ἀνταλᾷ καὶ τοῖς βαρ- 20

2. στρατιάν τε A, στρατεῖαν τε vulg. 4. ἠκηκόει A, ἀκηκόει vulg. 9. πρέπει A b, fort. recte. 10. σοῦ add. ex A. ὡς A, ὅσα vulg. 13. τὴν P. A, τῶν P. vulg. 20. ὧν] οὗς A f.

gentesque divitias, nobilesque viros comitantes, classemque, qualem adhuc nullus audiverat, ab imperatore sibi traditam accipiens, vix multo labore Libyam Romanis vectigalem reddidit. nunc vero cum haec provincia rebellans in pristinum statum denuo reciderit, eam ad imperatoris obsequium reducere, resque omnes e manifesto discrimine servare, in te situm est. genus tuum mente reputa: ut ex Arscacidum antiqua prosapia natus prae te sanguinis fers nobilitatem, et fortiter ubique te gerere, et virtutis praeclara facinora passim prodere te decet. memorare iuvenilibus annis Acacium Armeniae magistratum, et Tzitzam Romanorum ducem consortis in bello manibus te sustulisse, et sub Chosroo Persarum rege te subinde militasse. talis igitur cum sis, Romanorum imperium ab ebrioso cane occupari, ne diutius patiaris. quae in nostra sunt potestate, si iusseris, ego et Artaserius exhibebimus. Gottharis autem Artabanem exercitui praefecit, et in Antalam reliquosque Maurusios Byzacium detinentes proficisci imperat. Ioannes quoque rebellionis auctor et princeps, nec non Ulistheus satelles comitabantur. sequuti sunt pariter Maurusii, quorum dux Cunzinas. cum Antala itaque et barbaris conserta pugna,

βάρους, τούτους ἐτρέψατο. ἐθελοκακήσας δὲ Ἀρταβάνης ἐκ τοῦ αἰφνιδίου, στρέψας τὸ βάνδον εἰς τὸ στρατόπεδον ἤλαυνεν. Οὐλίσιθεος δὲ κτεῖναι τοῦτον εἰς τὸ στρατόπεδον διανοεῖτο. Ἀρταβάνης δὲ ἔφρασκεν δεῖσαι, μὴ ἐξ Ἀδραμύτου τῆς πόλεως 5 ἐξελθόντες οἱ βάρβαροι βοηθήσωσι τοῖς ἐναντίοις, καὶ ἀνήκεστα ἔργα εἰς ἡμᾶς πράξωσιν· ἀλλὰ Γογθάριδα σὺν παντὶ C τῷ στρατῷ ἐληλυθέναι, καὶ οὕτως πάντας ἐλεῖν. καὶ ἀναστρέψας εἰς Καρχηδόνα τῷ τυράννῳ ταῦτα ἀπήγγειλεν. ὁ δὲ τυράννος τῷ Πασιφίλῳ βουλευσάμενος, ἅπαντα μὲν διανοήθη 10 τὸν στρατὸν ἐξοπλίσαι, καὶ σὺν αὐτῷ στρατεύσασθαι, φύλακας τε μόνους τῇ πόλει καταλιπεῖν. καθ' ἑκάστην δὲ ἡμέραν πολλοὺς ἀγγεῖν ὁ Γόγθαρις ἐξ ὑποψίας. ἐξελθὼν δὲ τῆς Καρχηδόνας ἐν προαστείῳ, οὗ δὴ στιβάδες ἦσαν ἐκ παλαιοῦ 15 τρεῖς, ἐν αἷς κατεκλίθη σὺν Ἀρταβάνῃ καὶ Ἀθανασίῳ καὶ Πέτρῳ τῷ δορυφόρῳ τοῦ Σολομῶνος. Ἀρταβάνης τοῖνυν τὸν καιρὸν ἐπιτήδειον εἰς τὸν τοῦ τυράννου φόνον οἰόμενος, Γρηγορίῳ τε καὶ Ἀρτασηρίῳ καὶ δορυφόροις πιστοῖς τισὶ τὸ πρῶ- D γμα ἐδώρησεν· καὶ τοὺς μὲν δορυφόρους σὺν τοῖς ξίφεσιν ἔνδον ἐκέλευσεν γενέσθαι. ἀρχόντων γὰρ ἐσθιομένων ὀπισθεν 20 ἐστάιναι δορυφόρους νόμος ἦν. ἐγχειρεῖν δὲ ἄφνω τὸ πρῶγμα ἐκέλευσεν, ἥνικα αὐτὸς τὸν καιρὸν αὐτοῖς διὰ νεύματος ποιήσοι,

1. ἐτρέψατο A, ἐτρέψεν vulg.

14. ἐν αἷς A, ἐν οἷς vulg.

17. τισί] τρισί A.

barbari vertuntur in fugam. Artabanes repentina ignavia motus, ver-
sis retro bandis, in castra remeavit. Ulistheus vero eum in castris
interficere meditabatur. at ne barbari urbe Adramyto egressi hosti
suppetias ferrent, suosque irreparabili malo mulctarent, Artabanes se
timuisse aiebat: proinde necessum fuisse, ut ipse Gottharis cum uni-
verso exercitu adveniret, atque ita demum inimicos penitus deletum
iri. et Carthaginem reversus isthaec omnia tyranno renunciavit. qui
consulto super his omnibus Pasiphilo, universum quidem exercitum
instruere, et cum eo in pugnam progredi, solos vero custodes Car-
thagine relinquere decrevit. singulis autem diebus plures haud alia
quam suspicionis causa morti tradebat Gottharis: qui demum Car-
thagine egressus, in suburbium, ubi triclinium, sive tres tori iam
olim strati fuerant, in eis cum Artabane Athanasio et Petro Salomo-
nis satellite recubuit. Artabanes igitur tempus ad conficiendam ty-
ranni caedem opportunum ratus, Gregorio et Artaserio, ac satelliti-
bus quibusdam consilium suum patefecit: ac satellites quidem cum
gladiis intus adesse iussit (ducibus enim in mensa accumbentibus
satellites pone astare mos erat) et derepente rem tum demum aggre-

τὸν Ἀρτασήριον κελεύσας πρῶτον τοῦ ἔργου ἔχεσθαι. τῷ δὲ
 V. 145 Γρηγορίῳ ἐπέταττεν τῶν Ἀρμενίων πολλοὺς τοὺς εὐτολμοτά-
 τους ἀπολεξάμενον εἰς τὸ παλάτιον παρῆναι τὰ ξίφη μόνα
 ἐπιφερομένους, καὶ αὐτοῖς τὰ βουλεύματα μηδενὶ ἐξαιρεῖν.
 P. 182 προϊόντος δὲ τοῦ πότου, καὶ τοῦ Γογθάριδος καταβεβρε- 5
 γμένον τῷ οἴνῳ, Ἀρτασήριος σπασάμενος τὸ ξίφος κατὰ τοῦ
 τυράννου ἐχώρει. εἰς δὲ τῶν οἰκετῶν ἰδὼν τὸ ξίφος γυμνόν,
 ἀνέκραγε, τί τοῦτο, ὦ βέλτιστε; λέγων. ὁ Γογθαρὶς στρά-
 ψας τὸ πρόσωπον εἰς αὐτὸν ἔβλεπεν. Ἀρτασήριος δὲ αὐτὸν
 τῷ ξίφει ἔπαισεν, καὶ τὴν δεξιὰν χεῖρα αὐτοῦ ἀφείλεν. ἀνα- 10
 πηδήσαντα δὲ τοῦτον Ἀρταβάνης μάχαιραν σπασάμενος ἐν τῇ
 τοῦ τυράννου πλευρᾷ ταύτην ἐπηξεν ἄχρι τῆς λαβῆς, καὶ
 τοῦτον ἄφνω ἀνείλεν. τότε Ἀρταβάνης τὸν Ἀθανάσιον ἐπι-
 μελεῖσθαι τῶν ἐν τῷ παλατίῳ χρημάτων, καθὼς ἐπὶ Ἀρεο-
 βίνδου, ἐκέλευσεν. ἐπεὶ δὲ οἱ φύλακες τὴν τοῦ Γογθάριδος 15
 Β τελευτὴν ἔμαθον, Ἰουστινιανὸν ἀνεβόων καλλίνικον βασιλέα.
 ἔντεῦθεν οἱ τῷ βασιλεῖ εὐνοηκότες, εἰσπηδήσαντες εἰς τὰς τῶν
 στασιαστῶν οἰκίας, τούτους ἐκτείναν. Ἰωάννης δὲ οὖν τοῖς
 Οὐανδήλοις εἰς τὸ ἱερόν καταφεύγει, οὗς Ἀρταβάνης τὰ πι-
 στά δούς καὶ ἄξαγαγών, εἰς Βυζάντιον ἀπέστειλεν. γέγονε δὲ ὁ 20
 τοῦ τυράννου φόνος μετὰ τριάκοντα ἕξ ἡμέρας τῆς τούτου

4. τὸ μὲν βούλευμα A.
 ἀμφω vulg.

10. ἔπαισεν e f.
 ἀνείλεν a, ἀνείλων vulg.

13. ἄφνω Δ,

di, cum ipse tempus adesse inmisisset; Artaserium autem primum operi manum admovere mandavit. ad haec Gregorio praecepit, ut delectos Armeniorum audacissimos gladiis solis accinctos ad palatium deduceret, nulli tamen ex illis propositum aperiret. ergo computationibus longius procedentibus, ipsoque Gotthari vino iam probe madido, Artaserius nudato ense in tyrannum irruit. ex famulis autem quidam ubi ense educi conspexit, simul exclamavit: quid hoc, o bone, dicens. Gottharis interim verso ad eum vultu respiciebat: una vero gladio percussit Artaserius, et eius manum dexteram amputavit. exiit extemplo Gottharis, et pariter Artabanes: hic vero nudatum ense in tyranni latus impulsus ad capulum usque infixit: atque ita simul ambo sustulerunt. mox Athanasium, ut prius sub Areobindo egerat, facultatum in palatio repositarum curam gerere iubet Artabanes. nunciata porro Gottharis morte, Iustinianum imperatorem victorem et triumphatorem custodes proclamaverunt. irruentes subinde in seditiosorum domos, qui in imperatoris partes inclinabant, eos occiderunt. Iohannes autem cum Vandalis in templum se recepit, quos data fide eductos Artabanes misit Byzantium. tyranni caedes ab excitata eius

τυραννίδος, ἐννεακαιδέκατον ἔτος Ἰουστινιανοῦ ὑπάρχον. Ἀρταβάνης δὲ ἐκ τούτου κλέος μέγα περιεβύλετο εἰς πάντας ἀνθρώπους. Περιέκτα δὲ ἡ Ἀρεοβίνδου γυνὴ μεγάλη δῶμα τῷ Ἀρταβάνῃ ἐδώρησατο. ὁ δὲ βασιλεὺς τοῦτον στρατηγὸν 5 Λιβύης ἐποίησεν ἀπάσης. ὁ δὲ Ἀρταβάνης μετ' οὐ πολὺ παραιτησόμενος πρὸς βυσιλέα εἰς Βυζάντιον ἤλθεν, καὶ ὁ βα- C σιλεὺς Ἰωάννην τὸν Πάππου ἀδελφὸν στρατηγὸν Λιβύης κατέστησεν. ὁ δὲ Ἰωάννης τὴν Λιβύην καταλαβὼν, κατὰ Ἀνταλῶ καὶ Μαυρουσίων τῶν ἐν Βυζακίῳ ἐπεστράτευσεν, καὶ τούτους πολε- 10 μῆσας νίκην ἤρατο, καὶ πολεμίους πολλοὺς ἔκτεινεν, καὶ τὰ σημεῖα, ἅπερ Σολομῶνος οἱ βάρβαροι ἔλαβον, ἀφελόμενος ἐξ αὐτῶν, τῷ βασιλεῖ εἰς Βυζάντιον ἔπεμψεν. τοὺς δὲ λοιποὺς τῶν βαρβάρων ἐδίωξεν τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς. χρόνῳ δὲ ὕστερῳ οἱ Λευάσθαι στρατῷ μεγάλῳ ἐκ τῶν ἐπὶ Τριπόλεως χωρίων εἰς 15 Βυζάκιον ἀφικόμενοι τῷ Ἀνταλῶ ἠνώθησαν, οἷς Ἰωάννης ἀπαντήσας ἠτιγῆθη, καὶ πολλοὺς ἀποβαλὼν εἰς Καρχηδόνα ἐπανῆκεν. οἱ δὲ βάρβαροι μέχρι Καρχηδόνας καταθρόντες, τὰ ἐκεί- D νης χωρία ἐλήθησαντο. ὕστερον δὲ Ἰωάννης τῶν στρατιωτῶν τὴν προθυμίαν διηγείρειν, καὶ Μαυρουσίους τε καὶ ἄλλους, 20 καὶ τοὺς ὄντας σὺν τῷ Κοντιζίνα εἰς συμμαχίαν λαβῶν, καὶ

2. περιεβύλετο A, περιεβάλλετο vulg. 5. μετ' οὐ A, μεθ' οὐ vulg. 14. Λευάσθαι A f. 15. οἷς A, ὁ δὲ vulg. 19. διεγείρας A. 20. τοὺς ὄντας] τοσοῦτους A e.

tyrannide post sex et triginta dies decimo nono Iustiniani anno contigit. ex facinore vero tam praeclaro magnum apud homines omnes nomen Artabanes sibi promeruit. et quidem Periecta Areobindi confux ampla munerum liberalitate eum prosequutus est: quem imperator universae Libyae ducem instituit. haud multo tamen post intervallo eo munere se abdicans ad imperatorem Byzantium perrexit. imperator vero Ioannem Pappi fratrem Libyae ducem declaravit. Ioannes ubi in Libyam advenit, adversus Antalam et Maurusios Byzacium occupantes arma movit, iisdemque profigatis victoriam retulit, hostium plurimos tradidit neci, signaque Salomoni a barbaris sublata eis ipse eripuit, et Byzantium ad imperatorem misit. praeterea barbarorum reliquos e Romanis sinibus expulit. postremo tandem tempore Leuastharum ingens exercitus ex Tripolitanis agris prorumpens Antalae adiunctus est: in quem cum adversam aciem opposuisset Ioannes, evasit inferior, multisque suorum desideratis repetiit Carthaginem. elati victoria barbari Carthaginem usque vicis et oppidis eius passim direptis sese effuderunt. excitatis demum militum suorum animis, et quum Maurusiis aliis, tum qui sub Cunzina promereban-

τούτους πολεμήσας, ἔτρεψεν, καὶ δίωξιν μεγάλην ποιησάμενος πολὺ πλῆθος ἀνεῖλεν. οἱ δὲ λοιποὶ εἰς τὰς ἐσχατίας τῆς Λιβύης ἔφυγον, καὶ οὕτως τὰ πράγματα ἐν Λιβύῃ εἰρήνης βαθείας ἔτυχον.

- A.M. 6927 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Ἰωάννου ἔτος α'. 5
 P. 183 Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ τῶν Ἰβήρων βασιλεὺς Ζαμαναρσὸς ἤλ-
 V. 146 θεν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρὸς τὸν εὐσεβέστατον βασιλέα
 Ἰουστινιανὸν μετὰ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν συγκλητικῶν αὐτοῦ,
 παρακαλῶν αὐτὸν τοῦ εἶναι αὐτὸν σύμμαχον Ῥωμαίοις καὶ
 φίλον γνήσιον· ὁ δὲ βασιλεὺς τὴν τοιαύτην προαίρεσιν ἔπο- 10
 B δεξάμενος, πολλὰ αὐτὸν ἐφλοτιμῆσατο καὶ τοὺς αὐτοῦ συγ-
 κλητικούς· ὁμοίως δὲ ἡ αὐτοῦ γυναικὶ κόσμια
 παντοῖα διὰ μαργαριτῶν ἐχαρίσατο. καὶ ἀπέλυσεν αὐτοὺς ἐν
 εἰρήνῃ εἰς τὴν ἰδίαν βασιλείαν.

- A.M. 6028 Ῥώμης ἐπισκόπου Ἀγαπητοῦ ἔτος α'. 15
 Τούτῳ τῷ ἔτει ἔπαθεν ὑπὸ θεομηρίας Πομπηϊούπολις
 C τῆς Μυσίας. ἐσχίσθη γὰρ ἡ γῆ ὑπὸ τοῦ σεισμοῦ, καὶ ἐχαι-
 σθη τὸ ἤμισυ τῆς πόλεως μετὰ τῶν οἰκητόρων. καὶ ἦσαν ὑπὸ
 τὴν γῆν, καὶ φωναὶ αὐτῶν ἠκούοντο βοῶντων ἐλεηθῆναι. καὶ

1. ἔτρεψεν A, ἔστρεψεν vulg. καὶ δίωξιν — — ἀνεῖλεν
 om. A. 6. Ζαμαναρσὸς A f. ἀνῆλθεν α. 9. Ῥωμαίους
 A e, Ῥωμαίων vulg. 10. δεξάμενος α. 12. αὐτοῦ A, αὐ-
 τοῦ vulg. 19. βοῶντων add. ex A.

tur, in auxilium accitis, acere bellum in eos movit, fugavit, et longius
 diutiusque fugientes insequutus, magnam eorum edidit stragem. re-
 liqui vero in extremis Libyae finibus palantes se receperunt. hoc
 pacto tandem res Libycae tranquillam pacem consequutae sunt.

- A. C. 527 Hierosolymorum episcopi Ioannis annus primus.
 Hoc anno rex Iberorum Zamanarsus ad piissimum imperatorem
 Iustinianum cum uxore et aulicis cunctis Cpolim accessit, in Roma-
 norum societatem et fidam amicitiam admitti deprecatus. imperator
 probato eius proposito, ipsum et aulicos dignis honoribus excepit:
 similiter augusta varium mundum et ex gemmis ornatum eius uxori
 largita est: atque ita demum imperator ipsos in regnum proprium
 remisit.

- A. C. 528 Romae episcopi Agapeti annus primus.
 Hoc anno Mysiae civitas Pompeiopolis plaga caelesti percussa in-
 gens damnum passa est. scissa enim magna concussione terra civita-
 tis pars media ipsis cum civibus absorpta est: erantque illi miserum
 in modum ruderibus obruti, et ut alii misererentur, lugubri voce im-
 plorare audiebantur. effodiendis autem et eruendis illis multa con-

πολλά ἐδαρῆσατο ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸ ἐκχοθῆναι καὶ βοηθη-
θῆναι αὐτούς, καὶ τοὺς ζητήσαντας ἐφιλοτιμήσατο.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει παρέδωκεν Ἰουστινιανὸς τοῦ ψάλλεσθαι
ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, τὸ ὁμογενὲς υἱὸς καὶ λόγος Θεοῦ.
5 ἐποίησε δὲ καὶ τὸ ὄρολόγιον τοῦ Μιλίου.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Ἀνθίμου ἔτος α΄.

A.M. 6029

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἐπιφανίου ἐπισκόπου τελευτήσαντος μηνὶ D
Ἰουνίῳ ε', ἰνδικτιῶνος ιε', ἐπισκοπήσαντος ἔτη ιε', καὶ μηνος γ',
Ἀνθίμος αἰρετικὸς ἐπίσκοπος Τραπεζουντιῶν μετετέθη ἐν Κων-
10 σταντινουπόλει. Ἀγαπητὸς δὲ ὁ ἐπίσκοπος Ῥώμης ἐν τούτῳ τῷ
χρόνῳ ἀνελθὼν ἐν Κωνσταντινουπόλει σύναδον ἐκρότησεν
κατὰ τοῦ δυσσεβοῦς Σευήρου καὶ Ἰουλιανοῦ Ἀλικαρνασέως P. 184
καὶ τῶν λοιπῶν Θεομισχιτῶν ἐν οἷς καὶ Ἀνθίμος ὁ ἐπί-
σκοπος Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ὁμόφρων αὐτοῖς καθαιρεθεὶς,
15 ἐξεβλήθη, ἐπισκοπήσας μηνος ι', καὶ χειροτονήθη ἀντ' αὐτῶν
Μηνᾶς πρεσβύτερος καὶ ξεναδόχος τῶν Σαμψῶν ὑπὸ Ἀγαπη-
τοῦ τοῦ πάππᾶ Ῥώμης. Ἀγαπητὸς δὲ ὁ ἐπίσκοπος Ῥώμης ἐν
Βυζαντίῳ ὦν ἐκοιμήθη, καὶ χειροιονήθη ἀντ' αὐτοῦ Σύλβε-
στρος ζήσας ἔτος ἐν.

1. ἐκχοθῆναι A, ἐκχωθῆναι vulg. 2. ζήσαντας A. 5.
magna h. l. lacuna intercedit in optimo codice A, cuius aucto-
ritate destituti sumus usque ad p. 197. ed. Par. B. l. 4. ἐργαζο-
μένων. 8. ἐπισκοπήσας θ. 14. αὐτοῖς e, αὐτῶν vulg. 15.
τῆς βασιλείδος post ἐξεβλήθη add. a. 16. Σαμψῶν b, Σαμψῶ
vulg. 17. Ἀγαπητὸς — Ῥώμης om. f.

Aulit imperator, et qui eos per ruinas et rudera inquirerent maximis
donis excepit.

Hoc etiam anno Iustinianus modulum hunc, unigenitus filius et
dei verbum, a se compositum ecclesiis decantandum tradidit. in Mi-
lio quoque horologium posuit.

Cpoleos episcopi Anthimi annus unicus.

A. C. 529

Hoc anno Epiphanio praesule mensis Iunii die quinto, indictione
decima quinta, post episcopatus annos sexdecim et menses tres vivis
erepto, haereticus Anthimus Trapezuntinus episcopus in sedem Cpoleos
translatus est. Romanus autem pontifex Agapetus Cpolim hoc anno
profectus, adversus impium Severum, et Halicarnassi antistitem Iulia-
num, et reliquos alios Theopaschitas concilium convocavit: ex his
Anthimus Cpoleos episcopus tanquam eorum sententiae particeps, cum
sedem mensibus decem tenuisset, munere abdicatus et depulsus est.
Menas vero presbyter et hospitii, cui Sampson nomen, praepositus a
Romano pontifice Agapeto in eius locum ordinatus. Romanus ille
pontifex Agapetus Byzantii moram agens in domino quievit. annum
unum tenuit pontificatum: et in demortui vicem consecratus est Sylve-
ster: qui anno solo vixit.

Theophanes.

22

A.M. 6030 Ῥώμης ἐπισκόπου Σιλβέστρου, Κωνσταντινουπόλεως Μηναῦ,
B' Ἀλεξανδρείας Γαιναῦ ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Δεκεμβριῳ κζ' ἰνδικτιῶνος πρώτης
γέγονε τὰ πρότερα ἐγκαινία τῆς μεγάλης ἐκκλησίας· καὶ ἐξῆλ-
θεν ἡ λιτὴ ἀπὸ τῆς ἀγίας Ἀναστασίας, καθημένου Μηναῦ τοῦ 5

V. 147 πατριάρχου ἐν τῷ βασιλικῷ ὀχήματι, καὶ τοῦ βασιλέως συλ-
λιτανεύοντος τῷ λαῷ. γίνονται οὖν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καύ-
C σεως τῆς ἀγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας μέχρι τῶν ἐγκαινίων
ἔτη πέντε, μῆνες ἰα', καὶ ἡμέραι ι'.

A.M. 6031 Ῥώμης ἐπισκόπου Βιγιλίου, Ἀλεξανδρείας Θεοδοσίου 10
ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐκίνησαν οἱ Βούλγαροι, δύο ῥῆγες μετὰ
πλήθους Βουλγάρων καὶ δροῦγγου, εἰς τὴν Ἀσσίαν καὶ Μυ-
D σίαν, στρατηλάτου ὄντος τῆς Μυσίας Ἰουστίνου καὶ τῆς Σκυ-
θίας Βαουδαρίου. οἱ τινες ἐξελθόντες κατὰ τῶν Βουλγάρων, 15
συνέβαλον πόλεμον, καὶ ἐσφάγη Ἰουστίνος ὁ στρατηλάτης ἐν
τῷ πολέμῳ, καὶ ἐγένετο ἀντ' αὐτοῦ ὁ Κωνσταντῖνος ὁ Φλω-
ρεντίου· καὶ ἦλθον οἱ Βούλγαροι ἕως τῶν μεσῶν τῆς Θρακ-
κης. καὶ ἐξῆλθεν κατ' αὐτῶν ὁ στρατηλάτης Ἰλλυρικῷ Ἀκούμ,
ὁ Οὐννος, ὃν ἐδέξατο ὁ βασιλεὺς ἀπὸ τοῦ βωπιτισματος· καὶ 20
μέσον λαβόντες τοὺς Βουλγάρους ἔκοψαν αὐτούς. καὶ ἀπέπει-

3. κζ'] ιζ' b f. 12. Βούλγαροι alii codd., Βουλγίρεις vulg.
20. φωτισματος a. 21. λαβόντες] βαλόντες vulg.

A. C. 530 Romae Sylvestri episcopi annus unicus, Cpoleos Menae episcopi
annus primus, item Alexandriae Gaenae episcopi.

Hoc anno mensis Decembris die vigesimo septimo, indictione prima,
priora magnae ecclesiae peracta sunt encaenia. processit vero supplican-
tis populi coetus e sanctae Anastasiae templo, patriarcha Mena in im-
peratoris curru sedente, et ipso imperatore inter plebem procedente. ab
incensae igitur sanctissimae ecclesiae die ad eius dedicationem anni
quinque, menses undecim, et dies decem intercesserunt.

A. C. 531 Romae episcopi Vigilii, Alexandriae episcopi Theodosii annus
primus.

Hoc anno Bulgari reges duo cum Bulgarorum innumera multitu-
dine et drungo in Scythiam et Mysiam, militiae magistrum in Mysia
Iustino, et in Scythia Baudario agente, arma moverunt. isti Bulgar-
is in adversum progressi, commiserunt praelium, in quo Iustinus mi-
littiae magister cecidit, in cuius locum Constantinus Florentii filius
suffectus est: et ad partes usque Thraciae irruperunt Bulgari. in eos
autem Acum patria Unnus, quem e sacro fonte suscepit imperator, per
Illyricum militiae magister, expeditionem suscepit: igitur Romani Bul-

ναν πλήθη πολλά. καὶ ἐξετίναξαν πῦσαν τὴν πραιδαν, καὶ ἐνίκησαν κατὰ κράτος, φονείσαντες καὶ τοὺς δύο ῥήγας αὐτῶν. καὶ ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτοὺς μετὰ χαρᾶς ὑπήνησαν αὐτοὺς ἄλλοι Βούλγαροι, καὶ ἐσώκισαν αὐτοὺς φεύγοντας, Κωνσταν- P. 185
5 τῆνον καὶ τὸν Ἀκούμ καὶ Γοδίλλαν. καὶ ὁ μὲν Γοδίλλας μετὰ τοῦ παραμηρίου αὐτοῦ κόψας τὸν σωκόν, ἐξήλασεν. ὁ δὲ Κωνσταντῖνος σὺν τῷ Ἀκούμ συνελήφθησαν ζῶντες. καὶ τὸν μὲν Κωνσταντῖνον ἐξέδωκαν λαβόντες χίλια νομίσματα, καὶ ἦλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει. τὸν δὲ Ἀκούμ ἐκράτησαν εἰς
10 τὴν ἰδίαν πατρίδα μετὰ καὶ ἄλλων αἰχμαλώτων.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει παρέλαβεν ὁ Χοσρόης βασιλεὺς Περσῶν Ἀντιόχειαν τῆς Συρίας τὴν μεγάλην, καὶ εἰσῆλθεν ἐν Ἀπαμείᾳ καὶ ἑτέραις πόλεσιν. P

Τούτῳ τῷ ἔτει προσερχθήν Ῥωμαίοις Μοῦνδος, ἐκ τοῦ A.M. 6032
15 γένους τῶν Γηγέδων καταγόμενος, υἱὸς Γιέσμου, ὅστις μετὰ τὴν τελευταίαν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἦλθεν πρὸς Ῥῆγαν τὸν θεῖον αὐτοῦ ἀπὸ μητρὸς, ῥῆγα ὄντα τοῦ Σερμίου, καὶ γνοὺς τοῦτο ὁ ῥῆξ Ῥώμης, ὁ Θευδέριχος, πέμψας πρὸς αὐτόν, καὶ πεισθεὶς ἀπῆλθεν πρὸς αὐτόν, καὶ ἦν μετ' αὐτοῦ συμμαχῶν αὐτῷ.
20 μετὰ δὲ τὴν τελευταίαν Θευδερίχου, ἦλθεν ἐπὶ τὸν Δαυούβιον C

4. ἐσώκησαν a.
ριου vulg.
8. Γηπαίδων.

5. Γόδηλαν a, Γώδηλαν f.

6. παραμε-
15. fort. Γηπιδῶν

16. Ῥῆγαν, vulgo ῥῆγαν, sed haud dubie nomen

proprium est.

garos undique suis copiis interclusos ferro caedentes, innumeram ex eis multitudinem prostraverunt, praedam omnem abegerunt, sublatisque regibus eorum duobus, praeclaram sua virtute tulerunt victoriam. e pugnā revertentibus ac laetis alii Bulgari occurrerunt et Constantinum, Acum et Godillam fugientes socio velut restē interceperunt. Godillas quidem socio gladii opera rescisso, effugit: Constantinus autem una cum Acum vivus comprehensus est. Constantinus certe nummorum mille pretio redemptus Cpolim rediit: Acum vero retento cum caeteris captivis, ad proprios lares remeaverunt.

Hoc eodem anno Persarum rex Chosroēs magnam Antiochiam, quae est in Syria, cepit: et Apameam aliasque civitates, armorum vi sibi subactas, victor ingressus est.

Hoc anno Mundus e Gepedibus suum genus trahens, Giesmi A. C. 532 filius, qui post patris obitum ad Regam avunculum ex matre Sirmii regem accessit, in Romanorum partes transiit. eo cognito Romae rex Theuderichus legatos ad eum misit; quorum verbis ille susus, ad Theuderichum profectus, cum eo moratus est, armorum eius socius factus. Theudericho fati functo ad Danubium flumen venit, et ab imperatore

ποταμόν, καὶ ἤτήσατο τὸν βασιλέα Ἰουστινιανὸν εἶναι ὑπὸ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ. καὶ ἦλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ πολλὰ αὐτὸν φιλοτιμησάμενος ὁ βασιλεὺς καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ἀπέλυσεν αὐτούς, ποιήσας αὐτὸν στρατηλάτην τοῦ Ἰλλυρικοῦ. καὶ ἐν τῷ παραγενέσθαι αὐτὸν εἰς τὸ Ἰλλυρικόν, ἐξῆλθον οἱ 5 Βούλγαροι πληθος πολὺ, καὶ ὁρμήσας κατ' αὐτῶν πάντας ἀνήλωσεν. καὶ ἀπέστειλεν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τῶν ἡγουμένων αὐτῶν μετὰ καὶ ἄλλων πολλῶν, καὶ ἐπόμπενσαν αὐτούς ἐν τῷ ἵππικῷ. καὶ ἐγένετο εἰρήνη
 V. 148 βαθεῖα ἐν τῇ Θράκῃ, μηκέτι τολμώντων τῶν Οὐννων περᾶσαι 10
 D τὸν Δάνουβιν. τοὺς δὲ αἰχμαλώτους τῶν Βουλγάρων ἐπεμψεν
 1 ὁ βασιλεὺς εἰς Ἀρμενίαν καὶ εἰς Λαζικήν. καὶ κατετάγησαν
 ἐν τοῖς νομηρίοις ἀριθμοὺς.

A.M. 6033 Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Παύλου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει τῷ ιδ' Ἰουστινιανοῦ Χοσροῆς ὁ τῶν Περ- 15
 σῶν βασιλεὺς τετάρτην εἰσβολὴν εἰς τὴν Ῥωμαίων γῆν ἐποίη-
 P. 186 σατο. ἐλθόντι δὲ εἰς τὴν τῶν Κομμαγηνῶν χώραν, κατὰ Πα-
 λαιστίνης καὶ Ἱεροσολύμων διενοεῖτο χωρεῖν, ὅπως τὰ ἐν Ἱερο-
 σολύμοις κειμήλια ληΐσῃται. χώραν γὰρ ταύτην ἀγαθὴν καὶ
 πολυχρυσον οἰκητόρων ἤκουσεν εἶναι. Ῥωμαῖοι δὲ τούτοις 20
 ὑπαντιάζειν τρόπον οὐδενὶ διενούντο, τὰ δὲ ὄχυράματα κατα-

5. ἐκ τοῦ Ἰλλυρικοῦ a. 8. πολλῶν add. ex a. 13. Νομη-
 ροις e. 19. λήζεται e. 20. fort. πολυχρῦσων.

Iustiniano imperii subditum se deinceps haberi postulavit. quin etiam Cpolim accessit, quem imperator una cum filio maximis muneribus donatum et Illyrici magistrum militiae renunciatum a se dimisit. Illyricum versus iter agenti, et iam proximo Bulgarorum manus innumera praeclusit iter: ipse nihilominus viam ferro aperuit, et irruens in adversos delevit omnes. selectos vero ex captivis duces cum aliis pluribus Cpolim misit, quos publicis affectos ludibriis per circum traduxerunt. exinde profunda pax per Thraciam acta, Unnis Danubium traicere nusquam amplius ausis. porro Bulgarorum captivos in Armeniam et Lazicen misit imperator, et in militares numeros retulit.

A. C. 533 Alexandriae episcopi Pauli annus primus.

Hoc anno, qui Iustiniani decimus quartus, Persarum rex Chosroës quartam irruptionem in Romanorum ditionem fecit: iamque in Comagenarum provinciam delatus Palaestinam, et ipsam Hierosolyman, dona in ipsa reposita depraedaturus, aggredi meditabatur. eam quippe regionem fertilissimam, et eius incolas auro pecuniisque felices audierat. Romani vero impendenti ruinae in adversum ire negligebant.

λαβόντες, ὡς ἕκαστος ἠδύνατο, ταῦτα διαφυλάττειν καὶ αὐτοὶ
 σώζεσθαι ἐβούλοντο. γνοὺς δὲ ταῦτα Ἰουστινιανός, Βελισά-
 ριον αὐτίς ἐκ τῶν ἐσπερίων ἐληλυθότα εἰς αὐτοὺς ἐπεμψεν.
 ὁ δὲ ἱπποὺς τοῖς δημοσίοις ὀχοῦμενος τάχει πολλῶ εἰς τὴν
 5 Εὐφρατησίαν ἀφίκετο. Ἰουστὸς δὲ ὁ τοῦ βασιλέως ἀνεπιὸς
 σὺν Βουζῆ τῆ στρατηγῶ τῆς ἐφίας ἐν Ἱεραπόλει καταφυγῶν Β
 ἐτύγγανεν. ἀκούσαντες δὲ Βελισάριον ἤκειν γράφουσι πρὸς
 αὐτοὺς ἀφίκεσθαι, καὶ τὴν Ἱεράπολιν διαφυλάττειν. ὁ δὲ Βε-
 λισάριος τούτους λίαν κατεμέμψατο, γράψας πρὸς αὐτοὺς, οὐ
 10 δίκαιον εἶναι μίαν πόλιν φυλάττειν, καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἀφιέ-
 ναι ἐπὶ τῇ τῶν Ῥωμαίων χώρα μετὰ ἀδείας βαδίζειν, καὶ
 τὰς τῆς βασιλείας πόλεις λυμαινέσθαι. εὐ γὰρ ἴστε, ὅτι τὸ
 μετὰ ἀρετῆς ἀπολωλέναι τοῦ σεσῶσθαι ἀμαχητὶ ἄμεινον. οὐ
 γὰρ ἂν σωτηρία τοῦτο κληθεῖη, ἀλλὰ προδοσίᾳ δικαίως. ἀλλ'
 15 ἤκετε τάχιστα εἰς Εὐρώπον χωρίον, οὐ δὲ συλλέξας τὸ στρά-
 τευμα ἦλον, ὡς ἂν ὁ Θεὸς θέλῃ, ἐλπίδα ἔχω τοὺς πολεμίους
 ἐργάσασθαι. ταῦτα ἀκούσαντες οἱ ἄρχοντες ἐθάύρησαν, καὶ C
 Ἰουστὸν μὲν σὺν ὀλίγοις τισὶ φυλάττειν τὴν Ἱεράπολιν κατέ-
 λιπον· οἱ δὲ λοιποὶ εἰς Εὐρώπον ἤλθον. γνοὺς δὲ Χοσροῦς
 20 Βελισάριον καὶ πάντα τὸν στρατὸν Ῥωμαίων στρατοπεδεύε-

4. τοῖς δημοσίοις α, τοῖς τοῦ δημοσίου vulg. 7. ἀκούσαντες
 α, ἀκούσας vulg. 12. τὸ μετὰ ἀρετῆς ἀπολ. α, σὺν τῇ ἀρετῇ
 τὸ ἀπ. vulg. 14. κλυθεῖη vulg. 19. ἤλθον] ἐλθόντες ε.

etenim munita quaeque loca occupantes, ea pro viribus singuli de-
 fendere, et in eis quaerere salutem. eo nuncio accepto, Belisarium
 ex occidentis partibus denuo reversum in Persas mittit Iustinianus.
 Belisarius equis publicis vectus celeri cursu in Euphratesiam delatus
 est. nepos autem imperatoris Iustus una cum Buze orientalis mili-
 tiae magistro Hierapolim se recepit: illi cum Belisarium adessee no-
 vissent, ad se accedere et Hierapolim armis tutari litteris suis ro-
 gant. sed Belisarius ipsos rescriptis obiurgavit, ex aequo et bono
 unam urbem ut protegeret non esse dicens, ac interim per Roma-
 norum ditionem hostes libere divagari, reliquasque imperii urbes de-
 vastare permitteret. neque latet vos sane, mortem virtute ornatam
 salute citra pugnae discrimen comparata longe praestantiorum: nec
 enim salutem eam merito dixerim, sed proditionem manifestam. ve-
 rum relicta mora accedite vos in Europum pagum, quo collecto exer-
 citu omni, si deus concesserit, hostes me superatum confido. his
 auditis animos resumpserunt proceres, et Iusto cum paucis ad civita-
 tis Hierapolens defensionem relictis, reliqui Europum se contulerunt.
 Chosroës ubi Belisarium et Romanum exercitum omnem ad Europum

οθαι ἐν Εὐρώπῳ, ἐξέστη, καὶ πρόσω μὲν ἐλαύνειν οὐκ ἔτι ἔγνω· Ἀβανδάζην δὲ τὸν γραμματέα, ἄνδρα συνετόν, πρὸς Βελισάριον ἐπεμψεν, τὸν τε στρατηγὸν κατασκευσόμενον καὶ τὸ στρατόπεδον τῷδε λόγῳ δῆθεν μεμψόμενον, ὅτι βυσιλεύς Ἰουστινιανὸς τοὺς πρέσβεις ἐν Περσίδι οὐκ ἐπεμψεν τὴν εἰρήνην 5 πρυτανεύσοντας. ὁ δὲ Βελισάριος μαθὼν τοῦ πρεσβεΐειν ἤκει, αὐτὸς μὲν ἑξακισχιλίους ἐπιλεξάμενος, εὐμήκεις τε καὶ
 Δτὰ σώματα καλοῦς, ἤκωθεν τοῦ στρατοπέδου κυνηγήσειν ἐξῆει. Διογένη δὲ τὸν δορυφόρον καὶ Ἀδούλιον, ἄνδρα Ἀρμένιον, τὸν ποταμὸν διαβῆναι σὺν ἰππεῦσι χιλίοις ἐκέλευσεν, ὡς ψη- 10 λαιφήσοντας τὴν τοῦ ποταμοῦ διάβασιν. Βελισάριος δὲ ἐπεὶ τὸν πρεσβευτὴν ἐγγὺς ἐρχόμενον ἔγνω, τὸν παπυλεῶνα ἐπήξματο ἐν χωρίῳ ἐρήμῳ, παραδηλῶν ὅτι οὐδεμιᾶ πυρσοκευῆ ἐνταῦθα ἦκει. τοὺς δὲ στρατιώτας διεπέταξεν τῆς μὲν καλύβης ἐφ' ἑκάτερα εἶναι Θοῤῃκας τε καὶ Ἰλλυρίους Γότθους τε καὶ Ἐλού- 15 ρους, μεθ' οὓς Οὐανδήλους καὶ Μαυρουσίους τοῦ τε πεδίου
 P. 187 ἐπιπλεῖστον· διηκόνουν γὰρ ἢ εἰς ἓνα τόπον, ἀλλ' ἐβάδιζον
 V. 149 εἰλισσόμενοι, ὡς κυνηγοῦντες, καὶ παρέργως, τὸ δοκεῖν, τὸν Χοσροῦ πρεσβευτὴν ἔβλεπον· διεζωσμένοι τε ἐβάδιζον καὶ παιδοὶ τὰ πρόσωπα, πελέκεις βαστάζοντες καὶ μεναύλους. ὁ 20

1. πρόσω μὲν ἐλαύνει a, πρὸς δ μὲν ἐλαύνειν b, πρὸς δ μὲν ἤλαυνεν e f vulg. 7. ἀπολεξάμενος e. 8. fort. κυνηγήσων.

castra metatum intellexit, haesit attonitus, et non ultra progredi statuit, quin potius Abandazem, qui ei ab epistolis et in rebus gerendis vir strenuus erat, quasi praetexendis querimoniis, quod legatos de pacis foederibus servandis tractaturos imperator Iustinianus non misisset in Persidem, at reipsa ducem ipsum et eius exercitum et castra exploraturum, destinavit. eum legationis gratia proficisci audiens Belisarius, ipse hominum, quorum magnitudo corporisque forma reliquis praestabat, millibus sex electis, a castris nonnihil remotius quasi venaturus processit. porro Diogenem satellitem et Adulium virum Armenium cum equitibus mille quasi fluminis vada experturis, flumen traicere imperavit. caeterum ubi legatum iam adesse cognovit, in loco deserto, tanquam apparatu relicto et absque proposito se advenisse significaret, papyllionem fixit: milites autem ad tentorii utrumque latus iussit consistere (Thracae erant illi, Illyrii, Gotthi, Eluri, quibus etiam Vandali et Maurusii fuerant adiuncti) et planitiei spatium plurimum occupare: ministrantes quippe non referebant, nec uno se loco continebant; sed hinc inde agglomerati et vagantes, venatorum more discurrabant; obiter vero, et quasi aliud agentes Chosrois legatum se videre simulabant: et praecincti alioquin, et

μὲν Ἀβανδάλης εἰς ὄψιν Βελισαρίου ἐλθὼν, λυπεῖσθαι τὸν
 Χοσρόην ἔφρασκεν, ὅτι δὴ καθ' ἃ συνέθετο, οὐκ ἔπεμψεν Ἴου
 στινιανὸς πρέσβεις πρὸς αὐτὸν περὶ τῆς εἰρήνης, καὶ ἠνάγκα-
 σεν Χοσρόην κατὰ Ῥωμαίων στρατεύσασθαι. Βελισάριος δὲ
 5 ἀντ' οὐδενὸς τούτους τοὺς λόγους ἐποιεῖτο, τὸν Χοσρόην λέ-
 γων αἴτιον τοῦ πολέμου. εἰ γὰρ εἰρήνης ἐφίετο, οὐκ ἂν εἰς
 τὴν τῶν Ῥωμαίων γῆν ἀφικόμενος, ταύτην ἐζήτει· ἀλλ' εἰς Β
 τὴν ἰδίαν χώραν μένων, τοὺς πρέσβεις ἐξεδέχετο. καὶ ταῦτα
 εἰπὼν, τὸν πρέσβυν ἀπεπέμψατο. ὁ δὲ πρὸς Χοσρόην ἀφι-
 10 κόμενος, ἔφη στρατηγὸν ἑωρακέναι Βελισάριον συνετόν τε καὶ
 ἀνδρεῖον ὑπεράγαν, στρατιώτας δὲ οἷους αὐτὸς ἄλλους οὐ
 πώποτε εἶδεν, ὡς τὴν εὐκοσμίαν ἐθαύμασα ἐκ διαφόρων ἐθῶν
 συνειλεγμένους, καὶ συνεβούλευσε Χοσρόην μὴ συμπλέκεσθαι
 εἰς μάχην μετ' αὐτῶν, ὅπως μὴ ἡττηθέντος αὐτοῦ τὸ πᾶν
 15 διαπέσῃ τῆς τῶν Περσῶν βασιλείας ἐν γῆ Ῥωμαίων ὑπάρ-
 χοντι καὶ φυγῆς τόπον μὴ ἔχοντι. καὶ νικᾶν αὐτὸν οὐ μέγα.
 στρατηγὸν γὰρ τῶν Ῥωμαίων καὶ μόνον νικήσειεν. ὁ δὲ Χοσ-
 ρόης τῇ τούτου παραινέσει ἀναστρέφειν εὐθὺς ἐπὶ τὰ ἴδια C
 διανοεῖτο. ἐφοβεῖτο γὰρ τὴν διάβασιν τοῦ ποταμοῦ ποιήσα-
 σθαι, ὡς τῶν Ῥωμαίων ταύτην κατεχόντων. καὶ πολλὰ δια-

1. Ἀβανδάνης vulg.
Περσῶν] Ῥωμαίων α.

11. οὐ πώποτε] ἐν πώποτε vulg.

15.

vultu hilari progrediebantur, gestabantque secures et bipennes. Aban-
 danes itaque in Belisarii conspectum ductus, Chosroëm dolere dixit,
 quod neglectis pactis legatos de pace colloquuturos ad se non misis-
 set Justinianus, ac proinde ad bellum Romanis inferendum Chosroëm
 coegisset. Belisarius, quasi minimi sermones eius haberet, belli cau-
 sam omnem in Chosroëm velut in eius auctorem referre. si pacis ete-
 nim cupidine tenebatur, nusquam certe in Romanorum ditionem in-
 gressus, eam exquisisset: quin potius propria stans regione legatorum
 adventum fuisset praestolatus. his dictis legatum dimisit. legatus
 ad Chosroëm reversus Belisarium ducem virum prudentia eximium, et
 animi fortitudine conspicuum se vidisse retulit: milites vero ex di-
 versis gentibus coactos, quantum quidem ex armorum ornatu conii-
 cere licuit, quales alios se vidisse nusquam memini. cum huiusmodi
 igitur bello decertare nusquam auctor fieret, ne ipso superato, genus
 omne Persarum regniue summa in Romanorum ditione periculum
 experiretur, nec tamen receptui commodum reperiret locum; si vin-
 cerent, non magni quidem aestimandum: unius etenim soliusque Ro-
 manorum ducis superiores evaderent: Chosroës eius monitu propriam
 sedem repetere cogitabat: fluminis enim vadum, Romanis illud occu-

λογισάμενος, ἀπέστειλε πρὸς Βελισάριον παρακαλῶν αὐτὸν τοῦ τὸν ποταμὸν διαβάνας ἀναστεῖλαι, καὶ τοῦτω τὴν πάροδον ἀκωλύτως παρέχειν. Βελισάριος δὲ εὐθὺς πρὸς αὐτὸν πρέσβεις ἐπέμψεν, καὶ τοῦτον τῆς ἀναχωρήσεως ἐπήνεσεν, καὶ πρέσβεις ἐκ τοῦ βασιλέως συντόμως διεβεβαίωσατο, ὅπως τὴν 5 εἰρήνην βραβεύσωσιν. ἤξιον δὲ Χοσρόης τὸν Βελισάριον διὰ τῆς τοῦ Ῥωμαίων γῆς τὴν πάροδον ποιήσασθαι ἀκινδύνως. ὁ δὲ Βελισάριος Ἰωάννην τὸν Ἐδεσσαγόν, ἄνδρα διαφανέστατον, ὄμηρον τῷ Χοσρόῃ ἀπέστειλεν πρὸς τὸ ἀκινδύνως παρελθεῖν αὐτὸν τὴν τῶν Ῥωμαίων χώραν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τὸν 10 Βελισάριον ἐν εὐφημίαις εἶχον, μᾶλλον [δὲ] ἐνευδοκίμησαντα ἐν τούτῳ τῷ ἔργῳ, ἢ ὅτε Γελίμερά τε δορυάλωτον καὶ Οὐιτιγῆν τοὺς δύο βασιλεῖς εἰς Βυζάντιον ἤγαγεν. ἦν γὰρ ὡς ἀληθῶς λόγου τε καὶ ἐπαίνου ἄξιον, πεφοβημένων τῶν Ῥωμαίων καὶ ἐν τοῖς ὀχυρώμασι κρυπτομένων πάντων, Χοσρόου 15 δὲ στρατῷ μεγάλῳ ἐν μέσῳ γεγονότος τῆς τῶν Ῥωμαίων ἀρ-
 P. 188 χῆς, ἄνδρα ἓνα ἐν ὄξει δρόμῳ ἐκ Βυζαντίου ἦκοντα ἀπ' ἐναντίας τοῦ τῶν Περσῶν βασιλέως στρατοπεδεύσασθαι, Χοσρόην δὲ ἐκ τοῦ ἀπροσδοκῆτου τῆ τούτου σοφίᾳ ἐξαπατηθέντα ἄπρακτον εἰς τὴν οἰκίαν ἀναχωρῆσαι χώραν. 20

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτι Τιμοθέου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας τε-

2. τοῦ τὸν] τοῦτον e.

5. διεβεβαίωσατο e, διεβεβαιούτο vulg.

11. δὲ delendum videtur.

12. Οὐιτιγῆν e, Οὐιτιγῆν vulg.

Οὐιτιγιον a.

pantibus, tentare verebatur. multa igitur secum animo reputans, tandem ad Belisarium misit postulans, ut eos, qui annum traiecerant, revocaret, sibi que tutum pararet discessum. extemplo legatis ad eum missis recessum laudavit Belisarius, brevique delegandos ab imperatore affirmavit, qui firmam cum eo pacem constituerent. Chosroës autem per Romanorum terras transitum a periculo immunem habere postulabat. eapropter Ioannem Edessenum virum illustrissimum ad Chosroëem, quo tutius per Romanorum terras incedere posset, obsidem misit. interim Romani Belisarium felicibus votis faustisque acclamationibus prosequabantur, maiorem nimirum ex eo facto gloriam adeptum, quam cum Gelimerem bello captum atque Vettigem duos reges Cpolim perduxit. et fuit re vera memoratu et laude dignum illud facinus, quod cum Romani universi timore perculsi in munitiora loca se abdidissent, et Chosroës in medias Romani imperii provincias penetrasset, unus homo celeri cursu Byzantium adactus castra Persarum regis exercitui opponere ausus est: suaque sapientia effecit, ut Chosroës re inopinata deceptus, domum infecto negotio repeteret.

Eodem etiam anno Timotheo Alexandriae episcopo defuncto, impius

λευτήσαντος, Σεύηρος ὁ δυσσεβῆς Ἀντιοχείας μοιχὸς πρόσ-
 δρος, καὶ Ἰουλιανὸς ὁ Ἁλικαρνασεὺς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ φυγόν-
 τες, περὶ φθαρτοῦ τε καὶ ἀφθάρτου διενεχθέντες κατ' ἀλλή-
 λων γεγόνασιν, ὡς ἀληθείας ὄντες ἀλλότριοι. καὶ οἱ μὲν Θεο-
 5 δόσιον, οἱ δὲ Γαϊνᾶν προεβύλλοντο εἰς ἐπίσκοπον Ἀλεξαν-
 δρείας· καὶ Γαϊνᾶς μὲν ἐκράτησε τῆς ἐπισκοπῆς ἐνιαυτὸν· Β
 ὁ δὲ Θεοδόσιος δύο. τούτους δὲ Ἰουστινιανὸς πέμψας ἤγαγεν V. 159
 ἐν Βυζαντίῳ, καὶ ἀλλήλων κεχωρισμένους διαιτᾶσθαι προσέ-
 ταξεν. Παῦλον δὲ τινα δοκούμενον εἶναι ὀρθόδοξον ἐπίσκο-
 10 πον Ἀλεξανδρείας προεβάλετο. οὗτος τὴν μνήμην Σεύηρου
 τοῦ ἀνιέρου ποιήσας ἐξεβλήθη τῆς ἐπισκοπῆς ἀρχῆ τοῦ βα-
 σιλέως, καὶ ἐλθὼν διέτριβεν εἰς Ἱεροσόλυμα.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίῳ, ἰνδικτιῶνος ε', γέγονεν A.M. 6034
 ἐν Βυζαντίῳ τὸ μέγα θανατικόν. καὶ τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἢ ὑπα-
 15 παντὴ τοῦ κυρίου ἔλαβεν ἀρχὴν ἐπιτελεῖσθαι ἐν τῷ Βυζαντίῳ C
 τῇ δευτέρᾳ τοῦ Φεβρουαρίου μηνός. καὶ τῷ Ἀγούστῳ μηνὶ
 15, τῆς αὐτῆς πέμπτῃς ἰνδικτιῶνος, ἐγένετο σεισμὸς μέγας ἐν
 Κωνσταντινουπόλει, καὶ ἔπεσον αἱ ἐκκλησίαι καὶ οἶκοι καὶ
 τὸ τεῖχος μάλιστα τὸ κατὰ τὴν Χρυσὴν πόρταν. ἔπεσεν δὲ
 20 καὶ ἡ λόγχη ἣν ἐκράτει ὁ ἀνδριάς ὁ ἐστὼς εἰς τὸν φόρον
 τοῦ ἀγίου Κωνσταντίνου, καὶ ἡ δεξιὰ χεὶρ τοῦ ἀνδριάντος

4. οἱ μὲν — οἱ δὲ] ὁ μὲν — ὁ δὲ a. 11. δε' ἀρχὴν a. 16.
 Ἀγούστῳ] αὐτῷ e.

Severus Antiochiae adulter praeses et Iulianus Halicarnassensis Alexan-
 dria fugientes, de corruptibili et incorruptibili motis quaestionibus ad
 invicem dissidentes, tanquam veritatis alieni, deprehensi sunt. et hi
 quidem Theodosium, Gaïnam alii Alexandriae promoverunt episcopum:
 et Gaïnas certe per annum tenuit episcopatum, per duos Theodosius.
 eos demum litteris accitos Cpolim advenire, et ab invicem separatos
 vivere mandavit Iustinianus, ac demum Paulum quendam de fide re-
 cte sentire existimatum renunciavit Alexandriae antistitem. hic ec-
 clesiasticis in precibus et sacrificiis memoriam sacrilegi Severi faci-
 ens, irati imperatoris iussu episcopatus dignitate motus, Hierosolymam
 tandem profectus, ibi moratus est.

Hoc anno, mense Octobri, indictione quinta, mortalitas horrenda A. C. 534
 Byzantii incubuit. eodem quoque anno hypapante sive occurus
 domini mensis Februarii die 2 celebrari coepit. Augusti etiam men-
 sis decimo sexto, eadem indictione, ingens terrae motus Cpoli audi-
 tus, ex quo templa, aedes, et maxime murus, qui ad urbis Chrysen
 portam, corruit. lancea pariter, quam statua sancti Constantini in foro
 erecta tenebat, et Xerolophi statuae manus dextera decidit in terram:

τοῦ Ξηρολόφου· καὶ ἀπέθανον πολλοί, καὶ ἐγένετο φόβος μέγας.

A.M. 6035 Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Ζωΐλου ἔτος α΄.

D Τούτῃ τῷ ἔτει συνέβη πολεμῆσαι τὸν βασιλέα τῶν Ἐξουμιτῶν Ἰνδῶν Ἰουδαίων ἐξ αἰτίας τοιαύτης. ὁ τῶν Ἐξουμιτῶν 5 βασιλεὺς ἐνδότερός ἐστιν τῆς Αἰγύπτου, ἰουδαίζων. οἱ δὲ τῶν Ῥωμαίων πραγματευταὶ διὰ τοῦ Ὀμηρίτου εἰσέρχονται ἐπὶ τὸν Ἐξουμίτην, καὶ τὰ ἐνδότερα μέρη τῶν Ἰνδῶν καὶ Αἰθιοπῶν. τῶν δὲ πραγματευτῶν κατὰ τὸ εἰωθὸς εἰσελθόντων ἐν τοῖς ὄρεϊσιν τοῦ Ὀμηρίτου, Δαμιανὸς ὁ τούτων βασι- 10
P. 189 λεὺς ἐφόνευσεν αὐτούς, καὶ ἀφείλετο πάντα τὰ αὐτῶν, λέγων, ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι κακοποιοῦσιν τοὺς ἐν τῇ χώρᾳ αὐτῶν Ἰουδαίους καὶ φονεύουσιν αὐτούς. καὶ ἐκ τούτου ἔλυσαν τὴν πραγματείαν τῶν ἐνδοτέρων Ἰνδῶν τοῦ Ἐξουμίτου. καὶ ἀγανακτήσας ὁ τῶν Ἐξουμιτῶν βασιλεὺς ὁ Ἀδάδ ἐδήλωσεν τῷ 15 Ὀμηρίτῃ, ὅτι ἐβλαψας τὴν βασιλείαν μου, καὶ τὴν ἐνδοτέραν Ἰνδίαν, κωλύσας τοὺς Ῥωμαίων πραγματευτὰς τοῦ εἰσερχεσθαι πρὸς ἡμᾶς. καὶ ἦλθον εἰς ἔχθραν μεγάλην, καὶ συνέβαλον πόλεμον μετ' ἀλλήλων. καὶ ἐν τῷ μέλλειν αὐτοὺς πολεμεῖν, Ἀδάδ ὁ τῶν Ἐξουμιτῶν βασιλεὺς ἐτάξατο, λέγων· ὅτι 20
B εἰ νικήσω τὸν Ὀμηρίτην, Χριστιανὸς γίνομαι· καὶ ὅτι ὑπὲρ

6. ἰουδαῖζων om. f.

inde plurimi in mortem oppetiere, et ingens timor omnium animos pervasit.

A.C. 535 Alexandriae episcopi Zoili annus primus.

Hoc anno regem Exumitarum (Indiam isti habitant, et Iudaeorum religionem colunt) ex huiusmodi causa bellum sustinere contigit. Exumitarum rex interiorem Aegyptum occupat, et Iudaeorum opiniones sectatur. Romani porro mercatores ad Exumitam et interiores Indorum Aethiopumque partes per Homeritarum terras penetrant. mercatores istos, ut moris erat, per Homeritae montes iter agentes, rex Homeritarum Damianus, direptis eorum facultatibus omnibus, occidit: eo quod Romani, aiebat, Iudaeos secum habitantes vexant, et mortem eis non verentur inferre: ex quo commercium interiorum Indorum Exumitae diremptum fuit. iratus itaque Exumitarum rex Adad Homeritae significavit: prohibitis Romanis mercatoribus ad nos usque accedere, regnum meum et interiorem Indiam omnem magno damno affecisti. ita demum magnis inter se inimicitiiis susceptis, mutuo inter se bello contendebant. cumque iam in aciem congressuri essent, Exumitarum rex Adad voto se devinxit in hanc mentem. si Homeritae superior rediero, Christianus fiam, et in Christianorum

Χριστιανῶν πολεμῶ. καὶ τῇ τοῦ Θεοῦ ἐνεργείᾳ ἐνίκησεν κατὰ κρείτος, καὶ ἔλαβεν αἰχμάλωτον ζῶντα Δαμιανὸν τὸν βασιλέα αὐτῶν, καὶ τὴν χώραν αὐτῶν, καὶ τὰ βασίλεια αὐτοῦ, καὶ εὐχαριστήσας τῷ Θεῷ Ἀδὰδ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἑξουμιτῶν, ἐπεμψεν 5 πρὸς τὸν βασιλέα Ἰουστινιανὸν λαβεῖν ἐπίσκοπον καὶ κληρικούς, καὶ διδαχθῆναι γενέσθαι Χριστιανός. καὶ ἐχάρη ἐπὶ τούτῳ μεγάλως ὁ Ἰουστινιανός· καὶ ἐκέλευσεν δοθῆναι αὐτοῖς ἐπίσκοπον, ὃν ἂν θελήσωσιν. καὶ ἐπελέξαντο αὐτοὶ οἱ πρεσβευταὶ περιεργασύμενοι παραμονάριον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ μεγάλῃ, ἄνδρα εὐλαβῆ, παρθένον, ὀνόματι Ἰωάννην, ἑτῶν ἕξ. καὶ λαβόντες αὐτὸν ἀπῆλθον εἰς τὴν ἰδίαν χώραν πρὸς Ἀδὰδ τὸν βασιλέα αὐτῶν. καὶ οὕτως ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ, καὶ ἐφωτίσθησαν ἅπαντες αὐτοί.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ε', ἡμέρᾳ πρώτῃ Ἰνδὶ- A.M. 6036
 15 κτιῶνος ἑβδόμης, γέγονε σεισμός μέγας εἰς ὅλον τὸν κόσμον, V. 151
 ὡς πεπτωκέναι τὸ ἥμισυ τῆς Κυζίκου. καὶ τῷ αὐτῷ ἔτει D
 ἐπληρώθη ὁ χαλκοῦς κίων ὁ μέγας πλησίον τοῦ παλατιῶν, ὁ λεγόμενος Ἀγροστεύς. καὶ ἀνηρέχθη ἡ στήλη τοῦ βασιλέως Ἰουστινιανοῦ ἑφιππος. καὶ τῷ αὐτῷ ἔτει τις ἐκ τῶν Ἰταλῶν
 20 χώρας κομοδρόμος ὀνόματι Ἀνδρέας ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ κίνα

3. αὐτοῦ a, αὐτῶν vulg. 6. Χριστιανός a, Χριστιανούς vulg.
 7. μεγάλως om. b. 17. χαλκοῦς] χαλκός vulg. 20. κομο-
 δρόμος vulg.

gratiam bello deinceps decertabo. deo igitur opitulante, magnam ille retulit victoriam, regemque Damianum vivum captivum egit, Homeritarum regionem eorumque regiam reddidit plane subditam: gratiasque deo Exumitarum rex subinde persoluturus, episcopum atque clericos ad se mitti, et se suosque de Christiana religione doceri, missis ad imperatorem Iustinianum legatis, expetiit. eo nuncio Iustinianus supra modum laetatus, episcopum, quem ipsi vellent, dari iussit. legati diligenti examine praemisso, sancti Iohannis in magna Alexandrina ecclesia paramonarium, virum pietate ornatum et servata virginitate celebrem, annorum duorum et sexaginta delegerunt. eo igitur abducto, ad regem Adad et propriam regionem redierunt. ita demum Christi fidem professi, baptismi lumine cuncti fuerunt illustrati.

Hoc anno mensis Septembris sexto die, hebdomados primo, in A. C. 536 dictione prima, magnus terrae motus totum terrarum orbem concussit, adeo ut urbis Cyzici pars media corruerit. eodem anno ingens illa aenea columna ad palatium posita, quae dicitur Augusteus, absoluta est: et equestris imperatoris Iustiniani statua in eam sublata.

ξανθὸν καὶ τυφλόν, ὅστις κελευόμενος ὑπ' αὐτοῦ ἐποίει θεά-
 ματα· ἐσιῶτος γὰρ αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγορᾷ, καὶ ὄχλου παρεσιῶ-
 τος, λίθρα τοῦ κυνὸς ἐκομίζετο τὰ τῶν ἐσιῶτων δακτυλίδια,
 χρυσᾶ τε καὶ ἀργυρᾶ καὶ σιδηρᾶ· καὶ ἐτίθει αὐτὰ εἰς τὸ
 P. 190 ἔδαφος, περισκέπων αὐτὰ τῷ χόματι· καὶ ἐπέτρεπεν τῷ 5
 κυνί, καὶ ἔπερνεν, καὶ ἐδίδου ἑκαστῇ τὸ ἴδιον. ὁμοίως καὶ
 διαφόρων βουσιλέων νομίσματα μιννύμενα ἐπέδιδου κατ' ὄνομα.
 ἀλλὰ καὶ παρεσιῶτος ὄχλου ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, ἐπερω-
 τώμενος ἐδείκνυεν τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας καὶ τοὺς πόρρους καὶ
 τοὺς μοιχούς καὶ κνίπους καὶ μεγαλοψύχους· καὶ ὑπεδεί- 10
 κνυεν πάντα μετὰ ἀληθείας. ὅθεν ἔλεγον· ὅτι πνεῦμα ἔχει
 Πύθωνος.

A.M. 6037 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπανέστη ἡ θάλασσα τῇ Θράκῃ ἐπὶ μιλία
 B τέσσαρα, καὶ ἐκάλυψεν αὐτὴν ἐπὶ τὰ μέρη Ὀδύσσου καὶ Διο-
 νυσοπόλεως καὶ τὸ Ἀφροδίσιον· καὶ πολλοὶ ἐπνίγησαν ἐν 15
 τοῖς ὕδασιν. καὶ πάλιν τῷ τοῦ Θεοῦ προστάγματι ἀποκατε-
 στάθη ἡ αὐτὴ θάλασσα εἰς τοὺς ἰδίους τόπους.

A.M. 6038 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Πέτρου, Ἀντιοχείας ἐπισκόπου
 Δόμνου ἔτος α'.

C Τούτῳ τῷ ἔτει γέγονε λιῆψις σίτου καὶ οἴνου καὶ χειμε- 20

2. ἐν ἀγορᾷ a. 4. χρυσᾶ — ἀργυρᾶ — σιδηρᾶ vulg. 6.
 ἔπερνε] ἐπαιρνε a. 16. ἀποκατεσι. Δ, ὑποκατ. vulg.

eodem pariter anno planus ac circulator quidam, Andreas nomine, ex
 Italicis partibus adfuit fulvum et orbum lumine circumducens canem,
 qui ab eo iussus, et ad eius nutum mira edebat spectacula. is si-
 quidem in forum, magna populi circumstante caterva, prodiens, an-
 nulos aureos, argenteos et ferreos, clam eane, a spectatoribus de-
 promebat, eosque in solo depositos, aggesta terra cooperiebat. ad
 eius deinde iussum singulos tollebat canis, et unicuique suum red-
 debat. similiter diversorum Imperatorum numismata permixta et con-
 fusa nominatim et sigillatim proferebat. quin etiam astante virorum
 ac mulierum circulo, canis interrogatus mulieres uterum gestantes,
 scortatores, adulteros, parcos ac tenues, ac denique magnanimos, id-
 que cum veritate demonstrabat. ex quo eum Pythonis spiritu motum
 dicebant.

A. C. 537 Hoc anno mare intumescens erupit in Thraciam ad passuum mil-
 lia quatuor, locaque cuncta ad Odyssum et Dionysiopolim et Aphro-
 dition eluvione operuit, adeo ut plurimi sub aquis perierint. rursus
 vero, deo iubente, resedit mare, et in proprios sinus rediit.

A. C. 538 Hierosolymorum episcopi Petri, Antiochiaepiscopi Domni annus
 primus.

Hoc anno frumenti et vini penuria continuumque pluviae pro-

ρία πολλή, καὶ ἐγένετο σεισμὸς μέγας ἐν Βυζαντίῳ, καὶ δια-
στροφή περὶ τοῦ ἁγίου πάσχα. καὶ ἐποίησαν οἱ δῆμοι τὴν
ἀποκρεώσιμον μηνὶ Φεβρουαρίῳ δ'. ὁ δὲ βασιλεὺς προσέτα-
ξεν ἑτέραν ἑβδομάδα παραθῆναι κρέα. καὶ πάντες οἱ κρεοπῶ-
5 λοι ἔσφαξαν καὶ προέθηκαν, καὶ οὐδεὶς ἠγόραζε, οὔτε ἤσθισεν.
τὸ δὲ πάσχα γέγονεν, ὡς ὁ βασιλεὺς ἐκέλευσεν, καὶ εὐρέθη
ὁ λαὸς νηστεύων ἑβδομάδα περιττήν.

Τούτῳ τῷ ἔτει παρελήφθη ἡ Ῥώμη ὑπὸ τῶν Γότθων. A.M. 6039
καὶ ὁ πάππας Βιγίλιος παρεγένετο ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ V. 152
10 δεχθεὶς ὑπὸ τοῦ βασιλέως μετὰ μεγάλης τιμῆς, ὑποσχέτο^D
ποιεῖν ἔνωσιν τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, καὶ ἀναθεματίζειν τὰ
τρία κεφάλαια. τοσοῦτον τιμηθεὶς ὑπὸ τοῦ βασιλέως, ὡς
ἐπαρθέντα ἀκοινωνησίαν τεσσάρων μηνῶν δοῦναι Μητῆ τῷ
Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπῳ εἰς ἐπιτίμιον. καὶ Μητῆ δὲ
15 αὐτὸ τὸ ἐπιτίμιον δέδωκεν. ἀγανακτήσας δὲ ὁ βασιλεὺς κατὰ P. 191
Βιγιλίον διὰ τὸ ἐπιτίμιον, καὶ διὰ τὸ ὑπερτίθεσθαι πληρω-
σαι τὰ δόξαντα περὶ τῆς ἐνώσεως τῶν ἐκκλησιῶν, ἀπέστειλεν
συλλαβεῖν αὐτόν. ὁ δὲ φοβηθεὶς τὴν δολίαν τοῦ βασιλέως,
τῷ θυσιαστηρίῳ Σεργίου τοῦ μάρτυρος μονῆς τῶν Ὀρμίσδου
20 προσέφυγεν. κἀκεῖθεν ἑλκόμενος, κατέσχευε τοὺς βασιά-

3. ἀποκρέωσιν α. 5. εἰσθιεν vulg.

fluvium extitit: terra quoque Byzantii tremuit. paschalis quoque ter-
mini perversus est ordo, habuitque populus carnisprivium Februarii
die 4. imperator autem carnem alia sequenti hebdomade palam di-
vendi sanxit. lanienam itaque cuncti exercuere macellarii, mactavere
et venalem exposuere; nullus tamen pretio comparavit aut comedit
carnem. paschalis igitur solemnitas, prout decreverat imperator, ce-
lebrata est: ac simul deprehensum, una amplius quam debuerat he-
bdomade, populum ieiunasse.

Hoc anno Roma a Gotthis capta est. papa vero Vigilium Cpo- A. C. 539
lim profectus, et ab imperatore summis honoribus exceptus, catholice
ecclesie unitatem et concordiam se praestitutum, et tria capitula
anathemate proscripturum pollicitus est. tantis honorum et cultus
iudiciis ab imperatore decoratus, adeo animatus est, ut a communionem
exclusionem menses quatuor sustinendam Menae Cpoleos episcopo in
poenam imponeret: et ex adverso Menas parem animadversionem in
eum constitueret. ob irrogatam itaque poenam huiusmodi, tum quod
ea, quae de ecclesiarum concordia et unione consulta decretaque
fuerant, a Vigilio non adimplerentur, imperator indignatus, misit qui
ipsum detinerent. ille imperatoris iram veritus, ad Sergii martyris
altare, quod in Hormisdarum monasterio erectum, confugit: a quo vi

ζοντας τὸ θυσιαστήριον κίονας, καὶ τούτους κατέστρεψεν, βαρὺς ὢν καὶ μέγας τῷ σώματι. ὁ δὲ βασιλεὺς μεταμεληθεὶς, ἐδέξυτο τὸν πάππαν Βιγίλιον. καὶ παρακληθεὶς Βιγίλιος ὑπὸ Θεοδώρας τῆς ἀγούστης, ἐδέξυτο Μητῶν τὸν πατριάρχον Βηρὴν τῆς Κωνσταντινουπόλεως τῇ κθ' τοῦ Ἰουνίου μηνὸς τῶν 5 ἁγίων ἀποστόλων.

Τῷ δ' αὐτῇ ἔτει μηνὶ Μαίῳ ια', τῷ σαββάτῳ τῆς ἁγίας πεντηκοστῆς, τοῦ γενεθλίου ἀγομένου ἵππικου, γέγονε μάχη τῶν δύο μερῶν. καὶ ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς τοὺς ἐξκουβίτορας καὶ στρατιώτας ξιφῆρεις ἀνέλθον πολλοὺς ἐξ αὐτῶν, καὶ ἐπνίγησαν φεύγοντες πολλοί. ἄλλοι δὲ ἐσφάγησαν, καὶ γέγονεν ὄλεθρος πολὺς.

A.M. 6040 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐγένοντο σεισμοὶ συνεχεῖς, καὶ βροχαὶ μεγάλαι, ὁμοίως καὶ τῷ Φεβρουαρίῳ μηνὶ σεισμὸς μέγας, ὥστε πάντα ἀπογινώσκειν, καὶ ἐν φόβῳ μεγάλη γίνεσθαι καὶ λιτανεύειν, καὶ δέεσθαι τοῦ Θεοῦ ἕυσθῆναι τῶν ἐπικειμένων ἀπειλῶν.

Τῷ δ' αὐτῇ ἔτει μηνὶ Ἰουνίῳ ἰνδικτιῶνος ἐνδεκάτης ἐκοιμήθη ἡ βασίλισσα Θεοδώρα εὐσεβῶς.

A.M. 6041 Τούτῳ τῷ ἔτει γέγοναι βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ φοβεραὶ 20

1. θυσιαστηρίου vulg. 5. τῶν ἁγίων ἀπ. om. e. 11. ἐπλήγησαν b.

revulsus, apprehensas altaris suffulcientes columnas, cum gravi proce-
roque corpore validus, secum traxit et omnino evertit. demum im-
perator facti poenitens, papam Vigilium in gratiam recepit. Vigilium
pariter a Theodora augusta rogatus, Iunii die vicesimo nono, qui
sanctis apostolis sacer, patriarchae Cpoleos Menae pacem restituit.

Eodem anno, die undecimo mensis Maii, sanctae pentecostes
sabbato, cum Iudi circenses natalitii celebrarentur, pugna inter duas
factiones exorta est. quare summissis excubitoribus et militum manu
gladiis armata, plurimos ex illis iussit imperator occidi: alii fuga sa-
lutem quaerentes, mari submersi vel acceptis vulneribus necati: adeo
ut magna prorsus caedes edita sit.

A. C. 540 Hoc anno frequentes terrae motus, pluviaeque ingentes incubuere.
mense vero Febuario terrae motus adeo vehemens fuit, ut omnes de
salute desperantes, metuque prostrati, decretis publicarum processio-
num precibus, deum, ut imminente periculo servaret, supplices exo-
rarent.

A. C. 541 Eodem anno, mense Iunio, indictione undecima, imperatrix Theo-
dora cum pietate obdormivit.

Hoc anno tonitrua atque fulgura terribilia admodum fuere, adeo

πάνυ, ὥστε πολλοὺς καθεύδοντας ἐκ τῶν ἀστραπῶν βλαβῆ- D
 ναι. καὶ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου γεγόνασι βρονταὶ καὶ
 ἀστραπαὶ πάνυ φοβεραί, ὥστε τοῦ Ξηρολόφου τοῦ κίονος ἀπο-
 πεταλωθῆναι μέρος καὶ ἡ κεφαλὴ γεγλυμμένη τοῦ αὐτοῦ κίο-
 5 νος. τῷ δὲ Ἰουλίῳ μηνὶ γέγονε συμβολὴ ἐξ ἀμφοτέρων με-
 ρῶν, καὶ ἐνεπυρίσθη ἡ οἰκία ἡ λεγομένη Πάρδον· καὶ κατε-
 καύθησαν πολλά, τοῦτ' ἔστιν ἀπὸ τοῦ Χαλκοῦ ἕως τῆς λεγο-
 μένης τὸ Ἐλευσίας. καὶ ἐγένοντο φόνοι πολλοί. προκένου-
 δὲ γενομένου ἐν τῷ Ἑβδόμῳ ἀπώλεσαν οἱ βεστήτορες τὸ στέμ- P. 192
 10 μα τοῦ βασιλείως, ὅπερ μετὰ μῆνας ἡ εὐρέθη. ὅπου καὶ ἐν
 μαργαριτάρην καὶ πῦσα ἡ λοιπὴ αὐτοῦ θέα ἐσώθη καὶ
 εὐρέθη.

Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Ἀπολλιναρίου ἔτος α'.

A.M. 6042

Τοῦτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ἀχθέντος ἰππικῶν πρεσβευ-
 15 τῆς Ἰνδῶν ἦλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει φέρων ἐλέφαντα·

V. 153

καὶ εἰσῆλθεν ἐν τῷ ἵπποδρομίῳ. τῷ δὲ Ἰανουαρίῳ μηνὶ κα-
 τεβιβάσθη τὸ ὄνομα Μηνᾶ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως,
 καὶ προανεβιβάσθη τὸ ὄνομα Βιγιλίου προτασσομένου ἐν τοῖς
 διπτύχοις. τῷ δὲ Μαρτίῳ μηνὶ ἐξείλησεν ὁ ἐλέφας νυκτὸς
 20 ἀπὸ τοῦ σταύλου, καὶ πολλοὺς ἐπάταξεν καὶ ἄλλους ἐφόρευ-

B

3. τοὺς Ξηρολ. α. τοῦ κίονος ed. Par. et in marg. τοὺς κίο-
 νας. 8. Εὐλείας α. 11. αὐτοῦ om. α. 19. ἐξείλησεν]
 ἐξήλησεν vulg.

ut multi dormientes insinuantibus se per domos fulguribus damnum
 passi fuerint. die vero sancto Ioanni sacro tonitrua atque fulgura
 penitus horrenda extiteret, ita ut Xerolophi columnae pars una abra-
 deretur et exsquammaretur, et eiusdem columnae epistylum prorsus
 idem damnum pateretur. mense autem Iulio ambae factiones inter
 se conflixerunt, et domus, cui a Pardo factum est nomen, incendio
 consumpta est: aliae quoque aedes plurimae flammis devastatae, quae
 nimirum ab aereo Tetrapylo ad locum Eleusiae dictum: caedes quo-
 que innumerae perpetratae. processu autem imperatoris ad Hebdo-
 mum habito, coronam vestitores amiserunt, quae post octo demum
 menses reperta fuit: in qua vel unicus unio caeteraque eius orna-
 menta integra inventa fuere.

Alexandriae episcopi Apollinarii annus primus.

A. C. 542

Hoc anno mense Octobri, ludis circensibus celebratis legatus ex
 India secum ducens elephantem Cpolim venit, et circum ingressus
 est. porro mense Ianuario patriarchae Cpoleos nomen primo gradu
 motum est, et Vigilio ei praeposito, nomen etiam eius in ecclesiasti-
 cis tabulis ad primum ordinem promotum fuit. Martio vero mense
 noctu e stabulo elephas evadens plurimos feriit, et alios occidit. die

σεν. κατ' τῷ Ἀπριλλίῳ μηνί 15 ἐγένετο συμβολή τῶν δήμων πρὸς ἀλλήλους ἐν δειλιῳ ἰππικοῦ ἀγομένου· καὶ πολλοὶ ἀπέθανον ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, καὶ εἰς ἐργαστήρια εἰσῆλθον καὶ ἤρπαζον, εἴ τι εὗρισκον ὑπάρχου ὄντος Ἰωάννου τοῦ C ἐπιλεγομένου Κοκκοροβίου. τῷ δὲ Ἰουλίῳ μηνί κη, ἡμέρα γ', 5 γέγονεν τὰ ἐγκαίνια τῶν ἁγίων ἀποστόλων, καὶ ἡ κατ' ἄρτους τῶν ἁγίων λειψάνων Ἀνδρείου, Λουκᾶ καὶ Τιμοθέου, τῶν ἁγίων ἀποστόλων. καὶ διήλθεν ὁ ἐπίσκοπος Μηνᾶς μετὰ τῶν ἁγίων λειψάνων καθημένος ἐν ὄχηματι χρυσοῦ βασιλικῷ διαλίθῳ κρατῶν τὰς τρεῖς θήκας τῶν ἁγίων ἀποστόλων εἰς τὰ 10 γόνατα αὐτοῦ· καὶ οὕτως ἐποίησε τὰ ἐγκαίνια.

A.M. 6043 Τούτῳ τῷ ἔτει μηνί Ἀπριλλίῳ ἰνδικτιῶνος δ' ἐπέμφθη Ναρσῆς ὁ κουβικουλάριος ἐν Ῥώμῃ ὀφείλων πολεμῆσαι τοῖς Γότθοις τοῖς παραλαβοῦσι τὴν Ῥώμην, ἐπειδὴ μετὰ τὸ πα- 15 ραλαβεῖν αὐτὴν τὸν Βελισάριον, πάλιν ἐπανάστησαν, καὶ παρέλαβον αὐτὴν οἱ Γότθοι. τῷ δὲ Ἰουλίῳ μηνί θ' ἐγένετο σεισμὸς μέγας καὶ φοβερὸς ἐν πάσῃ τῇ χώρᾳ Παλαιστίνης καὶ Ἀραβίας καὶ Μεσοποταμίας καὶ Συρίας καὶ Φοινίκης, καὶ ἔπαθεν Τύρος καὶ Σιδὼν καὶ Βήρυτος καὶ Τροίπολις καὶ Βύβλος. καὶ ἀπέθανον ἐν αὐταῖς ἀνθρώπων πλήθη πολλά. 20 ἐν δὲ τῇ πόλει Βόστρουσ ἀπεσπάρθη ἀπὸ τοῦ παρακειμένου

α. δειλιῆς vulg. 6. γέγοναν vulg., fort. γεγόνασι. 10.
 τρεῖς om. b. 20. Βύβλος α, Βύβλις vulg. 21. Βότρουσ b.

autem decimo sexto Aprilis vespere, dum ludi circenses agerentur, populares factiones ad invicem decertarunt, multique ex utraque parte interfecti: subindeque in officinas irruentes, obvia quaeque diripuerunt, Ioanne cognomento Coccorobio urbis praefecto. caeterum Iulii mensis die vigesimo octavo, tertia feria, sanctorum apostolorum aedis facta est consecratio, et sanctorum reliquiarum Andreae, Lucae et Timothei, qui sancti apostoli, depositio. episcopus vero Menas una cum sanctis reliquiis progressus est, vehiculo aureo imperatorio gemmis exornato vectus: tres autem sanctorum apostolorum gestabat loculos supra genua: atque ita dedicationem celebravit.

A. C. 543 Hoc anno, mense Aprili, iudictione quarta, Nares cubicularius bellum Gotthis, qui urbem ceperant, illaturus, Romam missus est. nam post receptam urbem a Belisario, bellum reparaverunt Gotthi, et eam denuo armis occupaverunt. Iulii vero mensis die nono, magnus et terribilis terrae motus factus est per omnem Palaestinae, Arabiae, Mesopotamiae, Syriae et Phoenices regionem: adeo ut Tyrus, Sidon, Berytus, Tripolis et Byblis multa damna acceperint, et hominum perierint multa millia. ad Bostram vero civitatem magna pars promon-

τῇ θαλάσῃ ὄρουσ, τοῦ λεγομένου Λιθοπροσώπου, μέρος κελύθ, καὶ εἰσηνέχθη εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπετέλεσε λιμένα, ὡς δύνασθαι ὁρμᾶν ἐν αὐτῇ πλοῖα πολλὰ παραμυγέθη. οὐκ εἶχεν γὰρ αὕτη ἡ πόλις πρὸ τούτου λιμένα. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀπέστει- P. 193
5 λεν χρήματα πρὸς τὸ ἀνεγείρει τὰ πεπετωκότα τῶν πύλων πόλεων. ἔφωγε δὲ ἡ θάλασσα εἰς τὸ πέλαγος ἐπὶ μίλιον ἕν. καὶ ἀπώλοντο πλοῖα πολλὰ, καὶ πάλιν τῇ τοῦ θεοῦ κελεύσει ἀποκατέστη εἰς τὴν ἰδίαν κοίτην.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Σεπτεμβρίῳ Ἰνδικτιῶνος ιε' γεγονόσσι A.M. 6044
10 τὰ ἑγκαίνια τῆς ἁγίας Εἰρήνης πέραν ἐν Συκαῖς. καὶ ἐξήλ-
θον τὰ ἅγια λείψανα ἐκ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας μετὰ τῶν
δύο πατριαρχῶν Μητᾶ τοῦ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀπολινα-
ρίου τοῦ Ἀλεξανδρείας. καὶ ἐκάθισαν ἀμφοτέρω ἐν τῷ βα- B
σιλικῷ ὀχήματι κατέχοντες ἐν τοῖς γόνασιν αὐτῶν τὰ ἅγια
15 λείψανα. καὶ ἦλθον ἕως τοῦ περάματος καὶ ἐπέρασαν, καὶ V. 154
ὑπήντησεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς. καὶ ἠνέφξαν τὴν αὐτὴν ἐκκλη-
σίαν τῆς ἁγίας μάρτυρος Εἰρήνης. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐκαθα-
ρίσθη ὁ λιμὴν τοῦ Ἑβδόμου, καὶ τῷ αὐτῷ χρόνῳ τελευτᾷ Μη-
νάς ὁ ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἐγένεον αὐτ' αὐτοῦ
20 ὁ Εὐτύχιος ὁ ἀποκρισιάριος Ἀμασίας μοναχὸς τῆς ἐν Ἀμασίᾳ
μονῆς καὶ πρεσβύτερος τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ λειψάνου Μητᾶ

1. τῆς θαλάσσης θ. 2. εἰσηνέχθη α, εἰσῆχθη vulg. 4. ἡ αὐτὴ
πόλις vulg. 7. κελεύσει| βοηθεία b.

torii mari adjacentis, cui nomen Lithoprosopus, avulsa in mare trans-
lata est: portumque effecit multis magnis navibus recipiendis idoneum:
cum urbs illa prius portum non habuisset. imperator autem repa-
randis earum urbium ruinis magnam pecuniae vim misit. recessit
etiam mare in altum pelagi sinum ad mille passus: ex quo multae
naves in profundum submersae: rursusque dei nutu in proprium
alveum se recepit.

Hoc anno mense Septembri, indictione decima quinta, Sycis, trans A. C. 544
urbis regiae portum, sanctae Irenes dedicatio perfecta: comitantibus
vero duobus patriarchis Mena Cpoleos et Apollinarius Alexandriae e
magna ecclesia sanctae reliquiae processerunt. sedebant autem illi
in imperatoris curru sanctas reliquias genibus appositas sustentantes.
ad lemborum itaque stationem venerunt, et trajicientibus portum oc-
currit imperator. solemnem itaque ritu sanctae Irenes ecclesiam ape-
ruerunt. eodem anno Hebdomi portus repurgatus. eodemque tem-
pore Menas episcopus Cpoleos defunctus est: in cuius locum suffectus
apocrisiarius Amaseae, presbyter et monasterii ipsius Amaseae mona-
chus, Euty chius, eo ipso die, quo Menae cadaver in sacris aditis adhuc

ἔτι προκειμένου ἐν τῷ ἱερατεῖα. καὶ τῷ Ἀγούστῳ μηνὶ
 C ἐπινίκια ἦλθεν ἀπὸ Ῥώμης Ναρσῆ τοῦ κουβουκουλαρίου καὶ
 ἑξάρχου Ῥωμαίων. συμβαλὼν γὰρ πόλεμον μετὰ Τωτίλα
 ἕγητος τῶν Γότθων κατὰ κράτος ἐνίκησεν, καὶ ἔλαβεν τὴν
 Ῥώμην, καὶ ἔσφαξεν τὸν Τώτιλαν, καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἤμα- 5
 γμένα σὺν τῷ διαλίθῳ καμηλαυκίῳ ἐπεμψεν ἐν Κωνσταντι-
 νουπόλει· καὶ ἐρρίφθησαν εἰς τοὺς πόδας τοῦ βασιλέως ἐπὶ
 σεκρέτου. δεῦ δὲ ταγῆναι καὶ τοῦ Ἀνθίμου ἔτος εἰς τὸν πν-
 τριάρχην Μηναῦν, ἵνα συσταθῶσι τὰ ἑκαίδεκα ἔτη.

A.M. 6045 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Εὐτυχίου ἔτος α'. 10

D Τούτῳ τῷ ἔτει γέγονεν ἡ ἀγία καὶ οἰκουμένη πῆμπτῃ
 σύνοδος κατὰ Ὁριγενοῦς τοῦ παρὰ φρονος, καὶ Διδύμου τοῦ
 ἀπὸ ὀμμάτων, καὶ Εὐαγγρίου, καὶ τῆς ἑλληνόφρονος αὐτῶν λη-
 ρφιδίας, καὶ αὐθις κατὰ τῶν ἀκεφάλων κεφαλαίων. Βιγίλιος
 δὲ ὁ Ῥώμης τοῖς συνελθοῦσιν οὐ συνήδρευσεν· ἀπελύθη δὲ 15
 P. 194 πολλῶν κινήσεντων ὑπὸ τοῦ βασιλέως, καὶ ἐν τῷ Ἰλλυρικῷ
 ἐτελεύτησεν τὴν ἐπὶ Ῥώμην ἀναλῶν ὁδόν.

A.M. 6046 Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ἀγούστῳ ἐ', ἰνδικτιῶνος β', ὦρα
 μεσονυκτίου διαφανούσης κυριακῆς, ἐγένετο σεισμὸς φοβερός,
 ὥστε παθεῖν οἶκους πολλοὺς καὶ λουτρὰ καὶ ἐκκλησίας καὶ 20

3. Τώτιλλα vulg. et sic ubique. 14. κεφαλαίων om. e. 19.
 διαφανούσης b.

expositum iacebat. Augusto mense triumphales nuncii et victoriae
 monumenta Roma Cpolim delata, Narse nimirum cubiculario et Roma-
 norum exarcho victore. pugna siquidem cum Totila Gotthorum rege
 conserta, summam sibi sua virtute peperit victoriam, Romam recepit,
 Totilam interfecit, vestimentaue eius adhuc sanguine tincta, pileo-
 lumque eius gemmis ornatum Cpolim misit: quae ad imperatoris pe-
 des in secreto proiecta sunt. caeterum annum unum Anthimi in pa-
 triarchae Menae tempus conferri oportet, ut sexdecim annorum ratio
 constet.

A. C. 545 Cpoleos episcopi Eutychii annus primus.

Hoc anno sanctum et oecumenicum quintum concilium adversus
 dementem Origenem, Didymum oculorum lumine privatum, Evagrium
 eorumque deliria in gentilium mentem declinantia, et insuper adver-
 sus acephalorum capita celebratum est. congregatis vero patribus
 haud simul consedit pontifex Romanus Vigilius: sed ab imperatore
 multis tumultuantibus dimissus, iter, quo Romam pergitur, agens, in
 Illyrico diem extremum obiit.

A. C. 546 Hoc anno, mensis Augusti decimo quinto, indictione secunda,
 illucescentis iam dominici diei post mediam noctem tempore, terrae

μέρος τῶν τειχῶν Κωνσταντινουπόλεως, μάλιστα τὰ τῆς Χρυσῆς πόρτης· καὶ πολλοὶ ἀπέθανον. πέπτωκε δὲ καὶ Νικομηδίας μέρος πολὺ. ἐπεκρίτησε δὲ ὁ αὐτὸς σεισμὸς ἡμέρας τεσσαράκοντα, καὶ πρὸς ὀλίγον οἱ ἄνθρωποι κατενύγησαν λι-
 5 τανεύοντες καὶ προσδρεύοντες καὶ εἰς τὰς ἐκκλησίας μένοντες, καὶ πάλιν φιλανθρωπίας Θεοῦ γενομένης ἐπὶ τὸ χεῖρον γεγνασιν. γίνεται δὲ καὶ ἡ μνήμη τοῦ σεισμοῦ τούτου κατ' ἔτος ἐν τῷ Καίμπῳ λιτανεύοντος τοῦ λαοῦ. οἱ δὲ Λαζοὶ ἀτεθῆσαντες Ῥωμαίους διὰ τὰς Ἰωάννου τοῦ ἄρχοντος αὐτῶν φι-
 10 λαργυρίας καὶ ἀδικίας, καὶ πρὸς Πέρσας ἀντομολήσαντες, πάλιν τῷ χρόνῳ τούτῳ τοῖς Ῥωμαίοις προσερχήσαν, καὶ τὴν Πέτραν τῶν φρουρίων παρέλαβον οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ τοὺς Πέρ-
 σας ἀπήλασαν.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ἰουλίῳ α', ἰνδικτιῶνος γ', ἐν τῇ Α.Μ. 6047
 15 συνάξει τῆς ἁγίας Εὐφημίας τοῦ Ὄρου γέγονε σεισμὸς μέγας· V. 155
 καὶ τῷ αὐτῷ μηνὶ ιθ' ἐγένοντο βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ φοβεραὶ καὶ ἄνεμος Δίψ φοβερός, ὥστε πεσεῖν τὸν σταυρὸν τὸν Δ
 ἔσωθεν ἰστάμενον τῆς πόρτης τοῦ Ῥουσίου.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ἰουλίῳ ἰνδικτιῶνος δ' ἑστασίασαν Α.Μ. 6048

9. φιλαργυρίας καὶ om. b. 11. τῷ χρόνῳ τούτῳ om. a. 15.
 τῆς ἁγίας Εὐφημίας τοῦ Ὄρου f, τῆς ἁγίας τοῦ Ὄρου a, τῇ
 ἁγίᾳ τοῦ ὄρου vulg., τῆς ἁγίας Εὐφημίας τοῦ Ὀλυβρίου conl.
 Goar. 16. καὶ τῷ — βρονταὶ om. b.

motus contigit adeo horrendus, ut aedes plurimae, balnea, ecclesiae, moenium urbis Cpoleos pars, quae maxime ad Chrysen portam, damnum ingens passa fuerint, et eo plures oppressi perierint. corruit etiam pars Nicomediae maxima. invaluit autem is terrae tremor diebus quadraginta, modicoque spatio ad mentem et poenitentiam redierunt homines, publicis per vias precibus, ecclesiasticorum coetuum frequentia, diuturna in ecclesiis mora divinam opem implorantes: mox vero dei clementiam experti in deteriora prolabebantur. caeterum populo in Campum cum precibus processionem agente huius terrae motus per annos singulos memoria renovatur. porro Lazi a Romanis deficientes ob Ioannis eorum praefecti avaritiam atque iniustitiam, ad Persas transfugere: sed iterum intra eundem annum ad Romanorum partes rediere: et expulsis Persis Romani castrum Petram cepere.

Hoc anno mensis Iulii die undecimo, indictione tertia, in sacro A. C. 547 conventu ad sanctae Euphemiae Olybrii celebrato, vehemens factus est terrae motus. eiusdem vero mensis decimo nono, tonitrua et fulgura plane horrenda visa, ventusque Libs terribilis adeo spiravit, ut crux intra Rusil portam affixa in terram deciderit.

Hoc anno, mense Iulio, indictione quarta, Caesareae in Palae. A. C. 548

Ἰουδαῖοι καὶ Σαμαρεῖται ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης, καὶ ποιήσαντες πρὸς ἀλλήλους ἐν τάξει Πρασινοβενέτων ἐπῆλθον τοῖς Χριστιανοῖς τῆς αὐτῆς πόλεως, καὶ πολλοὺς ἀνείλον, καὶ ἐκκλησίας κατέκασαν Στέφανον δὲ τὸν ἑπαρχον αὐτῆς πόλεως P. 195 ἐν τῷ Πραιτωρίῳ ἀνείλον, καὶ τὴν ὑπόστασιν αὐτοῦ καθήρ- 5 παῖσαν. ἡ δὲ γυνὴ αὐτοῦ ἀνελθοῦσα ἐν τῇ πόλει, προσῆλθεν τῷ βασιλεῖ· καὶ ἐκέλευσεν Ἀμαντίῳ τῷ στρατηλάτῃ καταλθεῖν ἐν Παλαιστίνῃ, καὶ τὸν φόνον τοῦ Στεφάνου ἐκζητῆσαι· οἷσις εὐρών τοὺς μὲν ἐφοῦρκισεν, τοὺς δὲ ἀπεκεφάλισεν, τοὺς δὲ ἡκρωτηρίασεν καὶ ἐδήμευσεν. καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐν 10 πᾶσι τοῖς ἀνατολικοῖς μέρεσιν. τῷ δὲ Δεκεμβρίῳ μηνὶ ἐγένετο θνήσις ἀνθρώπων ἐν διαφόροις πόλεσιν, μάλιστα δὲ τῶν παίδων. ὁμοίως καὶ τῷ Μαΐῳ μηνὶ ἐγένετο σπάνις ἄρτου ἐν B Βυζαντίῳ. καὶ ἐστενωθήσαν καὶ ἔκραξαν τῷ βασιλεῖ· δέσποτα, εὐθνησίαν τῇ πόλει. καὶ ἀνέσκαψαν τὸν ἑπαρχον ἐν 15 γενεθλιακῷ θεωρίῳ, ὄντων ἐν τῷ ἵππικῷ καὶ πρεσβευτῶν τῶν Περσῶν. καὶ ἀγανακτήσας ὁ βασιλεὺς κελεύει Μουσουνίῳ τῷ ὑπάρχῳ κρατῆσαι τοὺς τοῦτο ποιήσαντας, καὶ ἐκολάσθησαν. ἐλύπησαν γὰρ τὸν βασιλέα, ὅτι ἐπὶ τοῦ πρεσβευτοῦ τῶν Περσῶν

2. Προσβινέτων b.
φάνου] ὑπάρχου a.
18. ἐπάρχῳ b.

4. ἑπαρχον b, ὑπαρχον vulg.
11. μέρεσιν] πόλεσι b.

8. Στε-
16. τῶν om. a.

stina Iudaei et Samaritae tumultuati sunt, et factionis Prasinæ et Venetae dissidia inter se simulantes, in Christianos urbis illius cives irruerunt, et multis eorum occisis, succenderunt ecclesias: Stephanum insuper eiusdem civitatis praefectum sustulerunt e medio, et facultates eius omnes depraedati sunt. eius vero coniux Cpolim profecta imperatorem adiit, qui Amantium militiae magistrum in Palaestinam missum de Stephani caede iussit inquirere. soutes quos reperit, quosdam suspendio, alios capitis abscissione, truncatione membrorum nonnullos, plerosque facultatum amissione mulctavit: ex quo metus ingens in partes omnes orientales incubuit. caeterum mense Decembri variis in civitatibus hominum, maxime vero puerorum, mortalitas pervagata est. Maio pariter mense panis raritas Byzantium afflxit: populnsque in angustiam coniectus, ad imperatorem vociferatus est: domine, da urbi abundantiam. tum in ipsis natalitiis spectaculis, Persarum legatis in circo considentibus, praefecti domum everterunt: ex quo indignatus imperator praefectum Musoninum tetrum adeo facinus aggressos detinere, et in eos severius animadvertere iussit. imperator siquidem indoluit populi factiones coram Persarum legato in eum impudenter vociferatas: vini etenim, laridique, et cuiuslibet ciborum speciei ubertas erat quam maxima: tantum frumenti et hordei penuria.

κατέκραζον αὐτῷ οἱ δῆμοι. οἶνον μὲν καὶ λάρδου καὶ παντοίου εἶδους εὐθυσνία ἦν, σίτου δὲ καὶ κρίθης λείψις. τῷ δὲ Ἰουλίῳ μηνὶ ιγ', ἡμέρα ε', ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ βρονταὶ φοβεραί, ὥστε πολλοὺς βλαβῆναι, καὶ βροχὴ πολλή, ὥστε ἀπὸ C 5 πολλῆς ἀβροχίας οὖσαν κορροσθῆναι τὴν γῆν.

Ῥώμης ἐπισκόπου Πελαγίου ἔτος α'.

A. M. 6049

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Δεκεμβρίῳ ε' εἰς τὴν μνήμην τῆς κόνωος ἐτελεύτησεν ὁ Τιμόθεος ἔξαρχος τῶν μοναστηρίων καὶ ἡγουμένος τῆς Δαλμάτου μονῆς· καὶ ἐγένετο αὐτ' αὐτοῦ 10 Ἄνθυμος ἔγκλειστος τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου. καὶ ἐφάνη πῦρ V. 156 ἐν τῷ οὐρανῷ ὡς εἶδος λόγχης ἀπὸ ἄρκτου ἕως δυσμῶν. καὶ D τῷ Ἀπριλίῳ μηνὶ ἡμέρα β' ἐγένετο σεισμὸς φοβερὸς καὶ ἀβλαβής.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ὀκτωβρίῳ, ἡμέρα ε', Ἰνδικτιῶνι ε', A. M. 6050 15 γέγονε σεισμὸς μέγας διαφαίνοντος τοῦ σαββάτου. καὶ τῷ P. 196 Δεκεμβρίῳ μηνὶ ιδ' γέγονεν ἕτερος σεισμὸς φοβερὸς πάνυ, ὥστε παθεῖν τὰ δύο τεῖχη Κωνσταντινουπόλεως, τὸ τε Κωνσταντινικὸν καὶ τὸ ὑπὸ Θεοδοσίου κτισθέν. κατέπεσον δὲ ἐν Ἐξαιρέτῳ ἐκκλησίαι, καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Ἑβδόμου καὶ ὁ 20 ἅγιος Σαμουὴλ, καὶ ἡ ἀγία Θεοτόκος τῶν Πεταλῶ, καὶ τοῦ ἁγίου Βικεντίου, καὶ πολλὰ θυσιαστήρια ἐκκλησιῶν καὶ κιβώ-

5. οὖσαν] fort. παθοῦσαν.

7. Νοεμβρίῳ b.

8. κόνης b.

15. διαφαύοντος e.

21. κιβούρια vulg.

Iulii demum mensis die decimo tertio, hebdomadis quinto, fulgura et tonitrua adeo horrenda excitata, ut multi damnum paterentur: imber quoque ita copiosus, ut imbris inopia laborans terra, aquis plane exsaturata fuerit.

Romae episcopi Pelagii annus primus.

A. C. 549

Hoc anno, mensis Decembris die sexto, monasteriorum praefectus et Dalmati monasterii privatim praepositus Timotheus ad pulveris igniti memoriam obiit: et in eius locum Anthymus eiusdem monasterii inclusus suffectus est. ignisque in caelo apparuit in lanceae specie a septentrione ad occasum: et Aprilis mensis die secundo, horrendus extitit terrae motus, a quo nullum illatum periculum.

Hoc anno, mensis Octobris die sexto, indictione sexta, sub sab- A. C. 550 bati crepusculum ingens terrae motus extitit: et mensis Decembris quarto decimo, alius pariter fuit plane horrendus: adeo ut duo muri Cpoleos urbis, qui nimirum Constantiniacus, et qui a Theodosio dicitur extractus, damnum paterentur. ruinam vero expertae sunt quae in Exaereto ecclesiae, et quae protendantur Hebdomum ultra; sancti Samuelis sanctaeque deiparae, cui ex Petala nomen, sancti insuper

ρια, ἀπὸ τῆς Χρυσῆς πόρτης ἕως τοῦ Ῥουσίον· καὶ οὐκ ἦν τόπος ἢ προύστειον, ὃ οὐκ ἔπεσεν ἀπὸ τῆς φοβερῆς ἀπειλῆς Βτοῦ σεισμοῦ. τὸ δὲ Ῥήγιον κατέπεσεν ἕως ἐδάφους, ὥστε μὴ γνωρίζεσθαι αὐτό. ἔπεσε δὲ ἡ ἐκκλησίαι τοῦ ἁγίου Στρατονίκου καὶ Καλλινίκου ἕως ἐδάφους, αἱ οὖσαι ἐν τῷ Ῥηγίῳ. καὶ 5 ὁ κίων δὲ ὁ πορφυροῦς ὁ ἑστὼς ἔμπροσθεν τοῦ παλατίου Ἰουκουνδιανῶν μετὰ τῆς ἐπικειμένης αὐτῷ στήλης ἔπεσε, καὶ ἐπάγη εἰς τὴν γῆν πόδας ὀκτώ. ἔπεσε δὲ καὶ ἡ στήλη Ἀρκαδίου τοῦ βασιλέως ἢ εἰς τὴν ἀψίδα τοῦ Ταύρου, ἢ εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος ἑστῶσα, καὶ πολλοὶ ἔπαθον ἐν τοῖς συμπτώ- 10 σμασιν. ἕτεροι δὲ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ καταληφθέντες ὑπὸ τῶν συμπτωμάτων, διεσώθησαν μετὰ δύο καὶ τρεῖς ἡμέρας. ἠκούσθη δὲ ὅτι καὶ ἐν ἑτέροις πόλεσιν τὸ αὐτὸ γέγονε. τοιοῦτον γὰρ μέγαν καὶ φοβερὸν σεισμὸν οὐ μέμνηται ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς ἐν τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ. ἔμεινεν δὲ σειομένη ἡ γῆ ἡμέ- 15 ρας καὶ νυκτὸς [μετὰ φιλανθρωπίας] ἡμέρας δέκα, καὶ πρὸς ὀλίγον οἱ ἄνθρωποι κατενύγησαν λιτανεύοντες, φιλανθρωπίας δὲ γενομένης παρὰ Θεοῦ, ἐπὶ τὸ χεῖρον πάλιν γεγόνασιν. ὁ δὲ βασιλεὺς οὐκ ἐφόρεσεν τὸ στέμμα ἐπὶ ἡμέρας μ'. ἀλλὰ

1. Ῥησίον b, Ῥουσίον f. 3. κατέπεσεν e, οὕτως ἔπεσεν vulg.
 7. Ἰουκουνδιανῶν Goar. ex Proc. de Aed. Iust., Ἰουκουρδιανῶν
 a f, Ἰουκαρδιανῶν vulg. 11. καταληφθέντων b. 16. μετὰ
 φιλανθρωπίας delendum videtur.

Vincentii templum, pluraque ecclesiarum altaria, nec non ciboria, a Chryse porta ad eam quae Rusii, corruerunt: neque locus aut suburbanum praedium extitit, quod ab horrenda terrae motus agitatione iacturam non tulerit. ad solum autem usque ita deturbatum est Rhegium, ut ubi quondam steterit, nec ipsis oculis extaret. ad haec sanctorum Stratonici et Callinici ecclesiae, quae in Rhegio, ad imum usque solum eversae: sed et porphyretica columna e palatii Incundianarum regione erecta, una cum superposita sibi statua decidit, defossaque est in terram pedes octo. corruit etiam in terram imperatoris Arcadii statua, ad arcus Tauri partem sinistram posita: multique ruinis oppressi: plures post octo dies sub ruinis reperti post dies duos aut tres incolumes evaserunt. quin etiam in aliis civitatibus idem contigisse relatum. paris enim et aequae magni terribisque terrae motus famam, ea hominum aetate, per universum terrarum orbem se audivisse nemo meminit. concutiebatur continuo terra diu noctuque per dies integros decem, non abalienata penitus dei clementia, et ad breve spatium homines processionum precibus attentum ad poenitentiam sunt revocati: dei vero humanitatem securius experti, in deteriora rursus facinora retro lapsi sunt. imperator

καὶ τῆ ἁγία τοῦ Χριστοῦ γενήσῃ χωρὶς αὐτοῦ προῆλθεν ἐν τῆ ἐκκλησίᾳ· ὥστε καὶ τὰ ἐξ ἔθους γενόμενα ἄριστα εἰς τὰ D 19 ἔπαυσαν· καὶ τὴν τούτων ἔξοδον τοῖς πτωχοῖς ἔδωκαν. τῷ δ' αὐτῷ χρόνῳ εἰσῆλθεν ἔθνος ἐν τῷ Βυζαντίῳ παράδο- 5 ξον τῶν λεγομένων Ἀβάρων, καὶ πᾶσα ἡ πόλις συνέτρεχεν εἰς τὴν θείαν αὐτῶν, ὡς μηδέποτε ἑωρακότες τοιοῦτον ἔθνος. εἶχον γὰρ τὰς κόμας ὀπισθεν μακρὰς πάνν δεδεμέναις προαν- 10 δίοις καὶ πεπλεγμέναις. ἡ δὲ λοιπὴ φορεσία αὐτῶν ὁμοία τῶν λοιπῶν Οὐγγων. οὗτοι φυγόντες ἐκ τῆς ἰδίας χώρας ἦλθον εἰς τὰ μέρη Σκυθίας καὶ Μυσίας, καὶ ἔπεμψαν πρὸς Ἰουστινιανὸν πρέσβεις δεχθῆναι αὐτούς. τῷ δὲ Φεβρουαρίῳ 15 μηνὶ γέγονεν θνήσις ἀνθρώπων ἀπὸ βουβῶνος, μάλιστα δὲ P. 197 τοῖς νέοις, ὥστε μὴ ἔπαρκεῖν τοὺς ζῶντας θάπτειν τοὺς τε V. 157 θνεῶτας· ἐκράτησεν δὲ ἡ θνήσις ἀπὸ μηνὸς Φεβρουαρίου 15 ἕως μηνὸς Ἰουλίου.

Τούτῃ τῷ ἔτει μηνὶ Μαΐῳ ζ', ἡμέρᾳ γ', ὥρα πέμπτη A.M. 6051 φιλοκαλουμένου τοῦ Τρούλλου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας (ἦν γὰρ B διερρηγμένον ἐκ τῶν γενόμενων σεισμῶν) ἐργαζομένων τῶν Ἰσαύρων, ἔπεσεν τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς προῦποστολῆς τοῦ

1. τοῦ add. ex b: τοῦ θεοῦ add. f. 3. δέδωκαν vulg., fort. δεδώκασιν. 9. τοῖς λοιποῖς Οὐγγοῖς a, αὐτῶν λοιπῶν Οὐγγων f. 18. διερρηγμένον a, διαρρηγμένον vulg. 18. ἐργαζομένων] h. l. desinit lacuna codicis A. 19. πρὸ ὑποστολῆς A.

interim stemma capiti per dies quadraginta non imposuit: sed et absque corona sacris Christi natalitiis ad ecclesiam processit: adeo ut agitata, ut moris est, ad novemdecim accubitus convivia, penitus cessaverint, et eorum pretiam in pauperes insumpserint. sub idem tempus gens prorsus insolens atque incognita, Abares ei nomen, Cpollim advenit: et ad eius spectaculum, quod nusquam visi fuissent huius formae homines, cuncta urbs effusa est. comas siquidem a tergo longas admodum taeniis revinctas et implexas gestabant: reliquus licet habitus Unnico similissimus conspiceretur. illi porro relicta patria regione in Scythiae Mysiaeque partes se conferentes, ut hupanium in iis provinciis admitterentur, ad Iustinianum legatos destinaverunt. caeterum mense Februario mortifera ex buboae lues in homines, maxime iuvenes, grassata est: adeo ut sepeliendis mortuis non sufficerent vivi: obtinuit vero et invaluit a Februario ad usque mensem Iulium.

Hoc anno, mensis Maii die septimo, hebdomadis tertio, hora post A. C. 551 exortum quinta, suis pene iam ornamentis perfecti et Isaurorum opera bene instructi magnae ecclesiae Trulli (disruptus enim et hiatu de-

ἀγίου θυσιαστηρίου, καὶ συνέτριψεν τὸ κιβώριον καὶ τὴν ἄγίαν τράπεζαν καὶ τὸν ἄμβωνα. καὶ κατεγινώσκοντο οἱ μηχανικοί, ὡς ὅτι περ ὑποκάτωθεν οὐκ ἐποίησαν τὴν κρέμασιν φυγόντες τὴν ἔξοδον, ἀλλ' ἐτρύπησαν τοὺς πινσοὺς τοὺς βασιτάζοντας τὸν τροῦλλον, καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἐβάσταξαν. λοι- 5
 C πὸν συκιδῶν ὁ εὐσεβέστατος βασιλεὺς ἤγειρεν ἄλλους πινσοίς, καὶ ἐδέξατο τὸν τροῦλλον, καὶ οὕτως ἐκτίσθη, ὑψωθείς πλέον εἴκοσι πόδας εἰς ἀνάβυσιν ἐπάνω τοῦ πρώτου κτίσματος.

Τῇ δ' αὐτῇ ἔπει ἐπανεστήσαν Οὐννοὶ καὶ Σκλάβοι τῇ Θράκη πλήθη πολλά, καὶ ἐπολέμησαν αὐτήν, καὶ πολλοὺς 10 ἐφόνευσαν καὶ ἤχμαλώτευσαν. ἐπίασαν δὲ καὶ Σέργιον τὸν στρατηλάτην υἱὸν Βάρχου τοῦ πρεσβυτέρου, καὶ τὸν Ἐδερμᾶν τὸν στρατηγὸν Καλοποδίου τοῦ ἐνδοξοτάτου κουβικουλαρίου καὶ πραιποσίτου. εὐρόντες δὲ τοῦ τείχους τοῦ Ἀναστασιακοῦ τόπους τινὰς πεπτωκότας ἐκ τῶν σεισμῶν, εἰσελθόντες ἤχμα- 15
 D λώτευσαν ἕως Ἀρουπίας καὶ Νυμφῶν καὶ Χιτουκώμεως· καὶ πάντες ἔφυγον ἐν τῇ πόλει μετὰ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν τοῦτο δὲ γνούς ὁ βασιλεὺς ἐδημότευσε πολλοὺς, καὶ ἐπεμψεν εἰς

2. μηχανικοί] χειμερικοί A f. 3. ὡς A, καὶ vulg. ἀποκάτωθεν A. 5. οὐκ ἐβάσταξαν A f, οὐ κατεβάσταξαν vulg. 8. ἐπάνω om. b. 10. πλήθη πολλά, καὶ ἐπολ. αὐτήν A, καὶ ἐπολ. αὐτ. πλ. πολλά vulg. 11. καὶ ante Σέργιον add. ex A. 16. Ἀρουπίας A. Χιτουκώμεως A e, Σίτου κωμέως f, Χιτουκώμης vulg.

formis ex terrae motuum concussionem cernebatur) pars orientalior contractae ad sanctum altare testudinis decidit in terram. molis eiusmodi collabente ruina ciborium, sancta mensa, et ambo comminuta sunt et plane contrita. tantae porro iacturae incusabantur architecti, quod, ut sumptibus parcerent, pilarum capita ad trulli radices non solide per omnes partes compegissent, sed eas pilas, quae trullum suffulciunt, fenestris et aperturis reliquissent hiantes, ex quo sustentando trullo non fuere satis. hoc animadverso, pilas alias piissimus imperator extruxit, quae trullum deinceps exceperunt: atque ita instauratus est viginti pedes altior, quam in priori aedificatione antea fuerat.

Hoc etiam anno Unni et Sclavi cum maximis copiis in Thraciam irruentes eam bello vastaverunt, multosque homines vel occiderunt, vel in captivitatem abduxerunt: sed et Sergium militiae magistrum, Bacchi senioris filium, et Ederman ducem Calopodii clarissimi cubicularii et praepositi filium ceperunt. cumque partes quasdam muri Anastasiani terrae motibus collapsas reperissent, per eas ingressi, in potestatem suam redegerunt loca ad Drypium, Nymphas et Chitus vicum sita: cunctique facultatibus secum asportatis in urbem con-

Μακρὸν τεῖχος· καὶ συγκρούσαντες πῆλιν πολλοὶ ἀπέ-
 θανον τῶν Ῥωμαίων καὶ σχολαρίων. λοιπὸν ἐκέλευσεν ὁ
 βασιλεὺς καὶ κατηνέχθησαν τὰ ἀργυρᾶ κιβώρια, καὶ αἱ
 ἄγαι τράπεζαι αἱ ἀργυραὶ ἔξω τῆς πόλεως, καὶ παρεφύλατ-
 5 τον τὰς πόρτας πάσας τοῦ τείχους τοῦ Θεοδοσιακοῦ αἱ σχο-
 λαὶ καὶ οἱ προτίκτορες καὶ οἱ ἀριθμοὶ καὶ πᾶσα ἡ σύγκλη-
 τος· ἰδὼν δὲ ὁ βασιλεὺς ὅτι ἐπιμένουσιν οἱ βάρβαροι, ἐκέ-
 λευσε Βελισάριον τὸν πατρίκιον ἐξελθεῖν κατ' αὐτῶν μετὰ P. 198
 10 ἵππων, τὴν τε βασιλικὴν καὶ τοῦ ἱππικοῦ καὶ τῶν εὐαγῶν οἴ-
 κων καὶ παντὸς ἀνθρώπου, ὅπου ἦν ἵππος· καὶ ὀπλίσας λαὸν,
 ἐξῆλθεν εἰς Χιτουκωμιν· καὶ ἐποίησεν φουσατόν, καὶ ἤρξατο
 πιέζειν ἐξ αὐτῶν τινας καὶ φονεῦειν. καὶ ἐκέλευσεν κοπήναι
 15 δένδρα, καὶ σῦρσθαι ὀπισθεν τοῦ ἐξερκέτου αὐτῶν, καὶ ἐγέ-
 νετο ἐκ τοῦ ἀνέμου κοινορτὸς μέγας, καὶ ἐπῆγεν ἐπάνω τῶν
 βαρβάρων. οἱ δὲ νομίσαντες ὅτι πλῆθος πολὺ εἰσιν, ἔφυγον
 καὶ ἦλθον εἰς τὰ μέρη τοῦ ἁγίου Στρατονίκου εἰς τὸ Δέκα-
 τον. μαθόντες δὲ ἐκ τῶν κατασκόπων, ὅτι παραφυλακὴ πολ- B
 λὴ ἐστὶν εἰς τὰ τεῖχη Κωνσταντινουπόλεως, ἦλθον εἰς τὰ μέρη V. 158
 20 Τζουρουλλοῦ καὶ Ἀρκαδιουπόλεως καὶ τοῦ ἁγίου Ἀλεξάνδρου

3. ἀργυρᾶ κιβώρια vulg. 7. μένουσι A. 8. μετὰ καὶ ἄλ-
 λων συγκλητικῶν a. 10. τῶν add. ex A. 12. Χιτουκωμιν
 A, Χίτου κώμη vulg. φουσατόν A, φουσατόν vulg. 13.
 πιάνειν A. 14. ὀπίσω a. αὐτῶν] αὐτοῦ a.

fugerunt. quamobrem imperator multos ex civium numero delectos
 ad Longum murum misit: ibi commissa pugna multi Romanorum et
 scholarium ceciderunt. postremum autem iubente imperatore cibo-
 ria argentea et sanctae mensae pariter ex argento, quae extra civi-
 tatem in ecclesiis erant, suis locis exportatae sunt: portas vero omnes
 Theodosiani muri defenderunt scholae, protectores, numeri et uni-
 versus senatus. sed cum barbaros illic pertinaciter permanere vi-
 deret imperator, patricium Belisarium una cum aliis senatus con-
 tra ipsos progredi iussit. porro Belisarius sumptis omnibus equis,
 tam imperatoris, quam circi, sed et sacrarum domorum, nec non
 uniuscuiusque hominis privati, cui fuit equus in potestate, populoque
 armis instructo, ad Chitti pagum profectus est: ibique aciem omnem
 composuit: tum quosdam ex barbaris capere, et interficere coepit:
 quia etiam arbores caedi, et pone exercitum in terram trahi impe-
 ravit: ex quo pulvis ingens vento excitatus et in barbaros delatus
 super eos incubuit: qui cum maximas copias inde adesse existimarent,
 in fugam versi, ad regionem sancti Stratonici, ad Decatum recessere.
 ac cum subinde a speculatoribus rescivissent Cpoleos muros magno mi-
 litum numero esse defensos, Tzurulum et Arcadiopolim et Sanctum

Ζουπαρῶν, καὶ ἔμειναν ἐκεῖ παρακαθήμενοι ἕως τὸ ἅγιον πάσχα. μετὰ δὲ τὴν ἑορτὴν τοῦ πάσχα ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες τῆς πόλεως σὺν αὐτῷ ἐν Σηλυμβρία ἐπὶ τὸ κτίσαι τὸ τεῖχος τὸ μακρὸν· ὄθεν οἱ βάρβαροι εἰσῆλθον. καὶ ἔμεινεν ὁ βασιλεὺς ἐκεῖ ἕως τοῦ Ἀγούστου μηνός· ὁμοίως καὶ 5 οἱ βάρβαροι ἐξω τῆς πόλεως περιεπόλευσον ἕως τοῦ Ἀγούστου. λοιπὸν ἐκέλευσεν ὁ βασιλεὺς γενέσθαι πλοῖα διάπρυμνα, ὥστε ἀπελθεῖν εἰς τὸν Δανούβιον, καὶ ἀπαντῆσαι τοὺς βαρβάρους περνοῦσι, καὶ πολεμῆσαι αὐτούς. τοῦτο γρόντες οἱ βάρβαροι, παρεκάλεσαν διὰ πρεσβευτοῦ ἀκινδύνως εἶσαι αὐτούς 10 περᾶσαι τὸν Δανούβιον. καὶ ἔπεμψεν Ἰουστινὸν τὸν ἀνεψιὸν αὐτοῦ καὶ κυροπαλάτην, καὶ διέσωσεν αὐτούς.

A.M. 6052 Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Ἀναστασίου ἔτος α΄.

D Τούτῳ τῷ ἔτει ἤρξατο ὁ βασιλεὺς κτίζειν τὴν γέφυραν τοῦ Σαγάρεως ποταμοῦ. καὶ ἀποστρέψας τὸν αὐτὸν ποταμὸν 15 ἐν ἄλλῃ κοίτῃ, ἐποίησεν καμάρας φοβερὰς πέντε, καὶ ἐποίησεν αὐτὸν διοδοεῖσθαι, ξυλίνης πρότερον οὔσης τῆς γεφύρας.

A.M. 6053 Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Σεπτεμβρίῳ θ΄, ἡμέρᾳ ε΄, ἰνδικτιῶνι θ΄,

2. τὴν add. ex A. 5. καὶ οἱ A, δὲ οἱ vulg. 7. διάπρυμνα A a, διάπρυμνα f, δίπρυμνα vulg., ἀμφίπρυμνα Agath. p. 327, g. 8. τοὺς βαρβάρους περνοῦσι (fort. περῶσι) A, τοὺς βαρβάρους περνοῦσι f, τοὺς βαρβάρους εἰ περνοῦσι vulg. 9. αὐτούς A a f, αὐτοῖς vulg. 12. Κυροπαλάτην] Κοροπαλάτην A, Κυροπαλάτην vulg. 16. ἐποίησεν alterum] ἤγειρεν a, ἤλισε A f.

Alexandrum Zupparorum versus digressi sunt: ibique castris positus usque ad pascha substitere. peracto festo paschali imperator cum universis civibus urbe relicta, ad reparandas Muri longi ruinas Selybriam perrexit: quare pedem retulerunt barbari, et trans murum abierunt. ibi mansit imperator ad Augustum usque mensem: similiter et barbari usque ad mensem Augustum extra urbem circumvagabantur. caeterum imperator bipuppes naves confici, iisque in Danubio adversos Unnos, si quando transfretarent, excipi, et cum eis manus iussit conseri. his auditis barbari missis legatis petiverunt, ut sibi reditus tuto permitteretur, et Danubium traicerent. misit ergo imperator Iustinum nepotem suum et europalatem: eosque dimisit incolumes.

A. C. 552 Antiochiae episcopi Anastasii annus primus.

Hoc anno pontem ad Sagarim fluvium coepit imperator construere: et flumine in alium alveum abducto, arcus quinque mirabiles ac stupendos excitavit, per quos faciles esset ad utramque ripam transitus: cum pons tantum ligneus antea fuisset.

A. C. 553 Hoc anno, mensis Septembris die nono, hebdomados quinto, in-

ἐφημίσθη ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὅτι ἐτελεύτησεν ὁ βασιλεύς. P. 199
 ἦν γὰρ ἐλθὼν ἀπὸ τῆς Θράκης, καὶ οὐδένα ἐθεώρει. καὶ λοιπὸν
 οἱ δῆμοι ἤρπασαν τοὺς ἄρτους αἰφνίδιον ἐκ τῶν ἀρτοποιείων
 καὶ μαγκιπίων· καὶ περὶ ὥραν τρίτην οὐχ εὗρίσκετο ἄρ-
 5τος ἐν πάσῃ τῇ πόλει, καὶ βροχὴ μεγάλη τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐγέ-
 νετο. ἐκλείσθησαν δὲ καὶ τὰ ἐργαστήρια, καὶ ἐδυσλλήθη τὸ
 παλάτιον, ὅτι οὐδεὶς ἐκ τῆς συγκλήτου ἐθεώρει τὸν βασιλέα
 διὰ τὸ κεφαλαλγῆσαι αὐτόν. ἐκ τούτου ἐπίστευον ὅτι ἀπέθα-
 νεν. περὶ ὥραν δὲ ἐνάτην συμβούλιον ἐποίησεν ἡ σύγκλητος,
 10 καὶ ἀπέστειλεν τὸν ἑπαρχον, καὶ ἐποίησεν φῶτα ἄσαι εἰς πᾶ-
 σαν τὴν πόλιν, ὅτι ὑγιάνεν ὁ βασιλεύς. καὶ τούτῃ τῷ τρόπῳ B
 κατεστάθη ἡ πόλις ἐκ τῆς ταραχῆς. μετὰ δὲ τὸ ὑγιᾶναι τὸν
 βασιλέα, Εὐγένιος ὁ ἀπὸ ὑπάρχων διέβαλλε Γεώργιον τὸν
 κουράτωρα τῶν Μαρίνης καὶ Αἰθέριον τὸν κουράτωρα τῶν
 15 Ἀντιόχου, ὡς θελήσαντας ποιῆσαι βασιλέα Θεόδωρον τὸν
 υἱὸν Πέτρου μαγίστρου, ᾧ συνεφώνησεν καὶ Γερόντιος ὁ
 ἑπαρχος τῆς πόλεως. ζητηθείσης δὲ τῆς ὑποθέσεως καὶ μὴ
 ἀποδειχθείσης, ἠγανακτήθη ὁ Εὐγένιος, καὶ ἐδημεύθη ὁ οἶκος
 αὐτοῦ. προσφυγῶν δὲ ἐκεῖνος τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐσώθη. τῷ δὲ

1. ἐφημίσθη A, ἐφημίθη vulg. 4. μαγκιπίων A, μανκιπέων
 vulg. καὶ περὶ A, καίπερ vulg. 5. ἐγένετο add. ex A.
 8. κεφαλαλγείσθαι A. 10. ἀπέστειλεν τὸν ἑπαρχον A, ἐπεμψεν
 τὸν ὑπάρχον vulg. 12. κατέστη A. 14. Ἐθέριον A. 15.
 θελήσαντα A b. 17. ἑπαρχος A, ὑπάρχος vulg.

dictione nona, imperatorem obiisse per Cpolim rumor sparsus est. e
 Thracia quippe in urbem redux, conspicuum nemini se fecerat. plebs
 itaque confusa ex officinis et mancipiis sive pistrinis panes diripuit, et
 a tertia iam diei hora nullibi civitatis reperiebatur panis, et copiosus
 admodum imber eo die decidit. officinae demum omnes clausae:
 rumorque ex palatio manavit, ad imperatoris conspectum, quod capi-
 tis dolore vexetur, ex senatu admitti neminem, ex quo eum ex hu-
 manis sublatum arbitrabantur. circa nonam vero horam senatus inito
 super ea re consilio, praefectum misit, qui pro imperatoris salute,
 per totam urbem faces et lumina iussit accendi: et hoc pacto ex
 tanto tumultu ad pristinam tranquillitatem urbs rediit. Integra de-
 mum imperatori restituta valetudine, Eugenius expraefectus curatorem
 palatiorum Marinae Georgium et Antiochi curatorem Aetherium, quasi
 magistri Petri filium Theodorum ex Gerontii urbis praefecti consilio
 imperatorem creare attentassent, accusavit. facto de crimine diligenti
 examine, nec eo comprobato, Eugenius invidia non plene liberatus,
 domum publice proscriptam amisit: is vero ad ecclesiam confugiens,
 salutem consuluit. mense autem Decembri magno incendio in portu

Δεκεμβρίῳ μηνὶ γέγονεν ἐμπυρισμὸς μέγας ἐν τῷ λιμένι Ἰου-
 Κλιανοῦ, καὶ πολλοὶ οἴκοι ἐκάησαν καὶ ἐκκλησίαι ἀπὸ ἀρχῆς
 τοῦ λιμένος ἕως τοῦ Πρόβου. γέγονε δὲ καὶ θανατικὸν μέγα
 ἐν τῇ Κιλικίᾳ καὶ Ἀναζαρβῷ, καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ

V. 159 καὶ σεισμοί, καὶ συνέβαλλον κατ' ἀλλήλων οἱ ὀρθόδοξοι καὶ 5
 οἱ Σεηριανοί, καὶ πολλοὶ φόνοι γέγονασιν. καὶ ἀποστείλας ὁ
 βασιλεὺς Ζίμαρχον τὸν κόμητα τῆς ἀνατολῆς ἐκόλασε τοὺς
 ἀτάκτους, καὶ πολλοὺς ἐξώρισεν καὶ ἐδήμυσεν καὶ ἠκρωτη-
 ρίασεν.

A.M. 6054 Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ιβ', ἡμέρα δ', Ἰνδικτιῶν 10

Δι', ἐσπέρας βαθείας γέγονεν ἐμπυρισμὸς μέγας ἐν τοῖς Και-
 σαρείου, ἕως τῆς λεγομένης Ὀμφακεῶς. καὶ ἐκάησαν ὅλα τὰ
 ἐργαστήρια καὶ οἱ πυλεῶνες ἕως τοῦ Βοός. τῷ δὲ Νοεμβρίῳ
 μηνὶ ἰππικῶν ἀγομένου πρὸ τοῦ ἀνελεθεῖν τὸν βασιλέα, γέγονε
 δημοτικὴ ταραχὴ, καὶ ἐπῆλθον οἱ Πράσινοι τοῖς Βενέτοις, καὶ 15

P. 200 γνοὺς ὁ βασιλεὺς ἀνῆλθεν ἐν τῷ καθίσματι, καὶ θεασάμενος
 τὴν μάχην, ἐκέλευσεν Μαριανῷ τῷ κόμητι τῶν ἐξκουβιτόρων
 σὺν τῷ κουράτωρι τῶν Καισαρείου κατελεθεῖν, καὶ χωρῆσαι τὰ
 μέρη. οἱ δὲ ἀπελθόντες οὐκ ἠδυνήθησαν χωρῆσαι αὐτούς.

2. οἴκοι] τόποι A b. καὶ ἐκκλησίαι add. ex A. 3. τῶν
 Πρόβου A. 7. Ζήμαρχον A. κόμητα A, κόμητα vulg.
 ἐκόλωσε A b. 8. καὶ ἐδ. καὶ ἠκρ. om. a. 12. καὶ ἐκάησαν
 om. A b f. 14. ἀγομένου A, γενομένου vulg. 15. ταραχῇ]
 ἐορτῇ f. τοῖς Βενέτοις A, τοὺς Βενέτους vulg. 17. ἐξκου-
 βιτόρων A, ἐξκουβίτων vulg. 18. χωρῆσαι f.

Iuliani excitato, multae domus et aedes sacrae multae a portu ex-
 tremo usque ad Probi conflagnarunt. mortifera quoque lues per Ci-
 liciam et Anazarbum grassata est: terrae motus Antiochiam magnam
 concusserunt: contentione insuper inter Severianos et orthodoxos orta,
 multae caedes utrinque perpetratae. imperator autem Zimarcho orien-
 tis comite misso, seditiosos, multis ex illis in exilium actis, bonis
 eorum publicatis, membris quoque amputatis castigavit.

A. C. 554 Hoc anno, mensis Octobris die duodecimo, hebdomados quarto,
 indictione decima, magnum profunda iam vespere incendium ad Cae-
 sarii partes, ad locum, cui Omphacera, nomen, grassatum est: et of-
 ficinae omnes et fornices ad Bovis locum conflagnarunt. Novembri
 etiam mense ludis circensibus celebratis, priusquam imperator spe-
 ctatum advenisset, factionum seditio exorta est, et Prasini in Vene-
 tos irruere. nuncio ad imperatorem delato, sedile sibi positum in
 circo conscendit, et conflictu spectato, Marianum comitem excubito-
 rum et Caesarii palatii curatorem partibus dirimendis in arenam ius-
 sit descendere. ubi conflictus locum tenuerunt, tumultui sedando non

καὶ πολλοὶ μὲν ἀπέθανον ἕξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, πολλοὶ δὲ καὶ ἐπληρώθησαν. εἰσελθόντες δὲ οἱ Βένετοι εἰς τὰ βάραιθρα τῶν Πρασίνων ἔκραζον· ἄψον ὦδε, ἄψον ἐκεῖ. ὁ δὲ Πράσινος οὐ φαίνεται. καὶ πάλιν οἱ Πράσινοι ἔκραζον· αἱ, 5 αἱ, ὄλοι, ὄλοι εἰς τὴν μέσην. ἤλθον εἰς τὰς γειτονίας τῶν Βενέτων, καὶ ἐλίθαζον οὖς εὔρισκον καὶ ἔκραζον· ἄψον, ἄψον ὦδε. Βένετος οὐ φαίνεται. καὶ εἰσήρχοντο εἰς τὰς γειτονίας Β διαφανούσης κυριακῆς, καὶ ἤρπαζον τὰς ὑποστάσεις. καὶ ἐκέλευσεν ὁ βασιλεὺς συσχεθῆναι τοὺς Πρασίνους, καὶ πολ- 10 λαῖς βασιάνοις ἐκολάσθησαν. οἱ δὲ Βένετοι προσέφυγον τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Θεοτόκου τῶν Βλαχερνῶν. οἱ δὲ ἐξελύσαντες Πράσινοι προσέφυγον εἰς τὴν ἁγίαν Εὐφημίαν ἐν Χαλκηδόνι· οὖς ἐκβαλὼν ὁ ἑπαρχος ἐτιμωρήσατο. ἤρξαντο δὲ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ αἱ μητέρες κράζειν εἰς τὰς ἐκκλησίας τῷ 15 βασιλεῖ, ἵνα παράσχη τοῖς Πρασίνοις Ἰνδουλεντίας· καὶ ἐδιώχθησαν μετὰ βάρκων, καὶ οὐ διηλλάγη αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς ἕως τῆς Χριστοῦ γεννήσεως. τῷ δὲ Φεβρουαρίῳ μηνὶ ἐκέλευσεν ὁ βασιλεὺς, τῶν ἐπὶ σχολαρίων τοὺς καθεζομένους C ἐν τῇ Νικομηθείᾳ καὶ Κίῳ καὶ Προύσῃ καὶ Κυζίκῳ καὶ

1. πολλοὶ δὲ καὶ A, καὶ πολλοὶ vulg. 3. ἔκραζον· αἱ αἱ, ὄλοι, ὄλοι ἐς τὴν μέσην f. 6. ἄψον, ἄψον ὦδε A f, ἄψον ὦδε, ἄψον ἐκεῖ vulg. 11. ἐξελύσαντες A, ἐξηλύσαντες a f, ἐξελάσαντες vulg. 13. ἑπαρχος A, ὑπαρχος vulg. 15. Ἰνδουλεντίας A, Ἰνδουλεντίας vulg.

fuere satis, nec consertam pugnam distrahere valuerunt: ita ut multi ex utraque parte caesi fuerint, vulnerati etiam multi. ingressi vero Veneti in Prasinorum cuneos et carceres: incende hic, exclamabant, ignem illum admove. Prasinus vero nusquam comparat. Prasini ex adverso vociferabantur: hem, hem, cuncti, cuncti in mediam arenam procedite. progressi in Venetorum vicinias, lapidibus obvios quosque obruerunt, clamantes: ignem huc applica, ignem illic suppose. Venetus non comparat. dominica vero iam illucente irruerunt in vicinias, et omnia Venetorum bona diripere. imperator autem Prasinus apprehendi iussit: ex quibus multi variis tormentis castigati. at Veneti ad ecclesiam deiparae, quae in Blachernis, confugerunt. Prasini autem exillentes ad sanctam Euphemiam Chalcedonem aufugere: quos inde expulso praefectus suppliciiis affecti. porro coniuges et matres eorum ad imperatorem in ecclesiis clamare, ut Prasinis indulgentiam concederet: illae vero baculis repulsam passae sunt: nec placatus imperator, quin Christi natalitia celebrarentur. Februario vero mense imperator iussit ex septem scholariorum numeris, qui, residebant in Bithynia, Nicomedia, Cio, Pruza, Cyzico, Cotyaeo et

Κοτυαίῳ καὶ Δορυλαίῳ ἀπελθεῖν, καὶ καθίσαι ἐν τῇ Θράκῃ ἐν τῇ Ἡρακλείᾳ καὶ ταῖς πέριξ αὐτῆς πόλεσι. τῷ δὲ Μαρτίῳ μηνὶ ἐπανέστησαν αἱ σχολαὶ τῷ κόμητι αὐτῶν, διὰ τινὰς συνηθείας ἃς ἐλάμβανον, καὶ ἀπέκοψεν αὐτάς. καὶ ἐπῆλθον αὐτῷ. εὐρέθη δὲ ἐκεῖ Θεόδωρος ὁ υἱὸς Πέτρου τοῦ μαγί- 5
 στρον ὁ Κονδοχαίρης, καὶ ἐπειλητικoὺς λόγους χρησάμενος, ἠδυνήθη αὐτοὺς καταπραῦναι. τῷ δ' αὐτῷ ἔτι παρελήφθη * ὁ Βαισιόπολις ὑπὸ τῶν Οὐννων· καὶ ἐπεμφεν ὁ βασιλεὺς Μαρ-
 D νελλον τὸν στρατηλάτην καὶ ἴδιον αὐτοῦ ἀνεψιὸν μετὰ πλη-
 θους στρατοῦ, τοῦ ἀναρρῦσασθαι τὴν πόλιν καὶ τὴν Περσί- 10
 δα. τῷ δὲ Ἀπριλλίῳ μηνὶ παρελήφθη καὶ ἡ Ἀναστασιόπο-
 V. 160 λις τῆς Θράκης ὑπὸ τῶν Οὐννων. καὶ τῷ Μαίῳ μηνὶ γ' κα-
 τηγορήθη Ζίμαρχος ὁ κουράτωρ τῶν Πλακιδίας, ὡς κατὰ
 τοῦ βασιλέως λαλήσας πολλά καὶ δεινὰ, ὑπὸ Γεωργίου κου-
 ράτωρος τῶν Μαρίνης καὶ Ἰωάννου ἀπὸ ὑπάτων συγγενῶν 15
 Θεοδώρου τῆς βασιλίσσης.

A. M. 6055 P. 201 Τούτῳ τῷ ἔτι μηνὶ Ὀκτωβρίῳ γέγονε στάσις δημοτικὴ ἐν τοῖς Πιττακίοις, καὶ πολλοὺς ὁ βασιλεὺς ἐτιμωρήσατο. τῷ δὲ Νοεμβρίῳ μηνὶ ἀβροχία πολλὴ ἐγένετο, καὶ λείψις ὑδά-

1. Κοτυαίῳ A. 2. ταῖς πέριξ αὐτῆς πόλεσι A, τοῖς πέριξ αὐ-
 τῆς vulg. 4. ἀπέκοψεν A, ἀπέκοψαν vulg. ἐπανήλθον A.
 6. Γογδοχαίρης A. 8. ὁ Βαισιόπολις] πόλις A o f, fort. Ὀδεσ-
 σόπολις. 11. τῷ δὲ Ἀπριλλίῳ μηνὶ| τῷ δ' αὐτῷ ἔτι b, τῷ δ'
 αὐτῷ μηνὶ a. καὶ ἡ Ἄν. A, ἡ Ἄν. vulg. 13. Πλακιδίας
 A alii.

Dorlyaeo, ut relictis his locis subsisterent in Thracia, atque Hera-
 cleae, caeterisque urbibus circum vicinis. Martio deinde mense scholae
 tumultum contra suum comitem concitavere, ob quaedam stipendia
 recipi solita, ac deinde rescissa. in eum itaque impetum fecerunt.
 hic tum forte aderat Theodorus Petri magistri filius, cui cognomen
 Condocheres, qui minaci oratione usus, eos demulcere et sedare va-
 luit. eodem anno Baesipolis ab Unnis capta est: quamobrem Mar-
 cellum militiae magistrum et nepotem suum cum copioso exercitu
 ad eam civitatem atque Persiam liberandam misit. exinde mense
 Aprili Anastasiopolis Thraciae urbs ab Unnis occupata: ac mense tan-
 dem Maio, Zimarchus Placidiae curator, quasi multa in imperatorem
 eaque gravia deblaterasset, delatus est a Georgio, Marinae facultatum
 curatore, et Ioanne exconsule, ambobus imperatricis Theodoraе con-
 sanguineis.

A. C. 555 Hoc anno, mense Octobri, popularis seditio in Pittacii excitata
 est: et in plurimos imperator animadvertit. mense vero Novembri,
 ex diuturniore imbris penuria magnus ubique aquarum defectus ex-
 titit: adeo ut ad aquarum receptacula rixae pugnaeque fuerint com-

των, ὥστε γενέσθαι μάχας πολλὰς ἐν τοῖς ὕδραιοις. ἐφύσησε δὲ καὶ βορρῶς ἄνεμος Ἀυγούστῳ μηνί, καὶ οὐδαμοῦ νότος, καὶ οὐκ ἤρχοντο τὰ πλοῦα ἐν τῇ πόλει, ὥστε καὶ λιτὰς ἐκβαλεῖν Εὐτύχιον τὸν πατριάρχην εἰς Ἱερουσαλήμ, τοῦτ' ἔστιν εἰς 5 τὸν ἅγιον Διομηδῆν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει μηνί ἐπινίκια ἦλθον ἀπὸ Ῥώμης Ναρσοῦ τοῦ πατρικίου δηλοῦντα παραλαβεῖν αὐτὸν πόλεις ὀχυράς τῶν Γότθων δύο Βηρωῖαν καὶ Βριγίας. τῇ δὲ καὶ B τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἡμέρᾳ σαββάτου ἑσπέρας ἐπιβουλὴν ἐμελέτησάν τινες τοῦ φονεῦσαι τὸν βουσιλέα, ὡς κάθηται ἐν τῷ παλατίῳ. ἦσαν δὲ Ἀβλάβιος ἀπὸ Μελιστῶν καὶ Μάρκελλος ἀργυροπράτης καὶ Σέργιος ὁ ἀνεψιὸς τοῦ κουράτωρος Αἰθερίου. ἡ δὲ μελέτη αὐτῶν, ὡς κάθηται ἐν τῷ τρικλίῳ ἑσπέρας πρὸ τοῦ μησεῦσαι, εἰσηγήσαντες σφάξωσιν αὐτόν, ἔχοντες 15 ἰδίους ἀνθρώπους συνεργοῦντας αὐτοῖς Ἰνδοὺς κρυπτομένους εἰς τὸ Σιλεντιαρίκιον καὶ εἰς τὸν Ἀρχάγγελον καὶ εἰς τὸ Ἄρμα, ἵνα γενομένης τῆς ἐπιβουλῆς ταραχὴν ποιήσωσιν. ὁ δ' αὐτὸς Ἀβλάβιος καὶ χρυσίον ἔλαβεν παρὰ Μαρκέλλου τοῦ C

2. καὶ post δὲ add. ex A. Ἀυγούστου μηνὸς b. 3. ἐν τῇ πόλει add. ex A. 6. haec lacuna etiam in A non suppletur. 7. παραλαμβάνειν A b. 8. Βηρωῖαν A, Βεροῖαν vulg. nonne Βηρωῖαν? 11. Μελιστῶν A. 12. ὁ add. ex A. 13. μελέτη] ἐπιβουλὴ a. 14. μησεῦσαι A, μισεῦσαι a, μησεῦσαι f. 16. καὶ εἰς τὸν A, εἰς τὸν vulg.

missae. mense etiam Augusto soli boreae flatus, noti aura nullibi spirare, ex quo navigia a meridie ad urbem appellere non potuere. quamobrem Eutyichius patriarcha processiones cum precibus Hierusalem, hoc est, ad sanctum Diomedem duxit.

Eodem etiam anno, mense victoriae triumphales nuncii Roma Cpolim delati, pervenerunt: Narsetem videlicet patricium duas urbes munitissimas Veronam et Brixiam a Gotthis recepisse. mensis vero eiusdem die vigesimo quinto, sabbato circa vesperam de imperatore interficiendo, ubi sederet in palatio, quidam coniraverunt. facinoris auctores fuerunt Ablabius exmonetarius, Marcellus argentarius, et nepos Aetherii curatoris Sergius. eorum porro coniuratio huiusmodi fuit: nimirum cum imperator in triclinio sub vesperam accubisset, priusquam abundi copia fieret, irruentes eum interfecturi essent. quin etiam quosdam homines Indos ad hoc facinus adiutores ad Silentiarium et locum Archangeli Harmatisque nomine nuncupari solitum in insidiis latentes habuere, qui molitione ad finem perducta, tumultum concitarent. porro ipse Ablabius auri libras quinquaginta a Marcello argentario, ut suam ipsi operam ad

ἀργυροπράτου λίτρας ἑξήκοντα εἰς τὸ συνεργῆσαι αὐτῶ, καὶ τοῦ
 Θεοῦ εὐδοκῆσαντος ἐθάρρησεν Ἀβλάβιος Εὐσεβίῳ τῷ ἀπὸ
 ὑπάτων ὄντι κόμητι Φυδεράτων καὶ Ἰωάννῃ τῷ λογοθέτῃ
 τῷ κατὰ Δομεντζιόλον λέγων, ὅτι τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ βουλόμεθα
 ἐπελθεῖν τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ μηνύσας τῷ βασιλεῖ ἐκράτησεν 5
 αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς φοροῦντας κρυπτὰ ξίφη. καὶ ὁ
 μὲν ἀργυροπράτης Μάρκελλος ἀστοχῆσας τοῦ προσδοκωμένου,
 σύρας, ὃ ἐφόρει ξίφος, δέδωκεν ἑαυτῶ τρεῖς πληγὰς ἐν τῷ
 Δομικλίῳ, συσχεθεῖς δὲ τελευτᾷ. Σέργιος δὲ ὁ Αἰθερίου ἀνε-
 ψιὸς διαδράς προσέφυγεν ἐν Βλαχέρναις, ὃν ἐξαγαγόντες τῆς 10
 ἐκκλησίας καὶ ἐξετάσαντες ἔπεισαν ὁμολογῆσαι, ὡς καὶ Ἰσα-
 κιος ὁ ἀργυροπράτης, καὶ Βελισάριος ὁ ἐνδοξότατος πατριίκος
 καὶ αὐτὸς συνῆδει τοιαύτη ἐπιβουλή, καὶ Βίτος ὁ ἀργυροπρά-
 τῆς, καὶ Παῦλος ὁ κουράτωρ τοῦ αὐτοῦ Βελισαρίου ἐγίνωσκον
 τὴν σκέψιν. καὶ συσχεθέντων ἀμφοτέρων, καὶ ἐκδοθέντων 15
 Προκοπίῳ τῷ ὑπάρχῳ, κατέθεντο, καὶ κατεῖπον Βελισαρίου
 τοῦ πατριίκου. αὐτίκα οὖν ὁ βασιλεὺς γέγονεν ὑπὸ ἀγανά-
 κτησιν Βελισαρίου· πολλοὶ δὲ φυγῇ ἐχρήσαντο. τῇ ἑ' τοῦ
 Ρ. 202 Δεκεμβρίου μηνὸς ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς σιλέντιον, ὃ ἐνέγκας

4. ἐν τῇ ἔσπ. A. 11. καὶ prius add. ex A. 12. ὁ prius
 add. ex A. 15. σκέψιν A, σκῆψιν vulg. συσχεθ. ἀμφοτέ-
 ρων A b, συσχ. πάντων ἀμφ. vulg. 16. Προκοπίῳ] h. l. ite-
 rum lacuna intercedit in cod. A, quae usque ad p. 380, 5. καὶ
 περιπλακεῖς pertinet.

id accommodaret, acceperat. Ablabius autem, deo ita disponente, cum Eusebio exconsuli, qui foederatorum comes erat, et Ioanni Logothetae, qui Domentziolo adhaerebat, quod coniuraverant fidenter aperuit: hac ipsa, inquit, vespera imperatorem aggredi et interficere decrevimus. ille re ad imperatorem nunciata detinuit eos, et gladios occulte ferentes deprehendit. et argentarius quidem Marcellus consilio suo frustratus, educto, quem gerebat, gladio, tres sibi plagas in ipso triclinio infixit. mox dum caperetur, expiravit. Aetherii vero nepos Sergius surripiens se in Blachernarum aedem confugit: eumque vi eductum et examinatum hortati sunt fateri Isacium argentarium, et clarissimum patricium Belisarium cum eo coniurationis huiusmodi participes; ac insuper argentarium Vitum, Paulumque Belisarii curatorem eiusdem fuisse conscios. comprehensus igitur uterque et Procopio praefecto traditus insidias omnes detulit, et patricium Belisarium accusavit. confestim itaque in Belisarium imperator exarsit: ex quo multi fugam arripere consiliati sunt. tum vero Decembris die quinto curiam convocavit imperator, adducto secum etiam sanctissimo patriarcha Eutychio, eorumque confessionibus palam recitari iussit, Beli-

καὶ τὸν ἀγνώστου πατριάρχου Εὐτύχιου κελεύσας ἀναγνώ- V. 161
 σθῆναι τὰς αὐτῶν καταθέσεις, καὶ ἀκούσας Βελισάριος μεγά-
 λως ἐβουλήθη, καὶ γέγονεν ὑπὸ ἀγανάκτησιν τοῦ βασιλέως, καὶ
 πέμψας ὁ βασιλεὺς ἔλαβεν πάντας τοὺς ἀνθρώπους αὐτοῦ,
 5 καὶ αὐτὸν ἐκάθισεν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ παραφυλαττόμενον.
 τῷ δὲ Δεκεμβρίῳ μηνὶ κ' γέγονεν ἐγκαίνια τῆς μεγάλης ἐκκλη-
 σίας τὸ δεύτερον· ἡ δὲ παννυχὶς τῶν αὐτῶν ἐγκαίνιων γέγονεν
 εἰς τὸν ἅγιον Πλάτωνα, καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν ὁ πατριάρχης B
 Κωνσταντινουπόλεως Εὐτύχιος μετὰ τῆς λιτῆς, συμπαρόντος
 10 καὶ τοῦ βασιλέως, καθεζόμενος ἐν τῷ ὀχήματι, καὶ φορῶν τὸ
 ἀποστολικὸν σῆμα καὶ κρατῶν τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον, πάντων
 τῶν λαῶν ψαλλόντων τὸ· Ἄρατε πύλας, ἄρχοντες, ὑμῶν. τῷ
 δ' αὐτῷ μηνὶ παρελήφθη μέρη τινὰ τῆς Ἀφρικῆς ὑπὸ τῶν
 Μαυριτῶν ἐπαναστάντων [αὐτῶν τῆ Ἀφρικῆ] τρόπῳ τοι-
 15 οὔτῳ. Κουτζίνας τις ὀνόματι ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἔθρους ἐξάρχος
 τῶν Μαυριτῶν, εἶχεν ἔθος λαμβάνειν παρὰ τοῦ κατὰ τὸν
 καιρὸν ἄρχοντος τῆς Ἀφρικῆς ῥητὸν χρυσίον. ἐλθόντος δὲ
 αὐτοῦ λαβεῖν αὐτό, Ἰωάννης ὁ ἄρχων Ἀφρικῆς ἐφόρευσε
 αὐτόν. ἀνέστησαν δὲ τὰ τέκνα αὐτοῦ τοῦ Κουτζίνα ἐδικοῦν- C
 20 τες τὸ πατρῶν αἶμα, καὶ ἐπαναστάντες τῆ Ἀφρικῆ, παρέλαβον

2. μεγάλως ἐλυπήθη, καὶ α. 7. παννυχὶς vulg. 14. Μαυ-
 ρικιανῶν vulg. αὐτοῖς τῆ Ἀφρικῆ a, haec verba potius de-
 lenda videntur. 17. ἄρχοντα a. 19. ἐκζητοῦντες τὸ πα-
 τρῶν λῆμα b.

sarius coram assistens et auditor, graviter indoluit, et in imperatoris
 offensionem incurrit, qui militibus summissis domesticos eius detinuit
 omnes, ipsum vero propria domo inclusum sub custodia servari prae-
 cepit. porro mensis Decembris die vigesimo magnae ecclesiae dedi-
 catio secundo celebrata: nocturnaeque vigiliae dedicationi huiusmodi
 praemitti solitae apud sancti Platonis peractae: et exinde sacro pro-
 cedendi ritu, cui praesentem imperator se exhibuit, patriarcha Cpo-
 leos Euty chius curru vectus, et apostolico habitu ornatus, sacrum ma-
 nibus tenens evangelium, progressus est, cunctis e populo concinen-
 tibus: attollite portas, principes, vestras. eodem quoque mense par-
 tes quaedam Africae a Mauritanis in Africa rebellionem excitantibus
 occupatae sunt hoc pacto. quidam nomine Cutzinas memoratae Mau-
 ritanorum gentis princeps, a praefecto, qui per id tempus regeret
 Africam, certum auri pondus accipere solebat. eam pecuniae summam
 accipere profectum Ioannes Africae praefectus occidit. insurgunt ita-
 que Cutzinae liberi paternum sanguinem ulturi, et excursionibus
 Africam vastantes, abactis hinc inde praedis, partes regionis aliquas

Theophanes.

αὐτῆς μέρη τινά, πραιδένσαντες. ὁ οὖν βασιλεὺς γνούς τοῦ-
 το, ἀπέστειλεν πρὸς βοήθειαν τῆς Ἀφρικῆς Μαρκιανὸν τὸν
 ἀνεψιὸν αὐτοῦ καὶ στρατηγίτην μετὰ ἔξερκέτου, πρὸς τὸ εἰ-
 ρηνεῦσαι τοὺς Μαύρους. καὶ προσερχύθησαν αὐτῷ, εἰρήνευσεν ἡ
 Ἀφρικῆ· τῷ δὲ Ἀπριλλίῳ μηνὶ διεδέχθη ὁ Προκόπιος ὁ ἕπαρ- 5
 χος τῆς πόλεως, καὶ γέγονεν ἀντ' αὐτοῦ Ἀνδρέας ὁ ἀπὸ λο-
 γοθετῶν. καὶ ἔξερχομένου αὐτοῦ ἀπὸ παλατίου τῆς Χαλικῆς
 καθημένου ἐν τῷ ὀχλήματι, καὶ ἀπερχομένου ἐν τῷ πραιτωρίῳ,
 Δύπηγτησαν αὐτῷ οἱ Πράσινοι εἰς τὸ Λαῦσον· καὶ ἤρξαντο
 αὐτὸν ὕβριζειν, καὶ λιθάζειν· καὶ ἐγένετο ἀταξία μεγάλη 10
 ἐν τῇ μέσῃ τῶν δύο μερῶν. καὶ εἰσῆλθον ἐν ταῖς φυλακαῖς,
 καὶ ἐκράτησεν ἡ μάχη ἀπὸ ὄρας ἰ' ἕως ἑσπέρας. καὶ ἀπέ-
 στειλεν ὁ βασιλεὺς Ἰουστίνον τὸν ἀνεψιὸν αὐτοῦ καὶ κορυ-
 παλάτην, καὶ ἀπεδιώξεν αὐτούς. καὶ πάλιν περὶ ὄραν ἰβ'
 συνέβαλλον μάχην, καὶ ἐκρατήθησαν· καὶ ἐπόμπευσεν ἐπὶ 15
 πολλὰς ἡμέρας· καὶ ἔκοψαν τοὺς ἀντίχειρας αὐτῶν, ὅσοι
 μετὰ ξιφῶν ἐμαχίσαντο. καὶ τῇ ιθ' τοῦ Ἰουλίου μηνὸς ἐδέ-
 χθη Βελισάριος ὁ πατρίκιος, ἀπολαβὼν καὶ πάσας αὐτοῦ τὰς
 ἀξίας. ἔφθασε δὲ καὶ Πέτρος ὁ μάγιστρος ἀπὸ Περσίδος
 P. 203 ποιήσας πάντα εἰρήνης ἔτη ζ', ἔνεκεν Λαζικῆς καὶ τῶν μερῶν 20
 τῆς ἀνατολῆς. τῷ δ' αὐτῷ μηνὶ ἦλθον πρέσβεις Ἀσκήλ τοῦ

12. ἕως ἑσπέρας om. f. 20. ἔτη ιζ' f.

occupant. his cognatis nepotem suum et militiae magistrum Marcianum cum exercitu valido imperator mittit, iuvandae nimirum armis Africae, Maurisque ad pacis et servitutis officia revocandis. Marciani imperium faciles exceperunt Mauritanii, et Africa omnis in pace composita est. porro Aprili mense Procopio urbis praefecto exautorato institutus est Andreas exlogotheta: eoque post impositum onus e palatio Chalces egresso, curruque insidente, et ad praetorium procedente, Prasini et Lausum facti sunt obviam, virumque contumeliis et lapidibus exceperunt: ex quo inter duas partes ingens orta seditio. in carceres enim involaverunt: duravitque congressus ab hora decima ad vesperam. imperator autem Iustinum nepotem suum et europalatem misit, qui cohiberet impetum et seditiosos fugaret. circa duodecimam vero pugnam rursus instauraverunt: qui tamen ex illis comprehensi, in multos dies per urbem ignominiae inurendae causa traducti sunt: et, quibus cum gladiis contentio inita, manuum pollices truncati. caeterum Iulli mensis die decimo nono, patricius Belisarius prioribus cunctis dignitatum honoribus restitutus, in gratiam quoque imperatoris rediit. Petrus etiam magister e Persia reversus est, constitutis in annos septem pacis conditionibus, quod in Lazicen alias-

2 β' β' μνι' (2 de Nov 1771)
 7. κ. 611.
 231)

CHRONOGRAPHIA.

371

ἠγὸς Ἑομηχιόνων τοῦ ἔσωθεν κειμένου τῶν βαρβάρων ἔθρους
 πλησίον τοῦ ὠκεανοῦ. τῷ δ' Αὐγούστῳ μηνὶ γέγονε λείψιμα
 ὕδατος, ὥστε σφαλισθῆναι τὰ δημόσια λουτρά, καὶ γενέσθαι
 φονοκοπεία εἰς τὰ ὕδρευτα.

B

5 Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ἰνδικτιῶν ιβ' ἀπῆλθεν Α.Μ. 6056
 ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς χάριν εὐχῆς ἐν τοῖς Μυριαγγέλοις, V. 162
 ἤγουσιν ἐν Γερμοίοις πόλει τῆς Γαλατίας. τῷ δὲ Νοεμβρίῳ
 μηνὶ εἰσῆλθεν ἐν Βυζαντίῳ Ἀρέθας ὁ πατριῖος, καὶ φύλαρχος
 τῶν Σαρρακηνῶν, ὄφειλας ἀγαγεῖν τῷ βασιλεῖ, τίς τῶν
 10 τέκνων αὐτοῦ ὄφειλε μετὰ τὴν αὐτοῦ ἀποβίωσιν κρατῆσαι
 τῆς φυλαρχίας αὐτοῦ, καὶ περὶ τῶν γινομένων ὑπὸ Ἀβάρου
 τοῦ υἱοῦ Ἀλαμανδάρου εἰς τοὺς τόπους αὐτοῦ. τῷ δὲ Δε-
 κεμβρίῳ μηνὶ γέγονεν ἐμπυρισμὸς μέγας, καὶ ἐκαυθῆ τελειῶς C
 ὁ ξενὸν τοῦ Σαμψών, καὶ τὰ ἔμπροσθεν τοῦ Ρούφου οἰκη-
 15 ματα καὶ τὸ μεσιάνλον τὸ πλησίον τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, τὸ
 λεγόμενον Γερσονοστάσιον, καὶ τὰ δύο ἀσκητήρια τὰ πλησίον
 τῆς ἁγίας Εἰρήνης σὺν τῷ μεσιανύῳ αὐτῆς, καὶ μέρος τοῦ
 νάρθηκος αὐτῆς.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Μαρτίῳ ἰνδικτιῶν ιγ' τελευτῆ Βε- Α.Μ. 6057
 αολισαίριος ὁ πατριῖος ἐν Βυζαντίῳ, καὶ ἡ τούτου περιουσία

- 4. φονοκοπεία a, φονοκόπια vulg. 8. ἦλθεν Βυζαντίῳ f. 9.
- ἀγάγει b f. 11. Ἀμάρου a.

que orientis regiones spectabat. eodem mense venerunt legati Ascel
 regis Hermecionum, qui interiores barbararum nationum provincias
 iuxta oceanum obtinent. Augusto denique mense ea aquarum penuria
 contigit, quae publica balnea claudi, et caedes plurimas ad aqua-
 rum receptacula committi cogeret.

Hoc anno mense Octobri, indictione duodecima, ad Myriangelos, A. C. 556
 Germium videlicet, quae Galatae urbs est, orationis habendae causa
 imperator Iustinianus profectus est. mense vero Novembri patricius
 Arethas et Saracenicarum tribuum moderator Byzantium venit, renun-
 ciaturus imperatori, quis filiorum post eius obitum in tribunatum po-
 testatem obtineret, nec non ea quae ab Abaro Alamandari filio in
 suam provinciam commissa erant. caeterum mense Decembri magnum
 incendium exortum est, quo Sampsonis hospitium peregrinis recipi-
 endis destinatum omnino consumptum, aedes ad Rufi partem anterio-
 rem, medii quoque ad magnam ecclesiam atrii aedificium, cui mili-
 tum statio nomen factum, duo quoque monasteria ad sanctam Ire-
 nem posita, nec non eiusdem ad mediam aream structura, et narthe-
 cis ipsius ecclesiae bona pars flammis devastata.

Hoc anno mense Martio, indictione decima tertia, patricius Beli- A. C. 557
 sarius Byzantii moritur, facultatesque eius omnes imperialibus Mari-

Ἐλθεν εἰς τὸν δεσποτικὸν οἶκον τῆς Μαρίνης. τῇ δὲ αὐτῇ
 ἰγ' ἰνδικτιῶνι μηνί Ἀπριλίῳ ιβ' Εὐτύχιος πατριάρχης Κων-
 σταντινουπόλεως καθρέθη καὶ ἐξωρίσθη ἐν Ἀμασίᾳ ὑπὸ Ἰου-
 στινιανοῦ. καὶ γέγονεν ἀντ' αὐτοῦ Ἰωάννης ἀπὸ σχολαστι-
 κῶν ἀποκρισιάριος ὡς τῆς Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης. 5

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Ἰουστινιανὸς ὁ βασιλεὺς τὸ περὶ φθαρ-
 τοῦ καὶ ἀφθάρτου κινήσας δόγμα, καὶ ἴδικτον πανταχοῦ κα-
 ταπέμψας ἀλλότριον εὐσεβείας, θεοῦ προφθάσαντος, ἐτελεύτη-
 σεν μηνί Νοεμβρίῳ ια', τῆς ἐχομένης ιδ' ἰνδικτιῶνος, βασι-
 P. 204 λένσας ἔτη λη', μηνίνας ζ, ἡμέρας ἰγ'. καὶ γίνεται τούτον 10
 διάδοχος ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ, Ἰουστίνος ὁ κουροπαλάτης.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει οἱ Θεοδοσιανοὶ καὶ Γαϊανῖται ἐν Ἀλε-
 ξανδρείᾳ κτιζέειν ἤρξαντο συνακτῆρια, καὶ ἀθροίσαντες οἱ
 Γαϊανῖται ἐπίσκοπον ἐν αὐτοῖς ἐχειροτόνησαν Ἐλπίδιον ἀρχι-
 διάκονον αὐτῶν, ὃν ὁ βασιλεὺς δεδεμένον ἐλθεῖν προσέταξεν. 15
 ἐρχόμενος δὲ κατὰ τὸν Σίγριν ἀπέθανεν. Θεοδοσιανοὶ δὲ Δω-
 ρόθειον κρυπτῶς ἐν νυκτὶ ἐπίσκοπον ἑαυτοῖς ἐχειροτόνησαν. καὶ
 εἰς ἐν συνελθόντες οἱ τε Γαϊανῖται καὶ οἱ Θεοδοσιανοὶ κοινὸν
 ἐπίσκοπον ἑαυτοῖς ἐνεθρόνισαν καὶ ἐχειροτόνησαν Ἰωάννην δὲ
 Βετινα μοναχόν, ὃν οἱ Γαϊανῖται * δόλον ὑπομεμενηκέσαι νομί- 20

5. τῆς μεγάλης om. f. 7. fort. ἴδικτον, ut et alias. 14.
 ἐχειροτόνησαν| ἐνεθρόνησαν a f. 19. fort. ἐχειροτόνησαν
 Ἰωάννην τινὰ μοναχόν, ut et Goar. coniecit. 20. δόλον| δοῦ-
 λον a e, sed fort. scribendum: δόλον ὑπομεμεληκέσαι.

nae aedibus, et eius aerario addictae. eiusdem quoque indictionis
 decimae tertiae mense Aprili, eiusque die duodecimo, patriarcha Cpo-
 leos Eutychius a Iustiniano dignitate motus est, et Amaseam relegatus:
 Ioannes vero exscholasticus magnae Antiochiae responsalis in eius
 locum subrogatus est.

Eodem anno Iustinianus opinionem de corruptibili atque incor-
 ruptibili movens, cum edictum super ea re ab omni pietate alienum
 in provincias omnes emisisset, deo praeventente, mortuus est, die
 undecimo mensis Novembris, indictione decima quarta iam currente,
 cum regnasset annos octo supra triginta, menses septem, dies tredecim:
 successor eius nepos Iustinus curopalates designatur.

Eodem pariter anno Theodosiani et Gaianitae conventicula Ale-
 xandriae aedificare coeperunt: Gaianitae vero auctoritate ac viribus
 praevalentes Elpidium suum archidiaconum ordinaverunt; quem imper-
 ator vincitum ad se adduci iussit: in itinere vero ad Sigrim mortuus
 est. porro Theodosiani clam noctu Dorotheum sibi praefecerunt:
 convenientesque in unum tam Theodosiani, quam Gaianitae, eum
 communem utrisque episcopum in sedem intulerunt. cum autem Gaia-

σαντες τὸν πάγονα τοῦ ἀββᾶ σὺν τῷ δέρματι καὶ τῇ σαρκὶ ἐξέδειραν.

Ῥωμαίων βασιλέως Ἰουστίνου, Κωνσταντινουπόλεως ἐπι- A.M. 6058
σκόπου. Ἰωάννου, Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου ἔτος α΄.

- 5 Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Νοεμβρίῳ ἰδ', ἰνδικτιῶν ἰδ', ἐβα-
σίλευσεν Ἰουστίνος ὁ ἀνεψιὸς Ἰουστινιανοῦ στεφθεὶς ὑπὸ
Ἰωάννου πατριάρχου ὑπὸ σχολαστικῶν. ἦν δὲ τῷ γένει Θραῖξ, V. 163
μεγαλόψυχός τε καὶ εἰς πάντα ἐπιδέξιος, φιλοκτίστης· εἶχεν C
δὲ γυναῖκα Σοφίαν ὀνόματι, ἣν τινα καὶ ἔστειπεν ἀυγούσταν.
10 εὐσεβῆς δὲ ὢν ἐπεκόσμησεν τὰς ἐκκλησίας τὰς κτισθείσας ὑπὸ
Ἰουστινιανοῦ, τὴν τε μεγάλην ἐκκλησίαν καὶ τοὺς ἀποστόλους
καὶ ἄλλας ἐκκλησίας καὶ μοναστήρια, χαρισάμενος αὐτοῖς κει-
μήλια καὶ πῦσαν πρόσδοτον. ἦν δὲ ὀρθόδοξος πάνυ. καὶ ἀπέ-
στειλεν τὸν ἀββᾶν Φωτεινὸν τὸν πρόγονον Βελισαρίου τοῦ πα-
15 τρικίου, δούς αὐτῷ ἐξουσίαν κατὰ παντὸς προσώπου καὶ πρά-
γματος τοῦ εἰρηνεῦσαι τὰς ἐκκλησίας πῦσας Αἰγύπτου τε καὶ D
Ἀλεξανδρείας.

Τούτῳ τῷ ἔτει Αἰθέριος καὶ ὁ Ἄβδιος, καὶ ὁ σὺν αὐτοῖς A.M. 6059
ιατρὸς ἐπεβούλευσαν τῷ βασιλεῖ Ἰουστίνῳ, γνωσθέντες δὲ
20 ἀπέθανον ἕξιν. ἐποίησεν δὲ ὑπαιτίαν, καὶ ἔρριψεν χρήματα
πολλά, ὥστε πολλοὺς πλουτίσαι.

9. γυναῖκα vulg.

18. γνωσθέντες δὲ] καὶ γγ. δὲ vulg.

nitae Ioannem quendam monachum dolos adversum se commentum
arbitrarentur, barbam cum pelle atque carne abbati avulsere.

Romanorum imperatoris Iustini, Cpoleos episcopi Ioannis, Hiero- A. C. 558
sotymorum episcopi Macarii annus primus.

Hoc anno, mensis Novembris die decimo quarto, indictione de-
cima quarta, nepos Iustiniani Iustinus a Ioanne exscholastico patriar-
cha coronatus suscipit imperium. fuit genere Thrax, generosus, et in
gerendis rebus dexter, et aedificiis gaudens. coniugem habuit nomi-
ne Sophiam, cui cum augustae dignitate coronam imposuit. pietatis
studiosus ecclesias a Iustiniano aedificatas ornavit, magnam videlicet
ecclesiam, sanctorum apostolorum, nec non alias, ut et monasteria,
quae cuncta sacra supellectile, muneribusque, collatisque redditibus
dotavit. bene sensit in omnibus de fide. Photinum praeterea Beli-
sarii patricii privignum, potestate in quasvis personas, atque res data,
ad omnes Aegypti et Alexandriae ecclesias reconciliandas bonaque
pace componendas misit.

Hoc anno Aetherius et Abdius, et una cum eis medicus Iustini A. C. 559
imperatoris vitae struxerunt insidias: deprehensi vero, gladio perie-
runt. consulum vero more munus dedit Iustinus, multasque pecunias,
quibus cliannum plures ditati, sparsit in populum.

Τῷ δ' αὐτῇ ἔτει ὁ ἀββᾶς Ἀγαθῶν ἀδελφὸς Ἀπολιναρίου τοῦ ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας ἔλθων εἰς Ἀλεξάνδρειαν, καὶ λόγους εἰσπραττόμενος, Εὐστόχιον μοναχὸν ὄντα καὶ οἰκονόμον P. 205 Ἀλεξανδρείας τότε, τῆς οἰκονομίας χάριν ἐφροσύνησεν τοῦτον· ὃς φυγῶν διὰ τῆς ὑτέγης ἦλθεν ἐν Βυζαντίῳ, Μακαρίου τότε 5 ἐκβληθέντος τῆς ἐκκλησίας κατὰ συσκευὴν· καὶ χειροτονήθη Εὐστόχιος ἀντὶ Μακαρίου ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων.

A.M. 6060 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Εὐστοχίου ἔτος α'.

B Τούτῳ τῷ ἔτει μεταστελαιμένη Σοφία εὐσεβεστάτη ἀν- γούστα τοὺς τε ἀργυροπράτας καὶ σημιδαρίους, ἐκέλευσεν 10 ἐνεχθῆναι τὰς ὁμολογίας τῶν χρεωστονόντων καὶ τὰ σημάδια· καὶ ἐντυχοῦσα αὐτοῖς, ἔλαβε τὰ σημάδια παρασχομένη αὐτὰ τοῖς χρεωστοῦσι, καὶ ἀπέδωκεν αὐτὰ τοῖς ἰδίοις δεσπόταις· καὶ μεγάλως εὐφημίσθη ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ πάσης τῆς πόλεως. Εὐστόχιος δὲ ἀπελθὼν εἰς Ἱεροσόλυμα μίσει τῷ πρὸς Ἀπο- 15 λινάριον καὶ Ἀγαθῶνα καὶ Μακάριον, τοὺς τῆς νέας λαύρας μοναχοὺς ἐξέβαλλεν, ὡς Ὀριγενιστάς· καὶ διὰ τοῦτο ἐξ- C βλήθη· καὶ πάλιν ἀπεκατέστη Μακάριος εἰς τὸν ἴδιον θρόνον.

A.M. 6061 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου πάλιν Μακαρίου, Ἀλεξανδρείας 20 Ἰωάννου ἔτος α'.

7. ἐπισκόπου vulg.
add. ex e.

13. χρεωσιτοῦσι, καὶ ἀπέδωκεν αὐτὰ τοῖς

Eodem anno abbas Agatho Apolinarii episcopi Alexandrini frater, Alexandriam profectus ad rerum administratarum rationes exigendas, Eustochium monachum Alexandriae tunc magnum oeconomum male gesti muneris incusatum misit in carcerem: qui tecto elapsus, Byzantium perrexit. Macario vero dolis ecclesia depulso, in eius locum Hierosolymorum episcopus Eustochius consecratus est.

A. C. 560 Hierosolymorum episcopi Eustochii annus primus.

Hoc anno nummulariis foeneratoribusque cunctis convocatis, iussit augusta debitorum syngraphas et pignora ad se proferri: quibus in potestatem acceptis, pignora debitoribus restituit, et in propriorum dominorum manibus cuncta reposuit: atque ob id factum summis eam laudibus tota urbs prosequuta est. Eustochius autem Hierosolymam profectus, odio, quo in Apolinarium, Agathonem et Macarium ferebatur, novae laurae monachos Origeniani dogmatis incusator expulit: quamobrem ipse postmodum eiectus est, et Macarius rursus proprio throno redditus.

A. C. 561 Hierosolymorum episcopi Macarii iterum, Alexandriae Ioannis annus primus.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἰπποδρομίας τελεσθείσης, καὶ φιλονεικούντων τῶν μερῶν εἰς ἀλλήλους, ἔπεμψεν μανδάτα εἰς ἑκάτερα τὰ μέρη ὁ βασιλεὺς, λέγων, εἰς μὲν τοὺς Βενέτους, ὅτι ὁ Ἰουστινιανὸς ὁ βασιλεὺς παρ' ὑμῖν ἐτελεύτησεν, εἰς τοὺς 5 Πρασίνοις, ὅτι παρ' ὑμῖν ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς ζῆ· καὶ ἀκούσαντα τὰ μέρη ἐσίγησαν, καὶ οὐκ ἔτι ἐφιλονείκησαν. D

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἤρξατο κτιζειν τὸ παλάτιον τῶν Σο- V. 164 φριανῶν ἐπ' ὄνομα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Σοφίας, προφάσει τοῦ ἐκεῖ ταφῆναι Ἰουστον τὸν υἱὸν αὐτοῦ πρὸ τοῦ βασιλεῦσαι 10 αὐτόν, ἔτι κουροπαλάτου ὄντος αὐτοῦ, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἀρχαγγέλου τοῦ ἐκεῖσε, κοσμήσας αὐτὸ ὑπὸ διαφόρων πολυτίμων μαρμάρων.

Ῥώμης ἐπισκόπου Βενεδίκτου ἔτος α'.

A.M. 6062

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰουστίνος ὁ βασιλεὺς ἤρξατο κτιζειν τὸ P. 206 15 παλάτιον τὸ δεύτερον ἐν τῷ προαστείῳ αὐτοῦ, ὃ εἶχεν πρὸ τοῦ βασιλεῦσαι αὐτόν. ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τῇ νήσῳ τῆς Πριγκίπου, καὶ αὐτῷ ὄντι προαστείῳ αὐτοῦ ἐν τῷ λιμένι, καὶ τὴν ἐκκλησίαν τῶν ἀγίων Ἀναργύρων ἐν τοῖς Δαρσίου. ἀποκατέστησεν δὲ τὸ λουτρὸν τοῦ Ταύρου τὸ δημόσιον, καὶ ἐπινό- 20 μασεν αὐτὸ Σοφριανίας, ἐπ' ὀνόματι τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Σοφίας.

4. ὁ βασιλεὺς om. a.

11. αὐτὸ] αὐτῷ vulg.

17. προαστείῳ a f, προάστειον vulg.

Hoc anno ludis equestribus in circo celebratis et contendentibus ad invicem factionibus, ad utrasque partes mandata misit imperator; ad Venetos quidem his verbis usus: imperator Iustinianus penes vos obiit: ad Prasinos autem, imperator Iustinianus penes vos vivit. his auditis conquieverunt factiones, et ad priora dissidia nusquam redierunt.

Eodem anno Sophianorum palatium coniugis Sophiae nomine, occasione accepta, quod in eo, dum curopalatem adhuc ageret, filius eius Iustus fuisset sepultus, exaedificare coepit, in domo nimirum archangelii istius loci. pretiosioribus vero marmoribus palatium adornavit.

Romae episcopi Benedicti annus primus.

A. C. 562

Hoc anno imperator Iustinus, in suburbano, quod ante susceptum imperium possidebat, alterum palatium coepit extruere: et in principis insula, quae pariter eius erat, suburbanum aliud erexit, ad portum: nec non sanctorum mercede non conductorum ad Darii regionem. ad haec publicum Tauri balneum a se reparatum de coniugis Sophiae nomine Sophianas nuncupavit.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Ἀναστάσιος ὁ ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας ὁ μέγας καθαρύμενος ἐν τοῖς ἀντιγράφοις τῶν συνοδικῶν Ἰωάννου τοῦ Κωνσταντινουπόλεως τοῦ χειροτονήσαντος Ἰωάννη Βτόν Ἀλεξανδρείας, καὶ τούτου χειροτονθέντος ἐξεβλήθη τῆς ἰδίας ἐπισκοπῆς κατὰ ἀγανάκτησιν Ἰουστίνου, καὶ ἐχειροτονήθη Γρηγόριος μοναχὸς καὶ ἀποκρισιάριος τῆς μονῆς τῶν Βυζαντίων.

A.M. 6063 Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Γρηγορίου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ναρσῆς ὁ κουβικουλάριος καὶ πρωτοπαθάριος, ὁ ἀγαπητὸς τοῦ βασιλέως Ἰουστινιανοῦ, εἰς ὃν ἐλοιδόροετο, ἔκτισεν τὴν οἰκίαν Ναρσοῦ καὶ τὴν μονὴν τῶν Καθαρῶν. ἀκούσας δὲ Ἰουστίνος ὁ βασιλεὺς περὶ τοῦ ἀνεπιου αὐτοῦ, ὃν εἶχεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀγουστάλιον, ὅτι συσκευὴν μελετᾷ κατὰ τοῦ βασιλέως, πέμψας ἀπεκεφάλισεν αὐτόν.

A.M. 6064 Τούτῳ τῷ ἔτει ἤρξατο κτιῖν ὁ Ἰουστίνος τὴν ἐκκλησίαν τῶν ἁγίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου ἐν ὄρφανοτροφείῳ, καὶ τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἐν τῷ Τρικόνῳ τὴν κειῖσαν ἐπὶ Ζήνωνος τοῦ βασιλέως. προσέθηκε δὲ καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἁγίας Θεοτόκου τῶν Βλαχερνῶν τὰς δύο ὑψίδας, τῆς τε ἄρκτου καὶ μεσημβρίας ἐν τῷ μεγάλῳ ναῷ, καὶ ἐποίησε τὴν ἐκκλησίαν κατὰ σταυροῦν.

10. Ἰουστινιανοῦ α, Ἰουστίνου vulg.

Eodem etiam anno cum magnus ille Anastasius Antiochiae episcopus in synodales epistolas Ioannis Cpoleos episcopi, qui Ioannem Alexandrinum consecraverat, atque etiam in ipsum Ioannem Alexandrinum, qui ordinatus fuerat, rescriptis suis invecus fuisset: Iustini mandato sede depulsus est, et in eius locum Gregorius monachus et Byzantium monasterii apocrisiarius promotus.

A. C. 563 Antiochiae episcopi Gregorii annus primus.

Hoc anno Narses cubicularius et protospatharius, qui Iustiniano imperatori adeo carus fuit, ut eius gratia ludibriis respergeretur, domum Narsetis construxit et Catharorum monasterium. imperator autem Iustinus proprium nepotem, quem augustalis dignitate Alexandriae decoraverat, insidias in se machinari cum praesensisset, misit extemplo qui ipsum capite plecterent.

A. C. 564 Hoc anno sanctorum apostolorum Petri et Pauli ecclesiam coepit Iustinus aedificare in orphanorum hospicio, aliamque sanctorum apostolorum, quae Zenonis imperatoris tempore conflagravit, in Triconcho. ad ecclesiam quoque sanctae deiparae Blachernarum duas absides addidit, et hanc, quae septentrionem, illam, quae meridiem respiciat, extruxit in celeberrimo illo templo: totamque molem illam in crucis normam composuit.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ῥωμαῖοι τε καὶ Πέρσαι τὴν εἰρήνην διέφθειραν, καὶ πάλιν ὁ Περσικὸς ἀνεκαινίσθη πόλεμος διὰ τὸ πρῶτον βουσιλέα Ἰουλιανὸν τὸν μαγιστριανὸν μετὰ σάκρας πρὸς Ἀρέθῳ βασιλέα τῶν Αἰθιοπῶν διὰ τοῦ Νείλου ποταμοῦ ἀπὸ Ἀλεξανδρείας καὶ τῆς Ἰνδικῆς θαλάσσης· καὶ ἀπεδέχθη τῷ βασιλεῖ P. 207 Ἀρέθῳ μετὰ χαρῆς πολλῆς, ὡς ἐφιεμένῳ τὴν φιλίαν τοῦ βασιλέως Ῥωμαίων. ἐξηγεῖτο δὲ ἐπανελθὼν ὁ αὐτὸς Ἰουλιανός, ὅτι ὅτε ἐδέξατο αὐτόν, γυμνὸς ἦν ὁ βασιλεὺς Ἀρέθας, καὶ κατὰ V. 165 τοῦ ζώσματος αὐτοῦ εἶχεν εἰς τὰς ψύας λιγύχρυσα ἱμάτια· κατὰ δὲ τῆς γαστρὸς ἐφόρει σχιστὴ διὰ μαργαρίτων τιμίων, καὶ ἐν τοῖς βραχίοσιν ἀνὰ πέντε κλαβίων, καὶ χρυσῶν ψέλλια εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ· ἐν δὲ τῇ κεφαλῇ λιγύχρυσον φακώλιον ἐσφενδονισμένον, ἔχον ἑξ ἄμφοτέρων τῶν δεσμῶν σειρὰς τέσσαρας, καὶ μανιάκιν χρυσοῦν ἐν τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ· καὶ ἴστατο ἐπάνω τεσσάρων ἐλεφάντων ἐστῶτων καὶ ἔχόντων ζυγὸν καὶ τροχὸν τέσσαρας, καὶ ἐπάνω ὡς ὄχημα ὑψηλὸν ἡμισφαισμένον χρυσεῖοις πετάλοις, ὡσπερ ἔστι τὰ τῶν ἀρχόντων τῶν ἐπαρχιῶν ὄχηματα· καὶ ἐστῶς ἐπάνω αὐτοῦ ἐβάσταζεν 20 σκουτάριον μικρὸν κεχρυσωμένον καὶ δύο λαγμῖδια χρυσῶ· καὶ πᾶσα ἡ σύγκλητος αὐτοῦ μετὰ ὄπλων ἄδοντες μέλη μου-

4. μετὰ σάκρας om. a.

Hoc etiam anno ruptis Romanos inter et Persas pacis foederibus, Persicum rursus renovatum est bellum, missorum videlicet ab Herodotus Indis ad Romanos legatorum invidia, ac iusuper quod Iulianum magistrarium ab Alexandria per Nilum fluvium et Indicum mare cum sacris ad Aretham regem Aethiopum misisset imperator. legatum cum ingenti gaudio rex Arethas excepit, ceu qui Romanorum imperatoris amicitiam disideraret. reversus e legatione Iulianus a rege Arethas hunc in morem instructo exceptum se referebat. erat ille nudus quidem corpore, at circa lumbos, qua cingulum ponitur, lineam vestem auro gestabat intertextam, quae ad ventrem quasi divisa, et pretiosioribus gemmis cernebatur intercisae. alligabatur brachiis quinque circuli, et manibus inerant armillae aureae. fascia linea auro distincta caput circumvolvebatur, et ex utraque nodorum parte quatuor pendebant catenae: collo vero torquem gerebat aureum. iugo quatuor elephantis vecto, cui rotae quatuor, et currus desuper sublimis, quales praefectorum provinciarum rhedae, laminis aureis circumtectus, ferebatur. in eo stans breve scutum aureum, lanceasque binas breves manibus tenebat: universi vero eius aulici circumstabant armis instructi, musicos accinentes modulos. intromissus itaque Romanorum legatus,

σικὰ. εἰσνεχθεὶς οὖν ὁ πρέσβυς τῶν Ῥωμαίων καὶ προσκυνήσας, ἐκελεύθη παρ' αὐτοῦ ἀναστῆναι καὶ ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν. δεξάμενος οὖν τὴν τοῦ βασιλέως σάκραν, κατεφίλησε τὴν σφραγίδα τὴν ἔχουσαν τὸ στηθάριον τοῦ βασιλέως· δεξάμενος δὲ καὶ τὰ δῶρα ἐχάρη μεγάλως. ἀναγνοὺς δὲ εὗρεν 5
 C περιέχοντα τοῦ ὀπίσασθαι αὐτὸν κατὰ τοῦ βασιλέως Περσῶν, καὶ τὴν πλησιάζουσαν αὐτῷ χώραν τῶν Περσῶν ἀπολέσαι, καὶ τοῦ λοιποῦ μηκέτι συνάλλαγμα ποιεῖν μετὰ τῶν Περσῶν, ἀλλὰ δι' ἧς ὑπέταξεν χώρας τῶν Ὀμηρικῶν διὰ τοῦ Νεῖλου ποταμοῦ ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον τὴν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πραγματείαν ποιεῖσθαι. εὐθέως δὲ στρατεύσας ὁ βασιλεὺς Ἀρέθας ἐπ' ὄψεσι τοῦ πρεσβευτοῦ Ῥωμαίων, ἐκίνησε πόλεμον κατὰ Περσῶν, προπέμψας τοὺς ἐπ' αὐτὸν Σαρακηνοὺς. ἀπελθὼν δὲ καὶ αὐτὸς εἰς Περσικὴν χώραν, ἐξεπόρθησε πᾶσαν τὴν ἐν τοῖς μέρεσιν ἐκείνοις. κρατήσας δὲ ὁ βασιλεὺς Ἀρέθας 15
 D εἰρήνης φιλήματα, ἀπέλυσεν αὐτὸν ἐν πολλῇ θεραπείᾳ σὺν πολλοῖς χαρίσμασιν. ἐγένετο δὲ ἄλλη αἰτία ταράξασα τὸν Χωσρόην. Οὐννοι γὰρ κατ' ἐκεῖνο τοῦ καιροῦ, οὓς Τούρκους λέγειν εἰώδαμεν, πρεσβεύουσι πρὸς Ἰουστινὸν διὰ τῆς τῶν Ἀλα- 20
 νῶν χώρας ἀποστείλαντες. τοῦτο φοβηθεὶς ὁ Χωσρόης, πρε-

16. τοῦ πρεσβευτοῦ om. b.

18. χαρίσμασιν] χρήμασιν e.

19. κατ' ἐκεῖνο τοῦ καιροῦ] κατ' ἐκεῖνη τῷ καιρῷ vulg.

exhibito adorationis honore, ut erigeret se, et adductus propior fieret, iussus est. tum vero traditae sibi imperatoris sacrae sigillum eiusdem facie una cum pectore insculptum exosculatus, de acceptis ab eo muneribus magno prorsus gaudio affectus est. perfecta vero sacra haec demum scripta invenit, ut nimirum arma adversus Persarum regem capesseret, et conterminas Persarum provincias devastaret, nec ullum amplius cum eo percuteret foedus: sed, quam reddidit sibi subditam, Homeritarum regione per Nilum fluvium Alexandriam facto itinere commercium exeroeret. confestim itaque in ipso legati Romanorum conspectu coacto exercitu, et Saracenis, qui sub ipso militabant praemissis, rex Arethas bellum in Persas movit: ipseque postmodum Persarum ditionem ingressus, vicinas sibi provincias, quae late patent, depopulatus est. apprehenso tandem legati Iuliani capite, pacis oscula suaviter fixit; amplisque muneribus collatis, multo comitatu stipatum a se dimisit. exitit etiam alia, quae Chosroem turbavit molestia. per id enim tempus Unni, quos Turcos nuncupamus, per Alanorum terras legationem ad Iustinum destinant. ea de re Chosroes in metum adductus, Armeniorum adversum

φασίζετο τὴν τῶν Ἀρμενίων πρὸς αὐτὸν ἀνταρσίαν καὶ πρὸς Ἰουστίνον προχώρησιν, καὶ ἠτέτο τοὺς πρόσφυγας. ἐτέλει γὰρ ὁ βασιλεὺς τῶν Ῥωμαίων ἀνὰ ἔτος πεντακοσίας λίτρας χρυσίου, ὅπως τὰ πλησιάζοντα τοῦ τόπου φρούρια διαφυλάττωσι. Πέρσαι, ἵνα μὴ εἰσβαλόντα τὰ ἔθνη ἑκατέραν διαλύσῃσι πολιτείαν, καὶ κοινοῖς ἀναλώμασι τὰ φρούρια ἐφυλάττοντο. P. 208 ὁ δὲ Ἰουστίνος ἔλυσεν τὴν εἰρήνην φάσκων, ἐπονείδιστον εἶναι φορολογεῖσθαι ὑπὸ τῶν Περσῶν τοῖς Ῥωμαίοις. διὰ τοῦτο χώραν ἔλαβεν ὁ μέγας οὗτος Περσῶν τε καὶ Ῥωμαίων 10 πόλεμος. ὁ δὲ Ἰουστίνος Μαρτίνον πατρίκιον καὶ συγγενῆ αὐτοῦ στρατηγὸν χειροτονήσας τῆς ἀνατολῆς κατὰ Περσῶν ἐξέπεμψεν.

Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Ἰωάννου ἔτος α΄.

A.M. 6065

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνί Ὀκτωβρίῳ ε΄ ἠσθένησεν ὁ βασιλεὺς, B 15 καὶ ἐν λύπῃ γέγονε πρὸς Βαδούριον τὸν ἴδιον ἀδελφόν, καὶ ἔβρισεν αὐτὸν ἐσχάτως, ἐπιτρέψας τοῖς κουβικουλαρίοις γροθίζόμενον ἐξαγαγεῖν αὐτὸν ἐπὶ σιλεντίου. ἦν δὲ κίμης τῶν βασιλικῶν σταύλων. μαθοῦσα δὲ Σοφία ἐλυπήθη, καὶ ἐνεκί- V. 166 λασε τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ μετεμελήθη, καὶ κατελθὼν πρὸς αὐ-

2. Ἰουστινιανόν a.

4. διαφυλάττουσι vulg.

6. τὸ φρού-

ριον b.

9. ἀνέλαβεν b.

10. τὸν πατρίκιον f.

15. Ἡ-

δουάιν a.

17. σιλεντίου vulg., σιλεντίου a f.

19. μετε-

βλήθη b.

se rebellionem eumentis, eorum etiam ad Iustinum defectionem praetexebat, et transreddi sibi postulabat. quingentas insuper auri libras Romanorum imperatore pendere solito, ut vicina barbaris castella custodirent Persae, ne ex barbarorum locis irrupentes alterutri imperio perniciem inferrent; quare communibus utriusque impensis loca quaeque munita servabantur in utriusque limitibus: Iustinus pactum huiusmodi rescindendum censuit; Romanos Persis tributa pendere indecorum esse causatus. eaque magni illius Romanos inter ac Persas belli occasio extitit. quamobrem Iustinus Martinum patricium cognatum suum orientis militiae magistrum renuncians in expeditionem contra Persas misit.

Hierosolymorum episcopi Ioannis annus primus.

A. C. 565

Hoc anno, mensis Octobris die sexto, adversa valetudine iactatus fuit imperator. in proprium vero fratrem Badurium ira iucitatus, extremis eum subiecit contumeliis. data quippe cubiculariis pugnis eum incesseudi potestate, ita spretum et foedatum in consilium trahi mandavit. erat is imperatoriorum stabulorum comes. eo cognito indoluit Sophia, et imperatorem damnavit. ille, facti poenitens descendit in stabulum, et cum cubiculariorum praeposito non expectatus intra-

τὸν εἰς τὸν σταῦλον εἰσηλθὲν ἄφνω μετὰ τοῦ πραιποσίτου
 κουβικουλαρίου. ὁ δὲ Βαδούριος ἰδὼν τὸν βασιλέα ἔφηνεν
 Καὶ ποῦ Ζακὸς εἰς Ζάκαν φόβῳ τοῦ βασιλέως. ὁ δὲ βασιλεὺς
 ἔκραζεν ὀρκίζω σε κατὰ τοῦ θεοῦ, ἀδελφέ μου, μῆτόν με. καὶ
 δραμῶν ἐκράτησεν αὐτόν. καὶ περιπλακεῖς κατεφίλησεν αὐτὸν 5
 λέγων· ἔπταισά σοι, ἀδελφέ μου· ἀλλὰ δέξαι με ὡς ἀδελ-
 φόν σου πρῶτον καὶ ὡς βασιλέα. ἐκ γὰρ διαβολικῆς ἐνερ-
 γείας οἶδα ὅτι τοῦτο γέγονεν. ὁ δὲ πεσὼν εἰς τοὺς πόδας
 αὐτοῦ κλαίων, εἶπεν· ἀληθῶς, δέσποτα, ἐξουσίαν ἔχεις· πλήν
 παρουσίᾳ τῆς συγκλήτου εὐτέλησας τὸν δούλον σου· ἄρτι ὁ 10
 δεσπότης τούτοις ἀπολόγησαι. καὶ ἐδείκνυσεν αὐτῷ τὰ ἄλογα.
 Ὁ δὲ βασιλεὺς παρεκάλεσεν αὐτὸν συμφαγεῖν αὐτῷ, καὶ εἰρή-
 νευσαν. τῷ δ' αὐτῷ χρόνῳ γέγονε πόλεμος περὶ τὸ Σάργα-
 θον Περσῶν καὶ Ῥωμαίων μέγας, καὶ ἐνίκησαν οἱ Ῥωμαῖοι.

A.M. 6066

Περσῶν βασιλέως Ὁρμιάδα ἔτος α'.

15

Τούτῳ τῷ ἔτει ἦλθον οἱ Ἀβάρεις εἰς τὰ μέρη τοῦ Λα-
 νουβίου, καὶ μαθὼν ὁ βασιλεὺς ἀπέστειλεν Τιβέριον τὸν κό-
 P. 209 μμητα τῶν ἐξουβιτόρων κατ' αὐτῶν· καὶ συμβαλὼν αὐτοῖς
 ἤτηθήη αἰφνιδιοθεῖς ὑπ' αὐτῶν, καὶ ἀποβαλὼν πολλοὺς ὑπέ-
 στρεψεν. Ὁρμιάδας δὲ ὁ βασιλεὺς Περσῶν Ἀρταβάνην στρα- 20

5. καὶ περιπλακεῖς] h. l. in ordinem redit A. 7. καὶ ὡς βασ.
 Α, καὶ βασ. vulg. 11. ἐδείκνυσεν Α, ἐδείκνυσεν vulg. 12.
 εἰρήνευσαν Α, εἰρήνεύσαι vulg. 13. περὶ τὸν Σ. Α. 20.
 Ἀρταβάνην Α ubique.

vit. Badurius conspiciens imperatorem, ac subinde timore compulsus a
 praesepe in praesepe aliud desiliit. imperator vero clamabat: obte-
 stor te per deum, frater mi, siste: et currens detinuit: brachiisque
 complexus, et oculis delinens: te quidem, inquit, frater, offendi:
 verum ceu fratrem tuum maiorem et imperatorem agnosce: diaboli
 namque opera haec contigisse non sum nescius. is ad imperatoris
 pedes prociens, lachrimis rigans, ait: penes te certe, domine, supre-
 ma omnium potestas est: verum cum praesente senatu servum tuum
 despexeris, ceu dominus etiam coram eo excusatione alicuius rei
 deinceps tege: eique subinde equos demonstrabat: quem imperator
 ad mensam eo die invitavit, et sic in amicitiam redierunt. caeterum
 eodem anno cum pugna Romanos inter atque Persas commissa fuisset
 ad Sargathum, Romani vicero.

A. C. 566

Persarum regis Hormisdæ annus primus.

Hoc anno in provincias Danubio conterminas grassati sunt Ava-
 res: quo cognito, Tiberium excubitorum comitem adversus eos misit
 imperator. pugna cum Avaribus commissa, Tiberius, ex improvise ab
 hostibus oppressus, superatur, multisque e suis desideratis revertitur.

τηγὸν χειροτονήσας ἀπέστειλεν περᾶσαι τὸν Εὐφράτην, καὶ τὴν Ῥωμαίων χώραν λυμῆνασθαι. αὐτὸς δὲ παραλαβὼν τὰς δυνάμεις ἐπέστη τοῖς τὴν Νίσιβιν πολιορκοῦσι Ῥωμαίοις. ὁ δὲ δὲ Μαρτίνος τοῦτο γνούς, καταλιπὼν τὴν Νίσιβιν, ἀνεχώρησεν ἐπὶ τὰ Ῥωμαϊκὰ μέρη. Ἀρταβάνης δὲ περὶ τὴν Ἀντιόχειαν γενόμενος, καὶ διαφθείρας τὰ προάστεια τῆς πόλεως, ἐπὶ τὴν κοίλην Συρίαν ἐχώρει. οὕτω μὲν οὖν ὁ Ἀρταβάνης πολλῆς αἰχμαλωσίας κρατήσας, εἰς τὴν ἑαυτοῦ χώραν ἐπανάξεν. ὁ δὲ αὐτοκράτωρ Ἰουστίνος ἐπὶ τοῖς πραττομένοις **B**
10 δεινοπαθῶν, τὸν μὲν Μαρτίνον τῆς στρατηγίας ἀπέπαισεν. Ἀρχέλαον δὲ στρατηγὸν χειροτονεῖ. ὁ δὲ Ἀρταβάνης τὸ Δαρῶς παρέλαβεν, καὶ οὕτως ὑπέστρεψεν. καὶ τοῦτο μαθὼν Ἰουστίνος, καταπλαγείς τῷ μεγέθει τῆς συμφορᾶς, νόσῳ παραφορῶς περιβάλλεται, καὶ σπονδὰς ποιῆσαι αἰτεῖται τῷ Ὀρ-
15 μίσδῳ, ὅστις ἐνιαυσίας σπονδὰς ποιῆσαι κατεδέξατο.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰουστίνος ὁ βασιλεὺς Τιβέριον τὸν κό- **A.M. 6067**
 μητα τῶν ἐξκουβιτόρων νιοποιησάμενος καίσαρα ἀνηγόρευ- **C**
 σεν, καὶ συγκάθεδρον αὐτοῦ ἐποίησεν ἐν ταῖς ἵπποδρομίαις
 καὶ αἰσίοις ἡμέραις. ἦν γὰρ ὁ βασιλεὺς στυφόμενος τοὺς **V. 167**
20 πόδας καὶ τὸ πλεῖον κατακείμενος.

3. τοῖς τὴν Νίσ. πολ. Ῥωμ. **A** 2, τὴν Νίσ. πόλ. τοῖς Ῥωμ. vulg.
 6. παραγενάμενος **A**. τὰ τῆς πόλ. προ. **a**. 9. αὐτοκράτωρ
A 2, βασιλεὺς vulg. πραττομένοις **A** 2, γενομένοις vulg. 16.
 τὸν add. ex **A**.

Persarum vero rex, Hormisdas Artabane exercitus duce constituto, copias Euphratem traicere iussit, et Romanorum provincias devastare. ille coacto universo exercitu in Romanos Nisibin obsidentes impetum facere meditabatur: quod persentiens Martinus, Nisibi relicta, in Romanas partes retrocessit. tum vero Artabanes Antiochiam profectus, vastitate suburbanis eius locis illata, in Coelesyriam transivit. ita demum Artabanes captivis praedaeque onustus in Persarum terras remeavit. imperator Iustinus ea clade afflicto, Martinum munere abdicavit: Archelaum vero ducem instituit. Artabanes insuper Daras obtinuit: ac ita reversus est. imperator vero nuncio tantae cladis accepto, consternatus, infirma valetudine mentisque alienatione vexatur, et ab Hormisda, ut pacem inirent et foedus percuterent, expetit: qui ad annum tantum inducias iniri concessit.

Hoc anno imperator Iustinus comitem excubitorum Tiberium ad- **A. C. 567**
 optatum sibi filium caesarem renunciavit, sedisque ac paris honoris consortem fecit, tam in circensibus ludis, quam in festis ac solemnibus diebus. pedum enim morbo laborans, plurima temporis parte lecto decumbebat.

- A.M. 6068 *Τούτῳ τῷ ἔτει ἔκτισεν Ἰουστίνος τὸν μέγαν ἀγωγὸν τοῦ*
D Ουάλετος, καὶ ἐχωρήγησε τῇ πόλει θαψιλείαν ὕδατος.
- A.M. 6069 *Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰουστίνος ὁ βασιλεὺς τὴν συγκαταγωγὴν τῶν*
Ἑβραίων τὴν οὖσαν ἐν Χαλκοκρατείοις ἀποσπάσας ἐξ αὐτῶν,
ἐποίησεν ἐκκλησίαν τῆς δεσποίνης ἡμῶν τῆς ὑπεραγίας Θεο-5
τόκου, πλησιάζουσαν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει
μηρὶ ἀνγούστῳ λα', Ἰνδικτιῶνι ι', ἐτελεύτησεν ὁ Ἰωάννης
ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως.
- A.M. 6070 *Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Εὐτυχίου ἔτος α'.*
- P. 210 *Τούτῳ τῷ ἔτει μηρὶ Ὀκτωβρίῳ Ἰνδικτιῶνι ια' Εὐτύχιος 10*
ἀπέλαβε πάλιν τὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως. ὁ δὲ βασιλεὺς
ἀσθενήσας, καὶ μικρῶν ἀνεθεὶς τῆς νόσου, προσεκαλέσατο τὸν
B τε ἀρχιερέα καὶ τὴν σύγκλητον καὶ πάντας τοὺς ἱερεῖς, καὶ
πολιτευομένους· καὶ ἀγαγὼν τὸν καίσαρα Τιβέριον παρουσίᾳ
πάντων, ἀπηγόρευσε αὐτὸν βασιλεῖα, τοιοῦτε τοῖς λόγοις χρη- 15
σάμενος· ἴδε ὁ Θεὸς ὁ ἀγαθύνας σε, τοῦτο τὸ σχῆμα ὁ Θεός
σοι δέδωκεν, οὐκ ἐγώ. τίμησον αὐτό, ἵνα τιμηθῆς ὑπ' αὐτοῦ.
τίμησον τὴν μητέρα σου, τὴν ποτέ σου δέσποιναν γεναμένην.
οἶδας ὅτι πρῶτον αὐτῆς δοῦλος ἦς, νῦν δὲ υἱός. μὴ ἐπιχα-

1. τοῦ add. ex A f. 2. ὕδατος A a, ὑδάτων vulg. 3. ὁ add.
 ex A. 5. τῆς ἀγίας A. 7. ὁ add. ex A. 16. ὁ ante
 ἀγαθύνας om. A. 17. οὐκ ἐγώ A a, καὶ οὐκ ἐγώ vulg. αὐ-
 τῷ αὐτῷ A. 19. οἶδα A.

- A. C. 568 Hoc anno magnum aquaeductum a Valente constructum Iustinus reparavit, et aquarum copiam urbi.
- A. C. 569 Hoc anno ademptam Iudaeis synagogam, quae fuit in Chalco-
 prateis, dominae nostrae sanctissimae deiparae Iustinus fecit eccle-
 siam, ad eam quae magna vulgo audit. eiusdem etiam anni mensis
 Augusti die trigesimo primo, indictionis decima, Ioannes episcopus
 Cpoli obiit.
- A. C. 570 Cpoleos episcopi Eutychiei annus primus.
 Hoc anno, mense Octobri, indictione undecima, Eutychieus thro-
 num Cpoleos secundo accepit. imperator autem adversa valetudine
 iactatus, et deinde eius doloribus paulisper levatus, pontifice, senatu,
 sacerdotum collegio, cunctisque reipublicae magistratibus convocatis,
 Tiberium caesarem in omium conspectu positum renunciavit im-
 peratorem, oratione in hunc modum habita: viden', ut deus in te
 beneficis isto te habitu et dignitate ornat? deus, non ego, illo te do-
 navit. hunc habitum honora, ut ab illo honorem merearis. matrem
 tuam cole, quae hucusque domina tibi fuit. eius te nunc filium,
 quondam servum extitisse, agnosce. effuso sanguine nusquam laeteris.
 nusquam caedium particeps esto. ne malum malo compensato.

ρῆς αἵμασι. μὴ ἐπικοινωνῆς φόνων, μὴ κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἀπο-
 δώσης. μὴ εἰς ἔχθραν ὁμοιωθῆς ἐμοί· ἐγὼ γὰρ ὡς ἄνθρω-
 πος ἔπαισα. καὶ γὰρ πταιστῆς ἐγενόμην, καὶ ἀπέλαβον κατὰ
 τὰς ἁμαρτίας μου. ἀλλὰ δικάσομαι τοῖς ποιήσασί μοι τοῦτο C
 5 ἐπὶ τοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ. μὴ ἐπάρη σε τοῦτο τὸ σχῆ-
 μα, ὡς καὶ ἐμέ· οὕτω πρόσεχε πᾶσιν, ὡς ἑαυτῷ. γινῶθι τίς
 ἦς καὶ τίς νῦν εἶ. μὴ ὑπερηφανήσης, καὶ οὐχ ἁμαρτάνεις.
 οἶδας τίς ἦμην, καὶ τίς ἐγενόμην, καὶ τίς εἰμί. ὅλοι οὗτοι
 τέκνα σου εἰσιν καὶ δούλοι. οἶδας ὅτι τῶν σπλάγγων μου
 10 προετίμησά σε. τοίτους οὐς βλέπεις ὅλους τῆς πολιτείας βλέ-
 πεις. πρόσεχε τῷ στρατιώτῃ σου. μὴ στρατιώτας δέξῃ· μὴ
 εἰπωσίν σοι τινες, ὅτι ὁ πρό σου οὕτω διεγένετο. ταῦτα γὰρ
 λέγω μαθῶν ἀφ' ὧν ἔπαθεν. οἱ ἔχοντες οὐσίας, ἀπολαυέτωσαν
 αὐτῶν· τοῖς δὲ μὴ ἔχουσι, δώρησαι. καὶ γενομένης εὐχῆς D
 15 παρὰ τοῦ πατριάρχου, καὶ λεχθέντος παρὰ πάντων τοῦ ἀμῆν,
 ἔπεσαν ὁ καῖσαρ εἰς τοὺς πόδας τοῦ βασιλέως, καὶ ἔφη αὐ-
 τῷ ὁ βασιλεύς· εἰν θέλης, εἰμί· εἰν θέλης, οὐκ εἰμί. ὁ θεὸς
 ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ πάντα ἃ ἐπελαθόμεν
 εἶπεν σοι, αὐτὸς ἐμβαλεῖ αὐτὰ εἰς τὴν καρδίαν σου. ταῦ-

1. αἵματι a. ἐπικοινωνῆς A, ἐπικοινωνήσης vulg. φόνων
 A, φόνῳ a, φόνον e, φόνοις vulg. 3. πταιστὸς A. 4. δι-
 κάσομαι A, δικάζομαι vulg. μοι A, με vulg. 6. πρόσε-
 χε A, πρόσχε vulg. 7. ἁμαρτάνεις A, ἁμαρτάνης vulg. 8.
 τίς A, τί vulg. 11. πρόσεχε A, πρόσχε vulg. 13. μαθῶν
 om. A a. 15. ἐπὶ τοῦ π. a. τοῦ δ. A, τὸ δ. vulg. 19.
 ἐμβαλεῖ A, ἐμβάλῃ a, ἐμβάλλῃ vulg.

in inimicitis suscipiendis me nequaquam imiteris. ego namque, ve-
 lut homo, peccavi: ego quippe peccator existi: et pro delictorum
 merito mercedem accepi. cum eis attamen qui malorum mihi fue-
 runt auctores, ante Christi tribunal iudicandus astabo. ne, prout ego
 quondam, habitu isto superbito. ita reliquorum omnium, velut tui
 ipsius, curam geras. quis fueris prius, quis nunc sis, contemplare. si
 superbia non te extulerit, a culpa immunem te servabis. quis quon-
 dam fuerim, qualis sim natus, qui modo sim, novisti. cuncti isti filii
 tibi sunt et servi. prae visceribus meis te mihi charum extitisse probe
 compertum est. omnes istos vides? reipublicae magistratus sunt.
 militiae curam gere. ne nimium erga milites afficiaris, ne decessorem
 tuum ita affectum obiciant nonnulli. haec dico expertus eorum,
 quae passus sim. fruantur, qui abundant, facultatibus suis: erga
 egentes liberalis esto. oratione vero a patriarcha fusa, cum cuncti,
 amen prolato, comprecati fuissent, ad imperatoris pedes caesar pro-
 cidit: ad quem imperator: superstes vivo, si volueris; si volueris ite-
 rum, pereo. deus, qui caelum et terram condidit, quae supererant a

τα διεξελθῶν ὁ βασιλεὺς ἐπλήρου διαλύων τὸ ἄθροισμα.
 V. 168 τοῦ δὲ συλλόγου διαλυθέντος, ὁ Τιβέριος δῶρα τοῖς ἑπη-
 κόοις δένειμεν, καὶ ὅσα ταῖς βασιλικαῖς ἀναγορεύσειν εἴ-
 θισται.

A.M. 607¹ Ῥωμαίων βασιλέως Τιβερίου ἔτος α΄.

5

P. 211 Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ἰνδικτιῶνι ιβ' ἐβασίλευσε
 Τιβέριος στεφθεὶς ὑπὸ Εὐτυχίου πατριάρχου, ὡς προλέλε-
 κται. ὑπῆρχε δὲ τῷ γένει καὶ αὐτὸς Θραξ. βασιλεύσαντος δὲ
 Βαυτοῦ ἔκραξαν τὰ μέρη ἐπὶ τῆς ἵπποδρομίας· ἴδω, ἴδω τὴν
 ἀγνοῦσταν Ῥωμαίων. ὁ δὲ ἐπεμψε μανδάτον λέγων· ἡ 10
 ἄντικρυς τοῦ δημοσίου λουτροῦ Δαγιστέως, ἣ τις ὀνομάζεται
 ἐκκλησία, ὁμώνυμός ἐστιν ἡ ἀγνοῦστα. καὶ ἔκραξαν τὰ μέ-
 ρη· Ἀναστασία ἀγνοῦστα, τοῦ βίκας. σῶσον, κύριε, οὓς
 ἐκέλευσας βασιλεύειν. ἀκούσασα δὲ Σοφία ἡ τοῦ Ἰουστίνου
 γυνὴ ἐπλήγη τὴν ψυχὴν. ἐβούλετο γὰρ Τιβέριον λαβεῖν, καὶ 15
 μείναι ἀγνοῦστα. οὐ γὰρ ᾔδει ὅτι εἶχε γυναῖκα. τινὲς δὲ
 ἔλεγον, ὅτι καὶ ἐπὶ ζωῆς Ἰουστίνου προσεφιλιώθη αὐτῷ, καὶ
 αὐτῇ ἐπεισε Ἰουστίνον τοῦ ποιῆσαι αὐτὸν καίσαρα. ὁ δὲ
 C Τιβέριος πέμψας ἤγαγεν Ἀναστασίαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἔχου-
 σαν καὶ θυγατέρας δύο ἐξ αὐτοῦ Χαριτὼ καὶ Κωνσταντί- 20

1. διαλύων] δακρύων A, δεικνύων ὁ f. 8. αὐτὸς] αὐτοὺς vulg.
 9. ἵπποδρομίας A. 13. τοῦ βίκας A, τοῦ βῆκας vulg. 13.
 Σοφία A, ἀγνοῦστα vulg. 17. προσεφιλιώθη A, προσεφιλι-
 ῶθη vulg.

me tibi enuncianda, ipse in mentem illa immittat. his dictis, finem fecit imperator, et conventam dimisit. eo soluto, munus in populum sparsit Tiberius, caeteraque omnia in imperatorum inaugurationibus celebranda peregit.

A. C. 57¹ Romanorum imperatoris Tiberii annus primus.

Hoc anno, mense Octobri, indictione duodecima, Tiberius ab Eutychio patriarcha, ut praemisum est, coronatus imperavit: qui etiam genere Thrax fuit. eo iam sceptris potito, celebratis circensibus ludis, exclamaverunt factiones: videam, videam Romanorum augustam. is vero mandatum confestim emisit, et: id nominis, ait, augusta sortita est, quod ecclesia e publici balnei Dagistei regione sita. in has itaque voces erupere partes: Anastasia augusta; tu vincas. serva, domine, quos imperare providisti. iis auditis, augusta Iustini coniux animo afflicta est: Tiberium quippe virum accipere, et augustae dignitatem retinere meditabatur. eum enim uxori iunctum ignorabat. exinde etiam superstite Iustino eam sibi Tiberium devinxisse, et ut crearet caesarem suasisse, nonnulli affirmant. tum vero Tiberius coniugem Anastasiam, ex qua filias duas Charitonem et Constantinam susceperat,

ναν. καὶ ἔσπευεν αὐτὴν ἀγούσταν, καὶ ἔρριψεν ὑπατείαν πολλήν.

Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Εὐλόγιου ἔτος α΄.

A.M. 6072

Τούτῳ τῷ ἔτει ἔκτισεν ὁ βασιλεὺς Τιβέριος τὸ παλάτιον 5 ἐν τῷ Ἰουλιανοῦ λιμένι, καὶ ἐπωνόμασεν αὐτὸ ἐπ' ὀνόματι Σοφίας τῆς γυναικὸς Ἰουστίνου· καὶ ἀποκατέστησεν αὐτὴν ἐν αὐτῷ, δεδωκὼς αὐτῇ καὶ κουβικουλαρίους εἰς ὑπουργίαν αὐτῆς, κελεύσας τιμᾶσθαι αὐτὴν ὡς μητέρα αὐτοῦ, κτίσας καὶ Δ 10 λουτρὸν καὶ πᾶσαν θεραπείαν αὐτῆς. ἀπέστειλε δὲ πρέσβεις πρὸς τὸν βασιλέα Περσῶν κατὰ τὸ ἔθος, μνησίων τὴν ἀναγόμεναι αὐτοῦ· καὶ οὐ προσήκατο τὴν εἰρήνην ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς. τότε Τιβέριος μεγάλας δυνάμεις συνήθροισεν, καὶ διασπείρας τοὺς βασιλικούς θησαυρούς, πολλὰ στρατόπεδα 15 ἐποίησεν, χειροτονήσας Ἰουστινιανόν τινα στρατηγὸν ἀνατολῆς, ὃς ἀναλαβὼν τὰς δυνάμεις ἐπὶ τὸ Δαρῶς παραγίνεται. στρατοπεδεύουσι δὲ καὶ Πέρσαι πλησίον αὐτῶν στρατηγούμενοι ὑπὸ τοῦ Μεχοσρόου. τῆς δὲ παρατάξεως γενομένης, εἰς λόγους ἤλθον, καὶ σπένδονται πρὸς ἀλλήλους, ἐφ' ᾧ χρόνον τε- P. 212 200 θαι· τὸν δὲ πόλεμον τῆς Ἀρμενίας συστήσασθαι.

4. ὁ βασ. Τιβέριος A, Τιβ. ὁ βασ. vulg. 5. αὐτὸ A a, αὐτὸν vulg. 11. οὐ om. A. 16. αὐτοῦ a. 17. ὑπὸ τοῦ Μεχοσρόου A, ὑπὸ Μεχοσρόου e f, ὑπὸ τὰ μέρη Χοσρόου vulg. γενομένης A f, γεναμένης vulg. 18. ἐφ' ᾧ] ἐφ' ὃ vulg. χρόνον τε καὶ τριετῆ A, χρ. καὶ τριετῆ f. 20. τὴν Ἀρμενίαν A, ἐπὶ τὴν Ἀρμ. a, fort. περὶ τὴν Ἀρμενίαν.

addœi iussit, eamque cōronavit augustam, et amplum consulare munus in populum sparsit.

Alexandriae episcopi Eulogii annus primus.

A.C. 572

Hoc anno imperator Tiberius palatium, cui Sophiae nomen de Iustini coniugis fecit nomine, in Iuliani portu extruxit: et assignatis ad eius famulatum cubiculariis, et ut eius mater coleretur emissio edicto, nec non balneo aedificato, reliquaque familia ad eius obsequium necessaria instructa, habitandum dedit. porro legatos ad Persarum regem, qui eum de sua inauguratione monerent, de more misit: ille vero pacem habere non admisit. Tiberius copiis undequaque coactis, et publici aerarii divitiis in milites distributis, plures exercitus composuit: et Iustinianum quendam orientis ducem creavit: qui ductis secum copiis ad Daras suscepit expeditionem. Persae pariter sub Mechosroe duce militantes quam proxime Romanis castra metantur. dispositis ad pugnam exercitibus, colloquium ineunt, et ad invicem percusso foedere paciscuntur, Romanos et Persas uno consensu quadriennii spatio cladem orienti (non) illaturos, bellum vero propter Armeniam gestum composituros.

Theophanes.

25

A.M. 6073 *Τούτω τῷ ἔτει ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς ἀναλαβὼν τὰς*
 V. 169 *ἑαυτοῦ δυνάμεις ἐπὶ τὴν Ἀρμενίαν χωρεῖ. ἀκηκῶς δὲ ὁ*
τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸς τὸν τῶν Περσῶν βασιλέα μέλλειν
τὸν πόλεμον αὐτουργεῖν, ἔκλυτος γέγονεν· δέος γὰρ εἰσηλθεν
 B *εἰς τὸν λαὸν τῶν Ῥωμαίων. διὰ τοῦτο λόγοις Ἰουστινιανὸς* 5
πρὸς τὰς δυνάμεις χρησάμενος, ἀπέκρουσεν τῆς δειλίας τὸ
μάχιμον. πολέμου δὲ κροτηθέντος, καὶ τῆς τοξείας τῶν Περ-
σῶν πολλῆς γεγωνίας, ὡς καὶ τὰς ἡλιακὰς ἀποκρούπτειν ἀκτι-
νας, Ῥωμαῖοι ταῖς ἀσπίσι τὰς ἐκ τῶν τοξῶν βολὰς ἀπορρι-
ψάμενοι, τῆς κατὰ σύστασιν μάχης ἀπῆρχοντο· βαθείας δὲ 10
καθεστῶσης τῆς τῶν Ῥωμαίων ἐκτάξεως, φέρειν οὐκ εἶχον οἱ
Πέρσαι· καὶ τρέπεται ἡ τῶν Βαβυλωνίων πληθὺς, καὶ ἀναι-
ροῦνται πλήθῃ πολλά. παραλαμβάνουσι δὲ καὶ τὸ τῶν Περ-
 C *σῶν τοῦλδον καὶ τὸ βασιλικὸν σκηνοπήγιον, καὶ πᾶσαν τὴν*
Ἐὐποσειαν ἐπίδοξον οὖσαν. κρατοῦσι δὲ καὶ τῶν ἐλεφάντων 15
 D *οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ πρὸς Τιβέριον πέμπουσι τὰ ἐπίσημα ἐκείνα*
καὶ βασιλικά λαίφυρα. νομοθετεῖ τοίνυν ὁ τῶν Περσῶν βα-
σιλεὺς τὴν αἰσχύνην μὴ φέρων, μηκέτι βασιλεία τῶν Περσῶν
εἰς πόλεμον ἄξερχεσθαι. ὁ δὲ Ῥωμαϊκὸς στρατὸς ἐπιτίθεται
 E *ταῖς Περσικαῖς συμφοραῖς, καὶ πρὸς τὰ ἐνδότερα τῆς Περ-* 20

2. ἀκηκ. δὲ ὁ A, ἀκηκ. ὁ vulg. 11. ἐπάξως A b, φαίλαγγοσ
 vulg. οἱ add. ex A. 19. ἐπέθεται A. 20. τὰ ἐνδό-
 ταια A.

A. C. 573 Hoc anno Persarum rex eductis exercitibus in Armeniam profiscitur. Romanorum vero dux audiens Persarum regem ad bellum revocandum propria sponte procedere, animo concidit: ingens enim timor Romanorum animos invasit. quapropter habita ad exercitum allocutione, militiam omnem metu dissolutam Iustinianus animavit, et ad pristinum robur revocavit. conserto igitur praelio, tantaque a Persis emissa sagittarum copia, quae solis radios obscuraret, Romani depulso sagittarum iactu, ad pugnam cominus ineundam processerunt. ad haec Romanorum phalanx conferta cum esset, et per omnes partes ad invicem bene compacta, eam sustinere non valuerunt Persae; ita Babyloniorum copiae vertuntur in fugam, et ex eis numerus prope immensus concidit. ita demum Persarum apparatus sarcinarumque omnium potiores fiunt Romani, ipsamque regum tentorium invadunt, et omnem suppellectilem pretiosam certe et luculentam diripiunt: elephantos denique, quae insigniora et regia plane spolia, bello illo captos Romani ad Tiberium Cpolim transmittunt. ex quo Persarum rex tauti dedecoris impatiens lege sancita cavit, ne Persarum princeps usquam ad bellum in posterum progrediretur. Romanus autem exercitus Persicia calamitatibus ulterius dabat operam,

αἶδος ἐχώρησε, καὶ πολλὴν αἰχμαλωσίαν καὶ ἄλωσιν ἐν Περσιδί πεποίηκεν, φθιάσας καὶ μέσον τῆς Ὑρκανικῆς θαλάσσης. χειμῶνος δὲ γενομένου οὐκ ἐπανέζησαν οἱ Ῥωμαῖοι εἰς τὰ ἴδια, ἀλλ' ἐν Περσιδί παρεχέμασαν. τῷ δ' αὐτῷ ἔτι ἤρξατο D
5 κίττειν Τιβέριος τὸ δημόσιον Βλαχερνῶν λουτρόν, καὶ ἀνε-
νώσεν πολλὰς ἐκκλησίας καὶ ξενῶνας καὶ γηροκομεῖα· καὶ
ἐκέλευσε γράφεσθαι ἑαυτὸν ἐν τοῖς συμβολαίοις Τιβέριος Κων-
σταντῖνος.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Ἰωάννου ἔτος α'. A. M. 6074
P. 213
10 Τούτῳ τῷ ἔτι μηνὶ Ἀπριλίῳ ε', ἰνδικτιῶνι ιε', ἐκελεύ-
τησεν Εὐτύχιος ὁ πατριάρχης, καὶ χειροτονήθη μετὰ ἕξ ἡμέ-
ρας Ἰωάννης διάκονος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ὁ Νηστευτῆς.
ὁ δὲ βασιλεὺς Τιβέριος ἀγοράσας σώματα ἔθνικῶν, κατέστη-
σεν στράτευμα εἰς ὄνομα ἴδιον, ἀμφιάσας καὶ καθοπλίσας
15 αὐτοὺς χιλιάδας πέντε, δεδωκὼς αὐτοῖς στρατηγὸν Μαυρίκιον
τὸν κόμητα τῶν Φυδεράτων καὶ ὑποστράτηγον αὐτοῦ Ναρ-
σῆν· καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς κατὰ Περσῶν. πόλεμον δὲ κρο-
τηθέντος μεγάλον, νικῶσι Ῥωμαῖοι κατὰ κράτος, καὶ ἀφείλαν-
το ἐκ τῶν Περσῶν πόλεις τε καὶ χώρας, ἕς ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ
20 καὶ Ἰουστίνου παρέλαβον. ἀνελθὼν δὲ Μαυρίκιος ἐν Κων- B

5. λουτρόν om. A f. 7. ἑαυτὸν A a f, αὐτὸν vulg. 12.
Νηστευτῆς vulg. 15. πέντεϊ ιε' A. 16. Ἀρσῆν A. 17.
Περσῶν — — κατὰ om. A. 19. πόλεις A a f, πολιτείας vulg.
20. καὶ Ἰουστίνου om. b f.

et ad interiorem Persiam profectus, et ad medium usque Hyrcanicum mare penetrans, captivorum praedaeque multitudinem prope infinitam abegit. neque adventante hieme domos repetierunt Romani: quin immo totum eius spatium per omnem Persiam dispersi egerunt. caeterum eodem anno publicum Blachernarum balneum coepit Tiberius aedificare: plurimas quoque ecclesias domosque recipiendis peregrinis et senibus alendis destinatas reparare: iussit etiam nomen suum inscribi publicis instrumentis Tiberius Constantinus.

Cpoleos episcopi Ioannis annus primus.

A. C. 574

Hoc anno, die sexto Aprilis, indictione decima quinta, Eutychius patriarcha diem ultimum obiit: et post dies sex Ioannes magnae ecclesiae diaconus, qui Ieiunator dictus, consecratus est. porro Tiberius imperator, emptis gentilibus mancipiis, privatam aciem ex eorum milibus quindecim suo de nomine nuncupandam instruxit: privatisque vestium et armorum insignibus distinctis Mauricium foederatorum comitem praeposuit ducem, atque legatum Narsetem adiunxit, et adversus Persas misit. inito certamine victoriam certa virtute partam retulere Romani, easque nrbes et provincias abtulere Persis, quas sub Iustiniano et Iustino ceperant: Mauricius Cpolim reversus sum-

στατινουκόλει ἐδέχθη ὑπὸ τοῦ βασιλέως μετὰ τιμῆς μεγάλης, καὶ ἐθριάμβευσε Τιβέριος τὴν νίκας Μαυρικίου, καὶ προσελάβετο αὐτὸν γαμβρὸν εἰς Κωνσταντίναν τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα. ὁμοίως δὲ καὶ Γερμανῶ τῷ στρατηγῷ ἔξευξε τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Χαριτῶ, ποιήσας ἀμφοτέρους καίσαρας. 5

Τῷ δ' Ἀγούστῳ μηνὶ ιδ', Ἰνδικτιῶν ιε', φαγὼν συκίμνα πρωϊνὰ ἀξιοδέατα νεροθενμένα, φθίσει περιέπεισεν, καὶ μέλλων τεθνάναι προσκαλεσάμενος τὸν πατριάρχην Ἰωάννην V. 170 καὶ τὴν σύγκλητον ἅμα στρατεύμασιν ἐν τῷ τριβουναλίῳ, καὶ Cάχθεις ἐν φορείῳ λαλήσαι μὴ δυνάμενος δι' ἐπαναγνωστικοῦ ἰο τὰ συμφέροντα τοῖς πράγμασι τῶν Ῥωμαίων τῷ λαῷ κατάδηλα πεποίηκεν, καὶ Μαυρίκιον τὸν ἴδιον γαμβρὸν βασιλεῖα ἀνηγόρευσεν. πάντων δὲ εὐφημησάντων τὸν βασιλέως σκοπὸν καὶ Μαυρίκιον τὸν βασιλεῖα, καὶ ὑποστρέψας Τιβέριος ἐν τῇ ἰδίᾳ κλίτῃ τέθνηκεν, βασιλεύσας ἔτη γ', μῆνας ε' καὶ 15 ἡμέρας ἡ'.

A.M. 6075 Ῥωμαίων βασιλέως Μαυρικίου ἔτος α'.

D Τούτῳ τῷ ἔτει ἐβασίλευσεν Μαυρίκιος ἑτῶν ὑπάρχων μγ', καὶ μετ' ὀλίγον τὸν γάμον πεποίηκεν Παύλου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐλθόντος εἰς τὸ Βυζάντιον, καὶ παρενύμφευσεν Μαρί-20

1. ὑπὸ τοῦ βασιλέως A a, ὑπὸ Τιβερίου vulg. 7. πρωϊνὰ A f, πρωῖμα a, πρωῖ vulg. περιέπεισεν a, παρέπεισεν vulg. 10. ἐπαναγνωστικοῦ A, ἐπαγνώστου vulg. 19. τὸν add. ex A.

mis honoribus a Tiberio exceptus est, et de reportatis a Mauricio victoriis Tiberius egit triumphum: et Constantina filia ei iuncta generum sibi ascivit: Germanoque pariter duci alteram filiam, cui nomen Charito, locavit: et utrumque declaravit caesarem.

Eiusdem Augusti mensis die decimo quarto, indictione decima quinta, degustatis matutino ientaculo supra speciem quidem gratis, at supra modum omnem vitiatas moris, Tiberius in tabem incidit. itaque iam leto vicinus, Ioannem patriarcham senatumque omnem una cum exercitibus in tribunalium advocavit, lecticaque vectus, cum per se populum Romanum nequivisset alloqui, lectoris ministerio usus, quae ad rem conducere, declaravit, et Mauricium proprium generum renuntiavit imperatorem, cunctis imperatoris consilium ipsumque Mauricium imperatorem felici voto faustarumque vocum acclamatione prosequentibus: Tiberius proprio lecto intro relatus, expiravit, cum annos tres, menses decem et dies octo imperasset.

A. C. 575 Mauricii Romanorum imperatoris annus primus.

Hoc anno Mauricius annos quadraginta tres natus imperavit: ac paulo post Pauli patris sui, qui sub id tempus Byzantium devenerat, celebravit nuptias; in quibus Marites, qui magnus palatii eunuchus

της ὁ εὐνοῦχος τοῦ παλατίου μέγας ὑπάρχων. τῷ δὲ Ἀπριλίῳ μηνὶ γέγονεν ἐν τῷ φόρῳ ἐμπυρισμός, καὶ ἀνέμων καταγίδες συνεργοῦσαι τῷ πυρὶ, καὶ πολλὰς οἰκίας διώλεσεν. καὶ τῇ ἰ' τοῦ Μαΐου μηνὸς γέγονε σεισμός μέγιστος, καὶ πάντες 5 κατέφυγον εἰς τὰς ἐκκλησίας, καὶ τὸ γενέθλιον ἰππικὸν οὐκ P. 214 ἐπετελέσθη. τῷ δ' αὐτῷ μηνὶ πρῆσβέουσιν οἱ Ἀβάρες πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Μαυρίκιον, οἱ πρὸ ὀλίγου χρόνου τὸ Σέρμιον χειρωσάμενοι, πόλιν τῆς Εὐρώπης ἐπίσημον, ἤξιόν ταῖς ὀγδοήκοντα χιλιάσιν χρυσοῦ, αἷς ἐλάμβανον κατ' ἔτος παρὰ 10 Ῥωμαίων, προστεθῆναι ἄλλας κ'. ὁ δὲ βασιλεὺς εἰρήνης ἐφιέμενος τοῦτο κατεδέξατο. ἤτησε δὲ καὶ ἐλέφαντα ζῶον Ἰνδικὸν ἐκπεμφθῆναι αὐτῷ πρὸς θεάν. καὶ ὁ βασιλεὺς τὸν μείζονα πάντων ἀπέστειλεν πρὸς αὐτόν, καὶ τοῦτον θεασάμενος πάλιν ἐπεμψεν αὐτόν πρὸς τὸν βασιλέα· ὁμοίως καὶ κλίην 15 χρυσῆν ἤτησεν σταλῆναι αὐτῷ. ὁ δὲ βασιλεὺς καὶ ταύτην ἀπέστειλεν. αὐτὸς δὲ καὶ ταύτην ἀπέστρεψεν εὐτελείας αὐτήν. ἤτει δὲ πάλιν ἄλλας κ' χιλιάδας προστεθῆναι ταῖς ρ'. Β τοῦ δὲ βασιλέως μὴ καταδεξαμένον, στρατεύσας ὁ Χαγάνος τὴν Σιγγιδόνα πόλιν κατέστρεψεν, καὶ πολλὰς ἐτέρας πόλεις 20 ἐχειρώσατο τὰς ὑπὸ τὸ Ἰλλυρικὸν τελούσας. παρέλαβε δὲ

3. διώλεσεν A f, διελυσεν vulg. 4. μέγιστος A a, μέγας vulg.
 6. ἀπετελέσθη a. 7. Σέρμιον A, Σερμειον vulg. 10. Ῥωμαίων a, Ῥωμαίους vulg. 13. πάντων A, ἀπάντων vulg.
 16. ἀπέστρεψεν A a f, ἀπέστειλεν vulg. εὐτελείας A, εὐτελήσας vulg.
 17. δὲ πάλιν A, δὲ καὶ πάλιν vulg.

erat, paranymphii munnus praestitit. mense autem Aprilii incendium in foro exortum est, quod ventorum procellis latius propagatum, multas aedes combussit. die decima Maii maximus fuit terrae motus, adeo ut universus populus ad ecclesias confugerit, et natalitium certamen equestre celebratum minime fuerit. eodem mense Abares, qui non multum ante Sirmium nobilem Europae urbem occupaverant, decreta ad Mauricium legatione postulaverunt, ut octoginta millibus annuae distributionis, quae sibi a Romanis pendebatur, alia adhuc auri viginti millia adderentur: quam pecuniarum summam imperator pacis conservandae studio solvere non detrectavit. elephantem etiam, animal ex India adductum, sibi ad spectaculum mitti postulavit eorum princeps: et imperator maximum eorum quos habebat ad eum misit: qui ubi ipsum vidit, statim ad imperatorem remisit. praeterea lectum aureum petiit: quem cum imperator ad eum misisset, ipse donum parvi faciens remisit. alia vero viginti millia centenis illis adici postulavit: quod cum imperator recusaret, Chaganus expeditione suscepta Sigidonem evertit, multasque alias urbes Illyrici praefecturae sub-

καὶ τὴν Ἀγγίαιον. ἤπειλει δὲ καὶ τὰ Μακρὰ τεῖχη καταστρέψαι. ὁ δὲ βασιλεὺς Ἐλπίδιον τὸν πατρίκιον σὺν Κομμεντιώλῳ πρέσβεις πρὸς τὸν Χαγάνον ἐξαπέστειλεν. καὶ ὁ βάρβαρος ἐπὶ ταῖς τῶν πάκτων συνθήκαις εἰρήνην ἄγειν καθωμολόγησεν. ἐν δὲ τῇ ἀνατολῇ Ἰωάννην τὸν Μουστακωνα στρατηγὸν Ἀρμενίας πεποίηκεν· ὃς ἐληλυθὼς ἐν τῷ Νυμφίῳ ποταμῷ, ἐνθα τῷ Τίγριδι διαμίνυται, συμβάλλει πόλεμον μετὰ
 C Καρδαρίγα (Καρδαρίγας δὲ οὐκ ἔστι κύριον ὄνομα, ἀλλ' ἀξία
 μεγάλη παρὰ Πέρσαις τοῦ τῶν Περσῶν στρατηγοῦ) καὶ κρα-
 τοῦσι τῶν βαρβάρων οἱ Ῥωμαῖοι. Κροῦς δὲ ὁ ὑποστράτη- 10
 γος φθόνῳ ζηλοτυπήσας τρέπεται. τοῦτον ἰδόντες καὶ οἱ λοι-
 ποὶ τῶν Ῥωμαίων ἐτρέπησαν, καὶ μόλις ἐπὶ τὸν χάρακα δια-
 σῴζονται. δευτέρως δὲ συμβολῆς γενομένης ἤττωνται Ῥω-
 μαῖοι, καὶ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν διεφθάρησαν.

A.M. 6076 Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Δεκεμβρίῳ κ', ἰνδικτιῶν β', ἕπα- 15
 V. 171 τος ὁ βασιλεὺς ἀναγορεύεται, καὶ πολλοὺς θησαυροὺς τῇ πό-
 D λει ἐδώρησατο. προβάλλεται δὲ Φιλιππικὸν στρατηγὸν τῆς
 ἐφῶς, ποιήσας αὐτὸν γαμβρὸν εἰς Γορδίαν τὴν ἰδίαν ἀδελ-
 φήν. ὁ δὲ Φιλιππικὸς καταλαβὼν τὰ Περσικὰ μέρη, ἐπλη-

2. τὸν add. ex A. 4. πράκτων b f. 6. Ἀρμ. πεποίηκεν A
 b, Ἀρμ. ὁ βασιλεὺς πεπ. vulg. 7. ἀναμίνυται a, μίνυται A.
 8. Καρδαρίγα A a, Καρδαρήγα vulg. Καρδαρίγας δὲ om.
 A, δ οὐκ ἔστι a. μεγίστη f, 11. καὶ οἱ λ. A, οἱ λοιποὶ
 vulg. 12. ἐτρέπησαν A a, τρέπονται vulg. 17. Φιλιππι-
 κὸν A a b, Φίλιππον vulg. 19. ἐπλησίασεν A, ἐπλησίαζεν vulg.

ditas expugnavit, cepitque Anchialum. quin etiam Longum murum evertere minatus est. quamobrem imperator Elpidium patricium cum Commentiolo legatos ad Chaganum destinavit: tum barbarus pacem ex pactorum conditionibus se servaturum pollicetur. caeterum imperator Ioannem Mustaconem in oriente Armeniae ducem constituit: qui cum ad amnem Nymphium, qua in Tigrim confluit, devenisset, commissa pugna cum Cardariga (Cardarigas proprium nomen minime est, sed maxima apud Persas, summi nimirum ducis, dignitas habetur) Romani barbarorum superiores remansissent: nisi Crus legatus ducis gloriae invidens data opera terga vertisset: quem cum fugientem caeteri Romani vidissent ipsi etiam se in fugam dederunt, vixque in castra se receperunt incolumes. initaque denuo pugna, Romani victi sunt, pluresque trucidati.

A. C. 576 Hoc anno, mensis Decembris die vigesimo, indictione secunda, imperator consul designatus, magnorum thesaurorum munera urbi largitus est. Philippicum autem, Gordia sorore in matrimonium ei locata, generum sibi ascitum orientis ducem creavit. Philippicus in

είασεν τῇ Νισίβει· καὶ ἀθρόως εἰς τὴν Περσίδα ἐμβαλὼν, πολλὴν αἰχμαλωσίαν ἀνέλαβεν. τοῦτο δὲ μαθὼν Καρδαρίγας ὁ τῶν Περσῶν στρατηγὸς ἔγκρυμμα ποιήσας, ἠβουλήθη λοχῆσαι τὰ τῶν Ῥωμαίων στρατόπεδα. ὁ δὲ Φιλιππικὸς τὴν 5 αἰχμαλωσίαν διασώσας, διὰ τῶν ὄρων εἰς τὴν τῶν Μήδων χώραν κατέλαβεν, καὶ πολλὰ χωρία διέφθειρεν τῆς Μηδικῆς, P. 215 καὶ ὑπέστρεψεν ἐπὶ τὰ Ῥωμαϊκὰ. ὁ δὲ Χαγάνος τὴν εἰρήνην διαλύσαι δόλῳ ἔσπευδεν. τὰ γὰρ Σκλαβίνων ἔθνη κατὰ τῆς Θράκης ἐξώπλισεν ἃ τινὰ παραγένοντο μέχρι τῶν Μακρῶν 10 τειχῶν πολλὴν ἄλωσιν ποιούμενα. ὁ δὲ βασιλεὺς τὰ τοῦ παλατίου στρατεύματα ἐξαγαγὼν τῆς πόλεως καὶ τοὺς δήμους, φυλάττειν τὰ Μακρὰ τείχη ἐκέλευσεν. καὶ Κομμαεντίολον στρατηγὸν χειροτονήσας καὶ ἐξοπλίσας, κατὰ βαρβάρων ἀπέστειλεν. ὁ δὲ ἀδοκῆτως τοῖς βαρβάροις περιπεσὼν, πολλὰ πλήθη 15 ἀνείλεν καὶ τούτους ἀπήλασεν. παραγενόμενος δὲ ἐν Ἀδριανουπόλει περιέτυχεν Ἀνδραγίστῳ πλήθῃ Σκλαβίνων μετὰ αἰχμαλωσίας ἐπιφερομένῳ· καὶ τούτῳ ἐπιπεσὼν τὴν τε αἰ-Β χμιαλωσίαν διέσωσεν, καὶ νίκην μεγάλην περιεβάλετο.

Τούτῳ τῷ ἔτει Φιλιππικὸς ἀναλαβὼν τὰ στρατεύματα A.M. 6077

3. ἔγκρυμμα A a, ἔγκρυμα vulg. 6. κατέλαβεν A, κατέβαλεν f, παρέβαλεν vulg. Μηδικῆς A a f, Μηδικῆς b, Μηδικῆς vulg.
 7. ἐπὶ τὰ A, εἰς τὰ vulg. 8. Σκλαβίνων a. 11. στρατεύματα A, στρατόπεδα vulg. 14. ἐπιπεσὼν a. 16. περιέπεσεν a. Ἀνδραγίστῳ f. 17. ἐπιφερόμενον A f. 18. περιεβάλετο A, περιεβάλλετο vulg.

Persicas partes profectus, cum proxime Nisibim pervenisset, facta repente in Persas irruptione, captivorum ingentem numerum abegit. qua de re certior factus Cardarigas Persarum dux, locatis insidiis, Romanorum castra dolis adoriri tentavit: at Philippicus praedam tuto abducens, per montes in Medorum ditionem ingressus, pluribus locis passim devastatis, in Romanorum fines reversus est. interea Chaganus pacem perfidia solvere studebat. Sclavinorum siquidem gentem ad Thraciam invadendam armis instruxit: quae quidem vel usque ad Murum longum progressae magnam stragem captivitatēque subditis inducere. imperator igitur praetorianos milites, populique factiones urbe eductas Longum murum iussit propugnare. Commentiolum vero ducem creavit, et cum armata manu contra barbaros summisit: qui ipsos ex improvise adortus, magna multitudine caesa, eos demum abegit. cum Adrianopolim pervenisset, in Andragastum incidit, qui magnam Sclavinorum aciem cum ingenti praeda ducebat; eumque adortus praedam recepit, insigni potitus victoria.

Hoc anno Philippicus accepto exercitu in Persiam profectus est, A. C. 577

ἐπὶ τὴν Περσικὴν χώραν ἐξώρμησεν. καὶ καταλαβὼν τὴν Ἀρζανὴν μεγάλῃς αἰχμαλωσίας ἐκράτησεν, καὶ δειλίαν τοῖς Περσικοῖς ἐμποιεῖ στρατεύμασι· νόσφ δὲ περιπεσὼν Φιλιππικὸς ἐπὶ τὴν Μαρτυρόπολιν παραγίνεται, χειροτονήσας τὸν ἀνεψιὸν κυθηγεῖσθαι τοῦ λαοῦ, καὶ Στέφανον ταγματάρχην ⁵ C προστησάμενος. ὁ δὲ Καρδαρίγας καταλαβὼν τὴν Μαρτυρόπολιν, ταύτης τὰ προάστεια ἐμπρήσας πάντα ὑπέστρεψεν. ὁ δὲ Φιλιππικὸς ἐν Κωνσταντινουπόλει νοσῶν παραγέγνε, καὶ τὰ στρατεύματα ὑπέστρεψαν ἀβλαβῶς εἰς τὰ ἴδια.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐτέχθη τῷ βασιλεὶ υἱός, καὶ ἐπωνόμα- ¹⁰ σεν αὐτὸν Θεοδοσίον.

A. M. 6078 Τούτῳ τῷ ἔτει Φιλιππικὸς ἐξεληλυθὼς τῆς βασιλίδος πό-
λεως στρατοπεδεύεται ἐπὶ τὴν Ἀμιδαν πόλιν, καὶ ἀθροίσας
τὸ ὀπλιτικὸν ἤρωτα, εἰ προθυμῶς ἔχουσι πρὸς τὸν πόλεμον
D χωρῆσαι. τῶν δὲ Ῥωμαίων ὄρκους πεισάντων αὐτὸν μετὰ ¹⁵
προθυμίας πολεμεῖν παραγίνεται ἐπὶ τὸ Ἀρζαβον. ὁ δὲ Καρ-
δαρίγας τοῦτο μαθὼν, γέλωτι τὴν ἀκοὴν ἀπέπεμπετο, ἐνύπνιον
εἶναι δοκῶν τὸ λεγόμενον. καλέσας δὲ τοὺς μύγους ἠρώτα,
τίς ἔσται τῆς νίκης κύριος. οἱ δὲ τῶν δαιμόνων θραυπεταιῖ

4. τὸν Ἀνεψιὸν ἐξηγεῖσθαι f. 5. τοῦ λαοῦ A, τῶν λαῶν vulg.
7. πάντα om. f. 9. ὑπέστρεψαν A, ὑπέστρεψεν vulg. 13.
Ἀμιδα A. 14. ἔχουσι A 2, ἔχουσι vulg. 16. Ἀρζαβον A,
Ἀρζαβον 2, Anazarbum Anastas. 18. τὸ γενόμενον A. 19.
ἔσται A, ἔστι vulg.

captaque Arsane maxima potitur praeda, timoremque magnum Persarum exercitibus incussit. at morbo implicitus Martyropolim se contulit, ubi nepotem, qui turmis praeesset, in suum locum suffecit, Stephanum autem cohortium principem instituit. porro Cardarigas Martyropolim adortus, suburbanis eius locis igne devastatis, discessit. Philippicus afflicta valetudine Cpolim remeavit, et exercitum omnem in proprias domos incolumem redire permisit.

Eodem anno imperatori natus est filius, quem Theodosium appellavit.

A. C. 578 Hoc anno Philippicus urbium regina egressus, in Amidam civitatem expeditionem suscipit. porro milites iam armis instructos ad colloquendum convocans, num ad consereudas manus animo se paratos experirentur, interrogare. Romani interpositis etiam iuramentis suam ad pugnandum aviditatem testari: atque ita ipse Anazarbum venit. eo cognito Cardarigas risu famam huiusmodi suis excussit auribus, et somniantis deliria, quae nunciabantur, arbitratus est. congregatis autem magis, quis victoria superior evaderet, sciscitabatur. cultores daemionum Persas victoriam a diis consequuturos affirmare. quare

Πέρσας ἔφασκον ὑπὸ τῶν Θεῶν τὴν νίκην ἀπενέγκασθαι. σκιρτῶσι τοίνυν ἐπὶ τούτοις οἱ Πέρσαι ταῖς τῶν μάγων ὑπο- V. 172
σχέσεσιν εὐφραινόμενοι· καὶ δημιουργοῦσιν εὐθὺς ξυλοπέδας ἐκ ξύλου καὶ σιδήρου, ὅπως τοῖς Ῥωμαίοις ὑποβάλωσιν. ὁ 5
δὲ στρατηγὸς παρηγγύα τοῖς Ῥωμαίοις τοὺς γεωργικοὺς μὴ P. 216
λυμαίνεσθαι πόρους, ὅπως μὴ ἡ μισοπύνηρος δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς βαρβάρους μετοικήσῃ τὴν νίκην. τῇ οὖν ἐπι-
ούσῃ ἀποστέλλει ὁ στρατηγὸς δύο φυλάρχους τῶν Σαρακη-
κῶν, καὶ ζωγραοῦσι Πέρσας ζῶντας, δι' ὧν ἔγνωσαν τῶν ἐναν-
10 τίων τὰ κινήματα· οἱ ἔφασαν τῇ κυριακῇ ἡμέρᾳ βούλεσθαι
τοὺς βαρβάρους ἐπιθέσθαι τοῖς Ῥωμαίοις. ὁ δὲ Φιλιππικὸς
τοὺς Ῥωμαίους ἐξ ἑωθινῶν συντάξας τρισὶ φάλαγξιν ἀπήντα
πρὸς πόλεμον. αὐτὸς δὲ ἀναλαβὼν τὴν Θεανδρικὴν μορφήν,
ἦν ἀχειροποιήτων οἱ Ῥωμαῖοι δοξάζουσι, διατρέχων τὰς τῶ- B
15 ξεις τῶ ὀπλιτικῷ μετεδίδου τῆς Θεῆας δυνάμεως. καὶ στὰς
ὀπίσω τῆς παρατάξεως τοῦτο κατέχων τὸ ὄπλον, δάκρυσι πολ-
λοῖς τὸν Θεὸν εὐμενίζετο, ὅστις τὰς οὐρανίους τάξεις συμ-
μαχοῦσας προσελάβετο. τοῦ δὲ πολέμου κροτηθέντος, Βιτα-
λιανὸς ὁ ταξίαρχος πάντων θρασύτερον κινήσει, τὴν φάλαγγα

2. τούτοις A a, τούτῳ vulg. 3. ξυλοπέδας A, ξυλόποδας vulg.
4. τοῖς Ῥωμαίοις A, τοὺς Ῥωμαίους vulg. ὑποβάλωσι A a,
ὑποβάλλωσι vulg. 5. παρηγγύα A, παρεγγύα a, παρεγγυᾶτο
vulg. 6. λυμῖνασθαι a. μὴ add. ex A. 11. ὁ δὲ Φιλ.
τ. Ῥωμ. ἐξ ἑωθ. om. A. 15. ἐπιδίδου b f. 16. παρατά-
ξεως A, συντάξεως vulg. 17. ὅστις — — προσελάβετο
om. A. ταξιαρχίας a. συμμάχους b f.

magorum pollicitationibus elati Persae in laetitiam et tripudia dif-
fundi, et Romanis in captivitate abducendis e ligno ferroque com-
pactos compedes cuncti pararent edixere. ex adverso agricolarum la-
bores ne devastarent, dux Romanis commendare, ne dei iustitia, quod
per nefas committitur, aversata, ad barbaros traduceret victoriam. so-
quenti luce Saracenicarum tribuum principes duos a se dux ablegat,
qui comprehensis Persarum nonnullis vivis, adversariorum motus omnes
et consilium perdiscunt: dominico quippe Persas in Romanos impe-
tuo facturos, nunciabant. Philippicus itaque summo mane composi-
to exercitu, eoque in tria agmina distributo in pugnam processit. ipse
vero Christi dei et hominis imaginem (manibus hominum haud con-
ditam opinantur Romani) brachiis complexus, singulos armatorum or-
dines praetercurrebat, et divinum animo cuiusque robur inspirabat
et impertiebatur. eo propugnaculo manibus gestato, extremam tenens
acies largo lacrimarum imbre divinum numen demulcens, caelestium
acies in subsidium demissas excipiebat. inito demum certamine Vi-

τῶν Περσῶν δέσποασεν, καὶ τὸ τοῦλδον παρέλαβεν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι περὶ τὰ σκῦλα ἤρξαντο ἀσχολεῖσθαι· οὗς Θεοσάμενος ὁ Φιλιππικός, φοβηθεὶς μὴ εἰς τὰ λάφυρα καὶ οἱ-λοιποὶ τραπέντες τῆς παρατάξεως ἐπιλάθωνται, καὶ στραφέντες οἱ βάρβαροι ἀπολέσωσιν αὐτούς, Θεοδώρῳ τῷ Ἰλιβινῷ τὴν ἑαυτοῦ 5 περικεφαλαίαν περιτιθεὶς, διαπέσειτελεν τῷ Ξίφει πλήσσειν τοὺς ἐνασχολουμένους εἰς τὰ λάφυρα. ἔν ιδόντες, καὶ νομίζοντες Φιλιππικὸν εἶναι, καταλιπόντες τὰ σκῦλα, ἐπὶ τὸν πόλεμον ἐχώρησαν. τοῦ δὲ πολέμου κροτηθέντος ἐπὶ ὄρας πολλάς, φωνὴ γίνεται παρὰ τοῦ στρατηγοῦ τοὺς ἵππους τῶν Περσῶν πλήττειν 10 τοὺς δόρασιν. τούτου δὲ γενομένου, ἐτράπη τὸ Περσικὸν στρατεύμα, καὶ νίκην μεγάλην οἱ Ῥωμαῖοι ἀνεδήσαντο, καὶ πολλοὺς ἀνήλωσαν, καὶ τούτους ἐσκύλευσαν. τῇ δὲ ὑστεραίᾳ ἀναλαβὼν τὰς ἑαυτοῦ δυνάμεις ὁ Καρδαρίγας, πάλιν εἰς πόλεμον ὀπλιζέται. καὶ δευτέρου πολέμου κροτηθέντος, νικῶσι πάλιν 15 Δ' Ῥωμαῖοι, καὶ ἀναιροῦνται Πέρσαι πολλοί. χειροῦνται Πέρσαι ζῶντες διαχιλίοι, καὶ εἰς Βυζάντιον πέμπονται. προσέφυγεν Καρδαρίγας εἰς τὸ Δαράς· οἱ δὲ Πέρσαι μεθ' ἔβρων τοῦτον ἀπεπέμψαντο. ὁ δὲ Φιλιππικός Ἡράκλειον τὸν Ἡρακλείου τοῦ αὐτοκράτορος πατέρα, ὑποστράτηγον ὄντα, ἐπὶ 20

5. τὴν ἑαυτοῦ περικεφ. A, τὴν αὐτοῦ κεφαλαίαν vulg. 11.
δώρασιν vulg. 18. Καρδαρίγων vulg.

talianus tribunus prae caeteris maiore in Persas impetu motus densissimam eorum phalangem dirupit, et omnem bellicum eorum apparatus obtinuit. inde Romani ad diripienda spolia conversi. quibus conspectis veritus Philippicus, ne reliquus exercitus ad occupandam praedam desertis ordinibus concurreret, et resumptis viribus facieque retro versa eos barbari opprimerent; Theodoro Ilibino galeam sibi detractam imponens, eum ut cunctos, qui ad spolia tam avide convollassent, gladio deterreret misit. milites eo conspecto, Philippicum esse rati, spoliis relictis, ad pugnam renovandam regressi sunt. protracto vero per multas horas praelio, mandatum a duce edictum, Persarum equos hastis confodi. quod ubi praestitum, fusus omnis Persarum exercitus, Romani victoria redimiti, plurimos hostium gladiis consumpserunt, et eorum sibi tulerunt spolia. postera luce Cardarigas collectis copiis ad bellum instaurandum accingitur, et secundo certamine redintegrato, hostes iterum superant Romani et Persarum quam plurimi in acie trucidantur. ex iis bis mille vivi capti, qui Byzantium missi. Cardarigas Daras se recipit, quem Persae contumeliis exceptum a se depellunt. porro Philippicus Heraclium, Heraclii, qui postmodum imperavit, patrem, exercitus legatum, ad exploranda bar-

κατασκοπῇ τῶν βαρβάρων ἐξέπεμψεν, καὶ αὐτὸς τοὺς ἐν τῇ
 πολέμῳ τραυματίας γενομένους πρὸς τὰς πόλεις ἰατρούεσθαι
 παρέπεμψεν. ἀναλαβὼν δὲ τὸ στρατεύμα εἰς τὴν Βαβυλω-
 νίαν ἐκβάλλει, καὶ τὸ Χλωμαρὸν φρούριον παρακαθίσταται.
 5 ὁ δὲ Καρδαρίγας στρατολογεῖ ἰδιώτας μετὰ ὑποζυγίων, καὶ P. 17
 ὀχλογωγῆσας στρατοπεδεύειν ἐκόμπαζε καὶ δι' ὄχρωσιν τύπων
 ἐν ἀσέληνῃ νυκτὶ ἐπὶ τὰ νῶτα γίνεται τῶν Ῥωμαίων μηδα-
 μῶς θαρρῶν χεῖρας αὐτοῖς ἐμβαλεῖν. φόβῳ δὲ ἀκαίρῳ ἐπι-
 πεσὼν ὁ Φιλιππικός, καταλιπὼν τὸ φρούριον, φυγῇ ἀλόγως
 10 ἐχρήσατο. καὶ τοῦτο γνόντες οἱ Ῥωμαῖοι εἰς φυγὴν ἐτρέ-
 ποντο, διὰ τόπων δνοσεθοδεύτων μεγάλοις κινδύνους περιπε-
 σόντες. ἦν γὰρ καὶ ἀσέληνος ἡ νύξ. ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος
 τῆς συμφορᾶς ἀπηλλάττατο. καταλαβόντες δὲ τὸν στρατηγὸν
 ὕβρεις αἰσχίστους ταῦτον ἐβλασφήμονν. οἱ δὲ Πέρσαι ἐπὶ V. 13
 15 πλάστον νομίσαντες τὴν φυγὴν Ῥωμαίων, διεῶσαι οὐκ ἐτόλ-
 μησαν. Ἡράκλειος δὲ διαπεράσας τὸν Τίγριν, ὅσα τῆς Μη-
 δικῆς χώρας ἦσαν ἐπίσημα χωριά, παρεδίδου πυρὶ, καὶ οὕτω
 πρὸς Φιλιππικὸν ἀνέκαμψεν μετὰ σκύλων πολλῶν.
 Τοῦτῃ τῇ ἔτει ὁ τῶν Ἀβάρων Χαγάνος τὰς σπονδὰς A.M. 6079

1. τῶν add. ex A. 7. τῶν Ῥωμαίων add. ex A. 8. φό-
 βῳ δὲ ἀκαίρῳ ἐπιπεσὼν ὁ Φιλιππικός a, φόβος δὲ ἀκαιρος ἐπι-
 πεσὼν τῇ Φιλιππικῇ vulg. 15. τὴν φυγὴν] φυγεῖν A. Ῥω-
 μαίων om. A a f. * abhinc Romae episcoporum desinunt no-
 tationes usque ad a. M. 6217. 19. Ἀράβων A, βαρβάρων f.

barorum consilia misit: milites vero, qui in praelio vulnerati fuerant,
 per urbes dimisit, ut corpora curarent. eductis deinde copiis Baby-
 lonem versus pergit, Chlomarum castrum obsidet. Cardarigas autem
 collecta rusticorum armis insuetorum manu ipsis cum subiugalibus,
 tumultuarioque exercitu coacto, quasi reparatis castris iactantiam prae
 se ferre, et per loca munita et incubiam noctem eo pervenit, ut a
 tergo Romanis esset; cum alioqui manus cum ipsis conserere non aude-
 ret. at Philippicus intempestivo terrore turbatus, relicta castris obsi-
 dione, in foedam et dementem se fugam coniecit: qua comperta, reli-
 quibus etiam exercitus per impervia loca magnis undique circumse-
 ptus periculis, fugiens, ducem suum sectatus est. incubabat terris nox
 illunis et obscura, eaque peracta et sole illucescente reformidata ca-
 lamitate se liberatos experiuntur: ducemque tandem assequuti atroci-
 oribus conviciis eum laceraverunt. caeterum simulatam Romanorum
 fugam Persae rati, eos insequi minime ausi sunt. Heraclius autem
 trajecto Tigri oppida quaeque Mediae passim posita incendiis deva-
 stabat, atque ita cum amplis spoliis ad Philippicum reversus est.

Hoc anno Abarum Chaganus ruptis foederibus Mysiam et Scy- A. C. 579

C διαλύσας, τὴν τε Μυσίαν καὶ Σκυθίαν κατεπολέμει δεινῶς,
 καταστρέψας τὴν τε Ρατιάρναν καὶ Κωνωνίαν καὶ Ἀκὺς καὶ
 Δορόστολον καὶ Ζαρπάδα καὶ Μαρκιανούπολιν. ὁ δὲ Κομεν-
 τίολος ἐπὶ τὴν Ἀγχίαλον ἦλθεν, καὶ διελὼν τὸ στρατεύμα,
 τοὺς ἀδοκίμους ἐκ τῶν ἀριστέων διέκρινεν· καὶ τὴν μὲν 5
 ἄχρηστον δύναμιν μί χιλιάδας φυλάττειν τὸν χάρακα κελεύει-
 τοὺς δὲ ἐπιλέκτους ἑξακισχιλίους ὄντας παραλαβὼν, δύο χι-
 λιάδας παρέδωκεν τῷ Κάστω, καὶ δύο τῷ Μαρτίνῳ, καὶ τὰς
 δύο αὐτὸς ἀναλαβὼν, κατὰ τῶν βαρβάρων χωρεῖ. ὁ δὲ Κά-
 D στος ἔλθων ἐπὶ τὰ Ζαρπάδα καὶ τὸν Αἴμον, καὶ εὐρὼν τοὺς 10
 βαρβάρους ἡμελημένους, πολλοὺς διέφθειρεν. αἰχμαλωσίας δὲ
 κρατήσας πολλῆς, δορυφόρῳ διασωῶζειν ἐδίδου. Μαρτίνος δὲ
 εἰς τὰ περὶ Τομέαν τὴν πόλιν γενόμενος τῷ Χαγάνῳ ἀπροσδο-
 κήτως περιπεσὼν, πολλοὺς τῆς αὐτοῦ δυνάμεως ἀνείλεν, ὥστε
 αὐτὸν φυγῇ τὴν σωτηρίαν πραγματεύσασθαι. ὁ δὲ Μαρτίνος 15
 ἐπίδοξον νίκην ἀράμενος, πρὸς τὸν στρατηγὸν ἐπανήρχετο,
 ἔνθα ἐπηγγεῖλατο ἀναμένειν αὐτούς. ὁ δὲ Κομεντίολος δει-
 λία κατασχεθεὶς, εἰς Μαρκιανούπολιν ὑπέστρεψεν. οἱ δὲ μὴ
 εὐρόντες αὐτὸν ἐπεσύναξαν τὰ ἴδια στρατεύματα καὶ ἐπὶ τοὺς
 στενωποὺς τοῦ Αἴμου στρατοπεδεύονται. ἰδὼν δὲ ὁ Μαρτί- 20

2. τὴν Τερατιάρναν A a. Κωνωνίαν A, Βονονίαν a. 3.
 Ζαρπάδα b f, Ζαδάρπα a, Ζάνδαπα vulg. v. infra. 5. ἀρ-
 σιερῶν A. 10. Ζαρπάδα A, Τζαπάρδα vulg. καὶ τὸν
 Αἴμον om. A b. 13. Τομέαν A a f, Τομαίαν vulg. 15.
 πραγματεύσασθαι A, πραγματεύεσθαι vulg. 19. τοὺς νεοποὺς
 τοῦ ἔμου A, τοὺς νεοποστοῦ ἔμου a, τοὺς νεοποστοῦ τοῦ ἔμου f.

thiam acri bello vexabat: urbes vero Ratiarnam, Cononiam, Acys, Do-
 rostolum, Zandapa et Marcianopolim evertit. Commentiolus autem
 Anchialum profectus, milites roboris ac virtutis expertes a fortioribus
 segregavit: et inutiles quidem copias ad quadraginta hominum millia
 castra iussit defendere: delectos vero ad sex millium summam secum
 abducens, bis mille quidem Casto, totidem Martino tradidit: residua
 duo millia ipse assumpsit, et adversus barbaros perrexit. Castus Tza-
 parda et Aemum adveniens, cum barbaros otiantes et sine custodiis
 incautos comperisset, multos interfecit: reductos autem captivos et
 praedam abactam satellitibus commisit custodiendam. Martinus autem
 ad loca Tomeae urbi contermina accedens, et praeter expectationem in
 Chaganum impetu facto, plurimis eius copiis penitus deletis, eum
 salutem fuga mercari coegit. Martinus autem parta insigni victoria,
 ad ducem, ubi se eos praestolaturum dixerat, reversus est. at Com-
 mentiolus metu impulsus, Marcianopolim se recepit. eo non invento,
 iunctis exercitibus ad Aemi fauces castra moverunt illi. Martinus

νος τὸν Χαγάνον διαπερῶντα ποταμόν, πρὸς τὸν στρατηγὸν ἐπανήλθεν. ὁ δὲ Κάστος τὸν ποταμόν διαπεράσας, καὶ πλη- P. 218
 σιάσας τοὺς προτρέχοντας τῶν Ἀβάρων τῆς μάχης κρατεῖ, καὶ οὐδέ τινος δεόμενος ὑποθήκης, οὐκ ἀνέστρεψεν ἐπὶ τὸν στρα-
 5 τηγόν. τῇ δὲ ἐπιούσῃ κρατήσας τὰς διαβύσεις ὁ Χαγάνος, ἀπέκλεισεν αὐτόν. περισχίζεται τοίνυν ὁ λαός, καὶ ἕκαστος ὡς εἶχεν δυνάμειος, διὰ τοῦ ἄλλους ἔφυγον. Θηρεύονται τίνων
 10 νων τινὲς παρὰ τῶν βαρβάρων, καὶ καταμηνύουσιν, ποῦ ἐκρύπτετο Κάστος, καὶ τοῦτον ζωογρήσαντες περιεσκίρτων καὶ ἠγάλλοντο. ὁ δὲ Χαγάνος διὰ τῆς μεσημβρίας ὀδεύσας, κατὰ τῆς Θράκης χωρεῖ, καὶ τὰ Μακρὰ τεῖχη κατέλαβεν. ὁ δὲ Κομεντιόλος ἐν ταῖς ὕλαις τοῦ Αἴμου κρυπτόμενος, ἐξῆλθεν σὺν τῷ Μαρτίνῳ· καὶ καταλαβὼν τὸν Χαγάνον ἀνετοιμότητον B
 15 διὰ τὸ τὴν πληθὺν τῶν βαρβάρων περιεχυῶσθαι τῇ Θράκῃ, πρῶτῃ φυλακῇ κατ' αὐτοῦ χωρεῖ. καὶ ἦν αὐτῷ μέγα τῶν ἐπὶ χειρῶν τὸ κατόρθωμα, εἰ μὴ τύχῃ τινὶ παρεσφάλῃ τοῦ ἐπιχειρήματος. ἐνὸς γὰρ ζώου τὸν φόρτον διαστρέψαντος, ἔταρρος τοῦ δεσπότου τοῦ ζώου προσφωνεῖ τὸν φόρτον ἀνορθώσας τῇ πατρῴᾳ φωνῇ· τὸρνα, τὸρνα, φράτρε. καὶ ὁ μὲν

3. βαρβάρων A. 4. ἀνέστρεψεν A, ἀνέτρεψεν vulg. 8. ποῦ ἐκρύπτετο ἕκαστος A, ἕκαστος ποῦ ἐκρ. b e f, Κάστος ποῦ ἐκρ. vulg. 9. τοῦτους A b. 15. κατ' αὐτῶν a. 16. περιεσφάλῃ a. ἐγχειρήματος A. 17. τὸν φόρτον A, τοῦ φόρτου vulg. ἑταῖρος τοῦ δεσπότου A a, ἕτερος τὸν δεσπότην vulg. 18. τὸν φόρτ. ἀν. τῇ πατρ. φ. om. A, ἀνορθώσας b, ἀναστρέψας a, ἀνορθώσασθαι vulg. 19. φράτρε alii codd.

Chaganus flumen traicere conspecto ad ducem remeat. Castus flumine pertransito barbarorum praecursoribus obviam factus, eos praelio vicit: sed nulla certa ratione adductus, regressione ad ducem se adiungere neglexit. quare sequenti luce omni exitu intercluso Chaganus eum superat: ex quo dissipatus exercitus, prout quisque potuit, per nemora et saltus aufugit. nonnulli, veluti ferae venata, a barbaris capti, ubi Castus lateret, enunciant: vivum deinde apprehensum barbari circumvallant, et saltibus tripudiisque pro victoria gaudium testantur. Chaganus itinere meridiem versus directo, in Thraciam bellum movet, et ad Longum murum accedit. Commentiolus autem Aemi silvis tectus et occultatus, tandem cum Martino prodit foras; ubi Chaganus imparatum offendit: quod nimirum tota barbarorum multitudo per Thraciam dispersa esset, prima noctis vigilia adversus eum contendit. et praeclarum quidam eius manibus edendum facinus offerebatur, si non adversa fortuna conatus eius delusisset. iumentorum enim quopiam onus in terram subvertente, cum iumentis domi-

κύριος τοῦ ἡμίονου τὴν φωνὴν οὐκ ᾔσθετο. οἱ δὲ λαοὶ ἀκού-
 σαιτες, καὶ τοὺς πολεμίους ἐπιστῆναι αὐτοῖς ὑπονοήσαντες,
 εἰς φυγὴν ἐτρέπησαν, τόρνα, τόρνα μεγίσταις φωναῖς ἀνακρά-
 V. 174 ζοντες. ὁ δὲ Χαγάνος μεγάλην δειλίαν περιβαλλόμενος, ἀκρα-
 C τῶς ἔφυγεν. καὶ ἦν ἰδεῖν Ἀβάρους τε καὶ Ῥωμαίους ἀλλή- 5
 λους διαδιδράσκοντας, μηδενὸς διώκοτος. ὁ δὲ Χαγάνος
 ἀναλαβὼν τὰς δυνάμεις τὴν Ἀπειρίαν πάλιν παρεκάθισεν·
 εὐρῶν δὲ Βούσαν τὸν τῆς πόλεως Μαγγανάρην ἀνελεῖν αὐ-
 τὸν ἐπειρᾶτο. ὁ δὲ Βούσας παρακαλεῖ χρήματα ἰκανὰ αὐτῇ
 παρέχειν, εἶπερ τὸ ζῆν αὐτῇ φιλοτιμήσοιτο· οἱ δὲ τοῦτον 10
 δεσμήσαντες τῇ πόλει παρέστησαν. αὐτὸς δὲ ἐξῆτι τοὺς τὴν
 πόλιν οἰκοῦντας ἀνήσασθαι αὐτόν, διηγούμενος ὅσα ὑπὲρ τῆς
 πόλεως ἠγωνίσαστο. πολίτης δὲ τις τὰ πλήθη ἀνέπειθεν μὴ
 τοῦτο ποιεῖν, λόγος δὲ τοῦτον τῇ Βούσῃ γυναικί παρεννόη-
 D σθαι. ἐπεὶ τοίνυν κατεφρονήθη Βούσας, ὑπεσχρέτο Χαγάνῳ 15
 παραδιδόναι τὴν πόλιν. καὶ πολιορκητικὸν ὄργανον συμπηξά-
 μενος, ὃν κριὸν ὀνομάζουσι, τὴν πόλιν παρέλαβεν. μαθόντες
 δὲ οἱ βάρβαροι τὸ τεχνουργήμα, πλείστας καὶ ἄλλας πόλεις
 ἐδουλώσαντο, καὶ μετὰ πολλῆς αἰχμαλωσίας ὑπέστρεψαν.

1. τὴν φωνὴν A, τῆς φωνῆς vulg. 2. αὐτοῖς A, αὐτούς vulg.
 4. δειλίαν περιβαλλόμενος A, ἀισχύνην περιβαλλόμενος vulg. 5.
 τε add. ex A. 13. τὰ πλήθη add. ex A. 14. Βουζᾶ — Βου-
 ζᾶς vulg.

num alter patria voce inclamaret, sublapsum onus tollens, torna, torna, frater, inquires: muli quidem dominus vocem non audivit; sed percipiens eam et hostes adesse suspicans confortata militum manus in fugam effusa est, verte, verte faciem, magnis vocibus clamitantes. sed et Chaganus in maximum timorem coniectus, praecipitem pariter arripuit fugam: adeo ut Romanos atque Abares nullo insequente utrinque sese fugientes cernere daretur. porro Chaganus collectis copiis Apiriam urbem denuo obsedit. et cum forte Busam urbis machinis praefectum cepisset, mortem viro intentabat. Busas, si modo vitam in tuto haberet, magna pecuniarum vi eam redimere rogabat. quare vinctum ad urbis conspectum admoverant. is igitur enarratis, quibus civitatem demerisset, beneficiis, cives ut libertatis pretium penderent deprecari. ne preces audirent, civis quidam, cui cum Busae coniuge consuetudinem fuisse rumor erat, persuasit. porro Busas ubi se contemptum vidit, urbem Chagano se traditurum promisit: compactaque obsidionali machina, vulgus arietem vocat, urbem invadit. machinae condendae peritia instructi barbari plures alias urbes expugnarunt, collectaque captivorum ingenti prae-

ἀκούσαντες δὲ οἱ Βυζάντιοι, ὅτι Κάστος ἐπὶ τῶν βαρβάρων
 αἰχμάλωτος γέγονεν, μεγάλας λοιδορίαις κατὰ Μαυρικίον
 ἐχρῶντο, καὶ εἰς φανερόν τοῦτον ἐβλασφήμουν· κατὰ τοῦτον
 δὲ τὸν χρόνον Ἡράκλειος δὲ τοῦ Ἡρακλείου πατὴρ Περσικῶ
 5 φρουρίῳ προσβάλλει, καὶ τοῦτο εἶλεν· ὁμοίως καὶ Θεόδωρος
 τὸ Μαζαρὸν φρούριον. ἀμφότεροι δὲ εἰς τὸ Βεῖουδες πα- P. 219
 ραγίνονται. καὶ τοῦ φρουρίου ὄχυροῦ ὄντος, στρατιώτης τις
 Σακφήρης ὀνόματι σκόλοπας τεχνουργήσας, καὶ κατὰ τὰς ἀρ-
 μογὰς τῶν λίθων τούτους πηγνύων, τὴν ἄροδον ἐποίησατο.
 10 ὡς δὲ ἐπέβη ἐκεῖνος τῇ στεφάνῃ τοῦ τείχους, Πέρσης ἀνὴρ
 τοῦτον ἐξώθησεν. πίπτει οὖν ὁ Σακφήρης κάτω, καὶ ὑποδέ-
 χονται αὐτὸν οἱ Ῥωμαῖοι ταῖς ἄσπίσιν· καὶ ἀθῆς τοῦ ἔργου
 κατατολμῶ, καὶ πάλιν ἐξωθεῖται τοῦ ὄχυρώματος· πάλιν δὲ
 15 τὴν ἐπιβουλήν ἐνεχείρησεν. ἐπὶ δὲ τῇ κεφαλῇ τοῦ τείχους
 γενόμενος, τὸν Πέρσην ἀπέτεμεν· εἶτα τὴν κεφαλὴν ὑπατεῦ-
 σης, Ῥωμαίους θάρσους ἐπέπλησεν. καὶ πολλῶν μιμησαμέ-
 νων τὸν ἀριστέα, καὶ διὰ τῶν πασσάλων ἐπιβάντων τοῦ τεί- B
 χους, παραδίδεται Ῥωμαίοις τὸ φρούριον· καὶ τοὺς μὲν

3. εἰς φανερόν τόπον τοῦτον A. κατὰ τοῦτον A, κατ' ἐκε-
 νον vulg. 6. Μαζαρῶν a. 7. ἰαχυροῦ b. 9. τούτοις b.
 11. κάτω add. ex A. 14. πάλιν om. A f. 15. τῇ add. ex A.
 16. ὑπατεύσας: in A suprascriptum legitur θριαμβεύσας. 17.
 ἐπέπλησεν A, ἐπλησεν vulg. 18. τῶν add. ex A. ἐπιβάν-
 των A, ἐπιβάντες vulg. 19. καὶ τοὺς μὲν — — — παρῆσαν-
 καν om. A b f.

da reversi sunt. caeterum Byzantini ubi Castum a barbaris captum
 intellexerunt, Mauricio gravissime obtrectare, eumque foedis conviciis
 coram proscindere. ea tempestate Heraclius, Heraclii pater, facta in
 Persicum castrum impressione, ipsum cepit, quemadmodum et Maza-
 rum castrum Theodorus: inde vero ambo ad Beiüdes venero; cumque
 arx munitissima esset, miles quidam cognomento Sapphires paxillos
 quosdam praeacutos commentus, eosque inter lapidum compages fir-
 mius insigens, ascensum sibi ad superiora paravit. eum muri coronam
 iam superantem via Persa deturbat inferius. prolabitur itaque Sap-
 phires, et sociorum clipeis cadens excipitur. coeptum opus rursus
 aggreditur: et rursus pariter arce summa detruditur, et sustinetur
 Romanorum clipeis, et iterum consilium nititur perficere: tandem su-
 perato muri fastigio, Persae caput amputat, eoque in aërem pro-
 ducto, Romanorum animos excivit: pluribusque herois virtutem imi-
 tantibus, et per paxillos velut per gradus murum conscendentibus,
 castrum in potestatem Romanorum delabitur: et Persarum quidem aliis

Περσῶν ἀνελλον, τοὺς δὲ αἰμαλώτους λαβόντες σὺν τῇ ἀποσκευῇ τὸ φρούριον πυρὶ παρέδωκαν. ὁ δὲ Φιλιππικός αὐθις εἰς Βυζάντιον τὴν ὁδὸν ἐποιήσατο, Ἡράκλειον καταλιπὼν ἡγεμόνα Ῥωμαίων. ἐλθὼν δὲ εἰς Ταρσόν, καὶ μαθὼν ὅτι ὁ βασιλεὺς Πρίσκον ἀνατολῆς στρατηγὸν χειροτονήσας ἀπέστειλεν, 5 γράφει Ἡρακλείῳ καταλιπόντι τὸ στρατεύμα εἰς Ἀρμενίαν παραγενέσθαι πρὸς Ναρσῆν, καὶ τὴν τοῦ Πρίσκου παρουσίαν κατὰδῆλον ποιῆσαι. ἦν γὰρ ὁ αὐτοκράτωρ τῷ Φιλιππικῷ κελευσας, τειάρτην μοῖραν τῆς ῥόγας τῷ στρατῷ ἀποστερῆσαι. ἐνόσει γὰρ Μαυρίκιος τὸ φιλόχρυσον. ὁ δὲ Φιλιππικός φο- 10 βηθεὶς μὴ ἀφορμῇ τυραννίδος γένηται τοῦτο, τῷ βασιλεῖ οὐχ ὑπήκουσε, διὰ τὸ τῆς στρατείας ἀποπαύεσθαι. Πρίσκος δὲ καταλαβὼν τὴν Ἀντιόχειαν προστάττει τοὺς στρατιώτας ἐπὶ τὸ Μονόκαρτον συναχθῆναι. προσκαλεῖται δὲ καὶ Γερμανὸν τὸν τὴν Ἐδεσσηῶν ἀρχὴν πεπιστευμένον σὺν τῷ ἐπισκόπῳ καὶ 15 σὺν αὐτοῖς πρὸς τὸ στρατόπεδον ἀπήρξατο, τὴν ἑορτὴν τοῦ πάσχα σὺν αὐτοῖς ποιησόμενος. οἱ δὲ ἡγεμόνες τοῦ στρατοῦ ὑπήντησαν αὐτῷ μετὰ τῶν βάνδων ἀπὸ δύο σημείων τοῦ στρατοπέδου. ὁ δὲ Πρίσκος κατὰ τὸ εἰωθὸς οὐκ ἀπέβη τοῦ Δίππου, οὐδὲ ταῖς συνήθεισι προσηγορίαις ἐχρήσατο. ἐντεῦθεν 20

2. πυρὶ add. ex conl. Goari cfr. p. 415, 13. 6. Ἡράκλειον καταλιπόντα A. 9. τῷ στρατῷ A, τῷ στρατηγῷ f, τὸν στρατηγὸν e, τὸν στρατὸν vulg. 11. τὸν βασιλέα A b f. 14. Γερμόνον a f, ἡγεμόνα vulg. 16. πρὸς τὸ — — σὺν αὐτοῖς om. f. 17. ποιησόμενος A b f. 18. αὐτοῖς a.

occisis, aliis cum apparatu bellico in captivitate ductis, igne tandem ab eis absumitur. porro Philippicus, Heraclio Romani exercitus relicto ductore, rursus Byzantium iter parat. Tarsum adveniens, Priscum orientis ducem ab imperatore creatum iamque missum intelligit: quare scribit Heraclio, ut relicto exercitu Narsetem in Armenia conveniat, et Prisci adventum faciat manifestum. Philippicum siquidem, ut quarta stipendii parte privaret exercitum, litteris iusserat imperator. avaritiae quippe morbo gravius laborabat Mauricius. at Philippicus metuens, ne inde tyrannidis excitandae occasio daretur, imperatori minime paruit, quod se a regendi exercitus munere abdicasset. caeterum Priscus Antiochiam impulsus, milites ad Monocartum convenire iussit: et Germano, cui Edessenorum principatus erat commissus, cum urbis praesule advocato, eisdem comitibus perrexit ad castra, una cum eis paschalem solemnitate peracturus. exercitus duces castris egressi ad passus bis mille bandis elatis processerunt obviam: Priscus pristini moris oblitus equo non desiliit, neque consuetis salutationibus eos excepit. haec concitati in eum odii primordia: pu-

αὐτῆ τοῦ μίσους γέγονεν ἔναρξις. ἐπὶ ταῖς κοιναῖς γὰρ ὕβρε- V. 175
 σι τὰ πλήθη ἀνιώνται. μετὰ δὲ τὴν ἑορτὴν τὰ τοῦ βασιλέως
 σοβαρῶς ἐπεδείκνυν γράμματα. συρρέουσι τοίνυν τὰ πλήθη
 ἐπὶ τὸ τοῦ στρατηγού σκηνοπήγιον, τὰ μὲν ξίφη ἐπιφερόμενα,
 5 τὰ δὲ λίθους, τὰ δὲ ξύλα. γίνεται τοίνυν περιδεῆς ὁ Πρί-
 σκος, καὶ ἐπιβὰς τῷ Ἰππῷ φυγῆ ἀπέδρα τὸν κίνδυνον. οἱ δὲ
 διαρρηξάντες τὸ τούτου σκηνοπήγιον, πάντα τὰ αὐτοῦ διήρπα-
 σαν. ὁ δὲ καταλαβὼν τὴν Κωνσταντίαν ὑπὸ ἰατρῶν τὰς βο-
 λάς τῶν λίθων καὶ τὰ ἔλκη ἐθεραπεύετο. καὶ ἕποστέλλει τὸν
 10 ἐπίσκοπον τῆς πόλεως ἀπολογούμενον τῷ στρατοπέδῳ, ὑπι-
 σχνούμενος πείθειν τὸν αὐτοκράτορα μηδὲν αὐτοῖς ἀποστε- P. 220
 ρεῖν τῶν εἰωθότων παρέχεσθαι. ὁ δὲ στρατὸς τὸν ἐπίσκοπον
 μετὰ ὕβρεως ἀπεπέμπετο, τὸν τε Γερμανὸν ἄκοντα στρατηγὸν
 ἀνηγόρευσαν ἐπὶ ἀσπίδος ὑψώσαντες, τοὺς τε βασιλικούς ἀν-
 15 δριάντας κατέστρεψαν, καὶ τὰς τούτου εἰκόνας ἠφάνισαν, καὶ
 ἐπὶ τυραννίδα χωρεῖν ἤμελλον, καὶ τὰς πόλεις κυκλεύειν, εἰ
 μὴ ὁ Γερμανὸς τοῦτο πολλῇ παραινέσει καὶ νοουθεσίᾳ ἐκώλυ-
 σεν. ὁ δὲ Πρίσκος ταῦτα τῷ βασιλεῖ κατὰδῆλα πεποίηκεν.
 καὶ ὁ βασιλεὺς πάλιν τὸν Φιλιππικὸν τῆς ἀνατολῆς στρατη-

3. ἀπεδείκνυ A. 4. τὸ add. ex A. 10. ἀπολογούμενον a,
 ἀπολογούμενος vulg. 12. ἀποστρεφεῖν A, ἀποστρεφεῖν vulg.
 παρέχεσθαι a, παρὰσχεσθαι vulg. 13. ἀπεπέμπετο A, πα-
 ρεπέμπετο vulg. 14. ἀνηγόρευσαν A, ἀνηγόρευσεν vulg. 17.
 τοῦτο add. ex A, sed omisi τούτους ante ἐκώλυσεν. 19. πάλιν
 om. A b f.

blicas quippe et communes iniurias haud patienter ferunt milites. exacta festorum celebritate, imperatoris litteras magno cum fastu obtulit. concurrunt igitur ad ducis tentorium milites, et hi quidem gladios stringunt, illi lapides intentant, alii vibrant fustes et ligna. quare Priscus metu consternatus, conscenso equo, fuga periculo se subducit. illi tentorio eius discerpto, cunctam supellectilem diripiunt. interim Priscus Constantiam deveniens, contusiones a lapidum iactu acceptas aliaque vulnera medicorum ope curavit: misitque urbis episcopum, qui defensionem sui apud exercitum susciperet, promittens se imperatori suasurum, ut nihil eorum, quae solent erogari, detraheretur. exercitus autem episcopum probris onustum remisit: et Germanum quamvis renitentem clypeis sublato ducem appellant: et eversis imperatoris statuis, deletisque eius imaginibus, in apertam prorupissent tyrannidem, urbesque devastationibus cinxissent, nisi Germanus, qua minis, qua inhortationibus milites cohibuisset: de quibus omnibus imperatorem Priscus fecit certiore: is vero Philippicum orientis ducem iterum constituit: Priscus autem iterato Byzantium re-

γὸν πεποίηκεν· καὶ ὁ Πρίσκος πάλιν εἰς Βυζάντιον ἀπέστρεψεν· ὁ δὲ στρατὸς ὄρκους κατασφαλιζέτο μηδὲ μῶς ὑπὸ Μαυρικίου βασιλευέσθαι. οἱ δὲ βάρβαροι ταῖς Ῥωμαϊκαῖς συμφοραῖς ἐνετρύφων. ὁ δὲ αὐτοκράτωρ Ἀριστόβουλον τὸν κούρατορα τῶν βασιλικῶν οἰκῶν πρὸς τὸν στρατὸν ἀπέστειλεν, 5 ὅπως ὄρκους καὶ δῶροις διαλύσῃ τὴν τυραννίδα, ὃ καὶ πεποίηκεν. τῆς δὲ τυραννίδος ἀποσπασθείσης γίνεται Περσῶν καὶ Ῥωμαίων κατὰ τὴν Μαρτυρόπολιν πόλεμος μέγιστος. τῶν δὲ Ῥωμαίων δυνάμει καὶ στρατηγίᾳ καταπολεμησάντων τοὺς Πέρσας, ἀναιρεῖται ὁ τῶν Περσῶν στρατηγὸς Βαρούζας· συλλαμβάνονται δὲ καὶ ζῶντες τρισχίλιοι καὶ οἱ τῶν Περσικῶν ταγμάτων ταξίαρχοι· χίλιοι δὲ μόνοι τὸν ἀριθμὸν διεσώθησαν, οἳ καὶ μετὰ κινδύνων ἐπὶ τὴν Περσίδα ἀνέστρεψαν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἐκπέμπουσι πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ἐκ τῶν Περσικῶν λαφύρων πολλὰ, καὶ τοὺς ζωογρηθέντας 15 ἅπαντας σὺν τοῖς βάνδοις. ὁ δὲ Μαυρικός ἔκτισεν τὸν Καριανὸν ἔμβολον ἐν Βλαχέρναις ὑπογράφας ἐν αὐτῷ διὰ ζωογράφων τὰς ἑαυτοῦ ἐκ παιδότηεν πράξεις μέχρι τῆς αὐτοῦ βασιλείας· καὶ ἀνεπλήρωσεν τὸ ἐν αὐτῷ δημόσιον λουτρόν.

A.M. 6080
D

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἰνδικτιῶνι ε' οἱ Λογ-20

2. ὄρκους A, ὄρκους vulg. 3. Ῥωμαϊκαῖς A, βερβαρικαῖς vulg.
4. ἐνετρύφων A, ἀνετρύφων vulg. 6. ὁ καὶ πεπ. A, ὁ δὲ πεπ. vulg.
12. χίλιοι δὲ μόνοι A, χίλιοι μὲν οἱ vulg.

petiit. exercitus vero Mauricio se haud amplius in bellis obsequentibus adhibitis iuramentis affirmare: ex quo barbari de Romanis calamitatibus laetari, et in voluptatem dilabi. demum imperator Aristobulum imperialium domorum curatorem ad exercitum summisit, qui fide per iuramentum asserta, nec non muneribus distributis excitatam tyrannidem dilneret, quod fideliter praestitit. ea tyrannide distracta vehementer Romanos inter et Persas ad Martyropolim commissum est bellum. Romanis vero bellico robore militiaeque peritia Persas exsuperantibus, Persarum dux Baruzas interficitur, vivi ad ter mille comprehenduntur, in quibus Persicorum ordinum praecipui rectores. soli numero mille periculo servati, qui denuo periculis fatigati Persidem repetere permissi sunt. caeterum partem ex Persicis spoliis spectatissimam Romanus exercitus ad imperatorem transmisit, quos nimirum vivos cepit, et erepta in praelio cuncta banda. aedificavit porro Mauricius ad Blachernas Carianam porticum, cunctaque a pueris ad susceptam usque imperium a se gesta pictorum arte in ea descripsit: et publicum quod illic habebatur balneum absolvit.

A. C. 580

Hoc anno mense Septembri, indictione sexta, Longobardi adver-

γίβαρδοι κατὰ Ῥωμαίων πόλεμον ἤρατο, καὶ τὰ Μαυρουσίαν
 ἔθνη κατὰ τὴν Ἀφρικὴν μεγάλας ταραχὰς ἐποίησαντο. ἐν δὲ
 τῇ Περσίδι φυλακὴ ὑπάρχει λεγομένη Ἀθήνη, καὶ πολλοὺς ὁ
 τῶν Περσῶν βασιλεὺς ἀπὸ διαφόρων ἔθνων ἐν ταύτῃ κατέ-
 5 κλεισεν σὺν τοῖς αἰχμαλώτοις τῆς πόλεως τοῦ Δαράς. οὗτοι
 οὐδὲν ἀπογόνους ἑαυτοὺς ἐπανίστανται κατὰ τῶν φυλασσόν-
 των αὐτοὺς· καὶ ἀνελόντας τὸν Μανουσαῖον καὶ τὴν τοῦτου
 ἀδελφὴν λαβόντες εἰς τὸ Βυζάντιον ἦγον. ὁ δὲ βασι- P. 221
 λεὺς μετὰ χαρᾶς μεγάλῃς αὐτοὺς ὑπεδέξατο· τὸν δὲ Φιλιπ-
 10 πικὸν μόλις στρατηγὸν ὁ στρατὸς κατέδεξατο. πολέμου δὲ V. 176
 Ῥωμαίων καὶ Περσῶν ἐν Μαρτυροπόλει γεγονότος ἠτιῶνται
 Ῥωμαῖοι· ὁ δὲ αὐτοκράτωρ πάλιν τῆς στρατηγίας τὸν Φι-
 λιππικὸν διαδεξάμενος, Κομεντίολον στρατηγὸν τῆς ἀνατολῆς
 ἀπέστειλεν. ὁ δὲ Κομεντίολος περὶ τὴν Νίσιβιν γενομένου,
 15 καὶ οἱ Πέρσαι κατὰ τὸν Σαρβανὸν ἀλλήλοις συνέβαλον. Ἡρά-
 κλειος δὲ ὁ τοῦ Ἡρακλείου πατὴρ ἐνευδοκιμήσας ἐν τῷ πο-
 λέμῳ ἀνέβλεπεν τὸν τῶν Περσῶν στρατηγόν· τοῦ δὲ ἀναιρε-
 θέντος τρέπονται Πέρσαι· καὶ διώκουσι Ῥωμαῖοι. πολλῆς
 δὲ ἀλώσεως ἐν αὐτοῖς γενομένης, παραλαμβάνουσι καὶ τὸ τοῦλ- B
 20 δον, καὶ πολλὰ λάφυρα ἐν Βυζαντίῳ ἐπέμψουσιν. ὁ δὲ αὐ-

2. μεγάλην vulg. 3. Αθήνη A. 4. ἀπὸ add. ex A. 6.
 ἑαυτῶν A. 8. ἦγον A, ἦσαν vulg. 12. ὁ δὲ στρατ. A, καὶ
 ὁ στρατ. vulg. 15. κατὰ Σαρβανῶν A. 19. δὲ ἀλώσ. A, δὲ
 τῆς ἀλ. vulg. τὸ τοῦλδον A, τὸν τ. vulg.

aus Romanos bellum moverunt: et Maurusiorum gentes per totam
 Africam magnos excitarunt tumultus. extat porro carcer in Perside,
 cui nomen Lethe, id est Oblivio, quo Persarum rex ex diversis na-
 tionibus plurimos, cum iis qui ad Daras capti sunt, inclusit. illi de-
 sperata libertate adversus custodes seditionem movent, et interfecto
 Manusa, sororem eius captam secum Byzantium abducunt: quos im-
 perator summa animi lætitia excepit. porro Philippicum vix Roma-
 nus exercitus: agnovit ducem. praelio vero Romanos inter et Per-
 sas exorto, vincuntur Romani: Philippicum vero regendi exercitus
 munere abdicatum, Comentiolo orientis duce misso, imperator revo-
 cavit. qui cum Nisibim accessisset, Persæ vero ad Sarbanum subsi-
 sterent, manus invicem conseruere. eo confictu Heraclius, Heraclii
 pater, fortiter in praelio se gerens Persarum ducem occidit: quo sub-
 lato vertuntur in fugam Persæ: quos cum Romani insequuti fuissent,
 prædam abegerunt innumeram: bellicumque omnem apparatus mul-
 taque spolia capientes, cuncta Byzantium transmisere. imperator vero
 equestribus spectaculis et publicis comventibus et festivitatibus urbem

τοκράτωρ ἰππικαῖς θεωρίαις καὶ πανηγύρεσι τὴν πόλιν ἐφαιδμυεν, καὶ τὰς νίκας ἐθριάμβευσεν. ὁ δὲ Ὁρμισδας στρατηγὸν χειροτονήσας τὸν Βαράμ ἄμα καὶ δυνάμεισι πολλαῖς κατὰ Σουανίας ἐκπέμπει. ἀδοκίτως δὲ ταύτῃ ἐπιστάς, καταπολεμηθέντων τῶν Τούρκων ὑπὸ τῶν Περσῶν, τοσοῦτον Ὁρμισδας ἠΰξήθη, ὡς καὶ φόρους μ' ἑκατὸν χιλιάδας χρυσοῦ παρὰ τῶν Τούρκων λαβεῖν, πρότερον τούτου τὰ ἴσα τοῖς Τούρκοις τελοῦντος. τοῦ δὲ Βαράμ περιδόξου κατὰ τὸν πόλεμον τούτου γεγονότος, καὶ εἰς τὸν Ἀράξην ποταμὸν στρατοπεδευόμενον, ὁ Μαυρίκιος τοῦτο μαθὼν Ῥωμανὸν χειροτονεῖ στρατηγόν, καὶ ἐν Σουανίᾳ μετὰ δυνάμειος πέμπει. καταλαβὼν δὲ ὁ Ῥωμανὸς τὴν Λαζικήν, καὶ εἰς τὸν Φάσιδα λεγόμενον ποταμὸν, ἐπὶ τὴν Ἀλβανίαν στρατοπεδύεται. ὁ δὲ Βαράμ τὸν τῶν Ῥωμαίων στρατὸν ἐπιδημήσαντα ἀηχοῦς, διεγέλα τὸ πρᾶγμα· ἐπεθύμει δὲ καὶ Ῥωμαϊκῆς παρατάξεως πείραν λαβεῖν· οὐ γὰρ ἦν ποτὲ Ῥωμαίους πολεμήσας. διαβάς τοίνυν τὸν γείτονα ποταμὸν, ὡς ἐπὶ τὰ ἐνδότερα μέρη τῆς Περσίδος τοὺς Ῥωμαίους ἐφελκόμενος ἦει· ὁ δὲ Ῥωμανὸς τὴν Ῥωμαϊκὴν πληθύν ἐχώρισεν, τοὺς ἀδοκίμους εἰς τὸ τοῦλδον καταλιπὼν, καὶ δέκα χιλιάδας ἐπιλέκτους παραλαβὼν κατὰ τῶν 20 Δβαρβάρων ἐχώρει· δύο δὲ χιλιάδας προτρέχειν τοῦ στρατοῦ

3. καὶ add. ex A.
γενόμενον A.
A, ἐχώριζεν vulg.

4. Σουμανίας A.
13. Ἀλβανίαν A h. l. et infra.
20. λαβῶν A.

9. Ἀραξην A.

12.

19. ἐχώρισεν

exhilaravit, et ob partam victoriam triumphum duxit. Hormisdas porro Baram duce[m] designans cum ingentibus copiis in Suaniam transmittit. hic, impressione in eam facta, Turcos Persicae potestati armorum vi omnino subiicit, adeo ut Hormisdas res tantum inde ceperint incrementum, ut quadraginta auri millia in vectigal annuum Turcis imperaret, cum ipse Turcis antea tantundem penderet. Baram ea victoria circa res bellicas magnum nomen adepto, et ad Araxem fluvium iam castra metante, certior factus Mauricius Romanum duce[m] institutum cum exercitu in Suaniam dirigit. is ubi Lazicam devenit, et ad Phasidem amnem appulit, in Albaniam castra movet. Baram Romanorum aciem adesse intelligens, factum ridebat: et nondum inuito illi cum Romanis certamine, Romanam bellandi artem experiri cupiebat. traiecit itaque vicino sibi flumine, ad interiores Persidis provincias Romanos pertracturus, progrediebatur. Romanus bipertito exercitu bello inexpertos ad impedimenta reliquit, et cum reliquis decem millibus selectis barbaros insequutus est. ex his bis mille caeteros praecedere, et cursu anteire iubentur, qui Persarum paribus

παρακελεύεται· οἱ τινες συναντήσαντες τοὺς προτρέχοντας
 τῶν Περσῶν, τοὺτους τρέποισι, καὶ πάντας ἀνῆλωσαν. τῆς
 γὰρ φηγῆς γεναμένης, καὶ κρημονῷ συναντήσαντος αὐτοῖς,
 ἀποκλεισθέντες πάντες ἀνῆρέθησαν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι μέχρι
 5 τοῦ χάρακος τῶν βαρβάρων ἐγένοντο, ὡς καταπλαγῆναι τὸν
 Βαρᾶμ ἐπὶ τούτῳ. τοῦτο ἀκηκῶς Ῥωμανὸς παραδαρρύνει τὸ
 στρατόπεδον, καὶ παρατάσσονται ἐν πεδίῳ τῆς Ἀλβανίας. ὁ
 δὲ Βαρᾶμ ἀπεπειράτο κλέψαι τὸν πόλεμον. διησιτόχησεν δὲ
 τοῦ βουλευμάτος· συνέσει γὰρ ὁ Ῥωμανὸς ἐκεκόσμητο. συμ-
 10 βαλόντων δὲ ἀλλήλοις καὶ πολλῶν ἀναιρεθέντων βαρβάρων,
 μεγίστη Ῥωμαίων γίνεται νίκη· σκυλεύονται τοίνυν οἱ βάρ- P. 222
 βροιοι, καὶ ταφῆς ἀμοιρήσαντες, τοῖς θηρίοις γίνονται κατὰ-
 βρωμα. τοῦτο ἀκούσας ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς, καὶ τὴν
 αἰσχύνην μὴ φέρων, γυναικίαν ἐσθῆτα τῷ Βαρᾶμ ἐξέπεμψεν
 15 καὶ τῆς στρατηγίας τοῦτον ἀπέπαυσεν. νεωτερίζει τοίνυν ὁ
 Βαρᾶμ, καὶ πρὸς τυραννίδα χωρεῖ· καὶ ἀνθυβρίζει διὰ
 γραμμάτων τὸν Ὀρμισδαν, ἐπιγράψας τὴν ἐπιστολὴν· Ὀρμι-
 σδα τῇ θυγατρὶ Χοσροῦν ὁ Βαρᾶμ ταῦτα ἐπιστέλλει. συνα-
 γαγῶν δὲ τὰ στρατεύματα, ἔφρασκεν ἀγανακτεῖν τὸν Ὀρμισδαν

4. ἀνῆρέθησαν A, ἀνῆλώθησαν vulg. 8. διησιτόχησεν A, διη-
 τύχησεν vulg. 10. βαρβάρων add. ex A. 12. τοῖς add. ex A.
 13. τοῦτο A, τούτων vulg. 15. ἀπέπαυσεν A, ἀπέπεμψεν vulg.
 18. ἐπιστέλλει A, στέλλει vulg. 19. στρατεύματα A, στρατό-
 πεδα vulg. ἀγανακτεῖν A, ἀγανακτῶν vulg.

praecursoribus obviam facti vertunt eos in fugam, et cunctos tandem
 trucidant. fuga quippe arrepta in obiectum praecipitium lapsi, et an-
 gustiis undique conclusi cuncti perierunt. Romanis inde ad vallum
 usque Persarum penetrantibus, Baram de tanta virtute obstupuit. Ro-
 manus his nunciis militum animos excitat, et in Albaniae campis ca-
 stra metatur. Baram dolis potius quam aperto Marte victoriam suf-
 furari meditatus, consiliis excidit: summa quippe bellandi peritia ex-
 cellebat Romanus. consertis tandem ad utramque partem manibus,
 multisque barbarorum occisis, praeclara Romanis relicta est victoria.
 direptis spoliis barbarorum cadavera in ferarum escas per agros pas-
 sim exposita iacuere. quibus auditis Persarum rex tanti dedecoris im-
 patiens, muliebri veste ad Baram missa, ducis munere eum privavit.
 quare novandis rebus animum Baram applicat, et tyrannidem excitare
 molitur: Hormisdam insuper per litteras contumeliis reverberat, affixa
 in haec verba inscriptione: Hormisdæ Chosrois filiae. et haec qui-
 dem Baram scripsit. ad haec cum exercitu colloquutus, ob cladem a
 Romanis acceptam Hormisdam militibus graviter succensere, asseve-

κατὰ τῶν στρατευμάτων, ὡς ὑπὸ Ῥωμίων ἡττηθέντων. ἐπε-
 Β δεῖκνυεν δὲ καὶ ἐπίπλαστα γράμματα ὡς ἀπὸ Ὁρμίσδα, πρὸς
 τὸ ὑπομειῶσαι τὰς τῶν στρατιωτῶν ῥήγας, ὑπομνηστικῶν αἰ-
 τῶν τὸ τε ἀπηνὲς τοῦ Ὁρμίσδα καὶ ἀνότατον, τὸ φιλάργυ-
 ρὸν τε καὶ βίαιον· καὶ ὅπως φόνους μὲν ἀρεσκόμενος, εἰρή- 5
 V. 177 νης δὲ ἀπεχόμενος, καὶ πῶς τοὺς μεγιστᾶνας δεσμοῖς καθυ-
 πέβαλεν· καὶ τοὺς μὲν ξίφει ἀπέτεμεν, τοὺς δὲ ἀπέκνιξεν
 ἐν τῇ Τίγριδι· καὶ πῶς κατηγάγκαζεν Πέρσας ἐν μεγάλοις
 πολέμοις χωρεῖν, ὅπως διαφθαρεῶσι, καὶ μὴ κατ' αὐτοῦ στα-
 σιᾶσασιν. τοιοῦτοις δὲ λόγοις συμβαλὼν ὁ Βαράμ τὰ στρα- 10
 C τεύματα, τυραννίδα μεγάλην κατὰ Ὁρμίσδα ἀῆψεν· καὶ ὄρ-
 κοῖς τὸν Βαράμ ὀχυρώσαντες δογματίζουσι πάντες καθελεῖν
 τὸν Ὁρμίσδαν. ὁ δὲ Ὁρμίσδας Φερογάνην τὸν μάγειρον αὐ-
 τοῦ καθοπλίσις, μετὰ δυνάμεως ἀπέστειλεν κατὰ Βαράμ. ὁ
 δὲ Βαράμ ἐδήλον τῷ Φερογάνη καὶ τοῖς στρατεύμασι, ὅτι οὐ 15
 δεῖ ὄπλα κατὰ Περσῶν ἐπιφέρεισθαι Πέρσας· καὶ ὑπεμίμη-
 σκεν αὐτοὺς τὴν τοῦ Ὁρμίσδα τραχύτητα, τὸ ἄδικον, τὸ αἰ-
 μοχαρές, καὶ φιλόφρονον, τὸ ἄπιστον καὶ ἀλαζονικόν τε καὶ
 βίαιον. τούτων αἰσθύμενοι ἀληθῶς εἰρημένων οἱ περὶ τὸν

1. ἐπεδείκνυεν A, ὑπεδείκνυεν vulg. 3. τὰς add. ex A. 6.
 τοὺς μεγιστᾶνας A, τοὺς μεγιστάνους a, τοῖς μεγιστάνοις f, με-
 γιστᾶνας vulg. καθυπέβαλεν A, καθυπέβαλλεν vulg. 10.
 τοιοῦτοις A, τούτοις vulg. 13. ὁ δὲ Ὁρμ. A, Ὁρμ. δὲ vulg.
 τὸν μάγιστρον A e f. 18. φιλόφρονον A, φιλόπορον vulg.
 ἄπιστον καὶ ἀλαζον A, ἄπιστον, τὸ ἀλ. vulg. 19. εἰρημένων]
 φερομενον vulg.

ravit: fictas quoque litteras tanquam ab Hormisda missas, quibus mi-
 litaris stipendia iubentur minui, ostendit: quam immitte denique
 foret Hormisdae ingenium, quam in immanitatem proclive, quanta pe-
 cuniae cogendae libido, quam propensus in violentiam animus, ipsis
 in memoriam revocare; ut caedibus gaudeat, pacem aversetur, vincu-
 lis subiecerit optimates, quos partim gladio, partim Tigridis fluentis
 absumpsit; ut Persicos exercitus diuturna bella sustinere coactos mi-
 nuere satagat ac penitus labefactare, ne tumultus aut seditionem in
 eum moveant, ob oculos proponere. his verbis exercitum adversus
 Hormisdam committens, maximam in eum rebellionem excitavit. fidem
 vero suam adhibito iureiurando Baram obstringentes, Hormisdam regno
 depellere et e medio tollere decreverunt. at Hormisdae Pheroganem
 coequum suum armis instructum et magno exercitu stipatum contra
 Baram submitit. Baram ex adverso Pherogani et exercitui, a Persis
 in contribules Persas arma non movenda, significat: una simul aspe-
 rum Hormisdae animum, ut nefariis actibus, sanguine ac caedibus

Φερογάνην λαοὶ πρὸς Βαράμ μετατίθενται· καὶ τὸν Φερογάνην ἀνελόντες τῷ Βαράμ ἠνώθησαν· καὶ ἐπὶ Κτησιφῶντα ὤρμησαν. ὁ δὲ Ὁρμίσδας εἶχεν ἐν δεσμοῖς Βινδόην τὸν ἐν Δ αἷμα μεγάλην τελοῦντα. ἐν δὲ σάλῳ μεγάλῳ τῶν πραγμάτων 5 ὄντων Βεσδᾶν ὁ τοῦ Βινδόου ἀδελφὸς εἰς τὴν φρουρὰν εἰσηγήσας, ἐξάγει Βινδόην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ συναθροίσαντες πλῆθος ἀγροίκων τε καὶ πολιτικῶν τρίτη ὥρα τῆς ἡμέρας εἰσέρχονται εἰς τὰ βασίλεια· καὶ εὐρόντες τὸν Ὁρμίσδαν ἐπὶ θρόνου βασιλικῶς καθεζόμενον, ὕβρεσι τοῦτον πολλαῖς καθυπέβαλον. ὁ δὲ Βινδόης κρατήσας τὸν Ὁρμίσδαν, ἀφείλετο τὸ διαδήμα ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ εἰς φρουρὰν τοῦτον παρέδωκεν· παρεκάλει δὲ Χοσρόην τοῦ πατρῶου θρόνου ἀν- P. 223 θέξασθαι. ὁ δὲ Ὁρμίσδας ἐκ τῆς φρουρᾶς ἄγγελον ἐξέπεμψεν τοῖς Πέρσαις, αἰτούμενος λαλῆσαι τὰ συμφέροντα τῇ Περσίδι. 15 γίνεται τοίνυν τῇ ἐπαύριον, καὶ συνηθροίσθη ἡ σύγκλητος τῶν Περσῶν ἐν τοῖς βασιλείοις σὺν τῷ πλῆθει, καὶ ἄγουσι τὸν Ὁρμίσδαν δέσμον. ὁ δὲ Ὁρμίσδας ἀνεμίμνησεν Πέρσας, ὡς οὐ δεῖ περὶ τοὺς βασιλεῖς ταῦτα ἐξαμαρτάνειν, καὶ ὕσα, ἀφ'

5. Βεσδᾶν a. 6. ἐξάγει A a e, εἰσάγει vulg. 7. πολιτικῶν A, πολιτῶν vulg. 8. εἰσέρχονται A, εἰσέρχεται vulg. 9. καθυπέβαλον A, καθυπέβαλλον vulg. 10. ἀφείλετο A, ἀφείλατο vulg. 12. ἀνθέξασθαι A a f, ἀναδέξασθαι vulg.

gaudeat, solerter exponit: his addit fidei inconstantiam, fastum arrogantem, et supra modum animi motus violentos. Pheroganis milites, ubi haec, quae alioqui vera erant, intellexere, ad Baram defecerunt, et Pherogane occiso illius exercitui se adiunxere; et ad Ctesiphontem profecti sunt. sub id vero tempus Bindoüs amplissimae dignitatis vir ab Hormisda in vinculis detinebatur. porro in negotiorum procella summaque animorum perturbatione, Besdas Bindois frater in carcerem irrumpens, Bindoem fratrem inde extraxit: et collecta rusticorum atque civium turba, sub tertiam diei horam palatium ingressi, Hormisdam, quem regali habitu throno insidentem reperere, contumeliis variisque appetunt iniuriis. Bindoës autem Hormisdam apprehendens diadema ab eius capite avulsit, ipsumque in carcerem detrusit; Chosroëm vero ut paternum solium reciperet hortatus est. Hormisdas autem summisso ex carcere ad Persas nuncio, ut sibi, quae e Persarum re forent, dicendi copiam facerent, deprecatus est. indictus ergo in sequentem diem frequens Persarum conventus: qui ubi una cum plebe in regia congregatus fuit, Hormisdam vinctum coram adduci iussit. Hormisdas primum in reges, quae pateretur, non committenda, Persas monere: tum vero, quae tulisset tropaea, quae bona con-

οὐ ἐβασίλευσεν, ἐπὶ αἰα πεποίηκεν, καὶ ὅσα εὐεργέτησεν Πέρσας, καὶ ὅπως Τούρκους τῇ Περσίδι φόρους τελεῖν πεποίηκεν, Ῥωμαίους δὲ εἰρήνης ἔραῖν, καὶ ὅπως τὴν Μαρτυρόπολιν παρέλαβεν, καὶ τὰς πατριῶς ἀριστείας ἐξήγγειλεν. ἤξιον δὲ ἀποχειροτονηθῆναι Χοσρόην τῆς βασιλείας, ὡς φιλάδικον καὶ ἅπληστον, καὶ αἰμοχαρῆ, ὑπεροπτικόν τε καὶ ὑβριστὴν καὶ φιλοπόλεμον· ὑπεῖναι δὲ αὐτῷ παῖδα, καὶ τούτον μᾶλλον εἰς βασιλεῖα προχειρίσασθαι παρεκάλει. Βινδόης δὲ πρὸς Ὁρμίσδαν ἀντέλεγεν, καὶ τὰ τούτου σφάλματα εἰς μέσον προβαλλόμενος πάντας διήγειρεν κατὰ τοῦ Ὁρμίσδα· καὶ ἄγισσιν 10 εἰς μέσον τὴν τε γυναῖκα Ὁρμίσδου καὶ τὸν υἱόν· καὶ τοὺς * προσειωθόσιν ἐπ' ὄψουσιν Ὁρμίσδον τούτους ἐδιχοτόμησαν. τὸν C δὲ Ὁρμίσδαν τυφλώσαντες, τῇ φρουρᾷ ἐναπέθετο. καὶ ὁ μὲν Χοσρόης ἄχρι τινὸς τὸν πατέρα ἐφιλοφρόνησεν ἐν τῇ φρουρᾷ, πᾶσαν ἡδονὴν παρέχων· ὁ δὲ Ὁρμίσδας ὑβρεσι τούτον 15 V. 178 ἡμείβετο, καταπατῶν τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλέως πεμπόμενα. ὀργισθεῖς δὲ ὁ Χοσρόης ῥοπαλοῖς ἀγρίοις ἐκέλευσε κατὰ τῶν λαγόνων τυπτόμενον τούτον ἀποθανεῖν. τοῦτο δὲ ἐλύπησεν τοὺς

2. ὅπως Τούρκους τῇ Περσίδι φόρους τελεῖν πεπ. A, ὅσους φόρους Τούρκων τελεῖν τῇ Π. πεπ. vulg. 7. αὐτῷ μᾶλλον παῖδα A, omisso μᾶλλον, quod sequitur. 12. προσειωθόσιν A, quo sensu, nescio. 16. καταπατῶν — — πεμπόμενα om. A. ὀργισθεῖς δὲ ὁ X. ῥοπ. A, ὠργισθῆ δὲ ὁ X. καὶ ῥοπ. vulg. 17. κατὰ τῶν λαγόνων τυπτόμενον A, κατὰ τὸν λαγὸνα τύπτεσθαι vulg.

tulisset, quantis tributis a Turcis deinceps pendendis Persicas res auxisset, commemorare: ut pacem quaerere coegisset Romanos, ut Martyropolim subegisset, quantis etiam apud Persas pater excellisset praeclaris facinoribus, enarrare: quare Chosroëm ceu dissidiorum cupidum, avaritiae voraginem, caelibus assuetum, praesumptuosum, iniuriis inferendis pronum, bellorumque tumultibus gaudentem, regno privandum: minorem sibi esse filium, quem potius regem promovendum persuadebat. at Bindoës adversus Hormisdam perorans, et quos turpiter lapsus admisisset coram enumerans, concessum universum in Hormisdam incendit. uxorem tandem et filium Hormisdæ producunt in medium, et sub ipsius Hormisdæ conspectu serra medios dividunt: eum vero oculis privatum coniecerunt in carcerem. ac nonnullo quidam dierum intervallo patrem in custodia benigne excepit Chosroës, suppeditatis etiam, quae volupe forent, deliciis: Hormisda vero missa a rege munera pedibus conculcante, et iniurias conviciisque rependente, Chosroës ira percitus, fustibus agrestibus per ilia usque ad necem caedi iussit. tam immane facinus Persas afflixit, et omnium

Πέρσας, καὶ μῖσος κατὰ τοῦ Χοσροῦν ἐνέθηκέν. Χωρὸς δὲ συναθροίσας δυνάμεις, τῶν βασιλείων ὑπέξελθὼν κατὰ τοῦ Βαράμ παρεγένετο ἐν πεδίῳ τοῦ Ζάβα ποταμοῦ, ἐνθα Βαράμ τὸν χάρακα εἶχεν. ὑπολαβὼν δὲ Χοσρόης, ὅτι τινὲς τῶν ἀρ-
 5 χόντων πρόσκεινται τῷ Βαράμ, τούτους ἐφόνευσεν. ταραχθέν-
 τος δὲ τοῦ λαοῦ, ἀποδιδράσκει Χοσρόης μετὰ τινων ὀλίγων D
 καὶ πάντες οἱ περὶ τὸν Χοσρόην τῷ Βαράμ προσεχώρησαν.
 ὁ δὲ Χοσρόης ἠπέρει τί δράσοι, ἐνίων μὲν συμβουλευόντων
 αὐτῷ πρὸς Τούρκους χωρεῖν, ἐτέρων δὲ πρὸς Ῥωμαίους. ὁ
 10 δὲ Χοσρόης τοῦ ἵππου ἐπιβάς καὶ τὸν χαλινὸν εἰσας προστάτ-
 τει πᾶσιν ἐπεσθαι τοῖς τοῦ ἵππου κινήμασιν. ὁ δὲ ἵππος ἐπὶ
 τὰ Ῥωμαϊκὰ μέρη ἀπεκίνησε, καὶ πρὸς τὸ Κερκέσιον παραγί-
 νεται· καὶ πρέσβεις ἐκπέμπει τὴν ἑαυτοῦ ἀφίξιν κατὰδηλον
 Ῥωμαίοις ποιούμενος. ἔτυχε δὲ Πρόβον τὸν πατρίκιον ἐκεῖ ὄντα
 15 τοῦτον ὑποδέξασθαι, καὶ διὰ γραμμάτων τῷ βασιλεῖ μηνύ-
 σαντα τὰ κατ' αὐτόν. ὁ δὲ Βαράμ ἀπέστειλεν πρέσβεις πρὸς P. 224
 αὐτὸν αἰτούμενος μὴ συμμαχῆσαι τῷ Χοσρόη· κλεῦει δὲ ὁ
 βασιλεὺς Μαυρίκιος Κομεντιόλῳ στρατηγῷ εἰς Ἱεράπολιν τὸν
 Χοσρόην ὑποδέξασθαι, καὶ βασιλικαῖς θεραπεύειαι τιμῆσαι·
 20 τῷ δ' αὐτῷ ἔτι κατέδειξεν ὁ βασιλεὺς Μαυρίκιος γενέσθαι

2. τῶν add. ex A.

7. οἱ add. ex A.

8. δράσει A, δρά-

σαι f, δράσειτο vulg.

10. τοῦ ἵππου A, τῶν ἵππων vulg.

12. Κέρσιον A.

13. ἐκπέμπει A, πέμπει vulg.

15. μηνύ-

σαι a.

16. πρὸς Μαυρίκιον A.

odium adversus Chosroem provocavit. Chosroës collectis armatorum copiis regia se subduxit, et adversus in Zabae fluminis planitiem, qua Baram cum castris consederat, perrexit. optimatum vero suorum in Baram partes inclinare Chosroës suspicatus, eos morti tradidit: ex quo tumultuantibus copiis Chosroës cum paucis sēgam inire cogitur: reliquus autem exercitus totus ad Baram defecit. quamobrem Chosroës quid sibi agendum foret incertus, cum alii ad Turcos, ad Romanos alii secedere suaderent, consendens equum, fraenumque remittens, spontaneos equi motus caeteros omnes sequi iussit. equus autem ad Romanorum fines progressus, ad Cercesium venit: tum vero legatos misit, qui adventum suum Romanis nunciarent. contigit autem Probum patricium ibi forte repertum eum excipere, et per litteras, quae ad eum spectarent, cuncta imperatori significare. porro Baram, ne Chosroi suppetias ferret imperator, missis ad eum legatis oravit: at Mauricius imperator Comentiolo mandavit Chosroem Hierapoli susciperet, et regis honoribus prosequeretur. caeterum hoc etiam anno celebrandae ad Blachernas supplicationis in sanctae deiparae

εἰς τὴν μνήμην τῆς ἁγίας Θεοτόκου τὴν λιτὴν ἐν Βλαχέρναις, καὶ ἐγκώμιον λέγειν τῆς δεσποίνης, ὀνομάσας αὐτὴν πανήγυριν.

A.M. 6081

Περσῶν βασιλέως Χοσρόου ἔτος α΄.

B Τούτῳ τῷ ἔτει τεκνοποιηθεὶς ὁ βασιλεὺς Μαυρίκιος Χοσ-
ρόην τὸν βασιλέα Περσῶν, Δομετιανὸν ἐπίσκοπον Μελιτι-
νῆς πρὸς αὐτὸν ἐξέπεμψεν τὸν ἴδιον συγγενῆ σὺν Ναρσῆ, τὴν
ἡγεμονίαν τοῦ πολέμου τούτῳ καταπιστεύσας. οἱ τινες πα-
ραλαβόντες τὸν Χοσρόην καὶ πάσας τὰς Ῥωμαϊκὰς δυνάμεις,
εἰς τὴν Περσίδα εἰσβάλλουσιν. ὁ δὲ Βαράμ τοῦτο μαθὼν 10
τὰς περὶ αὐτὸν δυνάμεις ἀναλαβὼν, ἐν τόπῳ Ἀλεξανδρίνης
C ὀνομαζομένῳ ἑστρατοπέδευσεν, κωλίειν οἰόμενος τὰ ἐκ τῆς
Ἀρμενίας ἐρχόμενα στρατεύματα τοῦ μὴ ἐνωθῆναι τῷ Ναρ-
σῆ. ἐκέλευσε γὰρ Μαυρίκιος Ἰωάννην τὸν Μουστάκωνα τὸν
τῆς Ἀρμενίας στρατηλάτην ἀναλαβεῖν τὰ στρατεύματα, καὶ 15
ἐνωθῆναι τῷ Ναρσῆ, τοῦ ἅμα συστήσασθαι τὸν πρὸς τὸν Βα-
ράμ πόλεμον. διὰ δὲ τῆς νυκτὸς ἠνώθησαν πᾶσαι αἱ Ῥωμαϊ-
καὶ δυνάμεις, καὶ παρετάξαντο κατὰ Βαράμ. ὁ δὲ Βαράμ
πρὸς τὸ ὄρος ἑστρατοπέδευσεν, δειλίᾳ κατεχόμενος. πολέμον
δὲ φοβεροῦ κροτηθέντος, ὁ Ναρσῆς τῶν Ἰνδικῶν καταφρονή- 20
σας θηρίων, τὴν μέσσην τῶν βαρβάρων διέλυσε φάλαγγα. τού-

6. Μελιτηνῆς A. 9. τὸν add. ex A. 13. τῷ Ναρσῆ —
— ἐνωθῆναι om. a. 17. πᾶσαι αἱ ἀμφοτέραι δυν., καὶ
πάντες ἑστρατεύσαντο κατὰ Βαράμ a. 20. φοβεροῦ add. ex A.

exemplar et normam imperator Mauricius dedit, et dominae encomia recitari iussit, idque panegyrim nuncupavit.

A. C. 581

Persarum regis Chosrois II. annus primus.

Hoc anno Chosroë Persarum rege in filium adoptato, Domitianum Melitines episcopum sanguine sibi coniunctum ad eum misit imperator Mauricius una cum Narsete, cui belli et exercitus regendi supremam contulit potestatem. illi Chosroë secum ducto, et universis Romanis copiis sibi adiunctis in Persiam irrumpunt. Baram eo accepto nuncio, quem secum habuit exercitum, loco cui nomen Alexandria constituit, et castra metatus, copias ex Armenia educatas ne Narseti aggregarentur impedire meditabatur. Mustaconem quippe Ioannem Armenicae militiae magistrum sibi commendatas secum sumeret, et Narseti, bello una cum eo adversus Baram movendo se adiungeret, Mauricius imperaverat. de nocte itaque cunctae Romanorum copiae in aciem unam conflatae, in Baram praeclaro ordine instructae sunt. Baram metu agitatus ad montem castra metatur. inito certamine, Narses calcatis Indicis animantibus, mediam barbarorum

του δὲ γενομένου καὶ αἱ λοιπαὶ τοῦ Βαρὰμ ἠσθένησαν φά-
 λαγγες, καὶ γίνεται τοῦ τυράννου μεγάλη φυγή. ὁ δὲ Ναρ-
 σῆς ἀκατασχέτως διώκων ἀνείλεν τοὺς Πέρσας. ἔξ δὲ χιλιάδας D
 ζωογρήσας, πρὸς Χοσρόην δεσμίους ἤγαγεν. ὁ δὲ Χοσρόης πάν-
 5 τας ἀνείλεν τῷ δόρατι. ὅσοι δὲ Τοῦρμοι ἐτόγγακον, τοῦ-
 τούς τῷ αὐτοκράτορι εἰς Βυζάντιον ἐπαμψεν. τῶν δὲ Τούρ-
 κων ἐν τοῖς μετώποις τὸν τύπον τοῦ σταυροῦ διὰ μέλανος V. 179
 κεντητοῦ ἔχόντων, ἐρωτωμένων ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος, ποίῳ
 τρόπῳ τοῦτο τὸ σημεῖον ἐπιφέρονται; οἱ Τοῦρκοι ἔφασκον
 10 πρὸ πολλῶν χρόνων λοιμὸν ἐν Τουργίᾳ γενέσθαι, τινὰς δὲ
 τῶν ἐν αὐτοῖς Χριστιανῶν ὑποθέσθαι τοῦτο ποιῆσαι, ὡς ἐν-
 τεῦθεν σωτηρία κατὰ τὴν χώραν ἐγένετο. ὁ δὲ στρατὸς τῶν
 Ῥωμαίων τὴν σκηνὴν τοῦ Βαρὰμ καὶ τὸ τοῦλδον παραλαβόν- P. 225
 τες μετὰ τῶν ἐλεφάντων, τῷ Χοσρόῃ προσήγγακον. ὁ δὲ Βα-
 15 ρὰμ ἐπὶ τὰ ἐνδότερα μέρη τῆς Περσίδος τὴν φυγὴν ἐποιή-
 σατο· καὶ οὕτως ὁ κατ' αὐτοῦ διαλύεται πόλεμος. ὁ δὲ
 Χοσρόης μεγάλην νίκην ἀναδησάμενος, τὸν ἴδιον ἀπέλαβεν
 θρόνον, καὶ ἐπινίκια εἰστία Ῥωμαίοις. ὁ δὲ Ναρσῆς ἀναξεν-
 γνύων ἐπὶ τὰ ἴδια, τῷ Χοσρόῃ ἔλεγεν· μέμνησο, Χοσρόη,
 20 τῆς παρούσης ἡμέρας. Ῥωμαῖοί σοι τὴν βυσιλείαν χαρίζον-

1. καὶ add. ex A. 7. διὰ μέλανος κεντητοῦ A, κεντητοῦ διὰ
 μέλ. vulg. 9. τοῦτο om. A. 10. τινὰς A, τινὲς vulg. 16.
 κατ' αὐτοῦ A, κατ' αὐτὸν vulg. 18. εἰστία A, ἐστία vulg.

phalangem fregit: eo praestito, reliquae etiam Baram phalanges infir-
 matae, totusque cum tyranno exercitus in fugam effusus. Narses la-
 zatis habenis fugientes insequutus, Persarum maximam edidit stragem.
 ad sex millia vero vivos captos et vinculis obstrictos ad Chosroem ad-
 duxit: quos ille hastis transverberatos neci tradidit. Narses, quos
 reperit Turcos, ad imperatorem Byzantium transmisit. porro Tur-
 ci crucis figuram nigris punctationibus effigiatam cum gerant in fron-
 tibus, qua ratione signum illud praefereant ab imperatore interro-
 gati, responderunt: multos ante annos cum pestis per Turciam gras-
 saretur, quosdam ex suis Christianos auctores fuisse, ut id fieret, ex
 quo pristina salubritas in regionem reducta est. caeterum Romanorum
 exercitus tentorium Baram et universum eius bellicum apparatus atque
 elephantos capiens ad Chosroem adduxit. Baram vero in interiores
 Persidis regiones fuga se recepit: bellumque adversus eum susceptum
 ita demum diremptum est. Chosroes tam praeclara victoria redimitus,
 proprium thronum recuperavit, epulumque triumphale et victoriae
 grates Romanis praebuit. Narses autem domum reversurus, Chosroi
 dixit: fac praesentis diei memor usque sis, Chosroes; regno te de-

ται. Χοσρόης δὲ τὴν δολοφονίαν δεδοικώς, ἐζήτει Μαυρίκιον χιλίους Ῥωμαίους εἰς φυλακὴν αὐτοῦ εἶχειν· ὁ δὲ Μαυρίκιος ἀγάπην πολλὴν πρὸς τὸν βάρβαρον κεκτημένος, ἐπλήρωσεν τὸ αἶτημα αὐτοῦ. καὶ οὕτως ὁ Περσικὸς τῶν Ῥωμαίων καταπέπαυτο πόλεμος.

5

A.M. 6082 Τούτῃ τῷ ἔτει μηνὶ Μαρτίῳ κς', ἰνδικτιῶνι η', τῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου πάσχα χρόνων τεσσαρῶν ἡμισυ ἐστέφθη Θεοδοσίος C ὁ υἱὸς Μαυρίκιου τοῦ αὐτοκράτορος ὑπὸ Ἰωάννου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ὁ αὐτοκράτωρ Μαυρίκιος τὴν ἐκκλησίαν τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα, ἣν ἀπῆρξατο κτιζεῖν Τιβέριος, ἀνεπλήρωσεν ἐν τῇ μέσῃ οὖσαν, ὄνπερ τόπον πρῶην ἔλεγον εἶναι πραιτώριον. εἰρήνης δὲ βαθείας τὴν ἀνατολὴν καταλαβούσης, [ὁ Μαυρίκιος] ἐπὶ τὴν Εὐρώπην ἐκύμαιεν πόλεμος. διὰ τοῦτο ὁ αὐτοκράτωρ Μαυρίκιος τὰς δυνάμεις ἀπὸ ἀνατολῆς ἐπὶ τὴν Θράκην μετήγαγεν.

A.M. 6083 Τούτῃ τῷ ἔτει ἀρχομένου τοῦ ἔαρος, καὶ τῶν ταγμάτων D τὴν Θράκην καταλαβόντων, ἐξῆλθεν σὺν αὐτοῖς ὁ Μαυρίκιος ἰδεῖν τὰ ὑπὸ τῶν βαρβάρων καταστραμμένα. ἡ δὲ αὐτοῦστα

6. Ὀκτωβρίῳ a. 8. ὁ add. ex A. τοῦ αὐτοκρ. om. A, ante haec verba χρόνῳ τετάρτῳ add. f. 14. ὁ Μαυρίκιος delendum videtur. πόλεμος A, πόλεμον vulg. 15. ἀπὸ ἀνατολῆς A, ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν vulg.

nant Romani. Chosroës porro necem dolis intentandam veritus, Romanos mille ad sui custodiam et satellitium deputandos a Mauricio expetiit. Mauricius vero multa humanitate erga barbarum usus, postulatis eius fecit satis: huncque tandem exitum bellum Persicum obtinuit.

A. C. 582 Hoc anno mensis Martii die sexto supra vigesimum, indictione octava, Theodosius Mauricii imperatoris supremi filius, die paschatis sancto, a Ioanne patriarcha, quatuor solis annis cum medio natus coronam imperii accepit.

Eodem anno Mauricius supremus imperator sanctorum quadraginta martyrum ecclesiam, a Tiberio exaedificari coeptam, et iam ad opus medium ductam absolvit. praetorium eo loco quondam constructum narrant. profunda vero pace totum orientem occupante, Europa bellorum procellis agitabatur: eapropter ipse supremus imperator imperii vires omnes ab oriente in Thraciam transportavit.

A. C. 583 Hoc anno ineunte vere, et copiis in Thracia iam collectis, Mauricius cum eis egressus ruinas a barbaris excitas visum perrexit. augusta vero, patriarcha, et universus senatus, ne propria opera move-

καὶ ὁ πατριάρχης καὶ ἡ σύγκλητος παρεκάλουν τὸν βασιλεῦ-
 μὴ αὐτουργησαὶ πόλεμον, ἀλλὰ στρατηγῶ τούτου ἐγχειρῆσαι·
 ὁ δὲ οὐ καταδέξατο. ἐξελεύοντι δὲ αὐτῶ ἐν τῷ πολέμῳ, γέγο-
 5 νεν ἡλίον ἔκλειψις. ἐπεγένοντο δὲ ἐξαισιῶν πνευμάτων φν-
 τωμάτων τὰ πλήθη ἀργυροῖς ἐψυχαγώγησεν. ἐπὶ Θήρων δὲ ἐξελ- P. 126
 θῶν ὁ αὐτοκράτωρ, ὅς ἄγριος παμμεγέθης κατὰ τοῦ καίσαρος
 ὤρμησεν. ὁ δὲ ἵππος διὰ τὸ φοβερὸν τοῦ θεάματος ἀποβα-
 λεῖν τὸν καίσαρα ἐγχειρεῖ. ἐπὶ πολὺν δὲ ἀκαταστατήσας οὐκ
 10 ἠδυνήθη τὸν καίσαρα ἔλψαι· ὁ δὲ ὅς ὑπ' οὐδενὸς τρωθεῖς,
 ἀνεχώρησεν. ἐπὶ τὴν Πείρινθον δὲ διὰ ναυτιλίας τὴν πορείαν V. 180
 ποιούμενος, ἀνέμων ἐξαισιῶν καὶ βροχῆς γενομένης, καὶ αὐ-
 τῶν ἀπορησάντων, τὸ σκάφος ἐφέρετο τοῦ αὐτοκράτορος, ὥσπερ
 παραδόξως διασωθῆναι ἐν τῷ λεγομένῳ Δαιονίῳ. τῇ δὲ νυκτὶ
 15 ἐκείνῃ γύναιον ἔτικτεν, καὶ βούς οἰκτρὰς ἠφίει· πρωΐας δὲ
 γενομένης, ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς ἰδεῖν τὸ συμβησόμενον. καὶ
 εἶδον παιδίον γεννηθὲν ὀφθαλμῶν καὶ βλεφάρων ἀμέτοχον, B
 μήτε χεῖρας μήτε βραχίονας ἔχον· πρὸς δὲ τῷ ἰσχυίῳ ἰχθύος
 οὐρὰ προσφυῶς ὑπῆρχεν αὐτῷ. ταύτῃ δὲ τῇ ἡμέρᾳ ὁ ἵππος

4. ἐξαισιῶν A, ἐξ αἰσιῶν vulg. ἐπεγέν. δὲ ἐξ. πν. φουσ. om. f.
 5. ἐλεύοντι] ἐλθῶν A, manu correctoris. 12. καὶ αὐτῶν] τῶν
 αὐτῶν vulg. 14. διασωθῆναι A, σωθῆναι vulg. 15. βοῆς]
 φωνᾶς α. 16. ἰδεῖν τὸ συμβ. A, ἰδεῖν, τί τὸ συμβ. vulg. 17.
 εἶδον A, εἶδεν vulg.

ret bellum, quin illud duci committeret, rogabant: quod ille detre-
 ctavit admittere. eo igitur ad castra pergente, solis defectus contigit:
 ventorumque vehementium, noti videlicet violentioris, flatus exorti
 sunt. Rhesium cum attigisset, magnam egenorum multitudinem nummis
 argenteis in eos sparsis recreavit. cum venatum prodississet, ingens aper
 in caesarem ex impetu irruit: equus eius aspectu territus caesarem
 excutere conabatur: cum saltibus, calcibus et excussibus lusisset satis,
 caesarem exturbare nunquam valuit. tum vero aper a nullo laesus,
 in silvam secessit. Perinthum praeterea navigio iter faciens, vehemen-
 tiore vento pluviaque incumbente, nautis ad extremas adductis angu-
 stias, scapha, qua vehebatur imperator, procellis asportata est, et
 praeter omnium opinionem, ad locum, cui nomen Daonius, salva red-
 dita. eadem illa nocte parturiens mulier lamentabiles voces edebat.
 exorto die misit imperator, qui pararent, ut, quae contigerat, rei fieret
 ipse spectator. vidit autem infautem natum oculis et palpebris
 orbium, cui neque manus neque brachia essent: e coxis autem
 piscis cauda illi emascebatur. eodem quoque die equus imperato-
 ris phaleris aureis circumquaque ornatus concidit subito, atque ru-

τοῦ βασιλέως ὁ τὸν χρυσοῦν περικείμετος κόσμον, ἀθρόως διερράγη πσῶν. ὁ δὲ βασιλεὺς τούτοις πᾶσιν οἰωνοσάμετος, περιλύπος ἦν. τῇ δὲ ὑστεραία ἄνδρες τρεῖς Σκλαβινοὶ τὸ γένος, μηδὲν τι σιδηροῦν περιβαλλόμενοι, ὑπὸ Ῥωμαίων ἐκρατήθησαν, κιθάρας μόνας βαστάζοντες. ὁ δὲ βασιλεὺς ἠρώτα, 5 πόθεν τε εἶεν καὶ ποῦ τὰς διατριβάς ἐποιοῦντο; οἱ δὲ τὸ μὲν γένος ἔφασαν πεφυκέναι Σκλαβινοί· πρὸς δὲ τῷ τέλει τοῦ δυτικοῦ ὠκεανοῦ ἠκικέναι· τὸν δὲ Χαγάνον πρὸς αὐτοὺς C κρεσβεῖαν πέμψαι, καὶ δῶρα τοῖς ἐθνάρχαις αὐτῶν τοῦ συμμαχῆσαι αὐτῷ κατὰ Ῥωμαίων· οἱ δὲ ταξιάρχαι αὐτῶν 10 ἀπέστειλαν αὐτοὺς ἀπολογησασθαι τῷ Χαγάνῳ, ὅτι οὐ δύναται διὰ τὸ μῆκος τῆς ὁδοῦ ἀποστellaί αὐτῷ συμμαχίαν. δεκτωκαίδεκα δὲ μηνῶν ἔφασκον ποιήσασθαι ὁδοπορίαν, καὶ οὕτως τοῖς Ῥωμαίοις περιπεσεῖν. κιθάρας δὲ περιφέρεσθαι, ὡς μὴ εἰδότες ὅπλα περιβαλέσθαι τινά, τῆς χώρας αὐτῶν 15 ἀγνοούσης τὸν σίδηρον. ὁ δὲ αὐτοκράτωρ θαυμάσας τὴν τε ἡλικίαν καὶ τὰ μεγέθη τῶν σωμάτων αὐτῶν ἐπαινέσας, εἰς Ἡράκλειαν αὐτοὺς παρέπεμψε. καταλαβὼν δὲ τὴν Ἀγχιάλον, καὶ μαθὼν ὅτι πρόσβεις εἰς τὸ Βυζάντιον Περσῶν τε D καὶ Φράγγων παρεγένοντο, ὑπέστρεψεν εἰς τὰ βασίλεια. 20

3. τρεῖς om. A a f. 7. σιδηροῦν A, σίδηρον vulg. 7. πρὸς δὲ τῷ τέλει τοῦ δυτικοῦ ὠκεανοῦ A, πρὸς τῷ τέλει Ωκ. vulg. 9. ἐθνάρχαις A, ἐθνάρχοις vulg. 11. δύναται A, δύναται vulg. 15. εἰδότες A, εἰδότες vulg. 16. τὸν σίδ. A, τὸ σ. vulg. 20. Φραγγάνων A.

ptus est. istis omnibus tanquam omnibus intentus imperator, tacito moerore conficiebatur. postera luce viri tres Sclavinorum genere orti nullo ferro vel gladio accincti, sed citharis tantummodo instructi, a Romanis capti sunt. unde traherent ortum, vel moram facerent, imperator rogare. illi se genere Sclavinos, et ad oceani limites habitare responderunt. Chaganum autem legatos ad se misisse, et tribuum suarum praefectos muneribus sollicitasse, ut sibi suppettias adversus Romanos ferrent: se vero ab familiarum capitibus missos, qui eos apud Chaganum excusarent, quod ob viarum remota intervalla manum auxiliarem ei praeberere nequeant. octodecim vero mensium iter confecisse, ac ita demum in Romanorum manus se prolapsos asseverabant: citharas autem circumduxisse; in regione quippe ferri nescia natos, armis non asuetos se tegere. imperator hominum staturam miratus, laudata corporis eorum proceritate, ipsos Heracleam misit. inde cum Anchialum venisset, de legatorum a Persis et Francis missorum adventu certior factus, Byzantium et regiam revertitur.

Τούτῃ τῇ ἔτει ὁ Χαγάνος ἐζήτησε προσθήκας ταῖς συν- A. M. 684
 θήκαις λαμβάνειν. ὁ δὲ αὐτοκράτωρ τοὺς λόγους τοῦ βαρ-
 βάρου οὐ παρεδέξατο. διὰ τοῦτο ὁ Χαγάνος ἤρατο πάλιν τὸν
 πόλεμον, καὶ πολιορκεῖ τὴν Σιγγιδόνα, καὶ στρατοπεδεύει κατὰ
 5 τὸ Σέρμιον. ὁ δὲ αὐτοκράτωρ στρατηγὸν τῆς Εὐρώπης χειροτονεῖ
 τὸν Πρίσκον. ὁ δὲ Πρίσκος τὸν Σαλβιανὸν ὑποστράτηγον ποιή-
 σασ προτρέχειν ἐκέλευσεν. καὶ κατὰ τῶν βαρβάρων χωρήσαν- P. 227
 τες συγκροτοῦσι πόλεμον καὶ νικῶσιν Ῥωμαῖοι. ὁ δὲ Χαγά-
 νος τοῦτο ἀκηκώς, ἀναλαβὼν τὰς δυνάμεις, ἐχώρηε πρὸς πό-
 10 λεμον. ὁ δὲ Σαλβιανὸς ἰδὼν τὰ πλήθη καὶ καταπλαιγείς,
 πρὸς Πρίσκον ἀφικνεῖται. γνοὺς δὲ ὁ Χαγάνος τὴν τῶν
 Ῥωμαίων ὑποχώρησιν, εἰς Ἀγχιάλον ἐξέρχεται ἤτοι εἰς τὸν
 ἅγιον Ἀλέξανδρον· καὶ τούτον τῇ καμψύγῳ πυρὶ παραδίδω-
 κεν· μεταβύς δὲ εἰς τὰ Δριζίπερα ἐπιχειρεῖ ἐκπορθῆσαι τὸ
 15 πόλισμα, πολιορκητικὰ ἐξεργασάμενος ὄργανα. οἱ δὲ τὰ Δρι-
 ζίπερα οἰκοῦντες ἐπὶ πλείστον [τε] παρέταξαν τὸ θράσος. τὰς B
 γὰρ πύλας ἀναπετύσαντες, ἠπέλουν τοῖς βαρβάροις πολεμεῖν,
 ἐν δειλίᾳ ἐξαισίῳ ὄντες. τότε δὴ τότε θεῖαι τινες αὐτοῖς
 ἐπέστησαν δυνάμεις. μεσουσῆς γὰρ ἡμέρας ὄρῃ ἔδοξαν οἱ

1. ταῖς συνθήκαις om. A. 3. παρεδέξατο A, κατεδ. vulg. 8.
 καὶ νικῶσιν — — — πρὸς πόλ. om. A. 9. πολεμικὰ A.
 16. παρέταξαν τὸ θρ. A, παρετάξαντο θράσος vulg. 18. ἐν
 δειλίᾳ ἐξαισίῳ ὄντες A e f, ἐν διαλέξεισιν ὄντες vulg. θεῖαι
 τινες αὐτοῖς ἐπέστησαν δυνάμεις A f, θεῖαι τις αὐτοῖς ἐπέστη δύ-
 ναμεις vulg.

Hoc anno Chaganus ad pactam sibi pecuniarum summam augmen- A. C. 584
 tum dari postulabat. imperator vero barbari sermones respuit. quare
 bellum renovare Chaganus constituit; mox Singidonem obtinet, et ad
 Sirmium castra metatur. imperator autem Priscus Europae ducem
 instituit. Priscus Salvianum sub se legatum elegit, et praecurrere
 ante exercitum iubet. in barbaros itaque irruptione facta, acrique
 conserto praelio, penes Romanos stetit victoria: cladis accepto mun-
 cio, alium exercitum instruit Chaganus, et ad pugnam egreditur. Sal-
 vianus armorum ingenti multitudine conspecta, deterretur, et ad
 Priscum revertitur. recessu Romanorum cognito, versus Anchialum
 Chaganus procedit, sanctum Alexandrum intellige: et vasto incendio
 locum omnem depopulatur. inde Drizepera divertit, et obsidionali-
 bus machinis comparatis oppidum expugnare molitur. Drizeperorum
 incolae pectus audacissime opposuere: reseratis enim portis, cum
 barbaris se fortiter congressuros, extrema necessitate oppressi minaban-
 tur. tunc sane, tunc temporis divina illis affuit virtus. manifesta quippe
 meridiei luce Romanorum copias urbe egredientes cernere barbari

βάρβαροι Ῥωμαίων δυνάμεις ἐπεξιούσας τοῦ ἄστιως, καὶ
 μέλλειν συμπλέκεσθαι, καὶ καταπλαγέντες συντόνῳ φηγῆ ἀπ-
 V. 181 διδράσκουσιν, καὶ ἐπὶ τὴν Πείρινθον γίνονται. ὁ δὲ Πρίσκος
 μὴδὲ θεωρεῖν φέρων τὰ πλήθη τῶν βαρβάρων, εἰς τὸ Τζου-
 ρουλον εἰσελθὼν φρουρίον ἡσφαλίζετο. ὁ δὲ βάρβαρος τὸν 5
 Πρίσκον πολιορκεῖν ἐνεχείρει. ταῦτα δὲ ἀκηκῶς Μανυρίκιος,
 C διηπόρει τί δράσοι, εὐβουλίᾳ δὲ καταστρατηγεὶ τῆς ἀπειθοῦ
 δυνάμεως· καὶ ἓνα τῶν ἐξκουσιτόρων μεγάλας δωρεὰς καὶ
 ὑποσχέσει πείθει ἕκοντι περιπεσεῖν τοῖς βαρβάροις· καὶ
 δίδωσιν αὐτῷ πρὸς Πρίσκον γράμματα περιέχοντα τάδε· τῷ 10
 ἐνδοξοτάτῳ στρατηγῷ Πρίσκῳ. τὴν ἀλιτηρίαν τῶν βαρβάρων
 ἐγχείρησιν μὴ δευλιύσης· πρὸς γὰρ ἀπαύλειαν αὐτῶν τοῦτο γέ-
 γονεν. γίνωσκε γὰρ ὅτι μετὰ πολλῆς αἰσχύνης ἔχει ὁ Χαγάνος
 ὑποστρέφαι εἰς τὴν ἀφιερωθεῖσαν αὐτῷ ὑπὸ Ῥωμαίων χώραν.
 διὰ τοῦτο καρτερήσῃ ἢ σοῦ ἐνδοξότης ἐν Τξουροῦλῳ περιρέμ- 15
 βων αὐτόν. πέμπομεν γὰρ διὰ θαλάσσης πλοῖα, καὶ αἰχμα-
 D λωτίζομεν τὰς φαμελίας αὐτῶν. καὶ ἀναγκάζεται μετὰ αἰ-
 σχύνης καὶ ζημίας εἰς τὰ ἴδια ὑποστρέφαι. ὁ δὲ Χαγάνος
 κρατήσας τὰ γράμματα καὶ ἀναγνούς, γίνεται περιδεής. καὶ

3. ἕως τὴν II. e f. 4. μὴδὲ] μὴ A f. φέρων] θέλων a.
 Τζουρουλλὸν A. 7. εὐβουλίᾳ A sec. man. quemadmodum conī.
 Goar. ἀβουλίᾳ vulg. 15. καρτερήσῃ A, καρτερεῖ f, καρτερήσει
 vulg. 16. αὐτῶν] αὐτοῦς A b. 17. τὰς φαμελίας αὐτῶν
 A a f, αὐτοῦς vulg.

sibi visi sunt, et ineundum armorum minitantes congressum: ex quo
 conturbati, in praecipitem fugam se proiicientes, Perinthum se con-
 tulere. Priscus autem solius barbaricae aciei conspectum fetre non
 sustinens, in Tzurulum castrum ingressus diligenti custodia vitam tu-
 tabatur: exinde ad obsidendum Priscum animus barbaro principi fa-
 ctus. quod cum ad Mauricium perlatum, quid ageret, dubius haesit.
 bono tandem consilio adversus innumeram barbarorum multitudinem
 armatur, et prudentia oppugnat. de excubitorum igitur numero unum
 ad castra profectum in barbarorum potestatem sponte prolabi donis
 ingentibus et pollicitis amplioribus suadet: ac una simul ad Priscum
 litteras ei committit in haec verba. gloriosissimo duci Prisco. nefar-
 ium barbarorum conatum ne reformides: qui quidem exitio ipsis
 erit. Chaganum cum magno dedecore in assignatam sibi a Romanis
 provinciam redire certo scias. quare gloria tua Tzuruli perdetur, et
 Chaganum circumvertet, et pro libito circumagitabit. copiosam clas-
 sem mari transmittimus, captivitatemque hosti paramus: qui alioqui
 cum dedecore et damno domum reversurus est. Chaganus interceptis
 litteris scripta legit, et una metu consternitur: pactisque cum

ποιούμενος, και εἰς μέθην και τρυφήν ἐπιδιδούς ἡμέλει. και τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ πλήθῃ Σκλαβινῶν ἐπιτίθεται αὐτῷ· και δειλία σασχεθεῖς, φεύγων εἰς τὸ Βυζάντιον ἦκεν. οἱ δὲ σὺν αὐτῷ Ῥωμαῖοι ἐγκρατῶς τοῖς Σκλαβινοῖς μαχησάμενοι, κρα-
 5 τοῦσι τῶν βαρβάρων παραδόξως, και εἰς τὸ Βυζάντιον τὴν
 V. 182 αἰχμαλωσίαν τῷ βασιλεῖ ἀποσώζουσιν· ὁ δὲ αὐτοκράτωρ
 εὐφρανθεῖς, εὐχαριστηρίους ὕμνους μετὰ πάσης τῆς πόλεως
 τῷ θεῷ προσέφερεν. ὁ δὲ Πρίσκος θαραρῆσας, εἰς τὰ ἐσώτε-
 ρα μέρη τῶν Σκλαβινῶν ἐχώρει. Γῆπαις δὲ ἀνῆρ τῆς θρη-
 σκειᾶς τῶν Χριστιανῶν ὑπάρχων αὐτομολεῖ πρὸς Ῥωμαίους, 10
 D και τὴν εἴσοδον τοῖς Ῥωμαίοις ὑπέδειξεν, και τῶν βαρβάρων
 ἐκράτησαν· ἔφησε δὲ και Μουσούκιον τὸν ῥῆγα τῶν βαρβά-
 ρων ἀπὸ τριάκοντα σημείων διάγειν. προδοσίᾳ δὲ τοῦ Γῆ-
 παιδος διαβὰς τὸν ποταμὸν ὁ Πρίσκος, μεσοῦσης τῆς νυκτὸς
 εὗρίσκει τὸν Μουσούκιον διαφθαρμένον τῇ μέθῃ. ἐπιτάφιον γὰρ 15
 εὐροτὴν τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ ἐώρταζεν· και τοῦτον συλλαβόμενος
 ζῶντα, φόνον πολὺν ἐν τοῖς βαρβάροις εἰργάσατο. πολλῆς δὲ
 αἰχμαλωσίας κρατήσαντες, μέθῃ και τρυφῇ ἐυστοῦς ἐκδεδώκα-
 σιν. συναθροισθέντες δὲ οἱ βάρβαροι τοῖς νενικηκόσιν ἐπί-
 P. 229 στανται· και ἦν ἂν ἡ ἀντίδρασις χαλεπωτέρα τῆς προῖπαρ- 20

1. ἐπιδιδούς A, ἐπιδούς vulg. και τῇ τρίτῃ ἡμ. A, ἐν τῇ τρίτῃ
 δὲ ἡμ. vulg. 4. τοῖς add. ex A. 6. τῷ βασιλεῖ om. A.
 7. εὐχαριστηρίους A, εὐχαριστίους vulg. 12. Μουσούκιον A a,
 Μουσούγιον e, Μουσούγιον vulg. 13. διάγειν] ὑπάρχειν f.
 16. ἐώρταζεν A, ἐόρταζεν vulg. 20. ἀντίδοσις A f.

rum manus incidit: tum metu correptus, fuga Byzantium attingit. at Romani reliqui viae comites Sclavinorum impetum fortiter sustinentes, praeter spem omnem barbaros superant, et universam praedam captivorumque turmas incolumes ad imperatorem Byzantium detulere. his imperator laetatus, beneficium divinum laudibus et hymnis compensat, et cum totius urbis populo grates deo litat. porro Priscus successu audentior redditus, interiores Sclavinorum partes penetrat. tum vero Gepes vir Christianorum religioni addictus, in Romanorum partes transiens, ingressum Romanis indicat: qui nullo labore barbarorum regionem obtinent. Musugium autem barbarorum regem ad trigesimum lapidem morari referebat. Priscus itaque Gepedis proditione usus profunda iam nocte Musugium vino plane obrutum comperit; funebrem etenim solemnitatem proprio fratri sacraverat. eo igitur vivo comprehenso, horrendam omnino barbarorum stragem edidit. hinc ubere praeda potiti Romani in crapulas et voluptates resolvuntur. quare barbari in unum agmen denuo collecti impetum in victores faciunt; malorum autem illatorum ultio praeclearo facinore

ξίας ἀνδραγαθίας, εἰ μὴ ὁ Γένζων μετὰ τῆς περικῆς δυνάμεως τῶν Ῥωμαίων ἐπιστάς, μάχη κραταιᾷ διεκώλυσε τὰς ὁρμὰς τῶν βαρβάρων. ὁ δὲ Πρίσκος τοὺς τὴν φρουρὰν αὐτῷ πεπιστευμένους ἀνεσκολόπισεν.

- 5 Τῷ δ' αὐτῷ χρόνῳ καὶ Παῦλος ὁ τοῦ βασιλέως πατὴρ ἐτελεύτησεν ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐτάφη ἐν τοῖς βασιλικαῖς μνήμασιν· ὁμοίως καὶ Ἀναστασία ἡ αὐτοῦ ἀγούστα ἢ πενθερὰ τοῦ Μαυρικίου, γυνὴ δὲ Τιβερίου τοῦ βασιλέως· καὶ αὕτη ἐτάφη μετὰ Τιβερίου τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς. B
- 10 Τούτῳ τῷ ἔτει τοῦ Πρίσκου πάλιν τὸν Ἴστρον καταλαβόντος, καὶ τὰ Σκλαβινῶν ἔθνη πραιδεδύσαντος, καὶ πολλὴν αἰχμαλωσίαν τῷ βασιλεῖ ἀναπέμψαντος, ὁ βασιλεὺς τὸν Τατίμερα ἀποστείλας πρὸς Πρίσκον, παρακελεύεται αὐτόθι τὸν χειμῶνα διατρεῖναι τοὺς Ῥωμαίους καιρὸν· οἱ δὲ Ῥωμαῖοι 15 τοῦτο μαθόντες ἀντέλεγον, ὥς οὐκ ἐνδέχεται τοῦτο γενέσθαι διὰ τὰ πλήθη τῶν βαρβάρων, καὶ τὸ πολεμῆαι ὑπεῖναι τὴν χώραν, καὶ τὰ ψύχη ἀφόρητα. ὁ δὲ Πρίσκος λόγοις πιθανοῖς ἔπεισεν αὐτοὺς ἐκεῖ χειμᾶσαι, καὶ τὴν τοῦ βασιλέως κέλευσιν πληρῶσαι. ὁ δὲ βασιλεὺς Μαυρικός ταῦτα ἀκηκοὺς

2. διεκώλυσε A, διελύσε vulg.	3. αὐτῶν A.	7. αὐτοῦ add. ex A.
11. ἔθνη om. f.	12. Τατίμερον f.	15. μεμα-θηκότες A.
16. καὶ τὸ πολεμῆαι ὑπεῖναι A, καὶ τῶν πολεμίων ὑπ. vulg.	17. καὶ τὰ ψύχη om. A a f.	πειθανοῖς vulg.
18. ἔπεισεν A, ἐπειθεν vulg.		

prius edito acerbior extitisset, nisi Genzon cum toto peditatus robore certamen iniens acerrimum barbarorum vires fregisset. porro Priscus cunctos quibus sui corporis custodiam demandaverat, in patibulum egit.

Eodem anno Paulus imperatoris pater morte Cpoli perfunctus, inter imperatores parem eis sepulturam et tumulum obtinuit: similiter et Anastasia augusta socrus Mauricii, Tiberii vero imperatoris coniux, iuxta virum suum Tiberium sepulchri locum cosequuta est.

Hoc anno cum Priscus iterum Danubium occupasset, et Sclavino-
rum ditionem depopulatus, magnam inde praedam, et captivorum numerum ad imperatorem summisisset: imperator Tatemere ad Priscum misso Romanum exercitum ijs in locis hibernare iubet. placito imperatoris accepto, moram deprecabantur Romani, ac quum propter barbarorum sibi oppositum exercitum, tum hostilis et infestae regionis periculum, et intoleranda frigora, id nusquam fieri posse in adversum obiciebant. Priscus suavibus verbis militem demulcet, et imperatoris iusso obsequentem, hibernam ibidem stationem habere suadet. Mauricius his auditis Philippicum generum orientis ducem, quemque

Φιλιππικόν τὸν ἴδιον γαμβρόν τὸν τῆς ἀνατολῆς στρατηγὸν ἐποίησε κόμητα τῶν ἐξκουβιτόρων θαρρῶν αὐτῷ, ὡς τὴν αὐτοῦ ἀδελφὴν αὐτῷ ἔξευξεν. ὁ δὲ Φιλιππικὸς ἤρξατο κτίζειν ἐν Χρυσοπόλει τὴν μονὴν τῆς παναγίας ἡμῶν δεσποίνης Θεοτόκου καὶ παλάτιον ἐν αὐτῇ ὀφείλον ὑποδέχεσθαι Μαυρίκιον 5 τὸν βασιλέα, καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ, ποιήσας ἰχθυοτροφεῖα καὶ D παραδείσια ἐνδοθεν [ἔσω] εἰς τὴν θεραπείαν αὐτοῦ, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει τὴν οἰκίαν τὴν ἐπιλεγομένην τὰ Φιλιππικοῦ.

A.M. 6087 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Κυριακοῦ, Ἀντιοχείας 10 Ἀναστασίου ἔτος α΄.

V. 183 Τούτῳ τῷ ἔτει εἰς τὰ τοῦ Βυζαντίου προάστεια τίκονται τέρατα, παιδίον τετράπουν, καὶ ἄλλο δικόρουφον. λέγουσι δὲ οἱ τὰς ἱστορίας ἐπιμελῶς ἐγγράφοντες μὴ σημαίνειν ἀγαθὰ

P. 230 ταῖς πόλεσιν, ἐν αἷς ἂν τεχθῶσι τὰ τοιαῦτα. ὁ δὲ βασιλεὺς 15 τὸν Πρίσκον τῆς στρατηγίας ἀποπαύει. Πέτρον δὲ τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν στρατηγὸν τῆς δυνάμεως ποιεῖται Ῥωμαίων. ὁ μὲν οὖν Πρίσκος τὰς δυνάμεις ἀράμενος πρὶν ἢ τὸν Πέτρον φθάσαι διεπέρα τὸν ποταμὸν. ὁ δὲ Χαγάνος τὴν μετάβασιν τοῦ Ῥωμαϊκοῦ λαοῦ ἀκηκόως, λίαν ἐθαύμασεν, καὶ πρὸς τὸν 20 Πρίσκον ἀπέστειλεν, μαθεῖν τὴν αἰτίαν ἐπιζητῶν, καὶ μοῖραν

3. αὐτῷ ἔξευξεν A, ζεύξας αὐτῷ vulg. 7. ἐνδοθεν ἔσωθεν A f, sed alterutrum delendum videtur. 13. δύο χορυφῶν A f.
15. ἂν add. ex A. 16. τὸν Πρ. τῆς στρατ. A, τῆς στρατ. τὸν Πρ. vulg. 19. διαπερῆ A.

ob ei iunctam in matrimonium sororem fidissimum habebat, excubitorum comitem creavit. porro Philippicus sanctissimae dominae nostrae monasterium et ad illud palatium quo Mauricius imperator cum liberis aliquando foret excipiendus Chrysopoli coepit aedificare: piscinas etiam et hortos ad eius usum deliciasve intus paravit: Cpoli autem Philippici domum ab eo nuncupatam extruxit.

A. C. 587 Cpoleos episcopi Cyriaci, Antiochiae Anastasii annus primus.

Hoc anno monstra in suburbanis Byzantii locis nata sunt: puer nimirum quadrupes, et alius biceps. Accurati porro historiarum scriptores urbibus, in quibus illa prodierint, nil boni faustique portendere asseverant. imperator autem Prisco a summa exercituum praefectura remoto, Petrum proprium fratrem Romanarum copiarum ducem instituit. de sua exauratione Priscus certior factus, eductis secum ante Petri adventum omnibus copiis, amnem traiecit. ut Romanas acies ulteriorem ripam suo transitu obtinuisse Chaganus intellexit, id satis miratus, misit ad Priscum causam nimirum percunctatu-

λαβελν τῆς πραιίδας· καὶ οὕτως τὸν ποταμὸν διανήξασθαι.
 λίαν γὰρ ἐγαλέπαινε ἐπὶ τοῖς εὐτυχήμασι τῶν Ῥωμαίων.
 πέμπει τοίνυν ὁ Πρίσκοσ περὶ τούτων πρὸς τὸν Χαγάνον πρε-
 σβείαν Θεόδωρον τὸν λατρὸν, ἀγχινοῖα καὶ συνέσει κεκοσμη- B
 5 μένον. οὕτως ἐωρακῶς τὸν Χαγάνον μέγα φρονοῦντα, καὶ τὰς
 ἀποκρίσεις ἀλαζονικώτερον ποιούμενον (ἤπειλει γὰρ πάντων
 τῶν ἔθνῶν αὐτὸν εἶναι κύριον) διηγῆματι παλαιῶ τὸν βαρβα-
 ρικὸν κατεπράυνε τύπον· ἔφασκεν γάρ· ἄκουσον, Χαγάνε,
 ἐπωφελοῦς διηγῆματος. Σέσωστρις ὁ τῶν Αἰγυπτίων βασι-
 10 λεύς περιφανῆς τε καὶ λίαν εὐδαίμων, τῷ πλοῦτι λαμπρὸς
 καὶ ταῖς δυνάμεσιν ἀκαταμάχητος, πλεῖστα καὶ μεγάλα ἐδου-
 λῶσατο ἔθνη· ἐπεῦθεν εἰς ἀλαζονεῖαν περιπεσὼν, χρυσοκόλ-
 λητον ὄχημα ἐκ λίθων τιμίῶν κατασκευάσας, ἐπικάθηται τού-
 15 τῳ, καὶ ὑποβάλλει τῷ ζυγῷ τῶν ἡττηθέντων βασιλέων τέσσα-
 ρας ἔλκειν τὸ ὄχημα. τούτου δὲ γενομένου, ἐν ἐπισήμῳ ἐστῶτι C
 εἰς τῶν τεσσάρων βασιλέων συχνοῶς τὸ ὄμμα ἐπέστρεφεν εἰς τὰ
 ὀπίσω, καὶ τὸν τροχὸν ἐώρα κυλιόμενον· τῷ Σέσωστρι δὲ ἐπε-
 ρωτῶντι, διὰ τί ὀπισθεν ἐπιστηρίζει τὰ ὄμματα; τοῦτον εἶπεν
 τὸν τροχὸν θαναμάζω ἀστατοῦντα, καὶ ἄλλοτε ἄλλως κινουμέ-
 20 νον· καὶ ποτὲ μὲν τὰ ὑψηλὰ ταπεινοῦντα, αὐθις δὲ τὰ τα-

3. πρὸς τὸν Χαγάνον A, Χαγάνῳ vulg. 6. ποιούμενον A,
 ποιούμενος vulg. 9. ὁ τῶν add. ex A. 10. λίαν add. ex A.
 16. εἰς τὰ ὀπίσω A, εἰς τοῦπίσω vulg. 17. τὸν δὲ Σέσωστριν
 ἐπερωτῶντα A f.

rus, ac simul praedae partem consequi apud se consiliatus: atque ita demum amnem ipse transveheretur. quam moleste enim ferebat prosperum quippiam Romanis succedere. ad Chaganum itaque legationem de his Priscus instruit, Theodorum videlicet medicum, virum animi solertia et prudentia insignem. qui cum tumidos Chagani spiritus, eiusque responsa arrogantius data (cunctarum quippe nationum sese praedicabat dominum) animo percepisset: barbaricam hominis insolentiam antiqua narratione demulcebat. ad eum itaque conversus: audi, inquit, Chagane, narrationem tibi profuturam. Sesostri, Aegyptiorum rex illustris, atque oppido felix, divitiis alioqui clarus, et armorum robore prorsus invictus, innumeras atque potentissimas nationes subegit: eoque in superbiam omnino dementem prolapsus currum auro lapidibusque pretiosis compactum paravit, cui insidens, ex devictis regibus quatuor, qui currum equorum more traherent, ad iugum alligavit. interim dum ea pompa elatus triumphat, e regibus quatuor alter conversis retro frequenter luminibus rotam sese circumvolventem attentius contemplantatur. Sesostri vero sciscitanti, cur retro figeret oculum, respondit ille: rotae inconstantiam demiror in

πεινά ἀνυψοῦντα. τὸν δὲ Σέσωστριν συνετιῶς τὴν πυρβολὴν τῇ ἀκοῇ ἐπισκέψαντα νομοθετῆσαι, τὸ μηκέτι βασιλεῖς ἔλκειν τὸ ὄχημα. ὁ δὲ Χαγάνος ταῦτα ἀκηκοὺς καὶ ὑπογελάσας, ἔφησεν τὴν εἰρήνην ἄγειν, τῇ δὲ προαιρέσει Πρίσκου, εἴ τι ἀκ θέλη τῶν λαφύρων τὸν Χαγάνον τιμῆσαι. ὁ δὲ Πρίσκος 5
 D τὴν αἰχμαλωσίαν ἀπέδωκε τῷ Χαγάνῳ ὑπὲρ τῆς διαβάσεως. τὰ δὲ λάφυρα πάντα λαβὼν ἀκινδύνως τὸν ποταμὸν διεπέρασεν. ὁ δὲ Χαγάνος ταῦτα δεξάμενος ἦσθη μεγάλως· καὶ ὁ Πρίσκος εἰς Βυζάντιον ἦκεν. ὁ δὲ Πέτρος τὴν στρατηγίαν παρέλαβεν. 10

A.M. 6088 · Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπέλευσεν ὁ βασιλεὺς Πέτρος τῷ στρατη-
 P. 231 γῶ, ὥστε τὴν τρίτην μοῖραν τῆς ῥόγας διὰ χρυσοῦ τοὺς Ῥω-
 μαίους λαβεῖν· καὶ τὴν τρίτην διὰ ὄπλων· τὴν δὲ ἑτέραν
 τρίτην δὲ ἐσθῆτος παντοίας. οἱ τοίνυν Ῥωμαῖοι τοῦτο ἀκη-
 κοότες πρὸς τυραννίδα ἐτρέποντο. ὁ δὲ στρατηγὸς φοβηθεὶς 15
 τοῖς στρατοπέδοις ἀπελογεῖτο, ὡς οὐκ ἀληθές τοῦτό ἐστι. καὶ
 ἀπεδείκνυε τῷ στρατῷ ἕτερα γράμματα παρακελευόμενα αὐτῷ,
 ὥστε τοὺς ἀριστεύσαντας καὶ ἐκ τῶν κινδύνων διασωθέντας
 V. 184 ἐν ταῖς πόλεσιν ἀναπαύεσθαι, καὶ γηροτροφεῖσθαι ἐκ τῶν δη-

1. συνετιῶς τὴν ἀκοῇ ἐπισκ., omisso τὴν παραβολὴν, A f. 2.
 τοῦ μηκέτι A. 14. οἱ add. ex A. 18. διασωθέντας A e, σω-
 θέντας vulg. 19. εὐτροφεῖσθαι e.

diversas partes se convolventis, et qua partem superiorem inclinantis, qua vero inferiorem erigentis et excelsius elevantis. porro Sesostris cum similitudinem hanc, qua pollebat animi sagacitate, percepisset, lege sancita edixit, ne ulli deinceps reges currum apud Aegyptios traherent. subrisit Chaganus his auditis, et pacis foedera servaturum se promisit: in potestate vero Prisci stare, qua parte spoliiorum vellet, se donatum relinqueret. in transitu itaque concessi mercedem, captivos omnes Priscus Chagano restituit, ipse retentis sibi spoliis amnem iterum sine periculo traiecit. Chaganus his acceptis mirum in modum laetatus est: Prisco vero Byzantium reverso, Petrus in exercitus ducendi munus successit.

A. C. 588 Hoc anno Petro duci suis mandatis significavit imperator, ut stipendiorum tertiam partem nummis aureis persolvendam Romani milites acciperent: partem aliam armis sibi concessis: ultimam denique data ad vestes quaslibet materia sibi repensam profiterentur. quod ubi resciverunt, ad rebellionem se converterunt. deterritus dux factum apud milites excusavit, nequaquam id verum esse asseverans: quin etiam alias litteras ostendit, quibus iubebat imperator, ut milites qui in bello fortiter se gesserant, et e gravibus periculis incolumes evaserant, in urbibus data vacatione agerent, et publicis sumpti-

μοσιῶν· τοὺς δὲ παῖδας τῶν στρατιωτῶν εἰς τοὺς τόπους τῶν οἰκείων γονέων ἐγγράφειν· καὶ ταύτη τῇ πειθανότῃ B τὸν λαὸν κατεπραῦνεν, καὶ τὸν καίσαρα ἀνευφήμησαν. ταῦτα δὲ ὁ Πέτρος τῷ βασιλεὶ κατεμήνυσεν. ἔλθων δὲ ἐπὶ Μαρκιανούπολιν ἀποστέλλει χιλίους προτρέχειν. οὗτοι περιτυχόντες Σκλαβινῶς ἐπιφερομένοις Ῥωμαϊκὴν λεηλασίαν πολλήν, τοὺτους τρέπονται· οἱ δὲ βάρβαροι τὴν αἰχμαλωσίαν ἀσπράξαντες, καὶ αἰχμαλωσίας πολλῆς κρατήσαντες, ἐπὶ τὰ Ῥωμαϊκὰ ὑπέστρεψαν.

10 Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἔκτισεν ὁ βασιλεὺς τὸ ἡλιακὸν τῆς Μαγναύρας τὸ στοργγύλον· καὶ ἔστησεν ἐν τῷ μεσσιῶν τὴν C ἰδίαν στήλην, καὶ ἀπέθετο ἐκεῖ τὸ ἀρμαμέντον.

Τούτῳ τῷ ἔτει Πέτρον τοῦ στρατηγοῦ κνηγοῦντος, καὶ A.M. 6089 ὕδρ ἀγρίου αὐτῷ συναγῆσαντος, τὸν πόδα τούτου ἐν δένδρῳ 15 ἐξέθλιψεν, καὶ ἀφορήτοις ὀδύνας χρόνῳ πολλῷ ἐνοσιλεύετο. ὁ δὲ αὐτοκράτωρ γράμμασιν αἰσχίστοις καὶ ὄνειδισμοῖς ἀφορήτοις αὐτὸν περιέβαλεν, ἀκούσας Σκλαβινὰ ἔθνη κατὰ τοῦ Βυζαντίου κινεῖσθαι. ὁ δὲ Πέτρος βιασάμενος εἰς Νόβας παρεγένετο. οἱ δὲ τῆς πόλεως ἐπίσημοι στρατιῶται ἅμα τῷ

2. οἰκείων add. ex A. πειθανότῃ vulg. 3. κατεπραῦνεν A, καταπραῦνας vulg. εὐφήμησαν A. 4. τῷ βασ. A, καὶ τῷ βασ. vulg. 7. τρέπονται A b, τρέπουσιν vulg. 10. τὸ Ἥλ. A, τὸν Ἥλ. vulg. 11. τὸ στοργγύλον add. ex A a f. 15. ἀφορήτοις A, ἀφορήτας vulg. 17. περιέβαλεν A, περιέβαλλεν vulg. ἀκούων A. 18. Νομάς e f.

bus inter caeteros senes alerentur: amplius ut militum liberi in proprium parentum locum ascriberentur. eiusmodi verborum lenocinio exercitum ita demulsit, ut caesarem universi faustis acclamationibus prosequuti sint: de quibus omnibus Petrus imperatorem certiozem fecit. Marcianopolim vero accedens, milites mille, qui praecurrerent, misit. isti vero in Sclavinis, qui magnam e Romanorum finibus praedam auexerant, incidentes, in fugam barbaros vertere. at barbari captivis interfectis, caeteram praedam, quae maxima fuit, secum abducentes, in Romanorum fines regressi sunt.

Eodem anno solarium Magnaurae rotundum condidit imperator, suamque statuam ad medium atrium erexit, ibidemque posuit armamentum.

Hoc anno cum Petrus dux venatum prodississet, agrestis sus ob- A. C. 589 vium factus pedem eius ad arborem contrivit: ex quo doloribus plane intolerandis diu cruciatus est. imperator autem litteris inclementioribus, probrosis, conviciisque gravissimis eum perstrinxit, cum Sclavinos Byzantium versus adventare rescivisset. his Petrus commotus ac vere coactus Novas se contulit. cum vero urbis primates ac milites

Δέπισκόπῳ τῇ στρατηγῷ ὑπήντων· οὓς ἰδῶν ὁ στρατηγὸς καὶ
 θουμάσας τὴν ἐξόπλισιν καὶ ἀνδρείαν αὐτῶν, κελεύει καταλι-
 πόντας τὸ ἄστυ τῇ Ῥωμαϊκῇ πληθῦϊ συναναμίγνυσθαι· οἱ
 δὲ στρατιῶται ἐπὶ φρουρᾷ τῆς πόλεως συντεταγμένοι, οὐκ
 ἐπέιδοντο τοῦτο ποιῆσαι. θυμωθεὶς δὲ ὁ στρατηγός, ἀπέστειλεν 5
 Γένζωνα μετὰ πληθους στρατιωτῶν. οἱ δὲ μαθόντες ἔφυγον
 εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὰς θύρας τοῦ ναοῦ κλείσαντες, ἐκά-
 θητο ἔνδον. ὁ δὲ Γένζων τῇ αἰδοῦ τοῦ ναοῦ, ἄπρακτος διέ-
 μεινεν· Πέτρος δὲ ὀργισθεὶς, ἀποχειροτονεῖ τὸν Γένζωνα τῆς
 στρατηγίας, καὶ ἐκπέμπει Σκριβωνα ἠτιμωμένως τὸν ἐπίσκοπον 10
 πρὸς αὐτὸν ἀγαγεῖν. οἱ δὲ τῆς πόλεως πανοικεὶ συναχθέντες,
 ἀτίμως τὸν Σκριβωνα τῆς πόλεως ἀπελαύνουσιν· καὶ τὰς πύ-
 P. 232 λας τῆς πόλεως κλείσαντες, τὸν μὲν Μαυρικίον βασιλέα εὐ-
 φήμον, τὸν δὲ στρατηγὸν ὕβρῳσι περιέβαλλον· καὶ οὕτως
 ἀτίμως ὁ Πέτρος ἐκείθεν ἀνεχώρησεν. προπέμπει δὲ χιλίους 15
 ἐπὶ κατασκοπῇ· οἱ δὲ περιτυγχάνουσι Βούλγαροις χιλίοις
 τὸν ἀριθμὸν. οἱ δὲ Βούλγαροι θαρροῦντες τῇ εἰρήνῃ τοῦ Χα-
 γάνου, ἀμερίμως ἐβάδιζον· οἱ δὲ Ῥωμαῖοι πρὸς τοὺς Βουλ-
 γάρους τὰς ὁρμὰς ἐποιούντο. οἱ δὲ Βούλγαροι ἀποστέλλουσιν
 ἄνδρας ἐπτά, παραινοῦντες μὴ παραλῦσαι τὴν εἰρήνην. τοῦτο 20

2. καταλιπόντας vulg., καταλιπέοντα A. 7. ἐκάθητο ἔνδον
 om. A f. 8. αἰδοῦ A, αἰδοῦ vulg. 11. πανοικεὶ A, πανοικεὶ vulg.
 συνηγμένοι b. 15. ἐκείθεν add. ex A. 17. τῇ add. ex A.
 19. τὰς τομὰς e. Βούλγαροι A alii codd., Βουλγάρεις vulg.
 20. ἄνδρας om. A.

una cum episcopo ei obviam progressi essent, speciosum militum or-
 natum ac fortitudinem miratus dux, ut, urbe relicta, se Romano exer-
 citui adiungerent, mandavit. at milites qui ad urbis custodiam depu-
 tati fuerant, id exequi detrectaverunt: ex quo dux iratus, Genzo-
 nem cum armata militum manu ad eos misit: qui ea de re certiores
 facti, ad ecclesiam confugientes, clausis templi portis intus se
 continuere. Genzon templi sanctitatem veritus, re intentata substitit.
 Petrus inde exasperatus, Genzonem munere abdicavit, et Scribonem
 misit, qui episcopum ignominiose ad se traduceret. at cives vicatim
 et cum totis familiis congregati, Scribonem turpiter urbe expellunt;
 oclusisque urbis portis Mauricium quidem imperatorem faustis voci-
 bus prosequuti, ducem probris palam proscidere: atque ita demum
 Petrus turpiter inde recessit. cum vero mille homines speculatum
 praemisisset, hi in Bulgarorum turmam numeri eiusdem incidere. at
 Bulgari, paci, quae cum Chagano intercedebat, confisi, securi citra ul-
 lam suspicionem progrediebantur. cum autem Romani eos adoriren-

ἀκούσαντες οἱ προτρέχοντες, μηνύουσιν τῷ στρατηγῷ ταῦτα. ὁ δὲ στρατηγὸς ἔφη· οὐδὲ εἰ ὁ αὐτοκράτωρ παρέλθοι, τούτων Β φείσομαι. συμβολῆς δὲ γενομένης, τρέπονται οἱ Ῥωμαῖοι. οἱ δὲ βάρβαροι οὐκ ἐδίωξαν αὐτούς, ἵνα μὴ νικῶντες κινδύνῳ 5 περιπέσωσιν. ὁ δὲ στρατηγὸς τὸν ταξίαρχον τῶν προτρέχόντων χαλεπῶς ἔμαστιγώσεν. τοῦτο μαθὼν ὁ Χαγάνος πρέσβεις πρὸς τὸν Πέτρον ἐξέπεμψεν, τὴν ἔναρξιν αἰτιώμενος, καὶ ὡς Ῥωμαῖοι ἄνευ δικαίας αἰτίας τὴν εἰρήνην διέλυσαν. ὁ δὲ Πέτρος ἀπατηλοῖς λόγοις χρησάμενος, μὴ εἰδέναι τὴν κίνησιν 10 διίσχυρίζετο, διπλασίονα δὲ διδόναι τὰ σκῦλα ἅπαντα· καὶ οὕτως ἐν μοίραις δύο οἱ βάρβαροι τὰ ἀπολωλότα σκῦλα ἀνα- V. 185 λαβόντες, στέργουσι τὴν εἰρήνην. ὁ δὲ Πέτρος κατὰ Πηρηγάστου τοῦ ἑξάρχου τῶν Σκλαβινῶν χωρεῖ. οἱ δὲ βάρβαροι C περὶ τὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ τούτοις ὑπαντήσαντες, διεκώ- 15 λυν τοῦ περᾶσαι. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἀπὸ τῶν πορθμίων τοξενόντες, τούτους ἀπέστρεψαν· καὶ τραπέντων αὐτῶν, πλήττεται κατὰ τῆς λαγόνος ὁ Πηρηγάστος καὶ θνήσκει. περᾶσαντες δὲ οἱ Ῥωμαῖοι αἰχμαλωσίας πολλῆς ἐκράτησαν, καὶ εἰς τὰ ἴδια ἐπανεξέυξαν. πλανηθέντων δὲ τῶν ὀδηγῶν καὶ ἀνύδροις τό-

1. τῷ στρατηγῷ A, τὸν στρατηγὸν vulg. 2. παρέλθῃ A. τούτων A, τούτοις vulg. 3. συμβ. δὲ πολέμου γενομ. A. 16. τὰ om. A. 14. τὴν ὄχθην A, τὴν ὄχθαν vulg. 17. τῆς add. ex A. 19. καὶ ἐν ἄν. A.

tur, Bulgari viros septem delegavere, qui Romanis pacem haud ita solvendam esse persuaderent. quae ubi praecursores audiverunt, duci confestim retulere. dux vero, neque si imperator ipse advenerit, inquit, eis parcam. consertaque pugna Romani in fugam vertuntur: nec tamen eos insequuti sunt barbari, ne victoriam ardentius amplectati, in insidias inciderent. dux porro praecursorum praefectum virgis acriter caedi imperavit. quod cum ad Haganum renunciatum fuisset, legatos ad Petrum decrevit, qui hostilem hanc aggressionem incusantes, Romanos nulla iusta de causa pacem solvisse quererentur. sed Petrus hanc suorum incursionem se plane ignorasse blandis ac fraudulentis verbis adstruxit: duplicata se nihilominus ipsis spolia dare omnia: atque ita barbari spoliis, quae amiserunt, dupla forte receptis, pacem servavere. caeterum Petrus contra Peregastum Sclavinorum praefectum expeditionem suscepit. at barbari secundum fluminis ripam Romanis obviam facti, eos annem traicere prohibebant. Romani contra e vectoriis navibus tela mittentes, barbaros averterunt. dumque in fugam vertuntur, Peregastus ilio sauciatu, moritur. Romani ergo flumen transgressi, praeda maxima coacta in pro-

ποις περιπεσόντες, ἐκινδύνευε τὸ στρατόπεδον· βαδίσαντες δὲ διὰ τῆς νυκτός, περιτυγγάνουσι τῷ Ἰλβακίᾳ ποταμῷ. λόχης δὲ εἰς τὸ ἀντίπερα ὑπόσης τῷ ποταμῷ, οἱ βάρβαροι ἐν ταύτῃ κρυπτόμενοι, τοὺς ἀρρομένους τὸ ὕδωρ ἐτόξευον· μεγάλης δ'οἰνὴν ἐπηρείας τοῖς Ῥωμαίων γενομένης στρατεύμασιν, πρὸς 5 φυγὴν ἐχώρησαν, καταπολεμηθέντες ὑπὸ τῶν βαρβάρων. ὁ δὲ Μαυρίκιος ταῦτα ἀκηκοὼς τὸν Πέτρον τῆς στρατηγίας ἀπέπαυσεν, καὶ τὸν Πρίσκον πάλιν στρατηγὸν τῆς Θράκης ἀπέστειλεν.

A.M. 6090 Τούτῳ τῷ ἔτει Πρίσκος στρατηγὸς ἐξῆλθεν ἐν τῇ Θράκῃ, 10
 -P. 233 καὶ τὰς δυνάμεις ἠρίθμησεν, καὶ εὔρεν ὅτι πλῆθος πολὺ διεφθάρη ἐξ αὐτῶν. τούτους δὲ ἀναλαβὼν παραγίνεται εἰς τὸν Ἰστρὸν ποταμὸν εἰς Νόβας. ὁ δὲ Χαγάνος τοῦτο μαθὼν πρόσβεις ἐξέπεμψεν τὴν αἰτίαν πυνθανόμενος τῆς ἀφίξεως. ὁ δὲ Πρίσκος προεφασίστατο διὰ κνηγέσια ἐληλυθέναι. ὁ δὲ Χα- 15 γάνος, οὐ δίκαιόν ἐστι, φησὶν, ἐν ἀλλοτρίῳ τόπῳ κνηγεῖν· ὁ δὲ Πρίσκος ἴδιον ἔλεγεν εἶναι τὸν τόπον, καὶ τὴν ἐξ ἀνατολῆς ἀπόδρασιν τῷ Χαγάνῳ ἀνείδιξεν. ὁ δὲ βάρβαρος τῆς Συγγιδόνος τὸ τεῖχος κατέλυσεν· καὶ ἐπὶ τὴν τῶν Ῥωμαίων γῆν ἐχώρηε. τοῦτο μαθὼν ὁ Πρίσκος παραγίνεται εἰς τὴν νῆ- 20

2. Ἰλβακίᾳ A a f, Ἰλβακίῳ vulg. 3. ὑπόσης A, ὑπιούσης vulg.
 4. τοὺς ἀρρομένους A a f, τοῖς ἀρρομένοις vulg. 5. Ῥωμαίων A, Ῥωμαίους vulg. 7. τῆς add. ex A. 12. ἀναλαβὼν A, παραλαβὼν vulg.
 13. Νόβας A e f, νομάς vulg., vid. supra p. 423, 18.

pria loca se recepere. sed ductores recta via aberrantes, et in arida inaquosaque loca deflectentes, exercitum in magnum coniecere periculum. iter porro noctu peragentes, diverterunt ad Ilbaciū amnem. barbari vero in insidiis, quas trans flumen collocaverant, delitescentes, in Romanos, qui haustum venerant, tela iaculabantur. ex quo Romani cum magna clade afficerentur, a barbaris demum debellati versi sunt in fugam. Mauricius his auditis Petrum officio privavit, et Priscum iterum Thraciae ducem delegavit.

A. C. 590 Hoc anno dux Priscus in Thraciam profectus exercitum recensuit, et magnam militum manum ex eis periisse et desiderari comperit. iis eductis ad Istrum fluvium Novas se contulit. quibus cognitis Chaganus legatos profectionis causam sciscitatos misit. Priscus venandi gratia se accessisse praetexere. ad quem Chaganus: nefas, ait, alieno in solo te venatum exercere. Priscus contra proprium asserere fundum, et Chaganum ex oriente transfugam affirmare et exprobrare. eapropter barbarus eversis Singidonis moenibus, in Romanam ditionem

σον τοῦ Ἰστρον, καὶ παραλαβῶν δρόμωνας, παραγίνεται πρὸς Β
 τὸν Χαγάνον εἰς Κωνσταντιόλαν, θέλων αὐτῷ ὀμιλῆσαι. ἐλ-
 θόντι δὲ τῷ Χαγάνῳ πρὸς τὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ, ὁ Πρί-
 σκος ἀπὸ τῆς νηὸς διελέγετο. ὁ δὲ Χαγάνος ἔφη πρὸς αὐ-
 5 τόν· τί σοι, Πρίσκιε, καὶ τῇ γῆ τῇ ἀμῆ; καὶ ταύτην βούλει
 διὰ ψεύδους λαβεῖν ἐκ τῶν χειρῶν μου; κρινεῖ ὁ θεὸς ἀνὰ
 μέσον ἐμοῦ καὶ Μαυρικίου τοῦ βασιλέως. ἐκζητήσῃ τὸ
 αἷμα τοῦ στρατοῦ τῶν Ῥωμαίων, καὶ τοῦ στρατοῦ τοῦ
 ἐμοῦ ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ. ὁ δὲ Πρίσκος ἔφη· οὐ μίαν
 10 πόλιν ἐγχειρεῖς παρ' ἡμῶν λαβεῖν. ὁ δὲ Χαγάνος· ὄψει
 μετ' ὀλίγον πεντήκοντα πόλεις Ῥωμαϊκὰς δουλουμένας βαρ-
 βάραις. ὁ δὲ Πρίσκος διὰ τοῦ ποταμοῦ τὰς ναῦς τῇ Σιγγι-
 δόνι παρασθησάμενος, ταύτην ἐπόρθησεν, καὶ τοὺς Βουλγάρους C
 ἐξ αὐτῆς ἐξεδίωξεν, καὶ τὸ τεῖχος κτίζειν ἀπήρξατο. ὁ δὲ
 15 Χαγάνος ἀγγέλους πρὸς αὐτὸν ἐπέστειλεν, καὶ τοὺς ψευδω-
 νύμους ἐαυτοῦ θεοὺς διεμαρτύρητο κατατιωόμενος τῶν γενο-
 μένων τὸν Πρίσκον. χειμῶνος δὲ καταλαβόντος, ἑκάτεροι εἰς
 τὰ ἴδια ἀνεχώρησαν. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Πέτρος ὁ ἀδελφὸς
 Μαυρικίου ἔκτισεν τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἁγίας Θεοτόκου τῶν
 20 Ἀραβίνδα κοσμήσας αὐτὴν ἐκ διαφόρων μαρμάρων· ὁμοίως

2. Κωνσταντιόλα A. 5. καὶ ante τῇ γῆ add. ex A. 9. post
 ἐφη lacunae signa exprunxi, sed mox ante ὄψει ex A addidi: ὁ δὲ
 Χαγάνος. 11. δουλουμένας a, δουλομ. vulg. 15. ἀγγέ-
 λους πρὸς αὐτὸν A, πρὸς αὐτὸν ἀγγ. vulg. 18. ὑπεχώρη-
 σαν A. 20. Ἀραβίνδα A alii, Ῥεοβίνδα vulg.

penetravit. eo comperto ad Istri insulam confert se Priscus, et cons-
 censis agitatique dromonibus, Chaganum adloquuturus Constantiolam
 proficiscitur. ad fluminis autem ripam consistenti Chagano Priscus e
 navigio colloquium habebat. tum Chaganus ad Priscum: quid tibi,
 amabo, Prisce, cum ditione mea? ut quid eam dolis occupare moliri-
 ris? et e manibus meis eripere? iudicabit deus inter me et impe-
 ratorem Mauricium: et ex eius manibus mei Romanorumque exerci-
 tus sanguinem reposcet. ad haec Priscus: non urbem unam nobis
 eripere conaris. cui Chaganus respondit: scito quinquaginta alias
 Romani imperii urbes barbarorum virtute subigendas te brevi conspe-
 cturum. Priscus vero navibus ad Singidonem applicatis, urbem de-
 populatus, Bulgaros ex ea eiecit, et murum exaedificare coepit. at
 Chaganus legatis ad eum missis, victorum deorum fidem obtestatus, de
 iis, quae commiserat, apud ipsummet graviter conquestus est. ingru-
 ente porro hieme uterque patrios lares revisit. hoc etiam anno Pe-
 trus Mauricii frater sanctae deiparae Arabindarum ecclesiam diversis

καὶ Κυριακὸς ὁ πατριάρχης τὰ Διακονίσης τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἁγίας Θεοτόκου.

A.M. 609₁
V. 186
D
Τούτῳ τῷ ἔτει συναθροίσαις ὁ Χαγάνος τὴν αὐτοῦ δύναμιν ἐπὶ τὴν Δαλματίαν ἐχώρησεν. καὶ καταλαβὼν τὴν Βάλβης καὶ τὰς περὶ αὐτὴν τεσσεράκοντα πόλεις πάσας ἐπόρθη-5
σεν. ὁ δὲ Πρίσκος ταῦτα μεμαθηκῶς Γουνδούην ἐπὶ τῇ κατασκοπῇ τῶν πραιτομένων ἀπέστειλεν· καὶ καταλαβὼν τοὺς βαρβάρους διὰ δυσβάτων χωρίων τὴν βάδισιν ποιουμένους, περιτυγχάνει δύο βαρβάρους τῷ οἴνῳ κεκαρωμένους· καὶ τοὺς διηρώτα ὁ Γουνδούης τὰ τῶν βαρβάρων κινήματα. οἱ 10
δὲ ἔφασαν, διαχιλίους ὀπλίταις τὴν αἰχμαλωσίαν τὸν Χαγάνον παραδεδωκέναι, καὶ πρὸς τὰ οἰκεία ἀποστεῖλαι. ταῦτα ὁ Γουνδούης μεμαθηκῶς κρύπτεται ἐν μικρᾷ φάραγγι, καὶ ἔξ
P. 234 ἔωθινοῦ ἐπὶ τὰ νῦτα τούτων γενόμενος, ἀθρόως πάντας ἀνέ-
λεν· καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν λαβὼν πρὸς τὸν Πρίσκον ἤγαγεν. 15
ὁ δὲ Χαγάνος τὰ τῆς ἀποτυχίας μαθὼν εἰς τὴν ἑαυτοῦ ἐπα-
νέξυξεν χώραν· καὶ ὁ Πρίσκος ὑπέστρεψεν εἰς τὰ ἴδια.

A.M. 609₂
B τὰς δυνάμεις ὁ Πρίσκος ἐπὶ τὴν Σιγγιδόνα παραγίνεται. ὁ

1. Κυρ. ὁ πατρ. A, ὁ Κυρ. πατρ. vulg. fort. κατὰ Διακ. 3.
τὰς περὶ αὐτὸν δυνάμεις A. 4. Βάλβης A. 5. τεσσεράκοντα
πόλεις] μὲ πόλεις A, μητροπόλεις vulg. 8. τὴν βαδικὴν A.
ποιουμένους A, ποιούμενος vulg. 9. βαρβάρους — κεκαρωμέ-
νους A. 11. ἔφασαν A, ἔφησαν vulg. 13. ἐξεωθήνας f.
14. τούτων A, τούτου vulg. 15. πρὸς τὸν II. — — — μα-
θων om. A.

marmoribus ornata extruxit. ad Diaconissae pariter compitum Cyriacus patriarcha sanctae deiparae ecclesiam posuit.

A. C. 59₁
Hoc anno Chaganus collectis omnibus copiis in Dalmatiam suscepit expeditionem: Balben vero et circumposita quadraginta oppida omnia devastavit. rei fama excitus Priscus Gunduem quae ab hostibus admissa fuerant exploratum misit. ille locis plane impervii iter agens, barbaros duos vino graves offendit, eosque de barbarorum consiliis interrogat. respondent illi: millibus hominum duobus bene armatis Chaganum praedam commendasse, eamque omnem ad Bulgariis domesticos lares agi. eo comperto, Gundues in angusta valle occultatur, et hostes a tergo summo diluculo adortus, ex improvise, cunctos confertim occidit: et recuperatam praedam ad Priscum reduxit. Chaganus clade cognita propriam repetit regionem, et Priscus pariter domum revertitur.

A. C. 59₂
Hoc anno indictione tertia mense Martio Priscus educto exercitu Singidonem versus proficiscitur. Chaganus ex adverso collectis viri-

δὲ Χαγάνος συναθροίσας τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν ἄφνω τῇ Μυ-
 σίᾳ ἐφίσταται, καὶ τὴν Τομοσίαν πόλιν ἐνεχειρεῖ λαβεῖν. διὰ
 τοῦτο καὶ Πρίσκος τὴν Σιγγιδόνα καταλιπὼν, τούτῳ ἐπλησία-
 ζεν. τῆς δὲ ἑορτῆς τοῦ πάσχα καταλαβούσης, καὶ τῶν Ῥωμαίων
 5 λιμῶ τηκομένων, ἀκηκῶς ὁ Χαγάνος τῷ Πρίσκῳ ἐδήλου
 ἀμάξας ἐκπέμψαι πρὸς αὐτὸν ὅπως δαπάνήματα ἀποστείλῃ
 αὐτοῖς, ἵνα μετὰ ἰλαρότητος τὴν ἑαυτῶν ἑορτὴν ἐκπληρώσω-
 σιν. τετρακοσίας τοίνυν ἀμάξας πληρώσας τούτοις ἐξέπεμψεν.
 ὁμοίως καὶ ὁ Πρίσκος εἶδη τινὰ Ἰνδικὰ ἀντέπεμψεν τῷ βαρβά-
 10 ρῳ πέπερί τε καὶ φύλλον Ἰνδικὸν καὶ κόστον καὶ κασσίαν, καὶ
 ἑτερα τῶν ἐπιζητουμένων· καθεζομένου τοῦ Χαγάνου εἰς τὸ
 Θέρμιον, καὶ ταῦτα δεξάμενος ἦσθη ἐπ' αὐτοῖς· καὶ μέχρι
 τοῦ πληρωθῆναι τὴν ἑορτὴν Ῥωμαῖοί τε καὶ βάρβαροι ἀλλή-
 λους συνηυλίζοντο· καὶ οὐκ ἦν φόβος ἐν ἑκατέραις δυνάμε-
 15 σιν. τῆς δὲ ἑορτῆς πληρωθείσης διαχωρίζονται ἀπὸ τῶν
 Ῥωμαίων οἱ βάρβαροι. ὁ δὲ Μαυρίκιος ἐπὶ συνάρσει δῆθεν
 τοῦ Πρίσκου Κομεντιόλον ἀπέστειλεν μετὰ πεζικῆς δυνάμεως.
 τοῦτο μαθὼν ὁ Χαγάνος ἐπὶ Μυσίαν κατὰ Κομεντιόλον
 στρατεύεται ἀπὸ τριάκοντα σημείων τοῦ Κομεντιόλου. ὁ δὲ

2. ἐφίσταται A, ἐπίσταται vulg. πόλιν] πάλιν A. 3. καὶ
 ante Πρ. add. ex A. 6. ἀποστείλῃ A, ἐκπέμψῃ vulg. 8.
 τοίνυν A, οὖν vulg. 9. καὶ ὁ A, δὲ ὁ vulg. ἀντέπεμ-
 ψεν A, ἐξέπεμψεν vulg. 10. πέπερί τε A, πίπερ τε vulg.
 11. ἐπιζητουμένων A, ζητουμένων vulg. 18. ἐπὶ Μυσ. A, ἐπὶ
 τὴν M. vulg.

bus ex inopinato in Mysiam irrumpit, et Tomosiam urbem occupare
 molitur. quare Singidone relicta Priscus ad eum proximus accessit.
 imminente vero paschali celebritate, Romanis fame tabefactis, cum
 eorum penuriam percepisset Chaganus, convehendo com meatui currus,
 quos etiam cibus onustos instrueret, ad ipsum mitti Prisco significat:
 ut proprium sibi festum Romani cum epulorum gaudio peragerent.
 currus itaque quadringentos cibus probe refertos ad eos destinavit. Priscus
 etiam vicissim species Indicas, piper nimirum, folium Indicum, co-
 stum, cassiam, et alia postulata misit ad barbarum, qui tum ad Ther-
 mium sedem posuerat: et id muneris laetantissime accepit: atque ita
 donec festi celebritas expleretur, Romani cum barbaris permixtim et
 absque discrimine conversabantur; nec in alterutrius castris terroris
 suspicio ex huiusmodi societate exorta est. diebus vero solemnibus
 iam elapsis barbari a Romanis seiunguntur. porro Mauricius suppe-
 titis Prisco ferendis cum pedestri militum manu Comentiolum misit.
 Chaganus nuncio accepto, adversus Comentiolum expeditione susce-
 pta, ad trigesimum lapidem a Comentioli exercitu castra posuit. quare

D Κομεντίολος ἑναπορῶν ἄγγελον πρὸς τὸν Χαγάνον ἐξέπεμψεν.
 φασὶ δὲ τινες τὸν Μαυρίκιον ὑποθέσθαι τῷ Κομεντιόλῳ,
 ὅπως τὸ Ῥωμαϊκὸν στρατεῦμα παραδώσῃ πολεμίοις διὰ τὰς
 ἀταξίας αὐτῶν. νυκτὸς δὲ μεσοῦσης ἐκέλευσεν τὸν στρατὸν
 ὀπλισασθαι, μὴ παραγυμνώσας τοὺς ὄχλους μέλλειν πόλεμον 5
 συστήσασθαι. αὐτοὶ δὲ ὑπειληφότες ὅτι γυμνασίας ἐνεκεν σι-
 δηροφορεῖν αὐτοὺς ἐκέλευσεν, οὐχ ὡς ἔδει ὀπλίσαντο. ἡμέ-
 V. 187 ρας δὲ γενομένης καὶ τῶν βαρβάρων καταλαβόντων, Θρύλλος
 πολὺς τὸν στρατὸν κατέλαβεν· ὁ δὲ Κομεντιόλος τὰς τάξεις
 P. 235 ἐτάραττεν, καὶ αἷτιος αὐτοῖς ἀκαταστασίας ἐγένετο. οὕτω μὲν 10
 οὖν οἱ Ῥωμαῖοι πρὸς φυγὴν ἐτρέποντο. οἱ δὲ βάρβαροι
 ἀστρατήγητον τὸν λαὸν εὐρηκότες, ἀνηλεῶς τοὺτους ἐφόνευσαν.
 ὁ δὲ Κομεντιόλος ἀσχήμῳ φυγῇ ἐπὶ τὰ Δριζίπερα γίνεται·
 οἱ δὲ τῆς πόλεως ἕβρεσι καὶ λίθοις βάλλοντες αὐτόν, τοῦ
 ἄστεως ἀποπέμπουσιν. οἱ δὲ βάρβαροι ἐπὶ τὰ Δριζίπερα 15
 ἔλθόντες, τὴν τε πόλιν ἐπόρθησαν καὶ τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου
 Ἀλεξάνδρου ἐνέπρησαν· τὸν τε τάφον αὐτοῦ ἡργυρωμένον
 εὐρόντες, ἀνοσίως σκυλεύουσι. καθυβρίσαντες δὲ καὶ τὸ σῶ-
 μα τοῦ μάρτυρος, καὶ πολλὴν ἐν τῇ Θράκῃ αἰχμαλωσίαν ποιη-
 Β σάμενοι, ἐν ὄχλῳ λαμπρῷ Ῥωμαίων κατεπαιρόμενοι. τοῦ δὲ 20

3. τὸ add. ex A. 10. ἀκαταστασίας om. A b e. 11. of
 add. ex A. 13. Δριζίπερα A ubique, Δριζήπερα vulg. 16.
 τοῦ ὁσίου Ἀλ. a. 18. καθυβρίσαντες A, καθυβρίζουσι vulgo.
 20. ἐνώχλου τῷ λαμπρῷ Ῥωμανῷ A e.

Comentiolus in magnas mentis angustias adductus legationem ad Chaganum destinavit. Mauricium sane Comentiolo- ut Romanum exercitum a tumultibus concitandis deinceps compescendum adversariis proderet, quorundam rumor extitit. porro media nocte milites armari iussit, nec tamen se praelium initutum esse significavit: unde milites exercitationis tantum ergo arma capessenda se iussos arbitrati, non ut decuit pro certamine sustinendo sunt instructi. adventante luce, et iam barbaris irruentibus, ingens tumultus totum exercitum pervadit. sane Comentiolus ipse turbabat ordines, et confusionis auctorem omnino se praebebat, atque ita Romani in fugam versi sunt. barbari nulla militiae lege compositum exercitum operati, summa inhumanitate cunctos trucidant. Comentiolus turpi fuga ad Drizipera salutem quaesivit, quem cives contumeliis lapidibusque emissis, urbe expellunt. tum vero barbari Drizipera profecti, civitate direptioni tradita, in sancti Alexandri templum incendio grassati sunt, cumque sepulchri thecam argento ornatam reperissent, illis prius et contemptis martyris reliquiis, ornamentum omne sacriloge spoliavere: inde coacta per totam Thraciam praeda, collectisque captivis, ipsi, multitudi-

Κομεντιόλου ἐν τῷ Βυζαντίῳ καταλαβόντος, μέγιστος τάραχος καὶ κλύδων τῇ πόλει ἐνέσκηψεν· ὥστε φοβηθέντες βούλεσθαι τὴν Εὐρώπην καταλιπεῖν, καὶ πρὸς τὴν Ἀσίαν ἐν τῇ Χαλκηδόνι μετοικισθῆναι. ὁ δὲ βασιλεὺς τὰ τε ἐξκουβίτα ἀγαλῶν, καὶ ὀπλιτικὸν συλλεξάμενος ὄμιλον, τὰ Μακρὰ διεφρούρησε τείχη. οἱ δὲ δῆμοι τὴν πόλιν ἐφύλαττον· καὶ ἡ σύγκλητος παρῆνει τὸν βασιλέα πρεσβεῖαν πρὸς τὸν Χαγάνον ἐκπέμψαι. ὁ δὲ θεὸς τὴν ἐκδίκησιν τοῦ μάρτυρος Ἀλεξάνδρου ποιούμενος, λοιμικὴν νόσον τοῖς βαρβάροις ἐπεμψεν· καὶ ἐν C.

10 μῆ ἡμέρα ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τοῦ Χαγάνου διὰ πυρετοῦ καὶ βουβῶνος ἀπέκτεινε σὺν πολλοῖς ἄλλοις ὄχλοις· ὥστε ἀντὶ χαρᾶς ἐπινικίον καὶ παιάνων καὶ ᾠμάτων θρήνους καὶ δάκρυα καὶ πένθη ἀπαρηγόρητα ἔχειν τὸν βάρβαρον. ἡ δὲ σύγκλητος παρεκάλει τὸν καίσαρα τὸν βάρβαρον πρεσβεῦσαι εἰς τὰ

15 Δριζίπερα, * ὅστις λόγοις ἡπίους τὸν βάρβαρον ἐκολάκευεν. ὁ δὲ βάρβαρος οὐκ ἠβούλετο τὰ δῶρα δέξασθαι, καίπερ θρήνην ἀσχέτω τῶν παίδων κατεχόμενος. ἔφασκε δὲ πρὸς τοὺς

7. παρῆνει τὸν βασιλέα πρεσβεῖαν πρὸς τ. X. A, παρῆνει πρὸς τὸν X. πρεσβεῖαν vulg. 11. σὺν πολλοῖς ἄλλοις A, σὺν πολλ. καὶ ἄλλ. vulg. 12. θρήνους A, θρήνον vulg. 13. ἔχειν] εἶχον A, εἶχεν vulg. 14. τὸν καίσαρα πρεσβεῦσαι τὸν Χαγάνον A, sed nomen legati ubique omittitur, qui apud Simocatt. VII, 15. Harmato appellatur: fortasse igitur legendum est: παρεκάλει τὸν καίσαρα πρεσβεῦσαι τὸν Ἀρμάτιωνα εἰς Δριζίπερα. 15. ἐκολάκευεν A, ἐκολάκευσεν vulg. 16. καίπερ add. ex A. 17. πρὸς τὸ πρεσβεῦεν A f.

armis, ordine, necessariis bene instructa, in Romanos insultabant. inde Comentiolo Byzantium reverso, ingens ex timore perturbatio animorumque procella toti arbi incubuit: adeo ut prae nimio timore, de relinquenda Europa, et transmigratione in Asiae Chalcedonem consilium aperte iniretur. imperator autem excubitorum satellitio stipatus, collecto armorum militum globo Longum murum tutabatur: urbem vero populi factiones custodiebant, senatu legationem ad Chaganum decernendam suadente. porro deus iniurias martyri Alexandro irrogatas ulturus morbum pestilentem in barbaros immisit, qui uno solo die feбри ex bubone orta septem Chagani liberos cum innumera populi multitudine extinxit: adeo ut triumphalis laetitiae, victoriae paeanam, cantuumque vice luctus, lacrimas atque planctus prorsus inconsolabiles receperit. senatus itaque legatos ad Chaganum Drizipera a caesare destinari rogabat * * * * * qui officio functus blandis verbis barbarum delinivit. barbarus impotenti luctu ex filiorum iactura detentus, munera accipere detrectavit; tantum legatos affatur hoc pacto:

πρόσβει· κρινεῖ ὁ θεὸς ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ Μαυρικίου αὐ-
 D τοκράτορος· αὐτὸς γὰρ τὴν εἰρήνην διέλυσεν· ἐγὼ δὲ τοὺς
 αἰχμαλώτους ἀποδίδωμι αὐτῷ κατὰ ψυχὴν νόμισμα ἐν κομιζό-
 μενος παρ' αὐτοῦ. ὁ δὲ Μαυρίκιος οὐκ ἤνέσχετο δοῦναι·
 καὶ πάλιν ὁ Χαγάνος ἠτήσατο ἀνὰ ἡμίσιους λαβεῖν κατὰ ψυ- 5
 χὴν· καὶ οὐδ' οὕτως ὁ βασιλεὺς δοῦναι κατεδέξατο, ἀλλ' οὐδὲ
 τεσσαράρων κερατίων λαβεῖν. καὶ θυμωθεὶς ὁ Χαγάνος πάντας
 ἀπέκτεινεν, καὶ ἐπὶ τὰ ἴδια ἀνέζευξεν, πενήκοντα χιλιάδας
 ταῖς σπονδαῖς τοῖς Ῥωμαίοις ἐπιθείς. καὶ τὸν Ἴστρον ποτα-
 μὸν μὴ διαβαίνειν ὠμολόγησαν. ἐκ τούτου πολὺ μῖσος κατὰ 10
 Μαυρικίου τοῦ βασιλέως ἐκινήθη· καὶ ἤρξαντο λοιδορίαίς
 P. 236 τοῦτον βάλλειν· ὁμοίως καὶ ὁ λαὸς ὁ ἐν τῇ Θρακίᾳ πρὸς λοι-
 δορίαν τοῦ βασιλέως ἐκινήθη. ὁ δὲ στρατὸς ἐπιτολικάριους
 ἐπεμψεν πρὸς τὸν βασιλέα κατὰ Κομεντιόλου ὡς προδοσίαν
 ἐν τῷ πολέμῳ ποιήσαντος, ἐν οἷς ἦν καὶ ὁ Φωκῆς, ὅστις τῷ 15
 βασιλεῖ διαλεγόμενος βρυερῶς τούτῳ ἀντέλεγεν ἐν τῷ σιλεν-
 τίῳ, ὥστε τινὰ τῶν πατρικίων τοῦτον ματιζῶσαι, καὶ τὸν
 πάγονα αὐτοῦ τίλαι. ὁ δὲ βασιλεὺς οὐ κατεδέξατο τὴν κατὰ
 Κομεντιόλου ἔγκλησιν· ἀλλὰ τούτους ἀπράκτους ἀπέλυσεν·
 διὰ τοῦτο καὶ ἡ ἐπιβουλὴ τοῦ βασιλέως ἀρχὴν ἔλαβεν. κατὰ 20

5. fort. ἀνὰ ἡμισυ. 12. καὶ ὁ λ. A, δὲ ὁ λ. vulg. 16.
 βριαρῶς A. 17. μουντζῶσαι A. 20. ἡ add. ex A. ἐλάμ-
 βανεν A.

sedet deus aequus iudex inter me et Mauricium imperatorem: ipse vio-
 landae paci ansam dedit. captivos tamen omnes ei reddam accepto in
 singula capita nummo uno. Mauricius eam pecuniae summam depromere
 non tulit: quare dimidium nummum pro singulorum capite red-
 dimendo rursus postulat Chaganus: sed neque dimidium nummum,
 neque etiam ceratia quatuor, quae tandem pro singulis petierat Cha-
 ganus, Mauricius solvere admisit. eapropter Chaganus cunctos ad
 unum interfecit, et in propriam regionem regressus tributo, quod ex
 antiquis conditionibus Romani pendebant, quinquaginta millia de novo
 addidit. Istrum vero fluvium se non amplius traiecturos utrinque
 Romani et Bulgari convenere. ex istis odium ingens in Mauricium
 conflatum, unde et conviciis iniuriisque eum aperte proscindere, ex-
 ercitus quoque grex universus per Thraciam sparsus ad ludibria diras-
 que in eum expuendas moveri. exercitus itaque missos ad Mauricium
 contra Comentiolum decrevit, qui se ab ipso in praelio proditos que-
 rerentur. adfuit et missis unus Phocas, qui coram Mauricio orans,
 audiente etiam senatu, insolentibus in eum probris invectus est: ita
 ut inflictis etiam colaphis, barbam illi e patriciis nonnemo vellicave-
 rit. porro imperator obiectas Comentiolo accusationes non admisit:

τοῦτον τὸν καιρὸν ἐν Αἰγύπτῳ ἐν τῷ Νείλῳ ποταμῷ Μηναῖ B
 τοῦ ἐπάρχου μετὰ λαοῦ πορευομένου ἐν τόπῳ ἐπιλεγομένῳ V. 188
 Δήλια, ἡλίου ἀνίσχοντος, ζῶα ἀνθρωπομορφα ἐφάνησαν ἐν
 τῷ ποταμῷ, ἀνὴρ τε καὶ γυνή. καὶ ὁ μὲν ἀνὴρ εὐστερνός
 5 καταπληκτικός τε τὴν ὄψιν, ξανθὸς τὴν κόμην, μιξοπόλιος, καὶ
 μέχρι τῆς ὀσφύος ἐγύμνου τὴν φύσιν, καὶ πᾶσιν ἐδείκνυτο
 γυμνός· τὰ δὲ λοιπὰ μέρη τοῦ σώματος τὸ ὕδωρ ἐκάλυπτε·
 τοῦτον ὁ ἐπαρχος ὄρκους ἔβαλλεν, μὴ καταλύσαι τὴν θεω-
 ρίαν, πρὶν ἅπαντες ἐμφορηθῶσι τῆς παραδύξου ταύτης ὀρά-
 10 σεως. ἡ δὲ γυνὴ τοὺς τε μαζοὺς εἶχεν καὶ τὴν ὄψιν λείαν,
 καὶ τὴν κόμην βαθεῖαν, καὶ μέχρις ἐννάτης πως ὁ λαὸς ἐθαύ- C
 μαζεν ὄρων τὰ ζῶα ταῦτα. τῇ δὲ ἐννάτῃ ὄρα ἐδυσαν ἐν τῷ
 ποταμῷ. ὁ δὲ Μηναῖ ταῦτα τῷ βασιλεῖ Μαυρικίῳ γε-
 γράφηκεν.

15 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπον Ἰσακίου, Ἀντιοχείας Ἀναστα- A.M. 6093
 σίου ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Μαρτίῳ κς', ἰνδικτιῶνι δ', τῇ ἡμέρᾳ
 τοῦ ἁγίου πάσχα Σοφία ἀγούστα ἡ γυνὴ Ἰουστίνου ἄμμι
 Κωνσταντίνῃ γυναικὶ Μαυρικίου στέμμα κατασκευάσασαι D

2. ἐπάρχου A, δπάρχου vulg. ἐπιλεγομένῳ A, λεγομένῳ
 vulg. 8. μὴ om. A. 11. ἐννάτης πως — — — τῇ δὲ om. A.
 19. γυναικὶ Κωνσταντίᾳ a, Κωνσταντίνῃ τῇ γυναικὶ A f, Κωνστ.
 γυν. vulg.

ac missos infecta penitus re dimisit: ex quo insidiarum in imperato-
 rem deinceps structarum series processit. caeterum ad Nilum Aegy-
 pti fluvium cum Menas praefectus una cum exercitu, ad locum, qui
 Delta vocatur, iter faceret, sole oriente, visa sunt in flumine animalia
 specie humana, vir et foemina. vir erat bene compositus, pectore
 amplo, terribilis aspectu, fulvo crine, cui tamen inerant cani, et us-
 que ad lumbos nudus naturam exhibebat spectandam, et nulla re te-
 ctus cunctorum oculis manifestus erat; caeteras vero corporis partes
 aqua obtegebat. hunc praefectus adiuravit, ne prius e conspectu dis-
 cederet, quam omnes se raro adeo exsaturassent spectaculo. mulier
 et mammas habebat, et faciem levem, prolixosque crines: ad horam
 itaque nonam universus exercitus animalia cum admiratione specta-
 vit: hora vero nona fluvium subiere. quod demum Menas imperatori
 scriptis enarravit.

Hierosolymorum episcopi Isacii, Antiochiae Anastasii annus A. C. 593
 primus.

Hoc anno mensis Martii die sexto supra vigesimum, indictione
 quarta, ipso sancti paschatis die, Sophia augusta Iustini coniux, et
 Constantina Mauricii pariter uxor paratam imperatori coronam pretio

ὑπέριμμον τῇ βασιλεῖ προσήγαγον. ὁ δὲ βασιλεὺς τοῦτο θεασάμενος, ἀπελθὼν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῇ θεῷ τοῦτο προσήγαγεν, καὶ ἐκρέμασεν αὐτὸ ἐπάνω τῆς ἀγίας τραπέζης, διὰ τριχαλάστου ἀλυσιδίου διαλίθου καὶ χρυσοῦ. αἱ δὲ ἀγνοῦσαι μεγάλως ἄλυπῆθησαν τοῦτο μαθοῦσαι. καὶ ἐν μάχῃ Κων-5
 σταντίνα ἀγνοῦσα πρὸς τὸν βασιλέα τὴν ἑορτὴν ἐποίησεν. ὁ δὲ βασιλεὺς μὴ προσχῶν τὰς ἐγκλήσεις τῶν ἐν Θράκῃ στρατευμάτων κατὰ Κομεντιόλου, ὁ αὐτὸς Κομεντιόλος ἀναλαβὼν τὸ ὀπλιτικόν, ἔρχεται ἐπὶ τὸν Ἴστρον, καὶ ἐνοῦται τῷ Πρί-
 P. 237 σκῆ ἐν Σιγγιδόνι· καὶ λύεται ἢ πρὸς τοὺς βαρβάρους εἰρή-10
 νη. ταύτης λυθείσης ἔρχονται εἰς τὸ Βιμηνάκιον, ἧτις ἐστὶ νῆσος μεγάλη τοῦ Ἴστρου. ταῦτα δὲ ἀκούσας ὁ Χαγάνος, συναθροίσας τὰς ἑαυτοῦ δυνάμεις, ἐπὶ τὰ Ῥωμαϊκὰ χωρεῖ· τοὺς δὲ τέσσαρας αὐτοῦ υἱούς, παραδοὺς ἑτέρας δυνάμεις, παρέστησε φρουρεῖν τὰς διαβάσεις τοῦ Ἴστρου. οἱ δὲ Ῥω-15
 μαῖοι σχεδίας ποιήσαντες, τὸν ποταμὸν διενήξαντο, καὶ πόλεμον μετὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ Χαγάνου συνεστήσαντο, Πρίσκου στρατηγούντος. ὁ γὰρ Κομεντιόλος ἀσθενήσας, εἰς τὸ Βιμηνάκιον τὴν νῆσον ἐκαθέζετο. ἐπὶ πολλὰς δὲ ὥρας τοῦ πολέμου κραιπύσαντος καὶ τοῦ ἡλίου δύναντος, τριακοσίων τε Ῥω-20

2. ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ a.

Βιμηνάκιον vulg.

15. φρουρεῖν] τηρεῖν a.
 add. ex A.

7. ἐν τῇ Θρ. A.

14. τοῖς δὲ τέσσαρασιν αὐτοῦ υἱοῖς A.

τὰς δυνάμεις τ. I. A a.

11. Βιμηνάκιον A,

19. δὲ

quois superiorem obtulerunt. imperator opus demiratus, ad ecclesiam proficiscitur, et in munus deo offert: ipsique supra sanctam mensam ex triplicibus catenulis lapidibus auroque consertis appendit. eo nuncio accepto augustae animo omnino consternatae: et inter querelas et offensas augusta Constantina cum imperatore diem sollemnem egit. imperatore vero latis a Thracicis copiis adversus Comentiolum accusationes nullius faciente, ipse Comentiolus, versus Istrum acie educta, ad Singidonem Prisco adiungitur, et cum barbaris pacem initan solvit. ea violata Viminacium, quae est Istri magna insula, conveniunt. re accepta, Chaganus copias colligit, et Romanas provincias invadit: aliis vero turmis filiorum curae commissis, Istri fluminis quae forent vada tutanda mandavit. Romani vero tumultuaris lembis compositis traiecerunt amnem, et Prisco duce cum Chagani filio manus conserunt; Comentiolus enim infirma valetudine iactatus in insula Viminacio substiterat. ad plures autem horas certamine protracto, cum sol occideret, e Romanis trecenti occisi, barbarorum ad quater mille desiderati. copiis summo mane castris edu-

μαίων ἀναιρεθέντων, χιλιάδες τέσσαρες ἐκ τῶν βαρβάρων Β
 διώλοντο. Ἔωθεν δὲ πάλιν συντάξαντες τὰ στρατεύματα, πάλιν
 τοῦ πολέμου ἀπήρξαντο, καὶ πάλιν ὀκτὼ χιλιάδας τῶν
 βαρβάρων ἀνείλον. ὁμοίως καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ παραταξάμε-
 5 νοι ἐκ τῶν ὑψηλοτέρων οἱ Ῥωμαῖοι πρὸς τοὺς βαρβάρους
 ἐχώρησαν, καὶ τούτους τρέψαντες, καὶ ἐπὶ τὰ ὕδατα τῆς λί-
 μνης τοὺς βαρβάρους ἀθήσαντες, πολλοὺς ἐξ αὐτῶν ἀπέπνιξαν
 ἐν οἷς καὶ οἱ τοῦ Χαγάνου παῖδες ἀπέπνιγαν· καὶ νίκην
 οἱ Ῥωμαῖοι περιφανῆ ἀνεδήσαντο. ὁ δὲ Χαγάνος συναθροί-
 10 σας δυνάμεις πολλὰς κατὰ Ῥωμαίων ἐπήρχειτο· πολέμου δὲ
 κροτηθέντος τρέπουσιν οἱ Ῥωμαῖοι τοὺς βαρβάρους· καὶ πα- C
 σῶν οἱ Ῥωμαῖοι ἐπισημοτέρην ταίτην ἀπηνέγκαντο τὴν νίκην.
 ὁ δὲ Πρίσκοις τέσσαρας χιλιάδας συντάξας τὸν Τίσσον ποτα- V. 189
 μὸν περᾶσαι ἐκέλευσεν, καὶ κατασκοπεῖσαι τὰ τῶν βαρβάρων
 15 σκηνώματα. οἱ δὲ βάρβαροι μηδὲν τῶν γεγονότων ἐγνωκότες,
 ἑορτὴν ἐπιτελοῦντες συνεποσίαζον. τούτοις οἱ Ῥωμαῖοι κρυ-
 πτῶς ἐπιπεσόντες, μέγιστον φόνον ἀπεργάζονται· τριάκοντα
 γὰρ χιλιάδας Γηπαίδων καὶ ἑτέρων βαρβάρων ἀπέκτειναν·
 καὶ πλείστην αἰχμαλωσίαν λαβόντες πρὸς τὸν Πρίσκον ὑπέ-
 20 στρεψαν. ὁ δὲ Χαγάνος πάλιν δυνάμεις συναθροίσας ἐπὶ τὸν
 Ἴστρον παραγίνεται. καὶ συμβαλόντες πόλεμον ἡττῶνται οἱ D

2. ἔωθεν b. 3. χιλιάδες vulg. 7. ἐλάσαντες a. ἀπέ-
 πνιξαν A, ἐπνιξαν vulg. 8. τοῦ add. ex A. 13. Τίσσω A.
 16. τούτοις — — φόνον om. b f.

ctis et in aciem ex utraque parte compositis, bellum rursus instru-
 ctum, et rursus e barbaris octies mille trucidati. tertio pariter die
 in ordinem distributi ex eminentiore loco Romani barbaros adorti,
 eorum acies fundunt, ac in paludem quandam adactos et in eius pro-
 fundum impulsos, plures aquis suffocarunt, inter quos etiam ipsi Cha-
 gani liberi extincti: eo successu victoriam Romani consequuti sunt
 praeclarissimam. Chaganus maioris exercitus robore comparato, in
 Romanos facit impressionem, consertoque praelio, iterum barbaros
 fundere Romani: fuitque haec Romanorum victoria cunctis omnibus il-
 lustrior. Priscus porro armatorum millibus quatuor instructis, Tissem
 amnem transire, et hostium tentoria explorare iussit. barbari rei ge-
 stae penitus ignari festivum epulum celebrabant, et crapulis operam
 dabant. hos Romani ex improvise adorti, ingenti clade affecerunt:
 caesis enim Gepedum et aliorum barbarorum millibus triginta, et in-
 super praeda potiti uberrima, ad Priscum revertere. Chaganus autem
 exercitu restaurato ad Istrum venit: ubi commissa pugna barbari vi-
 cti sunt, et in amnis fluentis submersi: cum quibus etiam Sclavini

βάρβαροι, καὶ εἰς τὰ ῥεῖθρα τοῦ ποταμοῦ ἀποπνίγονται. συν-
 ἀπόλλυνται δὲ τούτοις καὶ Σκλαβινοὶ πολλοί. ζῶντας δὲ
 ἐκράτησαν Ἀβάρους μὲν τρισχιλίους διακοσίους, καὶ βαρβά-
 ρους δισχιλίους. ὁ δὲ Χαγάνος εἰς Μαυρίκιον βασιλέα πρέ-
 σβεις ἀπέστειλεν ἀναλαβεῖν τοὺς ζωγρηθέντας πειρώμενος. ὁ 5
 δὲ Μαυρίκιος μῆπω μαθὼν τὴν περιφανῆ τῶν Ῥωμαίων νί-
 κην, γράφει τῷ Πρίσκῳ ἀποδοῦναι τῷ Χαγάνῳ τοὺς βαρβά-
 ρους μόνον. ὁ δὲ Κομεντίολος μόλις τῆς νόσου διαγενόμενος
 ἐξέρχεται εἰς Νόβας ζητῶν ὁδηγούς τοῦ ἐξαγαγεῖν αὐτὸν τὴν
 ὁδὸν Τραϊανοῦ τοῦ βασιλέως. γέρον δὲ τις ταύτην ἐπιστά- 10
 μνος, ἔφασκεν δυσχερῆ εἶναι καὶ ἀδιόδευτον, ἀπὸ τε τῶν
 ὑετῶν πολλῶν καὶ χειμῶνος ὄντος, ὑψηλὰ ὄρη καὶ χιόνας
 P. 238 κεκτημένην. ὁ δὲ Κομεντίολος μὴ πεισθεὶς τοῖς λόγοις τοῦ
 γέροντος, ἀπέρχεται διὰ τῆς ὁδοῦ ταύτης. ψύχους δὲ γεγο-
 νότος ἐξαισίου καὶ μεγάλου κρύους, διαφθείρονται πολλοὶ τῶν 15
 Ῥωμαίων, καὶ τῶν νοτοφόρων ζῶων τὰ πλεῖστα. καὶ μόλις
 εἰς τὴν Φιλιππούπολιν ἀφίκετο. κακῆϊσε τῶν Ῥωμαίων πα-
 ραχειμασάντων, ὁ Κομεντίολος εἰς Βυζάντιον ἔρχεται.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἀνὴρ τις τὸ μοναχικὸν σχῆμα περιβε-
 βλημένος καὶ ἐν ἀσκήσει διαλάμπων, σπαθίον γυμνώσας, ἀπὸ 20

2. τούτοις καὶ A, καὶ τούτοις vulg. 5. βουλόμενος a. 7. τῷ
 Χαγάνῳ om. a. 8. καὶ μόνον A, μόνους f. μόλις add.
 ex a. 9. Νόβας A a, νομάς vulg. 10. ταύτην add. ex A.
 11. δυσχερῆ εἶναι A a, δυσχερῆ ταύτην εἶναι vulg. 12. ὑετῶν
 A, ἐτῶν vulg. 16. νοτοφόρων vulg.

multi periere. vivi in potestatem Romanorum venerunt Avarum tria millia ducenti, barbari bis mille. Chaganus vero legatos ad Mauricium misit ad captivos redimendos: Mauricius nondum accepto tam praeclaræ victoriae nuncio, Prisco scribit ut solos barbaros redderet. caeterum Comentiolus cum vix a languore se recepisset, in deserta Nomadum loca profectus est, ductores quaerens, qui sibi viam a Traiano olim tritam indicarent. senior autem quidam illius gnarus difficilem admodum et asperam, ceu quae a multis imbris et imunitato perpetuae hiemis rigore horresceret undique, et praeruptis saxis niviumque globis quaqua versus obsideretur, praedicabat. Comentiolus spreto senis monito, viam illam capessit. cum autem immensum plane frigus asperumque gelu ingrueret, multi ex Romanis militibus, iumentorum vero maxima pars periit: vixque Philippopolim deventum est: ubi cum hibernarent milites Romani, Comentiolus Byzantium se contulit.

Eodem anno vir quidam monachorum habitu indutus, et continuis religiosae vitae exercitationibus insignis, a foro ad Chalcem us-

τοῦ φόρου μέχρι τῆς Χαλκῆς ξιφῆρης διαδραμῶν, τὸν αὐτοκράτορα τοὺς πᾶσιν ἐν φόβῳ μαχαίρας τεθνήξασθαι προηγόρευσεν. ὁμοίως καὶ Ἡρῳδιανὸς Μαυρικίῳ εἰς τὸ φανερόν Β προσηγγεῖλεν τὰ τοῦτω συμβησόμενα. τοῦ δὲ βασιλέως νυκτὶ 5 ἀνυποδύτου λιτανεύοντος μετὰ πάσης τῆς πόλεως, παρερχομένου ἐν τοῖς Καρπιανοῖς, στασιάζουσιν ἐκ τοῦ πλήθους τινές, καὶ λίθους κατὰ τοῦ βασιλέως ἔβαλλον· ὥστε μόλις τὸν βασιλέα σὺν Θεοδοσίῳ τῷ υἱῷ αὐτοῦ διασωθῆναι, καὶ τὴν εὐχὴν πληρῶσαι ἐν Βλαχέρναις. οἱ δὲ δῆμοι εὐρόντες ἀν- 10 ὄρα προσομοιοῦντα Μαυρικίῳ, καὶ βαλόντες αὐτῷ σάγιον μαῦρον καὶ ἀπὸ σπόρδων πλέξαντες στέφανον, καὶ εἰς ὄνον τοῦτον καθίσαντες, διέπαιζον λέγοντες· εὗρηκεν τὴν δαμαλίδα ἀπαλὴν, καὶ ὡς τὸ καινὸν ἀλεκτόριον ταύτῃ πεπήδηκεν, καὶ ἐποίησεν παιδιά ὡς τὰ ξυλοκουκούδα· καὶ οὐδεὶς τολμᾷ λα- 15 λῆσαι, ἀλλ' ὄλους ἐφίμωσεν· ἄγιέ μου, ἄγιε, φοβερὸ καὶ δυνατὲ, δὸς αὐτῷ κατὰ κρανίον, ἵνα μὴ ὑπεραίρηται· κἀγὼ σοι τὸν βοῦν τὸν μέγαν προσαγάγω εἰς εὐχὴν. πολλοὺς δὲ τούτων πιάσας ὁ βασιλεὺς ἐτιμωρήσατο.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Νοεμβρίῳ Ἰνδικτιῶν ε' ὁ βασιλεὺς Α.Μ. 6094 20 Μαυρικίος Θεοδόσιον τὸν αὐτοῦ υἱὸν συνῆψεν πρὸς γάμον τῇ ^{V. 190} D

10. βαλόντες A, βάλλοντες vulg. 11. καὶ εἰς ὄν. τ. καθίσαντες A, εἰς ὄν. τοῦτον καθίζοντες vulg. 13. ἀλεκτόριον A f. 14. ὡς τὰ] ὅσα vulg. 15. καὶ δυνατὲ om. f. 16. αὐτῷ A, αὐτόν vulg.

que nudatum gladium manu intentans morte gladio inferenda imperatore ex hominibus excessurum cunctis praenunciavit: similiter Herodiamus Mauricio palam, quas ipsi eventura essent, praedixit. caeterum imperatore nudis aliquando pedibus cum universo populo per civitatem cum precibus noctu procedente, ad Carpiana forte transitum habente, e plebe quidam exciti tumultuari et in eum lapides mittere, ita ut vix ipse cum Theodosio filio incolumis evaderet, et precem expleret in Blachernis. at forte plebs hominem quendam Mauricio similem inveniens, hunc nigri coloris sagulo indutum et corona ex alliis intexta redimitum in asinum imposuit, sedentique iocosis illudebat vocibus. teneram iuvenulam invenit, et velut exoriens Gallulus in eam insiliit: ac procreavit filios instar lignorum crepitaculorum. nullus tamen audet conqueri: quin imo cunctorum obturat ora. sancte mi, o sancte, tremende et potens: ictum in eius cranium impinge, ne amplius efferatur: et ego voti reus bove tibi maximo litabo. imperator vero in plures ex seditiosis comprehensos supplicii animadvertit.

Hoc anno mense Novembri indictione 5 Mauricio imperator A. C. 594

θυγατρὶ Γερμανοῦ πατρικίου στεφανώσαντος αὐτοὺς Κυρια-
 κοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. τῷ δὲ Ἰανουαρίῳ μηνί
 ἐπὶ Δομετιανὸς ἐπίσκοπος Μελιτινῆς, συγγενῆς τοῦ βασιλέως
 τέθνηκεν, καὶ ἐτάφη ἐν τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις ὑπὸ Κυριακοῦ
 τοῦ πατριάρχου, καὶ πάσης τῆς συγκλήτου τιμηθεὶς ἐπιτάφια. 5
 ὁ δὲ βασιλεὺς Πέτρον τὸν ἴδιον ἀδελφὸν στρατηγὸν πάλιν
 τῆς Θρακίης χειροτονήσας ἀπέστειλεν. ἤκηκται γὰρ περὶ τοὺς
 καταράκτας ἀθροισθῆναι τὰ τῶν βαρβάρων πλήθη τὸν Ἀψήχ
 P. 239 στρατηγὸν ἔχοντα. ὁ δὲ Πέτρος ἀπέστειλεν πρὸς τὸν Ἀψήχ
 πρεσβευτὴν περὶ εἰρήνης. ὁ δὲ Ἀψήχ τοὺς καταράκτας ἐκ 10
 τῶν Ῥωμαίων ἐπεχειρεῖ λαβεῖν· καὶ ὁ Χαγάνος ἐπὶ τὴν
 Κωνσταντιανὴν ἐχώρησεν, οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἐπὶ τὴν Θράκην ἐπα-
 νέλκοντες, καὶ εἰς Ἀδριανούπολιν ἀφίκοντο. ὁ δὲ βασιλεὺς
 μαθὼν ὅτι ὁ Χαγάνος κατὰ τοῦ Βυζαντίου ἐπέρχεται, γράφει
 τῷ Πέτρῳ εἰς τὸν Ἴστρον ὑποστρέψαι. καὶ ἀποστέλλει Βω- 15
 νοσον τὸν σκριβωνα μετὰ ναυτιλίας τοῦ διαπερᾶναι τὸν λιῶν.
 ἀποστείλας δὲ Πέτρος Γουνδόην τὸν ὑποστράτηγον πέραν τοῦ
 Ἰστρου, πολλῆς αἰχμαλωσίας ἐκράτησαν· ταῦτα μαθὼν ὁ
 B Χαγάνος τὸν Ἀψήχ μετὰ πλήθους ἀπέστειλεν, ὅπως τὸ τῶν
 ναυτῶν διολέσῃ ἔθνος, ὡς σύμμαχον τῶν Ῥωμαίων. τούτους 20

1. Ῥωμανοῦ α. 8. καταράκτας Α. 10. περὶ add. ex Α.
 11. ἐπὶ τὴν Κωνσταντιόπολιν Α, fort. ἐπὶ τὴν Κωνσταντινουπόλιν.
 15. Βόνωσον Α. 19. τῶν αὐτῶν Γ, ταυτῶν ε.

filium filiae Germani patricii matrimonio iunxit, Cyriaco patriarcha
 Cpoleos nuptiales coronas imponente. Ianuario vero mense Domitianus
 Melitines episcopus imperatoris consanguineus diem extremum obiit,
 et a Cyriaco patriarcha ad sanctorum apostolorum sepultus est, se-
 natu universo funebribus honoribus memoriam eius prosequente. porro
 imperator Petrum fratrem suum Thraciae ducem iterum renunciatum
 illuc transmisit. audierat enim barbarorum multitudinem Apsech
 duce ad cataractas congregari. Petrus autem misso ad Apsech legato
 de pace tractavit. Apsech ex adverso cataractarum locum Romanis
 eripere studebat, Chagano contra Cpolim expeditionem suscipiente.
 itaque Romani in Thraciam reversi Adrianopolim venerunt. verum
 ubi Chaganus Byzantium accedere cognovit imperator, Petro ut ad
 Istrum redeat, scribit. scribonem etiam Bonosum cum navigiis mili-
 tem trans flumen devehendo mittit. Petrus misso Gundue legato ex-
 ercitus trans Istrum praedam captivosque innumeros eius virtute cog-
 git. quod cum Chaganus rescivit, Apsech cum copiis misit ad nau-
 tarum turbam illic conficiendam, utpote qui Romanis auxiliati fu-
 sent. quo dein facta, portio quae barbaris contigerat, ad Roma-

δὲ γενομένου τῶν βαρβάρων ἀπόμοιρα προσερχνῆ τοῖς Ῥω-
 μαίοις. ὁ δὲ Μαυρίκιος ἐν ἑαυτῷ γεόμενος, καὶ εἰδὼς δι-
 οὔδεν τὸν θεὸν λαυθάνει, ἀλλὰ πᾶσιν ἀποδίδωσιν κατὰ τὰ ἔργα
 5 αὐτῶν, καὶ ἐπιλογισάμενος τὸ σφάλμα ὃ ἐποίησεν εἰς τὴν
 βίῳ τούτῳ ἀπολαβεῖν τὰς ἀμαρτίας, καὶ μὴ ἐν τῷ μέλλοντι
 καὶ ποιήσας δεήσεις ἑγγράφους, ἀπέλυσεν εἰς πάντας τοὺς
 πατριαρχικούς θρόνους καὶ πάσας τὰς ἐκκλησίας τὰς ὑπ' αὐ-
 τόν, καὶ εἰς τὰ μοναστήρια τὰ ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐν τοῖς Ἰε- C
 10 ροσολύμοις, καὶ εἰς τὰς λαύρας χρέματα καὶ κηρὸς καὶ θυ-
 μιάματα ὅπως εὐξωνται ὑπὲρ αὐτοῦ, ἵνα ἐνταῦθα ἀπολά-
 βῃ, καὶ μὴ ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι. ἑσκανδαλιζέτο δὲ καὶ εἰς
 Φιλιππικὸν τὸν γαμβρὸν αὐτοῦ, ὡς εἰς τὸ Φ γράμμα ὀνομα-
 ζόμενον. ὁ δὲ Φιλιππικός διαφόρως ἐπώμνυτο τῷ βασιλεῖ,
 15 ὡς καθαρὸς ἔστιν εἰς τὴν δουλείαν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔχει παρ'
 αὐτῷ λόγον ἢ δόλον. τοῦ δὲ Μαυρικίου τὸν θεὸν ἵκετεύον-
 τος τοῦ ἐλεηθῆναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἐν μιᾷ κοιμωμένου αὐ-
 τοῦ εἶδεν ὄπτασιαν, εἰς τὴν χαλκῆν πύλῃν τοῦ παλατίου ἐν τῇ D

1. προσεβῆναι τοῖς Ῥ. A, προσεβῆναι τοῖς Ῥ. vulg. 4. ἐπιλογισά-
 μενος A, ἐπιλογισάμενος vulg. 5. συμφέρον A, συμφέρειν
 vulg. 6. τὴν ἀμαρτίαν A. 7. τοὺς add. ex A f. 8.
 ἐκκλησίας] πολιτείας A. ὑπ' αὐτόν A a e, ὑπ' αὐτῶν vulg.
 11. περὶ αὐτοῦ a. 12. καὶ αὐτοῦ εἰς add. ex A. εἰς τὸ φρά-
 γμα f. 16. λόγον ἢ om. A a f. 17. ἐν μιᾷ] fort. ἐν νυκτι.

nos recidit. caeterum Mauricius ad se reversus, certus deum nihil
 latere, verum pro meritis cuique suis vices rependere, et attentius
 secum reputans, quam, non redemptis captivis, admisisset offensam;
 utilius sibi duxit, in hac potius vita, quam in futuro saeculo, flagi-
 tiorum poenas si exsolveret. compositas itaque preces ac vota litte-
 ris consignata ad singulos patriarchales thronos et ecclesias eisdem
 subiectas, ad monasteria in desertis et Hierosolymis posita, misit;
 quibus etiamnum pecuniarum, cereorum et thuris munera adiunxit:
 quo suis illi orationibus obtineant, ut in hac terrestri potius, quam
 in futuri saeculi mora operum suorum compensationem accipiat. invi-
 sus sane erat ei Philippicus ex sorore gener ob Phi litteram a qua
 nomen ducebat exordium. Philippicus autem non una iuramenti ra-
 tione usus, sed tum diris invocatis, tum etiam deo in testem implo-
 rato, se in eius obsequio purum gerere consilium, et tam ab animi
 lenitate, quam dolis alienam semper mentem servasse coram impera-
 tore affirmabat. Mauricius porro continuis precibus deum interpel-
 lans ut erga animam clementem eum experiat, quadam nocte somno
 sopitus per visum imaginatus est, se astare coram imagine servatoris,

εἰκόνι τοῦ σωτῆρος ἑαυτὸν παρεστῶτα, καὶ λαὸν παρεστῶτα αὐτῷ· καὶ φωνὴ γέγονε ἐκ τοῦ χαρακτηῆρος τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ λέγουσα· ὁστε Μαυρίκιον. καὶ κρατήσαντες αὐτὸν οἱ δίκης ὑπηρέται παρέστησαν τῷ πορφυρῷ ὀμφαλίῳ τῷ ἐκεῖσε. καὶ ἔφη πρὸς αὐτὸν ἡ Θεία 5 φωνή· ποῦ θέλεις ἀποδόσω σοι; ὥδε, ἢ ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι; ὁ δὲ ἀκούσας, ἔφη· φιλιάνθρωπε δέσποτα, δικαιοκρί-
 τα, ὥδε μᾶλλον, ἢ ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι. καὶ ἐκέλευσεν ἡ Θεία φωνὴ ἐκδοθῆναι Μαυρίκιον καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα, καὶ πᾶσαν τὴν συγγένειαν αὐτοῦ Φωκᾶ τῷ στρα- 10
 P. 240 τιώτῃ. διυπνισθεῖς οὖν Μαυρίκιος καὶ καλέσας τὸν παρακοι-
 μώμενον αὐτοῦ, ἀπέστειλε πρὸς Φιλιππικὸν τὸν γαμβρὸν αὐ-
 V. 191 τοῦ ἐν σπουδῇ ἀγαγεῖν αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα. ἀπελθὼν δὲ ὁ παρακοιμώμενος ἐκάλεσεν αὐτόν. ὁ δὲ ἐγερευθεὶς καὶ προσκαλεσόμενος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἠσπάσατο αὐτήν, λέ- 15
 γων· σώζου, γυναῖ, οὐκ ἔτι μὲ θεωρεῖς. ἡ δὲ ἀνέκραξεν μετὰ κλαυθμοῦ φωνῇ μεγάλῃ πρὸς τὸν παρακοιμώμενον λέ-
 γουσα· ὀρκῶ σε κατὰ τοῦ Θεοῦ, τι ἐστὶ τὸ πρᾶγμα, δι' ὃ ζη-
 τεῖ αὐτὸν τῇ ὄρᾳ ταύτῃ; ὁ δὲ ἐπωμόσατο ἀγνοεῖν, καὶ ὅτι αἰφνίδιον ἕξ ὑπνου ἀναστὰς ὁ βασιλεὺς ἀπέστειλέ με. ὁ δὲ 20
 B Φιλιππικὸς ἤτήσατο μεταλαβεῖν, καὶ οὕτως ἀπῆει πρὸς τὸν

4. δίκην A a e.

8. ἢ μὴ ἐν A.

11. οὖν A, δὲ ὁ vulg.

16. γυναῖ om. A f.

quae ad portam aeream, et turbam maximam circa se collectam: vocem vero ex magni dei et servatoris nostri Iesu Christi effigie prodeuntem audiri: producite Mauricium: mox vero comprehensus a iudicii ministris ad porphyreticum umbilicum ibidem positum stetisse. tum ad eum divina vox: ubi vis, inquit, tibi pro operibus retribuui? num hic, vel in futuro saeculo? his auditis, responde: humanissime domine, iudex aequissime, hic certe potius, quam in futuro saeculo. illa itaque divina vox Mauricium, et eius uxorem, liberos, et omnem eius prosapiam Phocae militi tradi iussit. excitus a somno Mauricium vocatum ad se accubitorem Philippicum generum quantocius accersendum imperat. profectus accubitor virum vocat. ille somno excusso, coniugem etiam excitat, et salutem osculo precatus: vale, inquit, coniux, nunc ultimo me vides. illa magni eiulatus voce ad accubitorem exclamans: obtestor te, ait, per deum, quidnam rei est, quod virum hac hora quaerit imperator? affirmat ille iusiurandis se nescium: tantum de repente a somno liber imperator exsurrexit, et me huc misit. Philippicus eucharistiae recipiendae facultate petita, ea instructus ad imperatorem pergat. uxor autem eius Gordia querula,

βασιλέω. ἡ δὲ γυνὴ αὐτοῦ Γορδία ἔκειτο χαμαὶ ὀδυρομένη
 καὶ κλαίονσα, καὶ τὸν θεὸν ἱκετεύουσα. εἰσελθὼν δὲ ὁ Φι-
 λιππικὸς ἐν τῷ βασιλικῷ κοιτῶνι, ἔρριψεν ἑαυτὸν εἰς τοὺς
 πόδας τοῦ βασιλέως. ὁ δὲ βασιλεὺς λέγει αὐτῷ· συγχώρησόν
 5 μοι διὰ τὸν θεόν, ὅτι ἤμαρτόν σοι. ἕως γὰρ τοῦ νῦν ἔσκανδα-
 λιζόμεν εἰς σέ. καὶ κελεύσας ἐξελθεῖν τὸν παρακοιμώμενον
 ἀναστάς ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας τοῦ Φιλιππικοῦ, λέγων· συγ-
 χώρησόν μοι· ἀσφαλῶς γὰρ οἶδα ὅτι οὐδὲν ἤμαρτες εἰς ἐμέ.
 ἀλλ' εἶπέ μοι, τίνα γινώσκεις ἐν τοῖς ἡμετέροις τάγμασι Φωκῶν
 10 στρατιώτην; ὁ δὲ Φιλιππικὸς ἀναλογισάμενος, λέγει αὐτῷ· ἕνα
 γινώσκω, ὃς τις πρὸ καιροῦ ὀλίγου πεμφθεὶς ἐντολικάριος ἐκ
 τοῦ στρατοῦ ἀντέλεγ' ἐν τῷ κράτει σου. ὁ δὲ βασιλεὺς ἔφη·
 ποίας ἐντεύξεώς ἐστιν; ὁ δὲ Φιλιππικὸς εἶπεν· νεώτερος,
 15 θρασὺς καὶ δειλός. τότε λέγει Μαυρίκιος· ἐὰν δειλός, καὶ φο-
 νέος. καὶ ἐξηγεῖτο τῷ Φιλιππικῷ τὴν τοῦ ὄνειρου ἀποκάλυψιν.
 τῇ δὲ νυκτὶ ἐκείνῃ ἐφάνη ἀστὴρ ἐν τῷ οὐρανῷ, ὁ λεγόμενος
 κομήτης. τῇ δὲ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ, ἔφθασεν καὶ ὁ ἀποσταλεὶς
 Μαγιστριανὸς πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ ἁγίους πατέρας, φέρων
 παρ' αὐτῶν ἀπόκρισιν τοιαύτην· ὅτι ὁ θεὸς δεξιόμενος τὴν μετὰ-
 20 νοιάν σου, σώζει τὴν ψυχὴν σου, καὶ μετὰ ἁγίων κατατάττει σε

2. ἐλθὼν A.

a f, ἔμα λογισ. vulg.
αὐτῆν vulg.

7. τοῦ add. ex A.

16. δὲ add. ex A.
20. καὶ add. ex A.

10. ἀναλογισάμενος A

19. τοιαύτην A,

plorans, et divini numinis opem suis precibus advocans in humum
 proiecta iacebat. Philippicus imperatoris cubiculum ingressus, ad eius
 pedes provolvitur. ad quem imperator: per deum immortalem, in-
 quit, ignosce quod in te peccavi. ad hanc siquidem horam te suspec-
 tum et invisum habui. et accubitore secedere iusso, exurgens e le-
 cto ad Philippici pedes procidens, ignosce mihi, subiunxit: te nam-
 que nihil in me peccasse, certus sum. verum, si quempiam inter le-
 giones nostras Phocam nomine noveris, edissere. tum Philippicus
 secum aliquamdiu cogitans, unum, inquit, eiusmodi nominis novi; qui
 nuper missi munere apud te ab exercitu fungens imperio tuo verbis
 audacioribus sese opponebat. rogat imperator: cuius indolis est, ac
 naturae? subinfert Philippicus: iunior est adhuc, temerarius, et ti-
 midus. ait Mauricius: si timidus caedium amans est, et sanguinis:
 suique insomni enarrationem ad Philippicum: instituit. ea nocte
 astrum, cui nomen cometes, in caelo visum est: sequenti porro luce
 Magistrianus ad sanctos eremi patres delegatus, responsum istiusmodi
 ab eis ferens, rediit. poenitentiam tuam deus approbat, et anima
 tua damnationis poena servata, cum omni familia tua in sanctorum

πανοικεί. τῆς δὲ βασιλείας μετὰ ἀτιμίας καὶ μετὰ κινδύνου ἐκπίπτεις. ταῦτα ἀκούσας Μαυρίκιος ἐδόξασεν μεγάλως τὸν θεόν. **Δ**τῆς τοίνυν μετοπωρινῆς ὥρας καταλαβούσης, καὶ Μαυρικίου βασιλέως τῷ Πέτρῳ ἐν τῇ τῶν Σκλαβινῶν χώρα προστάξαντος τὸν λαὸν παραχειμάσαι ἀντέστησαν οἱ Ῥωμαῖοι μὴ κατα- 5 δεχόμενοι τοῦτο ποιεῖν, διὰ τε τὴν τῶν ἵππων ταπείνωσιν, καὶ διὰ τὸ πολλὴν πρᾶξιν ἐπιφέρεισθαι, καὶ διὰ τὸ πλήθην βαρβάρων παρακεχῦσθαι τῇ χώρᾳ, καὶ στάσιν ἐμελέτησαν. ὁ δὲ στρατηγὸς ἀγανακτῶν κατὰ τοῦ λαοῦ εἰς πόρους αὐτοῦς ἐνέβαλλεν. ἐπιπίπτουσι τοίνυν ὑετοὶ λαῦροι τῷ στρατῷ, καὶ 10 ψῆχος πολὺ. ὁ δὲ Πέτρος ἀπὸ εἴκοσι μιλίων τῆς στρατάς **P. 24** τὴν διατριβὴν ἐποιεῖτο. Μαυρίκιος δὲ τῷ Πέτρῳ ἐνώχλει διὰ γραμματίων διαπερᾶσαι τὸν Ἴστρον· καὶ τὰς χειμερινὰς ἀποτροφὰς τοῦ λαοῦ ἐκ τῆς τῶν Σκλαβινῶν χώρας ἀρῶσασθαι, ὅπως μὴ δημοσίας σιτήσεις ἀναγκασθῇ τοῖς Ῥωμαίοις 15 παρασχέσθαι. ὁ δὲ στρατηγὸς μεταστειλόμενος τὸν Γουνδόην ἔφη· λίαν μοι βαρῦτατα τοῦ βασιλέως προστάγματα ἐπὶ ἀλλοτρίας γῆς Ῥωμαίους χειμάσαι προστύσσοντος, καὶ τὸ παρακοῦσαι χυλεπὸν· καὶ τὸ ὑπακοῦσαι, δεινότερον. οὐδὲν

3. καταλαβούσης A, καταλαμβανούσης vulg. 4. προστάξαντος τὸν λαὸν παραχειμάσαι A, παραχειμάσαι κελεύσαντος vulg. ἀντέστησαν A, ἀνίστησαν vulg. 6. τὴν add. ex A. 12. ἐνώχλει A, ἐπώχλει vulg. 17. ἔφη add. ex A. 18. προστάσσοντος om. A. καὶ τὸ παρακοῦσαι χυλ. A a, καὶ τὸ ἐπακοῦσαι δεῖν χυλ. vulg. 19. καὶ τὸ ὑπακοῦσαι A a, καὶ τὸ παρακοῦσαι vulg.

album te ascribit: imperii vero dignitate cum dedecore et vitae periculo excides. his auditis Mauricius totis viribus laudes deo retulit. autumno igitur appetente, et Mauricio imperatore Petrum cum exercitu in Sclavinorum agris hibernare iubente, milites imperata facere detrectantes tumultuantur, et equos iam defatigatos, multamque praedam se avehere, sparsasque per regionem adversariorum copias passim occurrere causati, in rebellionem versi sunt. quare dux exercitus in rebellantes invectus duris eos laboribus subigere moliebatur: tunc admodum copiosi imbres, frigusque ingens castris incubuit. porro Petrus ad passuum viginti millia a via remotior moram agebat. Mauricius interea per litteras etiam moleste iussitabat exercitum trans Istrum duci, et ex Sclavinorum agris annonam in hiemem ei submittrari, ne ipse ex publico commeatum praebere cogeretur. dux autem Gundui ad se vocato, quam dura, inquit, imperatoris iussa, in alieno hostilique solo exercitum hiemare praecipientis! parendi sane necessitas gravis: detrectandi difficultas maior. nil quidem boni

καλὸν τίκει φιλαργυρία, μήτηρ δὲ πάντων τῶν κακῶν καθέ-
 στηκεν. ταύτην τοσῶν ὁ αὐτοκράτωρ τῶν μεγίστων κακῶν
 αἴτιος τοῖς Ῥωμαίοις γίνεται. μεταστειλάμενος δὲ τοὺς τα- B
 ξιάρχως τοῦ λαοῦ, τὸν τοῦ βασιλέως σκοπὸν ἀπὸ τοῖς παρεδή-
 5 λωσεν. οἱ δὲ ἔφησαν· τὸν λαὸν τοῦτο μὴ καταδέξασθαι. ὁ δὲ V. 192
 λαὸς τοῦτο ἀκούσας ἐστασίασεν καὶ οἱ ἐπίσημοι ἄρχοντες φυ-
 γόντες ἐξ αὐτῶν πρὸς τὸν στρατηγὸν παρεγένοντο. τὰ δὲ πλήθη
 συναθροισθέντα προβάλλονται ἔξαρχον Φωκᾶν τὸν κένταρχον,
 καὶ ἐπὶ ἀσπίδος τοῦτον ὑψώσαντες εὐφήμησαν ἔξαρχον. καὶ
 10 ταῦτα ὁ Πέτρος ἀκηκῶς εἰς φηγὴν ἐτρέπη, καὶ τῷ βασιλεῖ
 πάντα κατάδηλα ἐποίησεν. ὁ δὲ βασιλεὺς τὰ δυσχερῆ ταῦτα
 ἀκούσας, κρύπτειν αὐτὰ τῷ πλήθει ἐπειράτο. δευτέρῃ δὲ
 ἡμέρᾳ καὶ ἵππικὸν ἐπέτέλεσεν, τὰ τῆς συμφορᾶς ἀποκρύπτων. C
 ὁ δὲ δῆμος τῶν Πρασίνων ἔκραξεν, λέγων· Κωνσταντῖνος
 15 καὶ Δομεντιόλος, δέσποτα Ῥωμαίων τρισυγγουστο, τῷ οἰκείῃ
 σοῦ δήμῳ παρενοχλεῦσιν, ἵνα ὁ κρουκῆς διοικῆσῃ, εἰς ἃς
 ἔχομεν ἀμαρτίας. ὁ θεὸς ὁ τὰ πάντα δημιουργήσας ὑποτά-
 ξει πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον ἐμφύλιόν τε καὶ ἀλλόφυλον,
 καὶ χωρὶς αἱμάτων. ὁ δὲ βασιλεὺς τοῖς δήμοις ἐδήλωσεν·
 20 μηδὲν ὑμᾶς ταραξῆ ἀλόγων στρατιωτῶν ἀκοσμία καὶ ὑταξία.

5. οἱ δὲ A, αὐτοὶ δὲ vulg.
 8. ἀσπί-
 δος A, ἀσπίδα vulg.
 14. ἐπε-
 τέλεσεν A, ἀπει. vulg.

τοῦτο A, τοῦτον vulg.
 11. πάντα A, ταῦτα vulg.
 15. Δομεντιόλος A.

9. ἀσπί-
 13. ἐπε-

atque honesti avaritia peperit; quin immo incommodorum omnium mater apud omnes aestimatur. huius contagio imperator infectus ingentium malorum auctor Romanae rei publicae habebitur. convocatis subinde agminum praefectis, imperatoris voluntatem ipsis patefacit: qui, milites illam minime executores, dixere. illa quoque publice enunciata, confestim exercitus omnis in rebellionem motus. periculo subducunt se primores, et ad duces palantes se conferunt. quamobrem agmina in unum collecta Phocam centurionem exarchum creavere: tumque clipeo sublatum exarchum faustis acclamationibus prosequuti sunt. ea re intellecta, Petrus fuga lapsus certiozem de omnibus fecit imperatorem. Mauricius nuncium adeo gravem atque molestum accipiens, urbicariis turmis caelare salagebat. die vero secunda insequente, quo magis infortunium occultaret, certamen equestre celebravit. tum vero Prasinorum factio in has voces eripit: Constantinus et Domentiolus, Romanorum domine, ter auguste, sollicitant populum, ut, peccatis nostris exigentibus, fuscifer rei communis administrator instituat: deus rerum omnium opifex adversarios et hostes universos intestinos aequae ac externos citra sanguinis effusionem

οὐ δὲ Βένετοι εἶπον· ὁ θεὸς ὁ κελεύσας σε βασιλεύειν ὑποτάξει σοι πάντα τὸν πολεμοῦντα τὴν βασιλείαν σου. εἰ δὲ Ῥωμαῖός ἐστιν ὁ ἀγνωμονῶν σε εἰς δουλείαν σοι τοῦτον ὑποτάξει χωρὶς αἱμάτων. τούτους δὲ ὁ βασιλεὺς καθοπλίσας καὶ λόγοις ἡπίοις κατευνάσας, σὺν τοῖς δημάρχοις φυλάττειν τὰς 5 τείχη τῆς πόλεως προσέταξεν. τοῦ δὲ υἱοῦ τοῦ βασιλέως ἄμα Γερμανοῦ τοῦ πενθεροῦ αὐτοῦ εἰς Καλικράτειαν κνηγετοῦντος, ἀποστέλλουσι γράμματα οἱ Ῥωμαῖοι πρὸς Θεοδοσίον ἀξιούντες ὑπ' αὐτοῦ βασιλεύεσθαι, εἰ δὲ μὴ, κἄν Γερμανὸν προσαγορεύσαι βασιλέα· μηδὲ γὰρ ἔτι ἀνέχεσθαι ὑπὸ 10 Μαυρικίου βασιλεύεσθαι. ταῦτα ὁ Μαυρίκιος μαθὼν, μεταστέλλεται τὸν υἱὸν πρὸς ἑαυτὸν. Κομεντίολον δὲ τὰ τείχη φρουρεῖν προσέτατε. τὸν δὲ Γερμανὸν σὺν τῇ υἱῷ Θεοδοσίῳ κατηγιάτο τῶν συμφορῶν αἴτιον γεγονέναι. τοῦ δὲ Γερμανοῦ ἀπολογουμένου, Μαυρίκιος ἔφη· ὦ Γερμανέ, δύο εἰσὶ 15 P. 242 τακμήρια τῆς ὑπονοίας μου· τὰ τε ἐκ τοῦ λαοῦ πρὸς σε γράμματα, καὶ τοῦ φεῖδεσθαι τὸν λαὸν τῆς ἀγέλαιας ἔπκου τῆς νεμομένης σοι εἰς τὰ προάστεια. πάντα γὰρ διήρπασαν, καὶ τῶν σῶν ἐφείσαντο. φεῖδον, Γερμανέ, τοῦ μηχανεῖν τὸν

2. τὸν πολεμοῦντα A, τῶν πολεμουμένων vulg. τῇ βασιλείᾳ A.
 7. αὐτοῦ add. ex A. 9. εἰ δὲ μὴ ὑπὸ Μαυρικίου βασιλεύεσθαι add. ex A et aliis codd. 13. τὸν δὲ F. A, τὸν Γ. δὲ vulg.
 18. διήρπασαν A, ἐφήρπασαν vulg. 19. ἐφείσαντο A, ἐφείσαν vulg.

ubi subiiciet. imperator ad haec factionibus significavit: insanientium militum motus indecentes atque seditio nequicquam vos moveant. tum Veneti: deus qui te imperatorem esse iussit cunctos maiestati tuae armis adversantes prosternet. si Romanus sit, qui tam ingratus tecum agit, hunc absque caedis periculo iterum servituti tuae subiiciet. illos itaque armis instructos et blandis verbis delinitos urbis moenia custodire iussit imperator. filio vero imperatoris ad Calicratiam cum Germano socero venatu se exercente, ad ipsum Theodosium, ut imperium suscipiat, litteras dirigunt Romani, si nollet, vel Germanum imperatorem renuntiaturos: non enim diutius posse tolerari Mauricii dominationem. ea re comperta filium ad se advocat Mauricius: moenium vero defensionem Comentiolo commendat. tum Germanum una cum filio Theodosio, ceu imminens calamitatum auctorem, incusare. Germano crimen excusatione depellente: o Germane, inquit Mauricius, suspicionis meae duo sunt argumenta validissima: a populo nimirum ad te missae litterae, et quod equarum tuarum gregi ad urbis vicina loca pascenti populus idem pepercit. caeteris enim direptis, ex populi in te humanitate res tuae tectae

λόγον, οὐδὲν ἡδύτερον τοῦ διὰ ξίφους τεθνάναι. ὁ δὲ Γερμανὸς εἰς τὸν ναὸν τῆς Θεομήτορος τῶν Κύρου προσέφυγεν. καὶ ὁ βασιλεὺς τοῦτο μαθὼν Στέφανον τὸν εὐνούχον ἀπέστειλεν τοῦ ἐξαγαγεῖν τὸν Γερμανὸν τῆς ἐκκλησίας. τοῦ δὲ Στεφάνου βιαίως ἐξαγαγεῖν τοῦτον θελήσαντος, οἱ τοῦ Γερμανοῦ ὑπασιπισταὶ ἀντικαταστάτες, ἐξωθοῦσι τὸν Στέφανον, καὶ λαβόντες τὸν Γερμανὸν εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν καταφεύγουσιν. ὁ δὲ βασιλεὺς ῥάβδοις ἐμαστίγου Θεοδοσίον τὸν ἑαυτοῦ υἱόν. ἔφρασκεν γάρ δι' αὐτοῦ Γερμανὸν φυγαδευθῆναι. καὶ ἀποστέλλει ἐξουβίτωρας τοῦ ἐξαγαγεῖν τῆς μεγάλης ἐκκλησίας τὸν Γερμανόν. ἐντεῦθεν Θρύλλος μέγας τῇ πόλει ἐπέσκηψε. ὁ δὲ Γερμανὸς ἠθέλησεν ἐξελθεῖν, καὶ δοῦναι ἑαυτόν. τὰ δὲ πλήθη οὐ κατεδέξαντο, ἀλλ' ἔβρυντο μεγάλας τὸν βασιλέα ἠτίμασαν, λέγοντες· μὴ σχοίῃ δέρμα, ὁ φιλῶν σε Μαυρίκιε Μαρκιανιστά. οἱ τοίνυν τὰ τέλιχ φρουροῦντες ταῦτα μαθόντες, τῆς φρουρᾶς κατημέλησαν. τότε οἱ τοῦ Πρασίνου μέρους τὴν οἰκίαν τοῦ Κωνσταντίνου, τοῦ λεγομένου Λάρδου, καταφλέγουσιν. ὁ δὲ Μαυρίκιος μεσοῦσης τῆς νυκτὸς ἀποδυσάμενος τὴν βασιλικὴν στολὴν, καὶ ἰδιωτικὴν περιβαλόμενος, εἰς δρόμωνάς τε εἰσελθὼν, μετὰ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ καὶ Κωνσταντίνου, ἀποδιδράσκει. τὰ V. 193

2. εἰς τὰ Κύρου a. 5. βιαίως ἐξαγαγεῖν τοῦτον A, τ. ἐξ. βιαίως vulg. 9. Γερμανὸν add. ex A. 14. ἠτίμασαν A, ἠτιόμασαν vulg. σχοίῃ] ἔσχη A f. 19. περιβαλόμενος A, περιβαλλ. vulg.

sartaque perstiterunt. parce, Germane, sermones ambagibus involvere, morte gladio inferenda nihil mihi incundius. tum Germanus ad dei genitricis aedem, cui a Cyro factum nomen, confugit. quod ubi rescivit imperator, Stephanum eunuchum, qui Germanum ecclesia educeret, misit. Stephano ad eum eruendum vim adhibente, Germani stipatores contra resistentes, Germanum inde ereptum ad magnam ecclesiam fuga celeris deducunt. interea filium Theodosium virgis caedi iubet imperator. Germanum enim eius consiliis fugam arripuisse causabatur. quare excubitores qui eum ecclesia extrahant, mandat: ex quo tumultus ingens civitatem universam invadit. cum vero Germanus exire, ac se ultro dedere pararet, plebs id minime passa est: quin petulantioribus conviciis in imperatorem invecta, excoriatur, exclamavit, qui te diligit, Mauricie Marcianista. istis auditis, qui moenibus defendendis invigilabant, desernere custodiam. tum vero qui Prasiniae parti affecti, Constantini, cui cognomen Lardus, aedem succenderunt. ergo Mauricius imperatoris insignibus et vestibus exutus, privatum induens, media nocte, conscensis dromonibus, cum

δὲ πλήθῃ δι' ὅλης τῆς νυκτὸς αἰσχίσταις ἔβρеси τὸν βασιλέα καθύβριζον ἐπέσκωπτόν τε, καὶ τὸν πατριάρχην Κυριακόν. λαίλακος τοίνυν γενομένου μεγάλου μετὰ κινδύνων μεγίστων διασωίζεται Ἀυτόνομος. ἐν αὐτῇ δὲ τῇ νυκτὶ ἐπίτιθενται αὐτῷ καὶ νόσοι ἀρθρίτιδες, αἷς ποδαλγίας καὶ χειραλγίας καλοῦσιν. 5 ἐντεῦθεν ἀποστέλλει Θεοδόσιον τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν πρὸς Χοσρόην τὸν βασιλέα Περσῶν μετὰ Κωνσταντίνου, ὅπως ὑπομνήσῃ τῶν ὑπὸ Μαυρικίου γεγονότων αὐτῷ, καὶ τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς εὐεργεσίας προσνείμῃ τῷ υἱῷ αὐτοῦ. ὁ δὲ Γερμανὸς πέμπει πρὸς Σέργιον τὸν Ἀθήμαρχον τοῦ Πρασίνου μέρους, ὅπως συν- 10 αγωνίσηται αὐτῷ τοῦ βασιλεῦσαι, ὑποσχόμενος τιμῆσαι τὸ μέρος τοῦ Πρασίνου, καὶ αὐτὸν μεγάλας ἀξίαις περιβαλεῖν. ὁ δὲ Σέργιος τοῖς ἐπισημοτέροις τοῦ δήμου τοῦτο ἐθάρορσεν. οἱ δὲ τοῦτο οὐ καταδέξαντο λέγοντες· οὐκ ἂν ποτε Γερμανὸς τῆς τῶν Βενέτων προσπαθείας ἀποστήσεται. οἱ δὲ Πρά- 15 σινοὶ ἐξελθόντες εἰς τὸ Ῥήγιον μεγάλας εὐφημίαις ἐτίμων τὸν τύραννον Φωκᾶν, καὶ πείθουσιν αὐτόν, ἐν τῷ ἑβδόμῳ παραγενέσθαι. πέμπει τοίνυν ὁ Φωκᾶς Θεόδωρον τὸν ἀσηκρήτις, καὶ εἰσελθὼν ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ἐπανέγνωσεν τῷ

4. αὐτόνομος A. 5. ἐνταῦθα a. 6. Χοσρόην add. ex A.
7. ὑπομνήσῃ τῶν A, ὑπομνησθῆ vulg. 10. τὸν add. ex A. 16.
ἐτίμων] εὐφύμουν a. 18. ὁ add. ex A. Ἀσηκρήτην A b,
Ἀσηκρήτης a, Ἀσικρήτην f.

uxore, liberis, et Constantino, fuga salutem quaerit. populi vero turmas turpibus verbis et foedis iniuriis per totam noctem imperatorem proscindere, et in ipsum patriarcham Cyriacum dicteria illiberalesque iocos spargere. exorta autem subinde tempestate maxima, Mauricius post varia discrimina ad Autonomum salvus delatus est. eademque nocte morbus articularis, quem a manuum pedumque doloribus, podalgiam, et chiralgiam nuncupant, eum corripuit. exinde Theodosium filium cum Constantino mittit ad Persarum regem Chosroem, quo beneficii quondam collati memoriam renovaret, et proprio filio grati animi officium rependeret, et gratiae vicem refunderet. interea Germanus ad Sergium Prasinæ factionis tribunum delegat, ut is sibi ad derelictum imperium obtinendum operam accommodet, factionem Prasinam multis honoribus aucturum, ipsumque insolitis dignitatibus cumulaturum pollicitus. Sergius cum factionis suae praecipuis consilium communicat: rem vero propositam illi respicientes, nusquam, inquiunt, ea, qua fertur in Venetos propensione Germanus discedet. itaque Prasini Rhegium usque progressi, fanstis salutationibus tyrannum Phocam excipientes, ad Hebdomum accedere suadent. Phocas subinde Theodorum a secretis delegat, qui in magnam ecclesiam ingres-

λαῖ, ὅπως ὁ πατριάρχης καὶ οἱ δῆμοι καὶ ἡ σύγκλητος ἀφί-
κωνται ἐν τῷ Ἑβδόμῳ. τούτου τοίνυν γεγονόςτος, καὶ πάντων
ἐν τῷ Ἑβδόμῳ ἀφικομένων, Κυριακὸς ὁ πατριάρχης ἀπήτησεν
τὸν τύραννον ὁμολογίαν περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ τοῦ
5 ἀτάραχον φυλάξαι τὴν ἐκκλησίαν. ἔδοξεν δὲ ὁ τύραννος τὸν
Γερμανὸν εἰς βασιλέα προτρέψασθαι. τοῦ δὲ Γερμανοῦ κα-
τειρωανομένου μὴ θέλειν, καὶ τῶν δῆμων εὐφημούντων τὸν Β
τύραννον, ἀναγορεύεται τὸ κακόν· καὶ κύριος τῶν σκήπτρων
ὁ τύραννος προχειρίζεται, καὶ κρατεῖ τῆς εὐδαιμονίας ἢ συμ-
10 φορά, καὶ λαμβάνει τὴν ἔναρξιν τὰ μεγάλα τῶν Ῥωμαίων
ἀτυχήματα. ἡ δὲ ἀναγόρευσις τοῦ τυράννου εἰς τὸν ναὸν τοῦ
ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ ἐγένετο. δύο δὲ ἡμέρας ἐν
τούτῳ διατρίψας τῇ τρίτῃ εἰς τὰ βασίλεια εἰσῆλθεν ἐπὶ βα-
σιλικῆς ἀμάξης καθεζόμενος. τῇ δὲ πέμπτῃ ἡμέρᾳ Λεοντίαν
15 τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἔστειψεν ἀγνοῦσαν· καταστασιάξουσι C
τοίνυν τὰ μέρη πρὸς ἄλληλα ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ διὰ στάσεις τό-
πων. ὁ δὲ τύραννος τὸν Ἀλέξανδρον τὸν συναντάρτην αὐτοῦ
ἐξέπεμψεν κατευνάσαι τὰ μέρη. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος Κοσμά
τῷ τῶν Βενέτων δημόρχῳ χεῖρας ἐπιβαλὼν, ᾤθησέν τε καὶ

2. τούτου — ἀφικομένων] ἀφικομένων δὲ vulg. 3. ὁ add.
ex A. 12. ἐγένετο A, γέγονεν vulg. 14. Λεοντίαν A.
16. διάστασις τόπον A f, διαστασις τόπων a. 18. ἐξέπεμψεν A,
ἐπεμψεν vulg.

sus audiente populo ex tabella recitavit, ac iussit, patriarcham, po-
puli factiones, et senatum ad Hebdomum convenire. quo denum
facto, cum universi ad Hebdomum se contulissent, Cyriacus patriar-
cha sponsonem a tyranno exegit, qua se rectam fidem retenturum,
ecclesiamque a turbi immunem qua servaturam promitteret. porro
tyrannus de eligendo in imperatorem Germano simulate consilium
inuit. cum vero Germanus dolos mentitus se recusare profiteretur,
factionesque interim tyrannum repetitis vocibus promovere non desi-
stenterent, pernicios et imperii clades imperator promovere. de ty-
rannus sceptrorum dominus salutatur, calamitas felicitatis iura obti-
net, et Romanorum aerumnas ingentiores ex adversis istis exordiis
erumpunt. porro tyranni inauguratio ad Iohannis Baptistae templum
curru vestus in regiam penetravit. quinto insuper ab adventu die
Leontiam uxorem imperiali redimivit corona, et augustam renuncia-
vit. de stationum autem locis dissidentes ab invicem factiones eo-
dem die seditionem moverunt. quare tyrannus Alexandrum conspira-
tionis initaes socium ad partes componendas misit. Alexander in Co-
smam Venetorum tribunum manu violenter illata, audacius impulit, et

- ἔβρισαν. οἱ δὲ Βένετοι ἀγανακτοῦντες, ἔκραζον ὕπαγα· μίθε τὴν κατὰστασιν, ὁ Μαυρίκιος οὐκ ἀπέθανεν. ὁ δὲ τύραννος τούτων ἀκηκοὺς τῶν φωνῶν, ἐπὶ τὸν τοῦ Μαυρικίου φόνον κινεῖται· καὶ ἀποσταίλας στρατιώτας, ἤγαγεν αὐτοὺς ἐν Χαλκηθόνι εἰς τὸν Εὐρωπίου λιμένα. καὶ προαναίρουσιν τοῦ βασιλέως οἱ παῖδες οἱ ἄρρενες ἐπ' ὄψεσιν αὐτοῦ πέντε, ἐν-
 D τεῦθεν προκολάζων τὸν βασιλέα τῆ τῶν παιδῶν σφαγῇ· ὁ δὲ Μαυρίκιος φιλοσοφῶν τῷ δυστυχίματι, τὸν ἐπὶ πάντων ἐπεκαλεῖτο θεῶν· καὶ πυκνῶς ἐφθέγγετο· δίκαιος εἰ, κύριε, καὶ εὐθεῖλαι αἱ κρίσεις σου. γίνεται τοίνυν τῶν παιδῶν ὁ θάνα-
 V. 194 τος τῶν πατρὸς ἐπιτάφιον προσεπιδειξαμένου τὴν ἀρετὴν ἐν τῇ μεγέθει τῶν συμφορῶν. τῆς γὰρ τιθηνῆς αὐτοῦ κλεψιάσης ἓνα τῶν βασιλικῶν μειρακίων, καὶ πρὸς σφαγὴν τὸ ἑαυτῆς ἐπιδούσης, ὁ Μαυρίκιος οὐ κατεδέξατο, ἀλλὰ τὸ ἴδιον ἐπέλη-
 τησεν· φασὶ δὲ τινες, ὅτι τούτου σφαγέντος, γάλα σὺν τῷ
 αἵματι ἔρρευσεν, ὥστε πάντας τοὺς ὄρωντας θρηνησαι δεινῶς.
 P. 244 οὕτω μὲν οὖν ὁ βασιλεὺς καὶ μόνος φύσεως ὑψηλότερος γε-
 γονῶς ὑπαλλάττει τὸν βίον. οὐ διέλιπε δὲ τὴν Ῥωμαίων βα-

3. τῶν φωνῶν om. A. 8. τῷ δυστυχίματι A, τὸ δυστύχημα
 vulg. 10. εὐθεῖς vulg. 12. τῆς συμφορᾶς A. κλεψιά-
 σης A, σκεπασιάσης vulg. 13. πρὸς σφαγὴν τὸ ἑαυτῆς ἐπιδού-
 σης A, πρὸς φωνὴν ἑαυτῆς ἐπιδούσης vulg. 16. ἔρρευσεν A,
 ἐρεῦσαι vulg. 17. μόνος A, νόμον a, νόμου f, νόμῳ vulg.
 18. ὑπαλλάττει A, διαλλάττει vulg.

contumelia prosequutus est: quod gravius ferentes Veneti, discede, exclamant, disce modeste agere: nondum Mauricius periit. tyrannus vocibus istis auditis, de Mauricio quantocius e medio tollendo consilium inquit: summissosque Chalcedonem milites ad Europii portum descendere, ibique Mauricianae familiae stragem edere imperat. sub imperatoris igitur ipsius oculos liberi eius masculi quinque primo necantur: imperatoris quippe supplicium a filiorum nece tyrannus auspicabatur. Mauricius eam calamitatem forti animo sustinens, deum rerum omnium praesidem frequentius invocans, philosophabatur, crebroque repetebat: Iustus es, domine, et recta iudicia tua. filiis itaque mors illata, sepulchralem honorem patre auspicante: qui videlicet in summis aerumnis summam virtutis speciem exhibuit. cum enim nutrix unum ex imperatoris filiis suffurata proprium eius loco substituisset, non est hoc passus Mauricius, sed suum requisivit. ex iugulati pueri corpuscule lac emanasse, quidam ferunt: quod spectatori- bus omnibus acerbissimas lacrimas excussit. sicque tandem imperator, cum lege naturae superiores se gessit, vitam morte commutavit. ex illo demum tempore calamitates variae ingentesque Romanum im-

σιλείαν ἐξ ἐκείνου καιροῦ δυνατὰ πάντα ποιῶν τε καὶ ἐξαι-
σιω. ὅτε γὰρ Χοσρόης ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς τὴν εἰρήνην
διέλυσεν, καὶ οἱ Ἀβάροις τὴν Θράκην διώλεσαν, καὶ ἄμφω
τὰ στρατεύματα τῶν Ῥωμαίων διεφθάρησαν, ὥστε, ὀπηρῆκα
5 Ἡράκλειος ἐβασίλευσεν, ἐξέτασιν τοῦ ἐκλιτικοῦ ἐποιήσατο. εἰς
τὸ ἀκριβές, καὶ ἐκ πάσης τῆς πληθῆος τῆς εὐρυθείσης ἐπὶ τῆς
τυραννίδος Μαυρικίῳ μετὰ Φωκᾷ οὐχ εὖρεν περαιτέρω δύο
ἀνδρῶν. οὕτως οἱ τὸν τύραννον προστησάμενοι ἐπὶ αὐτοῦ B
ἀνηλώθησαν.

10 Ῥωμαίων βασιλέως Φωκᾷ ἔτος α΄.

A.M. 6095

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνί Νοεμβρίῳ ἰνδικτικῶν ε΄ βασιλεύσας
Φωκᾶς ὁ τύραννος ἀνέβλεν, ὡς προλέλεκται, Μαυρικίον σὺν
πέντε παισὶν ἄρρεσιν· καὶ τὰς τούτων κεφαλὰς ἐκέλευσε τε-
θῆναι ἐν κάμπῳ τοῦ τριβουναλίου ἡμέρας ἰκαρίας· καὶ ἐξῆρ- C
15 χοντο οἱ τῆς πόλεως, καὶ ἐθεώρουν αὐτάς, ἕως ἐπόλεσαν.
ἀναιρεῖται δὲ καὶ Πέτρος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, καὶ ἄλλοι πολ-
λοί. Θεοδοσίον δὲ τὸν υἱὸν αὐτοῦ λόγος κρατεῖ πεφηνγέται, καὶ
σεσῶσθαι. ταύτην δὲ τὴν φήμην Χοσρόης ὁ τῶν Περσῶν βα-
σιλεὺς ἠῤῥησεν ἄλλοτε ἄλλως ψευδόμενος, καὶ παρ' ἑαυτῷ τοῦ-
20 τον ἔχειν λέγων, καὶ προνοεῖν δῆθεν, ἵνα τὴν Ῥωμαίων βασι-
λείαν παραλάβῃ· δολερῶς δὲ τῆς τῶν Ῥωμαίων βασιλείας

3. οἱ βάρβαροι A.

11. ἰνδικτ. om. A f.

14. κάμπῳ a f.

19. ἄλλοτε A, ἄλλο τε vulg.

perium labefactare non destiterunt. etenim Chosroës Persarum rex
pacem solvit, Abares Thraciam devastaverunt: et uterque Romanus
exercitus, quum in oriente, tum in occidente, dissipatus: ita ut cum
Heraclius imperator creatus accuratam militum disciplinam ageret, de
universa multitudine, quae in illa Phocae adversus Mauricium rebel-
lione adfuerat, duos tantum homines superstites reperiret: adeo illi
ipsi, qui tyrannum evexerant, sub ipso demum ad internecionem de-
leti sunt.

Romanorum imperatoris Phocae annus primus.

A. C. 595

Hoc anno mense Novembri, indictione sexta, tyrannus Phocas
occupato imperio, Mauricium cum quinque masculis liberis, ut prae-
missimus, occidit, eorumque capita in tribunali campo per plures dies
exponi iussit. ex urbe porro prodibant cives, et ad eorum specta-
cula, donec omnino foeterent, conveniebant. Petrus insuper Mauri-
cii frater e medio tollitur cum aliis plurimis. Theodosium Mauriciij
filium fuga evasisse, et periculo superstitem vixisse rumor est. hanc
vero famam Persarum rex Chosroës variis mendaciis in id confictis
pro libito auxit; Theodosium penes se habere simulans, seque sub-
itane procurare, ut paternum reciperet imperium: cum re vera ipse

Theophanes.

29

ἐλπίζων κρατῆσαι, ὡς ἠλέγχθη πολυτρόπως, μάλιστα δὲ ἐκ τοῦ πολέμουσ αἰφνιδίους κινήσαι, καὶ μεγάλως λυμῆσασθαι Ὡτά Ῥωμαϊκά. τοῦ δὲ Φωκῆ πρέσβυν πρὸς αὐτὸν ἀποστείλαντος Βίλιον, τοῦτον ἐκρούτησεν, καὶ εἰς φυλακὴν ἀπέθετο, μηκέτι εἰς τὰ Ῥωμαϊκά ὑποστρέψαι. γράμμασι δὲ ἀτίμοις 5 τὸν Φωκῆν ἀντημεῖβετο. Κωνσταντίναν δὲ τὴν βασιλίσσαν ἄμα ταῖς τρισὶ θυνατράσι ἐν οἰκίᾳ ἰδιωτικῇ, ἐπιλεγομένη τῷ Λέοντι, ὁ τύραννος κατέστησεν.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ τῇ πόλει καλλιγράφος τις εὐλαβῆς ἐκ παννυχίδος οἰκάδε πορευόμενος μεσοῦσης τῆς νυκτὸς ὄρα 10 τοὺς ἀνδριάντας ἐκ τῶν βωμῶν καθελκυσθέντας, καὶ μεγάλη τῇ φωνῇ λέγοντας· ἀναιρεῖσθαι Μαυρικίον καὶ τὰ τέκνα P. 245 αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ἐν Βυζαντίῳ πραχθέντα συμπτώματα. πρῶτος δὲ ἀπελθὼν ὁ ἀνὴρ τῷ ἀγουσταλίῳ ταῦτα διηγῆσαστο. ὁ δὲ παρήγγειλεν αὐτῷ μηδεὶ ταῦτα κατάδηλα ποιῆσαι. 15 ἀπογραψάμενος δὲ τὴν ἡμέραν ἐκυραδύκει τὴν ἔκβασιν. ἐννάτη δὲ ἡμέρα ὁ ἄγγελος κατέλαβεν μηνίων τὴν Μαυρικίου ἀναίρεσιν. τότε ἀγουστάλιος τὴν τῶν δαιμόνων προφησίαν ἐπὶ λαοῦ ἐθριάμβησεν.

2. αἰφνιδίους A, αἰφνιδίου vulg. 4. βιβλίον A. 5. ὑποστρέψαι A b f, ὑποστρέψαντα vulg. 6. ἀντημεῖβετο A a f, ἀνταμεῖβεται vulg. 7. ἐπιλεγομένη A, λεγομένη vulg. τῶν Λέοντος A. 10. μεσοῦσης τῆς A, μέσης vulg. 13. πραχθέντα add. ex A. 14. ταῦτα A, πάντα vulg. 15. μηδεὶ A, μηδεν vulg. 16. ἀπογραψάμενος A, γραψ. vulg.

de usurpando Romanorum imperio cogitaret: quemadmodum se ipsum variis demum modis prodidit, bella maxime ex improviso in Romanos inferendo, eorumque ditiones foede diripiendo. cum vero Phocas Bilium legatum ad eum misisset, comprehensum deciecit in carcerem, nusquam deinceps in Romanam ditionem reversurum: et litteris omnino indecoris Phocae responsum dedit. caeterum imperatricem Constantinam cum filiabus tribus, in domo privata, cui Leonis nomen, tyrannus inclusit.

In Alexandria porro civitate ex scriptoribus eximiis quispiam vir religiosus ex festivo pervigilio nocte media domum remeans videt statuas suis basibus dilapsas in terram ferri, et Mauricium eiusque liberos e medio sublatis, et cuncta, quae Byzantii acciderant, clara voce enunciantes audit. visa et audita mane ad augustalem profectus enarrat. comminatur ille nulli haec faceret manifesta. die vero notato et attentius observato exitum expectavit. nono postmodum die nuncius Mauricii caedem evulgaturus advenit, ac simul tunc daemoniorum vaticinia augustalis in publicum sparsit.

Ναρσῆς δ τῶν Ῥωμαϊκῶν γενόμενος στρατηγὸς κατὰ τοῦ V. 195⁵
 τυράννου ἀντήρην, καὶ τὴν Ἐδεσσαν ἐκράτησεν. γράφει ταί-
 νιν Φωκᾶς Γερμανῶ τῷ στρατηγῷ πολιορκῆσαι τὴν Ἐδεσσαν.
 ὁ δὲ Ναρσῆς γράφει Χοσρόην τὸν πρὸς βασιλεῖα Περσῶν
 5 ἀφροῖσαι δυνάμεις καὶ κατὰ Ῥωμαίων συστήσασθαι πόλεμον.
 ἐποίησε δὲ Φωκᾶς τὸν ἴδιον ἀδελφὸν Δομεντζιόλον μάγιστρον, B
 καὶ τὸν Πρίσκον κόμητα ἐξκουβιτόρων.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Δεκεμβρίῳ ζ' Ἰνδικτιῶν ζ' προῆλθεν A.M. 6096
 Φωκᾶς ἐν ταῖς ἑορταῖς ῥίψας ὑπατείαν πολλήν. Χοσρόης δὲ
 10 βασιλεὺς τῶν Περσῶν συναθροίσας δυνάμιν πολλήν κατὰ
 Ῥωμαίων ἐξαπέστειλεν. ὁ δὲ Γερμανὸς ἀκούσας ἐφοβήθη,
 ἀναγκαζόμενος δὲ τοῦ πολέμου ἀπήρξατο. τοῦ δὲ Γερμανοῦ
 ἐν τῷ πολέμῳ πληγέντος, οἱ ὑπασπισταὶ τούτου δέσσωσαν μέ-
 χρι Κωνσταντίνης, καὶ ἡτιῶνται Ῥωμαῖοι· ἐνδεκάτῃ δὲ
 15 ἡμέρᾳ καὶ ὁ Γερμανὸς ἀτελεύτησεν. ὁ δὲ Φωκᾶς τὰς δυνά- C
 μεις ἀπὸ τῆς Εὐρώπης ἐπὶ τὴν Ἀσίαν μετέφερεν, τῷ Χαγά-
 νῳ τὰ πάντα ἐπανέξησας, νομίμων ἡρεμεῖν τῶν βαρβάρων τὸ
 ἔθνος. ταύτας δὲ διελὼν κατὰ Περσῶν ἀπέστειλεν, τὰς δὲ
 πρὸς τὴν πολιορκίαν Ἐδέσσης κατὰ Ναρσαῶ σὺν Λεοντίῳ
 20 εὐνούχῳ καὶ μεγιστάνῳ αὐτοῦ. ὁ δὲ Χοσρόης συναθροίσας

4. πρὸς Χοσρόην τὸν βασ. Περσ. A, πρὸς βασ. Π. τὸν X. vulg.
 8 προῆλθεν A, προσῆλθεν vulg. 18. δὲ ἐλθὼν h, διελθὼν f,
 διαβείσας A, sed in litura: διελθὼν.

Caeterum Narses Romani dux exercitus rebellionem in tyannum movit, et Edessam occupavit. quare Phocas Germano duci Edessam obsideat, litteris praecipit. Narses Persarum regem Choaroem ut collecto exercitu in Romanos bellum moveat scriptis sollicitat. Phocas autem Domentziolum proprium fratrem magistrum, Priscum vero comitem excubitorum instituit.

Hoc anno mensis Decembris die septimo indictione septima, ad A. C. 596 solitas festorum solemnitates, sparsis in populum pro consulum more nummis processit. rex autem Persarum Choaroem collectas copias misit in Romanos. Germanus autem eo nuncio accepto extimuit: et necessitate compulsus bello principium dedit. illum vero eo in bello vulneratum stipatores Constantinam deduxere: victis alioqui Romanis. mox undecimo die a vulnere accepto Germanus diem extremum obiit. Phocas porro auctis ex foederis pacto faciendis Chagano donis, barbaros ea ratione quietem ac pacem servaturos sperans copias omnes ex Europa in Asiam transmisit. divisas autem turmas partim in Persas, partim in Narsetem sub Leontio eunucho et optimate ad obsidendam Edessam destinavit. Choaroem cum instructis aciebus Daras

δυναμεις ἐπὶ τὸ Λαράς γίνεσθαι. Ναρσῆς δὲ ἐξελθὼν Ἐδέσσης ἐπὶ τὴν Ἱεράπολιν κατέφυγεν. ὁ δὲ Χοσρόης σὺν τοῖς Ῥωμαίοις γίνεσθαι εἰς τὸ Ἀρξαμουῦν. καὶ φρουρίον ἀπὸ ἐλέφαντος συστήσασμενος τοῦ πολέμου ἀπήρξατο, καὶ νίκην μεγάλην ἤρατο, πολλοὺς Ῥωμαίων ζωγρήσας, οὓς καὶ ἀπέτεμεν. 5
τοῦτων οὕτω πραγθέντων ὁ Χοσρόης ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ γῆν ἐπανέβη, Ζογγὴν τὰς δυνάμεις καταλιπὼν. τοῦτο μαθὼν ὁ Φωκάς κατὰ Λεοντίου ἐμάχη, καὶ χειροπέδαις σιδηραῖς αἰτίμως αὐτὸν ἐν Βυζαντίῳ φέρει, καὶ χειροτονεῖ στρατηγὸν Δομεντζιόλον τὸν ἴδιον ἀνεψιόν, ὃν καὶ κουροπαλάτην 10 ἐποίησεν.

A.M. 6097 *Τούτῳ τῷ ἔτει ἀπέστειλεν Χοσρόης Καρδαρίαν καὶ Ῥουσμαῖζαν, καὶ ἐπόρθησεν πολλὰς τῶν Ῥωμαίων πόλεις. ὁ δὲ Δομεντζιόλος λόγον δούς τῷ Ναρσῆ καὶ ἄρχεις πολλοὺς πείσας αὐτὸν μηδεμίαν ἀδικίαν παρὰ τῷ Φωκᾷ ὑπομένειν, 15 ἀπέλυσεν αὐτὸν πρὸς Φωκᾶν. ὁ δὲ Φωκάς μὴ φυλάξας τὸν λόγον τοῦτον περὶ κατέκασεν. ἐν λύπῃ οὖν μεγάλη γεγόνασιν οἱ Ῥωμαῖοι, ὅτι φόβον μέγαν εἶχεν εἰς Πέρσας ὁ Ναρσῆς, ὥστε τὰ τέκνα τῶν Περσῶν ἀκούοντα τὸ ὄνομα Ναρσῆ τρέμειν.* 20

A.M. 6098 *Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Θωμᾶ ἔτος α'.*
B

2. Ἱερὰν πόλιν α. κατέφυγεν A, διέφυγεν vulg. 3. Ἀρξαμουῦν A a f, Ἀρξαμουῦν vulg. ἐλεφάντων e. 13. πολιτείας A. 14. λόγον δούς A, λόγοις vulg. 16. ἀπέστειλεν a. 17. οὖν A, δὲ vulg.

profecto, Narses Edessa profugus Hierapolim contendit. tum vero Chosroës ad Arzamm Romanis occurrit, et elephantis castrorum in morem ordinatis, belli dat exordia, et insignem refert victoriam, captis Romanis quamplurimis, quos etiam capite mulctavit. his ita gestis, Chosroës Zongoi cura exercitus commissa, in propriam ditionem rediit. eo cognito Phocas in Leontium ira invecus, ferreis manibus devinctum Byzantium adduci iubet, Domentziolo proprio nepote, quem deinde curopalatem declaravit, duce exercitus instituto.

A. C. 597 *Hoc anno Chosroës Cardariga et Rusmiaza missis Romanorum urbes plurimas devastavit. Domentziolus autem verborum et insurandi data Narseti fide, et mali nequidquam a Phoca passurum pollicitus, virum ad Phocam Cpolim destinavit. at Phocas spreto dato fidei iuramento, ipsum igne combussit. ea res Romanis tristitiam induxit ingentem: metuebant enim Persae Narsetem adeo, ut Persarum pueri solo Narsetis nomine audito detererentur et exhorrescerent.*

A. C. 598 *Cpoleos episcopi Thomae annus primus.*

Τούτῳ τῷ ἔτει σχολαστικὸς εὐνοῦχος ἀνὴρ ἔνδοξος τοῦ
 παλατίου μεσοῦσης νυκτὸς Κωνσταντίναν τὴν δέσποιναν σὺν ταῖς
 τρισὶ θυγατράσιν αὐτῆς λαβῶν, εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν
 κατέφυγεν τῇ βουλῇ Γερμανοῦ τοῦ πατρικίου ὀρεγομένου τὴν
 5 βασιλείαν. γίνεται τοίνυν ἐν τῇ πόλει στάσις μεγάλη. οἱ δὲ
 Πράσινοι ἀθροισθέντες ἐπὶ τὸν Κοχλίαν, ἐδυσφήμουν τὴν V. 196
 Κωνσταντίναν· ὁ δὲ Γερμανὸς τῷ δημάρχῳ τῶν Πρασίνων
 τάλαντον χρυσοῦ ἀπέστειλεν, ὥστε συνεργῆσαι αὐτοῖς. τὰ
 δὲ πρωτεῖα τοῦ δήμου οὐ κατεδέξαντο τοῦτο. ὁ δὲ τύραννος
 10 ἔπεμψεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἀποσπᾶσαι τὰ γυναῖκα· ὁ δὲ
 πατριάρχης Κυριακὸς ἀντικαθίστατο τῷ τυράννῳ, μὴ καταδε- C
 ξάμενος ἐκ τοῦ ναοῦ ἀποσπᾶσαι τὰ γυναῖκα τυραννικῶς. ὄρκοις
 δὲ βεβαιωθεὶς ὑπὸ τοῦ Φωκᾶ, ὡς οὐκ ἀδικήσει αὐτάς, ἐξῆ-
 γονται τοῦ ἁγίου τεμένους, καὶ ἐν μοναστηρίῳ ἐγκλεισται·
 15 τῶν δὲ Γερμανὸν ἀποκαίρας ἐν ἱερεῦσι κατέταξεν, καὶ ἐν τῷ
 ἰδίῳ οἴκῳ παρεφύλαττεν. τότε καὶ Φιλίππικὸς τὴν κόμην
 ἐλόμενος ἱερωσύνης ἀξίαν ἔλαβεν, καὶ ἐν Χρυσοπόλει ἐν τῷ
 μοναστηρίῳ, ὃ ἔκτισε, διέτριβεν. οἱ δὲ Πέλοισι ἐν τούτῳ τῷ
 20 ἔτει παρέλαβον τὸ Λαφαῖς, καὶ πῦσαν τὴν Μεσοποταμίαν καὶ
 Συρίαν, αἰγμάλωσίαν πολλὴν ποιήσαντες, ἧς οὐκ ἔστιν ἀρι-

4. τῇ add ex A. 10. τὸ ἀποσπ. A. 11. ἀντικαθ. A, ἀντε-
 καθ. vulg. 12. ἐκ τοῦ ναοῦ add. ex A. 15. καὶ ἐν τ. ἰδ.
 ο. παρεφ. add. ex A. 16. καὶ post τότε add. ex A. 17.
 ἔλαβεν A, ἐνέβαλεν vulg. τῷ add. ex A.

Hoc anno scholasticus eunuchus vir in palatio clarus, Constantina
 imperatrice cum filiabus tribus mediae noctis silentio educta, Ger-
 mani patricii imperium ambientis consilio, ad magnam ecclesiam con-
 fugit. magna itaque per urbem seditio exoritur. Prasini etenim ad
 Cochliam collecti, diris et execrationibus Constantinam insectaban-
 tur; quamvis Germanus ad suppetias sibi ferendas eos adducturus ad
 Prasinorum tribunos auri talentum dono misisset, oblatum tamen fa-
 ctionis principes respuerunt. quare mulierculas illas templo educen-
 das tyrannus iussit: at patriarcha Cyriacus tyranno se opposuit, mu-
 lierculas ab ecclesia tyrannice avelli minime passus. iuramentis au-
 tem a Phoca interpositis, securus redditus nil indignum laturas, za-
 cris septis extrahuntur, et in monasterio includuntur: Germanus au-
 tem deposita coma ad presbyterorum ordinem eius iussu adlectus et
 in ipsius domo custoditus est. Philippicus etiam crinibus attonsis sa-
 cerdotii dignitatem assequutus est, et Chrysopoli in monasterio a se
 extructo moram egit. caeterum hoc anno Persae Daras urbem cepere,
 Mesopotamiamque universam et Syriam excurrentes praedam haud
 facile numerandam secum avexere. patriarcha porro Cyriaco vivis

ἀπέκτεμεν. τὸν Γερμανὸν δὲ καὶ τὴν τοῦτον θυγατέρα ἐν τῇ
 Πρώτῃ νήσῳ στόματι μαχαίρας ἀπέκτεινε. ὁμοίως δὲ καὶ
 Ἰωάννην Τζίτζαν καὶ πατρικίον, καὶ Θεοδοσίον τὸν τὴν
 Ἀβδίουμῶν περικειμένον ἀξίαν, καὶ Ἀνδρέαν τὸν Σκόμβρον,
 καὶ Δαβὶδ τὸν χαρτοφύλακα τῶν Ὁρμίσδου. 5

Τῷ δ' αὐτῷ χρόνῳ οἱ Πέρσαι τὸν Εὐφράτην περᾶσαν-
 τεσ, πᾶσαν τὴν Συρίαν καὶ Παλαιστίνην καὶ Φοινικὴν αἰχμα-
 λώτευσαν, πολλὴν ἄλωσιν ἐν Ῥωμαίοις ποιήσαντες.

A.M. 6100
 P. 248

Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ Πρίσκος μὴ ὑποφέρων ὄρᾳ τούς ἀδί-
 κους φόνους καὶ τὰ ὑπὸ Φωκᾶ γινόμενα, ἔγραψεν πρὸς Ἡρά- 10
 κλειον τὸν πατρικίον καὶ στρατηγὸν Ἀφρικῆς, ὥστε ἀποστεί-
 λαι Ἡράκλειον τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ Νικήταν τὸν υἱὸν Γρη-
 Βγορᾶ τοῦ πατρικίου καὶ ὑποστρατήγου αὐτοῦ, ὅπως ἔλθωσιν
 κατὰ τοῦ τυράννου Φωκᾶ· ἤκουεν γὰρ μελετωμένην ἐν Ἀφρικῇ
 κατὰ Φωκᾶ ἀνταρσίαν· ὅθεν οὐδὲ τὰ πλοῖα τῆς Ἀφρικῆς 15
 ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ ἀνέβαλον. ἀπέκτεινε δὲ Φωκᾶς πᾶσαν
 τὴν συγγένειαν Μαυρικίου καὶ Κομεντίολον τὸν στρατηγὸν τῆς
 Θριάκης, καὶ ἄλλους πολλοὺς ἀνηλεῶς. ἐγένετο δὲ ἐν τῷ χρόνῳ
 τούτῳ θανατικὸν καὶ κνιπία παντὸς εἴδους. οἱ δὲ Πέρσαι

3. Ἰωάννην καὶ Τζήταν a, Ἰω. Τζίταν f. τὴν om. b. 4.
 Ἀβδίουμῶν f. καὶ Ἀνδρέαν τὸν Σκόμβρον a, καὶ Ἀνδρέαν
 τὸν Κόσμαρον e, καὶ Ἀνδρέαν τὸν Κοσμουρὸν f, καὶ Σκόβαρον
 vulg. 5. τῶν Ὁρμ. a. 10. καὶ τὰ κατὰ τὰ ὑπὸ φ. vulg.
 19. κνιπία] σκηπία a, σκηπία conl. Goar.

ubi Mauricius trucidatus, gladio percussit, Germanumque cum eius
 filia ad Proten insulam iugulo machaera abscisso perire iussit. simi-
 liter Ioannem Tzitzam patricium, et Theodosium subadiuvae digni-
 tate insignem, Andream quoque Scombrum, et Davidem Hormisdarum
 palatii chartophylacem e medio sustulit immaniter.

Eodem etiam anno Persae Euphratem transgressi, Syriam univer-
 sam, et Palaestinam, atque Phoeniciam populati sunt: ingentemque
 stragem atque praedam in Romanorum ditione fecere.

A. C. 600

Hoc anno Priscus nefarias caedes et Phocae perpetrata scelera
 ferenda non amplius ratus, Heraclio patricio Africae duci Heraclium
 filium, et Gregorae patricii legati sub eo militantis filium nomine
 Nicetam, Phocae tyrannidi sese opposituros, ad se mittat scribit: au-
 diebat enim adversus Phocam in African parari seditionem, ex quo
 Africae navigia per totum id tempus Cpoli non appulere. caeterum
 Phocas universos Mauricii consanguineos, et Comentiolum Thraciae
 ducem, et alios plures crudeliter interfecit. sub id vero tempus mor-
 talitas et omnium rerum penuria ingruit. Persae vero Cardarega du-

ἔβηθη σὺν τῷ Καρδαρίῳ, καὶ παρέλαβον τὴν Ἀρμενίαν καὶ Καππαδοκίαν, καὶ πολέμησαντες ἔτρεψαν πρὸ τῶν Ῥωμαίων στρατεύματα καὶ παρέλαβον τὴν Γαλατίαν καὶ τὴν Παφλαγονίαν καὶ ἦλθον μέχρι Χαλκηδόνος λυμωιόμενοι ἀφειδίαις 5 πᾶσαν ἡλικίαν. καὶ οἱ μὲν Πέρσαι ἔξω τῆς πόλεως ἐτυράν- C ρουν Ῥωμαίους· ὁ δὲ Φωκᾶς ἔνθεν τὰ χεῖρονα αὐτοῖς ἐποίησε φρονέων καὶ ἀλχμάλωτιζων.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Σεργίου, Ἱεροσολύμων A.M. 6101
Ζαχαρίου, Ἀλεξανδρείας Ἰωάννου ἔτος α'.

10 Τούτῳ τῷ ἔτει ἀστατήσαντες οἱ Ἀντιοχεῖς Ἑβραῖοι στά-
σιν ἐποίησαντο κατὰ Χριστιανῶν, καὶ ἀποσφάζουσιν Ἀνα-
στάσιον τὸν μέγαν πατριάρχην Ἀντιοχείας, βαλόντες τὴν φύ-
σιν αὐτοῦ ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· καὶ μετὰ τοῦτο σύραν· D
τες αὐτὸν ἐπὶ τὴν μέσσην ἐφόνευσαν, καὶ πολλοὺς κητό-
15 ρων, καὶ ἔκασαν αὐτούς. ὁ δὲ Φωκᾶς ἐποίησεν κόμητα ἀνα-
τολῆς Βόνοσον καὶ Κόττονα στρατηλάτην, καὶ ἀπέστειλεν αὐ-
τούς κατ' αὐτῶν. ἐπισυνάξαντες δὲ στρατεύματα ἐπῆλθον
αὐτοῖς, καὶ ἐφόνευσαν πολλοὺς, καὶ ἠκρωτηρίασαν, καὶ τῆς V. 198
πόλεως ἐξέρριψαν. ὁ δὲ Φωκᾶς ἐποίησεν ἱππικόν, καὶ οἱ Πρά-
20 σινοὶ ὕβρισαν αὐτόν, λέγοντες· πάλιν εἰς τὸν καῦκον ἔπιες·
πάλιν τὸν νοῦν * ἀπέλεκες καὶ ἐπέτρεψεν Κώνσταν τὸν ὑπαρ- /

16. Κόττανα 2, Κοτταῖον f. 21. ἀπέλεκες] ἀπόλεσε 2, fort.
ἀπόλεσε. 21. fort. Κώνσταντα.

cente exercitum, expeditione suscepta, Armeniam, Cappadociamque cepere, et inito certamine Romanas prostraverunt acies, et Galatia, Phalagoniaque occupata, et omnibus devastatis, nullo aetatis aut sexus habito discrimine Chalcedonem usque devenere. atque ita Persae extra urbem tyrannidem in Romanos exercuere: Phocas interius domesticum accendebat bellum, idque crudelius, civibus interfectis et in carcerem detruis.

Cpoleonis episcopi Sergii, Hierosolymorum Zachariae, Alexandriae A. C. 601
Ioannis annus primus.

Hoc anno seditione mota, Hebraei Antiochenses tumultuati sunt, et Anastasio magno Antiochiae patriarcha occiso, virilia in eius os inseruerunt, et per medias urbis vias raptatum interfecerunt, pluresque opulentiores cives summisso domibus igne absumpserunt. Bonosum autem orientis comitem creatum et Cottonem militiae magistrum adversus eos in aciem procedere iussit: qui copiis eductis, impetu in eos facto, quosdam interfecerunt, membris mutilaverunt alios, quos demum urbe fecerunt extorres. porro equestribus ludis a Phoca populo datis, Prasini ei palam conviciati sunt, vociferantes: iterum caliculo

χον τῆς πόλεως, καὶ πολλοὺς ἠρωτηρήσαν, καὶ τὰ μέλη αὐτῶν
 ἐν τῇ σφενδόῃ ἐκρέμασεν. ἄλλους δὲ ἀπεκεφάλισεν, καὶ ἕτερος
 P. 249 ἐν σάκκοις βυλῶν ἐν τῇ θαλάσῃ ἀπέπνιξεν. πορευθέντες δὲ οἱ
 Πράσινοι ἔβαλον πῦρ εἰς τὸ πραιτώριον, καὶ ἔκαυσαν τὸ σκεπ-
 τον καὶ τὰ σπείρια καὶ τὰς φυλακάς. καὶ ἐλθόντες οἱ ἐν ταῖς
 5 φυλακαῖς ἔφυγον. καὶ θυμωθεὶς ὁ Φωκᾶς ἐκέλευσεν τοὺς Πρα-
 σίνους μηκέτι πολιτεύεσθαι. Ἡράκλειος δὲ στρατηγὸς Ἀφρι-
 κῆς ἐνηγλούμενος ὑπὸ τῆς συγκλήτου, ἐξώπλισεν τὸν υἱὸν αὐ-
 τοῦ Ἡράκλειον τοῦ ἀπολύσαι κατὰ Φωκᾶ τοῦ τυράννον
 ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ὑποστράτηγος αὐτοῦ Γρηγορᾶς ἀπέλυσεν τὸν
 10 υἱὸν αὐτοῦ Νικήταν στοιχίσαντας, ἵνα ὅς τις προλάβοι καὶ
 Βικῆσοι τὸν τυράννον, βασιλεύσῃ.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει γέγονε χειμῶν μέγας πάντο, ὥστε παγω-
 σαι τὴν θάλασσαν· ἐν οἷς καὶ ἰχθῦς πολὺς ἐξερρίφη. τότε
 Φωκᾶς Μακρόβιον τὸν Σκριβωνί ἐκέλευσεν τοξευθῆναι εἰς τὴν 15
 ἀγροαίαν καὶ εἰς τὸ καστέλλιν τῶν Θεοδοσιωτῶν ἐν τῷ ἑβδόμῳ
 κρεμασθέντα εἰς τὸ κονίριον εἰς ὃ γυμνάζονται οἱ τύραννοι
 ἀποθανεῖν, ὥς συγγνώσαντα τῇ ἐπιβουλῇ αὐτοῦ. Θεόδωρος
 γὰρ ὁ ὑπαρχος Καππαδόκης καὶ Ἐλπιδίος ὁ ἐπάνω τοῦ ἄρμα-
 μέντου, καὶ ἕτεροι διάφοροι ἐπιβουλήν ἐποίησαν ἀνελεῖν ἐπὶ 20

2. εἰς τὴν ἀγορὰν b.

bibisti, atque iterum sensum amisisti. ex eius itaque iussu Constans
 urbis praefectus multis extrema membra decurtavit, eaque ad circi
 metam suspendit: alios autem capite mulctavit, et alios tandem saecis
 inclusos in pelagi profundam egit praecipites. at Prasini ad invicem
 collecti ignem praetorio subiecerunt, secretumque scrinia, et carceres
 incenderunt: adeo ut qui custodia tenebantur libertatem fuga reci-
 perent. iratus subinde Phocas Prasinos, ne publicis reipublicae mu-
 neribus suagi possent, damnavit. porro Heraclius Africae praefectus
 a senatu frequenter sollicitatus, Heraclium filium classe ac militibus
 instruxit, ut adversus tyrannum Phocam procederet: legatus pariter
 eius in praefectura Gregoras filium Nicetam armavit, et Cpoli able-
 gavit, iis cum Heraclio pacti conditionibus initis, ut qui alium prae-
 veniret, et tyrannum devinceret, is imperium consequeretur.

Eodem etiam anno adeo vehemens frigus desaevit, ut mare gelu
 concreceret, ex quo pisces innumeri ad littus mortui projecti. sub
 id tempus Phocas Macrobius Scribonem in foro sagittis confodi, et
 ad castellum Theodosianorum in Heblomo ex hasta, ad quam tyran-
 nes exercentur, suspendi, et mortem oppetere iussit: qui nimirum
 coniurationis in se conflatae conscius fuisset. Theodorus enim Cap-
 padox praefectus, et Elpidius armamentarii praepositus, variique alii

ἰπποδρομίῳ τὸν Φωκᾶν. καὶ ποιήσας ἄριστον Θεόδωρος ὁ
 ὑπαρχος τῶν πραιτωρίων ἤρξατο ἐπιφαίνειν αὐτοῖς τὸν ἐπι- C
 τοῦ σκοπός. συνέβη δὲ ἐκεῖ εὐρεθῆναι Ἀναστάσιον κόμητα
 τῶν λαργιτιῶν. τοῦ ἀρίστου οὖν γιγνημένον καὶ ἐξηγουμέ-
 5 του τὰ τῆς ἐπιβουλῆς μετεμελήθη, ὁ Ἀναστάσιος εὐρεθεὶς
 ἐκεῖ, καὶ οὐκ εἶπεν τὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ, ἀλλ' εἰσιώπα. ὁ δὲ
 Ἐλπίδιος ἐπέμεινε λέγων· οὐ θέλετε, ἵνα ἐν ὄσῳ κἀθηται ἐν
 τῷ σέντιζῳ ἐπὶ ἰπποδρομίας πιάσω αὐτόν, καὶ ἐκκορακίσω
 τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ οὕτως αὐτὸν ἀποκτείνω; καὶ ὑπέ-
 10 σχετε δίδόναι αὐτοῖς ἄρματα. γνωσθέντος δὲ τοῦ πράγματος ἐκ
 διαβολῆς Ἀναστασίῳ τῷ Φωκᾷ, ἐκέλευσε τὸν ἑπαρχον καὶ τὸν
 Ἐλπίδιον καὶ τοὺς ἄρχοντας ἄγνωκίας τὴν ἐπιβουλήν ἐξετα- D
 σθῆναι μετὰ πάσης ἀκριβείας. ἐξετασθέντων δὲ αὐτῶν κα-
 τέθεντο τὰ τῆς ἐπιβουλῆς· καὶ διὰ τὸν Θεόδωρον ἐβούλοντο
 15 ποιῆσαι βασιλέα. ὁ δὲ Φωκᾶς ἐκέλευσεν ἀποκεφαλισθῆναι
 Θεόδωρον καὶ Ἐλπίδιον καὶ Ἀναστάσιον καὶ πάντας τοὺς
 ἄγνωκίας τὴν ἐπιβουλήν αὐτοῦ.

Ῥωμαίων βασιλέως Ἡρακλείου ἔτος α'.

A. M. 6102

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ὀκτωβρίῳ δ' Ἰνδικτιῶν ἰδ' ἦκεν P. 250
 20 ὁ Ἡράκλειος ἀπὸ Ἀφρικῆς φέρων πλοῖα καστειλωμένα, ἔχον-
 τα ἐν τοῖς καταρτίοις κιβώτια, καὶ εἰκόνας τῆς Θεομήτορος,

12. τῆ ἐπιβολῆ b.

20. ὁ add. ex b.

καστειλωμένα a f.

21. εἰκόνα a.

consilium inierunt de occidendo Phoca cum in circo sederet. ad
 epulum autem (cui Anastasium largitionum comitem adesse contigit)
 vocatis, Theodorus praetoriorum praefectus, mentem eis aperire coe-
 pit. mensis itaque remotis, et coniurationis ordine inter convivas re-
 censito, Anastasius auditor datae fidei poenitens, quae corde tegetet,
 non explicuit, sed silentio occultavit. interim Elpidius propositi te-
 nex subinfert: num vultis, ut dum throno insidet, in circo eum com-
 prehendam, et erutis e capite oculis, ita demum interficiam? arma
 vero eis suppetere insuper pollicitus est. Phocas autem tota coniura-
 tionis serie ab Anastasio revelata, praefectum, et Elpidium, reli-
 quosque optimates eius participes, adhibitis cruciatibus diligenter exa-
 minari edixit. qui inter tormenta conspirationem omnem detexere,
 atque imperatorem Theodorum se praeficere voluisse confessi sunt.
 porro Phocas Theodorum, Elpidium, Anastasium, et reliquos coniura-
 tionis conscios capite truncari praecepit.

Romanorum Imperatoris Heraclii annus primus.

A. C. 602

Hoc anno mensis Octobris die quarto indictione decima quarta
 Heraclius ex Africa appulit cum navibus turritis in quarum malis arcu-

καθὰ καὶ ὁ Πισίδιος Γεώργιος λέγει, καὶ στρατὸν πολὺν ἀπὸ Ἀφρικῆς καὶ Μαυριτανίας· ὁμοίως καὶ ὁ Νικήτας υἱὸς Γρηγορίου τοῦ πατρικίου ἀπὸ Ἀλεξάνδρειαν καὶ Πεντάπολιν ἔχων V. 199 μεθ' ἑαυτοῦ λαὸν πολὺν πεζικόν. ἦν δὲ Ἡράκλειος ὀρμασάμενος Εὐδοκίαν τὴν θυγατέρα Ῥόγα τοῦ Ἀφρου, ἧτις τῷ 5 καιρῷ τούτῳ ἦν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἅμα Ἐπιφανεῖα τῇ Β μητρὶ Ἡρακλείου, καὶ τῇ τούτῳ μεμνηστευμένη Εὐδοκίᾳ * ἐκράτησεν αὐτάς, καὶ ἐφύλαξεν εἰς τὸ δεσποτικὸν μοναστήριον, τὸ λεγόμενον τῆς Νέας μετανοίας. καταλαβὼν δὲ Ἡράκλειος τὴν Ἀβυδὸν εὗρεν Θεόδωρον τὸν κόμητα τῆς Ἀβυδου, 10 καὶ ἀνακρίνας ἔμαθε παρ' αὐτοῦ τὰ κινούμενα ἐν Κωνσταντινουπόλει. ὁ δὲ Φωκᾶς ἀπέστειλε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Δομεντζιόλον τὸν μάγιστρον φυλάττειν τὰ Μακρὰ τείχη· μαθὼν δὲ ὁ μάγιστρος, ὅτι κατέλαβεν Ἡράκλειος τὴν Ἀβυδὸν, ἔφυγε καταλιπὼν τὰ τείχη, καὶ εἰσῆλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν. ὁ 15 δὲ Ἡράκλειος ἐδέξατο ἐν Ἀβύδῳ πάντας, οὓς ἐξώρισε Φωκᾶς· καὶ ἀνῆλθε σὺν αὐτοῖς εἰς Ἡράκλειαν. Στέφανος δὲ ὁ τῆς Κυζίκου μητροπολίτης λαβὼν στέμμα ἐκ τῆς ἐκκλησίας τῆς ἁγίας Θεοδοῦκος Ἀρτάκης ἀπήγαγεν αὐτὸ τῷ Ἡρακλείῳ. καταλαβὼν δὲ τὴν Κωνσταντινούπολιν προσώρμησε τῷ λιμένι 20 τῆς Σοφίας· καὶ πολέμου κροτηθέντος νικᾷ χάριτι τοῦ Χριστοῦ

1. στρατὸς πολὺς b. 6. τῇ Goar. ἢ vulg. 7. nonnulla ex-
cidisse videntur, fort. ὁ δὲ Φωκᾶς. 15. τὰ τείχη] τὴν Ἀβυ-
δον a.

lae et dei matris imagines appensae, prout Pisidius Georgius narrat, ingenti exercitu ex Africa et Mauritania advecto: et Nicetas patricii Gregoriae filius cum maximis pariter pedestribus copiis ab urbe Alexandria et Pentapoli advenit. desponsa autem Heraclio fuerat Eudocia Rogati Afri filia, quae tum temporis una cum Epiphania Heraclii matre Cpoli morabatur. porro ubi Phocas matrem Heraclii, eiusque sponsam Eudociam Cpoli adesse rescivit, comprehensa in imperiali monasterio, quod Novae poenitentiae nuncupatur, diligentius asser-
vandas inclusit. Heraclius Abydum appellens, Theodorum Abydi comitem conveniens, sciscitatus quae Cpoli gererentur, cuncta didicit. Phocas autem Domentiolum fratrem magistrum Longos muros custodit-
urum misit. ille vero magister Heraclium Abydum appulisse ubi rescivit, muris relictis fugit, et Cpolim se recepit. Abydi cunctos in exilium a Phoca relegatos adiunxit sibi Heraclius, et Heracleam illis comitibus profectus est. Stephanus autem Cyzicenus metropolita cor-
ronam ex ecclesia sanctae dei genitricis, cui Artaces nomen, deprom-
ptam ad Heraclium attulit. Heraclius Cpolim profectus ad Sophiae

Φωκᾶν τὸν τύραννον. οἱ δὲ δῆμοι τοῦτον παραλαβόντες, ἀνεί-
 λον, πυρὶ κατακαύσαντες ἐν τῷ Βοῖ. εἰσελθὼν δὲ Ἡράκλειος
 εἰς τὰ βασιλεια ἐστέφθη ὑπὸ Σεργίου πατριάρχου ἐν τῷ εὐ-
 κτηρίῳ τοῦ ἁγίου Στεφάνου ἐν τῷ παλατίῳ. ἐστέφθη δὲ τῇ
 5 αὐτῇ ἡμέρᾳ καὶ ἡ μεμνηστευμένη αὐτῷ Εὐδοκία αὐγοῦστα.
 καὶ ἄλαβον ἀμφότεροι παρὰ Σεργίου τοῦ πατριάρχου τοὺς D
 στεφάνους τοῦ γάμου· καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁμοῦ ἀντοκρα-
 τωρ καὶ νύμφιος ἀναδείκνυται. τῇ δὲ Μαίῳ μηνὶ δοτράτευ-
 σαν οἱ Πέρσαι κατὰ Συρίας, καὶ παρέλαβον τὴν Ἀπάμειαν,
 10 καὶ τὴν Ἔδεσσαν, καὶ ἦλθον ἕως Ἀντιοχείας. καὶ οἱ Ῥωμαῖοι
 συναντήσαντες αὐτοῖς ἐπολέμησαν, καὶ ἠττήθησαν Ῥωμαῖοι·
 καὶ διωλέσθη πᾶς ὁ λαὸς τῶν Ῥωμαίων, ὥστε ὀλίγους λίαν
 ἐξείλησαι. τῇ δὲ ἐβδόμῃ τοῦ Ἰουλίου μηνὸς Ἰνδικτιῶνος ζ'
 ἐτέχθη τῷ βασιλεὶ Ἐπιφάνειᾳ θυγάτρῃ Εὐδοκίας, καὶ τῷ
 15 Ἀυγούστῳ μηνὶ ι' ἐβαπτίσθη ἐν Βλαχέρναις ὑπὸ Σεργίου
 πατριάρχου.

Τούτῳ τῷ ἔτει παρέλαβον οἱ Πέρσαι Καισάρειαν τῆς A.M. 6103
 Καππαδοκίας, καὶ πολλὰς μυριάδας ἐν αὐτῇ ἠχμαλώτευσαν. P. 251
 Ἡράκλειος δὲ ὁ βασιλεὺς βασιλεύσας, εὔρε παραλελυμένα τὰ
 20 τῆς πολιτείας Ῥωμαίων πράγματα. τὴν τε γὰρ Εὐρώπην οἱ

7. καὶ τῇ] ἐν τῇ b. 11. αὐτοῖς add. ex a b. 13. ἐξείλη-
 σαι vulg. τῇ αὐτῇ Ἰνδικτιῶνι conl. Goar. 19. ὁ βασιλεὺς
 om. a. 20. πόλεως f. οἱ Ἀβάρεις a.

portum applicuit; et in ito certamine Phocam tyrannum dei praesidio
 vicit. extemplo populi factiones comprehensum tradidere neci, et ad
 Bovem locum dictum igne combussero. Heraclius regiam ingressus,
 in oratorio sancti Stephani, quod in ipso palatio conditum, a Sergio
 patriarcha coronatus est: desponsa pariter Eudocia eodem die redi-
 mita est augusta: ambo igitur a Sergio patriarcha coronas nuptiales
 acceperunt, et eodem die imperator simul et sponsus renunciatur, et
 corona utraque insignitur. porro Maio mense Persae in Syriam exp-
 editionem fecere, captaque Apamea atque Edessa, Antiochiam usque
 pervenere. illis obviam progressi Romani, consertis manibus inferio-
 res evasere, adeo ut totus Romanus exercitus ad internecionem de-
 letus fuerit, paucique admodum superstites remanserint. Julio mense
 eadem indictione filiam ex Eudocia nomine Epiphaniam imperator
 suscepit, quae Augusti quinto et decimo die in Blachernis a Sergio
 patriarcha baptizata est.

Hoc anno Persae Caesarea Cappadociae potiti, plures hominum
 myriadas in captivitatē egerunt. Heraclius autem imperio assum-
 pto, rem omnem Romanam labefactatam reperit. Europam etenim

A. C. 603

Β βάρβαροι ἐρήμωσαν, καὶ τὴν Ἀσίαν οἱ Πέρσαι πᾶσαν κατέ-
στρεψαν, καὶ τὰς πόλεις ἤχμαλώτευσαν, καὶ τὸν τῶν Ῥωμαί-
ων στρατὸν ἐν τοῖς πολέμοις ἀνήλωσαν. καὶ ταῦτα ἰδὼν ἐν
ἀπορίᾳ ἦν τί δράσει. ἐρευνήσας γὰρ τὸν στρατὸν, εἰ ἄρα
ἔσώζοντο ἐκ τῶν μετὰ Φωκᾶ κατὰ Μαυρικίου στρατευσάντων 5
ἐπὶ τῇ ταύτῃ τυραννίδι, δύο μόνους εὔρεν ἐν πᾶσι τοῖς
δάμασι.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει μηνὶ Μαΐῳ γ' Ἰνδικτιῶνι ιε' ἐτέχθη
V. 200 τῷ βασιλεὶ νιὸς ἀπὸ Εὐδοκίας, Ἡρακλεῖος ὁ μικρὸς ὁ καὶ νέος
Κωνσταντῖνος. τῷ δ' Ἀυγούστῳ μηνὶ ιδ' ἐτέλειώθη Εὐδο- 10
κία αὐγούστα τῆς αὐτῆς ιε' Ἰνδικτιῶνος.

A M. 6104 Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ὀκτωβρίῳ δ' Ἰνδικτιῶνι α' ἐστέφη
ἡ Ἐπιφάνεια ἡ θνητὴ Ἡρακλείου ὑπὸ Σεργίου πατριάρχου
αὐγούστα ἐν τῷ ἐκκλησίῳ τοῦ ἁγίου Στεφάνου ἐν τῷ παλα-
τίῳ. τῷ δὲ Δεκεμβρίῳ μηνὶ κε', τῇ αὐτῇ α' Ἰνδικτιῶνι, 15
ἐστέφη Ἡρακλεῖος ὁ νιὸς Ἡρακλείου, ὁ νέος Κωνσταντῖνος,
ὑπὸ Σεργίου πατριάρχου.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐπεστράτευσαν Σαρακηνοὶ κατὰ Συρίας
D καὶ λυμηνάμενοι ἱκανὰ χωρία ἐπέστρεψαν.

5. στρατευμάτων b, στρατεύσατος a. 6. τυραννίδος vulg.
9. ὁ καὶ νέος a, καὶ ὁ νέος vulg. 16. ὁ νέος, ὁ καὶ K. b.

barbari reddiderant desertam, universam Asiam Persae pessum dede-
rant, et urbes integras in captivitatem abduxerant, Romanumque ex-
ercitum bellis consumpserant continuis. ista conspiciens imperator,
quid ageret dubius haerebat. exercitu siquidem omni perlustrato,
num aliqui ex iis, qui cum Phoca tyrannidis eius fautores adversus
Mauricium praeliati inter vivos superessent, perscrutatus, per legiones
cunctas rimatus dupes solos invenit residuos.

Eodem etiam anno mensis Maii die tertio, indictione decima
quinta, ex Eudocia imperatori susceptus filius, Heraclius iunior, qui
et novus Constantinus cognominatus est. Augusti vero mensis die de-
cimo quarto eadem indictione Eudocia augusta diem extremum
obiit.

A. C. 604 Hoc anno mensis Octobris die quarto, indictione prima, Epipha-
nia imperatoris Heraclii filia in oratorio sancti Stephani, quod in pa-
latio, a Sergio patriarcha augustae corona redimita est. Decembris
autem die vigesimo quinto, prima indictione, Heraclius Heraclii filius,
novus Constantinus, a Sergio patriarcha imperii collega coronatus
est.

Eodem etiam anno expeditionem in Syriam fecere, direptisque
oppidis quam plurimis domum reversi sunt.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἔλαβον οἱ Πέρσαι τὴν *Δαμασκόν*, καὶ Α.Μ.6105
 ἡγχαλωτέυσαν λαὸν πολὺν. Ἡράκλειος δὲ βασιλεὺς πρῶσθεις
 πρὸς Χοσροὴν ἀπέστειλεν παύσασθαι τοῦ ἐκχεῖν ἀημελῶς τὰ
 αἵματα τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὀρίσαι φόρους, καὶ λαμβάνειν
 5 πάντα. ὁ δὲ τοὺς πρῶσθεις ἀπράκτους ἀπέλυσεν, μὴ ποιη-
 σάμενος αὐτοῖς λόγον, ἐλπίζων τελείως παραλαβεῖν τὴν τῶν
 Ῥωμαίων ἀρχήν. ὁ δὲ Ἡράκλειος τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἔγημεν
Μαρτίαν, καὶ ἀνηγόρευσεν αὐτὴν ἀγοῦσταν στέψας αὐτὴν P. 252
 εἰς τὸν ἀγοουστέα, στεφθεῖσα ὑπὸ Σεργίου πατριάρχου.

10 Τούτῳ τῷ ἔτει παρέλαβον οἱ Πέρσαι τὸν Ἰορδάνην, Πα- Α.Μ.6106
 λαισίτην καὶ τὴν ἀγίαν πόλιν πολέμῳ, καὶ πολλοὺς ἀπέκτει-
 ναν ἐν αὐτῇ διὰ χειρὸς τῶν Ἰουδαίων, ὡς φασὶ τινες, μυ-
 ριάδας ἑνέα. αὐτοὶ γὰρ ἀνοούμενοι τοὺς Χριστιανούς καθὼ
 ἡμπόρει ἕκαστος ἀπέκτεινεν αὐτούς. Ζαχαρίαν δὲ τὸν πα-
 15 τριάρχην Ἱεροσολύμων, καὶ τὰ τίμια καὶ ζωοποιὰ ξύλα λα-
 βόντες σὺν αἰγχαλωσίᾳ πολλῇ, ἐν Περσίδι ἀπήγαγον. B

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐτέχθη τῷ βασιλεῖ ἀπὸ *Μαρτίνης*
Κωνσταντίνος ἕτερος, καὶ ἐβαπτίσθη ἐν Βλαχέρναις ὑπὸ Σερ-
 γίου πατριάρχου.

20 Τούτῳ τῷ ἔτει παρέλαβον οἱ Πέρσαι πᾶσαν τὴν Αἴγν- Α.Μ.6107
 πτον καὶ Ἀλεξάνδρειαν καὶ Λιβύην ἕως Αἰθιοπίας, καὶ λα-

14. ἀπεκτένονον a. 20. πᾶσαν add. ex a.

Hoc anno Persae capta Damasco captivos innumeros secum abdu- A. C. 605
 xerunt. imperator autem Heraclius legatione ad Chosroem decreta,
 ut fundendo crudeliter hominum sanguini parceret, admonuit, tributa
 vero statueret, et pacis condiciones praescriberet, rogavit. ille autem
 nullo cum legatis habito colloquio, quasi de Romanorum imperio
 brevi occupando certus, re infecta eos dimisit. Heraclius postea Mar-
 tinam eodem anno sibi coniugio copulatam renunciavit augustam: et
 ad augustum Sergio patriarcha coronam imponente augustali stem-
 mate redimiendam decrevit.

Hoc anno Persae Iordanis loca, Palaestinam et sanctam civita- A. C. 606
 tem amorum vi subegerunt: et manibus, ut quidam asserunt, Iudaeo-
 rum plurimos, ad nonaginta videlicet millia, trucidarunt. singuli etenim
 pro suis quique facultatibus Christianos omentes, confestim occide-
 bant. capto vero Hierosolymorum patriarcha Zacharia, pretioso etiam
 et vivifico crucis ligno locis illis erepto, captivorum hominum mul-
 titudinem innumeram in Persidem abduxerunt.

Eodem anno Constantinus alter ex Martina coniuge imperatori
 natus est: qui a Sergio patriarcha in Blachernis baptisatus.

Hoc anno Persae Aegyptum, Alexandriam et Libyam ad usque A. C. 607
 fines Aethiopiae subegerunt: et collecta captivorum multitudine, spo-

βόντες αἰχμαλωσίαν πολλήν καὶ λάφυρα πάμπολλα καὶ χρη-
ματα θπέστρεψαν. τὴν Χαλκηδόνα οὐκ ἴσχυσαν παραλαβεῖν,
C ἀλλὰ φρουρὰν εἰσάσαντες τοῦ πολιορκεῖν, ἀνεχώρησαν.

A.M. 6108 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐστράτευσαν οἱ Πέρσαι κατὰ Χαλκηδό-
νος, καὶ παρέλαβον αὐτὴν πολέμῳ. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει μηνί 5
Ἰανουαρίῳ α', Ἰνδικτιῶνος ε', ὑπάτευσεν Κωνσταντῖνος ὁ νέος,
δ καὶ Ἡράκλειος τοῦ Ἡρακλείου υἱός· καὶ προεβάλετο και-
σαρα Κωνσταντῖνον τὸν μικρὸν τὸν ἴδιον ἀδελφὸν τὸν ἐξ
Ἡρακλείου καὶ Μαρτίνης γεννηθέντα.

A.M. 6109 Τούτῳ τῷ ἔτει πάλιν Ἡράκλειος ἀπέστειλε πρέσβεις ἐν 10
V. 201 Περσίδι πρὸς Χοσρόην αἰτούμενος εἰρήνην. ὁ δὲ Χοσρόης
D καὶ πάλιν αὐτοὺς ἀπέπέμψατο λέγων οὐ φείσομαι ὑμῶν ἕως
ἂν ἀρνήσησθε τὸν δοταυρωμένον, ὃν λέγετε θεὸν εἶναι, καὶ
προσκυνήσητε τῷ ἡλίῳ.

A.M. 6110 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐστράτευσαν Ἀβάρεις κατὰ τῆς Θράκης. 15
καὶ ἀποστείλας ὁ Ἡράκλειος πρὸς αὐτοὺς ἤτει τὴν εἰρήνην·
καὶ συνθεμένου τοῦ Χαγάνου ταύτην ποιεῖν, ἐξῆλθεν ὁ βασι-
P. 253 λεὺς ἔξω τοῦ Μακροῦ τείχους, καὶ μετὰ πάσης δορυφορίας
βασιλικῆς καὶ δώρων πολλῶν καὶ μεγάλων ἀπεδέξατο τὸν
Χαγάνον, λαβὼν τὰ πιστὰ παρ' αὐτοῦ, τοῦ ποιῆσαι πρὸς ἀλ- 20
λήλους σπονδὰς εἰρηνικὰς. ὁ δὲ βάρβαρος ἐκεῖνος τὰς τε
συνθήκας ἀθετήσας καὶ τοὺς ὄρκους, ἄφνω τυραννικῶς κατὰ
τοῦ βασιλέως ἐχώρησεν. ἐκπλαγεῖς δὲ ὁ βασιλεὺς τῷ ἀπροσ-

illis etiam amplissimis, et pecuniarum vi asportata, suas in provincias redierunt. Chalcedonem quidem occupare non valuerunt, sed praesidio ad eam obsidendam relicto, secesserunt.

A. C. 608 Hoc anno Persae expeditionem in Chalcedonem instruentes, bello eam ceperunt. hoc eodem anno Ianuarii mensis die primo, indictione quinta, Constantinus iunior, qui et Heraclius Heraclii filius, consul renunciatus est, qui Constantinum minorem proprium fratrem Heraclio et Martina genitum declaravit caesarem.

A. C. 609 Hoc anno allam legationem de pace cum Persis habenda, et ab eis expetenda ad Chosroem destinavit Heraclius. eam iterum respuit Chosroes, dicens: vobis minime parcam, donec crucifixum, quem vos praedicatis deum, solem adoraturi, abnegaveritis.

A. C. 610 Hoc anno Abares in Thraciam arma moverunt. Heraclius autem missis ad eos legatis pacem firmari exposcebat. cumque Chaganus eam se compositurum pollicitus fuisset, imperator cum satellitio propriam dignitatem decente, ad longum usque murum longe ab urbe progressus, ampla magnorum munerum copia Chaganum excepit, fidem ab eo accepturus, pacem inter se mutuo inviolatam firmatum iri. at barbarus ille, spreto iusiurando atque foedere, ex improvise Hera-

δοκίτην τοῦ πράγματος, φηγὺς ἐπὶ τὴν πόλιν ὑπέστρεψεν. λαβὼν δὲ ἑ βαρβαρος τὴν βασιλικὴν ἀποσκευὴν καὶ δορυφορίαν, καὶ ὄσους καταλαβεῖν ἠδυνήθη, ὑπέστρεψεν πολλὰ χωρία τῆς Θρακίης ληϊσάμενος ἐκ τοῦ ἀφροδοκίτης ἀπατηθέντα Β 5 τὴν ἐλπίδα τῆς εἰρήνης.

Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Γεωργίου ἔτος α΄.

A.M. 6111

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἡρακλειος πρὸς τὸν Χαγάνον τὸν βαρβαρον πρέσβεις ἀποστείλας ἐνεκάλει περὶ τῶν γεγονότων ἐπ' αὐτοῦ ἀθέσμων, καὶ πρὸς εἰρήνην προειρέετο. ἐπιστρατεύ- 10 σαι γὰρ διανοούμενος κατὰ Περσίδος εἰρηνεύειν μετὰ τοῦ Χαγάνου ἤθελεν. ὁ δὲ Χαγάνος αἰδεσθεὶς τὴν τοῦ βασιλέως C ἀγάπην μετανοεῖν ἐπηγγέλλετο, καὶ εἰρήνην ποιεῖν ὑπισχεῖτο· καὶ στοιχήσαντες πάντα ὑπέστρεψαν οἱ πρέσβεις ἐν εἰρήνῃ.

15 Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει παρέλαβον Πέρσαι τὴν Ἄγκυραν Γαλατίας πολέμῳ.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐσκήρουνεν Χοσρόης τὸν ξυγὸν αὐτοῦ ἐπὶ A.M. 6112 πάντα ἀνθρώπους εἰς αἰμοβορίαν καὶ φορολογίαν. ἐπαρθεὶς γὰρ τῇ νίκῃ οὐκ ἔτι ἐν τῷ καθεστῶτι εἶναι ἠδύνατο. τότε 20 Ἡρακλειος ζῆλον θεοῦ ἀναλαβὼν, καὶ μετὰ τῶν Ἀβάρων εἰ- D ρηνεύσας ὡς ἐνόμιζεν μετήνεγκεν τὰ στρατεύματα τῆς Εὐρώ-

4. ἀπατηθέντας vulg.

clium infestis armis adortus est. imperator vero tam insperatae rei molimine perterritus, fuga arrepta in urbem revertit. barbarus universo imperatoris apparatu satellitioque capto, cum omnibus aliis quae comprehendere potuit, retro cessit: multaue Thraciae oppida spe pacis delusa ac nil tale auspicantia depraedatus est.

Alexandriae episcopi Georgii annus primus.

A. C. 611

Hoc anno Heraclius missis iterum ad barbarum Chaganum legatis, de iis quae violatis foederibus ab eo admissa erant, causabatur, et ad servandam pacem invitabat: in Persidem quippe arma convertere meditatus, cum Chagano pacem habere consiliabatur. Chaganus humanos imperatoris affectus cum reverentiae sensu suscipiens, pristina se reparaturum, et cultorem se pacis futurum promisit: renovatisque iterum pactis et probe firmatis foederibus, legati reversi sunt.

Hoc eodem anno Persae Ancyram Galatae civitatem vi ceperunt.

A. C. 612

Hoc anno Chosroës dominationis suae iugum omnibus intolerabile per crebras caedes atque vectigalia effecit. victoriis quippe suis elatus, intra iusti et aequi limites ultra se continere nequibat. tunc igitur Heraclius divino ardore incitatus, pace ex voto cum Abaribus

Theophanes.

30

πης ἐπὶ τὴν Ἀσίαν, καὶ διανοεῖτο τῇ τοῦ Θεοῦ συνεργίᾳ κατὰ Περσίδος χωρῆσαι.

- A.M. 6113 Τούτῃ τῷ ἔτει μηνὶ Ἀπριλίῳ δ', ἰνδικτιῶνι ι', τελέσας ὁ βασιλεὺς Ἡράκλειος τὴν ἑορτὴν τοῦ πάσχα, εὐθέως τῇ δευ-
 V. 202 τέρα ἑσπέρας ἐκίνησεν κατὰ Περσίδος. λαβὼν δὲ τὰ τῶν ἐνά-5
 γῶν οἰκῶν χρήματα ἐν θανάτῳ ἀπορίᾳ κατεχόμενος, ἔλαβεν
 P. 254 καὶ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας πολυκάνθηλά τε καὶ ἕτερα σκευὴ
 ὑποθηκιά, χαράξας νομίσματα, καὶ μιλιαρίσια πάμπολλα.
 κατέλιπε δὲ τὸν ἴδιον υἱὸν σὺν Σαργίῳ τῷ πατριάρχῃ Κων-
 σταντινουπόλεως διοικεῖν πράγματα σὺν Βουσοῦ τῷ πατριάρχῃ το
 ἀνδρὶ ἐχέφρονι καὶ τὰ πάντα συνειτῆ καὶ πεπειρασμένῳ.
 ἔγραψεν δὲ πρὸς τὸν Χαγῆτον τῶν Ἀβάρων παρακλήσεις τοῦ
 ἐπικουρεῖν τὰ τῶν Ῥωμαίων πράγματα, ὡς φίλιον σπεισάμε-
 νος πρὸς αὐτόν, καὶ ἐπίτροπον τοῦ ἑαυτοῦ υἱοῦ τοῦτον ἀνά-
 μασει. ἀπάρας δὲ τῆς βασιλευσύνης πόλεως, ἐξῆλθεν κατὰ 15
 τὰς λεγομένας Πύλας πλοῖ τὴν πορείαν ποιησάμενος. ἐνταῦ-
 B θεν δὲ ἐπὶ τὰς τῶν Θαιμάτων χώρας ἀφικόμενος, συνέλεγεν
 τὰ στρατόπεδα, καὶ προσετίθει αὐτοῖς κῆαν στρατείαν. τού-
 τους δὲ γυμνάζειν ἤρξατο, καὶ τὰ πολεμικὰ ἔργα ἐξεπαιδευ-
 σεν. διχῆ γὰρ διελὼν τὸν ἀγρᾶτον, παρατάξεις τε καὶ συμ-20
 βολὰς πρὸς ἀλλήλους ἀναιμωτῆ ποιήσασθαι ἐκέλευσεν, κραυ-

12. Ἀράβων σ.

composita, exercitus suos ab Europa in Asiam transtulit, invadendae-
 que Persidis deo opitulante consilium cepit.

- A. C. 613 Hoc anno mensis Aprilis die quarto, indictione decima, Heraclius
 solemnitate paschali peracta, feria secunda sub vesperam confestim
 arma moturus in Persidem perrexit. tum vero ubi pecuniam mutuo
 vel cum foenore acciperet dubius, sanctarum aedium facultates tulit,
 cudendisque numismatibus, et minutis miliariis conflandis, multifida
 magnae ecclesiae candelabra aliaque eiusmodi sacri ministerii vasa
 usurpavit. proprium autem filium Sergii patriarchae Cpoleos Bonosi-
 que patricii, viri praestantis ingenii magnaque prudentiae et expe-
 rientiae multiplicis, consilio rem communem administraturum in urbe
 reliquit. ad Chaganum quoque Abarum principem, cui procuratoris
 in filium nomen et dignitatem indidit, quique secum amicitiam ex
 pactis firmaverat, ut afflictis rebus Romanis opem ferret, litteras cum
 precibus misit. urbium regina subiade profectus, itinere navigiis sus-
 cepto, loco, cui Pylae nomen, solvit. inde ad thematum provincias
 delatus, legiones collegit varias, quibus novam militiam addidit. tum
 eos bello exercere, Martisque disciplina instruere. divisum siquidem
 in aequas partes duas exercitum ordines componere, incruentis irru-
 ptionibus ad invicem congregi, clamorem bellicum, paeanas, milita-

γῆν τῆς πολεμικῆς καὶ παιάνους καὶ ἀλλαλαγμῶν καὶ διεγερσῶν
 ἔχειν τοὺτους ἐδίδαξεν, ἵνα κἂν ἐν πολέμοις εὐρόσκονται, μὴ
 ξεπλῶνται, ἀλλὰ θαρροῦντες ὡς καί ποτε κατὰ τῶν ἐχθρῶν
 χωρήσωσι. λαβῶν δὲ ὁ βασιλεὺς ἐν χερσὶν τὴν Θεανδρακὴν
 5 μορφὴν, ἣν χεῖρες οὐκ ἔγραψαν, ἀλλ' οἶαν ἐν εἰκόνι ὁ πάντα C
 μορφῶν καὶ διακλαίτων λόγος ἄνευ γραφῆς μορφῶσι, ὡς
 ἄνευ σκορῆς κύησιν ἤνεγκαν, καὶ τούτῳ πεποιθῶς τῷ θεο-
 γράφῳ τὴν ἀπὸ τῶν ἀγῶνων, πιστὰ θεὸς τῷ λαῷ, ὡς
 σὺν αὐτοῖς μέχρι θανάτου ἀγωνίσηται, καὶ ὡς τέκνοις οἰκεί-
 10 οῖς τούτοις συναρμόσεται. ἐβούλετο γὰρ τὴν ἐξουσίαν οὐ
 φόβῳ τοσοῦτον, ὅσον ἐν πόδι ἔχειν. εὐρῶν δὲ τὸν στρατὸν
 εἰς θαυμάσιαν πολλὴν καὶ δειλίαν, ἀταξίαν τε καὶ ἀκοσμίαν καὶ
 εἰς πολλὰ τῆς γῆς μέρη ἐσπαρμένους, συντόμως πάντας εἰς ἓν
 συνήγαγεν. καὶ πάντες ὡς ἐκ μιᾶς συμφωνίας ἕμνησαν τὸ
 15 κράτος καὶ τὴν ἀνδρείαν τοῦ βασιλέως. αὐτὸς δὲ τοῖς λόγοις
 τούτοις ἐπιρρωννύων ἔλεγεν· ὁρᾶτε, ἀδελφοὶ καὶ τέκνα, ὡς D
 οἱ ἐχθροὶ τοῦ θεοῦ κατεπάτησαν ἡμῶν τὴν χώραν καὶ τὰς
 πόλεις ἠρήμωσαν καὶ τὰ θυναισθηρὰ κατέκαυσαν καὶ τὰς
 τραπέζας τῶν ἀναιμακτῶν θυναιῶν αἱμάτων μαιφόνων ἐπλή-
 20 ρωσαν, καὶ τὰς ἀδέκτους τῶν παθῶν ἐκκλησίας ἐν ἡθοναῖς

2. εὐρόσκονται vulg. 7. τοῦτο πεπ. τῷ θεῷ γράφω f. 9.
 ὡς τέκνοις οἰκ. τ. συν. om. a. 11. τοσοῦτον add. ex conl.
 13. ἐσπαρμένον a, εὐπαρμένον f.

resque strepitus edere, fortes in invicem animos excitare docuit: ut
 iam non ficto, sed vero Marte implicati, rei novae usu non terrentur,
 sed velut ad ludum, ita in hostes, de sua virtute bene confisi
 irruerent. mox lata manibus Christi dei et hominis effigie, hominis
 manu vel penicillo non efficta, sed quam in imagine, quod cuncta
 formavit et configuravit divinum verbum, absque colorum delinea-
 tione, ut absque semine foetum, in lucem eduxit; huiusmodi, dico,
 figura divinitus exarata plane fides, et oppignorata exercitui fide,
 cum eis ad mortem usque decertaturum, et ut propriis filiis semper
 eis se devincendum et copulandum pollicitus, ad bellicos conflictus
 descendit. studebat enim exercendam in milites auctoritatem potius
 affectu, quam timore comparare. cum vero exercitum desidia disso-
 lutum, animorum deiectione, ordinis defectu et confusione pene la-
 cerum, et in varias provinciarum partes dissipatum reperisset: quan-
 tocius et expedite cunctos in unum collegit. hinc singuli velut una
 voce robur et animum imperatoris laudare: ipse etiam robur pecto-
 ribus inspiraturus his verbis utebatur: videtis, frates et filii, ut ho-
 stes ditionem nostram universam depopulati, urbes civibus desertas

χραίνουσιν ἔμπαθεστάταις. πάλιν δὲ τὸν λαὸν πρὸς γυμνασίαν πολεμικὴν ὀπλίζων, τάξεις δύο ἐνόπλους ποιησάμενος, σάλπιγγές τε καὶ φάλαγγες ἀσπίδων, καὶ λαὸς τεθωρακισμένος ἴστατο. ἐπεὶ δὲ ἀσφαλῶς συνέστησαν τῶν τάγματα, συμβάλειν ἀλλήλοις ἐκέλευσεν, ὠθισμοὶ τε βίαιοι καὶ συγκρούσματα πρὸς ἀλλήλους ἐγίνοντο, καὶ σχηματισμὸς τοῦ πολέμου ἐδεικνυτο. καὶ ἦν ἰδεῖν φορικτὸν θάσμα φέουσι χωρὶς κινδύνου, καὶ πρὸς φόβους συννεύσεις αἱμάτων δίχα, καὶ πρὸ τῆς ἀνάγκης τοὺς τρόπους, ὅπως ἕκαστος ἐκ τῆς ἀκινδύου σφαγῆς λαβὼν ἀφορμὰς ἀσφαλέστερος μένη. οὕτω δὲ καθοπλίσας πάντας παρήγγειλεν ἀδικίας ἀπέχεσθαι καὶ εὐσεβείας ἀντέχεσθαι. γενόμενος δὲ ἐπὶ τὰ μέρη Ἀρμενίας, προτρέχειν πληθους ἵππέων λάθρα ἐπιπνεῖν τῷ βασιλεῖ διενοεῖτο. οἱ δὲ προτρέχοντες τοῦ βασιλέως τούτοις συναντήσαντες, τὸν τε στρατηγὸν αὐτῶν δεσμώτην ἤγαγον πρὸς τὴν Ἡρακλείων, καὶ τούτους τρεψάμενοι πολλοὺς ἀνείλον. ἐπεὶ δὲ χειμῶν κατέλαβεν, ἀποκλείσας ὁ βασιλεὺς τὸ Πόντιον κλίμα, ἔδοξε τοῖς βαρβάρους ἐν τούτῳ αὐτὸν παραχειμᾶζειν. λαθῶν δὲ τοὺς Πέρσας.

1. ἔμπαθεστάτοις vulg. 7. χωρὶς καὶ κινδ. vulg. 11. καὶ εὐσεβείας ἀντέχεσθαι add. ex e f. 13. post ἵππέων aliquid exclussisse videtur, fort. κελύσας. 17. κλήμα a f.

reddiderint, succenderint altaria; et incruentarum victimarum mensas caedibus et sanguine inundarint, et ecclesias etiamnum labis omnium immunes voluptatibus foedissimis conspurcant. tum vero milites bellicis exercitamentis instructurus, armatus et pugnae iam paratos in duas acies dividere, et tubas, clypeorumque phalanges in invicem committere secundo iussit. interim exercitus thoracibus et armis omnibus munitus stationem observabat. ut itaque in tuto constiterunt ordines, manus ad invicem conserere hortatus est, et qua violentis in invicem impulsibus, qua mutuis impressionibus immanis belli speciem horrendam exhibebat, tremendum sane absque caede et periculo cernere licebat spectaculum, ad stragem citra sanguinem impetus, et absque necessitate belli specimina, ut ex caede quam nullum comitaretur periculum sumpto documento securior unusquisque permaneret. cumque exercitum ita instruxisset, ut iniustitia abstinere, hortatus est. porro ubi ad Armeniae fines intravit, praecurrens hostilium equitum turma imperatorem ex improvise adoriri consilium cepit: imperatoris autem praecursores illis obviam facti, adversariorum duce vinculis mancipato, et ad Heraclium ducto, necnon comitibus eius fuis, reliquos armis deleverunt. ingruente vero hieme, cum Ponticum clima imperator undique circummunivisset, hibernam in eo tempestatem moraturus barbaris visus est: at clam ipsis reversus in

καὶ ἐπιστραφεῖς, εἰς τὴν Περσίδα εἰσβάλλει. τοῦτο μαθόντες οἱ
 βάρβαροι εἰς ἑρθυμίαν ἦλθον τῇ ἀπροσδοκίᾳ τῆς τούτου εἰσό-
 δου. ὁ δὲ Σάρβαρος ὁ τῶν Περσῶν στρατηγὸς λαβὼν τὴν ἑαυ-
 τοῦ δύναμιν ἦλθεν ἐν Κιλικίᾳ, ὅπως εἰς Ῥωμανίαν ἐξελθὼν
 5 τοῦτον περιτρέψῃ. φοβηθεῖς δὲ μὴ διὰ τῆς Ἀρμενίας εἰς
 τὴν Περσίδα ὁ βασιλεὺς εἰσβαλὼν τωύτην ταράξῃ, οὐκ εἶχεν C
 τὸν ἑαυτοῦ λογισμὸν βεβηκότα, ὅτι δράσοι. ὁμοῦς ἠγαγκάσθη
 ἀπολουθεῖν ὀπίσω τοῦ Ῥωμαίου στρατοῦ, κλέψαι μεριμνῶν
 τὰν πόλεμον, καὶ διὰ νυκτὸς ἀφεγγουῖς τούτοις προσβαλεῖν.
 10 πανσελήνου δὲ αὐσῆς τῆς νυκτὸς, ἀνεκρούσθη τοῦ σκέμματος,
 καὶ τὴν πρὶν αὐτῶν σεβασμίαν [αὐτῶν] ἐδυσημίει σελήνην.
 ἡ δὲ σελήνη ὑπέστη κατ' αὐτὴν τὴν νύκτα ἐκ τοῦ συμβεβη-
 κότες. ἐκ τούτου ἐδειλία ὁ Σάρβαρος προσβαλεῖν τῇ βασι-
 λεῖ, καὶ τὰ ὄρη κατέλαβεν, ὡς δορκάδες, ὄρων τὴν καλλιτέ-
 13 χρον καὶ σοφὴν στρατηγίαν ἀφ' ἕψους τῶν Ῥωμαίων. γρονὺς D
 δὲ ὁ βασιλεὺς τὴν τούτου δειλίαν, θαρρῶν ἐν τόποις ἠῆλιζε-
 το, ἀναπαύσεως πλήρης, ἐρεθίζων τοῦτον πρὸς πόλεμον. κα-
 τερχόμενοι δὲ λάθρα τοῦ ὄρους κολλάκις συμπλοκάς μερικίας

3. ὁ δὲ Σάρβαρος c, ὁ δὲ βάρβαρος vulg., vera nominis forma in-
 fra pag. 476, 10. legi videtur: Σαρβαραζᾶς. 7. βεβηκότι a.
 11. alterum autem latet delendum videtur, nisi forte participium ali-
 quod in eo latet. 13. ὁ σοβαρός vulg. 14. καλλιτεχνον
 f, καλλιτεχνον a, καλλιτεχνον vulg. 16. ἠῆλιζετο ἠῆλιζετο vulg.
 18. μερικίας om. a f.

Persidem irrult. nuncio accepto, expeditione adeo inexpectata per-
 territi sunt barbari. barbarus itaque Persarum dux eductis secum
 copiis in Ciliciam proficiscitur, sperans se ita irruptione in Romano-
 rum ditionem facta Heraclium a Perside revocaturum. ne vero Per-
 sia ulterius penetrata ex Armeniae partibus imperator damnum in-
 ferret, veritus, de quovis opere aggradiendo nullam certum consilium
 inire poterat. attamen Romanum exercitum a tergo subsequi tandem
 coactus est: hostem dolo circumvenire, eumque per noctem obscuram
 adoriri meditatus. sed cum pleno lumine luna irradiaret, commento
 frustratus est, et colendum sibi prius astrum diris omnibus execraba-
 tur. contigit enim illa nocte ut luna defectum pateretur, ac ideo
 subsistere videretur, ex quo arrogans ille, ne impressionem faceret
 in imperatore sibi cavit; quare dorcadum more montium cacemina
 occupavit, indeque praeclarum et ad militaris disciplinae praecepta
 compositum ordinem sublimis despiciebat. imperator animi eius vi-
 litate cognita loca securior et confidentior tenebat, et bene re-
 fecto exercitu, adversarium ad certamen provocabat. Persae vero clam
 ex monte descendentes levia saepius iniure praelia, in quibus omni-

ἔποιουντο, καὶ ἐν παντί οἱ Ῥωμαῖοι ἐπρωτεύον, καὶ θάρσος ἐπὶ πλείον ὁ στρατὸς ἐλάμβανεν, ἐθῶντες τὸν βασιλέα παντὶ προηδῶντα, καὶ εὐτέλμως πολεμοῦντα. Πέρσης δὲ τις πρὸ ἐλίγου χρόνου πρόσφυξ γενόμενος ἐν τῷ στρατῷ τοῦ βασιλέως ἐγένετο. οὗτος ἀποδρῶς πρὸς τοὺς Πέρσας ἀπῆλθεν ἐλπίζων 5 αὐτοὺς τὴν Ῥωμαίων στρατείαν ὀλέσαι. ἰδὼν δὲ αὐτῶν τὴν P. 256 θειλίαν μετὰ δεκάτην ἡμέραν πρὸς τὸν βασιλέα ἀνῆλθεν, καὶ πᾶσαν ἀκριβοῶς τὴν τῶν βαρβάρων ἐξεῖπεν ἀτολίαν. ὁ δὲ Σάρβαρος μηκέτι ὑποφέρων τὴν ἐν τῷ ὄρει διατριβὴν, ἠναγκάσθη πρὸς πόλεμον ὀρμηῆσαι, εἰς τρία δὲ μέρη διελὼν τὸ το στρατεύμα κατήλθεν, ἄφνω ἐπιφωσκούσης ἡμέρας πρὸ τῆς τοῦ ἡλίου ἀναβάσεως εὐτρεπισάμενος πρὸς πόλεμον. ὁ δὲ βασιλεὺς προαγούς, καὶ συντάξας τὸν στρατὸν ὁμοίως εἰς τρεῖς φάλαγγας, εἰς τὴν μάχην προήγαγεν. τοῦ δὲ ἡλίου ἀνατείλαντος καὶ τοῦ βασιλέως κατὰ ἀνατολὰς εὐρεθέντος, τοὺς 15 B Πέρσας ἐσκότιζεν ἡ τοῦτου ἀκτίς· ἐν ᾧς θεὸν προσεκύνουν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐσχημάτισε τὸν λαὸν αὐτοῦ εἰς φυγὴν τρωπέντας, καὶ λύσαντες ἐκεῖνοι τὰς φάλαγγας ἀκρατοῦς διαίκεν τούτους ἐνόμιζον. ἐπιστραφέντες οὖν οἱ Ῥωμαῖοι ἐνύψυχως τούτους ἐστρέψαντο καὶ πολλοὺς ἀνείλον, ἐλάσαντες αὐτούς 20

1. ἐπρωτεύον f, ἐπρωτέρων vulg.
 2. σαβαρός vulg.

10. ὀρμηῆσαι vulg.

8. ἐξεῖπεν f.
 16. ὄν] ἦν a L

ὁ δὲ

bus semper superiores evasere Romani, et robore animisque eorum exercitus in dies augebatur, quod imperatorem in primam aciem pro-silientem, ac fortiter dimicantem ubique viderent. porro quidam Persicae militiae desertor ad imperatoris partem Persa transierat. is ad suos re-fuga Romanas acies ab eis dissipandas ac perdendas sperabat. at ubi viles eorum animos et metum expertus est, post diem decimum ad imperatorem reversus, afflicto et meticuloso barbarorum statum omnem enucleatius exposuit. caeterum insolens ille Persarum dux morae tamdiu per montana productae impatiens, et in certamen de-scendere necessitate compulsus, diviso in tria agmina exercitu, sub primum aurorae crepusculum et nondum manifesto torris sole, para-tus ad pugnam ex improviso apparuit. imperator praecognitis eius consiliis, dispositum pariter ac distributum in acies tres exercitum, ad pugnam eduxit. imperatore vero ad orientem constituto, exorien-tis quoque solis radii, quem Persae tanquam deum venerantur, eorum oculos acrius perstringebat. imperator itaque fugam simulare iussit exercitum: quare Persae phalangum suarum solutis ordinibus eos in-temperantius insequendos decernunt. at Romani versa in eos facie impressionem eorum fortiter sustinent, et terga dare compellunt: et

ἕως τοῦ ὄρους, εἰς κρημνούς κρούους ἐπέβαλλον καὶ τόπους
 δυσβάτους, καὶ πάντας αὐτοῦ πενέτριψαν· ἐν δὲ ταῖς κρη-
 μοῖς κίχων ἀγρίων δίκην ἐσκηροβάτων. πολλοὺς δὲ καὶ ζώ-
 τας ἐζώρησαν. παρέλαθον δὲ καὶ τὸ τούτων στρατοπέδον, V. 204
 5 καὶ πᾶσαν τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι πρὸς ὕψος C
 τὰς χεῖρας ἐκτείναντες τῷ θεῷ εὐχαρίστησαν, καὶ τῷ στρατη-
 γῆσαντι καλῶς βασιλεὺς συντόμως προσήχοντο. οἱ γὰρ πρὶν
 μηδὲ Περσικὴν πόσιν τολμήσαντες ἰδεῖν, εὖν τὰς σκηνὰς τού-
 των ἀσαλεύτους εὐρόντες ἐλαφρολόγησαν. τίς γὰρ ἠλιπίζεν
 10 τὸ τῶν Περσῶν δυσμαχώτατον γένος· οὐκ οὐκ ποτε Ῥω-
 μαίοις. ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν στρατὸν σὺν τῷ στρατηγῷ κατα-
 λιπὼν εἰς Ἀρμενίαν παραχειμάσας, αὐτὸς εἰς Βυζάντιον ἐπέ-
 στρέψεν.

Τούτῳ τῷ ἔτει Μάμεδ ἀράνη ἀμηρᾶς ἔτη θ', τῷ ἔτει
 15 Ἡρακλείου, ἐξουσία. D

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Μαρτίῳ ε', ἐνδικτιῶν ε', ἀπόφης A.M. 6114
 ὁ βασιλεὺς Ἡρακλείου ἀπὸ τῆς βασιλείδος κατὰ τὸχος ἀφίκετο
 εἰς Ἀρμενίαν. Χωρῆς δὲ ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς ἀπέ-
 στειλαν τὸν Σαρβασαζᾶν σὺν τῷ ἐπιστοῦ στρατῷ εἰσβαλεῖν εἰς P. 257

1. ἐπέβαλλον V, ἐμβάλλοντες vulg. 2. αὐτοῦ] αὐτοῦς vulg. 3.
 ἐσκηροβάτων a, ἐσκηροβ. f, fort. ἐσκηροβάτων. 5. αὐτῶν]
 αὐτοῦ a f. 14. τούτῳ — — ἐξουσία] haec nota non legitur
 in a e; sed omnino scribendum: Ἡρακλείου ἐξουσία.

multis eorum caesis, reliquos ad montis adigunt angustias, et in prae-
 rupta loca praecipitiaque compulsos, prosternunt, et in extremum pe-
 riculum adducunt. per asperas etiam illas et salebrosas rupes capra-
 rum sylvestrium more desilientes Persas venantur et capiunt vivos,
 occorpatisque eorum castris, bellicum apparatus omnem diripiunt. ita
 demum Romani manibus in caelum elatis debitas deo grates referunt,
 et ad eum pro imperatore suo rei militaris adeo peritio vota insuper
 concipiunt. qui prius enim vel motum a Persis pulverem intueri ve-
 rebantur, iupraesentiarum defixa et immota eorum tentoria deprae-
 dati sunt. quis, amabo, Persas gentem armis invictam terga Romanis
 dare unquam sperasset. Imperator autem relicto exercitu, duceque
 ei praeposito, sub cuius cura hiberna in Armenia transigeret, Byzan-
 tium reversus est.

Hoc anno Mamed ameras primo conspici cepit: annis novem re-
 gnavit, a collatae Heraclio imperii potestatis anno decimo tertio.

Hoc anno mensis Martii die decimo quinto indictioe undecima A. C. 614
 solvens ab urbe regina imperator magnis itineribus in Armeniam con-
 tendit. Persarum vero rex Chosroës Sarbanasam ad fines Romanorum
 invadendos summisit. Heraclius autem litteris Chosroëm monuit, aut

τὴν τῶν Ῥωμαίων γῆν. Ἡράκλειος δὲ ἔγραψεν πρὸς Χοσροῦν, ἢ τὴν εἰρήνην ἀσπιάσασθαι, ἢ ἑαυτὸν εἰς τὴν Περσίδα σὺν τῷ ἑαυτοῦ στρατῷ εἰσβαλεῖν. ὁ δὲ Χοσρόης οὔτε τὴν εἰρήνην ἠσπάζετο, οὔτε τι τῶν λόγων ἤγειτο, ὅτι Ἡράκλειος τολμᾷ τῇ Περσίδι πλησιάσαι. ὁ δὲ βασιλεὺς τῇ εἰκοστῇ τοῦ Ἀπριλλίου μηνὸς εἰσέβαλεν εἰς τὴν Περσίδα, καὶ μαθὼν τοῦτο Χοσρόης τὸν Σαρβαραζᾶν ὑποστρέφειν ἐκέλευσεν· καὶ ἐπισηνάξας ἐκ πάσης τῆς Περσίδος τὰ ἑαυτοῦ στρατεύματα, καὶ παραδούς αὐτὰ τῷ Σάιν κατὰ τὰ Βχας ἐκοθῆναι αὐτῷ τῷ Σαρβαραζᾶν προσέταξεν· καὶ οὐ-
 10 τω χωρῆσαι κατὰ τοῦ βασιλέως. Ἡράκλειος δὲ προσκαλεσάμενος τὸ ἑαυτοῦ στρατεύμα, λόγους παραιτητικὰς διεγείρειν αὐτούς, λέγων· ἄνδρες, ἀδελφοί μου, λάβωμεν εἰς τοῦτον τὸν τοῦ Θεοῦ φόβον, καὶ ἀγωνισώμεθα τὴν τοῦ Θεοῦ ὕβριν ἐκδικῆσαι. στώμεν γεννητῶς κατ' ἐχθρῶν τῶν πολλὰ 15
 10 δεινὰ Χριστιανοῖς ἐργασάμενοι· αἰδεσθώμεν τὸ τῶν Ῥωμαίων ἀδέσποτον κράτος, καὶ στώμεν κατ' ἐχθρῶν δυσσεβῶς ὀπλισμένων. λάβωμεν πίστιν τῶν φόνων φοιητῶν· ἀναλογισώμεθα ὅτι ἔνδον ἔσμεν τῆς τῶν Περσῶν γῆς, καὶ μέγαν κίνδυνον ἢ φυγὴν φέρει. ἐκδικήσωμεν τὰς φθορὰς τῶν 20
 20 Σαρθένων, τὰ τετμημένα μέλη τῶν στρατιωτῶν ὀρώντες, πο-

4. οὔτε ἐπὶ τὸν λόγον ἤγειτο f. 6. μηνὸς om. a. 7. ὑποστρέφας vulg.
 8. Σάιν a, Σάκω e. 15. ἐκδικῆσαι a f, ἐκζητῆσαι vulg. 18. φόνων a f, φόβων vulg.

pacem amplecteretur, aut certe quam citius in Persidem irrupturum se praestolaretur. at Chosroës neque pacis sermones admisit, et Heraclii minas pro nihilo habendas duxit, qui eum in Persiam propius accedere non ausurum speraret. imperator itaque mensis Aprilis die vigesimo in Persiam irruptionem fecit: quod ubi rescivit Chosroës, Sarbarazam revocat, et collectis ex universa Perside copiis, iisque Sai duci commissis, quam citius Sarbarazae adiungeret se, ut viribus unitis in imperatorem progredierentur, edixit. Heraclius autem vocato ad allocutionem exercitu, verbis ad suadendum aptis animos eorum excitaturus: viri, fratres, inquit, dei timorem in animum inducamus, et eius iniurias ulcisci contendamus. stemus animo forti in hostes, a quibus hucusque Christiani tot adversa perpassi. Romani imperii maiestatem hucusque indomitam barbaris succumbere pudeat nos, et hostibus arma impia tractantibus invictum pectus opponamus. fide mortis ac metus omnis triumphatrice accingamur. in Persicae ditionis meditullio consistere nos contemplemur, et quantum periculum fuga secum vehat. corruptas virgines nostras ulciscamur: visis

νήσωμεν τὰς καρδίας. οὐκ ἔστιν ὁ κίνδυνος ἄμισθος, ἀλλὰ τῆς αἰωνίου δόξης πρόξενος. στῶμεν ἀνδρείως, καὶ κύριος ὁ θεὸς συνεργήσει ἡμῶς, καὶ ὀλέσει τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν. ταῦτα δὲ καὶ ἄλλα τοῦ βασιλέως παραινέσαντος τῷ λαῷ, 5 ἀπεκρίθη αὐτῷ εἰς ὑπὲρ πάντων· ἠπλωσας ἡμῶν τὰς καρδίας, δέσποτα, τὸ σὺν πλατύντας ἐν παραινέσει στόμα. ὦξεν· V. 215 ναν οἱ λόγοι σου τὰ ἕξιψη ἡμῶν, καὶ ἐμψυχα ταῦτα εἰργάσαντο. ἀνεπέρασας ἡμᾶς διὰ τῶν λόγων. ἐρυθριῶμεν ἐν ταῖς 10 μάχαις προάγοντα ἡμῶν σε ὄρωντες, καὶ ἐπόμεθα ἐν πῦσι τοῖς τοῖς καλούμεσι. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀναλαβὼν τὸ στρατεύμα, εὐθύς ἐν τῇ ἐνδοτέρᾳ Περσίδι διεχώρησεν, πύρι καταφλέγων τὰς χώρας καὶ τὰς κώμας· καὶ γίνεται τι θαῦμα φοβερόν. ἐν γὰρ τῇ Σεμνῇ τροπῇ ἀἴρ γέγονε δροσώδης, ψυχαγωγῶν 15 αὐτούς. ἀκούσας δὲ Ἡράκλειος, ὅτι Χοσρόης ἐν Γαζακῇ τῇ πόλει ἐστὶν σὺν τεσσαράκοντα χιλιάσιν ἀνδρῶν πολεμιστῶν, ὤρμησεν κατ' αὐτοῦ· καὶ προπέμψας τινὰς τῶν ἐπ' αὐτοῦ P. 258 Σαρακηνῶν συναγῶσι τῇ τοῦ Χοσρόου βίβλα, καὶ τούτων τοὺς μὲν ἀνεῖλον, τοὺς δὲ πεδήσαντες σὺν τῷ στρατηγῷ αὐτῶν τῷ βασιλεῖ προσήνεγκαν. τοῦτο μωδῶν Χοσρόης καταλι-

8. fort. ἀνεπέρασας.
Σαρακηνοὺς vulg.
λεν vulg.

9. προάγοντα] προήγοντα vulg. 18.
σὺν αὐτῷ τῇ τοῦ Χοσρ. f. 19. ἀνε-

commilitonum nostrorum membris foede truncatis, qua decet, cordis compassione eos prosequamur. periculum mercede haud vacat, quia immo perpetuae gloriae coronam promeretur. fortiter itaque geramus nos, suppetias dabit deus, nostrosque delebit inimicos. his et alii similibus imperatori exercitus animos provocanti, unus e turba omnium vice respondit: dilatasti gaudio corda nostra, domine, ubi os ad orandum et suadendum reclusisti. acuerunt gladios sermones tui, animum etiam armis nostris loquela tua fecit. alas certe verbis addidisti. erubescimus tantum te exercitum praecedere, et periculis obici: et ob id maxime iussis tuis omnibus semper parebimus. ita imperator exercitu educto, in mediam ipsam Persidem velocissime penetravit, et obvias quasque urbes et vicos igne devastavit. tum vero insuetum omnino et horrore dignum miraculum fieri contigit. circa aestivam quippe solis conversionem roridus ac temperatus aer redditus adeo Romanum recreavit exercitum, ut ex eo felicitis eventus sequuturi faustam spem conciperent. atque ita audiens Heraclius, ad Gazacum civitatem cum armatorum 40° millibus Chosroem adesse, recta ad eum contendit. Saraceni vero quidam sub eo militantes ad

πῶν τὴν πάλιν καὶ τὸ στρατόσμμα, φωνῇ ἐχρήσατο. ὁ δὲ Ἡρα-
 κλειος ἐπιδιαύξας, τοὺς μὲν φθάσας ἀνέλεν, εἰ δὲ λοιποὶ φη-
 γόντες διεσκεδάσθησαν· καὶ καταλαβὼν ὁ βασιλεὺς τὴν Γαζικῶ
 πόλιν ἐν τῇ ἀνατολῇ, ἐν ἣ ὑπῆρχεν ὁ ναὸς τοῦ Πυρὸς καὶ τὰ
 χρήματα Κροίσου τοῦ Λυδῶν βασιλέως, καὶ ἡ πλάνη τῶν 5
 ἀνδράκων, ταῦτα λαβὼν ἐπὶ Δασταγέρδι χωρεῖ. ὁ δὲ βα-
 σιλεὺς ἀπάρκας ἀπὸ Γαζικῶ καταλαμβάνει τὴν Θηβαρμαῖς·
 B καὶ εἰσελθὼν ἐν αὐτῇ πυρὶ ἀνήλωσεν τὸν τοῦ Πυρὸς ναόν,
 καὶ πᾶσαν τὴν πόλιν πυρὶ ἀναλώσας κατεδίωκεν ὄπισσω Χοσ-
 ρόου ἐν τοῖς στενοῖς τῶν Μήδων χωρίοις, καὶ ἐν ταύταις ταῖς 10
 δασχωρίαις τόπον ἐκ τόπου ὁ Χοσρόης ἤμειβεν· καὶ ὁ Ἡρά-
 κλειος τοῦτον διώκων πολλὰς πόλεις ἐπόρθησεν καὶ χώρας
 χειμῶνος δὲ καταλαβόντος, βουλήν ἐποίησατο τοῦ παραχειμά-
 σαι μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· καὶ οἱ μὲν ἔβασαν ἐν Ἀλβανίᾳ,
 οἱ δὲ κατ' αὐτὸν εἰσβαλεῖν τὸν Χοσρόην. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐκέ- 15
 λευσε τὸν λαὸν ἀγνίζεσθαι τρεῖς ἡμέρας, καὶ ἀνοίξας τὰ τοῦ
 Θεοῦ εὐαγγέλια, εἶδεν ἐπιτρέποντα αὐτῷ ἐν Ἀλβανίᾳ πα-
 ραχειμάσαι. εὐθέως οὖν ἐπιτρέψας, ὤρμησεν ἐν Ἀλβα-
 νίᾳ. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ τῆς ὁδοῦ ἔχων πολλὴν αἰχμαλωσίαν
 C τῶν Περσῶν σὺν υδοῦ, σὺν θλίψας ἐπιδρομὰς ἐπὶ τῶν Περ- 20

10. χώρας b f. ἐν vulgo deest.
 τῶν Περσῶν f.

20. τῶν add. ex a f, ὑπὸ

praecurrendum praemissi, Chosrois exenbitoribus obviam facti, eos partim trucidant, partim vinculis mancipatos cum duce ad imperatoris conspectum adducunt. audiens hoc Chosroës, deserta urbe et exercitu, coldri fuga salutem quaerit. insequitur Heraclius, et fugitivorum quosdam assequutus, interficit, alios pedum celeritate sibi ereptos passim dissipat. Gazacum subinde orientis civitatem, in qua Ignis erectum templum, divitiae Croesi Lydorum regis repositae, et carbonum impostura recondita, occupat: quibus sublati Dastagerdem perrexit. porro imperator Gazaco relicta, Thebarmaes accedit, et in urbem ingressus Ignis templum cum universa civitate igne consumpsit: inde vero Chosroëm a tergo per angusta Medorum loca insequutus est, qui per has oberrans angustias ex uno loco subinde ad alium transmigrabat. Heraclius autem hunc persequens multa oppida camposque diripuit. sed cum hieme ingruente de hibernis cum exercitu deliberaret, alii in Albania hiemandum, alii vero contra ipsum Chosroëm pergendum esse censebant. imperator autem cum expiationem ac sanctimoniam universo exercitui per dies tres continuos indixisset, apertis dei evangelii, invenit sibi significari, ut in Albania hiemaret. quamobrem continuo iter convertens in Albaniam contendit. in itinere porro cum ingentem Persarum, tam divitiarum, quam

σικάν στρατευμάτων ἐφέγετο· αὐτὸς δὲ τῆ τοῦ Θεοῦ συνεργείᾳ νίκην κατὰ πάντων ἤρατο. χειμῶνος δὲ σφοδροῦ ἐπιπεσόντος αὐτῷ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ κρούσας, φθάσας αὐτὸς ἐν Ἀλβανίᾳ πενήκοντα χιλιάδας δεσμίους ἔχων, ταύτους τῇ εὐσυμπαθείᾳ αὐτοῦ παρδίᾳ ἐλεήσας τῶν δεσμῶν ἔλυσεν, καὶ ἐπιμελείας καὶ ἀναπαύσεως μετεδίδου· ὥστε πάντας μετὰ δακρύων τούτῳ ἠύχοντο θύσθη γενέσθαι καὶ τῆς Περσίδος τὸν κοσμῶλεθρον ἀνελάττι Χοσρόην.

Δευτέρου ἔτος Ἀμέδ.

D

- 10 Τούτῳ κῆ ἔτει Χοσρόης ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς Σαραβλαγαῖν προεβιάλετο στρατηγὸν ἄνδρα [στρατηγόν, καί] τύφῳ πολλῷ ἐπιρμένον καὶ παραδούς αὐτῷ στρατὸν τοὺς λογομένους Χοσρογγέτας καὶ Περοζίτας ἐν Ἀλβανίᾳ ἔστειλεν κατὰ Ἡρακλείου, εἰσβαλόντες δὲ εἰς τὰ ἄκρα τῆς Ἀλβανίας, οὐκ ἐδάρα. 15 ῥησαν κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως πρὸς πόλεμον στήσαι· V. 200 ἀλλὰ τὰς εἰς Περσίδα ἀγούσας κλεισούρας ἐκράτησαν, νομίζοντες ταῦτον λοχῆσαι. ὁ δὲ Ἡρακλείος ἄμα ἔειπε ἀπάρας τῆς Ἀλβανίας δεῦ ὑπὲρ πεδίων, καὶ τὰς τροφὰς δαψιλῶς P. 259 εὐπορούντων τὴν παράδου ἐποιεῖτο εἰς Περσίδα, εἰ καὶ μῆ- 20 κοὺς διάστημα πολλῆ ὁδῷ ἦεν. ὁ δὲ Σαραβλαγαῖς διὰ στα-

7. θύσθη vulg., μύστην b.

10. Σαραβλάγγαν f.

11. ἄν-

δρα στρατηγόν: haud dubie corruptum; sed incertum quid rep-
nendum sit.

13. Χοσρογγέτας alij codd.

Περοζίτην vulg.

captivorum praedam secum abduceret, multas incursiones a Persicis copiis passus est: sed deo opitulante victor ubique evasit. cum autem hiems rigidior ac gelu eos in itinere vexasset: ipse ubi in Albaniam devenit, Persas quos ad quinquaginta millia captivos secum ducebat, pro innata sibi misericordia a vinculis solvit, ipsosque, qua potuit, corporis cura et medela refecit, ita ut omnes in lacrimas effusi, votis pro eo conceptis exoptaverint, ut perniciose illa totius orbis peste Chosroë occiso, ipse universae Persiae liberator evaderet.

Amed annus secundus.

Hoc anno Persarum rex Chosroës Sarablagam virum strenuum et Martio fastu tumentem ducem instituit, et exercitu Chosroëgenarum sic vocato ei commisso, simul cum Perozite adversus Heraclium in Albaniam misit. Albaniae vero fines ingressi ad imperatorem cominus accedere, vel ad eius conspectum sub armis stare nusquam ausi sunt: verum insidias ei praestruere consiliati, montium angustias, quibus ad Persiam iter, occupare sibi satis esse putaverunt. Heraclius autem per amplas supinasque camporum planities, ex quibus uberem

νῆς ὁδοῦ, ὡς διὰ συντόμου ἤλυνεν, τοῦ προλαβεῖν αὐτὸν ἐν τῇ χώρᾳ Περσίδος. ὁ Ἡράκλειος δὲ παρήγει τῷ λαῷ λέγων ἔγνωμεν, ἀδελφοί, ὡς ἡ στρατιὰ τῶν Περσῶν ἐν τοῖς δυσβάτοις τόποις πλαχωμένη, τοὺς τε ἵππους αὐτῆς παραλύει καὶ αὐτούς ἐνευροῖ. ἡμεῖς δὲ σπεύσωμεν κατὰ Χοσρόου χωρῆσαι ἐν πολλῇ τάξει, ὥστε ἐκ τοῦ ἀπροσδοκῆτου ἐπιπεσόντες αὐτὸν θορυβήσωμεν. ὁ δὲ λαὸς οὐ συνεβουλεύετο τοῦτο ποιῆσαι, μάλιστα οἱ τῶν Λαζῶν καὶ τῶν Ἀβασγῶν καὶ τῶν Ἰβήρων σύμμαχοι. ἐντεῦθεν ἐν συμφοραῖς περιπίπτουσι. κατέ-
Βλαβε γὰρ Σαρβαραζᾶς μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ οὐς ἐξώκλιζεν 10
Χοσρόης πίσση δυνάμει, καὶ ἀπέστειλεν κατὰ Ἡρακλείου διὰ τῆς Ἀρμενίας. Σαρβαραζᾶς δὲ ἠκολούθει ἐκ τῶν ὀπισθεν αὐτοῦ, καὶ οὐ συνέβαλεν αὐτῷ ἐκδεχόμενος ἐνωθῆναι τῷ Σαρβαραζᾶ, καὶ οὕτω τὸν πόλεμον συστήσασθαι. γνόντες δὲ οἱ Ἕσσημοὶ τὴν ἐφοδὸν τοῦ Σαρβαραζᾶ εἰς Φειλίαν ἐτρέπησαν, 15
καὶ τοῖς ποσὶ τοῦ βασιλέως προσέπεσον δάκρυσι μετανοοῦντες διὰ τὴν κακῶς γενομένην αὐτῶν παρακοήν. γνόντες οἷον καχὸν ἔστι δούλον μὴ εἰκεῖν τοῖς τοῦ δεσπότου βουλεύμασι· καὶ ἔλεγον· τὴν χειρὰ σου, δέσποτα, πρὸς ἀπολέσαι ἡμᾶς τοὺς Καθλιόνς· εἴκομεν γὰρ σοι, ἐν οἷς ἂν κελύης. τότε ὁ βουσι- 20

6. ἀπροσδοκῆτους vulg. εἰς vulg.

9. περιπεπτώκασι f.

20. κελύ-

colligebat commeatum, ex Albania simul cum ineunte vere solvens iter in Persiam agebat, licet ob locorum distantiam longiori mora perficere cogaretur. at Sarablagas, quo imperatorem praeverteret, per viam angustam velut magis compendiarium in Persiam procedere statuit. Heraclius proinde verbis istiusmodi exercitum animabat: Persarum exercitum imperviis locis nunc errantem equos penitus defatigare ac viribus exhaurire novimus, fratres: quamobrem Chosroem aggredi cum multa celeritate festinemus, ut ex improvise irruentes, eum in metum et fugam coniciamus. exercitus porro, ex Lazis maxime, Abasgis et Iberis socii consilium huiusmodi exequi aversabantur, ex quo demum ingens suborta calamitas. Sarbarazas enim iis quas instruxerat Chosroës copias adiunctus, simul cum reliquis suis agminibus per Armeniam adversus Heraclium incessit. Sarablagas porro imperatorem pone sequutus, ad congressum non descendit: Sarbarazae quippe adiungere se studebat, atque ita bellum committere. Romani cognito Sarbarazae adventu metu percelluntur, et malae admissae contumaciae poenitentes, quantum malum sit servum domini consiliis non parere fassi, ad imperatoris pedes cum lacrimis procidunt: et, dexteram tuam, inquit, domine porrigere osculandum pri-

λέως ἔσπευσεν συμβαλεῖν τῷ Σαρραβλαγῷ, πρὶν ἐνωθῆναι τῷ
 λαῷ τοῦ Σαρραραζᾶ· καὶ πολλὰς ἐκδρομὰς κατ' αὐτοῦ ποιη-
 σάμενος ἐν νυκτί τε καὶ ἡμέρῃ, εἰς δειλίαν αὐτὸν κατέστη-
 σεν· καὶ ὄπισθεν εἰσάσας τοὺς ἀμφοτέρους κατὰ Χοσροῶν
 5 μετὰ σπουδῆς ἤλαυνεν. αὐτομολοῦσι δὲ δύο τῶν Ῥωμαίων
 πρὸς τοὺς Πέρσας, καὶ πείθουσιν αὐτοὺς ἐκ δειλανδρείας
 φεύγειν τοὺς Ῥωμαίους. ἦλθεν δὲ αὐτοῖς καὶ φήμη ἕτερα, τὸν
 Σάην στρατηγὸν Περσῶν καταλαμβάνειν μεθ' ἑτέρου στρα-
 τεύματος εἰς βοήθειαν· καὶ ταῦτο μαθόντες Σαρραραζᾶς καὶ
 10 Σαρραβλαγᾶς ἠγωνίσαντο προσβαλεῖν τῷ Ἡρακλείῳ πρὸς πό-
 λεμον, πρὶν ἢ φθάσαι τὸν Σάην, καὶ τῆς νίκης ἐαυτῷ μετε-
 νεγκεῖν τὸ κλέος. πιστεύσαντες δὲ καὶ τοῖς αὐτομόλοις, ἐχώ-
 ρησαν κατὰ Ἡρακλείου· καὶ πλησιάσαντες αὐτῷ ἠπλίκευσαν,
 1 βουλόμενοι ἅμα τῷ πρῶτῷ συμβαλεῖν. ὁ δὲ Ἡράκλειος ἀπά-
 15 ρας ἀπὸ ἑσπέρας, ὠδυσεν δι' ὅλης τῆς νυκτός· καὶ μακρὰν
 γενόμενος ἀπ' αὐτῶν εὐρῶν τε πεδίον χλοηφόρον ἠπλίκευσεν
 ἐν αὐτῷ. οἱ δὲ βάρβαροι νομίσαντες ἐκ δειλίας φεύγειν,
 ἀκόσμως ἤλαυνον τοῦ καταλαβεῖν αὐτούς. αὐτὸς δὲ ὑπαντή-
 σας αὐτοῖς ἐκρότησε πόλεμον κατ' αὐτῶν. καταλαβὼν δὲ
 20 βουνόν τινα ἀλσώδη καὶ ἐπισωρεύσας τὸν λαὸν αὐτοῦ, τῇ

12. πιστεύσαντες δὲ: h. l. A in ordinem redit. 15. καὶ μα-
 κρὰν γενόμενος ἀπ' αὐτῶν add. ex A. 16. εὐρῶντες f. 19.
 αὐτοῦς A, αὐτὸν vulg.

usquam miserè pereamus: tibi etenim ad placitum obsequi parati su-
 mus. tunc imperator Sarablagae, antequam Sarbarazae exercitui ad-
 iungeretur, inita pugna vires experiri tentat, crebriaque tum noctu
 tum interdium factis in eum excursionibus, in metum et animi mole-
 stiam coniecit. tum utroque post se relicto celeri gressu adversus
 Chosroem contendit. duo vero milites Romanis partibus desertis ad
 Persas transfugientes, eos ex metu fugae se dedisse persuadent. sed
 et alius rumor ad Persas delatus, Saem nimirum ducem cum altero
 exercitu suppetias venire. audito nuncio Sarbarazas et Sarablagas
 cum Heraclio ad pugnam descendere properabant, priusquam nimirum
 Saes adveniret, et victoriae gloriam omnem ad se transferret. quare
 data desertoribus fide, adversus Heraclium progressi sunt: et iam pro-
 ximi castra metati sunt, simul cum sequenti luce manus committere
 decernentes. Heraclius sub vesperam inde solvens, tota nocte itinere
 confecto, mox campo virenti invento, in eo castra applicuit. barbari
 fuga salutem quaerere rati, nullo servato ordine, ut eum assequeren-
 tur, procurrebant: tum ipse facie in eos versa, acre cum iis iniit
 praelium. cum enim collem quendam nemorosum occupasset, exer-

- P. 260 τοῦ θεοῦ συνεργεῖα τρέπει τοὺς Πέρσας, καὶ τούτους διὰ φαραγγῶν διώξας, πλήθος πολὺ ἀνείλεν. καὶ τούτων μεταξὺ τῶν ἀγώνων ὄντων, ἔφθασεν καὶ ὁ Σάην σὺν τῷ ἑαυτοῦ στρατῷ, καὶ τοῦτον τρεψάμενος ὁ βασιλεὺς, καὶ πολλοὺς ἐξ αὐτῶν ἀνελὼν, τοὺς λοιποὺς διάσπειρε φεθγοντας· περιέλαβε 5 δὲ καὶ τὸ τοῦλδον αὐτῶν. ὁ δὲ Σαρβαραζᾶς ἐνωθεὶς τῷ Σάην ἐπεσύναξεν τοὺς σωθέντας βαρβάρους· καὶ πύλιν διενοοῦντο κατὰ Ἡρακλείου χωρεῖν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν τῶν
- V. 107 Οὐννων χώραν καὶ τὰς τοῦτων δυσχωρίας ἤλυνεν, ἐν τε τραχεῖσι τόποις καὶ δυσβατοῖς. οἱ δὲ βάρβαροι ὀπίσω αὐτῶν 10 B ἤκολούθησαν. οἱ δὲ Λαζοὶ ἄμμ τοῖς Ἀβασγοῖς δειλιόσαντες, ἀπέσπασαν ἑαυτοὺς τῆς τῶν Ῥωμαίων συμμαχίας, καὶ πρὸς τὴν ἰδίαν χώραν ἀναχώρησαν. ὁ δὲ Σάην ἠσοθεὶς ἐπὶ τούτῳ, θυμῷ πολλῷ σὺν τοῖς βαρβάροις ἐχώρει κατὰ Ἡρακλείου. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπισυνάξας τὸν στρατὸν λόγοις ἀνεπτέρωσεν, καὶ 15 παραινεῖσει τούτους εἶληψε, λέγων· τὸ πλήθος ὑμᾶς, ἀδελφοί, μὴ ταραττέτω. θεοῦ γὰρ θέλοντος, εἷς διώξει χιλίους. θύσωμεν οὖν τῷ θεῷ ἑαυτοὺς ὑπὲρ τῆς τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν σωτηρίας. λάβωμεν στέφος μυρτύρων, ἵνα καὶ ὁ μέλλων ἡμᾶς

1. τοὺς βαρβάρους A. 2. φαραγγῶν A, φάραγγως vulg. 3. σὺν τῷ ἑαυτοῦ στρατῷ, σὺν τῷ στρατῷ αὐτοῦ vulg. 4. τρεψάμενος A, τρέψας vulg. 5. τας τούτων δυσχωρίας A, ταῖς αὐτῶν δυσχωρίας vulg. 6. τῶν add. ex A. 7. ἀνεπτέρωσεν A, ἀνεπέτρωσεν vulg. 8. παραινεῖσει A, παραινεῖσαι vulg. 9. ἵνα καὶ ὁ Δ, ἵνα ὁ vulg.

cite in eum agglomerato, dei nutu Persas in fugam adigit, ipsosque per convalles insequutus, magnam stragem edidit. porro durante hoc certamine, cum Saës cum exercitu supervenisset, eo in fugam verso, magnaque illius exercitus parte caesa, reliquos palantes dissipavit, et eorum omnia cepit impedimenta. Sarbarazas subinde Sai adiunctus barbaros e praelio superstites colligebat, ac uterque de Heraclio compositis viribus aggrediendo commune consilium iniit. verum imperator per Unnorum provinciam, viarumque molestias, et aspera inaccessibleium eorum loca iter agere: et barbari eum a tergo insequi. hic Lazi una cum Abasgis periculo deterriti, violata societate, et a Romano exercitu divulsi, in propriam regionem secessere. Saës Romana calamitate laetior redditus, animis resumptis in Heraclium cum barbaris erumpit. imperator ex adverso collectum exercitum verbis corroborare, et militum animos monitis istiusmodi delinire: hostium numerus plane ingens nuaquam vos, fratres, terreat: deo enim ita volente, Romanus vel unicus mille adversarios fugabit. pro fratrum nostrorum salute nosmetipsos deo immolemus. coronas martyrum as-

χρόνος ἐπαινήθη, καὶ ὁ θεὸς τοὺς μισθοὺς ἀποδώσῃ. τούτοις
καὶ ἄλλοις πλείοσι λόγοις παραθαροσύνας τὸν στρατὸν, φαι- C
δρῶ τῷ προσώπῳ παρατάττεα τὸν πόλεμον, καὶ σπάντες ἀπ'
ἀλλήλων ἀπὸ μικροῦ διαστήματος, ἀπὸ πρωτῆ ἕως ἑσπέρας
5 ἀλλήλοισι συνέβαλλον. ἑσπέρας δὲ καταλαβούσης ὁ βασιλεὺς
τῆς ὀδοποιίας εἶχετο. αἱ δὲ βάρβαροι πάλιν ὀπίσω αὐτοῦ
ἤλαυνον. ἐπαλλάξαντες δὲ τὴν ἑσθὴν, καὶ τοῦσαν προλαβεῖν
θελήσαντες, ἐμπίπτουσιν εἰς τόπους τελευταίους, καὶ πλα-
10 γῶνται καὶ εἰς μεγάλον κίνδυνον ἤλθον. ὁ δὲ βασιλεὺς δια-
βας τὰ μέρη Περσαρμενίας παρέτρεχε. τῆς δὲ γῆς ἐπεινῆς
ὑπὸ Περσιῶν κρατουμένης, πολλοὶ συνέτρεχον τῷ Σαρβαράζῳ,
καὶ ἐπηύξεν τὸν ἑαυτοῦ λαόν. χειμῶνος δὲ γενομένου, ἄσκοφ-
πίσθη τὸ πλῆθος ἐν τοῖς ἰδίοις τόποις. τοῦτο δὲ ὁ Ἡράκλειος D
μαθὼν, διανοεῖται ἐν νυκτὶ κλέψαι τὸν πόλεμον· καὶ τοῦ
15 χειμῶνος ἐπικειμένου, καὶ ἑποψίας μεθ' ἑαυτοῦ οὐσίας τῷ βαρ-
βάρῳ, διαλεξάμενος ἱκτους εὐσθενεῖς, καὶ τοῦ στρατοῦ τοὺς
ἀνδραιοτέρους διχῆ ὀπλίσας, τοὺς μὲν προάγειν ἐκέλευσεν
κατὰ τοῦ βαρβάρου· αὐτὸς δὲ σὺν τοῖς ἑτέροις ὀπίσω τού-
των εἶπετο. σκεύσαντες δὲ διὰ τῆς νυκτός, κατέλαβον τὸ

1. ἀποδώσῃ. τούτοις A, ἀποδώσει τούτοις. vulg. 4. ἕως] μέ-
χος A. 9. εἰς μέγαν κ. A, v. p. 472, 19. 10. τὰ μέρη
τῆς Ἀρμ. e. 12. ἐπηύξει vulg. 13. τόποις] πρὸς τὸ ἀνα-
παύεσθαι A. 15. τῷ Σαρβάρῳ A, τῶν βαρβάρων e. 19.
κατέλαβον A, καὶ καταλαβόντες vulg.

sequamur: ita nos laudibus complebunt posteri, et factis nostris mer-
cedem deus reponet. pluribus etiam aliis exercitu animato, imper-
ator alacri iam facie agmina componit pugnae. constiterunt adver-
sariae acies iniquo seivinctae spatio, a mane usque ad vesperam, nec
signa contulerunt. vespera autem ingruente, imperator iter imit, bar-
baris rursus a tergo eum insequentibus. eum vero immutata via
praevertere meditati, in palustria loca prolapsi palantesque in magno
discrimine versati sunt. imperator inde digressus, Persarmeniae par-
tes obibat: e regione autem illa, quae nimirum Persarum ditioni
subiecta est, plures ad Sarbarazam confluerunt, ex quibus ipse cop-
ias et exercitum auxit: sed cum hiems appeteret, huiusmodi mul-
titudine in proprias sedes et domos dispersa est. ea re cognita, bello
nocturno inimicos furtim lacessere meditatur Heraclius. itaque cum
saeva hiemis tempestas incumberet, nulla de se barbaro suspitione
iniecta, robustiores equos et milites viribus praestantiores selectos et
armis instructos in duas acies dividit, et hanc quidem barbarum im-
petitorem iussit praecedere: ipse cum altera parte sequi instituit. iti-
nere celeri gressu per noctem confecto, hora noctis eiusdem nomae

χωρίων Σαλβανῶν, ὧρα τῆς δ' τῆς νυκτός, Περσῶν ἐν αὐτῇ
 ὄντων καὶ γνόντων τὴν ἔφοδον, οἱ καὶ διαναστάτες ὤρμησαν
 κατ' αὐτῶν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τούτους πάντας ἀνέκλον προῆξ
 R 261 ἐνός, ὅστις τῷ βαρβάρῳ ἐμήνυσεν. ὁ δὲ βάρβαρος ἀναστάς,
 καὶ ἐπιβὰς ἵππῳ, γυμνός τε καὶ ἀνυπόδητος, φυγῆ τὴν σωτη- 5
 ρίαν ἐποίησατο. τούτου δὲ τὰς γυναῖκας, καὶ πᾶν τὸ Περσικὸν
 ἄνθος ἄρχοντάς τε καὶ σατράπας καὶ στρατιώτας ἐπιλέκτους
 καταλαβῶν ἀνελθόντας ἐν ταῖς τῶν οἰκῶν στέγαις καὶ πόλεμον
 κροτοῦντας διὰ τοῦ πυρός καθέλκην· καὶ οὓς μὲν ἔκτεινεν,
 οὓς δὲ πυρὶ ἀνήλωσεν, ἄλλοι δὲ χειροπέδαις ἔδεσμήθησαν καὶ 10
 μικροῦ δεῖν οὐδεὶς ἐκτός Σαρβαραζοῦ ἐσώθη. ἔλαβον δὲ καὶ
 τὰ ὄπλα τοῦ Σαρβαραζοῦ χρυσῆν ἀσπίδα τε καὶ μάχαιραν
 καὶ δόρυ καὶ τὴν διάλιθον καὶ χρυσῆν ζώνην καὶ τὰ ὑποδή-
 ματα αὐτοῦ· καὶ ταῦτα πάντα λαβῶν χωρεῖ κατὰ τῶν διε- 15
 Βσπαρμένων αὐτοῖς χωρίοις, οἵτινες μαθόντες τὴν τοῦ Σαρ-
 βαραζοῦ φυγῆν, ἀκρατῶς ἔφυγον. αὐτὸς δὲ διώξας πολλοὺς
 αὐτῶν ἔκτεινεν, καὶ δεσμίους ἔλαβεν καὶ οἱ λοιποὶ μετ' αἰ-
 σχύνης ἐν Περσίδι ὑπέστρεψαν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπισυναΐξας
 τὸ ἑαυτοῦ στρατόπεδον, μετὰ χαρᾶς ἐν ἐκείνοις τοῖς τόποις
 παρεχέμασεν.

1. Σαλβανῶν A, Σαλβανόν vulg.
 2. ὄντων vulg.
 3. ἀναστάς A, ἀναλαβῶν vulg.
 4. καὶ μικροῦ — ἐσώθη add. ex A.
 5. αὐτοῖς] αὐτῶν A, ἐν τοῖς vulg.

6. ἐποίησατο A b, ἐπορί-
 σατο vulg.
 7. καὶ μάχαιραν
 8. καταλαβῶν A, ἀναλαβῶν vulg.
 9. καὶ μικροῦ — ἐσώθη add. ex A.
 10. καὶ μικροῦ — ἐσώθη add. ex A.
 11. ταῦτα add. ex A.
 12. αὐτοῖς] αὐτῶν A, ἐν τοῖς vulg.

Salbanum oppidum perveniunt. una Persae loco eodem reperti, Romanorum adventu cognito, stratis exurgentes in Romanos incurrunt. Romani vero eos omnes occiderunt praeter unum, qui cladis nuncius ad barbarum venit. quare barbarus loco celerius relicto, nudus et discalceatis etiam pedibus, equum conscendens fuga salutem sibi comparavit. huius uxores et Persicum omnem florem, principesque et satrapas, et delectos milites cum super tecta domorum ascendisse ac defensionem inde moliri conspiceret, igne coniecto disturbavit: et quosdam quidem occidit, alios cremavit, alios denique manicis et compedibus vinctos in captivitatem abduxit. cepit etiam arma Sarbarazae, clypeum aureum, machaeram, hastam, et zonam auro gemmisque ornatam, nec non eius calceamenta. iis omnibus sublatis, adversus caeteros, qui huc et illuc palantes vagabantur et dispersi erant, contendit. illi fuga Sarbarazae cognita, pari impetu in eam se coniecere. imperator diutius eos insequutus plures eorum delevit, captivos alios abduxit, reliquos cum dedecore in Persiam coegit redire: ac demum proprio exercitu in unum collecto, in iis ipsis locis hilariter hiemavit.

Τούτῃ τῷ ἔτει μὴν Μαρτίῳ α΄ ἐπισυνάξας ὁ βασι- A.M. 6116
 λεὺς Ἡράκλειος τὸ ἑαυτοῦ στρατεύμα βουλὴν ἐποιεῖτο, ποίᾳ V. 208
 ὁδῷ πορευθῆν, δύο γὰρ ὁδοὶ αὐτῷ προέκειντο στεναὶ καὶ δύσ-
 βατοὶ· ἡ μὲν ἐπὶ Τάραντον φέρουσα, ἡ δὲ ἐπὶ τὴν τῶν
 5 Σύρων γῆν. καὶ ἡ μὲν ἐπὶ Τάραντον διαφορωτέρα μὲν
 ἦν, ἀλλ' ἀπορίαν εἶχεν τῶν τροφῶν πασῶν· ἡ δὲ ἐπὶ τὴν
 τῶν Σύρων τὸν Ταῦρον ὑπερβαίνουσα τὴν εὐπορίαν τε καὶ
 δαιψίλειαν τῶν τροφῶν παρεῖχεν. ταύτην συγκρίνουσι πάντες,
 εἰ καὶ ἀποτομωτέρα καὶ χιόνι πολλῷ κατεχομένη ὑπῆρχεν. D
 10 ταύτην δὲ κόπῳ πολλῷ ὑπερβάντες, ἑπτὰ ἡμέραις καταλαμ-
 βάουσι τὸν Τίγριν ποταμὸν· καὶ τοῦτον περάσαντες κατα-
 λαμβάνουσι τὴν Μαρτυρόπολιν, καὶ τὴν Ἀμιδαν· καὶ ἀνα-
 παύονται ὅ τε στρατὸς καὶ ἡ αἰχμαλωσία. ἐντεῦθεν καὶ γράμ-
 ματα ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸ Βυζάντιον ἠδυνήθη ἀποστελῆαι, καὶ
 15 τὰ καθ' ἑαυτὸν πάντα δηλώσαι, καὶ χαρὰν πολλὴν ἐμποῖσθαι
 τῇ πόλει. ὁ δὲ βάρβαρος ἐπισυνάξας τὸν ἑαυτοῦ διασπαράντα
 λαόν, ἐπῆλθεν κατ' αὐτοῦ. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπιλεξιόμενος ἐπι-
 λογὴν στρατιωτῶν, ἀπέλυσε φυλάττειν τὰς πρὸς αὐτὸν ἀγού-
 σας κλεισοῦρας· καὶ τὰς πρὸς ἀνατολὴν αὐτὸς ἐκδραμῶν P. 262
 20 διεξόδους, ἀντιπρόσωπος ἦεν τῷ βαρβάρῳ, καὶ περάσας τὸν

2. ἐποιεῖτο, ποίᾳ A, ἐπ., τὸ ποίᾳ vulg. 3. στεναὶ καὶ A,
 στεναὶ τε καὶ vulg. 4. καὶ ἐπὶ Ταρ. διαφορ. ἐστὶν A f.
 5. ἀπορίαν — — — ὑπερβ. τὴν om. A. 7. εὐπορείαν vulg.
 10. ἐπὶ ἡμέραις A, διὰ ἑπτὰ ἡμερῶν vulg. 11. τὸν Τίγριν
 — — — καταλαμβ. om. A f. 12. διαναπ. A. 13. καὶ
 γράμματα ὁ βασ. A, δὲ ὁ βασ. γράμμ. vulg. 16. ὁ δὲ Σαρ-
 βαραζᾶς a, ὁ δὲ Σάρβαρος f.

Hoc anno mensis Martii die primo imperator Heraclius collecto A. C. 616
 exercitu universo, qua sibi procedendum via, consilium inivit. geminae
 namque obiciebantur oculis angustae sane et difficiles: haec quidem
 Tarantum, alia in Syrorum regionem ducens. et quae Tarantum quidem,
 brevior, at ciborum omnium penuria laborabat; quae ferebat in Syr-
 ianis, ubi Tauri montis culmina superasset, annonae copiam, generisque
 omnium victum largissime suppeditabat. hanc quamvis asperiores et
 nivibus obsitam cuncti decernunt capessendam. eam itaque summo
 labore dierum septem spatio emens, ad Tigrim fluvium devenere;
 quo demum traiecto Martyropolim, et inde Amidam devenere: ibi
 exercitus omnis et captivorum turba substitit. quin etiam inde litte-
 ras Byzantium mittendas et quae gessisset cuncta significanda impe-
 rator occasionem nactus decrevit: ex quo Byzantina civitas ingenti
 gaudio perfusa. barbarus autem dux collecto suo omni exercitu, im-
 pressionem in eum fecit. imperator selectos militum manipulos, qui
 montium angustias et vias ad se ducentes defenderent, misit. ipse
 per exitus, quibus in orientem itur, egressus barbaro in adversum

Νυμφίον ποταμὸν κατέλαβεν τὸν Εὐφράτην, ἐν οἷς τὴν πλεκτην γέφυραν ἐκ σχοινίων τε καὶ ἤνιων. ὁ δὲ Σαρβαρίζης τῆς γεφύρας τὰ σχοινία λύσας μιᾷ ὄχθῃς ἐπὶ τὴν ἐτέραν πύσαν τὴν γέφυραν μετήγαγεν. ἔλθων δὲ ὁ βασιλεὺς καὶ μὴ εὐρῶν περᾶσαι διὰ τῆς γεφύρας, παραδραμῶν εὐρεῖ 5 πόρον καὶ ἀκινδύνως τοῦτον ἐπέρασεν παραδόξως τῷ Μαρτίῳ μνηί· καὶ καταλαμβάνει τὰ Σαμόσατα· καὶ πάλιν τὸν Ταῦρον ὑπερβίης, εἰς Γερμανικίαν ἀφίκετο· καὶ περᾶσας τὴν Ἄδανα, ἦλθεν πρὸς τὸν Σάρον ποταμὸν. ὁ δὲ Σάρβαρος πάλιν τὴν γέφυραν εἰς τὸν ἴδιον τόπον ἐκτίνας, τὸν Εὐφρά- 10 Β τὴν ἐπέρασεν ἀνεμποδίστως· καὶ ἠκολούθει ὀπίσω αὐτοῦ. ὁ δὲ βασιλεὺς περᾶσας τὴν γέφυραν τοῦ Σάρου, καὶ εὐρῶν ἀνάπασιν τοῦ τε στρατοῦ καὶ τῶν ἀλόγων, ἐν αὐτῇ ἀπικεύσας διανέπασεν αὐτούς. καταλαμβάνει δὲ καὶ ὁ Σάρβαρος εἰς τὸ ἀντίπερα μέρος. εὐρῶν δὲ τὴν γέφυραν καὶ τὰ 15 ἐν αὐτῇ προπύργια ὑπὸ Ῥωμαίων κρατηθέντα, ἠπλίκευσεν. ἐκτρέχοντες δὲ διὰ τῆς γεφύρας πολλοὶ τῶν Ῥωμαίων ἀτάκτως τοῖς Πέρσiais προσέβαλον· καὶ πολλὴν συκοπὴν αὐτοῖς ἐποίησαν· ὁ δὲ βασιλεὺς τούτους διεκώλυσεν ἀτάκτως ἐκθέειν, μήπως ὁδὸς γένηται τοῖς ἐναντίοις συνελθεῖν εἰς τὴν 20

1. Νυμφίον A, Νυμφίων vulg. 2. σχοινίων vulg. 3. ὁ δὲ Σάρβαρος A a f. 4. παραδόξως add. ex A. 5. Γερμανικίαν A f. 6. Ἄδαναν f. 7. τὸν Ταῦρον ποτ. a. 8. τὸ- 9. ποταμὸν A. 10. καὶ add. ex A. 11. ἐκτρέχοντες A, 12. ἐντρ. vulg. 13. προσέβαλον A, προσέβαλλον vulg. 14. πολλὴν] 15. πάλιν A b f. 16. διεκώλυσεν A, ἐκώλυσεν vulg.

ibat, et Nymphio amne superato, ad Euphratem pervenit, ubi pons ex funibus et loris stratus fuerat. Sarbarazas autem pontis funibus solutis, ex una ripa ad alteram pontem omnem adduxit. adveniens imperator, nec quo fluvium superaret reperiens pontem, ripam decurrens eamque perscrutatus, vadum, quo transiret, invenit. absque periculo itaque mense Martio flumen traiecit, et Samosata contendit: Tauroque iterum superato, Germaniciam appulit, Adanamque transiens, Sarum flumen attigit. Sarbarus autem ponte proprio in locum restituto Euphratem nullo obiecto impedimento pertransiit, et imperatoris vestigia sequebatur. ipse imperator Sari pontem transgressus, cum exercitui equisque reparandis locum idoneum reperisset, in eo fixis castris quiescere iussit: oppositam fluminis partem Sarbarus occupavit. ponte vero et turribus ad eum propugnandum obiectis a Romano milite detineri visis, ibi castra applicuit. multi porro ex Rowanis incomposito agmine per pontem in Persas incurrentes, magnam eorum stragem edidire. imperator contra, ne tumultuario et absque ordine procederent, vetabat, ne adversariis per pontem secum

γέφυραν, καὶ συμπεραῖσαι. ὁ δὲ λαὸς οὐκ ἐπέιδιτο τῇ βασι-
 λεί. ἃ δὲ Σάρβαρος ποιήσας ἔγκρυμμα, καὶ δείξας ἑαυτὸν C
 ὡς φεύγοντα, εἰλκυσεν πολλοὺς Ῥωμαίους παρὰ γνώμην τοῦ
 βασιλέως εἰς διώξιν αὐτοῦ περᾶσαι· ὑποστρέψας δὲ καὶ τού-
 5 τους τρεψάμενος, ὅσους ἔξω τῆς γεφύρας ἔφθασεν, ἀνείλεν
 δίκην ὑποσχόντας τῆς παρακοῆς. ὁ δὲ βασιλεὺς ἑωρακὼς
 τοὺς βαρβάρους τῇ διώξει τὴν τάξιν λίσαντας, καὶ ἐκ τῶν
 ἐφειστώτων Ῥωμαίων τοῖς προπυργίοις ὑπ' αὐτῶν πολλοὺς V. 209
 ἀναιρουμένους, κατ' αὐτῶν ἐχώρησεν. ἀνὴρ δὲ τις γιγαντι-
 10 αῖος τῷ βασιλεῖ συναντήσας, μέσον τῆς γεφύρας προσέβαλεν.
 ὁ δὲ βασιλεὺς τοῦτον πατάξας, ἐν τῷ ῥείθρῳ τοῦ ποταμοῦ
 ἔρριπεν. τούτου δὲ πεσόντος, εἰς φνυγὴν ἐτράπησαν οἱ βάρ-
 βαροι, καὶ τῇ στενωπῇ τῆς γεφύρας οἱ βάρβαροι εἰς τὸν πο- D
 ταμὸν ἑαυτοὺς ἔρριπτον· ἄλλοι δὲ καὶ τοῖς ξίφεσιν ἀη-
 15 ροῦντο· τὸ δὲ πλῆθος τῶν βαρβάρων πρὸς τὰ χεῖλη τοῦ πο-
 ταμοῦ χυθὲν, ἐτόξευον καὶ ἀνδίσταντο μὴ ἔωντες τοὺς Ῥω-
 μαίους περᾶσαι. ὁ δὲ βασιλεὺς περάσας γενναίως τοῖς βαρ-
 βάροις ἀνδίστατο μετὰ ὀλίγων τιῶν τῆς αὐτοῦ ἑταιρίας ἀγω-
 νιζόμενος ὑπὲρ ἄνθρωπον, ὥστε τὸν Σάρβαρον ἐκπλαγῆναι,

2. ἔγκρυμμα A, ἔγκρυμματα vulg. 4. καὶ add. ex A. 7.
 τὴν add. ex A. 8. ὑπ' αὐτῶν om. A. 9. ἀναιρουμένους A,
 ἀναιρομένους vulg. 10. προσέβαλεν A, προσέβαλεν b f, προσ-
 έβαλεν vulg. 15. χεῖλη] τεῖχη A. 16. τοὺς Ῥωμαίους A,
 τοὺς Ῥωμαίους vulg. 17. γενναίως A, γενναίος vulg.

irrumpendi viam facerent, et in adversam ripam deducerent. impe-
 ratori exercitus minime obsequutus est. interea Sarbarus, positus in
 occulto insidiis, ipse simulata inter pugnandum fūga, Romanorum non
 paucos, etiam imperatore prohibente, ad se persequendum provoca-
 vit, et ex improvise conversus insectatos se in fugam egit, et quan-
 tos ultra pontem sibi obiectos attigit, universos contumaciae suae poe-
 nam passos e medio sustulit. attamen imperator cum barbaros, dum
 alios persequuntur, ordinem deserere, et eos qui pontis propugnacula
 et turres defendebant, a Persis occidi videret, adversus Persas irruit.
 tum vero quidam Gigantaeae staturae imperatori obviam factus, eum
 in medio ponte aggressus est: quem imperator gravi vulnere percus-
 sum in amnis fluentum deturbavit, eoque cadente reliqui fugere bar-
 bari, et prae pontis angustia se ipsos partim in flumen proiecere, alii
 gladiis caesi: cum interim reliquis exercitus barbarus ex fluminis
 sponda sagittas confertim mitterent, fortiterque obsisterent, ne Romani
 pontem transgrederentur. at imperator velut strenuus et Marte ple-
 nus flumine traiecto validum pectus hostibus opposuit, et cum pau-
 cis ex sodalio facinus vel supra vires humanas edidit, adeo ut ipse
 Sarbarus, admiratione percussus, Cosmae cuidam, qui fidem foeda ad

καὶ Κοσμάων τινὰ πλησίον αὐτοῦ ἑστῶτα πρόσφυγα Ῥωμαίων
 P. 263 μαγαρίτην εἰπεῖν· ὄρας τὸν καίσαρα, ὃ Κοσμά, πῶς θρα-
 σὺς πρὸς τὴν μάχην ἴσταται, καὶ πρὸς τοσοῦτο πλῆθος μόνος
 ἀγωνίζεται, καὶ ὡς ἄκμων τὰς βολὰς ἀποπτύει. ἐκ γὰρ τῶν
 ἀληθινῶν τζαγγίων ἄγνωρίζετο, καὶ πολλὰς πληγὰς ἐδέχετο, εἰ 5
 καὶ οὐδεμίαν. ἐν τούτῳ τῷ πολέμῳ μαχησάμενοι, τῆς ἐσπέρας
 καταλαβούσης, ἀπ' ἀλλήλων διέστησαν· καὶ ὁ Σάρβαρος φο-
 βηθεὶς διὰ τῆς νυκτὸς εἰς τὰ ὀπίσω ὑπέστρεψεν. ὁ δὲ βα-
 σιλεὺς ἐπισυνάξας τὸν ἑαυτοῦ λαὸν εἰς τὴν Σεβαστείαν πό-
 λιν ὤρμησεν, καὶ περάσας τὸν Ἄλυν ποταμὸν ἐν ταύτῃ τῇ 10
 B χώρῃ διέτριβεν ὅλον τὸν χειμῶνα. ὁ δὲ Χοσρόης μανεὶς καὶ
 ἀποστείλας ἔλαβεν ὅλα τὰ κειμήλια τῶν ἐν πάσαις ὑπὸ Πέρ-
 σαις ἐκκλησιῶν. καὶ ἠνάγκαζε τοὺς Χριστιανοὺς γενέσθαι
 εἰς τὴν τοῦ Νεστορίου θρησκείαν πρὸς τὸ πληῆξαι τὸν βα-
 σιλέα. 15

Ἀράβων ἀρχηγὸς Ἀμεδ ἔτη ἑννέα.

A. M. 6117

Τούτῳ τῷ ἔτει Χοσρόης τῶν Περσῶν βασιλεὺς νέαν ἐποιή-
 σαιτο στρατείαν, στρατεύσας ξένους τε καὶ πολίτας καὶ οἰκέ-
 τας, ἐκ παντὸς γένους ἐκλογὴν ποιησάμενος· καὶ ταύτην
 τὴν ἐκλογὴν τῷ Σάην παραδούς στρατηγῷ, ἄλλας τε ἴ' χιλιά-20

4. ἄκμων A, ἄμμον vulg.: proverbium notum ex Aeschyl. Pers.
 51. λόγῃς ἄκμονες. 5. εἰ καὶ A, ἦ καὶ vulg. εἰ καὶ μηδεμίᾳ
 αὐτῷ καθίπτειτο e. 10. ἐν αὐτῇ τῇ χ. A. 11. καὶ αὐτὴ
 ἀποστ. add. ex A. 12. τῶν ἐν πᾶσι A, fort. πασῶν τῶν.
 19. ποιούμενος A.

idola desertione conspurcaverat, et ad Persas relicto Romano exer-
 citu defecerat, dixit: vides caesarem, o Cosma, quanta audacia pu-
 gnam conserat, solusque adversus tantam multitudinem decertet, et
 velut incus tela sagittasque despuat? imperator siquidem ex veris
 et propriis eius ocreis dignosci poterat, et iam certe plurima, nullum
 tamen cum vitae discrimine, vulnera acceperat. porro pugna diutius
 protracta, sole iam ad occasum inclinato, exercitibus ab invicem sponte
 divisus dirempta est. et Sarbarus periculum metuens retro cessit.
 imperator collecto universo exercitu in urbem Sebasteam se recepit,
 traiecitque Aly fluvio in ea regione per totam hiemem substitit.
 Chosroës eximie furore percitus misit qui donaria suppellectilemque
 omnem a cunctis per universam Persiam erectis ecclesiis auferrent; et
 ut imperatori aegre faceret, Christianos ad amplexandam Nestorii su-
 perstitionem adegit.

Arabum princeps Amed annis novem.

A. C. 617

Hoc anno Persarum rex Chosroës novo exercitui reparando ad-
 venas, cives et famulos, ex omni nimirum hominum genere adlectos
 aggregavit; ea vero selecta multitudine Sai duci tradita, alios quin-

δας ἐκ τῆς φάλαγγος τοῦ Σαρβάρου ἐπιλογὴν λαβὼν, τούτῳ C
 συνῆψε, καὶ ὠνόμασε χρυσολόγχεις, καὶ τούτους ἀπέστειλε
 κατὰ τοῦ βασιλέως. τὸν δὲ Σάρβαρον σὺν τῷ λοιπῷ αὐτοῦ
 στρατῷ κατὰ Κωνσταντινούπολιν ἀπέστειλεν, ὅπως τοὺς ἐκ δύ-
 5 σσεως Οὐννοῦς, οὓς Ἀβάρους καλοῦσιν, Ἀβάρεις τε καὶ Σκλά-
 βους καὶ Γήπαιδας συμφωνήσας κατὰ τῆς πόλεως χωρήσῃσι καὶ
 ταύτην πολιορκήσῃσι. γνοὺς δὲ τοῦτο ὁ βασιλεὺς τὸν ἑαυτοῦ
 στρατὸν εἰς τρεῖς διαιρέσεις ἐχώρισεν, καὶ τοὺς μὲν ἐξέπεμ-
 ψεν εἰς τὸ φυλάξαι τὴν πόλιν, τοὺς δὲ παραδούς Θεοδώρῳ
 10 τῷ ἰδίῳ ἀδελφῷ κατὰ τοῦ Σάην πολεμεῖν ἐκέλευσεν· τὸ δὲ
 τρίτον μέρος αὐτὸς λαβὼν ἐπὶ Λαζικὴν ἐχώρει· καὶ ἐν ταύτῃ
 διατρίβων τοὺς Τούρκους ἀπὸ τῆς ἐφίας, οὓς Χαζάρους ὀνο-
 μάζουσιν, εἰς συμμαχίαν προσεκαλέσατο. ὁ δὲ Σάην ἅμα τῷ D
 15 ὄρωρον πρὸς πόλεμον ὠπλίσατο. τοῦ δὲ Θεοῦ διὰ τῶν πρε-
 σβειῶν τῆς παννυμῆτου θεοτόκου συνεργήσαντος, καὶ πολέμου
 κροτηθέντος, χάλαζα παραδόξως κατὰ τῶν βαρβάρων κατηγέ-
 χθη, καὶ πολλοὺς αὐτῶν ἐπάταξεν. ἡ δὲ τῶν Ῥωμαίων πα-
 ράταξις γαλήνης ἀπήλαυεν. τρέπονσι δὲ οἱ Ῥωμαῖοι τοὺς
 20 Πέρσας, καὶ ἀναιροῦσι πλῆθος πολὺ. τοῦτο μαθὼν Χοσρόης V. 210
 ὠργίζετο κατὰ τοῦ Σάην. ὁ δὲ Σάην ἐκ πολλῆς ἀθυμίας εἰς

2. χρυσοῦς λόγχεις A f.

12. ἐκ τῆς ἐ. A.

Χαζάρεις A.

16. παννυμῆτου A f, πολυμυμῆτου vulg.

18. αὐτῶν add. ex A.

21. ῥαθυμίας a f.

quagies mille ex Sarbari phalange excerptos ex animi consilio mili-
 tes aurihastatos ab ipso dictos eisdem adiunxit, et adversus impera-
 torem misit: Sarbarum vero cum reliquo exercitu Cpolim versus mi-
 sit, ut initis pactis cum Unnis (Abaros quidam vocant), Bulgaris, Scla-
 vis et Gepedibus, una cum eo urbem impressione facta obsiderent.
 eo consilio cognito in tres acies exercitum universum imperator dis-
 tribuit: et primam quidem ad urbis defensionem, aliam Theodoro
 proprio fratri traditam Saëm aggredi iussit, cum tertia secum educta
 ipse in Lazicam regionem secessit, ibique morâ aliquandiu protracta,
 Turcos orientales, quos Chazaros vocant, ad belli societatem allexit.
 tum vero Saës cum novitio isto exercitu fratrem imperatoris Theodo-
 rum offendens, bello eum adoritur. consertis autem ad invicem ma-
 nibus, deo laudatissimae dei genitricis precibus manifeste opitulante,
 gerando vehemens ex inopinato in barbaros delata plures eorum vul-
 neravit. interim Romana acies tranquilla aeris serenitate fruebatur.
 Persas igitur in fugam Romani vertunt, et ex eis copiosum numerum
 prosternunt. eo audito Chosroës ira vehementi in Saëm exarsit. Saës
 ipse prae moerore atque desperatione in languorem incidens misere

νόσον ἐμπεσῶν ἐτελεύτησεν. τούτου δὲ τὸ σῶμα κελεύει Χοσροῆς ἄλατι ταριχευθὲν πρὸς αὐτὸν κομισθῆναι, καὶ τούτου P. 264 πεκρὸν πολλαῖς αἰκίαις ἐπέβαλλεν. οἱ δὲ Χαζάρεις διαρρήξαντες τὰς Κασπίας πύλας τῇ Περσίδι εἰσβάλλουσιν εἰς τὴν χώραν τοῦ Ἀδροηγᾶν σὺν τῷ ἑαυτῶν στρατηγῷ Ζιεβήλ, δευ-5 τέρω ὄντι τοῦ Χαγάνου τῇ ἀξίᾳ· καὶ ἐν οἷς ἂν τόποις διέβαινον, τοὺς τε Πέρσας ἠχμαλώτευσον, καὶ τὰς πόλεις καὶ κώμας τῷ πυρὶ παρεδίδουν. ἀπάρας δὲ ὁ βασιλεὺς ἀπὸ Λαζικῆς, τούτοις συνήτησεν. ὁ δὲ Ζιεβήλ τούτον ἰδὼν καὶ προδραμῶν, κατασπάζεται αὐτοῦ τὸν τράχηλον, καὶ προσεκύνη-10 σεν αὐτόν, ὁρῶντων τῶν Περσῶν ἐκ τῆς πόλεως τοῦ Τιφί- B λεως. πᾶς δὲ ὁ λαὸς τῶν Τούρκων εἰς γῆν πεσόντες προηεῖς ὡς ἑκσταθέντες ἐπὶ στόμα τὸν βασιλέα ἐτίμων τιμὴν τὴν παρ' ἔθνεσι ξένην. ὁμοίως καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ἐπὶ πετρῶν ἀναβάντες τῷ αὐτῷ σχήματι ἔπεσον. προσήνεγκεν δὲ ὁ Ζιεβήλ καὶ 15 τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν ἀρχιγένειον τῷ βασιλεῖ, ἠδυνόμενος τοῖς τούτου λόγοις, καὶ ἐκπληττόμενος τῇ τε θείᾳ καὶ τῇ φρονήσει αὐτοῦ. ἐπιλεξάμενος δὲ ὁ Ζιεβήλ χιλιάδας μὲν ἀνδρῶν γενναίων ἔδωκεν τῷ βασιλεῖ πρὸς συμμαχίαν, καὶ αὐτὸς ὑπέστρεψεν εἰς τὴν ἰδίαν χώραν. τούτους δὲ λαβὼν ὁ βασιλεὺς, κατὰ 20

1. ἐμπεσῶν ἔτ. A, ἔπεσεν καὶ ἔτ. vulg. τὸ add. ex A. 3.
 ὑπέβαλεν A. 4. τὰς add. ex A. 9. προδραμῶν A, προσ-
 δρ. vulg. 13. ἐκταθέντες om. ὡς A. 15. καὶ add. ex A.
 17. τὴν τεθείαν καὶ φρόνησιν A.

interiit. cadaver eius sale multo conditum ad se advehī Chosroēs iussit, et mortuum licet ac sensu privatum verberibus et iniuriis lacerari imperavit. porro Chazari Caspiis portis diruptis in Persidem irrumpunt, et Zibelu duce, cui a Chagano secunda dignitas inerat, Adroëgam provinciam penetrant. quocumque vero progredierentur Persas abducebant captivos, et urbes pagosque igne devastabant. interea imperator a Lazica solvens, illis se adiungere et occurrere studuit. cum Zibelu imperatorem conspexit, obviam progressus, eius collum exosculatus est, ipsumque adoravit, Persis ex urbe Tiphili spectatoribus. Turcorum autem exercitus omnis in terram procidens et in faciem pronus, quasi maiestatis horrore concepto, insolito honoris genere, gentilibus tamen solemnī, imperatorem prosequutus est, ac pariter exercitus praefecti super saxa ascendentes eodem corporis habitu procubuerunt. ad haec Zibelu imperatori, eius quippe verbis delectabatur, et eius prospectu ac prudentia plane stupefactus haerebat, filium suum, cui lanugo primum e malis tunc oriebatur, obtulit. selectos tandem viros strenuos ad quadraginta millia Zibelu belli socios imperatori assignavit, et in propriam postmodum regio-

Χοσρόου ἐχώρει. ὁ δὲ Σάρβαρος τῇ Χαλκηδόνι προσβαλὼν, καὶ οἱ Ἀβάρεις ἐκ τῆς Θράκης τῇ πόλει πλησιάζοντες, ταύ- C
την ἐλεῖν ἐβούλοντο, καὶ πολλὰς μηχανὰς κατ' αὐτῆς κινή-
σαντες, καὶ εἰς σκάφη γλυπτὰ ἐκ τοῦ Ἰστρου πλήθος ἄπει-
5 ρον καὶ ἀριθμοῦ κρεῖττον ἐνέγκαντες, τὸν κόλπον τοῦ Κέ-
ρατος ἐπλήρωσαν. δέκα δὲ ἡμέρας τῇ πόλει παρακαθίσαντες
διὰ τε γῆς καὶ θαλάσσης τῇ τοῦ Θεοῦ δυνάμει καὶ συνερ-
γείᾳ καὶ ταῖς πρεσβείαις τῆς ἀχράντου καὶ Θεομήτορος παρ-
θένου ἠτήθησαν· καὶ πλήθη πολλὰ ἀποβαλόντες ἐν τε γῆ
10 καὶ θαλάττῃ, μετὰ μεγάλης αἰσχύνης ὑπέστρεψαν. ὁ δὲ Σάρ-
βαρος τῇ Χαλκηδόνι παρακαθεζόμενος οὐ μετέστη, ἀλλ' αὐτόθι D
ἐχείμασεν, κουρσεύων καὶ πραιδεύων τὰ περυσικά μέρη καὶ
τὰς πόλεις αὐτῶν.

Τούτῳ τῷ ἔτι ἀπὸ μηνὸς Σεπτεμβρίου εἰσβαλὼν ἐν Περ- A.M. 6118
15 σίδι Ἡράκλειος σὺν τοῖς Τούρκοις ἀπροσδοκῆτως διὰ τὸν P. 265
χειμῶνα εἰς ἔκστασιν ἐνέβαλεν τὸν Χοσρόην τοῦτο μαθόντα.
οἱ δὲ Τούρκοι τὸν χειμῶνα ὀρῶντες καὶ τὰς συνεχεῖς ἐπιδρομὰς
τῶν Περσῶν, μὴ ὑποφέροντες συγκοπιῶν τῷ βασιλεῖ, ἤρξαντο
κατ' ὀλίγον ὑπορρέειν, καὶ πάντες ἀφέντες αὐτόν, ὑπέστρε-
20 ψαν. ὁ δὲ βασιλεὺς διελάλησεν τῷ αὐτοῦ λαῷ, λέγων· γῶντε,

1. προσλαβὼν f. 6. παρακαθίσαντες A, παρακαθήσαντες vulg.
12. ἐχείμασεν A, χειμάσας vulg. τὰ περυσικά μέρη A. 14.
εἰσβαλὼν A, εἰσβάλλων vulg. 15. διὰ τοῦ χειμῶνος A. 18.
τῶν II. A, τὸν II. vulg.

nem cessit. imperator illis sibi adiunctis, adversus Chosroem per-
rexit. interim Sarbarus Chalcedonem adoritur, Abares etiam e
Thracia profecti ad urbem applicantes eam vi obtinere nitentur:
multis itaque machinis ad eam admotis, et copiarum multitudine in-
numera, ut quae numerum omnem vere superaret, per Istrum flumen
scaphis uno trunco excavatis advecta, Cornu sinum omnem, quaquam late
patet, oppleverunt. dies demum decem urbem obsidentes terra et mari,
dei tandem virtute et ope, et immaculatae deique matris virginis pre-
cibus profligati sunt: multisque suorum copiis terra et mari amissis,
cum magno rubore et dedecore domos repeterunt. Sarbarus autem
obsidione ad Chalcedonem posita non destitit: quin immo mari pirati-
cam, terra praedatoriam exercens partes trans fretum positas et earum
urbes devastavit, et hibernam eisdem in locis egit tempestatem.

Hoc anno iam a mense Septembri Heraclius una cum Turcis in- A.C. 618
opinato propter imminentem hiemis rigorem in Persiam irrumpens,
Chosroem, ubi rescivit expeditionem, in animi anxietatem et stuporem
coniecit. Turci vero incumbentem hiemem prospicientes, crebrarum a
Persis excursionum impatientes, nec imperatori collaborare gnari,
paulatim elabi vel se surripere ceperunt, ac tandem omnes societate

ἀδελφοί, ὅτι οὐδεὶς ἡμῖν συμμαχῆσαι θέλει, ἀλλ' ἢ μόνος ὁ
 V. 211 θεός, καὶ ἡ τοῦτον τεκοῦσα ἀπόρως μήτηρ, ἵνα δείξῃ τὴν
 ἑαυτοῦ δυναστείαν, καὶ καταπέμψῃ τὴν βοήθειαν αὐτοῦ. ὁ
 δὲ Χοσρόης ἐπισυνάξας πάντα τὰ στρατεύματα αὐτοῦ, προ-
 B βάλλεται στρατηγὸν ἐν αὐτοῖς Ῥαζάτην, ἄνδρα πολεμικώτα-5
 τον καὶ ἀνδρεῖον, καὶ κατὰ Ἡρακλείου τοῦτον ἀπέστειλεν. ὁ
 δὲ βασιλεὺς τὰς τε πόλεις Περσίδος ἐπυρπόλει καὶ τὰς κώ-
 μας, καὶ τοὺς καταλαμβανομένους Πέρσας ἀνήλισκεν ῥομ-
 φαῖα. τῇ δὲ ἐνάτῃ τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς τῆς 18 ἰνδικτιῶ-
 νος κατέλαβεν εἰς τὴν χώραν Χαμαθᾶ· καὶ διανέπασεν 10
 τὸν λαὸν ἑβδομάδα μίαν. ὁ δὲ Ῥαζάτης ἐλθὼν εἰς τὸ Γαν-
 ζάκων, ἐγενήθη ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ ἠκολούθει τῶν Ῥωμαίων
 δαπανῶντων ἔμπροσθεν τὰς τροφάς. αὐτὸς δὲ ὀπίσω ὡς
 κύων πεινῶν μόλις ἐκ τῶν ψιγίων αὐτῶν ἐτρέφετο καὶ ἐκ
 τοῦ μὴ εὐρίσκειν αὐτὸν δαπάνας πολλὰ τῶν ἀλόγων αὐτοῦ 15
 C διεφθάρησαν. τῇ δὲ πρώτῃ τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς κατέλα-
 βεν ὁ βασιλεὺς ποταμὸν μέγαν Ζαβᾶν λεγόμενον, καὶ τοῦτον
 περάσας ἠπλήκυσεν πλησίον Νινευὶ τῆς πόλεως. κατέλαβεν
 δὲ καὶ ὁ Ῥαζάτης εἰς τὸ πέραμα ἐπακολουθῶν αὐτῷ, καὶ κα-
 τελθὼν ἀπὸ τριῶν μιλίων εὗρεν ἄλλο πέραμα καὶ ἐπέρασεν. 20

1. ἡμῖν add. ex A. 3. καταπέμπε A. 4. ἐπισυνάξας πάν-
 τα τὰ A, ἐπιστρατεύσας τὰ vulg. 10. Χαμαθᾶ a. 11.
 Γαυζακὸν A, Γαυζακῶ a. 14. αὐτῶν A, αὐτοῦ vulg. 16.
 μηνὸς add. ex A. 17. λεγόμενον om. A. 19. πέραμα A
 a f, πέραν vulg.

belli deserta redierunt. imperator autem exercitui suo ad colloquium
 vocato: videte, fratres, ut nullus belli societatem init nobiscum, quam
 deus solus, et quae illum sine semine concepit mater, ut potentiam
 nimirum suam exerat, et auxilium nobis suum manifesto mittat. porro
 Chosroës compositis et eductis suis copiis, ducem eis praefecit Rha-
 zatem virum bellicosissimum et strenuum, et in Heraclium misit. im-
 perator vero Persidis urbes et vicos ferro et igne devastabat, Persas-
 que in potestatem venientes cunctos romphaea delebat. nono vero
 mensis Octobris die, iudictione decima quinta, in provinciam Chama-
 etham pervenit, et dierum septem quiete exercitum refecit. Rhaza-
 tes autem Gauzacum profectus, pone sequebatur imperatorem, et Ro-
 manorum commentum omnem per vias occupantium et consumentium
 vestigia a tergo legebat. ipse vero canis more pedissequus ac fame-
 licus micis vix decidentibus annonam suffurabatur, equi etiam pabu-
 lis non inventis perierunt innumeris. prima deinde Decembris die im-
 perator ad magnum fluvium, cui nomen Zabas, pervenit, eoque traie-
 cto iuxta Ninivem civitatem castra applicuit. circa fluvium pariter
 Romanos insequutus Rhazates applicuit, et ad millia tria iuxta fluvii

ὁ δὲ βασιλεὺς ἀποστείλας Βαάνην τὸν στρατηλάτην μετὰ ἐπι-
 λέκτων στρατιωτῶν ὀλίγων, εὗρεν βάνδον Περσῶν, καὶ φο-
 νεύσας αὐτοῦ τὸν κόμητα, ἤνεγκεν αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καὶ
 τὸ σπαθίον ὀλόχρυσον· καὶ πολλοὺς φονεύσας, ἤνεγκεν ζών-
 5 τας κς', ἐν οἷς ἦν καὶ ὁ σπαθῆριος τοῦ Ῥαζάτου· ὅστις καὶ D
 ἀνήγγειλεν τῷ βασιλεῖ, ὅτι πολεμῆσαι βούλεται αὐτὸν ὁ Ῥα-
 ζάτης, οὕτω κελευσθεὶς παρὰ Χοσρόου, καὶ τρισχιλίους ὀπλι-
 σμένους ἀπέστειλεν αὐτῷ. ἀλλ' ἀκμὴν οὐκ ἔφθασαν. ταῦτα
 δὲ μαθὼν ὁ βασιλεὺς προαπέλυσε τὸ τοῦλδον ἔμπροσθεν·
 10 καὶ αὐτὸς ἐπηκολούθει σκεπτόμενος εὗρεῖν τόπον ἐν ᾧ ὄφει-
 λεν πολεμῆσαι, πρὸ τοῦ ἐνωθῶσιν αὐτοῖς οἱ τρισχιλιοί. εὐ-
 ρὼν δὲ πεδίον ἐπιδεδίον πρὸς πόλεμον, καὶ διαλαλήσας τῷ
 λαῷ παρατάξατο. ὁ δὲ Ῥαζάτης καταλαβὼν καὶ αὐτὸς πα-
 ρετάξατο τρισὶ φούλοις, καὶ κατὰ τοῦ βασιλέως ἐχώρη-
 15 σαν. τῇ δὲ δωδεκάτῃ τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς ἡμέρα σαββάτου P. 268
 ἐκροτήθη ὁ πόλεμος· καὶ προπηδήσας πάντων ὁ βασιλεὺς
 ἄρχοντι τῶν Περσῶν συνήτησεν· καὶ τῇ τοῦ Θεοῦ δυνάμει
 καὶ τῇ βοηθείᾳ τῆς Θεοτόκου τοῦτον κατέβαλεν· καὶ οἱ σὺν
 αὐτῷ προπηδήσαντες ἐτράπησαν· καὶ ὁ βασιλεὺς αὐθις ἄλλω
 20 συναντήσας, καὶ τοῦτον κατέβαλεν. προσέβαλεν δὲ αὐτῷ καὶ

2. βάνδον Π. Α, βάνδον τὸν Π. vulg. 5. καὶ post ὅστις add. ex A.
 13. ὁ δὲ Ῥαζ. — — παρατάξατο om. b. 15. σαββάτῳ A.
 19. ἐτράπησαν] ἐρράπισαν A. 20. προσέβαλεν A, προέβα-
 λεν vulg.

cursum descendens, vadum invenit, et in ulteriorem ripam transit.
 tum vero Baanes militiae magister cum selectis militibus paucis Per-
 sarum cohortem suo vexillo insignem offendit, et eius comite occiso,
 comitis eiusdem caput tulit, et ex auro solido ensem: multis prae-
 terea deletis, vivos viginti sex abduxit, inter quos Rhazatis spatharius
 repertus, qui etiam imperatori renunciavit Rhazatem cum eo congredi
 velle, sic enim a Chosroé iussum affirmabat, et virorum tria millia ad eum
 missa, quae nondum tamen advenissent. his cognitis, imperator impedi-
 menta praecedere iubet: ipse planitiem pugnae conserendae idoneam,
 priusquam ter mille viri nominati advenirent et reliquis adiungeren-
 tur, mente sollicita investigans sequebatur. campo ad pugnam apto
 reperto, exercitum ad allocutionem vocat, et ordines componit. Rhaza-
 tes pariter cum eundem locum tenuisset, in tres cuneos totum exer-
 citum distribuit et in imperatorem praeliaturus se confert. mensis
 itaque Decembris die duodecimo, qui sabbati fuit, certamen com-
 missum, in quo imperator ante omnes prosiiliens, Persarum ducto-
 rem offendit, eumque dei virtute et dei genitricis auxilio pro-
 stravit: unde qui prius etiam cum eo pugnam inierant in fugam versi
 sunt. imperator iterum in alium sibi occurrentem insilit, et hunc

τρίτος, ὃς καὶ ἔδωκεν αὐτῷ μετὰ δόρατος εἰς τὸ χεῖλος, καὶ
 τοῦτον ἐπληξεν. ὁ δὲ βασιλεὺς καὶ τοῦτον ἀνέβλεν· καὶ τῶν
 σαλπύγγων ἠχησαῶν συνάβαλον ἀλλήλοις ἀμφοτέρω τὰ μέρη,
 καὶ μάχης κρατησάσης σφόδρα, ἐπληρώθη ὑπὸ τῶν πεζῶν ὁ
 Β τοῦ βασιλέως ἵππος, λεγόμενος Φάλβας, ὁ καὶ Δόρκων, εἰς 5
 τὸν μηρὸν αὐτοῦ λαβῶν κονταρέαν· πολλὰς δὲ καὶ σπαθέας
 ἐν τῇ ὄψει αὐτοῦ ἔλαβεν· ἀλλὰ φορῶν κατάφρακτα νευρικά,
 οὐκ ἐβλύπτετο, οὐδὲ αὐταὶ ἐνήργουν. πίπτει δὲ ἐν τῷ πο-
 λέμῳ ὁ Ῥαζάτης, καὶ οἱ τρεῖς τουρμάραγαι τῶν Περσῶν, καὶ
 οἱ ἄρχοντες σχεδὸν πάντες, καὶ τὸ πλεῖον τοῦ στρατοῦ αὐ- 10
 τῶν. ἐσφάγησαν δὲ καὶ Ῥωμαῖοι πεντήκοντα, καὶ ἐπληρώθη-
 σαν ἱκανοί, ἀλλ' οὐκ ἀπέθανον, εἰ μὴ δέκα· ἐκροτήθη δὲ ὁ
 πόλεμος ἀπὸ πρῶτῃ ἕως ἄρας ἑνδεκάτης. ἀπῆραν δὲ οἱ Ῥω-
 μαῖοι τῶν Περσῶν βάνδα καὶ χωρὶς τῶν κλασθέντων, καὶ
 V. 212 σκυλεύσαντες τοὺς νεκρούς, ἔλαβον τὰ λωρῖκια αὐτῶν καὶ τὰς 15
 Κκασσίδας καὶ πάντα τὰ ἄρματα· καὶ ἔμειναν ἀπ' ἀλλήλων
 ἀπὸ δύο σαγιτοβολῶν. τροπὴ γὰρ οὐ γέγονεν. οἱ δὲ τῶν
 Ῥωμαίων λαοὶ τῇ νυκτὶ ἐπότισαν καὶ ἐτάγισαν τὰ ἄλογα

4. κρατησάσης σφόδρα A e f, κρηθηθείσης σφοδραῖς vulg. 5.
 τοῦ add. ex A. ἵππος Φάλβας, ὁ λεγόμενος Δορκῶν A a f.
 7. κατάφρακτα νευρικά A a f, καταφρακταρικά vulg. 8. οὐδὲ
 αὐταὶ A b, οὐδὲν αὐταὶ f, οὐδὲ αὐτοῦ a, οὐδὲ αὐτοὶ vulg. πί-
 πτει δὲ A, πίπτει οὖν vulg. 10. τὸ πλεῖον A, τὸ πλείστον
 vulg. 11. καὶ Ῥωμ. A, καὶ οἱ Ῥωμ. vulg. 12. εἰ μὴ ἄλλοι
 δέκα A. 13. ἀπῆραν A, ἐπῆραν vulg. 15. τὰ λωρ. αὐτῶν
 καὶ τὰς κασσίδας A, τὰ λ. κ. τὰς κασσίδας αὐτῶν vulg. 17.
 σαγιτιῶν A b f. 18. καὶ ἐτάγισαν om. A a f.

pariter expugnat et morti tradit. tertius tandem eum aggreditur, qui
 hasta eum ad labrum ferit, et vulnus infligit: eum tamen imperator
 ut et reliquos edomitum necat. tubis itaque concinentibus pars utra-
 que manus conseruit, et cruento certamine excitato, imperatoris equus,
 cui Phalbas vel Dorcon cognomentum, accepto hastae ictu in femore
 a peditibus vulneratus est: sed tutamine ex nervis facto circumvalla-
 tus, inflictis etiam ad caput crebrioribus ensium plagis, nullatenus lae-
 satus est, neque eae ipsae damnum intulerunt. cedit igitur bello Rha-
 zates, et una Persicorum agminum ductores tres, et praecipua capita
 exercitus, qui ipse totus pene deletus est. Romanorum ad quinquaginta
 deleti, plurimi vulnerati, quorum nonnisi decem obierunt. praelium
 ab aurora ad horam usque undecimam commissum. Persarum vexilla
 viginti octo, praeter ea quae feruntur fracta et contrita, Romani sustu-
 lerunt, et interceptis subinde spoliatis, loricas, cassides et armorum ge-
 nus quodvis sibi sumpserunt: uterque vero exercitus duobus tantum
 sagittarum iactibus a se invicem substitit: prostrata namque, non in

αὐτῶν. οἱ δὲ καβαλλάριοι Πέρσαι ἴσταντο ἕως ἑβδόμης ὥρας τῆς νυκτὸς ἐπάνω τῶν σκηνωμάτων τῶν τεθνεώτων Περσῶν· καὶ τῇ ὀγδόῃ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς κινήσαντες ὑπέστρεψαν εἰς τὸ φροσάτον αὐτῶν, καὶ τοῦτο λαβόντες ἀπῆλθον, καὶ ἠπλίκευσαν εἰς πρόποδα ὄρους τραχεινοῦ πεφοβημένοι. πολλὰ δὲ σπαθία ὀλόχρυσα καὶ ζώνας διαχρύσους καὶ μαργαρίτας καὶ τὸ σκουτάριον τοῦ Ῥαζάτου ὀλόχρυσον D ἔλαβον ἔχον πέταλα ρά, καὶ τὸ λωρίκιον αὐτοῦ ὀλόχρυσον ἔλαβον, καὶ τὸ σκαραμάγγιν αὐτοῦ ἤνεγκαν σὺν τῇ κεφαλῇ 10 αὐτοῦ καὶ τὰ βραχιόλια αὐτοῦ, καὶ τὴν σέλλαν αὐτοῦ ὀλόχρυσον· ἐκρατήθη δὲ ζῶν Βαρσαμοῖσης ὁ ἄρχων τῶν Ἰβήρων τῶν ὑπὸ Πέρσας καὶ Ῥωμαίους γεγόνότων. οὐχ ὅτι ἐν ὅλῃ τῇ ἡμέρᾳ ἔσχεν στάμα ὁ πόλεμος. ἐνίκησαν οὖν οἱ Ῥωμαῖοι· ἀλλὰ τοῦτο γέγονεν μόνῃ τῇ τοῦ θεοῦ βοηθείᾳ. ὁ δὲ βασι- 15 λέυς θαρσοποιήσας τὸν στρατόν, κατὰ Χοσρόου ἤλαυνεν, ὅπως τοῦτον ἐκφοβήσῃ, καὶ ἀποστείλας προσκαλέσεται τὸν Σαρβαρον ἐκ τοῦ Βυζαντίου τῆς Χαλκηδόνος. τῇ δὲ εἰκοστῇ πρώτῃ Δεκεμβρίου μηνὸς ἔμαθεν ὁ βασιλεύς, ὅτι ὁ λαὸς τοῦ Ῥαζά- P. 267 του ὁ ἐκ τοῦ πολέμου ἐξάλυσας ἠνώθη τοῖς ὑπὸ Χοσρόου

1. αὐτῶν καὶ παρέβαλον A. 2. τῆς add. ex A. 3. κινήσαντες add. ex A. 10. τὴν σέλλαν — ὀλόχρυσον A, ἡ σέλλα — ὀλόχρυσος vulg. 11. Βαρσαμοῦσης A. 12. ὑπὸ Πέρσας καὶ Ῥωμαίους A a f, ὑπὸ Περσῶν καὶ Ῥωμαίων vulg. γεγόνότων om. A a f. 13. οὖν om. A. 14. βοηθείᾳ] συνεργεῖα b f. 15. θάρσος ποιήσας f. 16. ἐκφοβήσῃ A, φοβήσῃ vulg. 19. ὁ ἐκ τοῦ π. A, ἐκ τοῦ π. vulg. ἐξάλυσας A, ἐξελήσας vulg.

fugam acta, Persarum pars fuit. Romanus porro exercitus alimenta, potumque equis illa nocte subministravit, Persae autem equites, ad eisdem noctis horam septimam penes interfectorum cadavera stantes, octava tandem ad castra et impedimenta redierunt: quibus secum sublatis, secessu dilapsi, ad asperi salebrosisque montis radices trementes ac perterriti applicuerunt. enses subinde plurimos, zonas auro distinctas, lapides pretiosos, clipeum Rhazatis ex auro solido laminis centum et viginti obductum, thoracem quoque auro conflatum, et Scaramangium, et una caput extulerunt. brachialia eius et equillis sella auri purissimo metallo fabrefacta in victorum potestatem venit. ad haec Barsamoeses, Iberorum, qui Persis Romanisque subsunt, princeps, vivus captus. ipso toto die nusquam substitit aut cessavit conflictus. superiores quidem Romani evaserunt, a deo tamen solo suppetiae datae, et victoria concessa. porro imperator animis militum rursus confirmatis, iter Chosroem versus direxit, ut metu ipsi incusso, Sarbarum e Byzantio Chalcedonensi suo mandato revocaret. die vero Decembris primo supra vicesimum Rhazatem belli

ἀποσταλεῖσι τρισχιλίοις, καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω αὐτοῦ. καὶ καταλαβὼν τὴν Νινευί, καὶ περάσας ὁ βασιλεὺς τὸν μέγαν ποταμὸν Ζαβᾶν πρὸ τοῦ γινῶναι τὸν Χοσρόην. ἐλάσας δὲ Γεωργίος μίλια μὴ διὰ τῆς νυκτὸς ἐκράτησεν τὰς τέσσαρας γεφύρας τοῦ μικροῦ Ζαβᾶ· καὶ εὐρῶν ἐν τοῖς καστelliοῖς 5 Πέρσας, τούτους ἐξώγησεν. τῇ δὲ κγ' τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς φθίσεως ὁ βασιλεὺς εἰς τὰς γεφύρας ἐπέρασεν, καὶ ἠλίκευσεν εἰς τοὺς οἴκους τοῦ Ἰεσδέμ· καὶ ἀνέπαυσε τὸν τριβατρύτον καὶ τὰ ἄλογα, καὶ ἐποίησε τὴν ἐορτὴν τῆς Χριστοῦ γεννήσεως ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ. γινὼς δὲ ὁ Χοσρόης ὅτι ἐκρά- 10 τησαν οἱ Ῥωμαῖοι τὰς γεφύρας τοῦ μικροῦ Ζαβᾶ, ἀπέστειλεν πρὸς τὸν Περσικὸν λαὸν τὸν μετὰ τοῦ Ῥαζάτον, ἵνα πολὺ σπουδάσωσι καὶ προλάβωσι τὸν βασιλέα, καὶ ἀπέλθωσι πρὸς αὐτόν. σπεύσαντες δὲ αὐτοὶ καὶ περάσαντες τὸν μικρὸν Ζαβᾶν ἐν ἄλλοις τόποις προεποίησαν τὸν βασιλέα, καὶ ἔμπρο- 15 σθεν ἐπορεύοντο. καταλαβὼν δὲ ὁ βασιλεὺς ἑταρον παλάτιον τοῦ Χοσρόου, τὸ ἐπιλεγόμενον Ῥουσαῖ, καὶ τοῦτο κατέστρεψεν. ὑφωρᾶτο δὲ ὅτι ἐν τῇ γεφύρᾳ τοῦ Τορνᾶ ποταμοῦ οἱ ἐχθροὶ Κοπολεμεῖν αὐτὸν μέλλουσιν. ἀλλὰ τοῦτο ἰδόντες, καταλιπόντες τὴν γεφύραν ἔφυγον. ὁ δὲ βασιλεὺς περάσας ἀκωλύτως κα- 20

1. ἀποσταλεῖσι A, σταλεῖσι vulg. 2. ποταμὸν om. A f. 4.
 διὰ τῆς νυκτὸς add. ex A. 5. κελίοις A. 12. κατὰ τοῦ
 P. b e. 15. προεποίησαν A. 17. καὶ τοῦτο A, τοῦτο vulg.

periculo elapsus, tribus hominum millibus a Chosroë se adiunxisse, et eum e vestigio sequi imperator intellexit: quare Ninivem occupat, et prius magnum fluvium Zabam traiecit, quam Chosroës de eius consitiis percipiat quicquam. Georgius, emensis per noctem unicam passuum millibus quadraginta octo, quatuor minoris Zabae pontes occupavit, repertosque per varia propugnacula Persas cunctos custodiae militari mancipavit. igitur Decembris die vigesimo tertio imperator ad pontes adveniens aquam traiecit, et ad eandem domos castra fixit, exercitui a labore dedit inducias, equos itinere defatigatos reficere permisit, et in eodem demum loco Christi natalitiorum celebravit solemnitatem. Chosroës minoris Zabae pontes a Romanis occupatos ubi intellexit, ad Persicum exercitum, qui Rhazate duce merebatur, ut quam citissimo cursu contenderent, et imperatoris trans fluvium itinere praepedito cum eo congredierentur, scribit. illi festino pede lati minorem Zabam traiecerunt, et per alia deinceps loca imperatorem praevententes, eum in metationibus habendis praecedebant. imperator ad aliud Chosrois palatium, cui nomen Rusa, digressus, illud funditus evertit. ne vero ad Tornae fluminis pontem eum invaderent hostes, verebatur: verum eo praesente conspecto, relicto mox ponte, in fugam se dedere. imperator nullo obsistente flumen trans-

τέλαβεν εἰς ἕτερον παλάτιον, τὸ ἐπιλεγόμενον Βεκλαλί. ἐν ταύτῃ καὶ ἵπποδρόμιον ἔκτισεν, καὶ τοῦτο κατέστρεψεν. τινὲς δὲ τῶν Ἀρμενίων τῶν συνόντων τοῖς Πέρσαις ἦλθον πρὸς τὸν βασιλέα, λέγοντες, ὅτι Χοσρόης μετὰ τῶν ἐλεφάντων καὶ 5 τοῦ ἰδίου στρατοῦ ἀπὸ πέντε μιλίων, ἔνθεν τοῦ παλατίου τοῦ ἐπιλεγόμενου Δασταγέρδ, εἰς τόπον ἐπιλεγόμενον Βαρασρώθ, ἀπλικευμένος ἐστίν, καὶ ὅτι ἐδήλωσεν τὸν στρατὸν ἐκεῖ σω- V. 215 ρευθῆναι, ἵνα πολεμήσωσί σε. ἔστι γὰρ ἐκεῖ καὶ ποταμὸς δύσβατος, στενὴν γέφυραν ἔχων καὶ στενώματα πολλὰ ἀπὸ 10 οἰκημάτων, καὶ ῥυακες σαπροί. ὁ δὲ βασιλεὺς βουλευσάμενος μετὰ τῶν ἀρχόντων καὶ τοῦ στρατοῦ ἐκάθισεν ἐν τῇ παλατίῳ Βεκλαλί. εὔρεν γὰρ ἐν αὐτῇ ἐν ἐνὶ περιβόλῳ στρουθεῶνας τρεῖς σιτευτούς, καὶ ἐν ἄλλῃ περὶ πεντακοσίας δορκάδας σιτευτάς, καὶ ἐν ἄλλῃ ὀνάγρους ἑκατὸν σιτευτούς· καὶ 15 πάντα ἐδώρησάτο τῇ λαῷ. καὶ τῇ πρώτῃ τοῦ Ἰανουαρίου ἐποίησαν ἐκεῖσε. εὔρεν γὰρ καὶ πρόβατα καὶ χοίρους καὶ βόας, ὧν οὐκ ἦν ἀριθμὸς. καὶ ἀνεπαύσατο πᾶς ὁ λαὸς ἀπολαύοντες καὶ δοξάζοντες τὸν θεόν. πιάσαντες δὲ τοὺς νέμοντας ταῦτα, ἔγνωσαν παρ' αὐτῶν ἀκριβοῶς, ὡς Χοσρόης ἀπὸ 20 κγ' τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς μαθὼν, ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐπέβρασεν P. 268

1. τὸ add. ex A. Βεκλαλί A a', Βεκλάλ e f, Βεγλαλί vulg.
 2. ἵπποδρόμιον A, ἵπποδρομίαν vulg. 3. τῶν ante συνόντων add. ex A. 6. Τακερδί A, Ταμέρδ f. 7. ὅτι add. ex A.
 11. καὶ τοῦ στρατοῦ add. ex A. 13. τρεῖς add. ex A. 14. ὀνάγρους A, συάγρους vulg. 19. ταῦτα A, τούτους vulg.

gressus, aliud palatium, Beglali dicebant, reperit. in eo circum extruxit, et ad solum deiecit. Armeniorum autem Persis cohabitantium nonnulli imperatorem adeuntes, Chosroëm cum elephantum et proprio exercitu ad passuum quinque millia, ubi palatium Dastagerd vocatum, vulgus locum dicit Barasroth, castra metatum denunciaverunt: illuc eius copiae confluunt omnes, ut te quantocius opprimant. illic quippe fluvius profundus et transitu difficilis stricto ponte superandus, aedificatorum aggerum ruinis angustum per loca habens aëivum, et inaequales et incertos plerumque rivos ducens praeterfluit. imperator consultis exercitus optimatibus in palatio Beclal consedit. in uno siquidem eius septo structiones saginatas, et altiles pariter, capras silvestres, ad quingentas in alio, in tertio demum onagros etiam altiles centum reperit, quae cuncta in exercitum sparsit. primam itaque Ianuarii diem ibi castra morata sunt: oves etenim, porcos et boves non facile numerandos invenerunt, quibus fruens exercitus habitis deo gratis istic quievit. captis autem gregum istorum pastoribus, Chosroëm iam a mensis Decembris die vigesimo tertio, ubi imperatorem Tornae amnis pontem praetergressum agnovit, a palatio ad Dastagerd

τὴν γέφυραν τοῦ Τορνᾶ, παραχρῆμα ἐκίνησεν ἀπὸ τοῦ παλατιοῦ τοῦ ἐν Δασταγέρδ. αὐτὸς δὲ δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀπῆλθεν εἰς ἄλλο παλάτιον τὸ ἐπιλεγόμενον Βεβδάρχ. καὶ τοῦτο καταστρέψαντες, καὶ πυρὶ παραδόντες ἠὲ χαριστόν τῷ Θεῷ τῷ διὰ τῶν πρεσβειῶν τῆς Θεοτόκου τοιαῦτα θαυμάσια ποιήσαντι. 5
 τίς γὰρ ἤλιπε Χοσρόην φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τοῦ βασιλέως τῶν Ῥωμαίων ἐκ τῶν ἐν Δασταγέρδ παλατιῶν καὶ εἰς Κτησιφῶντα ἀπελθεῖν, ὅπου ἀπὸ εἴκοσι τεσσαρῶν ἐτῶν οὐκ ἠνέσχετο ἰδεῖν Κτησιφῶντα, ἀλλὰ καὶ ἐν Δασταγέρδ ἦν τὰ βασίλεια Βαυτοῦ; εὗρον δὲ οἱ λαοὶ τῶν Ῥωμαίων αὐτοῦ ἐν τῷ παλατίῳ 10
 Δασταγέρδ τριακόσια βάνδα Ῥωμαίων, ἅπερ ἐν διαφόροις χρόνοις ἔλαβον εὗρον δὲ καὶ εἶδη ἀπομεινάντα, αἰλὴν πολλὴν καὶ ξύλα μεγάλα αἰλῆς ἀπὸ δέκα καὶ ὀκτὼ λιτρῶν, καὶ μέταξαν πολλήν, καὶ πίπερ, καὶ καρβύσια καμίσια πολλὰ ὑπὲρ τὸ μέτρον, ζάχαρ τε καὶ ζγγίβερ, καὶ ἄλλα εἶδη πολλά. τινὲς δὲ 15
 καὶ ἄσημον, καὶ ὄλοσηρικὰ ἱμάτια, ναχοτάπητά τε καὶ ταπήτια ἀπὸ βελόνης καὶ πληθὺς πολὺ καὶ καλὰ πάνυ, ἅπερ διὰ τὸ βάρος πάντα κατέκασσαν καὶ τοὺς παπυλεῶνας τοῦ Χοσρόου, καὶ τοὺς ἐμβόλους, οὓς ἔστεινεν ὅτε ἐν κάμπῳ ἠπλίκεν-

1. ἐκ τοῦ Α.	2. ἀπῆλθεν Α, ἐπῆλθεν vulg.	3. Βεβάρχ Α.
5. τῶν add. ex Α.	6. τοῦ add. ex Α.	10. εὗρον Α, εὗρόντες vulg.
	αὐτοῦ add. ex Α.	13. μεγάλα Α, μεγάλης vulg.
13. καὶ ὄλοσηρικὰ Α f.	14. καὶ αὐτὸ πλεον add. ex Α.	16. ναχοτάπητα Α, ναχοπήτα vulg.
19. ἔστεινεν Α f, ἔστρώγγυεν vulg.		ταπήτια Α f,

sito movisse, didicerunt. ipse imperator ad palatium Behdarch nomine pervenit, eoque everso et igne devastato, deo per dei genitricis preces talia miracula operanti gratias milites referabant. quis namque Chosroem ab imperatoris conspectu fugituro, et relictis palatiis ad Dastagerd extractis, Ctesiphontem se recepturum sperasset, qui a quatuor et viginti annis Ctesiphontem videre dedignatus in Dastagerd regis moram trahere consueverat? porro in palatio Dastagerd trecenta signa sive vexilla variis bellis sibi erepta Romanus exercitus offendit. reperit etiam divitiarum et aromatum species insolitas eo loci derelictas, plurimam nimirum aloen, magnae aloes ligna decem et octo librarum pondo, et immensam sericorum florum copiam, piper, carbasinas camisias supra numerum omnem, zaccharum et zingiber, et aromatum plures species, argentum quoque infectum, holosericas vestes, lectistermia, et acu pictos tapetes, et aliorum huiusmodi congeriem immensam eamque praestantissimam, quam propter pondus, cum secum non valeret distrahere, flammis cunctam absumperunt. ad Chosrois tentoria et cortinas porticum in morem, quas, castris per agros fixis, erigebat, statuasque eius plurimas cremaverunt. invenit

σεν, πάντα κατέκαυσαν, καὶ στήλας αὐτοῦ πολλάς· εὐρέν δὲ ἐν τούτοις τοῖς παλατίοις στρουθοπέωνας καὶ δορκάδας καὶ C
 ὄναγρους καὶ ταῶνας καὶ φασιανούς πληθος ἄπειρον· καὶ
 εἰς τὸ κυνήγιον αὐτοῦ λέοντας καὶ τίγρεις παμμεγέθεις ζῶν-
 5 τας. προσέφυγον δὲ τῷ βασιλεῖ πολλοὶ ἐκ τῶν αἰχμαλωτῶν
 Ἐδессηνοὶ καὶ Ἀλεξανδρεῖς, καὶ ἐξ ἄλλων πόλεων πλῆθος
 πολύ. ἐποίησεν δὲ ὁ βασιλεὺς καὶ τὴν ἑορτὴν τῶν φά-
 των ἐν Δασταγέρδ, εὐφραίνων καὶ ἀνακτώμενος τὸν τε
 λαὸν καὶ τὰ ἄλογα, καὶ καταστρέφων τὰ τοῦ Χοσροίου
 10 παύτια κτίσματα ὑπέριμα ὄντα καὶ θανυμαστὰ καὶ κατα-
 πληκτικά, ἄπερ ἕως ἐδάφους καθέλειν· ἵνα μίδη Χοσρόης
 οἶον πόνον εἶχον Ῥωμαῖοι τῶν πόλεων ἐρημομένων παρ' αὐ-
 τοῦ καὶ πυρπολημένων. ἐκρατήθησαν δὲ καὶ ἐκ τῶν διαιτα-
 ρίων τοῦ παλατίου πολλοί. ἐρωτώμενοι δὲ καὶ αὐτοί· πῶς
 15 ἀνεχώρησεν ἐκ τοῦ Δασταγέρδ; ἔφασκον· ὅτι πρὸ ἐννέα
 ἡμερῶν τοῦ καταλαβεῖν ἡμᾶς, ἀκούσας τὴν παρουσίαν ἡμῶν,
 κρυπτικῶς ἐτρέψησεν τὸ τεῖχος τῆς πόλεως τὸ πλησίον τοῦ πα-
 λατίου· καὶ οὕτως παρακρατητὰ διὰ τῶν κήπων ἐξῆλθεν
 αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ διὰ τὸ μὴ γενέσθαι
 20 θόρυβον ἐν τῇ πόλει. καὶ οὔτε τὰ στρατεύματα αὐτὸν ἔγνω-
 σαν, οὔτε οἱ ἄρχοντες, ἕως ἀπῆλθεν πέντε μίλια· καὶ τότε

1. κατέκαυσαν A, ἔκαυσαν vulg.	2. τοῖς add. ex A.	3.
ὄναγρους A a, συάγρους vulg.	6. πόλεων A, πολλῶν f,	
ἐθῶν vulg.	10. κτίσματα A f.	12. ἐρημομένων — πυρπο-
λουμένων A.	αὐτοὶ ποτέ vulg.	17. τὸ πλησίον A, πλη-
σίον vulg.	18. παρακρατητὰ A a,	παρακρατεῖ τὰ f, παρ'
ἀκρατητὰ vulg.		

in palatiis istis structiones, dorcadas, onagros, pavones, et phasianos ad numerum plane non explicandum, et venatus exercendi gratia leones, et tigrides insolitae magnitudinis vivos. confugerunt etiam ad imperatorem multi captivi Edesseni, Alexandrini, aliorumque oppidorum ingens multitudo. porro Heraclius festo luminum in Dastagerd celebrato, exercitum omnem recreavit, et militum equos refecit, diruitque Chosrois palatia, aedificia sane sumptuosa, admiratione digna, et stupendae prorsus structurae, cuncta solo tenuis adaequavit, ut quam desolatis, et ferro flammisque devastatis Romanorum urbibus tristitam incolis ingessisset, Chosroës coniectaretur. sed et plerique eius diaetarii capti, qui et ipsi quandonam Dastagerd Chosroës secessisset, interrogati: ante novem dies, responderunt, percepta prius itineris vestri fama, quam ipsi appelleretis, civitatis muro, haud ita regia seposito, latenter perforato, in hunc modum per hortos una cum uxore et liberis, ne tumultus in civitate oriretur, se subduxit. sed neque illius exercitus, donec passuum millibus quinque abfuit, ne-

P. 269 ἔδηλωσεν, ἵνα ἐπακολουθήσωσιν αὐτῷ ἐπὶ Κτησιφῶντα· καὶ
 V. 214 ὁ μὴ δυνάμενος πέντε μίλια ποιῆσαι τὴν ἡμέραν, φεύγων
 ἐποίησεν κέ. καὶ αἱ γυναῖκες καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ τὰ μὴ
 θεωροῦντα ἀλλήλους, τότε φύρδην ἐφυγον ἀλλήλους παρω-
 θούμενοι. τῆς δὲ νυκτὸς καταλαβούσης εἰσηλθεν Χοσρόης 5
 εἰς οἶκον γεωργοῦ μηδαμινῷ μεῖναι, μόλις χωρηθεὶς ἐν τῇ
 τούτου θύρᾳ, ἣν ἰδὼν ἔσχατον Ἡράκλειος, ἐθανύμασεν. διὰ
 δὲ τριῶν ἡμερῶν κατέλαβεν Κτησιφῶντα· καὶ ὁ χρησιμοδο-
 τηθεὶς ὑπὸ τῶν γοήτων καὶ ἀστρολόγων πρὸ κδ' ἐτῶν, οὐ
 τὸ Δαρᾶς ἐπολιόρκησεν ἐπὶ τῶν χρόνων Φωκῆ τοῦ βασιλέως 10
 Ῥωμαίων, ὅτι ἐν αἰῶ· καιρῷ ἀπέλθοι ἐν Κτησιφῶντι, ἀπολεί-
 βται· καὶ μὴ ἀνασχόμενος ἀπὸ τοῦ Λασταγέρδ ἐπὶ τὸ μέρος
 ἐκεῖνο μίλιον ἐν πορευθῆναι, τότε φεύγων ἐν ταύτῃ ἀπῆλθεν,
 καὶ οὐδὲ ἐν ταύτῃ ἐθάρρησεν στήναι, ἀλλὰ περάσας τὴν πον-
 τογέφυραν τοῦ Τίγριδος ποταμοῦ εἰς τὴν ἐκεῖθεν πόλιν, τὴν 15
 λεγομένην Σελεύκειαν παρ' ἡμῖν, παρὰ δὲ Πέρσαις Γουεδε-
 σὴρ, πάντα τὰ χρήματα ἐν ταύτῃ ἀπέθετο, καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ
 μετὰ Σειρέμ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, καὶ μετὰ τριῶν ἐτέρων γυ-
 ναικῶν, τῶν καὶ θυγατέρων αὐτοῦ· τὰς δὲ λοιπὰς αὐτοῦ

3. αὐτοῦ add. ex A. 7. διὰ δὲ A, διὰ τε vulg. 8. χρη-
 σιμοποιηθεὶς a. 9. καὶ ante ἀστρ. add. ex A. 11. ἀπέ-
 λθειν, Κτησιφῶν A, ἀπέλθῃ, ὁ Κτησιφῶν f. 15. τοῦ add. ex
 A. 17. ταύτῃ A, αὐτῇ vulg. ἀπέθετο A e. 18. Σειρέμ
 A a f, Σιρέμ vulg. 19. τῶν καὶ θυγ. A, καὶ τῶν θυγ. vulg.

que optimates ipsi, eius adverterunt exitum: tunc enim, ut se Ctesiphontem profectum sequerentur, edixit. tunc qui millium quinque iter uno die conficere non valebat, fugiens ad viginti quinque spatium emensus est (mulieres vero et liberi, qui se prius nusquam conspexerant, tum mixtim seque invicem obrudentes in fugam agebantur. ingruente autem nocte ad domum vilis cuiusdam agricolae divertit, cuius ianua vix ipsum capere potuit: quam cum postea vidisset Heraclius, satis miratus est) et trium dierum spatio Ctesiphontem attigit. is igitur Chosroës, qui ante viginti quatuor annos, cum sub Phoca imperatore Daras expugnaret, a praestigiatoribus astrologis vaticinium audierat, se, quo tempore Ctesiphontem secederet, perditum iri: quique ob id nec unicum quidem milliare a Dastagerd Ctesiphontem versus progredi ausus fuerat, tum demum fuga arrepta in eam urbem se recepit, nec in ea tamen subsistere confidit, sed traiecto Tigridis amnis ponte, in urbem longius positam contendit, quae quidem Se-leucia a nobis, a Persis Guedeser appellatur: repositisque in ea omni-bus opibus suis, illic demum consedit cum Sirem, uxore sua, et tri-bus aliis pellicibus, quae et ipsae filiae eius erant: reliquas vero

γυναῖκας καὶ τὰ πολλὰ αὐτοῦ τέκνα παρέπεμψεν ἀπὸ μί μιλίων εἰς τὸ ἀνατολικώτερον μέρος εἰς τόπον ὄχυρον. τινὲς δὲ Περσῶν διέβαλλον τὸν Σάρβαρον πρὸς Χοσρόην, ὡς τὰ τῶν Ῥωμαίων φρονούonta, καὶ καταλαλοῦντα αὐτοῦ· καὶ C
 5 ἀποστέλλει σπαθάριον αὐτοῦ μετὰ κελεύσεως αὐτοῦ πρὸς Καρδαρίαν τὸν συστράτηγον Σαρβαραζᾶ εἰς Χαλκηδόνα γράψας αὐτῷ, ἵνα τὸν Σαρβαραζᾶν ἀποκτείνῃ, καὶ οὕτως τὸν λαὸν τῶν Περσῶν ἀναλαβὼν σπένσῃ ἐπὶ Περσίδα εἰς συμμαχίαν αὐτοῦ. ὁ δὲ τὰ γράμματα κομίζων περὶ τὴν Γαλα-
 10 τίαν συλλαμβάνεται παρὰ τῶν Ῥωμαίων. οἱ δὲ συλλαβόντες αὐτὸν διαλαθόντες τοὺς Πέρσας εἰς τὸ Βυζάντιον τοῦτον ἀπήγαγον, καὶ τῷ νίῳ τοῦ βασιλέως τοῦτον παρέδωκαν. ὁ δὲ βασιλεὺς μαθὼν παρὰ τοῦ ἀποστολιμαίου τὴν ἀλήθειαν Σαρβαραζᾶν παραχρῆμα μεταπέμπεται. ἔλθων οὖν παρέστη τῷ
 15 βασιλεῖ. ὁ δὲ βασιλεὺς τὴν πρὸς τὸν Καρδαρίαν ἐπιστολὴν τούτῳ ἐπιδούς, καὶ τὸν ἀποσταλέντα ὑπέδειξεν, καὶ ἀνέγνω D τὴν ἐπιστολὴν, καὶ πληροφορηθεὶς τὸ ἀληθές, παραχρῆμα ἐτρέπη, καὶ συνθήκας μετὰ τοῦ νιού τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ πατριάρχου ποιεῖ. καὶ φαινώσας τὴν τοῦ Χοσρόου ἐπιστο-
 20 λὴν σὺν αὐτῷ ἐτίθησιν ἐν αὐτῇ ἄλλους τεσσαράκοντα σατράπας καὶ ἄρχοντας καὶ χιλιάρχους καὶ ἑκατοτάρχους ἀπο-

1. ἀπὸ μί μιλίων add. ex A a f. 3. τὸν Σαρβαρον A a f.
 4. αὐτοῦ A, αὐτὸν vulg. 5. αὐτοῦ ante μετὰ add. ex A. 6. τὸν add. ex A. 8. σπένσῃ ἐπὶ Περσίδα A, σπένσεται vulg.
 14. ἐλθὼν ὄν] εἰσελθόντι οὖν αὐτῷ A. 19. φαλεύσας A, φαλεύσας a f. τὴν add. ex A. 20. τεσσαράκοντα A, ὕ vulg.
 21. ἀποκτανθῆναι A, ἐπικτ. vulg.

uxores atque liberos quam plurimos quadraginta passuum millibus procul orientem versus in locum munitissimum transmisit. porro Sarbarum, quasi Romanorum partibus propensum, et Chosrois famae detrahentem, apud ipsum Persarum nonnulli criminati sunt. quare missis per spatharium ad Cardaregam Sarbarazae collegam ad Chalcedonem expugnandam castra metatium iussis, ut e medio tollat Sarbarazam, ac mox educto exercitu ad suppetias sibi ferendas advolet, significat. is autem, qui litteras ferebat, a Romanis circa Galatiam insciis Persis comprehenditur, et Cpoli imperatoris filio coram sistitur. imperator veritate a misso ex ordine cognita, Sarbarazam ad se confestim vocat. veniens ille coram imperatore stetit. imperator tradita illi, quae ad Cardaregam epistola, missum palam ostendit: legit ille epistolam, et de re circa se gerenda certior factus, vertit animum, et cum imperatoris filio et patriarcha pactum inquit. adulteratis deinde Chosrois litteris, sibi occidi iusso quadraginta alios adiunxit

Theophanes.

πανθῆναι, καὶ ἐπιθεῖς εὐφυῶς τὴν σφραγίδα, συναθροίζει
 τοὺς ἡγεμόνας, καὶ αὐτὸν τὸν Καρδαρίαν, καὶ ἀναγνοὺς τὴν
 ἐπιστολὴν ἔφη πρὸς τὸν Καρδαρίαν· συνορᾷς τοῦτο ποι-
 εῖν; οἱ δὲ ἄρχοντες θυμοῦ πλησθέντες, τὸν Χοσρόην ἀπεκῆ-
 ρυττον, καὶ πρὸς τὸν βασιλέα συνθήκας εἰρηνικὰς ἐποίησαν, καὶ 5
 P. 270 κοινῇ βουλευσάμενοι ἔδοξεν, ἵνα ἐκ Χαλκηδόνος ἀναχωρήσωσι,
 καὶ ἐπὶ τὰ ἴδια ἀπέλθωσι μηδὲν λυμαινόμενοι. ὁ δὲ Ἡρά-
 κλειος ἔγραψεν τῷ Χοσρόῃ· ἐγὼ διώκω, καὶ πρὸς εἰρήνην
 τρέχω. οὐ γὰρ ἐκὼν πυρπολῶ τὴν Περσίδα, ἀλλὰ βιασθεῖς
 ὑπὸ σοῦ. εἴψωμεν οὖν καὶ νῦν τὰ ὄπλα, καὶ εἰρήνην ἄσπα- 10
 σώμεθα· σβέσωμεν τὸ πῦρ, πρὶν τὸ πᾶν καταφλέξῃ. τοῦ-
 του δὲ μὴ καταδεξαμένον, μεγάλως τὸ μῖσος τοῦ λαοῦ τῆς
 Περσίδος ἠϋξήθη κατ' αὐτοῦ, καὶ ἐστράτευσεν Χοσρόης
 πάντας τοὺς ἀνθρώπους τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν
 ὑπουργίαν αὐτοῦ τε καὶ τῶν γυναικῶν αὐτοῦ, καὶ τούτους 15
 V. 215 ὀπλίσας πάντας ἀπέλυσεν ἐνωθῆναι τῷ στρατῷ τοῦ Ῥαζαϊτᾶ,
 καὶ στῆναι εἰς τὸν Ἀρβᾶ ποταμὸν ἀπὸ ἰβ' μιλίων Κτησι-
 Βφῶντος· καὶ ἐκέλευσεν αὐτούς, ἵνα ὅταν περάσῃ τὸν ποτα-
 μὸν ὁ βασιλεὺς, κόψωσι τὴν γέφυραν [καὶ τὴν ποττογέφυ-

1. εὐφυῆ A, εὐφρεῖ f. 4. θυμοῦ A, θυμῷ vulg. τὸν add.
 ex A. 7. μηδὲν λυμ. add. ex A e f. 10. καὶ νῦν add. ex
 A. 13. κατ' αὐτοῦ A, κατὰ Χοσρόου vulg. ἐκράτευσεν
 vulg. 18. ὅταν| ἦνκα A. 19. ὁ βασιλεὺς add. ex A. καὶ
 τὴν ποτ. om. A f.

satrapas, optimates, tribunos et centuriones quasi certissimae morti
 devotos, sigilloque belle adaptato, duces et ipsum Cardaregam con-
 vocat, lectaque in omnium auditu epistola, compellans Cardaregam :
 istuc, inquit, facturum te polliceris? optimates itaque iam ira exae-
 stuantes, Chosroem regia dignitate excidisse publicant, compositisque
 cum imperatore pacis foederibus, communi omnium consilio decre-
 tum, Chalcedone abscederent, et in patriam reverterentur. scripsit au-
 tem Heraclius Chosroi: insequor te, et ad ineundam pacem conten-
 do, non enim lubens Persidem devasto, verum a te coactus. armis
 prociectis, pacem amplexemur, et incendium extinguamus, priusquam
 tota moles conflagret. respuit Chosroes pacis condiciones, ex quo in
 eum Persici totius populi odium incensum. novo subinde exercitui
 conflando studium adhibet: quare optimatum suorum domesticos, vi-
 lemque etiam ministrorum suorum et pellicum gregem armis instruit,
 et ut Rhazatis exercitui se adiungerent, imperat; locum etiam, quo
 conveniant, ad Arbam videlicet fluvium lapide duodecimo Ctesiphonte
 dissitum praefigit, simulque iubet, ut flumine ab eis traiecto, pontem
 e lapide vel ligno quemlibet solvant et dirumpant. imperator au-
 tem mensis Ianuarii die septimo e Dastagerd gressu moto, et trium

ραν]. ὁ δὲ βασιλεὺς τῇ ἑβδόμῃ τοῦ Ίανουαρίου μηνὸς κινή-
 σας ἐκ τοῦ Δασταγέρδ, καὶ περιπατήσας τρεῖς ἡμέρας, ἠπλί-
 κισεν ἀπὸ ἰβ' μυλίων τοῦ Ἀρβῦ ποταμοῦ, ὅπου ἦν τὸ φρο-
 σάτον τῶν Περσῶν, ἐν οἷς εἶχον καὶ διακοσίους ἐλέφαντας·
 5 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Γεώργιον τὸν τουρμαρχὴν τῶν
 Ἀρμενιακῶν, ἵνα ἀπέλθῃ μέχρι τοῦ ποταμοῦ, καὶ καταμάθῃ,
 εἰ ἔχει πέραμα ὁ Ἀρβᾶς. καὶ εὐρών, ὅτι ἔκοψαν τὰς γεφύ-
 ρας, καὶ οὐκ ἔχει πέραμα ὁ Ἀρβᾶς, ὑπέστρεψεν πρὸς τὸν
 βασιλέα. καὶ ἀποκινήσας ὁ βασιλεὺς, ἦλθεν πρὸς τὸν Σιά- C
 10 ζουρον. καὶ περιήραχετο πυρπολῶν τὰς χώρας καὶ τὰς πόλεις
 ὄλον τὸν Φεβρουάριον μῆνα. τῷ δὲ Μαρτίῳ μηνὶ ἐλθὼν εἰς
 χωρίον λεγόμενον Βαρζῶν, ἐποίησεν ἐπτὰ ἡμέρας. καὶ ἀπέ-
 στειλεν Μεζέξιον τὸν στρατηγὸν εἰς κοῦρσον· καὶ προσερχθῆ
 αὐτῷ Γουνδαβούνας, ὃς τις χιλίαρχος ἦν τῆς στρατείας Σαρ-
 15 βάρου μετὰ ἄλλων πέντε, τριῶν μὲν κομητῶν, δύο δὲ ἀξιο-
 ματικῶν· καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς πρὸς τὸν βασιλέα. ὃς τις Γουν-
 δαβούνας ἀναγκαῖα πράγματα τῷ βασιλεὶ ἀπήγγειλε, λέγων·
 ὅτι ὅταν ἔφυγεν ὁ Χοσρόης ἀπὸ Δασταγέρδ, καὶ ἀπῆλθεν ἐν
 Κτησιφῶντι καὶ Σελευκειᾷ, ἡσθενήσασεν δυσεντερίᾳ, καὶ ἤθέ-
 20 λησεν τὸν υἱὸν Μερδασᾶν τὸν τεχθέντα ἐκ τῆς Σειρήμ στέ-
 ψαι· καὶ ὅτι ἀντεπέρασεν τὸν ποταμὸν πάλιν, καὶ ἤνεγκεν D

3. φροσάτον A, φωσάτον vulg. 4. εἶχον A, εἶχεν vulg. 9.
 πρὸς τὸν A, εἰς τὸν vulg. 10. πυρπολῶν add. ex A. 18.
 ὅταν add. ex A. 20. τὸν υἱὸν A, τὸν ἴδιον vulg., om. f.

dierum itinere confecto, ad duodecimum ab amne Arba milliarium, quo loci Persarum confluerat exercitus, in quo elephanti ducenti, castra applicuit. inde Armenicorum agminum ductorem Georgium, qui fluvium Arbam experiat, et nudi vadi commoditatem offerat, exploret, secreto summittit. is ubi pontes intercisos et ruptos, nullumque in Arba flumine vadum reperit, ad imperatorem revertitur. motis inde castris Siazurum imperator divertit, provincias et urbes toto mense Februario circumire contentus. mense vero Martio ad oppidum, cognomento Barzam, deflectens, dierum septem moram in eo figit. mox Mezezum ducem ad praedam et vicinis agris agendam mittit. ibi Gundabunam, qui in Sarbari exercitu tribuni munus obtinuerat, cum viae sociis quinque, comitibus quidem tribus, aliisque praecipua dignitate insignitis duobus offendit, quos omnes ad imperatorem duxit. is Gundabunas, res omnino necessarias ad imperatorem retulit: e Dastagerd, inquit, Chosroës fugitivus erupit, et Ctesiphontem, mox inde Seleuciam petiit. aeger viscerum morbo filium Merdasam e Sirem uxore susceptum regia corona redimere meditatus, fluvium retro traiecit, et Merdasam filium, Sirem uxorem, Saliarumque

μεθ' ἑαυτοῦ τὸν Μερδασῶν καὶ τὴν Σειρέμ, καὶ τὸν ἄλλον
 αὐτῆς Σαλιαρόν· τὸν δὲ πρωτότοκον αὐτοῦ υἱὸν Σιρόην καὶ
 τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς γυναῖκας αὐτοῦ εἶασεν πέραν
 τοῦ ποταμοῦ. καὶ γινούσ Σιρόης, ὅτι τὸν Μερδασῶν θέλει
 στέψαι, ἐταράχθη· καὶ ἔπεμψεν τὸν συγγαλάκτον αὐτοῦ πρὸς 5
 Γουνδαβούναν, δηλώσας αὐτῷ, ὅτι· ἔλθθ πέραν τοῦ ποτα-
 μοῦ, ἵνα συντύχω σοι. ὁ δὲ Γουνδαβούνας ἐφοβήθη διὰ τὸν
 Χοσρόην περᾶσαι· καὶ δηλοῖ αὐτῷ, ὅτι· γράψον μοι διὰ
 P. 271 τοῦ συγγαλάκτου σου, εἴ τι θέλεις. καὶ ἔγραψεν αὐτῷ Σι-
 ρόης, ὅτι· γινώσκεις, πῶς ἡ πολιτεία τῶν Περσῶν ἀπώλετο 10
 ἐκ τοῦ κακοῦ ἀνθρώπου Χοσρόου, καὶ θέλει στέψαι τὸν Μερ-
 δασῶν, καὶ ἐμὲ τὸν πρωτότοκον αὐτοῦ υἱὸν περιεφρόνησε· καὶ
 ἐὰν λαλήσης τῷ στρατῷ, ἵνα δέξωνταί με, καὶ τὰς ῥόγας αὐ-
 τῶν ἐπαυξῆσαι ἔχω, καὶ εἰρήνην ποιῶ μετὰ τοῦ βασιλέως τῶν
 Ῥωμαίων· καὶ καλῶς ἔχομεν ζῆσαι. καὶ σπούδασον μετὰ 15
 τοῦ λαοῦ σου, ἵνα ἐγὼ βασιλεύσω· καὶ πάντας ὑμῶς προβι-
 βῆσαι ἔχω καὶ συγκροτῆσαι, καὶ κατεξάριετον σέ. καὶ ὅτι
 B ἐδήλωσα αὐτῷ διὰ τοῦ συγγαλάκτου αὐτοῦ, ὅτι, εἴ τι δύνα-
 μαι, λαλήσαι ἔχω τὸν στρατὸν καὶ μοχθῆσαι. καὶ ὅτι ἐλά-
 λησα εἴκοσι δύο κόμητας, καὶ ἐποίησα αὐτοὺς τῆς γνώμης μου, 20

2. αὐτῆς] αὐτοῦ f. 3. εἶασεν A, ἐάσας vulg. 8. αὐτῷ A f,
 αὐτὸν vulg. 9. εἴ τι] ὅτι f. 10. πῶς add. ex A e. 13.
 τῷ στρατῷ A, τὸν στρατὸν vulg. 16. προβιβῆσαι A, ἀναβ-
 vulg. 17. fort. κατ' ἐξάριετον.

alium ex ea natum, primogenito Siroë, et eius fratribus, nec non aliis
 coniugibus trans flumen relictis, secum tulit. porro Siroës, ubi de
 fratre in regem coronando patris consilium comperit, animo commo-
 tus, collactaneum suum ad Gundabusam misit, scripsitque in hanc
 sententiam. veni trans fluvium, et te alloquar. Gundabusas Chos-
 rois metu transire detrectavit. solum significat: scribe per collacta-
 neum tuum, si quid a me exposcis. rescripsit Siroës: Persarum rem
 publicam nefarii istius hominis Chosrois opera periisse novisti: nunc
 Merdasam regni corona insignire, me primogenitum omnino contem-
 ptui habendum velle, certo scias. exercitum alloquutus, regem me
 suscipiat, si volueris, efficies. ego, si regnum adipiscar, militum sti-
 pendia confestim augebo, et cum Romanorum imperatore mihi pacis
 foedus erit, et prospere cuncta succedent. ut igitur regnum nanci-
 scar, exercitus opera effice: et ut vos teque velut inter reliquos præ-
 cipuum honoribus et opibus augeam, et penes me retineam, nusquam
 deero. haec ille. ego vero collactanei eiusdem voce usus, retuli:
 quod potestas suggerit, ut exercitum in colloquio sollicitem, et tui
 gratia laborem, polliceor. iam comites duos ac viginti alloquutus, ac

καὶ ἄλλους ἄρχοντας καὶ στρατιώτας πολλούς. καὶ ταῦτα ἐδήλωσα τῷ Σιρόῃ, καὶ ἐδήλωσέν μοι· ἵνα τῇ κγ' τοῦ Μαρτίου μηνὸς λάβω ταξάτους νεωτέρους, καὶ εἰς τὴν ποτιογέφυραν τοῦ Τίγριδος ποταμοῦ ὑπαντήσω αὐτῷ, καὶ λάβωμεν αὐτὸν εἰς τὸν στρατὸν, καὶ κινήσωμεν κατὰ Χοσρόου. καὶ ὅτι μετὰ Σιρόου εἰσὶν καὶ οἱ δύο υἱοὶ τοῦ Σαρβαραζᾶ, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ἐσδίμ, καὶ ἄλλα πολλὰ ἀρχόντων τέκνα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀράμ, πάντες ἐπίλεκτοι· καὶ εἰ μὲν δυνηθῶσιν ἀνελεῖν τὸν Χοσρόην, εὖ καὶ καλῶς· εἰ δὲ ἀστογήσωσι, πάντες σὺν Σιρόῃ προσρύνονται τῷ βασιλεῖ· καὶ ἀπέστειλέ με πρὸς σέ, V. 216 δέσποτα· αἰδεῖται γὰρ τὸν βασιλέα τῶν Ῥωμαίων. ὅτι Χοσρόην ἔσωσέν ποτε, νῦν δὲ πολλὰ κακὰ ἔπαθεν ἐξ αὐτοῦ, καὶ ὅτι διὰ τὴν ἐκείνου ἀγνωμοσύνην οὐδὲ ἐμοὶ ἔχει ὁ βασιλεὺς πιστεῦσαι. ὁ δὲ βασιλεὺς Ἡράκλειος τοῦτον πάλιν πρὸς Σιρόην ἀποστείλας, ἐδήλωσεν ἀνοῖξαι τὴν φυλακὰς, καὶ τοὺς κατεχομένους ἐν αὐταῖς Ῥωμαίους ἐκβαλεῖν, καὶ δοῦναι αὐτοῖς ὄπλα, καὶ οὕτω κινήσαι κατὰ Χοσρόου. ὁ δὲ Σιρόῃς ὑπακούσας τῷ βασιλεῖ, καὶ ἐκβαλὼν τοὺς κατακλείστους, ἐπῆλθεν

1. ἄρχοντας adid. ex A. 2. ἐδήλωσα τ. Σ. καὶ ἐδ. Α, δηλώσας τ. Σ. ἐδ. vulg. κγ'.] κ'. A f. 3. ταξάτους A e, ταξάτας vulg. 7. Ἐσδίμ f. 9. δὲ adid. ex A. 11. ἤθει e. ἔδει γὰρ τὴν βασιλείαν A e f. 12. ὅτι ἔως τότε καὶ πολλὰ e. f. πολλὰ κακὰ ἔπαθεν ἐξ αὐτοῦ A e f, μᾶλλον κακὰ πρὸ αὐτοῦ πέπονθεν vulg. 14. Ἡράκλ. τοῦτον om. A e f. 16. ἐκβαλεῖν A, ἐκβάλου vulg. 17. οὕτως ἀποκινήσαι A.

plures alios milites in meam traxi sententiam. his a me Siroi nunciatis, in adversum ille rescribit: ut mensis Martii die tertio supra vicesimum, eductis mecum militarium ordinum iunioribus, ad Tigridis fluminis ligneum pontem occurram, ut ita mecum in exercitum eum assumam, et in Chosroem moveamus, edixit. sunt, imperator, cum Siroë duo Sarbarazae filii, adest Esdim patre natus, et numerosa multorum nobilium proles, nec non et Aram filius, cuncti armis et sanguine selecti. et quidem si Chosroem e medio tollere valuerint, prospere et feliciter: sin a proposito aberrarint, cuncti cum Siroë ipso in acies tuas se recipient, imperator. in hunc finem Siroës misit me ad te, domine. pudet enim illum coram Romanorum imperatore, qui quondam Chosroi salutis fuit auctor, apparere: impraesentiarum enim ab eo non nisi mala retulit, adeo ut propter foedum ingrati hominis facinus, neque ego ipse, qui fidem ab imperatore reportem, merear. imperator autem Heraclius legatum eundem ad Siroem remittens, custodias reseraret, et vinctos in eis Romanos liberaret, instrueret armis, et cum eis moveret adversus Chosroem, litteris significavit. imperatoris placito Siroës paret, et captivis custodia

τῆ πατροκτόνῳ πατρὶ Χοσρόῃ. αὐτὸς δὲ φυγεῖν δοκιμάσας
 καὶ μὴ ἰσχύσας, ἐκρατήθη. τοῦτον δὲ δεσμησαντες σφοδρῶς
 σιδηροπέδαις ὀπισθάγκωνα, τοῖς τε ποσὶ καὶ τῆ τραχήλῳ βάρη
 σιδηρᾷ περιέθηκαν, καὶ εἰσάγουσιν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ
 σκότους, ὃν αὐτὸς ἀχύρωσεν ἐκ νέου κτίσας εἰς ἀπόθεσιν⁵
 χρημάτων, καὶ ἄρτον πενιχρὸν τούτῳ δίδόντες καὶ ὕδωρ,
 ἐλιμαγχόουν· ἔφη γὰρ ὁ Σιρόης· ὅτι τὸν χρυσὸν φάγη, ὃν
 P. 272 συνήγαγεν μάτην, δι' ὃν πολλοὺς ἐλιμαγχόνησεν, καὶ τὸν κό-
 σμον ἤρημωσεν. ἀπέστειλε δὲ πρὸς αὐτὸν τοὺς σατράπας
 ὑβρίζειν καὶ ἐμπτύειν αὐτῷ. καὶ ἀγαγὼν Μερδασᾶν τὸν υἱὸν¹⁰
 αὐτοῦ, ὃν ἐβούλετο στέψαι, ἐνώπιον αὐτοῦ ἔσφαξεν· καὶ
 πάντα τὰ λοιπὰ τέκνα αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτοῦ ἀνέλεν· καὶ
 ἀπέστειλεν πάντα ἐχθρὸν αὐτοῦ ὑβρίζειν [καὶ τύπτειν] καὶ
 ἐμπτύειν αὐτῷ. πέντε δὲ ἡμέρας τοῦτο ποιήσαντες ἐκέλευσεν
 ὁ Σιρόης τοῦτον τόξοις ἀνελεῖν, καὶ οὕτως κατὰ μικρὸν ἐν¹⁵
 δεινοῖς παρέδωκε τὴν πονηρὰν αὐτοῦ ψυχὴν. τότε ὁ Σιρόης
 γράφει πρὸς Ἡράκλειον, εὐαγγελιζόμενος αὐτῷ τὴν τοῦ μι-
 B ροῦ Χοσρόου ἀναίρεσιν· καὶ εἰρήνην ἀειπαγῆ πρὸς αὐτὸν
 ποιησάμενος, πάντας τοὺς ἐν φρουραῖς Χριστιανοὺς, καὶ τοὺς

1. φυγεῖν A, φυγῆν vulg. 3. ὀπισθ. A, καὶ ὀπ. vulg. 5.
 ἀχύρωσεν ἐκ νέου A, ἀχύρωσας ἐκ νέας vulg. 7. ὃν A, ὃ
 vulg. 8. δι' ὃν A, δι' ὃ vulg. 10. αὐτῷ A, αὐτὸν vulg.
 13. ἀπέστειλεν add. ex A. καὶ τύπτειν om. A. 14. αὐτῷ
 A a, αὐτὸν vulg. πέντε δὲ ἡμέρας A, ἐν πέντε δὲ ἡμέραις
 vulg. ποιήσας A. 18. ἀειπαγῆ b.

expeditis, in Chosroem patrem parricidam arma movet. Chosroës fu-
 gere molitus, nec fugae compos,prehenditur. illum brachiis retro
 actis pedes et collum gravibus catenis onustum, compedibusque toto
 corpore circumligatum, in tenebrarum aedem, quam ipse juvenis con-
 struxerat, et reponendis in ea divitiis firmiter muniverat, includunt,
 ibique stricto pane et aqua parce effusa sustentatum fame misere
 perire parant. fuit enim istud Sirois in eum pronunciatum: aurum,
 quod frustra collegit, propter quod etiam plurimos fame necavit, et
 orbem ipsum effecit desertum, manducet. satrapas insuper eum iniu-
 riis respersuros et sputis conspurcaturus misit. adductum etiam ob
 eius oculos Merdasam eius filium, quem nuper regem coronare con-
 siliabatur, interfecit, et reliquos omnes eius liberos sub eius conspe-
 ctum e medio sustulit, omnem denique eius inimicum, qui modo
 iniuriis, verberibus et sputis eum lacerasset, ad eum destinavit. his
 per dies quinque in hunc modum perpetratis, iussit Siroës sagittis
 confodi: atque ita sensim per lenta et morosa torménta nefandam
 animam exhalavit. tum vero Siroës datis ad Heraclium litteris, exe-
 crabilis Chosrois necem annunciat: paceque aere et ferro diuturniore

ἐν Περσίδι πάση αἰχμαλώτους ἀπέδωκεν αὐτῷ, σὺν τῷ πατριάρχει Ζαχαρία καὶ τοῖς τιμίοις καὶ ζωποιοῖς ξύλοις τοῖς ἕξ Ἱερουσαλὴμ ληφθεῖσι ὑπὸ Σαρβαραζᾶ, ὅταν τὴν Ἱερουσαλὴμ παρέλαβεν.

5 Ἀράβων ἀρχηγὸς Μουαμέδ ἔτη 9.

Περσῶν βασιλεὺς Σιρόης ἔτος α΄.

A.M. 6119

Τούτῳ τῷ ἔτει εἰρήνης γενομένης μεταξὺ Περσῶν καὶ C
Ῥωμαίων, ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Θεόδωρον τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν μετὰ γραμμάτων καὶ ἀνθρώπων Σιρόου τοῦ βασιλέως
10 Περσῶν, ὅπως τοὺς ἐν Ἐδέσῃ καὶ Παλαιστίνῃ καὶ Ἱεροσολύμοις καὶ ταῖς λοιπαῖς πόλεσι τῶν Ῥωμαίων Πέρσας μετὰ εἰρήνης ἀποστρέψωσιν ἐν Περσίδι, καὶ ἀβλαβῶς παρέλθωσι τὴν τῶν Ῥωμαίων γῆν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐν ἕξ ἔτεσι καταπολεμήσας τὴν Περσίδα, ἐν τῷ ἑβδόμῳ εἰρηνεύσας μετὰ χαρᾶς
15 μεγάλης ἐπὶ Κωνσταντινουπόλεως ὑπέστρεψεν, μυστικὴν τινα θεωρίαν ἐν τούτῳ πληρώσας. ἐν γὰρ ἕξ ἡμέραις πᾶσαν τὴν D
κτίσιν δημιουργήσας ὁ θεὸς τὴν ἑβδόμην ἀναπαύσεως ἡμέραν ἐκάλεσεν· οὕτω δὲ αὐτὸς ἐν τοῖς ἕξ χρόνοις πολλοὺς πόνους V. 217
διανύσας, τῷ ἑβδόμῳ ἔτει μετ' εἰρήνης καὶ χαρᾶς ἐν τῇ πό-
20 λεὶ ὑποστρέψας ἀνεπαύσατο. ὁ δὲ λαὸς τῆς πόλεως τὴν

1. ἀπέδωκεν A, παρέδ. vulg.

2. καὶ τοῖς A, σὺν τοῖς vulg.

3. ἕξ Ἱεροσολύμων A f.

5. Μουαμέδ A a f, Μωαμέδ vulg.

11. τῶν add. ex A.

14. τῷ add. ex A.

20. ἀνεπαύσατο

A, ἐπαύσ. vulg.

cum eo composita, detentos custodiis Christianos, et per universam Persiam captivos, cum patriarcha Zacharia, et venerandis ac vivificis lignis Hierosolymis, cum olim a Sarbaraza caperentur, sublatis, restituit.

Arabum princeps Muamed annis novem.

Persarum regis Sirois annus unicus.

A. C. 619

Hoc anno pacis foedere Romanos inter ac Persas firmato, imperator Theodorum proprium fratrem cum litteris et a rege Persarum Siroë viris delegatis misit, qui Persas Edessae, in Palaestina, Hierosolymis, et in caeteris Romanorum civitatibus repertos cum pace in Persiam reducerent, et eos absque impedimento vel incommodo per Romanam ditionem pertransire fidam adhiberent operam. imperator itaque continuos sex annos Persiam bello fatigans, septimo tandem pace parta (velut mystico quodam spectaculo in sese probato) cum ingenti gaudio Cpolim reversus est. per sex etenim ex ordine dies cum creaturam omnem deus absolvisset, septimo quieti consecravit diem: sic iste annis sex perpetuis laboribus exantlatis, septimo demum cum pace et laetitia urbem repetens quiete positus est. popu-

ἔλευσιν αὐτοῦ μαθόντες, ἀκατασχέτω πόθῳ πάντες εἰς τὴν Ἱερειαν ἐξῆλθον εἰς συνάντησιν αὐτοῦ, σὺν τῷ πατριάρχῃ, καὶ Κωνσταντίνῳ βασιλεῖ καὶ υἱῷ αὐτοῦ, βασιτάζοντες κλάδους ἔλαιῶν καὶ λαμπάδας, εὐφημοῦντες αὐτὸν μετὰ χαρᾶς καὶ δακρύων. προσελθὼν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔπεσεν εἰς 5
 P. 273 τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ περιπλακέντες ἀλλήλοις, ἔβρεξαν ἀμφοτέροι τὴν γῆν [τοῖς ἰδάκρυσιν. τοῦτο θεασάμενος ὁ λαός, πάντες εὐχαριστηρίους ὕμνους τῷ θεῷ ἀνέπεμπον· καὶ οὕτω λαβόντες τὸν βασιλέα σκιρτῶντας εἰσῆλθον ἐν τῇ πόλει.

10

Ἀράβων ἀρχηγὸς Μουαμέδ ἔτη 9.

A.M. 6120

Περσῶν βασιλεὺς Ἀδεσῆρ μῆνας ἑπτὰ.

B

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀπάρας ὁ βασιλεὺς ἄμα τῷ ἔαρι ἀπὸ τῆς βασιλευσύσης πόλεως ἐπὶ τὰ Ἱεροσόλυμα ἐπορεύετο, ἀπαγαγὼν τὰ τίμια καὶ ζωοποιὰ ξύλα τοῦ ἀποδοῦναι τῷ θεῷ τὴν 15 εὐχαριστίαν. ἐλθόντι δὲ αὐτῷ ἐν Τιβεριάδι κατηγόρησαν οἱ Χριστιανοὶ Βενιαμίν τινα ὀνόματι, ὡς κακοποιούντα αὐτούς. ἦν γὰρ ἐνούσιος σφόδρα. καὶ ὑπεδέξατο τὸν βασιλέα, καὶ τὸν στρατὸν αὐτοῦ. ὁ δὲ βασιλεὺς κατέκρινεν αὐτόν, λέγων διὰ ποίαν αἰτίαν κακοποιεῖς τοὺς Χριστιανούς; ὁ δὲ εἶπεν· 20

2. Ἱερειαν A, Ἱερειαν vulg. 6. περιπλακέντες ἀλλήλοις A, περιπλακείς αὐτῷ vulg. 8. ὕμνους τῷ θεῷ A, τ. θ. ὕμνους vulg. 13. ἄμα τῷ ἔαρι] ἄμα ἱερεύσιν A, ἄμα ἱερεία f. 20. ὁ δὲ ἀπεκρίθη A, om. f.

Ius autem urbis adventu imperatoris cognito, impotenti eius desiderio motus ad Hieriam cum patriarcha et Constantino imperatore eius filio effusus, praelatis olivarum ramis et lampadibus, laetitiae vocibus, et una simul lacrimis venientem prosequutus excepit. accedens autem filius ad pedes eius procidit, mutuoque sese complexati, terram lacrimarum imbre rigaverunt. quo viso universus populus hymnos gratiae deo cecinerunt, exceptoque demum imperatore cum gaudio et tripudiis urbem ingressi sunt.

Arabum princeps Muamed annis novem.

A C. 620

Persarum rex Adeser menses septem regnat.

Hoc anno ineunte vere Heraclius imperator, venerandis et vicinis lignis secum latis, regina civitate solvens Hierosolymam deo grates persoluturus perrexit. ubi Tiberiadem advenit, Christiani Beniamin quendam nomine, ceu gravia ipsis damna inferre solitum, apud eum criminati sunt. erat enim vir supra modum divitiis potens; quare imperatoris totiusque exercitus sumptibus pendendis solus ipse attulit. imperator itaque criminis eum damnaturus: quam ob causam, inquit, iniuria Christianos prosequeris? respondet ille: quod

ὡς ἐχθροὺς τῆς πίστεώς μου. ἦν γὰρ Ἰουδαῖος. ὁ δὲ βασιλεὺς νουθετήσας αὐτὸν καὶ πείσας ἐβάπτισεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Εὐσταθίου τοῦ Νεαπολίτου, Χριστιανοῦ ὄντος, καὶ αὐτοῦ ὑποδεξαμένου τὸν βασιλέα. εἰσελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς ἐν 5 Ἱεροσολύμοις, καὶ ἀποκαταστήσας Ζαχαριάν τὸν πατριάρχην, καὶ τὰ τίμια καὶ ζωοποιὰ ξύλα εἰς τὸν ἴδιον τόπον, καὶ πολλὰ εὐχαριστήσας τῷ θεῷ, ἀπήλασεν τοὺς Ἑβραίους ἀπὸ τῆς ἀγίας πόλεως, κελύσας μὴ ἔχειν αὐτοὺς ἐξουσίαν ἀπὸ τριῶν μιλίων τῆς ἀγίας πόλεως πλησιάζειν. καταλαβὼν δὲ τὴν 10 Ἔδεσσαν ἀπέδωκεν τὴν ἐκκλησίαν τοῖς ὀρθοδόξοις, ὑπὸ Νεστοριανῶν κατεχομένην ἀπὸ Χοσρόου. καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν Ἱερὰ-πολιν, ἤκουσεν ὅτι Σιρόης τέθνηκεν ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς, Ἄδσερ δὲ ὁ τούτου υἱὸς τὴν βασιλείαν τῶν Περσῶν παρέ- 15 λαβεν. τούτου δὲ μῆνας ἐπτά κρατήσαντος τῆς ἀρχῆς ἐπανέ-στη αὐτῷ Σαρβαραζᾶς, καὶ τούτου παύξας, ἐβασίλευσεν τῶν Περσῶν μῆνας δύο. τούτου δὲ ἀνελόντες οἱ Πέρσαι Βοράνην κατεστήσαντο εἰς βασιλέα, τὴν θυγατέρα Χοσρόου, ἣτις ἐκρά-τησεν τῆς βασιλείας τῶν Περσῶν μῆνας ἐπτά. ταύτην δὲ διεδέξατο Ὀρμισδᾶς ὑπὸ τῶν Σαρακηνῶν διωχθεὶς, καὶ γέγο- 20 νεν ἡ βασιλεία τῶν Περσῶν ὑπὸ τοὺς Ἀραβας μέχρι τῆς σή-μερον.

2. αὐτὸν add. ex A. 3. τοῦ add. ex A. 7. τοὺς add. ex A.
 12. ἤκουσεν A, ἀκούσας vulg. 17. κατεστήσαντο A, κατεστήσαν vulg.
 18. τῆς βασιλείας τῶν Π. A, τὴν βασιλείαν Περσῶν vulg. δὲ add. ex A.

fidei meae hostes existunt. Iudaica quippe superstitione tenebatur. imperator autem admonitum, et de religione Christiana instructum in Eustathii Neapolitae domo (Christianum se hic profitebatur, et imperatorem pariter susceperat) eum baptismo tingi providit. imperator deinde Hierosolymam ingressus, patriarcha Zacharia sedi suae restituito, et venerandis vivificisque lignis loco suo redditis, debitas gratias deo persolvit, Hebraeosque a sancta civitate iussit exulare, nec nisi supra tertium ab ea lapidem ad eandem accedendi fecit ipsis potestatem. Edessam profectus, ecclesiam sub Chorois temporibus a Nestorianis occupatam orthodoxis restituit. cum Hierapolim venisset, Siroem Persarum regem obiisse, et Adeser eius filium Persarum regnum consequutum intellexit. in eum post imperii mensem septimum Sarbarazas rebellavit, et principe deleto Persis imperavit menses duos. eo sublato Boranem Chorois filiam in regem sibi Persae prae-fecere, quae regnum administravit menses septem. huic successit Hormisdas, qui demum a Saracenis solio depulsus est, ac tandem Persicum regnum Arabibus subiectum est, et in hanc usque diem sub ipsis remansit.

Ἀράβων ἀρχηγὸς Μουαμέδ ἔτη θ'.
 A.M. 6121 Περσῶν βασιλέως Ὁρμίσαδα ἔτος α'.
 P. 274 Τούτῃ τῷ ἔτει τοῦ βασιλέως Ἡρακλείου ὄντος ἐν τῇ
 V. 218^c Ἱεραπόλει, ἦλθεν πρὸς αὐτὸν Ἀθανάσιος ὁ πατριάρχης τῶν
 Ἰακωβιτῶν, δεινὸς ἀνὴρ καὶ κακοῦργος τῇ τῶν Σύρων ἐμπύτῃ
 κακοουργίᾳ, καὶ κινήσας πρὸς τὸν βασιλέα περὶ πίστεως λόγους,
 B ὑπίσχετο αὐτῷ Ἡράκλειος, εἰ τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον ὑπο-
 δέξεται, πατριάρχην αὐτὸν ποιεῖν Ἀντιοχείας. ὁ δὲ ὑποκρι-
 θείς ὑπέδεξατο τὴν σύνοδον, ὁμολογήσας τὰς δύο ἐν Χριστῷ
 ἠνωμένας φύσεις· ἠρώτησέν τε τὸν βασιλέα περὶ τῆς ἐνεργείας
 καὶ τῶν θελημάτων, τὸ πῶς δεῖ ταῦτα λέγειν ἐν Χρι-
 στῷ, διπλᾶ ἢ μοναδικά; ὁ δὲ βασιλεὺς ξηνοφωνηθεὶς, γράφει
 πρὸς Σέργιον τὸν πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως. προσκαλεῖ-
 ται δὲ καὶ Κῦρον τὸν τοῦ Φάσιδος ἐπίσκοπον, καὶ τοῦτον ἐρω-
 τήσας, εὔρεν αὐτὸν συμφωνοῦντα τῷ Σεργίῳ εἰς τὸ ἐν θε-
 λημα καὶ τὴν μίαν ἐνεργεῖαν. Σέργιος γάρ, ἅτε Συρογενῆς καὶ
 γονέων Ἰακωβιτῶν ὑπάρχων, μίαν φυσικὴν θέλησιν καὶ μίαν
 C ἐνεργεῖαν ἐν Χριστῷ ὡμολόγησεν καὶ ἔγραψεν. ὁ δὲ βασι-
 λεὺς ἀμφοτέρων στοιχήσας τὴν βουλὴν, εὔρεν καὶ τὸν Ἀθα-
 νάσιον συμφωνοῦντα αὐτοῖς. ἐγίνωσκεν γὰρ ὅτι ἔνθα μία 20

1. Ἀράβων — — ἔτη θ' om. e f. 7. ὑποδέξεται A, ὑποδέξεται
 vulg. 9. ἐδέξατο A. 10. ἠνωμένας add. ex A. 13. τὸν
 πατριάρχην add. ex A. 15. συμφωνοῦντα τῷ Σεργίῳ εἰς
 τὸ ἐν A, ὁμοφωνοῦντα εἰς ἔν vulg. 18. καὶ ἔγραψεν om. a.
 19. τῇ βουλῇ A. 20. μία add. ex A.

Arabum princeps Muamed annis novem.
 A. C. 621 Persarum regis Hormisdæ annus primus.
 Hoc anno, cum imperator adhuc Hierapoli moraretur, Athanasius
 Iacobitarum patriarcha, vir vaser et perniciosus, ut ex innata sibi va-
 sritie sunt Syri omnes, ad eum accessit, motisque cum imperatore
 de fide sermonibus, si modo synodum Chalcedonensem vellet admit-
 tere, patriarcham Antiochiæ se constituturum Heraclius promisit. is
 enunciat in Christo naturis duabus, haeresim ad tempus simulans,
 propositam synodum probavit et recepit. tum vero de operatione
 et voluntatibus imperatorem interrogavit, quales asserere deceat, ge-
 minas an unicam? imperator inusitata sibi vocum novitate implica-
 tus, Sergio Cpoleos episcopo scribit. is Cyrum Phasidos episcopum
 ad se accersitum interrogat, et in unicam voluntatem et actionem
 pariter unicam consentire reperit. Sergius etenim, ceu patria Syrus,
 et Iacobitis parentibus ortus, unam physicam volendi actionem, unam-
 que operationem in Christo confessus, et scripto testatus est. im-
 perator utriusque ad invicem comparata sententia, concordem eis
 postmodum iuvenit Athanasium. ibi namque unam ponendam natu-

ἐνέργεια εἶρηται, ἐκεῖ καὶ μία φύσις γνωρίζεται. βεβαιωθείς δὲ ὁ βασιλεὺς ἐν τούτῳ γράφει πρὸς Ἰωάννην τὸν πάπαν Ῥώμης ἀμφοτέρων τὴν γνώσιν. ὁ δὲ οὐ κατεδέξατο αὐτῶν τὴν αἵρεσιν. Γεωργίου δὲ τοῦ Ἀλεξανδρείας τελευτήσαντος, 5 ἀποστέλλεται Κῦρος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας, καὶ ἐνωθεὶς Θεοδώρῳ τῷ ἐπισκόπῳ τῆς Φαράν, ἐποίησεν τὴν ὑδροβαφῆν ἐκείνην ἑνωσιν, μίαν καὶ αὐτὴν γράψαντες ἐν Χριστῷ φυσικὴν ἐνέργειαν. τούτων δὲ οὕτω παρακολουθησάντων, εἰς μέγα ὄνειδος D ἢ σύνοδος Χαλκηδόνος καὶ ἡ καθολικὴ ἐκκλησία περιέπεσεν. 10 κατεκωχῶντο γὰρ οἱ Ἰακωβίται καὶ οἱ Θεοδοσιανοὶ φάσκοντες, ὅτι οὐχ ἡμεῖς τῇ Χαλκηδόνι, ἀλλ' ἡ Χαλκηδὼν μᾶλλον ἡμῖν ἐκοινωνήσεν, διὰ τῆς μιᾶς ἐνεργείας μίαν ὁμολογήσασα φύσιν Χριστοῦ. ἐν τούτοις Σωφρόνιος χειροτονεῖται ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων, καὶ συναθροίσας τοὺς ὑπ' αὐτῷ ἐπισκόπους 15 τὸ Μονοθέλητον δόγμα ἀνεθεμάτισεν, καὶ συνοδικὰ Σεργίῳ τῷ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἰωάννῃ τῷ Ῥώμης ἀπέστειλεν. ἀκούσας δὲ ταῦτα Ἡράκλειος ἡσχύνθη, καὶ καταλύσαι μὲν τὰ οἰκεία οὐκ ἠθέλησεν, καὶ πάλιν τὸν ὄνειδισμόν οὐχ ὑπέ- P. 275 φερεν. τότε δὴ, ὡς μέγα τι νομιζῶν ποιεῖν, ἐπίθεται τὸ 20 λεγόμενον ἕδικτον, περιέχον, μήτε μίαν, μήτε δύο ἐνεργείας ὁμολογεῖν ἐν Χριστῷ, ὅπερ ἀναγνόντες οἱ τὰ τοῦ Σευήρου

3. τὴν γνώμην A. 4. τοῦ add. ex A. 7. καὶ αὐτοὶ A a. 9. καὶ ἡ καθ. A, καὶ καθ. vulg. 14. ὅπ' αὐτὸν A. 20. ἕδικτον vulg. ἐνεργ. ὁμ. ἐν Χρ. om. A f.

ram, ubi una operatio asseritur, illi probe notum. interim imperator opinioibus istiusmodi instructus, utriusque mentem Iohanni papae Romano scriptis significat. ille eorum haeresim proscribit. Georgio vero Alexandriae antistite vivis erepto, Cyrus in episcopatu sufficitur, qui Theodoro Pharan episcopo adiunctus, aqua male tinctam unionem illam, unam nimirum et eandem in Christo operationem commentus est, et tradidit scripto. his ita ordine gestis, in probrum et dedecus maximum Chalcedonensis synodus, quin immo universa ecclesia prolabitur. gloriabantur siquidem inde Iacobitae et Theodosiani palam iactantes, se non quidem cum Chalcedone, at Chalcedonem secum doctrina communicare, et una operatione admissa, unicum quoque Christi naturam docere. ea tempestate Sophronius Hierosolymorum episcopus instituitur, qui congregatis, quibus praeerat, episcopis, Monotheliticum dogma condemnavit, synodicaque acta Sergio Croteos et Iohanni Romae episcopo per epistolas transmisit. his auditis, Heraclius pudore afficitur, et, quae admiserat quidem noluit rescindere, nec quo probro onerabatur, pati. tum igitur praeclarum aliquod invenisse ratus, edictum ita vocatum, quo neque unica, neque geminae

φρονοῦντες ἐπὶ καπηλείων καὶ βαλανείων διέσυραν τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν, λέγοντες· πρῶτην μετὰ Νεστορίου φρονοῦντες οἱ Χαλκηδονῖται, ἀνένηψαν, ἐπιστρέψαντες εἰς τὴν ἀληθειαν, ἐνωθέντες ἡμῖν διὰ τῆς μιᾶς ἐνεργείας εἰς τὴν μίαν τοῦ Χριστοῦ φύσιν. νῦν δὲ καταγρόντες τοῦ καλῶς ἔχοντος, 5
 Β ἀπώλεσαν ἀμφοτέρα, μήτε μίαν, μήτε δύο ἐν Χριστῷ ὁμολογούντες. μετὰ δὲ τὴν τελευταίαν τοῦ Σεργίου, Πύρρος τὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως διεδέξατο, ὃς τις τὰ δογματι-
 V. 219 σθέντα ὑπὸ Σεργίου καὶ Κύρου ἀσεβῶς ἐκράτυνεν. τοῦ δὲ Ἡρακλείου τελευταίαντος, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου 10
 βασιλεύσαντος, Πύρρος σὺν τῇ Μαρτίνῃ φαρμάκῳ τοῦτον ἀνείλεν, καὶ βασιλεύει Ἡρακλεωνᾶς ὁ τῆς Μαρτίνης υἱός. ἡ δὲ σύγκλητος καὶ ἡ πόλις Πύρρον, ὡς ἀσεβῆ, σὺν τῇ Μαρτίνῃ καὶ τῷ υἱῷ αὐτῆς ἐξέωσαν· καὶ βασιλεύει Κώνστας, ὁ Κωνσταντίνου υἱός, καὶ χειροτονεῖται Παῦλος Κωνσταντινου- 15
 πόλεως ἐπίσκοπος, καὶ αὐτὸς αἰρετικός. Ἰωάννης δὲ ὁ Ῥώμης ἐπίσκοπος συναθροίσας σύνοδον ἐπισκόπων, τὴν τῶν Μονοθελητῶν αἵρεσιν ἀνεθεμάτισεν. ὁμοίως καὶ ἐν Ἀφρικῇ καὶ Βυζακίῃ καὶ Νουμιδίᾳ καὶ Μανριτανίᾳ, διάφοροι ἐπίσκοποι συναθροισθέντες τοὺς Μονοφυσίτας ἀνεθεμάτισαν. Ἰωάννου 20

2. μετὰ N. A, μὲν τὰ N. vulg. 4. τῆς add. ex A. 7. τὴν
 add. ex A. Πύρρος a. 9. Σεργίου] Σευήρου A. 18. ὁμοίως
 καὶ A, ὁμ. δὲ καὶ vulg.

Christi operationes assererentur, promulgavit: quod ubi Severi sectatores legere, ecclesiam catholicam per popinas et balnea impiis sermonibus traducebant: qui hucusque Nestorii sensum sequuti Chalcedonitae, nuper respuerunt, et veritatem amplexati, per unius operationis positionem, in unam nobiscum Christi naturam asserendam convenere, at nunc demum eo, quem recte tenebant, sensu damnato, utrumque amiserunt, dum neque unam, neque duas in Christo confitentur naturas. post Sergii vero obitum Pyrrhus Cpoleos sedem excepit, qui Sergio et Cyro temere asserta mordicus et impie retinuit. Heraclio tandem fati functo, Constantinum eius filium imperii successorem Pyrrhus et Martina, quo ad Heracleonam Martinae filium imperii dignitas devolveretur, veneno sustulerunt: senatusque subinde et urbis plebs Pyrrhum, ceu sacrilegum et impium, cum Martina et eius filio abrogavit et expulit. Constans autem Constantini filius imperium adipiscitur, et Paulus etiam ipse haereticus in Cpoleos thronum subvehitur. Ioannes autem Romae episcopus, convocata episcoporum synodo, Monothelitarum sectam inflicto anathemate damnavit: similiter in Africa et Byzacio, per Numidiam et Mauritaniam varii episcopi in unum collecti, Monophysitas, unam nimirum Christi natu-

δὲ τοῦ Ῥώμης κοιμηθέντος, Θεόδωρος χειροτονεῖται πάπας ἀντ' αὐτοῦ. Πύρρος δὲ τὴν Ἀφρικὴν καταλαβὼν, σινοψίζε-
 ται τὸν ἀγιώτατον ἀββᾶν Μάξιμον, τὸν αἰδέσιμον ἐν μονα-
 χικοῖς κατορθώμασιν καὶ τοῖς ἐκείσε ἐνθόεις ἱεράρχαις, οἱ τι-
 5 νες αὐτὸν ἐλέγξαντες καὶ πείσαντες πρὸς τὸν πάπαν Θεόδω-
 ρον ἀπέστειλαν ἐν τῇ Ῥώμῃ. καὶ λίβελλον ὀρθοδοξίας ἐπι-
 δεσικῶς τῷ πάπᾳ, ἐδέχθη ὑπ' αὐτοῦ. τῆς δὲ Ῥώμης ἐπο-
 χωρήσας, καὶ ἐν Ῥαβέννῃ ἐλθὼν, ὡς κύνων ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξέ-
 ραμα ἐπέστρεψεν. τοῦτο δὲ μαθὼν ὁ πάπας Θεόδωρος, τὸ
 10 πληρωμα τῆς ἐκκλησίας συγκαλέσας, καὶ τὸν τάφον τοῦ κο-
 ρυφαιῶν ἀποστόλου Πέτρου καταλαβὼν, αἰτήσας τὸ θεῖον πο-
 τήριον, ἐκ τοῦ ζωοποιῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ τῷ μέλανι ἐπι-
 σιάξας, τῇ ἰδίᾳ χειρὶ τὴν καθαίρεσιν Πύρρον καὶ τῶν κοινω-
 νούντων αὐτῷ ποιεῖται. Πύρρον δὲ τὴν Κωνσταντινούπολιν
 15 καταλαβόντος, καὶ Παύλου ἀποθανόντος, οἱ τολμηροὶ ἑτερόδο-
 ξοὶ τὸν Πύρρον πάλιν τῷ θρόνῳ Κωνσταντινουπόλεως ἐγκα-
 τέστησαν. Θεόδωρον δὲ τοῦ πάπα τελευτήσαντος, Μαρτίνος P. 276
 ὁ ἀγιώτατος χειροτονεῖται ἐν Ῥώμῃ. καταλαβόντος δὲ καὶ
 Μαξίμου ἀπὸ Ἀφρικῆς ἐν Ῥώμῃ καὶ τὸν πάπαν Μαρτίνον
 20 πρὸς ζῆλον ἐξάψαντος, σύνοδον ῥν' ἐπισκόπων συναθροίσαν-

3. μοναχοῖς A a f. 7. τῆς δὲ Ῥώμης A, τῆς P. δὲ vulg. 8.
 ἐπὶ τὸ A, ἐπὶ τὸν vulg. ἐξέραμα A f, ἐξέριμα a, ἐξέρημα
 vulg. 9. ἐπέστρ. A f, ὑπέστρ. vulg. 11. ἀποστόλου Πέ-
 τρου add. ex A a b f. καταλαβὼν A, καταλαμβάνων vulg.
 12. τῷ μέλανι add. ex A e f. 13. τὴν add. ex A.

ram docentes, diris perstrinxerunt. defuncto vero Ioanne Romae epi-
 scopo, Theodorus in eius locum papa sufficitur. Pyrrhus autem in
 Africam profectus, mutuis sanctissimi abbatis Maximi monasticorum
 institutorum observantia conspicui familiaritate et conspectibus usus,
 et in pontificum divinam religionem spirantium consensum admissus,
 ab eis acerrime reprehensus, ut ad papam Theodorum se conferat,
 eorum hortatibus impellitur. is ita Romam transmissus, tradito sanae
 rectaeque doctrinae libello, a pontifice suscipitur. at Roma digressus,
 cum Ravennam appulisset, ad vomitum, canis instar, reversus est. id ubi
 Theodorus papa rescivit, universo ecclesiae conventu convocato, ad Cory-
 phaei apostolorum sepulchrum astans, calice afferi iusso, ex vivifico
 Christi sanguine stillam in atramentum immiscens, Pyrrhi caeterorum-
 que, qui cum eo communicarent, abrogationem et condemnationem
 propria manu exaravit. Pyrrhus subinde Cpolim delatus, Paulo de-
 functo, ab audacioribus variae vanaeque fidei propugnatoribus in Cpe-
 leos thronum restituitur. Theodoro papa mortem sublato, Martinus
 sanctissimus pontifex Romanus eligitur. tum vero Maximus ex Africa

τες, Σέργιον καὶ Πύρρον, Κῦρον καὶ Παῦλον ἀνεθεμάτισαν· τὰς δὲ δύο θελήσεις καὶ ἐνεργείας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐτράνωσαν, καὶ ἐκήρυσαν τῷ ἐννάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας τοῦ Κωνσταντος τοῦ ἐγγόνου Ἡρακλείου ἰνδικτιῶνι ἡ, ὅς τις μαθῶν, καὶ θυμοῦ πλησθεὶς, τὸν τε ἅγιον Μαρτίνον καὶ Μάξι-5 μον ἐνέγκας ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ βασινίσας, ἐν ἔξορίᾳ Β παρῆπεμψεν ἐν Χερσωνικοῖς κλίμασιν· πολλοὺς δὲ καὶ τῶν ἰσπερίων ἐπισκόπους ἐτιμωρήσατο. μετὰ δὲ τὴν ἔξορίαν Μαρτίνου Ἀγάθων χειροτονεῖται πάπας Ῥώμης, ὅς τις κινή- θεις ζήλω Θεοῦ, σύνοδον ἱερὰν καὶ αὐτὸς συναθροίσας, τὴν 10 τῶν Μονοθελητῶν αἵρεσιν ἀπεκήρυξε, τὰς δὲ δύο θελήσεις καὶ ἐνεργείας ἐτράνωσεν. οὕτω δὲ τῆς ἐκκλησίας τότε ὑπὸ τε τῶν βασιλέων καὶ τῶν δυσσεβῶν ἱερέων ταραττομένης, ἀνέστη ὁ ἐρημικώτατος Ἀμαλῆκ τύπτων ἡμᾶς τὸν λαὸν τοῦ Χριστοῦ, καὶ γίνεται πρώτη φορᾶ πτώσις τοῦ Ῥωμαϊκοῦ στρατοῦ, ἡ 15 κατὰ τὸ Γαβιθᾶ λέγου καὶ Ἰερμουχὰν καὶ τὴν ἄθεσμον αἰ- C ματοχυσίαν· μεθ' ἣν αἱ Παλαιστινῶν καὶ Καισαρέων καὶ V. 220 Ἰερουσαλὺμων ἀλώσεις, εἶτα ὁ Αἰγύπτιος ὄλεθρος, καὶ καθε- ξῆς ἡ τῶν μεσογείων καὶ νήσων, καὶ πάσης Ῥωμανίας αἰχμα-

3. τῷ δὲ ἐννάτῳ vulg.	τῆς add. ex A.	4. ἔγγονος vulg.
5. θυμοῦ A, θυμῷ vulg.	ἀγιώτατον a.	6. ἐν ἔξ. A, ἔξο- vulg.
11. τὰς δὲ δύο A, τὰς δύο vulg.	12. ἐτράνωσεν A, τρανώσας vulg.	14. ἐρημικώ- τatos A e f, ἐρημικός vulg.
16. Γαβιθᾶ A e f, Γαβιθάν vulg.	17. Ἰερμουχᾶν A, Ἰερμουχάν a.	18. αἰμοχυσίαν A.
19. ἡ add. ex A.	τῶν μεσογείων ποταμῶν a.	

Romam transfretatus, Martini papae sanctum in deum ardorem accendit, qui centum et quinquaginta episcoporum synodo celebrata, Sergium et Pyrrhum, Cyrum et Paulum anathemate perculerunt. geminas vero Christi dei nostri voluntates et operationes clarius expositas promulgaverunt nono Constantis imperantis anno, indictione octava. Constans Heraclii nepos, his auditis, furore percitus, sanctissimum Martinum et Maximum Cpolim adduci iussit, eosque tormentis excruciatos in exilium deportari ad Chersonesi plagas, et multos insuper occidentali-um episcoporum suppliciiis affici. Martino demum in exilium pulso, Agatho Romanus papa instituitur, qui et ipse sincero in deum fervore motus, sacram synodum convocat, et duabus voluntatibus et operationibus assertis, Monothelitarum haeresim condemnat. ecclesia sub id tempus ab imperatoribus et impiis sacerdotibus agitata, deserti incolae Amalec, commune plebis Christianae flagellum emersit, et auditur prima vice Romani exercitus clades, ea dico, quae ad Gabitham et Iermucham contigit, nefanda omnino Christiani sanguinis effusio, quam Palaestinarum, Caesariensium et Hierosolymorum devastationes

λωσία, καὶ ἡ ἐν Φοινικῇ παντελής τοῦ Ῥωμαϊκοῦ στρατοῦ τε καὶ στόλου ἀπώλεια, καὶ πάντων τῶν Χριστιανικῶν λαῶν καὶ τόπων ἐρήμωσις, ἧτις οὐκ ἐπαύσατο, ἄχρις ἂν ὁ τῆς ἐκκλησίας διώκτης ἐν Συκελίᾳ κακῶς ἀνηρέθη ἐν βαλανείῳ τῆς Λύφνης. D

5 Τούτῳ τῷ ἔτει ἀπεβίβη Μουαμεδ ὁ τῶν Σαρακηνῶν ἀφ- A.M. 6122
 χηγὸς καὶ ψευδοπροφήτης, προχειρισάμενος Ἀβουβάχαρ συ-
 γενῆ αὐτοῦ· καὶ πάντες ἐφοβήθησαν. οἱ δὲ πεπλανημένοι
 Ἑβραῖοι ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς παρουσίας αὐτοῦ ἐνόμισαν αὐτὸν
 εἶναι τὸν παρ' αὐτοῖς προσδοκώμενον Χριστόν· ὡς καὶ τι-
 10 νας τῶν προυχόντων αὐτῶν προσελθεῖν αὐτῷ, καὶ δεῖξασθαι
 τὴν αὐτοῦ θρησκείαν, καὶ ἀφῆσαι τὴν τοῦ θεόπουτου Μωυ-
 σέως. ἦσαν δὲ τῷ ἀριθμῷ δέκα οἱ τοῦτο πεποιηκότες, καὶ σὺν
 αὐτῷ διῆγον ἄλλοι τῆς σφαγῆς αὐτοῦ. θεωρήσαντες δὲ αὐτὸν P. 277
 ἐσθίοντα ἀπὸ καμήλου, ἔγνωσαν, ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτός, ὃν ἐνό-
 15 μισαν, καὶ διηπόρουν τί πρᾶξαι, καὶ ἀφῆσαι αὐτοῦ τὴν θρη-
 σκείαν δειλιῶντες οἱ τέλανες, ἐδίδασκον αὐτὸν ἀθέμιτα καθ'
 ἡμῶν Χριστιανῶν· καὶ διῆγον σὺν αὐτῷ. ἀναγκαῖον δὲ
 ἡγοῦμαι διηγῆσασθαι περὶ τῆς τούτου γενεᾶς· οὗτος μίᾳς

1. ἡ add. ex A. παντελής om. A. 3. ἐρήμωσις A, ἐρημώ-
 σεις vulg. 4. ἐν β. τῆς Δ. om. A a f. 6. Ἀβουβάχαρον
 A, Βουβέχερ b, Βουβέκερ f. 7. αὐτοῦ] ἀντ' αὐτοῦ e. 9.
 τινας A b, τινες vulg. 11. ἀφείναι a. Μωυσέως A, Μου-
 σῆ vulg. 14. αὐτός om. A. 15. διηπόρουν A, ἠπόρουν vulg.
 16. ἐδίδασκον] ἐκδιδάσκων A, διδάσκονται vulg. 18. διηγῆ-
 σασθαι om. A f, εἰπεῖν a, quod idem A add. post γενεᾶς.

sequutae sunt, tum vero Aegyptiaci dominii iactura, et mediterranea-
 rum regionum insularumque, et universae Romanae dititionis captivi-
 tas, ac insuper in Phoenicia integra et communis exercitus classisque
 Romanae strages, et omnis Christiani populi Christianaesque provin-
 ciae vastitas: quorum finis nullus fuit, donec ecclesiae persecutor in
 Daphnes balneo in Sicilia infelicitur occisus fuit.

Hoc anno Muamed Saracenorum dux et pseudopropheta, Abuba- A. C. 622
 char cognato suo successore designato, mortuus est, ex quo omnes
 extimuerunt. Hebraei vero iam diu in seductionem inducti, sub ad-
 ventum eius expectatum ab ipsis eum esse Christum arbitrabantur:
 adeo ut nonnulli inter eos spectatissimi, Moysis dei inspectoris legi-
 bus relictis, ad eum se conferentes, quam praedicavit religionem ac-
 ceptarent. erant numero decem, qui facinus huiusmodi perpetrave-
 runt, qui ad caedis eius diem ipsi adhaeserunt. cameli vero carnes
 eo degustare conspecto, quem arbitrabantur eum non esse decreve-
 runt: quid autem agerent, haesebant dubii: at cum eius superstitio-
 nem deserere miselli vererentur, nefanda in Christianos moliri edo-
 centur: interim societatem cum eo tenere. caeterum necesse omnino

γενικωτάτης φυλῆς κατήγετο ἐξ Ἰσμαήλ, υἱοῦ Ἀβραάμ. Νίζαρος γὰρ ὁ τοῦ Ἰσμαήλ ἀπόγονος πατὴρ πάντων αὐτῶν ἀναγορεύεται. οὗτος γεννᾷ υἱοὺς δύο, Μούνδαρον καὶ Ἀραβίαν. Μούνδαρος γεννᾷ Κούρασον καὶ Ἴσον καὶ Θεμίμην καὶ Ἀσαδον, καὶ ἄλλους ἀγνώστους. οὗτοι πάντες ἔκουν τὴν Μαδια-5 ντίιν ἔρημον, καὶ ἐν αὐτῇ ἐκτηνοτρόφουν, ἐν σκηναῖς κατοικοῦντας. εἰσὶ δὲ καὶ ἐνδότεροι αὐτῶν, μὴ ὄντες τῆς φυλῆς αὐτῶν, ἀλλὰ τοῦ Ἰεκτάν, οἱ λεγόμενοι Ἀμανίται, τοῦτ' ἔστιν Ὀμηρίται. ἐπραγματεύοντο δὲ τινες αὐτῶν ἐν ταῖς καμήλοις αὐτῶν. ἀπόρου δὲ καὶ ὄρφανοῦ ὄντος τοῦ προειρημένου 10 Μουαμέδ, ἔδοξεν αὐτῷ εἰσελθεῖν πρὸς τινα γυναῖκα πλουσίαν, Συγγενῆ αὐτοῦ οὖσαν, ὀνόματι Χαδίγα, μισθωτὸν ἐπὶ τὸ καμηλεύειν καὶ πραγματεύεσθαι ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Παλαιστίνῃ. κατ' ὀλίγον δὲ παρρησιασάμενος ὑπεισηλθε τῇ γυναικὶ χήρᾳ οὖσῃ, καὶ ἔλαβεν αὐτὴν γυναῖκα· καὶ ἔσχε τὰς καμήλους 15 αὐτῆς καὶ τὴν ὑπαρξίν. ἐρχόμενος δὲ ἐν Παλαιστίνῃ συναναστρέφετο Ἰουδαίοις τε καὶ Χριστιανοῖς. ἐθῆρᾶτο δὲ παρ' αὐτῶν τινὰ γραφικὰ, καὶ ἔσχε τὸ πάθος τῆς ἐπιληψίας. καὶ

4. Τεμίμην Α.	5. Μανδιαντίω Α, Μανδιαντίην vulg.	7.
καὶ add. ex Α.	11. εἰσιέναι Α.	12. συγγενῆ αὐτοῦ οὖσαν Α, συγγενεῖ αὐτοῦ οὖσῃ vulg.
Χαλίδα f.	μισθιον Α f.	Χαδιγᾶ Α, Χαδίγα 2.
		14. παρρησιασάμενος ὑπεισηλθε Α, παρρησιασάμενου εἰσηλθε vulg.
		16. συναναστρέφετο Α, συνανετρ. vulg.
		18. καὶ ἔσχε τὸ πάθος τῆς ἐπιλ. Α, ἔσχε δὲ πάθ. ἐπιλ. vulg.

videtur hic de eius origine aliquid attexere. is ex praeclarissima tribu duxit originem, ex Ismaele nimirum filio Abraham. Nizarus quippe Ismaelis pronepos pater istorum omnium praedicatur. hic filios duos suscepit, Mundarum et Arabiam. e Mundaro Curasus, Isus, Themimes et Asadus, et incogniti alii processerunt. isti omnes Madianitarum deserti incolae extiterunt, et in tentoriis habitantes, per eam regionem armenta pascebant. sunt etiam iis interiores ab eorum tribu omnino alieni, Iectan nimirum posteri, dicti Amanitae, qui etiam Homeritae vocantur. quidam vero ex eis cum camelis mercaturam exercent. at cum memoratus Muamed orphanus et rei familiaris egestatem sustineret, ei visum est, ad mulierem quandam oppido divitem gentilem suam cognomento Chadigam se conferre, ut operam suam illi locaret, ad camelos pasceudos, mercaturamque ex iis in Aegyptum et Palaestynam exerceret. paulatim vero liberius eius utens consuetudine, ut erat vidua, se in gratiam eius insinuavit, adeo ut uxorem ipsam duxerit, eiusque camelos universamque substantiam fecerit suam. profectus autem in Palaestinam, cum Iudaeis et Christianis versabatur, et quaedam de sacris eorum scriptis venatus est. porro cum morbo comitiali laboraret;

νησασα ἢ τούτου γυνή, σφόδρα ἐλυπεῖτο, ὡς εὐγενῆς οὖσα
 καὶ τῷ τοιοῦτῳ συναφθεῖσα, οὐ μόνον ἀπόρρῳ ὄντι, ἀλλὰ καὶ
 ἐπιληπτικῷ. τροποῦται δὲ αὐτὸς· θεραπεῦσαι αὐτήν, οὕτω
 λέγων· ὅτι ὀπτασίαν τινὰ ἀγγέλου λεγομένου Γαβριὴλ θεω- D
 5 ρῶ, καὶ μὴ ὑποφέρων τὴν τούτου θείαν, ὀλιγωρῶ καὶ πίπτω. V. 221
 αὕτη δὲ ἔχουσα μοναχόν τινα κακοπιστίαν ἐξόριστον ἐκέϊσε
 οἰκοῦντα, ἀνήγγειλεν αὐτῷ πάντα, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀγγέλου.
 κἀκεῖνος θέλων πληροφοροῦσαι αὐτήν, εἶπεν αὐτῇ ὅτι· ἀλή-
 θεϊαν εἶρηκεν· καὶ γὰρ οὗτος ὁ ἀγγελος ἐκπέμπεται πρὸς
 10 πάντας προφήτας. αὕτη δὲ πρώτη δεξαμένη τὸν λόγον τοῦ
 ψευδαββᾶ, ἐπίστευσε αὐτῷ, καὶ ἐκήρυξεν ἄλλαις γυναῖξιν
 ὁμοφύλοις αὐτῆς προφήτην αὐτὸν εἶναι. οὕτως καὶ ἐκ γυ-
 ναικῶν ἦλθεν εἰς ἄνδρας, πρῶτον εἰς Ἀβουβάχαρ, ὃν καὶ διά-
 δοχον κατέλιπε. καὶ ἐκράτησεν ἡ αἵρεσις αὐτοῦ τὰ μέρη τῆς P. 278
 15 Αἰθιοπίου διὰ πολέμου τὸ ἔσχατον· πρῶτην μὲν κρυπτῶς
 ἔτη δέκα, καὶ διὰ πολέμου ὁμοίως δέκα, καὶ φανερῶς ἔννεα.
 ἐδίδαξεν δὲ τοὺς ἑαυτοῦ ὑπηκόους, ὅτι· ὁ ἀποκτείνων ἐχθρόν,
 ἢ ἀπὸ ἐχθροῦ ἀποκτεινόμενος, εἰς παράδεισον εἰσέρχεται. τὸν

6. αὕτη A, αὐτὴ vulg. μοιχόν τινα Δ. 7. οἰκοῦντα φέ-
 λον αὐτῆς A. 10. αὕτη A, αὐτὴ vulg. 11. ὀνόματι Σέρ-
 γιον καχόδοξον add. b. e f post ψευδαββᾶ. 12. οὕτως καὶ A
 a, καὶ οὗτος καὶ vulg. 13. ἦλθεν εἰς A, ἦλθεν, καὶ εἰς vulg.
 Ἀβουβάχαρ A, Ἀβουβάχαρον vulg. 14. τῆς ἐνθροῖβου A. 16.
 τὸ κούρα τοῦ Μαχουμέτ add. a post φανερῶς. 17. δὲ add. ex
 A. ὁ add. ex A.

uxor virum eo aliquando correptum animadvertens, gravem inde con-
 cepit dolorem, quod nobilis ipsa, tali viro, non solum pauperi, sed
 etiam comitiali infirmitate affecto, coniuncta esset. is autem eam de-
 linire comminiscitur huiusmodi verbis: angeli cognomento Gabriellis
 visio mihi manifestatur, cuius aspectum ipse ferre non valens, men-
 tis deliquium palior, et concido. illa enim ad manum monachum
 quendam haberet, ob pravos in fidem sensus relegatum, et istuc mo-
 rari consuetum, hominem consulit, cuncta viri secreta denunciat, ac
 ipsius angeli nomen. is cum mulieri rem plane persuasum vellet,
 dixit ei: verum enunciarit: iste quippe angelus ad omnes prophetas
 destinatur. ipsa itaque caeteris prior pseudabbatis verbis credula viro
 deinceps adhibuit fidem, ac inter alias foeminas contribules eum pro-
 phetam esse disseminavit: et hoc pacto a foeminis in viros res pro-
 pagata est, ante alios vero ad Abubacharum, quem ille postea suc-
 cessorem reliquit. obtinuitque ea haeresis in partibus Aethribi postremo tandem bello, primum quidem occulte, annos decem dissemi-
 nata, tum vero armorum vi annos pariter decem, ac tandem aperta
 concione annos novem. porro subditos ita edocuit: qui interfecerit
 inimicum, vel ab inimico interfectus fuerit, in paradisum admittetur.

δὲ παρῴδεισον σαρκικῆς βρώσεως καὶ πόσεως καὶ μίξεως γυναικῶν ἔλεγεν· ποταμὸν τε οἴνου καὶ μέλιτος καὶ γάλακτος, καὶ γυναικῶν οὐ τῶν παρούσων ἀλλ' ἄλλων, καὶ τὴν μίξιν πολυχρόνιον εἶναι, καὶ διαρκῆ τὴν ἡδονήν· καὶ ἄλλα τινὰ Βάσωτίας καὶ μωρίας μεσιά· συμπαθεῖν δὲ ἀλλήλοις, καὶ 5
βοηθεῖν ἀδικουμένοις.

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ ἔτει, Ἰνδικτιῶνι τετάρτῃ, μηνὶ Νοεμβρίῳ ἐβδόμῃ, ἐγεννήθη Ἡρακλείῳ ἐν τῇ ἀνατολῇ Δαβίδ ὁ υἱὸς αὐτοῦ· τῇ αὐτῇ ἡμέρῃ καὶ Ἡρακλείος ἐτέχθη υἱὸς Ἡρακλείου τοῦ μικροῦ τοῦ καὶ Κωνσταντίνου υἱοῦ Ἡρακλείου τοῦ μεγάλου. καὶ ἐβαπτίσθη ἐν Βλαχέρναις ὑπὸ Σεργίου πατριάρχου τῇ ε' Ἰνδικτιῶνι μηνὶ Νοεμβρίῳ τρίτῃ.

A.M. 6123 Ἀράβων ἀρχηγοῦ Ἀβουβάχαρ, Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου C Μοδέστου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπανέστησαν Πέρσαι κατ' ἀλλήλων, καὶ 15 ἐπολέμησαν ἑαυτούς. ἐν αὐτῷ δὲ τῷ καιρῷ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰνδῶν πέμπει συγχαρῖκα τῷ Ἡρακλείῳ ἐπὶ τῇ τῶν Περσῶν νίκῃ μαργαρίτας καὶ λίθους τιμίους ἱκανούς. ἦν δὲ προτελευτήσας ὁ Μοναμῆδ, ὃς ἦν στήσας τέσσαρας ἀμνηρίους τοῦ πολεμεῖν τοὺς εἰς Ἀράβων γένους Χριστιανούς· καὶ ἦλ- 20

3. παρούσων a, παρόντων vulg. 4. εἶναι add. ex A. 8. Δαβίδ om. A e f. 17. συγχαρῖκα A, συγχαρῖκα vulg. ἐπὶ τῇ τῶν II. A, ἐν τῇ II. vulg. 19. Ὀμηρέους a, Ἀμνιρέους f.

paradisum vero quo corporalis cibi, et potus, et foeminarum commixtionis sit usus, ipse asseruit: fluvium item mellis fore, vini, et lactis, foeminarumque usum, non quales fluxum exhibet saeculum, sed praestantiorum, diuturnam commixtionem, et permanentem stantemque voluptatem, aliaque id genus luxus et dementiae plena. praeterea ut sui invicem misericordia moverentur, et iniuriam passis opem ferrent edixit.

Eodem quoque anno, indictione quarta, mensis Novembris die septimo, Heraclio in oriente degenti David filius natus est. eodem quoque die Heraclius Heraclii iunioris Constantini dicti filius, magni Heraclii nepos in lucem venit, et a patriarcha Sergio mensis Novembris die tertio, quinta indictione, lustrali unda initiatus fuit in Blachernis.

A. C. 623 Arabum ducis Abubachar annus primus, Hierosolymorum episcopi Modesti annus primus.

Hoc anno Persae in invicem tumultuati intestinis bellis mutuo sese confecere. sub id vero tempus munera gratulantis animi testimonia, ob partam ab Heraclio de Persis victoriam, Indorum rex misit: unionum videlicet ac lapidis pretiosi copiam non contemnendam. iam aute Muamed fato extinctus fuerat, qui debellandis ex Arabum

Θον κατέναντι Μουχέων κώμη λεγομένη, ἐν ἣ ὑπῆρχεν Θεό-
 δωρος ὁ Βικάριος, θέλοντες ἐπιρρίψαι κατὰ τῶν Ἀράβων τῇ
 ἡμέρᾳ τῆς εἰδωλοθυσίας αὐτῶν. μαθὼν δὲ τοῦτο ὁ Βικάριος
 παρὰ τινος Κοραισινῶ, Κουταβᾶ λεγομένου, συνάγει πάντας
 5 τοὺς στρατιώτας τῶν φυλακῶν τῆς ἐρήμου, καὶ ἀκριβωσάμε- D
 νος παρὰ τοῦ Σαρακηνοῦ τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν, ἐν ἣ
 ἔμελλον ἐπιρρίπτειν αὐτοῖς, αὐτὸς ἐπιρρίψας αὐτοῖς ἐν τῷ
 χωρίῳ ἐπιλεγομένῳ Μοθούς ἀκοκτείνει τρεῖς ἀμνηραίους, καὶ
 τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ. ἐξῆλθεν δὲ εἰς ἀμνηρᾶς ὁ Χάλεδος, ὃν
 10 λέγουσι μάχαιραν τοῦ Θεοῦ. ἦσαν δὲ τινες τῶν πλησίον
 Ἀράβων λαμβάνοντες παρὰ τῶν βασιλέων ῥόγας μικρὰς πρὸς
 τὸ φυλάξαι τὰ στόμια τῆς ἐρήμου. ἐν αὐτῷ δὲ τῷ καιρῷ P. 279
 ἦλθεν τις εὐνοῦχος διδόναι τὰς ῥόγας τῶν στρατιωτῶν, καὶ
 ἐλθόντες οἱ Ἀραβες κατὰ τὸ ἔθος λαβεῖν τὴν ῥόγαν αὐτῶν,
 15 ὁ εὐνοῦχος ἀπεδιώξεν αὐτούς, λέγων· ὅτι ὁ δεσπότης μόγις V. 222
 τοῖς στρατιώταις δίδωσιν ῥόγας, πόσῃ μᾶλλον τοῖς κνσι του-
 τοις; θλιβέντες οὖν οἱ Ἀραβες ἀπῆλθον πρὸς τοὺς ὁμοφύλους,
 καὶ αὐτοὶ ᾠδήγησαν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν χώραν Γάζης στόμιον
 οὔσης τῆς ἐρήμου κατὰ τὸ Σιναῖον ὄρος πλουσίαν σφόδρα.
 20 Περσῶν βασιλεὺς Ὁρμίσδας ἔτη ια΄.

A. M. 6124
B

4. Κουρασίου, Κουτάβα λεγομένου καὶ Μαρθίου αὐτοῦ γενομέ-
 νου A. 5. παραφυλάκων A. 8. ἐπιλεγομένῳ A, ἐπὶ λεγ.
 vulg. 10. τὴν μάχαιραν A. πλησίον A, πλησίων vulg.
 13. διδόναι A, δίδων vulg. 20. Περσῶν — — ια΄ om. a.

genero Christianis ameraeos quatuor instituit. illi ad vicum, cui
 Mucheorum nomen, in quo Theodorus Vicarius sedem fixerat, ac-
 cedunt; qua die profanos suos ritus exequerentur in Arabes im-
 pressionem facere consiliati. at Vicarius ea de re per Corasinum,
 cognomento Cutabam certior factus, cunctis militibus deserti custo-
 diae ac praesidiis deputatis in unum collectis, nec non de die et
 hora qua irrumperē meditantur diligentius a Saraceno edoctus, ipse
 ad pagum vulgo Mothus dictum ex ameraeis tres et exercitum co-
 piosum delet. unus autem ameraeus Chaledus nomine, quem etiam
 dei gladium vocabant, evasit. caeterum cum ex Arabibus iuxta po-
 sitis nonnulli defendendis Eremiti faucibus exigua stipendia referre
 solerent, venit ea tempestate eunuchus non nemo stipendia militi-
 bus erogaturus, et ut Arabes pro more sibi consueto stipendium ac-
 cepturi venissent, asperis verbis adegit, dominus noster, inquires,
 militibus stipendia vix solvit, quanto minus canibus istis distribuet?
 Arabes ita male accepti ad contribules suos se recepere, eosque inde
 adduxerunt ad agrum Gazae, quae ad ipsas deserti fauces contra
 Sinaeum montem sita opibus quam plurimis abundat.

Persarum rex Hormisdas annis undecim.

A. C. 624

Τούτῳ τῷ ἔτει ἔπεμψεν Ἀβουβάχαρος στρατηγοὺς τέσσαρας, οἳ καὶ ὀδηγηθέντες, ὡς προέφην, ὑπὸ τῶν Ἀράβων ἦλθον, καὶ ἔλαβον τὴν Ἡραν, καὶ πᾶσαν χώραν Γάζης, σιόμιον οὐσῆς τῆς ἐρήμου κατὰ τὸ Σιναῖον ὄρος· μόγις δὲ ποτε ἐλθὼν ἀπὸ Καισαρείας Παλαιστίνης Σέργιος σὺν στρατιώταις 5 ὀλίγοις, καὶ συμβαλὼν πόλεμον, κτείνεται πρῶτος σὺν τοῖς Στρατιώταις τριακοσίοις οὐσι. καὶ πολλοὺς αἰχμαλώτους λαβόντες καὶ λάφυρα πολλὰ ὑπέστρεψαν μετὰ λαμπρᾶς νίκης.

Αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ σεισμός ἐγένετο κατὰ τὴν Παλαιστίνην· καὶ ἐφάνη σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ κατὰ μεσημβρίαν, 10 ὃ λεγόμενος δοκίτης, προμηνύων τὴν τῶν Ἀράβων ἐπικρατίαν· ἔμεινε δὲ ἐπὶ ἡμέρας τριάκοντα διατείνων ἀπὸ μεσημβρίας ἕως ἄρκτου. ἦν δὲ ξιφοειδής.

A.M. 6125 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Σωφρονίου, Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Κύρου ἔτος α΄. 15

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀβουβάχαρος τελευτᾷ ἀμνηρεύσας δύνει καὶ ἡμῖσιν· καὶ παραλαμβάνει τὴν ἀρχὴν Οὐμαρος, ὃς παρέλαβε Βόστραν τὴν πόλιν μετὰ καὶ ἄλλων πόλεων.

1. ἔπεμψεν A, πέμψας vulg. στρατηγοὺς τέσσαρας, οἳ καὶ ὀδηγηθέντες, ὡς προέφην, ὑπὸ τῶν Ἀράβων ἦλθον A, τέσσαρας ὀδηγηθέντας, ὡς προέφην, ἦλθον vulg. 3. σιόμιον — — ὄρος om. A a f. 5. σὺν στρατιώταις ὀλίγοις A, σὺν στρατιωτῶν ὀλίγων vulg. 6. σὺν τοῖς στρατιώταις τριακοσίοις οὐσι A, σὺν τῶν στρατιωτῶν τριακοσίων ὄντων vulg. 8. μετὰ πολλῆς νίκης A f, μετὰ λαμπρᾶς νίκης vulg. 12. ἐπὶ om. A. 18. παρέλαβε A, παραλαμβάνει vulg.

Hoc anno Abubacharus duces quatuor, ut praefatus sum, misit, qui ab Arabibus deducti, Heram et universam Gazae regionem cepere, quae versus montem Sinaeum deserti fauces occupat. quibus cum Sergius tandem aliquando Caesarea urbe Palaestinae cum paucis adeo militibus obviam procurrisset, certamine inito, ipse primus cum caeteris militibus, qui trecenti omnino erant, caesus est. quare ipsi ingenti praeda parta, pluribusque captivis abactis, insigni victoria potiti, domum reversi sunt.

Eodem etiam anno terrae motus in Palaestina contigit, signumque in caelo meridiem versus visum est, docitem a trabis forma vocant, quod Arabum imperium portendebat, duravitque dies triginta, a meridie ad septentrionem usque exporrectum, et gladii formam prae se ferebat.

A. C. 625 Hierosolymorum episcopi Sophronii, Alexandriae Cyri episcopi annus primus.

Hoc anno Abubacharus duobus annis et dimidio principatu occupato extinctus est, tum vero tyrannidem Umarus obtinet, qui Bostram

ἀπεδήμησεν δὲ μέχρι τοῦ Γαβηθᾶ. τούτοις συμβαλὼν Θεόδω-
 ρος ὁ τοῦ βασιλέως Ἡρακλείου ἀδελφὸς ἠττήθη, καὶ πρὸς
 τὸν βασιλέα ἐν Ἐδέσση ἔρχεται. ὁ δὲ βασιλεὺς προχειρίζεται
 ἕτερον στρατηγὸν ὀνόματι Βαάνην καὶ Θεόδωρον σακελλάριον
 5 μετὰ μεγάλης δυνάμεως πέμπει κατὰ Ἀράβων· παραγενόμε- P. 280
 νος δὲ εἰς τὴν Ἐδεσσαν συναντᾷ πλῆθος Σαρακηῶν, καὶ
 ἀποκτείνας αὐτούς, καὶ τὸν ἀμυρεύοντα αὐτῶν καὶ τοὺς λοι-
 πούς ἀπελαύνει ἕως Δαμασκοῦ. κἀκεῖσε παρὰ τὸν Βαρδα-
 νήσιον ποταμὸν παραφωσέει. Ἡράκλειος δὲ τὴν Συρίαν
 10 καταλιπὼν, ὡς ἀπελπίσας, ἄρας καὶ τὰ τίμια ξύλα ἀπὸ Ἱε-
 ρουσαλήμ ἐπὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν ἀπῆει. Βαάνην δὲ
 ἀπὸ Δαμασκοῦ εἰς Ἐδεσσαν κελεύει στρέφεσθαι, καὶ Θεόδω-
 ρον σακελλάριον ἔχοντα στρατὸν χιλιάδας μί, καὶ διώκουσιν
 τοὺς Ἀραβας ἀπὸ Ἐδέσσης ἕως Δαμασκοῦ.

15 Περσῶν βασιλεὺς Ὀρμίσδας ἔτη ια'. B
 Ἀράβων ἀρχηγῷ Οὐμάρου ἔτος α'. A.M. 6120
 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐστράτευσαν οἱ Σαρακηνοὶ τὴν Ἀραβίαν V. 223
 ἐπὶ τὰ μέρη Δαμασκοῦ πλῆθος ὄντες ἄπειρον. Βαάνης δὲ
 μαθὼν πρὸς τὸν βασιλικὸν σακελλάριον ἀποστέλλει, ἵνα κα-

1. ἀπεδήμησεν A f, ἀπεδήμησαν vulg. 5. μετὰ Ῥωμαϊκῆς
 δυν. A. 6. Ἐδεσσαν A, Ἐμεσαν vulg. 9. παραφωσέει]
 παρῶν καλοῦσιν οἱ Σαρακηνοὶ Βαραδὲν f, in A lacuna unius fera
 lineae apparet; παραφωσέει vulg. 12. Ἐδεσσαν A, Ἐμεσαν
 vulg. κελεύει στρέφεσθαι] στρέφει A a f. 14. τοὺς add.
 ex A. 15. Περσῶν — — ἔτη ια' om. a.

et plures alias civitates expugnavit, et ad Gabetha usque penetravit.
 Theodorus autem imperatoris Heraclii frater cum iis conserta pugna
 victus est, et ad imperatorem Edessam rediit. imperator ducem alium
 Baanem nomine praeficit, et Theodorum sacellarium, et ambos cum
 armata multitudine adversus Arabes instruit. is Edessam profectus,
 obvium Saracenorū agmen habuit, quibus deletis, amerae principatu
 fungentem, et reliquos universos Damascum usque fugat, ibique ad
 Bardanesium amnem castra fixit. Heraclius porro quasi rebus in despe-
 ratis Syria relicta, et venerandis lignis Hierosolyma asportatis, Cpo-
 lim recessit. Baanem vero Damasco Edessam reverti iubet, atque
 etiam Theodorum sacellarium qui quadraginta millium militum aciem
 ducebat. isti Edessa Damascum usque prosequuntur Arabes.

Persarum rex Hormisdas annis undecim regnat.

Arabum ducis Umari annus primus.

A. C. 626

Hoc anno Saraceni copiarum pene immensarum exercitu collecto
 irruptionem in Arabiam iuxta Damasci agrum fecere. eo cognito,
 Baanes imperialem sacellarium, ut cum universis copiis in auxilium
 suum acceleret, per litteras monet; erat quippe Arabum innumerus

ταλάβη ἐν τάχει μετὰ τοῦ ἑαυτοῦ στρατοῦ εἰς βοήθειαν αὐ-
 C τοῦ, διὰ τὸ πλῆθος εἶναι τοὺς Ἀραβας. κατέλαβεν δὲ ὁ
 σακελλάριος πρὸς Βαάνην· καὶ ἀπάραντες ἀπὸ Ἐδέσσης
 συναντιῶσι τοῖς Ἀραβι, καὶ συμβολῆς γενομένης τῇ πρώτῃ
 ἡμέρᾳ, ἣτις ἦν τρίτῃ τῆς ἑβδομάδος, κγ' τοῦ Ἰουλίου μηνός, 5
 ἤτιτωνται οἱ περὶ τὸν σακελλάριον. στασιάζαντες δὲ οἱ τοῦ
 Βαάνους, Βαάνην προχειρίζονται βασιλέα, καὶ Ἡράκλειον
 ἀπεκέρουσαν. τότε οἱ περὶ τὸν σακελλάριον ὑπεχώρησαν, καὶ
 οἱ Σαρακηνοὶ εὐρόντες ἄδειαν, συμβάλλουσι πόλεμον. ἀνέ-
 μου δὲ πνεύσαντος κατὰ Ῥωμαίων νότον, μὴ δυνηθέντες ἀν- 10
 τωπῆσαι ἔχθροῖς διὰ τὸν κοινοστὸν ἠτιῶνται. καὶ ἑαυτοὺς
 βάλλοντες εἰς τὰς στενόδους τοῦ Ἰερμοχθοῦ ποταμοῦ ἐκεῖ
 D ἀπώλοντο ἄρδην. ἦσαν δὲ ἀμφοτέρων στρατηγῶν χιλιάδες
 τεσσαράκοντα. τότε οἱ Σαρακηνοὶ λαμπρῶς νικήσαντες ἐπὶ
 τὴν Δαμασκὸν ἔρχονται καὶ ταύτην παραλαμβάνουσι, καὶ τὰς 15
 χώρας τῆς Φοινίκης, καὶ οἰκίζονται ἐκεῖ· καὶ στρατεύουσι
 κατ' Αἰγύπτου. κατηγορεῖται δὲ ὁ Κῦρος ἐπὶ τοῦ βασιλέως,
 ὡς τὸ χρυσίον τῆς Αἰγύπτου τοῖς Σαρακηνοῖς δοῦς. καὶ ἀπο-
 στείλας μετ' ὀργῆς τοῦτον μετεπέμψατο. Μανουὴλ δὲ τινα

1. ἐν τάχει om. A. ἑαυτοῦ add. ex A. 6. δὲ add. ex A.
 10. ἀντωπῆσαι A a f, ἀντιπροσωπῆσαι vulg. 12. Ἰερμοχθᾶ
 A f, Ἐρμουθᾶ a. 14. λαμπρῶς νικήσαντες A, κινήσαντες, λαμ-
 πρῶς vulg. 17. Αἰγύπτου A f. 18. δοῦς A a f, * διαδό-
 τος vulg. 19. μετ' ὀργῆς om. A.

exercitus. ambo Edessa solventes, Arabibus occurrunt, praeliumque commissum est ipso primo die, qui fuit hebdomadis tertius, Iulii vero mensis tertius ac vicesimus, quo sacellarii acies omnino profligata. Baanis vero milites, Baane in imperatorem subvecto, Heraclium respiciunt. sub id tempus sacellarii copiae castris discessere, qua occasione Saracenis oblata, praelium ab eis conseritur. validis autem flatibus in Romanorum faciem vento noto spirante, motoque et elato per aërem pulvere, ipsam hostibus in praelio dare non valebant, succumbunt eam ob rem, et praelio cedunt, tum vero seipso in Iermochthae fluminis angustias praecipitantes, illic omnes fere periere. aderant utrique duci copiae hominum quadraginta millium numerum confantes. Saraceni motis inde castris, Damascus bene composito exercitu aggrediuntur, et capiunt, nec non Phoeniciae provincias, in quibus proprias sibi sedes constituunt, et mox in Aegyptum expeditionem moliantur. interim Cyrus apud imperatorem accusatur, quod Aegypti opes Saracenis dedisset. imperator ira incensus, misit qui ipsum accerseret, et Manuelem quendam Armenium genere delegavit augustalem. evoluta temporis spatio, Saracenorum exactores colligendo auri stipendio adfuere, quos Manuel re infecta cuncto huiusmodi verbis a

Ἀρμένιον τῷ γένει ἐκπέμπει ἀγουσιάλιον. πληρωθέντος δὲ τοῦ χρόνου, οἱ τῶν Σαρακηνῶν πράκτορες παρέγένοντο τοῦ λαβεῖν, τὸ χρυσίον. ὁ δὲ Μανουὴλ ἀπράκτους αὐτοὺς ἐξελάτνει λέγων, ὅτι οὐκ εἰμί ἐγὼ Κῦρος ὁ ἄσπλος, ἵνα τέλη P. 281
 5 ἡμῖν παρᾶσχω· ἀλλ' ἐγὼ ἔσπλος εἰμί. τούτων δὲ ἀπελθόντων εὐθέως, ὀπλιζονται οἱ Σαρακηνοὶ κατ' Αἰγύπτου· καὶ συνάψαντες κατὰ Μανουὴλ πόλεμον, ἀπελαύνουσι τοῦτον. αὐτὸς δὲ μετ' ὀλίγων τινῶν εἰς Ἀλεξάνδρειαν διασωῖζεται. τότε οἱ Σαρακηνοὶ ἐφορολόγησαν. ἀκούσας δὲ Ἡράκλειος τὰ
 10 πρᾶχθέντα ἀποστέλλει Κῦρον πρὸς τὸ πῆσαι αὐτοὺς ἀναχωρῆσαι τῆς Αἰγύπτου τῷ πρώτῳ στοιχίματι· καὶ ἀπελθὼν ὁ Κῦρος εἰς τὴν παρεμβολὴν τῶν Σαρακηνῶν ὑπεραπελογοεῖτο, ὡς ἀνάιτιος ὢν τῆς παραβάσεως, καὶ εἰ βούλοιντο τὴν προ-
 15 κτηνὴν συμφωνίαν ὄρκους βεβαιῶσαι. πρὸς τούτοις οἱ Σαρακηνοὶ οὐκ ἐπεισθήσαν λέγοντες τῷ ἐπισκόπῳ· δύνῃ τοῦτον τὸν παμμεγέθη στύλον καταπιεῖν; ὁ δὲ εἶπεν· οὐκ ἐνδέχεται. οἱ δὲ εἶπον· οὐδὲ ἡμῖν ἐνδέχεται ἀναχωρῆσαι τῆς Αἰγύπτου ἔτι.

[Περσῶν βασιλεὺς Ὁρμίσδας ἔτη ια'.]

A.M. 6127

20 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Οὔμαρος κατὰ Παλαιστίνης, καὶ παρακυδίσας τὴν ἁγίαν πόλιν διετῆ χρόνον, παρῆλα- C

V. 224

2. τοῦ om. A. 3. ὁ add. ex A. 4. τέλη A, τέλος vulg.
 5. ἀλλ' ἐγὼ ἔσπλος A, ἀλλ' ἔσπλος ἐγὼ vulg. 7. κατὰ A, μετὰ vulg.
 8. μετ' ὀλίγων τινῶν A, μετ' ὀλίγους τινάς vulg.
 9. τὰ προσταχθέντα A. 10. τὸ add. ex A. 19. Περσῶν — — ια' om. A.

se abegit: non sum ego Cyrus ille inermis, qui tributum vobis pendam; adsum armis haud leviter instructus. reversis exactoribus, Saraceni in Aegyptum armantur, et praelio cum Manuele conserto, fugae eum se dedere cogunt. ipse paucis comitibus Alexandriam se recipit. exinde Saraceni tributum Aegypto imposuerunt. Heraclius accepto rerum gestarum nuncio Cyrum mittit, ut relicta Aegypto initis prioribus conditionibus starent, Saracenis suadeat. Cyrus ad Saracenorum castra profectus primae a se huius infractionis crimen deprecatur, deinde priora pacta de novo iureiurando obfirmaturum, si ita ipsis videatur, promittit. his episcopi verbis Saraceni se suaderi non permisierunt: idcirco, potes, inquit, ingentem hanc columnam devorare? qui cum id fieri minime posse dixisset, responderunt; neque ullo modo fieri, ut Aegypto excedamus.

Persarum rex Hormisdas annis undecim regnat.

A. C. 627

Hoc anno Umarus in Palaestinam suscepit expeditionem, et obsidione per annos duos ad sanctam civitatem continuata, tandem fide data eam in potestatem accepit. Sophronius autem Hierosolymorum

βεν αὐτὴν λόγῳ. Σωφρόνιος δὲ ὁ Ἱεροσολύμων ἀρχιερεὺς λόγον ἔλαβεν πάσης Παλαιστίνης ἀσφαλέστατον. εἰσελθὼν δὲ Οὐμαρος εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν τριχίνοις ἐκ καμῆλων ἐνδύμασιν ἡμφιεσμένος ἐρρηπωμένοις, ὑπόκριτιν τε σατανικὴν ἐνδεικνύμενος, τὸν ναὸν ἐζήτησεν τῶν Ἰουδαίων ἰδεῖν, ὃν ᾠκοδόμησε Σολομών, προσκυνητήριον αὐτὸν ποιῆσαι τῆς αὐτοῦ βλασφημίας. τοῦτον δὲ ἰδὼν Σωφρόνιος ἔφη· τοῦτό ἐστιν ἐκ' ἀληθείας τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως τὸ ἦρθεν διὰ Δανιὴλ τοῦ προφήτου ἐστὼς ἐν τόπῳ ἁγίῳ· πολλοὺς τε δάκρυσι τὸ Χριστιανῶν φῦλον ἀπωδύρετο τῆς εὐσεβείας ὁ πρόμαχος. ὃν τὸς δὲ αὐτοῦ ἐν τοῖς ἐκέισε, παρεκάλεσεν αὐτὸν ὁ πατριάρχης δέξασθαι παρ' αὐτοῦ σινδόνιον σὺν ἐνδύματι ἐνδύσασθαι. ὁ δὲ οὐκ ἠθέλησε ἐνδύσασθαι αὐτά. μόγις οὖν ἔπεισε φορέσαι, ἕως οὗ ἐπλύθησαν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. καὶ πάλιν ἀπέστρεψεν αὐτὰ τῷ Σωφρονίῳ· καὶ ἐφόρεσε τὰ ἴδια. ἐν τοῖς 15 τοῖς ἀπεβίω ὁ Σωφρόνιος, ὁ λόγῳ καὶ πράξει τὴν Ἱεροσολύμων κατακοσμήσας ἐκκλησίαν, καὶ κατὰ τῆς Ἡρακλείου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μονοθελητῶν κακοδοξίας ἀγωνισάμενος Σεργίου καὶ Πύρρου.

Τῷ αὐτῷ ἔτει ἀπολύει Οὐμαρος τὸν Ἰουδαίαν εἰς τὴν Συρίαν, καὶ ὑπέταξεν πᾶσαν τὴν Συρίαν Σαρακενοῖς.

4. ἐρρηπωμένοις A.

5. ἰδεῖν om. A.

7. δὲ add. ex A.

10. Χριστιανῶν A, Χριστιανόν vulg.

14. οὐ add. ex A.

17. τῆς om. A.

20. Ἰουδαίαν A a f, Ἰασδὼν vulg. ubique.

antistes fidem ab eo pro totius Palaestinae incolumitate acceperat. Umarus itaque cilicinis camelorum vestibus iisque laceris et sordidis opertus, et hypocrisim plane diabolicam pietatis velamine ostentans sanctam civitatem ingreditur, et mox templum a Salomone constructum, in impietatis et blasphemiae oratorium illud conversurus, sibi ostendi postulavit. hunc cum Sophronius vidisset: haec est vere, inquit, abominatio desolationis a propheta Daniele praenunciata, quae modo stat in loco sancto, multaque simul lacrimarum copia insignis ille pietatis propugnator Christianam gentem deflebat. intra templi igitur septa dum ille moraretur, precibus apud eum agebat patriarcha, ut acceptam a se sindonem ac vestem indueret. quam cum assumere detrectasset, episcopus vix exoravit, ut ista gestaret donec solita indumenta lavarentur, et propriis resumptis, statim ista Sophronio restituit. in ea rerum calamitate Sophronius praeclaris verbis et gestis Hierosolymorum ecclesiam olim amplificans, de Heraclio, et monothelitarum ipsi addictorum pravitatibus et commentis, deque Sergio et Pyrrho confutatis, clarissima tropaea referens, defunctus est.

Eodem anno Umarus Iadum in Syriam misit, qui totam eam provinciam in Saracenorum potestatem redegit.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἦλθεν Ἰωάννης, ὁ ἐπὶ κλην Κατέας, ὁ ἐπί- A.M. 6128
 τροπος Ὀσροηνῆς πρὸς Ἰαδὸν εἰς Χαλκηδόνα, καὶ ἐστοίχησε
 δοῦναι αὐτῷ κατ' ἐνιαυτὸν δέκα μυριάδας νομισμάτων, τοῦ
 μὴ περᾶσαι τὸν Εὐφράτην, μήτε εἰρηνικῶς, μήτε πολεμικῶς, B
 5 ἕως οὗ τὴν ποσότητα τοῦ χρυσοῦ ἀποδίδωσιν. ἐπὶ τούτοις
 ὁ Ἰωάννης εἰς Ἔδεσσαν ἀνέστρεψεν, καὶ τὸν ἐνιαύσιον φόρον
 ἀνύαας πρὸς Ἰαδὸν ἐκπέμπει. Ἡράκλειος δὲ τοῦτο ἀκούσας
 ὑπαιτίον ἐκρινεν τὸν Ἰωάννην, ὡς ἄνευ τῆς βασιλικῆς εἰδή-
 σεως τοῦτο πεποιηκότα. καὶ τοῦτον μεταπεμψάμενος, ἔξορίᾳ
 10 κατέκρινεν. ἀντ' αὐτοῦ δὲ ἐκπέμπει Πτολεμαῖόν τινα στρα-
 τηλάτην.

Τούτῳ τῷ ἔτει παρέλαβον οἱ Ἄραβες τὴν Ἀντιόχειαν. A.M. 6129
 καὶ ἐπέμφθη Μανίας ὑπὸ Οὐμάρου στρατηγὸς καὶ ἀμνηρᾶς C
 πάσης τῆς ὑπὸ τῶν Σαρακηνῶν χώρας ἀπὸ Αἰγύπτου ἕως
 15 τοῦ Εὐφράτου.

Περσῶν βασιλεὺς Ὀρμισθας ἔτη ια΄.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Πύρρου ἔτος α΄. A.M. 6130

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Ἰαδὸς πᾶσαν στρατιάν τὸν V. 225
 Εὐφράτην, καὶ καταλαμβάνει τὴν Ἔδεσσαν. οἱ δὲ Ἐδεσσηνοὶ D
 20 ἀνοίξαντες ἔλαβον λόγον σὺν τῇ χώρᾳ καὶ τῷ στρατηλάτῃ
 καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ Ῥωμαίοις. καὶ ἀπέρχονται ἐπὶ Κωνσταν-

4. μήτε πολεμικῶς om. a f, lacuna apparet in A. 8. τῆς add.
 ex A. 14. τῶν add. ex A. 18. στρατείαν A. 21. ἐπὶ
 Κωνστ. A, πρὸς τὴν K. vulg.

Hoc anno Ioannes, cognomento Cateas, Osrhoënae provinciae pro- A. C. 628
 curator Chalcedonem Iadum alloquuturus profectus est: et singulos in
 annos nummorum centum millia ei se pensurum pactus est, si modo,
 quamdiu promissum auri pontus ipse exsolveret, ille nec pacis, nec
 belli gratia traiceret Euphratem. his ita stipulatis Ioannes Edessam
 regreditur, et annum tributum congruo tempore ad Iadum transmit-
 tit. quo comperto Ioannem crimini obnoxium, Heraclius iudicavit,
 quod nimirum id inscio imperatore attentasset. ad se itaque revo-
 catum exilio damnat, et Ptolemaeum quendam militiae magistrum in
 eius locum suffecit.

Hoc anno Arabes Antiochiam armis expugnarunt. Mavias vero A. C. 629
 ab Umaro dux et ameras Saracenorum ditionis universae ab Aegy-
 pto usque ad Euphratem protensae institutus est.

Persarum rex Hormisdas annis undecim regnavit.

Cpoleos episcopi Pyrrhi annus primus.

A. C. 630

Hoc anno Iadus educto trans Euphratem exercitu universo Edes-
 sam occupat. Edesseni accepta securitatis fide pro se agrisque suis,
 militiae magistro et qui cum eo erant Romanis militibus civitatis
 portas aperiant. hostes subinde Constantiam tendunt, et posita ad

τίαν, καὶ πολιορκήσαντες αὐτὴν αἰροῦσιν αὐτὴν πολέμῳ, καὶ τριακοσίους Ῥωμαίους ἀνήλωσαν. καὶ ἐκεῖθεν ἀνήλθον εἰς Διραῖς καὶ ταύτην λαμβάνουσι πολέμῳ· καὶ πολλοὺς ἐν αὐτῇ ἀπώλεσαν· καὶ οὕτω πᾶσαν τὴν Μεσοποταμίαν παρέλαβεν Ἰαδος.

- A.M. 6131 P. 283 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσαν οἱ Σαρακηνοὶ κατὰ Περσίδος, καὶ συνάπτουσι πόλεμον μετ' αὐτῶν, καὶ νικῆσαντες κατὰ κράτος πάντας τοὺς Πέρσους ὑπέταξαν. Ὀρμίσδος δὲ ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς φυγῇ χρησάμενος, ἐπὶ τοὺς ἐνδοτέρους Πέρσας εἰς τὰ βασιλεία ἐχώρει. οἱ δὲ Σαρακηνοὶ ἤχμαλώ-10 τευσαν τὰς τοῦ Ὀρμίσδου θυγατέρας μετὰ πύσης τῆς βασιλικῆς ἀποσκευῆς· καὶ ἤχθησαν πρὸς Οὐμαρον. αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ ἐκέλευσεν Οὐμαρος ἀναγραφῆναι πᾶσαν τὴν ὑπ' αὐτὸν οἰκουμένην. ἐγένετο δὲ ἡ ἀναγραφή ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν καὶ φυτῶν.
- A.M. 6132 Τούτῳ τῷ ἔτει τελευτᾷ Ἡράκλειος ὁ βασιλεὺς μηνὶ Μαρ- Βτίῳ ἰνδικτιῶνι ἰδ' ὑδριαίας, βασιλεύσας ἕκη λ', μῆνας ι'. βασιλεύει δὲ μετ' αὐτὸν Κωνσταντῖνος ὁ υἱὸς αὐτοῦ μῆνας τέσσαρας, καὶ ἴφαρμακευθεὶς ὑπὸ Μαρτίνης τῆς αὐτοῦ μη- τριῆς καὶ Πύρρου πατριάρχου τελευτᾷ. καὶ βασιλείει ὁ 20 Ἡρακλεωνῆς ὁ Μαρτίνης υἱὸς σὺν τῇ μητρὶ Μαρτίνῃ.

1. αἰροῦσιν vulg. 2. ἀνήλθον A, ἤλθον vulg. 10. εἰς τὰ βασιλεία ἐχώρει] κατέλαβεν A a f. 11. ἅμα τῇ βασιλικῇ ἀποσκευῇ A. 17. ὑδριαίας A a, ὑδριάσας vulg. 19. μητριῆς καὶ Πύρρου πατριάρχου A, μητριῆς· καὶ Πύρρος πατριάρχης vulg. 21. Ἡρακλεωνῆς A ubique.

eam obsidione, eaque armorum vi subacta, trecentos Romanos ferro trucidant. inde ad Daras profecti, urbem bello invadunt, et populum eius omnem delent, atque ita Mesopotamiam universam Iadus subegit.

- A. C. 631 Hoc anno Saraceni in Persiam arma et expeditionem movent, manibusque cum Persarum acie collatis superiores evadunt, et Persas universos armorum vi sibi subiiciunt. Persarum vero rex Hormisdas fuga salutem quaerens in interiore Persiam et in occultiore regiam secedit. Saraceni captivas Hormisdæ filias, et regium omnem eius apparatus Umaro obtulerunt. eo quoque anno Umarus ditionem omnem ac terras sibi subditas describi iussit. descriptio ista non hominum modo, sed et iumentorum et plantarum numerum recensuit.
- A. C. 632 Hoc anno, mense Martio, indictione decima quarta, imperator Heraclius post imperii annos triginta et menses decem hydropis morbo affectus obiit. Constantinus eius filius menses quatuor post eum tenet imperium, et Martinæ novercae, Pyrrhique patriarchae opera veneno propinato interiit, et Heracleonas Martinæ filius cum matre potestatem obtinet.

Ῥωμαίων βασιλέως Ἡρακλεωνᾶ μηνες ἕξ, Κωνσταντινου- A.M. 6133
 πόλεως ἐπισκόπου Παύλου ἔτος α΄. C

Τούτῳ τῷ ἔτει παραλαμβάνει Μανίας Καισαύρειαν Πα-
 λαιστίνης μετὰ ἐπταετίαν τῆς πολιορκίας αὐτῆς· καὶ κτείνει
 5 ἐν αὐτῇ Ῥωμαίους χιλιάδας ἐπτά. τῷ δὲ αὐτῷ χρόνῳ ἀπό-
 σατο ἡ σύγκλητος Ἡρακλεωνῶν ἅμα Μαρτίνῃ τῇ μητρὶ αὐ-
 τοῦ καὶ Βαλεντίνῳ· καὶ ἐγλωσσοκόπησαν Μαρτίαν, καὶ
 ἐρρινοκόπησαν Ἡρακλεωνᾶν, καὶ ἐξορίσαντες αὐτούς, ἀνεβί-
 βασαν Κώνσταν υἱὸν Κωνσταντίνου, ἔγγονοι Ἡρακλείου ἐπὶ
 10 τῆς ἀρχῆς· καὶ ἐκράτησεν ἔτη κζ΄. Πύρρου δὲ ἐκβληθέντος V. 226
 τῆς ἐπισκοπῆς, ἐχειροτονήθη πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως D
 Παῦλος πρεσβύτερος καὶ οἰκονόμος μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ἰνδικτιῶνι
 ιε΄, ἐπισκοπήσας ἔτη ιβ΄.

Ῥωμαίων βασιλέως Κώνσταντος ἔτος α΄. A.M. 6134
 15 Τούτῳ τῷ ἔτει βασιλεύσας Κώνστας πρὸς τὴν σύγκλητον
 ἔλεγεν· τοῦ ἐμὰ γεγεννηκότος πατρὸς Κωνσταντίνου, ὃς ἐπὶ P. 284
 ζωῆς τοῦ ἰδίου πατρὸς, ἐμοῦ δὲ πάμπου, Ἡρακλείου ἱκανὸν
 σὺν αὐτῷ ἐβασίλευσεν χρόνον, μετὰ τοῦτον δὲ καὶ λίαν βρα-
 χύν· τὰς γὰρ χρηστοτάτας ἐλπίδας ὁ Μαρτίνης τῆς αὐτοῦ
 20 μητριᾶς φθόνος συνδιατμήξας, τοῦ ζῆν ἀπήλλαξεν. καὶ τοῦτο
 δι' Ἡρακλεωνᾶν τὸν ἕξ αὐτῆς καὶ Ἡρακλείου ἀδεμίτως γεγεν-

5. ἐν αὐτῇ om. A b. 9. ἔγγονοι A, ἔγγονα vulg. 16. δε
 A a f, ὡς vulg. 18. μετὰ τοῦτον δε] τούτῳ γὰρ δε f. 20.
 συνδιατμήξας mg. Par.

Romanorum imperatoris Heracleonae sex menses, Cpoleos episcopi A. C. 633
 Pauli annus primus.

Hoc anno Mavias Caesaream Palaestinae post obsidionis septimum
 annum in potestatem recipit, et ad Romanorum millia septem in ea
 interficit. hoc eodem anno Heracleonam, matrem eius Martinam et
 Valentinum ab administrando imperio senatus repulit. lingua vero
 Martinae abscissa, amputatisque Heracleonae naribus, iisdemque in
 exilium actis, Constantem Constantini filium et Heraclii nepotem ad
 imperii thronum subvehit. imperavit autem annos viginti septem.
 Pyrrho vero episcopi dignitate abdicato, Paulus presbyter et oecono-
 mus ordinatus est mense Octobri, indictione decima quinta. gessit
 episcopatum annos duodecim.

Romanorum imperatoris Constantis annus primus.

A. C. 634

Hoc anno Constans imperator declaratus hanc orationem ad se-
 natum habuit: Constantinus genitor meus, qui vivente eius patre, avo
 nimirum meo Heraclio, satis diuturnum una cum ipso imperium ad-
 ministravit, sed post mortem breve nimium quantum obtinuit, Marti-
 nae novercae invidia, optima spe praecisa, ex vivis exemit, idquo

νημένον, ἦν μάλιστα μετὰ τοῦ τέκνον ἡ ὑμετέρα σὺν θεῷ ψι-
 φος τῆς βασιλείας δικαίως ἐξέβαλεν, πρὸς τὸ μὴ ἰδεῖν ἐκνο-
 μώτατον τὴν βασιλείαν Ῥωμαίων. τοῦτο μάλα ἐγνωκυῖα ἡ
 ὑμετέρα ὑπερφυῆς σεμνοπρέπεια, διὸ παρακαλῶ ἡμᾶς ἔχειν
 Βσυμβούλους καὶ γνώμονας τῆς κοινῆς τῶν ὑπήκων σωτηρίας, 5
 ταῦτα εἰπὼν ἀπέλυσεν τὴν σύγκλητον δωρεαῖς φιλοτιμη-
 σάμενος.

A.M. 6135 Τούτῳ τῷ ἔτει ἤρξατο Οὔμαρος οἰκοδομεῖν τὸν ναὸν ἐν
 Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐχ ἴστατο τὸ κτίσμα ἀλλὰ κατέπιπεν·
 πυθομένῳ δὲ τὴν αἰτίαν εἶπον οἱ Ἰουδαῖοι· ὅτι ἐὰν τὸν σταυ- 10
 ρὸν τὸν ὄντα ἐπάνω τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν οὐκ ἐπάρητε, οὐ
 στήκει τὸ κτίσμα. Ἐνεκεν ταύτης τῆς ὑποθέσεως ἐπήρθη ὁ
 σταυρὸς ἐκεῖθεν, καὶ οὕτω συνεστάθη αὐτῶν ἡ οἰκοδομή.
 διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν πολλοὺς σταυροὺς κατήγαγον οἱ μισο-
 C χριστοί. 15

A.M. 6136 Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Πέτρου ἔτος α΄.
 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐστασίασεν Βαλεντινιανὸς ὁ πατριῖκος
 κατὰ Κωνσταντος, καὶ πέμψας ὁ βασιλεὺς τοῦτον ἀνείλεν,
 καὶ τὸν λαὸν εἰς τὴν ἑαυτοῦ εὐνοίαν μετήγαγεν. καὶ ἐκ-

2. δικαίως om. a. 3. μάλα] μέγα A f. 5. σωτηρίας om.
 A a f. 8. τὸ μαγίσδιον τὸ Σαρακηνῶν, ἐν ᾗ πρώην ὑπῆρχεν
 ὁ Σολομωνιακὸς ναὸς f. 11. ὄρους] ναοῦ τοῦ A. ἐπάρητε,
 οὐκ ἔστι a. 13. οἱ οἰκ. vulg. 19. εὐνοίαν om. A.

suum scelus ipsa per Heracleonam suum ex Heraclio filium perpetra-
 vit. quamobrem vos, deo ita consulente, senatusconsulto eam eius-
 que filium imperio eiecistis, ne Romana dominatio illegitima atque
 nefaria videri posset, cum id prae caeteris manifeste procuraret am-
 plissima vestra dignitas. quapropter vos deprecor, ut consiliarios ac
 iudices pro communi civium salute vosmet ipsos mihi praebeatis. his-
 que denium dictis senatum maximis muneribus fuse cumulatum di-
 misit.

A. C. 635 Hoc anno Umarus templum Hierosolymis restaurare aggressus est,
 aedificium vero firmo fundamento stare non valuit, sed in terram
 concidit. causam sciscitanti responderunt Iudaei: nisi crucem in
 monte olivarum elatam sustuleritis, nusquam aedificium consistet.
 huius gratia crux inde deiecta est, atque ita eorum aedificatio firma
 stetit, et ob causam eandem innumeras cruces suis locis Christi ho-
 stes deturbarunt.

A. C. 636 Alexandriae episcopi Petri annus primus.
 Hoc anno Valentinianus patricius in Constantem movet seditio-
 nem: imperator vero misso qui hominem e medio tolleret, in pri-
 stinam fidem et amicitiam revocavit exercituum. porro mensis Dii

λειψις τοῦ ἡλίου γέγονεν μηνὶ Δίῳ πέμπτη, ἡμέρα ἕκτη, ὥρα ἐννάτη.

D

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐδολοφονήθη Οὐμαρος ὁ τῶν Σαρακηῶν A.M. 6137
 ἀρχηγὸς μηνὶ Δίῳ ἡμέρα ε' ὑπὸ τινος Πέρσου μαγαρίτου.
 5 προσκυνούντα γὰρ αὐτὸν εὐρηκῶς, ἐκέντησεν κατὰ γαστροῦς
 διελάσας τὸ ξίφος, καὶ οὕτω τοῦ ζῆν ἀπῆλλαξεν ἀμηρεύσαντα
 ἔτη ιβ', καὶ μετὰ τοῦτον ἴσταται Οὐθμάν, ὁ τούτου συγγενής,
 ὁ υἱὸς τοῦ Φᾶν.

Ἀράβων ἀρχηγῷ Οὐθμάν ἔτος α'.

A.M. 6138

10 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐστασίωσεν Γρηγόριος ὁ πατρικίος Ἀφρι-
 κῆς σὺν τοῖς Ἀφροῖς.

P. 285

V. 227

B

Τούτῳ τῷ ἔτει γέγονεν κατὰ τῆς γῆς ἄνεμος βίαιος, καὶ A.M. 6139
 πολλὰ φυτὰ ἐξερρίψωσεν, καὶ παμμεγέθη δένδρα ἀνέσπασεν
 πρόρριζα, καὶ πολλοὺς στύλους κιώνων κατέβαλεν. τῷ δ' αὐτῷ
 15 ἔτει ἐπεστράτευσαν Σαρακηνοὶ τὴν Ἀφρικὴν. καὶ συμβαλόν-
 τες τῷ τυραννῷ Γρηγορίῳ, τοῦτον τρέπουσι, καὶ τοὺς σὺν
 αὐτῷ κτείνουσι· καὶ στοιχήσαντες φόρους μετὰ τῶν Ἀφρων
 ὑπέστρεψαν.

C

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Μαντίας διὰ θαλάσσης τῆ A.M. 6140
 20 Κύπρω· εἶχεν δὲ σκάφη μψ', καὶ παρέλαβεν Κωνσταντίαν

1 Δ[φ] Δεκεμβρίῳ A.

ξεν ἀμηρεύσας vulg.

ὁ Γρηγ. vulg.

σκάφη A, δὲ καὶ σκ. vulg.

6. ἀπῆλλαξεν ἀμηρεύσαντα A, διήλλα-

8. τοῦ Ἀφρὸν t.

10. Γρηγόριος A,

13. ἐξερρίψωσεν A, ἐξερρίψ. vulg.

20. δὲ

quinto die, feria hebdomadis sexta, hora nona solis defectus contigit.

Hoc anno mense Dio, feria hebdomadis quinta, Umarus suorum A. C. 637
 dolis occisus fuit, caedis auctor fidei desertor Persa quidam extitit.
 is precibus vacantem offendens, gladium in ventrem adactum impulit,
 atque ita ille vitam morte commutavit, anno ameratus sive principatus
 duodecimo. eo sublato Uthmanus eius consanguineus Phani filius
 Saracenorū dux constituitur.

Arabum ducis Uthman annus primus.

A. C. 638

Hoc anno Gregorius patricius, Afris sibi adiunctis, seditionem in
 Africa movit.

Hoc anno ingens ventus in terram incumbens multas stirpes prae- A. C. 639
 grandesque arbores radicitus evulsit, multasque atatuas e columnis
 excussit. eodem anno Saraceni expeditionem in Africam moverunt,
 et pugna cum tyranno Gregorio commissa, in fugam eum vertunt, et
 eius exercitum delent, et vectigalibus ex pacto Africae impositis re-
 versi sunt.

Hoc anno armata classe expeditionem in Cyprum Mavias susce- A. C. 640
 pit. eius navigia ad mille et septingenta numerata sunt. Constan-

σὺν τῇ νήσῳ πάσῃ, καὶ ταύτην ἐλυμήνατο. ἀκούσας δὲ Κακὸρίζον κουβικουλάριον κατ' αὐτοῦ μετὰ πλείστης δυνάμεως Ῥωμαϊκῆς ἐρχόμενον, ἀνέπλευσεν κατέναντι Ἀράδου, καὶ καθομίσας τὴν ἑαυτοῦ ναυστολίαν τὴν πολίχνην τῆς νήσου τὸ Κύστελλον ἐπειρᾶτο παραλαβεῖν, παντοίαις μηχαναῖς χρωμέ-5
 νος. μηδὲν δὲ ἐξισχύσας, πέμπει πρὸς αὐτοὺς ἐπίσκοπόν τι-
 DNA, Θωμάριχον τοῦνομα, ἐκφοβῶν αὐτοὺς ἀφιέναι τὴν πόλιν
 καὶ ὑποσπόνδους εἶναι, ἐξιέναι δὲ τῆς νήσου. ὡς οὖν πρὸς
 αὐτοὺς εἰσῆει ὁ ἐπίσκοπος, τοῦτον ἐκράτησαν ἔνδον, Μανία
 δὲ οὐκ εἶδαν. καὶ δὴ ἀνονήτου γενομένης τῆς κατὰ Ἀραδὸν 10
 πολιορκίας, ἀνέστρεψεν εἰς Λιμμασχόν, ἐπεὶ ὁ χειμῶν κατέ-
 λαβεν.

A.M. 6141 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν ὁ Μανίας κατὰ τῆς Ἀρά-
 δου σφοδρῶς παραταξάμενος, καὶ ταύτην λόγῳ παρέλαβεν εἰς
 τὸ κατοικεῖν αὐτοὺς ἔνθα βούλονται· τὴν δὲ πόλιν ἐνέπρη-15
 P. 286 σεν, καὶ ἕπετείχισεν, καὶ τὴν νῆσον ἀοίκητον κατέστησεν, ἕως
 τοῦ νῦν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει γέγονεν ἐν Ῥώμῃ σύνοδος ὑπὸ Μαρτίνου
 τοῦ πάπα κατὰ τῶν μονοθελητῶν.

A.M. 6142 Τούτῳ τῷ ἔτει στρατοπεδάρχησ ὁ τῶν Ἀραβῶν ἐπε-20

1. καὶ Κόριζον A. 3. κατὰ ἐναντία Ῥόδου A a f. 4. τὸν
 K. vulg. 10. γενομένης A, γενομένου vulg. 11. ἐν Λαμά-
 σκῳ A. 13. τῆς add. ex A. 16. ὡς τοῦ νῦν vulg.

tiam civitatem cepit, universam subegit insulam, et magnum in eam
 detrimentum intulit. cum vero Cacorizum cubicularium adversum se cum
 maximis Romanorum copiis advenire audiret, classem Aradum versus
 divertit, ubi classis bellicum omnem apparatus ad insulae oppidum
 exonerans, machinis omnibus adhibitis castellum occupare tentabat.
 conatibus licet strenuis parum aut nihil succedentibus, episcopum no-
 mine Thomarichum, ut urbem eius potestati permitterent, vectigales
 agerent, ac tandem insula omnino decederent, minis et terroribus sus-
 surum misit. ut urbem ingressus est episcopus, cives intra moenia
 secum detinere, et Maviae imperium detrectare. quamobrem irrita
 Aradi obsidione, cum hiems appeteret, Damascum se recepit.

A. C. 641 Hoc anno Maviae educto et composito exercitu adversus Aradum
 arma convertit. illam vero ea conditione cepit, ut oppidani, ubi li-
 buisset, habitare possent, urbem vero igne succendit, moenia evertit,
 et usque in hodiernum diem effecit insulam incolis omnibus de-
 sertam.

Eodem anno concilium Romae a Martino papa damnandis mono-
 theletis celebratum est.

A. C. 642 Hoc anno Arabicorum castrorum praefectus in Isauriam impres-

στράτευσεν κατὰ Ἰσαυρίας· καὶ κτείνας, πολλοὺς ἤχμαλώ-
 τευσε· καὶ μετὰ πεντακισχιλίων δεσμίων ὑπέστρεψεν. πέμ-
 πει δὲ ὁ βασιλεὺς Κωνσταντὸς Προκόπιόν τινα πρὸς Μανίαν
 ζητῶν εἰρήνην. ὃ καὶ γέγονεν ἔτη β' Γρηγόριον υἱὸν Θεοδο-
 5 ρου λαβῶν Μανίας ἐνέχυρον ἐν Δαμασκῶ. B

Τούτῳ τῷ ἔτει ἔστασίασεν Πασαγνάθης ὁ τῶν Ἀρμενίων Α.Μ. 6143
 πατρίκιος τῷ βασιλεῖ· καὶ σπονδὰς μετὰ Μανίου πεποίηκεν, V. 228
 δεδωκὼς αὐτῷ καὶ τὸν ἴδιον υἱόν. ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς
 ἤλθεν ἕως Καισαρείας Καππαδοκίας, καὶ ἀκελπίσας τῆς Ἀρ-
 10 μενίας ὑπέστρεψεν.

Τούτῳ τῷ ἔτει Γρηγόριος ὁ ἀδελφὸς Ἡρακλείου ἐν Α.Μ. 6144
 Ἡλιουπόλει ἀπέθανεν, καὶ σμυρναῖοι εἰσῆχθη ἐν Κωνσταν- C
 τινουπόλει. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει κόνις ἐξ οὐρανοῦ κατηνέχθη, καὶ
 φόβος μέγας ἐπέπεσεν τοῖς ἀνθρώποις.

15 Κωνσταντινουπόλεως ἐπίσκοπος Παῦλος ἔτη ιβ'.

Παῦλος τελευτᾷ· καὶ Πύρρος πάλιν ἀποκατεστάθη μῆ-
 νας δ' καὶ ἡμέρας κγ'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Μανίας τὴν Ῥόδον καταλαβὼν καθεῖλεν Α.Μ. 6145
 τὸν κολοσσὸν Ῥόδου μετὰ ατζ' ἔτη τῆς αὐτοῦ ιδρύσεως, ὃν
 20 Ἰουδαῖός τις ὠνησάμενος ἔμπορος Ἐδεσσηνὸς ἐννακοσίαις κα-

6. hic annus omittitur in A a e f.	11. ἀδελφιδὸς α.	12.
σμυρναῖοις f. εἰσῆχθη ἐν Κων. Α, ἠνέχθη Κπ. vulg.		15.
Παῦλος Α a f, Πύρρος vulg.	16. ἀπικαιέστη Α a f.	μῆ- νας Α, καὶ μῆνας vulg.

sionem fecit, et magna strage edita, plures in captivitatem misit, et cum victorum millibus quinque ad suos regressus est. imperator autem Constans Procopio quodam ad Maviam misso, pacem exposcebat: quod anno secundo postmodum Mavias praestitit, Gregorio Theodori filio pactorum initorum obside Damasci retento.

Hoc anno Pasagnathes Armeniorum patricius in imperatorem per- A. C. 643
 duellis arma suscepit, et filio Maviae in obsidem dato, belli cum eo societatem iniit. nuncio perduellionis audito, imperator Caesaream usque Cappadociae se contulit, et rebus Armeniae desperatis in urbem reversus est.

Hoc anno imperatoris Heraclii frater Gregorius Herioli diem A. C. 644
 extremum obiit, et myrrha conditus Cpolim relatus est. hoc etiam anno pulvis e caelo imbris instar depluit, et metus ingens hominum animis incubuit.

Cpoleos episcopatum annos duodecim Paulus obtinuit.

Paulus fato fungitur, et Pyrrhus rursus per menses quatuor et dies viginti tres restituitur.

Iloc anno Rhodo a Saracenis occupata, Mavias Rhodium colos- A. C. 645
 sum mille trecentis et sexaginta annis postquam positus fuerat deie-

Δμήλους ἐφόρτωσεν αὐτοῦ τὸν χαλκόν. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Ἄβιβος ὁ τῶν Ἀράβων στρατηγὸς τὴν Ἀρμενίαν ἐπεστράτευσεν. καὶ περιτυχὼν Μαυριανὸν τὸν τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸν κατεδίωξεν αὐτὸν ἕως τῶν Καυκασίων ὀρέων, καὶ τὴν χώραν ἐλήϊσατο. 5

A.M. 6146 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν ὁ Μανίας, καὶ ὤρϊσατο P. 287 γενέσθαι ἐξόπλισιν μεγάλην τῶν πλοίων πρὸς τὸ ἀνελεθεῖν τὸν στόλον αὐτοῦ κατὰ Κωνσταντινούπολιν. ἡ δὲ πᾶσα ἐτοιμασία ἐν Τριπόλει ἦν τῇ κατὰ Φοινίκην. τοῦτο δὲ θεασάμενοι δύο ἀδελφοὶ τινες φιλόχριστοι ἐν Τριπόλει καταμένοντες υἱοὶ Ἰουδαιοῦ Βουκινάτωρος, ζήλω θεοῦ τρωθέντες, ἐπὶ τὸ δεσμοτῆριον τῆς πόλεως ὤρμησαν. εἶχε δὲ πλῆθος δεσμίων Ῥωμαίων, καὶ διαρρήξαντες τὰς πύλας καὶ τοὺς δεσμοὺς λύσαντες, ἐπὶ τὸν ἀμνηρᾶν τῆς πόλεως ὤρμησαν, καὶ κτείναντες αὐτὸν τε καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ, καὶ τὴν ἀποσκευὴν ἤπασαν πυρὶ καταναλώσαντες, ἐπὶ τὴν Ῥωμανίαν ἀπέπλευσαν. πλὴν οὐδ' οὕτως τῆς Βαυτίης ἐπ'αύσατο ἐξαρτύσεως· ἀλλ' ὁ μὲν Μανίας στρατεύει ἐπὶ Καισάρειαν Καππαδοκίας, Ἀβουλαβάρ δὲ στρατηγὸν κατέστησεν τῆς ναυπλοίας· ὃς παραγενόμενος εἰς τὸν λεγόμενον Φοινίκα τῆς Λυκίας, ἔνθα ἦν ὁ βασιλεὺς Κώνστας μετὰ 20

1. Ἄβιβος f. 2. τὴν add. ex A. 3. καταδιώκει A. 4. καὶ ὤρϊσατο om. A f. 5. πρὸς τὸ] τοῦ A. 6. δεσμ. Ῥωμ. A, Ῥωμ. δεσμ. vulg. 7. καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ add. ex A. 8. ἐξαρτύσεως A, ἐξαρτήσεως vulg. 9. Ἀβουλαβάρ A f, Ἀβουλαονάρ a. 10. τῆς αὐτῆς πλοιοποιίας A a, τῆς ὀπλοποιίας f.

cit. Iudaeus quidam Edessenus eum mercatus nongentos ex eius metallo camelos oneravit. eodem anno Abibus Arabum dux in Armeniam manu armata ingressus est, Maurianumque Romanorum ducem cum copiis obviam factum, ad Caucasios usque montes fugavit, et regionem quaquā patet deprædatus est.

A. C. 646 Hoc anno Mavias exercitum instauravit, ingentem vero classem armis virisque munitam, ut bellum et caedem Cpoli inferret, parari iussit. omnem porro bellicum apparatus ad Tripolim, quae Phoeniciae civitas est, colligi curavit. eo conspecto fratres duo christicolae, qui Tripoli sedem fixerant, filii Buccinatoris, divino animi ardore exagitati, ad publicos civitatis carceres irruunt (erat certe Romanorum numerus haud contemnendus in vinculis) effractisque vi foribus vinctisque liberatis, in civitatis ameram impetum faciunt, eoque cum toto comitatu occiso, supellectilem eius omnem flammis absumunt, et in Romanam ditionem transfretantur. arrepto vero bellum movendi proposito non abscessit Mavias, quin immo exercitum Caesaream Capadociae ipse transfert, Abularum autem classis praefectum consti-

τοῦ Ῥωμαϊκοῦ στόλου, ναυμαχεῖ μετ' αὐτοῦ, μέλλοντος δὲ τοῦ βασιλέως ναυμαχεῖν, θεωρεῖ κατ' ὄναρ τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ εἶναι αὐτὸν ἐν Θεσσαλονίκῃ. διϋπνισθεὶς δὲ διηγήσατό τινα ὄνειροκρίτη τὸ ὄραμα. ὃ δὲ ἔφη· ᾧ βασιλεῦ, εἶδε μὴ ἐκοι-
 5 μῆθης, μήτε τὸ ὄνειρον εἶδες, τὸ γὰρ εἶναι σε ἐν Θεσσαλο-
 νίκῃ [Θεσσαλονίκη] ἐγκρίνεται· πρὸς τὸν ἐχθρὸν σου ἡ νίκη V. 229
 τρέπεται. τοῦ δὲ βασιλέως μηδένα ποιησαμένου λόγον περὶ
 τούτου, πρὸς παράταξιν ναυμαχίας τὸν Ῥωμαϊκὸν στόλον C
 προηγήσατο καὶ πόλεμον· καὶ δὴ συμβαλόντες ἀλλήλοις ἡ-
 10 τῶνται Ῥωμαῖοι· καὶ συγκιρνᾶται ἡ θάλασσα τοῖς αἵμασι
 τῶν Ῥωμαίων. ἐνέδυσε δὲ ὁ βασιλεὺς ἄλλον τινὰ τὴν ἑαυ-
 τοῦ ἐσθῆτα· καὶ εἰσπηδήσας ὁ υἱὸς τοῦ Βουκινάτωρος ὃ
 προλεχθεὶς εἰς τὸ βασιλικὸν σκάφος τὸν βασιλέα ἀφαρπάσας,
 καὶ εἰς ἕτερον σκάφος τοῦτον μεταβαλὼν παραδόξως διέσω-
 15 σεν. αὐτὸς δὲ ἀνδρείως ἐπιστὰς τῇ βασιλικῇ νηϊ πολλοὺς
 ἀνείλεν ὃ γενναιότατος, θανάτῳ ἑαυτὸν παραδοὺς ὑπὲρ τοῦ
 βασιλέως. τοῦτον δὲ κυκλώσαντες οἱ πολέμοι καὶ ἐν μέσῳ
 κατασχόντες ἐδόκουν αὐτὸν εἶναι τὸν βασιλέα. μετὰ δὲ τὸ D
 πολλοὺς ἀνελεῖν κτείνεται καὶ αὐτὸς ὑπὸ τῶν πολεμίων, σὺν
 20 τῷ φοροῦντι τὴν βασιλικὴν ἐσθῆτα. ὃ δὲ βασιλεὺς οὕτω τρο-

3. δὲ add. ex A. 6. Θεσσαλονίκη omittendum videtur. 9.
 προηγήσατο A, προσετήσατο vulg. συμβαλόντες A, συμβάλ-
 λοντες vulg. 14. μετέβαλεν καὶ A. 15. ἀνδρείως A, ἀν-
 δρείος vulg. 18. τὸν βασιλέα om. A a f. 19. ἔκτειναν
 αὐτὸν οἱ πολέμοι A.

tuit. is Phoenicem (Lyciae locum quendam sic dicunt), ubi imperator Constans castra classemque tenebat, appelleus, cum eo navali praelio decertat. inter primos autem parandae maritimae pugnae tumultus nocturnae quietis somnio Thessalonicae reperiri se imaginabatur. excitatus somniorum coniectori visionem enarrat. dicit ille: utinam neque dormiisses, neque vidisses somnium. etenim Thessalonicae te reperiri mali ominis argumentum est. Thessalonica quippe victoriae ad hostem transitus iudicatur. imperator nulla iudicii istiusmodi ratione habita, in navalis certaminis ordinem Romanas copias componit, et ad bellum provocat. pugna itaque ad invicem commissa superantur Romani, totumque mare illorum sanguine inficitur. imperator cum altero quopiam habitum mutavit. tum vero memoratus Buccinatoris filius in regiam ratem insiliens rapuit imperatorem, eumque ex hac in alteram traductum praeter universorum expectationem periculo praesenti eripuit. ipse vero quasi regiae navis praefectus eidem impositus plenus Marte dimicabat, ac tandem imperatoris gratia mortem strenue oppetiit. quamobrem hostes eum quem imperatorem esse rebantur undequaque intercludentes, multis prius ad ne-

Theophanes.

ποσάμενος σώζεται, καὶ καταλιπὼν πάντας ἀπέπλευσεν ἐν Κωνσταντινουπόλει.

- A.M. 6147 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐδόλοφονήθη Οὐθμῶν ὁ τῶν Σαρακηνῶν στρατηγὸς ὑπὸ τῶν ἐν Ἐθρίβαις, ἀμφορέουσας ἔτη ι'. γέγονεν δὲ ἀνασοβὴ μέσον αὐτῶν. ὅσοι γὰρ κατὰ τὴν ἔρημον ὑπῆρχον, 5
 P. 288 τὸν Ἀλῆ ἤθελον, ἀνεψιὸν τοῦ Ἀλῆ, γαμβρὸν ὄντα τοῦ Μουαμέδ· οἱ δὲ κατὰ Συρίαν καὶ Αἴγυπτον, τὸν Μανῆαν ἤθελον ὅς καὶ ἐνίκησεν καὶ ἐκράτησεν ἔτη κδ'.
 Ἀράβων ἀρχηγὸς Μανῆας ἔτη κθ'.
 A.M. 6148 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Μανῆας κατὰ Ἀλῆ· καὶ 10
 συναθροίζονται ἀμφοτέροι ἀναμέσον Βαρβαλίσου, εἰς τὸ Καισάριον πλησίον τοῦ Εὐφράτου. οἱ δὲ τοῦ Μανῆου ἐπικρατέ-
 Βστεροι γεγονότες τὸ ὕδωρ ἔλαβον· εἰς δίψαν δὲ ἐλθόντες οἱ τοῦ Ἀλῆ ἐλειποτάκτου. Μανῆας δὲ οὐκ ἤθελεν πολεμῆσαι· ἀλλ' ἀπονητὶ τὴν νίκην ἤρατο. 15
 A.M. 6149 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν ὁ βασιλεὺς κατὰ Σκλαβι-
 νίας, καὶ ἤχμαλώτευσεν πολλοὺς, καὶ ὑπέταξεν. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ τὰ κατὰ τὸν ἅγιον Μάξιμον καὶ τοὺς μαθητὰς αὐ-
 τοῦ ἐπράχθη, ὑπὲρ τῆς ὀρθῆς πίστεως ἀγωνισαμένων κατὰ τῶν

3. τῶν Ἀράβων A. 4. Ἐνεθρίβοις A a f mg. Par. 5. μί-
 σων αὐτῶν A. 9. Ἀράβων — κθ' om. A a f. 11. Βαρ-
 καλίσου A. 13. δὲ A, τε vulg. 18. καὶ add. ex A. 19.
 ὑπὲρ A, περι vulg.

cem datis, ipsum etiam interfecere una cum eo, qui vestes imperato-
 rias induerat. imperator igitur in fugam versus, incolumis evasit, re-
 lictisque omnibus Cpolim solvit.

- A. C. 647 Hoc anno Uthmanus Saracenorum dux amerae provincia decem
 annos functus ab Ethribensibus dolo appetitus interiit. dissidium au-
 tem inter Arabes exortum est. qui enim deserti loca tenuere Alim,
 alterius Alis nepotem, Muamed generum, desiderabant principem,
 qui vero Syriam et Aegyptum incoluere Maviam promovebant, cuius
 pars superior extitit, et imperium obtinuit annos viginti quatuor.
 Arabum dux Mavias annos 29 regnat.
 A. C. 648 Hoc anno Mavias bellum adversus Alim movit, et in media Bar-
 balissi planitie ad Caesarium iuxta Euphratem uterque exercitum
 eduxit. Maviae acies victoria superior effecta amnis fluenta occupat,
 siti vero aciem Alis invadente, milites aquarum penuria virium et
 animi deliquium patiebantur. Mavias itaque praelium detrectans abs-
 que ullo labore victoriam tulit.
 A. C. 649 Hoc anno imperator in Sclaviniam expeditionem suscepit, pluri-
 busque barbaris in captivitate actis, provinciam subegit. hoc quo-
 que anno quae sanctum Maximum et eius discipulos spectant, gesta,
 iis nimirum pro recta fidei sententia sustinenda adversus monothele-

μονοθελητῶν, οὓς Κώνστας εἰς τὴν ἑαυτοῦ κακοδοξίαν μὴ
 ἰσχύσας μετενέγκαι, τὴν θεόσοφον καὶ πολυμαθεστάτην γλῶσ-
 σαν τοῦ ἁγίου ἀπέτεμεν μετὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς αὐτοῦ, ὡς
 5 πλεῖστα κατὰ τῆς αὐτοῦ δυσσεβείας σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ
 Ἐκκλησιαστικῶν συγγραμμαμένοις, ἃ καὶ κατ' ἔπος οὗτοι γεγρά-
 φασιν, ὡς οἱ φιλομαθεῖς γινώσκουσιν.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐστοιχήθη μεταξὺ Ῥωμαίων καὶ Ἀρά- A.M. 6150
 βων τοῦ Μανίδου προσβένσαντος διὰ τὴν ἀνταρσίαν, ἵνα τε- V. 230
 λῶσιν Ῥωμαίους οἱ Ἀραβες καθ' ἡμέραν νομίσματα χίλια
 10 καὶ ἵππον καὶ δοῦλον· γέγονε δὲ καὶ σεισμὸς μέγας ἐν τού- D
 τῳ τῷ χρόνῳ καὶ πτώσις ἐν τε τῇ Παλαιστίνῃ καὶ Συρίᾳ
 μηνὶ Δαισιῳ Ἰνδικτιῶν β'. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐξωρίσθη Μαρτί-
 νος ὁ ἀγιώτατος πάπας Ῥώμης ὑπὲρ τῆς ἀληθείας γενναίως
 ἀγωνισάμενος, καὶ ὁμολογητῆς γενόμενος ἐν τοῖς κλίμασι τῆς
 15 ἀνατολῆς τελευτήσας.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀνέειλεν Κώνστας Θεοδόσιον τὸν ἴδιον A.M. 6151
 ἀδελφόν. τῶν δὲ Ἀράβων ὄντων εἰς τὸ Σαπφίν, ἐδόλοφονήθη
 ὁ Ἀλῆ, ὁ τῆς Περσίδος· καὶ μονοκρατορεῖ ὁ Μανίας βασι-
 λικῶς κατοικήσας ἐν Δαμασκῷ, καὶ τοὺς θησαυροὺς ἐκτὶ ἀπο- P. 289
 20 θέμενος τῶν χρημάτων.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀνεφάνη αἵρεσις Ἀράβων, οἱ λεγόμενοι A.M. 6152

3. ἀπέτεμεν om. A a f.
 λῶσιν A, τελέσωσιν vulg.

5. κατ' ἔπος] καθέσεως A.
 12. Δεσίῳ A.

8. τε-

tas decertantibus. eos cum Constans in perversum sensum abducere
 non valeret, divina sapientia fluentem et varia eruditione florentem
 illam sancti linguam una cum illius dextera abscidit, utpote quae
 multa adversus eius impietatem una cum discipulis (erant illi uter-
 que Anastasius) conscripsisset, quae et ipsi ad verbum exscripserunt,
 ut omnibus scientiarum studiosis notum est.

Hoc anno Maviae legatione ab imperatore suscepta, Arabes, se- A. C. 650
 ditionibus et tumultibus iactati, cum Romanis pacti sunt, ut nimi-
 rum per singulos dies nummos mille, equum et servum Romanis pen-
 derent. inter haec magnus terrae motus mense Daesio indictione se-
 cunda per Palaestinam et Syriam exortus magnis ruinis causam ded-
 dit. hoc etiam anno sanctissimus Martinus papa Romanus pro veri-
 tate fortiter propugnanda hucusque praeliatus et iam confessor fa-
 ctus, in orientis partibus vitam finivit.

Hoc anno Constans Theodosium fratrem germanum occidit. Ara- A. C. 651
 bibus porro ad Sapphim consistentibus, Ali Persidis princeps sublatus
 est, ex quo Mavias imperium Arabum solus adipiscitur. hic Da-
 masci regiam firmat, et pecuniarum thesauros illic reponit.

Hoc anno Arabum haeresis, cui Charurgitarum inditum nomen, A. C. 652

Χαρουργίται. Μανύας δὲ τούτους χειρωσάμενος, τοὺς ἐν Περσίδι ἐταπείνωσεν. τοὺς δὲ ἐν Συρίᾳ ὕψωσεν· καὶ τοὺς μὲν ἐκάλεσεν Ἰσαμίτας, τοὺς δὲ Ἡρακίτας. καὶ τῶν μὲν Ἰσαμιτῶν τὰς ῥόβας ἀνήνεγκεν ἕως διακοσίων νομισμάτων· Βιτῶν δὲ Ἡρακιτῶν κατήνεγκεν ἕως λ' νομισμάτων. 5

A.M. 6153 Τούτῳ τῷ ἔτει καταλιπὼν ὁ βασιλεὺς Κωνσταντινουπόλεως μετέστη ἐν Συρακούσῃ τῆς Σικελίας, βουλευθεὶς ἐν Ῥώμῃ τὴν βασιλείαν μεταστῆσαι. καὶ πέμπει ἀγαγεῖν τὴν γοναῖκα αὐτοῦ, καὶ τοὺς τρεῖς υἱοὺς αὐτοῦ Κωνσταντῖνον, Ἡράκλειον καὶ Τιβέριον· οἱ δὲ Βυζάντιοι οὐκ ἀπέλυσαν αὐτούς.

A.M. 6154 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσαν οἱ Ἄραβες κατὰ Ῥωμανίας, καὶ πολλοὺς ἠχμαλώτευσαν· καὶ πολλοὺς τόπους ἤρῃ-
C μωσαν.

A.M. 6155 Τούτῳ τῷ ἔτει ἠχμαλωτίσθη μέρος τῆς Σικελίας, καὶ ἰσὺς ἠκίσθησαν ἐν Δαμασκῷ θελήσει αὐτῶν.

A.M. 6156 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐγένετο πλάνη τῶν νησιῶν. καὶ ἐπεστράτευσεν ὁ Ἀβδραχμάν, ὁ τοῦ Χαλέδου, τὴν Ῥωμανίαν, καὶ ἐν αὐτῇ ἐχείμασεν, καὶ πολλὰς ἐλυμήνατο χώρας. οἱ δὲ Σκλαβινοὶ τούτῳ προσρυνέντες, σὺν αὐτῷ ἐν Συρίᾳ κατήλθοντο

4. διακοσίων — — — ἕως om. A f. 7. τῆς add. ex A. 8. τοῦ ἀγαγεῖν A, ἀγαγεῖν — — υἱοὺς αὐτοῦ om. A. 10. οὐκ ἀπέλυσαν A, οὐ κατέλυσαν vulg. 13. πλείους τόπους A a. 16. ἐν Δαμασκῷ om. f.

emersit. quos cum Mavias edomasset, iis, qui Persiam incolebant, afflictis, alios in Syria positos opibus et honoribus vexit, et illos quidem Isamitas, istos vero Heracitas appellavit, ac insuper Isamitarum stipendiis ad ducentos nummos auctis, Heracitarum pretium ad triginta imminui decrevit.

A. C. 653 Hoc anno de transferenda Romam imperii sede imperator consiliatus, Gpoli relicta Syracusas Siciliae urbem migravit. quamobrem misit qui uxorem suam tresque liberos, Constantinum, Heraclium atque Tiberium, ad se adducerent, sed Byzantii cives eos abire minime passi sunt.

A. C. 654 Hoc anno Arabes eductis per Romanam ditionem copiis, captivorum multitudinem immensam abegerunt, et in plures provincias vastitatem induxerunt.

A. C. 655 Hoc anno Siciliae bona pars captivitate oppressa, cives abducti sponte sua Damasci sedem fixerunt.

A. C. 656 Hoc anno error in ieiuniorum tempus invaluit. porro Abderachman Chaledi filius exercitu in Romanam ditionem deportato, illic hiberna duxit, et multas provincias depopulatus est. Slavini vero

χιλιάδες πέντε, και ὤκησαν εἰς τὴν Ἀπάμειαν χώραν ἐν κώμῃ D
Σκευκοβόλω.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Θωμᾶ ἔτος α'. A.M. 6157

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπιστράτευσεν Βουσοῦρ κατὰ Ῥωμανίας
5 και ἀπέθανεν Θωμαρίχος ὁ ἐπίσκοπος Ἀπυμείας· και ἐκάη
ὁ ἐπίσκοπος Ἐμέσης.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπιστράτευσεν πάλιν Βουσοῦρ τῇ Ῥωμα- A.M. 6158
νίᾳ, και ἐλυμήνατο τὰ μέρη Ἐξυπόλεως, και Φαδαλαῶς ἐκέισε P. 290
ἐχρίμασε. V. 231

10 Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ τῶν Ἀρμενιακῶν στρατηγὸς Σαβῶριος A.M. 6159

Περσογενῆς ἐστασίασεν κατὰ Κώνστα τοῦ βασιλέως· και
πέμπει πρὸς Μανύαν Σέργιον τὸν στρατηλάτην ὑποσχόμενος
τῷ Μανύᾳ ὑποτάξαι τὴν Ῥωμανίαν, εἰ αὐτῷ συμμαχήσει B
κατὰ τοῦ βασιλέως. γνούς δὲ Κωνσταντῖνος ὁ υἱὸς τοῦ βα-
15 σιλέως, ἀποστέλλει και αὐτὸς πρὸς Μανύαν Ἀνδρέαν τὸν κου-
βικουλάριον μετὰ δώρων, ὅπως μὴ συνδῶσῃ τῷ ἀντάρτῃ. κα-
ταλαβὼν δὲ Ἀνδρέας τὴν Λαμασκόν, εὔρεν Σέργιον προλα-
βόντα, ὁ δὲ Μανύας ὑπεκρίνατο συμπαθεῖν τῷ βασιλεῖ. ἦν
δὲ Σέργιος καθηήμενος πρὸς Μανύαν, και εἰσελθόντος Ἀνδρέου,
20 ἰδὼν αὐτὸν ὁ Σέργιος ἐπηγέρθη. ὁ δὲ Μανύας ἐμέμψατο τὸν

1. φημισθησαν A.	2. Σκευκοβόλω A.	5. ἐκάθη A.	8.
Ἐξαπόλεως και om. A f.	Κεφαλάδας A,	Φαιδαλαῶς a,	Φαλά-
δας f,	Σφαδαλαῶς vulg.	10. Ἀρμενίων a.	Σαβούριος A f.
13. συμμαχήσει A,	συμμαχῆση vulg.	16. συνδῶσει A.	18.
ὑπεκρίνατο A,	ὑπεκρίνεται vulg.	20. ὁ δὲ Μανύας — — ὁ δὲ	
Σέργιος om. A f.			

ad quinque millia ipsi adiuncti, per Syriam effusi sunt, et in Apa-
maeorum agro ad Sceucobolum oppidum habitavere.

Croleo episcopi Thomae annus primus. A. C. 657

Hoc anno Busur Romanorum fines armata manu penetravit.
Thomarichus autem Apameae episcopus defunctus est, et Emesenus
igne periit.

Hoc anno Busur renovato exercitu Romanas provincias fatigavit, A. C. 658
et Exapoleos partes devastavit, Phadala autem illic cum copiis hie-
mem egit.

Hoc anno Saborius e Persia originem trahens Armenicae militiae dux A. C. 659
in imperatorem Constantem perduellis arma movit. hic, Sergio militiae
magistro ad Maviam delegato, imperium Romanum ei se subiecturum, si
modo in imperatorem suggerat auxilium, pollicetur. eo cognito Constan-
tinus imperatoris filius Andream cum muneribus ad Maviam, ne rebelli
ferat opem, pariter misit. Andreas Damascum adveniens, Sergium com-
perit et locum et principis animum praeoccupasse. Mavias igitur in im-
peratorem pietatem et compassionis affectum simulabat. Maviae Sergius

Σέργιον, λέγων· ἐδειλίσας. ὁ δὲ Σέργιος ἀπελογήσατο κατὰ
 C συνήθειαν τοῦτο πεποιηκέναι. στραφεὶς δὲ Μανῖας λέγει τῷ
 Ἄνδρᾶ· τί ζητεῖς; ὁ δὲ λέγει· ἵνα δώσης βοήθειαν κατὰ
 τοῦ ἀντάρτου. ὁ δὲ λέγει. ἀμφοτέροι ἐχθροὶ ἐστέ· καὶ τῷ
 πλείω παρασχόντι μοι δίδωμι. καὶ ὁ Ἄνδρᾶς ἔφη πρὸς αὐ- 5
 τόν· μὴ ἀμφιβάλῃς, ἀμηνᾶ, ὅτι ὀλίγα παρὰ βασιλέως κρεῖτ-
 τόν σοι, ἢ πλείστα παρὰ ἀντάρτου· ὁμως, ὡς ἐρασίμως
 ἔχεις, ποίει. καὶ ταῦτα εἰπὼν Ἄνδρᾶς ἐσιώπησεν. ὁ δὲ
 Μανῖας λέγει· σκέπτομαι περὶ τούτου· καὶ κελεύει ἀμφο-
 τέρους ἐξελθεῖν. προσκαλεσόμενος δὲ Μανῖας κατ' ἰδίαν τὸν 10
 Σέργιον, λέγει αὐτῷ· μηκέτι προσκυνήσης τῷ Ἄνδρᾶ, ἐπεὶ
 οὐδὲν ἀνύσεις. καὶ τῇ ἐπαύριον προλαβὼν ὁ Σέργιος τὸν
 D Ἄνδρᾶν, πρὸς Μανῖαν ἐκάθητο. καὶ εἰσελθόντος τοῦ Ἄν-
 δρέου, οὐκ ἐπηγέρθη ὡς ἐχθρῆς. ὁ δὲ Ἄνδρᾶς περιβλεψάμε-
 νος δεινῶς τῷ Σεργίῳ, ὕβρισε, καὶ ἠπελιθσε λέγων· ὅτι εἰ 15
 ζῶ, δεῖξά μοι ἔχω, τίς εἰμί. ὁ δὲ Σέργιος ἔφη· οὐκ ἐπε-
 γείρομαι σοι, ὅτι οὐκ εἰ ἀνὴρ, οὐδὲ πάλιν γυνή. ἀμφοτέρους
 δὲ πάντας ὁ Μανῖας, τῷ Ἄνδρᾶ ἔφη· στοίχησον δοῦναι
 καθὼς ὁ Σέργιος δίδωσι. καὶ πόσον ἐστίν; ἔφη ὁ Ἄνδρᾶς.
 ὁ δὲ Μανῖας ἔφη· τὴν εἰσφορὰν τῶν δημοσίων παρέχειν 20

5. πλείων παρέχοντι A. 10. τὸν add. ex A. 12. ἀνοίσεις f.
 13. ἐκάθητο A, ἐκάθετο vulg. 14. καθὼς χθρῆς A. 16. τίς
 εἰμί A, τὸ, τίς εἰμί vulg. 17. πάλιν om. A.

forte assidebat, qui ut Andream ingredientem prospexit, festinus esur-
 rexit. obiurgavit Sergium Mavias, et, extimuiisti, ait. factum excusavit
 Sergius, et iuxta patriam consuetudinem gessisse se protestatus est. ad
 Andream itaque Mavias conversus: quid postulas? inquit. subinfert
 ille: ut rebelli edomando opem tuam conferas. respondet Mavias:
 ambo inimicitias agitis, quare plura mihi pollicituro suppetias exhi-
 beo. ad quem Andreas: ne dubites, amera, honestius tibi ab im-
 peratore modica, quam a perduelli plura accipere. verumtamen
 quod magis arridet, exequere. his dictis Andreas siluit. Mavias
 itaque: de istis, inquit, aequi bonique mihi cum meis erit consili-
 um, ac simul utrumque foras e conspectu iussit abire. tum vero
 Sergium privatim ad se vocatum alloquutus, ut quid amplius, ait,
 Andream veneraris? nil proficis. sequenti itaque luce Sergius And-
 ream praeveniens ad Maviae latus sedebat, nec ut pridie venienti
 Andraeae assurrexit. eapropter Andreas torvo diroque conspectu Ser-
 gium iniuriis et minis impetiit, dicens: si modo vita superstes fue-
 rit, quis sim, tibi demonstrabo. Sergius contra: tibi minime assurgo,
 eo quod nec vir, nec foemina sis. Mavias percussit utrumque, di-
 xit vero Andraeae: quantum Sergius offert, paciscere te daturum.
 quid istuc est? ait Andreas. cui Mavias: publicum censuum in Ara-

τοῖς Ἀραβῖν. καὶ ὁ Ἀνδρέας ἔφη· βαβαί σοι, Μανῖα, συμβουλεύεις τὸ σῶμα δοῦναι, τὴν δὲ σκιὰν κατέχειν. ὡς θέλεις, μετὰ Σεργίου στοίχει· ἐγὼ γὰρ τοῦτο οὐ ποιῶ. πλὴν P. 291
 σὲ παρῶντες, πρὸς τὸν θεόν, ὡς δυνατώτερόν σου ὄντα ὑπερ-
 5 ασιζῶντες Ῥωμαίους, καταφειγόμεν, καὶ ἐπ' αὐτῷ τὰς ἐλπί-
 δας τιθέμεθα. ταῦτα εἰπὼν, λέγει τῷ Μανῖα· σῶζον· καὶ
 ἐξῆλθεν ἀπὸ Δαμασκοῦ ἐπὶ τὴν Μελιτινὴν, διὰ τὸ τὸν τυράν-
 νον εἶναι ἐν τοῖς μέρεσιν ἐκείνοις, ἐν οἷς καὶ Σέργιος εἶχεν
 πορευέσθαι. ὡς δὲ κατέλαβεν τὴν Ἀραβισσόν, περιτυγχάνει
 10 τῷ κλεισουροφύλακι. οὐ γὰρ συναπήχθη τῷ τυράννῳ. τούτῳ
 δὲ προστάττει παρατηρεῖν τὸν Σέργιον ἐπανερχόμενον, ἵνα
 αὐτὸν ἀγάγῃ πρὸς αὐτόν. αὐτὸς δὲ ἐπορευθῆ εἰς Ἀμνησίαν,
 τὸν Σέργιον ἐκδεχόμενος. τὰ δὲ πεπραγμένα τῷ βασιλεῖ ἐδήλω-
 σεν. Σέργιος δὲ στοιχήσας μετὰ Μανίου τὰ δοκοῦντα, παρέλα- B
 15 βεν Φαδαλᾶν στρατηγὸν Ἀράβων μετὰ βοήθειαν βαρβαρικῆς V. 232
 συμμαχεῖν τῷ Σαβωρίῳ. προπορευόμενος δὲ ὁ Σέργιος τῷ Φα-
 δαλᾶ, καὶ περιχαρῶς πρὸς Σαβῶριον ἀπερχόμενος, περιπί-
 πτει ἐν ταῖς κλεισοῦμαις τοῖς τοῦ Ἀνδρέου λόχοις. καὶ τοῦ-
 τον κρατήσαντες, πρὸς Ἀνδρέαν φέρουσι δέσμιον. ὁ δὲ Σέρ-
 20 γιος ἰδὼν τὸν Ἀνδρέαν, ῥίπτει ἑαυτὸν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ,

4. παριούντες A. δυνατωτέρῳ σου ὄντι a f. 7. τὴν add.
 ex A. τὸν add. ex A. 9. περιτυγχάνει A, παρατ. vulg.
 10. συναπείει A. 12. ἄγῃ A. 15. Φαλάδην f. 16. Σα-
 βῶρη A f. 17. Φαδαλῶ A f. περιπίπτει ἐν A, παραπ.
 εἰς vulg.

bes collationem. miror te, Mavia, respondet Andreas, qui solidum corpus dare, umbram solummodo retinere consulis: paciscere prout fert voluntas cum Sergio, quod petis nusquam exequar. quamobrem te deinceps relicto, ad deum, qui potentia te superat, quique Romanos, quo vult modo, potest protegere, confugiamus: in eo spes omnis nostra sita est. his dictis, Maviae, vale, inquit, et Damasco egressus venit Melitinem, quod tyrannus in iis partibus diversaretur, per quas Sergius esset transiturus. ut Arabissum appulit, de rebus gerendis cum angustiarum custode tractat; haud enim ille tyranni signa fuerat sequutus. huic redeuntem Sergium observare praecipit, eumque ad se adducere. ipse Amnesiam progressus est, ubi retinendum Sergium expectaret: interim de rebus a se gestis imperatorem reddidit certiorum. Sergius quae sibi libuissent cum Mavia pactus, Phadalam Arabum ducem cum auxiliariis barbarorum copiis Saborio militaturis secum accepit, et Phadalam praecurrens, dum laetus admodum ad Saborium contendit, in insidias ad fauces montium ab Andrea sibi paratas incidit: quare comprehensum, et vinculis alligatum ad Andream defertunt. Sergius Andream primo conspicatus, ad eius pedes veniam

δεόμενος φείσασθαι αὐτοῦ. ὁ δὲ πρὸς αὐτόν· σὺ εἰ Σέργιος ὁ καυχώμενος ἐν τοῖς αἰδοίοις ἐπὶ Μανίον, καμὲ θηλυδρίαν ἀποκαλῶν. ἰδοῦ· ἀπὸ τοῦ νῦν τὰ αἰδοῖά σου οὐδέν C σε ὠφελήσουσιν, ἀλλὰ θανατώσουσιν. ταῦτα εἰπὼν, ἐπιτρέπει ἐκτμηθῆναι αὐτοῦ τὰ αἰδοῖα· καὶ ἐκρέμασεν αὐτὸν ἐπὶ ξύλῳ. ὁ δὲ Κωνσταντῖνος ἀκούσας τὴν τοῦ Φαδαλαῦ ἄφιξιν εἰς τὴν Σαβωρίου βοήθειαν, ἀποστέλλει Νικηφόρον τὸν πατρικίον μετὰ Ῥωμαϊκῆς δυνάμεως ἀντιτάξασθαι τῷ Σαβωρίῳ. ἦν δὲ Σαβώριος εἰς Ἀδριανούπολιν, καὶ ὡς ἐπύδετο Νικηφόρον ἔρχεσθαι πρὸς αὐτόν, ἐγύμναζεν ἑαυτὸν πρὸς πόλεμον. 10 συνέβη δὲ ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, κατὰ τὸ εἰωθὸς τοῦτον τῆς πόλεως ἐφ' ἵππου ἄξελαύνειν· ὡς δὲ γέγονεν πλησίον τῆς πύλης τῆς πόλεως, δίδωσι τῷ ἵππῳ τῇ μάστιγι. ὁ δὲ ἀφηνιάσας, καὶ τούτου τὴν κεφαλὴν τῇ πύλῃ προσρήξας, κακῶς τοῦ ζῆν ἀπήλλαξεν. καὶ οὕτως ὁ θεὸς τὴν νίκην ἔδωρησατο 15 τῷ βασιλεῖ. Φαδαλαῦς οὖν ἔλθων εἰς τὴν Ἐξάπολιν, καὶ μαθὼν πάντα ἠπόρησεν. καὶ ἀποστέλλει πρὸς Μανίαν αἰτῶν βοήθειαν, διὰ τὸ τοὺς Ῥωμαίους εἰς ὁμόνοιαν ἔλθειν. πέμπει δὲ αὐτῷ ὁ Μανίας τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἰζίδ, καθοπλίσας αὐτὸν πληθεὶ βαρβάρων. παρεγένοντο δὲ ἀμφοτέροι εἰς Χαλ- 20

2. ἔγκυχ. A. θηλυδρίαν a, θηλύδριον vulg. 3. ἀπὸ τοῦ νῦν add. ex A. οὐδέν σε A, οὐδέν vulg. 6. Κωνσταντῖνος A, Κωνσταντῖος vulg. 12. ἐφιππον A. 13. τῆς πύλης add. ex A. fort. τὴν μάστιγα. 14. τούτου τὴν κεφ. A, τούτῳ κεφ. vulg. 18. εἰς ὁμ. ἔλθ. A, ἔλθ. ε. ὁμ. vulg.

precaurns prolabitur. ad eum ille, tunc, inquit, Sergius ille existis, qui, me mulierculae nomine excepto, de tuis virilibus gloriabaris? virilia deinceps nil tibi profutura, quin immo mortem allatura, certo scias. his prolatis, partes quae virum efficiunt, ei resecati iussit, et ad lignum suspendi. Constantinus autem ubi Phadalam Saborio supplicat venire audivit, Nicephorum patricium cum Romano exercitu, qui se Saborio opponeret, misit. Saborius Adrianopolim forte occupaverat, qui cum Nicephori adventus et nuncium accepit, se ipsum ad pugnam exercebat. eum itaque pro more sibi consueto extra urbis muros quadam die equum agitare contigit, urbis vero portae iam proximus equum inflicto flagello incitat. equus ob inflictum dolorem in sessorem rebellis, desultorio impetu caput ei ad portam allidit, ex quo infelici leto perire coactus est, sicque deus victoriam in imperaris manus transtulit. Phadala Exapolim adveniens, ubi quae gesta erant rescivit, ad magnas adductus est angustias, adeo ut auxilium a Mavia petitum miserit, quod iam Romani concordiam inire statuisent. Mavias filium suum Izid copioso barbarorum exercitu instructum auxilio misit. quare ambo coniunctis armis Chalcedonem con-

κηδόνε, καὶ ἡγμαλωτέυσαν πολλοὺς. παρέλαβον δὲ καὶ τὸ Ἀμώριον τῆς Φρυγίας πέντε χιλιάδας ἀνδρῶν ἐνόπλων ἀφέντες εἰς φυλακὴν αὐτοῦ· καὶ ἀνέκαμψαν εἰς Συρίαν. χειμῶνος δὲ γενομένου πέμπει ὁ βασιλεὺς τὸν αὐτὸν Ἄνδρέαν P. 292 5 τὸν κουβικουλίριον· καὶ χιόνος πολλῆς οὕσης, ἐν νυκτὶ καταλαμβάνει, καὶ διὰ ξύλου ἀνέρχεται ἐπὶ τὸ τεῖχος· καὶ εἰσέρχονται εἰς τὸ Ἀμώριον· καὶ πάντας κτείνουσι τοὺς Ἄραβας τὰς πέντε χιλιάδας· καὶ οὐχ ὑπελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς. ἐν αὐτῷ δὲ χειμῶνι πλήμμυρα ὑδάτων γέγονεν εἰς 10 Ἐδέσσαν, καὶ πολλοὶ ἀπώλοντο· ἐφάνη δὲ καὶ σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Ἰωάννου ἔτος α'.

A.M. 6160

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐδολοφονήθη ὁ βασιλεὺς Κώνστας εἰς Σικελίαν ἐν Συρακούσῃ ἐν βαλανείῳ, ᾧ ὄνομα Δύφνη. ἦν δὲ ἡ αἰτία 15 αὕτη. μετὰ τὴν ἀναίρεσιν Θεοδοσίου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐμισήθη ὑπὸ τῶν Βυζαντίων· καὶ μάλιστα ὅτι τὸν Μαρτίνον τὸν ἀγιώτατον πάπαν Ῥώμης ἀτίμως ἤγαγεν ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ ἐξώρισεν εἰς τὰ τῆς Χερσῶνος κλίματα, καὶ Μάξιμον τὸν σοφώτατον ὁμολογητὴν ἐγλωσσοκόπησεν καὶ ἐχει- 20 ροκόπησεν, καὶ πολλοὺς τῶν ὀρθοδόξων αἰκίαις καὶ ἐξορίαις καὶ δημεύσεσι κατεδίκασεν, διὰ τὸ μὴ πεῖθεσθαι τῇ αἰρέσει αὐ- C

2. χιλιάδας A, χιλιάδες vulg.

4. δὲ add. ex A.

6. ξύλων A.

14. ἐν βαλανείῳ om. a f.

ἡ add. ex A.

18. τῆς add.

ex A.

19. ἐγλωσσοκόπησεν A f, ἐγλωσσοτόμησεν vulg.

veniunt, et captivorum numerum non contemnendum abducunt. tum vero Amorio Phrygiae urbe capta, et armatorum millibus quinque ad eius custodiam relictis, in Syriam regressi sunt. incumbente vero hieme, et nive plurima terrae faciem operiente imperator ipsum Andream cubicularium cum valida armatorum manu Amorium destinat, qui noctu conscenso per ligna quaedam muro civitatem ingrediuntur, omnesque Arabes ad millia quinque, ne uno quidem superstite relicto, trucidant. porro illa hieme tanta aquarum exundatio Edessae fuit, ut multi suffocati sint. praeterea signum in caelo apparuit.

Cpoleos episcopi Iohannis annus primus.

Hoc anno imperator Constans Syracusis Siciliae in balneo, cui A.C. 660 nomen Daphne, dolis in eum paratis occisus est. necis autem causa fuit huiusmodi. morte Theodosio fratri eius opera illata, Byzantinorum odium in eum vehemens exarsit, ubi maxime Martinum sanctissimum papam Romanum cum dedecore Cpolim transvexit; et in Chersonae regionem relegavit et Maximum insuper eruditissimum confesorem lingua mutilavit et eius abscondit manus, multosque praeterea orthodoxos, suam nimirum haeresim approbare recusantes, verberibus,

δεόμενος φείσασθαι αὐτοῦ. ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν ῥησάνας τοῦ ὁμο-
 γιος ὁ καυχόμενος ἐν τοῖς αἰδοίοις ἐπὶ Μ^α καὶ βασιάνοις ἐπί-
 δριαν ἀποκαλῶν. ἰδοῦ· ἀπὸ τοῦ νῦν· παρὰ πάντων. δι-
 C σε ὠφελήσουσιν, ἀλλὰ θανατώσουσιν. αἰλλειον εἰς Ῥώμην.
 πει ἐκτμηθῆναι αὐτοῦ τὰ αἰδοῖα· εἰς υἱοὺς αὐτοῦ ἐπαύρι5
 ξύλου. ὁ δὲ Κωνσταντῖνος ἀκούσας, Ἰουλιανὸς καὶ Θεόδωρος ὁ
 εἰς τὴν Σαβωρίου βοήθειαν, ἀπέλυσαν. ἐποίησεν δὲ ἐν Σι-
 τρίκιον μετὰ Ῥωμαϊκῆς δυνάμει τῷ ἐν τῷ εἰρημένῳ βαλανεῖ
 ἦν δὲ Σαβώριος εἰς Ἀδριανὸν υἱὸς Τρωϊλοῦ ὑπουργῶν αὐ-
 ρον ἔρχεσθαι πρὸς αὐτὸν καὶ σμῆχεσθαι, λαβὼν Ἀνδρέας τὸ 10
 συνέβη δὲ ἐν μιᾷ τῶν ἐπισημῶν τοῦ βασιλέως, καὶ εὐθέως ἀπέ-
 πόλεως ἐφ' ἵππου ἐξήρπυξεν αὐτὸν ἐκ τῆς πόλεως, ἐκείνος
 πύλης τῆς πόλεως ἐκείνου χρόνησαντος ἐν τῷ βαλανεῖ, εἰση-
 D νιάσας, καὶ τὸν Μιζιζιον τινὰ Ἀρμένιον βασιλέα πεποίη-
 του ζῆν ἀπὸ τῆς πόλεως τοῦτον. ἦν γὰρ λίαν εὐπρεπῆς καὶ ὠραιότα- 15
 τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ Κωνσταντῖνος τὴν τοῦ πατρὸς ἀποβίβασιν
 θῶν πάντων ἐκ τῆς ναυστολίας τὴν Σικελίαν καταλαμβάνει, καὶ
 βοήθειον τῶν Μιζιζιον τοῦτον ἀναίρει σὺν τῷ φρονεῖ τοῦ ἰδίου
 πει δὲ καὶ καταστήσας τὰ ἐσπέρια ἐπὶ τὴν Κωνσταντινου-
 τὸν πατρὸς ἀφῆκε, καὶ βασιλεύει τῶν Ῥωμαίων μετὰ Τιβερίου 20

6. Ἀνδρέας Α, ὁ Ἀνδρ. vulg.
 15. λίαν add. ex A.
 τῷ φρονεῖ Α, τῶν φρονέων vulg.

9. Ῥωϊλοῦ Α b. 10. γα-
 17. κατέλαβεν Δ a f. 18.

exiliis atque proscriptionibus insectatus est, geminosque tandem Ana-
 stasios confessoris et martyris Maximi probatos discipulos exilio et
 cruciatibus subiecit. propter haec, inquam, cuncta odium omnium
 in se concitavit flagrantissimum, quo deterritus, imperium Romam
 transferre decrevit, ac nisi Andreas cubicularius et Theodorus colo-
 niensis eius consilii obstitissent, imperatricem ac tres filios ad
 se transfretari iussos Cpoli abduxisset. per annos sex deinde in
 Sicilia moram traxit. eo igitur in memoratum balneum ingresso, An-
 dreas quidam Troili filius, ut officium ipsi praestaret, una ingreditur.
 cum vero sapone Gallico se detergere coepisset, elatum in aera cadum
 in caput imperatoris Andreas impegit, et fugam confestim arripit
 imperatore demum in balneo demorante, qui foris astabant, intus se
 mittentes, trucidatum inveniunt, iustisque ei parentalis, Armenium
 quendam Mizizium ad capessenda sceptrā vi compulsū imperatorem
 creant. erat enim liberali facie ac supra modum formosus. caeterum
 Constantinus audita patris sui morte cum ingenti classe ad Siciliam
 appellens, comprehensum Mizizium una cum patris interfectores ul-
 ciscitur. tum vero rebus in occidente compositis festinus Cpolim repe-
 tit, et fratribus Tiberio et Heraclio imperii collegis ascitis Romanam

Ἰουακλείου τῶν ἰδίων ἀδελφῶν. [* τοῦ δὲ βασιλέως
 -ος ἐν Σικελίᾳ ὄντος ἐπανάστη αὐτῷ Μιζίζιος μετὰ
 ὃ λουτρῷ, καὶ ἐθανάτωσαν αὐτόν. ἡμύνατο δὲ ὁ
 Μιζίζιον καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ τοὺς τοῦτο τετολ-
 -κεφάλισεν αὐτούς. ὡσαύτως δὲ καὶ Ἰουστι-
 -ον τὸν πατέρα Γερμανοῦ τοῦ γενομένου
 ἰὲ Γερμανὸν τραχίτερον ὄντα εὐνού-Β

539

βασιλέως Κωνσταντίνου ἔτος α΄.

A.M. 6161

ἣ ἔπει ἐβασίλευσεν Κωνσταντίνος σὺν τοῖς ἀδελ-
 -οῖς. καὶ ἐπιστράτευσαν Σαρακηνοὶ τὴν Ἀφρικὴν·
 ἠχμαλώτευσαν χιλιάδας ὀγδοήκοντα, ὡς φασιν. οἱ δὲ
 οὐ θέματος τῶν ἀνατολικῶν ἦλθον ἐν Χρυσοπόλει, λέγοντες
 ὅτι, εἰς τὴν τριάδα πιστεύομεν· τοὺς τρεῖς στέψωμεν. ἐτα-
 15 ράχθη ὁ Κωνσταντίνος, ὅτι μόνος ἦν ἐστεμμένος, οἱ δὲ ἀδελ-
 -φοὶ αὐτοῦ οὐδεμίαν ἀξίαν εἶχον· καὶ ἀποστείλας Θεόδωρον·
 πατρικίον τὸν κολωνείας ἐτροπώσατο αὐτούς, ἐπαινέσας αὐ-
 -τούς. καὶ ἔλαβεν τὰ πρωτεῖα αὐτῶν τοῦ ἀνελθεῖν ἐν τῇ πό-
 -λει καὶ μετὰ τῆς συγκλήτου βουλευσασθαι καὶ ποιῆσαι τὸ
 20 θέλημα αὐτῶν. εὐθέως δὲ ὁ βασιλεὺς αὐτούς ἐφούρκισεν

1. τοῦ δὲ — — — εὐνούχησεν: haec omnia aliunde aperte in-
 trusa om. a. 2. Μιζίζιος A, Μιζίζιμος vulg. 17. ἐτροπεύ-
 σατο A, a manu correctoris. 18. εἰσελθεῖν A.

republicam administrat. cum imperator Constans in Sicilia moraretur, ac lotum ivisset, Mizizius adiunctis parricidii sociis eum aggredditur, et letum infert. successor imperii Mizizium ac reliquos sceleris auctores poenis subiicit, et capitis damnat. similiter et Iustinianum patricium, Germani, qui deinde patriarchae dignitatem sustinuit, patrem, occidit, ipsum vero Germanum ferocius se gerentem virilibus resectis castigavit.

Romanorum imperatoris Constantini annus primus.

A. C. 661

Hoc anno Constantinus cum fratribus imperium administravit. Saraceni vero comparato exercitu in Africam excurrerunt, et octoginta hominum millia, ut ferunt, in captivitatem miserunt. thematis porro orientalium milites Chrysopolim accesserunt, dicentes: in trinitatem credimus, imperatores tres coronemus. Constantinus, qui solus imperii coronam susceperat, his auditis turbatus est, quamvis eius fratres nulla imperii dignitate penes populum essent conspicui. misso itaque Theodoro coloniae patricio, propositaque laudis et consilii eorum alibi probandi specie, sententiam eorum devertit et elusit. primores enim eorum et clamoris auctores in urbem transire iussos, et ut postulatis fieret satis, senatus consultum expetere persuasos, transportum in Sycaena regione patibulis affixos sceleris poenam ferre im-

ἀντίπεραν ἐν Σουκαῖς. καὶ τοῦτο ἰδόντες καὶ καταιοχνηθέν-
τες εἰσηλθόν ἐν ὁδῷ εἰς τὰ ἴδια. ὁ δὲ βασιλεὺς τοὺς ἀδεί-
D φούς αὐτοῦ ἐρινοκόπησεν.

A.M. 6162 Τούτῳ τῷ ἔτει χειμῶν μέγας ἐγένετο, καὶ πολλοὶ ἐκινθύ-
V. 234 νουσάν ἄνθρωποι καὶ θηρία. καὶ ἐχείμασεν Φαδαλᾶς εἰς 5
Κυζικόν.

A.M. 6163 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Βουσοῦρ, καὶ ἠχμαλώτιν-
P. 294 σεν πολλοὺς, καὶ ὑπέστρεψεν.

A.M. 6164 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐφάνη Ἴρις ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἔφριξεν
πᾶσα σάρξ, ἐν μηνὶ Μαρτίῳ Ἰούστρω, ὥστε λέγειν πάντας 10
ὅτι, συντέλειαι ἐστίν. τούτῳ τῷ χρόνῳ στόλον μέγαν ἐξαρτί-
σαντες οἱ ἄρηται τοῦ Χριστοῦ, καὶ παραπλεύσαντες Κιλι-
κίαν, παρεχείμασαν, εἰς Σμύρνην Μουαμέδ ὁ τοῦ Ἀβδελά,
Καῖσος δὲ εἰς Κιλικίαν καὶ Λυκίαν. καὶ ἐγένετο θανατικὸν 15
ἐν Αἰγύπτῳ. ἀπέστειλε δὲ καὶ Χάλε τὸν ἀμνηραῖον μετὰ 15
B καὶ ἑτέρου στόλου πρὸς βοήθειαν αὐτῶν, ὡς ἰκανώτατον καὶ
τολμηρὸν εἰς μάχην. ὁ δὲ προλεχθεὶς Κωνσταντῖνος τὴν τει-
αύτην τῶν θεομάχων κατὰ Κωνσταντινουπόλει κίνησιν ἐγνω-
κῶς, κατεσκευάσεν καὶ αὐτὸς διήρεις εὐμεγέθεις κακκαβοπυρ-

10. μηνὶ Μαΐῳ A. 11. χρόνῳ] ἔτει A. 12. τοῦ Χριστοῦ
om. A f. 13. Σμύρνην om. A a f. Μουαδ a f. 15. καὶ
Χαλέ A, Χάλε vulg. 16. αὐτῶν] αὐτῷ a. 18. κίνησιν add.
ex A. 19. κακκαβοπυρφόρους A a mg. Par., κακκαβοπυρφό-
ρους f, κακκαζοπυρφόρους vulg.

perator decrevit. reliqui viso huiusmodi spectaculo, pudore suffusi
domum redierunt. post haec fratres naribus mutilari imperator
edixit.

A. C. 662 Hoc anno hiems adeo vehemens terris incubuit, ut multi homi-
nes atque animalia periclitata sint. porro Phadatas ad Cyzicum
hiemavit.

A. C. 663 Hoc anno Busur expeditione suscepta, captivorum multitudinem
abegit, et ad suos se recepit.

A. C. 664 Hoc anno iris in caelo conspecta carni omni tremorem incussit
mense Martio Dystro, adeo ut omnes rerum universarum consumma-
tionem advenisse praedicarent. eodem anno qui Christi fide negata
Saracenorum acies ducebant Muamed et Caisus classe maxima prae-
parata, cum ea Ciliciam praeternavigaverunt, egeruntque hiberna,
Muamed quidem filius Abdelae Smyrnae, Caisus, vero in Cilicia et
Lycia. horrenda quoque mortalitas universam Aegyptum incessit.
porro ameram alium Chale nomine cum classe ad ferendum auxilium,
quod et pugnare et aliquid audere valeret, summisit. memoratus au-
tem Constantinus comperto dei adversariorum in Cpoli proposito,
biremes etiam cacabos igne oppletos ferentes, et dromones siphoni-

φόρους καὶ δρόμωνας σιφωνοφόρους· καὶ τούτους προσορ-
μίσει ἐκέλευσεν ἐν τῷ Προκλιανισίῳ τῷ Καισαρίου λιμένι.

Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ προλεχθεὶς τῶν Θεομάχων στόλος ἀνα- A.M. 6165
βάλας προσώρμισεν ἐν τοῖς Θρακίσις μέρεσιν ἀπὸ τῆς πρὸς
5 δύσειν ἀκρότητος τοῦ Ἑβδομοῦ, ἧτοι τῆς λεγομένης Μαγναύ- C
ρας μέχρις πάλιν τοῦ πρὸς ἀνατολὴν ἀκρωτηρίου τοῦ λεγο-
μένου Κυκλοβίου. κατὰ πᾶσαν οὖν ἡμέραν συμβολὴ πολέμου
ἐκροτεῖτο ἀπὸ πρωῒ ἕως ἑσπέρας, ἀπὸ τοῦ βραχιολίου τῆς
Χρυσῆς πόρτης μέχρι τοῦ Κυκλοβίου ἑαυτοὺς ὠθοῦντες καὶ
10 ἀντιωθόμενοι. ἐν τούτοις οὖν διετέλεσαν ἀπὸ τοῦ Ἀπριλλίου
μηνὸς μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου. καὶ ὑποστρέψαντες ἀπέρχονται
ἐν Κυζίκῳ, καὶ ταύτην παραλαβόντες, ἐκεῖσε παρεχίμαζον.
κατὰ τὸ ἔαρ ἀναβάλλων ὁμοίως πόλεμον διὰ θαλάσσης συνῆ-
πτεν μετὰ τῶν Χριστιανῶν. ἐπὶ ἑπτὰ ἔτη δὲ τοῦτο τέλεσαν-
15 τες, καὶ αἰσχυνθέντες τῇ τοῦ Θεοῦ βοηθείᾳ καὶ τῆς Θεομητο-
ρος, πληθὸς τε ἀποβαλόντες ἀνδρῶν μαχίμων, καὶ τραυματίας D
μεγίστης εἰς αὐτοὺς γεγεννημένης, ἀνθυπέστρεψαν μετὰ μεγά-
λης λύπης. ἐκπορίζων δὲ ὁ αὐτὸς Θεοβύδιος στόλος, κατε-
λήφθη ὑπὸ χειμερίου ζάλης καὶ πνεύματος καταιγίδος ἐπὶ τὰ

1. τούτους A, τούτοις vulg. 2. τῷ ante Καισ.] τῶν vulg. 3.
ἀναμέλας a, ἀναβάσλας e, ἀναβάσιλας f. 7. καὶ κατὰ πᾶσαν ἡμ. A.
8. τοῦ add. ex A. βραχιολίου A. 10. οὖν A, δὲ vulg.
13. ἐβαλλον A, ἀνεβαλλον e f. 14. τοῦτο| τὰ αὐτὰ A. 15.
καὶ αἰσχυνθέντες add. ex A. 18. ἐκπρορίζων f.

bus eundem ignem spirantes, ad Proclianisium Caesarii portum in ho-
stes impressionem facturus praeparari iussit.

Hoc anno belli maritimi renovatrix illa dei adversariorum classis A. C. 665
ad Thraciae fines appulit, ab occidentali nimirum promontorio, cui
alias Magnaurae cognomentum, ad usque rursus orientis promontorium,
quod vulgus Cyclobium vocat. singulis itaque diebus a diluculo ad
vesperam ab Aureae portae armilla ad praenominatum Cyclobium
armis sese impellentium ac vicissim bellica vi repulsorum creber, imo
quotidianus, excitabatur et reparabatur conflictus. huiusmodi vero coe-
ptis insistebant, et in singulos annos priores renovabant conatus a
mense Aprili ad Septembrem usque. reversi vero Cyzicum aggre-
diuntur, et ea capta, illic hiberna ducunt. porro vere redeunte appli-
cata rursus classe novum pariter bellum cum Christianis mari restau-
rabant. bello tandem per annos septem in hunc modum protracto,
et amissa virorum bellicorum innumera multitudine, vulneribus inas-
per et lue maxima ipsis inflicta, deo deque genitrice auxiliarem ma-
num conferentibus, cum dedecore et animi dolore recessere. ea igitur
classis dei manu submergenda vela faciens, ad Sylaei plagam ad-
verso fluctu iactata et procella vehementi appetita, fractis ad saxa

μέρη τοῦ Συλαίου· καὶ συντριβεῖς ὁλοκλήρως ὤλετο. Σουφιαῶν δὲ ὁ υἱός, τοῦ Ἀῦφ ὁ δεύτερος ἀδελφός, συνέβαλεν πόλεμον μετὰ Φλώρου καὶ Πετρωνᾶ καὶ Κυπριανοῦ ἐχθρῶν P. 295⁵ Ῥωμαϊκῆν δύναμιν· καὶ κτείνονται Ἀραβες χιλιάδες λ'. τότε V. 235 Καλλίνικος ἀρχιτέκτων ἀπὸ Ἡλιουπόλεως Συρίας προσφγγών⁵ τοῖς Ῥωμαίοις πῦρ θαλάσσιον κατασκευάσας τὰ τῶν Ἀράβων σκάφη ἐνέπρησεν, καὶ σύμψυχα κατέκαυσεν. καὶ οὕτως οἱ Ῥωμαῖοι μετὰ νίκης ὑπέστρεψαν, καὶ τὸ θαλάσσιον πῦρ εἶδον.

- A.M. 6166 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Κωνσταντίνου ἔτος α'. 10
 B Τούτῳ τῷ ἔτει ἐχείμασεν Ἀβδελαῶς υἱὸς Καῖς καὶ Φαδαλαῶς εἰς Κρήτην.
- A.M. 6167 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐφάνη σημεῖον ἐν οὐρανῷ ἐν ἡμέρᾳ σαβ-
 C βάτου.
- A.M. 6168 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Θεοδώρου ἔτος α'. 15
 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐγένετο ἀκρις μεγάλη κατὰ Συρίαν καὶ Μεσοποταμίαν.
- A.M. 6169 Τούτῳ τῷ ἔτει εἰσῆλθον Μαρδαῖται εἰς τὸν Λιβανον· καὶ ἐκράτησαν ἀπὸ τοῦ Μαύρου ὄρους ἕως τῆς ἁγίας πόλεως· καὶ ἐχειρῶσαντο τὰς τοῦ Λιβάνου περιωπίας· καὶ²⁰
 D πολλοὶ δούλοι καὶ αὐτόχθονες πρὸς αὐτοὺς κατέφυγον· ὥστε

1. Σίλλαου Α. 5. Ἡλιουπόλεως Α a f, Ἰλου πόλεως vulg.
 7. κατέπρησεν Α. 16. κατὰ Συρίαν Α, κατὰ τε Συρ. vulg.
 21. δούλοι καὶ αὐτ. Α, δούλοι καὶ αἰχμάλωτοι καὶ αὐτ. vulg.

vel in profundum absorptis ratibus, tota disperit. Suphian autem filius, Ayph minor frater cum Floro, Petrona et Cypriano, Romanorum militum armatam manum secum ducentibus manus conseruit, eaque pugna Arabum triginta millia caesa fuere. tum vero Callinicus Heliopolensis in rebus arte parandis strenuus, Syria ad Romanos deficiens, igne marino excogitato, Arabum navigia, ipsis hominibus vivis consumptis, succendit. sicque Romani victores reversi sunt, ignemque marinum invenero.

- A. C. 666 Cpoleos episcopi Constantini annus primus.
 Hoc anno Abdelas filius Caisi et Phadadas Cretae hiemaverunt.
- A. C. 667 Hoc anno quodam sabbati die signum in coelo apparuit.
- A. C. 668 Cpoleos episcopi Theodori annus primus.
 Hoc anno magna locustarum vis Syriam et Mesopotamiam infestavit.
- A. C. 669 Hoc anno Mardaitae Libanum aggressi tenuerunt quicquid a Mauro monte est usque ad sanctam urbem, et Libani cacumina quaeque occupavere, multique tam servi et captivi quam indigenae ad eos se adiunxerunt, ita ut intra breve admodum temporis spatium ad multa

δι' ὀλίγου χρόνου εἰς πολλὰς χιλιάδας γενέσθαι. καὶ ταῦτα
 μαθὼν Μανίας καὶ οἱ σύμβουλοι αὐτοῦ ἐφοβήθησαν σφόδρα,
 συλλογισάμενοι ὅτι τὸ βασίλειον τῶν Ῥωμαίων ὑπὸ Θεοῦ
 φρουρεῖται. καὶ ἀποστέλλει πρέσβεις πρὸς τὸν αὐτοκράτορα
 5 Κωνσταντῖνον ζητῶν εἰρήνην, ὑποσχόμενος καὶ ἐτήσια τῇ
 βασιλεῖ παρέχειν πάντα. ὁ δὲ βασιλεὺς τοὺς τοιούτους
 πρέσβεις δεξάμενος, καὶ τὴν αἴτησιν αὐτῶν ἀκηκῶς, ἀπέ-
 στειλε σὺν αὐτοῖς ἐν Συρίᾳ Ἰωάννην τὸν πατρικίον, τὸν
 ἐπίκλην Πιτζιγαύδην, ὡς ἀρχαιογενῆ τῆς πολιτείας καὶ
 10 πολυπείρον ὄντα καὶ μεγάλης ἀντεχόμενον φρονήσεως, ἐπὶ
 τὸ ἀρμοδίως διαλεχθῆναι τοῖς Ἄραβι καὶ τὰ τῆς εἰρήνης
 συμφωνῆσαι. τούτου δὲ καταλαβόντος ἐν Συρίᾳ, ὁ Μανίας
 σώρευμα πεποιηκὸς τῶν τε ἀμηνραίων καὶ Κορασσηνῶν, ἐδέ- P. 296
 ξατο αὐτὸν μετὰ μεγάλης τιμῆς. πολλῶν οὖν λεχθέντων
 15 ἀναμεταξὺ αὐτῶν εἰρηρικῶν λόγων, συνεφωνήθη πρὸς ἑκατέ-
 ρους ἔγγραφον εἰρήνης γενέσθαι μεθ' ὅρκου λόγον ἐπὶ συμ-
 φώνου ἐτησίου πάκτου παρασχέσθαι τῇ Ῥωμαϊκῇ πολιτείᾳ
 παρὰ τῶν Ἀγαρηνῶν χρυσοῦ χιλιάδας τρεῖς καὶ ἄνδρας αἰχ-
 μαλώτους ὀκτώ χιλιάδας καὶ ἵππους εὐγενεῖς ὕ. ταῦτα στοι-
 20 χηθέντα μεταξὺ τῶν δύο μερῶν ἐπὶ χρόνους λ' φυλάττεσθαι
 πλατεῖαν εἰρήνην ἀνὰ μέσον Ῥωμαίων καὶ Ἀράβων· καὶ

3. τῶν add. ex A. 5. ὑποσχόμενος — — πάντα add. ex A.
 9. Πιττηγαύδην A. 12. τούτου δὲ A, τοῦ δὲ vulg. 15. ἐτέ-
 ρους A f. 17. παρέχεσθαι A. 18. τρεῖς] τξέ f. αἰχμ.
 ὀκτώ χιλιάδας A a f, αἰχμ. ὕ. vulg.

millia excreverint. quo audito, Mavias eiusque consilarii valde exti-
 muere, adeo ut imperium Romanum sub dei tutela consistere repu-
 tantes, legatos de pace habenda ad imperatorem Constantinum sum-
 miserint, qui annua quoque tributa pollicerentur. imperator hos be-
 nigne excipiens, precibus illorum admissis, delegavit cum ipsis in
 Syriam Ioannem patricium cognomento Pitsigandem, ut seniore in
 re publica multaeque experientiae et prudentiae virum, qui videlicet
 apte et commode cum Arabibus colloqueretur, pacisque conditiones
 componeret. is ubi venit in Syriam, Mavias collecto ameraeorum et
 Corasenorum concilio ipsum perhonorifice excepit. posteaquam vero
 multa super pace agitata et hinc inde disceptata fuissent, tandem in-
 ter utrosque convenit, ut pacis conditiones interposito iureiurando
 scriberentur, nimirum ut pro vectigali annuo auri pondo tria millia,
 hominum item captivorum octo millia, et equos generosos quinquaginta
 Agareni Romanae rei publicae penderent. quibus demum utrin-
 que pactis, pace firma inter Romanos atque Arabes ad annos triginta
 constituta, publicisque duobus instrumentis ad utramque partem invi-

Β τῶν τοιαύτων καθολικῶν δύο ἐγγράφων λόγων πρὸς ἀλλήλους μεθ' ὄρκων γεγονότων καὶ ἀλλήλοις ἐπιδοθέντων, ὁ πολλὰ V. 236 χῶς λεχθεὶς πανεύφημος ἀνὴρ πρὸς τὸν βασιλεῖα ἀνέστρεψεν μετὰ καὶ δώρων πολλῶν. ταῦτα μαθόντες οἱ τὰ ἐσπέρια οἰκούντες μέρη, ὃ τε Χαγάνος τῶν Ἀβάρων καὶ οἱ ἐπέκεινα 5 ῥήγες ἔξαρχοὶ τε καὶ κάσταλδοι καὶ οἱ ἐξοχώτατοι τῶν πρὸς τὴν δύσιν ἔθνων, διὰ πρεσβευτῶν δῶρα τῷ βασιλεῖ στείλαντες, εἰρηρικὴν πρὸς αὐτοὺς ἀγάπην κυρωθῆναι ἤτησαντο. εἰξας οὖν ὁ βασιλεὺς ταῖς αὐτῶν αἰτήσεσι, ἐκύρωσεν καὶ πρὸς αὐτοὺς δεσποτικὴν εἰρήνην. καὶ ἐγένετο ἀμεριμνία μεγάλη 10 C ἐν τε τῇ ἀνατολῇ καὶ ἐν τῇ δύσει.

A.M. 6170 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Γεωργίου ἔτος α'.

• Τούτῳ τῷ ἔτει γέγονε σεισμὸς μέγας κατὰ τὴν Μεσοποταμίαν, ἐν ᾧ πίπτει τὸ Βατάν, καὶ ὁ τροῦλλος τῆς ἐκκλησίας Ἐδέσσης· καὶ κτερίζει αὐτὸν Μανῆας σπουδῇ τῶν Χρι- 15 στιανῶν.

A.M. 6171 D Τούτῳ τῷ ἔτει ἀπεβίω Μανῆας ὁ τῶν Σαρακηνῶν πρῶτος βασιλεὺς μηνὶ Ἀρτεμισίῳ 5 Ἰνδικτιῶνι α'. γέγονε δὲ στρατηγὸς ἔτη κγ', καὶ ἡμῆρευσεν ἔτη κδ', καὶ ἤρξεν Ἴζιδ ὁ υἱὸς αὐτοῦ· καὶ τούτῳ τῷ χρόνῳ τὸ τῶν Βουλγάρων ἔθνος ἐπῆλ- 20 θεν τῇ Θράκῃ. ἀναγκαῖον δὲ εἰπεῖν καὶ περὶ τῆς ἀρχαιότη-

2. γεγονότων add. ex f, μεθ' ὄρκων γεγ. καὶ ἀλλ. om. A. 4.
μετὰ δώρων e. 8. εἶξεν — καὶ ἐκύρ. A. 14. Βόταν f.
17. ὁ add. ex A. πρωτοσύμβουλος A. 19. ἔτη κς' A f,
ἔτη κ' vulg. 20. καὶ τούτῳ A, ἐν τούτῳ vulg.

cem datis, celebris ille ac saepius laudatus vir cum muneribus maximis ad imperatorem reversus est. hoc ubi percipere qui occasum incolebant, Chaganus Abarum princeps, caeterique illarum provinciarum reges, duces et castaldi, virique occidentalium nationum primores, legatos una cum muneribus ad imperatorem pacis concordiaeque cum ipso ineundae firmandaeque gratia misere. imperator eorum precibus concedens, pacem, qua se testaretur dominum, cum ipsis firmavit. atque ita quies et tranquillitas maxima tam in oriente, quam in occidente obtinuit.

A. C. 670 Cpoleos episcopi Georgii annus primus.

Hoc anno magnus terrae motus per Mesopotamiam extitit, quo ambo et ecclesiae Edessensae trullus corruit: eum vero Mavias suasa atque precibus Christianorum restaurat.

A. C. 671 Hoc anno mensis Aprilis die sexto, indictione prima, Mavias primus Saracenorum rex leto extinctus est. gentis suae ducem se gessit annos viginti, amaram se renunciavit annos viginti quatuor. Izid vero eius filius post eum principatum obtinuit. sub id vero tempus Bul-

τος τῶν Ὀνογουνθούρων, Βουλγάρων καὶ Κοτράγων. ἐν τοῖς
 ἀρκτέροις περατικοῖς μέρεσι τοῦ Εὐξείνου πόντου, ἐν τῇ λε-
 γομένῃ Μαιώτιδι λίμνῃ, εἰς ἣν εἰσάγεται ποταμὸς μέγιστος
 ἀπὸ τοῦ ὠκεανοῦ καταφερόμενος διὰ τῆς τῶν Σαρματῶν γῆς, p. 297
 5 λεγόμενος Ἀτάλ, εἰς ὃν εἰσάγεται ὁ λεγόμενος Τάναϊς ποτα-
 μὸς καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῶν Ἐθρῶν πυλῶν ἐξερχόμενος τῶν ἐν
 τοῖς Καυκασίοις ὄρεσιν, ἀπὸ δὲ τῆς μίξεως τοῦ Τάναϊ καὶ
 τοῦ Ἀτάλ, (ἄνωθεν τῆς προλεχθείσης Μαιώτιδος λίμνης σχι-
 ζομένου τοῦ Ἀτάλ) ἔρχεται ὁ λεγόμενος Κοῦφισ ποταμὸς, καὶ
 10 ἀποδίδει εἰς τὸ τέλος τῆς Ποντικῆς Θαλάσσης πλησίον τῶν
 Νεκροπυλῶν εἰς τὸ ἕκρωμα τὸ λεγόμενον Κριοῦ πρόσωπον.
 ἀπὸ δὲ τῆς προσημυνθείσης λίμνης ἴσα ποταμῷ Θάλασσα, καὶ
 εἰσάγεται εἰς τὴν τοῦ Εὐξείνου πόντου Θάλασσαν διὰ τῆς γῆς
 Βοσπόρου καὶ Κιμμερίου, ἐξ οὗ ποταμοῦ ἀγρεύεται τὸ λεγόμε-
 15 μενον Μουρζούλιον καὶ τὰ τούτου ὁμοια, καὶ εἰς μὲν τὰ πρὸς
 ἀνατολὴν μέρη τῆς προκειμένης λίμνης ἐπὶ Φαναγουρίαν καὶ
 τοὺς ἐκεῖσε οἰκοῦντας Ἑβραίους παρᾶκεινται ἔθνη πλεῖστα·
 ἀπὸ δὲ τῆς ἀπέναντι λίμνης ἐπὶ τὸν λεγόμενον Κοῦφιν ποταμὸν,
 ἐνθα τὸ ξυστὸν ἀγρεύεται Βουλγαρικὸν ὀψάριον, ἢ παλαιὰ Βουλ-
 20 γαρία ἐστὶν ἡ μεγάλη, καὶ οἱ λεγόμενοι Κότραγοι ὁμόφυλοι

1. Ὀνογουνθούρων Βουλγάρων A a f, Οὐνογουνδοβουλγάρων
 vulg. Κοτράγων A f, Κοτράγων vulg. 5. Ἀτάλ a, Ἀτε-
 λῆς A, Ἀτέλ f, Ἀταλις vulg. 11. Νεκρωπηλῶν A. 12. Ἰσᾶ
 A, fort. Ἰση. 13. γῆς add. ex A. 15. Μουρζούλιον b.
 18. ἐπὶ τὸν A, εἰς τὸν vulg.

garorum gens in Thraciam irrupit. sane de Onogundarensium, Bulga-
 rorum et Cotragorum antiquitate nonnihil hic delibare operae pre-
 tium duco. ad Euxini ponti partes trans mare positas et septentrioni
 subiectas, ad Maeotidem nimirum paludem, in quam fluvius ingens
 ex Oceano per Sarmatarum terram procurrens Atalis nomine exonera-
 tur, in quem etiam fluvius alter Tanais dictus, ipse pariter ab Ibe-
 riis portis ad Caucasios montes fixis profluens; ex concursu vero Ta-
 nais et Atalis (hic enim Atalis supra memoratam Maeotidem paludem
 ab altero diffinditur) emergit amnis, cui Cuphis nomen impositum,
 qui in maris Pontici finem iuxta Necropyas ad promontorium, quod
 Arietis facies vocatur, prorumpit. a designata vero palude mare flu-
 minis instar latum in ipsius Euxini ponti sinum per Bosporum et
 Cimmerii regionem exundat. in eo flumine Murzulium, et huic simi-
 les expiscantur. et ad orientalem quidem praesiacentis paludis plagam,
 Phanaguriam nuncupant, et Hebraeos istic degentes, hominum
 nationes pleraeque numerantur, ab ipsa vero palude ad fluminis
 Cuphis limites, in quibus xystus Bulgaricus piscis capitur, ipsa anti-

δσόμενος φείσασθαι αὐτοῦ. ὁ δὲ πρὸς αὐτόν· σὺ εἰ Σέρ-
 γιος ὁ καυχώμενος ἐν τοῖς αἰδοίοις ἐπὶ Μανυῖον, καὶ μεθ' ἡλυ-
 δρίαν ἀποκαλῶν. ἰδοῦ· ἀπὸ τοῦ νῦν τὰ αἰδοῖά σου οὐδέν
 C σε ὠφελήσουσιν, ἀλλὰ θανατώσουσιν. ταῦτα εἰπὼν, ἐπιτρέ-
 πει ἐκτιμηθῆναι αὐτοῦ τὰ αἰδοῖα· καὶ ἐκρέμασεν αὐτόν ἐπὶ 5
 ξύλῳ. ὁ δὲ Κωνσταντῖνος ἀκούσας τὴν τοῦ Φαδαλαῖ ἄφιξιν
 εἰς τὴν Σαβωρίου βοήθειαν, ἀποστέλλει Νικηφόρον τὸν πα-
 τρίκιον μετὰ Ῥωμαϊκῆς δυνάμεως ἀντιτάξασθαι τῷ Σαβωρίῳ.
 ἦν δὲ Σαβώριος εἰς Ἀδριανούπολιν, καὶ ὡς ἐπύθετο Νικηφό-
 ρον ἔρχεσθαι πρὸς αὐτόν, ἐγύμναζεν ἑαυτὸν πρὸς πόλεμον. 10
 συνέβη δὲ ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, κατὰ τὸ εἰωθὸς τοῦτον τῆς
 πόλεως ἐφ' ἵππου ἐξελαύνειν· ὡς δὲ γέγονεν πλησίον τῆς
 πύλης τῆς πόλεως, δίδωσι τῷ ἵππῳ τῆ μάστιγι. ὁ δὲ ἀφη-
 D νιάσας, καὶ τούτου τὴν κεφαλὴν τῆ πύλῃ προσρήξας, κακῶς
 τοῦ ζῆν ἀπήλλαξεν. καὶ οὕτως ὁ θεὸς τὴν νίκην ἐδώρησατο 15
 τῷ βασιλεῖ. Φαδαλαῖς οὖν ἐλθὼν εἰς τὴν Ἐξαπόλιν, καὶ μα-
 θὼν πάντα ἠπόρησεν. καὶ ἀποστέλλει πρὸς Μανυῖαν αἰτῶν
 βοήθειαν, διὰ τὸ τοὺς Ῥωμαίους εἰς ὁμόνοιαν ἐλθεῖν. πέμ-
 πει δὲ αὐτῷ ὁ Μανυῖας τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἰζίδ, καθοπλίσας αὐ-
 τὸν πλήθει βαρβάρων. παρεγένοντο δὲ ἀμφοτέρω εἰς Χαλ- 20

2. ἐγαυχ. A. θηλυδρίαν a, θηλύδριον vulg. 3. ἐπὶ τοῦ
 νῦν add. ex A. οὐδέν σε A, οὐδέν vulg. 6. Κωνσταντῖνος
 A, Κωνσταντῖνος vulg. 12. ἐφιππον K. 13. τῆς πύλης add.
 ex A. fort. τὴν μάστιγα. 14. τούτου τὴν κεφ. A, τούτε
 κεφ. vulg. 18. εἰς ὁμ. ἐλθ. A, ἐλθ. ε. ὁμ. vulg.

precaurus prolabitur. ad eum ille, tunc, inquit, Sergius ille existis, qui, me mulierculae nomine excepto, de tuis virilibus gloriabaris? virilia deinceps nil tibi profutura, quin immo mortem allatura, certo scias. his prolatis, partes quae virum efficiunt, ei rescari iussit, et ad lignum suspendi. Constantinus autem ubi Phadalam Saborio suppetias venire audivit, Nicephorum patricium cum Romano exercitu, qui se Saborio opponeret, misit. Saborius Adrianopolim forte occupaverat, qui cum Nicephori adventus et nuncium accepit, se ipsum ad pugnam exercebat. eum itaque pro more sibi consueto extra urbis muros quadam die equum agitare contigit, urbis vero portae iam proximus equum inflicto flagello incitat. equus ob inflictum dolorem in sessorum rebellis, desultorio impetu caput ei ad portam allidit, ex quo infelici leto perire coactus est, sicque deus victoriam in imperaris manus transtulit. Phadala Exapolim adveniens, ubi quae gesta erant rescivit, ad magnas adductus est angustias, adeo ut auxilium a Mavia petitum miserit, quod iam Romani concordiam inire statuisent. Mavia filium suum Izid copioso barbarorum exercitu instructum auxilio misit. quare ambo coniunctis armis Chalcedonem com-

κηδόνα, καὶ ἡχμαλώτευσαν πολλοὺς. παρέλαβον δὲ καὶ τὸ Ἀμώριον τῆς Φρυγίας πέντε χιλιάδας ἀνδρῶν ἐνόπλων ἀφέντες εἰς φυλακὴν αὐτοῦ· καὶ ἀνέκαμψαν εἰς Συρίαν. χειμῶνος δὲ γενομένου πέμπει ὁ βασιλεὺς τὸν αὐτὸν Ἀνδρέαν P. 292
 5 τὸν κουβικουλάριον· καὶ χιόνος πολλῆς οὕσης, ἐν νυκτὶ καταλαμβάνει, καὶ διὰ ξύλον ἀνέρχεται ἐπὶ τὸ τεῖχος· καὶ εἰσέρχονται εἰς τὸ Ἀμώριον· καὶ πάντας κτείνουσι τοὺς Ἀραβας τὰς πέντε χιλιάδας· καὶ οὐχ ὑπελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς. ἐν αὐτῷ δὲ χειμῶνι πλήμμυρα ὑδάτων γέγονεν εἰς
 10 Ἐδεσσαν, καὶ πολλοὶ ἀπώλοντο· ἐφάνη δὲ καὶ σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Ἰωάννου ἔτος α'.

A.M. 6160

Τούτῃ τῷ ἔτει ἐδολοφονήθη ὁ βασιλεὺς Κώνστας εἰς Σικελίαν ἐν Συρακούσῃ ἐν βαλανείῳ, ᾧ ὄνομα Λάφυη. ἦν δὲ ἡ αἰτία
 15 αὕτη. μετὰ τὴν ἀναίρεσιν Θεοδοσίον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐμισήθη ὑπὸ τῶν Βυζαντίων· καὶ μάλιστα ὅτι τὸν Μαρτίνον τὸν ἀγιώτατον πάπαν Ῥώμης ἀτίμως ἤγαγεν ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ ἐξώρισεν εἰς τὰ τῆς Χερσῶνος κλίματα, καὶ
 20 Μάξιμον τὸν σοφώτατον ὁμολογητὴν ἐγλωσσοκόπησεν καὶ ἐχειροκόπησεν, καὶ πολλοὺς τῶν ὀρθοδόξων αἰκίαις καὶ ἐξορίαις καὶ
 25 δημεύσει καταδίκασεν, διὰ τὸ μὴ πειθεσθαι τῇ αἰρέσει αὐ-

2. χιλιάδας A, χιλιάδες vulg.

4. δὲ add. ex A.

6. ξύλων A.

14. ἐν βαλανείῳ om. a f.

ἢ add. ex A.

18. τῆς add.

ex A. 19. ἐγλωσσοκόπησεν A f, ἐγλωσσοτόμησεν vulg.

veniunt, et captivorum numerum non contemnendum abducunt. tum vero Amorio Phrygiae urbe capta, et armatorum millibus quinque ad eius custodiam relictis, in Syriam regressi sunt. incumbente vero hieme, et nive plurima terrae faciem operiente imperator ipsum Andream cubicularium cum valida armatorum manu Amorium destinat, qui noctu consensu per ligna quaedam muro civitatem ingrediuntur, omnesque Arabes ad millia quinque, ne uno quidem superstite relicto, trucidant. porro illa hieme tanta aquarum exundatio Edessae fuit, ut multi suffocati sint. praeterea signum in caelo apparuit.

Cpoteos episcopi Ioannis annus primus.

Hoc anno imperator Constans Syracusis Siciliae in balneo, cui A. C. 660 nomen Daphne, dolis in eum paratis occisus est. necis autem causa fuit huiusmodi. morte Theodosio fratri eius opera illata, Byzantinorum odium in eum vehemens exarsit, ubi maxime Martinum sanctissimum papam Romanum cum dedecore Cpolim transvexit; et in Chersonae regionem relegavit et Maximum insuper eruditissimum confesorem lingua mutilavit et eius abscidit manus, multosque praeterea orthodoxos, suam nimirum haeresim approbare recusantes, verberibus,

V. 233 τοῦ, καὶ τοὺς δύο Ἀναστασίου μαθητὰς ὑπάρχοντας τοῦ ὁμολογητοῦ καὶ μάρτυρος Μαξίμου ἑξορταίς καὶ βασινοῖς ἐπέδρακον. διὰ τοι ταῦτα ἐμισήθη σφοδρῶς παρὰ πάντων. δειλιάσας δὲ ἠβουλήθη μετενέγκαι τὸ βασιλεῖον εἰς Ῥώμην. ὄθεν καὶ τὴν βασιλισσαν καὶ τοὺς τρεῖς υἱοὺς αὐτοῦ ἐπάρου5 ἠθέλησεν, εἰ μὴ Ἀνδρέας ὁ κουβικουλάριος καὶ Θεόδωρος ὁ κολωνείας τὴν τούτου βουλήν διεκώλυσαν. ἐποίησεν δὲ ἐν Σικελίᾳ ἔτη 5'. εἰσελθόντι δὲ αὐτῷ ἐν τῷ εἰρημένῳ βαλανεῖῳ συνεισηλθεν αὐτῷ τις Ἀνδρέας υἱὸς Τρωίλου ὑπουργῶν αὐτῷ. ὡς δὲ ἤρξατο γαλλικῶ σμήχεσθαι, λυβῶν Ἀνδρέας τὸ 10 κἀδιον δίδωσι κατὰ κορυφῆς τοῦ βασιλέως, καὶ εὐθέως ἀπέδρα. τοῦ δὲ βασιλέως χρόνησαντος ἐν τῷ βαλανεῖῳ, εἰσηδῶσιν οἱ ἔξω, καὶ εὐρίσκουσι τὸν βασιλέα τεθνηκότα, καὶ τοῦτον θάψαντες, Μιζιζιον̄ τινὰ Ἀρμένιον βασιλέα πεποιήκαν βιασάμενοι τοῦτον. ἦν γὰρ λίαν εὐπρεπῆς καὶ ὠραιότα- 15 τος. ἀκούσας δὲ Κωνσταντῖνος τὴν τοῦ πατρὸς ἀποβίωσιν μετὰ πλείστης ναυστολίας τὴν Σικελίαν καταλαμβάνει, καὶ χειρωσάμενος Μιζιζιον̄ τοῦτον ἀναιρεῖ σὺν τῷ φονεῖ τοῦ ἰδίου πατρὸς. καὶ καταστήσας τὰ ἑσπέρια ἐπὶ τὴν Κωνσταντινού- P. 293 πολιν ὠρμησεν, καὶ βασιλεύει τῶν Ῥωμαίων μετὰ Τιβερίου 20

6. Ἀνδρέας A, ὁ Ἀνδρ. vulg.
λίαν A. 15. λίαν add. ex A.
τῷ φονεῖ A, τῶν φονέων vulg.

9. Ῥωίλου A b. 10. γα-
17. κατέλαβεν A a f. 18.

exiliis atque proscriptionibus insectatus est, geminosque tandem Anastasios confessoris et martyris Maximi probatos discipulos exilio et cruciatibus subiecit. propter haec, inquam, cuncta odium omnium in se concitavit flagrantissimum, quo deterritus, imperium Romam transferre decrevit, ac nisi Andreas cubicularius et Theodorus coloniensis eius consiliis obstitissent, imperatricem ac tres filios ad se transfretari iussos Cpoli abduxisset. per annos sex deinde in Sicilia quorundam Troili filius, ut officium ipsi praestaret, una ingreditur. cum vero saponem Gallico se detergere coepisset, elatum in aera cadum in caput imperatoris Andreas impexit, et fugam confestim arripit. imperatore demum in balneo demorante, qui foris astabant, intus se mittentes, trucidatum inveniunt, iustisque ei parentatis, Armenium quendam Mizizium ad capessenda sceptrum vi compulsus imperatorem creant. erat enim liberali facie ac supra modum fornosus. caeterum Constantinus audita patris sui morte cum ingenti classe ad Siciliam appellens, comprehensum Mizizium una cum patris interfectoibus ulciscitur. tum vero rebus in occidente compositis festinus Cpolim repetit, et fratribus Tiberio et Heraclio imperii collegis ascitis Romanam

καὶ Ἡρακλείου τῶν ἰδίων ἀδελφῶν. [* τοῦ δὲ βασιλέως Κωνσταντος ἐν Σικελίᾳ ὄντος ἐπανεστῆ αὐτῷ Μιζίζιος μετὰ ἑτέρων ἐν τῷ λουτρῷ, καὶ ἐθανάτωσαν αὐτόν. ἡμύνατο δὲ ὁ βασιλεὺς τὸν Μιζίζιον καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ τοὺς τοῦτο τειλο-
5 μηκότας, καὶ ἀπεκεφάλισεν αὐτούς. ὡσαύτως δὲ καὶ Ἰουστι-
νιανὸν τὸν πατρίκιον τὸν πατέρα Γερμανοῦ τοῦ γενομένου
πατριάρχου· τὸν δὲ Γερμανὸν τραχιτέρον ὄντα εὐνού-
χησεν.]

Ῥωμαίων βασιλέως Κωνσταντίνου ἔτος α΄.

A.M. 6161

- 10 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐβασίλευσεν Κωνσταντῖνος σὺν τοῖς ἀδελ-
φοῖς αὐτοῦ. καὶ ἐπεστράτευσαν Σαρακηνοὶ τὴν Ἀφρικὴν·
καὶ ἠχμαλώτευσαν χιλιάδας ὀγδοήκοντα, ὡς φασιν. οἱ δὲ
τοῦ θέματος τῶν ἀνατολικῶν ἦλθον ἐν Χρυσόπολει, λέγοντες
ὅτι, εἰς τὴν τριάδα πιστεύομεν· τοὺς τρεῖς στέψωμεν. ἐτα-
15 ράχθη ὁ Κωνσταντῖνος, ὅτι μόνος ἦν ἐστεμμένος, οἱ δὲ ἀδελ-
φοὶ αὐτοῦ οὐδεμίαν ἀξίαν εἶχον· καὶ ἀποστείλας Θεόδωρον·
πατρίκιον τὸν κολωνείας ἐτροπώσατο αὐτούς, ἐπιπνέσας αὐ-
τούς. καὶ ἔλαβεν τὰ πρῶτα αὐτῶν τοῦ ἀνελθεῖν ἐν τῇ πό-
λει καὶ μετὰ τῆς συγκλήτου βουλευσασθαι καὶ ποιῆσαι τὸ
20 θέλημα αὐτῶν. εὐθέως δὲ ὁ βασιλεὺς αὐτούς ἐφούρτισεν

1. τοῦ δὲ — — — εὐνούχησεν: haec omnia aliunde aperte in-
trusa om. a. 2. Μιζίζιος A, Μιζίζινος vulg. 17. ἐτροπεί-
σατο A, a manu correctoris. 18. εἰσελθεῖν A.

republicam administrat. cum imperator Constans in Sicilia moraretur, ac lotum ivisset, Mizizius adiunctis parricidii sociis eum aggreditur, et letum infert. successor imperii Mizizium ac reliquos sceleris auctores poenis subicit, et capitis damnat. similiter et Iustinianum patricium, Germani, qui deinde patriarchae dignitatem sustinuit, patrem, occidit, ipsum vero Germanum ferocius se gerentem virilibus resectis castigavit.

Romanorum imperatoris Constantini annus primus.

A.C. 661

Hoc anno Constantinus cum fratribus imperium administravit. Saraceni vero comparato exercitu in Africam excurrerunt, et octoginta hominum millia, ut ferunt, in captivitatem miserunt. thematis porro orientalium milites Chrysopolim accesserunt, dicentes: in trinitatem credimus, imperatores tres coronemus. Constantinus, qui solus imperii coronam susceperat, his auditis turbatus est, quamvis eius fratres nulla imperii dignitate penes populum essent conspicui. misso itaque Theodoro coloniae patricio, propositaque laudis et consilii eorum alibi probandi specie, sententiam eorum devertit et elusit. primores enim eorum et clamoris auctores in urbem transire iussos, et ut postulatis fieret satis, senatus consultum expetere persuasos, trans portum in Sycaena regione patibulis affixos sceleris poenam ferre im-

ἀντίπεραν ἐν Συκαῖς. καὶ τοῦτο ἰδόντες καὶ καταισχυρθέν-
τες εἰσηλθόν ἐν ὀδύνη εἰς τὰ ἴδια. ὁ δὲ βασιλεὺς τοὺς ἀδελ-
D φούς αὐτοῦ ἐρινοκόπησεν.

A.M. 6162 Τούτῳ τῷ ἔτει χειμῶν μέγας ἐγένετο, καὶ πολλοὶ ἐκινδύ-
V. 234 νευσαν ἄνθρωποι καὶ θηρία. καὶ ἐχείμασεν Φαδαλαῖς εἰς 5
Κύζικον.

A.M. 6163 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Βουσοῦρ, καὶ ἡχμαλώτεu-
P. 294 σεν πολλοὺς, καὶ ὑπέστρεψεν.

A.M. 6164 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐφάνη Ἴρις ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἔφριξεν
πᾶσα σάρξ, ἐν μηνὶ Μαρτίῳ Δύστρω, ὥστε λέγειν πάντας 10
ὅτι, συντέλεια ἐστίν. τούτῳ τῷ χρόνῳ στόλον μέγαν ἐξαργύ-
σαντες οἱ ἀρρηταὶ τοῦ Χριστοῦ, καὶ παραπλεύσαντες Κιλι-
κίαν, παρεχείμασαν, εἰς Σμύρνην Μουαμὲδ ὁ τοῦ Ἀβδελᾶ,
Καῖσος δὲ εἰς Κιλικίαν καὶ Λυκίαν. καὶ ἐγένετο θανατικὸν
ἐν Αἰγύπτῳ. ἀπέστειλε δὲ καὶ Χάλε τὸν ἀμνηραῖον μετὰ 15
B καὶ ἐτέρου στόλου πρὸς βοήθειαν αὐτῶν, ὡς ἰκνωτάτον καὶ
τολμηρὸν εἰς μάχην. ὁ δὲ προλεχθεὶς Κωνσταντῖνος τὴν τρι-
αύτην τῶν θεομάχων κατὰ Κωνσταντινουπόλει κίνησιν ἐγνω-
κώς, κατεσκεύασεν καὶ αὐτὸς διήρεις εὐμεγέθεις κακκαβοπυρ-

10. μηνὶ Μαρτῷ A. 11. χρόνῳ] ἔτει A. 12. τοῦ Χριστοῦ
om. A f. 13. Σμύρνην om. A a f. Μουαῦδ a f. 15. καὶ
Χαλὲ A, Χαλὲ vulg. 16. αὐτῶν] αὐτῷ a. 18. κίνησιν add.
ex A. 19. κακκαβοπυρφόρους A a mg. Par., κακκαβοπυρ-
φόρους f, κακκαβοπορφύρους vulg.

perator decrevit. reliqui viso huiusmodi spectaculo, pudore suffusi domum redierunt. post haec fratres naribus mutilari imperator edixit.

A. C. 662 Hoc anno hiems adeo vehemens terris incubuit, ut multi homines atque animalia periclitata sint. porro Phadala ad Cyzicam hiemavit.

A. C. 663 Hoc anno Busur expeditione suscepta, captivorum multitudinem abegit, et ad suos se recepit.

A. C. 664 Hoc anno iris in caelo conspecta carni omni tremorem incussit mense Martio Dystro, adeo ut omnes rerum universarum consummationem advenisse praedicarent. eodem anno qui Christi fide negata Saracenorum acies ducebant Muamed et Caisus classe maxima praeparata, cum ea Ciliciam praeternavigaverunt, egeruntque hiberna, Muamed quidem filius Abdelaë Smyrnae, Caisus, vero in Cilicia et Lycia. horrenda quoque mortalitas universam Aegyptum incessit. porro ameram alium Chale nomine cum classe ad ferendum auxilium, quod et pugnare et aliquid audere valeret, summisit. memoratus autem Constantinus comperto dei adversariorum in Cpoli proposito, biremes etiam cacabos igne oppletos ferentes, et dromones siphonia-

φόρους καὶ δρόμωνας σιφωνοφόρους· καὶ τούτους προσορ-
μίσαι ἐκέλευσεν ἐν τῇ Προκλιανισίῳ τῇ Καισαρίου λιμένι.

Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ προλεχθεὶς τῶν Θεομάχων στόλος ἀνα- A.M. 6165
βάλας προσώρμισεν ἐν τοῖς Θρακικοῖς μέρεσιν ἀπὸ τῆς πρὸς
5 δύσιν ἀκρότητος τοῦ Ἑβδομοῦ, ἧτοι τῆς λεγομένης Μαγναύ- C
ρας μέχρις πάλιν τοῦ πρὸς ἀνατολὴν ἀκρωτηρίου τοῦ λεγο-
μένου Κυκλοβίου. κατὰ πᾶσαν οὖν ἡμέραν συμβολὴ πολέμου
ἐκροτεῖτο ἀπὸ πρωῒ ἕως ἑσπέρας, ἀπὸ τοῦ βραχιολίου τῆς
Χρυσῆς πόρτης μέχρι τοῦ Κυκλοβίου ἑαυτοὺς ᾤθουντες καὶ
10 ἀντιᾠθούμενοι. ἐν τούτοις οὖν διετέλεσαν ἀπὸ τοῦ Ἀπριλλίου
μηνὸς μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου. καὶ ὑποστρέψαντες ἀπέρχονται
ἐν Κυζίκῳ, καὶ ταύτην παραλαβόντες, ἐκεῖσε παρεχίμαζον.
κατὰ τὸ ἕαρ ἀναβάλλων ὁμοίως πόλεμον διὰ θαλάσσης συνῆ-
πτεν μετὰ τῶν Χριστιανῶν. ἐπὶ ἑπτὰ ἔτη δὲ τοῦτο τέλεσαν-
15 τες, καὶ αἰσχυνθέντες τῇ τοῦ Θεοῦ βοηθείᾳ καὶ τῆς Θεομήτο-
ρος, πληθὺς τε ἀποβαλόντες ἀνδρῶν μαχίμων, καὶ τραυματίας D
μεγίστης εἰς αὐτοὺς γεγεννημένης, ἀνθυπέστρεψαν μετὰ μεγά-
λης λύπης. ἐκπρορίζων δὲ ὁ αὐτὸς Θεοβύδιστος στόλος, κατε-
λήφθη ὑπὸ χειμερίου ζάλης καὶ πνεύματος καταιγίδος ἐπὶ τὰ

1. τούτους A, τούτοις vulg. 2. τῷ ante Καισ.] τῶν vulg. 3.
ἀναμέλας a, ἀναβάσλας e, ἀναβάσιλας f. 7. καὶ κατὰ πᾶσαν ἡμ. A.
8. τοῦ add. ex A. βραχιαλίῳ A. 10. οὖν A, δὲ vulg.
13. ἐβαλλον A, ἀνεβαλλον e f. 14. τοῦτο| τὰ αὐτὰ A. 15.
καὶ αἰσχυνθέντες add. ex A. 18. ἐκπρορίζων f.

bus eundem ignem spirantes, ad Proclianisium Caesarii portum in ho-
stes impressionem facturos praeparari iussit.

Hoc anno belli maritimi renovatrix illa dei adversariorum classis A. C. 665
ad Thraciae fines appulit, ab occidentali nimirum promontorio, cui
alias Magnaurae cognomentum, ad usque rursus orientis promontorium,
quod vulgus Cyclobium vocat. singulis itaque diebus a diluculo ad
vesperam ab Aureae portae armilla ad praenominatum Cyclobium
armis sese impellentium ac vicissim bellica vi repulsorum creber, ino-
quodidianus, excitabatur et reparabatur conflictus. huiusmodi vero coe-
ptis insistebant, et in singulos annos priores renovabant conatus a
mense Aprili ad Septembrem usque. reversi vero Cyzicum aggrediun-
tur, et ea capta, illic hiberna ducunt. porro vere redeunte appli-
cata rursus classe novum pariter bellum cum Christianis mari restau-
rabant. bello tandem per annos septem in hunc modum protracto,
et amissa virorum bellicorum innumera multitudo, vulneribus insu-
per et lue maxima ipsis inflicta, deo deque genitrice auxiliarem ma-
num conferentibus, cum dedecore et animi dolore recessere. ea igitur
classis dei manu submergenda vela faciens, ad Sylaei plagam ad-
verso fluctu iactata et procella vehementi appetita, fractis ad saxa

- μέρη τοῦ Συλαίου· καὶ συντριβεῖς ὀλοκλήρως ὤλετο. Σου-
φιαῖν δὲ ὁ υἱός, τοῦ Ἀϋφ ὁ δεύτερος ἀδελφός, συνέβαλεν πό-
λεμον μετὰ Φλώρου καὶ Πετρωνᾶ καὶ Κυπριανοῦ ἐχόντων
P. 295 Ῥωμαϊκὴν δύναμιν· καὶ κτείνονται Ἀραβες χιλιάδες λ'. τότε
V. 235 Καλλίνικος ἀρχιτέκτων ἀπὸ Ἡλιουπόλεως Συρίας προσφυγῶν 5
τοῖς Ῥωμαίοις πῦρ θαλάσσιον κατασκευάσας τὰ τῶν Ἀράβων
σκάφη ἐνέπηρσεν, καὶ σύμψυχα κατέκαυσεν. καὶ οὕτως οἱ
Ῥωμαῖοι μετὰ νίκης ὑπέστρεψαν, καὶ τὸ θαλάσσιον πῦρ
εὔρον.
- A.M. 6166 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Κωνσταντίνου ἔτος α'. 10
B Τούτῳ τῷ ἔτει ἐχείμασεν Ἀβδελᾶς υἱὸς Καῖς καὶ Φαδα-
λᾶς εἰς Κρήτην.
- A.M. 6167 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐφάνη σημεῖον ἐν οὐρανῷ ἐν ἡμέρᾳ σαβ-
C βάτου.
- A.M. 6168 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Θεοδώρου ἔτος α'. 15
Τούτῳ τῷ ἔτει ἐγένετο ἀκρίς μεγάλη κατὰ Συρίαν καὶ
Μεσοποταμίαν.
- A.M. 6169 Τούτῳ τῷ ἔτει εἰσῆλθον Μαρδαῖται εἰς τὸν Λιβανον·
καὶ ἐκράτησαν ἀπὸ τοῦ Μαύρου ὄρους ἕως τῆς ἁγίας πό-
λεως· καὶ ἐχειρῶσαντο τὰς τοῦ Λιβάνου περιωπίας· καὶ 20
D πολλοὶ δοῦλοι καὶ αὐτόχθονες πρὸς αὐτοὺς κατέφυγον· ὥστε

1. Σιλλαιου A. 5. Ἡλιουπόλεως A a f, Ἰλιου πόλεως vulg.
7. κατέπηρσεν A. 16. κατὰ Συρίαν A, κατὰ τε Συρ. vulg.
21. δοῦλοι καὶ αὐτ. A, δοῦλοι καὶ αὐχμάλωτοι καὶ αὐτ. vulg.

vel in profundum absorptis ratibus, tota disperiit. Suphian autem filius, Ayph minor frater cum Floro, Petrona et Cypriano, Romanorum militum armatam manum secum ducentibus manus conseruit, eaque pugna Arabum triginta millia caesa fuere. tum vero Callimicus Heliopolensis in rebus arte parandis strenuus, Syria ad Romanos deficiens, igne marino excogitato, Arabum navigia, ipsis hominibus vivis consumptis, succendit. sicque Romani victores reversi sunt, ignemque marinum inveniēre.

- A. C. 666 Cpoleos episcopi Constantini annus primus.
Hoc anno Abdelas filius Caisi et Phad alas Cretae hiemaverunt.
- A. C. 667 Hoc anno quodam sabbati die signum in coelo apparuit.
- A. C. 668 Cpoleos episcopi Theodori annus primus.
Hoc anno magna locustarum vis Syriam et Mesopotamiam in-
festavit.
- A. C. 669 Hoc anno Mardaitae Libanum aggressi tenuerunt quicquid a Mauro monte est usque ad sanctam urbem, et Libani cacumina quaeque occupavere, multique tam servi et captivi quam indigenae ad eos se adiunxerunt, ita ut intra breve admodum temporis spatium ad multa

δι' ἑλίγου χρόνον εἰς πολλὰς χιλιάδας γενέσθαι. καὶ ταῦτα
 μαθὼν Μανίας καὶ οἱ σύμβουλοι αὐτοῦ ἐφοβήθησαν σφοδρὰ,
 συλλογισάμενοι ὅτι τὸ βασίλειον τῶν Ῥωμαίων ὑπὸ Θεοῦ
 φρουρεῖται. καὶ ἀποστέλλει πρέσβεις πρὸς τὸν αὐτοκράτορα
 5 Κωνσταντῖνον ζητῶν εἰρήνην, ὑποσχόμενος καὶ ἐτήσια τῷ
 βασιλεῖ παρέχειν πάντα. ὁ δὲ βασιλεὺς τοὺς τοιούτους
 πρέσβεις δεξάμενος, καὶ τὴν αἴτησιν αὐτῶν ἀκηκοὼς, ἀπέ-
 στειλε σὺν αὐτοῖς ἐν Συρίᾳ Ἰωάννην τὸν πατρίκιον, τὸν
 ἐπίκλην Πιτιγαύδην, ὡς ἀρχαιογενῆ τῆς πολιτείας καὶ
 10 πολυπείρον ὄντα καὶ μεγάλης ἀντεχόμενον φρονήσεως, ἐπὶ
 τὸ ἀρμοδίως διαλεχθῆναι τοῖς Ἀραβι καὶ τὰ τῆς εἰρήνης
 συμφωνῆσαι. τούτου δὲ καταλαβόντος ἐν Συρίᾳ, ὁ Μανίας
 σῶρευμα πεποιηκὼς τῶν τε ἀμηναιῶν καὶ Κορασσηνῶν, ἐδέ- P. 296
 ξατο αὐτὸν μετὰ μεγάλης τιμῆς. πολλῶν οὖν λεχθέντων
 15 ἀναμεταξὺ αὐτῶν εἰρηρικῶν λόγων, συνεφωνήθη πρὸς ἑκατέ-
 ρους ἔγγραφον εἰρήνης γενέσθαι μεθ' ὄρκου λόγον ἐπὶ συμ-
 φώνου ἐτησίου πάντου παρασχέσθαι τῇ Ῥωμαϊκῇ πολιτείᾳ
 παρὰ τῶν Ἀγαρηνῶν χρυσοῦ χιλιάδας τρεῖς καὶ ἄνδρας αἰχ-
 μαλώτους ὀκτώ χιλιάδας καὶ ἵππους εὐγενεῖς ν'. ταῦτα στοι-
 20 χηθέντα μεταξὺ τῶν δύο μερῶν ἐπὶ χρόνους λ' φυλάττεσθαι
 πλατεῖαν εἰρήνην ἀνὰ μέσον Ῥωμαίων καὶ Ἀράβων· καὶ

3. τῶν add. ex A. 5. ὑποσχόμενος — — πάντα add. ex A.
 9. Πιτιγαύδην A. 12. τούτου δὲ A, τοῦ δὲ vulg. 15. ἐτέ-
 ρους A f. 17. παρέχεσθαι A. 18. τρεῖς] τρεῖ f. αἰχμ.
 ὀκτώ χιλιάδας A a f, αἰχμ. ν'. vulg.

millia excreverint. quo audito, Mavias eiusque consilarii valde extimere, adeo ut imperium Romanum sub dei tutela consistere reputantes, legatos de pace habenda ad imperatorem Constantinum sum miserint, qui annua quoque tributa pollicerentur. imperator hos benigne excipiens, precibus illorum admissis, delegavit cum ipsis in Syriam Ioannem patricium cognomento Pitsigaudem, ut seniore in re publica multaeque experientiae et prudentiae virum, qui videlicet apte et commode cum Arabibus colloqueretur, pacisque condiciones componeret. is ubi venit in Syriam, Mavias collecto ameraeorum et Corasenorum concilio ipsum perhonorifice excepit. posteaquam vero multa super pace agitata et hinc inde disceptata fuissent, tandem inter utrosque convenit, ut pacis condiciones interposito iureiurando scriberentur, nimirum ut pro vectigali annuo auri pondo tria millia, hominum item captivorum octo millia, et equos generosos quinquaginta Agareni Romanae rei publicae penderent. quibus demum utrinque pactis, pace firma inter Romanos atque Arabes ad annos triginta constituta, publicisque duobus instrumentis ad utramque partem invi-

Β τῶν τοιούτων καθολικῶν δύο ἐγγράφων λόγων πρὸς ἀλλήλους μεθ' ὄρκων γεγονότων καὶ ἀλλήλοις ἐπιδοθέντων, ὁ πολλὰ V. 236 χῶς λεχθεὶς πανεύφημος ἀνὴρ πρὸς τὸν βασιλέα ἀνέστρεψεν μετὰ καὶ δώρων πολλῶν. ταῦτα μαθόντες οἱ τὰ ἐσπέρια οἰκοῦντες μέρη, ὃ τε Χαγάνος τῶν Ἀβάρων καὶ οἱ ἐπέκεινα 5 ῥῆγες ἔξαρχοὶ τε καὶ κάσταλδοι καὶ οἱ ἐξοχώτατοι τῶν πρὸς τὴν δύσιν ἔθνων, διὰ πρεσβευτῶν δῶρα τῷ βασιλεῖ στείλαντες, εἰρηνικὴν πρὸς αὐτοὺς ἀγάπην κυρωθῆναι ἤτησαντο. ἔξας οὖν ὁ βασιλεὺς ταῖς αὐτῶν αἰτήσεσι, ἐκύρωσεν καὶ πρὸς αὐτοὺς δεσποτικὴν εἰρήνην. καὶ ἐγένετο ἀμεριμνία μεγάλη 10 C ἐν τε τῇ ἀνατολῇ καὶ ἐν τῇ δύσει.

A. M. 6170 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Γεωργίου ἔτος α'.

• Τούτῳ τῷ ἔτει γέγονε σεισμὸς μέγας κατὰ τὴν Μεσοποταμίαν, ἐν ᾧ πίπτει τὸ Βατάν, καὶ ὁ τροῦλλος τῆς ἐκκλησίας Ἐδέσσης· καὶ κτίζει αὐτὸν Μανῆας σπουδῇ τῶν Χρι- 15 στιανῶν.

A. M. 6171 D Τούτῳ τῷ ἔτει ἀπεβίω Μανῆας ὁ τῶν Σαρακηνῶν πρώτος βασιλεὺς μηνὶ Ἀρτεμειῳ ε' Ἰνδικτιῶνι α'. γέγονε δὲ στρατηγὸς ἔτη κγ', καὶ ἡμίηρυσεν ἔτη κδ', καὶ ἤρξεν Ἴζιδ ὁ υἱὸς αὐτοῦ· καὶ τούτῳ τῷ χρόνῳ τὸ τῶν Βουλγάρων ἔθνος ἐπῆλ- 20 θεν τῇ Θυράκῃ. ἀναγκαῖον δὲ εἶπεν καὶ περὶ τῆς ἀρχαιότη-

2. γεγονότων add. ex f, μεθ' ὄρκων γεγ. καὶ ἀλλ. om. A. 4.
μετὰ δώρων e. 8. εἶξεν — καὶ ἐκύρ. A. 14. Βόταν f.
17. ὁ add. ex A. πρωτοσύμβουλος A. 19. ἔτη κς' A f,
ἔτη κ' vulg. 20. καὶ τούτῳ A, ἐν τούτῳ vulg.

cem datis, celebris ille ac saepius laudatus vir cum muneribus maximis ad imperatorem reversus est. hoc ubi percepere qui occasum incolebant, Chaganus Abarum princeps, caeterique illarum provinciarum reges, duces et castaldi, virique occidentalium nationum primores, legatos una cum muneribus ad imperatorem pacis concordiaeque cum ipso ineundae firmandaeque gratia misere. imperator eorum precibus concedens, pacem, qua se testaretur dominum, cum ipsis firmavit. atque ita quies et tranquillitas maxima tam in oriente, quam in occidente obtinuit.

A. C. 670 Cpoleos episcopi Georgii annus primus.

Hoc anno magnus terrae motus per Mesopotamiam extitit, quo ambo et ecclesiae Edessensae trullus corruit: eum vero Mavias suam atque precibus Christianorum restaurat.

A. C. 671 Hoc anno mensis Aprilis die sexto, indictione prima, Mavias primus Saracenorum rex leto extinctus est. gentis suae ducem se gessit annos viginti, ameram se renunciavit annos viginti quatuor. Izid vero eius filius post eum principatum obtinuit. sub id vero tempus Bul-

τος τῶν Ὀνογουνθούρων, Βουλγάρων καὶ Κοιράγων. ἐν τοῖς ἀρκτέροις περατικοῖς μέρεσι τοῦ Εὐξείνου πόντου, ἐν τῇ λεγομένη Μαιώτιδι λίμνῃ, εἰς ἣν εἰσάγεται ποταμὸς μέγιστος ἀπὸ τοῦ ὠκεανοῦ καταφερόμενος διὰ τῆς τῶν Σαρματῶν γῆς, P. 297
 5 λεγόμενος Ἀτάλ, εἰς ὃν εἰσάγεται ὁ λεγόμενος Τάναϊς ποταμὸς καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῶν ἑβηρίων πυλῶν ἐξερχόμενος τῶν ἐν τοῖς Καυκασίοις ὄρεσιν, ἀπὸ δὲ τῆς μίξεως τοῦ Τάναϊ καὶ τοῦ Ἀτάλ, (ἄνωθεν τῆς προλεχθείσης Μαιώτιδος λίμνης σχιζομένου τοῦ Ἀτάλ) ἔρχεται ὁ λεγόμενος Κουφίς ποταμὸς, καὶ
 10 ἀποδίδει εἰς τὸ τέλος τῆς Ποντικῆς θαλάσσης πλησίον τῶν Νεκροπυλῶν εἰς τὸ ἕκρωμα τὸ λεγόμενον Κριοῦ πρόσωπον. ἀπὸ δὲ τῆς προσημυνθείσης λίμνης ἴσα ποταμῶ θάλασσα, καὶ εἰσάγεται εἰς τὴν τοῦ Εὐξείνου πόντου θάλασσαν διὰ τῆς γῆς Βοσπόρου καὶ Κιμμερίου, ἐξ οὗ ποταμοῦ ἀγρεύεται τὸ λεγόμενον
 15 Μουρζούλιον καὶ τὰ τούτου ὅμοια, καὶ εἰς μὲν τὰ πρὸς ἀνατολὴν μέρη τῆς προκειμένης λίμνης ἐπὶ Παναγουρίαν καὶ τοὺς ἐκεῖσε οἰκοῦντας Ἑβραίους παράκεινται ἔθνη πλεῖστα· ἀπὸ δὲ τῆς αὐτῆς λίμνης ἐπὶ τὸν λεγόμενον Κουφίον ποταμὸν, ἐνθα τὸ ξυστὸν ἀγρεύεται Βουλγαρικὸν ὑψάριον, ἢ παλαιὰ Βουλ-
 20 γαρία ἐστὶν ἡ μεγάλη, καὶ οἱ λεγόμενοι Κότραγοι δμόφυλοι

1. Ὀνογουνθούρων Βουλγάρων A a f, Οὐνογονδοβουλγάρων vulg. Κοιράγων A f, Κοιράγων vulg. 5. Ἀτάλ a, Ἀτελής A, Ἀτέλ f, Ἀταλις vulg. 11. Νεκροπυλῶν A. 12. ἴσα A, fort. ἴση. 13. γῆς add. ex A. 15. Μουρζούλιον b. 18. ἐπὶ τὸν A, εἰς τὸν vulg.

garorum gens in Thraciam irrupit. sane de Onogundarensium, Bulgarorum et Cotragorum antiquitate nonnihil hic delibare operae pretium duco. ad Euxini ponti partes trans mare positas et septentrioni subiectas, ad Maeotidem nimirum paludem, in quam fluvius ingens ex Oceano per Sarmatarum terram procurrens Atalis nomine exoneratur, in quem etiam fluvius alter Tanais dictus, ipse pariter ab Iberiis portis ad Caucasios montes fixis profluens; ex concursu vero Tanais et Atalis (hic enim Atalis supra memoratam Maeotidem paludem ab altero diffunditur) emergit amnis, cui Cuphis nomen impositum, qui in maris Pontici finem iuxta Necropylas ad promontorium, quod Arietis facies vocatur, prorumpit. a designata vero palude mare fluminis instar latum in ipsius Euxini ponti sinum per Bosporum et Cimmerici regionem exundat. in eo flumine Murzulium, et huic similes expiscantur. et ad orientalem quidem praeiacentis paludis plagam, Phanaguriam nuncupant, et Hebraeos istic degentes, hominum nationes pleraeque numerantur, ab ipsa vero palude ad fluminis Cuphis limites, in quibus xystus Bulgaricus piscis capitur, ipsa anti-

Theophanes.

35

αὐτῶν καὶ οὗτοι τυγχάνοντες. ἐπὶ δὲ τῶν χρόνων Κωνσταντίνου τοῦ εἰς τὴν δύσιν * Κροβάτου τοῦ κύρου τῆς λεχθείσης Βουλγαρίας καὶ τῶν Κοιτράγων τὸν βίον μεταλλάξαντος, καὶ πέντε καταλιπόντος υἱούς, καὶ διατυπώσαντος μηδαμῶς τούτους ἀποχωρισθῆναι ἐκ τῆς πρὸς ἀλλήλους διαίτης, διὰ τὸ 5
 V. 237 πάντα κοριεῦν αὐτούς καὶ ἑτέρῳ μὴ δουλωθῆναι ἔθνει μετ' ὀλίγον δὲ χρόνον τῆς ἐκείνου τελευτῆς εἰς διαίρεσιν ἐληλυθότες οἱ πέντε αὐτοῦ υἱοί, διέστησαν ἀπ' ἀλλήλων μετὰ τοῦ ἐν, ὑπεξουσιότητι ἐκάστου αὐτῶν ὑποκειμένου λαοῦ. καὶ ὁ μὲν πρῶτος υἱὸς ὁ λεγόμενος Βατβαιῶν τὴν ἐντολὴν τοῦ οἰκείου 10 φυλάξας πατρός, διέμεινεν ἐν τῇ προγονικῇ αὐτοῦ γῇ μέχρι τῆς δευρο. ὁ δὲ δευτερος τούτου ἀδελφός, ὁ λεγόμενος Κότραγος, τὸν Τάναϊν διαβὰς ποταμὸν ἀπέναντι τοῦ πρώτου ᾤκησεν ἀδελφοῦ. ὁ δὲ τέταρτος καὶ ὁ πέμπτος τὸν Ἴστρον D ἦτοι Δάνουβιν λεγόμενον περαιωθέντες ποταμὸν, ὁ μὲν εἰς 15 Παννονίαν τῆς Ἀβαρίας ὑποταγεῖς τῇ Χαγάνῳ τῶν Ἀβάρων, ἔμεινεν ἐκεῖ μετὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, ὁ δὲ τὴν πρὸς τῇ Ῥαβέννῃ Πεντάπολιν καταλαβὼν, ὑπὸ τὴν βασιλείαν τῶν Χριστιανῶν γέγονεν. ἔπειτα τούτων ὁ τρίτος, Ἀσπαροῦχ λεγόμε-

1. δὲ add. ex A. 2. post δύσιν fort. add. τελευτήσαντος.
 3. μεταλλάξαντα — καταλιπόντα a. 9. ἐκάστου add. ex A.
 10. Βατβαιῶν A, Βατβαιεγῶν a, Βαιζαῖαν f, Βατβαιαγῶν mg. Par.
 15. λεγόμενον add. ex A. 16. Ἀβαρίας A, Ἀραρίας vulg.
 17. τῇ Ῥαβέννῃ τὴν Ἀβέννη A, τὴν Ἀβέννησιν f. 19. Ἀσπαροῦχ A f.

qua magmaque Bulgaria sita est, et quae Cotragorum Bulgariae contribulum vocatur regio. caeterum Constantini temporibus, qui in occidente * Crobatus quidam praefatae Bulgariae Cotragorumque dominus leto vicinus filios quinque post se relinquens, his condito testamento praecepit, uniuscuiusque dominio firmo ac stabili retinendo et ab exterarum gentium servitute vindicando, ne seorsim a se invicem habitarent: at cum post breve tempus a patris obitu quinque liberi illi ad distribuendas ad invicem dominii portiones singulas processissent, ad invicem rursus cum subiecto suae potestati populo segregandos se decreverunt. et primogenitus quidem filius nomine Batbaia, patrali mandati tenax in avito solo ad hunc usque diem constitit. secundus natu frater, Cotragum dixerunt, Tanai flumine traiecto, ex adverso fratris primogeniti sedes posuit, quartus autem et quintus, flumen Istrum, intellige Danubium, praeterverti, ille quidem in Pannoniam Abaricam Chagano Abarum principi postmodum subdendus cum omnibus suis copiis transit, hic vero Pentapolim ad Ravennam perveniens, Christianorum imperio pariter subiectus remansit. fratrum deinde istorum tertius Asparuch vocatus Danapri et Danastri

νος, τὸν Δάναπριν καὶ Δάναστριν περάσας καὶ τὸν Ὀλγον καταλαβῶν βορειοτέρους τοῦ Δανουβίου ποταμούς, μεταξὺ τούτων κακείνου ᾤκησεν, ἀσφαλῆ καὶ δυσμάχητον εἶναι τὸν τόπον στοχασάμενος ἔξ ἐκάστου μέρους τελματώδης γὰρ ἔμπροσθεν, καὶ ἄλλοθεν τοῖς ποταμοῖς στεφανούμενος, πολλὴν τῷ ἔθνει τεταπεινωμένῳ διὰ τὸν μερισμὸν τὴν ἐκ τῶν πολεμίων παρῆχεν ἄνεσιν. τούτων δὲ οὕτως εἰς πέντε μέρη διαιρεθέντων, καὶ ἐν βραχύτῃ κατανησάντων, ἐξῆλθεν τὸ μέγα ἔθνος τῶν Χαζάρων ἀπὸ τοῦ ἐνδοτέρου βάρους Βερζιλίας τῆς πρώτης

10 Σαρματίας, καὶ ἐδέεποσε πάσης τῆς περατικῆς γῆς μέχρι τῆς Ποντικῆς θαλάσσης· καὶ τὸν πρῶτον ἀδελφὸν Βατβαίαν τῆς πρώτης Βουλγαρίας ἄρχοντα ὑποτελῆ καταστήσας, φόρους παρ' αὐτοῦ κομίζεται μέχρι τοῦ νῦν. ὁ δὲ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος μεμαθηκώς, ὅτι ἐξάπινα ἔθνος ξυπαρὸν καὶ ἀκάθαρτον ἐκείθεν

15 τοῦ Δανουβίου εἰς τὸν Ὀλγον ἐσκήνωσεν, καὶ τὰ πλησιάζοντα τῷ Δανουβίῳ ἐκτρέχει καὶ λυμνιεται, τοῦτ' ἔστιν τὴν νῦν ὑπ' αὐτῶν κρατουμένην χώραν, ὑπὸ Χριστιανῶν τότε κρατουμένην, ἠνιάθη σφόδρα· καὶ κελεύει περᾶσαι πάντα τὰ θέματα ἐν τῇ Θράκῃ. καὶ ἐξοπλίσας στόλον διὰ τε γῆς καὶ

1. Ὀλγον] Ὀγκον A, Ὀγκλὸν vulg. 2. βορειοτέρου — ποταμοῦ, οὗς A. 6. ἐκ τῶν πολεμίων A f, ἐκ πολεμίων a, ἐκ πολεμίου vulg. 9. Βερζιλίας A f, Βερζιλίος vulg. 15. Ὀλγον A, Ὀγκλὸν vulg. 16. τῷ Δανουβίῳ A, τοῦ Δανουβίου vulg. 17. ὑπ' αὐτῶν A, παρ' αὐτῶν vulg. 18. περ. πάντα A. πάντα περ. vulg.

fluminibus praeternavigatis, et ad Olgum alium amnem iam profectus (hi sunt fluvii Danubio magis boreales), inter hunc et illos, tutum et inexpugnabilem ex utraque parte locum coniectatus, sedem et habitationem mediam habere constituit. cum sit enim in anteriore parte paludibus munitus locus, et hinc et inde fluminibus circumcingatur, maximam genti, quae alioqui propter hanc divisionem immunita fuerat, ab hostibus securitatem praestitit. his ita in quinque partes divisit, et ad parvum et infirmum quidpiam redactis, numerosa Chazarorum gens ex interiori Berzeliae, quae est primae Sarmatiae, recessu, prorupit, omnibusque usque ad mare Ponticum sub ditionem suam redactis trans flumen positis provinciis, a Batbaia primae Bulgariae principe (is erat quinque fratrum primus) vectigali sibi reddito, tributum ab eo in hanc usque diem exigit. imperator Constantinus ubi gentem sordidam et immundam Danubio superato ad Olgum tentoria ex improviso fixisse, et per regionem Danubio adiacentem grassari et stragem inferre (eam nimirum nunc ipsi occupant terram, quae tum Christianorum ditionis erat), maximum inde concepit dolorem. iubet itaque legiones omnes in partes Thraciae migrare, arma-

θαλάσσης κατ' αὐτῶν ἀπεκίνησεν, πολέμῳ τούτους ἐκδιώξαι
 πειρώμενος, καὶ διὰ μὲν τῆς πρὸς τῷ Ὀλγῳ καλουμένῳ καὶ
 Δανουβίῳ ἠπείρον τὰ πεζικὰ πικρατάξας, διὰ δὲ τῆς πλησια-
 ζούσης ἀκτῆς τὰς ναῦς προσορμίσας. τοῦτο δὲ τὸ ἀθρόον
 καὶ παμπληθὲς τῆς πικρατάξεως οἱ Βούλγαροι θρασάμενοι τῆς 5
 ἑαυτῶν ἀπεγνωκότες σωτηρίας, εἰς τὸ προλαχθὲν ὄχυρῶμα
 καταφεύγουσιν, καὶ ἑαυτοὺς ἀσφαλιζονται. ἐν τρισὶ δὲ καὶ
 C τέτταρασιν ἡμέραις ἐκ τοῦ τοιούτου ὄχυρῶματος αὐτῶν μὲν
 ἐξελθεῖν μὴ τολμησάντων, τῶν δὲ Ῥωμαίων πόλεμον μὴ συν-
 αψάντων διὰ τὴν προκειμένην τῶν τελεμάτων πρόφασιν, στο- 10
 χασάμενον τὸ μιαρὸν ἔθνος τὴν χαννότητα τῶν Ῥωμαίων
 ἀνελάβετο, καὶ προθυμότερον γέγονεν. τοῦ δὲ βουσιλέως ἐν
 ποδαλγίᾳ δξυπαθήσαντος, καὶ ἐπὶ Μεσημβρίαν βιασθέντος
 ὑποστρέψαι διὰ συνήθειαν λουτροῦ, ἅμα πέντε δρομώνων καὶ
 τῶν οἰκείων αὐτοῦ ἀνθρώπων, κατέλιπε τοὺς στρατηγούς καὶ 15
 τὸν λαόν, κελεύσας παρακονδακίζειν καὶ ὑποσῦραι αὐτοὺς ἐκ
 τοῦ ὄχυρῶματος, καὶ πόλεμον πρὸς αὐτοὺς κροτῆσαι, εἰ τύ-
 χοι αὐτοὺς ἐξελθεῖν εἰ δὲ μὴ, παρακαθίσαι αὐτοῖς, καὶ φυ-
 D λάττειν ἐν τοῖς ἐρύμασιν. οἱ δὲ τοῦ καβαλλαρικοῦ τὸν βα-
 σιλέα φεύγειν διαφημίσαντες, καὶ φόβῳ συσχεθέντες, τῇ αὐτῇ 20

1. κατ' αὐτῶν add. ex A.
 πικρατάξας A, διατάξας vulg.
 vulg. 19. ἐρύμασιν f.

3. Δανουβίῳ A, Δανουβίου vulg.
 10. τελεμάτων A b, παλμάτων
 20. συσχεθέντες τῇ αὐτῇ A, συ-
 αχθέντες τοιαύτῃ vulg.

taque tum mari tum terra militum manu expeditionem suscepit, ar-
 morum vi hostes locis occupatis deturbare meditatus, et per conti-
 nentem quidem, et Olgo sic vocato Danubioque vicinas terras pede-
 stres copias composuit, et ad vicinas fluminis oras naves applicuit.
 porro Bulgari tam repentinum atque numerosum belli ordinem con-
 spicati, in salutis desperationem coniecti, in memoratum praesidium
 se recipientes, in tuto sese composuere. tres itaque vel etiam dies
 quatuor ex huiusmodi praesidio pedem offerre non ausi, sed nec Ro-
 mani propter adiacentium paludum occasionem ad conflictum descen-
 dere confisi, haerent ex parte utraque; tum certe impura gens, Roma-
 norum imbecillitate et mollitie conspecta, animos recepit, et ad bel-
 lum committendum alacrior effecta est. interim imperator acri pedum
 dolore vexatus balnei facilius et commodius habendi gratia cum solis
 dromonibus quinque nonnullisque palatii domesticis Mesembriam re-
 dire coactus, exercitu ducibusque velitari iussis, et hostes e praesidio
 pellicere, et tandem cum eis rigido Marte, si tamen foras auderent
 prorumpere, sin minus, obsidione circumcingere, et in suis munimen-
 tis oclusos observare, castris abscessit. equites imperatorem fugere

φυγῆ ἐχρήσαντο μηδενὸς διώκοντος. οἱ δὲ Βούλγαροι τοῦτο V. 238
 θεασάμενοι ἐπεδίωκον ὀπίσω αὐτῶν, καὶ τοὺς πλείστους ξίφει
 ἀνέϊλον, πολλοὺς δὲ καὶ ἐτραυμάτισαν, καὶ καταδιώξαντες
 αὐτοὺς μέχρι τοῦ Δανουβίου, καὶ τοῦτον περῶσαντες, καὶ ἐλ-
 5 θόντες εἰς τὴν λεγομένην Βάρναν, πλησίον Ὀδύσσου καὶ τοῦ
 ἐκεῖσε μεσογείου, καὶ τὸν τόπον ἑωρακότες ἐν πολλῇ ἀσφαλείᾳ
 διακείμενον, ἐκ μὲν τῶν ὀπισθεν διὰ τοῦ Δανουβίου ποταμοῦ,
 ἔμπροσθεν δὲ καὶ ἐκ πλαγίων διὰ κλεισουργῶν καὶ τῆς Πον-
 10 τικῆς θαλάσσης, κυριευσάντων δὲ αὐτῶν καὶ τῶν παρακειμέ- P. 299
 10 νων Σκλαβινῶν ἐθνῶν τὰς λεγομένας ἑπτὰ γενεάς, τοὺς μὲν
 Σεβέρεις κατῴκισαν ἀπὸ τῆς ἔμπροσθεν κλεισούρας Βερεγύ-
 βων ἐπὶ τὰ πρὸς ἀνατολὴν μέρη, εἰς δὲ τὰ πρὸς μεσημ-
 βριαν καὶ δύσιν μέχρι Ἀβαρίας τὰς ὑπολοίπους ἑπτὰ γενεάς
 15 ὑπὸ πάκτων ὄντας· ἐν τούτοις οὖν πλατυθέντων αὐτῶν
 15 ἔγαυρίασαν, καὶ ἤρξαντο τὰ ὑπὸ τὴν Ῥωμαϊκὴν πολιτείαν
 ὄντα κάστρα τε καὶ χωρία ἐπιρρίπτειν καὶ αἰχμαλωτίζειν.
 ὁθεν ἀναγκασθεὶς ὁ βασιλεὺς εἰρήνευσε μετ' αὐτῶν, ἐτήσια
 αὐτοῖς συμφωνήσας παρέχειν πάντα ἐπ' αἰσχύνῃ Ῥωμαίων B
 διὰ πληθοῦς πταισμάτων· θαυμαστὸν γὰρ ἦν ἀκούσαι τοῖς
 20 μακρὰν καὶ τοῖς ἐγγύς, ὅτι ὁ πάντας ἐαυτῷ ὑποτέλει κατα-

3. καὶ ante ἐτρ. add. ex A. 7. τοῦ add. ex A. 8. καὶ ante
 τῆς om. A f. 11. κατῴκισαν vulg. 13. ὑπολοίπους A, ὑπο-
 λοιπὰς vulg. 14. πάκτων A, πάκτου vulg. 19. ἀκούμε-
 νον A a, ἀκούομεν f.

rati, timore animis concepto in unum globum collecti, pari quoque fuga nullo persequente aut excitante usi sunt. Bulgari eo spectaculo excitati, fugientes retro insequuntur, et his quidem necem, aliis vulnera gladiis inferunt, reliquos ad Danubium usque coram se fugant. tum vero flumine trajecto, Barnam ita dictam, urbem Odysso vicinam, et mediterraneos agros perveniunt. cumque locum omnem retrorsum ab amne Danubio, ante vero et ab utroque latere clusuris sive montium angustiis et mari Pontico probe munitum conspexissent, et Sclavinorum illic degentium septem generationes, quae dicuntur, in potestatem redegerunt, Seberenses quidem ab anteriore Beregaborum clusura ad orientales plagas, meridiem vero et occidentem versus ad Abarum usque reliquas gentes septem sibi vectigales factas, illuc transtulit ac collocavit. in hunc itaque modum dilatatis et expansis ditionis eorum terminis, Romanae rei publicae urbes et oppida animis in superbiam elati direrere ac depraedari coeperunt. ex quo imperator coactus pacem cum eis agere, et exigente delictorum nostrorum numero, non sine magno Romani nominis dedecore, pactam annuatim pecuniam eisdem persolvere. et sane res auditu mirabilis tum nostratibus extitit, tum exteris, eos, qui universas gentes, qua ab ortu ad occasum, rursusque a

στυγόμενος, τούς τε κατὰ τὴν ἑώραν καὶ δύσιν καὶ ἄρκτον καὶ
 μεσημβρίαν, ὑπὸ τοῦ μουσαροῦ καὶ νεοφρανοῦς ἔθρουος ἠτιτήθη.
 ἀλλ' οὗτος μὲν ἐκ προνοίας Θεοῦ τούτο συμβεβηκέναι Χρι-
 στιανοῖς πιστεύσας, εὐαγγελικῶς διανοησάμενος, εἰρήνευσεν·
 καὶ ἦν ἕως τελευτῆς αὐτοῦ ἡρεμῶν ἐκ πάντων πολέμων, σπου- 5
 δὴν ἔχων ἐξαιρέτον ἐνώσαι τὰς ἀπανταχῆ διηρημένους ἀγίας
 C τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας ἀπὸ τῶν χρόνων Ἡρακλείου τοῦ βασι-
 λέως καὶ προπάππου αὐτοῦ, καὶ Σεργίου τοῦ κακόφρονος καὶ
 Πύρρου, τῶν ἀναξίως ἡγησαμένων τοῦ θρόνου Κωνσταντι-
 νουπόλεως, μίαν τε θέλῃσιν καὶ μίαν ἐνεργεῖαν ἐπὶ τοῦ 10
 κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δο-
 γματισάντων, ὧν τὰς κακοδοξίας ἀνατρέψαι σπουδάξων ὁ
 Χριστιανικώτατος βασιλεὺς σύνοδον οἰκουμενικὴν συναθροί-
 σας ἐπισκόπων σπθ' ἐν Κωνσταντινουπόλει, τὰ τε προκεκυ-
 ρωμένα ἐν ταῖς προλαβούσαις ἀγίαις καὶ οἰκουμενικαῖς πέντε 15
 συνόδοις ἐπεβεβαίωσε δόγματα, καὶ τὸ τῶν δύο θελημάτων
 καὶ ἐνεργειῶν εὐσεβὲς θεσπισθῆναι δόγμα συνεψηφίσατο κατὰ
 D τὴν αὐτὴν ἁγίαν καὶ ἀκριβεστάτην ἔκτην οἰκουμενικὴν σύνο-
 δον, ἧς ἐξῆρχον ὁ αὐτὸς πανευσεβῆς βασιλεὺς Κωνσταντῖνος
 καὶ οἱ εὐσεβεῖς ἱεράρχαι. 20

3. οὗτος A, οὕτως vulg. 5. πολεμίωv A. 10. μίαν τε A,
 μίαν δὲ vulg. μίαν οὐσίαν ἐνεργείας f. 12. σπουδάξων]
 δοξάζων f. 14. κατὰ τε τὰ A. 15. προλαβούσαις add. ex
 A. πέντε add. ex A. 16. δύο add. ex A. 17. πεισθη-
 ναι f. 19. ἐξῆρχον A, ἐξῆρχεν vulg. πανεύφημος f.

meridie ad septentrionem longe lateque excurrit orbis, vectigales olim
 sibi fecere, nunc ab ista abominanda et nuper enata gente esse su-
 peratos. verumtamen imperator istud ex dei providentia contingere
 arbitratus, ceu evangelii sensu mente probe percepto, pacem fecit,
 atque ita demum reliquum vitae suae spatium sine ullis bellorum tu-
 multibus tranquillum exegit, id prae caeteris summo studio procu-
 rans, ut sanctae dei ecclesiae dissidium ubique passae a temporibus
 Heraclii imperatoris proavi sui, et vesani Sergii et Pyrrhi, qui Cpo-
 leos throno indigne praefecti unam voluntatem unamque item actio-
 nem in domino et deo et salvatore nostro Iesu Christo docebant, in
 unionem atque concordiam revocaret. istorum insanas atque impias
 opiniones christianissimus imperator omnino subvertere cum maximo
 studeret, universale concilium episcoporum ducentorum et octoginta
 novem congregans, decreta a prioribus quinque sanctis et oecumeni-
 cis conciliis antea sancita confirmavit, piisque ac rectum de duabus
 voluntatibus atque actionibus dogma per istud sanctum atque accu-
 ratissimum sextum oecumenicum concilium promulgari atque statui
 decrevit. concilio praefuere piissimus imperator Constantinus, piique
 sacrorum antistites.

Ἀράβων ἀρχηγῶν Ἰζίδ ἔτος α΄.

A.M. 6172

Τούτῳ τῷ ἔτει συνηθροίσθη ἡ ἀγία καὶ οἰκουμένη ἐκτὴ συνέδος ἐν Κωνσταντινουπόλει τῶν σπθ' ἐπισκόπων καὶ πατέρων κατ' ἐπιτροπὴν τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως Κων-Ρ. 300 5 σταντίνου.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀπόσπαστο Κωνσταντῖνος τοὺς ἀδελφούς Α.Μ. 6173 αὐτοῦ τῆς βασιλείας Ἡράκλειον καὶ Τιβέριον, καὶ μόνος ἔβα- V. 239 σίλευσε σὺν Ἰουστινιανῷ τῷ υἱῷ αὐτοῦ. B

Τούτῳ τῷ ἔτει Μουχτάρ ὁ ψεύστης τυραννήσας ἐπικρα- Α.Μ. 6174 10 τῆς γέγονε τῆς Περσίδος, ἀπεκάλει δὲ αὐτὸν προφήτην. καὶ ἐταράχθησαν οἱ Ἀραβες.

Ἀράβων ἀρχηγῶν Μαρουάμ ἔτος α΄.

A.M. 6175

Τούτῳ τῷ χρόνῳ ἀπεβίω Ἰζίδ, καὶ ταραχθέντες οἱ Ἀρα- C βες τοῦ Ἐθρίβου διηγέρθησαν, καταστήσαντες ἀρχηγὸν ἐαν- 15 τοῖς Ἀβδελᾶν τινὰ υἱὸν Ζουβέρ. καὶ συναχθέντες οἱ Φοίνι- κες καὶ οἱ Παλαιστινοὶ ἔρχονται ἐπὶ τὴν Δαμασκόν, καὶ ἕως τοῦ Γαβηθᾶ πρὸς Ἀσὺν ἀμηνᾶν Παλαιστίνης· καὶ δίδωσι χεῖρας δεξιᾶς τῷ Μαρουάμ· καὶ ἰστώσιν αὐτὸν ἀρχηγόν, καὶ ἀμνηρεῦει μῆνας ἑννέα, καὶ τελευτήσαντος αὐτοῦ, Ἀβι- 20 μέλεχ ὁ υἱὸς αὐτοῦ διαδέχεται τὴν ἀρχήν, ἀμνηρεύσας ἔτη

3. ἀγίων ἐπ. Α. 9. Μουχτάρ Α, Μουχάρ vulg. 10. ἀπε- κάλει Α, ἐπεκάλει vulg. 13. χρόνῳ] ἔτει Α. 14. Ἐθρίβου α, Ἐθρίου Α, Αἰθρίβου vulg. cfr. pag. 530, 4. 15. Ζουβέρ Α. οἱ Φοίνικες καὶ οἱ Παλαιστινοὶ Α, οἱ Φοινίκης καὶ οἱ Παλαιστι- νης vulg. 17. πρὸς Σάσαν Α. 19. τελευτήσας Ἀβιμέλεχ b.

Arabum ducis Izid annus primus.

A. C. 672

Hoc anno sanctum et universale concilium sextum ducentorum octoginta novem episcoporum et patrum pii imperatoris Constantini nutu Cpoli congregatum est.

Hoc anno Constantinus fratres suos Herachium et Tiberium ab A. C. 673 imperii dignitate removit, solusque cum Iustiniano filio imperavit.

Hoc anno Muchar impostor tyrannide excitata, Persidem in po- A. C. 674 testatem accepit. is prophetam se praedicabat, ex quo tumultus inter Arabes emeruerunt.

Arabum ducis Marvam annus primus.

A. C. 675

Hoc anno Izid fato extinctus est. ex quo Arabes ad Ethribum positi tumultuati sunt: tandem uno impetu moti Abdelam quendam filium Zuber ducem sibi praefecerunt. qui vero Phoenicem et Palaestynam incolunt, in unum convenientes, Damascum, deinde Gabetham ad Asan Palaestinae ameram profisciscuntur, manusque dexteram Marvam dantes ducem constituerunt, qui etiam amerae dignitatem menses novem sustinuit, eoque mortuo Abimelech eius filius principatum

καί, καί χειροῦται τοὺς τυράννους, καί ἀποκτείνει τὸν Ἀβδελᾶν υἱὸν Ζουβέρ καὶ διάδοχον.

A.M. 6176 Ἀράβων ἀρχηγοῦ Ἀβιμέλεχ, Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Θεοδώρου ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐγένετο λοιμὸς καὶ θανατικὸν μέγα ἐν 5
Συρίᾳ καὶ Ἀβιμέλεχ ἐκράτησε τοῦ ἔθνους. τῶν δὲ Μαρδαϊ-
τῶν ἐπιτιθεμένων τοῖς μέρεσι τοῦ Λιβάνου, καὶ λοιμοῦ ἐπι-
κρατοῦντος, ὁ αὐτὸς Ἀβιμέλεχ τὴν ἐπὶ Μανίου ζητηθεῖσαν
εἰρήνην αἰτεῖται, ἀποστείλας πρέσβεις πρὸς τὸν βασιλέα, τὰς
P. 301 αὐτὰς τξέ' χιλιάδας τοῦ χρυσοῦ νομισμάτων συνθέμενος τε- 10
λεῖν, καὶ τοὺς τξέ' δούλους, καὶ ὁμοίως εὐγενεῖς ἵππους τξέ'.

A.M. 6177 Τούτῳ τῷ ἔτει ἀνεπαύθη ὁ εὐσεβὴς βασιλεὺς Κωνσταν-
τῆνος κρατήσας ἔτη ιζ', καὶ ἐβασίλευσεν Ἰουστινιανὸς ὁ υἱὸς
αὐτοῦ.

Ἰστέον ὅτι μάτην ληρωδῶς φλυαροῦσά τινες λέγοντες, 15
μετὰ τέσσαρα ἔτη γεγονέναι τοὺς παρ' αὐτοῖς φημιζομένους
B τῆς ἕκτης συνόδου κεφαλαιώδεις τύπους. ὥς γὰρ ἐν πᾶσι
V. 240 ψευδηγοροῦντες ἐλέγχονται, ὑποδείκνυνται καὶ ἐν τούτοις μη-
δὲν ἀληθὲς λέγοντες. ἢ γὰρ ἀκριβὴς χρονικὴ ἀποσημείωσις
τὴν κατὰ τῶν μονοθελητῶν ἁγίαν οἰκουμένην ἕκτην σύνο- 20

10. αὐτὰς add. ex A. νομίσματα A f. 12. ἀνεπαύθη A,
ἀνεπαύη vulg. 15. μάτην om. f. 19. ἀληθῶς A. χρο-
νική add. ex A.

assequitur declaratus ameras, annos viginti et unum, tyrannosque subegit, et Abdelam Zuber filium et successorem potestatis occidit.

A. C. 676 Arabum ducis Abimelech, Cpoleos episcopi Theodori annus primus.

Hoc anno fames et pestilentia magna Syriae incubuit, et gentis imperium Abimelech obtinuit. Mardaitis autem circa Libani regionem excurrentibus, et invalescente pestilentia, pacem prius sub Mavia expetitam ipse denuo requirit per legatos ad imperatorem missos, et trecentas sexaginta quinque chiliades nummorum aureorum, servos totidem et generosorum equorum gregem numero non impari datum se annuatim paciscitur.

A. C. 677 Hoc anno pius imperator Constantinus, cum annos septemdecim imperasset, in pace obdormivit. filius autem eius Iustinianus imperium collegit.

Observandum hominum delirium mentis passorum instar in vanum eos nugari, qui scriptis suis celebratos sexti concilii capitulares typos exactis postmodum annis quatuor editos affirmant. ut enim in plerisque mendacia effutire deprehenduntur, ita et in istis nihil sani verique asserere. accurata quippe temporum ratio et designatio sanctum universale sextum concilium verum monotheletarum excidium

δον ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου ἐγκό-
 νου Ἡρακλείου γενέσθαι λέγει, ἐν ἔτει ἀπὸ κτίσεως κόσμου
 590β. καὶ ὅτι μετὰ τοῦτο ἐβασίλευσεν ὁ αὐτὸς Κωνσταντῆ-
 νος ἔτη πέντε, καὶ τελευτήσαντος αὐτοῦ, ἐμονάρχησεν Ἰουστι-
 5 νιανὸς ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη δέκα. ἐκβληθέντος δὲ Ἰουστι-
 νιανοῦ ἐκράτησεν Λεόντιος ἔτη γ', καὶ μετὰ Λεόντιον Τιβέ-
 ριος ὁ καὶ Ἀψίμαρος ἔτη ζ', καὶ πάλιν Ἰουστινιανὸς ὁ ἐκβλη- C
 θεὶς ἔτη ε'. ὡς εὐρίσκεσθαι ἐξ αὐτῶν τῶν δεδομένων τύπων
 τῷ β' ἔτει τῆς ἑσχάτης βασιλείας τοῦ αὐτοῦ ὀνοκοπημένου
 10 Ἰουστινιανοῦ ἐκτεθεῖσθαι αὐτοὺς περιέχοντας ἐν τῷ γ' τύπῳ
 ταῖς λέξεσιν οὕτως· συνορῶμεν ὅτι τοὺς μὲν δυοὶ γάμοις
 περιπαρέντας, καὶ μέχρι τῆς ιε' τοῦ παρελθόντος Ἰανουαρίου
 μηνὸς τῆς παρελθούσης δ' ἰνδικτιῶνος ἔτους 597δ' δουλω-
 θέντας τῇ ἁμαρτίᾳ, καὶ μὴ ἐκνήψαντας, προελόμεθα καθαι-
 15 ρέσει κανονικῇ ὑποβαλεῖν. καὶ μεθ' ἑτέρα· τοὺς δὲ μετὰ
 τὴν χειροτονίαν γάμῳ ἐνὶ παρανόμως προσομιλήσαντας, τοῦτ'
 ἔστι πρεσβυτέρους καὶ διακόνους καὶ ὑποδιακόνους, ἤδη ἐπὶ D
 βαρχὴν τινα χρόνον εἰρχθέντας τῆς ἱεραῆς λειτουργίας καὶ ἐπι-
 τιμηθέντας, αὐθις αὐτοὺς ἐν τοῖς οἰκείοις ἀποκαταστήσαι
 20 βυθμοῖς, μηδαμῶς ἑτέρῳ μείζονι προκόπτοντας βαθμῶ, προ-
 δήλως διαλυθέντος αὐτοῖς τοῦ ἀθέσμου συνοικεσίου. ὥστε

2. λέγεται A f.	7. πάλιν Ἰουστ. A, πάλιν ὁ Γ. vulg.	8.
ἐκδεδομ. A.	12. τοῦ add. ex A.	14. ἐκνήψαι αὐτοὺς προε-
λομένους A f.	15. ὑποβάλας f.	19. ἐν add. ex A.

imperatoris Constantini Heraclii pronepotis anno duodecimo celebra-
 tum affirmat, anno a mundi conditu sexies millesimo centesimo se-
 ptuagesimo secundo, ipsumque Constantinum annos posthac quinquē
 imperasse, eoque vivis erepto, Iustinianum eius filium monarchiam
 tenuisse annos decem, eiecto Iustiniano, Leontium tyrannide positum
 annos tres, post hunc Tiberium, qui etiam Apsimarus, annos septem
 regnasse, electumque prius Iustinianum denuo restitutum imperio annos
 sex, adeo ut ex ipsis editis concilii typis sive canonibus anno secundo
 imperii Iustiniano naribus mutilato restituti eos primum promulgatos
 aperte comperiamus. tertio siquidem canone in haec verba legimus:
 matura consilii discussione praehabita, eos, qui duobus coniugiis im-
 plicati fuere, et ad praeteriti mensis Ianuarii diem decimum quintum,
 praeteritae quartae indictionis, anni sexies millesimi centesimi no-
 nagesimi noni peccati servituti obnoxios se voluere, nec ullo pacto
 respicere, canonicae depositioni subiicere decrevimus. et quibusdam
 interpositis: eos vero qui post ordines susceptos uno licet coniugio
 se devinxerint, id est presbyteros, diaconos et subdiaconos, brevi tem-
 poris spatio sacris ministeriis prohibitos et poenis castigatos propriis

ἔξ αὐτῆς τῆς χρονικῆς ἀποσημειώσεως ἀριθλήως φαίνεσθαι συναγόμενα ἀπὸ τῆς ἁγίας οἰκουμενικῆς ἑκτῆς συνόδου ἕως τῶν ἐκδεδωμένων τύπων ἔτη κζ', πατριαρχοῦντος ἐν τῇ ἁγίᾳ οἰκουμενικῇ συνόδῳ Κωνσταντινουπόλεως Γεωργίου, ἔτος ἄγον-
 P. 302 τος τῆς πατριαρχίας γ', καὶ μετὰ τὴν σύνοδον πατριαρχήσαν-5
 τος ἄλλα ἔτη γ', μετὰ δὲ τοῦτον Θεοδώρου ἔτη γ', καὶ Παύλου ἔτη ζ', καὶ Καλλινίκου ἔτη ιβ', καὶ Κύρου ἔτη β', ὡς συνάγε-
 σθαι καὶ ἔξ αὐτῶν τῶν πατριαρχῶν ἔτη κζ'. ἀπὸ δὲ τῶν ἐκ-
 δεδωμένων τύπων ἕως τοῦ τετάρτου ἔτους Φιλιππικοῦ ἔτη πέντε · καὶ ἐν τῷ αὐτῷ πρώτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Φιλιππι- 10
 κοῦ γενέσθαι ἑμμανῆ σύνοδον κατὰ τῆς ἁγίας οἰκουμενικῆς ἑκτῆς συνόδου · καὶ ἔξωσθέντος Κύρου τῷ ε' ἔτει τῆς πα-
 τριαρχίας αὐτοῦ, γενέσθαι Ἰωάννην πατριάρχην τῆς Κων-
 σταντινουπόλεως, Ἀνδρέαν δὲ μητροπολίτην τῆς Κρήτης καὶ
 B Γερμανὸν μητροπολίτην Κυζίκου, ὑπογράψαντας προδήλως, 15
 καὶ ἀναθεματίσαντας μετὰ πάντων τῶν κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τὴν προρρηθεῖσαν κατὰ τῶν μονοθελητῶν ἁγίαν οἰ-
 κουμενικὴν ε' σύνοδον · μετὰ δὲ ἔτη γ' τελευτήσαντος Ἰωάν-
 νου, μετατεθῆναι Γερμανὸν ἀπὸ Κυζίκου, καὶ πατριαρχῆσαι
 Κωνσταντινουπόλεως ἔτη δεκαπέντε, καὶ τῷ ιγ' ἔτει τῆς βα- 20

6. μετὰ δὲ — — ἔτη γ' om. b. 6. καὶ Παύλου — — ἔτη
 ιβ' om. A. 9. ἔτους add. ex A. 10. τῆς βασιλείας add.
 ex A. 11. οἰκουμενικῆς add. ex A. 14. τῆς Κρήτης Δ, Κρ.
 vulg. 16. αὐτοῦς om. A. 20. ἔτει add. ex A.

demum gradibus denuo restitui, alio superiore nusquam promovendos, nimirum illegitimo contubernio palam prius dissoluti. ex ipsa itaque temporum designatione a celebrata sancta universalis sexta synodo usque ad editos canones eius nomine promulgatos aperte colliguntur anni viginti septem, patriarcham nimirum agente in sancta oecumenica synodo Georgio, cuius patriarchatus annus tertius numerabatur, cuique post synodum alii tres in dignitate exacti sunt. post hunc vero Theodorus annos tres, Paulus annos septem, Callinicus annos duodecim, Cyrus denique annos duos sedit, adeo ut ex ipsis patriarcharum aetatibus anni viginti septem dilucide computentur, a canouum vero promulgatione usque ad annum quartum Philippici anni quinque intercedant, primo autem imperii ipsius Philippici anno insanaum conciliabulum adversus sanctum oecumenicum concilium celebratum sit, Cyroque expulso sub sextum patriarchatus sui annum Ioannes Cpoleos patriarcha factus fuerit; Andreas autem Cretae metropolita et Germanus Cyzici pariter metropolita insano illi concilio manifesto subscripserint, et cum omnibus eiusdem aetatis episcopis celebratum adversus monotheletas praefato more sanctum sextum concilium anathemate proscripserint; post annos tres vero mortuo Ioanne, Germanus Cyzico translatus sit Cpolium et pa-

σιλείας Λέοντος ἔξορισθῆναι, καὶ γενέσθαι Ἀναστάσιον, καὶ πατριωρχῆσαι ἔτη κδ· καὶ μετ' αὐτὸν Κωνσταντῖνον ἔτη δώδεκα, καὶ Νικήταν τεσσαρεσκαίδεκα, καὶ Παῦλον πέντε, καὶ Ταράσιον κ', καὶ Νικηφόρον ἡ, καὶ Θεόδοτον ε', 5 καὶ Ἀντόνιον ιε', καὶ Ἰωάννην τὸν λεκανόμαντιν ἔτη ε' καὶ μῆνα α'.

Ἰουστινιανῶ βασιλέως Ῥωμαίων ἔτος α'.

C

A.M. 6178

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀποστέλλει Ἀβιμέλεχ πρὸς Ἰουστινιανὸν V. 241 βεβαιῶσαι τὴν εἰρήνην· καὶ ἐστοιχῆθη ἡ εἰρήνη οὕτως· ἵνα 10 ὁ βασιλεὺς παύσῃ τὸ τῶν Μαρδαϊτῶν τάγμα ἐκ τοῦ Λιβάνου, D καὶ διακωλύσῃ τὰς ἐπιδρομὰς αὐτῶν καὶ Ἀβιμέλεχ δώσῃ τοῖς Ῥωμαίοις καθ' ἑκάστην ἡμέραν νομίσματα χίλια καὶ ἵππον καὶ δοῦλον· καὶ ἵνα ἔχωσιν κοινῶς κατὰ τὸ ἴσον τοὺς φόρους τῆς Κύπρου καὶ Ἀρμενίας καὶ Ἰβηρίας. καὶ ἐπέμψεν 15 ὁ βασιλεὺς Παῦλον τὸν μαγιστριανὸν πρὸς Ἀβιμέλεχ ἀσφαλίσασθαι τὰ στοιχηθέντα· καὶ γέγονεν ἔγγυρος ἀσφάλεια μετὰ μαρτύρων. καὶ φιλοτιμηθεὶς ὁ μαγιστριανὸς ὑπέστρεψεν. καὶ πέμψας ὁ βασιλεὺς προσελάβετο τοὺς Μαρδαίτας χιλιάδας ιβ', τὴν Ῥωμαϊκὴν δυναστείαν ἀκρωτηριάσας. πᾶ-

1. ἔξορισθῆναι, καὶ A, ἔξωσθέντος vulg. 5. λεκανόμαντιν A,
— μάντιν vulg. 6. μῆνα α' | μῆνας A f. 9. ἡ add. ex A.
10. παύσῃ τὸ A, παύσῃ διὰ τὸ vulg. 11. δώσει A. 13.
κοινῶς A, κοινά vulg. 15. τὸν add. ex. A.

triarchatum tenuerit annos quindecim, eodemque sub imperatoris Leonis annum decimum tertium sede pulso, Anastasius fuerit institutus, et annos viginti quatuor in patriarchatu numeraverit: hunc Constantinus exceperit annos duodecim, deinde Nicetas quatuordecim, mox Paulus quinque, tum Tarasius uno et viginti, Nicephorus octo, Theodotus sex, Antonius sexdecim, denique Ioannes lecanomantes annos sex et mensem unum.

Romanorum imperatoris Iustiniani annus primus.

Hoc anno Abimelech firmandae pacis ergo ad Iustinianum legatus A. C. 678 misit. his autem conditionibus pax inita, ut imperator Mardaitarum agmen e Libano prorumpens comprimeret et impediret eorum excursions, Abimelech vero in singulos dies mille nummos aureos, et equum, et servum imperatori penderet; et uterque princeps iusta et aequali portione Cypri, Armeniae et Iberiae vectigalia inter se dividerent. imperator Paulum magistriannum confirmandae pacis causa ad Abimelech delegavit, cautioque in scriptis coram testibus facta est. et magistriannus honorifice exceptus ad imperatorem revertit. et misso edicto Mardaitas ad duodecim millia imperator, Romanam potentiam eo facto mutilaturus, e loco priore sustulit. quae enim civitates in montium cacuminibus sitae incoluntur ab Arabibus a Mo-

P. 303 σαι γὰρ νῦν οἰκούμεναι παρὰ τῶν Ἀράβων εἰς τὰ ἄκρα πό-
λεις ἀπὸ Μωσουεστίας καὶ ἕως τετάρτης Ἀρμενίας ἀνίσχυρη
καὶ ἀοίκητοι ἐτύγχανον διὰ τὴν ἐφοδὸν τῶν Μαρδαϊτῶν, ὧν
παρασταλέντων, πάνδεινα κακὰ πέπονθεν ἢ Ῥωμανία ὑπὸ τῶν
Ἀράβων μέχρι τοῦ νῦν. 5

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει πέμπει Ἀβιμέλεχ Ζιάνδον τὸν ἀδελφὸν
Μαντίου εἰς Περσίδα κατὰ Μουχτάρ τοῦ ψεύστου καὶ τυράν-
νου. καὶ ἀνηρέθη Ζιάνδος ὑπὸ Μουχτάρ. καὶ ἀκούσας
Ἀβιμέλεχ ἔρχεται εἰς Μεσοποταμίαν, καὶ τυραννεῖται ὑπὸ
B Σαΐδου· ὃν ἐπανελθὼν διὰ λόγου τὴν Δαμασκὸν πέπεικεν 10
ἀνοῖξαι τὴν προκαταληφθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ, καὶ μετὰ τοῦτο
δολοφονεῖ αὐτόν. Ἰουστινιανὸς δὲ νεώτερος ὢν, ὡς ἐς χρό-
νων, καὶ ἀβούλως τὰ κατ' αὐτὸν διοικῶν, ἀποστέλλει Λεόντιον
τὸν στρατηγὸν ἐπὶ τὴν Ἀρμενίαν μετὰ Ῥωμαϊκῆς δυνάμεως,
καὶ τοὺς ἐκείσε Σαρακηνοὺς κτείνας, ὑποτάσσει Ῥωμαίοις 15
ὅσαυτῶς καὶ Ἰβηρίαν καὶ Ἀλβανίαν, Βουλκανίαν τε καὶ Μη-
δίαν. καὶ φορολογήσας τὰς χώρας, πάμπολλα χρήματα τῷ
C βασιλεῖ ἀπέστειλεν· Ἀβιμέλεχ δὲ ταῦτα μεμηθηκῶς, κατα-
λαμβάνει τὸ Κερκίσιον, καὶ τὴν Θεούπολιν ὑπέταξεν.

2. τετάρτης A, δὲ τῆς δ' vulg.

3. ὧν A, τῶν vulg.

6.

Ζιάνδον A. 7. Μουχτάρ A ubique, Μουχάρ vulg. 14. ἐπὶ
τὴν A, κατὰ τὴν vulg.

16. Βουλκανίαν I, Βουκανίαν mg. Par.

ex Anastasii Bucaniam.

19. Κερκίσιον a, Κέρσιον A f.

psuestiae termino ad quartam usque Armeniam, cunctae ob Mardaitarum, qui deinceps repressi sunt, excursiones munimentis infirmae et habitatoribus vacuae existebant. generum sane omnium calamitates et adversa quaevis in Romanam ditionem ab ea die in hanc usque horam Arabum opera inundaverunt.

Hoc etiam anno Abimelech Ziandum fratrem Maviae adversus impostorem et tyrannum Muchtar in Persidem misit, Muchtar vero Ziandum interfecit. accepto nuncio Abimelech in Mesopotamiam progreditur. interea Saidus adversus eum rebellavit, Abimelech festine regressus Damascum, quam Saidus sibi praeoccupaverat, data securitatis fide aperiri suadet, cuius ille oblitus perduelli dolo mortem intulit. Iustinianus porro cum iunior adhuc, annorum videlicet sexdecim, existeret, et suis inconsultis rei publicae negotia quaevis administraret, Leontium ducem cum Romanis copiis in Armeniam misit. hic Saracenis, qui illic aderant, occisis, Armeniam Romanae ditioni subiicit, quemadmodum et Iberiam et Albaniam et Bulcaciam et Mediam, et vectigalibus per singulas quasque provincias collectis, ingentem divitiarum acervum ad imperatorem transmisit. his auditis Abimelech Cercisium profectus, Theopolim subegit.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Πιύλου ἔτος α΄.

A.M. 6179

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐγένετο λιμὸς ἐν Συρίᾳ· καὶ πολλοὶ εἰσηλθόντες εἰς Ῥωμανίαν. καὶ ἔλθων δὲ βασιλεὺς εἰς Ἀρμενίαν ἐκεῖ ἐδέξατο τοὺς ἐν τῇ Λιβάνῳ Μαρδαίτας, χάλκον τεῖχος 5 διαλύσας. παρέλυσεν δὲ καὶ τὴν μετὰ τῶν Βουλγάρων παγιοθεῖσαν εἰρήνην, διαταράξας τοὺς ὑπὸ τοῦ οἰκείου πατρὸς ἐνορδίνους γεγονότας τύπους. καὶ καλεῖται περᾶσαι ἐπὶ τὴν Θρά· V. 242 κην τὰ καβαλλαρικὰ θέματα, βουλόμενος τοὺς τε Βουλγάρους καὶ τὰς Σκλαβινίας αἰχμαλωτίσαι.

10 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Ἰουστινιανὸς κατὰ Σκλαβινίας καὶ Βουλγαρίας. καὶ τοὺς μὲν Βουλγάρους πρὸς τὸ παρὸν ὑπηγηκότας ᾤθησεν. μέχρι δὲ Θεσσαλονίκης ἐκδρα· P. 304 μῶν, πολλὰ πλήθη τῶν Σκλάβων τὰ μὲν πολέμῳ, τὰ δὲ προσρύνετα παραλαβῶν, εἰς τὴν τοῦ Ὀψικίου διὰ τῆς Ἀβύδου πε- 15 ράσας κατέστησε μέρη. ἐν δὲ τῷ ὑποστρέφειν ὀδοστατηθεῖς ὑπὸ τῶν Βουλγάρων ἐν τῷ στενωπῷ τῆς κλεισοῦρας μετὰ σφαγῆς τοῦ οἰκείου λαοῦ καὶ τραυματίας πολλῆς μόλις ἀντιπαρελθεῖν ἠδυνήθη.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ Ἀβδελᾶς ὁ Ζουβὲρ Μούσαβον τὸν 20 ἴδιον ἀδελφὸν πέμπει κατὰ Μουχτάρ· καὶ συμβαλὼν μετ' αὐτοῦ τρέπεται ὁ Μουχτάρ, καὶ φεύγει ἐπὶ Συρίαν· καὶ φθά· B

5. καὶ add. ex A. Συρ. A, εἰς Σ. vulg.

12. ὑπηγητ. A, ὑπαντ. vulg.

21. ἐπὶ

Croleo episcopi Pauli annus primus.

A. C. 679

Hoc anno fames Syriae iacubuit, eiusque plurimi incolae in Romanam ditionem migraverunt. imperator autem in Armeniam profectus Mardaitarum agmen, aereum illum imperii Romani murum in Libano prius consistentem et a se eversum, illic suscepit. pacem quoque cum Bulgaris firmatam solvit, foederum conditiones a patre concessas ipse perturbans ac omnino violans. et Bulgaros et Sclaviniae provincias in servitutem mittere meditatus, equestres legiones in Thraciam transire iussit.

Hoc anno Iustinianus in Bulgariam et Thraciam eduxit exercitum. Bulgarosque sibi obviam cum armis factos tum primum repulit. et excursionibus subinde Thessalonicam usque habitis, immensum Sclavorum numerum, qua belli virtute domitum, qua sponte ad se trans-euntem et deditum, e patria educens, ad Opsicii partes, traiecit Abydi freto, habitare decrevit. at in reditu intra compressos montes et clusurae angustias a Bulgaris interceptus, multis ex exercitu quum caesis, tum vulneratis, vix periculum superare et in oppositam partem transire valuit.

Eodem anno Abdelas Zuber filius Musabum fratrem germanum adversus Muchtarum mittit, qui cum eo pugna congressus, Muchtarum

σας αὐτόν, κτείνει αὐτόν. Ἀβιμέλεχ δὲ στρατεύει κατὰ Μου-
σάρου, καὶ νικήσας κτείνει αὐτόν· καὶ ὑπέταξε πᾶσαν τὴν
Περσίδα.

A.M. 6181 Τούτῳ τῷ ἔτει ἀπέστειλεν Ἀβιμέλεχ κατὰ τοῦ Ζουμείρ
C Χαγὰν εἰς τὸ Μάκκα, καὶ κτείνει αὐτόν ἐκεῖ ὁ Χαγὰν. καὶ
ὑποτάξας τῷ Ἀβιμέλεχ τὴν χώραν τοῦ Χαγὰν ἐναντιοιουμένην
αὐτῷ, ἐνέπηρσε τὸν οἶκον τοῦ εἰδώλου αὐτοῦ σὺν τῷ εἰδώλῳ
τῆς σεβασμιότητος αὐτῶν· δι' ἣν αἰτίαν τὸν Χαγὰν στρατη-
γὸν τῆς Περσίδος προεβύλετο. καὶ ὑπετάγη τῷ Ἀβιμέλεχ ἡ
Περσίς καὶ ἡ Μεσοποταμία καὶ ἡ μεγάλη Ἀραβία τοῦ Ἐθρι-
10 βου· καὶ οἱ ἐμφύλιοι πόλεμοι αὐτῶν ἔπαυσαν.

A.M. 6182 Τούτῳ τῷ ἔτει τέλος ἔσχεν καὶ ἀπαλλαγὴν παντὸς πολέ-
D μου ἡ τῶν Ἀράβων ἀρχή· καὶ εἰρήνευσεν Ἀβιμέλεχ, ὑπο-
τάξας πάντας.

Τούτῳ τῷ ἔτει τὴν πρὸς Ἀβιμέλεχ εἰρήνην Ἰουστινιανὸς 15
ἔξ ἀνοίας ἔλυσεν· καὶ γὰρ τὴν Κυπρίων νῆσον ἀλόγως με-
τοικῆσαι ἐσπούδασεν, καὶ τὸ σταλὲν χύραγμα παρὰ Ἀβιμέ-
λεχ νεοφανὲς ὄν καὶ μηδέποτε γεγονὸς οὐ προσεδέξατο. πλη-
θος δὲ Κυπρίων περῶντων κατεποντίσθη, καὶ ἀπὶ ἀρρωστίας

5. τὸ Μάκκα A, τὸν Ἄκκα vulg. 13. τῶν add. ex A. ὑπο-
τάξας πάντας A, ὑπ. καὶ εἰρηγύσας πάντας vulg.

fugam arripere, et in Syriam se recipere coegit, eumque tandem in
itinere praevertens, e medio sustulit. Abimelech vero adversus Mu-
sarium expeditione suscepta et victoria potitus, hostem neci dat, et
universam Persidem suo subiugat imperio.

A. C. 681 Hoc anno Abimelech misit Chagan in Maeca adversus Zumir arma
moturum. Chagan autem Zumir deleto, provinciam Chagan ipsi ini-
micam sub Abimelech potestatem redegit, et idoli eius aedem igne
succendit, sed et idolum summa religione ab eis cultum extinxit. eam
ob rem Abimelech Chagan Persiae ducem instituit, atque ita Persia,
Mesopotamia, magna Arabia, quae Ethribi, Abimelech imperio sub-
sternuntur, omniaque inter Arabes variis aetatibus agitata bella civilia
cessavere.

A. C. 682 Hoc anno dissidorum finem et praeliorum omnium exitum Ara-
bum principatus obtinuit. et cum reliquos principes suo subiecisset
Imperio et populos in pace continuisset, ipse Abimelech pacem pro-
sequi studuit.

Hoc anno compositam cum Abimelech pacem ex animi dementia
Iustinianus solvit. Cypri quippe incolas in aliam regionem transpor-
tare stolidè nulloque sano consilio meditatus est, nummosque figura
recenter excogitata et hactenus omnino non visa ab Abimelech con-
flatos et in vectigal missos admittere recusavit. Cypriorum subinde
multitudo ingens, cum mare traiceret, submersa est, pars etiam in-

ἄλλοντο· καὶ οἱ λοιποὶ δευτέρωθεν εἰς Κύπρον· καὶ ἀκού- P.305
 σας ταῦτα Ἀβιμέλεχ, ὑποκριθεὶς σατανικῶς, παρεκάλει μὴ
 λυθῆναι τὴν εἰρήνην, ἀλλὰ δεχθῆναι τὴν αὐτοῦ μονῆταν, ὡς
 τῶν Ἀράβων μὴ καταδεχομένων τὴν τῶν Ῥωμαίων χαράγην V.243
 5 ἐν τοῖς ἰδίοις νομισμασιν, τῆς ὀλκῆς τοῦ χρυσοῦ διδομένης
 καὶ μιᾶς ζημίας τοῖς Ῥωμαίοις γινομένης ἐκ τοῦ νέα χαράσ-
 σειν Ἀραβας. ὁ δὲ τὴν παράκλησιν εἰς φόβον νομίσας, οὐκ
 ἐννοήσας, ὅτι τὸ σπουδαζόμενον αὐτοῖς ἦν παῦσαι τὴν τῶν
 Μαρδαϊτῶν ἐπαγωγὴν, καὶ οὕτω διὰ δοκουμένης εὐλόγου προ-
 10 φάσεως λῦσαι τὴν εἰρήνην· ὃ καὶ ἐγένετο. καὶ ἀπέστειλεν
 Ἀβιμέλεχ οἰκοδομῆσαι τὸν τοῦ Μακκᾶ ναόν. καὶ ἠθέλησεν B
 ἐπαῖραι τοὺς κίονας τῆς ἁγίας Γεθσημανῆς. καὶ παρεκάλεισεν
 αὐτὸν Σέργιός τις ἀνὴρ χριστιανικώτατος ὁ τοῦ Μανσοῦρ
 γενικὸς λογοθέτης, καὶ λίαν ὑκειωμένος τῷ αὐτῷ Ἀβιμέλεχ
 15 καὶ πατρικίος ὁ τούτου ἐφάμιλλος τῶν κατὰ τὴν Παλαιστίνην
 Χριστιανῶν προύχων, ὃ ἐπὶ κλην Κλαισός, αἰτούμενος μὴ γε-
 νέσθαι τοῦτο, ἀλλὰ δι' ἰκεσίας αὐτῶν πέψαι Ἰουστινιανὸν
 ἄλλους ἀποστεῖλαι ἀντ' αὐτῶν· ὅπερ καὶ γέγονεν.
 Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰουστινιανὸς ἀπέλεξετο ἐκ τῶν μετοικι- A. C. 6183
 20 σθέντων ὑπ' αὐτοῦ Σκλάβων, καὶ δευτέρωθεν χιλιάδας λ' καὶ C

6. καὶ μιᾶς ζημίας τοῖς Ῥωμαίοις γινομένης add. ex A. 11.
 Μακᾶ A, Μαχά e, Μαίκα f, Μαχῶ vulg. 14. ὑκειωμένος A,
 οἰκ. vulg. 16. Κλαυσης A, Κλαῦσις a. 18. ἕπερ A, ὁ vulg.

gruentibus morbis iactata interiit, reliqui Cyprum redierunt. horum
 accepto nuncio satanica vasfratie Abimelech instructus, ac dolos parans,
 pacem a Iustiniano nusquam solvi precabatur: Arabibus insuper scul-
 ptam a Romanis figuram in consueto nummorum suorum usu vel con-
 fiatione approbantibus, monctam a se censam admitti rogabat, maxime
 cum ex nova apud Arabes signata debitum in vectigal auri pondus Ro-
 mani acciperent. ille Arabum preces metum existimans, nec id eis esse
 consilio, ut Mardaitarum cohibitibus impressionibus ipsi verisimilis cau-
 sae obtentu pacem solverent, non animadvertit: quod demum factum
 est. misitque Abimelech qui templum Maccae construerent, iamque
 sanctae Gethsemanae columnas tollere paratum Sergius, vir Christiana
 pietate conspicuus, Mansur logotheta generalis et ipsi Abimelech
 summa necessitudine coniunctus, et patricius quidam eius collega,
 cognomento Claesus, Christianorum in Palaestina degentium prae-
 stantissimus, ambo ne id faceret deprecati sunt, polliciti se potius
 precibus suis cum Iustiniano acturos, ut alias in earum locum trans-
 mitteret, quod ita postmodum actum est.

Hoc anno ex deportatis in Asiam Sclavis viros bello idoneos ele- A. C. 683
 git Iustinianus, et in exercitum ad triginta millia adlectos armis in-

ὀπλίσας αὐτοὺς ἐπανόμασεν αὐτοὺς λαὸν περιούσιον, ἀρ-
χοντά τε αὐτῶν Νέβουλον τοῦνομα. Θαρρήσας δὲ εἰς αὐτοὺς
γεγράφηκε τοῖς Ἀραβῶσι μὴ ἐμμένειν αὐτὸν τῇ ἐγγράφῳ σερ-
φωνηθείσῃ εἰρήνῃ, καὶ περιλαβῶν τὸν περιούσιον λαὸν καὶ
πάντα τὰ καβυλλαρικά θέματα, ἐπορεύθη ἐν Σεβαστοπόλει τῆς
παρὰ Θάλασσαν. τῶν δὲ Ἀράβων ἀπεκρινόμενον καὶ μὴ αἰ-
ρουμένων λύσαι τὴν εἰρήνην, ἀλλὰ τῇ βασιλικῇ αἰτία καὶ
προσπετεία τοῦτο πράξαι ἀναγκαζομένων, ὀπλιθέντες καὶ ὑ-
D τοὶ παρεγένοντο ἐν Σεβαστοπόλει, προσμαρτυρόμενοι τῷ βα-
σιλεῖ τὰ μεθ' ἑρπον ἀναμεταξὺ αὐτῶν στοιχηθέντα μὴ δια-
στραφῆναι· ἐπεὶ τοί γε ἔκδικος καὶ κριτῆς ὁ θεὸς τῶν αἰ-
τιῶν γενήσεται. τοῦ δὲ βασιλέως μὴδὲ δι' ἀκοῆς ταῦτα ἀπο-
σχομένου, ἀλλὰ πρὸς μάχην μάλλον κατεπειγόντος, τὸν τῆς
εἰρήνης ἐγγραφὸν λόγον λύσαντες, καὶ ἐπὶ ὑψηλῆς ὕστας ἀπὶ
φλαμούλου προάγειν κρεμάσαντες, κατὰ τῶν Ῥωμαίων ὄρη-
σαν, Μουαμὲδ στρατηγὸν ἔχοντες, καὶ συνέβαλον πόλεμον.
καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἠττήθησαν οἱ Ἀραβες. ὑποβαλὼν δὲ
Μουαμὲδ τῷ συμμαχοῦντι Ῥωμαίοις στρατηγῷ τῶν Σκλάβων,
P. 306 πέμπει αὐτῷ κουρκουρὸν γέμον νομισμάτων, καὶ πολλαῖς ὑπο-
σχέσει τοῦτον ἀπατήσας πείθει προσφυγεῖν πρὸς αὐτοὺς μετὰ

7. λύσαι add. ex A. 9. προσμαρτ. A, προμ. vulg. 10. στοι-
χηθέντα] συμφωνηθέντα A. διαστραφῆναι A, στραφῆναι vulg.
12. μὴδὲ δι' ἀκοῆς A, μετ' ἀκοῆς vulg. 14. λύσας A f. 19.
κουρκουρὸν A f, κουρκουρον vulg.

struxit, quos aciem superabundantem nuncupavit, et eorum ductorem Nebulum. eorum robori confidens Arabibus scripsit, se pacis a se scriptae conditionibus non amplius stare posse. et superabundanti illa acie equestribusque legionibus eductis, Sebastopolim, quae ad mare est, contendit. Arabes ex adverso pacis se studiosos simulare, nec eam velle infringere, illius violandae causam ex imperatore stare, et ex eius praecipiti animo ad bellum renovandum cogi: deinde et ipsi arma induentes, Sebastopolim accedunt, ibique imperatorem obstantur, ne pacta quae inter se invicem interposito iusiurando firmaverant, solveret, deum alioquin ultorem atque iudicem iniuriarum futurum. imperatore ne auditu quidem haec ferre passo, quia immo ad praelium quantocius procurrente, Arabes, scriptas de pace tabulas in aere expansas et ex longa hasta flamuli vice suspensas praecedere iubentes, ipsi, Muamed duce, in Romanos irruunt, et bellum committunt. et primo quidem conflictu vincuntur Arabes. at Muamed, Sclavorum, qui cum Romanis auxiliares militabant, ducem clam tentans, transmissa ad eum pharetra nummis aureis plena, pluribus etiam pollicitis delinitum, cum sociorum viginti millibus ad suas partes trans-

καὶ κ' χιλιάδων, καὶ οὕτω Ῥωμαίους τὴν φυγὴν περιεποιή-
σατο. τότε Ἰουστινιανὸς ἀνεῖλεν τὸ τούτων ἐγκατάλειμμα σὺν
γυναίξι καὶ τέκνοις πρὸς τῷ λεγομένῳ Λευκᾷ τόπῳ κρη-
μνώδει καὶ παραθαλασσίῳ κατὰ τὸν Νικομηδείαισιον κόλπον
5 κειμένῳ.

Τούτῳ τῷ ἔτει Συμβάτιος ὁ πατριῖος Ἀρμενίας μαθὼν **A.M. 6185**
τὴν τῶν Ῥωμαίων ἦταν τὴν Ἀρμενίαν παρέδωκε τοῖς Ἀραβί,
καὶ ὑπέταγῃ αὐτοῖς καὶ ἡ ἔσω Περσίς ἡ λεγομένη Χωρασάν,
καὶ φύεται ἐκεῖσε παράβουλος ὀνόματι Σαβίνος, καὶ πολλοὺς **B**
10 τῶν Ἀράβων ἀπέκτεινεν, καὶ αὐτὸν τὸν Χαγάνον παρ' ὀλίγον **V. 244.**
τελείως ποταμόπνικτον ἐποίησε. ἔκ τότε ἐπὶ πλεῖον Θρασυνδάν-
τες οἱ Ἀγαρηνοί, τὴν Ῥωμανίαν ἐλυμήναντο.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Καλλινίκου ἔτος α'. **A.M. 6186**

Τούτῳ τῷ ἔτει ἔκλειψις ἡλίου γέγονεν μηνὶ Ὑπερβερε- **C**
15 ταίῳ πέμπτῃ, ἡμέρᾳ πρώτῃ, ὥρᾳ τρίτῃ, ὥστε φανῆναί τινας
λαμπροὺς ἀστέρας. καὶ ἐπεστράτευσεν Μουαμέδ τῇ Ῥωμα-
νίᾳ, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ τοὺς πρόσφυγας Σκλάβους ὡς ἐμπει-
ρους τῆς Ῥωμανίας, καὶ πολλοὺς ἠχμαλώτευσεν. ἐγένετο δὲ
καὶ ἀναίρεσις τῶν χοίρων ἐν Συρίᾳ. Ἰουστινιανὸς δὲ εἰς τὰ
20 τοῦ παλατίου κτίσματα ἐπεμελεῖτο. καὶ ἔστησε τὸ Ἰουστινια-

1. χιλιάδων] Σκλαβῶν **A.** 3. Λευκῆ **A.** 4. Νικομηδείσιον **A. e.**
6. Σαββάτιος **A.** 7. Ῥωμαίων **A.** Ἀρμενίων **vulg.** 10. τὸν
om. **A.** 17. τοὺς **add. ex A.** 19. χοίρων] οἰρων **A.** 20.
κτίσματα] περιτεχίσματα **A.** Ἰσησέ] ἔκτισε **A e f.** τὸν
— τρίκλινον **A.**

sire suadet. ita fugam, quam Romani tulerunt, ille mercatus est. sub
id tempus Sclavorum reliquias, etiam mulieres et pueros, Iustinianus
e medio sustulit ad Leucatum, locum praeruptum atque maritimum et
ad Nicomediae situm littora.

Hoc anno Symbatius Armeniae patricius cognita Romanorum clade **A. C. 685**
Armeniam Arabibus tradidit, quibus etiam interior ad orientem Per-
sia, Chorasani dicta, subiugata est: porro istic emersit novator nomine
Sabinus, qui multos Arabes ad necem deduxit, ipsumque etiam Chaganum
in amnem deiectum tantum non suffocavit. ex eo tempore
Agareni ferociiores et audentiores effecti per ditionem omnem Roma-
nam grassati sunt.

Cyprius episcopi Callinici annus primus.

A. C. 686

Hoc anno mensis Hyperberetaei die quinto, prima hebdomadis
feria, hora diei tertia defectus solis contigit, adeo ut astra nonnulla
manifeste apparerent. Muamed etiam in Romanorum imperium expe-
ditionem suscepit, et profugis Sclavis, ceu Romanorum locorum probe
expertis, sibi adiunctis, magnam hominum copiam abduxit captivam.
in porcos magna caede desaevitum est in Syria. porro Iustinianus

Theophanes.

36

νοῦ τρικλίσιον λεγόμενον, καὶ τὰ τοῦ παλατίου περιτειχίσματα· καὶ ἐπέστησεν ἐπέικτην Στέφανον τὸν Πέρσην, σακελλάριον αὐτοῦ καὶ πρωτοευνουχόν, κύριον καὶ ἐξουσιαστὴν λίαν ὄντα αἰμοβόρον καὶ ἀπηγῆ· ὅστις ἀνηλεῶς τοὺς μὲν ὄπερας D αἰκίζειν οὐκ ἤρκετο, ἀλλὰ καὶ λιθοβολεῖν αὐτούς τε καὶ τοὺς 5 τούτων ἐπιστάτας. τοῦ δὲ βασιλέως ἀποδημήσαντος, κατέολμησεν ὁ ἄγριος θῆρ ἐκεῖνος καὶ τὴν αὐτοῦ μητέρα Ἀναστασίαν τὴν αὐγοῦσταν παιδικῶς δι' ἀβίων μαστιγῶσαι. ἐν τούτοις δὲ καὶ εἰς ἅπαν τὸ πολιτικὸν πλῆθος πολλὰ κακὰ ἐνδειζάμενος, μισητὸν τὸν βασιλέα πεποίηκεν. ὁμοίως καὶ εἰς τὰ τοῦ γενι- 10 κοῦ λογοθεσίου πράγματα κατέστησεν ἀββᾶν τινὰ ὀνόματι Θεόδοτον ἔγκλειστον τὸ πρότερον ὄντα ἐν τοῖς Θρακικοῖς τοῦ P. 307 στενοῦ μέρεσιν, καὶ αὐτὸν δεινότατον καὶ ἀτίθασον λίαν ὑπάρχοντα, ὅστις πλείστους τῆς πολιτείας ἄρχοντας καὶ ἐμφανεῖς ἄνδρας οὐκ ἔκ τῶν διοικητῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν 15 τῆς πόλεως οἰκητόρων, εἰκῆ καὶ μάτην ἀπροφασίστως, ἀκαιτήσεις καὶ ἐκταγὰς καὶ δημεύσεις ποιούμενος, σχοίνοις τε τούτους κρεμῶν καὶ ἀχύροις ὑποκαπνίζων. ἔτι δὲ καὶ ὁ ἑπαρχος βασιλικῆ κελεύσει πλείστους ἄνδρας ἐν εἰρκταῖς κατα-

1. περιτειχίσματα] κτίσματα A. 4. τοὺς μενσόπερας A. 5. τοὺς add. ex A. 6. ἀποδημ. A, ἐπισδημ. vulg. 8. δι' ἀβίων A, διὰ ἀβίων a, διὰ βινῶν e, δια βινῶν f. 9. δὲ καὶ εἰς A, δὲ εἰς vulg. 11. κατέστησεν add. ex A. 15. ἀλλὰ καὶ ἐκ A, ἀλλὰ ἐκ vulg. 18. κρεμῶν A, κρεμνῶν vulg. ὑποκαπν. A, ἀποκ. vulg. ἑπαρχος A e, ὑπαρχος vulg.

erigendis palatii aedificiis studium adhibuit: triclinium Iustiniani nomine deinceps vocatum, et palatii moenia condidit. huic operi praepositum et cum plena potestate dominantem Stephanum Persam, saccellarium suum et eunuchorum antesignanum, praefecit. is vir sanguinarius et summe crudelis erat, cui non satis fuit ipsos operas sive manuarios iniuriis ac verberibus afficere, sed ipsos et qui operarum duces lapidabat. quin etiam cum aliquando imperator peregro profectus esset, agrestis illa fera Anastasiam imperatricem augustam matrem loris puerorum more flagellare ausa est. idem cum multa maioraque mala in universam rempublicam admisisset, civium odia in imperatorem suscitavit. similiter et generalis logothetae muneri praefecit monachum quendam cognomento Theodotum, qui prius in Thraciae finibus ad freti angustias inclusus vixerat, homo pariter ferocis et immitis, qui in multos imperii Romani primores virosque spectatissimos, non qui aerarium modo administrarent, sed urbis incolas insolens, tributa, impositiones atque proscriptiones, temere, sine ulla iusta causa, vel saltem praetextu exigebat, adeo ut etiam funibus suspensos palearum inferius accensarum fumo vexare auderet. praeterea urbis prae-

κλείσας, ἐπὶ χρόνους τηρεῖσθαι πεποίηκε. ταῦτα πάντα ἐπη-
 ξησε τὸ μῖσος τοῦ λαοῦ πρὸς τὸν βασιλέα. ὁ δὲ βασιλεὺς
 ἀπῆτει Καλλίνικον πατριάρχην ποιῆσαι εὐχὴν, ἵνα καταλύσῃ
 τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἁγίας Θεοτόκου τῶν μητροπολίτου τὴν οὐ- B
 5 σαν πλησίον τοῦ παλατίου, θέλων ἐν τῷ τόπῳ στήσαι φιάλην
 καὶ βιάθρα κίσαι τοῦ δήμου τῶν Βενέτων, ὅπως ἐκεῖ δέχων-
 ται τὸν βασιλέα. ὁ δὲ πατριάρχης ἔλεγεν· ὅτι εὐχὴν ἐπὶ
 συστάσει ἐκκλησίας ἔχομεν, ἐπὶ δὲ καταλύσει ἐκκλησίας οὐ
 παρελάβομεν. βιαζομένον δὲ αὐτὸν τοῦ βασιλέως καὶ πάν-
 10 τως ἀπαιτοῦντος τὴν εὐχὴν, ἔφη ὁ πατριάρχης· δόξα τῷ
 Θεῷ ἀνεχομένῳ πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων. ἀμήν. καὶ τοῦτο ἀκούσαντες κατέλυσαν τὴν ἐκκλη-
 σίαν, καὶ ἐποίησαν τὴν φιάλην. καὶ ἐποίησαν τὴν ἐκκλησίαν
 τῶν μητροπολίτου εἰς τὸ Πετρίν. C

15 Τοῦτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Μουαμὲδ τῇ τετάρτῃ Ἰου- A.M. 6187
 λιαῖ· καὶ αἰχμαλωτεύσας πολλοὺς ἀνέστρεψεν. ἐν αὐτῷ V. 245
 δὲ τῷ ἔτει Ἰουστινιανὸς ἐξεβλήθη τῆς βασιλείας τρόπῳ τοιῷδε.
 ἐκέλευσε Στεφάνῳ τῷ πατρικίῳ καὶ στρατηγῷ, τῷ ἐπίκλῃν
 Ῥουσίῳ, νυκτὸς ἀποκτεῖναι τὸν δήμον Κωνσταντινουπόλεως,

1. ἐπηύξησε A, ἠύξησε vulg. 3. ἠπῆτει e, ἠπαίτει f. 5.
 στήσαι A f, ποιῆσαι vulg. 8. ἐκκλησίας om. A. 9. παρε-
 λάβομεν A, παρέλαβον vulg. 11. εἰς τοὺς A, εἰς τῆς vulg.
 14. τῶν μητρ. A, τὴν μητρ. vulg. εἰς τὸ πραιτώριον f. 15.
 τῇ τετάρτῃ Ἰουλιανῆ A, τὴν τετάρτην Ἰουλιανῆ vulg. 17. τοιῷ-
 δε A, τοιοῦτῳ vulg.

fectus plurimos imperatoris mandato in carceres compulsos etiam per multos annos vinculis detinuit. quibus omnibus populi odia in imperatorem excrevere. ad haec imperator a Callinico patriarcha contende-
 bat, ut preces conciperet, ad ecclesiam sanctae dei genitricis, cui metropolitae nomen, iuxta palatium sitam, destruendam; in eius quippe solo fontis machinam, et Venetae factionis imperatorem illic excepturas sedilia extruere annitebatur. respondit patriarcha: preces in templi conditum conceptas habemus, subruendo templo nullas a maioribus accepi. imperatore ardentius instante, et preces fieri etiam vi expetente, dixit patriarcha: gloria deo, qui etiam haec patitur, iugiter, nunc et semper et in saecula saeculorum. amen. eo audito subverterunt ecclesiam, et fontem excitaverunt, istamque metropolitae ecclesiam ad Petrium transtulerunt.

Hoc anno Muamed in quartam Armeniam exercitum eduxit, et A. C. 687 captivis pluribus collectis domum regressus est. hoc etiam anno Iustinianus imperio ex huiusmodi causa deiectus est. Stephano patri-
 cio et exercitus duci, illi Rusius cognomentum, praeceperat ut in urbis plebem multa caede per noctem grassaretur, stragis vero impres-

ἄρξασθαι δὲ ἀπὸ τοῦ πατριάρχου. Λεόντιος δὲ ὁ πατρικίος
καὶ στρατηγὸς τῶν Ἀνατολικῶν γενόμενος καὶ ἐν πολέμοις εὐ-
δοκίμησας, ἐν φρουρᾷ τε χρόνους τρεῖς ποιήσας, κατηγορη-
D θεὶς ἐξάπινα ἀνεκλήθη, καὶ στρατηγὸς Ἑλλάδος προεβλήθη.
ἐκελεύσθη δὲ εἰς τρεῖς ἐμβληθῆναι δρόμοντας, καὶ αὐθιμερόν⁵
ἀποκινήσαι τῆς πόλεως. τῇ δὲ αὐτῇ νυκτὶ ἐν τῷ Ἰουλιανίῳ
λιμένι τῆς Σοφίας πλησίον τῶν Μαύρου πρὸς τὸ ἐκπλοῆσαι
τῆς πόλεως μεθορμίσαντες, συνετάσσετο τοῖς πρὸς αὐτὸν ἀπερ-
χομένοις φίλοις, ἐν οἷς πρὸς αὐτὸν παρεγένοντο καὶ οἱ γνή-
σιοι αὐτοῦ φίλοι, Παῦλος μοναχὸς τοῦ Καλλιστράτου, ὁ καὶ¹⁰
ἀστρονόμος, Γρηγόριος ὁ Καππαδόξ ὁ καὶ κλεισουράρχης γε-
νόμενος, ἔπειτα δὲ μοναχὸς καὶ ἡγουμένος τῶν Φλώρου· οἱ
τινες ἐν τῇ φυλακῇ πυκνότερον αὐτὸν ἐπισκεπτόμενοι, δι-
P.308 βεβαιοῦντο αὐτὸν βασιλεύειν τῶν Ῥωμαίων. ὁ δὲ Λεόντιος
λέγει πρὸς αὐτούς· ὑμεῖς διεβεβαιώσασθέ με ἐν τῇ φυλακῇ¹⁵
περὶ βασιλείας· καὶ νῦν ἡ ζωὴ μου ἐν κακοῖς τελειοῦται.
ὄπισθεν γάρ μου ἔσομαι κατὰ πᾶσαν ὥραν ἐκδεχόμενος τὸν
θάνατον. οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· μὴ ὀκνήσης, καὶ τοῦτο εὐθέως
πληροῦται. ἐπάκουσον ἡμῖν μόνον, καὶ ἀκολούθησον ἡμῖν. καὶ

2. καὶ ante ἐν add. ex A. 5. ἐκελ. δὲ A, καὶ ἐκ. δὲ vulg.
7. ἐκπορθῆσαι A, ἐκπορίσαι f. 8. μεθορμίσαντος A, μεθορμίσαντα a. 11. κλεισουράρχης A, κλεισουριάρχης vulg. 13. πυκνότερον A, πυκνότερως vulg. ἐπισκεπτόμενοι A, σκεπτ. vulg.
14. βασιλεύειν A, βασιλεύσειν vulg. 17. τὸν add. ex A. 18. ὀκνήσης A, ὀκνεύσης vulg.

sio ab ipso patriarcha duceret exordium. porro Leontius patricius et orientialium copiarum quondam dux, vir belli gloria conspicuus, qui annos iam tres custodia detentus exegerat, ex improviso vinculis eductus fuit, et per Graeciam militiae dux institutus. in tres autem celoces cum comitatu deportatus, eodem die urbe solvere iussus est. insequenti igitur nocte ad Iulianisium Sophiae portum, ad eam, cui Mauri nomen, plagam, navigationis ab urbe suscipiendae causa, traiciens, ultimam salutem amicis ad se confluentibus precabatur, et vale dicebat: inter eos praecipui accesserunt amici Paulus Callistrati monasterii coenobita, astrologiae peritus, Gregorius Cappadox, olim clusurae custos, nunc vero monachus, et Flori coenobii praepositus, qui eum adhuc carcere detentum invisentes solito crebrius Romano-
rum imperatorem brevi futurum praenunciaverant. ad eos Leontius, vos, inquit, in carcere adhuc positum de imperio consequendo certiorum me semper fecistis, nunc autem inter aerumnarum angustias vita mihi transigitur: retro quippe insequentem me mortem propediem expecto. cui illi: ne despondeas animo, aiunt, brevi post promissa succedent. dictis tantum attende, et sequere nos. eductis itaque

λαβὼν ὁ Λεόντιος τοὺς ἀνθρώπους αὐτοῦ, καὶ ἄρματα ὅσα
 εἶχεν, ἀνῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον σιγῇ πολλῇ, καὶ κρούσαν-
 τες τὴν πύλην, προεφασίαντο τὸν βασιλέα παραγεγονέναι ἐπὶ
 τὸ διοικῆσαι τινὰς τῶν ἐκεῖσε ὄντων. μηνυθέντος δὲ τοῦ τη-
 5 νικαῦτα ὑπάρχου, καὶ συντόμως ἐλθόντος, καὶ τὰς πύλας
 ἀνοίξαντος, χειροῦται ὑπὸ Λεοντίου· καὶ ῥαπισθεῖς ἐπεδήθη
 χειρας καὶ πόδας. καὶ εἰσελθὼν ὁ Λεόντιος καὶ τὰς φυλακὰς
 ἀνοίξας λύσας τε τοὺς καθειργμένους ἄνδρας πολλοὺς καὶ γεν-
 10 τοὺς πλείονας τυγχάνοντας, καὶ τούτους ὀπλίσας, εἰς τὸν φόρον
 ἐξῆλθεν σὺν αὐτοῖς κράζων· ὅλοι Χριστιανοὶ εἰς τὴν ἁγίαν
 Σοφίαν. καὶ πέμψας καθ' ἕκαστον ῥεγεῶνα, τὴν αὐτὴν φω-
 νὴν ἀνακράζειν προσέταξεν. τὸ δὲ πλῆθος τῆς πόλεως θυρυ-
 βηθέν, σπουδῇ εἰς τὸν λουτιῆρα τῆς ἐκκλησίας ἤθροίσθη. αὐ-
 15 τὸς δὲ ἅμα τοῖς δυσὶ μοναχοῖς καὶ φίλοις αὐτοῦ μετὰ καὶ τι-
 των τῶν ἐκ τῆς φυλακῆς ἐξεληθόντων ἐμφανεστέρων ἀνδρῶν
 εἰς τὸ πατριαρχεῖον ἀνῆλθε πρὸς τὸν πατριάρχην. εἰρῶν δὲ
 καὶ αὐτὸν τεταραγμένον διὰ τὰ κελευσθέντα τῷ πατρικίῳ
 Στεφάνῳ τῷ Ρουσίῳ, πείθει αὐτὸν κατελθεῖν εἰς τὸν λου-

7. καὶ εἰσελθὼν A, εἰσ. δὲ vulg.

9. ἐγκεκλ. A, κεκλεισμ. vulg.

10. ὀπλίσας A, ὀπλίξων vulg.

11. αὐτοῖς A, αὐτῶ vulg.

ὅλοι sic scripsi pro vulg. ὅσοι. cfr. supra p. 365, 5. 383, 8.

437, 15. 484, 12. 13. προσέτ.] ἐκλευσεν A. 14. συνηθροί-

σθη A. 15. μετὰ A, σὺν vulg. 16. τῶν add. ex A. ἐμ-

φανεστέρων A, ἐκφαν. vulg.

domesticis et armis, quae prae manibus habuit, sumptis, in praetorium silentio Leontius perrexit, pulsatisque foribus, simulat eo imperatorem accedere, ut de quibusdam in carcere detentis sententiam ferat. re ad praefectum delata, ipse festinus accedit, ac ubi fores reserat, mox a Leontio comprehenditur, ac deinde frequentibus alapis caesus manus ac pedes devincitur. Leontius intus penetrans, carceribus reclusis, praeclaros sane ac fortunae non contemnendae viros plerosque vinculis compeditos et carceris horrore a sex vel etiam ab annis octo conclusos, quorum plerique militiam sequebantur, liberat. ubi armorum facta copia, cum illis in forum excurrit ac vociferatur: cuncti Christiani ad sanctam Sophiam convenite. ac simul summisit, qui per urbis singulas regiones voces easdem cum clamore spargerent. conferta plebs hoc tumultu excita ad ecclesiae lavacrum accelerans congregatur. Leontius cum monachis duobus et amicis suis, nec non aliis quibusdam ex illustrioribus viris, qui ex carceribus prodierant, pontificem ad patriarchalem suam aedem convenit. cumque ipsum etiam patriarcham conturbatum, ob ea nimirum, quae ipsi a patricio Stephano Rusio iussa fuerant, comperisset, hortatur, ut ad baptisterii

τῆρα, καὶ φωνῆσαι οὕτως· αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ κύριος. ἅπαν δὲ τὸ πλῆθος ἤραν φωνήν· ἀνασκαφεῖν τὰ ὀστέα Ἰουστινιανοῦ. καὶ οὕτως ἐν τῷ ἵπποδρομείῳ ἐξέδρομα πῶς ὁ λαός. ἡμέρας δὲ γενομένης ἐξάγουσι τὸν Ἰουστινιανὸν εἰς τὸ ἵπποδρομεῖον διὰ τῆς σφενδόνης. καὶ ῥινοκοπήσαντες 5
 Δάμα καὶ γλωσσοκοπήσαντες ἐξώρισαν ἐν Χερσῶνι· ὁ δὲ ὄχλος
 V. 246 συλλαβόμενοι τὸν τε Θεόδοτον τὸν μοναχὸν καὶ γενικὸν λο-
 γοθέτην καὶ Στέφανον τὸν σακελλάριον τὸν Πέρσην, σχοίνοις
 τε ἐκ ποδῶν τούτους δῆσαντες, σύρουσι διὰ τῆς μέσης λεω-
 φέρου, καὶ εἰς τὸν Βοῦν ἀπαγαγόντες κατέκωσαν· καὶ οὕτω 10
 Λεόντιον βασιλέα εὐφήμησαν.

A.M. 6188 Ῥωμαίων βασιλέως Λεοντίου ἔτος α΄.

P. 309 Τούτῳ τῷ ἔτει Λεόντιος ἐβασίλευσε καὶ πάντοθεν εἰρη-
 νικὸς διέμεινε.

A.M. 6189 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπιστράτευσεν Ἄλιδος τῆ Ῥωμανία· καὶ 15
 Β πολλοὺς αἰχμαλωτεύσας ὑπέστρεψεν. καὶ ἐστασίασε Σέργιος
 ὁ πατρικίος τῆς Λαζικῆς καὶ τοῦ Βαρνονκίου, καὶ ταύτην τοῖς
 Ἄραβιν ὑπέταξεν.

A.M. 6190 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπιστράτευσαν οἱ Ἄραβες τῆ Ἀφρικῆ,
 καὶ ταύτην παρέλαβον, καὶ ἐκ τοῦ οἰκείου στρατοῦ ταξιαῖωτα 20
 ἐν αὐτῇ κατέστησαν. ὁ δὲ Λεόντιος ταῦτα μαθὼν ἀποστέλ-

2. ἀνασκαφεῖν A, ἀγασκαφῆ vulg. 7. συλλαβόμενος A. 15.
 τῆ Ῥωμανία A, τὴν Ῥωμανίαν vulg. 16. Σέργιος] Γεώργιος A.
 17. ὁ τοῦ Βαρνονκίου A. 21. αὐτῆ A, ταύτη vulg.

lavacrum descendat, et voce magna exclamet: haec dies, quam fecit dominus. tum populus clamore sublato vociferatur: effodiantur Iustiniani ossa. his vocibus auditis, in circum plebs universa tumultuans concurret. mox adventante die Iustinianum per metam in circum producent, et naso linguaque truncatum Chersonam relegari discernunt. post haec plebs Theodotum monachum generalemque logothetam et Stephanum sacellarium origines Persam comprehendit, eosque funibus ad pedes alligatis per viam publicam ad Bovem locum ita dictum pertractos igne damnavit, atque ita demum Leontius populi felicitatem precantis vocibus imperator est salutatus.

A. C. 688 Romanorum imperatoris Leontii annus primus.

Hoc anno Leontius imperavit, et pacem undequaque habuit.

A. C. 689 Hoc anno Alidus armata manu Romanum imperium invasit, et collecta captivorum multitudine recessit, Sergius quoque Lazicae et Barnucii patricius perduellis in imperatorem extitit, et ea loca Arabibus prodidit.

A. C. 690 Hoc anno Arabes impressione in Africam facta, armorum vi eam ceperunt, et ex proprio sibi exercitu praesidarios milites in ea con-

λει τὸν πατρίκιον Ἰωάννην, ἄνδρα ἱκανόν, μετὰ πάντων τῶν
 Ῥωμαϊκῶν πλοῦματων. τούτου δὲ ἐν Καρθαγίνῃ φθάσαντος, C
 καὶ πολέμῳ τῆν τοῦ ἔκεισε λιμένος ἄλυσιν ἀνοίξαντος, καὶ
 τοὺς ἐχθροὺς τρέψαντος καὶ ἐκδιώξαντος, ἅπαντα τὰ τῆς
 5 Ἀφρικῆς κάστρα ἤλευθέρωσεν· καὶ καταλιπὼν ταξιατῶνα
 ἴδιον, τῷ βασιλεῖ ταῦτα ἀνήγαγεν. καὶ ἐκεῖσε ἐχείμασε κέ-
 λουσιν παρ' αὐτοῦ ἐκδεχόμενος. ὁ δὲ πρωτοσύμβουλος ταῦ-
 τα μαθὼν δυνατώτερον καὶ πολὺν στόλον κατ' αὐτῶν ἀπο-
 10 στέλλει· καὶ τὸν προλεχθέντα Ἰωάννην σὺν τῷ αὐτοῦ στόλῳ
 πολέμῳ τοῦ λιμένος διώκει· καὶ εἰς περὶδρομον λιτὸν ἔνδον
 παρὰλαβὼν, ἔξωθεν φοσσατικῶς ἠπλίκευσεν. ὁ δὲ προλεχθεὶς
 ἐπὶ Ῥωμανίαν ἀνέκαμψε, πλειοτέραν δύναμιν παρὰ τοῦ βα- D
 σιλέως βουλόμενος κομίσασθαι. καὶ ἦλθεν ἕως Κρήτης ἐπὶ
 τὸν βασιλέα πορευόμενος. ὁ δὲ στρατὸς ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀρ-
 15 γόντων ἐλκόμενος καὶ εἰς τὸν βασιλέα ἀναβαλεῖν μὴ βουλό-
 μενος (εἶχε γὰρ αὐτοὺς φόβος καὶ αἰσχύνῃ) εἰς βουλὴν πο-
 νηρὰν ἐξετέραη. καὶ τοῦτον ἀνέσκαψαν, ψηφισίμενοι βασι-
 λέα Ἀψίμαρον δρουγγάριον τῶν Κιβυραιωτῶν εἰς Κουρικιώ-
 τας ὑπάρχοντα, Τιβέριον αὐτὸν μετονομάσαντες. τοῦ δὲ

2. πλοῦμάτων A. 3. ἀνοίξαντες — τρέψαντες — ἐκδιώξαν-
 τες A f. 7. πρωτοσύμβουλος A, πρωτοσύμβολος vulg. 10.
 fort. ἐκ τοῦ λ. λιτὸν] ληστὸν A. 11. φοσσατικῶς A, φωσσ.
 vulg. 15. ἐλκόμενος καὶ add. ex e. πρὸς τὸν A. 18.
 Κιβερειωτῶν A.

stituerunt. eo comperto patricium Iohannem virum rebus agendis ido-
 neum cum Romana classe omni Leontius in auxilium misit. is cum
 Carthaginem appulisset, et bellica virtute catenam portum occluden-
 tem perrupisset, hostibus demum in fugam versis et eiectis, omnes
 Africae munitas urbes in libertatem restituit, et praesidio ex suis
 militibus relicto, imperatorem de iis quae acciderant certiozem facit,
 ibique hiemavit mandata imperatoris expectans. protosymbulus vero
 (qui Arabici consilii princeps) ubi haec gesta rescivit, potentiozem et
 numerosiozem classem adversus Romanos instruxit, et memoratum Io-
 annem eiusque classem e portu mutata belli fortuna eiecit, eumque
 levi et humili terrae vallo circumcinctum reperiens, exercitu applicato
 eum undequaque obsidere decrevit. praefatus tamen Iohannes peri-
 culo expeditus in Romaniam reversus est, maiores et robustiores copias
 ab imperatore quaesiturus. Cretam igitur appulit, ad imperatorem
 dirigens iter. exercitus autem ex ducum consilio ad imperatorem
 reverti recusans: metu enim non minus quam pudore retinebantur: in
 damnosum omnino propositum deflexit. Leontii siquidem nomine re-
 pudiat, Apsimarum Cibraeotarum drungarium apud Curiciotas tunc
 agentem, Tiberii nomine eidem imposito, imperatorem renunciant.

Λεοντίου ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸν Νεωρήσιον λιμένα ἑκα-
 θαίρωντος, ἣ τοῦ βουβῶνος λύμη ἐνέσκηψε τῇ πόλει, καὶ πλῆ-
 P.310 θος λαοῦ ἐν τέσσαρσι μῆσι διέφθιρε. καταλαμβάνει δὲ Ἀψί-
 μαρος ἅμα τῷ συνόντι αὐτῷ στόλῳ, καὶ προσώρησεν ἀπι-
 κρὺ τῆς πόλεως ἐν Συκαῖς. ἐπὶ χρόνον δὲ τινα τῆς πόλεως
 παραδοῦναι Λεόντιον μὴ βουλομένης, προδοσία γέγονε διὰ τοῦ
 μονοτείχους Βλαχερνῶν καὶ ὑπὸ ἑξωτικῶν ἀρχόντων τῶν τὰς
 κλεῖς τοῦ χερσαίου τείχους μεθ' ὄρκου φρικτοῦ ἐκ τῆς ἀγίας
 V.247 τραπέζης ἐμπιστευθέντων· οὔτοι δι' ἐπιβουλῆς παρέδωκαν
 τὴν πόλιν. εἰσελθόντες δὲ σὺ τῶν πλωϊμάτων στρατιῶται εἰς
 τοὺς οἴκους τῶν πολιτῶν ἐγίμνωσαν τοὺς οἰκήτορας αὐτῶν. ὁ
 B δὲ Ἀψίμαρος τὸν μὲν Λεόντιον ἐρινοκόπησεν, καὶ ἐν τῇ μο-
 νῇ τοῦ Λαλιμάτου ὑπὸ φυλακὴν εἶναι κατέστησεν· τοὺς δὲ
 ἀρχοντας καὶ φίλους αὐτοῦ ὡς συναποθανόντας αὐτῷ τύφας
 καὶ δημεύσας ἐξώρισεν· Ἡράκλειόν τε τὸν γνήσιον αὐτοῦ¹⁵
 ἀδελφὸν ὡς λίαν ἰκανώτατον μονοστράτηγον πάντων τῶν ἐξ
 καβαλλυρικῶν θεμάτων προβαλόμενος ἐπὶ τὰ μέρη Καππαδο-
 κίας καὶ τῶν κκείσουρῶν διατρέχειν, καὶ τὴν κατ' ἐχθρῶν
 ποιεῖσθαι φροντίδα τε καὶ διοίκησιν ἀπέστειλεν.

2. ἐνέσχ. A, ἐπέσχ. vulg. 7. καὶ add. ex A. 10. πλωϊμά-
 των A f, πλωϊμων vulg. 13. κατέστησεν A, προσέταξεν vulg,
 om. f. 17. καβαλλαρ. A, καβαλαρ. vulg.

Leontio vero Neoresii portum Cpoleos expurgante, bubonum lues in urbem grassata quatuor mensium spatio magnum hominum numerum sustulit. porro Apsimarus comitante secum classe advectus ex adverso urbis ad portum Sycænum appulit. cum vero longo satis intervallo temporis aciei adversae Leontium prodere cives urbis recusarent, intercessit proditio composita a principibus extraneorum in unico eoque levi Blachernarum muro collocatis, quibus claves muri terrestris horrendo prorsus iureiurando ex sacra mensa interposito commissæ fuerant. ii sane deditiois auctores et structarum Leontio insidiarum fuerunt opifices. milites porro Apsimari classe advecti, civium domos penetrantes, bona eorum cuncta diripuerunt. Apsimarus autem Leontium naribus mutilatum in Dalmatae monasterio sub custodia servandum mandavit: eius vero optimates velut commortuos et sortis eiusdem participes, partim verberibus, partim proscriptionibus multatos in exilium agi imperavit, tum germanum fratrem suum Heraclium tanquam bello gerendo idoneum omnibus exteris equestribus copiis singularem ac supremum ducem instituit, misitque ut partes Cappadociae, et clusuras sive montium angustias percurreret, et hostium molimina observaret, et quod in adversum foret agendum, decerneret.

Ῥωμαίων βασιλέως Ἀψιμάρου ἔτος α΄. A.M. 619¹

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀψίμαρος τῆς βασιλείας ἐκράτησεν, καὶ Ἰστασίασεν Ἀβδεραχμάν ἐν Περσίδι, καὶ ἐκυρίευσεν αὐτῆς, καὶ ἐδίωξε τὸν Χαγάνον ἀπ' αὐτῆς.

5 Τούτῳ τῷ ἔτει γέγονε θανατικὸν μέγα, καὶ ἐπεστράτευσεν A.M. 619²

Μουαμὲδ σὺν τῷ πλήθει τῶν Ἀράβων κατὰ τοῦ Ἀβδεραχμάν, καὶ καταλαβὼν τὴν Περσίδα ἐνοῦται τῷ Χαγάνῳ, καὶ Ἰ πολεμήσαντες τῷ Ἀβδεραχμάν, κτείνουσιν αὐτόν, καὶ πάλιν τῷ Χαγάνῳ τὴν Περσικὴν ἐνεχείρισαν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι κα- 10 τέθραμον Συρίαν, καὶ ἔρχονται ἕως τῶν Σαμοσάτων, καὶ προνομεύσαντες τὴν περίξ χώραν πολλοὺς ἀπέκτειναν, ὡς φασί, χιλιάδας σ' Ἀράβων· καὶ σκύλα πλεῖστα λαβόντες καὶ αἰχμαλωσίαν πολλὴν Ἀράβων, ὑπέστρεψαν φόβον μέγαν ἐμποιήσαντες εἰς αὐτούς.

15 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Ἀβδελῦς εἰς Ῥωμανίαν, A.M. 619³

καὶ πολιορκήσας Τάραντον καὶ μηδὲν ἀνύσας, ὑπέστρεψεν τὴν Ρ. 311 Μόψου Ἐστίαν, καὶ ἔθετο ἐν αὐτῇ φύλακας.

Τούτῳ τῷ ἔτει Βυιάνης, ὁ ἐπίκλην Ἐπταδαίμων, τὴν τε A.M. 619⁴ τάρτην Ἀρμενίαν τοῖς Ἀραβῶν ὑπέταξεν. Ἀψίμαρος δὲ Φι-

3. Ἀβδεραχμάν Α, Ἀβερ. vulg.	8. πολεμήσαντες τῷ Α, πο-
λεμήσας τὸν vulg.	λεμήσαντες τῷ Α, πο-
9. Χαγάνῳ Α, Χαγάν vulg.	9. Χαγάνῳ Α, Χαγάν vulg.
ἐνεχείρισαν Α f, ἐνεχείρισεν vulg.	ἐνεχείρισαν Α f, ἐνεχείρισεν vulg.
10. Συρίαν Α, Συρίας vulg.	10. Συρίαν Α, Συρίας vulg.
τῶν Σαμοσάτων Α, τὸ Σαμόσατον vulg.	τῶν Σαμοσάτων Α, τὸ Σαμόσατον vulg.
11. τὴν περίξ χώ-	11. τὴν περίξ χώ-
ραν Α, τὴν περιχώραν vulg.	ραν Α, τὴν περιχώραν vulg.
16. πολιορκήσαντες — ἀνύσαν-	16. πολιορκήσαντες — ἀνύσαν-
τες — ὑπέστρεψαν Α.	τες — ὑπέστρεψαν Α.
17. καὶ ὠκοδόμησεν add. Α ante	17. καὶ ὠκοδόμησεν add. Α ante
τὴν Μ. Ε.	τὴν Μ. Ε.

Romanorum imperatoris Apsimari annus primus.

A. C. 691

Hoc anno Apsimarus imperium obtinuit. Abderachman vero in Persia rebellionem excitavit, et ea potitus Chaganum illinc eliminavit.

Hoc anno lues maxima extitit. Muamed vero cum Arabum A. C. 692 copiis bello Abderachman aggressus est, ac in Persidem ingressus Chagano adiungitur, et communi Marte Abderachman adorti eum interficiunt, et Chagan rursus Persidis recipit principatum. Romani autem impressione in Syriam facta, Samosatam usque penetrant, vicinasque regiones populati, Arabum ad ducenta, ut narrant, millia trucidant, spoliaque opima innumerosque captivos abducentes, valido metu Arabum animis incusso, domum reversi sunt.

Hoc anno Abdelas copias in Romaniam eduxit. et obsessa Ta- A. C. 693 ranto non valens potiri, Mopsuestiam rediit, et praesidium in ea constituit.

Hoc anno Baanes, cognomento Eptadaemon, quartam Armeniam A. C. 694 Arabibus fecit subiectam. Apsimarus autem Philippicum Nicephori pa-

λιππικὸν τὸν υἱὸν Νικηφόρου τοῦ πατρικίου εἰς Κεφαλληνίαν ἐξώρισεν, ὡς ὄνειροπολούμενον βασιλεύειν· ἔφρασε γὰρ ἰσρακῆναι κατ' ὄναρ, ἔτι ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐσκιαζέτο ὑπὸ αἵ-
Β τοῦ. ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ βασιλεύς, παραχρῆμα αὐτὸν ἐξώρισεν.

- A.M. 6195 Τούτῳ τῷ ἔτει ἔστασάσαν οἱ ἄρχοντες Ἀρμενίας κατὰ τῶν Σαρακηνῶν, καὶ τοὺς ἐν Ἀρμενίᾳ Σαρακηνοὺς ἀπέκτειναν. καὶ αὐθις πρὸς τὸν Ἀσίμαρον πέμπουσιν, καὶ Ῥωμαίους εἰς τὴν αὐτῶν χώρων φέρουσιν. ὁ δὲ Μοναμῆδ ἐπιστρέφου-
V. 248 τεύσας κατ' αὐτῶν, πολλοὺς κτείνει· καὶ τὴν μὲν Ἀρμενίαν 10 Σαρακηνοῖς ὑποτάσσει, τοὺς δὲ μεγιστάνους Ἀρμενίας σωρεύσας ἐν τόπῳ ἐνὶ ζωκαύστους ἐποίησεν. κατ' αὐτὸν δὲ τὸν χρόνον ἐπιστράτευσεν Ἀζάρ τῇ Κιλικίᾳ μετὰ χιλιάδων C δέκα· καὶ περιτυχὼν αὐτῷ ὁ Ἡράκλειος ὁ ἀδελφὸς τοῦ βασιλέως τοὺς πλείστους ἀπέκτεινεν, καὶ τοὺς λοιποὺς δεσμίους 15 τῷ βασιλεῖ ἀπέστειλεν.
- A.M. 6196 Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀζιβος ὁ τοῦ Χουνεῖ ἐπιστράτευσεν τῇ Κιλικίᾳ, καὶ πολιορκήσας τὸ Σίσιον κάστρον κατέβαλεν· ὃν κατέλαβεν ὁ τοῦ βασιλέως ἀδελφὸς Ἡράκλειος, καὶ πολεμήσας αὐτὸν κτείνει δώδεκα χιλιάδας Ἀράβων. τοῦ δὲ Ἰου-
20 στινιανοῦ ἐν Χερσῶνι διάγοντος, καὶ δημηγοροῦντος ἐαυτὸν D πάλιν βασιλεύειν μέλλοντι, οἱ τῶν ἐκεῖσε οἰκήτορες τὸν ἐκ

11. μεγιστάνους f.
Χουνέη vulg.

12. ζωκαύστους A.
18. κατέβαλεν· ὄν om. A.

17. Χουνεῖ A.

tricii filium in Cephaloniam relegavit, quod imperio se quandoque potiturum somniasset. caput enim suum aquilae pennis obumbratum per somnum se vidisse assererat. his auditis imperator eum confestim in exilium deportari sanxit.

- A. C. 695 Hoc anno Armeniae primores, tumultu in Saracenos excitato, Saracenos per Armeniam universos occiderunt, et legatione rursus ad Apsimarum destinata, Romanos in suam provinciam inducunt. Muedem autem expeditione in eos suscepta plurimos ex eis delet, et Armeniam iterum Saracenis subiicit, Armeniosque proceres unum in locum collectos omnes vivos combussit. sub id tempus Azar armatorum millibus decem secum ductis Ciliciae bellum intulit: cui cum Heraclius imperatoris frater obviam factus fuisset, plurimos ex eius copiis prostravit, reliquos vero victos ad imperatorem transmisit.
- A. C. 696 Hoc anno Azibus Chunef filius in Ciliciam arma movit, Sisleumque castrum obsidione expugnatum subvertit. eum Heraclius imperatoris frater paribus armis aggreditur, pugnaque concerta, Arabum duodecim millia profigat. interim Iustinianus Chersonae degens imperii sceptra denuo sibi cum potestate committenda enuncians, eius loci

τῆς βασιλείας κίνδυνον φοβηθέντες, ἐβουλεύσαντο τοῦτον ἀνελεῖν ἢ τῷ βασιλεῖ παραπέμψαι. αὐτὸς δὲ διεγνωκὼς ἠδυνήθη ἐκφυγεῖν, καὶ εἰς τὸ Δαρῶς καταδραμών, ἤτήσατο τῷ τῶν Χαζάρων Χαγάνῳ συνοπισθῆναι. αὐτὸς δὲ μαθὼν ἐδέξαστο αὐτὸν μετὰ τιμῆς μεγάλης, καὶ ἐξέδοτο αὐτῷ εἰς γυναῖκα Θεοδώραν τὴν γνησίαν αὐτοῦ ἀδελφὴν. μετ' ὀλίγον δὲ χρόνον αἰτησάμενος τῷ Χαγάνῳ κατήλθεν εἰς Φαναγουρίαν, καὶ κείσε διέτριβε μετὰ Θεοδώρας. ἀκούσας ταῦτα Ἀψίμαρος, πέμπει πρὸς τὸν Χαγάνον ὑποσχόμενος αὐτῷ παρέχειν πολλὰ δῶρα, εἰ τὸν Ἰουστινιανὸν ζῶντα αὐτῷ παραπέμψει· εἰ δὲ P. 312 μὴ, καὶ τὴν αὐτοῦ κεφαλὴν. εἰζυγίαν δὲ τοῦ Χαγάνου, τῇ τοιαύτῃ αἰτίσει, παραφυλακὴν αὐτῷ ἐπέμψεν, ὥς δῆθεν διὰ τὸ μὴ ὑπὸ τῶν ἰδίων ὁμοφύλων ἐπιβουλευθῆναι, ἐντελιόμενος τὸν Παπάτζην τὸν ἐκ τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἐκείσε ὄντα, καὶ Βαλγίτζην τὸν ἄρχοντα Βοσφόρου, ἵνα ὅταν δηλωθῇ αὐτοῖς ἀνέλκοσι Ἰουστινιανόν. τούτων δὲ δι' οἰκέτου Χαγάνου τῇ Θεοδῶρα μνησθέντων καὶ τῷ Ἰουστινιανῷ γνωσθέντων, προσκαλισάμενος τὸν λεχθέντα Παπάτζην κατ' ἰδίαν ὁμιλήσαι, κόρη τούτου ἀπῆγγεν· ὁμοίως δὲ καὶ Βαλγίτζην τὸν

3. διεκφυγεῖν A. 10. παραπέμψαι A, παραπέμψη vulg. 14. τὸν ἐκ A, ὡς ἐκ vulg. 19. κόρη A, κόρη vulg.

incolas dictis huiusmodi terret. quare periculum ab imperatore sibi metuentes, de inferenda illi nece, vel eo ad imperatorem deportando consilium ineunt. ille machinas praesentiens, fugam solerter capessit, et festino gressu Daras profectus, Chagani Chazarorum congressum et colloquium sibi concedi expostulat. eo nuncio accepto, Chaganus virum honore cumulatam excipit, et germanam sororem Theodoram ei coniugem locat. brevi tempore interiecto venia a Chagano expetita Phanaguriam se confert, et ibi cum coniuge Theodora moratur. his auditis Apsimarum Chaganum per legatos maxima munera pollicitos hortatur, ut Iustinianum vivum vel saltem ipsius caput ad se mittendum curet. Chaganus promissorum spe illectus postulatis morem gerit, et satellitii custodia ad Iustinianum deputata, insidias a gentilibus suis ipsi struendas se vereri simulat, simul autem Papatzem, qui illic vices eius gerebat, et Balgitzem Bosphori praefectum mandatis instruit, ut, cum ipais significaretur, Iustinianum e medio tollerent. istis a Chagani famulo Theodora denuntiatis, ac subinde Iustiniano revelatis, ipse praedictum Papatzem ut remotis arbitris colloqueretur, ad se vocavit, eumque chorda confestim strangulavit, quemadmodum et Balgitzem Bosphori praefectum. quo simul facto, et Theodora in Chazariam remissa, ipse, fuga Phanaguriam versus clanculum arrepta, ad freti fauces pervenit. ibi piscatoriam scapham forte nactus, eam con-

ἄρχοντα Βοσφόρου. εὐθέως δὲ ἀποστέλλει Θεοδώραν ἐν Χα-
 Βζαρίᾳ, αὐτὸς δὲ ἐπὶ Φαναγουρίαν λάθρα δραπετεύσας εἰς
 στόμιν κατήλθεν. καὶ εὐρηκῶς ἀλιάδα ἐξηρισμένην ἐπέβη
 ἐπ' αὐτήν. καὶ παραπλεύσας τὴν Ἄσαδα, ἦλθε μέχρι Συμ-
 βόλου πλησίον τῆς Χερσῶνος. καὶ ἀποστείλας κρυπτῶς ἐν
 Χερσῶνι ἐπήρε Βασβακούριον καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, τὸν
 τε Σαλβανὸν καὶ τὸν Στέφανον, καὶ τὸν Μωρόπαυλον σὺν
 Θεοφίλῳ· καὶ σὺν αὐτοῖς ἀποπλεύσας διέβη τὸν φάρον Χερ-
 σῶνος. εἰδ' οὕτως παραπλεύσας τὰ Νεκρόπυλα τὸ στόμιν
 τε τοῦ Δάναβρι καὶ Δάναστρι, κλύδωνος γεγονότος, ἀπέγνωσαν¹⁰
 πάντες τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν. Μνάχης δὲ ὁ οἰκειακὸς αὐτοῦ
 ἄνθρωπος ἔφη αὐτῷ· ἰδοὺ ἀποθνήσκομεν, δέσποτα, τάξαι τῇ
 C Θεῷ περὶ τῆς σωτηρίας σου, [ἵνα ὁ Θεὸς] εἰὰν ἀποδώσῃ σοι
 τὴν βασιλείαν σου, μηδένα ἀμύνεσθαι τῶν ἐχθρῶν σου. ὁ δὲ
 ἀποκριθεὶς ἐν θυμῷ λέγει αὐτῷ· εἰς φρίσσωμαί τινα ἔξ αὐτῶν,¹¹
 ὁ Θεὸς ἐναυθά με καταποντίσῃ. καὶ ἀκινδύνως ἐκ τοῦ κλύδω-
 νος ἐκεῖνου ἐξῆλθεν, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν Δάνουβην ποταμὸν.
 ἀποστείλαντος δὲ αὐτοῦ Στέφανον πρὸς Τερβέλην τὸν κύριον
 V. 249 Βουλγαρίας ἐπιδοῦναι αὐτῷ σύναρσιν, ὅπως κρατήσῃ τὴν κρη-
 γονικὴν αὐτοῦ βασιλείαν, ὑπέσχετο αὐτῷ πλεῖστα παρέχειν²⁰
 δῶρα, καὶ τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα εἰς γυναῖκα. αὐτοῦ δὲ πά-
 τα ὑπακούειν καὶ συντρέχειν ἐνομότως ὑποσχομένου, καὶ με-

1. post vv. εὐθέως lacuna intercedit in cod. A usque ad p. 574.
 12. ἐν τῇ Ρώμῃ. 2. στόμιν] στόμιον b, στόμην vulg. 11.
 ἵνα ὁ Θεός: haec verba delenda esse videntur. 13. αὐτῷ
 om. a. φρίσσωμαι vulg.

scendit, et Asadem praetervectus, ad Symbolum iuxta Chersonam appulit. nunciis vero Chersonam latenter missis, Basbacurium, et eius fratrem, Salbanum, Stephanum, Moropaulum et Theophilum secum tollit, et Chersonae pharum praetergressus cum eis enavigat. inde Necropyla praeterlapsi, et Danapris Danastrisque fluminum ostia emensi, procella de repente exorta, cuncti de salute desperant. tum Myaces eius domesticus homo ita eum alloquitur: viden', domine, periculo mortisque nos proximos. voto itaque pro salute tua concepto, si deus imperium reddiderit, in nullum hostium tuorum te desaevitum pollicere. ille etiamnum ira percitus, si veniam, respondet, ulli concessero, hic iam deus me mittat in maris profundum. tempestatis postmodum periculo ereptus in Danubii ostia penetrat. tum vero Stephanum ad Terbelem Bulgariae dominum delegat, ut avitum recuperet imperium, auxiliarem manum ab eo postulat, plurimis muneribus beneficium, aiebat, compensaturus, etiam propria filia in uxorem data. Terbeles ei se in omnibus obediturum auxiliumque daturum adhibere iureis-

τὰ τιμῆς δεξαμένον, συγκινεῖ τὸν ὑποκείμενον αὐτῷ πάντα λαὸν τῶν Βουλγάρων καὶ Σκλάβων· καὶ τῷ ἐρχομένῳ χρό- D
νῳ ὀπλισθέντες ἐπὶ τὴν βασιλεύουσαν πόλιν παρεγένοντο.

Τούτῳ τῷ ἔτει τέθνηκεν Ἀβιμέλεχ ὁ τῶν Ἀράβων ἀρ- A.M. 6197
5 χηγός, καὶ ἐκράτησεν Οὐαλίδ ὁ υἱὸς αὐτοῦ. τῷ δ' αὐτῷ P. 313
ἔτει Ἰουστινιανὸς τὴν βασιλίδά πόλιν καταλαβὼν ἅμα Τερβέ-
λη, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Βουλγάρων ἠπλίκευσεν εἰς τὴν Χαρ-
σίου πόρταν καὶ ἕως Βλαχερνῶν. καὶ ἐπὶ τρεῖς ἡμέραις
προσλαλοῦντες τοῖς ἐν τῇ πόλει ὑβρίζοντο παρ' αὐτῶν, καὶ
10 οὐδὲ λόγον κατεδέχοντο. ὁ δὲ Ἰουστινιανὸς μετ' ὀλίγων ὁμο-
φύλων πολέμου χωρὶς διὰ τοῦ ἀγωγῶ εἰσελθὼν, καὶ θύρου-
βον ἀνασκαφῆς βαλὼν, τὴν πόλιν παρέλαβεν, καὶ πρὸς βραχὺ
ἐσκήνωσεν ἐν τῷ παλατίῳ Βλαχερνῶν. B

Ῥωμαίων βασιλέως πάλιν Ἰουστινιανοῦ, Ἀράβων ἀρχη- A.M. 6198
15 γοῦ Οὐαλίδ, Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Κύρου, Ἱεροσο-
λύμων ἐπισκόπου Ἰωάννου ἔτος α',

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰουστινιανὸς πάλιν τὴν βασιλείαν παρα-
λαμβάνει, καὶ πολλὰ δῶρα δούς τῷ Τερβέλει καὶ βασιλικά
σκεύη, ἀπέλυσεν αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ. Ἀψίμαρος δὲ καταλιπὼν
20 τὴν πόλιν εἰς Ἀπολλωνιάδα φεύγει. καταδιωχθεὶς δὲ συλ- C
λαμβάνεται, καὶ εἰς Ἰουστινιανὸν ἄγεται. καὶ Ἡράκλειος δὲ

2. ἐχομένῳ α.

rando pollicitus, Iustinianumque perhonorifice suscipiens, omnes Bulgarorum et Sclavorum copias collegit, qui demum omnes anno insequenti arreptis armis ad imperatoriam urbem profecti sunt.

Hoc anno Arabum dux Abimelech mortuus est, et Valid eius A. C. 697 filius principatum obtinuit. eodem etiam anno Iustinianus Terbelis et Bulgarorum ipsi adiunctorum auxilio fretus urbium reginam armis impetit, et ad Charsii portam castris locatis totum spatium ad Blachernas usque occupat. per dies autem tres colloquio cum civibus habito, nonnisi contumelias et diceria ab ipsis retulerunt, quibus etiam incassum pacis conditiones obtulerunt. porro Iustinianus cum paucis admodum gentilibus suis citra pugnam per cuneum in urbem subiens, sparsa caedis et stragis tumultu, eius compos effectus, paulo post in Blachernarum palatio sedem ac simul castra posuit.

Romanorum imperatoris Iustiniani iterum, Arabum ducis Valid, A. C. 698 Cpoleos episcopi Cyri, Hierosolymorum episcopi Ioannis annus primus.

Hoc annus Iustinianus in imperium restitutus, praeclaris muneribus et regia supellectile Terbeli oblata, inuito cum eo foedere, pacifico dimisit. Apsimarum urbe relicta, Apolloniadem fuga se recipit, et in ipsa fuga comprehensus ad Iustinianum adducitur. Heraclius quoque

ἀπὸ Θρακῆς δεδεμένος ἤχθη σὺν πᾶσι τοῖς συνασπιζομένοις
 αὐτῷ ἄρχουσιν, οὓς ἐν τῷ τείχει πάντας ἐφοῦρκισεν. ἀπο-
 στείλας δὲ εἰς τὰ μεσόγεια ἅπαντα, πλείους ἔξ αὐτῶν εὐρών
 ἐμπράκτους τε καὶ ἀπράκτους πάντας ἀπέκτεινεν. τὸν δὲ
 Ἀψίμαρον καὶ Λεόντιον ἀλύσει δεδεμένους εἰς πᾶσαν πό- 5
 λιν πομπεῦσαι πεποίηκεν· καὶ τοῦ ἵππικῷ ἀγομένου καὶ ἐν
 τῷ σένζῳ καθεζομένου, ἤχθησαν συρόμενοι δημοσίᾳ, καὶ ἐρρί-
 φησαν ὑποταγὰν αὐτῷ· καὶ ἐπάτησε τὸν τράχηλον αὐτῶν
 D ἄχρις ἀπολύσεως, τοῦ πρώτου βαίτου τοῦ δήμου βοήσαντος
 ὅτι, ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπέβη, καὶ ἐπάτησας λέοντα 10
 καὶ δράκοντα. καὶ τούτους ἀποστείλας ἐν τῷ κυνηγίῳ ἀπε-
 κεφάλισεν· Καλλίνικον δὲ πατριάρχην τυφλώσας ἐν τῇ Ρώ-
 μῃ ἐξώρισεν· καὶ ἀντ' αὐτοῦ Κύρον ἐν τῇ νήσῳ Ἀμαστρίας
 V. 250 ἔγκλειστον ὄντα, ὡς προσημάναντα αὐτῷ τὴν τῆς δευτέρας
 βασιλείας ἀποκατάστασιν προεβάλετο. ἀναρίθμητον δὲ πλη- 15
 θος ἔκ τε τοῦ πολιτικῷ καὶ τοῦ στρατιωτικῷ καταλόγῳ ἀπώ-
 λεσεν. πολλοὺς δὲ καὶ ἐν σάκκοις ἐμβαλὼν ἐν τῇ θαλάσῃ
 πικροθανάτους ἐποίησι. ἄλλους δὲ πρὸς ἀριστοδείκνεν κλητο-
 P. 314 ρεῦων, ἅμα τῷ ἀναστῆναι, οὓς μὲν ἐφοῦρκισεν, οὓς δὲ ἀπέ-
 τεμεν. κἀντεῦθεν μέγας φόβος συνεῖχε πάντας. ἀπέστειλε 20

2. αὐτῷ] αὐτοῖς vulg.
 alternum τοῦ add. ex A.
 ἀριστου δείκνον A.

4. ἐμπράκτους] εὐπρ. f.
 17. ἐμβαλὼν A, ἐμβάλλων vulg.

16. τε et
 18.

vinculis compeditus Thracia extractus, cum caeteris, qui sub eo me-
 rebantur, proceribus eidem praesentatur, quos omnes laqueis e muro
 suspendit. dimissis etiam per mediterranea ministris, multos ex Apsi-
 mari militibus repertos, tam eos, qui pro ipso aliquid moliebantur,
 quam qui quietem agerent, omnes interfecit. Apsimarum autem et
 Leontium catenis vinctos per universas urbis regiones ignominiose
 traduci mandavit, et circensibus ludis celebratis, ipso propria sibi
 sede composito, illi publice cum dedecore tracti, ad pedes eius pro-
 sternendi humili more proiecti sunt. inclinatum et pronorum in
 terram cervices pedibus terebat et calcabat Iustinianus, donec circi
 munus primum exhiberetur, populo vociferante: super aspidem et ba-
 siliscum ambulasti, et conculcasti leonem et draconem. demum in
 cynegium missis caput amputari praecepit, Callinicum patriarcham
 oculis orbatum Romam relegavit, et in eius locum Cyrum quendam
 in Amastria insula monachum inclusum, quod imperii secundo gerendi
 vaticinium edidisset, suffecit. ex civium posthac militumque ordine
 numerum propemodum infinitum coegit perire, plurimos quoque sac-
 cis inclusos amara morte interemit, nonnullos etiam ad prandii coe-
 nae epulum invitatos, si quando surgerent e mensa, hos patibulo,
 alios gladio damnabat. ex his horror metusque cunctorum animos

δὲ στόλον πρὸς τὸ ἀγαγεῖν ἐκ Χαζαρίας τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, καὶ πολλὰ σκάφη ἐβυθίσθησαν σύμψυχα. ἀκούσας δὲ ὁ Χαγίνος δηλοῖ αὐτῷ· ὃ ἀνόητε, οὐκ ἔδει σε διὰ δύο ἢ τριῶν σκαφῶν λαβεῖν σου τὴν γυναῖκα, καὶ μὴ ἀποκτείναι τοσοῦτον 5 πλῆθος; ἢ δοκεῖς καὶ ταύτην πολέμῳ λαμβάνειν; ἰδοὺ ἐτέχθη σοι καὶ υἱός, καὶ ἀπόστειλον, λάβε αὐτούς. ὁ δὲ ἀποστείλας Θεοφύλακτον κουβικουλάριον ἔλαβε τὴν Θεοδώραν καὶ Τιβέριον τὸν υἱὸν αὐτῆς, καὶ ἔστειψεν αὐτούς· καὶ συνεβασίλευσαν αὐτῷ.

- 10 Τούτῳ τῷ ἔτει Οὐαλιδὴ ἤρπασεν τὴν καθολικὴν Λαμα- A.M. 6199
σκῶν ἁγιοτάτην ἐκκλησίαν φθόνῳ πρὸς τοὺς Χριστιανούς ὁ ἀλιτήριος διὰ τὸ ὑπερβάλλον κάλλος τοῦ τοιοῦτου ναοῦ· καὶ ἐκάλυψε γράφεσθαι Ἑλληνιστὶ τοὺς δημοσίους τῶν λογοθε- C
σιῶν κώδικας, ἀλλ' Ἀραβίοις αὐτὰ παρασημαίνεσθαι, χωρὶς
15 τῶν ψήφων, ἐπειδὴ ἀδύνατον τῇ ἐκείνων γλώσσει μονάδα ἢ
δνάδα ἢ τριάδα ἢ ὀκτώ ἤμισυ ἢ τρία γράφεσθαι· διὸ καὶ
ἕως σήμερόν εἰσιν σὺν αὐτοῖς νοτάριοι Χριστιανοί.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰουστινιανὸς τὴν ἀναμταξὺ Ῥωμαίων καὶ A.M. 6200
Βουλγάρων εἰρήνην διέστρεψεν, καὶ περάσας τὰ καβαλλαρικὰ D

2. ἐβυθίσθησαν σύμψυχα A Γ, ἐποντίσθησαν σύμψυχα vulg. 7.
ἔλαβε] ἤγαγε A. 8. συνεβασίλευσεν αὐτοῖς a. 10. ἤρπασεν A, ἀρπάσας vulg. 12. ἀλιτήριος A, ἀλητ. vulg. 14.
Ἀραβίοις] ἐν Ἀράβις A, fort. Ἀραβιστὶ 17. σήμερόν εἰσιν A, σήμερον εἶναι vulg.

invasit. classem porro quae e Chazaria coniugem deveheret, misit, cuius navigia quam plurima una cum iis, qui conscenderant, hominibus submersa sunt. his Chaganus motus, significat: fatue, nonne duabus vel tribus navibus coniugem tuam repetere oportuit, tantaeque multitudinis vitae parcere? num eam bello recipere parabas? vide, etiam filius natus est tibi, mitte ergo qui eos ad te adducant. ille misso Theophylacto cubiculario Theodoram coniugem recepit, et eius filium Tiberium, utramque vero imperii corona ornavit, unaque cum eo imperii dignitate potiti sunt.

Hoc anno Valid, qua ferebatur in Christianos invidia, publicam A. C. 699 et communem sanctissimam Damasci ecclesiam, ob apparatus et illius aedis amplitudinem, Christianis eripuit. publicos etiam logothesium sive publici aerarii codices Graece describi vetuit, sed Arabico exarari iussit, exceptis numeris, quandoquidem unitatem, vel binarium, aut ternarium, vel octo cum medio ternariumve ea lingua describi non sit possibile: quamobrem notarii Christiani usque in hunc diem apud eos remanserunt.

A. C. 700

Hoc anno Iustinianus pacem Romanos inter et Bulgaros compositam violavit, et equitum legionibus in Thraciam transire iussis, etiam

θέματα εἰς τὴν Θράκην, καὶ ἔξοπλίσας πλωῖμον κατὰ Βουλγάρων καὶ Τερβέλη ὤρμησεν. καταλαβὼν δὲ τὴν Ἀγχιάλον τὸ μὲν πλωῖμον ἔμπροσθεν τοῦ κάστρου προσώρμισεν, τὰ δὲ καθάλλαρικὰ εἰς τοὺς ἕκωθεν κάμπους ἀπαραφυλάκτως καὶ πάσης ὑποψίας ἐκτὸς ἀπλικεῦσαι προσέταξεν. τοῦ δὲ λαοῦ 5 σκορπισθέντος ὡς πρόβατα ἐπὶ τοὺς κάμπους πρὸς τὸ συλλέξαι χόρτον, εἶδον ἐκ τῶν ὄρέων οἱ κατ'ὕσκοποι τῶν Βουλγάρων P. 315 τὴν τῶν Ῥωμαίων ματαίαν διοίκησιν· καὶ σωρευθέντες ὡς θῆρες ἐξάπινα ἐπιρρίψαντες μεγάλως διεφθείραν τὸ Ῥωμαϊκὸν ποιμνιον, πολλὴν αἰχμαλωσίαν τε καὶ ἵππους καὶ ἄρματα δίχα 10 τῶν ἀναιρεθέντων λαβόντες. ὁ δὲ Ἰουστινιανὸς ἐν τῇ κάστρῳ καταφυγὼν σὺν τοῖς περισωθεῖσιν ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις ἀπέκλεισε τὰς πύλας. Θεασάμενος δὲ τὴν τῶν Βουλγάρων παραμονήν, αὐτὸς πρῶτος τὸν ἑαυτοῦ ἵππον νευροκοπήσας πάντας τὸ αὐτὸ ποιῆσαι παρεκαλέσατο. τρόπαια δὲ ἐπὶ τῶν 15 V. 251 τειχῶν θέμενος διὰ νυκτὸς εἰς τὰ σκάφη ἐπιβάς λαθραίως Β ἀπέπλευσεν, καὶ μετ' αἰσχύνῃς τῇ πόλει παραγέγονε.

A.M. 6201 Τούτῳ τῇ ἔτει ἐπεστράτευσεν Μασαλμᾶς καὶ Ἀββᾶς τῇ Τυάνων διὰ τὴν μανίαν τοῦ ἀποκτανθέντος στρατοῦ σὺν τῇ

1. ἔξοπλίσας A, ἔξώπλισεν vulg. 6. ἐπὶ A, εἰς vulg. 7. εἶδον ἐκ A, εἶδον αὐτοὺς ἐκ vulg. 13. δὲ A, γὰρ vulg. παραμονήν A, ἐπιμονήν vulg. 16. θέμενος] θεασάμενος A f, fortasse recte. λαθραίως A, εὐθέως vulg. 18. ἐπεστράτευσεν A, ἐπιστρατεύσας vulg. Μέσειμᾶς f. Ἀββᾶς τῇ T.] διαβάς τὴν T. A f.

classem adversus Bulgaros instruxit, et in Terbelem irrupit. Anchiolum vero profectus, classem quidem ad urbem applicuit, equestres vero copias ad campos urbi imminentes, omni custodia remota, et citra periculi suspicionem castra metari praecepit. exercitu itaque recudum instar per campos errante et ad pabula equis colligenda disperso, e montium culminibus inanem et levem rei militaris apud Romanos disciplinam Bulgarorum exploratores conspicati, ipsi ferarum more in agmen unum collecti, Romanum gregem uno impetu disiecuerunt, et captivorum multitudinem non contemnendam, equos et currus plurimos, postposito caesorum numero, ceperunt. Iustinianus cum residuis ex exercitu in arcem fuga se recipiens, oclusis dies tres portis in ea remansit. sed cum Bulgaros illic pertinacius instantes cerneret, ipse primus equi sui nervos incidit, caeterosque idem facere iussit, armisque bellicis quasi tropaeis muris impositis, noctu navigia conscendens, Cpolim cum decore reversus est.

A. C. 701 Hoc anno Masalmas et Abbas ob caesum a Mariano cum Masima duce exercitum insania perciti Tyanam urbem bello vexaverunt, et ad eam stricta obsidione cinctam hiberna sustinuerunt. Iustinianus

Μυϊονμᾶ ὑπὸ Μαριανοῦ, καὶ ταύτην πολιορκοῦντες παρε-
 χείμασαν ἐκεῖ. καὶ ἀποστέλλει πρὸς αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς δύο
 στρατηγούς Θεόδωρον τὸν Καρτεροῦκαν καὶ Θεοφύλακτον τὸν
 Σαλιβᾶν μετὰ στρατιωτικοῦ καὶ γεωργικοῦ λαοῦ χάριν βοη-
 5 θείας πρὸς τὸ πολεμῆσαι καὶ ἐκδιώξαι αὐτούς. αὐτοὶ δὲ εἰς
 ἔριν ἀλλήλων ἐλθόντες, καὶ ἀτάκτως συμβαλόντες αὐτοῖς,
 τρέπονται, καὶ πολλαὶ χιλιάδες ἀπώλοντο, καὶ ἡχημαλωτεύθη- C
 σαν πολλοί. λαβόντες δὲ τὸ τοῦλδον καὶ τὰ τούτων βρώμα-
 τα, παρεκάθισαν ἕως οὗ παρέλαβον τὴν πόλιν. λειφθέντες
 10 γὰρ ἦσαν τὰ βρώματα, καὶ ἤμελλον ἀναχωρεῖν. οἱ δὲ τῆς
 πόλεως Τυάων ταῦτα ἰδόντες καὶ ἀπογνόντες, ἔλαβον λόγον
 τῆς ἑαυτῶν ἀπαθείας· καὶ ἐξῆλθον πρὸς αὐτούς, καταλιπόν-
 τες τὴν πόλιν ἔρημον ἕως τοῦ νῦν. οἱ δὲ τὸν λόγον μὴ φν-
 15 λῶσαντες, εἰς τὴν ἔρημον τούτους ἐξώρισαν, καὶ πολλοὺς δού-
 λους ἐκράτησαν.

D

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Ἀββᾶς τὴν Ῥωμανίαν, καὶ Δ.Μ. 6202
 πολλοὺς αἰχμαλωτεύσας ὑπέστρεψεν. καὶ ἤρξατο κίττειν τὸ
 Γαρίς εἰς τὴν γῶραν Ἡλιουπόλεως.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Οὐθμᾶν τὴν Κιλικίαν, καὶ Δ.Μ. 6203
 20 πολλὰ κάστρα ὑπὸ λόγον παρέλαβεν. προεδόθη αὐτοῖς καὶ Ρ. 316

1. ὑπὸ Μ. Α, ἀπὸ Μ. vulg. 2. ὁ βασιλεὺς add. ex A. 4.
 στρατιωτικοῦ Α, στρατοῦ vulg. χάριν βοηθείας Α, χωρικο-
 βοηθείας vulg. 6. συμβαλόντες Α, συμβάλλοντες vulg.

autem duces duos Theodorum Carterucam et Theophylactum Salibam
 hostibus expugnandis et ab instaurata obsidione repellendis cum in-
 structo exercitu et ex agrorum grege rusticis auxiliariis summit-
 tit. isti primum divisim animis dissidentes, tum vero nullo militari
 servato ordine in hostem irruentes, vertuntur in fugam, et ex iis
 pluribus desideratis millibus, reliqui non pauci in manus adversario-
 rum captivi devenere. hostes itaque eorum castris et comaeatu po-
 titi, donec urbem caperent, constanter in ea circumvallanda perstite-
 runt. iam enim ciborum patiebantur defectum, et de obsidione sol-
 venda et recessu ipsos inceserat cogitatio. his visis Tyanenses in
 desperationem acti, accepta salutis fide, in hostium partes transierunt,
 urbe, prout etiamnum visitur, habitatoribus vacua relicta. illi violata
 protinus fide Tyanenses in deserta loca relegaverunt, et ex eis plu-
 rimos sibi retinuerunt captivos.

Hoc anno Abbas educto in Romanorum ditionem exercitu pluri- A. C. 702
 mos captivos abegit, et ad suos reversus, in Heliopoleos regione Ga-
 ris urbem aedificare coepit.

Hoc anno Uthman in mediam Ciliciam exercitum induxit, mul- A. C. 703
 tasque urbes data securitatis fide subiectas sibi fecit, quin etiam Ca-

τὸ Κάμαχον σὺν τοῖς παρακειμένοις τόποις. Ἰουστινιανὸς δὲ ἀπέλευσεν Μαῦρον τὸν πατρίκιον εἰς Χερσῶνα διὰ μνησικίαν σὺν Στεφάνῳ πατρικίῳ, τὸ ἐπίκλην Ἀσμίκτη, ἔξοπίσας στόλον πολὺν, μνησθεὶς τῆς κατ' αὐτοῦ γενομένης ἐπιβουλῆς ὑπὸ τε Χερσωνιτῶν καὶ Βοσφοριανῶν καὶ τῶν λοιπῶν κλιμά-⁵των, πᾶσαν ναῦν δρομώνων τε καὶ τριηρῶν καὶ σκαφῶν μυριοβόλων καὶ ἀλιάδων, καὶ ἕως χελανδίων, ἀπὸ διανομῆς τῶν οἰκούντων τὴν πόλιν, συγκλητικῶν τε καὶ ἐργαστηριακῶν καὶ Β^δδημοιῶν καὶ παντὸς ὁφικίου. καὶ τούτους ἀποστειλας παρῆγγειλεν πάντας τοὺς οἰκοῦντας ἐν ἐκείνοις τοῖς κάστροις τῷ¹⁰ ξίφει δλοθρεῦσαι, καὶ μηδένα ζωογονῆσαι, παραδεδωκῶς αὐτοῖς τὸν Ἥλιαν τὸν σπαθάριον ὀφείλοντα ἄρχοντα Χερσῶνος καταστῆσαι. οἱ δὲ τὴν Χερσῶνα καταλαβόντες, μηδεὸς αὐτοῖς ἀντιστάντος, τὰ κάστρα παρέλαβον, καὶ πάντας τῷ ξίφει ἀντί-
 λον, χωρὶς τῶν μερακίων, ὡς νηπίων τούτων φεισάμενοι,¹⁵
 V. 252 καὶ πρὸς δουλείαν περιποιηθέντων. Τουδούνον δὲ ἄρχοντα Χερσῶνος, ὡς ἐκ προσώπου Χαγάνου ὄντα, καὶ Ζωῖλον τὸν ἐκ σειρῶς καὶ γένους ὄντα πρωτοπολίτην, καὶ ἑτέρους τεσσ-
 C ράκοντα ἐμφανεῖς καὶ πρωτεύοντας τῆς Χερσῶνος εἰς σούβλας

1. Κάμαχον A, Καμάχων vulg. 6. μυριοβόλων] μυριαγώνων A f, πυριοβόλων vulg. 9. ὁφικίου A, ὀφικίου vulg. 11. fort. ζωρῆσαι. 12. καταστήσαι A f, καταστήσαι vulg. 13. τὴν add. ex A. 16. τοῦ δούναι δὲ A a f. 19. post verba τῆς Χερσῶνος haec inserta leguntur in A: εἰς συμφραμίλους (sic) δεσμούς πρὸς τὸν βασιλέα ἀπέστειλαν, ἑτέρους δὲ ζ' τῶν πρωτεύοντων.

machum cum locis adjacentibus ipsi proditum fuit. Iustinianus autem acceptarum quondam iniuriarum memor, Maurum cum Stephano, cui cognomen Asmictus, ambos patricos, valida et apprime apparata classe illis commissa, in Chersonam delegavit. insidiae quippe a Chersonitis, Bosphorianis et aliis regionum illarum incolis ipsi structae eius animo remanserant profundius repositae. quare bello iis inferendo universi generis navigia, dromones, triremes, scaphas, onerarias, piscatorias naves, ipsosque etiam lintres, omnium urbis incolarum, ordinis senatorii, officinariorum, plebeiorum et officii cuiuscumque col-latis expensis paravit. iis itaque dimitti et e portu solvere dispositis, ut cunctos urbium illarum incolas, nullo in vivis relicto, gladio delerent iniunxit, Heliamque spatharium, qui gubernatorem apud Chersonam institueret, aggregavit. isti porro Chersonam appellentes, urbes nullo resistente invaserunt omnes, et caedibus et sanguine cuncta repleverunt, et exceptis adolescentioribus, quibus, ut et infantibus, parcendum putaverunt, velut ad servitutem reservatis, universos occiderunt. Tudunum autem Chersonae praefectum, ceu qui

Ξυλίνας προσαναρτήσαντες, ἐπὶ πυρὸς ὤπτησαν. ἄλλους δὲ
 εἴκοσιν ἐξάγκωνα δῆσαντες, καὶ εἰς χελανδούρους προσδήσαν-
 τες καὶ λίθοις τοῦτο γεμίσαντες, εἰς βυθὸν κατεπόντισαν. τοῦ
 δὲ Ἰουστινιανοῦ τοῦτο μαθόντος καὶ ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τῶν μει-
 5 ρακίων μανέντος, ἐκέλευσε σπουδαίως αὐτοὺς πρὸς αὐτὸν πα-
 ραγενέσθαι. ἀποκινήσαντος δὲ τοῦ στόλου τῷ Ὀκτώβριῳ
 μηνί, καὶ ἐν τῷ πελάγει φθάσαντος ἐν τῇ τοῦ ἄστρου ἐπιτο-
 λῇ τοῦ λεγομένου Ταυρουρά, μικροῦ δεῖν ἅπας ὁ στόλος κα-
 τεποντίσθη· καὶ ἤριθμῆθησαν οἱ ἐν τῷ ναυαγίῳ ἀποθανόν-
 10 τες χιλιάδες, σγ'. τοῦ δὲ Ἰουστινιανοῦ τοῦτο μαθόντος, καὶ δ
 μὴ λυπηθέντος, μᾶλλον μὲν οὖν χαρᾶς πλησθέντος, καὶ τῆς
 τοιαύτης μανίας ἀκμὴν ἔχομένον καὶ κραυγικῶς ἐπαπειλοῦν-
 τος, πάλιν ἕτερον ἐπέμπευε στόλον, καὶ ἀροτριᾶν ἅπαντα καὶ
 ἐξεδάφιζεν ἕως οὐρούντα πρὸς τοῖχόν. ἤκουσαν ταῦτα οἱ
 15 τῶν κύστρων ἐκείνων, καὶ ἑαυτοὺς ἠσφαλίσαντο, καὶ ἀναγκα-
 σθέντες κατὰ τοῦ βασιλέως φρονῆσαι, ἀπέστειλαν πρὸς τὸν
 Χαγάνον εἰς Χαζαρίαν αἰτούμενοι λαὸν πρὸς φυλακὴν αὐ-
 τῶν. ἐπὶ τούτοις οὖν διαγείρεται καὶ Ἡλίας ὁ σπαθάριος
 καὶ Βαρδάνης ὁ ἐξόριστος, τὸ τηλικαῦτα ἀνακληθεῖς ἀπὸ Κε-

4. τοῦ δὲ Ἰουστ. A, τοῦ Ἰ. δὲ vulg. 7. φθάσαντος A, φθα-
 σθέντος vulg. ἐπιτολῇ ἐπὶ τῷ λιμένι A. 10. καὶ μὴ λυπ.
 om. f. 12. ἀπειλοῦντος A. 13. ἅπαντας vulg. 14.
 ante ἕως in e haec addita leguntur: καὶ κατασφάττειν ἅπαν-
 τας· fortasse recte. 16. τοῦ add. ex A. 18. διαγείρεται A,
 διαγίνεται vulg.

Chaganum referret, et Zollum, qui a stemmate et origine civium pri-
 marius erat, et alios quadraginta illustres et spectatos viros ligneis
 verubus confixos vivo igne assaverunt. alios viginti vincitis retro ma-
 nibus ad lembum lapidibus oppletum alligatos, in mare demerserunt.
 accepto rerum gestarum nuncio Instinianus servatos iuvenes aegre fe-
 rens, et in insaniam versus, eos ad se sollicito advehi curavit. cum
 vero classis mense Octobri solvisset, procellarum turbinibus in pelago
 iactata, sub ortum astri, cui Taurus nomen, tota ferme in mari peri-
 iit, adeo ut qui naufragio immersi fuerint, ad septuaginta tria mil-
 lia numerentur. illa calamitate cognita, tantum absuit, ut condole-
 ret, quin potius laetitia perfusus eo insaniae processit, ut elatis in
 altum clamoribus novas etiam adiecerit comminationes, et alteram
 illuc iterum classem transmiserit, cum mandatis ut omnia solo aequa-
 ret, solumque aratro proscinderet, atque universos usque ad mingen-
 tem ad parietem interficeret. istorum rumore divulgato, qui castra
 illa obtinebant, communicerunt et concluderunt se, et ad res novandas
 contra imperatorem coacti, ad Chaganum in Chazariam delegaverunt,
 qui praesidium ad sui defensionem exposcerent. interim suscepti

P. 317 φαληνίας καὶ σὺν τῷ στόλῳ εἰς Χερσῶνα ἰών. ὁ δὲ Ἰουστινιανὸς ταῦτα μαθὼν, ἀπέστειλεν μετ' ὀλίγων δρομῶν Γεώργιον τὸν πατρικίον, τὸν ἐπίκλην Σύρον καὶ γενικὸν λογοθέτην, καὶ Ἰωάννην τὸν ἑπαρχον, καὶ Χριστοφόρον τουρμάρχην τῶν Θρακησίων μετὰ τριακοσίων ἐξωπλισμένων, παραδεδωκῶς αὐτοῖς Τουδοῦνόν τε καὶ Ζωῖλον ὀφειλόντας ἀποκατασταθῆναι κατὰ τὸ πρότερον ἐν Χερσῶνι, δι' ἀποκρισιarioῦ δὲ ἀπολογήσασθαι τῷ Χαγάνῳ, ἀγαγεῖν δὲ πρὸς αὐτὸν Ἥλιαν καὶ Βαρδάνην. τῶν δὲ περασάντων ἐν Χερσῶνι, οἱ Βτῆς πόλεως Χερσῶνος τουτοῖς περιλογὴν οὐκ ἐποίησαν. τῇ δὲ ἐπαύριον τουτοῖς μόνους εἰσελθεῖν οἱ τῆς πόλεως προτρεψάμενοι, τὰς πύλας ἀπέκλεισαν. καὶ τὸν μὲν γενικὸν λογοθέτην ἅμα τῷ ἐπάρχῳ ξίφει ἀνεῖλον, τὸν δὲ Τουδοῦνον ἅμα Ζωῖλῳ, καὶ τὸν λεχθέντα τουρμάρχην σὺν τοῖς τριακοσίοις στρατιώταις τοῖς Χαζάροις παρέδωκαν, καὶ πρὸς τὸν Χαγάνον ἰ5 ἀπέστειλαν. τοῦ δὲ Τουδοῦνου κατὰ τὴν ὁδὸν τεθνηκότος, οἱ Χαζάροι εἰς δοχὴν αὐτοῦ ἀπέκτειναν τὸν τουρμάρχην σὺν τοῖς τριακοσίοις στρατιώταις. τότε οἱ Χερσῶνος καὶ τῶν λοιπῶν κάστρων τὸν μὲν Ἰουστινιανὸν ἀνέσκαψαν, τὸν δὲ ἐξόριστον C ἐκέλευε Βαρδάνην καὶ Φιλιππικὸν βασιλεῖα εὐφῆμῃσαν. ταῦτα 20

1. ἰών A, ὦν vulg. 4. ἑπαρχον A, ἑπαρχον vulg.: sic et infra. 6. τὸν Δουῦνόν τε A. 13. τὸν δὲ Δουῦνον καὶ Ζωῖλον A. 14. τὸν λεχθέντα τουρμάρχην A, τοῦ λεχθέντος τουρμάρχου vulg. 17. εἰς δοχὴν A, δοχὴν vulg. 20. Φιλιππικὸν βασ. A, Φιλ. καὶ βασ. vulg.

propositi conscius excitatur Elias spatharius et Bardanes prius exul, nunc vero postliminio revocatus e Cephalonia et cum classe Chersonam delatus. ubi res huiusmodi tractari percepit Iustinianus, Georgium patricium cognomento Syrum, generalem logothetam, Iohannem praefectum et Christophorum Thracicorum agminum ductorem cum militibus ad ter centum armatis mittit, Tudunumque et Zoilum res Chersonae in priorem statum reposituros, et per apocrisiarium apud Chaganum rem gestam excusaturos, ac tandem Eliam et Bardanem ad se Cpolim transmissuros adiungit. cum Chersonam migrassent, Chersonitae cives cum iis tractatum habere dedignati sunt. postera die solis iisdem in consilii locum ingredi permissis, confestim portas cives occluserunt. et generalem quidem logothetam cum praefecto pereimerunt, Tudunum vero una cum Zoilo et memorato turmarcha et militibus trecentis traditum Chazaris ad Chaganum miserunt. Tuduno in itinere defuncto, funereum epulum litaverunt Chazaris, nimirum turmarchae et trecentorum militum caedem. tum vero Chersonae reliquorumque oppidorum cives Iustiniani nomine abrogato, exulem illum Bardanem, qui et Philippicus nominabatur, imperatorem fe-

μαθῶν Ἰουστινιανός, ἐπὶ πλέον ἐκμανεῖς τὰ μὲν τέκνα τοῦ
 σπαθαρίου Ἡλία εἰς τὸν τῆς μητρὸς ἀέσφαξε κόλπον· ταύ-
 την δὲ ἠνάγκασεν τῷ οἰκείῳ αὐτῆς ζευχθῆναι μαγεῖρω Ἰνδῷ
 ὄντι· εἰθ' οὕτω τε πλώϊμον ἕτερον κατασκευάσας, ἀποστέλ-
 5 λει Μαῦρον τὸν πατρίκιον, τὸν ἐπὶ κλην Βαῖσον, παραδεδω-
 κῶς αὐτῷ πρὸς καστρομαχίαν κριόν, μαγγανικά τε καὶ πῦσαν
 ἐλέπολιν, ἐντειλαμένος αὐτῷ, τὰ μὲν τῆς Χερσῶνος τείχη
 ἐξεδαφίσαι καὶ πᾶσαν τὴν πόλιν, μηδεμίαν δὲ ψυχὴν ἐξ
 αὐτῆς ζωογονῆσαι, πυκνότερος δὲ δι' ἀναφορῶν τὰ αὐτῷ πε- V. 253
 10 πραγμαμένα δηλοῦν. τούτου δὲ περάσαντος, καὶ διὰ τοῦ κριοῦ
 τὸν λεγόμενον Κεντηναρήσιον πύργον καταβαλόντος, ἅμα δὲ D
 καὶ τὸν πλησίον αὐτοῦ Σύαγρον καλούμενον, Χαζάρων δὲ κα-
 ταλαβόντων, ἐγένετο ἀνοχὴ τοῦ πολέμου. Βαρδάνιος δὲ ἐκφυ-
 γῶν πρὸς τὸν Χαγάνον ὄχθετο. ἀπράκτου δὲ τοῦ στόλου γε-
 15 γονότος, καὶ πρὸς τὸν βασιλέα ἐπιστρέφει μὴ τολμῶντος, τὸν
 μὲν Ἰουστινιανὸν ἀνέσκαψαν, τὸν δὲ Βαρδάνην ὡς βασιλέα
 καὶ αὐτοὶ εὐφῆμησαν. ἤτήσαντο δὲ τὸν Χαγάνον δοθῆναι
 αὐτοῖς τὸν Φιλιππικόν. τοῦ δὲ Χαγάνου λόγον αὐτοὺς ἀπαι-
 τήσαντος, τοῦ μὴ προδοθῆναι αὐτὸν ὑπ' αὐτῶν, καὶ τοῦ κο-
 20 μίσασθαι αὐτὸν κατὰ ἄνδρα ἀνὰ νομίματος ἑνός, οἱ δὲ

1. ἐκμανεῖς A, ἐμμ. vulg. 5. Βέσσον A f. 6. κριόν A, χρ-
 ονας vulg. 8. ἐδαφίσαι A e, ἐδαφίσαι vulg. 8. ἐξ αὐτῆς
 A e, ἐξ αὐτῶν vulg. 12. Σύαγρον A, Σύαγρον vulg. 15.
 ἐπιστρέφει A, ὑποστρ. vulg. 17. αὐτοὶ A, αὐτὸν vulg. 20.
 αὐτὸν, add. ex A.

licibus acclamationum votis exceperunt. his auditis Iustinianus ma-
 iori furore insaniens, spatharii quidem Eliae liberos in matris ipsius
 sinu trucidavit, eandemque ipsam proprio coquo in India nato suba-
 ctam constuprari iussit. mox classe denuo reparata, Maurum patri-
 cium, is etiam Baesus dicebatur, mittit, unaque simul apparatu omni
 bellico, et ad castra diruenda machinis, arietibus, et omnimodis va-
 statoriiis instruit, eo maxime iniuncto, ut Chersonae moenibus ad so-
 lum usque destructis, et universa civitate diruta, nemini civium vi-
 tam condonaret. ante omnia de rerum successu per frequentiores
 litteras eum certiozem redderet. is mari traiecto, cum iam admoto
 ariete turrim Centenaresium dictam, aliamque non adeo remotam,
 quae Synagrus nuncupatur, evertisset, Chazarorum adventu a bello
 utrinque cessatum est. Bardanius ad Chaganum fuga se proripit.
 classis vero conatu inutili reddito, cum re infecta ad imperatorem redire
 milites vererentur, Iustiniani nomine abdicato, et eius dominatu repu-
 diato, Bardanem imperatorum more faustis vocibus principem saluta-
 verunt, miseruntque ad Chaganum Philippicum donari sibi postula-
 tum. Chagano, ne virum proderent, iureiurando interposito fidem fieri

παραχρῆμα ταῦτα δόντες, παρέλαβον τὸν Φιλιππικὸν βασιλέα.
 P. 318 ἐν δὲ τῷ χρονίζειν τὸν στόλον, ἀναφορᾶς τε μὴ ἐλθούσης,
 ἐστοχάσατο Ἰουστινιανὸς τὴν αἰτίαν, καὶ ἐπάρας σὺν αὐτῷ
 τοὺς τοῦ Ὀψικίου, καὶ μέρος Θρακησίων, ἀνῆλθεν ἕως Σινώ-
 πης πρὸς τὸ διαγωνῶναι τὰ ἐν Χερσῶνι. ἐν δὲ τῷ σκοπεύειν 5
 αὐτὸν τὰ περατικὰ μέρη, ὄρᾳ τὸν στόλον ἐπὶ τὴν πόλιν ἀρ-
 μενίζοντα, καὶ βρῦζας ὡς λέων, καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὴν πόλιν ὤρ-
 μησεν. τοῦ δὲ Φιλιππικοῦ προλαβόντος, καὶ τὴν πόλιν κρη-
 τήσαντος, αὐτὸς ἐπὶ τὸν Δαματρὺν ἐλθὼν ἐν αὐτῷ σὺν τοῖς
 αὐτοῦ ἠπλίκευσεν. ὁ δὲ Φιλιππικὸς ἀποστέλλει εὐθέως κατὰ 10
 Β μὲν τοῦ Τιβερίου Μαῦρον τὸν πατρικίον σὺν Ἰωάννῃ σπα-
 θαρίῳ, τῷ ἐπίκλῃ Στρούθῳ, τὸν δὲ Ἥλιαν ὁμοίως μετὰ κούρ-
 σου κατὰ Ἰουστινιανοῦ εἰς τὸν Δαματρὺν, καὶ ἕτερον πάλιν
 κατὰ τοῦ Βασβακουρίου φυγῆ χρησαμένον. καὶ ὁ μὲν Μαῦ-
 ρος ἅμα τοῦ ῥηθέντος Στρούθου ἐν Βλαχερναῖς πορευθεὶς, 15
 εὗρεν τὸν Τιβέριον κρατοῦντα τῇ μιᾷ χειρὶ τὸ κιονάκιον τῆς
 ἁγίας τραπέζης τοῦ Ἰουσιαστηρίου τῆς ἁγίας Θεομήτορος, καὶ
 τῇ ἑτέρᾳ τίμια ξύλα καὶ ἐν τῷ τραχήλῳ φυλακτὰ, ἔξωθεν δὲ
 τοῦ βήματος παρακαθεζομένην Ἀναστασίαν τὴν τοῦ πατρὸς 20
 C αὐτοῦ μητέρα, ἣτις τοῖς ποσὶ τοῦ Μαύρου κυλινδουμένηη 20
 ἤτειτο μὴ ἀποκτανθῆναι τὸν αὐτῆς ἔγγονα Τιβέριον, ὡς μη-
 δὲν ἄτοπον πράξαντα. αὐτῆς δὲ τοὺς πόδας τούτου κατεχοῦ-

11. σπαθαρίῳ A, πατρικίῳ vulg. 14. χρησαμένου A, χρησομ-
 vulg. 18. τίμια A, τὰ τίμια vulg.

sibi, et pro singulorum capitibus nummum unum concedi expetente,
 illi summa pecuniae confestim numerata Philippicum imperatorem si-
 mul acceperunt. interim classe moram, ut videbatur, diuturniorem
 agente, nullisque de suscepta expeditione a ducibus acceptis litteris,
 Iustinianus causam coniectatus est. eductis itaque secum Opsiciorum
 manu et Thracensium aliquot manipulis de rerum Chersonae gesta-
 rum successu exploraturus Sinopen contendit. igitur dum superio-
 res maris regiones speculatur, classem recta in urbem apertis secu-
 ndisque velis delatam conspicatur, rugituque leonis instar ingenti edito,
 ipse pariter in urbem iter et impetum dirigit. conatus eius Philip-
 pico sua diligentia praevertente et urbem praeoccupante, ipse Dama-
 trym accessit, et ad eam cum suis castra applicuit. Philippicus mora
 omni penitus abiecta, Maurum patricium et Ioannem, cognomento
 Struthum, paris dignitatis virum, adversus Tiberium Eliamque cum
 expeditorum et velut ad praedam paratorum militum manu in Iusti-
 nianum Damatry receptum, et alium tandem adversus Basbacurium,
 qui iam sibi fuga consuluerat, mittit. porro Maurus cum praedicto
 Strutho Blachernas appellens, Tiberium una quidem manu sanctae

σης, καὶ μετὰ δακρύων ἱκετευσούσης, εἰσελθὼν ὁ Στρούθος
 ἔνδον τοῦ βήματος, βίη ἀφήρπασεν αὐτόν· καὶ τὰ μὲν τίμια
 ξύλα ἐξ αὐτοῦ ἄρας, ἐπάνω τῆς ἀγίας τραπέζης ἐπέθηκεν,
 τὰ δὲ φυλακτὰ εἰς τὸν ἴδιον ἐξήρτησεν τράχηλον, καὶ λαβόν-
 5 τες τὸν παῖδα ἐπὶ τῷ ἄνω Καλλινίκης παραπορτίῳ, καὶ τοῦ-
 τον ἐκδύσαντες καὶ ἐπὶ τῆς φλοιᾶς ἀπλώσαντες, δίκην προ-
 βάτω αὐτόν ἐλαρυγγοτόμησαν, καὶ τοῦτον ἐν τῷ ναῷ τῶν
 ἁγίων ἀναργύρων, τῷ λεγομένῳ Παυλίνης, ταφῆναι προσέτα- D
 ξαν. χειρωθεὶς δὲ καὶ Βασβακούριος ὁ πρωτοπατρικίος καὶ
 10 κόμης τοῦ Ὀψικίου, καὶ αὐτὸς ἀνῆρέθη. ὁ δὲ Ἥλιος ἄμα τῷ
 συνόντι αὐτῷ λαῷ ἀνελθὼν ἐν τῷ Δαματρῷ, καὶ εἰς λόγους
 μετὰ τοῦ ἐκεῖσε ὄντος στρατοῦ ἐλθὼν, λόγον τε ἀπαθείας τῷ
 συνόντι τῷ Ἰουστινιανῷ λαῷ δεδωκώς, διηρέθησαν ἅπαντες,
 καὶ ἀπέδρυσαν τοῦ Ἰουστινιανοῦ, μόνον αὐτόν καταλιπόντες,
 15 καὶ τῷ μέρει τοῦ Φιλιππικοῦ προσρρέντες. τότε ὁ προλεχθεὶς
 Ἥλιος σπαθῆριος θυμῷ ἐπιδραμῶν, καὶ τὸν τοῦτον τράχη-
 λον δραξάμενος, τῷ παραμηρίῳ, ᾧ ἦν διεζωσμένος, ἀπέτεμεν V. 254
 τὴν αὐτοῦ κάραν, καὶ διὰ Ῥωμανοῦ σπαθαρίου πρὸς Φιλιπ-

2. βίη ὄμ. A. 4. τὰ δὲ φυλ. A, καὶ τὰ φυλ. vulg. 5. τῷ
 — παραπορτίῳ A, τῶν παραπορτίων vulg. 7. ἐλαρυγγο-
 μήσαν A, ἐλαρυγγοτόμησεν vulg. 8. προσέταξαν A, προσέτα-
 ξεν vulg. 9. καὶ add. ex A a. 12. ὄντος add. ex A. 14.
 ἐκ τοῦ J. A.

mensae altaris in sancta dei matris aede positi columellam, alia vero pretiosa crucis ligna complexum, et ex collo reliquiarum thecas gerentem appensas, extra tribunalis autem, id est sacrarii, septa patris eius matrem Anastasiam sedentem offendit, quae ad Mauri pedes provoluta nepotem Tiberium, ut pote qui nil tetri flagitii admisisset, a morte vindicandum rogabat. inter aviae vetulae preces sibi detinentis pedes, et eos lacrimarum imbre perfundentis, Struthus in sacrum insiliens, virum illuc ad immunitatem receptum summa violentia eripuit, tum vero veneranda quidem ligna ab eo sublata in sancta mensa reposuit, reliquias autem ad proprium collum appensis, adolescentem ad superiores Callinicae fores abductum, suisque vestibus nudum, totoque corpore ad limen extensum ovis instar iugulo mactari, et ad aedem sanctorum mercede non conductorum Cosmae et Damiani Paulinae dictam sepeliri mandavit. Basbacurius autem patriciorum antesignanus et comes Opsicii comprehensus, caede illata mortem subiit. porro Elias cum adiunctis sibi copiis Damatrym profectus, colloquio cum exercitu, qui ibi consederat, conserto, militibusque Iustinianum sequutis salutis data securitate, eos a sese invicem dividi, Iustinianum deserere, solum sibi permittere, ac tandem in Philippici partes transire persuasit. his ita peractis praefatus Elias furore accensus in Iustinianum insilit, et ap-

P. 319 πικὸν ἀπέστειλεν. ὁ δὲ Φιλιππικὸς διὰ τοῦ αὐτοῦ σπαθα-
 ρίου ταύτην ἐπὶ τὰ δυτικὰ μέρη ἕως Ῥώμης ἐξέπεμψεν· πρὸ
 δὲ τοῦ βασιλευῖσαι αὐτὸν ἐν τῇ μονῇ τῶν Καλλιστράτου ἔγ-
 κλειστος ἦν προορατικὸς καὶ αἰρετικὸς, ὅστις ἀνελεύθῳ τῷ
 Φιλιππικῷ εἶπεν αὐτῷ, ὅτι ἡ βασιλεία σοι κεῖται. ὁ δὲ ἔτα-
 5 ράχθη, καὶ λέγει ὁ ἔγκλειστος· εἰ ὁ θεὸς κελεύει, σὺ τί
 ἀντιλέγεις; τοῦτο δὲ σοι λέγω· ὅτι ἡ ἕκτη σύνοδος κακῶς
 ἐγένετο· εἰάν οὖν βασιλεύσης, ταύτην ῥίψον, καὶ γενέσθαι
 σοι ἔχει ἡ βασιλεία κραταιὰ καὶ πολυχρόνιος. ὁ δὲ συνέθετο
 αὐτῷ μεθ' ὄρκων τοῦτο ποιεῖν. τοῦ δὲ Λεοντίου διαδεξαμέ-
 10 νου τὸν Ἰουστινιανόν, ἀνέρχεται ὁ Φιλιππικὸς πρὸς τὸν ἔγ-
 κλειστον. ὁ δὲ λέγει αὐτῷ· μὴ σπουδάσης, γενέσθαι ἔχεις
 βασιλέα. βασιλεύσαντος δὲ καὶ Ἀψιμάρου, πάλιν ἀνῆλθεν
 πρὸς αὐτόν, καὶ πάλιν εἶπεν αὐτῷ· ὅτι μὴ σπουδάσης, ἐκείνο
 περιμένει σε. θαρρήσαντος δὲ Φιλιππικοῦ τινὸς τῶν φίλων
 15 αὐτοῦ, ἐμήνησε τῷ Ἀψιμάρῳ. ὁ δὲ δείρας καὶ κουρεύσας
 αὐτόν καὶ σιδηρώσας, ἐξώρισεν εἰς Κεφαλληνίαν. βασιλεύσαν-
 τος δὲ Ἰουστινιανοῦ, πάλιν ἀνεκαλέσατο αὐτόν. καὶ βασιλευ-
 σαντος ἐποίησεν ψευδοσύνοδον ἐπισκόπων κατὰ τὸν λόγον τοῦ

2. ἕως Ῥώμης add. ex A. 6. τί add. ex A. 10. αὐτῷ add.
 ex A. 12. ἔχει α, fort. ἔχει σὲ βασι. 13. βασιλέα om. A.
 καὶ add. ex A. 15. θαρρήσας δὲ Φιλιππικὸς A f. τινὸς]
 τινὰ A, fort. τινε.

prehensa eius cervice, sica, qua erat accinctus, caput eius amputatum per Romanum spatharium ad Philippicum transmisit, eiusdemque spatharii opera in occiduas imperii provincias illud coasciendium Philippicus traduxit. caeterum prius longe, quam imperio potiretur, ad Callistrati coenobium inclusus nonnemo vaticinandi arte praeditus et haeresi infectus morabatur, qui Philippico ad se nonnunquam accedenti praenunciavit: imperium tibi repositum est. sermonibus istiusmodi perculso subinfert inclusus: si deus ita iubeat, adversaberis tu? illud unum enuncio: pessime rerum synodus sexta peracta est. si usquam imperaveris, proscribere, et irritam redde, et felix disturnaue imperii aetas succedet. is data iursiurandi fide, rem exequendam in se recepit. Leontio postmodum post Iustinianum tyrannidem adepto, inclusum de vaticinio Philippicus convenit. renunciat ille: ne festinaveris, imperium assequeris. Apsimaro deinde in eam dignitatem erecto, virum rursus adit Philippicus. cui inclusus vates: ne rem acceleres, imperium te manet. caeterum Philippico amicorum cuidam vaticinium eloquuto, ille rem totam ad Apsimarum detulit, qui virum verberibus exceptum, capillis detonsum et onustum catenis in Cephaloniam relegavit. hunc Iustinianus sceptris secundo positus postliminio revocavit. ipse deinde imperii potestate auctus,

ψευδαββῶ τοῦ καὶ ἐγκλεισίου· καὶ ἔρριψεν τὴν ἀγίαν καὶ C
οἰκουμενικὴν ἕκτην σύνοδον. καὶ τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἐτυφλώθη
ὁ μάταιος. ἐν πολλῇ δὲ ἡμεριμνίᾳ εἰς τὰ βασιλεία διατελῶν,
πλήθη τε χρημάτων καὶ λαμπροτάτων οὐσιῶν ἐκείσε εὐρὼν
5 ἐκ πλειόνων χρόνων ὑπὸ τῶν προβεβασιλευκότων συναχθέν-
των ἐκ δημεύσεων καὶ διαφορῶν προφάσεων, καὶ μάλιστα
ὑπὸ τοῦ εἰρημένου Ἰουστινιανοῦ, ταῦτα εἰκῆ καὶ μίτην ἀπό-
ως διεσκόρπισεν. καὶ ἐν μὲν ταῖς διαλυταῖς αὐτοῦ λόγιος
καὶ ἐχέφρων ἐλογίζετο, ἐν δὲ ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ ἀσέμνος
10 καὶ ἀνικάνως τὸν βίον διατελῶν, παντὶ ἀδόκιμος ἐδείκνυτο. ἦν D
δὲ καὶ αἰρετικὸς καὶ μοιχός. Κῦρον δὲ τὸν πατριάρχην ἐξω-
θήσας τῆς ἐκκλησίας, Ἰωάννην τὸν αὐτοῦ συμμύστην καὶ συν-
αιρετικὸν προεβάλετο.

Ῥωμαίων βασιλέως Φιλιππικοῦ, Κωνσταντινουπόλεως A.M. 6204
15 ἐπισκόπου Ἰωάννου ἔτος α'. P. 320

Τούτῳ τῷ ἔτει Φιλιππικὸς τοὺς Ἀρμενίους τῆς ἐαυτοῦ
γῆς ἐξελάσας Μελιτινὴν καὶ τὴν τετάρτην Ἀρμενίαν οἰκῆσαι
ἠνάγκασεν. Μισαλμῦς δὲ τὴν Ἀμάσειαν παρέλαβεν σὺν ἄλ-
λοις καστελλίοις καὶ πολλῇ αἰχμαλωσίᾳ· Γεώργιός τε ὁ Ἀπα-

1. τοῦ καὶ ἐγκλ. A, καὶ ἐγκλ. vulg. 5. πλειόνων χρόνων ὑπὸ
τῶν A, πλ. τῶν χρ. τῶν vulg. 6. ἐκ δημ. A, ἐκδημ. vulg.
11. ἐξωθήσας — Ἰω. A, ἐξώθησεν — καὶ Ἰω. vulg. 12. μύ-
στην A f. 17. ἐξελάσας A, ἀπελάσας vulg. 18. Μισελ-
μῦς f. 19. Ἀμασειας A.

pseudosynodum episcoporum ex pseudabbatis atque inclusi sententia
celebravit, et sanctam atque universalem sextam synodum abrogavit.
eo vero anno insanus ille oculis orbatus est. qui cum in palatio
tranquillam ac plane otiosam vitam ageret, ibique immensam prorsus
pecuniarum summam, splendidissimaeque supellectilis congeriem iam
a multis retro saeculis sub imperatoribus, qui ipsum praecesserant,
ex publicationibus, variisque aliis praetextibus, maxime vero ab eius
decessore Iustiniano coacervatam offendisset, frustra atque incassum,
nulla necessitate, dementer dilapidavit. caeterum in colloquiis facun-
dus ac prudens habebatur, at rebus agendis inhonestam ac tantae di-
gnitati imparem vitam vivens, ab omnibus reprobatus est. quin etiam
haeresi et adulterio dignitatem conspurcavit. Cyro vero patriarchae
sede ab eo deiecto, Ioannem quandam improbitatis et pravae opinio-
nis consortem in eius locum promovit.

Romanorum imperatoris Philippici, Cpoleos episcopi Ioannis an-A. C. 704
nus primus.

Hoc anno Philippicus Armenios propriis sedibus expulsos Meliti-
nem et quartam Armeniam incolere coegit. Amaseam vero cum ple-
risque castellis et multa captivorum praeda Masalmas occupavit. Geor-

Βμείας ἐπίσκοπος μετακίσθη ἐν Μαρτυροπόλει. Φιλιππικός δὲ οὐκ ἤσχύνθη ἐκμανῶς κινήθῃναι κατὰ τῆς ἀγίας καὶ οἰκουμ. V. 155 νικῆς ἕκτης συνόδου, ἀνατρέπειν σπεύδων τὰ ὑπ' αὐτῆς βεβαιωθέντα θεῖα δόγματα. εὔρεν οὖν ὁμόφρονας αὐτοῦ Ἰωάννην τὸν ἐπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως, ὃν πεποιήκειν κα-5
 θελὼν Κῦρον τὸν ταύτης πρόεδρον, ὃν καὶ περιώρισεν ἐν τῇ τῆς Χώρας μοναστηρίῳ· Γερμανόν τε τὸν μετὰ ταῦτα Κωνσταντινουπόλεως θρόνον κατασχόντα ἐπίσκοπον, τὸν τηρικαῦτα ὑπάρχοντα Κυζίκιον, καὶ Ἀνδρέαν καὶ αὐτὸν ἐπίσκοπον Κρή-10
 τῆς ὧτα, Νικόλαόν τε τὸν ἀπὸ καυκοδιακόνων σοφιστὴν γε-10 γονότι τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης κοαισίτωρρά τε τότε ὑπάρχοντα, Ἐλπίδιόν τε διάκονον τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, Ἀντιόχον τε τὸν χαρτοφύλακα καὶ ἑτέρους τούτων ὁμοιοτρόπους· οἵτινες καὶ ἐγγράφως ἀνεθεμάτισαν τὴν ἀγίαν ἕκτην σύνοδον. τῶν δὲ Βουλγάρων διὰ τοῦ Φιλέα λάθρα ἐπὶ τὸ στενὸν καταρρι-15
 ψάντων, καὶ μεγάλην σφαγὴν πεποιηκότων, καὶ μέχρι τῆς πόλεως ἐκδραμόντων, καὶ πολλοὺς περαματιζόντας, γάμους τε ἐνοσίους καὶ δαψιλεστάτους ἀρίστους μετὰ ποικίλου ἀργύρου καὶ λοιπῆς ἀποσκευῆς εὐρηκότων, καὶ ἕως τῆς Χρυσῆς πόρτης D Διαδραμόντων, καὶ τὴν ἅπασαν Θράκην αἰχμαλωτισάντων, 20

4. εὔρεν οὖν A, εὔρε δὲ vulg. 5. ὃν ἐπίσκ. K. πεπ. f. ὃν πεπ. — — — — τηρικαῦτα om. A. 9. ὑπάρχοντα] κατασχόντα A. 11. Κοαισίτωρα A, Κνέστορα vulg. 18. ἐνοσίους A. ἀργύρου A c f, ἀρίστου vulg.

gius autem Apameae episcopus Martyropolim translatus est. porro Philippicus adversus sanctam et universalem sextam synodum invehi non erubuit, sacra dogmata ab ea sancita studens evertere. caeterum qui in hanc sententiam irent, Ioannem Cpoleos episcopum, Cyro eius praecessore dignitate moto et in monasterium Chorae relegato, ab eo iustitatum, Germanumque Cpoleos etiam sede postmodum potitum, cum eo tempore Cyzicenam administraret, Andream item Cretensem episcopum, Nicolaum etiam a calicibus olim ministrum in arte medica sophistam egregium, et sub eam tempestatem quaesturae munus obeuntem, Elpidium magnae ecclesiae diaconum, Antiochium quoque chartophylacem, et alios istis non absimiles instituto offendit, qui sententia scriptis promulgata in sanctam sextam synodum anathema pronunciaverunt. caeterum Bulgari per Phileam ad freti Byzantiae angustias irrumpentes, ingenti strage edita, ad urbem usque impressionem fecerunt, plurimosque, qui portus fratrum traicerent, quique nuptias opulentissimas et sumptuosissima convivia varia suppellectile argentea et reliquo vasorum apparatu comportaſo celebrarent, deprehendunt, et in reliquos ad Chrysen usque portam excurrunt; tandem vastitate Thraciae illata, et ex ea collecto captivorum ingenti nume-

ἠπέστρεψαν ἀβλαβεῖς εἰς τὰ ἴδια μετὰ κτηνῶν ἀμέτρων. ὁμοίως καὶ οἱ Ἄραβες τὴν Μισθίαν παρέλαβον καὶ ἕτερα κύστρα, πλείστων τε φAMILIΩΝ καὶ κτηνῶν ἀναριθμῆτων ἄλωσιν ποιησάμενοι.

- 5 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπιστράτευσεν Ἀββᾶς τὴν Ῥωμανίαν, καὶ Ἀ.Μ. 6205
 παρέλαβεν Ἀντιόχειαν Πισιδίας μετὰ πολλῆς αἰχμαλωσίας, καὶ
 ἠπέστρεψεν. ἐγένετο δὲ σεισμὸς μέγας κατὰ τὴν Συρίαν μηνὶ
 Περιτίῳ κή'. διετοῦς δὲ χρόνου τῆς βασιλείας Φιλιππικοῦ ἐν
 τούτοις παραδραμόντος, καὶ τοῦ γενεθλίου ἰππικοῦ ἐπιτελου- P. 321
 10 μένου, Πρασίνων νικησάντων, ἔδοξε τῷ βασιλεῖ τῷ σαββάτῳ
 τῆς πεντηκοστῆς καθαλλάριον μετὰ δοχῆς καὶ ὀργάνων εἰσελ-
 θεῖν, καὶ λούσασθαι εἰς τὸ δημόσιον λουτρὸν τοῦ Ζευξίππου,
 καὶ μετὰ πολιτῶν ἀρχαιογενῶν ἀριστῆσαι. ἐν δὲ τῷ μεσημ-
 βρίζειν αὐτόν, ἐξάπινα διὰ τῆς Χρυσῆς πόρτης εἰσῆλθε Ῥού-
 15 φος ὁ πρωτοστράτωρ τοῦ Ὀψικίου ὑποβουλῆ τοῦ Γεωργίου
 πατρικίου καὶ κόμητος τοῦ Ὀψικίου, τοῦ ἐπίκλην Βοράφου, καὶ
 Θεοδώρου τοῦ πατρικίου τοῦ Μυακίου μετὰ τῶν ταξατῶν,
 ὧν εἶχεν ἐν τῇ Θράκῃ τοῦ αὐτοῦ θέματος, καὶ εἰσδραμῶν εἰς Β
 τὸ παλάτιον, εὔρεν τὸν Φιλιππικὸν μεσημβρίζοντα, καὶ ἀρπά-

3. πλείστων τε add. ex A a. ἀναριθμῆτων A f, ἀμέτρων
 vulg. 9. παραδραμ. A a, διαδρ. vulg. 12. λούσασθαι A,
 λούσας vulg. 14. Ῥουφίνος A f. 15. ὑποβουλῆ A, ὑπὸ
 βουλῆν vulg. 17. Μυακίου] Ἀμυακίου A. 19. τὸν add.
 ex A.

ro, animantibusque pene infinitis secum abactis, salvi et a periculo immunes domos repetierunt. Arabes pariter Mithiam sibi subegerunt, tum vero castris aliis direptis innumerarum familiarum necnon animantium praedam omni pretio et aestimatione superiorem collegerunt.

Hoc anno Abbas Romaniam armis invasit, et Antiochia Pisidiae sub- A. C. 705
 iugata, praedae dives recessit. validus autem terrae motus mensis Peritii die octavo supra vigesimum Syriam concussit. biennio vero Imperii Philippi inter superius memorata transacto, circensibus demum ludis ob festivam imperatorum natalitiorum memoriam celebratis, cum ex Prasinorum parte stetisset victoria, vario apparatus comitatu et musicorum instrumentorum sono, ipso pentecostes sabbato, grandi equo vectum procedere imperatori placuit. publico itaque Zeuxippi balneo lotus cum civibus urbis antiqua nobilitate spectatis pransus est. cum vero quieti sub meridiem indulgeret, Rufus Opsicii protostator, ex Georgii patricii et comitis Opsicii, cognomento Boraphi, consilio, Theodori quoque Myacii, qui patricius erat, hortatu, cum militibus praesidiariis, quos in Thracia ex eodem themate regebant, irrumpentes, Philippicum meridiana relaxatione solutum reperientes,

σας αὐτὸν ἀνήνεγκεν εἰς τὸ ὄρνατόριον τῶν Πρασίνων, καὶ αὐτὸν ἐτύφλωσεν μηδενὸς διεγνωκός. τῇ δὲ ἐπαύριον, ἤγουν τῇ πεντηκοστῇ, σωρευθέντος τοῦ λαοῦ εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν, ἐστέφθη Ἀρτέμιος ὁ πρωτοασηκηρῆτις, μετονομασθεὶς Ἀναστάσιος. τῷ δὲ σαββάτῳ ἐτυφλώθη Γεώργιος καὶ 5 Θεόδωρος ὁ Μνάκιος, καὶ τῷ δευτέρῳ σαββάτῳ ἐτυφλώθη C Γεώργιος ὁ Βούραφος, καὶ ἐξωρίσθησαν ἐν Θεσσαλονίκῃ.

A.M. 6206 Ῥωμαίων βασιλέως Ἀρτεμίου ἔτος α'.

V. 256 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐκούρσενσεν Μασαλμῆς τὴν Ῥωμανίαν, καὶ σκυλεύσας τὴν Γαλατίαν, ὑπέστρεψεν μετὰ αἰχμαλωσίας 10 καὶ σκύλων πολλῶν. ὁ δὲ Ἀρτέμιος στρατηγὸς ἰκανωτάτους προηβαλόμενος εἰς τὰ καβαλλαρικὰ θέματα, καὶ λογιωτάτους εἰς τὰ πολιτικά, ἐν ἀδείᾳ διετέλει. τῶν Ἀρύβων δὲ ὀπλιζο- D μένων κατὰ Ῥωμανίας διὰ τε γῆς καὶ θαλάσσης, ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς ἄρχοντας ἐν Συρίᾳ πρὸς Οὐαλίδ, ὡς δῆθεν τὰ 15 τῆς εἰρήνης προσλαλῆσαι, Δανιὴλ τὸν Σινωπίτην, πατρίκιον καὶ ὑπαρχον τῆς πόλεως, ἐντειλάμενος αὐτῷ ἐν ἀκριβείᾳ διερευνῆσαι διὰ τῆς κατὰ Ῥωμανίας κινήσεως καὶ δυνάμεως αὐτῶν. τοῦ δὲ ἀπελθόντος καὶ ὑποστρέψαντος, ἀπήγγειλε τῷ βασιλεῖ τὴν μεγάλην κατὰ τῆς βασιλίδος πόλεως διὰ τε γῆς 20

1. κακέϊ A, κακέισε vulg. 2. ἐγνωκός A. 7. εἰς Θεσσα-
λονίκην. 18. Ῥωμανίας A, Ῥωμανίαν vulg. 19. ὁ δὲ ἀπελ-
θὼν καὶ ὑποστρέψας A.

raptum e lecto in Prasinorum ornatorium abduxerunt, ibique nullo pene proposito eorum conscio oculos effoderunt. postera die, quae fuit pentecostes, populo in magnam ecclesiam confertim coacervato, Artemius protoascretis, Anastasius cognominatus, imperii taenia redimitus est. sabbato sequenti Georgius et Theodorus Myacius oculorum lumine privati sunt, secundo vero sabbato Georgius Bura-phus eadem poena mulctatus, qui Thessalonicam in exilium deportati sunt.

A. C. 706 Romanorum imperatoris Artemii annus primus.

Hoc anno Masalmas Romaniam excursionibus infestavit, et per Galatiam grassatus, promiscua multitudo in captivitate acta, pluribusque ablatis spoliis, domum repetiit. Artemius autem ducibus probatissimis, qui equestres regerent ordines, aliisque eruditissimis, qui res politicas administrarent, institutis, ipse a tumultu vivebat immunis et alienus. Arabibus porro in Romanum imperium terra marique arma parantibus, imperator ex suis optimatibus nonnullos, qui de pace habenda tractatum haberent, ad Valid delegavit, maxime Danielelem Sinopensem patricium et urbis praefectum, hoc praecunctis iniuncto, ut de Saracenorum in Romaniam expeditione et eorum viribus notitiam accuratam referret. eo igitur iter aggresso ac

καὶ θαλάσσης ἐξόπλισιν αὐτῶν· ὅτι ἕκαστος φρονιζέτω τὴν
 ἑαυτοῦ δαπάναν ἕως τοῦ τριετοῦς χρόνου, ὃ δὲ τούτου ἀπο-
 ρῶν ἀποτρεχέτω τῆς πόλεως, ἐπέστησε δὲ ἐπέικτας, καὶ ἤρ- P. 322
 ξατο κτιζεῖν δρόμωνάς τε καὶ διήρεις· καὶ τὰ παράλια δὲ
 5 ἀνεκαίνισε τείχη· ὡσαύτως καὶ τὰ χερσαῖα στήσας τοξοβο-
 λίστρας καὶ τετραρέας εἰς τοὺς πύργους καὶ μαγγυνικά· καὶ
 κατὰ τὸ δυνατόν αὐτῷ τὴν πόλιν ὀχυρώσας, γεννηματὰ τε
 πλεῖστα εἰς τὰ βασιλικὰ ὥραϊα ἀπέθρετο, καὶ καθ' ἑαυτὸν
 ἠσφαλίσατο.

10 Ἀράβων ἀρχηγῷ Σουλεϊμᾶ, Κωνσταντινουπόλεως ἐπι- A M. 6207
 σκόπου Γερμανοῦ ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀπεβίω Οὐαλίδ, καὶ Σουλεμᾶν διαδέχε- B
 ται αὐτοῦ τὴν ἀρχήν. τῷ δ' αὐτῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς βασι-
 λείας Ἀρτεμίου, τοῦ καὶ Ἀναστασίου, τῆς γ' ἰνδικτιῶνος μηνί
 15 Ἀυγούστῳ ια', μετετέθη Γερμανὸς ἀπὸ τῆς μητροπόλεως Κυ-
 ζίκου εἰς Κωνσταντινουπόλιν· ἐφ' ἧ καὶ κιτατόριον μεταθε-
 σίμου τὸ ὑποτεταγμένον ἐκπεφώνηται· ψήφῳ καὶ δοκιμασίᾳ
 τῶν Θεοσεβεστάτων πρεσβυτέρων καὶ διακόνων, καὶ παντὸς
 τοῦ εὐάγου κλήρου, καὶ τῆς ἱερᾶς συγκλήτου, καὶ τοῦ φιλο-
 20 χρίστου λαοῦ τῆς Θεοφυλάκτου ταύτης καὶ βασιλίδος πόλεως,

2. τούτου A, τοῦτο vulg.

3. ἔστησεν τε A.

5. ἀνεκίνησε a.

στήσας A, κτίσας vulg.

6. τετραρέας A, τεραρέας f, τεραραίας

vulg. πετραραίας mg.

12. Σουλ. διαδ. αὐτ. A, διαδ. αὐτ.

Σουλ. vulg.

14. τῆς add. ex A.

mox redeunte, armorum apparatus, qui fidem omnem superaret, in
 urbem terra marique instructum renunciavit. singuli quique, ait, in
 triennium sumptus omnes providendo, qui sibi non est satis, urbe
 egreditor. tum vero praefectis operarum creatis, celoces naves et bi-
 remes coepit condere, et posita ad mare urbis moenia, continentique
 obversa restaurare, et arcubalistas petrobolosque et machinas alias
 ad turres passim disponere, magnaue demum frugum et seminum vi
 in imperatoris horreis reposita, et pro viribus urbe tutissime munita,
 ipse servandis, quae recondiderat, curam omnem apposuit.

Arabum ducis Suliman, Cpoleos episcopi Germani annus primus. A. C. 707

Hoc anno Valid leto extinctus est, eiusque principatum Suliman
 excepit. eodem porro secundo imperii Artemii, qui etiam Anastasius,
 indictione decima tertia, mensis Augusti die undecimo, et Cyzicena me-
 tropoli Cpolim Germanus translatus est. decretum super ea transla-
 tione quod mox subicietur, promulgatum fuit: suffragio atque con-
 sensu religiosorum presbyterorum, diaconorum, et totius sanctioris
 cleri, sacrique senatus, et huiusce a deo custodiae imperatricis civi-
 tatis universi populi Christum amantis, divina gratia, quae infirma

ἡ θεία χάρις ἡ πάντοτε τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα, καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα, μετατίθεται Γερμανὸν τὸν ὀσιωτάτου C μητροπολίτην καὶ πρόεδρον τῆς Κυζίκου μητροπόλεως, εἰς ἐπίσκοπον ταύτης τῆς Θεοφυλάκτου καὶ βασιλίδος πόλεως. ἐγένετο δὲ ἡ παροῦσα μετάθεσις κατὰ παρουσίαν Μιχαὴλ τοῦ 5 ὀσιωτάτου πρεσβυτέρου καὶ ἀποκρισιαρίου τοῦ ἀποστολικῷ θρόνον καὶ λοιπῶν ἱερέων καὶ ἐπισκόπων, ἐπὶ Ἀρτεμίου βασιλέως. μαθῶν δὲ ὁ Ἀρτέμιος, ὅτι στόλος τῶν Σαρακηνῶν ἀπὸ Ἀλεξανδρείας ἐπὶ τὸν Φοίνικα ἀνέδραμεν πρὸς τὸ κόψαι ξυλὴν κυπαρισίνην, ἐπιλεξάμενος ἐκ τοῦ οἰκείου στόλου τὰ 10 εὐδρομα σκάφη, ἔβαλε ταξάτους ἐκ τοῦ Ὀψικίου θέματος, καὶ εἰς τὴν Ῥόδον ἀθροισθῆναι πάντας ἐκέλευσεν, καὶ προεβάλετο στρατηγὸν καὶ κεφαλὴν αὐτῶν τὸν διάκονον Ἰωάννην τῆς μεγάλης ἐκκλησίας τὸ τηνικαῦτα λογοθέτην γενικὸν ὑπάρχοντα. D αὐτοῦ δὲ ἐν τῇ Ῥόδῳ καταλαβόντος, καὶ τῶν πλωίμων συναθροισθέντων, διελάλει τοῖς ἄρχουσι περὶ τοῦ ἀποκινήσαι αὐτοὺς, καὶ ἀπελθεῖν εἰς τὸν Φοίνικα, πρὸς τὸ καῦσαι τὴν ξυλὴν καὶ τὴν V. 25) εὐρισκομένην ἐξάρτισιν τῶν Ἀγαρηνῶν. πάντων δὲ προθύμως ὑπακουσάντων, οἱ τοῦ Ὀψικίου οὐ κατεδέξαντο· καὶ τὸν μὴν

2. ἀναπληροῦσα A, συμπλ. vulg. 3. μητροπ. καὶ om. A. Κυζικηνῶν A. 8. στόλος A, ὁ στόλος vulg. 9. τὸν Φοίν. A, τὴν Φ. vulg. ἀνέδρ. A f, ἐξέδρ. vulg. 11. ταξάτους A, ταξάτας vulg. τοῦ οἰκείου θέμ. A f. 12. προεβάλ. A, προσεβ. vulg. 14. τὸ add. ex A. 16. τοῖς ἄρχ. περὶ τ. ἀποκ. αὐτ. A, περὶ τ. ἀπ. αὐτ. τ. ἄρχ. vulg. 17. τὸν Φ. A, τὴν Φ. vulg. 18. ἐξάρτισιν A, ἐξάρτησιν vulg. Σαρακηνῶν A f.

semper curat et, quae desunt, adimplet, Germanum sanctissimum metropolitam et praesidem Cyzici metropoleos, in episcopum huius a deo servatae urbis et reginae urbium transfert. facta est haec translatio coram Michaële sanctissimo presbytero et apocrisiario apostolicae sedis, caeterisque sacerdotibus et episcopis praesentibus, Armenio imperante. porro Artemius intelligens Saracenorum classem Alexandria in Phoeniciam lignorum cypressinorum secundorum causa cursum instituisse, expeditiora ex tota classe navigia deligens, militares copias ex Opsicii themate in eam imposuit omnesque Rhodum convenire iussit, quibus ducem atque caput Ioannem magnae ecclesiae diaconum, qui tum generalis logothetae munere fungebatur, praefecit. is ubi Rhodum appulit, totaque classis illuc convenit, cum ducibus colloquutus est, ut inde solverent, et in Phoeniciam traicerent, ad incendenda ligna, reliquumque omnem, qui illic reperiretur, Agarenorum apparatus. cunctis propositum uno sensu excipientibus, soli Opsiciani refragati sunt, et Imperatori quidem debitos honores negaverunt, Ioannem vero diaconum gladiis peremerunt. ex quo classis

βσιλέα ανέσκαψαν, τὸν δὲ διάκονον Ἰωάννην ῥομφαίαις ἀνεῖλον. ἐντεῦθεν λοιπὸν οἱ στόλοι διαιρεθέντες εἰς τοὺς ἰδίους ἀπέπλευσαν τόπους. οἱ δὲ κικοῦργοι κατὰ τῆς βασιλίδος ἀνέβαλον πόλεως. ἐλθόντων δὲ αὐτῶν ἐν τῷ Ἀδραμυτίῳ, P. 323
 5 ἀκεφάλων ὄντων, εὗρον ἐκεῖ ἄνδρα ἐντόπιον Θεοδοσίον ὀνόματι, ἐκλήπτορα τῶν δημοσίων φόρων ὑπάρχοντα, ἀπράγμονά τε καὶ ἰδιώτην, καὶ προετρέψαντο αὐτὸν βασιλεῦσαι. ὁ δὲ φηγῆ χρησάμενος εἰς τὸ ὄρος ἐκρύβη. εὗρόντες δὲ αὐτὸν ἐφήμησαν βιασόμενοι ὡς βασιλέα. ὁ δὲ Ἀρτέμιος ταῦτα μα-
 10 θῶν, ἐπέστησε τῇ πόλει οἰκειακούς αὐτοῦ ἀνθρώπους ἄρχοντας ἅμα τοῦ κατασκευασθέντος ὑπ' αὐτοῦ στόλου, καὶ ἐξοπλίσας αὐτούς αὐτὸς ἐξῆλθεν ἐν Νικαίᾳ τῇ πόλει, κάκεῖσε B
 ἑαυτὸν ἡσφαλίσατο. οἱ δὲ ἀντάρται ἀναβαλόντες καὶ φηγικῆσαντες ὅλον τὸ θέμα τοῦ Ὀψικίου καὶ τοὺς Γοτθογραίους,
 15 συλλαμβάνονται πλείστα μικρὰ τε καὶ μεγάλα πραγματευτικὰ σκύφη, καὶ διὰ τε γῆς καὶ θαλάσσης ἐν Χρυσοπόλει ἀνέδραμον. τοῦ δὲ τῆς πόλεως στόλου εἰς τὸν λιμένα τοῦ ἁγίου Μάμαντος ὀρμῶντος, καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἐπολέμουν ἀλλήλους ἐπὶ μῆνας ἕξ. τοῦ δὲ τῆς πόλεως στόλου ἐπὶ τὸν τοῦ
 20 Νεωρίου τῆς πόλεως λιμένα μεθορμίσαντος, περάσας ὁ Θεο-

4. ἀνέβαλον πόλεως A, ἀνέβαλλον πόλιν vulg. αὐτῶν add. ex A. Ἀδραμυτίῳ A a f, Ἀδραμυτίῳ vulg. 7. αὐτὸν A f, αὐτοῦ vulg. 10. ἄρχοντας om. A f. 13. ἑαυτὸν A, αὐτὸν vulg. κινήσαντες f. 16. καὶ θαλ. A, καὶ διὰ θαλ. vulg. 17. τοῦ δὲ τῆς πόλ. — — — ἐπὶ μῆνας ἕξ om. A a. 20. Νεωρίου A f, Νεωτερίου vulg.

divisa, et singuli in patriam suam reversi sunt. rebelles autem in reginam urbem recta contendere. cum vero ad Adramyrium applicuissent, hominem quendam huius loci indigenam nomine Theodosium publicorum vectigalium exactorem, a rebus agendis alienum ac privatum, ibi forte repertum, ipsi nullo sub capite militantes et sine duce ad imperium capessendum hortati sunt. ille fuga lapsus, in monte delituit, quem tandem invenientes, vimque inferentes, imperatorem salutaverunt. eo comperto Artemius domesticos suos optimates una cum classe quam ipse instruxerat atque armis ornarat, urbis custodiae deputavit, ipse in urbem Nicaeam recessit, probeque se muniit. porro rebelles resumptis animis commoti, tota Opsicii regione et Gothograecis in socia arma impulsis, multis magnis parvisque negotiatorum navibus convectatis, Chrysopolim terra marique fluunt. cum autem urbis classis in portu sancti Mamantis stationem ageret, per menses sex continuos singulis diebus inter utrosque pugnatum est. at reginae urbis classe in Neoterii urbis portum tandem se subducente, Theo-

C δόσιος τὰ Θρακίῳ ἐκράτησεν μέρος. προδοσίας δὲ γενομένης διὰ τῆς πόριτος τοῦ μονοτείχους τῶν Βλαχερνῶν, τὴν πόλιν ἔλαβον. οἱ δὲ παράνομοι λαοὶ τοῦ Ὀψικίου ἅμα τῶν Γοιθογραίκων τῇ νυκτὶ εἰς τοὺς οἴκους τῶν πολιτῶν διαδραμόντες, μεγίστην εἰργάσαντο ἄλλωσιν, μηδεὶν φρεισάμενοι· τοὺς δὲ ἐν αὐτῇ ὑπαρχοντας τοῦ Ἀρτεμίου ἄρχοντας Γερμανῶ τῷ πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως συλλαβόμενοι ἐν Νικαίᾳ ἀηγυγον πρὸς πίστωσιν Ἀρτεμίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ὄντων. ὁ δὲ Ἀρτέμιος τούτους θεασάμενος ἀπέγνω ἑαυτοῦ· καὶ αὐτὸν παρέδωκεν, λόγον τε ἀπαθείας αἰτησάμενος τὸ μοναδικὸν περιβάλλετο σχῆμα. ὁ δὲ Θεοδοσίος ἀβλαβῆ τοῦτον διατηρήσας, ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐξώρισεν. ἐβασίλευσεν δὲ Φιλιππικὸς μὲν ἔτη β' καὶ μῆνας θ', Ἀρτέμιος δὲ ἔτος ἓν καὶ μῆνας γ'. Λέων δὲ τῶν ἀνατολικῶν στρατηγὸς ὢν Ἀρτεμίου ὑπερμαχῶν οὐχ ὑπετάγη Θεοδοσίῳ· εἶχεν δὲ συμπνέοντα αὐτῷ καὶ σπ-15 τρέχοντα Ἀρτάβασδον Ἀρμένιον τῶν Ἀρμενιακῶν στρατηγῶν, ᾧ καὶ συνέθετο δοῦναι τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα εἰς γυναῖκα, ὃ καὶ πεποίηκεν.

A.M. 6208
P. 324

Ῥωμαίων βασιλέως Θεοδοσίου ἔτος α'.

6. ἅμα Γερμ. τῷ πατρ. A, ἅμα τῷ Γερ. vulg. 9. ἑαυτοῦ A I, ἑαυτὸν vulg. 12. ἐβασ. δὲ Φιλ. μὲν A, ἐβασ. μὲν Φ. vulg. 15. αὐτῷ καὶ συντρ. A, καὶ συντρ. αὐτῷ vulg.

dosius freto traiecto Thraciae partes occupatum irruit. factaque ad Blachernarum murum, qui unus et singularis est, prodicione, urbem in suam potestatem recepere. sceleratae vero Opsicii cohortes sociis Gotthograecis adiunctae in civium domos noctu convolantes, magnam vastitatem et incendium, nullius aedis data exceptione, intulere, comprehensisque quos ibi reperere Artemii amicis, una cum Germano Cpoleos antistite, Nicaeam deportant, Artemium adiunctumque et bene affectum ipsi exercitum de iis quae successerant certiores facturi, et securitatis obtinendae pactum firmatur. Artemius iis conspectis de rerum suarum salute desperavit, et vitae sibi relinquendae servandaeque fide accepta, dedit manus, et monasticum habitum induit. Theodosius salvum eum esse iubens Thessalonicam in exilium egit. imperavit itaque Philippicus annos duos et menses novem, Artemius annum unum et menses tres. caeterum Leo orientalium copiarum dux, Artemii partibus ubique propugnatis, Theodosio minime paruit, et in eundem sensum conspirantem et auxiliatorem habuit Artabasdam Armenia ortum et Armenicarum cohortium ducem, cui filiam coniugem locare fuerat pollicitus, quod postmodum executus est.

A. C. 708

Romanorum imperatoris Theodosii annus primus.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπιστράτευσε Μασαλμᾶς κατὰ Κωνσταντινουπόλιν, καὶ προέπεμψε Σουλεϊμᾶν μετὰ στρατοῦ διὰ ξηρᾶς, Οὐμαρον δὲ διὰ θαλάσσης. αὐτὸς δὲ ὀπίσω αὐτῶν μετὰ πολλῆς ἀποσκευῆς πολεμικῆς ἦκεν. Σουλεϊμᾶν δὲ καὶ V. 258

5 Βάκχαρος ἐπὶ τὸ Ἀμώριον φθάσαντες γράφουσι πρὸς Λέοντα τὸν στρατηγὸν τῶν ἀνατολικῶν, ὅτι οἶδαμεν, ὅτι ἡ βασιλεία Β τῶν Ῥωμαίων σοι ἀρμόζει, ἐλθέ οὖν πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἄς λαλήσωμέν σοι τὰ πρὸς εἰρήνην. θεωρήσας οὖν ὁ Σουλεϊμᾶν τὸ Ἀμώριον στρατὸν μὴ ἔχον, καὶ τὸν στρατηγὸν ἐν ἔχθρᾳ

10 διακείμενον διὰ τὴν πρὸς Ἀρτέμιον συμμαχίαν, παρεκίδισεν αὐτό, βουλόμενος ἐκεῖ ἐκδέξασθαι τὸν Μασαλμᾶν. ἅμα δὲ ἐπλησίασεν τῇ πόλει, ἤρξαντο οἱ Σαρακηνοὶ εὐφημεῖν τὸν στρατηγὸν Λέοντα βασιλέα, παρακαλοῦντες καὶ τοὺς ἔσω τὸ αὐτὸ ποιεῖν. ἰδόντες δὲ οἱ τοῦ Ἀμωρίου, ὅτι οἱ Σαρακηνοὶ

15 πτόψῳ αὐτὸν εὐφήμου, εὐφήμησαν καὶ αὐτοί. γνούς δὲ ὁ στρατηγὸς ὅτι ταξάτων καὶ ἀρχόντων οὐκ ὄντων μέλλει ἀπολέσθαι τὸ Ἀμώριον, δηλοῖ τῷ Σουλεϊμᾶν, ὅτι, εἰάν θέλης ἵνα C ἐλθῶ πρὸς σε καὶ τὰ πρὸς εἰρήνην λαλήσωμεν, διὰ τί παρκαθέλιξῃ τὴν πόλιν; ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν ἐλθέ, καὶ ἀναχωρῶ.

1. Μασαμᾶς A, Μεσελμῆς f. 5. Βάκχαρος A. 6. τὸν add. ex A. 7. λαλήσωμεν A, λαλήσομεν vulg. 8. σοι om. A f. 9. καὶ πρὸς τὸν στρατ. A. 10. Ἀρτεμίου A f. 11. αὐτὸ a, αὐτῷ A, αὐτὸν vulg. καὶ τὸν Μασαμᾶν A. 12. οἱ add. ex A. 13. τὸ αὐτὸ A, τοῦτο vulg. 16. μὴ ὄντων A. ἀπολέσθαι A, ἀπόλλυσθαι vulg. 18. παρακαθέλιξ A, παρασκευάζη vulg.

Hoc anno Masalmas in Cpolim expeditionem suscepit, ac ideo Sulimanem terra, Umarum vero mari datis utrique exercitibus praemisit, ipse amplo belli apparatu coacto retro sequutus est. Suliman autem et Baccharus Amorium profecti, litteris ad Leonem datis, Romanum, aiunt, imperium ad te pertinere novimus: eam ob rem huic te confer, et de pace inter nos servanda una simul tractatum habeamus. Suliman itaque Amorium praesidio vacuum, orientis vero ducem inimicitias cum imperatore servandae in Artemium fidei gratia agentem, Masalmanem ibidem expectare consiliatus, urbem obsedit. cum vero urbi iam vicinus astaret, Saraceni Leonem ducem salutatum imperatorem faustis vocibus excipientes, cives ut idem ipsi praestarent, sollicite rogabant. ubi Saracenorum affectum in salutando Leone notum habuerunt Amorii cives, ipsi pariter imperatorem proclamant. urbem autem praesidio ducibusque vacuum manibus hostium cito perdendam Leo perpendens, Sulimani scribit: si nos de pace colloquium habituros cupis convenire, ut quid urbem istam occupare moliris? ad haec ille: veni tantum, et abscedo. dux igitur fide a

καὶ λαβῶν ὁ στρατηγὸς λόγον παρ' αὐτοῦ μετὰ τετρακοσίων
καβαλλαρίων παραγίνεται πρὸς αὐτόν. ἰδόντες δὲ αὐτόν οἱ
Ἄγαρηνοὶ φορέσαντες τὰ λωρίκια αὐτῶν καὶ τὰ κατάφρακτα,
ὑπήντησαν αὐτῷ, καὶ ἠπλίκευσαν ἀπὸ ἡμίσεως μιλίου τοῦ
φοσσάτου αὐτῶν. ἐπὶ τρισὶ δὲ ἡμέραις προσερχομένου αὐτοῦ⁵
πρὸς αὐτούς, ἐλάλουν τὰ πρὸς εἰρήνην καὶ τοῦ ἀναχωρῆσαι
αὐτούς τῆς πόλεως. οἱ δὲ ἔφασκον, ὅτι στοίχισον τὴν εἰρή-
νην, καὶ τότε ἀναχωροῦμεν. γνοὺς δὲ ὁ στρατηγὸς ὅτι βού-
D λονται αὐτόν κρατῆσαι, ἐκάλεσεν ἐκ τῶν ἐμφανῶν Σαρακητῶν
πλείσιους εἰς δελπνον, καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν ἀπέστειλεν Σου-¹⁰
λεϊμᾶν τρισχιλίους Σαρακηνοὺς λωρικάτους κυκλῶσαι καὶ φυ-
λάττειν αὐτόν πρὸς τὸ μὴ διαδραῖσαι. ἡ δὲ βίγλα γνοῦσα
ἐμήνυσεν αὐτῷ, ὅτι πλῆθος Σαρακητῶν ἰστανται κύκλῳ
ἡμῶν καβαλλάριοι. ἐλθὼν δὲ εἷς ἐξ αὐτῶν καβαλλάριος ἐνό-
ματι Ζοῦβερ, ἔστη ἔμπροσθεν λέγων, ὅτι δοῦλος ἔφυγεν κλέ-¹⁵
ψας χρήματα πολλά, καὶ δι' ἐκείνον ἐκαβαλλικεύσαμεν. ὁ δὲ
στρατηγὸς τὴν τέχνην τῆς ἀπάτης αὐτῶν ἐγνωκώς, ἔφη πρὸς
P. 325 αὐτούς· μὴ περισπασθῆτε. ὅπου γὰρ δήποτε ἂν ἀπέλθῃ
ἐν τοῖς κάστροις ἡμῶν, εὐρίσκομεν αὐτόν. λυπηθεῖς δὲ ἡδυ-
νήθῃ κρυπτῶς δι' ἀνθρώπου αὐτοῦ δηλῶσαι τοῖς τοῦ Ἄμου²⁰

1. παρ' αὐτῶν A.	τετρακοσ. A, τριακ. vulg.	3. τ. λωρ.
αὐτῶν x. τ. κατ. A, τ. λωρ. x. τὰ κατ. αὐτῶν vulg.		6. τοῦ
add. ex A.	7. διε add. ex A.	13. ἐμήνυσεν A, ἐδέλωσεν
vulg.	ἴστ. κύκλῳ ἡμῶν A, x. ἡμ. ἴστ. vulg.	16. χρεῖμα
πολύ A f.	ἐκείνον A, ἐκείνου vulg.	17. τῆς ἀπάτης add.
ex A.	18. ἂν om. A.	20. τοῖς A, τοὺς vulg.

Sulimane accepta, cum equitibus trecentis ad eum profectus est. Agareni loriceis ornati et armis probe muniti, eo conspecto, venerunt obviam, et spatio ad medium milliare a castris semoto in aciem compositi steterunt. cum vero tribus diebus continuis ad eos itaret, de pace servanda et eorum ab urbe recessu frequentibus colloquiis agebant. responderunt illi: compone pacem, et confestim discedemus. porro Saracenos de eo apud se detinendo consilium habere suspicatus, Saracenorum illustres quosque ad coenam vocavit, qui dum convivantur, Suliman Saracenos loriceos ter mille submitit, qui eum, ne forte elaboretur, impedirent. eo explorato, qui stabat in excubiis illi renunciat: Saracenorum equitum manus undequaque nos circumvallat. tum ex eis unus, Zuber nomine, equo insidens, et in eorum conspectu stans, servus, ait, magna pecuniarum vi furto sublata, fugam arripuit, eapropter equos conscendimus. eorum astu perspecto, respondet dux: ne vos illa cura sollicitet; quocumque enim ille fugerit, in castris nostris reperietur. re ita gesta tristior effectus, ut

ρίου, ὅτι φοβήθητε τὸν Θεόν, μὴ προδώσητε ἑαυτούς. ἰδοὺ γὰρ πλησιάζει καὶ ὁ Μασσαλμᾶς. καὶ ἐξέρχεται ὁ ἐπίσκοπος πρὸς αὐτόν, καὶ τὰ αὐτὰ λαλεῖ αὐτῷ. γινούσ δὲ ὁ Σουλεϊμάν, ὅτι ἐξῆλθε πρὸς αὐτόν ὁ ἐπίσκοπος, πέμπουσι πρὸς τὸν 5 στρατηγόν, ὅτι δὸς ἡμῖν τὸν ἐπίσκοπον. ὁ δὲ περιστατηθεὶς ἔκρυπεν αὐτόν, εἰπὼν ἐνὶ τῶν ἀνθρώπων αὐτοῦ, ὅτι ἡμῶν ὀμιλούντων, ἔνδυσον αὐτόν ἱτέραν στολήν περιβαλὼν, καὶ ὡς διὰ ξύλα ἢ ὕδωρ ἀπόλυσον αὐτόν πορευθῆναι εἰς τὰ ὄρη. ἐνισταμένων δὲ τῶν Σαρακηνῶν περὶ τοῦ ἐπισκόπου, λέ- B
10 γει ὁ στρατηγός· οὐκ ἔστιν ὧδε, πλὴν ἀπέλθατε πρὸς τὸν ἀμηραῖν, καὶ ἔρχομαι κἀγώ, καὶ περὶ πάντων λαλοῦμεν. αὐτοὶ δὲ λογισάμενοι ὅτι ἐρχομένου αὐτοῦ εἰς τὸν ἀμηραῖν ἐν μέσῳ αὐτῶν κρατοῦσιν αὐτόν, ἀφῆκαν αὐτόν. βαβαλλικεύσας δὲ σὺν διακοσίοις ἀνθρώποις αὐτοῦ, ὡς δῆθεν κυνη- 15 γῶν, ἔδωκεν ἐπὶ τὰ ἀριστερά. οἱ οὖν συνόντες αὐτῷ Σαρακηνοὶ λέγουσιν αὐτῷ· ποῦ ἀπέρχῃ; ὁ δὲ εἶπεν, ὅτι εἰς τὰ λιβάδια θέλω μεταπληκεῦσαι. οἱ δὲ εἶπον, ὅτι ἡ βουλή σου οὐκ ἔστιν ἀγαθὴ, καὶ οὐκ ἐρχόμεθα μετὰ σοῦ. τότε λέγει C ὁ στρατηγός τοῖς ἰδίοις αὐτοῦ, ὅτι λόγον ἡμῖν δόντες κρα-

1. μὴ προδώσητε ἑαυτούς A f, μὴ φοβήθητε αὐτούς vulg. 2. ἐξέρχεται A, ἔρχεται vulg. 3. αὐτῷ A, αὐτόν vulg. 4. ἐξῆλθε A, ἦλθε vulg. 5. εἰπὼν — — ἔνδυσον αὐτόν om. A. 7. περιβαλὼν add. ex A. 10. ἀπέλθε A. τὸν add. ex A. 12. εἰσερχ. A. 13. κρατοῦσιν A a f, κρατήσωσιν vulg. 15. ἐπὶ τὰ A, εἰς τὰ vulg. 16. ὅτι add. ex A.

haec Amorii civibus, per hominem latenter missum nunciaret, occasionem accepit: deum timete, ne desperetis de salute vestra. Massalmas enim huc accedit. egressus vero episcopus eum convenit, et haec etiam ipse dixit. ubi cognovit Suliman episcopum ad eum profectum, Saraceni duci significant: trade nobis episcopum. ille Saracenorum vi et dolis circumventus, virum occultat, domesticorum vero cuiquam iniungit: interim dum colloquimur, episcopum alia veste indutum, quasi lignis vel aquae comportandae ministrantem, in montium desertum secedere praecipere. Saracenis autem episcopum instantium repositentibus dux respondet: episcopus non est hic, verum ad ameram pergite, pone subsequor ego, simul de omnibus colloquemur. isti ducem ad ameram profectum in medio ipsorum inclusum detenturos consiliati, liberum abire permiserunt. ille cum ducentis, quos secum duxerat militibus, quasi venatus gratia equitans, ad sinistram partem deflectit. quare Saraceni viae comites, quo proficietis? inquirunt. ad prata, respondet ille, castra transponere desidero. dicunt illi: inique agis, neque tecum ulterius progredi valemus. tum vero comites dux alloquitur: isti quamvis nobis fidem suam

- V. 259 τῆσαι ἡμᾶς ἠθέλησαν, καὶ δι' ἡμῶν τοὺς Χριστιανούς ἀπολέσαι· ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἡμῶν ἢ τῶν ἀλόγων τῶν ἀπομινάντων οὐδένα κρατοῦσι. καὶ πορευθεὶς μέλια δέκα ἠπλήκευσεν. τῇ δὲ ἐπαύριον πέμπει τὸν δομέστικον τῶν στρατῶρων αὐτοῦ, καὶ δηλοῖ αὐτοῖς, ὅτι λόγον μοι ἐδώκατε, καὶ δόλω κρατήσαί με ἠθέλησατε· διὰ τοῦτο ἀνεχώρησα. ὁ δὲ Μωσαλαμᾶς ὑπερβᾶς ἦν τὰς κλεισούρας, ὁ δὲ Σουλεϊμᾶν τοῦτο οὐκ ἔγνω. ἐστασίασαν δὲ οἱ ἄμηραιοὶ καὶ ὁ λαὸς κατὰ τοῦ
- D Σουλεϊμᾶν, ὅτι τί παρακαθεζόμεθα τὰ τεῖχη ταῦτα καὶ οὐ κοουρσεύομεν; καὶ ἐκστρέψαντες τὰς τένδας ἀνεχώρησαν. ὁ 10 δὲ στρατηγὸς Νικαίαν τὸν Τουρμάρχη μετὰ τῶν στρατιωτῶν εἰσήνεγκεν εἰς τὸ Ἀμώριον ἐκβαλὼν τὸν πλεῖστα γυναῖκόπαιδα. καὶ ἀπέρχεται αὐτὸς εἰς Πισιδίαν. τοῦ δὲ Μωσαλαμᾶ ἐλθόντος εἰς Καππαδοκίαν, ἀπογόντες ἑαυτῶν οἱ Καππαδοκαὶ ἐξῆλθον πρὸς αὐτὸν παρακαλοῦντες αὐτὸν λαβεῖν 15 αὐτούς. ἀκούων δὲ ὁ Μωσαλαμᾶς τὴν ἔχθραν ἣν εἶχεν Θεόδωσιος ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν στρατηγόν, βουλόμενος τοῦτον δελεῶσαι, καὶ εἰρηνεῦσαι μετ' αὐτοῦ, καὶ δι' αὐτοῦ τὴν Ῥω-
- P. 326 μανίαν ὑποτάξαι, λέγει αὐτοῖς· οὐκ ἐστε τοῦ στρατηγοῦ; οἱ δὲ εἶπον· ναί. ποιεῖτε εἴ τι ποιεῖ ἐκεῖνος; ὅτι ναί. τότε λέ-

6. διὰ τοῦτο A, καὶ διὰ τ. vulg. 7. Σουλεϊμᾶν add. ex A.
8. Ἀμωραιοὶ A, Ἀμωρραῖοι vulg. τοῦ add. ex A. 9. ταῦτα om. A. 10. ἐκστρέψαντες A, ἐκτρέψ. vulg. 14. εἰς Καππαδοκίαν A, ἐν Καππαδοκίᾳ vulg. 15. Καππαδοκεὶς A.

dedissent, nobis tamen manus iniicere in animo habuerunt, et nobis iniurie detentis rem Christianam affligere; ex nostris nihilo secius hominibus vel etiam animantibus, quos secum habebant, nullum detinere. ad passuum itaque decem millia digressus, castra metatus est postera vero die stratorum suorum domestico ad eos delegato haec denunciat: vos praeter datam nobis fidem manus nobis iniicere consiliabamini: haec mei a vobis discussus causa extitit. Masalmas porro iam montium fauces transgressum ignorabat. amernae autem et milites tumultu adversus Sulimanem excitato: ut quid moenibus istis circumvallandis insistimus, ac non potius in praedam colligendam excurrimus? eversis igitur tentoriis abscesserunt. interea dux Nicæam turmarum ductorem Amorum expulsis inde mulieribus ac pueris quam plurimis introducit, ipse Pisidiam contendit. porro cum Masalmas Cappadociam penetrasset, Cappadoces de rebus suis desperantes ipsum convenerunt, in mancipia ab eo se recipi deprecati, Masalmas autem intellectis, quas in imperatorem Theodosium dux habebat, inimicitias, cum eum dolis inescare, et pace cum eo fecte composita, eius opera Romanam omnem ditionem subiugare tentaret, Cappadoces interro-

γει αὐτοῖς· ἀπέλθετε ἐν τοῖς ἑκαστροῖς ὑμῶν, καὶ τινα μὴ
 φοβηθῆτε. καὶ παρήγγειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ μὴ πραιδεῦσαι ἐν
 πάσαις ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ στρατηγού. ταῦτα γνοὺς ὁ στρα-
 τηγός, καὶ ἐννοηθεὶς ὅτι ὁ Σουλεϊμᾶν δηλοῖ τῷ Μασαλμᾶ, ὅτι
 5 ἀφῆκεν αὐτόν, καὶ ἀνεχώρησεν· ἀπέστειλε γράμματα πρὸς
 τὸν Μασαλμᾶν περιέχοντα, ὅτι ἐγγὺς σου ἐβουλόμην ἐλθεῖν
 ἀλλ' ὁ Σουλεϊμᾶν ἀπελθόντος μου πρὸς αὐτόν, ἠβουλήθη κρα-
 τεῖσάι με, καὶ νῦν φοβοῦμαι ἐλθεῖν πρὸς σέ. λέγει οὖν ὁ Β
 Μασαλμᾶς τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ στρατηγού· οἶδα ὅτι ἐμπαίξει
 10 μοι ὁ στρατηγός διὰ τὸ ὅλωσ μὴ πραιδεῦσαί με τὰς ἐπαρ-
 χίας αὐτοῦ. λέγει αὐτῷ ὁ ἄνθρωπος τοῦ στρατηγού· οὐκ
 ἔστιν οὕτως· ἀλλ' ἐν ἀληθείᾳ σοι γράφει. τότε ἐρωτᾷ· τὸ
 Ἄμωριον πῶς ἐστὶν ἐγγὺς αὐτοῦ; ἔφη· καλῶς, καὶ ἐν ὑπο-
 ταγῇ αὐτοῦ. ὄξυνθεὶς δὲ ὕβρισεν αὐτόν, εἰπὼν· τί ψεύδῃ;
 15 ἐκεῖνος εἶπεν, ὅτι ὡς εἶπον, οὕτως ἐστίν, καὶ ταξάτους
 ἔβαλεν μετὰ καὶ τουρμάρχου ἐν αὐτῷ· καὶ ἐξήγαγε τὰς πε-
 ρισσὰς φαμιλίας. θλίψιν οὖν μεγάλην δεξάμενος περὶ τούτου
 ὁ Μασαλμᾶς, καὶ θυμωθεὶς ἐδίωξεν αὐτόν. βουλὴν γὰρ εἶ-
 χεν διὰ τοῦ καλοκαιρίου λαβεῖν αὐτό, καὶ ἐκδέξασθαι τὸν C
 20 στόλον, καὶ οὕτω ἐπὶ τὴν Ἀσίαν κατελθεῖν καὶ χεῖμασαι.

2. τὸν λαὸν A f, τοῦ λαοῦ a. 6. περιέχοντα om. A. περ.
 ὅτι — Σουλεϊμᾶν om. a. 10. μοι με A f. 11. αὐτῷ
 add. ex A. 20. κατελθεῖν A a, ἐλθεῖν vulg.

gat: an non ducis partes defenditis? illis assentientibus, facitis, ait, quicquid ille molitur? facimus, inquit. tum ille, recipite vos, respondei, in castra vestra, nec quenquam timueritis. ne vero exercitus ex quavis ducis provincia praedam ageret edicto prohibuit. his cognitis, quod se colloquioque dimisso fugerit, Sulimanem Masalmae litteris significasse, dux contemplatus, ipse Masalmae in hanc sententiam scripsit: ad te venire cupientem Suliman deterruit; ad eum quippe bona fide profecto manus iniicere tentavit; nunc itaque ad te accedere vereor. ducis nuncio Masalmas respondet: ducem mihi illudere ne in eius provincias excurram certus sum. ad haec ducis nuncius: nequaquam, sed sincero mentis proposito scribit. tunc ille: qui sunt in eum Amoriensium affectus? dixit nuncius: aequi bonique, cuncti lubentes ei se subdunt. ille subito irae motu correptus, contumeliis nuncium impetens, quid mentiris? ait. ad illum nuncius: ita, ut dixi, se res habet. praesidiarios milites, et eorum ductorem immisit in urbem, quasque reperit inutiles familias eiecit. Masalmas tristi eo nuncio consternatus, cum indignatione nuncium a se amovit. ea namque aestate urbem subiugare, classem expectare, et mox in Asiam profectum in ea hiberna tempestate morari decre-

πίλιν οὖν ζητήσας τὸν ἄνθρωπον τοῦ στρατηγού, ἐπανακρίει αὐτόν. ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν ἐνωμότως ἔφη, ὅτι πάντα ἄπερ λέγω σοι ἀληθῆ ὑπάρχει. ἀλλὰ καὶ χίλιοι ταξῆται σὺν τῷ τουρμάρχη ἐκεῖ εἰσῆλθον· πᾶσαν δὲ ὑπαρξίν τῶν ἐκείσε καὶ τὰς ἀπόρους φμιμλίας ἐξήγαγεν τῶν ἐκεῖ. ταῦτα ἀκούσας γράφει τῷ στρατηγῷ, ὅτι ἐλθὲ ἔγγυς μου, καὶ εἰρηνεύσω μετὰ σοῦ, καὶ πάντα ὡς θέλεις ποιῶ. θεωρήσας δὲ ὁ στρατηγὸς ὅτι ἐπὶ Μασσαλαίων ἐπλησίασεν, καὶ ὅτι ἐν ἄλλαις πέντε ἡμέραις παρέρχεται τὰς ἐπαρχίας αὐτοῦ, πέμπει πρὸς αὐτὸν δύο ὑπάτους, καὶ δηλοῖ αὐτῷ, ὅτι τὰ γράμματά σοι ἐδεξάμην καὶ τὴν προαίρεσίν σου ἀπεδεξάμην, καὶ ἰδοὺ ἔρχομαι πρὸς σέ. ἀλλ' ὡς ἐπίστασαι, στρατηγὸς εἰμι, καὶ χρήματα, καὶ ἄργυρος, καὶ λαὸς μοι ἔχει ἀκολουθῆσαι. πέμψον V. 260 μοι περὶ ἐκύστου λόγον. καὶ εἰ μὲν, καθὼς ἐπιζητῶ ἐξ ὑμῶν, γένηται τὸ πρᾶγμα μου εὖ καὶ καλῶς, ἐπεὶ καὶ ἀξίμιος καὶ ἄθλιπτος ἐπανελεύσομαι. τῶν οὖν ὑπάτων καταφθασύπων αὐτὸν εἰς Θεοδοσιανά, λέγει πρὸς αὐτοὺς ὁ Μασσαλμᾶς· ἦδειν ὅτι ἐμπαιζεῖ μοι ὁ στρατηγὸς ὑμῶν. ἐκείνοι δὲ ἔφησαν· μὴ γένοιτο. τότε πεποικῶς ὃν ἐπεζήτησαν λόγον, ἀπολύει αὐτούς. ἐν ὅσῳ οὖν οἱ ὑπάτοι μετὰ τοῦ ἐνυπογράφου λόγον²⁰

2. ἐνωμότως A, ἐνομ. vulg. 3. ὑπάρχει] εἰσιν A. 6. εἰρηνεύω A. 8. Μασσαλαίων A, Μασσαλαίων a. 11. καὶ τὴν πρ. σου ἀπεδεξάμην add. ex A. 14. καθὼς A, ὡς vulg. 15. μου add. ex A. 16. ἄθλιπτος A, ἄθλιβος vulg. 18. μω] με A f. 20. μετὰ τοῦ A a, μετ' αὐτοῦ vulg.

verat. iterum igitur ducis nuncium interrogat, et accuratius ab eo sciscitatur, ad quem ille iuratus ait: quae enunciativae cuncta vera sunt, quin etiam mille praesidarii milites sub turmarcha urbem defendunt, omnes vero oppidanorum pretiosas facultates, et familias ex egestate onus urbi allaturas inde eduxit. his auditis, ad ducem rescribit: accede ad me, pacem tecum inibo, et pro arbitrata tuo cuncta conficiam. dux Massalaeum eum iam pervenisse animo perpendens, et intra quinque alios dies provincias omnes pertransiturum praesentiens, per duos consules ad eum missos significat: litteris tuis acceptis, ad te mox profecturus sum. verum quia ducem esse me novisti, impedimenta, facultates, argenteam suppellectilem et exercitum in comitatu esse simul noveris. cunctis cautum fide tua volo. et si quidem pro libito res successerit, bene et feliciter, sin minus, citra periculum et amici moerorem ad meos redibo. porro consuli-bus ad Theodosiana Masalmam convenientibus, ipse dixit: ducem vestrum mihi illudere certus sum. at illi, absit omnino, responderunt. Masalmas vero cautione, quam a se petierant, tradita, eos di-

πρὸς τὸν στρατηγὸν ἀπήρχοντο, ὃ Μασσαλμᾶς πλήθη πάμπολλα P. 327
 ἔχων, καὶ μὴ δυνάμενος πώποτε στήναι, παραγίνεται εἰς
 Ἀκρωϊνόν. ἰδὼν δὲ ὁ στρατηγὸς ὅτι παρήλθε τὰς ἐπαρχίας
 αὐτοῦ, ἐπὶ τὴν Νικομήδειαν ἀπέρχεται. περιτυχῶν δὲ τὸν
 5 Θεοδοσίου υἱόν, χειροῦται αὐτὸν μετὰ πάσης τῆς βασιλικῆς
 ὑπουργίας καὶ τῶν ἐν τέλει ἀνδρῶν τοῦ παλατίου. ὃ δὲ Μασ-
 σαλμᾶς κατελθὼν εἰς Ἀσίαν ἐκεῖ παρεχίμασεν, καὶ Οὔμα-
 ρος ἐν Κιλικίᾳ. ὃ δὲ στρατηγὸς παραλαβὼν τὸν υἱὸν τοῦ
 βασιλέως, καὶ συμβουλευσάμενος τοῖς σὺν αὐτῷ ἔρχεται εἰς
 10 Χρυσόπολιν. γνούς δὲ ὁ Θεοδόσιος τὰ πραχθέντα, καὶ βου-
 λευσάμενος Γερμανὸν τὸν πατριάρχην καὶ τὴν σύγκλητον, ἔλα-
 βεν λόγον διὰ τοῦ αὐτοῦ πατριάρχου παρὰ Λέοντος τῆς αὐ- B
 τοῦ ἀβλαβείας, καὶ οὕτως ἐγγειρίζει αὐτῷ τὴν βασιλείαν.
 Θεοδόσιος δὲ σὺν τῷ υἱῷ αὐτοῦ κληρικοὶ γεγονότες τὸν ὑπό-
 15 λοιπον χρόνον τῆς ζωῆς αὐτῶν ἐν εἰρήνῃ διεΐξον. ἔλθων δὲ
 Μασσαλμᾶς ἐν τῇ Περγᾶμψ ταύτην παρεκάθισεν, καὶ παρα-
 χωρήσει θεοῦ ταύτην παρέλαβεν ἐκ διαβολικῆς ἐνεργείας. εἰσ-
 ηγήσασιν γὰρ τινος μάγου ἐνεγκόντες οἱ τῆς πόλεως ἔγκοον
 20 γυναῖκα πρὸς τὸ τεκεῖν οὔσαν, ταύτην ἀνέτεμον· καὶ λαβόν-
 τες τὸ βρέφος, καὶ ἐπὶ κακκάβου ἐψήσαντες, εἰς τὴν τοιαύτην
 Θεοβδύλκτον Θυσίαν πάντες οἱ πολεμεῖν βουλόμενοι τὰ μανί-

2. πώποτε A, ποτὲ vulg. 4. τοῦ Θεοδ. A. 5. αὐτὸν A,
 τοῖον vulg. 10. ὃ add. ex A. 18. ἐνεγκόντες add. ex A.
 20. ἐψήσαντες A, ὀψήσαντες vulg.

mittit. ipsis itaque cum scripto fidei datae teste in itinere positis, ut
 erat Masalmas copioso stipatus exercitu, nec poterat alieno invaden-
 do modum ponere, Acroinum armis aggreditur. dux autem ubi eum
 suarum provinciarum limites praetergredi vidit, Nicomediam se con-
 sultit, ac Theodosii filium cum omni imperatorio apparatu et palatii
 optimatibus forte obviam factum in potestatem accipit. Masalmas
 subinde declinans in Asiam, in ea hiberna duxit, et Umarus pariter
 in Cilicia. dux autem imperatoris filio secum ducto, et communi-
 cato cum suis consilio, Chrysopolim accedit. Theodosius de iis, quae
 gesta erant, certior factus, requisita Germani patriarchae et senatus
 sententia, a Leone, qui hoc in tractatu patriarcham admiserat seque-
 stem, immunitatis et salutis fidem accipit, atque ita imperio se ab-
 dicat, et Leonem adit, et tum ipse tum filius quoque clericorum
 albo adscripti, reliquum vitae tempus in pace transegere. Masalmas
 Pergamum veniens, eam obsidione cinxit, et dei permissu, ut diaboli
 opera, urbem cepit. magi quippe nonnullius suasibus praegnantem
 mulierem ac iam partui propinquam comprehensam mediam dissecuere,
 detractumque utero puerum cacabo elixantes, quicumque arma susci-

κια τῆς δεξιᾶς χειρὸς αὐτῶν κατέβαψαν, καὶ ἐντιῦθεν τοῖς
C ἐχθροῖς παρεδόθησαν.

A.M. 6209 Ῥωμαίων βασιλέως Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Λέων ἐβασίλευσεν ἐκ τῆς Γερμανικῆν
καταγόμενος, τῇ δὲ ἀληθείᾳ ἐκ τῆς Ἰσαυρίας. ὑπὸ δὲ Ἰου- 5
στινιανοῦ βασιλέως σὺν τοῖς γονεῦσι μετοικίζεται ἐν Μεσημ-
βρία τῆς Θράκης ἐν τῇ πρώτῃ αὐτοῦ βασιλείᾳ· ἐν δὲ τῇ
D δευτέρᾳ αὐτοῦ βασιλείᾳ ἐρχομένου αὐτοῦ μετὰ τῶν Βουλγάρων,
ὑπήντησεν αὐτῷ μετὰ δώρων προβάτων πεντακοσίων. Θερ-
ραπευθεὶς δὲ ὁ Ἰουστινιανὸς σπαθάριον εὐθέως αὐτὸν πεποιή- 10
κεν, καὶ εἶχεν αὐτὸν ὡς γνήσιον φίλον. φθόνῳ δὲ φερόμε-
νοί τινες πρὸς αὐτὸν διέβαλλον αὐτόν, ὡς τῆς βασιλείας ὀρε-
γόμενον. ζητήσεως δὲ γενομένης περὶ τούτου, ὡς συκοφαν-
ται κατασχύνθησαν. ὁ δὲ τοιοῦτος λόγος ἔκτισε ἤρξατο ὑπὸ
πολλῶν λαλεῖσθαι. ὁ οὖν Ἰουστινιανὸς εἰ καὶ προφανῶς τοῦ- 15
τον βλάψαι οὐκ ἠθέλησεν, ἀλλ' οὖν βρόμος τις αὐτῷ κατ'
αὐτοῦ ἐντίθεται, καὶ ὑποστέλλει αὐτὸν ἐν Ἀλανίᾳ μετὰ χρη-
μάτων πρὸς τὸ συγκινηῖσαι τοὺς Ἀλανοὺς κατὰ Ἀβασγίαν
P. 328 καὶ Λαζικῆν καὶ Ἰβηρίαν. ὁ δὲ ἀπελθὼν ἐν τῇ Λαζικῇ, τὰ
μὲν χρήματα ἀπέθετο ἐν τῷ Φάσιδι, ὀλίγους δὲ λαβῶν τῶν 20
ἐντοπίων ἀπῆλθεν εἰς Λαφίλειαν, καὶ ὑπερβὰς τὰ Κανκασία

4. Γερμανικαίων A. 7. ἐν τῇ Δ, ἐπὶ τῇ vulg. 11. ἔσχεν A.
21. Λαψηλίαν A.

pere proposuerant, manus dexterarum manicas in sacrificium illud deo
execrandum intinxere. eam ob rem in hostium potestatem venerunt.

A. C. 709

Romanorum imperatoris Leonis Isauri annus primus.

Hoc anno Leo Germanicia, seu verius Isauria oriundus imperium
obtinuit. hic una cum parentibus e natali solo in Thraciae Mesem-
briam ab imperatore Iustiniano translatus fuit primi eius imperii tem-
poribus, eodem vero secundo imperante, quando cum Bulgaris nimi-
rum reversus est, ipse Leo obviam progressus quingentarum ovium ad
eum munus misit: quo Iustinianus delinitus, spatharium mox creatum
in sinceriorum amicorum numerum adlegit. hinc invidia conciti non-
nulli ipsum affectatae tyrannidis apud Iustinianum accusaverunt, ve-
rum instituta rei discussione, isti velut calumniatores cum rubore re-
tro amandati sunt. is sane rumor ex eo tempore a plerisque divul-
gari coepit. Iustinianus autem licet ei palam nocere nollet, secreta
tamen indignatio animum eius incessit, quare ipsum cum ingenti pecu-
nia in Alaniam delegavit, ut Alanos in Abasgiam et Lazicam et
Iberiam concitaret. ille Lazicam profectus pecuniam quidem in Pha-
side reposuit, et paucis indigenis secum abductis in Dapsilium se
contulit, ac deinde Caucaseis montibus superatis, in Alaniam contem-

ὄρη, ἦλθεν ἐν Ἀλανίᾳ. ὁ δὲ Ἰουστινιανὸς θέλων ἀπολείσαι V. 261
 αὐτόν, πέμψας ἐπήρσε τὰ χρήματα ἐκ τοῦ Φάσιδος· οἱ δὲ
 Ἀλανοὶ τὸν σπαθάριον μετὰ πάσης τιμῆς δεξάμενοι, καὶ τῶν
 λόγων αὐτοῦ ὑπακούσαντες, εἰσῆλθον καὶ ἠχμυλώτευσαν τὴν
 5 Ἀβασγίαν. ὁ δὲ τῶν Ἀβασγῶν κύριος δηλοῖ τοῖς Ἀλανοῖς,
 ὅτι ὡς εὐρίσκει ἄλλον τοιοῦτον ψεύστην οὐκ εἶχεν Ἰουστινια-
 νός, ὃν ὄφειλεν ἀπολύσαι καὶ συγκινῆσαι ἡμᾶς καθ' ὑμῶν B
 τῶν γειτόνων ἡμῶν, εἰ μὴ τὸν ἄνθρωπον τοῦτον. ἐψεύσατο
 γὰρ ἡμᾶς καὶ περὶ τὴν ὑπόσχεσιν τῶν χρημάτων· πέμψας
 10 γὰρ Ἰουστινιανὸς ταῦτα ἐπήρην. ἀλλὰ δότε ἡμῖν αὐτόν, καὶ
 παρέχομεν ὑμῖν τρισχίλια νομίσματα, καὶ ἡ ἀπ' ἀρχῆς ἡμῶν
 ἀγάπη μὴ διαλυθῆ. οἱ δὲ Ἀλανοὶ εἶπον, ὅτι ἡμεῖς οὐχ ἔνε-
 κεν χρημάτων ὑπηκούσαμεν αὐτῷ, ἀλλὰ διὰ τὴν τοῦ βασι-
 λέως ἀγάπην. πάλιν δὲ οἱ Ἀβασγοὶ πέμπουσι πρὸς αὐτούς
 15 λέγοντες, ὅτι δότε ἡμῖν αὐτόν, καὶ παρέχομεν ὑμῖν ἑξακισχί- C
 λια νομίσματα. οἱ δὲ Ἀλανοὶ θέλοντες καταμαθεῖν τὴν χώ-
 ραν τῶν Ἀβασγῶν, συνέθεντο λαβεῖν τὰ ἑξακισχίλια νομί-
 σματα, καὶ δοῦναι τὸν σπαθάριον. οἱ δὲ Ἀλανοὶ ἐθάραρη-
 σαν τῷ σπαθαρίῳ πάντα, καὶ λέγουσιν αὐτῷ, ὅτι ὡς ὄρεῖς
 20 ἡ ὁδὸς ἡ ἐπὶ Ῥωμανίαν ἄγουσα κεκλεισμένη ἐστίν, καὶ πῶς
 παρελθεῖν οὐκ ἔχεις· ἀλλὰ καὶ μᾶλλον τροπενσωμέθεα καὶ

3. τὸν λόγον A. 4. εἰσῆλθον A e, ἦλθον vulg. 5. τῶν
 add. ex A. 6. τοιοῦτον add. ex A. 11. ἡ add. ex A. 19.
 πάντα add. ex A. 21. ἀλλὰ καὶ A, ἀλλὰ vulg.

dit. at cum perniciem ipsi inferre Iustinianus meditaretur, qui pecuniam ab ipso in Phaside repositam tolleret, misit. Alani vero spathario cum honore suscepto, verbisque eius obedientes, irruptione in Abasgiam facta, provinciam omnem in servitutem miserunt. tunc Abasgorum dominus Alanis in haec verba significat: virum, si bene conicio, mendaciis confingendis aptiorem, praeter istum, qui mutuaque inter nos loco patriaque vicinos dissensionem excitaret; quem mitteret, haud reperit. sane ille nobis imposuit, maxime cum pecuniarum promissa nobis primum obtulit, pecunias ipsas mandato suo Iustinianus recepit. verum tradite nobis illum et nummorum tria millia vobis exhibebimus, et quam ab antiquo habuimus pacem non violabimus. responderunt Alani: non gratia pecuniarum, sed ex eo, quem ad imperatorem fovemus affectu, viro parere non recusavimus. Abasgi iterum ad eos delegaverunt, qui dicerent: tradite nobis illum, et nummorum sex millia rependemus. Alani Abasgorum regiones explorare consiliati, nummorum sex millia accipere, et spatharium Abasgorum manibus permittere pacti sunt. communicato subinde spathario consilii secreto, his eum verbis compellant: via qua Ro-

συνταξόμεθα αὐτοῖς, ὅτι παραδίδομέν σε, καὶ ἀπολύομεν ἅμα τοῖς ἀνθρώποις αὐτοῖς ἡμῶν, καὶ καταμανθάνομεν τὰς κλεισοῦρας αὐτῶν, καὶ κουρσεύομεν, καὶ ἄφανίζομεν τὴν χώραν αὐτῶν, **Π**οιοῦμεν τὴν θεραπείαν ἡμῶν. τῶν δὲ ἀποκρισιαρίων τῶν Ἄλανων ἀπελθόντων εἰς Ἀβασγίαν καὶ συνθεμένων παρα-5 δίδειν τὸν σπαθάριον, πλείστα ξένια παρ' αὐτῶν εἰληφασί· καὶ πλείονας ἀποκρισιαρίους πάλιν ἀποστέλλουσι μετὰ καὶ τῆς ποσότητος τοῦ χρυσοῦ πρὸς τὸ παραλαβεῖν τὸν σπαθάριον. οἱ δὲ Ἄλανοὶ λέγουσι τῷ σπαθαρίῳ, ὅτι οἱ ἄνθρωποι οὗτοι, καθὼς καὶ προείπομεν, ἐπὶ τὸ λαβεῖν σε παρεγένοντο, καὶ¹⁰ ἡ Ἀβασγία ἐκδέχεται σε. καὶ ἐπεὶ πλησιάζομεν αὐτοῖς, πραγματεύεται ἀπερχόμενοι πρὸς αὐτοὺς οὐ διαλείπουσι. λοιπὸν ἵνα μὴ διαβληθῇ ὁ σκοπὸς ἡμῶν, παραδώσομέν σε φανερώς **P. 329** καὶ ἀποκινούντων αὐτῶν, ἀπολύσομεν κρυπτῶς ἐκ τῶν ὀπίσθ, καὶ ἐκείνους μὲν ἀποκτείνομεν, σὲ δὲ κρύπτομεν, ἕως ἂν σω-¹⁵ ρευθῇ ὁ λαὸς ἡμῶν καὶ ἀσυμφώνως εἰσέλθωμεν ἐν τῇ γῇ αὐτῶν. ὃ καὶ γέγονεν. παραλαβόντες δὲ τῶν Ἀβασγῶν ἀποκρισιάριοι τὸν σπαθάριον σὺν τοῖς ἀνθρώποις αὐτοῦ, δήσα-

4. ποιῶμεν A, ποιῶμεν vulg. 5. παραδιδόναι A. 8. παραλαβεῖν A, λαβεῖν vulg. 10. καθὼς καὶ A, καθὼς vulg. 14. ἀπολύσομεν A, ἀπολύομεν vulg. 15. ἀποκτείνομεν A, ἀποκτείνομεν a f. σὲ δὲ A, καὶ σὲ vulg. 17. παραλαβόντες δὲ A, παραλαμβάνοντες γὰρ vulg.

manam in ditionem itur undequaque, ut cernis, interclusa est, nec istinc digredi tibi facile conceditur. quare cum hostibus dolo nobis agendum. nos itaque tradituros te ipsis fecte conveniamus, tum vero te cum quibusdam e nostris misso, clusurarum, quae apud illos sunt, anfractus explorabimus, et impetu demum in eos facto per eorum regiones grassati, quod obvium fiet, vastabimus, atque ita, quae e re nostra sunt, promovēbimus. Alanorum igitur apocrisiarum in Abasgiam profecti, et spatharium tradituros pacti, plurima ab ipsis retulerunt munera. Abasgi subinde plures e suis cum eisdem apocrisiarios delegarunt, qui promissam auri summam enumerarent, et spatharium reciperent. tum vero Alani ad spatharium: homines isti, inquit, te sibi traditum, ut monuimus, comprehensuri venerant, et iam te vincunt Abasgia tota praestolatur. ad eos vero, ceu provinciae nostrae conterminos, mercatores e nostris saepius itare et transire noveris. quare ne consilium a nobis arreptum in crimen vertatur, in manus eorum manifeste trademus te, illisque te secum rapientibus ex ultimo nostrorum agmine quosdam occulte summittemus, qui eos armis adoriantur et occidunt: te vero, donec exercitus noster in terram eorum pacis omni foedere soluto irrupturus colligatur, ab oculis secreto removendum noveris. consilio res successit. capto si-

τες αὐτοὺς ἀπῆρχοντο· καταλαβόντες δὲ ἐκ τῶν ὀπισθεν οἱ
 Ἄλανοι συν τῷ Ἰτάλῃ τῷ κυρίῳ αὐτῶν ἀποκτένουσι τοὺς
 Ἀβασγοὺς· τὸν δὲ σπαθάριον ἔκρυσαν, καὶ στρατολογήσας
 ἐκίνησεν κατὰ Ἀβασγίας, καὶ ἀπροσδοκῆτως εἰσελθὼν τὰς κλει-
 5 σούρας πλείστην αἰχμαλωσίαν καὶ ἀφανισμόν εἰς τοὺς Ἀβα-
 σγοὺς ἀπειργάσατο. ἀκούσας δὲ ταῦτα Ἰουστινιανός, ὅτι καὶ
 χωρὶς τῶν χρημάτων τὰ τῆς ἐπιτροπῆς αὐτοῦ γέγονεν, πέμ- B
 πει γράμματα πρὸς τοὺς Ἀβασγοὺς, ὅτι ἐὰν διασώσῃτε τὸν
 σπαθάριον ἡμῶν, καὶ παρελθεῖν ἐάσητε δι' ὑμῶν ἀβλαβῆ,
 10 πάντα τὰ πταίσματα ὑμῶν συγχωροῦμεν ὑμῖν. οἱ δὲ μετὰ
 χαρᾶς ταῦτα δεξιόμενοι, ἀπέστειλαν πάλιν εἰς Ἀλανίαν, λέ- V. 262
 γοντες, ὅτι δίδομεν ὑμῖν ὄψιδας τὰ τέκνα ἡμῶν, καὶ δότε
 ἡμῖν τὸν σπαθάριον, ἵνα ἀπολύσωμεν αὐτὸν πρὸς Ἰουστινια-
 νόν. ὁ δὲ σπαθάριος τοῦτο οὐ κατεδέξατο, εἰπὼν, ὅτι δύνα-
 15 ται ὁ θεὸς ἀνοῦξάι μοι θύραν τοῦ ἐξελθεῖν· ἐπεὶ δι' Ἀβασ-
 γίας οὐκ ἐξέρχομαι. μετὰ δὲ χρόνον τινὰ φροσάτον Ῥωμαίων
 καὶ Ἀρμενίων εἰσελθόντων ἐν Λαζικῇ καὶ τὴν Ἀρχαιοπόλιν
 πολιορκούντων, ἀκουσάντων τε τὴν τῶν Σαρακηνῶν ἔλευσιν, C
 ἀνεχώρησαν. ἀποσπασθέντες δὲ τινες ἐξ αὐτῶν ἕως τῶν δια-
 20 κοσίων, ἀνῆλθον ἐν τοῖς μέρεσιν Ἀψιλίως καὶ τῶν Καυκα-

2. ἀποκτένουσι A. 4. Ἀβασγίας A, Ἀβασγοὺς vulg. 5. καὶ
 ἀφ. εἰς τ. Ἀβ. A, εἰς τ. Ἀβ. καὶ ἀφ. vulg. 6. καὶ add. ex A.
 8. διασώσῃτε A, σώσῃτε vulg. 14. δι. add. ex A. 18.
 τὴν τῶν add. ex A. 19. τινες om. A. τῶν om. A.

quidem cum omni comitatu spathario, eoque vinculis constricto,
 Abasgorum apocrisiarii iter arripiunt. Alani vero Itaze domino suo
 duce Abasgis occisis, spatharium ad se receptum occultant. ille ex-
 exercitu collecto movit in Abasgos, et penetratis ex improvise clusura-
 rum angustiis, partaque captivorum ingenti praeda maximam cladem
 Abasgis intulit. ubi nullis expensis pecuniis vel aere soluto quae
 mandaverat feliciter successisse Iustinianus rescivit, scribit Abasgis:
 si spatharium nostrum incolumem servaveritis, et absque periculo
 per terras vestras permiseritis transire, offensas a vobis in nos ad-
 missas condonamus. illi litteris alacri animo receptis Alanis iterato
 haec nunciant: filios nostros in obsides vobis damus, tantum spa-
 tharium nobis tradite, ut Iustiniano protinus transmittamus. condi-
 tionem oblatam recusavit spatharius, dicens: felicem exitus viam
 mihi reserare potens est deus, per Abasgorum vero fines transire
 non fert animus. caeterum quodam tempore ab hinc elapso, cum
 Armeniorum Romanorumque exercitus Lazicam ingressus Archaeopolim
 obsideret, audito Saracenorum adventu, inde continuo recessit. ex
 ipsis autem nonnulli ad ducentos distracti, finibus Apsiliae penetratis,

σίῳν πραιδευόντες. τῶν δὲ Σαρακηῶν καταλαβόντων τὴν
 Λαζικήν, φηγῆ χρησάμενος ὁ τῶν Ῥωμαίων καὶ τῶν Ἀρμε-
 νίων λαὸς ἐπὶ τὸν Φᾶσιν ὑπέστρεψεν. οἱ δὲ διακόσιοι ἐπι-
 μείναντες εἰς τὰ Κανκάσια ὄρη, ἔστησαν ληστεύοντες, ἀπο-
 γνόντες ἑαυτῶν. οἱ δὲ Ἄλανοὶ μαθόντες τοῦτο ὑπέλαβον πλῆ-
 θος Ῥωμαίων εἶναι ἐν τοῖς Κανκασίοις, καὶ χαρέντες λέγουσι
 τῷ σπαθαρίῳ, ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι ἐπλησίασαν, ἄκελθε πρὸς
 αὐτούς. λαβὼν δὲ ὁ σπαθᾶριος πενήτηντα Ἄλανούς, καὶ
 D ὑπερβάς μετὰ κυκλοπόδων Μαΐου μηνὸς τὰς χιόνας τῶν Καν-
 κασίων, εὔρεν αὐτούς, καὶ ἐν πολλῇ χαρᾷ γεγονώς, ἠρώτα, ποῦ¹⁰
 ἐστὶν ὁ λαός; οἱ δὲ εἶπον· τῶν Σαρακηῶν ἐπιπεσόντων ἐπὶ
 Ῥωμανίαν, ὑπέστρεψαν. ἡμεῖς δὲ μὴ δυνηθέντες ἐπὶ Ῥωμανίαν
 ἀπελθεῖν, ἐπὶ Ἄλανίαν ἤρχόμεθα. καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· τί
 ποιοῦμεν ἄρτι; οἱ δὲ εἶπον, ὅτι διὰ τῆς χάρας ταύτης ἀδύνατον
 ἐστι διελθεῖν ἡμᾶς. ὁ δὲ σπαθᾶριος ἔφη· οὐκ ἔστι δυνατόν δι'¹⁵
 ἄλλης ὁδοῦ ἐξελθεῖν; κάστρον οὖν ὑπῆρχεν ἐκεῖσε, τὸ λεγό-
 μενον Σιδηρόν, ἐν ᾧ ἦν τοποτηρητῆς Φαρασμάνιός τις τοῦνο-
 P. 330 μα ὑπὸ τοῦς Σαρακηνοῦς τυγχάνων, καὶ εἰρήνην ἔχων μετὰ
 τῶν Ἀρμενίων. πέμψας οὖν ὁ σπαθᾶριος δηλοῖ αὐτῷ, ὅτι
 ἐφ' ὅσον εἰρήνην ἔχεις μετὰ τῶν Ἀρμενίων, εἰρήνευσον καὶ
 μετ' ἐμοῦ· καὶ γενοῦ ὑπὸ τὴν βασιλείαν Ῥωμαίων· καὶ δός

3. ἐπιμείναντες A, ἐπέμειναν vulg. 5. τοῦτο add. ex A f. 9
 τὰς χ. A, τοὺς χ. vulg. 19. αὐτῷ A, αὐτὸν vulg. 21. Ῥω-
 μαίων om. A f.

Caucasiorum regionem depraedati sunt. cum vero Saraceni in Lazicam
 venissent, Romanorum et Armeniorum exercitus fuga usus in Phasidem
 remeavit. porro ducenti isti ad Caucasios montes subsistentes, rebus de-
 speratis atrocinia exercebant. quo comperto Romanorum copias inges-
 tes ad Caucasi loca appulisse conicietes Alani, supra modum læti
 spathario dixere: advenere Romani, recipe te ad illos. tum igitur
 spatharius Alani quinquaginta comitatus, et cyclopedum ope nitibus
 Caucasei iugi mense Maio superatis, Romanos offendit, et gaudio
 perfusus totus rogabat, ubi est exercitus? responderunt illi: Sarceni
 ingruentibus, in Romanorum ditionem redierunt. nos vero cum
 Romanos fines attingere vetaremur, iter in Alaniam meditati sumus.
 spatharius ad eos, quid nunc rei agendum est? inquit. tum illi,
 hac, aiunt, regione transire nullo pacto conceditur. an non alia via,
 respondet spatharius, facilis transitus? porro castrum illic erat nomine
 Siderum, cuius custos quidam nomine Pharasmanius sub Saraceno-
 rum potestate constitutus pacem cum Armeniis servabat. nonnullis ad
 eum delegatis spatharius significat: si pacem cum Armeniis agis,
 eam mecum habe, Romanorum iugum subi, fer opem insuper, ut ad

ἡμῖν σύναρσιν τοῦ κατελθεῖν ἐν τῇ θαλάσῃ, καὶ περᾶσαι εἰς
 Τραπεζοῦντα. τοῦ δὲ μὴ ἐλομένου τοῦτο ποιῆσαι, πέμπει ὁ
 σπαθᾶριος ἐκ τῶν ἀνθρώπων αὐτοῦ καὶ Ἀρμενίους, παραγ-
 γείλας αὐτοῖς ποιῆσαι ἔγκρυμμα· καὶ ὅτε ἐξέρχονται ἐκ τοῦ
 5 κάστρου εἰς τὸν κάματον, χειρώσασθε ἐξ αὐτῶν ὄσους δύνασθε,
 καὶ τὰς πόρτας κρατήσατε ἐκ τῶν ἔξω, ἕως ἂν καὶ ἡμεῖς φθά-
 σωμεν. τῶν δὲ ἀπελθόντων καὶ ποιησάντων τὸ ἔγκρυμμα, καὶ Β
 τοῦ λαοῦ ἐξεληθόντος εἰς τὸν κάματον, ἄφνω ἐπιπεσόντες τὴν τε
 πόρταν ἐκράτησαν, καὶ πολλοὺς ἐζώγησαν. τοῦ δὲ Φαρα-
 10 σμανίου ἐν τῷ κάστρῳ μετ' ὀλίγων μείναντος, κατέλαβεν καὶ
 ὁ σπαθᾶριος, καὶ προσλαλήσας τῷ Φαρασμανίῳ ὅπως ἀνοξέη
 τὰς πόρτας μετ' εἰρήνης, οὐκ ἠθέλησεν, ἀλλ' ἐκρότησε πόλε-
 μον. τοῦ δὲ κάστρου ὄχυροῦ ὄντος, λαβεῖν αὐτὸ οὐκ ἠδύ-
 νατο. Μαρῖνος δὲ ὁ πρῶτος τῶν Ἀψιλιῶν μαθὼν πολιορκεῖ-
 15 σθαι τὸ κάστρον, φόβῳ συνεσχέθη, νομίσας πολὺν λαὸν εἶναι
 σὺν τῷ σπαθαρίῳ· καὶ λαβὼν μεθ' ἑαυτοῦ τριακοσίους,
 ἀπῆλθεν πρὸς τὸν σπαθᾶριον, λέγων, ὅτι ἐγὼ σε διασωζῶ C
 ἕως τῆς παραθαλασσίας. ὁ δὲ Φαρασμάνιος ἑωρακῶς τὴν
 περίστασιν, ἔφη πρὸς τὸν σπαθᾶριον· λάβε τὸ τέκνον μου
 20 ὄψιδα, καὶ ὁμολογῶ δουλεύειν τῇ βασιλείᾳ. ὁ δὲ λαβὼν τὸ

8. ἐπιπεσόντες τὴν τε πόρταν A, ἐπιπεσόντων καὶ τὰς πόρτας
 vulg. 12. μετ' εἰρήνης add. ex A. 13. ὄχυροῦ A, ἰσχυροῦ
 vulg. 15. συνεσχέθη A, συνεχόμενος vulg.

mare transeamus, et Trapezuntem traicere possimus. eo condiciones
 haud admittente, ex suis et Armeniis nonnullos spatharius distrahit,
 quibus insidias locare imperat, ac ubi milites, inquit, ad diurnum
 laborem et agrorum culturam prodeuntes videritis, quos poteritis, de-
 tinete, et exteriores portas occupate, donec ipsi advenerimus. illi
 impositum onus capessunt, et positis insidiis in populum ad diurnum
 opus extra castrum prodeuntem irruunt ex improviso, et occupatis
 etiam portis plures ex eis ceperunt. Pharasmanius in castro cum pau-
 cis remanserat, cum repente spatharius se ipsum praesentem exhibuit,
 ac ut portas aperiret cum Pharasmanio colloquutus, haud acquievit
 ille, quin immo bellum sustinendum duxit, cumque castrum bene
 munitum foret, ipsum invadere spatharius haud valuit. interea Marinus
 Apsiliensium incolarum spectatissimus castrum obsessum intelligens,
 magno timore percussus est, cum videlicet copiosum illic cum spathario
 exercitum considerare arbitraretur. quare viris trecentis secum abdu-
 ctis, spatharium adiit, et, ego te, inquit, ad maris usque oras inco-
 lumem deduco. tum vero Pharasmanius, ubi se in has coniectum
 angustias sensit, cum spathario colloquutus, accipe, ait, filium meum
 obsidem, et imperio Romano me subditum fore polliceor. ille rece-

τέκρον αὐτοῦ, λέγει αὐτῷ ποῖον δοῦλον ἑαστὸν τῆς βασιλείας καλεῖς, ὅτι ἐναπόκλειστος ὢν λαλεῖς ἡμῖν; ἀδύνατον ἔστι ἡμῖν ἀναχωρῆσαι μέχρις ἂν παραλάβωμεν τὸ κάστρον· τότε λέγει ὁ Φωρασμαῖνος· δός μοι λόγον. ὁ δὲ σπαθάριος ἔδωκεν αὐτῷ λόγον, μηδὲν αὐτὸν ἀδικῆσαι, ἀλλὰ μετὰ τριάντα V. 263 ὀνομάτων μόνον εἰσελθεῖν ἐν τῷ κάστρῳ. τοῦτον δὲ τὸν λόγον μὴ φυλάξας παρήγγειλε τοῖς συνεισερχομένοις αὐτῷ τριάντα, ὅτι ἐν τῷ εἰσελθεῖν ἡμᾶς κρατήσατε τὰς πόρτας, D καὶ ἅς εἰσελθῶσι πάντες. καὶ τούτου γενομένου, ἐκέλευσε βληθῆναι πῦρ εἰς τὸ κάστρον. γενομένης δὲ πυρκαϊᾶς μεγάλης, ἐξῆλθον αἱ φασιλίαι ἀρπαύουσαι ὅτι ἠδύνατο βαστάσαι ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς· καὶ ποιήσας ἄλλας τρεῖς ἡμέρας, κατέλυσε τὰ τείχη ἕως τῆς γῆς, καὶ ἀποκινήσας τετῆλθεν ἐν Ἀψιλίᾳ μετὰ καὶ Μαρίνου τοῦ πρώτου αὐτῶν, ἠδεχθεὶς ὑπὸ τῶν Ἀψιλίων μετὰ πολλῆς τιμῆς. κακείθεν κα- 15 τελθῶν ἐν τῇ παραθαλασσίᾳ, ἀντεπέρασεν καὶ ἦλθεν πρὸς Ἰουστινιανόν. τοῦ δὲ Ἰουστινιανοῦ ἀναιρεθέντος, καὶ τοῦ Φιλίππικου τυφλωθέντος, βασιλεύει ὁ Ἀρτέμιος, καὶ προβαλ- P. 331 λεται αὐτὸν στρατηγὸν εἰς ἀνατολικούς. τοῦ δὲ Θεοδοσίου βασιλεύσαντος, καὶ τοῦ Ἀρτεμίου ἐκδιωθέντος, καὶ τῆς τῶν

4. ὁ add. ex A. ὁ δὲ σπαθ. ἴδ. αὐτῷ λόγ. add. ex A. 5. μηδὲν αὐτὸν A, μηδένα vulg. 6. τοῦτον δὲ τὸν λόγον μὴ φυλάξας A, τούτου δὲ λόγον μὴ φυλάξαντος vulg. 6. ἐν τῷ A, τὸ vulg. 9. ἐκέλευσε] ἐπέτρεψε A f. 11. ὁ τῷ εἶπε A, οἱ vulg. 15. πολλῆς A a f, μεγάλης vulg. 16. τῷ add. ex A. 20. ἐκδιωθέντος A, διωχθέντος vulg.

pto in potestatem puero, quem te rogat, imperii subditum profiteris, qui etiam inclusus et obsidione cinctus, nobiscum pacisci contendis? certe nos hinc recedere impossibile est, nisi prius castrum in potestatem nostram veniat. Pharasmanius ad haec: da fidem, inquit, te nihil damni illaturum, sed cum triginta solis comitibus te castrum ingressurum. is lubens pollicetur, at fide postmodum violata, comitibus iniunxit: ingressi portas occupate, et reliqui demum socii subsequantur. quo, ut iusserat, praestito, etiam ignem castris submitti imperavit, incendioque iam excitato, familiae omnes illinc egressae, ex facultatibus, quod licuit, secum asportaverunt, et exactis illis diebus tribus muros solo tenus aequavit, et motis inde castris cum Marino Apsiliensium primore in Apsiliam profectus est, ubi summis honoribus ab incolis susceptus fuit, inde ad maritimum oram digressus, in ulteriorem ripam traiecit, et ad Iustinianum se contulit. Iustiniano e vivis sublato, et Philippico oculis privato, Artemius imperat, qui Leonem orientalium ducem instituit. mox Theodosio tyrannidem

Ῥωμαίων πολιτείας συγκεχυμένης οὔσης ἔκ τε τῆς βαρβάρων ἐπιδρομῆς καὶ ἔκ τῶν τοῦ Ἰουστινιανοῦ μαιφρονιῶν καὶ τῶν τοῦ Φιλιππικοῦ ἀνοσιουργιῶν, οὗτος ὁ εἰρημένος Λέων ὑπερ-εμάχει τῷ Ἀρτεμίῳ, ἐναντιούμενος Θεοδοσίῳ, εἶχε δὲ συμ-
 5 φρονούντα αὐτῷ καὶ συντρέχοντα τὸν Ἀρτάβασδον τὸν τῶν Ἀρμενιῶν στρατηγόν, ὃν καὶ γαμβρὸν μετὰ τὸ βασιλεύσαι αὐτὸν εἰς Ἄγγαν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ πεποίηκεν, προβαλλόμε-
 νος αὐτὸν καὶ κουροπαλάτην. Μασαλμᾶς δὲ χειμάσας ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ἐξεδέξατο τὰς τοῦ Λέοντος ὑποσχέσεις· μηδὲν δὲ B
 10 παρὰ Λέοντος δεξάμενος, καὶ γνούς ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπ' αὐτοῦ, ἔλθων εἰς τὴν Ἀβυδὸν ἀντεπέρασε λαὸν ἱκανὸν εἰς τὴν Θρά-
 κην, καὶ ἐπὶ τὴν βασιλεύουσαν πόλιν ἀπεκίνησεν. γράψας καὶ πρὸς Σουλεϊμᾶν τὸν πρωτοσύμβουλον καταλαβεῖν μετὰ τοῦ προετοιμασθέντος στόλου. τῇ δὲ ἐκ τοῦ Ἀύγουστου μη-
 15 νὸς παρεκάθισεν τῇ πόλει ὁ Μασαλμᾶς λυμηνάμενος καὶ τὰ Θρακῶα κάστρα. περιχαρᾶσσαντες δὲ τὸ χερσαῖον τελεχος ὤρουσαν φόσσαν μεγάλην, καὶ ἐπάνω αὐτῆς περικτίχισμα ση-
 θαῖον διὰ ξηρολίθου ἐποίησαν. τῇ δὲ ἅ' τοῦ Σεπτεμβρίου C
 μηνὸς τῆς ἁ' ἰνδικτιῶνος ἀνέλαβεν ὁ χριστομάχος Σουλεϊμᾶν

1. τε add. ex A. 2. καὶ ἐκ τῶν τοῦ A, ἔκ τε vulg. τῶν
 add. ex A. 3. ὁ εἰρ. Λέων] ὁ εὐσεβῆς a. 4. τῷ Ἀρτεμίῳ]
 suprascr. in A, τοῦ Ἀρτεμίου. 12. γράψας πάλιν καὶ A e.
 13. μετὰ τοῦ προετοιμασθέντος A, μετὰ προετοιμασθ. vulg. 14.
 μηνὸς add. ex A. 17. σηθαῖον A, σηθέων vulg. 18. ἐποίη-
 σαν om. A f.

arripiente, cum electus esset Artemius, et cum barbarorum incursionibus, tum iniustus Iustiniani caedibus, tum Philippici sacrilegis impietatibus cuncta sus deque per Romanam rem publicam iactarentur, memoratus iste Leo armis in Theodosium susceptis, Armenii partes strenue propugnabat. propositi vero armorumque socium, et in eadem pericula conspirantem nactus est Artabasdam Armenicorum ducem, quem Anna filia in matrimonium locata generum imperator factus asci-
 vit, et curopalatis dignitate auxit. caeterum Masalmas in Asia hie-
 matus, ibi Leonis promissorum solutionem expectabat, qui cum nihil a Leone accepisset, illud se sentiens, Abydum profectus copiosum exercitum in partes Thraciae navibus transmisit, et in urbem imperii reginam arma movit, Sulimanem etiam consilii sui primicerium litte-
 ris monuit, ut cum classe instructa adveniret. die autem mensis Augusti decima quinta urbem obsidere coepit Masalmas, expugnatibus direptisque Thraciae castris. porro terrestri muro circumquaque vallato ingentem fossam aperuerunt, et ad vallum fossae impositum ex lapidibus nullo caemento ad invicem iunctis murum, qui castris pro lorica esset, circumduxerunt. die vero prima mensis Septembris indictione prima, infen-

μετὰ τοῦ στόλου καὶ τῶν ἀμνηραίων αὐτοῦ ἔχων παμμεγέθεις καὶ πολεμικὰς κατίνας καὶ δρόμωνα· τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, καὶ προσώρμισεν ἀπὸ τῆς Μαγναύρας ἕως τοῦ Κυκλοβίου. μετὰ δὲ δύο ἡμέρας νότου πνεύσαντος, καὶ ἀπάραντες ἐκείθεν παρέπλευσαν τὴν πόλιν. καὶ οἱ μὲν ἐπέρασαν εἰς τὰ Εὐτροπίου 5 καὶ Ἀνθεμίου, οἱ δὲ εἰς τὰ τῆς Θράκης μέρη ἀπὸ τοῦ καστελλίου τῶν Γαλιτῶν καὶ ἕως τοῦ κλειδίου προσώρμισαν. τῶν δὲ μεγάλων πλοίων βεβαρημένων ἐκ τοῦ φόρτου καὶ ἀγρευομένων ποτοφύλακες μέχρι τῶν εἰκοσι κατίνων ἀπέμειναν
 D ἐχόντων ἀνὰ ἑκατὸν λωρικῶν πρὸς τὸ ταῦτα φυλάττειν. 10 εὐδίας δὲ καταλαβούσης αὐτὰς ἐν τῷ ῥεύματι καὶ τοῦ στενοῦ μικρὸν πνεύσαντος ᾤθησεν αὐτὰς ἐπὶ τὰ ἔξω. ὁ δὲ εὐσεβῆς βασιλεὺς παραχρῆμα ἐμπύρους ναῦς κατ' αὐτῶν ἐκπέμψας ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως, τῇ θείᾳ συμμαχίᾳ πυρριαλώτους αὐτὰς ἐποίησεν· καὶ αἱ μὲν εἰς τὰ παραλία τείχη ἐμπυριζό- 15
 V. 264 μенаὶ ἀπερρίφησαν, αἱ δὲ εἰς τὸν βυθὸν αὐτανόροι κατεποντίσθησαν· ἕτεραι δὲ μέχρι τῆς Ὀξείας καὶ Πλατείας νήσου λαυριζουσαι ἀπηνέχθησαν. ἐντεῦθεν οὖν οἱ μὲν τῆς πόλεως θάρσος ἔλαβον, οἱ δὲ πολέμοι μεγάλας κατέπηξαν τὴν τοῦ

1. παμμεγέθεις ναῦς ἀριθμὸν αὐτῶν A. 2. κατίνας] mg. Par. κατίνας. 3. προσώρμισεν A, προσώρμισαν vulg. ἕως τῶν K. A. 6. Ἀνθεμίου A, Ἀνθ.μ. vulg. 8. ἀγρευομένων A, ἀγρευόντων vulg. 9. ποτοφύλακες A. κατίνων A 2, πτηνῶν f. 13. τὰς ἐμπύρους A. 16. κατεπόνθησαν A e. 18. οὖν add. ex A. 19. θάρσος A.

sus ille Christi adversarius Suliman cum classe et ameraeis suis ad urbem appulit, advectis insolitae magnitudinis bellicis navibus, nec non dromonibus, mille et octingentis numero, et ad spatium littoris, quod Magnauram et Cyclobium interiacet, applicuit, post duos autem dies noto spirante ea statione solverunt, et ad urbem adnavigaverunt. et hi quidem Eutropii Anthemiique oras occupant, alii in Thraciae partes a Galatae castello ad portus ipsius seras devehuntur. onerariae tandem naves suo pondere depressae ac tardius latae cum classis extrema tenerent, ad viginti ex praecipuis numerum retro totum agmen steterunt, centum milites lorice instructos ad singularum defensionem ferentes. tranquillitate autem magna toti freto primum incumbente, leni mox venti flatu ex portus angustiis in extimum spatium delatae sunt, eademque pietissimus imperator incendiariis navibus ex urbis extrema arce emissis, igne dei iuvantis opera iniecto, cunctas absumpsit, et haec quidem ad maritima urbis moenia conflagrantes disiectae, aliae pelagi profundo cum impositis hominibus absorptae, reliquae ad Oxeam Plateamque insulam altum mare tenentes deductae. hinc urbis civibus creverunt animi, hostes vero operosam potentemque

ὄγρου πυρός ἔγνωκότες δραστικωτάτην ἐνέργειαν. ἔβούλοντο P. 33a
 γὰρ τῇ αὐτῇ ἑσπέρα εἰς τὰ παράλια προσορμίσαι τείχη, καὶ
 τοὺς ἀχένας εἰς τὰς ἐπάλξεις ἐπιθεῖναι· ἀλλὰ τὴν βουλήν
 αὐτῶν διεσκέδασεν ὁ θεὸς διὰ τῶν πρεσβειῶν τῆς ἁγίας Θεο-
 5 τόκου. τῇ δὲ αὐτῇ νυκτὶ τὴν ἄλυσιν ἐκ τῶν Γαλάτου ὁ εὐ-
 σεβῆς βασιλεὺς μυστικῶς συνέστειλεν. οἱ δὲ ἔχθροὶ νομίσαν-
 τες, ὅτι βουλόμενος αὐτοὺς δελεῶσαι ὁ βασιλεὺς ταύτην πα-
 ρέστειλεν, οὐκ ἐτόλμησαν εἰσελθεῖν καὶ ὀρμίσαι ἔνδον τῶν
 Γαλάτου· ἀλλὰ διαπλεύσαντες ἐν τῇ κόλπῳ τοῦ Σωσθενίου
 10 ἐκεῖ κατησφάλισαντο τὸ ἑαυτῶν πλώϊμον. τῇ δὲ ὀγδόῃ τοῦ B
 Ὀκτωβρίου μηνὸς θνήσκει ὁ Σουλεϊμάν ὁ ἀρχηγὸς αὐτῶν, καὶ
 ἀμνηρεῦει Οὐμαρ. χειμῶνος δὲ γενομένου βαρυταίτου ἐν τῇ
 Θράκῃ, ὥστε τὴν γῆν ἐπὶ ἑκατὸν ἡμέρας μὴ φαίνεσθαι ἐκ τῆς
 κρυσταλλωθείσης χόνος, πλῆθος ἵππων τε καὶ καμήλων καὶ
 15 λοιπῶν ζώων τῶν ἔχθρῶν τεθνήκασιν. τῷ δὲ ἑαρινῷ καιρῷ
 κατέλαβεν Σουφιάμ μετὰ τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ κτισθέντος στόλου,
 ἔχων κατίνας σιτοφόρους τετρακοσίας καὶ δρόμωνας. καὶ με-
 θῶν τὴν τοῦ Ῥωμυϊκοῦ πυρός ἐνέργειαν, καὶ παραδραμῶν
 τὴν Βιθυνίαν, καὶ ἄντικρυς περάσας, εἰς τὸν τοῦ Καλοῦ
 20 ὄγρου λιμένα προσώρμισεν. μετ' οὐ πολὺ δὲ κατέλαβεν καὶ

4. τῆς πανάγνου θ. A. 5. Γαλάτου A, Γαλάτων vulg. 8.
 ὀρμίσαι A, ὀρμῆσαι vulg. τῶν add. ex A. 9. ἀναπλεύσαν-
 τες A. 10. ἑαυτῶν A, ἑαυτοῦ vulg. τῇ δὲ ὀγδόῃ] τῇ δὲ ε' A,
 13. ἐκ τοῦ κρυσταλλωθέντος χ. A f. 14. ἵππων τε A, τε ἵπ-
 πων vulg. 17. κατήνας A, et sic ubique.

avidi ignis virtutem experti summo terrore percussi. illa quippe ipsa
 die sub vesperam ad maritimos muros militares copias applicare, te-
 monesque supra propugnacula imponere decreverant. sed istud eorum
 consilium sanctae dei genitricis interventu deus incassum et irritum
 declaravit. porro eadem nocte pius imperator catenam ferream Gala-
 tae portum occludentem silenter subduxit. hostes imperatorem ani-
 mo eos circumveniendi removisse rati, ulterius progredi et ad Gala-
 tae portum appellere nequaquam ausi sunt, sed ad Sosthenii sinum
 recedentes, classem suam illic tuto collocarunt. die vero mensis
 Octobris octava illorum dux Suliman extinguitur, et amerae princi-
 patum Umarus obtinet. eo tempore tam aspera vis hiemis in Thra-
 ciam ingruit, ut prae nive gelu indurata centenis diebus videri terra
 non potuerit, ex quo ingens equorum, camelorum, reliquorumque
 animalium numerus hostibus periiit. insequente vere Suphiam advenit
 conflata in Aegypto classem adducens navium frumento convehendo
 idonearum ad quadringentas, et totidem celoces. is ignis Graeci vir-
 tute percepta, praeternavigata Bithynia, cum in adversam partem traie-
 cisset, ad Boni agri portum applicuit. non diu post cum altera classe

Ἰζιδ μετὰ ἑτέρου στόλου κτισθέντος ἐν Ἀφρικῇ ἔχων καὶ αὐ-
 τὸς κατῖνας τριακοσίας ἐξήκοντα ἄρμαμέντον τε καὶ δαπάνας.
 ὁμοίως καὶ αὐτὸς τὰ αὐτὰ μεμαθηκὼς περὶ τοῦ ὕγρου πρὸς
 προσώρμισεν εἰς τὸν Σάτυρον καὶ Βρύαν καὶ ἕως Καρταλι-
 μένος. οἱ δὲ τῶν δύο στόλων τούτων Αἰγύπτιοι καθ' ἑαυ- 5
 τοὺς βουλευσάμενοι τυκτὸς τοὺς τῶν κατῖνων σαργάλους ἄρμα-
 τες ἐν τῇ πόλει προσέφυγον τὸν βασιλέα εὐφημοῦντες, ὥστε
 ἀπὸ τῆς Ἱερείας ἕως τῆς πόλεως ὀλοῦσθλον φαίνεσθαι τὴν θά-
 λασσαν. μαθὼν δὲ δι' αὐτῶν ὁ βασιλεὺς περὶ τῶν κρυπτο-
 μένων δύο στόλων ἐν τῷ κόλπῳ, σίφωνα πνρσοφόρος κατα- 10
 σκευάσας, εἰς δρόμωνάς τε καὶ διήρεις τούτους ἐμβάλων, κατα-
 D τῶν δύο στόλων ἐξέπεμψεν. τοῦ δὲ Θεοῦ συννεργήσαντος διὰ
 τῶν πρесеβειῶν τῆς παναχράντου Θεοτόκου ἐπιτοπίως ἐβυθί-
 σθησαν οἱ ἐχθροί· καὶ λαβόντες τὰ σκῦλα οἱ ἡμέτεροι καὶ
 τὰς δαπάνας αὐτῶν μετὰ χαρᾶς καὶ νίκης ὑπέστρεψαν. ἔτι 15
 δὲ πάλιν τοῦ Μερδασᾶν ἀπὸ Πυλῶν σὺν τῷ στρατῷ τῶν
 Ἀράβων ἕως Νικαίας καὶ Νικομηδείας διατρέχοντος, οἱ ἐν
 τῷ Αἰβίῳ καὶ Σόφωνι δίκην Μαρδαϊτῶν κρυπτόμενοι βασιλι-
 κοὶ ἄρχοντες, καὶ τὰ περὶ τὰ ἐξάπινα τούτοις ἐπιφροῦντοτες
 καὶ κλασματίζοντες, ἐκέϊθεν ἀποδρᾶσαι ἐποίησαν· καὶ λοιπὸν 20

1. Ἰζιδ A f, Ἰζιδ vulg. 8. ἕως] μέχρι A. 9. ὁ βασιλεὺς
 add. ex A, item κρυπτομένων. 12. τοῦ δὲ θ. A, τοῦ θ. δὲ
 vulg. 13. τῶν add. ex A. παναχράντου add. ex A. 18.
 Σίφωνα A.

in Africa collecta, in qua naves onerariae trecentae sexaginta, cum
 armorum et commeatus numero Izib adfuit: qui cum eadem pariter
 de liquido igne referri audiisset, ad Satyrum et Bryan et ad Carta-
 limenem usque appulit. tum vero Aegyptii per utramque forte clas-
 sem dispersi, consilio solerter inuito, solutis onerariae cuinslibet navis
 lintribus, profugerunt in urbem, imperatorem faustis vocibus prose-
 quuti, adeo ut ab Hieria ad urbem unico ligni fragmento totum mare
 compactum videretur. imperator de utraque classe ab eis certior fa-
 ctus, siphones eiaculandis ignibus instructos, et in dromones bire-
 menses impositos adversus eas emisit, deoque ipsius deiparae preci-
 bus opitulante locis, quibus ancoris fixi constiterant, hostes maris pro-
 fundo absorpti sunt: quare nostri spoliis eorum commeatuque omni
 direpto cum laetitiae partaeque feliciter victoriae tripudiis in urbem
 redierunt. ad haec iterum Merdasan cum Arabum acie a Pylis Nicaeam
 usque et Nicomediam regionem omnem suis excursibus devastante,
 Libi Sophonisque nobiles quique et imperatorii proceres nec non
 pedestres adiae copiae Mardaitarum instar e latebris in eos irrumpen-
 tes in frustra concisos et damnis affectos fugam arripere coegerunt. ad
 ulterioris itaque freti ripam nonnulla libertate concessa, naviculae

μικρᾶς ἀδείας τῆς περατικῆς παραλίης εὐρούσης ἐκ τῆς πό-
 λεως ἐξερχόμενα χελώνδια πλείστα ἐκόμιζον δαπάνας· ὡσαύ- P. 333
 τως δὲ καὶ τὰ ἀλιευτικὰ ἀγρᾶρια εἰς τε τὰς νήσους καὶ πα-
 ράλια τείχη ἀγρεύειν ἰχθύνas οὐκ ἐκωλύοντο. λιμοῦ δὲ μεγά-
 5 λου γεγονότος ἐν τοῖς Ἄραβι, πάντα τὰ ἀποθνήσκοντα ζῶα
 αὐτῶν κατήσθιον, ἵππους τε καὶ ὄνους καὶ καμήλους· φασὶ
 δὲ τινες ὅτι καὶ ἀνθρώπους τεθνεῶτας καὶ τὸν ἑαυτῶν κόπρον
 εἰς τὰ κλίβανα βάλλοντες καὶ ζυμοῦντες ἤσθιον. ἐνέσκηψεν V. 265
 δὲ εἰς αὐτοὺς καὶ λοιμικὴ νόσος καὶ ἀναρίθμητα πλήθη ἐξ
 10 αὐτῶν ὤλεσεν. συνῆψε δὲ πρὸς αὐτοὺς πόλεμον τὸ τῶν
 Βουλγάρων ἔθνος, καὶ ὡς φασιν οἱ ἀκριβῶς ἐπιστάμενοι,
 εἴκοσι δύο χιλιάδας ἐξ αὐτῶν ἔσφαξαν· καὶ πολλὰ συνέβησαν
 αὐτοῖς δεινὰ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὥστε ἐπιγνώνας αὐτοὺς B
 τῇ πείρᾳ ὅτι ὁ Θεὸς καὶ ἡ παραγία παρθένος Θεομήτωρ φρου-
 15 ροῦσι τὴν πόλιν ταύτην, καὶ τὸ τῶν χριστιανῶν βασιλείον,
 καὶ οὐκ ἔστιν ἐγκυτάλειψις Θεοῦ τελεία ἐν τοῖς ἐπικαλουμέ-
 νοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ, εἰ καὶ πρὸς βραχὺ παιδευόμεθα διὰ
 τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν.

Ἄράβων ἀρχηγῶν Οὐμάρου ἔτος α'.

A.M. 6210

20 Τούτῳ τῷ ἔτει Σέργιος ὁ πρωτοσπαθᾶριος καὶ στρατηγὸς C

1. παράλου A. 3. ἀγριάρια A. παραπόλια A. 4. λιμοῦ
 δὲ μεγ. A, λιμ. τε vulg. 6. κατήσθιον A, ἤσθιον vulg. 7.
 ἐτι add. ex A. 8. ζυμοῦντες A, ζυμῶντες vulg. 9. δὲ add.
 ex A. 10. συνῆψε suprascr. συνῆξαν A. πόλεμον —
 φασιν om. A f. 14. ἡ add. ex A. Θεοτόκος καὶ Θεομή-
 τωρ A f. 20. ὁ add. ex A, item of.

innumerae commeatum inde asportaturae confluerunt, similiter et
 piscatoriae naves adiacentes insulas littoraeque muros urbis alluentia
 peragrantes, piscibus capiendis nullo impediendo vel resistente sese
 exercebant. ciborum vero penuria inter Arabes ingravescente, omnia
 sua animalia, quae morentur, equos, asinos et camelos vorare ipsi
 coacti sunt; sunt etiam qui hominum cadavera suaque ipsorum stercora
 in clibanum missa et mola subacta deglutisse dicant, ex quo pe-
 stilentiae lues in eos grassata numerum paene infinitum e medio su-
 stulit. bellum quoque cum ipsis Bulgarorum natio commisit, quo,
 qui rem exacte norunt, viginti duo millia ex eis caesa referunt. plu-
 rima denique ea tempestate clades et calamitates in eos incubuerunt,
 quibus experientia dignoscerent deum et sanctissimam virginem dei
 matrem urbem istam et Christianorum imperium protegere, neque
 omnino a deo deseri, qui eum invocant in veritate, brevi licet spatio
 pro admissis peccatis poenas sustineamus.

Arabum ducis Umari annus primus.

A. C. 710

Hoc anno Sergius protospatharius et Siciliae dux urbem impe-

Σικελίας ἀκούσας ὅτι οἱ Σαρακηνοὶ παρακαθίζονται τὴν βασιλεύουσαν πόλιν ἔστειψεν ἐκείσε ἴδιον βασιλεὺς ἐκ τῶν ἀνθρώπων αὐτοῦ ὀνόματι Βασίλειον Κωνσταντινουπολίτην τὸν Γρηγορίου τοῦ Ὀνομαγούλου, Τιβέριον αὐτὸν μετονομάσας. ἐποίησεν δὲ προβολὰς καὶ ἰδίους ἄρχοντας μετὰ βουλῆς τοῦ προλεχθέντος Σεργίου. ὁ δὲ βασιλεὺς τοῦτο ἀκούσας ἀποστέλλει Παῦλον τὸν ἴδιον αὐτοῦ χαρτουλάριον προβαλλόμενος αὐτὸν πατρίκιον καὶ στρατηγὸν Σικελίας, παραδεδωκὸς αὐτῷ πρὸς σύναρσιν αὐτοῦ κελεύσεις πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῶν δστικῶν μερῶν καὶ σάκραν πρὸς τὸν λαόν. καὶ διὰ νυκτὸς εἰσελθόντες¹⁰ εἰς ἐξελαστικὸν δρόμονα, ἐξῆλθον ἐπὶ τὰ μέρη Κυζίκου καὶ ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, διὰ τε γῆς καὶ θαλάσσης τὴν πορείαν ποιησάμενοι, ἐξάπινα τὴν Σικελίαν καταλαμβάνουσιν. εἰσελθόντων δὲ αὐτῶν ἐν Συρακούσῃ ἤκουσεν Σέργιος καὶ ἐξέστη, καὶ τὴν ἑαυτοῦ ἐπιγνοὺς αἰτίαν προσέφυγεν εἰς τοὺς πλησιάζοντας τῆς¹⁵ Καλαβρίας Λογγιβάρδους. τοῦ δὲ λαοῦ ἀθροισθέντος, καὶ τῆς σάκρας ἀναγνωσθείσης, καὶ δι' αὐτῆς πιστωσθέντες, ὅτι καὶ τὸ βασίλειον συνίσταται, καὶ ἡ πόλις εὐθθυμοτέρα ἐστίν περὶ

P. 334 τῶν ἐχθρῶν, καὶ τὰ περὶ τῶν δύο στόλων διηγησαμένου αὐ-

1. παρακαθίζονται A, παρακαθίζονται vulg. 2. ἐκ τῶν ἀνθρώπων αὐτοῦ add. ex A. 3. Τιβ. αὐτὸν μετονομάσας A. 4. Τιβ. ὀνομάσας vulg. 5. ταῦτα ἀκρωκῶς A. 6. ταῦτα ἀκρωκῶς A. 7. τὸν οὐκ αὐτοῦ A. 8. μερῶν om. A. 9. ἐπὶ A, εἰς vulg. καὶ add. ex A. 10. πεισθέντες a. 11. ἐπὶ A, εἰς vulg. καὶ add. ex A. 12. πεισθέντες a. 13. ἐπὶ A, εἰς vulg. καὶ add. ex A. 14. διηγησαμένων A.

rantem a Saracenis obsessam audjens, Basilium quendam Cpoli atum Gregorii Onomagili filium Tiberium a se vocatum illic loci proprium imperatorem corona insignivit. is memorati Sergii consilium officialium promotiones et curialium praefecturas instituit. imperator tyrannidis excitatae rumore percepto, Paulum proprium chartularium in patricium et Siciliae ducem promotum, datis etiam auxilio conquirendo ad occidentalem partem proceres litteras, et sacra ad exercitum scripta, illuc misit. noctis vero silentio dromonem remigio citius impellendum ingressi, in Cyzici oras primam eruperunt, mox e loco in locum varia littora legentes, qua terra, qua mari iter peragente, praeter omnium expectationem in Siciliam deveniunt. ubi eos Syracusas attigisse audiit Sergius, obstupuit, propriaeque conscientiae crimine impulsus, ad vicinos Calabriae Longobardos confugit. exercitum mox congregato, sacraque imperatoris perfecta, cuncti de imperii incolumitate et perpetuo statu certiores redditi, urbem insuper adversus hostium impetum quam prius multo magis instructam, ducem etiam classium cladem inauditam ducis testimonio firmatam percipientes, Leonem quidem imperatorem felicibus votis extemplo cumula-

τοῖς, εὐθέως τὸν μὲν Λέοντα βασιλέα εὐφρήμησαν, Βασίλειον δὲ τὸν Ὀνομάγουλον καὶ τοὺς παρ' αὐτοῦ προχειριοθέντας ἄρχοντας δεσμίους τῷ στρατηγῷ παραδίδωκιν. αὐτὸς δὲ τὸν μὲν Βασίλειον σὺν τῷ μονοστρατήγῳ αὐτοῦ ἀπεκεφάλισεν, 5 καὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν φασκιάσας τῷ βασιλεῖ διὰ τῶν σπαθαρῶν ἀπέστειλεν. τοὺς δὲ λοιποὺς τύψας καὶ κουρεύσας, τινὺς δὲ καὶ ῥινοκοπήσας ἐξώρισεν. ἐντεῦθεν οὖν μεγάλη κατάστασις ἐν τοῖς δυτικοῖς ἐγένετο. Σέργιος δὲ ὁ προλεχθεὶς λόγον ἀπαθείας τὸν στρατηγὸν αἰτησάμενος καὶ λαβὼν, B 10 ἐξῆλθε πρὸς αὐτόν· καὶ πάντῃ εἰρήνευσαν τὰ ἐσπέρια μέρη. Οὐμαρος δὲ κρατήσας τῶν Ἀράβων, ἐπέτρεψεν ἀνακῆναι τὸν Μασαλμᾶν. ἀποκινήσαντων δὲ τῶν Σαρακηνῶν τῇ 16 τοῦ Αὐγούστου μηνὸς μετὰ πολλῆς αἰσχύνης, ἐν γὰρ τῷ ἐκπορίζειν τὸν στόλον αὐτῶν λαίλαψ ἐκ Θεοῦ διὰ τῶν πρεσβειῶν 15 τῆς Θεομήτορος ἐνσκήψας εἰς αὐτούς, τούτους διεσκόρπισεν· καὶ τοὺς μὲν ἐν Πρωκονήσῃ καὶ ταῖς λοιπαῖς νήσοις, τοὺς δὲ ἐν τοῖς ἀποστροφῶσι καὶ ταῖς λοιπαῖς ἀκταῖς κατεπόντισεν. οἱ δὲ περιλειφθέντες παρήρχοντο Αἰγαῖον πέλαγος, V. 266

2. τοὺς παρ' αὐτοῦ προχ. A, τοὺς προχ. ὑπ' αὐτοῦ vulg. 5. φουσκιάσας A, φουσκιάσας f, fort. φουρκιάσας. 7. καὶ add. ex A. 11. aute Οὐμαρος in o f haec inserta leguntur: ὁ δὲ Μεσελμὲς ἀπέρας ἀπὸ τοῦ Βυζαντίου κατησχυμμένος κατέλαβεν τὴν Ἀμασκόν· εὐρε δὲ καὶ τὸν Μαροῦν τὸν αὐθέντην αὐτοῦ καὶ Ἀμεριμνὴν τελευτήσαντος. ἀντ' αὐτοῦ δὲ ἐκράτησεν Οὐμαρος, καὶ πάλιν ἀπέστειλε τὸν Μεσελμὲ τοῦ πολιορκῆσαι τὸ Βυζάντιον διὰ τε γῆς καὶ θαλάσσης. οὗτος ὁ Οὐμαρος ἑξαχτος υἱὸς τοῦ Ἀπιτελαζῆζ. 11. δὲ A, οὖν vulg. 13. ἐν γὰρ τῷ A, ἐν τῷ γὰρ vulg. 14. αὐτῶν A, αὐτοῦ vulg. τῶν add. ex A. 18. Αἰγαῖον A, Αἰγειον vulg.

verunt, Basilium autem Onomagulum et aulicos ab eo constitutos vinculis mancipatos duci tradiderunt. ipse in Basilium et supremum sub eo exercitus ducem gladio animadvertit, et eorum capita fasciis circumvoluta spathariorum opera ad imperatorem transmisit. residuae rebellium turbae quosdam verberibus, alios capillorum detonsione, nonnullos narium amputatione mulctatos in exilium eiecit, ex quo ingens per universas occidentis provincias tranquillitas exorta. memoratus autem Sergius, petita et accepta incolunitatis fide, ad ducem se contulit, ac subinde cunctis occiduis partibus alta pax redita. porro Umarus Arabum principatum adeptus Masalmam de reditu cogitare permisit. die igitur Augusti decima quinta Saraceni cum magno generis sui dedecore recesserunt. classe siquidem e littoribus nostris solvente, immissa dei nutu deque matris interventu procella naves hinc inde iactatas dispersit, et quasdam quidem ad Proconnesum, alias ad varias insulas, quasdam per flexuosos sinus, alias de-

Και ἄφνω ἐπῆλθεν αὐτοῖς θεομηνία φοβερά· χάλασα γὰρ πύρινος κατελθούσα ἐπ' αὐτούς τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης καχλάσαι πεποίηκεν, καὶ τῆς πίσεως λυθείσης, αὐτάνδρῳ αἱ νῆες εἰς βυθὸν κατηρέχθησαν· δέκα δὲ μόναι καὶ αὗται προνοίᾳ Θεοῦ περισσώθεισαι ἐξ αὐτῶν, πρὸς τὸ ἀπαγγεῖλαι ἡμῖν ¹⁵ καὶ τοῖς Ἄρασι τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ τὰ γεγονότα εἰς αὐτούς· ἃς καὶ περιτυχόντες οἱ τῶν ἡμετέρων τὰς μὲν πέπε πιάσαι ἠδυνήθησαν, αἱ δὲ ἄλλαι πέπε ἀπεσώθησαν εἰς Συρίαν τὴν τοῦ Θεοῦ δυναστείαν ἀναγγέλλουσαι.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει σεισμοῦ μεγάλου γενομένου ἐν Συρίᾳ, ¹⁰ Δεκάλυνεν Οὐμαρος τὸν οἶνον ἀπὸ τῶν πόλεων, καὶ μαγαρίζεν τοὺς Χριστιανούς· ἠνάγκαζεν· καὶ τοὺς μὲν μαγαρίζοντας ἀτελεῖς ἐποίησε, τοὺς δὲ μὴ καταδεχομένους ἀνήρει, καὶ πολλοὺς μάρτυρας ἀπειργάσατο, καὶ μὴ παραδέχεσθαι μαρτυρίαν Χριστιανοῦ κατὰ Σαρακηνοῦ ἐθέσπισεν. ἐποίησε δὲ καὶ ἐπι- ¹⁵ στολὴν δογματικὴν πρὸς Λέοντα τὸν βασιλεῖα, οἰόμενος κίσειν αὐτὸν τοῦ μαγαρίσαι.

A.M. 6211 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐτέχθη τῷ δυσσεβεῖ βασιλεῖ Λέοντι ὁ P. 335 δυσσεβέστερος αὐτοῦ υἱὸς Κωνσταντῖνος καὶ τοῦ Ἀντιχρίστου

τ. φοβερά add. ex A. 4. αὗται A, αὗται vulg. 5. περι-
σώθεισαι A f, διασ. vulg. 7. πέπε add. ex A. 15.
καὶ add. ex A. 18. ὁ add. ex A. 19. Κωνσταντῖνος add.
ex A.

nique ad diversa maris littora illisit ac submersit. in residuas Aegaeum mare praeternavigantes repentina de caelis ultio incubuit. ignita quippe grando in eas dilapsa maris aquam ebullire fecit, ex quo picte liquata naves cum ipsis vectoribus pelagi profundo absorptae sunt. solae decem ex eis, deo ita disponente, incolumes servatae sunt, quae nobis pariter atque Arabibus miracula circa eos potenti dei manu edita referrent. quae cum in nostrorum manus incidissent, quinque ex eis captae, quinque residuae dei virtutem annunciantur in Syriam latae.

Hoc anno terrae motu per Syriam exorto, Umarus civitatibus vinum inhibuit, Christianosque ad fidem religionemque foeda desolatione conspurcandam adegit. eos vero qui negato Christi nomine ad ritum alienum defecissent immunes a vectigalibus declaravit, qui piculum non admitterent crudeliter necavit, ex quo plures effecti martyres, ne Christiani praeterea adversus Saracenum testimonium recipiantur lata lege sanxit. epistolam denique fidei suae expositionem manifestantem ad spurcos eius sensus virum deducere arbitratus ad Leonem imperatorem datam transmisit.

A. C. 711 Hoc anno Leoni irreligioso imperatori filius impietate et irreligione superior, verus Antichristi praecursor, Constantinus natus est.

πρόδρομος. τῇ δὲ καὶ τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς Μαρία ἡ γυνὴ
 αὐτοῦ ἐστέφθη ἐν τῷ τρικλίνῳ τοῦ Αὐγουστέως, καὶ προῆλ-
 θεν ἐμπράκτως μόνη χωρὶς τοῦ ἀνδρὸς ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλη-
 σίᾳ, καὶ εὐχαμένη πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ μεγάλου θυσιαστη-
 5 ρίου, μετῆλθεν εἰς τὸν μέγαν βαπτιστήρα, προεισελθόντος τοῦ
 ἀνδρὸς αὐτῆς μετ' ὀλίγων οἰκειακῶν ἀνθρώπων αὐτῶν, ἔνθα
 βαπτίσαντος Γερμανοῦ τοῦ ἀρχιερέως τὸν τῆς κακίας τε καὶ
 βασιλείας αὐτῶν διάδοχον Κωνσταντῖνον, δεινόν τι καὶ δυσ-
 10 ᾠδες ἐκ νηπιότητος αὐτοῦ προσεσημάνται τεκμήριον, ἀφρ-
 βεῖς αὐτόπαι γεγονότες, ὥστε φάναι Γερμανὸν τὸν ἀγιοτά-
 τον πατριάρχην προφητικῶς, ὅτι μεγίστου κακοῦ Χριστιανοῖς
 καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ δι' αὐτοῦ μέλλοντος γίνεσθαι τὸ σημεῖον
 15 τοῦτο πέφυκεν. τοῦτον οἱ προὔχοντες τῶν θεμάτων καὶ τῆς
 συγκλήτου βαπτισθέντα ἀνεδέξαντο. μετὰ δὲ τὴν θείαν λει-
 τουργίαν ἐμπράκτως ἡ αὐγοῦστα Μαρία ἀνέκαμψε σὺν τῷ
 υἱῷ βεβαπτισμένῳ ὑπατεῖαν δοῦσα ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἕως τῆς
 Χαλκῆς πύλης τοῦ παλατίου.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Νικήτας ὁ Ξυλινίτης γράφει πρὸς Ἀρ-
 20 τέμιον ἐν Θεσσαλονίκῃ, ὥστε ἀπελθεῖν αὐτὸν πρὸς Τερβέλιον,

1. καὶ A, κα' vulg.	2. τρικλίνο A.	3. ἐμπρακτος A.	4.
μεγάλου om. A.	5. προεισελθ. A, προσελθ. vulg.	8. α	
A, τε vulg.	9. προσήμ. A, προσήμ. vulg.	10. ἀκριβεῖς	
A f, ἀκριβῶς vulg.	12. προφητικῶς add. ex A.	16. ἔμ-	
πρακτος A.	17. βεβαπτισμένῳ A, βαπτίζομ. vulg.	20. Τέρ-	
βελίον A.			

Octobris vero mensis die vigesimo quinto Maria eius uxor in Augu-
 stei triclinio coronae recepit consortium, et cum solemnī comitatu
 sine viro ad magnam ecclesiam processum egit. votis ibi conceptis,
 ante ingressus ad magnum altare solemnīa, ad magnum baptisterium,
 viro eius paucis domesticis stipato eodem loci se conferente, ipsa per-
 10 rexit. ibique cum a Germano antistite imperii malitiaeque eorum
 heres Constantinus lustrali unda expiaretur, dirum ac foedum ab in-
 fantia sui indicium edidit, alvum nimirum in sacrum lavacrum egerens,
 ut ab oculatis testibus fide dignis perhibetur, ita ut sanctissimus
 patriarcha Germanus maximum malum Christianis ipsique ecclesiae
 per istum eventurum istud signum portendere vaticinatus sit. eum
 e sacro fonte thematum et senatus spectatissimi viri susceperunt.
 sacris peractis augusta Maria totius aulae stipata comitatu, muneribus
 ab ecclesia ad Aeream usque palatii portam in populum sparsis, cum
 filio baptismate initiato revertit.

Eodem etiam anno Nicetas Xylonites, litteris ad Artemium
 Thessalonicam relegatum datis, ut ad Terbelium Bulgarorum socia

ὁδῶς μετὰ συμμαχίας Βουλγαρικῆς ἔλθη κατὰ Λέοντος. ὁ δὲ ὑπακούσας ἀπῆλθεν, καὶ δίδωσιν αὐτῷ στρατὸν καὶ πενήκοντα κεντηνάρια χρυσοῦ. καὶ ταῦτα λαβὼν ἐπὶ Κωνσταντινούπολιν ἔρχεται. τῆς δὲ πόλεως τούτων μὴ δεξιμένης, οἱ Βούλγαροι τούτων τῷ Λέοντι παρέδωκαν, καὶ φιλοφρονηθέντες ὑπ' αὐτοῦ ἐπέστρεψαν. ὁ δὲ βασιλεὺς τούτων σὺν τῷ Ξυλινίτῃ ἀνεῖλεν, δημεύσας καὶ τὴν τοῦ Ξυλινίτου εὐσίαν, μαγίστρον αὐτοῦ ὑπάρχοντος καὶ πολλὴν κεκτημένου ὁμοίως δὲ Σισίνιον τὸν πατρίκιον, τὸ ἐπὶ κλην Ρενδύκην, καὶ Θεόγνωστον πρωτοασκηρῆτιν, καὶ Νικήταν τὸν ἄνδρακα καὶ ἄρχοντα τοῦ τεύχους οἱ Βούλγαροι ἀπεκεφάλισαν, ὡς συνόντα τῷ Ἀρ-
 Διτεμίῳ, ὁμοίως καὶ Τσοῦν πατρίκιον καὶ κόμητα Ὀρμικίου, ὡς V. 267 συνδρόμους καὶ φίλους αὐτοῦ, ἀπέκτεινεν τῶς δὲ λοιπὰς ῥινοσομήσας καὶ δημεύσας ἐξώρισεν.

A.M. 6212 Ἀράβων ἀρχηγοῦ Ἰζὶδ ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰνδικτιῶνι γ', τῇ ἡμέρᾳ τοῦ πάσχα, ἐπέ-
 φθη Κωνσταντίνος ὑπὸ Λέοντος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῇ
 P. 336 τριβουναλίῳ τῶν ἐννεακαίδεκα ἀκουστίων τοῦ μακαρίου Γε-
 ρμανοῦ πατριάρχου ποιήσαντος τὰς πρὸς συνήθειαν εσχάς. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἀπεβίω Οὐμαρος ὁ τῶν Ἀράβων ἀμηρεύσας ἔτη

9. τὸ ἐπ. A, τὸν ἐπ. vulg. καὶ Θεόγν. — — — τοῦ τεύχους
 post Ὀψικίου — — inserunt A f. 11. τῷ adl. ex A, ἰτεα
 ὁμοίως. 12. Θεόκτιστον A. 16. Ἰνδικτιῶνος A. 17. αὐ-
 τοῦ add. ex A f. 18. ἀκουστίων A. μακαρίου A, μακα-
 ρίου vulg. 19. πρὸς συνήθειαν A, προσσυνήθεις vulg.

arma quaesiturus, et subinde adversus Leonem militaturus proficiscatur, monet. is consilium sequutus, pergit in Bulgariam, et exercitum aurique centenaria quinquaginta accipit. eo apparatu instructus Copolim recta tendit. urbis civibus Artemium a se depellentibus et imperium eius respuentibus, Bulgari virum Leonis potestati permisissent quare acceptis ab eo muneribus domum redierunt. imperator vero Artemium et Xylonitem interfecit, bonaque Xylonitae, qui magister erat et focuples, publicavit, similiter Sisinnium patricium cognomento Rendacem et Theognostum protoascretis et Nicetam anthracem et moenibus reparandis praefectum Artemii familiarem Bulgari capitis abscissione mulctarunt, ac pariter Isoem patricium et Opsicū comitem ut amicos adiutoresque eius Leo occidit, alios vero naribus praecisis bonisque publicatis in exilium eiecit.

A. C. 712 Arabum ducis Izid annus primus.

Hoc anno, indictione tertia, ipso paschatis die Constantius a patre Leone in novemdecim accubitorum tribunali imperii coronam accepit, consuetas orationes beatae memoriae Germano patriarcha peragente. eodem anno Umarus Arabum ameras post principatus anno

δίο καὶ μῆγας τέσσαρας, καὶ ἀμῆρσέει Ἰζίδ. τούτῳ φύεται ἐν Περσίδι τύραννος ὀνόματι καὶ αὐτὸς Ἰζίδ Μουκαλαβί· καὶ συναπῆλθον αὐτῷ πολλοὶ ἐκ τῆς Περσίδος· πέμψας δὲ Ἰζίδ τὸν Μασαλμῶν ἀπέλεν αὐτῶν, καὶ τὴν Πέρσιδα ὑπέταξεν.

5 Τούτῳ τῷ ἔτει ἀνεφάνη τις Σύρος ψευδόχριστος, καὶ Ἀ.Μ. 6213 ἐπλάνησας τοὺς Ἑβραίους λέγων, ἑαυτὸν εἶναι τὸν Χριστὸν τὸν Β υἱὸν τοῦ Θεοῦ.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἠνάγκασεν ὁ βασιλεὺς τοὺς Ἑβραίους καὶ Ἀ.Μ. 6214 τοὺς Μοντανοὺς βαπτίζεσθαι. οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἀπροαιρέτως 10 βαπτιζόμενοι, ἀπελούντο τὸ βάπτισμα, καὶ ἐσθιόντες μετελάμβανον τὴν ἁγίαν δωρεάν, καὶ ἔχραινον τὴν πίστιν. οἱ δὲ Μοντανοὶ διεμαντεύσαντο ἑαυτοὺς, καὶ ὤρισαντο ἡμέραν, καὶ εἰσελθόντες εἰς τοὺς ὠρισμένους οἴκους τῆς πλάνης αὐτῶν, κατέκαυσαν ἑαυτούς. C

15 Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰουδαῖός τις ὀρμώμενος ἀπὸ Λαοδικείας Ἀ.Μ. 6215 τῆς παραλίου Φοινίκης, [γῆς], ἐλθὼν πρὸς Ἰζίδ ἐπηγγείλατο αὐτῷ ἔτη τεσσαράκοντα κρατήσειν τῆς τῶν Ἀράβων ἀρχῆς, εἰ τὰς ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῶν Χριστιανῶν ἐν πάσῃ τῇ ἀρχῇ αὐτοῦ τιμωμένας σεπτὰς εἰκόνας κατέλῃ. τούτῳ πεισθεὶς ὁ 20 ἀνόητος Ἰζίδ δόγμα καθολικὸν ἐψηφίσαιτο κατὰ τῶν ἁγίων

2. ὀνόματι add. ex A. 3. τῆς add. ex A. πέμψας δὲ A, καὶ π. vulg. 4. αὐτὸν om. A f. 5. ἀνεφάνη A, ἐφάνη vulg. 6. ἠνάγκασεν A, ἠνάγκαζεν vulg. 12. θαυμαστεύσαντες — ὤρισαντες — εἰσελθόντες — καὶ κατέκαυσαν A. 16. παράλου A. γῆς om. A f. 17. τῆς add. ex A. 19. κατέλει A. τούτῳ A, τοῦτο vulg.

duos et menses quatuor extinctus est, cui Izid successit. at in eum surrexit tyrannus, qui etiam dictus est Izid Mualabi, cui multi ex Perside se adiunxerunt. at Izid Masalmam adversus eum misit, ipsoque interfecto, Persidem in ditionem suam redegit.

Hoc anno quidam Syrus emersit pseudochristus, qui Hebraeos se- A. C. 713 duxit, Christum dei filium se esse mentitus.

Hoc anno imperator Hebraeos et Montanistas ad baptismum sub- A. C. 714 eundem coegit. et Iudaei quidem praeter libertatem baptizati, baptismate tanquam contracta sorde se expiabant, et cibo communi iam sumpto sacri doni se consortes futuros exhibebant, atque adeo fidem contaminabant. Montanistae vero sibi ipsis finem vaticinati die constituta domos errori suo deputatas ingressi, vivos sese combussere.

Hoc anno Iudaeus quidam Laodicia maritimae Syriae ortus supre- A. C. 715 mus praestigiator habito cum Izide colloquio annis quadraginta Arabum principatu potiturum promisit, si modo venerandas imagines toto suo principatu e Christianorum ecclesiis eliminaret. is porro Izid vere insanus in sanctas et venerandas imagines generale decretum

καὶ σεπτῶν εἰκότων· ἀλλὰ χάριτι τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστοῦ καὶ ταῖς πρεσβείαις τῆς ἀφθόρου μητρὸς αὐτοῦ,
 D καὶ πάντων τῶν ἁγίων τῷ αὐτῷ ἔτει τέθνηκεν Ἰζίδ, οὐδὲ
 ἀκουσθῆναι φθάσαντος τοῖς πολλαῖς τοῦ σατανικοῦ αὐτοῦ δό-
 γματος. μεταλαβὼν δὲ ταύτης τῆς ἀδεμίτου καὶ πικρᾶς κα-5
 κοδοξίας Λέων ὁ βασιλεὺς πολλῶν κακῶν αἰτίος ἡμῖν γέγονεν.
 εὐρῶν δὲ ὁμόφρονα [τῆς ἀπαιδευσίας] ταύτης Βησῆρ ἰσα
 τοῦνομα, γενόμενον μὲν ἀπὸ Χριστιανῶν ἐν Συρίᾳ, ἀποστάτα
 δὲ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως, καὶ ποιωθέντα τοῖς Ἀράβων δό-
 γμασιν, οὐ πρὸ πολλοῦ δὲ χρόνου ἀπελευθερωθέντα τῆς ἐπι-10
 νων δουλείας, καὶ καταλαβόντα τὴν Ῥωμαίων πολιτείαν· διὰ
 ἑώμην δὲ σώματος καὶ ὁμόνοιαν τῆς κανοδοξίας ἐτιμηθῆ πα-
 ρὸ τοῦ αὐτοῦ Λέοντος· ὅσις καὶ συνασπιστῆς τοῦ μεγάλου
 P. 337 κακοῦ τούτου γέγονεν τῷ βασιλεῖ. συμφρόνει δὲ κακῶς αὐτῷ
 V. 268 καὶ ὁ πάσης ἀκαθαρσίας ἀνάπλευς καὶ συντρόφῳ ἀπαιδευσία¹⁵
 συζῶν Νυκολείας ὁ ἐπίσκοπος.

A M. 6216 Ῥαράβων ἀρχηγῷ Ἰσαμ ἔτος α'.

Τὰ περὶ τοῦ μακαρίου Σεφάνου πάπα Ῥώμης, ὅπως
 B ἔφηνεν εἰς Φραγγικὴν καὶ ἐαώθη, λέξων ἔρχομαι.

1. καὶ σεπτῶν om. A f. 2. αὐτοῦ add. ex A. 7. τῆς ἀπα-
 δευσίας om. A f. Βασῆρ A. 8. ἀτιμιώμετον ἐν Συρίᾳ A.
 10. ἐκείνων A, αὐτῶν vulg. 14. δὲ κακῶς A, δὲ καὶ κακῶς
 vulg. 16. Νυκολείας A. 18. ὅπως ἔφ. A f, ὅπως γε ἔφ.
 a, ὅπως τε ἔφ. vulg. 19. ἐν Φραγγικῇ A.

promulgavit. verum summa domini nostri Iesu Christi gratia, et ia-
 temeratae matris sanctorumque omnium meritis Izid extinctus est,
 nondum etiam satanico eius sancito ad plurimum aures et notitiam pu-
 blicato. at cum imperator Leo nefandae et insuavis huiusmodi pra-
 vitatis particeps existeret, multorum in nos malorum auctor fuit. in-
 scitiae quoque suae consortem Beser quendam nomine christianae
 quondam fidei in Syria desertorem reperit. hic certe quae Christo
 praestatur credulitate prius abiurata, mox haustis animo Arabum opi-
 nionibus integre imbutus, non longo ante haec spatio eorum ser-
 vilitate liberatus, et in Romanam ditionem evadens, ob corporis robur
 et concordem in haeresibus admittendis sensum a Leone praecipuis
 honoribus acceptus fuerat, ac deinceps huius maximi mali fautor at-
 que adiutor imperatori astitit, cui etiam male assensus est Nacoliae
 episcopus vir undequaque impuritate foetens, et imperitia tanquam
 perpetuae vitae socia usus.

A. C. 716 Arabum ducis Isam annus primus.

Beati Stephani papae Romani res gestas, ut nimirum in Franco-
 rum ditionem profugerit et ad eos pervenerit sequenti narratione
 exequar.

Οὗτος δ' αἰοίδιμος Στέφανος πολλὰ κακὰ ὑπέστη ὑπὸ τοῦ Ἀστούλφου τοῦ ῥηγὸς τῶν Λογγιβάρδων. προσφυγὼν δὲ τοῖς Φραγγοῖς ἐπὶ Πιπίνου προοίκου καὶ ἐξάρχου τῆς διοικήσεως τῶν ὄλων πραγμάτων καὶ τοῦ τῶν Φραγγῶν ἔθνους ἔθος 5 γὰρ ἦν αὐτοῖς τὸν κύριον αὐτῶν, ἦτοι τὸν ῥῆγα, κατὰ γένος ἄρχειν, καὶ μηδὲν πράττειν ἢ διοικεῖν, πλὴν ἀλόγως ἐσθίειν καὶ πίνειν, οἶκαι τε διατρίβειν, καὶ κατὰ Μαῖιον μῆνα πρῶτη τοῦ μηνὸς προκαθέζεσθαι ἐπὶ παντὸς τοῦ ἔθνους, [καὶ προσ-
 10 κνεῖν αὐτούς], καὶ προσκνεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν, καὶ δωροφο-
 ρεῖσθαι τὰ κατὰ συνήθειαν, καὶ ἀντιδιδόναι αὐτοῖς, καὶ οὐ-
 τως ἕως τοῦ ἄλλου Μαΐου καθ' ἑαυτὸν διάγειν. ἔχει δὲ τὸν
 λεγόμενον πρόοικον γνώμη ἑαυτοῦ καὶ τοῦ ἔθνους διοικοῦντα
 πάντα τὰ πράγματα. ἐλέγοντο δὲ ἐκ τοῦ γένους ἐκείνου κα-
 15 ταγόμενοι κριστάται, ὃ ἐρμηνεύεται τριχοραχάται· τριχὰς γὰρ
 εἶχον κατὰ τῆς ῥάχης ἐκφυομένας, ὡς χοῖροι. ὁ μὲν οὖν
 Στέφανος τῇ ἀμότητι τοῦ Ἀστούλφου βιασθεὶς καὶ ἀβουλίᾳ,
 ἅμα δὲ καὶ ἐπιτραπεῖς παρ' αὐτοῦ ἀπελθεῖν εἰς Φραγγικὴν,
 καὶ ποιῆσαι ὃ ἂν δύνηται, ἐλθὼν χειροτονεῖ τὸν Πιπίνον ἄν-
 δρα τὸ τηρικαῦτα λίαν εὐδόκιμον, προῖστάμενον ἅμα καὶ τῶν

2. Ἀστούλφου A, Ἀσταλφου vulg. h. l. et infra. 3. τῆς διοικήσεως add. ex A. 8. καὶ προσκνεῖν αὐτούς om. A f. 13. πάντα τὰ πράγματα A, τ. πρ. π. vulg. καταγόμενοι A, λεγόμενοι vulg. 15. χοῖροι A, χοίρω vulg. 18. ὃ ἂν δύνηται A, ὃ ἔαν δύναται vulg. ἐλθὼν χειρ. A, ἐλθὼν δὲ χειρ. vulg. Πιπίνιον A. 19. τὸ την. A, τὸν την. vulg.

Venerabilis iste Stephanus cum multa mala ab Astulpho Longobardorum rege pertulisset, apud Francos profugit ad Pipinum maiorem domus et exarchum omnium rerum totiusque Francorum gentis. ea vero consuetudo apud eos obtinebat, ut eorum dominus, rex videlicet, haereditatis iure principatum assequeretur, nec quid ageret aut moliretur, quam praeter modum et decus cibo potuique indulgeret et domi clausus moraretur, die autem prima mensis Maii ad totius gentis prospectum sederet in throno, et salutationes ab ipsis acciperet vicissim et redderet, et pro usitato more munera conferret, et alia invicem oblata referret, quibus demum peractis usque ad insequentem Maium domi inclusus se continebat. praefatum vero maiorem domus habet rex, qui arbitrato suo et totius gentis cuncta administret. qui autem ea stirpe oriebantur cristati, quos trichorachatas Graeci vertunt, audiebant, quod pilos ex dorsi medio velut porco ipsis enascerentur. Stephanus itaque consilii apud se inops et Astulphi crudelitate coactus, permissum etiam tendendi in Franciam et quod concederetur agendi, ab eo obtinuit. in Franciam adveniens

Ἐπραγμαίων ἀπὸ τοῦ ῥήγος, καὶ προπολεμήσαντα τοὺς περαιω-
 θέντας Ἀραβας ἀπὸ τῆς Ἀφρικῆς ἐπὶ τὴν Σπανίαν, τοὺς καὶ
 κρατήσαντας ἕως τοῦ νῦν τῆς αὐτῆς Σπανίας, δοκιμάσαντες;
 δὲ καὶ κατὰ τῶν Φράγγων παρατάξασθαι, οἷς ἀντιταξάμενος
 σὺν τῷ πλήθει ὁ αὐτὸς Πιπῆνος, κτείνει μὲν καὶ αὐτὸν τῶν
 ἑξαρχῶν τοῦ ἔθνους Ἀβδεραχμάν, συναναίρεθ δὲ καὶ πλήθος
 οὐκ εὐαρίθμητον παρὰ τὸν Ἐριδανὸν ποταμὸν, καὶ θαναμάζε-
 ται καὶ φιλεῖται παρὰ τοῦ ἔθνους, οὐ μόνον διὰ τοῦτο, ἀλλὰ
 καὶ δι' ἄλλα προτερήματι, καὶ προηγείται τοῦ ἔθνους πρῶ-
 τος οὐ κατὰ γένος, λύσαντος αὐτὸν τῆς ἐπιτορκίας τῆς πρὸς 15
 P. 338 τὸν ῥήγαν τοῦ αὐτοῦ Στεφάνου, καὶ ὑποκείραντος τὸν πρὸ
 αὐτοῦ ῥήγαν καὶ ἐν μοναστηρίῳ μετὰ τιμῆς καὶ ἀναπαύσεως
 περιορίσαντος. οὗτος ὁ Πιπῆνος δύο υἱοὺς ἔσχεν Κάρουλον
 καὶ Καρουλόμαγον τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτι ἀπεβίω Ἴζιδ ὁ τῶν Ἀράβων ἀμμερ- 15
 σας ἔτη τέσσαρα. καὶ ἀμμερνεὺς Ἰσαμ ὁ τούτου ἀδελφός, καὶ
 ἤρξατο κτίζειν κατὰ χώραν καὶ πόλιν παλάτια, καὶ κατασπο-
 ρῆς ποιεῖν καὶ παραδείσους, καὶ ὕδατα ἐκβύλλειν. καὶ ἐπι-

2. Ἰσπανίαν ubique A. 5. αὐτὸν τὸν A, τὸν αὐτὸν vulg. 6.
 Ἀβδεραχμάν A, Ἀβδεραχμάν vulg. 7. ποταμὸν add. ex A.
 8. ἀλλὰ καὶ A, ἀλλὰ vulg. 13. Κάρουλον καὶ Καρουλόμ. A,
 Κάρουλλον καὶ Καρουλόμ. vulg. 17. παλάτια A, παλά-
 τιον vulg.

Pipinum virum sui saeculi celeberrimum, ac rebus administrandis ab ipso rege praefectum regem inauguravit. hic Arabes ex Africa in Hispaniam transfretatos, ac ipsius Hispaniae ad hunc usque diem dominatum assequutos, ac bellum quoque Francis inferre decernentes paulo ante debellaverat. instructa namque adversus eos acie, ipsam gentis huius principem Abderachman interficit Pipinus, et una simul exercitus non facile numerandi copias ingentes internecione delet ad Rhodanum, ex quo admiratio totiusque gentis affectus in eum convertuntur, ac non eius solum rei gestae gratia, sed ob alias insuper quibus praestabat dotes, primus extitit, qui regio non oriundus sanguine imperium in gentem illam obtinuit. cum interim ipse Stephanus eum a periurii in regem admissi metu absolvisset, regemque ipsum Pipini decessorem detonsa eius capillis in monasterium omni honore et quiete cumulatum relegasset. iste Pipinus filios duos habuit Carolum et Carolum magnum eius fratrem.

Eodem etiam anno Izid, qui Arabum ameram gessit, post principatus annos quatuor excessit e vita. successit ameras Isam frater eius, qui passim per provincias et urbes palatia construere, agros serere, hortos plantare, comquirere aquas et deducere coepit. is in Ro-

στράτευσε * χθῆ τὴν Ῥωμανίαν, καὶ πολλοὺς τῶν σὺν αὐτῷ ἀποβαλῶν ὑπέστρεψεν.

Στέφανος δὲ ὁ πάπας Ῥώμης προσέφυγεν εἰς τοὺς Β Φράγγους.

5 Ῥώμης ἐπισκόπου Γρηγορίου ἔτος α'. A.N. 6217

Τούτῳ τῷ ἔτει ἤρξατο ὁ δυσσεβῆς βασιλεὺς Λέων τῆς V. 269 κατὰ τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων καθαιρέσεως λόγον ποιῆσαι· καὶ μαθὼν τοῦτο Γρηγόριος ὁ πάπας Ῥώμης τοὺς φόρους τῆς Ἰταλίας καὶ Ῥώμης ἐκώλυσεν, γράψας πρὸς Λέοντα ἐπιστολὴν δογματικὴν, μὴ δεῖν βασιλεῖα περὶ πίστεως λόγον ποιῆσαι, καὶ κεινοτομεῖν τὰ ἀρχαῖα δόγματα τῆς ἐκκλησίας τὰ ὑπὸ τῶν ἁγίων πατέρων δογματισθέντα. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ ὁ χεῖμαρρος πλημμυρήσας εἰσῆλθεν εἰς Ἐδεσσαν τὴν πόλιν, καὶ πολλοὺς ἠφάνισεν.

15 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσε Μασαλμᾶς τὴν Καισαρείαν A.M. 6218

Καππαδοκίας, καὶ παρέλαβεν αὐτήν. καὶ γέγονεν θανατικὸν ἐν Συρίᾳ. καὶ αἱ κάμηλοι τοῦ πρωτοσυμβούλου ἐκάησαν εἰς τὸν ἅγιον Ἥλιον. Μανῆας δὲ ὁ υἱὸς Ἰσαμ ἐπεστράτευσε τὴν Ῥωμανίαν· καὶ ἐμπεριπατήσας, ὑπέστρεψεν. ἐν αὐτῷ δὲ 20 τῷ ἔτει Ἰνδικτιῶνι θ', ὦρα θέρους, ἀμίς ὡς ἐκ καμίνου πυ-

1. χθῆ codd. omnes, nescio quo sensu. πολλοὺς A, πολλῆς vulg. 2. ἀποβαλῶν A, ἀποβάλλων vulg. 3. ποιῆσαι A, ποιῆσαι vulg. 9. τῆς add. ex A. 13. καὶ add. ex A. 17. εἰς τὸν A, εἰς τὸ vulg. 20. ὡς om. A.

maniam expeditione suscepta multis ex acie desideratis domum reversus est.

Porro Stephanns papa Romanus ad Francos confugit.

Romae episcopi Gregorii annus primus.

A.C. 717

Hoc anno irreligiosus imperator Leo de proscribendis et deponendis sanctis et venerandis imaginibus primum tractatum habere coepit: comperto cuius proposito Gregorius papa Romanus, scripta prius ad ipsum Leonem decretali epistola, qua de fide quidquam statuere et antiqua ecclesiae sancita a sanctis patribus firmata innovare aut convellere non decere imperatorem commonet, Italiae tandem ac Romae tributa ad ipsum deferenda prohibuit. hoc etiam anno torrens in urbem Edessam exundans eam aquis opplevit, et delevit plurimos.

Hoc anno Masalmas Caesaream Cappadociae armis aggressus, eam A.C. 718 occupavit. pestis per Syriam grassata est. cameli Saracenorum protosymbuli ad sanctum Eliam igne perierunt. Mavias insuper filius Isam Romanam ditionem bello infestavit, et exercitu per eius provincias circumducto retro cessit. eodem autem anno, indictione nona,

ρὸς ἀνέβρουσεν ἀναμέσον Θήρας καὶ Θηρασίας τῶν νήσων ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης ἐπὶ ἡμέρας τινάς, καὶ κατὰ βραχὺ παχνομένης καὶ ἀπολιθουμένης τῇ ἐξάψει τῆς πυρώδους ἐκκαύσεως, ὅλος δὲ καπνὸς πυροφανῆς ἐδείκνυτο. τῇ δὲ παχύτητι τῆς γεώδους οὐσίας, πετροκισσῆρους μεγάλους ὡς λίθους τινάς ἀναπέμψαι καθ' ὅλης τῆς μικρᾶς Ἀσίας καὶ Λέσβου καὶ Ἀβύδου καὶ τῆς πρὸς Θάλασσαν Μακεδονίας, ὡς

P. 339 ἄπαν τὸ πρόσωπον τῆς θαλάσσης ταύτης κισσῆρων ἐπιπλαζόντων γέμειν· μέσον δὲ τοῦ τηλικούτου πυρὸς νῆσος ἀπογεωθεῖσα τῇ Ἰερᾷ λεγομένη νήσῳ συνήφθη, μήπω τὸ πρὶν οὐσα, ἀλλ' ὡς αἱ προρρηθεῖσαι νῆσοι, Θῆρα καὶ Θηρασία ποτὲ ἐξεβράσθησαν, οὕτω καὶ αὕτη νῦν ἐπὶ τῶν χρόνων τοῦ Θεομάχου Λέοντος· ὃς τὴν κατ' αὐτοῦ θείαν ὀργὴν ἐπέφραυτο λογισάμενος, ἀναιδέστερον κατὰ τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων ἤγειρε πόλεμον, σύμμαχον ἔχων Βησῆρ τὸν ἀρ-
 νησίθεον, καὶ τῆς ἰσῆς ἀλογίας ἐφάμιλλον. ἄμφω γὰρ ἀπά-
 Βσης ἀπαιδεισίας ἦσαν ἐμπλεοὶ καὶ πάσης ἀμαθίας, εἰς ἧς τὰ πολλὰ τῶν κακῶν ἔρχεται. οἱ δὲ κατὰ τὴν βασιλίδα πόλιν

1. τῶν νήσων ἐκ τοῦ βυθοῦ A, ἐκ τοῦ βυθοῦ τῶν νήσων vulg.
 3. παχνομένης καὶ ἀπολιθουμένης τῇ ἐξάψει τῆς πυρώδους ἐκκαύσεως A (partim e f), παχνομένη καὶ ἀπολιθουμένη τῇ ἐκκαύσει τῆς πυρώδους φλογώσεως vulg. 4. προφανῆς b. 5. λίθους] λόφους A e f. 8. κισσ. καὶ ἐπιπλαζόντων A. 11. ἀλλ' ὡς A, ἄλλως vulg. νῆσοι om. A. Θῆρα καὶ Θ. A, Θ. τε καὶ Θ. vulg. 12. αὕτη] ταύτην. e f. 14. ἐαυτοῦ A, αὐτοῦ vulg. 16. ἄμφω A, ἀμφοῖν vulg. 17. ἀμαθίας A ἡ ἀλογίας vulg.

messis colligendae tempestate, inter Theram et Therasiam insulas per aliquot dies vapor ex profundo maris, quasi ab ardente fornace, ebullivit, quo paulatim densato et in lapidem concreto igniti incendii ardore totus fumus igneus apparuit, et ob terrenae materiae crassitiam magni pumices lapidum instar per totam Asiam minorem, Lesbum et Abydum et maritimas Macedoniae regiones disiecti sunt, ita ut universa facies eius maris pumicibus innatantibus repleta fuerit, in medio autem ingentis illius ignis insula in terrae molem stipata Hierae insulae aggesta est, quae antea nusquam extiterat, sed quomodo olim Thera et Therasia, quas supra memoravimus, ebullierunt, sic tum isthaec aetate Leonis dei hostis manifesto revelati. hic accensam in se divinam iram sibi favere arbitratus, Beser dei desertorem oblatum sibi auxiliarium et paris inscitiae aemulum nactus, in sanctas et venerandas imagines bellum impudentissime movit. ambo quippe pleni erant imperitiae atque omnis insaniae, unde maxima malorum pars exoritur. quare populus urbis imperatricis ob novam istam do-

λαοὶ σφόδρα λυπούμενοι ἐπὶ ταῖς καιναῖς διδασκαλίαις αὐτῶ
 τε ἐμελέτων ἐπέλθεῖν, καὶ τινὰς βασιλικούς ἀνθρώπους ἀνεῖλον
 καθελόντας τὴν τοῦ κυρίου εἰκόνα τὴν ἐπὶ τῆς μεγάλης Χαλκῆς
 πύλης, ὡς πολλοὺς αὐτῶν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας τιμωρηθῆναι
 ὁμοίων ἐκκοπαῖς καὶ μάστιξι καὶ ἔξορίαις καὶ ζημίαις, μά-
 λιστα δὲ τοὺς εὐγενεῖα καὶ λόγῳ διαφανεῖς· ὥστε καὶ τὰ
 παιδεντήρια σβεσθῆναι καὶ τὴν εὐσεβῆ παιδείου ἀπὸ τοῦ ἐν
 ἀγίοις Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου καὶ μέχρι νῦν κρατήσασαν, C
 ἧς καὶ μετὰ ἄλλων πολλῶν καλῶν καθαιρέτης ὁ σαρακηνόφρων
 τοῦτος Λέων γέγονεν. ἐν τούτοις οὖν θείῳ κινούμενοι ζήλω
 στασιαάζουσι κατ' αὐτοῦ μεγάλη ναυμαχία συμφωνήσαντες
 Ἑλλαδικοί τε καὶ οἱ τῶν Κυκλάδων νήσων Κοσμῶν τινα συνε- V. 270
 πόμενον ἔχοντες εἰς τὸ στεφθῆναι. Ἀγαλλιανὸς δὲ τουρ-
 μάρχης τῶν Ἑλλαδικῶν ἤγετο τῆς στρατιᾶς, καὶ Στέφανος,
 15 οὗ καὶ προσπελάσαντες τῇ βασιλίδι πόλει ἡ τοῦ Ἀπριλλίου
 μηνὸς τῆς ἰνδικτιῶνος ἡττῶνται συμβαλόντες τοῖς Βυζαν-
 τίοις, ἐμπρησθέντων αὐτῶν τῶν νεῶν τῶν σκευαστῶ πυρὶ καὶ
 οἱ μὲν βυθίζονται περὶ τὸν λάκκον, ἐν οἷς καὶ Ἀγαλλιανὸς
 ἔροπλον ἑαυτὸν ἐπόντωσεν· οἱ δὲ ζῶντες τῶ κρατοῦντι προσ- D

1. λαοὶ] ὄχλοι A. 3. μεγάλης add. ex A. 4. τῆς add. ex A.
 6. εὐγενεῖα A f, εὐσεβεία vulg. 7. σβεσθῆναι A, σβησθῆναι
 vulg. 9. καλῶν om. A. 15. οὗ καὶ προσπελ. τῇ βασ. A,
 οὗ καὶ προσπελ. βασίλ. vulg. Ἀπριλλίου A e f, Ὀκτωβρίου
 vulg.

ctinam maximo dolore percitus, cum ipsum Leonem statuit invadere, tum multos ex imperatorio famulitio, qui magnae Aereae portae domini imaginem exturbaverant, neci dedit, quo factum est ut in multos pietatis ergo membrorum mutilatione, verberibus, exiliis, damnis illatis animadversum fuerit, imprimis autem in eos qui genere et doctrina clarebant, adeo ut scholae una cum sacra doctrina exciderint, quae a saeculo sancti Constantini magni usque ad ea tempora flourant, cuius videlicet multarumque praestantissimarum rerum Leo iste Saracenicae disciplinae consors oppugnator et grassator extitit manifestus. interea populi qui Graeciam et Cycladas insulas habitabant pio in deum moti affectu, conspiratione inter se facta, parataque maxima classe, adversus imperatorem rebellavere, Cosmam quendam, qui partes eorum sequebatur, imperio destinantes. aciem ducebant Agallianus Graecanicorum turmarcha et Stephanus. isti mensis Aprilis die decimo octavo indictione decima ad urbem imperatricem appellentes, commisso cum Byzantinis praelio, navibus arte facto igne combustis superantur, adeo ut alii circa profundum submersi sint, inter quos ipse Agallianus ut erat armatus se ipsum praecipitavit: superstibus vero ad victorem imperatorem ultro se conferentibus, Cosmas

ρούνται, καὶ ἀποτέμνονται τὰς κεφαλὰς Κοσμάς τε καὶ Στέφανος· αὖξει τε τῇ κακίᾳ Λέων ὁ δυσσεβῆς καὶ οἱ τοῦτον σύμφρονες, τὸν κατὰ τῆς εὐσεβείας διωγμὸν ἐπιτείναντες, κατὰ δὲ τὴν Θερρινὴν τροπὴν ταύτης τῆς ἰ' ἰνδικτιῶνος μετὰ τὴν τῶν ὁμοφύλων κακὴν νίκην, καὶ κατὰ τῆς Βιθυνῶν Νη-5 καίας παρατάττεται τῶν Σαρακηνῶν δύο ἀμνηραίων σίφες ἄμερ ἐν χιλιᾷσι μονοζώνων δεκαπέντε προσδραμῶν, καὶ ἠπυρασκεύαστον κυκλώσας τὴν πόλιν, καὶ Μαντίας ἐπακολουθῶν P. 340 ἐν ἄλλαις ὀκτῶ ἡμισυ μυριάσιν, οἱ μετὰ πολιορκίαν πολλὴν καὶ καθάραισιν τῶν τειχῶν μερικὴν τῷ τῶν τιμωμένων ἁγίων πατέρων αὐτόθι τεμένει, ταύτης μὲν οὐ περιγεγόνασι διὰ τῶν εὐπροσδέκτων εὐχῶν πρὸς τὸν Θεόν, ἔνθα καὶ σεβασμιοὶ αὐτῶν χαρκατῆρες ἀνεστήλωντο μέχρι τοῦ νῦν ὑπὸ τῶν ὁμοφρόνων αὐτοῖς τιμώμενοι. Κωνσταντῖνος δὲ τις στρατῶρ τοῦ Ἀρταβάσδου ἰδὼν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου ἐστῶσαν, λαβὼν λίθον ἔθριψε κατ' αὐτῆς, καὶ συνέτριψεν αὐτήν, καὶ πεσοῦσαν κτεπάτησεν· καὶ θεωρεῖ ἐν ὄραματι τὴν δέσποιναν παρεστῶσαν αὐτῷ καὶ λέγουσαν· οἶδας ποῖον γενναῖον πρᾶγμα εἰργάσσω εἰς ἐμέ; ὄντως κατὰ τῆς ἑαυτοῦ κεφαλῆς τοῦτο κερκίη

4. μετὰ A, κατὰ vulg. 5. τὴν ὁμόφυλον κακὴν νίκ. A. κατὰ τῆς A, κατὰ τὴν vulg. 7. προσδραμῶν A f, προσδραμῶν vulg. 8. ἐπακολουθῶν A, παρακ. vulg. 9. μυριάσιν λ, μυριάδαις vulg. ἐπιορκίαν A e. 12. εὐχῶν πρὸς τὸν θ. A b, αὐτῶν λιτῶν πρὸς θ. vulg. 14. αὐτοῖς] αὐτῶν A f. τῷ add. ex A. 17. παρεστ. αὐτῷ κ. λεγ. A, παρ. κ. λ. αὐτῷ vulg

et Stephanus capite plexi sunt, ex quo impii Leonis sectariorumque eius malitia oppido crevit, adeo ut susceptum adversus pietatem bellum latius promoverint. porro circa aestivum solstitium huius indicationis decimae post perniciosam illam de propriis civibus reportatam a Leone victoriam, duo ameraei Saracenicum exercitum adversus Nicaeam Bithyniensium urbem deduxere, amera videlicet cum quindecim millibus expeditorum militum praecurrens, urbem ex improviso et impraemunitam obsedit, Mavias autem cum octoginta quinque millibus subsequutus est. verum ii post longam obsidionem, murorumque ad sanctorum patrum ibidem cultorum aedem factam oppugnationem et deiectionem, urbe tamen minime potiti sunt, cum ob acceptas eorum apud deum preces, tum ob veneranda eorundem lineamenta, quae ab sententiae illorum sequacibus ad hanc usque diem erecta et piis honoribus cumulata perseverant. porro cum quidam Constantinus Artabasi strator imaginem deiparae erectam cerneret, arreptum lapidem in ipsam proiecisset, eamque contritam et in humum lapsam pedibus conculcasset, dominam sibi astantem per visum conspexit, quae eum ita alloquuta est: vides quam egregium facias

κας. τῇ δὲ ἐπαύριον προσβαλόντων τῶν Σαρακηνῶν τῷ τεί-
 χει, καὶ πολέμον κροτηθέντος, δραμῶν εἰς τὸ τεῖχος, ὡς γεν-
 ναῖος στρατιώτης, ὁ ταλαίπωρος ἐκεῖνος βάλλεται ὑπὸ λίθου
 τοῦ ἐκ τοῦ μαγγανικοῦ πεμφθέντος, καὶ συνέτριψεν αὐτοῦ
 5 τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ πρόσωπον, ἄξιον τῆς ἐαυτοῦ δυσσεβείας
 κομισάμενος ἀνταπόδομα. αἰχμαλωσίαν δὲ πλείστην καὶ λά-
 φυρα συναγαγόντες ὑπέστρεψαν, δεικνύντος καὶ τοῦτο τοῦ
 Θεοῦ τῷ ἄσεβεϊ, ὅτι οὐ δι' εὐσεβείαν περιέγρονε τῶν ὁμοφύ-
 λων, ὡς ἐκεῖνος ἠῆχει, ἀλλὰ διὰ τινὰ αἰτίαν θείαν καὶ ἀπόρ- C
 ρητον κρίσιν, ἀποκρονομένης μὲν τὴν τοιαύτην Ἀραβικὴν
 ἰσχὺν τῆς τῶν ἁγίων πατέρων πόλεως ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις,
 διὰ τῶν ἐν αὐτῇ τιμωμένων ἀκριβεστάτων αὐτῶν χαρακτήρων
 εἰς ἔλεγχον δὲ καὶ ἀναπολόγητον κρίσιν τοῦ τυράννου, καὶ βε-
 βαίωσιν τῶν εὐσεβούντων. οὐ μόνον γὰρ περὶ τὴν σχετικὴν
 15 τῶν σεπτῶν εἰκόνων ὁ δυσσεβῆς ἐσφάλλετο προσκύνησιν,
 ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πρεσβειῶν τῆς πανάγνου Θεοτόκου καὶ
 πάντων τῶν ἁγίων· καὶ τὰ λείψανα αὐτῶν ὁ παμμίαιρος,
 ὡς οἱ διδάσκαλοι αὐτοῦ Ἀραβες, ἐβδελύττετο. ἐκ τοῦδε τοί-
 νων τοῦ χρόνου ἀναιδῶς τῷ μακαρίῳ Γερμανῷ πατριάρχῃ D
 20 Κωνσταντινουπόλεως προσετρίβετο, μεμφόμενος πάντας τοὺς
 πρὸ αὐτοῦ βασιλεῖς καὶ ἀρχιερεῖς καὶ Χριστιανούς λαούς, ὡς

1. προσβαλόντων τῶν Σ. Α, προσβάλλ. Σαρ. vulg.
 γέγονε Α, γέγονε vulg. 19. ἀναιδῶς add. ex Α.

8. περι-
 21. Χριστ.
 λαούς Α, Χρ. καὶ λ. vulg.

in me commisisti? id certe in caput tuum recidet. postridie Sara-
 cenis murum oppugnantibus commissaque pugna, Constantinus mili-
 tem fortem se praebens, cum ad murum accurrisset, lapide a tormento
 in eum immisso caput faciemque contritus, dignam impietate refe-
 rens mercedem infelix interiiit. Saraceni vero captivos innumeros et
 spolia diripientes, reversi sunt, in quo quidem deus impio imperatori
 ostendit, non ob contribulium suorum pietatem ac religionem, ut
 ipse gloriabatur, sed ob divinam quandam virtutem et secretum suum
 iudicium haec contigisse, cum nimirum sanctorum precibus, propter
 accuratas verasque eorum imagines illic ab oppidanis excultas, idque
 in tyranni confutationem et inexcusabile adversus eum iudicium, con-
 tra vero in piorum confirmationem, Arabicum istum impetum a san-
 ctorum patrum urbe ipse depulit. enimvero impius ille non tantum in
 errore de respectiva venerandarum imaginum adoratione versatus est,
 sed etiam de sanctissimae deiparae sanctorumque omnium interces-
 sionibus, eorumque reliquias homo scelestissimus, in Arabum praece-
 ptorum suorum morem, abominatus est. ab eo itaque tempore ini-
 micitias cum beato patriarcha Cpoleos Germano imprudenter suscepit,

Theophanes.

40

- ειδωλολατρήσαντας ἐπὶ τῇ προσκυνήσει τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν
 V. 271 εἰκόνων, μὴ χωροῦντος αὐτοῦ δι' ἀπιστίαν καὶ πολλὴν ἰδιω-
 τείαν τὸν περὶ σχετικῆς προσκυνήσεως λόγον.
- A.M. 6219 Τούτῳ τῷ ἔτει Μανίας παρέλαβεν τὸ κύστρον Ἀιεῶς,
 καὶ ὑπέστρεψεν. 5
- A.M. 6220 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν ὁ υἱὸς Χαγάνου τοῦ θυ-
 P. 341 γάστου Χαζαρίας τὴν Μηδίαν καὶ Ἀρμενίαν, καὶ εὐρὴν
 Γάραχον τὸν τῶν Ἀράβων στρατηγὸν κατὰ τὴν Ἀρμενίαν,
 ἀνέειλεν αὐτὸν μετὰ τοῦ συνόντος αὐτῷ πλήθους· καὶ λιπ-
 σάμενος τὴν τῶν Ἀρμενίων χώραν καὶ τὴν Μηδῶν, ἀνέκαμ-
 ψεν, φόβον μέγαν ἐμποιήσας τοῖς Ἀραψιν.
- A.M. 6221 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Μασαλμᾶς τὴν τῶν Τούρ-
 κων γῆν, καὶ συναφθέντες ἀλλήλοις εἰς πόλεμον, πίπτουσι ἐξ
 ἀμφοτέρων μερῶν· καὶ δειλανδρήσας Μασαλμᾶς φυγῆ χρη-
 Β σάμενος διὰ τῶν ὀρέων Χαζαρίας ὑπέστρεψεν. τῷ δ' αὐτῷ
 ἔτει ἀπομανεῖς Λέων ὁ παράνομος βασιλεὺς κατὰ τῆς ὀρθῆς
 πίστεως, καὶ ἐνέγκας τὸν ἅγιον Γερμανόν, ἤρξατο αὐτὸν θω-
 πευτικοῖς λόγοις δελεάζειν. ὁ δὲ μακάριος ἀρχιερεὺς λέγει
 πρὸς αὐτόν· τὴν μὲν καθαίρεσιν τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν ἰ-
 κόνων ἀκούομεν ἔσεσθαι, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τῆς σῆς βασιλείας.¹⁰
1. ἐπὶ add. ex A. 2. ἰδιωτεῖαν A, ἰδιωτίαν vulg. 4.
 Ἀιεῶς A. 8. κατὰ A f, εἰς vulg. 9. λιπῶσαμος A, λι-
 ζόμενος vulg. 13. συναφθέντες A. 17. τὸν μακάριον Γ. Δ.
 Θεοπευτικοῖς A, Θεοπευσιτικοῖς vulg.

omnes decessores suos imperatores, praesules Christianosque populos, tanquam idololatrias, ob sanctorum venerandarumque imaginum adorationem condemnans, cum ille prae nimia incredulitate atque rusticitate de respectivo earum cultu rationem ac sermonem minime capere valeret.

- A. C. 719 Hoc anno Mavias castrum Ateus expugnavit, ac reversus est.
- A. C. 720 Hoc anno filius Chagani Chazariae principis Mediam et Armeniam infestis armis vexavit, et Garachum Arabum ducem in Armenia obviam factum una cum adiuncto exercitu delevit, tum vero Armeniorum et Medorum provincias depopulatus, magno sui nominis terrore Arabibus relicto, domum rediit.
- A. C. 721 Hoc anno Masalmas in Turcorum terras expeditionem suscepit, consertoque ad invicem praelio, plures ex utraque parte cecidere: quare Masalmas terrore prostratus fuga salutem consulit, et per Chazariae montes ad suos revertitur. hoc eodem anno nefarius imperator adversus rectam fidem insaniens, sanctum Germanum ad se accersitum blandis verbis cepit inescare. beatus itaque praesul sic eum alloquitur: sanctorum quidem imaginum futuram proscriptionem audimus, haud tamen te imperante. eo cuius aetate vel imperio res fo-

τούτου δὲ ἐπαναγκάσαντος εἰπεῖν ἐπὶ τίνος βασιλείας; ἔφη ἐπὶ Κόνωνος. ὁ δὲ ἔφη· τὸ βαπτιστικὸν μου ὄνομα ἐν ἄληθείᾳ Κόνων ἐστί. ὁ δὲ πατριάρχης ἔφη· μὴ γένοιτο, δέσποτα, διὰ τῆς σῆς βασιλείας τὸ κακὸν τοῦτο τελεσθῆναι. Ἄν-
 5 τυχρίστου γὰρ ἐστὶ πρόδρομος ὁ τοῦτο πληρῶν, καὶ τῆς ἐν- C
 σάρκου θείας οἰκονομίας ἀνατροπέυς. ἐπὶ τούτοις χαλεπήνας
 ὁ τύραννος ἐνεῖχεν τῷ μακαρίῳ, ὡς Ἡρώδης ποτὲ τῷ προ-
 δρόμῳ. ἀνέμνησεν δὲ αὐτὸν ὁ πατριάρχης καὶ τῶν πρὸ τῆς
 αὐτοκρατορίας αὐτοῦ συνθηκῶν, ὅπως αὐτῷ θεὸν ἐγγυητὴν
 10 δέδωκεν ἐν μηδενὶ σαλευῖσαι τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ τῶν αὐ-
 τῆς ἀποστολικῶν καὶ θεοπαράδοτων θεσμῶν. ἀλλ' οὐδ' οὕτως
 ἤσχυνθη ὁ ἄθλιος. ἐπιτηρῶν δὲ καὶ καθυποβάλλων τινὰς
 ἠγωνίζετο λόγους, εἴ που τοῦτον εὖροι κατὰ τῆς βασιλείας
 αὐτοῦ ποιούμενον, ἢ ὡς φρατριαστὴν, καὶ οὐχ ὡς ὁμολογη-
 15 τὴν καθελεῖ τοῦ θρόνου, ἔχων εἰς τοῦτο σύμμαχον καὶ συμ- D
 μέτοχον Ἀναστασίον μαθητὴν καὶ σύγκελλον αὐτοῦ, συνταξά-
 μενος αὐτῷ, ὡς τῆς ἀσεβείας ὁμόφρονι, καὶ τοῦ θρόνου μοι-
 χὸν καὶ διάδοχον γενέσθαι· ὃν ὁ μακάριος οὐκ ἄγνοων οὕτω
 στρεβλῶς διακείμενον μιμούμενος τὸν ἑαυτοῦ δεσπότην, ὡς
 20 πρὸς ἄλλον Ἰσκαριώτην, σοφῶς καὶ πράως τὰ περὶ προδοσίας

2. ἐπὶ Κόνωνος A, Κόν. vulg.	3. δὲ add. ex A.	6. οἰκο- νομίας A, σαρκώσεως vulg.
ex A.	8. καὶ add. ex A.	12. τινὰς om. a.
A f.	εἴ που A, εἴ ποι vulg.	13. λόγοις
χὸν διάδοχον A.	14. φρατριαστὴν A.	17. μοι- χὸν

ret exequenda sollicitius exquirente, respondit Germanus: Cononis tempore. dixit ille: atqui Cononis mihi nomen est in ipso baptismo vere inditum. subinfert patriarcha: absit, domine, ut te imperante malum istud perpetretur. Antichristi quippe praecursor est, qui sceleris ist ud adimplebit, et divinae incarnationis eversor et hostis. ob haec dicta tyrannus illi irascebatur, ut quondam Herodes praecursori. fidei vero cautionem ante susceptum imperium oblatam in memoriam patriarcha revocavit, ut nimirum deo in fideiussorem dato, nihil apostolicorum et traditorum a deo sancitorum, circa ipsam dei ecclesiam penitus se innovaturum promississet. sed tantum abfuit ut coepti miserum Leonem puderet, ut praeterea in hoc incubuerit, patriarchae sermones captando, aliosque dolose miscendo, ut eum laesae maiestatis reum convinceret, quo eum tanquam seditiosum, non vero tanquam confessorum throno depulsaret. eam ad rem adiutorem atque participem nactus Anastasium Germani discipulum et syncellum, ut sensuum suorum aemulo ac per omnia conscio sedis adulterum ac successorem eum fore pollicitus est. hunc cum ita adversum se prave affectum beatum non ignoraret, dominum suum imitatus, tanquam alterum Iscariotam, aperte quidem,

ἀνεμίμνησκεν. ἐπεὶ δὲ ἀνεπιστροφῶς αὐτὸν ἐώρα πλανώμενον, ἐπιστραφεὶς πρὸς αὐτὸν πατήσαντά ποτε τὰ ὀπίσθια τῆς στολῆς αὐτοῦ, εἰσιόντος αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα, ἔφη μὴ σπεῦδε, φθάσεις γὰρ εἰσελθεῖν εἰς τὸ δειπνῆν. ὁ δὲ ἐπὶ ταραχθεὶς τῷ λόγῳ σὺν ἄλλοις ἀκούσασιν, ἠγνόει τὴν πρόρρη-
 P. 342 σιν, ἣτις πέρας λαβοῦσα μετὰ ἰε' ἔτη τῷ τρίτῳ ἔτει Κωνσταντίνου τοῦ διώκτου Ἰνδικτιῶνι ιβ' πάντας ἔπεισεν ἐκ θείας
 V. 272 χάριτος προφητευθῆναι. Κωνσταντῖνος γὰρ μετὰ τὴν τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ Ἀρταβάσδου ἀνασοβὴν τῆς βασιλείας ἐπικρατήσας, Ἀναστάσιον τοῦτον τύπας σὺν ἄλλοις ἐχθροῖς ἐν ἰπικίῳ¹⁰ διὰ τοῦ δειπνίου γυμνὸν μὲν ἐπ' ὄνου καθήμενον ἐξανάστροφα ἐπόμπευσεν, ὡς τοῖς ἐχθροῖς συνανασκάψαντα αὐτόν, καὶ τὸν Ἀρταβάσδον στέψαντα, ὡς δηλωθήσεται ἐν τῷ ἰδίῳ τόπῳ. καὶ ἐν μὲν τῷ Βυζαντιῷ πρόμαχος τῶν ὑπὲρ εὐσεβείας δογμα-
 B τῶν ὁ ἱερός οὗτος καὶ Θεσπέσιος ἠκμαζε Γερμανὸς Θηριωμα-¹⁵ χῶν πρὸς τὸν φερώνυμον Λέοντα καὶ τοὺς αὐτοῦ συνασι-
 στάς, ἐν δὲ τῇ πρεσβυτέρᾳ Ῥώμῃ Γρηγόριος ὁ παῖτερος ἀποστολικὸς ἀνὴρ καὶ Πέτρου τοῦ κορυφαίου ἀνδρῶτος, λόγῳ καὶ πράξει διαλάμπων, ὃς ἀπέστησεν Ῥώμην τε καὶ Ἰα-

3. εἰσιόντος αὐτοῦ A, εἰσ. γὰρ αὐτοῦ vulg. 4. δειπνῶν A. ἐπὶ add. ex A. 8. προφητευθῆναι τῷ ἀγνώμονι A. 11. καθήμενον A, καθοόμενον vulg. 12. αὐτόν κ. τ. Ἀ. στέψ. om. A. 14. inter dogmatum et Ieros lacuna intercedit in A, ὡν vel simile quid excidisse videtur. 16. Θηριώνυμον A, fort. recte. 17. Γρηγ. A, ὁ Γρ. vulg. 19. ὃς A, ὡς vulg.

sed leniter ipsum de proditione commonuit. cum vero ab errore illum revocari non posse cerneret, quadam die eidem Anastasio Germani imperatorem aduentis posteriorem vestis oram calcanti ipse patriarcha dixit: noli festinare, in circi etenim stadium citius quam voles ingredieris. at ille hisce verbis turbatus, nec alii praesagium intellexere, quod tamen quindecim post annos, tertio videlicet persecutoris Constantini, indictione duodecima, exitum tandem habuit, ac non sine divino impulsu prolatum fuisse constitit. etenim Constantinus Artabaso genero expulso, cum solus imperio potitus esset, Anastasium una cum aliis suis inimicis verberibus caesum, deinde nudum asinoque facie retro versa insidentem per circi stadium palam circumduci iussit, utpote qui una cum inimicis suis se imperatoris munere abrogatum imperio eiecerat, atque Artabasdam coronaverat, quemadmodum inferius suo loco demonstrabitur. porro sacer ille et divinus Germanus decretorum verae religionis defensor Byzantii floruit adversus Leonem ex re nomen habentem, eiusque satellites tanquam adversus feras depugnans, quemadmodum in veteri Roma vir undequaque sacer et apostolicus, Petri apostolorum coryphaei conser-

λίαν καὶ πάντα τὰ ἐσπέρια τῆς τε πολιτικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς ὑπακοῆς Λέοντος καὶ τῆς ὑπ' αὐτὸν βασιλείας. ἐν δὲ τῇ κατὰ Συρίαν Λαμασκῶ Ἰωάννης ὁ Χρυσορροάς, πρεσβύτερος καὶ μοναχός, ὁ τοῦ Μανσοῦρ, διδάσκαλος ἄριστος, βίβη καὶ 5 λόγῳ προέλαμπεν. ἀλλὰ καὶ Γερμανὸν μὲν ὡς ὑπ' αὐτὸν ὄντα ἐκβάλλει τοῦ θρόνου· Γρηγόριος δὲ δι' ἐπιστολῶν ἀρι- C δῆλως αὐτὸν ἐλέγχει τῶν τοῖς πολλοῖς ἐγνωσμένων. καὶ Ἰω- ἀννης σὺν τοῖς τῆς ἀνατολῆς ἐπισκόποις τοῖς ἀναθέμασι τὸν ἀσεβῆ καθυποβάλλει. τῇ δὲ ζ' τοῦ Ἰανουαρίου μηνός τῆς 10 Ἰνδικοῦ ἡμέρα γ' τῆς ἑβδομάδος Λέων ὁ δυσσεβῆς σελέντιον κατὰ τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων ἐκρότησεν ἐν τῇ τριβουναλίῳ τῶν 19 ἀκουσίτων, προσκαλεσάμενος καὶ τὸν ἁγιώτατον πατριάρχην Γερμανόν, οἰόμενος πείθειν αὐτὸν ὑπογράψαι κατὰ τῶν ἁγίων εἰκόνων. ὁ δὲ γενναῖος τοῦ Χριστοῦ 15 δοῦλος μὴδ' ὄλως πεισθεὶς τῇ μυσαρῶ κακοβουλίᾳ αὐτοῦ, τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομήσας, ἀπετάξατο τὴν ἀρχιερωσύ- D νην ἐπιδούς τὸ ὠμοφόριον, καὶ εἰπὼν μετὰ πολλοὺς διδασκαλικοὺς λόγους· ἐὰν ἐγὼ εἶμι Ἰωανᾶς, βάλετέ με εἰς τὴν θάλασσαν. χωρὶς γὰρ οἰκουμενικῆς συνόδου καινοτομησαί πί- 20 στιν ἀδυνατῶ, ὦ βασιλεῦ. καὶ ἀπελθὼν ἐν τῷ λεγομένῳ Πλα-

1. τε add. ex A. 4. ἄριστος, βίβη A, ἄρ. καὶ β. vulg. 5. ἀλλὰ καὶ A, ἀλλὰ vulg. 9. καθυποβάλλει A, ὑποβ vulg. 12. προσκαλ. A, προκ. vulg. 20. ἀδυνατῶ A e f, ἀδυνατόν μοι vulg. Πλατωνίῳ A e f, Πλατανίῳ vulg.

sor eruditione praeclarisque facinoribus clarebat Gregorius, qui Romam atque Italiam totumque occidentem a Leonis obedientia, tam civili, quam ecclesiastica, et ab eius imperio subtraxit. tum vero Damasci Syriae Ioannes Chrysorrhoeas, Mansur filius, doctor egregius, sanctitate vitae aequae ac doctrina fulgebat. porro Germanum ut suae potestati subditum patriarchali solio deiecit. Gregorius autem epistolis, quas omnes norunt, ad eum datis, ipsi succensuit, ac denique Ioannes una cum totius orientis episcopis impium Leonem anathemate devinxit. caeterum die septima mensis Ianuarii, indictione decima tertia, feria hebdomadis tertia, irreligiosus Leo silentium contra sanctas venerandasque imagines in novemdecim accubitorum tribunalio celebravit, Germano sanctissimo patriarcha advocato, cui persuadendum arbitrabatur, ut suo de abolendis sacris imaginibus decreto tandem subscriberet. at fortis Christi servus abominando Leonis consilio nequaquam cedens, imo veritatis verbum recto sensu distribuens, episcopatu sese abdicavit, quin etiam pallium pontificium sponte deponens post satis longum merae doctrinae plenum sermonem demum dixit: si ego sum Ionas, in mare me proicite; absque universalis etenim concilii auctoritate, imperator, circa fidem quidquam innovare

τωνίῳ εἰς τὸν γονικὸν αὐτοῦ οἶκον ἡσύχασεν, ἀρχιερατείας ἔτη ἰδ', μῆνας ε', ἡμέρας ἐπτά. τῇ δὲ κβ' τοῦ αὐτοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς χειροτονοῦσιν Ἀναστάσιον τὸν ψευδώνυμον μαθητὴν καὶ σύγκελλον τοῦ αὐτοῦ μακαρίου Γερμανοῦ συνδύ-
 P. 343 μενον τῇ Λέοντος δυσσεβείᾳ διὰ φιλαρχίαν κοσμικὴν προχ-
 ρισθεὶς Κωνσταντινουπόλεως ψευδεπίσκοπος. Γρηγόριος δὲ ὁ ἱερός πρόεδρος Ῥώμης, καθὼς καὶ προέφη, Ἀναστάσιον ἄμα τοῖς λιβέλλοις ἀπεκήρυξεν, ἐλέγξας τὸν Λέοντα δι' ἐπιστολῶν, ὡς ἀσεβοῦντα, καὶ τὴν Ῥώμην σὺν πάσῃ τῇ Ἰταλίᾳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἀπέστησεν. ἔκμανεῖς οὖν ὁ τύραν-
 νος ἐπέτεινε τὸν κατὰ τῶν ἁγίων εἰκόνων διωγμὸν, πολλοὶ τε κληρικοὶ καὶ μονασταὶ καὶ εὐλαβεῖς λαϊκοὶ ὑπερεκινδύνευσαν τοῦ ὀρθοῦ τῆς πίστεως λόγου, τὸν μαρτυρικὸν ἀναδησά-
 Β μενοι στέφανον.

A.M. 6222 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Ἀναστασίου ἔτος α'. 15
 V. 273 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Μασαλμᾶς τῇ Ῥωμανίᾳ, καὶ ἐλθὼν εἰς Καππαδοκίαν παρέλαβεν δόλφ τὸ Χαρσιανὸν C κάστρον.

A.M. 6223 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν ὁ Μασαλμᾶς τὴν Τευρκίαν, καὶ φθάσας τὰς Κασπίας πύλας φοβηθεὶς ὑπέστρεψεν. 20

1. τὸν add. ex A. 2. ἐπτά. τῇ δὲ κβ' A, γ'. τῇ δὲ ζ vulg.
 5. δυσσεβ. A, κίσεβ. vulg. 7. καθὼς καὶ A, ὡς vulg. 9
 τῇ add. ex A. 10. ἔκμανεῖς A, ἐμμ. vulg. 17. Χαρσιανὸν
 A f. 20. ἀνέστρ. A.

non valeo. tum vero in locum, qui Platanus dicitur, in paternam domum se recipiens, vitae reliquum summo silentio transegit. tenuit pontificatum annos quatuordecim, menses quinque, dies tres. die autem septima eiusdem mensis Ianuarii Anastasium falsi nominis virum, ipsius beati Germani discipulum et concellanum in eius locum successerunt, qui videlicet domini saecularis ambitione motus, cum Leonis impietati assentiret, falsus Cpoleos episcopus creatus est. caeterum Gregorius sacer Romae praesul, quemadmodum iam praemisimus, Anastasium una cum libellis eius abiudicavit, Leonemque ipsum tanquam irreligiosum per epistolas redarguit, ac Romam cum universa Italia ad defectionem ab eius imperio concitavit, ex quo tyrannus maiori in dies furore percitus, persecutionem adversus sanctas imagines movit, adeo ut multi clerici et monachi et devoti laici, ob rectae fidei decreta periclitati, martyrii corona fuerint redimiti.

A. C. 722 Cpoleos episcopi Anastasii annus primus.
 Hoc anno Masalmas Romanam dititionem armis infestavit, et in Cappadociam profectus, Charsiani castrum sibi dolo subiecit.
 A. C. 723 Hoc anno Masalmas in Turciam exercitum eduxit, et cum iam Caspiae portas attigisset, metu correptus, retro cessit.

Τούτῳ τῷ ἔτει Λέων ὁ βασιλεὺς τὴν θυγατέρα Χαγάνου Δ.Μ. 6224
 τοῦ τῶν Σκυθῶν δυνάστου τῷ υἱῷ Κωνσταντίνῳ ἐνυμφεύσατο,
 ποιήσας αὐτὴν Χριστιανήν, καὶ ὀνομάσας αὐτὴν Εἰρήνην,
 ἣτις ἐκμαθοῦσα τὰ ἱερὰ γράμματα διέπρεψεν ἐν εὐσεβείᾳ
 5 ἐλέγχουσα τὴν τούτων δυσσέβειαν. Μανίας δὲ ὁ υἱὸς Ἰσαμ
 ἐπεστράτευσεν τὴν Ῥωμανίαν, καὶ ἐλθὼν ἕως Παφλαγονίας, D
 ἀνέκαμψε μετὰ αἰχμαλωσίας πολλῆς. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐμαί-
 νετο κατὰ τοῦ πάπα καὶ τῆς ἀποστάσεως Ῥώμης καὶ Ἰτα-
 λίας, καὶ ἐξοπλίσας στόλον μέγαν ἀπέστειλε κατ' αὐτῶν,
 10 Μάνην τὸν στρατηγὸν τῶν Κιβυρραιωτῶν κεφαλὴν ποιήσας
 εἰς αὐτούς. ἡσχύνθη δὲ ὁ μάταιος ναυαγήσαντος τοῦ στόλου
 εἰς τὸ Ἀδριατικὸν πέλαγος. τότε ὁ θεομάχος ἐπὶ πλεῖον
 ἐκμυνεῖς, Ἀραβικῶ τε φρονήματι κρατυνόμενος, φόρους κεφα-
 λικοὺς τῷ τρίτῳ μέρει Καλαβρίας καὶ Σικελίας τοῦ λαοῦ ἐπέ-
 15 θηκεν. τὰ δὲ λεγόμενα πατριμόνια τῶν ἁγίων καὶ κορυφαίων
 ἀποστόλων τῶν ἐν τῇ πρεσβυτέρᾳ Ῥώμῃ τιμωμένων ταῖς ἐκ-
 κλησίαις ἔκπαλαι τελούμενα χρυσοῦν τάλαντα τρία ἤμισιν P. 344
 τῷ δημοσίῳ λόγῳ τελεῖσθαι προσέταξεν, ἐποπτεύειν τε καὶ
 ἀναγράφεσθαι τὰ τικτόμενα κελύσας ἄρρενα βρέφη, ὡς Θα-
 20 ραῶ ποτε τὰ τῶν Ἑβραίων· ὅπερ οὐδ' αὐτοὶ ποτε οἱ διδά-

4. ἐκμαθοῦσα A, μαθ. vulg. διέπρεψεν A e f, διέπρεπεν vulg.
 9. ἀπέστειλε A, ἐξώπλισε vulg. 10. τὸν add. ex A. κεφα-
 λην A f, στρατηγὸν vulg. 13. ἐκμ. A, ἐμμ. vulg. κρατυ-
 νόμος A, κρατούμενος vulg. 17. τελούμενα A, τιμώμενα
 vulg.

Hoc anno Leo imperator filiam Chagani Scytharum principis Con- A. C. 724
 stantino filio suo uxorem duxit, cum Christianam prius eam fecisset
 appellassetque Irenen. haec sacris litteris erudita, pietate fuit illu-
 stris, et Leonis Constantinique impietatem arguebat. porro Mavias
 filius Isam bellum Romaniae intulit, penetrataque cum armato milite
 Paphlagonia, multa captivorum praeda ditatus, in patriam rediit. im-
 perator autem contra papam Romaeque et Italiae desertores insanians
 et plane furiis invecus, classem ingentem extractam adversus eos
 misit, et Manem Cibyrrhaeotarum ducem ei praefecit. summum ta-
 men dedecus vanus ille princeps retulit, classe in mari Adriatico
 naufragium passa. ex quo in furorem actus dei ille hostis Arabico
 sensu imbutus, auctiora Siculis ac Calabris populis parte tertia tri-
 buta in singula hominum capita imposuit. patrimonia vero quae di-
 cuntur sanctorum et coryphaeorum apostolorum, qui in veteri Roma
 coluntur, tria nimirum cum medio auri talenta eorum ecclesiis ab an-
 tiquo assignata et pensa, in publicum aerarium conferri iussit. In-
 spicere insuper atque describi masculos infantes, qui nascerentur, quem-

σκαλοι αὐτοῦ Ἀραβες ἐποίησαν εἰς τοὺς κατὰ τὴν ἐφ' ἂν Χριστιανούς.

- A.M. 6225 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐγένετο θανατικὸν ἐν Συρίᾳ, καὶ ἀπέθανον πολλοί.
- A.M. 6226 Ῥώμης ἐπισκόπου Ζαχαρία ἔτος α'. 5
Τούτῳ τῷ ἔτει ἐξωρίσθη Θεόδωρος ὁ τοῦ Μανσοῦρ εἰς τὰ κλίματα τῆς ἐρήμου· καὶ γέγονεν σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ πνεῶδες καταναγάζον· καὶ Μανίας τὴν Ἀσίαν ἐλήϊσται.
- A.M. 6227 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Σουλεϊμὰν ὁ τοῦ Ἰσαμ τῆν
V. 27⁴
C τῶν Ἀρμενίων χώραν, καὶ οὐδὲν ἤνυσεν. 10
- A.M. 6228 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Μανίας τὴν Ῥωμανίαν, καὶ ἐπανελθὼν οὐ μετὰ πολλὰς ἡμέρας τοῦ Ἰππου πρῶτον ἀπέψυξεν.
- A.M. 6229 Τούτῳ τῷ ἔτει Σουλεϊμὰν υἱὸς ὁ Ἰσαμ αἰχμαλωτεύσας πολλοὺς ἐξ Ἀσίας, συνηχμαλώτευσεν καὶ τινὰ Περγαμητῶν, 15 ὃς ἔλεγεν ἑαυτὸν Τιβερίον υἱὸν εἶναι Ἰουστινιανοῦ. τοῦτοσιν μετὰ τῆς ἀρμοζούσης βασιλικῆς τιμῆς καὶ στρατευμάτων καὶ σκήπτρων καὶ βάνδων εἰς Ἱερουσαλήμ ἐκπέμπει, καὶ ὄλην τὴν Συρίαν περιάγειν κελεύει μετὰ πολλῆς τιμῆς πρὸς θάνατον πάντων καὶ κατάπληξιν.

9. ὁ τοῦ Ἰσαμ om. f. 14. ὁ add. ex A. αἰχμαλωτεύσας A, αἰχμαλώτευσεν vulg. 16. υἱὸν εἶναι add. ex A.

admodum olim Pharao Hebraeorum pueros, mandavit, quod tamen neque ipsi eius doctores Arabes in Christianos orientales admiserunt.

- A. C. 725 Hoc anno pestifera lue in Syriam grassante multi periere.
- A. C. 726 Romae episcopi Zachariae annus primus.
Hoc anno Theodorus Mansuris filius ad deserti regionem relegatus est. signum quoque igneum splendidissimum in caelo visum. Mavias denique Asiam depraedatus est.
- A. C. 727 Hoc anno Suliman filius Isam in Armeniorum provinciam arma movit, at re infecta reversus est.
- A. C. 728 Hoc anno Mavias Romaniae bellum intulit, at post dies non multos redire coactus equo decidens animam efflavit.
- A. C. 729 Hoc anno Suliman filius Isam plurimos ex Asia captivos abduxit inter concaptivos quidam extitit Pergamenus genere, qui se Tiberium Iustiniani filium praedicabat. hunc Isam ad proprii filii honorem et imperatorum terrore omni cultu regio instructum cum exercitu signis et vexillis Hierosolymam misit, indeque universam Syriam maximo cum apparatu obire iussit, quod spectaculo et admirationi curis extitit.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσε Σουλεϊμάν τὴν Ῥωμανίαν Α.Μ. 623ο
 ὁ υἱὸς Ἰσάμ· καὶ ἐπόρθησε τὸ λεγόμενον σιδηροῦν κάστρον,
 καὶ Εὐστάθιον τὸν υἱὸν Μαριανοῦ τοῦ πατρικίου αἰχμάλω-
 τον ἔλαβεν.

5 Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Μαΐῳ Ἰνδικτιῶνος ἡ ἐπεστράτευσεν Α.Μ. 623ι
 Σουλεϊμάν τὴν Ῥωμανίαν ἐν μυριάσιν θ', στρατηγοῖς δ', ὧν P. 34^b
 Γάμερ ἠγεῖτο, λοχιζῶν ἐν μυρίοις μονοζώνοις τὰ τῆς Ἀσια-
 τιδος γῆς μέρη, καὶ τούτου ἐχόμενοι Μελίχ καὶ Βατάλ ἐν
 δισμυρίοις ἠππεύσι περὶ τὸν Ἀκροῖνόν· καὶ μετὰ τούτους
 10 Σουλεϊμάν ἐν ἑξακισμυρίοις περὶ τὴν τῶν Καππαδοκῶν Τύα-
 ναν. ἀλλ' οἱ μὲν κατὰ τὴν Ἀσίαν καὶ Καππαδοκίαν πολλὴν
 ἄλωσιν ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν καὶ κτηνῶν ποιησάμενοι
 ἀβλαβῶς ἀνέστρεψαν. οἱ δὲ περὶ τὸν Μελίχ καὶ Βατάλ ἐν Β
 τῷ Ἀκροῖνῳ καταπολεμηθέντες ὑπὸ Λέοντος καὶ Κωνσταντί-
 15 μων ἠττήθησαν. καὶ οἱ μὲν πλείονες ὕπλοις ὄλοντο σὺν
 τοῖς δυσὶν ἄρχουσιν· ὀκτακόσιοι δὲ που μαχηταὶ ἐξ αὐ-
 τῶν πρὸς ἑξ χιλιάδας ἐνσιάντες εἰς Σύναδα καταφεύ-
 γουσι· καὶ διασωθέντες συνήφθησαν τῷ Σουλεϊμάν, καὶ ἀνέ-
 καμψαν εἰς Συρίαν. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ κατὰ τὴν Ἀφρι-

1. τούτῳ τῷ ἔτει — — ἔλαβεν: haec ex Barberino restituta
 desunt in regio. (Not. Goari.) 5. μηνὶ Μ. Ἰνδικτ. ἡ add.
 ex A. 6. στρατ. θ' Α, στρατ. τε θ' vulg. 9. μετὰ τούτους Α,
 μετὰ τούτου vulg. 12. ἀνδρῶν τε καὶ γυν. καὶ κτηνῶν Α,
 ἀνδρῶν καὶ κτ. καὶ γυν. vulg. 13. ἀβλαβῶς ἀνέστρεψαν Α,
 ἀβλαβεῖς ἀνέστρ. vulg. 16. ἑξακόσιοι α, ὀκτακ. δὲ ὀπλομα-
 χηταὶ Α.

Hoc anno Suliman filius Isam Romanam ditionem armis aggressus, castrum cognomento ferreum depopulatus est, ac Eustathium Mariani patricii filium captivum abduxit. A. C. 730

Hoc anno mense Maio, indictione octava, Suliman eductis hominum nonaginta millibus in Romaniam copias effudit sub ducibus quatuor, quorum summus fuit Gamer, qui cum mille levis armaturae militibus ad Asiaticae provinciae varia loca in insidiis considerat, quibus socios se adiungere Melich et Batal cum bis mille equitibus circa Acroinum, atque post eos ipse Suliman cum sex myriadibus circa Tyanam Cappadociae. et ii quidem, qui Asiam et Cappadociam excurrerunt, numerosa virorum iumentorum et mulierum multitudine collecta, illaesi domos repetierunt, qui vero Melich et Batal ad Acroinum sequuti, a Leone et Constantino oppugnati victoribus cessere. plures etenim cum memoratis ducibus duobus armis periere, octingenti vero supra sexies mille bellatores praecipui fortiter resistentes Synada confugerunt, quo profecti et Sulimani adiuncti, in A. C. 731

κὴν πολλοὶ παρ' αὐτῶν ᾤλοντο σὺν τῷ στρατηγούντι ὀνόματι
Δαμασκηῶ.

A.M. 623^a Τούτῳ τῷ ἔτει εἰκοστῇ τετάρτῃ τῆς βασιλείας Λεόντος τοῦ
Κτυράνου καὶ παρανομοῦτατου Σύρου ἐκάησαν ἀγοραὶ ἐν Δαμα-
σκῷ ὑπὸ Ἰερρακιῶν, καὶ ἐφουρκίσθησαν, καὶ εἰσῆλθεν ὁ χει-5
μαρρος ἐν Ἐδέσση μηνὶ Περιτίῳ κη'. καὶ τῷ αὐτῷ ἔτει σει-
σμός γέγονεν μέγας καὶ φοβερός ἐν Κωνσταντινουπόλει μηνὶ
Ἰοκτωβρίῳ εἰκοστῇ ἑκτῇ, ἰνδικτιῶνι ἑννάτῃ, ἡμέρᾳ τετάρτῃ,
ᾧρα ὀγδόῃ, καὶ ἐπτώθησαν ἐκκλησίαι καὶ μοναστήρια, λαὸς
τε πολὺς τέθνηκε. ἔπεσεν δὲ καὶ ὁ ἀνδριάς ὁ ἑστῶς ἐπὶ τῆς¹⁰
Ἀτάλου πόρτης τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ἅμα τῷ αὐτῷ
Ἀτάλῳ, καὶ ἡ στήλη Ἀρκαδίου ἡ ἐπὶ τοῦ Ξηρολόφου κίονος
V.275 ἑστῶσα, καὶ ὁ ἀνδριάς τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου ὁ ἐπὶ τῆς
Χουσῆς πόρτης, τὰ τε χερσαῖα τῆς πόλεως τεῖχη καὶ πόλις
καὶ χωρία ἐν τῇ Θράκῃ, καὶ ἡ Νικομηθεῖα ἐν Βιθυνίᾳ καὶ¹⁵
ἡ Πραινετος καὶ ἡ Νίκαια, ἐν ἧ μίᾳ ἐσώθη ἐκκλησία. ἀνέ-
φυγε δὲ καὶ ἡ θάλασσα τῶν ἰδίων ὕρων ἐν τισὶ τόποις, καὶ
ἐκράτησεν ὁ σεισμός μῆνας δώδεκα. ὁ οὖν βασιλεὺς ἰδὼν
τὰ τεῖχη τῆς πόλεως πτωθέντα διελάλησε τῷ λαῷ λέγων, ὅτι
ὑμεῖς οὐκ εὐπορεῖτε τὰ τεῖχη κτίσαι, ἀλλ' ἡμεῖς προσειάξα-²⁰

1. ὀνόματι om. f. 10. ὁ ἑστῶς ἐπὶ τῆς Ἀτάλου — — —
— — καὶ ὁ ἀνδριάς add. ex A. 16. Πραινετος A. ἐσώ-
θη A, διεσώθη vulg. 17. καὶ add. ex A. 18. ἐκράτησεν
— — βασιλεὺς om. A. 19. τῆς πόλεως add. ex A. 20. εὐ-
πορεῖτε A, ἐκπονεῖτε vulg. προσειάξαμεν A, διετάξ. vulg.

Syriam redierunt. eodem etiam anno multi per Africam ab eis caesi
cum ipsius aciei duce, cui nomen fuit Damascenus.

A. C. 73^a Hoc anno, qui Leonis tyranni et scelestissimi Isauri fuit vicesi-
mus quartus, ab Hieracitis igne supposito Damasci tabernae combu-
stae, criminisque poenas illi suspendio dederunt. mensis Peritii die
vicesimo octavo Edessam civitatem torrens inundavit. eodem etiam
anno terrae motus ingens et tremendus mensis Octobris die vicesimo
sexto, indictione nona, feria quarta, hora diei octava Cpoli conti-
git, quo ecclesiae et monasteria corruerunt, et e populo plurimi
ruinis obruti. magni quoque Constantini statua Atali portae im-
posita cecidit una cum ipso Atalo, et Arcadii columna, tum etiam
Theodosii statua portae nomine Chrysaе imposita, murique urbis
continentem spectantes, urbes etiam aliae et pagi per Thraciam, ad
haec Nicomedia in Bithynia, Praenetus et Nicaea, in qua ecclesia
unica servata est, conciderunt. nonnullis in locis proprios limites mare
deseruit, et menses duodecim motus ille terrae perseveravit. imperator
itaque visa moenium urbis ruina edictum huiusmodi promulgavit
in populum: muros urbis reparare vos non valetis, quare vestris
administratoribus rem commisimus. ipsi collatitiam ab unoquoque

μεν τοῖς διοικηταῖς. καὶ ἀπαιτοῦσιν εἰς κανόνα κατὰ ολοκο-
τινιν τὸ μιλιαρῖσιον. καὶ λαμβάνει αὐτὰ ἡ βασιλεία, καὶ
κτερίζει τὰ τείχη. ἐντεῦθεν οὖν ἐπεκράτησεν ἡ συνήθεια δι-
διδειν τὰ δύο κέρατα τοῖς διοικηταῖς. ἔτος ἦν ἀπὸ κτίσεως κό- P. 346
5 σμου κατὰ Ῥωμαίους ζσμή ἀπὸ Ἀδάμ, κατὰ δὲ Αἰγυπτίους
ἦγρον Ἀλεξανδρεῖς ζσλβ', ἀπὸ δὲ Φιλίππου τοῦ κατὰ Μακε-
δόνας αζγ'. ἐβασίλευσεν οὖν Λέων ἀπὸ κ' τοῦ Μαρτίου μη-
νὸς τῆς ιε' Ἰνδικτιῶνος ἕως μηνὸς Ἰουνίου ιη' τῆς θ' Ἰνδι-
κτιῶνος, βασιλεύσας ἔτη κδ, μῆνας β', ἡμέρας κ'. ὁμοίως
10 καὶ Κωνσταντῖνος, ὁ υἱὸς αὐτοῦ καὶ τῆς ἀσεβείας αὐτοῦ καὶ
βασιλείας διάδοχος, ἀπὸ τῆς αὐτῆς ιη' τοῦ Ἰουνίου μηνὸς τῆς
θ' Ἰνδικτιῶνος ἕως τῆς ιδ' τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς τῆς ιδ'
Ἰνδικτιῶνος, βασιλεύσας καὶ αὐτός, παραχωρήσει τοῦ Θεοῦ,
ἔτη τριάκοντα τέσσαρα, μῆνας γ', ἡμέρας β'. οὕτως οὖν, ὡς B
15 προέφημεν, τῷ αὐτῷ ἔτει τῆς θ' Ἰνδικτιῶνος μηνὶ Ἰουνίῳ
ὀκτωκαιδεκάτῃ τέθνηκε Λέων σὺν τῷ ψυχικῷ καὶ τὸν σωματι-
κὸν θάνατον, καὶ αὐτοκρατορεῖ Κωνσταντῖνος ὁ υἱὸς αὐτοῦ.
καὶ ὅσα μὲν ἐπὶ Λέοντος τοῦ ἀσεβοῦς κακὰ Χριστιανοῖς συν-
έβη περὶ τε τὴν ὁρθόδοξον πίστιν καὶ περὶ τῶν πολιτικῶν
20 διοικήσεων αἰσχροῦ κέρδους καὶ φιλαργυρίας ἐπινοία, κατὰ τε

1. ολοκοτίνην μιλιαρῖσιον A. 4. τὰ δικέρατα A. 10. καὶ
K. A, καὶ ὁ K. vulg. 13. παραχωρήσει τοῦ Θεοῦ A, παρα-
χωρήσαντος Θεοῦ vulg. 14. οὕτως A, οὕτος vulg. 16. καὶ
τὸν σωμα. A, τὸν σωμα. vulg. 19. τὴν ὁρθοδοξίαν τῆς πί-
στεως e f. 20. κατὰ τε Σικελίαν A.

collectam exigent, ex olocotino nimirum aureo milliarisium argen-
teum. imperium vero nostrum summam illam tollet, et una simul
moenium instaurandorum onus. inde mos invaluit, ut ceratia duo
administratoribus per singula capita conferantur. erat is annus a
mundi conditio et aetate Adami 6248 iuxta Romanorum computum,
iuxta Aegyptios, intellige Alexandrinos, 6232, a Philippo Macedone
1063. igitur a mensis Martii die vigesimo quinto decima quinta in-
dictione ad mensis Iunii diem decimum octavum nona indictione
Leo imperavit. tenuit autem imperium annos viginti quatuor menses
duos dies viginti quinque. Constantinus pariter eius filius impietatis
aeque ac imperii successor a praefato mensis Iunii die decimo octavo
nona indictione ad mensis Septembris diem decimum quartum indi-
ctione decima quarta, deo permittente, potestatem obtinuit annos
quatuor supra triginta menses tres dies duos. is ergo Leo, ut praemi-
simus, eodem anno eiusdem indictionis nonae mensis Iunii die de-
cimo octavo simul cum animae mortem obiit corporis, cui in tyran-
nidis summa potestate occupanda filius Constantinus suffectus est.
porro mala omnia quae sub impio Leone Christianis contigerunt, quod
ad rectam fidei sententiam et civilium rerum administrationem spectat,

Συρίαν καὶ Καλαβρίαν καὶ Κρήτην, ἣ τε τῆς Ἰταλίας ἀποστασία διὰ τὴν αὐτοῦ κακοδοξίαν, σεισμοὶ τε καὶ λιμοὶ καὶ κλοιομοὶ καὶ ἐθνῶν ἐπαναστάσεις, ἵνα τὰ κατὰ μέρος σιγήσω, ἐν τοῖς προλαβοῦσι δεδήλωται κεφαλαίως. ἄξιον δὲ λοιπὸν ἐφεξῆς καὶ τοῦ δυσσεβεστάτου καὶ παναθλίου παιδὸς αὐτοῦ⁵ τὰς ἀθεμίτους διεξελθεῖν πράξεις, ἀνοσιουργοτέρας καὶ θεομισήτους οὐσας, φιλαληθῶς δ' ὅμως, ὡς ἐφορῶντος καὶ ἐπιβλέποντος τοῦ παντεπόπου θεοῦ, καὶ ἀπερίττως, εἰς ἀφέλειαν τοῖς μετέπειτα καὶ τοῖς νῦν πλανωμένοις ἀθλίους καὶ ἀτασθάλους ἀνδραρίους εἰς τὴν τοῦ παρανομοτάτου βδελυρὰν¹⁰ κακοδοξίαν, τὰ ἀπὸ τῆς δεκάτης λέγοντας ἰνδικτιῶνος ἔτους πρῶτον τῆς αὐτοῦ βασιλείας. αὐτὸς γὰρ ὁ πανώλης καὶ **D** ἐμβρόντητος αἰμοβόρος τε καὶ ἀγριώτατος θῆρ, τυραννικῶς καὶ οὐκ ἐννόμως τῷ κράτει χρησάμενος, πρῶτον μὲν ἐκ τοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς ἀχράντου¹⁵ καὶ παναγίας μητρὸς αὐτοῦ καὶ πάντων τῶν ἁγίων διδύσεται, μαγείαις δὲ καὶ ἀσελείαις καὶ αἰμοθυσίαις καβαλλίαις τε κόπροις καὶ οὖροις ἀπατῶμενος, μαλακίαις τε μὴν καὶ δαιμόνων ἐπικλήσει χαιρών, καὶ πᾶσιν ἄπλῶς ψυχοφθόροις

4. δὲ add. ex A. 7. καὶ ἐπιβλ. om. A. 8. παντεπόπου A, παντόπου vulg. 9. ἀθλίους om. A. 12. τῆς αὐτοῦ βασ. om. A. 13. θῆρ add. ex A. 16. διδύσεται, μαγείαις δὲ καὶ A, διδύσεται μαγείαις, καὶ vulg. 17. αἰμοθυσίαις A f, αἰμοχυσίαις vulg.

quae videlicet excogitata in Syriam, Calabriam et Cretam turpis lucri et avaritiae arte. ad haec ex prava eius opinione orta Italiae defectio, terrae motus, annonae penuria, pestilentiae, provinciarum rebelliones, ut privatas quasque calamitates praeteream, superioribus capitibus enarrata sunt. nunc irreligiosissimi et infelicis undequaque filii eius nefaria gesta, sceleratiora multo deoque magis invisae decet recensere. ex veritatis tamen oraculis, ceu in dei cuncta insipientis ac intimo penetrantis conspectu positi, nulla vel rei superfluae accessione facta, quod nimirum quum posteris, tum misellis atque improbis hominibus secundum execrandam iniquissimi imperatoris sententiam errantibus prodesse queat, quae ab indictione decima et primo imperii eius anno deinceps gesta sunt fideliter, enarrabimus. ipse siquidem perditissimus ac mente plane stupefactus, sive potius sanguinaria ac crudelissima fera, tyranni, non legitimi imperatoris more imperium administrans, a deo imprimis et servatore nostro Iesu Christo, et ab immaculata et sanctissima eius matre, et a sanctis omnibus, mala praestigiarium arte affectata, impuritatis, effuso victimarum cruore, equinis stercoribus et lotiis seductus, obscenae tactibus, et daemonebus invocandis assuetus ab infantia, studiis deinceps omnibus, quae

ἐπιτηδεύμασιν ἐκ νεαρῶς ἡλικίας συζήσας· ἐπεὶ δὲ τὴν πενταετηρίαν ἀρχὴν σὺν τῇ κακίᾳ παρέλαβεν, τί δεῖ λέγειν, ὅσην ἐκ προοιμιῶν ὁ παμμίαρος τὴν κακίαν ἐκίσσησεν, καὶ εἰς προῦπτον αὐτὴν καὶ ἐναέριον ἀνερρίπισε φλόγα; οὐ μικρὰ γὰρ 5 ταύτην βλέποντας τοὺς Χριστιανούς κατέλαβεν ἀθυμία, ὥστε πάντας ἐκ προοιμιῶν εὐθύς δι' ἰταμότητα μισῆσαι αὐτόν, καὶ Ἀρταβάσδω κουροπαλάτῃ καὶ κόμητι τοῦ Ὀψικίου προστεθῆναι γαμβρῶν τε αὐτοῦ ὄντι ἐπ' ἀδελφῇ Ἄννῃ, καὶ τὴν βασιλείαν αὐτῷ ὡς ὀρθοδόξῳ παραδοῦναι. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἀνεῖ- 10 λεν Ἰσαμ ὁ τῶν Ἀράβων ἀρχηγὸς τοὺς κατὰ πᾶσαν πόλιν τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἀρχῆς αἰχμαλώτους Χριστιανούς, ἐν οἷς καὶ Εὐστάθιος ὁ μακάριος υἱὸς Μαρίνου τοῦ περιβλέπτου πατρικίου πολλὰ βιασθεὶς, καὶ τὴν αὐτοῦ εἰληκρινῆ πίστιν μὴ ἀρησάμενος, μάρτυς ἀληθῆς ἀνεδείχθη εἰς Χαράν πόλιν οὖσαν τῆς 15 Μεσοποταμίας ἐπίσημον, ἐνθα καὶ τὰ τίμια αὐτοῦ καὶ ἅγια λείψανα ἰάσεις παντοίας ἐπιτελοῦσι θείᾳ χάριτι· καὶ πολλοὶ ἕτεροι διὰ μαρτυρίου καὶ αἵματος ἐν Χριστῷ ἐτελειώθησαν.

Ῥωμαίων βασιλέως Κωνσταντίνου ἔτος α'.

A. M. 6233

20 Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ διώκτης τῶν πατροπαράδοτων θεσμῶν C

8. γαμβρῶν τε αὐτοῦ A, γαμβροῦ τε αὐτῷ vulg.
 πόλιν A, πόλ. πᾶσ. vulg. 11. καὶ add. ex A.

10. πᾶσαν
 12. Μαριανού A.

14. Χαράν A.

animam perdunt et perniciem ingerunt, a primis annis innutritus fuit. postquam vero paternam potestatem eiusque simul impietatem haereditario iure adiit, quis explicare valeat, quas malitiae turbas ab ipsis primordiis scelestus ille ac piaculis omnibus infectus moverit, et quas per universum orbem, tanquam per aeris spatium, malorum evomerit flammis? non levis etenim incendiorum huiusmodi spectatores tristitia et animorum consternatio incessit, adeo ut ab imperii statim principio propter innatam truculentiam omnes exosum habuerint, et in Artabasdam curopalatem et Opsicii comitem et ob locatam sororem Annam eius generum, ceu rectum de fide sensum iugiter retinentem, bene affecti imperium studuerint transferendum. caeterum eodem anno Isam Arabum princeps Christianos captivos per singulas ditionis suae urbes ad unum interfecit, inter quos beatus Eustathius Marini spectabilis patricii filius multa passus tormenta, nec sinceram suam fidem ob id eiurans, in Charan celebri Mesopotamiae urbe, verus atque illustris martyr eluxit, ubi venerandae sanctaeque eius reliquiae, gratia dei opitulante, omnis generis praebent medelam. sed et multi alii per martyrium effuso sanguine consummati sunt.

• Romanorum imperatoris Constantini annus primus.

A. C. 733

Hoc anno dei iudicio ita ordinante, et offensarum nostrarum mul-

Κωνσταντῖνος ἐβασίλευσεν θείοις κρίμασι καὶ πλήθει πταισμάτων ἡμῶν. τῷ οὖν Ἰουνίῳ μηνί, εἰκόστῃ ἑβδόμῃ τῆς ἐπέκεινα δεκάτης Ἰνδικτιῶνος, ἐξελθὼν ἐν τοῖς μέρεσι τοῦ Ὀψικίου κατὰ τῶν Ἀράβων, ἦλθεν ἐν τῇ λεγομένῃ Κρασῷ. τοῦ δὲ Ἀρταβασδοῦ ἐν τῷ Δορυλαίῳ μετὰ τοῦ Ὀψικίου λαοῦ ὄντος, ὑπεβλέποντο ἀλλήλοις. ἀποστείλας δὲ Κωνσταντῖνος πρὸς αὐτόν, ἤτειτο τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ πεμφθῆναι αὐτῷ, ὡς, **Δ**άτε ἀνεπιούς αὐτοῦ, ποθῶν ἰδεῖν αὐτούς. σκοπὸς δὲ ἦν αὐτῷ κατασχεῖν αὐτούς καὶ φρουρῆσαι. ὁ δὲ τὸν δόλον νοήσας καὶ ἀπογνοὺς ἑαυτοῦ γινώσκων τε τὴν ἄμετρον πονηρίαν αὐτοῦ, διαλαλήσας τε τῷ λαῷ καὶ πείσας, ὤρμησε κατ' αὐτοῦ σὺν παντὶ τῷ πλήθει, καὶ τὸν μὲν πατρίκιον Βησῆρ τὸν σαρακηνόφρονα προὔπαντήσαντα ἔωμφαια ἀνεῖλεν· ὁ δὲ Κωνσταντῖνος παρίππιν εὐρῶν ἐστρωμένον καὶ ἐπιβάς αὐτοῦ, ἔφυγεν εἰς τὸ Ἀμώριον, καὶ προσδραμὼν τῷ θέματι τῶν **15**

P. 348 ἀνατολικῶν στρατηγουμένων τότε ὑπὸ τοῦ Λογγίνου περιώζεται ὑπ' αὐτῶν, δεξιούται τε τούτους μεγάλας ὑποσχέσειν καὶ πρὸς Σιωννάκιον ἀποστέλλει εὐθὺς στρατηγὸν ὄντα τὸ τηρικαῦτα τοῦ θέματος τῶν Θρακησιῶν, καὶ πείθει αὐτοὺς συμμαχεῖσθαι αὐτῷ. ἐντεῦθεν οὖν μάχαι δεινόταται καὶ **20**

9. τὸν add. ex A. 13. ὁμοφ. A. 14. εἰς αὐτὸ A e, ἐκ' αὐτὸ f. 16. Λαγκίνου A. 18. τὸ τηρικ. A, τοῦ την. vulg. 19. τοῦ add. ex A.

titudine poenas provocante, patriorum institutorum persecutor Constantinus imperium accepit. mensis itaque Iunii die vicesimo septimo ad insequentem indictionem decimam pertinente, adversus Arabes circa Opsicii regionem expeditione suscepta, ad urbem, quae Crasus dicitur, venit. cum vero Artabasds Opsicii militum manu comitatus Dorylaei versaretur, mutuam de se sibi invicem suspicionem ingerebant. Constantinus autem missis ad Artabasds litteris, filios eius, ceu nepotes ex sorore, et quasi videndi eos avidus, ad se transmitti postulavit. id autem eius animo inerat consilium, ut pueros retineret et servaret sub custodia. ille dolum subodoratus, et de rebus suis desperans, ceu inexplicabilem eius nequitiam expertus, exercitum alloquitur, et ad res novandas inducit, ac mox cum copiis omnibus adversus eum suscipit profectionem, primoque belli impetu Beser Sarcenica doctrina infectum sibi obviam factum ferro obtruncavit. Constantinus autem veredarium sella instructum ac forte repertum conscendit, et in Amorium se fuga surripit, tum vero ad orientalium thema, cui tunc Longinus praerat, se recipiens, de salute securitatem accipit, ac vicissim magnis pollicitationibus eos demeretur. inde continuo ad Sincinnacium, eiusdem Thracensium thematis ducem, mittit, qui secum eos militare suaderet. hinc imperii in se ipsum armati saevissimae

Θοπλισμοὶ γίνονται τοῖς ὑπηκόοις, ἐκατέρων βασιλέων ἀναγορευομένων. Ἀρτάβασδος δὲ γράφει πρὸς Θεοφάνην τὸν πατρίκιον καὶ μάγιστρον ἐκ προσώπου ὄντα ἐν τῇ πόλει διὰ Θαλασσίου σιλεντιαρίου τὰ πραχθέντα. ὁ δὲ προσκειμένος V. 277
 5 Ἀρταβάσδω, σωρείσας τὸν λαὸν ἐν τοῖς κατηχουμένοις τῆς μεγά- B
 λης ἐκκλησίας, καὶ διὰ τῶν γραμμάτων καὶ τοῦ λεχθέντος Θαλασ-
 σίου πείθει πάντας, ὡς ὁ βασιλεὺς τέθνηκεν, Ἀρτάβασδος δὲ
 ὑπὸ τῶν θεμάτων ἀνγορευθεὶς βασιλεὺς. τότε πᾶς ὁ λαὸς σὺν
 Ἀναστασίῳ τῷ ψευδωνύμῳ πατριάρχῃ ἀναθέματι καὶ ἀνα-
 10 σκαφῇ ἔβαλλον αὐτὸν, ὡς ἀλάστορα καὶ ἄθεον, καὶ ἀστείως
 τὴν αὐτοῦ ἐδέξαντο σφαγὴν, ὡς μεγίστου κακοῦ λυτρωθέντες,
 Ἀρτάβασδον δὲ ἀνεκέρυττον βασιλέα, ὡς ὀρθόδοξον καὶ θεῶν
 δογμάτων ὑπέρμαχον. εὐθέως οὖν ἀποστέλλει ὁ Μονούτης
 ἐν τοῖς Θρακώοις μέρεσι πρὸς Νικηφόρον τὸν ἴδιον υἱὸν στρα-
 15 τηγοῦντα τῆς Θράκης τοῦ συνελάσαι τὸ ἐκεῖσε στρατόπεδον C
 πρὸς φυλακὴν τῆς πόλεως. κλείσας οὖν τὰς τῶν τειχέων πύ-
 λας καὶ βίγλας θέμενος, τοὺς φίλους τε Κωνσταντίνου χειρω-
 σάμενος, τύψας καὶ κουρεύσας, εἰς φυλακὰς ἀπέθετο. τοῦ δὲ
 Ἀρταβάσδου μετὰ τοῦ Ὑσικίου λαοῦ ἐν τῇ πόλει εἰσελθόντος,
 20 κατέλαβεν καὶ Κωνσταντῖνος ἐν τῇ Χρυσοπόλει μετὰ τῶν δύο

1. ἐκατέρων A, τῶν ἔκ. vulg. 2. τὸν add. ex A. 6. δὲ
 Ἀθανασίου A f. 9. τῷ add. ex A. 10. ἀντίθεον A. 11.
 τὴν add. ex A, item paulo post δὲ.

pugnae civiumque ad invicem conflictus, imperatoribus duobus renunciatibus et ex aequo de potestate contendentibus. interim Artabasdus Theophani patricio et magistro, qui imperatoris vices in urbe gerebat, omnia quae gesta fuerant, per Thalassium silentiarium denunciat. is Artabasdo bene affectus, ad magnae ecclesiae catechumena populo collecto tum litteris tum praedicti Thalassii testimonio, imperatorem fato functum et Artabasdum a thematibus imperatorem salutatum suadet. confestim populus universus Anastasio falsi nominis patriarcha duce diris et maledictis, ceu naturae monstrum et a deo alienum, Constantinum insequitur, caedem eius quasi ingenti malo liberati gratanter excipit, et Artabasdum, velut orthodoxum et sacrorum dogmatum defensorem, imperatorem proclamat. his ita gestis Monutes Nicephorum filium Thraciae ducem, ut eius provinciae exercitum ad urbem custodiendam adduceret, misit, tum moenium portis subinde firmiter obseratis, dispositisque ad ea vigiliis, mox Constantini amicos comprehendens verberibus et capillorum detonatione castigatos in carceres detrusit. Artabasdo vero cum Opsicii copiis urbem iam ingresso, Constantinus thematibus duobus, Thracensium, dico, et orientalium, stipatus Chrysopolim advenit cumque nil

THEOPHANIS

... τε, φημί, καὶ ἀνατολικῶν, καὶ μηδὲν
 ... , καὶ ἐχείμασεν εἰς τὸ Ἀμώριον. ὁ δὲ
 ... πᾶσαν τὴν πόλιν τὰς ἱερὰς εἰκόνας ἀνεστῆ-
 ... Ἀραβες αἰσθόμενοι τὴν τοῦτων κατ' ἀλλήλων
 ... αἰχμαλωσίαν ἐποίησαντο εἰς Ῥωμανίαν, τοῦ
 ... κρατιγούντος αὐτοῦ. Ἀναστάσιος δὲ ὁ ψευδώνυ-
 ... κρατήσας τὰ τίμια καὶ ζωποιαὶ ξύλα ὤμωσε
 ... ὅτι μὰ τὸν προσηλωθέντα ἐν αὐτοῖς, οὕτως μὲν
 ... Δαυσιτανίτινος ὁ βασιλεὺς, ὅτι μὴ λογίσῃ υἱὸν θεοῦ εἶ-
 ... ἔτεκεν ἡ Μαρία, τὸν λεγόμενον Χριστόν, εἰ μὴ ψιλὸν ἴ-
 ... ἔτεκεν, ὡς ἔτεκεν ἐμὲ ἡ
 ... μου ἡ Μαρία. καὶ τοῦτο ἀκούσαντες οἱ λαοὶ ἀνέστη-
 ... αὐτόν.

Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Στεφάνου ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει τέθνηκεν Ἰσαῦμ ὁ τῶν Ἀράβων ἀρχηγός. ὁ
 αὗτος τὴν ἀγιοτάτην ἐκκλησίαν τῆς Ἀντιοχείας ἐπὶ μὲν χρό-
 νους χηρεύουσαν, καλυόντων τῶν Ἀράβων γενέσθαι πατριάρ-
 χην ἐν αὐτῇ, ἔχων τινὰ προσφιλῆ μονάζοντα Σύρον, ὀνόματι
 Στέφανον, ἀγροικότερον μὲν, εὐλαβῆ δέ, τοὺς κατὰ τὴν ἐξῆς
 Χριστιανούς, εἶπερ θέλοιεν συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πατριάρχη^ν, καὶ
 ψηφίσασθαι αὐτὸν Στέφανον. οἱ δὲ θεόθεν τοῦτο νομίσαν-

4. κατάλληλον A. - 19. τὴν add. ex A. 21. αὐτόν Στ. — — —
 γενέσθαι om. e f.

proficeret, retro cedere coactus, ad Amorium hiberna duxit. interim
 Artabasdus sacras imagines per singulas civitates erexit. occasione
 vero duorum principum de rerum summa ad invicem contententium,
 Arabes, Sulimane duce, infinitam captivorum praedam e Romanorum
 terris abduxerunt. caeterum Anastasius falso nomine patriarcha, ve-
 neranda ac vivifica crucis ligna manibus tenens, interposito iusiurando
 coram plebe disseruit: per eum, qui lignis istis suffluxus est, ita mihi
 dixit imperator, ne dei filium, quem genuit Maria, quique Christus
 dicitur, uspiam reputaveris, quam simplicem ac nudum hominem.
 eum etenim in lucem Maria protulit, in eum modum, quo me mater
 mea Maria genuit. his auditis populus universus eum imperio abdi-
 catum pronuntiavit.

A. C. 734 Antiochiae episcopi Stephani annus primus.

Hoc anno Isam Arabum dux mortuus est. is sanctam Antiochiae
 ecclesiam pastore iam annos 40 viduatam, Arabibus nimirum patriar-
 cham eligi prohibentibus, in priorem statum reposuit. quempiam etiam
 monastici instituti Syrum, nomine Stephanum, sibi familiarem, rusti-
 cum quidem, at pietate clarum, Christianis in oriente positus, si
 modo hunc admitterent, patriarcham eligendi liberam fecit potesta-
 tem. ⁱⁱⁱ divinitus hoc fieri arbitrati, ipsum Stephanum in Antiochia-

τες γενέσθαι ἑχειροτονοῦσιν αὐτὸν ἐν τῷ θρόνῳ Θεουπόλεως, κακέιδεν ἕως τοῦ νῦν διέδραμεν τὸ ἀκώλυτον.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεκράτησεν Οὐαλιδὺς υἱὸς Ἰσαὰμ τῆς Ἀράβων ἀρχῆς· πρὸς δὲ Κωνσταντῖνος Ἀνδρέαν σπαθάριον, 5 Ἀρτάβασδος δὲ Γρηγόριον λογοθέτην ἐξέπεμψαν, τὰ πρὸς συμμαχίαν ζητοῦντες ἀμφοτέροι· ἄβροχίας δὲ πολλῆς γενόμενης καὶ σεισμοῦ κατὰ τόπους, ὡς ἐνωθῆναι ὄρη πρὸς ἄλληλα κατὰ τὴν ἔρημον Σαβᾶ, καὶ κόμας ὑπὸ γῆν καταπτω- V. 278 θῆναι. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Κοσμάς ὁ πατριάρχης Ἀλεξανδρείας 10 ὠρθοδόξῃσιν σὺν τῇ πόλει αὐτοῦ ἐκ τῆς τῶν μονοθελητῶν κακοδοξίας, κρατησάσης ἀπὸ Κύρου τοῦ ἐπὶ Ἡρακλείου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας. ἐπεστράτευσεν δὲ Γάμερ τὴν Ῥωμανίαν μετὰ πλῆθους Ἀράβων, καὶ πολλοὺς αἰχμαλωτεύσας, ὑπέστρεψεν. ἐφάνη δὲ σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ κατὰ βορρᾶν μηνὶ 15 Ἰουνίῳ. Οὐαλιδὺς δὲ Πέτρον τὸν ἀγιώτατον μητροπολίτην Δαμασκῶ γλωττοτομηθῆναι ἐκέλευσε, ὡς ἀναφανδὸν ἐλέγχοντα D τὴν τῶν Ἀράβων καὶ Μανιχαίων δυσσέβειαν. ἐξώρισεν δὲ αὐτὸν κατὰ τὴν εὐδαιμόνα Ἀραβίαν, ἐνθα καὶ τελειοῦται μαρτυρήσας ὑπὲρ Χριστοῦ, καὶ τρανῶς ἐκφωνήσας τὴν θείαν 20 λειτουργίαν, ὡς οἱ διηγησάμενοί φασιν ἰδίαις ἀκοαῖς τοῦτο

2. τοῦ om. A. 8. καταποθῆναι A. 10. αὐτοῦ A e f, αὐτῆ vulg. 12. Ἄμερ A. 14. ἐν τῷ οὐρανῷ add. ex A. 20. τοῦτο add. ex A.

sium Theupoleos sede episcopum collocant, atque ita ad hodiernum usque diem eligendo patriarchae nullum impedimentum a Saracenis affertur.

Hoc anno Valid filius Isam Arabum principatu potitus est, ad quem Constantinus Andream spatharium, Artabasds vero Gregorium logothetam, ambo suppetias sibi dari postulantes, miserunt. diuturna vero imbris penuria et terrae motus varia loca adeo concusserunt, ut in deserto Saba montium cacumina ad invicem colliderentur, et pagi terra absorberentur. eodem etiam anno Cosmas Alexandriae patriarcha cum ipsa civitate, monotheletarum pravitate a Cyri, qui sub Heraclio vixit, temporibus eam civitatem obtinente, abiurata, et errore cognito ad orthodoxam ecclesiam rediit. porro Gamer Saracenorum copiis comitatus in Romaniam impressionem fecit, et collecta ingenti captivorum praeda, in patriam remeavit. mense Iunio signum ad septentrionalem caeli partem apparuit. porro Valid Petro sanctissimo Damasci metropolitae, ceu Arabum et Manichaeorum impietatem palam arguenti, linguam praescindi iussit, et in felicem Arabiam exulem deportari. ibi pro Christo martyrium passus, distinctisque apertae loquelae verbis sacrum celebrans, ut qui retulerunt proprio auditu se percepisse confirmant, morte consummatur. eius aemulus et eiusdem

Theophanes.

41

καληροφρεῖσθαι. τούτου ζηλωτῆς καὶ ὁμώνυμος Πέτρος, ὃ κατὰ τὸν Μαΐουμῶν ἐν τοῖς αὐταῖς ἀνεδείχθη χρόνοις, μάρτυς ὑπὲρ Χριστοῦ αὐτομόλως. νόσῳ γὰρ συσχεθεῖς, προσεκαλέσατο τοὺς τῶν Ἀράβων ἄρχοντας, ἅτε συνήθεις αὐτῷ ὄντας, χαρτουλαρίῳ τελοῦντι τῶν δημοσίων φόρων, καὶ φησὶ πρὸς αὐτούς· τὸν μὲν ὑπὲρ τῆς ἐπισκέψεως μισθὸν παρὰ θεοῦ λάβετε, κἄν ἄπιστοι τυγχάνητε φίλοι. τῆς διαθήκης δέ μου μάρτυρας ὑμᾶς εἶναι βούλομαι τοιαύτης οὐσης· πᾶς ὃ μὴ πιστεύων εἰς πατέρα καὶ υἱὸν καὶ πνεῦμα ἅγιον, τὴν ὁμοουσίον καὶ ἑνωτικήν ἐν μονάδι τριάδα, πεπρωτάς τὴν ψυχὴν, καὶ τῆς αἰωνίου κολάσεώς ἐστιν ἄξιος. τοιοῦτός ἐστι καὶ ὁ Μουαμῆδ ὁ ψευδοπροφήτης ὑμῶν καὶ τοῦ Ἀντιχρίστου πρόδρομος· ἀπόστητε οὖν, εἰ ἐμοὶ πείθεσθε μαρτυρομένην σήμερον ὑμῖν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τῆς ἐκείνου μυθολογίας. εὐνοῶ γὰρ ὑμῖν σήμερον, ἵνα μὴ σὺν ἐκείνῳ κολασθῆτε. ταῦτα καὶ ἄλλα πλεῖστα θεολογοῦντος αὐτοῦ ἀκούσαντες θάμβει τε καὶ μανίᾳ συσχεθέντες, μακροθυμῶν ἔδοξαν, ὡς ἐκ τῆς νόσου παραφρονοῦντα τοῦτον οἰόμενοι· μετὰ δὲ τὸ διαγενέσθαι αὐτὸν ἐκ τῆς νόσου, ἤρξατο μεγαλοφωνότερον ἀνα-

1. καὶ ὁμών. A, καὶ ὁ ὁμ. vulg. 2. αὐτοῖς] αὐτόθι A f. 3. αὐτόματος A. 5. χαρτουλαρίῳ τελ. A, χαρτουλαρίων τε τελ. vulg. 7. εἰ καὶ — τυγχάνετε A. τῆς add. ex A. 12. καὶ prius add. ex A. 14. σῆμ. ὑμῖν A, ὑμ. σῆμ. vulg. 18. παραφρονοῦντα — — νόσου om. A. 19. μεγαλοφ. A, μέγαφ. vulg.

nominis consors Petrus apud Maiumam insigne pro Christo martirium sub haec tempora sponte tulit. morbo quippe detentus, Arabum proceres, ceu ex chartularii publicorum vectigalium munere ipsis notus, sibi familiares ad privatum colloquium invitavit. tum is ad illos, vestrae huius, inquit, ad me visitandum profectionis mercedem a deo recipiatis precor; licet enim fidei luce privati, amici tamen estis censendi. testamenti itaque mei, quod huiusmodi est, volo vos esse testes: qui non credit in patrem, filium et spiritum sanctum, consubstantialiam et vivificam in unitate naturae personarum trinitatem, is animae oculis occaecatus est, et aeterno supplicio dignus. Muamed falsus vester vates et Antichristi praecursor eiusmodi exsistit. quamobrem si mihi nunc caelum et terram coram vobis obtestanti aliquatenus fidem adhibetis, fabulosam et deliram eius doctrinam eiurante hoc necessitudinis erga vos meae praesens argumentum benevolam hoc admittite consilium, ne parem cum eo cruciatum sustineatis. Arabes sacros istos et pares alios sermones explicantem audientes, et una simul stupore et insania correpti, virum bene valere iusserant, tanquam in mentis delirium eum lapsam arbitrati. is ubi vires ex

κράζειν· ἀνάθεμα Μουαμέδ καὶ τῇ μυθογραφίᾳ αὐτοῦ, καὶ
 πᾶσι τοῖς πιστεύουσιν αὐτῇ. τότε τὴν διὰ ξίφους τιμωρίαν
 ὑποστάς, μάρτυς ἀνεδείχθη. τοῦτον ἐγκωμοίσι λόγων τετίμη-
 5 κεν ὁ ὄσιος πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ὁ καλῶς ἐπικληθεὶς Χρυ-
 5 σορροάς διὰ τὴν ἐπανθοῦσαν αὐτῷ τοῦ πνεύματος ἐν τε λόγῳ
 καὶ βίῳ χρυσαυγῇ χάριν, ὃν Κωνσταντῖνος ὁ δυσσεβῆς βασι- C
 λεὺς ἐτησίῳ καθυπέβαλεν ἀναδέματι διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν
 ἐν αὐτῷ ὀρθοδοξίαν, καὶ ἀντὶ τοῦ ἱεραπικικοῦ ὀνόματος αὐ-
 10 τοῦ Μανσοῦρ, ὃ ἐρμηνεύεται λευκρωμένος, Μανζηρόν Ἰου-
 10 δαϊκῷ φρονήματι μετονομάσας τὸν νέον τῆς ἐκκλησίας διδά-
 σκαλον.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει μηνὶ Μαΐῳ Ἀρτάβασδος ἐπὶ τὰ μέρη
 τοῦ Ὀρμικίου ἐξελθὼν, τὴν Ἀσίαν στρατολογήσας κατέλαβεν,
 ἐκπορθῶν αὐτήν. Κωνσταντῖνος δὲ τοῦτο μαθὼν, ἐκίνησεν
 15 κατ' αὐτοῦ. καταλαβὼν δὲ αὐτὸν εἰς τὰ μέρη τῆς Σάρδης
 ἀπὸ τοῦ Κελβιανοῦ ἀνερχόμενον καὶ συμβαλὼν μετ' αὐτοῦ
 πόλεμον, τρέπει αὐτὸν καὶ καταδιώκει μέχρι Κυζίκου. ὁ δὲ D
 τὴν Κυζίκον καταλαβὼν, καὶ εἰς δρόμωνα εἰσελθὼν, διασω-
 ζεται ἐν τῇ πόλει. μηνὶ δὲ Αὐγούστῳ τῆς αὐτῆς αἰ' ἰνδι- V. 279
 20 κτιῶνος Νικήτας ὁ μονοστράτηγος υἱὸς Ἀρταβύσδου συμβαλὼν

1. καὶ τῇ A, ἐκ τῇ vulg. 5. ἐπανθοῦσαν| οὔσαν A. τοῦ
 πνεύματος — — — ὑπερβ. ἐν αὐτῷ om. a. 10. ἐκκλησίας
 A, ἡλικίας vulg. 15. αὐτὸν add. ex A. 16. καὶ συμβ. A,
 συμβ. vulg.

infirmitate recepit, valida voce publice vociferari: anathema Muamed
 et fabulosae eius doctrinae credentibusque in eum omnibus. exem-
 plo gladii poenae suppositus, martyr declaratur. eum orationum sua-
 rum encomiis sanctus pater noster Ioannes, ob eloquii sanctitatisque
 velut aureo fulgore radiantem spiritualem gratiam Chrysorrhoeas recte
 cognominatus, celebravit. Ioannem etiam istum Constantinus impius
 Imperator execrationibus annuatim renovatis ob eminentem illius in
 recta fide doctrinam subicere solebat, et Mansur aviti nominis, quod
 vertitur redemptus, vice, Manzerum novum ecclesiae doctorem sensu
 plane Iudaico vocitabat.

Eiusdem etiam anni mense Maio ad Opsicii regionem profectus
 Artabasus, Asiam, dum iter ageret, sub potestatem redegit, et pro-
 vinciam depopulatus est. eo comperto Constantinus copias in eum
 eduxit. ubi Sardium attigit fines a Celbiano redeuntem offendit, et
 manibus cum eo consertis, in fugam vertit, et ad Cyzicum usque in-
 sequitur. ille Cyzicum ingressus, dromonem subinde conscendit, et
 in urbem saluum se recipit. mense autem Augusto eiusdem undecim-
 aem indictionis Artabardi filius supremus copiarum eius ductor ad
 Modrinen cum Constantino bello congressus fugam arripit, Tiridates

Κωνσταντίνῳ εἰς πόλεμον πρὸς τῆ Μοδρηνῆ φεύγει τραπέις, καὶ τὸν μὲν πατρίκιον Τηριδάτην τὸν Ἀρμένιον στρατιώτην γενναῖον ὑπάρχοντα καὶ ἐξάδελφον Ἀρταβάσδου σὺν ἄλλοις ἐπιλέκτοις ἄρχουσιν ἀνέλεν. ἐκατέρων δὲ τῶν μερῶν πτώσις οὐ μικρὰ γέγονεν Ἀρμενίων τε καὶ Ἀρμενιαικῶν μαχουμένων⁵ πρὸς ἀνατολικούς καὶ Θρακησίους τοὺς ὑπερμάχους τοῦ Κωνσταντίνου. ὁ δὲ ἀρχέκακος διάβολος τοιαύτην κατὰ τῶν Χριστιανῶν ἡγεῖρεν μανίαν κατὰ τοὺς χρόνους τούτους καὶ ἀλληλοσφαγίας, ὥστε τέκνα κατὰ γονέων καὶ ἀδελφούς κατὰ ἀδελφῶν συγκινεῖσθαι ἀφειδῶς εἰς σφαγὴν, καὶ ἀνηλεῶς ἐμ-¹⁰ πυρίζειν τὰς ἀλλήλους ὑπαρχούσας στάσεις τε καὶ οἰκίας.

P. 351

A.M. 6235

Ἀράβων ἀρχηγοῦ Οὐαλιδ ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει κατὰ βορρᾶν ἐφάνη σημεῖον, καὶ κόνις Βκατῆλθεν εἰς τόπους. γέγονε δὲ καὶ σεισμός εἰς τὰς Κασπίας πύλας· καὶ ἀνηρέθη Οὐαλιδ ὑπὸ τῶν Ἀράβων μηνὶ Ἀπριλ-¹⁵ λίῳ 15, ἡμέρᾳ 6, ἄρξας ἔτος α΄, καὶ κρατεῖ τῆς ἀρχῆς Ἰσιδ ὁ Λειψός. οὗτος χρήματα πολλὰ σκορπίσας ἐκράτησε τὴν Δαμασκόν, καὶ δεξιὰς ἔλαβεν τοῦ ἄρχειν ἐκ τῶν κατὰ τὴν Δαμασκόν καὶ Περσίδα καὶ Αἴγυπτον Ἀράβων. Μαρουῆμ υἱὸς Μουαμὲδ τὴν Ἀρμενίαν διέπων ἀκούσας ταῦτα, κατα-²⁰ λαμβάνει τὴν Μεσοποταμίαν, ὑπερμαχῶν τῷ δοκεῖν τῶν τί-

2. τῶν Ἀρμενίων A. 4. ἀνείλεν A, ἀνείλον vulg. δὲ add.
ex A. 9. ἀλληλοσφαγίας a. 11. τε add. ex A. 18. ἐκ
τῶν mg. Par., ἐκ τοῦ vulg.

patricius Armenius miles generosus, Artabasdi consobrinus, cum selectis aliis proceribus cadit, Armeniorum et Armeniacorum adversus orientales et Thracenses Constantini ius defendentes depugnantium caedes utrimque haud minima facta. calamitatis omnis auctor diabolus talem inter Christianos dementationem et caedes reciprocas sub haec tempora excitavit, ut filii adversus parentes, et fratres in fratres necem nullo sanguinis aut indulgentiae discrimine irruerent, suasque invicem ipsorum domus atque facultates citra illati damni sensum flammis perderent.

A. C. 735

Arabum ducis Valid annus primus.

Hoc anno in boreali caeli parte signum apparuit, pulvisque imbris instar in diversa loca decidit. ad Caspias etiam portas terrae motus contigit. mensis Aprilis die decimo sexto, hebdomadis feria quinta, Valid Arabum factione sublatus post imperii annum unicum, cui filius Isid cognomento Leipsus, id est diminutus, successit. is maxima pecuniarum vi erogata, Damascum obtinuit, atque ab Arabibus, qui Damascum, Persidem et Aegyptum incolebant, dexteras in imperii confirmationem accepit. Marvam autem filius Muamed, Armeniae rector, his auditis Mesopotamiam occupat, filios Valid, ut videbatur, in tate-

κων Ουαλίδ, καὶ ἐναντιούμενος τῷ Ἰζίδ. καὶ μετὰ μῆνας ε' θνήσκει ὁ Ἰζίδ καταλείψας Ἀβραῖμ τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν ἐπὶ τῆς Δαμασκοῦ διαδόχον. τούτῳ παραταξάμενος Μαρουάμ ἔχων τοὺς τῆς Μεσοποταμίας ἔρχεται εἰς Ἔδεσσαν, κάκειθεν 5 εἰς τὰ μέρη Δαμασκοῦ καὶ Ἀντιλιβάνου, εἰς κάμπον λεγόμενον Γαρίς. κάκει συμβαλὼν τῷ Σουλεϊμάν, [θνήσκει] παρὰ τῷ ποτάμῳ Λιτᾶ, τοῦτ' ἔστι Κακῶ, τρέπει αὐτόν, καὶ ἀναιρεῖ χιλιάδας κ', καὶ μόνος Σουλεϊμάν μετ' ὀλίγων φυγὰς κατὰ τὴν Δαμασκὸν διασώζεται. εἰσελθὼν δὲ ἐν αὐτῇ ἀνέλεν τοὺς 10 υἱοὺς Ουαλίδ, ὧν ὑπερμαχεῖν ἐδόκει Μαρουάμ, καὶ ἐξῆλθεν τῆς Δαμασκοῦ, χρήματα σφετερισόμενος ἱκανά. καταλαβὼν δὲ καὶ Μαρουάμ τὴν Δαμασκὸν, ἀνέλεν πολλοὺς τῶν ὑπερ-εχόντων καὶ τοὺς συνεργήσαντας τῷ φόνῳ τοῦ Ουαλίδ καὶ 15 τῶν τέκνων αὐτοῦ, καὶ ἄλλους ἠκρωτηρίασεν. τὰ δὲ χρήματα καὶ τοὺς θησαυροὺς ἅπαντας μετέστησεν εἰς Χαρρὰν τὴν πό-λιν Μεσοποταμίας.

Τῷ δὲ Σεπτεμβρίῳ μηνὶ δεκάτῃ καὶ δευτέρῃ Ἰνδικτιῶνι κατελθὼν Κωνσταντῖνος ἐπὶ τὰ μέρη Χαλκηδόνος, ἀντεπέρα-σεν ἐν τοῖς Θρακῶσις μέρεσιν, Σισινίου τοῦ στρατηγοῦ τῶν 20 Θρακησίων διὰ τῆς Ἀβύδου περάσαντος, καὶ τῷ χερσαίῳ τεί-

4. κάθειθεν A, ἐκείθεν vulg. 5. εἰς τόπον λεγ. A e. 6. θνήσκει — — Σουλεϊμάν om. A, θνήσκει omnino expungendum videtur. 8. μετ' ὀλίγον A. 13. τοῦ Ἰζιδ vulg. 14. καὶ ἄλλους A, καὶ τοὺς ἄλλ. vulg. 20. τείχει A, τείχη vulg.

Iam accepturus, et Izid adversarium se oppositurus. post menses vero quinque moritur Izid, fratre suo Abraim Damasci successore relicto, adversus quem Marvam exercitum ex Mesopotamiae Arabibus instruens Edessam venit, indeque versus Damascum et Antilibanum in campum, qui dicitur Garis, praelioque ibi ad fluvium Litam, id est Malum, inito cum Sulimane, ipsum fugat, et ex eius copiis hominum viginti millia delet, adeo ut Suliman cum paucis ac ferme solus Damascum fugam arripuerit. is urbem ingressus filios Valid, quorum partes tueri Marvam videbatur, e medio sustulit, et magna pecuniarum vi sibi addicta loco excedit. Marvam demum Damascum perveniens, multos ex proceribus eosque etiamnum qui Valid et liberorum eius mortis se praeberant auctores interfecit, reliquos membris mutilatos vivere permisit, pecuniam autem omnesque thesauros Charram Mesopotamiae urbem transportavit.

Mense vero Septembri duodecima indictione Constantinus Chalcedonem versus profectus, trajecto freto, in Thraciam perrexit, Sisinnio Thracensium duce ad Abydum transfretante, ac subinde Byzantii muros, qui continentem spectant, obsidente. is ubi Charsii portam

χει παρακαθίσαντος. καὶ ἔλθων ἐπὶ τὴν Χαρσίον πόρταν διέδραμεν ἕως τῆς Χρυσῆς πόρτης ἑαυτὸν τοῖς ὄχλοις ἐπιδικνύων, καὶ πάλιν ὑπέστρεψεν, καὶ ἠπλίκευσεν εἰς τὸν ἅγιον P. 352 Μάμαντα. οἱ δὲ τῆς πόλεως ἤρξαντο στενοῦσθαι εἰς τὰς δαπάνας, καὶ ἀποστείλας Ἀθανάσιον τὸν ἀσηκρήτις καὶ Ἀρτά-
 V. 280 βασδον τὸν δομέστικον αὐτοῦ πρὸς τὸ κομίσαι δαπάνας διὰ σκαφῶν εὔρεν τούτους ὁ στόλος τῶν Κιβυρραιωτῶν ἔξω τῆς Ἀβύδου, καὶ τούτους κατασχὼν πρὸς τὸν βασιλέα ἀνήγαγε, καὶ τὸν μὲν σίτον τοῖς ἰδίους λαοῖς ἐδώρησατο, Ἀθανάσιον δὲ καὶ Ἀρτάβασδον παρανατὰ ἐτύφλωσεν. μετὰ ταῦτα ἐδαί-
 μασεν Ἀρτάβασδος ἀνοῖξαι τὰς τοῦ χερσαίου τείχους πόρτας, καὶ συμβαλεῖν πόλεμον μετὰ τοῦ Κωνσταντίνου. καὶ γενομένης συμβολῆς, ἐτράπησαν οἱ τοῦ Ἀρταβασδοῦ, καὶ πολλοὶ B ἀπέθανον, ἐν οἷς καὶ ὁ Μονούτης· κατασκευάσας δὲ Ἀρτάβασδος κακκαβοφυφόρους ἀπέστειλεν εἰς τὸν ἅγιον Μάμαντα κατὰ τοῦ στόλου τῶν Κιβυρραιωτῶν, καὶ ἀπῆλασεν αὐτοὺς. ἐγένετο δὲ λιμὸς ἰσχυρὸς ἐν τῇ πόλει, ὥστε πραθῆναι τὸν μύδιον τῆς κριθῆς νομισμάτων δώδεκα, τοῦ δὲ ὄσπριου ἐνεακαίδεκα, τοῦ δὲ κέγγρου καὶ τοῦ λουπίνου νομισμάτων ὀκτώ, τὸ δὲ ἔλαιον πέντε λίτρας τοῦ νομίσματος, καὶ ὁ ξέστης 10

1. πόρταν A, πόρτην vulg. 7. Κυβερωτῶν A. 14. ὁ add. ex A. 15. κακκαβοφυφόρους A. 16. ἀπῆλασεν A, ἀπῆλασαν vulg. 17. ἐγέν. δὲ A, καὶ ἐγ. δὲ vulg. 18. νομισμάτων A, νομίσματα vulg. utrobique. τοῦ δὲ ὄσπριου νομ. ἐν. add. ex A.

attigit, exinde ad aliam, quae Aurea nominatur, plebi se ipsum palam ostendens excurrit, ac confestim reversus ad sanctum Mamantem applicuit. cives interea annonae penuria premi coepere, quamobrem Athanasium a secretis et Artabasdam domesticum ad comaeatum naviculis in urbem advehendum Artabasdam misit, quos cum Cibyrhaotarum classis extra Abydi angustias obviam habuisset, detentos ad imperatorem conduxit, qui propriis quidem copiis comparatam ab illis annonam distribuit, Athanasium vero et Artabasdam extemplo lucis iacturam luere iussit. postmodum Artabasdam terrestris muri portas eiusque vias sibi liberas reddere, et cum Constantino manus conserere decrevit. quare inuito praelio, fusus est Artabasdi exercitus, plurimique, inter quos Monutes, desiderati. tum Artabasdam biremes in cacabis Graecum ignem ferentes instruens, ad sanctum Mamantem adversus Cibyrhaotarum classem summisit, quae etiamnum repulsa sunt, et retorsum actae. porro fames ingens urbem oppressit, adeo ut hordei modius nummis duodecim, leguminum novemdecim, milli lupinorumque octo aestimaretur, olei quinque librae nummo integra vini sextarius dimidio veniret. populo itaque penuria cibi pereunte.

τοῦ οἴνου τοῦ σημισίου. τοῦ δὲ λαοῦ θνήσκοντος ἡγαγιά-
σθη Ἀρτάβασδος ἀπολύειν αὐτούς, πρὸς τὸ ἐξέρχασθαι τῆς
πόλεως. ἐπιτηρῶν δὲ τὰ πρόσωπα, τοὺς μὲν ἐκώλυσεν. ὅθεν
τινὲς τὰ ἑαυτῶν πρόσωπα ἐκάλυπτον, καὶ γυναικείαν στολὴν
5 περιεβάλοντο, οἱ δὲ μοναδικὸν σχῆμα, καὶ οὕτως ἠδύναντο C
λαθεῖν καὶ ἐξελθεῖν. Νικήτας δὲ ὁ μονοστράτηγος ἐπισωρεύ-
σας τὸν ἴδιον λαόν, τὸν ἀπὸ Μοδρινῆς σκορπισθέντα, ἦλθεν
ἕως Χρυσόπολεως, καὶ ὑποστρέφοντος αὐτοῦ, περάσας ὁ βα-
σιλεὺς κατεδίωξεν οὐσίω αὐτοῦ, καὶ καταλαβὼν αὐτὸν ἐν Ni-
10 κομηδείᾳ, ἐχειρώσατο αὐτὸν σὺν τῷ ἀποεπισκόπῳ κουράτωρι
Μαρκελλίνῳ, ὃν παραυτὰ ἀπομηθῆναι ἐκέλευσεν. τὸν δὲ
μονοστράτηγον πεδήσας διὰ τοῦ τείχους τῷ πατρὶ ἐπεδεί-
κνυεν. τῇ δὲ δευτέρᾳ τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς ἄφνω παρατα-
ξάμενος τῇ δειλῇ διὰ τοῦ χερσαίου τείχους τὴν πόλιν παρέ- D
15 λαβεν. ὁ δὲ Ἀρτάβασδος ἅμα τῷ πατρικίῳ Βακταγείῳ εἰς
χελάνδιον εἰσελθὼν πρὸς τὸ παρὸν ἦλθεν εἰς τὸ Ὀψίκιον, καὶ
ἀπελθὼν εἰς τὸ κάστρον Πουζάνης ἑαυτὸν ἐνέκλεισεν. οὗς
χειρωσάμενος ὁ βασιλεὺς τὸν μὲν Ἀρτάβασδον σὺν τοῖς δυ-
σὶν υἱοῖς αὐτοῦ ἐτύφλωσεν, τὸν δὲ Βακταγείον ἐν τῷ Κυνη-

1. σημισίου A, σημισίου vulg. 4. ἐκάλυπτον] ἐκώλυσαν A a f.
5. περιεβάλοντο A a, προσεβάλλοντο vulg. post σχῆμα vulgo
iterum legitur: καὶ γυναικείαν στολὴν, non item in A. 10.
ἀπὸ ἐπισκόπων A, ἀπὸ ἐπισκόπου f. 11. Μαρκελλίνῳ A a f,
Μαρκελλίῳ vulg. 13. μηνὸς μόνος ἄφνω A f. 15. Βα-
κταγείῳ A. 16. ἦλθεν A, ἐξῆλθεν vulg. 19. τὸν δὲ B. A,
τὸν B. δὲ vulg.

coactus est Artabasdus publicam ex urbe migrandi potestatem facere, verum exeuntium observatis vultibus, quosdam detinuit, unde nonnulli vel facie velata, vel ementita mulierum larva usi exitum sibi facilem meruere, illi monasticum habitum, alii foeminarum cultum sibi composuerunt, atque ita sub eo latere, et egressum suffurari valuerunt. caeterum Nicetas militiae supremus dux copiis ad Modrinem prius dispersis iterum collectis, Chrysopolim usque venit. cumque inde pedem referret, traiciens imperator ipsum a tergo insequutus est, eumque ad Nicomediam tandem assequutus, vivum cepit, una cum Marcellino, qui ex episcopo curator evaserat, quem illico capitis damnavit, at supremum militiae ducem vinculis de muro suspensum patri videndum ostentabat. demum Novembris die secundo aciebus ex improviso sub vesperam instructis, urbem per terrestrem murum invasit. Artabasdus autem una cum Bactagio patricio chelandium conscendens, ad Opsicium in praesens tempus recessit, exindeque ad Puzanae castrum digressus in eo inclusum se communivit. quos cum imperator comprehendisset, Artabasdum quidem una cum eius

γείφ ἀπεκεφάλισεν, καὶ τὴν τούτου κεφαλὴν ἐν τῷ Μιλίῳ ἐκρέμασεν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας. μετὰ δὲ τριάκοντα ἔτη ὁ μη-
 σίκακος καὶ ἄσπλαγχος βασιλεὺς ἐπέταξεν ἀπελθεῖν τὴν ἐαν-
 τοῦ γυναικα ἐν τῇ μονῇ τῆς Χώρας, ἐκεῖσε γὰρ ἦν ταφίς,
 P. 353 καὶ ἀνασκάψαι αὐτοῦ τὰ ὀστέα, καὶ ἐν τῷ ἰδίῳ παλλίῳ βα-5
 στάσαι, καὶ εἰς τὰ λεγόμενα Πελαγίου μνήματα μετὰ τῶν
 βιοθανάτων ῥίψαι. ὦ τῆς ἀπανθρωπίας! πολλοὺς δὲ καὶ
 ἄλλους Ἀρταβασίδω συμμαχῆσαντας τῶν προυχόντων ἀνείλεν
 ἀναριθμήτους δὲ ἐτύφλωσεν, καὶ ἄλλους ἐχειροκόπησεν καὶ
 ἐποδοκόπησεν. ἐπέτρεψεν δὲ τοῖς σὺν αὐτῷ εἰσελθούσιν ἕξω-10
 τικοῖς ἄρχουσιν εἰσελθεῖν εἰς τοὺς οἴκους καὶ διαρπάσαι τὰς
 οὐσίας τῶν πολιτῶν· πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ἀναριθμήτα δεινὰ
 ἐπεδείξατο τῇ πόλει. ἵππικὸν δὲ ποιήσας εἰσήγαγεν Ἀρτά-
 V. 281 βασδον σὺν τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ καὶ τοῖς φίλοις δεδεμένους διὰ
 Β τοῦ διῖππιον ἅμα Ἀναστασίῳ τῷ ψευδωνύμῳ πατριάρχῃ τε-15
 φλωθέντι δημοσίως καὶ ἐπὶ ὄνου ἑξανάστροφα κυθήμενῳ, ὃν
 εἰς τὸ ἵππικὸν εἰσαγαγὼν ἐπόμπευσεν. πάλιν δὲ ὡς ὁμόφρονος
 αὐτοῦ ἐκφοβήσας καὶ δουλώσας, ἐν τῷ θρόνῳ τῆς ἱερωνύτης
 ἐκάθισεν. Σισίννιον δὲ τὸν πατρικίον καὶ στρατηγὸν τῶν
 Θρακησίων πολλὰ συνδραμόντα αὐτῷ καὶ συναγωνισάμενον,20

3. ἕαυτοῦ A f, αὐτοῦ vulg. 12. ἄλλα add. ex A. 14. διὰ
 τοῦ ἵππικοῦ A. 17. εἰσαγαγὼν A, ἐξαγαγὼν vulg. ἀμό-
 φρων f.

duobus filiis excaecavit, Bactagium vero ad ferarum venatum capite truncari, caputque per dies tres in Milio publice suspendi iussit. de-
 mum vero post annos triginta iniuriarum memor et inclemens impe-
 rator in Chorae monasterium uxorem eius se conferre, in eo siqui-
 dem sepultus iacebat Bactagius, et eius ossa tumulo eruta proprio
 pallio deportata ad ea quae Pelagii vocitantur monumenta una cum
 iis qui sibi ipsis conscias manus intulerant prolicere compulit. o
 factum prorsus inhumanum! multos insuper alios ex proceribus, qui
 Artabasdi partes sequuti sunt, interfecit, innumeris oculos effodit, ma-
 nus istis, aliis pedes abscidit. ad haec extraneis quos secum in ur-
 bem introduxit nobilibus civium domos penetrare, et eorum facultates
 pro arbitrato sibi abripere permisit, ac denique infinita damna
 civitati intulit. celebratis etiam in circo ludis equestribus Artaba-
 sdum una cum filiis et amicis vinculis alligatum, nec non Anastasium
 falsi nominis patriarcham oculis privatum, et asino facie ad caudam
 versa insidentem publice per medium circi stadium inexit, et de iis
 ludibrii triumphum egit. caeterum Anastasium ceu sententiae suae
 sectatorem probe subactum et renovandae poenae timore emendatum
 in sacerdotii sedem restituit. Sisinnium etiam patricium et Thracen-
 sium ducem (quo adiutore ac simul praeliante imperium recepit) con-

ἑξάδελφόν τε αὐτοῦ ὄντα, μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας ἐτύφλωσεν τῇ τοῦ Θεοῦ δικαίᾳ κρίσει. ὃ γὰρ βροθῶν τῷ ἄσεβει ἔμπεσεῖται εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ κατὰ τὸ γεγραμμένον. C

Ἀράβων ἀρχηγῶ Μαρουάμ, Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Θεο- A.M. 6236
5 φυλάκτον ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει κομήτης μέγας κατὰ τὴν Συρίαν ἐφάνη. καὶ ἐστασίασεν Θεβίτ κατὰ τοῦ Μαρουάμ καὶ Λαχάκ ὃ τῶν Ἀρουρητῶν· οὗς χειρωσάμενος Μαρουάμ ἀνείλεν ἐν τοῖς ὀρίοις Ἐμέσης μετὰ πλήθους πολεμιστῶν χιλιάδων ἰβ'. τῷ δ' 10 αὐτῷ ἔτει παρακλήσει τῶν Χριστιανῶν τῆς ἑώας συνεχώρησεν χειροτονηθῆναι Θεοφύλακτον πρεσβύτερον Ἐδεσηνῶν πα- D τριάρχην Ἀντιοχείας κοιμηθέντος Στεφάνου, καὶ τοῦτον γράμμασι καθολικοῖς τιμᾶσθαι προσέταξεν πῦρὰ τῶν Ἀράβων. χαρίσμασι γὰρ πνευματικοῖς ἐκεκόσμητο, μάλιστα δὲ τοῖς τῆς 15 σωφροσύνης. ἐν Ἐμέσῃ δὲ οὐκ ἔχων Χαλβανούς ἐφούρκισε, τὸν δὲ Ἄβας τὰ πολλὰ τῶν Χριστιανῶν αἵματα ἐκχύσαντα, καὶ πολλοὺς τόπους πορθήσαντα καὶ αἰχμαλωτίσαντα· ἀναιρεῖ ἐν τῇ φυλακῇ. σταλέντος γὰρ πρὸς αὐτὸν τινος Αἰθίοπος ὑπὸ Μαρουάμ ἐπὶ τούτῳ, θύλακα πλήσας ἀσβέστου ζώσης εἰσῆλθεν 20 πρὸς αὐτόν· καὶ τοῦτον τῇ κεφαλῇ καὶ ταῖς αὐτοῦ ἰσίοις

2. τῷ ἄσεβει A, τὸν ἄσεβῆ vulg. 7. κατὰ τοῦ M. A, κατὰ τὸν M. vulg. καὶ Λαχάκ — — Μαρουάμ om. A. 8. ἀνείλεν] καὶ ἀνῆλθεν A. 9. χιλιάδων A, χιλιάδας vulg. 10. τῆς ἑώας add. ex A. 11. Ἐδεσηνῶν A, Ἐδεσηνῶν vulg. 14. τοῖς τῆς σωφροσύνης A f, σωφροσύνη vulg. 15. Χαλβένους A. τὸν δὲ Ἄβας τὰ om. A e f. 16. αἵματα A, αἱμάτων vulg.

sobrinum licet et amicum post dies quadraginta iusto dei iudicio oculis damnavit. qui enim impio fert suppelias, in manus eius, ut scriptura testatur, incidet.

Arabum ducis Marvam, Antiochiae episcopi Theophylacti annus A. C. 736 primus.

Hoc anno cometes ingens penes Syriam in caelo visus est. Thebit et Dachac Aruritarum princeps adversus Marvam seditionem excitavit. Marvam eos comprehensos cum viris militaribus ad duodecim millia circa limites Emesae trucidavit. hoc etiam anno idem Marvam Christianis orientalibus postulantibus Theophylactum presbyterum Edessenum Antiochiae patriarcham post Stephani obitum ordinari permisit, eundemque publicis litteris honorifice ab Arabibus salutari sanxit, spiritualibus siquidem gratiis temperantiaque maxime ornatus erat. Chalbano insuper centum et viginti suspensio damnavit apud Emesam, Abam autem effusi Christianorum sanguinis reum, multaque loca passim depopulatum et depraedatum in carcere occidit. Aethiops enim quidam a Marvam missus saccum viva calce oppletum eius ca-

θεμάτων, Θρακησίων τε, φημί, καὶ ἀνατολικῶν, καὶ μὴδὲν ἰσχύσας ὑπέστρεψεν, καὶ ἐχείμασεν εἰς τὸ Ἀμώριον. ὁ δὲ Ἀρτάβασδος κατὰ πᾶσαν τὴν πόλιν τὰς ἱερὰς εἰκόνας ἀνεστῆλωσεν. οἱ δὲ Ἄραβες αἰσθόμενοι τὴν τούτων κατ' ἀλλήλων **Δ**μάχην, πολλὴν αἰχμαλωσίαν ἐποίησαντο εἰς Ῥωμανίαν, τοῦ **5** Σουλεϊμάν στρατηγοῦντος αὐτοῖς. Ἀναστάσιος δὲ ὁ ψευδώνυμος πατριάρχης κρατήσας τὰ τίμια καὶ ζωποια ζύλα ὤμωσε τῷ λαῷ, ὅτι μὰ τὸν προσηλωθέντα ἐν αὐτοῖς, οὕτως μοι εἶπεν Κωνσταντῖνος ὁ βασιλεὺς, ὅτι μὴ λογίσῃ υἱὸν θεοῦ εἶναι ὃν ἔτεκεν ἡ Μαρία, τὸν λεγόμενον Χριστόν, εἰ μὴ ψιλὸν **10** ἄνθρωπον. ἡ γὰρ Μαρία αὐτὸν ἔτεκεν, ὡς ἔτεκεν ἐμὲ ἡ μήτηρ μου ἡ Μαρία. καὶ τοῦτο ἀκούσαντες οἱ λαοὶ ἀνέστησαν αὐτόν.

A.M. 6234 Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Στεφάνου ἔτος α΄.

P. 349 Τούτῳ τῷ ἔτει τέθνηκεν Ἰσαῦμ ὁ τῶν Ἀράβων ἀρχηγός. **15** οὗτος τὴν ἀγιοτάτην ἐκκλησίαν τῆς Ἀντιοχείας ἐπὶ μὲ χρόνους χηρεύουσαν, καλύνοντων τῶν Ἀράβων γενέσθαι πατριάρχη **Β**χην ἐν αὐτῇ, ἔχων τινὰ προσφιλεῖ μονάζοντα Σύρον, ὀνόματι Στέφανον, ἀγροικότερον μὲν, εὐλαβῆ δέ, τοὺς κατὰ τὴν ἐφεσ **20** Χριστιανούς, εἶπερ θέλοιεν συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πατριάρχη, καὶ ψηφίσασθαι αὐτὸν Στέφανον. οἱ δὲ θεοῖδεν τοῦτο νομίσα-

4. κατὰλληλον A. - 19. τὴν add. ex A. 21. αὐτὸν Στ. — — γενέσθαι om. e f.

proficeret, retro cedere coactus, ad Amorium hiberna duxit. interim Artabasdu sacras imagines per singulas civitates erexit. occasione vero duorum principum de rerum summa ad invicem contententium, Arabes, Sulimane duce, infinitam captivorum praedam e Romanorum terris abduxerunt. caeterum Anastasius falso nomine patriarcha, veneranda ac vivifica crucis ligna manibus tenens, interposito iniuriando coram plebe disseruit: per eum, qui lignis istis suffluxus est, ita mihi dixit imperator, ne dei filium, quem genuit Maria, quique Christus dicitur, uspiam reputaveris, quam simplicem ac nudum hominem. eum etenim in lucem Maria protulit, in eum modum, quo me mater mea Maria genuit. his auditis populus universus eum imperio abdicatum pronunciauit.

A. C. 734 Antiochiae episcopi Stephani annus primus.

Hoc anno Isam Arabum dux mortuus est. is sanctam Antiochiae ecclesiam pastore iam annos 40 viduatam, Arabibus nimirum patriarcham eligi prohibentibus, in priorem statum reposuit. quempiam etenim monastici instituti Syrum, nomine Stephanum, sibi familiarem, rusticum quidem, at pietate clarum, Christianis in oriente positus, si modo hunc admitterent, patriarcham eligendi liberam fecit potestatem. illi divinitus hoc fieri arbitrati, ipsum Stephanum in Antiochea-

τες γενέσθαι χειροτονοῦσιν αὐτὸν ἐν τῷ θρόνῳ Θεουπόλεως, καίειθεν ἕως τοῦ νῦν διέδραμεν τὸ ἀκόλυτον.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεκράτησεν Οὐαλιδὺς υἱὸς Ἰσαμ τῆς Ἀράβων ἀρχῆς· πρὸς δὲ Κωνσταντῖνος Ἀνδρέαν σπαθάριον, Ἐρτάβασδος δὲ Γρηγόριον λογοθέτην ἐξέπεμψαν, τὰ πρὸς συμμαχίαν ζητοῦντες ἀμφοτέρου· ἀβροχίας δὲ πολλῆς γενομένης καὶ σεισμοῦ κατὰ τόπους, ὡς ἐνωθῆναι ὄρη πρὸς ἄλλα κατὰ τὴν ἔρημον Σαβᾶ, καὶ κόμας ὑπὸ γῆν καταπτω- V. 278
 θῆναι. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Κοσμάς ὁ πατριάρχης Ἀλεξανδρείας
 10 ὀρθοδόξως σὺν τῇ πόλει αὐτοῦ ἐκ τῆς τῶν μονοθελητῶν κακοδοξίας, κρατησάσης ἀπὸ Κύρου τοῦ ἐπὶ Ἡρακλείου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας, ἐπιστράτευσεν δὲ Γάμερ τὴν Ῥωμανίαν μετὰ πλήθους Ἀράβων, καὶ πολλοὺς αἰχμαλωτεύσας, ὑπέστρεψεν. ἐφάνη δὲ σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ κατὰ βορρᾶν μηνὶ
 15 Ἰουνίῳ. Οὐαλιδὺς δὲ Πέτρον τὸν ἁγιώτατον μητροπολίτην Δαμασκοῦ γλωττοτομηθῆναι ἐκέλευσε, ὡς ἀναφανδὸν ἐλέγχοντα D
 τὴν τῶν Ἀράβων καὶ Μανιχαίων δυσσεβίαν. ἐξώρισεν δὲ αὐτὸν κατὰ τὴν εὐδαιμόνα Ἀραβίαν, ἔνθα καὶ τελειοῦται μαρτυρήσας ὑπὲρ Χριστοῦ, καὶ τραυῶς ἐκφωνήσας τὴν θείαν
 20 λειτουργίαν, ὡς οἱ διηγησάμενοί φασιν ἰδίαις ἀκοαῖς τοῦτο

2. τοῦ om. A. 8. καταποθῆναι A. 10. αὐτοῦ A e f, αὐτῆ vulg.
 12. Ἄμερ A. 14. ἐν τῷ οὐρανῷ add. ex A. 20. τοῦτο add. ex A.

simum Theopoleos sede episcopum collocant, atque ita ad hodiernum usque diem eligendo patriarchae nullum impedimentum a Saracenis affertur.

Hoc anno Valid filius Isam Arabum principatu potitus est, ad quem Constantinus Andream spatharium, Artabasus vero Gregorium logothetam, ambo suppetias sibi dari postulantes, miserunt. diuturna vero imbris penuria et terrae motus varia loca adeo concusserunt, ut in deserto Saba montium cacumina ad invicem colliderentur, et pagi terra absorberentur. eodem etiam anno Cosmas Alexandriae patriarcha cum ipsa civitate, monotheletarum pravitate a Cyri, qui sub Heraclio vixit, temporibus eam civitatem obtinente, abiurata, et errore cognito ad orthodoxam ecclesiam rediit. porro Gamer Saracenorum copiis comitatus in Romaniam impressionem fecit, et collecta ingenti captivorum praeda, in patriam remeavit. mense Iunio signum ad septentrionalem caeli partem apparuit. porro Valid Petro sanctissimo Damasci metropolitae, ceu Arabum et Manichaeorum impietatem palam arguenti, linguam praescindi iussit, et in felicem Arabiam exulem deportari. ibi pro Christo martyrium passus, distinctisque apertae loquelae verbis sacrum celebrans, ut qui retulerunt proprio auditu se percepisse confirmant, morte consummatur. eius aemulus et eiusdem

Theophanes.

41

πεπληροφορεῖσθαι. τούτου ζηλωτῆς καὶ ὁμώνυμος Πέτρος, ὁ κατὰ τὸν Μαιουμῶν ἐν τοῖς αὐτοῖς ἀνεδείχθη χρόνοις, μάρτυς ὑπὲρ Χριστοῦ αὐτομόλως. νόσφ γὰρ συσχεθεῖς, προσκαλέσατο τοὺς τῶν Ἀράβων ἄρχοντας, ἅτε συνήθεις αὐτῷ ὄντας, χαρτουλαρίῳ τελοῦντι τῶν δημοσίων φόρων, καὶ φησὶ πρὸς αὐτούς· τὸν μὲν ὑπὲρ τῆς ἐπισκέψεως μισθὸν παρὰ P. 350 θεοῦ λάβοιτε, κἄν ἄπιστοι τυγχάνητε φίλοι. τῆς διαθήκης δέ μου μάρτυρας ὑμᾶς εἶναι βούλομαι τοιαύτης οὔσης· πᾶς ὁ μὴ πιστεύων εἰς πατέρα καὶ υἱὸν καὶ πνεῦμα ἅγιον, τὴν δημοσίον καὶ ζωαρχικὴν ἐν μονάδι τριάδα, πεπῆρωται τὴν ψυχὴν, καὶ τῆς αἰωνίου κολάσεώς ἐστιν ἄξιος. τοιοῦτός ἐστι καὶ ὁ Μουαμὲδ ὁ ψευδοπροφήτης ὑμῶν καὶ τοῦ Ἀντιχρίστου πρόδρομος· ἀπόστητε οὖν, εἰ ἐμοὶ πείθεσθε μαρτυρομένη σήμερον ὑμῖν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τῆς ἐκείνου μυθολογίας. εὐνοῶ γὰρ ὑμῖν σήμερον, ἵνα μὴ σὺν ἐκείνῳ κολασθῆτε. ταῦτα καὶ ἄλλα πλείστα θεολογοῦντος αὐτοῦ ἀκούσαντες θάμβει τε καὶ μανίᾳ συσχεθέντες, μακροθυμεῖν ἔδοξαν, ὡς ἐκ τῆς νόσου παραφρονοῦντα τοῦτον οἴομενοι· μετὰ δὲ τὸ διαγενέσθαι αὐτὸν ἐκ τῆς νόσου, ἤρξατο μεγαλοφωνότερον ὑπα-

1. καὶ ὁμών. A, καὶ ὁ ὁμ. vulg. 2. αὐτοῖς] αὐτόθι A f. 3. αὐτόμολος A. 5. χαρτουλαρίῳ τελ. A, χαρτουλάριον τε τὴν vulg. 7. εἰ καὶ — τυγχάνετε A. τῆς add. ex A. 12. καὶ prius add. ex A. 14. σῆμ. ὑμῖν A, ὅμ. σῆμ. vulg. 18. παραφρονοῦντα — — νόσου om. A. 19. μεγαλοφ. A, μεγαφ. vulg.

nominis consors Petrus apud Maiumam insigne pro Christo martyrium sub haec tempora sponte tulit. morbo quippe detentus, Arabum proceres, ceu ex chartularii publicorum vectigalium munere ipais notus, sibi familiares ad privatum colloquium invitavit. tum is ad illos, vestrae huius, inquit, ad me visitandum protectionis mercedem a deo recipiatis precor; licet enim fidei luce privati, amici tamen estis credendi. testamenti itaque mei, quod huiusmodi est, volo vos esse testes: qui non credit in patrem, filium et spiritum sanctum, constantiorem et vivificam in unitate naturae personarum trinitatem, is animae oculis occaecatus est, et aeterno supplicio dignus. Muamed falsus vester vates et Antichristi praecursor eiusmodi exsistit. quamobrem si mihi nunc caelum et terram coram vobis obtestanti aliquatenus fidem adhibetis, fabulosam et deliram eius doctrinam eurate. hoc necessitudinis erga vos meae praesens argumentum benevolam hoc admittite consilium, ne parem cum eo cruciatum sustineatis. Arabes sacros istos et pares alios sermones explicantem audientes, et una simul stupore et insania correpti, virum bene valere iusserunt, tanquam in mentis delirium eum lapsam arbitrati. is ubi vires et

κράζειν· ἀνάθεμα Μουαμὲδ καὶ τῇ μυθογραφίᾳ αὐτοῦ, καὶ
 πᾶσι τοῖς πιστεῦουσιν αὐτῇ. τότε τὴν διὰ ξίφους τιμωρίαν
 ὑποστάς, μάρτυς ἀνεδείχθη. τοῦτον ἐγκωμίους λόγων τετίμη-
 κεν ὁ ὄσιος πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ὁ καλῶς ἐπικληθεὶς Χρυ-
 5 σορράς διὰ τὴν ἐπανθοῦσαν αὐτῷ τοῦ πνεύματος ἔν τε λόγῳ
 καὶ βίῳ χρουσανγῇ χάριν, ὃν Κωνσταντῖνος ὁ δυσσεβῆς βασι- C
 λεὺς ἐτησίῳ καθυπέβαλεν ἀναθέματι διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν
 ἐν αὐτῷ ὀρθοδοξίαν, καὶ ἀπὲρ τοῦ ἰαππικοῦ ὀνόματος αὐ-
 τοῦ Μανσοῦρ, ὃ ἐρμηνεύεται λευτρωμένος, Μανζηρόν Ἰου-
 10 δαϊκῶ φρονήματι μετονομάσας τὸν νέον τῆς ἐκκλησίας διδά-
 σκαλον.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει μηνὶ Μαΐῳ Ἀρταβάσδος ἐπὶ τὰ μέρη
 τοῦ Ὀψικίου ἐξελθὼν, τὴν Ἀσίαν στρατολογήσας κατέλαβεν,
 ἐκπορθῶν αὐτήν. Κωνσταντῖνος δὲ τοῦτο μαθὼν, ἐκίνησεν
 15 κατ' αὐτοῦ. καταλαβὼν δὲ αὐτὸν εἰς τὰ μέρη τῆς Σάρδης
 ἀπὸ τοῦ Κελβιανοῦ ἀνερχόμενον καὶ συμβαλὼν μετ' αὐτοῦ
 πόλεμον, τρέπει αὐτὸν καὶ καταδιώκει μέχρι Κυζίκου. ὁ δὲ D
 τὴν Κυζίκον καταλαβὼν, καὶ εἰς δρόμονα εἰσελθὼν, διασω-
 ζεται ἐν τῇ πόλει. μηνὶ δὲ Ἀυγούστῳ τῆς αὐτῆς ἰα' ἰνδι- V. 279
 20 κτιῶνος Νικήτας ὁ μονοστράτηγος υἱὸς Ἀρταβύσδου συμβαλὼν

1. καὶ τῇ A, ἐκ τῇ vulg. 5. ἐπανθοῦσαν| οὔσαν A. τοῦ
 πνεύματος — — — ὑπερβ. ἐν αὐτῷ oim. a. 10. ἐκκλησίας
 A, ἡλικίας vulg. 15. αὐτὸν add. ex A. 16. καὶ συμβ. A,
 συμβ. vulg.

infirmirate recepit, valida voce publice vociferari: anathema Muamed
 et fabulosae eius doctrinae credentibusque in eum omnibus. exem-
 plo gladii poenae suppositus, martyr declaratur. eum orationum sua-
 rum encomiis sanctus pater noster Ioannes, ob eloquii sanctitatisque
 velut auro fulgore radiantem spiritualem gratiam Chrysorrohas recte
 cognominatus, celebravit. Ioannem etiam istum Constantinus impius
 imperator execrationibus annuatim renovatis ob eminentem illius in
 recta fide doctrinam sublicere solebat, et Mansur aviti nominis, quod
 vertitur redemptus, vice, Manzerum novum ecclesiae doctorem sensu
 plane Iudaico vocitabat.

Eiusdem etiam anni mense Maio ad Opsicii regionem profectus
 Artabasus, Asiam, dum iter ageret, sub potestatem redegit, et pro-
 vinciam depopulatus est. eo comperto Constantinus copias in eum
 eduxit. ubi Sardium attigit fines a Celbiano redeuntem offendit, et
 manibus cum eo consertis, in fugam vertit, et ad Cyzicum usque in-
 sequitur. ille Cyzicum ingressus, dromonem subinde conscendit, et
 in urbem salvum se recipit. mense autem Augusto eiusdem undecimae
 indictionis Artabadi filius supremus copiarum eius duxor ad
 Modrinen cum Constantino bello congressus fugam arripit, Tiridates

Κωνσταντίνῳ εἰς πόλεμον πρὸς τῇ Μοδρινῇ φεύγει τραπεῖς, καὶ τὸν μὲν πατρίκιον Τηριδάτην τὸν Ἀρμένιον στρατιωτῆν γενναῖον ὑπάρχοντα καὶ ἐξάδελφον Ἀρταβάσδου σὺν ἄλλοις ἐπιλέκτοις ἄρχουσιν ἀνείλεν. ἑκατέρων δὲ τῶν μερῶν πτώσις οὐ μικρὰ γέγονεν Ἀρμενίων τε καὶ Ἀρμενιακῶν μαχησαμένων⁵ πρὸς ἀνατολικούς καὶ Θρακησίους τοὺς ὑπερμάχους τοῦ Κωνσταντίνου. ὁ δὲ ἀρχέκακος διάβολος τοιαύτην κατὰ τῶν Χριστιανῶν ἤγειρεν μανίαν κατὰ τοὺς χρόνους τούτους καὶ

P. 35, ἀλληλοσφαγίας, ὥστε τέκνα κατὰ γονέων καὶ ἀδελφούς κατὰ ἀδελφῶν στυγεῖσθαι ἀπειδῶς εἰς σφαγὴν, καὶ ἀνηλεῶς ἐμ-10
πυρρίζειν τὰς ἀλλήλοις ὑπαρχούσας στάσεις τε καὶ οἰκίας.

A.M. 6235 Ἀράβων ἀρχηγῶν Οὐαλιδ ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει κατὰ βορρᾶν ἐφάνη σημεῖον, καὶ κόνις Β κατῆλθεν εἰς τόπους. γέγονε δὲ καὶ σεισμός εἰς τὰς Κασπίας πύλας· καὶ ἀνῆρέθη Οὐαλιδ ὑπὸ τῶν Ἀράβων μηνὶ Ἀπριλ-15
λίῳ ιζ΄, ἡμέρᾳ ε΄, ἄρξας ἔτος α΄, καὶ κρατεῖ τῆς ἀρχῆς Ἴζιδ ὁ Λειψός. οὗτος χρήματα πολλὰ σκορπίσας ἐκράτησε τὴν Δαμασκὸν, καὶ δεξιὰς ἔλαβεν τοῦ ἄρχου ἐκ τῶν κατὰ τὴν Δαμασκὸν καὶ Περσίδα καὶ Αἴγυπτον Ἀράβων. Μαρουάμ υἱὸς Μουαμὲδ τὴν Ἀρμενίαν διέπων ἀκούσας ταῦτα, κατα-20
λαμβάνει τὴν Μεσοποταμίαν, ὑπερμαχῶν τῷ δοκεῖν τῶν τέ-

2. τῶν Ἀρμενίων A. 4. ἀνείλεν A, ἀνείλον vulg. δε add.
ex A. 9. ἀλληλοσφαγίας a. 11. τε add. ex A. 18. ἐκ
τῶν mg. Par., ἐκ τοῦ vulg.

patricius Armenius miles generosus, Artabadi consobrinus, cum selectis aliis proceribus cadit, Armeniorum et Armeniacorum adversus orientales et Thracenses Constantini ius defendentes depugnantium caedes utrimque haud minima facta. calamitatis omnis auctor diabolus talem inter Christianos dementationem et caedes reciprocas sub haec tempora excitavit, ut filii adversus parentes, et fratres in fratres necem nullo sanguinis aut indulgentiae discrimine irruerent, suasque invicem ipsorum domus atque facultates citra illati damni sensum flammis perderent.

A. C. 735 Arabum ducis Valid annus primus.

Hoc anno in boreali caeli parte signum apparuit, pulvisque imbris instar in diversa loca decidit. ad Caspiae etiam portas terrae motus contigit. mensis Aprilis die decimo sexto, hebdomadis feria quinta, Valid Arabum factione sublatus post imperii annum unicum, cui filius Izid cognomento Leipsus, id est diminutus, successit. is maxima pecuniarum vi erogata, Damascum obtinuit, atque ab Arabibus, qui Damascum, Persidem et Aegyptum incolebant, dextras in imperii confirmationem accepit. Marvam autem filius Muamed, Armeniae rector, his auditis Mesopotamiam occupat, filios Valid, ut videbatur, in tute-

κων Ουαλίδ, καὶ ἐναντιούμενος τῷ Ἰζίδ. καὶ μετὰ μῆνας ε' θνήσκει ὁ Ἰζίδ καταλείψας Ἀβραῖμ τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν ἐπὶ C τῆς Δαμασκοῦ διαδόχον. τούτῳ παραταξάμενος Μαρουάμ ἔχων τοὺς τῆς Μεσοποταμίας ἔρχεται εἰς Ἔδεσσαν, κάκειθεν 5 εἰς τὰ μέρη Δαμασκοῦ καὶ Ἀντιλιβάνου, εἰς κάμπον λεγόμενον Γαρίς. κάκει συμβαλὼν τῷ Σουλεϊμάν, [θνήσκει] παρὰ τῷ ποτάμῳ Λιτᾶ, τοῦτ' ἔστι Κακῶ, τρέπει αὐτόν, καὶ ἀναιρεῖ χιλιάδας κ', καὶ μόνος Σουλεϊμάν μετ' ὀλίγων φυγὰς κατὰ τὴν Δαμασκὸν διασώζεται. εἰσελθὼν δὲ ἐν αὐτῇ ἀνέβλεν τοὺς 10 υἱοὺς Οὐαλίδ, ὧν ὑπερμαχεῖν ἐδόκει Μαρουάμ, καὶ ἐξῆλθεν τῆς Δαμασκοῦ, χρήματα σφετερισόμενος ἱκανά. καταλαβὼν δὲ καὶ Μαρουάμ τὴν Δαμασκὸν, ἀνέβλεν πολλοὺς τῶν ὑπερ-εχόντων καὶ τοὺς συνεργήσαντας τῷ φόνῳ τοῦ Οὐαλίδ καὶ D τῶν τέκνων αὐτοῦ, καὶ ἄλλους ἠκρωτηρίασεν. τὰ δὲ χρήματα 15 καὶ τοὺς θησαυροὺς ἅπαντας μετέστησεν εἰς Χαρρὰν τὴν πό-λιν Μεσοποταμίας.

Τῷ δὲ Σεπτεμβρίῳ μηνὶ δεκάτῃ καὶ δευτέρῃ Ἰνδικτιῶνι κατελθὼν Κωνσταντῖνος ἐπὶ τὰ μέρη Χαλκηδόνος, ἀντεπέρα-σεν ἐν τοῖς Θρακῶσις μέρεσιν, Σισινίου τοῦ στρατηγοῦ τῶν 20 Θρακησίων διὰ τῆς Ἀβύδου περάσαντος, καὶ τῷ χερσαίῳ τεί-

4. κάθειθεν A, ἐκεῖθεν vulg. 5. εἰς τόπον λεγ. A e. 6. θνήσκει — — Σουλεϊμάν om. A, θνήσκει omnino expungendum videtur. 8. μετ' ὀλίγον A. 13. τοῦ Ἰλιδ vulg. 14. καὶ ἄλλους A, καὶ τοὺς ἄλλ. vulg. 20. τείχει A, τείχη vulg.

Iam accepturus, et Izid adversarium se oppositurus. post menses vero quinque moritur Izid, fratre suo Abraim Damasci successore relicto, adversus quem Marvam exercitum ex Mesopotamiae Arabibus instruens Edessam venit, indeque versus Damascum et Antilibanum in campum, qui dicitur Garis, praelioque ibi ad fluvium Litam, id est Malum, inito cum Sulimane, ipsum fugat, et ex eius copiis hominum viginti millia delet, adeo ut Suliman cum paucis ac ferme solus Damascum fugam arripuerit. is urbem ingressus filios Valid, quorum partes tueri Marvam videbatur, e medio sustulit, et magna pecuniarum vi sibi addicta loco excedit. Marvam demum Damascum perveniens, multos ex proceribus eosque etiamnum qui Valid et liberorum eius mortis se praeberant auctores interfecit, reliquos membris mutilatos vivere permisit, pecuniam autem omnesque thesauros Charram Mesopotamiae urbem transportavit.

Mense vero Septembris duodecima indictione Constantinus Chalcedonem versus profectus, trajecto freto, in Thraciam perrexit, Sisinnio Thracensium duce ad Abydum transfretante, ac subinde Byzantii muros, qui continentem spectant, obsidente. is ubi Charsii portam

χει παρακαθίσαντος. καὶ ἐλθὼν ἐπὶ τὴν Χαρσίου πόρταν διέδραμεν ἕως τῆς Χρυσῆς πόρτης ἑαυτὸν τοῖς ὄχλοις ἐπιδεικνύων, καὶ πάλιν ὑπέστρεψεν, καὶ ἠπλίκευσεν εἰς τὸν ἅγιον P. 352 Μάμαντα. οἱ δὲ τῆς πόλεως ἤρξαντο στεροῦσθαι εἰς τὰς δαπάνας, καὶ ἀποστείλας Ἀθανάσιον τὸν ἀσηκρήτις καὶ Ἀρτί-⁵
V. 280 βασδον τὸν δομέστικον αὐτοῦ πρὸς τὸ κομίσει δαπάνας διὰ σκαφῶν εὔρεν τούτους ὁ στόλος τῶν Κιβυρραιωτῶν ἔξω τῆς Ἀβύδου, καὶ τούτους κατασχὼν πρὸς τὸν βασιλέα ἀνήγαγε, καὶ τὸν μὲν οἶτον τοῖς ἰδίους λαοῖς ἐδώρησατο, Ἀθανάσιον δὲ καὶ Ἀρτίβασδον παραυτὰ ἐτύφλωσεν. μετὰ ταῦτα ἐδοκίμασεν Ἀρτίβασδος ἀνοῖξαι τὰς τοῦ χερσαίου τείχους πόρτας, καὶ συμβαλεῖν πόλεμον μετὰ τοῦ Κωνσταντινίου. καὶ γενομένης συμβολῆς, ἐτράπησαν οἱ τοῦ Ἀρταβασδου, καὶ πολλοὶ B ἀπέθανον, ἐν οἷς καὶ ὁ Μονούτης· κατασκευάσας δὲ Ἀρτίβασδος κακκαβοπυρφόρους ἀπέστειλεν εἰς τὸν ἅγιον Μάμαντα¹⁵ κατὰ τοῦ στόλου τῶν Κιβυρραιωτῶν, καὶ ἀπῆλασεν αὐτούς. ἐγένετο δὲ λιμὸς ἰσχυρὸς ἐν τῇ πόλει, ὥστε πραθῆναι τὸν μύδιον τῆς κριθῆς νομισμάτων δώδεκα, τοῦ δὲ ὄσπριου ἐνεακαίδεκα, τοῦ δὲ κέγχρου καὶ τοῦ λουπίνου νομισμάτων ὀκτώ, τὸ δὲ ἔλαιον πέντε λίτρας τοῦ νομίσματος, καὶ ὁ ζέστης²⁰

1. πόρταν A, πόρτην vulg. 7. Κυβερεωτῶν A. 14. ὁ add. ex A. 15. κακκαβοπορφύρους A. 16. ἀπῆλασεν A, ἀπῆλασαν vulg. 17. ἐγέν. δὲ A, καὶ ἐγ. δὲ vulg. 18. νομισμάτων A, νομίσματα vulg. utrobique. τοῦ δὲ ὄσπριου νομ. ἐν. add. ex A.

attigit, exinde ad aliam, quae Aurea nominatur, plebi se ipsum palam ostendens excurrit, ac confestim reversus ad sanctum Mamantem applicuit. cives interea annonae penuria premi coepere, quamobrem Athanasium a secretis et Artabasdam domesticum ad commentum naviculis in urbem advehendum Artabasdas misit, quos cum Cibyrhaotarum classis extra Abydi angustias obviam habuisset, detentos ad imperatorem conduxit, qui propriis quidem copiis comparatam ab illis annonam distribuit, Athanasium vero et Artabasdam extemplo lucis iacturam luere iussit. postmodum Artabasdas terrestris mari portas eiusque vias sibi liberarum reddere, et cum Constantino manus conserere decrevit. quare inito praelio, fusus est Artabasdi exercitus, plurimisque, inter quos Monntes, desiderati. tum Artabasdas biremes in cacabis Graecum ignem ferentes instruens, ad sanctum Mamantem adversus Cibyrhaotarum classem summisit, quae etiamnum repulsa sunt, et retorsum actae. porro fames ingens urbem oppressit, adeo ut hordei modius nummis duodecim, leguminum novemdecim, milii lupinorumque octo aestimaretur, olei quinque librae nummo integro. vini sextarius dimidio veniret. populo itaque penuria cibi pereunte.

τοῦ οἴνου τοῦ σημισίου. τοῦ δὲ λαοῦ θνήσκοντος ἡναγκά-
 σθη Ἀρτάβασδος ἀπολύειν αὐτούς, πρὸς τὸ ἐξέρχασθαι τῆς
 πόλεως. ἐπιτηρῶν δὲ τὰ πρόσωπα, τοὺς μὲν ἐκώλυσεν. ὅθεν
 τινὲς τὰ ἑαυτῶν πρόσωπα ἐκάλυπτον, καὶ γυναικείαν στολήν
 5 περιεβάλλοντο, οἱ δὲ μοναδικὸν σχῆμα, καὶ οὕτως ἠδύναντο
 λαθεῖν καὶ ἐξελθεῖν. Νικήτας δὲ ὁ μονοστράτηγος ἐπισωρεύ-
 σας τὸν ἴδιον λαόν, τὸν ἀπὸ Μοδρινῆς σκορπισθέντα, ἦλθεν
 ἕως Χρυσοπόλεως, καὶ ὑποστρέφοντος αὐτοῦ, περάσας ὁ βα-
 σιλεὺς κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ καταλαβὼν αὐτὸν ἐν Νι-
 10 κομηδείᾳ, ἐχειρῶσατο αὐτὸν σὺν τῷ ἀποεπισκόπῳ κουράτωρι
 Μαρκελλίνῳ, ὃν παραυτὰ ἀποτιμηθῆναι ἐκέλευσεν. τὸν δὲ
 μονοστράτηγον πεδήσας διὰ τοῦ τείχους τῷ πατρὶ ἐπεδει-
 κνυσεν. τῇ δὲ δευτέρᾳ τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς ἄφνω παρατα-
 ζάμενος τῇ δείλῃ διὰ τοῦ χειρσαίου τείχους τὴν πόλιν παρέ-
 15 λαβεν. ὁ δὲ Ἀρτάβασδος ἅμα τῷ πατρικίῳ Βακταγείῳ εἰς
 χελάνδιον εἰσελθὼν πρὸς τὸ παρὸν ἦλθεν εἰς τὸ Ὀψίκιον, καὶ
 ἀπελθὼν εἰς τὸ κάστρον Πουζάνης ἑαυτὸν ἐνέκλεισεν. οὗς
 χειρωσάμενος ὁ βασιλεὺς τὸν μὲν Ἀρτάβασδον σὺν τοῖς δυ-
 σὶν υἱοῖς αὐτοῦ ἐτύφλωσεν, τὸν δὲ Βακτάγειον ἐν τῷ Κυνη-

1. σημισίου A, σημισίου vulg. 4. ἐκάλυπτον] ἐκώλυσαν A a f.
 5. περιεβάλλοντο A a, προσεβάλλοντο vulg. post σχῆμα vulgo
 iterum legitur: καὶ γυναικείαν στολήν, non item in A. 10.
 ἀπὸ ἐπισκόπων A, ἀπὸ ἐπισκόπου f. 11. Μαρκελλίνῳ A a f,
 Μαρκελλίῳ vulg. 13. μηνὸς μόνος ἄφνω A f. 15. Βα-
 κταγείῳ A. 16. ἦλθεν A, ἐξῆλθεν vulg. 19. τὸν δὲ B. A,
 τὸν B. δὲ vulg.

coactus est Artabasdus publicam ex urbe migrandi potestatem facere, verum exeuntium observatis vultibus, quosdam detinuit, unde nonnulli vel facie velata, vel eumentita mulierum larva usi exitum sibi facilem meruere, illi monasticum habitum, alii foeminarum cultum sibi composuerunt, atque ita sub eo latere, et egressum suffurari valuerunt. caeterum Nicetas militiae supremus dux copiis ad Modrinem prius dispersis iterum collectis, Chrysopolim usque venit. cumque inde pedem referret, traiciens imperator ipsum a tergo insequutus est, eumque ad Nicomediam tandem assequutus, vivum cepit, una cum Marcellino, qui ex episcopo curator evaserat, quem illico capitis damnavit, at supremum militiae ducem vinculis de muro suspensum patri videndum ostentabat. demum Novembris die secundo aciebus ex improvise sub vesperam instructis, urbem per terrestrem murum invasit. Artabasdus autem una cum Bactagio patricio chelandium conscendens, ad Opsicium in praesens tempus recessit, exindeque ad Puzanae castrum digressus in eo inclusum se communit. quos cum imperator comprehendisset, Artabasdum quidem una cum eius

γείῳ ἀπεκεφάλισεν, καὶ τὴν τούτου κεφαλὴν ἐν τῷ Μιλίῳ ἐκρέμασεν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας. μετὰ δὲ τριάκοντα ἔτη ὁ μη-
 σίκακος καὶ ἄσπλαγχνος βασιλεὺς ἐπέταξεν ἀπελθεῖν τὴν ἐαν-
 τοῦ γυναῖκα ἐν τῇ μονῇ τῆς Χώμας, ἐκεῖσε γὰρ ἦν ταφεῖς,
 P. 353 καὶ ἀνασκάψαι αὐτοῦ τὰ ὄστα, καὶ ἐν τῷ ἰδίῳ παλλίῳ βα-5
 στάσαι, καὶ εἰς τὰ λεγόμενα Πελαγίου μνήματα μετὰ τῶν
 βιοθανάτων ῥίψαι. ὦ τῆς ἀπανθρωπίας! πολλοὺς δὲ καὶ
 ἄλλους Ἀρταβάσδω συμμαχήσαντας τῶν προυχόντων ἀνείλεν
 ἀναριθμήτους δὲ ἐτύφλωσεν, καὶ ἄλλους ἐχειροκόπησεν καὶ
 ἐποδοκόπησεν. ἐπέτρεψεν δὲ τοῖς σὺν αὐτῷ εἰσελθεῖσιν ἕξω-10
 τικοῖς ἄρχουσιν εἰσελθεῖν εἰς τοὺς οἴκους καὶ διαρπάσαι τὰς
 οὐσίας τῶν πολιτῶν. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ἀναριθμήτα δεινὰ
 ἐπεδείξατο τῇ πόλει. ἵππικὸν δὲ ποιήσας εἰσήγαγεν Ἀρτά-
 V. 281 βασδον σὺν τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ καὶ τοῖς φίλοις δεδεμένους διὰ
 Βτιοῦ διῖππιον ἅμα Ἀναστασίῳ τῷ ψευδωνύμῳ πατριάρχη τῷ-15
 φλωθέντι δημοσίως καὶ ἐπὶ ὄνου ἑξανάστροφα κυθημένῳ, ὃν
 εἰς τὸ ἵππικὸν εἰσαγαγὼν ἐπόμπευσεν. πάλιν δὲ ὡς ὁμόφροντα
 αὐτοῦ ἐκφοβήσας καὶ δουλώσας, ἐν τῷ θρόνῳ τῆς ἱερωσύνης
 ἐκάθισεν. Σισίννιον δὲ τὸν πατρίκιον καὶ στρατηγὸν τῶν
 Θρακησίων πολλὰ συνδραμόντα αὐτῷ καὶ συναγωνισάμενον, 20

3. ξαντοῦ A f, αὐτοῦ vulg. 12. ἄλλα add. ex A. 14. διὰ
 τοῦ ἵππικου A. 17. εἰσαγαγὼν A, ἑξαγαγὼν vulg. ἁμό-
 φρων f.

duobus filiis excaecavit, Bactagium vero ad ferarum venatum capite truncari, caputque per dies tres in Milio publice suspendi iussit. de-
 mum vero post annos triginta iniuriarum memor et inclemens impe-
 rator in Chorae monasterium uxorem eius se conferre, in eo siqui-
 dem sepultus iacebat Bactagius, et eius ossa tumulo eruta proprio
 pallio deportata ad ea quae Pelagii vocitantur monumenta una cum
 iis qui sibi ipsis conscias manus intulerant proiicere compulsi. o
 factum prorsus inhumanum! multos insuper alios ex proceribus, qui
 Artabardi partes sequuti sunt, interfecit, innumeris oculos effodit, ma-
 nus istis, aliis pedes abscidit. ad haec extraneis quos secum in ur-
 bem introduxit nobilibus civium domos penetrare, et eorum faculta-
 tes pro arbitrato sibi abripere permisit, ac denique infinita damna
 civitati intulit. celebratis etiam in circo ludis equestribus Artaba-
 sdam una cum filiis et amicis vinculis alligatum, nec non Anastasium
 falsi nominis patriarcham oculis privatum, et asino facie ad caudam
 versa insidentem publice per medium circi stadium invexit, et de iis
 ludibrii triumphum egit. caeterum Anastasium ceu sententiae suae
 sectatorem probe subactum et renovandae poenae timore emendatum
 in sacerdotii sedem restituit. Sisinnium etiam patricium et Thracen-
 sium ducem (quo adiutore ac simul praeliante imperium recepit) con-

ἑξάδελφόν τε αὐτοῦ ὄντα, μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας ἐτύφλωσεν τῇ τοῦ Θεοῦ δικαίᾳ κρίσει. ὁ γὰρ βοηθῶν τῷ ἄσεβῳ ἔμπεσεῖται εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ κατὰ τὸ γεγραμμένον. C

Ἀράβων ἀρχηγῶν Μαρουάμ, Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Θεο-Α.Μ. 6236
5 φυλάκτου ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει κομήτης μέγας κατὰ τὴν Συρίαν ἐφάνη. καὶ ἐστασίασεν Θεβίτ κατὰ τοῦ Μαρουάμ καὶ Λαχὰκ ὁ τῶν Ἀρουρητῶν· οὗς χειρωσάμενος Μαρουάμ ἀνέβλεν ἐν τοῖς δροῖσις Ἑμέσης μετὰ πλήθους πολεμιστῶν χιλιάδων ἰβ. τῷ δ' 10 αὐτῷ ἔτει παρακλήσει τῶν Χριστιανῶν τῆς ἐφίας συνεχώρησεν χειροτονηθῆναι Θεοφύλακτον πρεσβύτερον Ἐδεσηνῶν πα- D τριάρχην Ἀντιοχείας κοιμηθέντος Στεφάνου, καὶ τοῦτον γράμμασι καθολικοῖς τιμᾶσθαι προσέταξεν· πυρὰ τῶν Ἀράβων. χαρίσμασι γὰρ πνευματικοῖς ἐκεκόσμητο, μάλιστα δὲ τοῖς τῆς 15 σωφροσύνης. ἐν Ἑμέσῃ δὲ ῥά Χαλβανοὺς ἐφούρκισε, τὸν δὲ Ἄβας τὰ πολλὰ τῶν Χριστιανῶν αἵματα ἐκχύσαντα, καὶ πολλοὺς τόπους πόρθήσαντα καὶ αἰχμαλωτίσαντα ἀναιρεῖ ἐν τῇ φυλακῇ. σταλέντος γὰρ πρὸς αὐτόν τινος Αἰθίοπος ὑπὸ Μαρουάμ ἐπὶ τούτῳ, θύλακα πλήσας ἄσβεστου ζώσης εἰσηλθεν 20 πρὸς αὐτόν· καὶ τοῦτον τῇ κεφαλῇ καὶ ταῖς αὐτοῦ ῥίσιν

2. τῷ ἄσεβῳ A, τὸν ἄσεβῆ vulg. 7. κατὰ τοῦ M. A, κατὰ τὸν M. vulg. καὶ Λαχὰκ — — Μαρουάμ om. A. 8. ἀνέβλεν] καὶ ἀνῆλθεν A. 9. χιλιάδων A, χιλιάδας vulg. 10. τῆς ἐφίας add. ex A. 11. Ἐδεσηνῶν A, Ἐδεσηνὸν vulg. 14. τοῖς τῆς σωφροσύνης A f, σωφροσύνη vulg. 15. Χαλβάνου A. τὸν δὲ Ἄβας τὰ om. A e f. 16. αἵματα A, αἱμάτων vulg.

sobrinum licet et amicum post dies quadraginta iusto dei iudicio oculis damnavit. qui enim impio fert suppetias, in manus eius, ut scriptura testatur, incidet.

Arabum ducis Marvam, Antiochiae episcopi Theophylacti annus A. C. 736 primus.

Hoc anno cometes ingens penes Syriam in caelo visus est. Thebit et Dachac Aruritarum princeps adversus Marvam seditionem excitavit. Marvam eos comprehensos cum viris militaribus ad duodecim millia circa limites Emesae trucidavit. hoc etiam anno idem Marvam Christianis orientalibus postulantibus Theophylactum presbyterum Edessenum Antiochiae patriarcham post Stephani obitum ordinari permisit, eundemque publicis litteris honorifice ab Arabibus salutari sanxit, spiritualibus siquidem gratis temperantiaque maxime ornatus erat. Chalbanos insuper centum et viginti suspensio damnavit apud Emesam, Abam autem effusi Christianorum sanguinis reum, multaque loca passim depopulatum et depraedatum in carcere occidit. Aethiops enim quidam a Marvam missus saccum viva calce oppletum eius ca-

354 περιθείς ἀπέπνιξεν αὐτόν, δικαίαν ἐφευρών τῷ γόητι τιμωρίαν. μαγεία γὰρ καὶ δαιμόνων ἐπικλήσει πολλά κατὰ Χριστιανῶν κακὰ ἐτεκνήνατο. οὗτος καὶ τῷ αἵματι Οὐαλὶδ ἐκοινωνήσεν.

A.M. 6237 Τούτῳ τῷ ἔτει Σουλεϊμάν συναΐξας τὰ στρατεύματα αὐ-
τοῦ, αὐθις τῷ Μαρουάμ συμβάλλει, καὶ ἠτῆται ἀποβαλὼν
τοῦ ἰδίου λαοῦ χιλιάδας ζ', καὶ φυγὰς εἰς Παλμύραν διασώ-
ζεται, κακείθεν εἰς Περσίδα. ἰστασίασαν δὲ οἱ Ἐμεσηνοὶ καὶ
οἱ Ἡλιουπολίται καὶ Δαμασκηνοὶ τὰς πόλεις τῷ Μαρουάμ
ἀποκλείσαντες· ὃς τὸν μὲν αὐτοῦ υἱὸν κατὰ τοῦ Δαχάκ¹⁰
B ἀποστείλας μετὰ δυνάμεως, αὐτὸς ἐπὶ τὴν Ἐμεσαν ἦλθεν, ἥ
ἐν τέττασι μῆσι παρέλαβεν. ὁ δὲ Δαχάκ μετὰ πλείστης δυ-
νάμεως ἤρχετο. ὁ δὲ Μαρουάμ συμβαλὼν αὐτῷ κατὰ τὴν
Μεσοποταμίαν μετὰ τὸ πολλοὺς ἀναιρεθῆναι τῶν σὺν αὐτῷ
τοῦτον συλλαβῶν κτείνει· ἐν τούτοις Κωνσταντῆνος Γερμα¹⁵
νίκειαν παρέλαβεν ἐπιστρατεύσας τὴν Συρίαν καὶ Δουλίχιω
ἄδειαν εὐρῶν διὰ τὴν τῶν βαρβάρων πρὸς ἀλλήλους μάχην.
λόγῳ δὲ τοῦς ἐν αὐταῖς Ἀραβας ἀποστείλας ἀόπλους προ-
λάβετο, καὶ τοῦς πρὸς πατρὸς συγγενεῖς καὶ ἐν Βυζαντίῳ μι-
τῆσεν, σὺν καὶ πολλοῖς Σύροις μονοφυσίταις αἰρετικοῖς,²⁰

1. ἐφευράμενος A. 2. μαγείαις A. 6. τῷ add. ex A. 7.
ἰδίου om. A. 8. καὶ οἱ Ἡλ. x. Δαμ. om. a. 15. Γερμαν-
κίαν A. 17. βαρβάρων A a f, Ἀράβων vulg. 19. πρὸς μη-
τρὸς A.

piti naribusque adeo commode circumposuit, ut praestigiatori digno
malitia supplicio applicato, virum facile suffocaverit. magicis enim
artibus daemonumque invocationibus multorum Christianis malorum
auctor fuerat, isque etiam Valid caedis particeps extiterat.

A. C. 737 Hoc anno collectis omnibus copiis cum Marvam bello configit
Suliman, militumque septem millibus ex exercitu desideratis supera-
tur, et fugitivus Palmyram se recipit, atque inde in Persidem. Eme-
seni quoque, ut Heliopolitae et Damasceni seditione adversus Marvam
excitata, ocllus civitatum portis eidem ingressum negaverunt. in
filio adversus Dachac cum copiosa militum manu misso, ipse Emesam
versus arma dirigit, et urbem mensium quatuor spatio in potestatem
recipit. interea Dachac ingentibus copiis stipatus accessit, cum quo
Marvam in Mesopotamia praelio congressus, multis occisis, ipsum vi-
vum captum neci tradidit. dum haec geruntur, Constantinus Germa-
niciam invadit, exercitumque in Syriam et Dulichiam emittit, commo-
dam ex barbarorum bellis vincendi occasionem nactus. Arabes etiam ex
eis urbibus inermes eductos et in fidem suam receptos, nec non pa-
tris consanguineos cum pluribus Syris monophysitis haereticorum

ὧν οἱ πλείους εἰς τὴν Θράκην οἰκοῦντες, μέχρι τοῦ νῦν καὶ ἐν τῷ τρισαγίῳ τὴν τριάδα σταυροῦντες κατὰ Πέτρον τὸν V. 282 Γραφέα διήρκεσαν. ἀπὸ δεκάτης δὲ τοῦ Αὐγούστου μηνὸς C. ἕως πεντεκαιδεκάτης σκότος ἐγένετο ὀμιχλῶδες. τότε ὁ Μα- 5 ρουὰμ ἐκνίκησας, καὶ καταλαβὼν Ἔμεσαν, ἀναιρεῖ πάντας τοὺς συγγενεῖς καὶ ἀπελευθέρους Ἰσάμ· καθαιρεῖ δὲ καὶ τὰ τεῖχη Ἡλιουπόλεως καὶ Δαμασκοῦ καὶ Ἱεροσολύμων, ἀναιρῶν πολλοὺς δυνατοὺς, καὶ ἀκρωτηριάσας τοὺς ἐν αὐταῖς ταῖς πόλεσι περιλειφθέντας.

- 10 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐγένετο σεισμὸς μέγας ἐν Παλαιστίνῃ A.M. 6238 καὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Συρίᾳ μηνὶ Ἰανουαρίῳ D εἰ, ὧρα δ', καὶ πολλαὶ μυριάδες καὶ ἀναρίθμητοι τεθνήκα- σιν, ἐκκλησίουι τε καὶ μοναστήρια πεπτώκασιν, καὶ μάλιστα κατὰ τὴν ἔρημον τῆς ἀγίας πόλεως. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει λοιμώ- 15 δης θάνατος ἀπὸ Σικελίας καὶ Καλαβρίας ἀρξάμενος οἶόν τι πῦρ ἐπινεμόμενον ἐπὶ τὴν Μονοβασίαν καὶ Ἑλλάδα καὶ τὰς παρακειμένους νήσους ἤλθεν δι' ὅλης τῆς ἰδ' Ἰνδικτιῶνος προσ- μασιζῶν τὸν ἀσεβῆ Κωνσταντῖνον, καὶ ἀναστέλλων τῆς κατὰ τῶν ἁγίων ἐκκλησιῶν καὶ τῶν σεπτῶν εἰκόνων μανίας, P. 355

3. ἀπὸ δεκάτης δὲ τ. A. μ. A, ἀπὸ δὲ τ. A. μ. δεκάτης vulg.
 4. πεντεκαιδεκάτης A, — κήτην vulg. 5. καταλαβὼν A, ἀπο-
 λαβὼν vulg. Ἔμεσαν A, Ἐδεσαν vulg. 7. καὶ Δαμ. κ.
 Ἱεροσ. add. ex A. 15. θάνατος A, νόσος vulg. 16. Μομε-
 βασίαν A. τὰς add. ex A. 19. ἁγίων add. ex A.

nota inustis Byzantium transtulit, quorum reliquiae Thraciam incolentes in hodiernum usque diem trinitatem in hymno ter sancto crucifigentes Petri Fullonis mentem tenent, et in ea perseverant. porro a die decima usque ad decimam quintam Augusti tenebrae fuerunt caliginosae. eo tempore Marvam parta victoria, et Emesa recepta, consanguineos Isam et libertos omnes occidit. muris etiam Heliopoleos Damasci et Hierosolymorum eversis, viros auctoritate praestantiores e medio sustulit, caeteros vero, qui in his urbibus superfuere, mutilavit.

Hoc anno mensis Ianuarii die decimo octavo hora quarta magnus A. C. 738 terrae motus in Palaestina, circa Iordanem, et in omni Syria factus est, adeo ut multae hominum myriades ac pene infinitae perierint, et ecclesiae monasteriaque conciderint, et maxime circa sanctae civitatis solitudinem. hoc eodem anno lues pestilentialis a Sicilia et Calabria primum exorta, atque velut ignis sensim depascens per Monobasiam et Graeciam adiacentesque insulas pervagata, tota indicatione decima quarta irreligiosum Constantinum flagellavit, si modo potuisset ab ea qua in ecclesias et venerandas imagines ferebatur insaniam retrahere et compescere. ipse tamen prout quondam Pharae iu

εἰ καὶ ἀδιόρθωτος ἔμεινεν, ὡς Φαραὼ τὸ πάλαι. ἡ δὲ αὐτὴ λοιμικὴ νόσος τοῦ βουβῶνος ἀνέδρομεν τῇ πεντεκαίδεκάτῃ ἐπινεμήσει, ἐν τῇ βασιλίδι πόλει. ἤρξατο δὲ αἴφνης ἀοράτως γίγνεσθαι, ἐν τε τοῖς τῶν ἀνθρώπων ἱματίοις καὶ εἰς τὰ τῶν ἐκκλησιῶν ἱερὰ ἐνδύματα σταυροῖα θλαϊώδη πλεῖστα. ἐγένετο οὖν ἐντεῦθεν τοῖς ἀνθρώποις λύπη καὶ ἀθυμία πολλή τῇ τοιούτου σημείου ἀπορίας· κατέλαβεν δὲ καὶ θεομηγνία ἀφειδῶς ὀλοθρευούσα οὐ μόνον τοὺς ἐν τῇ πόλει, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐν πάσῃ τῇ περιχώρῳ αὐτῆς. ἐγένοντο δὲ καὶ φαντασίαι εἰς πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐν ἐκστάσει γενόμενοι, ἐνόμιζον¹⁰ Βξένοις τισίν, ὡς ἐδόκουν, καὶ βριαροῖς προσώποις ἀννοδεύειν, καὶ τοὺς ἀπαντώντας αὐτοῖς, ὡς δῆθεν φίλους προσαγορεύστας καὶ διαλεγόμενους. σημειοῦμενοι δὲ τὰ παρ' αὐτῶν λεγόμενα ἐξηγοῦντο. ἐώρων τοὺς αὐτοὺς καὶ εἰς οἴκους εἰσερχομένους, καὶ τοὺς μὲν τοῦ οἴκου ἀναιροῦντας, τοὺς δὲ ξίφι¹⁵ τιτρώσκοντας. συνέβαινε δὲ τὰ πλεῖστα τῶν παρ' αὐτοῖς λεγομένων γενέσθαι οὕτως, καθὼς εἶδον. τῷ δὲ ἑαρινῷ καιρῷ τῆς πρώτης ἰνδίκτιωνος ἐπέτεινε μειζόνως, καὶ τῷ θερινῷ ἐξκαύθη εἰς ἅπαξ, ὥστε ὀλοκλήρους οἴκους κλεισθῆναι παπι-

2. λοιμικὴ νόσος A, λοιμὴ τῆς νόσου vulg. 4. εἰς τὰ A, ἐν τοῖς vulg. 7. κατέλαβεν — — — ἀλλὰ καὶ τοὺς add. ex A. 9. καὶ φαντ. A, αἰ φ. vulg. 13. λεγόμενα A a f, λαλούμενα vulg. 14. καὶ ante εἰς add. ex A. 15. ἀναιροῦντας] ἐωρώντας A a f.

malis obduratus et inemendatus perseveravit. pestilens illud bubonis virus ad imperatricem usque urbem propagatum est indictionis decima quinta. ac primum quidem invisio quodam modo et repente corpora invadabat tum vero in hominum vestibus et in ecclesiarum sacris indumentis cruciculae plurimae oleagineo liquore conspersae conspiciebantur. quo signo quid portenderetur cum homines ignorarent, in magnam moerorem animique angustias adducti sunt. ira deorum inexorabili exitio non solum urbanos, sed etiam vicinae regionis incolas oppressit. exinde plures hominum in mentis alienationem coniecti variis sese phantasiae figuris, vel spectris et sensuum stupore permiserunt illudi, adeo ut cum peregrinis et terriculantis faciei hominibus, ut sibi videbatur, societatem ac iter habere se putarent, quos etiam velut amicos, ubi occurrerent, compellarent, ac cum ipsis colloquerentur, et quae ab ipsis dicerentur, observantes, aliis enarrabant. eosdem insuper in domos penetrantes quosdam ex obviis vel plane conficere, vel gladiis vulnerare conspiciebant. sed et pleraque ex iis, quae isti referebant, quemadmodum ipsi viderant, ita fieri contigit. insequente autem primae indictionis vere magis ac magis serpere et grassari contagium, circa messem vero ita eius incendium

λῶς, καὶ μὴ εἶναι τοὺς ὀφείλοντας θάπτειν τοὺς νεκροὺς. ἐκ
 πολλῆς οὖν περιστάσεως ἐπενοήθη διὰ ζώων σαγματουμένων C
 ὑποτετρακανθίλους σανίδας ἐπιτίθειν, καὶ οὕτως ἐκφέρειν τοὺς
 νεκροὺς. ὁμοίως δὲ καὶ εἰς ἀμάξας ἐπάνω ἀλλήλων τούτους
 5 ἐπιτίθειν. ἐν δὲ τῷ πληρωθῆναι πάντα τὰ τε ἐνάστεια καὶ
 προύστεια μνήματα, ἔτι μὴν καὶ κιστέρνας ἀνύδρους καὶ λαί-
 κους καὶ πλείστον ἀμπελωῶνας διασκαφῆναι· οὐ μὴν ἀλλὰ
 καὶ τοὺς ἔνδον τῶν παλαιῶν τειχῶν κήπους εἰς τὴν τοιαύτην
 προχωρῆσαι τῶν ἀνθρωπίνων σωμάτων ταφήν· καὶ οὕτω
 10 μόλις ὑπαντῆσαι εἰς τὴν τοιαύτην χρεῖαν. παντὸς δὲ οἴκου D
 ἐκ τῆς τοιαύτης συμφορᾶς διαφθαρέντος διὰ τὴν ἀσεβῶς γε-
 γενημένην εἰς τὰς ἱεράς εἰκόνας ὑπὸ τῶν κρατούντων κατένε- V. 283
 ζιν, αὐτίκα ὁ τῶν Ἀγαρηνῶν στόλος κατέλαβεν ἀπὸ Ἀλεξαν-
 δρείας ἐν Κύπρῳ, ἔνθα ἦν καὶ ὁ Ῥωμαϊκὸς στόλος. ὁ δὲ
 15 στρατηγὸς τῶν Κιβυρραιωτῶν ἐπιπεσὼν αὐτοῖς αἶφνης ἐν τῷ
 λιμένι τῶν Κεραμαῖα, καὶ κρατήσας τὸ στόμιον τοῦ λιμένος
 χιλίων δρομώνων ὄντων τρεῖς μόνους ἐξειλῆσαι φασιν.

2. σαγματουμ A, σαυματ. a, σαυτουμ f, σαυματ. vulg. 3.
 ὑποτετρακανθίλους σαν.] ὑπὸ τετρακανθίλους σαν. A, τετρακαν-
 θίλουσανίδας a, ὑπὸ τετρακανθίλου σαν. vulg. ἐπιτιθέναι A
 utrobique. 5. τὰ τε ἐνάστεια καὶ προάστεια μνήμ. A, τὰ τε
 ἐν ἄστεις καὶ προαστεῖοις μν. vulg. 8. πρὸς τὴν τ. A f.
 14. καὶ add. ex A. 16. Καιραμαῖα A. 17. ἐξειλῆσαι A,
 ἐξηλῆσαι vulg.

exarsit, ut quam plurimae domus incolis penitus orbae clauderentur,
 ac sepeliendis mortuis amici vivi deficerent. ex necessitatis igitur in
 hunc modum urgentis angustia animantibus in quadrum ad invicem
 iunctis, ac suis clitellis instructis trabeculas, quibus affixi asseres,
 superponere, ac ita mortuorum cadavera in tumulum efferre excogitatum
 est, et cadavera rursus cadaveribus congesta coacervabant curribus
 exportanda. cum vero tam urbis quam suburbiorum monumenta
 mortuis corporibus oppleta exundarent, cisternas atque etiam piscinas
 exsiccatas, nec non vineas excavare et effodere coacti, hortos quoque
 veteribus muris cinctos ad huiusmodi humanorum cadaverum sepulturae
 officium destinare compulsi sunt, ac ne vix quidem eo pacto huiusmodi
 necessitati exhauriendae suffecerunt. porro cum omnes familiae
 ex ista calamitate, nimirum ob sacrarum imaginum impie iussam
 a principibus abrogationem, diminutae vel penitus deletae apparerent,
 der repente Agarenorum classis Alexandriae instructa, Cyprum, ubi
 Romana classis stationem agebat, appellere visa est. cum vero Cibr-
 byrrhaeotarum dux Agarenos in Ceramaea portu occupatis eius fau-
 cibus ex improviso strenue fuisset adortus, ex mille hostium dromoni-
 bus tres solos evasisse narrant.

- A.M. 6239 P. 356 *Τούτω τῷ ἔτει κτείνεται Γρηγόριος ὑπὸ τῶν Ἀρουρι-
τῶν, καὶ ἐξενίκησε Μαρουάμ ὁ τῶν Ἀράβων ἀρχηγός, ὡς
προέφην.*
- A.M. 6240 *Τούτω τῷ ἔτει ἐκίνησαν ἐκ τῶν ἀνατολικωτέρων μερῶν
τῆς Περσίδος λαοὶ λεγόμενοι Χωρασανῖται καὶ Μαυροφόροι
κατὰ τοῦ Μαρουάμ καὶ πάσης τῆς συγγενείας τῶν προαρξάν-
των ἀπὸ Μουαμέδ τοῦ ψευδοπροφήτου ἕως τοῦ αὐτοῦ Μα-
ρουάμ, τοῦτ' ἔστι κατὰ τὸ λεγόμενον τέκνον τοῦ Οὐμαῖα. τού-
των γὰρ μετὰ τὴν ἀναίρεσιν τοῦ Οὐαλιδ ἄλλήλους πολεμοῦν-
των καὶ ἀπασχολουμένων, οἱ λεγόμενοι υἱοὶ τοῦ Ἀχίμ καὶ τοῦ
Ἀλίμ, συγγενεῖς μὲν καὶ αὐτοὶ τοῦ ψευδοπροφήτου τυ-
χάνοντες, κεκρυμμένοι δὲ καὶ φυγάδες ὄντες κατὰ τὴν μι-
κρὰν Ἀραβίαν, ἀθροισθέντες πρωτεύοντος ἐν αὐτοῖς Ἀβραῖμ,
ἐκπέμπουσιν ἀπόδουλον αὐτῶν τινὰ λεγόμενον Ἀβουμουσα-
λίμ εἰς τὸ Χωρασάν πρὸς τινὰς τῶν αὐτόθι προυχόντων,¹⁵
αἰτούμενοι συμμαχῆσαι αὐτοῖς κατὰ Μαρουάμ. οἱ δὲ συνα-
χθέντες πρὸς Χατταβᾶν τινὰ βουλευόνται, καὶ ἐπανιστῶσι
C τοὺς δούλους κατὰ τῶν ἰδίων δεσποτῶν, καὶ ἀναιροῦσι πολ-
λοὺς ἐν μιᾷ νυκτί, ὧν τοῖς ἄρμασι καὶ ἵπποις καὶ χρήμασι
καθοπλισθέντες, ἐγένοντο εἰς δυνατούς. διαιροῦνται δὲ εἰς²⁰*

4. ἐκίνησαν A f, ἐκινήθησαν a, ἐκινήθη vulg. 5. Χωροσανῖ-
ται A, Χουσαρονῖται a. 8. Οὐμαῖα A, Μαῖα f, Οὐνοια a, Οὐ-
ναῖα vulg. 10. Ἐχιν x. τ. Ἀλίμ
A. 11. αὐτοὶ add. ex A. 13. Ἀραβίαν, ἀθρ. A. Ἀραβίαν
καὶ ἀθρ. vulg. 14. Ἀβουμουσαλίμ A, Ἀβουμουσίμ a, Ἀβου-
μουσαχίμ f. 17. Χατταβᾶν A, Χαταβᾶν vulg.

A. C. 739 Hoc anno Gregorius ab Aruritis occiditur, Marvam vero Arabum
dux, quemadmodum superius retuli, victoria potitus est.

A. C. 740 Hoc anno Chorasaniæ et Maurophori, populi eo nomine noti,
adversus Marvam et omnem præcedentium principum cognationem a
Muamed pseudopropheta usque ad Marvam, hoc est adversus Om-
maïæ filium, ex postremis Persiæ orientalis regionis expeditionem
moverunt post illatam quippe Valid necem Saracenis multis sese
bellis conficientibus, et circa caedes reciprocas occupatis, qui filii
Achim et Alim vulgo audiunt, pseudoprophetae quidem genere orti,
occulti tamen et in minorem Arabiam prius fugitivi, nunc sub Abraim,
ex familia duce præcipuo, in unum collecti, quodam suo liberto, cui
nomen Abumusulim, ad quosdam Chorasaniæ regionis proceres, misso,
sociis armis adversus Marvam convenire ab eis expetierunt illi con-
venientes apud Chactabam quendam consilium inennt, servisque in
dominos suos concitatis, plurimos eorum una nocte trucidant, et eo-
rum curribus, equis et facultatibus ditati et instructi, potentes repu-

φυλάς δύο, Καϊσινουῦς καὶ Ἴμανίτας, ὧν δυνατωτέρους σκοπήσας τοὺς Ἴμανίτας ὁ Ἀμουμιλίμ διεγείρει κατὰ τῶν Καϊσινῶν, καὶ ἀνελῶν αὐτούς, παραγίνεται ἐν Περσιδί σὺν τῷ Χατταβαῖ, καὶ πολεμήσας τὸν Βίνδαρα, παραλαμβάνει μετὰ 5 νίκης ἅπαντας, ὡς ἑκατὸν πον χιλιάδας ἀνδρῶν. καὶ ἐλθὼν ἐπὶ τὸν Ἰβινούβειρα στρατοπεδεύοντα σὺν χιλιάσι διακοσίαις, κἀκεῖνον ἐξέλυσεν, καὶ καταλαβὼν τὸν Μαρουάμ εἰς τὸν Ζαβῶν ποταμὸν ἔχοντα τριακοσίας χιλιάδας πολεμεῖ αὐτόν, καὶ 10 πλῆθος ἄπειρον ἀναιρεῖ ἐξ αὐτῶν. καὶ ἦν ἰδεῖν κατὰ τὴν γραφὴν τότε ἕνα διώκοντα χιλίους, καὶ δύο μετακινουῦντας μυριάδας. οὗς οὗτος κατὰ κράτος νικῶντας ὄρῶν ὁ Μαρουάμ, ἔρχεται εἰς Χαρράν, καὶ περάσας τὸν ποταμὸν, ἔκοψε τὴν γέφυραν ἀπὸ πλοίων οὐσαν. καὶ συμπαραλαβὼν πάντα τὰ χρήματα καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ, μετὰ τρισχιλίων ἀνδρῶν οἰκογενῶν αὐ- 15 τοῦ ἔφυγεν ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον.

Τούτῳ τῷ ἔτει καταδιώκεται Μαρουάμ ὑπὸ τῶν Μαυροφό- A.M. 6241 ρων, καὶ καταληφθεὶς ὑπ' αὐτῶν, κτείνεται βαρυντάτου πολέμου P. 357 κροτηθέντος. ἦρχε δὲ αὐτῶν Σαλίχ υἱὸς Ἀλίμ, εἷς ὢν τῶν προλεχθέντων φυγᾶδων τῶν καὶ ἐξαποστειλάντων τὸν Μου-

1. δύο, Καῖσ. A, δύο καὶ Καῖσ. vulg. 2. Ἀβουμιλίμ A, Ἀμουμιλίμ a, Ἀβουμιλίμ f. 4. τὸν Ἰβινδᾶρα A. 8. τρεῖς χιλιάδας A. 14. ἑξακισχιλίων a. 17. καταληφθεὶς A, κατάλειφθεὶς vulg. 18. υἱὸς Σαλίμ A. 19. Μουμουσλίμ: idem qui supra Ἀβουμουσλίμ et Ἀμουμιλίμ audit.

tati sunt. iidem porro in duas tribus distribuuntur, Caisinos nimirum et Imanitas, quorum fortiores Imanitas Amumilim contemplatus, istos movet in Caisinos, iisdemque deletis, in Persidem Chactaba socio suscipit expeditionem, praelioque cum Bindara inito, victoria positus ad centum circiter hominum millia cepit. inde profectus adversus Ibinubirem exercitum hominum ducentorum millium educentem, eundem pariter fudit et prostravit, tum vero Marvam trecentis hominum millibus stipato ad Zabam fluvium obviam factus, eum aggredditur et debellat, et innumeram hostium multitudinem delet. cernere erat eo in conspectu unum hominem mille sibi adversarios fugantem, ut scriptura testatur, et duos solos myriades integras insequentes. eos ubi virtute sua victoriam sibi peperisse Marvam conspicit, Charran contendit, et anne traiecto, pontem navibus compactum dirumpit, et ablatis, quas potuit, divitiis, ac tota familia, cum vernarum suorum ter millibus fuga secessit in Aegyptum.

Hoc anno Maurophori Marvam bello insequuntur, eundemque A. C. 741 obviam sibi factum nacti, gravi certamine inito, interficiunt. Salich autem Alim filius ex praefatis fugitivis, qui etiam Mumuslim miserant, Arabum imperium adeptus est. reliqui apud Samariam et Tra-

μουσλίμ. οἱ δὲ λοιποὶ ἄθροισθέντες κατὰ τὴν Σαμάρειαν καὶ
 V. 284 Τραχανίτιδα χώραν κλήρω τὴν ἀρχὴν ἀπένευμαν τῷ Ἀβου-
 λαβάν, καὶ μετ' ἐκείνον τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Ἀβδελᾷ, καὶ μετὰ
 ταῦτον τῷ Ἰσέβιν Μούσε· καὶ τῆς μὲν Συρίας στρατηγὸν
 ἔταξαν Ἀβδελᾶν τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἀλίμ, καὶ υἱὸν τοῦ Ἀλίμ,
 τὸν δὲ αὐτὸν Ἀλίμ τῆς Αἰγύπτου ἄρχειν, τὸν δὲ Ἀβδελᾶν
 B τοῦ Ἀβουλαβᾶς ἀδελφὸν ἀπ' ἐκείνου ἔχοντα τὸν κληρὸν τῆς
 ἀρχῆς ἐπὶ τῆς Μεσοποταμίας ἔταξαν. ὁ δὲ αὐτὸς Ἀβουλα-
 βᾶς, ὁ καὶ πάντων ἐξάρχων, ἐν Περσιδί κεκάθικε, μετατεθεί-
 σης ἐπ' αὐτοῦ καὶ τῶν συμμαχησάντων Περσῶν ἀπὸ Δαμα-
 σκοῦ τῆς ἀρχῆς, καὶ πάντων τῶν συλληφθέντων θησαυρῶν, ὃν
 ὁ Μαρουὰμ ἐπεφέρειτο. οἱ δὲ περισσθέντες υἱοὶ τε καὶ συγ-
 γενεῖς τοῦ Μαρουὰμ ἐλθόντες ἀπ' Αἰγύπτου εἰς Ἀφρικὴν,
 κάκειθεν ἀντιπεράσαντες τὸ διορίζον μεταξὺ Λιβύης καὶ Εὐ-
 ρώπης τῆς κατὰ τὸν Ὠκεανὸν στενῆς θαλάσσης, τὸ λεγόμενον
 C Σεπταί, τὴν τῆς Εὐρώπης Σπανικὴν ὤκησαν μέχρι τοῦδε τοῦ
 χρόνου, ἔχοντές τινες προκατοικήσαντας αὐτόθι τῶν ἀπὸ Μαρ-
 οῦ δια πλοῦς ἐκριβέντων ἐκέισε, συγγενεῖς αὐτῶν ὄντας καὶ
 τῆς αὐτῆς θρησκείας. ἐκράτησεν δὲ ἡ ἐπὶ Μαρουὰμ ἄλωσις
 ἐτη 5', ἐν ἣ πᾶσαι μὲν αἱ κατὰ τὴν Συρίαν περιφανεῖς πό-
 λεις

4. τὸν Ἰσέβιν Μούσε A, τὸν Ἰσεβημουσέ a, Ἰσεβιμουσε f, ἰβ
 Ἰβιν Μουσαι vulg. 5. τὸν ἀδελφόν — — — τὸν δὲ Ἀβδε-
 λᾶν om. A. 8. Ἀβουλαβᾶς saepius vulg. 9. καὶ καθεκτὲ A.
 11. συλληφθ. A, συλλειφθ. vulg. 15. τῆς om. a. 18. διὰ
 πλοῦς A, διὰ πλοίων vulg. ὄντας add. ex A.

chonitidem regionem congregati, ditionem omnem sorte distribuendam decreverant, omnium quidem primo Abulabae, tum vero Abdela eius fratri post eum, ac deinde Ibi Musi. et Syriae quidem Abdelam Alimi fratrem, et una Alimi filium praeesse statuerunt, ipsum vero Alim Aegypti praefectum dederunt, Abdelam autem Abulasbae fratrem ab eo imperii partem sortitum Mesopotamiam iusserunt tenere. is porro Abulasbas, qui omnium praecipuus et potestate praebat, solium in Perside posuit, evocatis nimirum Damasco qui sibi fuerant auxilio Persis, et translato in Persidem imperio, una cum omnibus thesauris, quos olim illuc Marvam importaverat. filii vero Marvam et reliqui eius affines calamitatibus istis superstites ex Aegypto migraverunt in Africam. inde maris angusti fretum Libyam ab Europa iuxta oceanum disternans traicientes (Septe loco nomen factum est) Hispaniam Europae partem ad hoc usque tempus tenuerunt; atque, licet superstitionis eiusdem, et ex eadem stirpe nati, quos nimirum navibus deportatos illuc exposuit Mavia, eam regionem prius incoluerunt. porro clades ista sub Marvam recepta per annos sex dura-

λεις ἀπετειχίσθησαν, ἄτερο Ἐντιοχείας, διότι καταφύγιον ἔχειν
 αὐτὴν ἐμελέτα· ἀναρθεῖν τοῖς τῶν Ἀράβων ὑπ' αὐτοῦ
 ὄλοντο. λίαν γὰρ ὑπῆρχεν διεσκευμένος περὶ τὰ πολεμικά.
 εἰγγαυεν δὲ τῆς τῶν Ἐπικουρείων ἤτοι Ἀυτοματιτῶν αἰρέ-
 5 σεως, ἐκ τῶν οἰκούντων τὴν Χαρρᾶν Ἑλλήνων μεταλαβὼν τὴν
 ἀσέβειαν. τῇ δὲ κε' τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς τῆς τρίτης Ἰνδι-
 κτιῶνος ἐτέχθη τῷ βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ υἱός, ὃν ἐπωνόμασεν D
 Λέοντα, ἐκ τῆς τοῦ Χαγάνου τῆς Χαζαρίας θυγατρός. ἐν δὲ
 τῷ αὐτῷ χρόνῳ γέγονε σεισμός ἐν Συρίᾳ καὶ μεγάλη καὶ φο-
 10 βερὰ πτώσις, ὅθεν αἱ μὲν τῶν πόλεων ὀλοκλήρως ἠφανίσθη-
 σαν, αἱ δὲ μέσως πῶς, ἐτέραι δὲ ἀπὸ τῶν ὄρεινῶν εἰς τὰ
 ὑποκείμενα πεδία σὺν * τῶν τειχέων καὶ τῶν οἰκημάτων
 αὐτῶν ὀλοκλήρως μετέστησαν σῶσαι ὡς ἀπὸ μιλίων ἕξ ἢ καὶ
 μικρὸν πρὸς. ἔφησαν δὲ οἱ αὐτοψὶ θεασάμενοι τὴν γῆν Με-
 15 σοποταμίας εἰς μῆκος ῥαγῆναι ἐπὶ μίλια δύο, καὶ ἐκ τοῦ βυ-
 θοῦ αὐτῆς ἀναχθῆναι ἑτέραν γῆν λευκοτάτην καὶ ἀμμώδη, τῆς
 ἐκ μέσου, ὡς φασιν, ἀνήλθεν ζῶον μουλικόν, ἄσπilon, λαλοῦν P. 358
 ἀνθρωπίνῃ φωνῇ, προμηνύον τοῦ ἔθνους ἐπιδρομῆν ἐκ τῆς
 ἐρήμου κατὰ τῶν Ἀράβων, ὃ καὶ γέγονεν. τῷ δὲ ἐχομένῳ

2. τῶν add. ex A. 4. αὐτομαχῆτων A f. 8. Χαγάνου A.
 mg. Par., Χαραγᾶν vulg. 11. δὲ add. ex A. 12. fort. μετὰ
 τῶν, sed vid. p. 454, 9. 13. ὀλοκλήροι A. ἢ καὶ A, εἰ
 καὶ vulg. 14. αὐτόθι A. 16. ἀναχθ. A, ἀνεχθ. vulg. 18.
 τοῦ ἔθνους A, τὸ ἔθν. vulg. καὶ ἐκ A f.

vit, qua illustriorum omnium Syriae civitatum moenia in terram de-
 iecta sunt, praeter solius Antiochiae, quod eam tutum sibi refugium
 victor destinasset. innumeri insuper Arabes eo iubente periere, ex-
 titit enim in bellicis rebus versatissimus. habitus est praeterea Epi-
 cureorum, id est Automatarum, sectator, ea impietatis laebe a Grae-
 cis sive gentilibus, qui apud Charran sedes fixerant, contracta. ter-
 tia vero indictione mensis Ianuarii die vicesimo quinto imperatori
 Constantino ex filia Chagani Chazariae susceptus est filius nomine
 Leo. eodem quoque anno vehemens terrae motus et ingens tremen-
 daque aedificiorum ruina extitit in Syria, qua nonnullae urbes inte-
 grae funditus absorptae sunt, aliae media sui parte corruerunt, quae-
 dam denique a montibus in subiectas planities cum muris atque ae-
 dificiis citra ullum damnum ad passuum sex millia et longius etiam
 spatium ex integro transportatae sunt. narraverunt etiam, qui de visu
 miraculi testes extiterunt, Mesopotamiae tellurem ad duo miliaria
 disruptam hiatus duxisse, et hiatus profundo tellurem aliam candi-
 dissimam et arenosam emersisse, ex cuius medietate animal mulo non
 absimile, nulla variatum macula, humana voce praeditum emersisse et
 adversus Arabes praenunciasset gentis alterius e deserto irruptionem:

χρόνῳ τῆς τετάρτης ἰνδικτιῶνος τῆς ἑορτῆς τῆς ἀγίας πεντηκοστῆς ἔστειψε Κωνσταντῖνος ὁ δυσσεβῆς βασιλεὺς τὸν ἐαυτοῦ υἱὸν Λέοντα εἰς βασιλέα, δι' Ἀναστασίου τοῦ ψευδωνίμου πατριάρχου καὶ σύμφρονος αὐτοῦ.

A.M. 6242 Ἀράβων ἀρχηγοῦ Μουαμὲδ ἔτος α'. 5

B Τούτῳ τῷ ἔτει ἐστασίασαν οἱ Χαλκιδεῖς τοῖς μαυροφύροις Πέρσαις, καὶ ἀνηρέθησαν ὑπ' αὐτῶν ἐν τοῖς ὄρεισις Ἐμέσης χιλιάδες δ'. τὸ αὐτὸ δὲ γέγονεν καὶ κατὰ τὴν Ἀραβίαν εἰς τοὺς Κυϊσινούς ὑπὸ τῶν αὐτῶν Περσῶν. ἐλθούσης δὲ τῆς κεφαλῆς τοῦ Μαρουὰμ ἐσφυρισμένης ἐπαύσαντο αἱ πλείους τῶν στάσεων. καὶ τῷ αὐτῷ ἔτει ἐκοιμήθη ὁ ἀγιώτατος C πατριάρχης Ἀντιοχείας Θεοφύλακτος μηνὶ Δεσίου κθ'.

A.M. 6243 Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Θεοδώρου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει τοὺς πλείους τῶν Χριστιανῶν, ὡς συγγενεῖς τῶν προαρξάντων, ἀνείλον οἱ προσαίτως κρατήσαπι, δόλω τούτους χειρωσάμενοι, εἰς Ἀντιπατρίδα τῆς Παλαιστίνης. καὶ τῷ αὐτῷ χρόνῳ Κωνσταντῖνος τὴν Θεοδοσιούπολιν D παρέλαβεν ἅμα τῇ Μελετινῇ, καὶ ἠχμαλώτευσεν τοὺς Ἀρμενίους. ὁ Θεόδωρος δὲ υἱὸς τοῦ Βικαρίου ἐκ τῆς μικρῆς Ἀρμενίας ὀρμώμενος ἐχειροτονήθη πατριάρχης Ἀντιοχείας. *

2. βασιλεὺς add. ex A. 7. ἔτος A. 8. τὸ αὐτὸ A, τοῖσι vulg. καὶ add. ex A. 16. χειρωσάμενοι A, κρατήσαπι- νοι vulg. 19. ἐκ add. ex A. 20. Ἀντιοχείας om. A f.

quod demum accidit. eodem autem anno, qui fuit indictionis quartae proprius, sanctae pentecostes festo die impius Constantinus Anastasii falsi nominis patriarchae et pravitatis eiusdem concilii operam filium suum Leonem in imperii coronaeque consortium admisit.

A. C. 742 Arabum ducis Muamed annus primus.

Hoc anno Chalcidenses adversus Maurophoros Persas tumultuati in Emesae confinibus ad hominum millia quatuor ab eis deleti sunt, atque id ipsum in Arabia adversus Caisinos ab iisdem Persis commissum est. producto vero Marvam capite aromatibus ingeniose condito, ex maxima parte tumultus deinde sedati sunt. eodem anno mensis Desii die vicesimo nono santissimus Antiochiae patriarcha Theophylactus morte obdormiit.

A. C. 743 Antiochiae episcopi Theodori annus primus.

Hoc anno Christianorum plurimos, ceu principibus nuper dominum adeptis sanguine iunctos, Antipatride Palaestinae dolose comprehensos, Arabes duces ad principatum recenter evecti sustulerunt e medio. eodem anno Constantinus, Theodosiopoli una cum Melitiae capta, Armenios in servitutem mitit. Theodorus autem vicarii filius e minori Armenia oriundus Antiochiae patriarcha consecratus est.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀρθεῖς φρονήματι Κωνσταντῖνος ὁ δυσ- A.M. 6244
σεβῆς πολλὰ κατὰ τῆς ἐκκλησίας καὶ ὀρθοδόξου πίστεως με-
λειτῶν σιλέντια, καθ' ἑκάστην πόλιν τὸν λαὸν ἐπειθεν πρὸς τὸ
ἴδιον αὐτοῦ φρόνημα δολίως ἐπεσθαι, προσδοπιῶν τὴν μέλ-
5 λουσαν αὐτῷ ἔσεσθαι τελείαν ἀσέβειαν.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀνασιτάσιος ὁ ἀνίερος τοῦ θρόνου τῆς A.M. 6245
Κωνσταντινουπόλεως ἠγησάμενος τέθνηκεν σὺν τῇ ψυχῇ καὶ P. 359
τῷ σώματι οἰκτιστῶ πάθει τῷ λεγομένῳ χορδαψός κόπρον
διὰ στόματος ἑμέους, ἀξίαν ἔτισε δίκην ὑπὲρ τῆς κατὰ θεοῦ
10 καὶ τοῦ διδασκάλου τόλμης. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Κωνσταντῖνος
ὁ δυσσεβῆς κατὰ τῶν ἀγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων παράνομον
συνέδριον τριακοσίων τεσσαεράκοντα καὶ ὀκτὼ ἐπισκόπων συν-
ἔλεξεν ἐν τῷ τῆς Ἱερείας παλατίῳ, ὧν ἐξῆρχεν Θεοδοσίος ὁ
Ἐφέσου, υἱὸς Ἀψιμάρου, καὶ Παστιλλᾶς ὁ Πέργης· οἱ καθ'
15 ἑαυτοὺς τὰ δόξαντα δογματίσαντες, μηδενὸς παρόντος ἐκ τῶν B
καθολικῶν θρόνων, Ῥώμης, φημί, καὶ Ἀλεξανδρείας καὶ Ἀν-
τιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων, ἀπὸ δεκάτην τοῦ Φεβρουαρίου μη-
νὸς ἀρξάμενοι, διήρκεσαν ἕως ἧ' τοῦ Ἀυγούστου τῆς αὐτῆς
ζ' Ἰνδικτιῶνος. καθ' ἣν ἐν Βλαχέρναις ἐλθόντες οἱ τῆς θεο-
20 τόκου πολέμιοι, ἀνῆλθεν Κωνσταντῖνος ἐν τῷ ἄμβωνι κρατῶν

3. πόλιν] ποιῶν A: neutrum recte habere videtur. 4. αὐτοῦ
add. ex A. 5. τελείως A f. 7. σὺν τῇ ψ. καὶ τῷ σ. A,
τῇ ψ. σὺν τῷ σ. vulg. 8. χορδαψός A f, χορδαψός a. 15.
ἐκ add. ex A. 16. καὶ ante Ἀλεξ. add. ex A, item τοῦ ante
Ἀύγ. 17. δεκάτην: nolui corrigere.

Hoc anno Constantinus impius imperator vanis superbæe flatibus A. C. 744
elatus plerosque per singulas civitates adversus ecclesiam et orthodo-
xam fidem coetus et consulta agitari commentus, populum ad suam
sententiam amplexandam dolose pertraxit, et eo pacto viam ipsis ad
impietatem, quæ summa futura erat, paravit.

Hoc anno Anastasius sacrilegus throni Cpoleos antistes anima simul et A. C. 745
corpore mortuus est infelicissimo morbo, qui chordapsus dicitur, pro-
prium stercus per os egerens, dignamque persolvit ultionem suarum
in deum ac præceptorum iniuriarum. eodem etiam anno impius Con-
stantinus adversus sanctas et venerandas imagines illegitimum trecen-
torum triginta et octo episcoporum in Hieria palatio coegit concilia-
bulum, cuius præses extitit Theodosius Ephesi episcopus, Apisimari
filius, et Pastillas Pergensis antistes. isti privatas suas sententias pri-
vata auctoritate sancientes, nullo catholicarum sedium, Romæ, dico,
Alexandriae, Antiochiae et Hierosolymorum praesente, a mensis Fe-
bruarii die decimo facto initio, ad Augusti diem octavum coeptis insti-
terunt eadem indictione, qua ad Blachernas convenientibus istis dei-

Κωνσταντῖνον μοναχὸν ἐπίσκοπον γενόμενον τοῦ Συλαίου, καὶ ἐπευξάμενος ἔφη μεγάλη τῇ φωνῇ· Κωνσταντίνου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου πολλά τα ἔτη. καὶ τῇ κζ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἀνήλθεν ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ φόρῳ σὺν Κωνσταντίνῳ τῷ C ἀνιέρῳ προέδρῳ καὶ τοῖς λοιποῖς ἐπισκόποις, καὶ ἐξεφώνησεν τὴν ἑαυτῶν κακόδοξον αἵρεσιν ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ, ἀνε-
V. 286 θεματίσαντες Γερμανὸν τὸν ἀγιώτατον, καὶ Γεώργιον τὸν Κύπριον, καὶ Ἰωάννην τὸν Χρυσορροῶν Λαμασκητὸν τὸν Μασσοῦρ, ἀνδρας ἀγίους καὶ αἰδεσίμους διδασκάλους.

A. M. 6246 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Κωνσταντίνου ἔτος α'. 10

D Τούτῳ τῷ ἔτει Μουαμέδ, ὁ καὶ Ἀβουλαβᾶς, τέθνηκεν, κρατήσας ἔτη ε'. ἦν δὲ Ἀβδελᾶς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ εἰς τὸν τόπον τῆς βλασφημίας αὐτῶν τὸ Μάκχαν. γράφει οὖν πρὸς τὸν Ἀβουμουσλίμ ὄντα κατὰ τὴν Περσίδα, φυλάξαι αὐτῷ τὸν τόπον τῆς ἀρχῆς, καθὼς ἐκληρώθη αὐτῷ. ὁ δὲ μαθὼν¹⁵ Ἀβδελᾶν τὸν υἱὸν Ἀλί, ἀδελφόν δὲ Σαλίμ τοῦ μονοκρατοῦρου Συρίας, τὴν ἀρχὴν αὐτῷ περιποιούμενον, καὶ ἐρχόμενον κρατῆσαι τὴν Περσίδα, ἐναντιούμενον δὲ τοῖς Πέρσαις, καὶ

P. 360 προσκείμενον τοῖς τῆς Συρίας, οἱ καὶ συνεμάχουν αὐτῷ, διεγείρας τὰ τῆς Συρίας στρατόπεδα, συμβάλλει αὐτῷ κατὰ τὴν²⁰

3. τῇ κ' τοῦ α. A. 5. προέδρῳ add. ex A. 12. Ἀβδελᾶς A (ubique), Ἀβδελᾶς vulg. 13. τὸ Μάκχαν] τὴν M. us. Par., Τιμάχη vulg., Τιμάχην a, om. A f. 14. Βουμουσλίμ f. 17. περιποιούμ. A, παρακ. vulg. 18. τῆς Περσίδος A. 20. τῆς Συρίας] σὺν αὐτῷ A. κατὰ τὴν Τοίβην A.

parae adversariis, Constantinus Constantinum monachum, qui Sylaei episcopus fuerat, manu tenens consendit ambonem, et clara elataque voce votis conceptis bene precatus, Constantino, inquit, oecumenico patriarchae multi anni. et vicesimo septimo mensis Augusti imperator in forum progressus cum sacrilego Constantino et reliquis episcopis, qui omnes pravam suam haeresim coram universo populo promulgaverunt, et sanctissimum Germanum, Georgium Cyprium, Ioannem Chrysorrhoom Mansuris filium, viros sanctos et venerandos doctores anathemate ferie ausi sunt.

A. C. 746 Cpoleos episcopi Constantini annus primus.

Hoc anno Muamed, qui Abulabas etiam dictus, moritur, postquam principatu potitus est annos quinque. Abdellas autem frater eius in loco blasphemiae eorum dicato Mecha oppido morabatur. is ad Abumuslim, qui in Persia degebat, scribit, ut sibi principatus partem. quae sorte obtigerat, servaret. hic ex adverso Abdellam filium Ali, Salem vero Syri supremi ducis fratrem principatum sibi procarī cognoscens, ac ideo in Persiam, ut eam sibi subiiciat, accedere, Persis tamen adversari, et in Syriae incolas propendere, qui etiam cum eo

Τυάνην, καὶ νικήσας αὐτὸν ὁ Ἀβουσαλίμ πολλοὺς ἔπεισεν.
 ἦσαν γὰρ οἱ πλείους Σιλαῖοι καὶ Ἀντιοχεῖς. ὁ δὲ Ἀβδελλᾶς
 μόνος περισσωθείς, μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἤτήσατο λόγους λαβεῖν
 παρὰ τοῦ ἄλλου Ἀβδελλᾶ, τοῦ ἀδελφοῦ Μουαμέδ, καταλα-
 5 βόντος σπονδῇ πολλῇ τὴν Περσικὴν ἐκ τοῦ Μάκχα· ἔν τινα
 φρουρήσας ἐν οἰκίσκῳ σαθρῷ, καὶ κατορυχθῆναι προστά-
 ξας τὰ θεμέλια λάθρα, τοῦτον ἀπέκτεινεν. τὸν δὲ Ἀβουμουσ-
 λίμ μνηϊῶντα κατὰ τῆς Συρίας Ἀράβων, ὡς ἐπαναστάντων B
 τοῖς Μαυροφύροις, καὶ πολλοὺς κατὰ τὴν Παλαιστίνην καὶ
 10 Ἐμεσαν καὶ τὴν παραλίαν ἐλόντων, ἐπέλθειν τε αὐτοῖς μελε-
 τῶντα, μετὰ τῶν στρατευμάτων ἐκώλυσεν. ὁ δὲ ὄργισθεὶς
 τῷ Ἀβδελλᾶ πρὸς τὴν ἐνδοτέραν Περσίδα ὤρμησεν σὺν τῷ
 πλήθει, ὃν δειλιάσας σφόδρα μεταστέλλεται αὐτὸν πιθανολο-
 γίαις καὶ παρακλήσεσι, καὶ αὐτοῖς δὲ τοῖς μυσσαροῖς συμβό-
 15 λοις τῆς ἀρχῆς αὐτῶν, φημὶ δὴ τῇ ἑνάβῳ καὶ τοῖς σαρδα-
 λίοις τοῦ ψευδοπροφήτου Μουαμέδ, ἔξαιτῶν ὁδὸν ἡμέρας μιᾶς C
 ἐκπλῖναι πρὸς αὐτὸν, ὅπως αὐτῷ τὴν πατρὶ πρόπουσαν εὐχα-
 ριστίαν ἀπονείμῃ. ὁ δὲ ἀπατηθεὶς, παραγίνεται σὺν χιλιάσιν
 ἱππέων ῥ', ἐνωθεὶς τε αὐτῷ κτείνεται ὑπ' αὐτοῦ χερσὶν ἰδί-

5. Μακχὰ A, Μέκχα e f. 10. τὴν add. ex A. μελετιῶντα
 A, μελετιῶντας f, μελετιῶντων vulg. 12. ἐνδοτέραν A, δευτέ-
 ραν vulg. 14. συμβούλοις A. 16. μιᾶς om. A.

belli societatem inierant, de his caeterus, Syriae copias in eum concit-
 tat, et ad Tyanam consertis invicem manibus, ex contraria parte plu-
 ribus occisis, Abusalim victor remansit. etenim plerique Sclavi erant
 atque Antiocheni. Abdellas solus superstes et incolumis, post dies
 aliquot fidem sibi dari petiit ab alio Abdella Muamed fratre, qui e
 Mecha profectus in Persiam festine properaverat. hic illum in domo
 ruinam minante inclusum, fundamentis latentes effodi iussis, interfe-
 cit; Abusbulim vero adversus Arabes Syriae ferocientem et miasas
 iactantem, utpote qui Maurophorum rebellionem inita iugum excus-
 sissent, multosque eorum per Palaestinam, Emesenos agros, et mari-
 tima loca sustulissent, et iam arma in illos parantem, exercitus copiis
 in eum eductis, repressit. is Abdellae infensus, cum totis agminibus
 in secundam Persiam irruit. quare metu percussus Abdellas ipsum
 verborum lenocinio precumque blanditiis revocavit, ac ipsis etiam
 imperii sui symbolis execrandis, virga, inquam, atque sandaliis falsi
 prophetae sui Muamed ad eum summissis, ab eo contendens, ut unius
 saltem diei itinere ad se divertere dignaretur, ut ei tanquam patri
 debitum grati animi officium persolveret. ille lenociniis huiusmodi
 inescatus, equitibus centum millibus secum eductis, ad eum venit,
 utriusque vero copiis ad invicem coniunctis, propriis eius, qui voca-

αις. οἱ δὲ ὄγλοι σκεδασθέντες αὐθιμερὸν ἦρχοντο, φιλαρμί-
αις οὐκ εὐαριθμητοῖς ἐφοδιασθέντες. καὶ οὕτω τὰ τῆς ἀρχῆς
τῆ Ἀβδελῆ διεσθύνεται.

- A.M. 6247 Ἀράβων ἀρχηγῶ Ἀβδελῆ, Ῥώμης ἐπισκόπου Παύλου
ἔτος α'. 5
- V. 287 Τούτῳ τῷ ἔτει Νικήτας ὁ Ἡλιουπόλεως ἀνεθεματίσθη
D ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας πάσης. ὁ δὲ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος Σί-
ρους τε καὶ Ἀρμενίους, οὓς ἤγαγεν ἀπὸ Θεοδοσιουπόλεως
καὶ Μελιτινῆς, εἰς τὴν Θράκην μετώκισεν, ἐξ ὧν ἐπлатύνη
ἢ αἵρεσις τῶν Παυλικιανῶν. ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τῇ πόλει,¹⁰
ὀλιγοθέντων τῶν οἰκητόρων αὐτῆς ἐκ τοῦ θανατικοῦ, ἤνεγκεν
συμφαμίλους ἐκ τῶν νήσων καὶ Ἑλλάδος καὶ τῶν κατοικησῶν
μερῶν, καὶ ἐποίησεν κατοικῆσαι τὴν πόλιν καὶ κατεπέκνωσεν
αὐτήν. τῷ δ' αὐτῷ χρόνῳ ἐζήτησαν οἱ Βούλγαροι πάντα διὰ
τὰ κτισθέντα κάστρα· καὶ τοῦ βασιλέως ἀτιμάσαντος τῶν¹⁵
P. 361 ἀποκρισιάριον αὐτῶν, ἐξῆλθον φροσοατικῶς, καὶ ἦλθον ἕως
τοῦ μακροῦ τείχους, κατὰ τῆς βασιλίδος πόλεως τὴν ὀρμὴν
ποιησάμενοι. πολλὴν οὖν ἄλωσιν ἐργασάμενοι καὶ αἰχμαλω-
σίαν λαβόντες, ὑπέστρεψαν ἀβλαβεῖς εἰς τὰ ἴδια.
- A.M. 6248 Τούτῳ τῷ ἔτει σεισμὸς γέγονεν κατὰ τὴν Παλαιστήνην

2. οὐκ εὐαρ. A, ἀναρ. vulg. 3. τῷ Ἀβδελῆ διεσθύνεται A,
τοῦ Ἀβδελῆ διεσθύνεται vulg. 9. τὴν add. ex A. ἐπлатύνη
A, ἐπληθύνθη vulg. 12. συμφαμίλους A a, συμφαμίλους
vulg. 16. αὐτῶν add. ex A. 20. Τούτῳ τῷ A, τῷ δ' ἐτ-
τῷ vulg.

verat, manibus interficitur. turmae autem dissipatae summis licet
honoribus cumulatae reditum eodem die susceperunt. hic fuit Abdellae
imperii ordo.

- A. C. 747 Arabum ducis Abdellae, Romae episcopi Pauli annus primus.
Hoc anno Nicetas Heliopoleos episcopus ab universo ecclesiae
coetu anathemate percussus est. imperator autem Constantinus, quos
Theodosiopolis et Melitine Syros et Armenios eduxit, in Thraciam
transtulit, quibus Paulicianorum haeresis aucta est. urbe pariter tota
civibus peste sublatis destituta, ex insulis, Graecia, et inferioribus
aliis regionibus incolas alios cum integris etiam familiis asportatos,
ut eam habitarent, transtulit, atque ita civibus ut prius refertam ac
populosam reddidit. eodem etiam anno Bulgari ob nova castra ex-
structa nova quoque pacta postulant. imperatore apocrisarium eorum
spernente, ipsi ignominiam ulturi, ad longum usque mare versus
urbem cum exercitu bene instructo irrumpunt, magnaue strage edita,
et multitudine captivorum abducta, illaesi et incolomes proprias do-
mos repetunt.

A. C. 748 Hoc anno terrae motus haud levis in Palaestina et Syria contigit

καὶ Συρίαν οὐ μικρὸς μὴνὶ Μαρτίῳ ἐνάτῃ. καὶ ἐξωρίσθη
 Θεόδωρος ὁ πατριάρχης Ἀντιοχείας φθόνῳ τῶν Ἀράβων,
 διαβληθεὶς, ὅτι συγχῶς τῷ βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ δηλοποιεῖ Β
 τὰ τῶν Ἀράβων διὰ γραμμάτων. καὶ λοιπὸν ὁ αὐτὸς Σα-
 5 λιμ ὑπερόριον τίθεισιν εἰς τὴν Μωαβίτιν χώραν πατρίδα τε
 αὐτοῦ. καὶ ἐπέτρεψεν ὁ αὐτὸς Σαλιμ μὴ κτίζεσθαι νέας ἐκ-
 κλησίας, μηδὲ φανῆναι σταυρόν, μηδὲ δογματίσαι περὶ πί-
 στεως Χριστιανῶν μετὰ Ἀράβων. ἐπεστράτευσεν δὲ κατὰ
 Ῥωμανίας σὺν χιλιάσιν π', καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν Καππαδοκίαν
 10 ἤκουσεν Κωνσταντίνον κατ' αὐτοῦ ὀπλιζόμενον, καὶ φοβηθεὶς
 ὑπέστρεψεν ἄπρακτος μηδὲν λυμηνάμενος· μόνον δὲ ὀλίγους
 Ἀρμενίους προσρνέντας αὐτῷ λαβὼν ὑπέστρεψεν. C

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀβδελλᾶς τὴν φορολογίαν ἐπέτεινεν Χρι- A.M. 6249
 στιανοῦς, ὥστε ἅπαντας μοναχοὺς τε καὶ ἐγκλειστοὺς καὶ κιο-
 15 νίας τῷ Θεῷ εὐαρεστοῦντας φορολογῆσαι· ἐσφράγισεν δὲ τὰ
 τῶν ἐκκλησιῶν κειμηλιαρχεῖα, καὶ ἤνεγκεν Ἑβραίους πρὸς τὸ
 πωλῆσαι αὐτὰ, καὶ ἠγόρασαν αὐτὰ οἱ ἀπελεύθεροι.

Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντίνος τὰς κατὰ Μακεδοनीαν Σκλα- A.M. 6250
 βινίας ἠχμαλώτευσεν, καὶ τοὺς λοιποὺς ὑποχειρίους ἐποίησεν. D
 20 ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ τινὲς ἐκ τῶν Μαυροφόρων Περσῶν

1. οὐ om. A f. 3. διαβλ. A, καὶ διαβλ. vulg. 4. Σαλι A. 8.
 Χριστιανῶν A, Χριστιανῶν vulg. 15. τῷ Θεῷ A, τοὺς τῷ θ.
 vulg. 17. πληρῶσαι e f.

mensis Martii die nono. Theodorus Antiochiae patriarcha in exilium
 deportatus est Arabum invidia, qui frequentioribus litteris ad impe-
 ratorem Constantinum scriptis res Arabum dum manifestare criminati
 sunt. quare patriarchatus terminis extorrem in provinciam Moabiti-
 dem, quae fuit eius patria, transferendum Salem Arabum dux edixit.
 idem novas ecclesias nuspiam instaurari, crucem publice videndam
 non exponi, cum Arabibus de Christianorum fidei dogmatibus nemi-
 nem. disserere lata lege sanxit. armatis hominum octoginta millibus
 in Romaniam expeditionem suscepit. in Cappadociam autem profes-
 tus, ubi Constantinum arma in adversum parare audivit, metu pul-
 sus, re penitus infecta, nullaque illata noxa domum rediit, tantum
 paucos Armenios sponte ad eius castra transeuntes secum abduxit.

Hoc anno Abdellas imposita Christianis tributa auxit, adeo ut A. C. 749
 omnes sive monachi sive inclusi sive columnicolae deo sua vita pla-
 citi vectigales describerentur. ecclesiarum quoque sacras penus sigillo
 suo obseravit, et ad sacra vasa distrahenda emptores Hebraeos indu-
 xit; emerunt autem ea liberti.

Hoc anno Constantinus Sclaviniae provincias ad Macedoniam sitas A. C. 750
 in servitutem redegit, reliquos vero imperio Romano plane subiici coe-
 git. eodem quoque anno ex Maurophoris Persis nonnulli facultatibus

τῆς μαγικῆς ὄντες θρησκείας, ἀπάτη τοῦ διαβόλου κρατούμενοι, πωλήσαντες τὴν ὑπαρξίν αὐτῶν, καὶ γυμνοὶ ἀνελθόντες εἰς τὰ τεῖχη, ἔρριπτον ἑαυτούς, ὥστε πεταοθῆναι εἰς τὸν οὐρανόν, ὡς ἐνόμιζον. οἱ δὲ μηδὲν ἀξιόλογον τῆς ἐκέισε κληρουχίας ἔχοντες, εἰς γῆν ἀνθυπέστρεφον τὰ μέλη συντριβέντες, ὧν τοὺς ἐξάρχοντας τῆς πλάνης Ἀβδελλᾶς ἀνεῖλεν διὰ τοῦ Σαλίμ κατὰ τὴν Βέρροϊαν καὶ Χαλκίδα ὄντας ἑμῶν θμὸν ἔξ.

- A.M. 6251 *Τούτῳ τῷ ἔτει φθόνῳ τοὺς Χριστιανοὺς ἐκώλυσαν Ἄρ-
P. 362 βες ἐκ τῶν δημοσίων χαρτοθεσίῳν πρὸς ὀλίγον χρόνον, αὐδῆς 10
δὲ ἀναγκασθέντες ἐγχειροῦσιν αὐτοῖς τὰ αὐτά, διὰ τὸ μὴ δύ-
νασθαι αὐτοὺς γράφειν τὰς ψήφους, καὶ ἐπεστράτευσαν τὴν
Ῥωμανίαν, καὶ ἤχμαλώτευσαν πολλοὺς, καὶ Παῦλον τὸν
V. 288 στρατηγὸν τῶν Ἀρμενίων πολεμήσαντες εἰς τὸν Μέλαν ἀπί-
λον μετὰ πλήθους στρατοῦ καὶ τεσσαεράκοντα δύο ἀνδρας ἐπι- 15
B σήμους δεσμίους ἤγαγον, καὶ κεφαλὰς πολλὰς. ὁ δὲ βασι-
λεὺς ἐπεστράτευσεν τὴν Βουλγαρίαν, καὶ ἐλθὼν εἰς Βερέγα-
βαν εἰς τὴν κλεισοῦραν, ἐπήντησαν αὐτῷ οἱ Βούλγαροι, καὶ
πολλοὺς τῶν αὐτοῦ ἀνεῖλον, ἐν οἷς καὶ Λέοντα πατρικίον καὶ
στρατηγὸν τῶν Θρακησίων, καὶ Λέοντα ἕτερον λογοθέτην τοῦ*

5. συντριβέντες A, συντριβόντες vulg. 11. δὲ add. ex A. 14
Ἀρμενιακῶν A.

distractis, depositisque vestibus nudi, conscensis aedificiorum moenibus, in capita praecipites se agebant, quo, ut magicæ superstitionis fallacia decepti, et a diabobo potentius occupati rebantur, in caelum promptius evolarent. illic porro haereditatis et sortis sibi propositæ nil aestimabile dignum reportantes, membris omnibus conterendi in terram gravius dilabebantur. huius erroris antesignanos sex numero repertos, quum Berrhoeae, tum in Chalcide, opera Salem Abdellas e medio sustulit.

- A. C. 751 *Hoc anno a publicis vectigalium actis conscendiis ad breve tem-
poris spatium Saraceni invidia moti Christianos prohibuerunt, rursus
autem necessitate compulsi, quod ipsi numeros et summas scribere
non possent, eadem eis reposuerunt in manus, et irruptione in Ro-
maniam facta plures abduxerunt captivos, Paulumque Armeniorum de-
cem, inito ad Melam cum eo certamine, exercitusque partem non con-
temnendam, quadraginta duobus viris e Romana ditione spectatissi-
mis, pluribusque aliis compedibus astrictis in captivitatem secum ab-
actis, prostraverunt. imperator autem armis in Bulgariam motis, ve-
nit Beragabam, at Bulgari ad clusuram obviam facti plurimos ex eius
militibus deleverunt, inter quos Leo patricius et Thracensium dux,
alter Leo cursus publici logotheta, et ex confusa plebe non pauci*

δρόμον, καὶ λαὸν πολύν· καὶ ἔλαβον τὰ ἄρματα αὐτῶν. καὶ οὕτως ἀδόξως ὑπέστρεψαν.

Τούτῳ τῷ ἔτει γέγονε πλάνη τῆς πασχαλίας, καὶ οἱ A.M. 6252 μὲν ὀρθόδοξοι κατὰ τὴν ἑψῶν ἕκτη τοῦ Ἀπριλλίου μηνὸς C 5 ἐπάσχασαν, οἱ δὲ πεπλανημένοι αἰρετικοὶ τῇ ιγ'.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει μετετέθη ἡ κάρτα τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ ἐκ τῆς μονῆς τοῦ Σηλαιίου εἰς τὸν ναὸν αὐτοῦ κατὰ τὴν Ἐμεσηνῶν πόλιν περιφανῆ ὄντα, καὶ ἡ κατὰβασις ἐκτίσθη ἔνθα μέχρι τῆς σήμερον ὑπὸ τῶν 10 πιστῶν προσκυνουμένη εὐωδία σωματικῇ τε καὶ πνευματικῇ τιμᾶται, βλύζουσα πᾶσι τοῖς πίστει προστρέχουσι τὰ ἕματα. καὶ τῷ αὐτῷ ἔτει δοκίτης ἐδείχθη λαμπρότατος κατὰ τὴν ἑψῶν ἐπὶ δέκα ἡμέρας, καὶ αὐθις πρὸς δύοσιν ἡμέρας κα'. Θεόδωρος D δέ τις ὀνόματι Λιβανίτης Σύρος κατὰ τὴν περιχώρον Ἡλιουπό- 15 λεως τῆς πρὸς Λιβανὸν ἐπανέστη τοῖς Ἄραβι, καὶ πρὸς ἐπιβουλὰς αὐτοῖς, ἔπεσον ἐξ ἀμφοτέρων πολλοί. ἔσχατον δὲ τραπεῖς ἔφυγεν, καὶ οἱ συνόντες αὐτῷ Λιβανῆται πάντες ἀηρέθησαν. ἐγένοντο δὲ καὶ ἐν Ἀφρικῇ ἀκαταστασίαι καὶ πόλεμοι, ἡλια- κῆς γεγονυίας ἐκλείψεως μηνὶ Αὐγούστῳ πεντεκαιδεκάτῃ, ἡμέρᾳ

11. βλύζουσα — — ἕματα om. f. τὰ add. ex A. 14. ὀνό-
ματι add. ex A. 15. τῆς πρὸς A, τὴν ἐπὶ vulg. 18. καὶ
ante ἐν add. ex A.

desiderati. eorum arma acceperunt Bulgari, atque ita Romani cum dedecore redierunt.

Hoc anno error in celebrando paschatis festo admissus est, or- A.C 752
thodoxis per orientales tractus mensis Aprilis die sexto, haereticis
autem, quorum id fuit, erratum tertio decimo solemnitatem illam
agentibus.

Eodem anno sancti Ioannis praecursoris et baptistae caput ex Antri monasterio in proprium templum sumptuose constructum ad Emesenorum urbem translatum est. confessio quoque sacrae reliquiae reponendae aedificata est, in qua in hunc usque diem a fidelibus adoratum, tam corporea, quam spiritali odoris fragrantia honoratur, et ab illo morborum omnium medela, velut e perenni fonte, in eos, qui cum fide accedunt, scaturit. hoc insuper anno cometa trabis in morem fulgidissimus ad orientalem caeli plagam dies continuos decem, et ad occidentalem rursus dies viginti et unum visus est. Theodorus autem quidam e monte Libano Syrus in Heliopoleos regione, quae Libano adiacet, in Arabes rebellavit, et manibus cum eo concertis multi ex utraque parte desiderati, tandem eius acie fusa in fugam versus est, quique illum sequebantur Libanitae omnes occisi. tumultus quoque per Africam exorti apparente solis defectu mensis Augusti die decimo quinto, feria sexta, hora diei decima. porro qui-

ἕκτη, ὧρα δεκάτη. ἀνέστησαν δέ τινες τῶν Μαυροφόρων ἐν τῇ Δυβεκῇ λέγοντες τὸν υἱὸν τοῦ πρωτοσυμβούλου θεόν, ὡς P. 363 τροφέα αὐτῶν, καὶ ἐξήνεγκαν δόγμα τοιοῦτον. καὶ εἰσῆλθον οἱ Μαυροφόροι εἰς τὸν οἶκον τῆς πλάνης αὐτῶν, καὶ ἀπέκτειναν τοὺς κλειδούχους ὀνόματα ζ. καὶ ἐξῆλθόν τινες ἐκ τῶν τὸν Βάσρασον, καὶ ἠχμαλώτευσαν πολλούς, καὶ χρήματα ἔλαβον πολλά.

A.M. 6253 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐστασίωσαν οἱ Κασιωῖται κατὰ τῶν Μαυροφόρων διὰ γυναικας. ἔμειναν γὰρ ἕξ αὐτῶν εἰς οἶκον, ἐν B ἧ ἔμενον ἀδελφοὶ τρεῖς, καὶ ἠθέλησαν τὰς γυναικας αὐτῶν¹⁰ ποντίσαι· ἐγεγρῆντες δὲ οἱ τρεῖς ἀδελφοί, ἀπέκτειναν καὶ ἔχωσαν αὐτούς, οἱ δὲ συναχθέντες, ἀπέκτειναν καὶ τοὺς λαπούς. καὶ πέμψας ὁ Σαλίμ τὰ στρατεύματα διὰ δόλου, ἦλθον ἄνωθεν αὐτῶν. καὶ πιάσαντες αὐτούς ἐφούρκισαν τοὺς τρεῖς ἀδελφούς, καὶ πολλοὺς ἀπέκτειναν. καὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ πάσχα¹⁵ εἰσῆλθον ἐν τῇ ἀγίᾳ συναξείᾳ εἰς τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν, καὶ τοῦ μητροπολίτου παρισταμένου καὶ ἐκφωνήσαντος τό· ὁ V. 289 γὰρ λαός σου θυσωπεῖ σε, καὶ ἰκετεύει σε, ἐξήνεγκαν αὐτῶν, καὶ ἀπέκλεισαν ἐν φυλακῇ, καὶ ἄλλος ἐπλήρωσε τὴν ἀγίαν

2. πρωτοσυμβούλου A, πρωτοσυμβόλου vulg. 8. post Κασιωῖται e f haec inserunt: καθ' ὃ γ-ασιν Ἄραβες καλοῦσαν υἱὸν τοῦ Καῖς ὡς γεγελογοῦνται. 13. ὁ Σαλίμ | ὁ Ἐλεχος A. 16. εἰσῆλθον A. 18. καὶ ἡ ἐκκλησία σου add. A f post λαός σου. θυσωπεῖ σε om. A f.

dam ex Maurophoris Dabeci emersere, qui protosymbuli filium, quod eorum nutritium ageret, deum esse praedicarent. in hanc quoque mentem promulgavere dogma. Maurophori subinde in fanum erroris suo dicatum ingressi aedituos numero sexaginta mactaverunt. quidam autem Basrasum profecti, plerisque in captivitatem abactis, ipsi opes innumeras abstulerunt.

A. C. 753 Hoc anno Casiotae in Maurophoros tumultuati sunt foeminarum causa. in domo etenim, in qua tres fratres habitabant, ex illis nonnulli mansionem habentes coniuges eorum in illiciti concubitus coenum voluerunt demergere. exciti vero fratres illi tres morte eis illata iniuriamulti sunt, et terra caesa corpora occultaverunt, et in unam collecti reliquos pariter dederunt neci. Salem vero missis insidiosis militibus, impetuque in eos facto, nunctos in potestatem accepit, et fratres quidem illos tres laqueo, plurimos alios ferro confecit. post die solemnitati paschali dicato. Christiana plebe in coetum collecta, Salem ille communem et praecipuam ecclesiam ingressus est, metropolitam vero sacris altaribus astantem, et elata voce exclamantem: populus tuus te precatur, et te rogat, corripit iussit, et in carcerem detrudi, alio interim sacerdote ad sanctam synaxim compleendam suffecto, ex quo timor

σύναξιν· και ἐγένετο φόβος μέγας, και εἰ μὴ ὁ μητροπολί-
της κατεπράυνεν αὐτὸν ἡθικότητι και ταπεινοῖς λόγοις, κακὸν
μέγα ἂν ἀπετελέσθη τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ. ἦν δὲ ὁ μακάριος Ἀνα-
στάσιος.

5 Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Κωνσταντῖνος ὁ διώκτης Ἀνδρέαν τὸν
ἀοιδίμον μοναχόν, τὸν λεγόμενον Καλυβίτην, ἐν Βλαχέρναις
διὰ μαστίγων ἐν τῷ ἰππικῷ τοῦ ἁγίου Μάμαντος ἀπέκτεινεν
ἐλέγχοντα αὐτοῦ τὴν ἀσέβειαν, Οὐάλεντα νέον και Ἰουλιανὸν
ἀποκαλοῦντα αὐτόν· ὃν και ἐν τῷ ῥεύματι ῥιπῆναι προσέ-
10 ταξεν, εἰ μὴ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ τοῦτον ἀρπάσασαι ἐν τῷ ἐμ-
πορίῳ τῶν Λευκαδίου ἔθαψαν.

D

Ῥώμης ἐπισκόπου Κωνσταντίνου ἔτος α'.

A.M. 6254

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐφάνη δοκίτης κατὰ τὴν ἐρίαν· και ἀνη-
ρέθη ὁ υἱὸς τῆς Φατίμας. οἱ δὲ Βούλγαροι ἐπαναστάντες
15 ἐφόνευσαν τοὺς κυρίους αὐτῶν τοὺς ἀπὸ σειρᾶς καταγομέ-
νους, και ἔσκησαν ἄνδρα κακόφρονα, ὀνόματι Τελέτην, ἐτῶν
20 ὑπάρχοντα λ'. Σκλάβων δὲ πολλῶν ἐκφυγόντων, προσεερώησαν
τῷ βασιλεῖ, οὓς κατέστησεν ἐπὶ τὸν Ἀρτάναν. τῇ δὲ 15 τοῦ
Ἰουνίου μηνὸς ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν Θράκην ἀποστεί-
20 λας και πλώϊμον ἐπὶ τοῦ Εὐξείνου Πόντου ἕως διαχιλίων χε-

P. 364

3. ὁ μακαριώτατος Α.

8. Οὐάλ. Α, και Οὐάλ. vulg.

11.

Λευκαδίου f.

16. Τελετήν Α, Τελέτην vulg.

17. Σκλάβ-

βων δέ] hinc usque ad. p. 670, 12. κατὰ θεοῦ lacuna intercedit
in Α. 20. ἕως ὀκτακοσίων χελ. α.

ingens in omnium animis excitatus. ac nisi innata morum urbanitate
et humili oratione ferocientem principem metropolita demulsisset,
magnum prorsus malum ea occasione committebatur. is porro erat
beatus Anastasius.

Eodem etiam anno Constantinus persecutor Andream venerabilem
monachum, Calybitem dictum, ad Blachernas habitantem verberibus
contusum, quod eius impietatem, eo Valente iunioris et Iuliano voca-
tato, arguisset, in sancti Mamantis circo ad Blachernas interfecit, eius
autem corpus in maris fluentum proiici iusserat, sed Andreae sorores
ipsam efferentes in Leucadii emporio sepulturae mandarunt.

Romae episcopi Constantini annus primus.

A.C. 754

Hoc anno cometa trabis instar ad orientem visus. Fatimae filius
e vivis sublatus. Bulgari seditione mota propriis dominis continuata
unius stirpis serie potestatem hucusque adeptis illata caede reiectis,
malignae mentis hominem nomine Teletsium annos triginta natum sibi
ducem praefecerunt. multi propterea Sclavi patria excedentes, ad
imperatorem ultro se contulere, quos ille Artanam incolere consti-
tuit. mensis autem Iunii die decimo septimo bis millium chelandio-
rum equos duodecim per singula vehentium classe per Euxinum Pon-

λανδίῳ ἐπιφερομένῳ ἀνὰ ἰβ' ἡππων. ὁ δὲ Τελέτζης ἀκούσας τὴν διὰ γῆς καὶ θαλάσσης κατ' αὐτοῦ κίνησιν, λαβὼν εἰς συμμαχίαν ἐκ τῶν προσπαρακειμένων ἐθνῶν χιλιάδας κ', καὶ τούτους εἰς τὰ ὄχρωμάτα στήσας, ἠσφαλίσατο ἑαυτόν. ὁ δὲ Β βασιλεὺς ἐλθὼν ἠπλίκευσεν εἰς τὸν καμπὸν Ἀγγιᾶλον· καὶ τῇ λ' τοῦ Ἰουνίου μηνὸς τῆς α' Ἰνδεκτιῶνος, ἡμέρῃ ε', ἐφάνη Τελέτζης μετὰ πλήθους ἐθνῶν ἐρχόμενος, καὶ συμβαλόντες πόλεμον κόπτουσιν ἀλλήλους ἐπὶ πολὺ, καὶ τραπεῖς Τελέτζης ἔφρυγεν. ἐκράτησε δὲ ἡ μάχη ἀπὸ ὄρας ε' ἕως ὀψέ, καὶ πολλὰ πλήθη Βουλγάρων ἀνηλώθησαν, πολλοὶ δὲ ἐμυρώθησαν, ἄλλοι δὲ καὶ προσεργύησαν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀρθεὶς ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ νίκῃ, ἐθριάμβευσεν ταύτην ἐπὶ τῆς πόλεως, ἄρματωμένος σὺν τῷ στρατῷ εἰσελθὼν, εὐφημούμενος ἐκ τῶν δῆμων καὶ ξυλοπανδούροις σύρων τοὺς χειρωθέντας Βουλγάρους, οὓς ἔξωθεν τῆς Χρυσῆς πόρτης ἀποτμηθῆναι ἐκέλευσεν ὑπὸ τῶν πολιτῶν. τὸν δὲ Τελέτζην στασιάζουτες οἱ Βούλγαροι ἀπέκτειναν σὺν τοῖς ἄρχουσιν αὐτοῦ, καὶ ἔστησαν Σαβῖνον γαμβρὸν ὄντα Κορμεσίου τοῦ πάλαι κυρίου αὐτῶν. τοῦ δὲ Σαβίνου εὐθὺς ἀποστείλαντος πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ζητοῦντος ποιῆσαι εἰρήνην, κομμένδον ποιήσαντες οἱ Βούλγαροι ἀντέστησαν τῷ Σαβίνῳ στερεῶς, λέγοντες· ὅτι διὰ σοῦ

3. κ'] κς' a, 5' f. 20. fort. κομμέντων cfr. p. 262, 5.

tum missa, imperator Thraciam versus perrexit. Teletses terra marique adversum se paratam audiens, vicinarum nationum viginti milibus in auxilium accitis et per munita loca distributis, ipse praesidio se inclusit. imperator vero in Auchiali agris castra metatus est porro Iunii die trigesimo, indictione prima, feria hebdomadis quinta, Teletses cum numerosa auxiliiorum multitudine progredi tandem visus est, consertaque pugna, mutua utriusque partis caedes ingens edita, fuscisque demum Teletsis copiis ipse fugam arripuit. duravitque pugna ab hora quinta usque ad vesperam, et maximus Bulgarorum numerus certamine illo deletus, multi capti, alii ultro ad Romanos defecerunt. imperator prospero victoriae successu elatus, armis omnibus cum toto exercitu instructus, urbem triumphum ducens ingressus est, laetisque totius civitatis vocibus exceptus, Bulgaros bello captos xylopanduris vinctos in eam invexit, eosque demum extra Chrysa portam a civibus capite truncari iussit. Bulgari autem seditione in Teletsem mota ipsum ac cunctos eius proceres dederunt neci, Sabinum vero Cormesii quondam principis generum constituerunt docentem vero Sabinus legatos de pace ad imperatorem confestim destinasset, Bulgari comitiis habitis Sabino pertinaciter se opposuerunt, clamantes: Bulgaria tui causa Romanorum potestati subiicienda est.

Βουλγαρία μέλλει δουλοῦσθαι τοῖς Ῥωμαίοις. στάσεως δὲ γενομένης, φεύγει Σαβίνος ἐν τῷ κάστρῳ Μεσημβρίας, καὶ προσερρῶν τῷ βασιλεῖ. ἔστησαν δὲ οἱ Βούλγαροι ἕτερον κν-V. 290 ριον ὀνόματι Παγανόν. D

5 Τούτῳ τῷ ἔτει ἀντήρην οἱ τῆς ἐρήμου καὶ τοῦ Βαραθῶν τῷ A. M. 6255 Ἀβδελλᾶ. δύο ἀδελφοί, οὓς ἀποστείλας ἀντέλεν σὺν χιλιῶσιν ὀγδοήκοντα στρατοῦ. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐξῆλθον Τοῦρκοι ἐκ τῶν Κασπίων πυλῶν, καὶ ἀνέβλιν πολλοὺς εἰς Ἀρμενίαν, καὶ ἔλαβον αἰχμαλωσίαν πολλήν, καὶ ὑπέστρεψαν. Κοσμᾶς δὲ τις 10 ἐπίσκοπος Ἐπιφανείας τῆς κατὰ Ἀπάμειαν τῆς Συρίας, Κομανίτης ἐπιλεγόμενος, τῶν πολιτῶν Ἐπιφανείας πρὸς Θεόδωρον πατριάρχην Ἀντιοχείας ἐγκλησιν ποιησαμένων κατὰ τοῦ P. 365 αὐτοῦ Κοσμᾶ περὶ μειώσεως ἱερῶν, καὶ αὐτοῦ μὴ δυναμένου ταῦτα συστῆσαι, ἀπέστη τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ δμο- 15 φρων τῆς αἰρέσεως Κωνσταντίνου κατὰ τῶν ἁγίων εἰκόνων γέγονεν. ὃν κοινῇ γνώμη Θεόδωρος ὁ πατριάρχης Ἀντιοχείας, καὶ Θεόδωρος ὁ Ἱεροσολύμων, καὶ Κοσμᾶς ὁ Ἀλεξανδρείας σὺν τοῖς ὑπ' αὐτοὺς ἐπισκόποις τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἁγίας πεντηκοστής μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου ὁμοφρονῶς 20 ἀνεθεμάτισαν ἕκαστος κατὰ τὴν ἑαυτοῦ πόλιν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἀπ' ἀρχῆς τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς γέγονεν κρῦος μέγα καὶ πικρότατον, οὐ κατὰ τὴν ἡμέ- B τέραν γῆν μόνον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ἀνατολήν καὶ ἄρ-

5. Βαραθῶν f.

aucto demum tumultu, Sabinus in Mesembriae praesidium fuga se subducit, et inde ad imperatorem se confert. alium vero dominum nomine Paganum Bulgari creaverunt.

Hoc anno habitatores deserti Barathonisque incolae fratres duo A. C. 755 in Abdellam rebellionem excitaverunt, quos ille misso exercitu cum copiarum octoginta millibus extinxit. hoc eodem anno Turci Caspiis portis egressi, plurimis per Armeniam occisis, captivorum collegerunt turmas, et domos repetierunt. porro quidam Epiphaniae, quae ad Apameam Syriae posita est, episcopus, cognomento Comanites, Epiphaniae civibus, quod sacra vasa distraxisset, apud Theodorum Antiochiae patriarcham accusationem passus, pretium eorum restituendi impotens, rectae fidei desertor factus, in Constantini sententiam adversus sanctas imagines excitatam ipse contrariae conscius transiit. eum communibus calculus Theodorus Antiochiae, Theodorus alter Hierosolymorum, Cosmas Alexandriae patriarchae cum suffraganeis episcopis die sanctae pentecostes sacrosancti evangelii lectione peracta, in propria sede singuli concordibus animis ac vocibus anathemati subiecere.

Eodem pariter anno a mensis Octobris exordio frigus ingens et asperrimum non in hac modo regione, sed et per orientem, septen-

κτον και δύσιν, ὥστε τὴν ἀρκυῖαν τοῦ πόντου παραλίαν ἐπὶ ἑκατὸν μίλια τὸ πέλαγος ἀπολιθωθῆναι ἐκ τοῦ κρύους ἐπὶ τριακόντα πήχεις τὸ βάθος, και ἀπὸ Ζηχχίας μέχρι τοῦ Δανουβίου και τοῦ Κούφη ποταμοῦ και τοῦ Δάμαστρι τε και Δάναπρι και τῶν Νεκροπύλων και τῆς λοιπῆς ἀκτῆς 5 μέχρι Μεσημβρίας και Μηδείας ὁμοια πεπονθότων. τοῦ δὲ τοιούτου πάγους ἐπιχιονηθέντος ἠϋξήθη ἐπ' ἄλλας εἴκοσι πήχεις, ὥστε συμμορφωθῆναι τὴν θάλασσαν τῇ ξηρᾷ, και πε- C ζοβατεῖσθαι ὑπερθεῖν τοῦ κρύους ἀπὸ τε Χαζαρίας, Βουλγαρίας και τῶν λοιπῶν παρακειμένων ἐθνῶν, παρά τε ἀνθρώ- 10 πων ἀγρίων τε και ἡμέρων ζώων. τῷ δὲ Φεβρουαρίῳ μηνὶ τῆς δ' ἰνδικτιῶνος τοῦ τοιούτου πάγους κατὰ θεοῦ κέλευσιν εἰς πλεῖστα και διάφορα ὄροφανῆ τμήματα διαιρεθέντος, και τῇ τῶν ἀνέμων βίᾳ ἐπὶ Δαφνουσίαν και τὸ Ἰερὸν κατενεχθέν- 15 τος, οὕτω διὰ τοῦ στενοῦ ἐπὶ τὴν πόλιν ἔφθασαν μέχρι τῆς 15 Προποντίδος και τῶν νήσων και Ἀβύδου πᾶσαν τὴν παραλίαν ἀκτὴν ἐπλήρωσαν, ὧν αὐτόπται και ἡμεῖς γεγόναμεν ἐπιβάντες ἐπὶ ἐνὸς αὐτῶν σὺν και τισιν ὁμηλικοῖς λ', και καιζοντες ἐπάνω αὐτοῦ. εἶχον δὲ και ζῶα ἀγρία τε και ἡμερα D τεθνεῶτα. πᾶς δὲ ὁ βουλόμενος ἀπὸ Σοφιανῶν ἕως τῆς πεί- 20 λεως, και ἀπὸ τῆς Χρυσοπόλεως ἕως τοῦ ἁγίου Μάμαντος,

14. κατενεχθέντος A, διενεχθ. vulg. 17. και add. ex A. 18. ὁμηλικοῖς A f, ὁμηλιξιν vulg.

trionem et occidentis plagam incubuit, adeo ut in borealibus ponti maritimis mare ad centum millia in longum, in profundum vero cubitus triginta prae frigore in lapidis duritiem concreverit, quod etiam in toto illo terrarum tractu, qui a Zecchia usque ad Danubium et Cuphem fluvium et Damastrim et Danaprim et Necropylos reliquumque littus usque ad Mesembriam et Mediam interiacet, obtinuit. huiusmodi vero glacies copiosa deinde nive cooperta ad alios viginti cubitos excrevit, adeo ut mare solidae continenti quam simillimum, ad Chazariae, Bulgariae, caeterarumque nationum adiacentium fines tutum iter hominum animaliumque quum silvestrium tum domesticorum pedibus praebuerit. indictionis autem secundae mense Februario, glacies huiusmodi dei iussu in multa ac varia frusta montium speciem referentia disrupta est, quae ventorum vi ad Daphnusiā et Hierum delata, inde per ponti fauces in urbem delata et ad Propontidis terminos, insularum et Abydi maritimas omnes oras, cuius de visu testes extitimus, implevit. in unum quippe illius fragmentum quasi triginta aetatis eiusdem iuvenes ludibundi ascendimus. erant autem in fragmentis istis congesta ferarum domesticorumque animalium cadavera. a Sophianorum sane portu ad urbem usque, et a

καὶ τῶν Γαλάτου ἀκωλύτως διὰ ξηραῶς ἐβιάδιζον. Ἐν δὲ ἐξ αὐτῶν προσαγὲν τῇ τῆς ἀκροπόλεως σκάλα συνέτριψεν αὐτήν. ἕτερον δὲ παμμέγεθες τῷ τείχει προσαγὲν, τοῦτο μέγਾਲως ἐδόνησεν, ὥς καὶ τοὺς ἔνδοθεν οἴκους συμμετασχεῖν τοῦ 5 σάλου. εἰς τρία δὲ διαρραγὲν διεξῶσεν τὴν πόλιν ἀπὸ τῶν Μαγγάνων ἕως τοῦ Βοσφόρου, ὃς τινος τὸ ὕψος ὑπερεῖχεν τῆς πόλεως τὰ τεῖχη· πάντες δὲ οἱ τῆς πόλεως ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες καὶ παῖδες ἀδιαλείπτως τῇ θεᾷ τούτων προσε- V. 291
καρτέρουσι καὶ μετὰ θρήνων καὶ σακρούων οἴκοι ἀνεκαμπτουσι, P. 366
10 ἀπορουῦντες τί εἰπεῖν πρὸς τοῦτο. τῷ δ' αὐτῷ ἔτι μηνί Μαρτίῳ ἀστέρες ἀθρόως ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πίπτοντες ὥφθησαν, ὡς πάντας τοὺς ὄρωντας τὴν τοῦ παρόντος αἰῶνος ὑπολαμβάνειν εἶναι συντέλειον· αὐχμὸς τε πολὺς γέγονεν, ὡς ξηρανθῆναι καὶ πηγᾶς. ἀγαγὼν δὲ ὁ βασιλεὺς τὸν πατριάρχην λέγει
15 αὐτῷ· ἄρτι τί ἡμῶς βλάπτει, ἐὰν λέγωμεν τὴν θεοτόκον χριστοτόκον; ὁ δὲ περιπτυσζόμενος αὐτὸν λέγει· ἐλέησον δέσποτα, μηδὲ εἰς ἔννοιάν σου ἔλθῃ οὗτος ὁ λόγος· οὐχ ὄρα ὅσα στηλιτεύεται καὶ ἀναθεματίζεται Νεστόριος ὑπὸ πίσης B

1. ἀκωλύτως A, ἀκώλυτος vulg. 4. οἴκους A, οἰκοῦντας vulg.
5. διεξῶσεν A, καὶ ἐξῶσεν f, ἐξῶσεν vulg. 7. prius τῆς πό-
λεως om. A f. 8. καὶ παῖδες add. ex A. 11. ἀθρόως add.
ex A. 15. λέγωμεν A, λέγομεν vulg. 17. οὗτος A, οὕτως
vulg.

Chrysopoli usque ad sancti Mamantis et Galatae littus qui voluisset sicco pede et absque difficultate velut per solidam terram gradietur. unum porro ex istis ad acropoleos scalam allisum eam confregit. aliud horrendum certe ac ingens ad murum cum impetu appellens, adeo valde concussit, ut commotionis tremorem, qui interioribus habitabant, experirentur. illud demum in tres discussum partes a Manganis ad Bosphorum urbem circumcinxit, cum alioquin eius esset magnitudinis quae urbis muros superaret. cuncti autem urbis incolae quum viri tum mulieres tum infantes spectaculis istiusmodi diutissime detenti, mox in gemitu et lachrymas soluti domos repetebant, quid vero de istis sentirent, prorsus ambigebant. eiusdem quoque anni mense Martio stellae crebro quasi e caelo decidere visae sunt, adeo ut cuncti portentorum huiusmodi spectatores effecti saeculi praesentis consummationem advenisse coniectarent. siccitas subinde et ventorum ariditas talis incubuit, ut fontes ipsi exaruerint. caeterum imperator patriarcham ad se accersitum ita alloquitur: si dei genitricem Christi matrem asseruerimus, quid inde mali potendetur? ille imperatorem complexus: miserere domine, inquit, nec mentem tuam cogitatus huiusmodi unquam subeat. an non vides quam diffamatus et execrandus per universam ecclesiam habetur Nestorius? ad

τῆς ἐκκλησίας; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς εἶπεν· ἐγὼ μαθεῖν θέλω τὴν ἡρώτησάν σου· ἕως δὲ σου ὁ λόγος.

A.M. 6256 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπῆλθον πάλιν οἱ Τοῦρκοι ἐπὶ τὰς Κασπίας πύλας καὶ εἰς Ἰβηρίαν, καὶ πολεμήσαντες μετὰ τῶν Ἀράβων, καὶ ἐξ ἀμφοτέρων ἀπώλοντο πολλοί. ὁ δὲ Ἀβδελῶν πανουργία τοιαύτη καθεῖλε τῆς ἀρχῆς τὸν Ἰσά, εἰς ὃν, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, ὁ τρίτος κληρὸς τοῦ κρατεῖν μετ' αὐτὸν ἔπεσεν. κεφαλαλούμενον γὰρ ἡμικρανικῶς αὐτὸν ὄρων, καὶ σκοτοματικῶς πληρούμενον, πείθει θεραπευθῆσεσθαι μέλλειν, εἰ ταῖς ῥίσις ἐμφυσηθῆ ἑταρμικῶ τινὶ ἐνοκευαζομένῃ τῇ αὐτοῦ λατρῶ, Μωσεὶ τινὶ τοῦνομα, διακόνῳ τῆς Ἀντιοχείου ἐκκλησίας· ὃν ἤδη δωρεατὴς ἦν πεπεικῶς δριμύτατον κατασκευάσαι φάρμακον, μετὰ τοῦ καὶ ναρκῶδες εἶναι σφόδρα καὶ δὴ πεισθεὶς ὁ αὐτὸς Ἰσέβιν Μούσε τῷ Ἀβδελῶν, καὶ ἀσφαλιζόμενος τοῦ συμφαγεῖν αὐτῷ διὰ τὴν ἐπιβουλήν, ἐδέξατο διάριον. καὶ πληρωθεὶς περὶ τὴν κεφαλὴν πάσας τὰς αἰσθήσεις μετὰ τῶν ἡγεμονικῶν ἐνεργειῶν στερηθεὶς, ἄφωνος προῦκειτο. προσκαλεσάμενος δὲ τοὺς ἡγεμόνας καὶ προῦχτας τοῦ γένους ὁ ἀδελφός, ἔφη· τί ὑμῖν δοκεῖ, περὶ τοῦ

3. ἐπῆλθον A. 6. τὸν Ἰσέβιν Μούσε A, τὸν Ἰσσεβιμουσὴ 4, τὸν Ἰσέβιν Μούσε I, τὸν Ἰσεῖβιμουσαι vulg. 8. αὐτὸν πλε ὄρων add. ex A. 10. σκευαζομ. A. 14. Ἰσά] Ἰζέ A, εἰς vulg., εἶξε conl. Goar. sed recte habet nominis forma omnia patris nomine βιν Μουσε h. l. filius Mose. 16. διὰ ῥινῶν A I, διάριον vulg. τὰ περὶ τὴν A. πάσας τε τὰς A. 19. ὁ Ἀβδελῶν conl. Goar. in mg.

haec imperator, discendi cupidus, ait, quaestionem proposui, apud te secretum hoc nulli revelandum permaneat.

A. C. 756 Hoc anno Turci in Caspias portas et Iberiam irruptionem secundam fecerunt, pugnaque cum Arabibus conserta, ex utraque parte cecidere non pauci. porro Abdellas Iseibi Musae, in quem, ut superioribus enarratum est, imperandi sors tertio ordine devolvebatur, principatu hac arte defraudavit. cum enim eum hemicranico ac vertiginoso capitis dolore laborare videret, ipsum sanatum iri persuasit, si in nares eius insufflaretur medicamentum sternutamenta movens, confectum a quodam suo medico, Moysae nomine, Antiochenae ecclesiae diacono, quem iam ante ipse Abdellas muneribus corruperat, ut nimirum medicamentum violentum simul ac soporiferum praepararet, is facile persuasus, morem Abdellae gerit, ac licet ab insidiis cavere a conviviis quoque cum eo ineundis sibi temperandum putaret, haesit tamen naribus medicamentum. confestim vero capitis gravedine laborans ac sensibus occupatis turbatus, rationis etiam functionibus et principis partis ductu privatur, et exanimis iacebat. Abdellas sab-

μειλοβασιλέως ἑμῶν; οἱ δὲ ὁμοφρόνως ἀρνησάμενοι αὐτόν, δέξιās ἐδωκαν τῷ υἱῷ τοῦ αὐτοῦ Ἀβδελῶ, Μονάμ δὲ τῷ ἐπικληθέντι Μαδί· τὸν δὲ Ἰσὲ ἀναίσθητον μετηνέγκαν οἷ- P. 367 καδε. τοῦτον δὲ μετὰ τρίτην ἡμέραν ἀναλαβόμενον ἀπολο- 5 γίαις ἐπιπλείστοις παρεμυθήσατο, ταλάντοις χρυσίου ρ τὴν ἕβριν ἀνταμειψάμενος.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔπει ἐπέστειλεν Παγανὸς ὁ κύριος Βουλγα- ρίας πρὸς τὸν βασιλέα, αἰτούμενος συνοψισθῆναι αὐτῷ, καὶ λαβὼν λόγον, ἐξῆλθε πρὸς αὐτόν μετὰ τῶν Βοϊλάδων αὐτοῦ, 10 καὶ κατεσθέντος τοῦ βασιλέως, καὶ τοῦ Σαβίνου συγκαθεζο- μένου καὶ αὐτοῦ, ἐδέξατο αὐτούς. καὶ ὠνείδισεν τὴν ἀταξίαν αὐτῶν καὶ τὸ κατὰ Σαβίνου μῖσος, καὶ ἐποίησαν τὸ δοκεῖν εἰρήνην. καὶ ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς λάθρα εἰς Βουλγαρίαν V. 292 ἐπάσεν τὸν Σέβερρον ἄρχοντα Σκλαβουνῶν τὸν πολλὰ κακῶ 15 ἐν τῇ Θράκῃ ποιήσαντα. κατεσχέθη δὲ καὶ Χριστίνος, ἀπὸ Χριστιανῶν μαγαρίτης, καὶ πρῶτος τῶν Σκαμάρων, ὃν ἐν τῷ μούλῳ τοῦ ἁγίου Θωμᾶ χειροκοπήσαντες καὶ ποδοκοπήσαντες, ἤρξαν τούς ἰατρούς, καὶ τοῦτον ἀνέτεμον ζῶντα ἀπὸ ἧβης ἕως τοῦ θώρακος πρὸς τὸ κατανοῆσαι τὴν τοῦ ἀνθρώπου κα-

2. Μονάμ Α. 3. Ἰσὲ Α, Ἰσαὶ vulg. ἀναίσθητον Α, ἀνά-
θητον vulg. 7. ἀπέστ. Α. 11. καὶ αὐτοῦ] αὐτῷ Α. ὠνεί-
δισεν Α, ὠνείδισατο vulg. 14. Σκλαβουνῶν Α, Σκλαβούνον
vulg. 18. fort. πρὸς τούς ἰατρούς. ἀπὸ ἧβης — —
καταν. τὴν om. Α.

inde ducibus et generis proceribus convocatis, ipse ceu frater eorum sententiam rogat. quid vobis de futuro rege vestro videtur? eo vero communibus suffragiis repudiato, Monam, cognomento Madi, Abdellae filio, dextras et fidem dederunt, Isae autem sensibus orbatum domum retulerunt, eundemque tertium post diem reparatis sensibus et mente restituta bene valentem multis excusationum modis Abdellas placare contendit, et illatam iniuriam talentis auri centum compensare.

Eodem etiam anno Paganus Bulgarorum dominus, missis ad imperatorem legatis, ad colloquium et mutuum cum eo conspectum venire postulavit, et accepta fide, ipse cum suis Boiladis et optimatibus ad imperatorem se contulit. imperator autem sede sua recubans, Sabinino ipsi pariter assidente, advenientes excepit. tum rebellionem et quod in Sabinum conceperant, odio exprobrato, simulatam pacem cum eis composuit. missis porro latenter in Bulgariam militibus, Severum Sclavinum optimatem multorum pridem in Thracia malorum auctorem in potestatem recepit. comprehensus est etiam Christinus apostata fidei conspurcator, et inter praedones dictos Scamares antesignanus, qui in portus S. Thomae mole praecisis manibus et pedibus accitis medicis commissus est, et a pube ad thoracem ab eis dissectus

Theophanes.

τασκευήν. καὶ οὕτως αὐτὸν τῷ πυρὶ παρέδωκαν· ἄφω δὲ ὁ βασιλεὺς ἐξελθὼν τῆς πόλεως, καὶ ἀφυλάκτους εὐρῶν τὰς κλεισοῦρας, διὰ τὴν ἀπατηλὴν εἰρήνην, εἰσηλθεν εἰς Βουλγαρίαν ἕως Τούνζας. καὶ βαλὼν πῦρ εἰς τὰς αὐλὰς αἷς εὐρεῖ, μετὰ φόβου ὑπέστρεψεν, μηδὲν γενναῖον ποιήσας. 5

A.M. 6257

Τούτῳ τῷ ἔτει τῇ κ' τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς Ἰνδικτιῶνος δ' ἐμμανῆς γενόμενος ὁ δυσσεβῆς καὶ ἀνόσιος βασιλεὺς καὶ παντὸς φοβουμένου τὸν Θεόν, Στέφανον τὸν νέον πρωτομάτυρα συρθῆναι προσέταξεν ἔγκλειστον ὄντα εἰς τὸν ἅγιον Δοξέντιον εἰς τὸ πλησίον ὄρος τοῦ Δαματροῦ· ὃν λαβόντες αὐτὸν ἐκ τῆς ἀπαιδευσίας αὐτοῦ μετέχοντες ἐχθροὶ καὶ ὁμόφρονες αὐτῷ γεγονότες, σχολάριοί τε καὶ τῶν λοιπῶν ταγματικῶν, καλωδίῳ δῆσαντες αὐτοῦ τὸν πόδα, εἴλκον αὐτὸν ἀπὸ τοῦ πραιτωρίου ἕως τῶν Πελαγίου, ἔνθα καὶ διασπᾶσαι, ἔρριψαν τὰ τίμια αὐτοῦ λείψανα ἐν τῷ τῶν βιοθανάτων λάκκῳ, ὡς πολλοὺς νουθετοῦντα πρὸς τὸν μονήρη βίον, καὶ καταφρονεῖν πείθοντα τῶν βασιλικῶν ἀξιομάτων καὶ χρημάτων. αἰδέσιμος γὰρ ὁ ἀνὴρ πᾶσιν ὑπῆρχεν, διὰ τὸ περὶ ἐξήκοντα χρόνους αὐτὸν ποιῆσαι ἐν τῇ ἐγκλείστῳ, καὶ ἀρεταῖς πολλαῖς διαλάμπειν. πολλῶν τε ἀρχόντων καὶ στρατιωτικῶν διαβληθέντων προσκυνεῖν εἰκόνας διαφόροις τιμωρίαις καὶ

4. ἕως τὸ Βύζας A f.
περὶ add. ex A.

7. ἐμμανῆς A.

18. πᾶσιν add. ex A.

conspiciendae humani corporis compositioni novum exhibuit spectaculum, ac demum in ignem coniectus est. postmodum imperator urbe inexpectato egressus, clusuras custodia destitutas ob fraudulentiae pacis speciem reperiens, in Bulgariam Tunzas usque penetravit. in igne caulis et tuguriis forte repertis subiecto, nulla re praecclare gesta, sed subito metu correptus Cpolim remeavit.

A. C. 757

Hoc anno mensis Novembris die vigesimo, indictione quarta, impius et irreligiosus imperator adversus omnem, qui dei timorem prae se ferret, furis invectus, Stephanum iuniorem protomartyrem inclusum ad sanctum Auxentium (is locus est ad montem Damastri vicinum) ad supplicium trahi iussit. eum itaque pedem unum rudens alligatum, quod plerosque ad monasticam vitam esset hortatus, et altae dignitates divitiasque contemnere suasisset, a praetorio usque ad Pelagii monumenta, scholarii caeterorumque ordinum milites, imo petiuntur hostes, qui Constantini erroris, sensus, et imperitiae participes fuerant effecti, tractum laceraverunt, et venerandas eius reliquias membratim concisas in violenta morte sublatorum foveam proiecerunt. vir sane cunctis pretio fuit et honori, qui annos sexaginta in clausura exegit, et virtutibus innumeris claruit. procerum autem et

πικροτάταις αἰκίαις τούτους παρέδωκεν. ὄρκον δὲ καθολικὸν P. 368
 πάντας τοὺς ὑπὸ τὴν αὐτοῦ βασιλείαν ἀπῆτησεν εἰκόνι μὴ
 προσκυνῆσαι τινα, μεθ' ὃν καὶ Κωνσταντῖνον τὸν ψευδώνυ-
 μον πατριάρχη ἐπὶ ἄμβωνος ἀνελθεῖν, καὶ ὑψώσαντα τὰ τί-
 5 μια καὶ ζωοποιὰ ξύλα δμόσαι πεποίηκεν, ὡς οὐκ ἔστι τῶν
 προσκυνούτων τὰς εἰκόνας· καὶ τοῦτον παραντὰ στεφανίτην
 ἀντὶ μοναχοῦ ἔπεισε γενέσθαι, καὶ κρεῶν μεταλαμβάνειν, καὶ
 καθαρωδιῶν ἀνέχεσθαι ἐν τῇ βασιλικῇ τραπέζῃ. ἀλλ' οὐκ
 εἰς μακρὰν ἤ δίκη τοῦτον ταῖς τοῦ μαιφόνου παρέδωκε χειρ-
 10 σί. τῇ δὲ κα' τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς τῆς δ' Ἰνδικτιῶνος ἐκί-
 νησεν κατὰ Βουλγάρων, καὶ ἀπέστειλεν εἰς Ἀγγίλον διαχίλια
 ἑξακόσια χελάνδια, ἔξοπλίσας αὐτὰ ἐκ πάντων τῶν θεμάτων.
 τούτων δὲ ἐν ταῖς ἄκταις προσορμισθέντων, καὶ τοῦ βορρᾶ
 πνεύσαντος, συντριβήσαν μικροῦ δεῖν ἅπαντα· καὶ ἐπνίγη
 15 λαὸς πολὺς, ὥστε τὸν βασιλέα γρίπους ἐκτείνειν, καὶ τοὺς
 νεκροὺς ἀναλέγεσθαι καὶ θάπτειν. καὶ τῇ ιζ' τοῦ Ἰουλίου
 μηνὸς εἰσῆλθεν ἀδόξως ἐν τῇ πόλει. καὶ τῇ κα' τοῦ Ἀγού-
 στου μηνὸς τῆς αὐτῆς δ' Ἰνδικτιῶνος ἐστηλίτευσε καὶ ἠτίμασε
 τὸ σχῆμα τῶν μοναχῶν ἐπὶ τοῦ ἵπποδρομίου, παρακελευσά- C
 20 μενος ἕνα ἕκαστον αὐτῶν κρατεῖν γυναῖκα τῇ χειρὶ, καὶ οὐ- V. 293

2. ὑπὸ τὴν αὐτοῦ] τὴν ὑπ' αὐτ. A, ὑπ' αὐτοῦ vulg. τὸ εἰκόνι
 A, τῷ εἰκ. f. 4. ὑψώσαι A. 8. καθαρωδῶν A f. 20.
 αὐτῶν] Ἀββᾶν A.

militum non paucos imagines adorasse accusatos variis tormentis et
 acerbisimis suppliciis imperator subiecit. istud porro iuramentum,
 quod generale fuit, ab omnibus imperio subditis exegit, ne quisquam
 imagini venerationem exhiberet, postmodum vero ipsum Constanti-
 num falsi nominis patriarcham ambonem conscendere et, veneranda
 vivificaque ligna manibus tollentem, e numero eorum qui veneraren-
 tur imagines se nusquam existere, iurare compulit, ac confestim ex
 monacho nuptiales coronas gestare, carnes delibare, et in regia mensa
 cytharodorum vocibus aures praeberere persuasit. sed non multo post
 divina vindicta hunc in manus Constantini sanguinarii homicidae tra-
 didit. caeterum Ianuarii mensis die vigesimo primo, indictione quarta,
 imperator bello in Bulgaros moto, chelandiorum bis millia sexcenta
 Anchialum misit, copiis thematum omnium iis impositis. cum autem
 littora navigando semper legerent, boreali vento flante, cuncta paucis
 exceptis contracta sunt. immensus sane suffocatorum numerus exti-
 tit, cadaveribus autem colligendis uncos ferreos demisit imperator, et
 mortuos undis extractos funereis honoribus prosequutus est. mensis
 subinde Iulii die decimo septimo nullo stipatus apparatu in urbem
 rediit. eiusdem porro indictionis quartae mensis Augusti die vige-

τως παρελθεῖν αὐτοὺς τὸ ἵπποδρόμιον, ἐμπτομένους καὶ ἄβριζομένους ὑπὸ παντὸς τοῦ λαοῦ. ὁμοίως καὶ τῇ κ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἤχθησαν ἐπὶ ἵπποδρομίας ἐπίσημοι ἄρχοντες ἑνεακαίδεκα καὶ ἐπόμπευσαν, ὡς κατὰ τοῦ βασιλέως ποτρῆ βουλευσόμενοι, συκοφαντηθέντες οὐκ ἐν ἀληθείᾳ, ἀλλὰ φθῶ-
 5 νῶν αὐτοῖς διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς εὐεῖδεις καὶ ῥωμαλέους καὶ παρὰ πάντων ἐπαινουμένους. τινὰς δὲ αὐτῶν καὶ δι' εὐλα-
 D βειαν καὶ ὡς εἰς τὸν προρρηθέντα ἔγκλειστον ἀπερχομένους, καὶ τὰ πάθη αὐτοῦ θριαμβεύοντας, [οὐς καὶ] ἀπέκτεινεν, ὧν εἰσὶν οἱ πρωτεύοντες· α' Κωνσταντῖνος πατρίκιος καὶ λογι-
 θῆτης τοῦ δρόμου γενόμενος, ὃν ἐπωνόμασεν Ποδοπάγουρος, β' ὁ τούτου ἀδελφὸς Στρατήγιος πατρίκιος καὶ δομέστικος τῶν ἐξκουβιτόρων, γ' Ἀντίοχος τε τοῦ δρόμου γεγονὼς λογοθέτης καὶ στρατηγὸς Σικελίας, δ' Δαβὶδ σπαθάριος κατὰ τὸν Βηθὲρ καὶ κόμης τοῦ Ὀψικίου, ε' Θεοφύλακτος ὁ Ἰκονιάτης πρω-
 15 σπαθάριος καὶ στρατηγὸς τῆς Θρακίας, ε' Χριστοφόρος ὁ P. 369 κατὰ τὸν πατρίκιον Ἰμέριον σπαθάριος, ζ' Κωνσταντῖνος σπαθάριος καὶ βασιλικὸς πρωτοστράτηγος, ὁ υἱὸς τοῦ πατρικίου Βαρδάνου, η' Θεοφύλακτος κاندιδάτος ὁ κατὰ τῶν

5. οὐκ add. ex A. 6. ῥωμαλέους] ῥωμαίους A f, ῥωμαί-
 στους a, ῥωμάλους vulg. 9. οὐς καὶ — — — πρωτεύοντες
 α' om. A, οὐς καὶ delendum videtur. 12. στρατηγὸς σπαθ-
 ῆριος A.

simo primo monasticum habitum et institutum publice tradaxit in circo, et contemnendum oculis omnium exposuit. monachorum etenim singulos muliere manu apprehensa circi spatium obire, atque ita totius spectantis populi sputis et ludibriis permissos obambulare praecepit. mensis pariter eiusdem die vigesimo quinto ex spectatissimis proceribus novemdecim numero in circum ducti ignominiosa pompa circumacti sunt, quasi mala consilia in imperatorem iniissent, quae quidem mera calumnia erat, cum re vera imperator vultus elegantiam et corporis robur, veras affectus et laudis illecebras, ipsis invideret. at enim in eorum nonnullos etiam eorum pietate, quod apud praefatum inclusum frequentius convenissent, ac eius in tormentis tolerantiam ac triumphos encomiis celebrassent, exasperatus saeviit, et mortis reos egit, inter quos insignes sunt isti: primus Constantinus patricius et publici cursus quondam logotheta, quem Podopagurum cognominavit, secundus eius frater Strategius patricius et excubitorum domesticus, tertius Antiochus, qui cursus etiam logothetae et Siciliae ducis munus gessit, quartus David spatharius ad Beser missus et Opsicii comes, quintus Theophylactus Iconiensi protospatharius et Thraciae dux, sextus Christophorus Himerio patricio spatharius assignatus, septimus Constantinus spatharius et imperatorius proto-

Μαρινάκην, καὶ ἕτεροι· τούτους ἐπὶ τῆς ἵπποδρομίας στηλιτεύ-
 σαι, καὶ ὑπὸ παντός τοῦ λαοῦ ἐμπτυσθῆναι καὶ ἀνασκαφῆναι
 ποιήσας, ἔδωκεν ἀπόφασιν. καὶ τοὺς μὲν δύο ἀδελφοὺς Κων-
 σταντῖνον, φημί, καὶ Στρατήγιον ἐν τῷ Κυνηγίῳ ἀπεκεφάλι-
 5 σεν, πολλοῦ θρήνου γενομένου ἐπ' αὐτοῖς ἐπὶ παντὶ τῷ λαῷ·
 ὥστε μαθόντα τοῦτο τὸν βασιλέα ἀγανακτῆσαι, καὶ τὸν ὑπαρ-
 χον Προκόπιον τύψαι καὶ διαδέξασθαι, ὡς τοῦτο καταδεξάμενον. Β
 τοὺς δὲ λοιποὺς πάντας τυφλώσας ἐξώριθεν, οὓς καὶ καθ' ἑκα-
 στον ἔτος ἀποστέλλων ὁ ἀπονοίας ἀνήμετος ἐν οἷς ὑπῆρχον
 10 τόποις ἀνὰ ἑκατὸν βουνεύρων ἐκέλευσε τύπτεσθαι. τῇ δὲ λ'
 τοῦ αὐτοῦ Αὐγούστου μηνὸς τῆς αὐτῆς Ἰνδικτιῶνος ἐμῆν ὁ
 δυσώνυμος κατὰ τοῦ συνωνύμου αὐτοῦ καὶ σύμφρονος πα-
 τριάρχου· καὶ εὐρών τινας μοναχοὺς τε κληρικοὺς καὶ λαϊ-
 κοὺς μύστας αὐτοῦ φίλους παρεσκευάσεν εἰπεῖν αὐτούς, ὅτι
 15 ἤκούσαμεν τοῦ πατριάρχου λαλοῦντος μετὰ τοῦ Ποδοπαγού-
 ρου κατὰ τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς πρὸς αὐτὸν
 ἐν τῷ πατριαρχείῳ, ἵνα ἐλέγξωσιν αὐτόν. ἐν δὲ τῷ ἐκείνῳ C
 ἀρνεῖσθαι ἐποίησεν αὐτοὺς ὁμοῦσαι εἰς τὸ τίμια ξύλα, ὅτι ἐκ
 τοῦ πατριάρχου ἤκούσαμεν τὰς λοιδορίας ταύτας. ἐν τούτοις

5. ἐπὶ om. A. 6. ἑπαρχον A f. 7. τύψαι A, τύψασθαι
 vulg. 13. ὁρῶν a. 15. Ποδοπαγούρου A, ut supra p. 676,
 11. Ποδομαγούλου vulg.

strator, Bardanis patricii filius, octavius Theophylactus candidatus
 Marinaci deputatus, et alii. istos omnes per circum ignominiose tra-
 ductos et ab universo populo sputis et maledictis impeti iussos mor-
 tis damnavit sententia. ac fratres quidem duos Constantinum, dico,
 et Strategium, populo letum eorum multo luctu prosequente, in Cy-
 negio capite truncavit. enarratis populi lachrimis imperator indigna-
 tus Procopium praefectum, quod rem tolerasset, verberibus mulctavit,
 et successore suffecto magistratu abrogavit. reliquos omnes effosis
 oculis in exilium eiecit, eosdemque missis per annos singulos mini-
 stris, in locis quibus relegati consistebant, singulos singulis taurea-
 rum centenis plagis verberari vaesania redundans iubebat. mensis
 autem Augusti die tricesimo eademque indictione in cognominem
 ipsi et eiusdem sententiae consortem Constantinum ipse nominis pu-
 tidi homo furiis invectus est, quibusdam monachis clericisque nec
 non laicis, quos magis fidos patriarchae amicos putabat, inventis et
 inductis, qui dicerent: audivimus patriarcham adversus imperatorem
 cum Podopaguro loquentem. mox eos criminis illum convicturos in
 patriarchae aedes summisit. ille crimen admissum negans, ut illud in
 veneranda ligna iurati assererent, eos compulit, affirmaruntque: eius-
 modi convicia ex patriarchae ore audivimus. missis igitur qui patri-

οὖν ἀποστείλας ἐβούλωσεν τὸ πατριαρχεῖον· καὶ τοῦτον ἐξήρισεν ἐν τῇ Ἱερείᾳ, καὶ πάλιν ἐν τῇ Περιγίπῳ.

A.M. 6258 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Νικήτα ἔτος α΄.

D Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀβδελᾶς Ἰβινάλι τέθνηκεν, πτωθὲς ἐπ' αὐτὸν τοῦ πύργου, ἐν ᾧ ἐφρουρεῖτο· ὁ δὲ Ἀβδελᾶς V. 294 ἀμυρεῦον πολλὰ κακὰ τοῖς ὑπὸ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ Χριστιανοῖς ἐνεδείξατο. τοὺς γὰρ σταυροὺς τῶν ἐκκλησιῶν ἀφείλεν, καὶ παννυχεῦειν ἐκώλυσεν καὶ μανθάνειν τὰ ἑαυτῶν γράμματα. οἱ δὲ λεγόμενοι παρ' αὐτοῖς Ἀρουρῖται, ὃ ἐρμηνεύεται ζηλωταί, κατὰ τὴν Παλμυρηνὴν ἐπανέστησαν ἔρημον. ἀλλ' 10 ἐκείνων μὲν ἡ κακία πρὸς τὰς τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας ὡς ἀπίστων προφανής. ὁ δὲ Χριστιανῶν βασιλεύων ἀπάτοις Θεοῦ κρίμασιν ἴσως, ὡς τοῦ Ἰσραὴλ ὁ μανιῶδης Ἀχαάβ, πολλὰ χεῖρονα τῆς τῶν Ἀράβων μανίας τοῖς ὑπὸ τὴν βασιλείᾳ P. 370 αὐτοῦ δρθοδόξοις ἐπισκόποις καὶ μοναχοῖς τε καὶ λαϊκοῖς, ἄρχονσί τε καὶ ἀρχομένοις ἐπεδείξατο, πανταχοῦ μὲν τὰς πρεσβείας τῆς ἀγίας παρθένου καὶ Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐγγράφως ὡς ἀνωφελεῖς καὶ ἀγράφως ἀποκηρύττων, δ' ὧν ἡμῖν πηγάζει πᾶσα βοήθεια, καὶ τὰ ἅγια λείψανα αὐτῶν κατορῦττων, καὶ ἀφανῆ ποιῶν, εἰ πού τις ἐπισήμου ἤκουε, 15

1. ἐβούλωσεν A, ἐβούλλοσιν f, ἐβούλωσεν vulg. 5. αὐτῶν A, αὐτῷ vulg. 9. λεγόμενοι add. ex A. 11. ἀπίστων A, ἀπιστῶν vulg. 15. καὶ add. ex A. 20. ἐπισήμου A, ἁγίου vulg.

archales aedes regio sigillo obsignarent, ipsum patriarcham primam Hieriam, tum in Principum insulam exulem deportari sanxit.

A. C. 758 Cproleos episcopi Nicetae annus primus.

Hoc anno Abdellas Ibinali turre, in qua custodiebatur, corruentis extinctus est. porro Abdellas ameratum generis Christianis imperio subiectis multa mala intulit. crucibus enim ecclesiarum fastigio sepe repositis deponi iussis, nocturnos conventus celebrare, et litteras decerni prohibuit. Aruritae porro, intellige zelotas, seditionem ad Palmyrenum desertum inter eos excitarunt. et illorum quidem, cum fide alienorum, in dei ecclesias odium manifestum. imperatoris vero secreto dei iudicio Christianis praepositi, furentis quondam apud Israelitas Achab omnino similis insaniae, Arabes longe superas rabies crudeliora in orthodoxos episcopos, monachos et populares, necnon in optimates ac inferiores sibi subditos exercuit supplicia. preces ad sanctam virginem dei genitricem et omnes sanctos tum scriptis tum mente conceptas, ex quibus auxilium omne nobis scaturit, tanquam inutiles, ex omni loco eliminavit, sanctorum quoque reliquias ad animarum corporumque curandam salutem repositas, et pro

πρὸς ὑγίαιαν ψυχῶν καὶ σωμάτων ἀνακείμενον, καί, ὡς ἔθος, ὑπὸ τῶν εὐσεβούντων τιμώμενον· αὐτίκα γοῦν ὁ θάνατος κατὰ τῶν τοιούτων, ὡς ἀσεβούντων, ἠπειλείτο, δημεύσεις τε καὶ ἐξορίαί καὶ βάσανοι. τὸ δὲ θεοχαριτώτατον λείψανον, οἷά τις B
5 Ἰησαυρὸς τῶν ἐχόντων, ἐπαίρετο ἀφανὲς τοῦ λοιποῦ γενομένου. τοιοῦτον γοῦν τι καὶ εἰς τὸ τιμαλφέστατον λείψανον τῆς πανευφήμου μάρτυρος Εὐφημίας ὁ ἀνόσιος βασιλεὺς διεπράξατο, βυθίσας αὐτὸ σὺν τῇ λάρνακι, μὴ φέρων ὄραϊν μυροδοτοῦσαν αὐτὴν ἐπὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ ἐλέγχουσαν αὐτοῦ
10 τὰ κατὰ τῶν πρεσβειῶν ληρήματα. ἀλλ' ὁ θεὸς ὁ φυλάσσειν τὰ ὀσῆα τῶν εὐσεβούντων αὐτῶ, κατὰ τὰ λόγια, ἀσινὲς τοῦτο διεφύλαξεν, πάλιν ἀναδείξας αὐτὸ ἐν τῇ Λήμνῳ νήσῳ. διὰ γὰρ νυκτερινῆς ὀράσεως κινούμενον ἀρθῆναι προσέτευξεν C καὶ φυλάττεσθαι. ἐπὶ δὲ Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης τῶν
15 εὐσεβῶν βασιλέων, ἰνδικτιῶν τετάρτη, μετὰ τῆς προπούσης τιμῆς ἐπανῆλθεν ἐν τῷ τεμένει αὐτῆς. ὁ αὐτὸς μὲν ὁ τῶν ἐκκλησιῶν ἐχθρὸς κοινώσας ἀρμαμέντον καὶ κοπροθέσιον ἐποίησεν. αὐτοὶ δὲ ἀνακαθίραντες τοῦτο, πάλιν καθιέρωσαν, πρὸς

1. ἀνακείμενον — τιμώμενον A, ἀνακειμένον — τιμώμενον vulg.
3. ἠπειλείτο | ἠπείλειτο A, ἠπείλειτο vulg. 10. ῥήματα A. ὁ
ante φυλ. add. ex A. 11. αὐτὸ A a, αὐτὰ vulg. 12. τῇ
Λ. νήσῳ A, τῇ Λ. τῇ ν. vulg. 13. κινούμενον A, κείμενον
vulg. 17. φίλος κόπρον ὧν κοπροθέσια καὶ ἐποίησεν a in mg.

Christiano more ab iis, qui pietatem colunt, in pretio habitas, ubi cuiuslibet sancti audirentur, ipse e sacris oculis effodit, et ne uspiam amplius extarent, penitus abolevit. in eos itaque qui venerarentur velut in impios bonorum proscriptiones, exilia, supplicia comminabatur. ubicumque reliquiae dei quam maxime favorem conciliantes, tanquam pretiosus possidentium thesaurus, habebantur, eas quam citius de reliquo non videndas e medio tollebat. quippiam huiusmodi in pretiosissimum celeberrimae martyris Euphemiae corpus irreligiosus imperator exercuit, ubi nimirum illud in maris profundum cum ipso loculo demersit, martyrem sub Christianae plebis conspectum sanctis unguentis exsudantem videre, ac ita deliria contra sanctorum preces deblaterata coarguentem non ferens. deus autem, qui ex scripturae verbis ossa sibi placitorum custodit, illaesum illud servavit, ipsum ad Lemnum insulam enatare faciens. ad littus quippe proiectum per nocturnam visionem tolli commonuit, et occultum teneri. sub pietissimis vero imperatoribus Constantino et Irene, indicatione quarta, cum debito honore in proprium sibi templum denuo relatum fuit. iste quidem communis ecclesiarum hostis aede illa sacra profanata, armamentum fecerat et stercoribus excipiendis male dicaverat, locum autem expurgatum et expiatum denuo ecclesiam

ἔλεγχον μὲν τῆς τούτου ἀθεότητος, ἐνδείξιν δὲ τῆς τοῦτων
 θεοσεβείας. τούτο δὲ τὸ θαυμαστόν καὶ ἀξιογράφον θαῦμα
 μετὰ χρόνους κβ' τῆς τοῦ παρανόμου τελευτῆς σὺν τοῖς ἐπι-
 βεστατάτοις βασιλεῦσι καὶ Ταρσίῳ τῷ ἀγιοτάτῳ πατριάρχῃ
 D ἡμεῖς ἐθεοσάμεθα, καὶ σὺν αὐτοῖς κατησπασάμεθα, ὡς ἀνάξιμοι,⁵
 μεγάλης ἀξιοθέντες χάριτος. τῇ δὲ ἐκκαδικῇ τῷ Νοεμ-
 βρίου μηνὸς τῆς αὐτῆς πέμπτῃς ἰνδικτιῶνος ψήφῳ τοῦ βασι-
 λέως χειροτονεῖται Νικήτας· ὁ ἀπὸ Σκλάβων εὐνούχος ἀθέ-
 σμως πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐγένετο ἀβροχία,
 ὥστε μὴδὲ δρόσον πεσεῖν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἐξέλιπε πα-¹⁰
 τελῶς τὸ ὕδωρ ἐκ τῆς πόλεως. καὶ ἤρρησαν τὰ τε δοχεῖα
 καὶ τὰ λουτρά, οὐ μὴν δὲ καὶ τὰ πηγάδια νάματα τὰ ἐπι-
 P. 371 νάως ῥέοντα πρότερον· τούτο ἰδὼν ὁ βασιλεὺς ἤρξατο ὡς-
 καινίζειν τὸν Οὐαλεντινιανὸν ἀγωγὸν μέχρι Ἡρακλείου χη-
 V. 295 ματίσαντα, καὶ ὑπὸ τῶν Ἀράβων καταστραφέντα, ἐπιλεξάμε-¹⁵
 νος δὲ ἐκ διαφόρων τύπων τεχνίτας, ἤγαγεν ἀπὸ μὲν Ἀσίας
 καὶ Πόντου οἰκοδόμους χιλίους καὶ χριστάς διακοσίους· ἐπὶ
 δὲ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν νησιῶν ὄστρακακίους πεντακοσίους·
 εἰς αὐτῆς δὲ τῆς Θράκης ὀπέρας πεντακισχιλίου καὶ κερρα-

1. τούτων A, τούτου vulg. 4. Ταρσίῳ τῷ add. ex A. 5.
 ὡς ἄξιον A a. 6. τοῦ add. ex A. 8. ὁ ἀπὸ Σκλ. om. A.
 12. οὐ μὴν δὲ A, οὐ μὴν τε vulg. 14. τοῦ Οὐαλεντινιανοῦ A.
 15. ἐπιλεξ. δὲ A, διαλεξάμ. vulg. 18. τῶν νησιῶν A f, ἡ-
 σων vulg.

consecraverunt, cum arguendae Constantini unius impietati tum al-
 terius in deum religionis demonstrandae monumentum. hoc porro mi-
 randum et relatu dignum portentum a morte nefarii istius imperato-
 ris circa annos duos et viginti una cum pientissimis imperatoribus et
 Tarasio, sanctissimo patriarcha, nos ipsi conspeximus, et quamvis in-
 digni, ea tamen gratia a deo cumulati, illud venerati sumus. cetero-
 rum mensis Novembris die decimo sexto eiusdem quintae indictionis
 Nicetas, a Sclavis originem ducens eunuchus, praeter fas canonum
 Cpoleos patriarcha imperatoris suffragio consecratur. ea vero conti-
 git imbris penuria, ut neque ros levis e caelo decideret, et, aqua
 Cpoli omnino deficiente, aquaeductus et balnea ex integro exar-
 runt, cum prius aquarum scaturigines et fontes perpetuo fluxu car-
 rentes aeris siccitate constitissent. his visis imperator Valentiniani
 aquaeductum, qui cum usque ad Heraclii tempora perdurasset, tum
 ab Arabibus eversus fuerat, instaurare coepit: quamobrem electos ex
 variis locis artifices in unum collegit, ex Asia quidem et Ponto aedi-
 ficatores mille, et laevigatores ducentos, e Graecia et adiacentibus in-
 sulis ostracarios quingentos, ex ipsa Thracia operarum millia quin-
 que et figulos ducentos, procerasque, qui opus urgerent, praefecit.

ποιους διακοσίους· καὶ ἐπέστησεν αὐτοῖς ἄρχοντας ἐργοδιώκτας, καὶ ἓνα τῶν πατρικίων. καὶ οὕτω τελεσθέντος τοῦ ἔργου εἰσηλθὼν τὸ ὕδωρ ἐν τῇ πόλει. τῇ δὲ αὐτῇ πέμπτῃ ἰνδικτιῶνι προβάλλεται στρατηγὸς ὁμόφρονος αὐτοῦ, καὶ τῆς κακίας Β 5 αὐτοῦ ἐπαξίους ἐργάτας, Μιχαὴλ μὲν τὸν Μελισσηθὸν ἐν τῷ θέματι τῶν ἀνατολικῶν, καὶ Μιχαὴλ τὸν Λαχανοδράκοντα εἰς Θρακησίους, εἰς δὲ Βουκελλαρίους Μάνην τὸν τῆς κακίας ἐπώνυμον. καὶ τίς ἱκανὸς διηγεῖσθαι τὰ τούτων ἀνοσιουργήματα, ἃ μερικῶς ἐν τοῖς ἰδίοις τόποις συγγράφομεν; πάντα 10 γὰρ κατὰ μέρος συγγράφειν τὰ τούτων ἔργα πρὸς θεραπείαν τοῦ κρατοῦντος γινόμενα, οὐδ' αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρήσειν τὰ γραφόμενα βιβλία, εὐαγγελικῶς εἰπεῖν οἰκσιότερον.

Ῥώμης ἐπισκόπου Στεφάνου ἔτος α΄.

A.M. 6259

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ε΄, ἰνδικτιῶνος ε΄, ἤχθη C 15 Κωνσταντῖνος ὁ ψευδώνυμος πατριάρχης ἀπὸ τῆς Πριγκίπου νήσου· καὶ ἔδειρεν αὐτὸν ὁ τύραννος Κωνσταντῖνος, ὡς μὴ ἰσχύειν αὐτὸν βαδίσει. ἐκέλευσε δὲ αὐτὸν εἰς φορεῖον βασταχθῆναι, καὶ ἀπελθόντα καθίσει ἐν τῇ σολαίᾳ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. καὶ ἀσκηρῆτις ἦν σὺν αὐτῷ βαστάζων τόμον χάρ- 20 του, ἐν ᾧ ἦν γεγραμμένα τὰ τούτου αἷτια. παντὸς δὲ τοῦ Δ λαοῦ τῆς πόλεως ἐκ διαταγῆς βασιλικῆς ἐκέλευε ἀθροισθέντος

7. τῆς add. ex A.
λαίᾳ A.

17. ἰσχύειν A, δένασθαι vulg.

18. σω-

et patricium unum, cuius curae summa omnium demandata. absoluto igitur opere aqua in urbem deducta. quinta porro indictione sensus eiusdem secum consortes duces, et idoneos eius nequitiae promovendae opifices ad imperii dignitates eiecit. Michaellem quidem Melisenum orientalium themati, alium Michaellem Lachanodraconem Thracensium, Bucellariis Manetem quendam, ex nomine vaesaniae dantem argumenta, praefecit. quis vero horum scelera enarrando satis erit, quae partim suis locis a nobis perstringentur? nam si omnia singulatim, quae ipsi morem imperatori gerentes admiserunt, conscriberentur, libros, qui de ea re compilandi essent, mundum ipsum vix posse capere, ut proprie cum evangelista loquar, non arbitror.

Romae episcopi Stephani annus primus.

A.C. 759

Hoc anno mensis Octobris diē sexto, indictione sexta, Constantinus falsi nominis patriarcha ex insula Principis in urbem accitus, tot verbera a tyranno Constantino tulit, ut pedibus suis progredi non valeret. eum itaque lectica efferrī, et a se digressum in ecclesiae magnae solea considerare iussit. aderat porro unus asecretis praefrens libellum, quo omnia accusationum capita descripta erant. universo autem urbis populo imperatoris iussu congregato et spectante,

καὶ ὄρωτος, ὑπανεγινώσκειτο ὁ χάρτης εἰς ὑπήκοον παντὸς τοῦ λαοῦ. καὶ καθ' ἕκαστον κεφάλαιον ἔπαιεν αὐτοῦ τὸ πρόσωπον ὁ ἀσκηρῆτις τοῦ πατριάρχου Νικήτου ἐν τῷ συνδρόμῳ καθιζομένου καὶ θεωροῦντος. μετὰ δὲ τοῦτο ἀναβιβάσαντες αὐτὸν ἐν τῷ ἄμβωνι καὶ στήσαντες ὄρθιον, ἔλαβεν Νικήτας 5 τὸν χάρτην, καὶ ἀποστείλας ἐπισκόπους, καὶ λαβὼν τὸ ὠμοφόριον αὐτοῦ ἀνεθεμάτισεν αὐτόν, καὶ ἐπονομάσαντες Σκοτιῶσιν ἐξέωσαν αὐτόν ὀπισθοφανῶς τῆς ἐκκλησίας. τῆς δὲ ἐξῆς P. 3; ἡμέρᾳ ἵπποδρομίας οὐσης ἐψίλωσαν αὐτοῦ τὴν ὄψιν, καὶ ἐγύμνωσαν αὐτοῦ τὴν γενειάδα καὶ τὰς τῆς κεφαλῆς τρίχας καὶ ἰωτῶν ὄφρυων. καὶ ἐνδύσαντες αὐτόν σηρικὸν καὶ ἀμανικώτεον κοντὸν ἐκάθισαν αὐτόν ἐπὶ ὄνου σαγματωμένου ἐξανάστροφα κρατοῦντα τὴν οὐρὰν αὐτοῦ. καὶ ἐξήνεγκαν διὰ τοῦ διίππιου εἰς τὸ ἵπποδρόμιον, τοῦ λαοῦ παντὸς καὶ τοῦ δήμου ἀνασκάπτοτος καὶ ἐμπτύοντος αὐτόν. ἔσυρε δὲ τὸν ὄνον Κωνσταν- 15 τῖνος ὁ ἀνεπιὸς αὐτοῦ ῥινοκοπημένος. ἐλθόντος δὲ αὐτοῦ ἐν τοῖς δῆμοις, κατῆλθον καὶ ἐνέπτυσαν, καὶ κόριν ἐπέρριπτε B ἐπ' αὐτόν. ἐνέγκαντες δὲ αὐτόν εἰς τὸ στάμα, ἔρριψαν αὐτὸν ἐκ τοῦ ὄνου, καὶ ἐπάτησαν τὸν τράχηλον αὐτοῦ. καὶ καθίσαντες αὐτόν ἀπέναντι τῶν δῆμων, ἤκουεν παρ' αὐτῶν σκα- 20 πτικὸς λόγους, ἕως τῆς ἀπολύσεως τοῦ ἵππικου. καὶ τῆς

2. καθ' ἕκαστον A, καθ' ἕν vulg.

ἔπαιεν A, ἔπαισεν vulg.

4. θεωροῦντος A, ὄρωτος vulg.

5. αὐτόν add. ex A. 12.

κοντὸν A.

13. διὰ τοῦ ἵππου A.

16. ὁ add. ex A.

in omnium auditu libellus ille publice recitabatur, et ad singula capita faciem eius asecretis percutiebatur, patriarcha Niceta in throni consessu sedente ac omnia prospiciente. eo deinde in ambonem evecto, et recte in pedes constituto, libellum accipit Nicetas, mox episcopo ad eum misso, et anathemate in eum pronunciatum, pallium sustulerunt, Scotiopsimque saepius vocitatum retrogrado passu ab ecclesia iusserunt excedere. sequenti vero luce ludis in circo celebratis, universam eius faciem depilantes, barbam, supercilia atque capillitium abrasere, et serico brevi et sine manicis vestimento indutum in asinum clitellis instructum, facie retro versa, adeo ut manibus eandem teneret, imposuere, atque per diippium in circum produceret, plebe universa ipsisque factionibus eum conviciis atque spntis prosequentibus. Constantianus vero eius nepos praecisis naribus deformis asinum trahebat. cum autem ad factionum locum devenit, tum omnes sputis eum denuo respargere et pulverem in eum proicere, ad locum deinde quo consistunt equi adductum, asino praecipitem deturbaverunt, eiusque demum collo pedibus conculcato, e factionum regione consistentem sales, iocos, ludibria in se deblaterata, donec absolvo-

τοῦ Ἀυγούστου μηνὸς πέμπει πρὸς αὐτὸν τοὺς πατρικίους, V. 296
καὶ λέγει αὐτῷ· τί λέγεις περὶ τῆς πίστεως ἡμῶν καὶ τῆς
συνόδου ἧς ἐποιήσαμεν; ὁ δὲ ματαιωθεὶς τὰς φρένας ἀπεκρίθη,
ὅτι καλῶς καὶ πιστεύεις, καὶ τὴν σύνοδον πεποίηκας, οἴομενος
5 διὰ τούτου πάλιν ἐξευμενίσασθαι αὐτόν· οἱ δὲ εὐθρόλως ἀπε-
κριθέντες εἶπον· ἡμεῖς τοῦτο ἠθέλομεν ἀκοῦσαι ἐκ τοῦ μι- C
ροῦ σου στόματος. ἀπὸ δὲ τοῦ νῦν ἄπελθε εἰς τὸ σκότος,
καὶ εἰς τὸ ἀνάθεμα, καὶ οὕτω λαβὼν τὴν ἀπόφασιν ἀπεκα-
φαλίσθη εἰς τὸ Κυνήγιον. καὶ τὴν μὲν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐκ
10 τῶν ὤτων δῆσαντες, ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις ἐν τῷ Μιλίῳ ἐκρέ-
μασαν εἰς ἔνδειξιν τοῦ λαοῦ. τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ δῆσαντες
καλωδίῳ τὸν πόδα μετὰ τῶν βιοδανάτων ἔρριψαν· ὁμοίως
καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀπαγαγόντες ἔρ-
ριψαν. ὃ τῆς ἀλογίας καὶ ἀμότητος καὶ ἀσπλαγχνίας τοῦ
15 ἀνημέρου θηροῦ. οὐκ ἠδέσθη τὴν ἁγίαν κολυμβήθραν ὁ ἄθλιος;
δύο γὰρ τέκνα αὐτοῦ ἐκ τῆς τρίτης γυναικὸς ἐν ταῖς ἀγκά-
λαις αὐτοῦ δεξάμενος ἦν. πάντοτε οὖν θηριώδης τὸν τρόπον D
καὶ ἀνήμερος ἦν. ἀπὸ δὲ τούτου τοῦ χρόνου πλείονι μανίᾳ
κατὰ τῶν ἁγίων ἐκκλησιῶν ἐχρήσατο. ἀποστειλάς γὰρ κατή-
20 νεγκε Πέτρον τὸν αἰοδιμον στυλίτην ἀπὸ πέτρας, καὶ μὴ

1. πέμπει] ἀποσιέλλει A. 2. καὶ δηλοῖ αὐτῷ A. 3. ἧς A,
ἦν vulg. 11. εἰς ἐνδ. A, εἰς τὴν ἐνδ. vulg. 13. μετὰ τρεῖς
A, μετ' αὐτὰς τρεῖς vulg. 17. οὖν om. A. 20. ἀπὸ πέ-
τρας, καὶ μὴ A, τὸν μὴ vulg.

rentur ludi, coegerunt audire. ad haec mensis Augusti die decimo
quinto, missis ad eum patriciis, interrogat: quid de fide nostra, et
ea quam habuimus synodo sentis? is vero animi plane vani homun-
cio, optime, respondet, credis, et synodum recte celebrasti, nimirum
hoc pacto imperatorem rursus placare sperans. illi dato responso
citius subinferunt: hoc unum erat, quod ex impuro ore tuo audire
volebamus. nunc itaque in tenebras et in malam horam perge. ita-
que sententia in eum lata in Cynegio capite truncatus est. eius
porro caput auribus devinctum in Milio per continuos tres dies po-
pulo spectandum suspendere, corpus autem rudente ad pedem alligata
tractum cum morte violenta sublatorum cadaveribus proiecere, ac pa-
riter caput post idem dierum trium spatium suspendio solutum illuc
eodem deportavere. o feritatem, o crudelitatem et inhumanam illius
belluae truculentiam. numquid sacrum lavacrum revereri non debue-
rat homo perditus? duos quippe eius liberos ex tertia coniuge natos
inter ulnas patriarcha exceperat, verum ferinis moribus agitatus animae
prorsus ferinae argumenta dedit. caeterum ab hoc tempore maiori
vaesania in sanctas dei ecclesias ferebatur. misit enim qui Petrum

ὑπέιξαντα τοῖς δόγμασιν αὐτοῦ ζῶντα δήσας τῶν ποδῶν, ἐν τοῖς Πελαγίοις καὶ τοῦτον διὰ τῆς μέσης συρόμενον ἐκέλευσε ῥιπῆναι, ἄλλους ἐν σάκκοις δεσμῶν, καὶ λίθους Προσαρτίζων, ἐν τῇ πελάγει ῥίπτεσθαι προσέταπτεν, τυφλῶν, ῥινοκοπῶν, μάλιστα ξαίνων, καὶ πᾶν εἶδος κολάσεως κατὰ τῶν εὐσεβούντων ἐπινοῶν· καὶ ἐν μὲν τῇ πόλει δι' ἑαυτοῦ ταῦτα ἔδρα καὶ τῶν ὁμοφρόνων αὐτοῦ, Ἀντωνίου, φημί, πατρικίου P. 373 καὶ δομestίκου τῶν σχολῶν, καὶ Πέτρου μαγίστρου, καὶ τοῦ ἐκπαιδευθέντος ὑπ' αὐτοῦ λαοῦ τῶν ταγμάτων, ἐν δὲ τοῖς ἔξω θέμασιν διὰ τῶν προρρηθέντων στρατηγῶν. αὐτὸς δὲ 10 κίθαροῦδαις ἔχαιρεν καὶ συμποσιασμοῖς, αἰσχρολογίαις τε καὶ ὀρχησμοῖς ἐκπαιδεύων τοὺς περὶ αὐτόν. καὶ εἶπον τις συμπίπτων ἢ ἀλγῶν τὴν συνήθη Χριστιανοῖς ἀφῆκε φωνήν, τὸ Θεοτόκε βοήθει, ἢ παννυχέων ἐφωράθη, ἢ ἐκκλησίαις προσεδρεῦων, ἢ εὐλαβεῖα συζῶν, ἢ μὴ ὄρκους χρώμενος ἀφειδῶς, 15 ὡς ἐχθρὸς τοῦ βασιλέως ἐκολάζετο, καὶ ἀμνημόνευτος Βῶνομάζετο. μοναστήρια δὲ τὰ εἰς δόξαν Θεοῦ καὶ τῶν σωζομένων καταφύγια οἴκους κοινούς καθίστα τῶν ὁμοφρόνων αὐτοῦ στρατιωτῶν. τὴν γοῦν Δαλμάτων πρῶτιστον ὁδοῦν ἐν

3. λίθους A, λίθοις vulg. 4. τυφλῶν A, τυφλώνων vulg. 5. ξαίνων] ξέων vulg. 12. ὀρχησμοῖς A, ὀρχισμοῖς vulg. 13. ἀφῆκε A, ἀγῆκε vulg. 15. ἢ εὐλαβεῖα — — ἀφειδῶς add. ex A.

venerabilem columnicolum a petra exturbaret, eumque dogmatibus suis repugnantem vivum pedibus vinctum ac per medias urbis vias pertractum inter Pelagii cadavera prolici iussit, alios vero saccis inclusos lapidibusque degravatos in pelagi profundum demergi. oculorum orbitates, concisiones narium, flagrorum lacerationes, et omne suppliciorum genus adversus religiosos molitus est. et haec quidem in urbe ab imperatore agebantur, et a ceteris qui cum eo sentiebant, per Antonium dico patricium et scholarum domesticum, Petrum quoque magistrum et ordinum milites, qui ipsius impietatem animo penitus imberant, in exteris vero provinciis per duces supra nominatos eadem nefanda facinora perpetravit. interim ipse cytharoedorum contentibus et conviviis genialiter indulgens, turpiloquiis et saltationibus familiares exercebat. ac si nonnemo quandoque vel lapsus vel laesus usitatam Christianis vocem, o dei genitrix adiuva, emisisset, aut sacras vigiliis ducere, aut ecclesias frequentare, aut caste vivere, aut iuramentis non immodice uti deprehensus fuisset, confestim maiestatis reus tormentis examinabatur, nec post letum nomen eius in ecclesiasticis precibus memorabatur. monasteria quoque, aedes illas sacras in dei gloriam et salvandorum refugia constructas, militum sententiae sua pravitate infectorum communes et profanas domos

τοὺς κοινοβίοις τοῦ Βυζαντιοῦ τοὺς στρατιώταις εἰς κατοικίαν ἔδωκεν, τὰ Καλλιστράτου τὰ λεγόμενα καὶ τὴν Δίου μονὴν καὶ τὰ Μαξιμίμου, ἄλλους τε μοναστῶν ἱερῶς οἴκους καὶ παρθένων ἐκ βάθρων κατέλυσεν. τοὺς δὲ μοναχικὸν βίον ἀνα-
 5 λαβέσθαι ἐπιτηδύσαντας ἐκ τῶν ἐπισήμων ἐν στρατείᾳ ἢ ἐν τέλει, καὶ μάλιστα τοὺς ἐγγίζοντας αὐτῷ καὶ μύστας γεγονό-
 τας τῶν αὐτοῦ ἀσελγειῶν καὶ ἀρρητοποιῶν θανάτῳ καθυπέ-
 βαλεν, ὑπονοούμενος τὴν ἐκ τῶν ἐξαγορεύσεων προσοικιμέ-
 10 νην αὐτῷ αἰσχύνην· διὰ τοι τοῦτο καὶ Στρατήγιον τὸν τοῦ Ποδωπαγοῦρου ἀστὸν ὄντα τῷ εἶδει προσλαβόμενος, ἐφίλει γὰρ προσοικειοῦσθαι τοῖς τοιούτοις διὰ τὰς ἀκολασίας αὐτοῦ, αἰσθόμενός τε αὐτὸν ἀηδῶς ἔχοντα πρὸς τὰς ἀθεμίτους ἀν-
 δρομανίας αὐτοῦ, καὶ τῷ Μακαρίῳ τῷ ἐγκλειστῷ τοῦ ἁγίου V. 297
 15 Ἀλεξάντιου ταύτας ἐξαγορεύοντα, σωτηρίας τε φάρμακα λαμβάνοντα, ὡς ἐπιβουλον αὐτοῦ τοῦτον διαφημίσας, σὺν τῷ ἐγκλειστῷ, ὡς προλέλεκται, ἀνείλεν. ἐποίησε δὲ εὐθνηῆσαι τὰ εἶδη ἐν τῇ πόλει τῷ χρόνῳ τούτῳ. νέος γὰρ Μίδας γενόμενος τὸν χρυσὸν ἀπεθησαύρισεν, καὶ τοὺς γεωργοὺς ἐγύνωσεν, καὶ D
 διὰ τὴν τῶν φόρων ἀπαίτησιν ἠναγκάζοντο οἱ ἄνθρωποι τὰς

1. τοῖς στρατιώταις om. A e f. 4. παρθένων e f, παρθενῶ-
 νας vulg. 6. καὶ μάλιστα A, μάλιστα καὶ vulg. 7. fort.
 ἀρρητοποιῶν. 8. ἐκ add. ex A. 11. προσοικειοῦσθαι A,
 προσοικειοῦσαι vulg.

fieri declaravit. ac monasterium quidem Dalmatarum, coenobiorum omnium Byzantii celeberrimum, militibus diversorium assignavit. alia quoque sacra aedificia, qualia Callistrati, Dii et Maximini nominibus insignia laudantur, et alias monachorum religiosas aedes et virginum sedes a fundamentis evertit. quos autem vel arte militari praestantes vel dignitate conspicuos, maxime prius sibi necessarios, et libidinum eius secretarumque turpitudinum conscios et mystas, monasticae vitae studiosos eam prosequi comperisset, certa morte damnabat, tanquam ex eorum confessionibus sibi pudorem incussum iri coniectans. quare Strategium Podopaguri filium, ob decoram vultus formam sibi prius acceptum (in huiusmodi etenim ex libidinis petulantia affectus rapiebatur) insanientem illam venerem et nefarios adolescentum concubitus averso animo ferentem cum persensisset, et Macario sancti Auxentii incluso flagitia illa pro Christiana exomologesi exposuisse, et quae ad salutem ducerent accepisse remedia nosset, tanquam in imperium conspirasset, cum incluso, prout superius enarratum, morti ad-dixit. caeterum effecit, ut omnis generis annona suis temporibus in urbe abundaret. novus enim Midas effectus, auri nimirum sitientis-simus, divitias coacervavit immensas, agricolas summis laboribus exer-cuit, et ex tributorum conferendorum necessitate fruges a deo libera-

τοῦ Θεοῦ χορηγίας εὐάνως πιπράσκειν. τῷ δ' αὐτῷ ἔει Νικητάς ὁ ψευδώνυμος πατριάρχης τὰς ἐν τῷ πατριαρχεῖῳ εἰκόνας τοῦ μικροῦ σεκρέτου διὰ μουσαίου οὐσας ἐξέσεν, καὶ τοῦ μεγάλου σεκρέτου τῆς τροπικῆς ἐξ ὑλογραφίας οὐσης κατήνεγκεν, καὶ τῶν λοιπῶν εἰκόνων τὰ πρόσωπα ἔχρισεν,⁵ καὶ ἐν τῷ Ἀβραμιαίῳ δὲ ὁμοίως πεποίηκεν.

- A. M. 6260 Τούτῳ τῷ ἔτει ἔστειψεν ὁ βασιλεὺς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ
 P. 374 Εὐδοκίαν ὃ τρίγαμος τρίτην οὐσαν αὐγοῦσταν ἐν τῷ τριβου-
 ναλίῳ τῶν ἱθ' ἀκουβίτων τῇ πρώτῃ τοῦ Ἀπριλλίου μηνός,
 ἰνδικτιῶνος ζ', ἡμέρα σαββάτου, καὶ τοὺς ἐξ αὐτῆς δύο υἱούς¹⁰
 αὐτοῦ Χριστοφόρον καὶ Νικηφόρον τῇ ἑπαύριον, ἧτις ἦν δευ-
 τέρα τοῦ Ἀπριλλίου μηνός ἡμέρα κυριακὴ τοῦ ἁγίου πάσχα,
 προσβάλετο καίσαρας, ἐν τῷ αὐτῷ τριβουναλίῳ τοῦ πατριαρ-
 χου ποιήσαντος τὴν εὐχὴν, καὶ τοῦ βασιλέως ἐπιθέτους αὐταῖς¹⁵
 τὰς τε χλαίνας καὶ τὰ καισαρῖκια περικεφάλαια ὡσαύτως¹⁵
 B καὶ τὸν Νικητὰν τὸν ἔσχατον ἀδελφὸν αὐτῶν ποιήσας νοβελίσ-
 σιμον, ἐπέθηκεν αὐτῷ χλαῖναν χρυσοῦν καὶ τὸν στέφανον. καὶ
 οὕτως προῆλθον οἱ βασιλεῖς ῥίπτοντες ὑπατείας τριμίσι καὶ
 σημίσι, καὶ νομίσματα καινούργια ἕως τῆς μεγάλης ἐκ-
 κλησίας.

3. διὰ μουσαίου — — σεκρέτου om. A f. 12. ἡμέρα κυριακὴ
 A, ἡμέρα κυριακῆ vulg. 15. τὰς τε χλ. A, τὰς χλ. vulg.
 16. ποιησάμενος a. 19. σημίσι] ἡμίσι A a f, σιμίσι vulg.

liter concessas et in convictum repositas vili pretio homines cogebat distrahere. eodem etiam anno Nicetas falso nomine patriarcha imagines in patriarchalis aedis minore secreto opere tessellato depictas erasit, magno quoque secreti ambitum imaginibus ligneis diductis eminentia effictis ornatum deposuit, et reliquiarum omnium imaginum facies alio colore perunxit, idemque prorsus in Abramiae praestitit.

- A. C. 760 Hoc anno imperator trium uxorum vir Eudociam tertiam coniegem Aprilis mensis die primo, indictione septima, die sabbati in undeviginti accubitorum tribunalio corona imposita augustam renunciat. sequenti vero luce, quae Aprilis secunda fuit, dies nimirum dominica sancti paschatis, liberos duos ex ea susceptos Christophorum et Nicephorum in eodem tribunalio, patriarcha sacras preces obeunte, caesares declaravit, et subinde chlamides et caesarum stemmata capitibus imposuit. Nicetae pariter postremo eorum fratri in nobilissimum promotum chlamidem auro textam et coronam contulit. atque ita imperatores prodeuntes muna, trimisia nimirum, hemisia et nummos recenter cusos per iter ad magnam usque ecclesiam in populum sparsere.

Τούτω τῷ ἔτει ἐγένετο καταλλαγή ἐν Συρία, ἄνθρωπον A.M. 6261
 πρὸς ἄνθρωπον καὶ γυναῖκα πρὸς γυναῖκα καὶ παιδίον ὁμοίως
 πρὸς παιδίον· καὶ ἐπέτρεψεν ὁ Ἀβδελλαῦς τοὺς πώγωνας
 αὐτῶν ξυρισθῆναι, καὶ γενέσθαι καμηλαύκια πήχεως μιᾶς
 5 ἡμισυ. παρεκάθισε δὲ Ἀβδελλαῦς τὸ Κάμαχον μετὰ ὄγδοή-
 κοντα χιλιάδων ὄλον τὸ θῆρος, καὶ μηδὲν ἀνύσας, ὑπέστρεψεν C
 κατησχυμμένος. τῇ δὲ α' τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς τῆς ἡ' Ἰν-
 δικτιῶνος εἰσηλθεν Εἰρήνη ἐξ Ἀθηνῶν ἐλθοῦσα ἀπὸ τῆς Ἱε-
 ρείας ἐν τῇ βασιλίδι πόλει δρομίωνων καὶ χελανθίων πλεί-
 10 στων ἐστολισμένων σηρικοῖς παλλίοις, καὶ τῶν τῆς πόλεως
 προυχόντων σὺν ταῖς γυναιξὶ προῦπαντῶντων καὶ προαγόντων
 αὐτῇ. καὶ τῇ γ' αὐτοῦ τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς τοῦ πατριάρ-
 χου ἐλθόντος ἐν τῷ παλατίῳ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ωάρου ἐγέν-
 15 ἐνετο τὰ πρὸς τὴν αὐτὴν Εἰρήνην τοῦ βασιλέως Λέοντος
 τρικλίνῳ τοῦ Αὐγουστέως ἡ βασίλισσα Εἰρήνη, καὶ ἀπελθοῦσα D
 ἐν τῷ εὐκρηίῳ τοῦ ἀγίου Στεφάνου ἐν τῇ Λύφῃ ἔλαβεν
 τὰ τοῦ γάμου στέφανα σὺν τῷ τοῦ Κωνσταντίνου υἱῷ Λέοντι
 τῷ βασιλεῖ.

20 Ἔωμης ἐπισκόπου Ἀδριανοῦ ἔτος α'. A.M. 6262

Τούτω τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Βανάκας τὴν Ῥωμανίαν, V. 298

4. πήχεως A, πηχὸς vulg. 7. Νοεμβρίου A. 9. βασιλευ-
 οῦση A. 10. καὶ τῶν τῆς A, τῶν τῆς vulg. 12. τοῦ αὐ-
 τοῦ Νοεμβρίου A. τοῦ τοπρωερχου (sic) ἀνελθόντος A. 14.
 τοῦ χλωσπώλεως (sic) Λέοντος. 18. σὺν τῷ τοῦ Κωνστ. υἱῷ
 A, σὺν τῷ κυρίῳ υἱῷ vulg.

Hoc anno commutatio hominum in Syria facta est, homine pro A. C. 761
 homine, foemina pro foemina, et puero pro puero datis. praecepit-
 que Abdellas ut barbas raderent et pileos cubiti unius et semis ge-
 starent. porro ipse Abdellas cum octoginta hominum millibus Cama-
 chum per totam aestatem obsedit, verum irritis conatibus ignominia
 perfusus pedem retulit. mensis vero Septembris die primo indictione
 octava, Irene Athenis primo profecta, et ab Hieria in quam delata
 fuerat digressa, ad imperatricem urbem cum dromonibus et chelandiis
 plurimis serica veste ornatis, primoribus quibusque urbis viris ac
 mulieribus obviam progressis et praeuendo comitantibus appulit. die
 vero Septembris tertio patriarcha in palatinum se conferente, ad Phari
 ecclesiam imperatoris Leonis cum Irene sponsalia celebrata sunt. tum
 autem mensis Decembris die decimo septimo in triclinio Augustei
 imperatrix Irene coronata est, indeque ad oratorium sancti Stephani
 ad Daphnem arrepto itinere, nuptiales corollas cum domino Leone
 excepit.

Romae episcopi Adriani annus primus.

A. C. 762

Hoc anno Banacas infestis armis Romanam ditionem vexavit, et

P. 375 καὶ πολλοὺς ἡχμαλώτευσεν· καὶ Ῥωμαῖοι εἰσῆλθον εἰς τὴν τετάρτην Ἀρμενίαν καὶ ἐσκύλευσαν αὐτήν. τελευταῖα δὲ Σαυλάχ καὶ μετεποιήθη Γερμανίεια εἰς Παλαιστίνην. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει μιμησάμενος ὁ Λαχανοδράκων τὸν διδάσκαλον αὐτοῦ πάντα μοναχὸν καὶ μοναστήριον τοὺς ὑπὸ τὸ θέμα τῶν Ὁρακησίων ὄντας συνῆξεν εἰς Ἐφεσον, καὶ ἐξαγαγὼν αὐτοὺς εἰς πεδίον λεγόμενον Τζουκανιστήριον ἔφη πρὸς αὐτούς, ὅτι ὁ μὲν βουλόμενος τῷ βασιλεῖ πειθαρχεῖν καὶ ἡμῖν ἐνδυσάσθω στολὴν λευκὴν, καὶ λαβέτω γυναῖκα τῇ ὄρα ταύτῃ, οἱ δὲ τοῦτο μὴ ποιοῦντες τυφλούμενοι εἰς Κύπρον ἐξορισθήσονται. 10 καὶ ἅμα τῷ λόγῳ τὸ ἔργον ἐτελέσθη, καὶ πολλοὶ μάρτυρες ἐν Β' ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐνεδείχθησαν· πολλοὶ δὲ καὶ λειποτακτήσαντες ἀπώλοντο, οὓς καὶ ἔκκειοῦτο ὁ Δράκων. τῇ δὲ αὐτῇ ἡδικτιῶνι 5', Ἰανουαρίῳ μηνὶ 1δ', ἐτέχθη Λέοντι τῷ βασιλεῖ καὶ Εἰρήνῃ υἱός, καὶ ὠνομάσθη Κωνσταντῖνος, ζῶντος αἱ 15 Κωνσταντίνου τοῦ πάππου αὐτοῦ.

A.M. 6263 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Βανακας τὴν Ῥωμανίαν, καὶ κατελθὼν ἀπὸ Ἰσαυρίας εἰς τὸ κύστρον Συκῆς παρεκίδυσεν αὐτῷ. ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς ἔγραψεν πρὸς Μιχαὴλ τὸν Ἐπιτομῆν τῶν ἀνατολικῶν, καὶ πρὸς Βάνην τὸν τῶν Βουκλιῶν

2. ἐσκύλευσαν A', ἐκύλωσαν vulg. Σάλεχ A. 5. ὑπὸ τὸ θέμα A, ὑπὸ τῶν θεμάτων vulg. 8. ὁ μὲν βουλόμενος A, ὁ βουλ. μὲν vulg. 12. πολλοὶ δὲ καὶ A, πολλοὶ δὲ vulg. 13. ἔκκειοῦτο A, οἱκ. vulg. 19. αὐτὸ A. 20. Βάνην A e l, Μάνην vulg.

captivorum turbam secum avexit. Romani vero quartam Armeniam aggressi provinciam totam circumierunt. Saulach porro defuncto, Germanicia in Palaestinam translata est. hoc eodem anno Lachanodracon magistrum imitatus monachos et Moniales omnes Thracensium themati subiectos Ephesum advocavit, iisdemque in planitiem Tzucanisterium vocatam eductis, ait, qui imperatori mihique morem gerere studet, candida veste induatur, hacque ipsa hora uxorem accipiat, qui parere detrectaverit, oculis privatus in Cyprum deportator exul. dicto citius opus ipsum perfectum est, et martyrii coronam die illo plurimi retulerunt, sed et multi ordinis sui desertores perierunt, quibus Draco familiariter usus est. eadem indictione nona mensis Ianuarii die decimo quarto Leoni et Irenae imperatoribus natus est filius, qui Constantino eius avo inter vivos adhuc agente etiam Constantinus appellatus est.

A. C. 763 Hoc anno Banacas expeditione in Romaniam suscepta, ab Isauria in Syces castrum digressus, illud obsedit. huius rei nuncio accepto, imperator illico litteras ad Michaellem orientalium, ad Banem Baccaliorum, et ad Bardanem Armeniacorum duces dedit, qui occurre-

λαρίων στρατηγὸν καὶ Βαρδάνην τὸν τῶν Ἀρμενιακῶν. καὶ ἐλθόντες ἐκράτησαν τὴν ἔξοδον αὐτῶν κλεισοῦραν οὕσαν δύσβατον πάνυ. ὁ δὲ στόλος τῶν Κιβυρραιωτῶν καταλαβὼν μετὰ Πιτρωνῆ πρωτοσπαθαρίου καὶ στρατηγοῦ αὐτῶν, ὤρδημην ἐν τῇ λιμένι τοῦ κάστρου. ὁ δὲ Βανάκας ἰδὼν καὶ ἀπογνούς ἑαυτοῦ, παραθαρρύνει καὶ προθυμοποιεῖ τοὺς ἑαυτοῦ, καὶ ἀνελθὼν πρὸς τὰ καβαλλαρικὰ θέματα, ἠλιάλαξεν, καὶ τρέπει αὐτούς, καὶ ἀποκτείνας πολλοὺς καὶ αἰχμαλωτεύσας πάντα τὰ περίχωρα ἐκεῖνα, ὑπέστρεψεν μετὰ σκύλων **D** 10 πολλῶν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ὁ τῶν Θρακησίων στρατηγὸς Μιχαὴλ ὁ Λαχανοδράκων ἀποστείλας Λέοντα τὸν νόθον αὐτοῦ, τὸν ἐπιλεγόμενον Κουλούκην, καὶ Λέοντα ἀπὸ ἀββάδων τὸν Κουτζοδάκτυλον, ἔπρασεν ὅλα τὰ μοναστήρια ἀνδρωῶ τε καὶ γυναικεῶ, καὶ πάντα τὰ ἱερὰ σκεῦη καὶ βιβλία καὶ κτήνη, καὶ ὅσα ἦν εἰς ὑπόστασιν αὐτῶν· καὶ τὰς τούτων τιμὰς εἰσεκόμισεν τῷ βασιλεῖ. ὅσα δὲ εὔρεν μοναχικά καὶ πατερικά βιβλία, πυρὶ κατέκαυσεν. καὶ εἴ που λείψανον ἁγίου ἐφάνη τις ἔχων εἰς φυλακῆριον, καὶ τοῦτο τῷ πυρὶ παρέδωκεν, καὶ τὸν **20** ἔχοντα αὐτό, ὡς ἀσβεθῶντα, ἐκόλαξεν. καὶ πολλοὺς μὲν τῶν

1. στρατηγὸν add. ex A. 4. Πέτρονος A. 6. ἑαυτοῦ A, αὐτοῦ vulg. 12. ἀποστειλάς, quod ante v. στρατηγὸς legebat, transposui cum A. τὸν νοτάριον αὐτοῦ A. 14. πάντα τὰ μ. A. ἀνδρωῶ A, ἀνδρεῖά vulg. 18. ἁγίου A. 19. τὸν δὲ ἔχ. A. 20. τῶν μοναχῶν om. A f.

tes, hostis exitum, qui clusurae aggressu difficilis erat, occupaverunt. Cibyrrhaeotarum vero classis cum Petro duce et protospathario superveniens ad castrum applicuit. Banacas id ubi vidit, etsi de successu desperans, tamen confirmatis erectisque suorum animis, equestris themata aggressus, ululatum et clamorem ad bellum edidit, Romanis fusis et plurima ex parte ferro prostratis, vastitate etiam et captivitate per vicina quaeque loca inducta, diversis spoliis onustus in patriam removit.

Hoc eodem anno Michael Lachanodsaco Thracensium dux Leone filio spurio, cui Culuces nomen, et altero Leone exabbate, cognomento Cutzodactylo, missis, omnia tam hominum, quam foeminarum monasteria cum sacris vasis, libris, gregibus, atque universis eorum facultatibus venundavit, collectamque inde pecuniam imperatori transmisit. cuncta vero monachorum et sanctorum patrum opera igne consumpsit. ac si vel ibi quispiam reliquias in phylacterium gerere deprehensus fuit, eas raptas flammis eadem ratione tradidit, et eum qui gestasset tanquam impietatis reum tormentis examinabat, ac monachorum quidam plurimos verberibus, alios gladio confecit,

P. 376 *μόναχων διὰ μαστίγων ἀνήλωσεν· ἔστι δὲ οὗς διὰ ξίφους, ἀναριθμήτους δὲ ἐτύφλωσεν. καὶ τῶν μὲν τὰς ὑπῆνας κρηλαίῃ ἀλείφων, ὑφήπτε πῦρ, καὶ οὕτω τὰ τε πρόσωπα αὐτῶν*

V. 299 *καὶ τὰς κεφαλὰς κατέκαιεν· τοὺς δὲ μετὰ πολλὰς βασιάνους ταῖς ἐξορίας ἐξέπεμπεν. καὶ τέλος οὐκ εἶασεν εἰς ὄλον τὸ ἐπ' αὐτὸν θέμα ἓνα ἄνθρωπον μοναδικὸν περιβεβλημένον σχῆμα. ὃ καὶ μαθὼν ὃ μισάγαθος βασιλεὺς ἔγραψεν αὐτῷ εὐχαριστίας λέγων, ὅτι εὐρόν σε ἄνδρα κατὰ τὴν καρδίαν μου, ὃς ποιᾷς πάντα τὰ θελήματά μου. τοῦτον οὖν μιμησάμενοι καὶ ἡ Βλοιποὶ τὰ ὁμοια διέπραττον.*

A.M. 6264 *Τούτῳ τῷ ἔτει ἀπέστειλεν ὁ Ἀβδελλᾶς εἰς Ἀφρικὴν τὸν Μουαλάβιτον μετὰ πολλοῦ στρατοῦ, καὶ εἰσῆλθεν ὁ Ἀλφαδάλ Βαρινάρ εἰς Ῥωμανίαν, καὶ ἔλαβεν αἰχμαλώτους πεντακοσίους. οἱ δὲ Μοψουεσιεῖς συναντηθέντες αὐτῷ καὶ πολεμήσαντες, ἀπέκτειναν ἐκ τῶν Ἀράβων χιλίους. ὃ δὲ Ἀβδελλᾶς ἀπελθὼν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ἐπενήστευσε, καὶ ἐπέτρεψε γράφῃναι τοὺς Χριστιανούς καὶ τοὺς Ἑβραίους εἰς τὰς χεῖρας. καὶ πολλοὶ τῶν Χριστιανῶν διὰ θαλάσσης ἔφυγον εἰς Ῥωμανίαν. ἐκρατήθη δὲ ὁ Κούρικος Σέργιος ἔξωθεν Συκῆς, καὶ ὁ Λαχέρφαβος Σέργιος εἰς Κύπρον ἐκ προσώπου ὧν τῶν ἐκείσε.*

1. ἔστι δὲ οὗς] οὗς δὲ A, ἔτι δὲ οὗς vulg. 2. ὑπῆνας A, ὑπῆγεις vulg. 3. ὑφήπτε A, ὑφέεις τε vulg. 5. παρέπεμπεν A. 8. ἄνδρα om. A. 10. διέπραττον A, διεπράττοντο vulg. 13. Βαδινάρ A f. 14. οὗ δὲ Μοψ. A, οὗ Μοψ. vulg. 15. ἐκ τῶν Ἀ. A, ἐξ Ἀ. vulg. 20. Λαχέρφαβος A, Σέργιος om. A.

innumeris oculis effodit. nonnullis barbam unguento ex cera et oleo confecto illinebat, immissoque in eam igne, tam faciem quam ipsum miserorum caput comburebat, alios pluribus tormentis excruciatos in exilium expulit. denique hominem ne quidem unum in tota sua praefectura monachi habitu indutum reliquit. quod cum rescivisset homini et aequi osor imperator, per litteras ei gratias egit, his verbis: iuxta placitum meum facientem te comperi, qui in omnibus voluntati meae satisfacis. quare caeteri eum imitati in eadem scelera prae-ruperunt.

A. C. 764 *Hoc anno Abdellas Mualabitus cum numero exercitu in Africam misit, et Alphadal Barinar, in Romanorum fines incursione facta, captivos quingentos abduxit. huic Mopsuestenses obviam facti consertis manibus Arabes mille occiderunt. Abdellas Hierosolymam profectus ieiunium celebravit, Christianosque et Hebraeos manus inscriptas gerere compulit. quare multi ex Christianis in Romanam ditionem manū confugere. porro Curicus Sergius extra Syden et Lacherphabus Sergius apud Cyprium, qui imperatoris vices illic implebat, capti sunt.*

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Μαίῳ Ἰνδικτιῶνος ἰβ' ἐκίνησε Κων-**A.M. 6265**
 σταντῖνος στόλον χελανδίων δισχιλίων κατὰ Βουλγαρίας, καὶ
 εἰσελθὼν καὶ αὐτὸς εἰς τὰ Ῥούσια χελάνδια ἀπεικίνησε πρὸς
 τὸ ἐλθεῖν εἰς τὸν Δανούβιον ποταμὸν, καταλιπὼν καὶ τοὺς
 5 τῶν καβαλαρικῶν θεμάτων στρατηγούς ἔξω τῶν κλεισουργῶν,
 εἰ πως δυνηθῶσιν Βουλγάρων εἰς αὐτὸν ἀσχολουμένων εἰσελ-
 θεῖν εἰς Βουλγαρίαν. ἔλθόντος δὲ αὐτοῦ ἕως τῆς Βάρνας,
 ἰδειλίασεν, καὶ ἐμελέτα ὑποστρέψαι. ἰδόντες δὲ οἱ Βούλ-
 γαροὶ καὶ δειλιάσαντες ἀπέστειλαν Βοϊλᾶν καὶ Τζιγάτον, **D**
 10 αἰτούμενοι εἰρήνην γενέσθαι. οὓς ἰδὼν ὁ βασιλεὺς καὶ περι-
 χαρῆς γενόμενος, ἐποίησεν εἰρήνην· καὶ ὤμοσαν ἀλλήλοις,
 μήτε Βουλγάρους εἰσελθεῖν κατὰ Ῥωμανίας, μήτε τὸν βασι-
 λέα ἐπιτηδεῦσαι εἰσελθεῖν εἰς Βουλγαρίαν. καὶ ἐποίησαν ἔγ-
 γραφα ἐπὶ τούτῳ πρὸς ἀλλήλους. καὶ ὑποστρέψας ὁ βασι-
 15 λέυς εἰσηλθεν ἐν τῇ πόλει, ταξάτους ἀφείξεν ἐκ πάντων τῶν
 θεμάτων καὶ εἰς κύστρα ἄπερ ἔκτισεν. τῷ δὲ Ὀκτωβρίῳ
 μηνὶ τῆς αὐτῆς ἰβ' Ἰνδικτιῶνος ἐδέξατο μανδάτον ὁ βασιλεὺς
 ἀπὸ Βουλγαρίας ἐκ τῶν κρυπτῶν φίλων αὐτοῦ, ὅτι ἀποστέλ-
 λει ὁ κύρις Βουλγαρίας ἰβ' χιλιάδας λαὸν καὶ Βοϊλᾶν εἰς τὸ
 20 αἰχμαλωτεῦσαι τὴν Βερζητίαν καὶ μεταστῆσαι αὐτοὺς εἰς

3. εἰσελθὼν A, ἀπειλθὼν vulg. 4. ἐλθεῖν A, εἰσελθεῖν vulg.
 6. εἰς αὐτὸν dm. A. 12. Βούλγαροι ἐξελθεῖν A. τὸν add.
 ex A. 16. ἄπερ A, ἄ vulg. 17. τῆς αὐτῆς ἰβ' A, ἰά vulg.
 19. Βοϊλᾶν εἰς τὸ A, Βοϊλάδας πρὸς τὸ vulg.

Hoc anno mense Maio indictione duodecima Constantinus clas-**A. C. 765**
 sem chelandiorum bis millium in Bulgariam instruxit, ipse adversus
 Russorum chelandia in Danubium aditum sibi paraturus movit. extra
 clusuras autem equestrium ordinum duces reliquit, ut Bulgariis in eo
 repellendo occupatis, ipsi in provinciam, si liceret, penetrarent. at
 ubi Barnam advenit, metu correptus, iam de reditu cogitabat. ex
 adverso Bulgari eius adventu cognito terrore acti Boïlam et Tzigatum
 ab imperatore pacis condiciones accepturos misit. iis visis imperator
 oppido gaudens pacem composuit, quam etiam datis ad invicem in-
 ramentis firmaverunt, Bulgaros nimirum ab infestanda Romana ditione,
 imperatorem vero ab impetenda bello Bulgaria vicissim abstenturos.
 condiciones istas scripto mandatas mutuo sibi tradiderunt. imperator
 pedem referens, ex omnibus thematibus ad tutanda castra recens a
 se erecta praesidio relictis militibus urbem ingressus est. verum
 mense Octobri indictione undecima nuncium a Bulgaria ab occultis
 amicis acceperat, Bulgariae dominium duodecim millia militum et Boï-
 lam expedire, ad Berzetiae incolas captivos abigendos, eosque in Bul-
 gariam transferendos. is ne agnosceretur bellum in Bulgaros movere,

P. 377 Βουλγαρίαν. ὁ δὲ πρὸς τὸ μὴ γνωσθῆναι αὐτόν, ὅτι κατὰ Βουλγάρων κινεῖ· ἦσαν γὰρ ἐλθόντες πρὸς αὐτὸν οἱ ἀποκρισιάριοι τοῦ Κυροῦ Βουλγαρίας, καὶ ἔτι τούτων ὄντων ἐν τῇ πόλει, ἐσχηματίσθη κατὰ Ἀράβων κινεῖν· καὶ ἐπέρασε τὰ φλάμουρα καὶ ἡ ἐπιηρεσία. καὶ ἀπολίσας τοὺς ἀποκρισιάριους, καὶ μαθὼν διὰ κατασκόπων τὴν ἔξοδον αὐτῶν, ἀπαρῶν τὸν στρατὸν ἐν σπουδῇ ἀπεκίνησεν. καὶ ἐπισωρεύσας τοὺς ταξάτους τῶν θεμάτων καὶ τοὺς Θρακησιανούς, καὶ ἐπίσας τοῖς τάγμασι τοὺς ὀπτιμάτους, ἐποίησεν αὐτοὺς π' χιλιάδας. καὶ εἰσελθὼν ἐν τόπῳ λεγομένῳ τὰ Λιθοσώρια, ἐπέ-
 Β πρῆσεν αὐτοῖς ἀπερισσολίγνως, καὶ τρέψας αὐτούς, ἐποίησε νίκος μέγα. καὶ μετὰ πολλῶν λαφύρων καὶ αἰχμαλιότην ὑπέστρεψεν, θριαμβεύσας ἐν τῇ πόλει, καὶ ἐμπράκτως εἰσε-
 V. 300 θῶν, τὸν πόλεμον τοῦτον ἐκωνόμασεν εὐγενῆ, ὡς μηθεὺς αὐτῷ ἀντιστύντος, μηδὲ σφαγῆς ἢ ἐκχύσεως Χριστιανῶν αἱμάτων γενομένης.

A.M. 6266 Τούτῳ τῷ ἔτει εἰσῆλθον κεφαλαὶ σπ' ἀπὸ Ἀφρικῆς, καὶ ἐπόμπευσαν ἐν Συρίᾳ. ὁ δὲ βασιλεὺς ὡς λύσας τὴν πρὸς τοὺς C Βουλγάρους εἰρήνην ἐξώπλισε πάλιν ὄπλον πολύν. καὶ εἰσγαγὼν εἰς αὐτὸν καβαλλαρικὸν χιλιάδας ἰβ', ἀπέλυσεν τοὺς στρατηγούς τῶν πλωϊμῶν πάντα σὺν αὐτῷ. αὐτὸς δὲ φ-

7. ἀπεκίν. A, ἐπεκ. vulg. 9. π' χιλ. A a f, γ' χιλ. vulg. 11. ἐπ' αὐτοὺς A. 12. πολλῶν add. ex A a f. 18. τὴν πρ. τ. B. εἰρήνην A, πρ. τοὺς B. vulg. 20. fort. καβαλλαρικῶν ἢ χιλιάδων. 21. πλωϊμάτων A e.

ad eum quippe accesserant Bulgarorum apocrisiarii et adhuc moram agebant in urbe, se contra Arabes expediri simulavit: quare in Asiam vexilla et bellicum omnem apparatus transmisit. porro dimissis apocrisiariis, de eorum reditu per exploratores certior redditus, moto exercitu iter cum festinatione arripuit. tum vero thematum militibus, qui per praesidia dispersi erant, una cum Thracesianis accitis, et etiam cum ordinibus collectis ex optimatis, exercitum ad hominum octoginta millia conflavit, ac per locum, qui Lithosoria dicitur, impetens, citra tubae sonitum impetum in hostes fecit, iisque in fugam versis, insignem retulit victoriam, partaque spoliolorum et captivorum vi rediit, et soleinni stipatus obsequio urbem ingressus, triumphum egit, bellumque istud nobile vocavit, quod nemo scilicet sibi restitisset, nec ulla caedis aut Christiani sanguinis effusio edita esset.

A. C. 766 Hoc anno ducenta et octoginta capita ex Africa in Syriam delata ad pompae triumphalis instar publice traducta sunt. imperator autem violati ad Belgaros foederis conscius copiosam classem iterato praeparavit. Impositisque in eam equitum millibus duodecim duces aetiorum universos, quos in comitatu habuit, ante se praemisit, ipse

βηθεὶς ἔμεινεν εἰς τὸ καβαλλαρικόν. εἰσελθόντων δὲ αὐτῶν ἕως τῆς Μεσημβρίας, καὶ ἀνέμου σφοδροῦ βορρᾶ πνεύσαντος, πάντα μικροῦ δαῖν συνετριβήσαν, καὶ πολλοὶ ἀπώλοντο· καὶ ὑπέστρεψεν μηδὲν ποιήσας. ὁ δὲ Τζέριγος ὁ κύρις Βουλγαρίας γινούς ὅτι ἐκ τῶν οἰκείων αὐτοῦ τὰς βουλὰς αὐτοῦ ὁ βασιλεὺς μανθάνει, γράφει αὐτῷ, ὅτι βουλή μοι ἔστιν φυγεῖν καὶ ἔλθειν πρὸς σε. ἀλλὰ πέμπσον μοι λόγον ἀπαθείας μου, D καὶ τίνας φίλους ἔχεις ἐνταῦθα, ἵνα θαρρήσω αὐτοῖς, καὶ συνδράμωσί μοι. ὁ δὲ κουφότητι ἔγραψεν αὐτῷ, κάκεινος 10 μαθαῖν ἐκούρασεν πάντας, ὅπερ ἀκούσας Κωνσταντίνος, πολλὰ τὰς πολιάς αὐτοῦ ἔτιλεν.

Τούτω τῷ ἔτει τῇ 17 Ἰνδικτιῶνι ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς A.M. 6267 Κωνσταντίνος μηνὶ Αὐγούστῳ κατὰ Βουλγάρων. καὶ δεινῶς κατὰ τῶν σκελῶν θηλίτῳ ὄργῃ ἀνδρακωθεὶς, κἀντεῦθεν 15 ρεῖτῳ σφοδροτάτῳ καὶ ἰατροῖς ἀγνώστῳ δι' ὑπερβάλλουσαν ἔκ- P. 378 κῆρσιν συσχεθεὶς, κατὰ τὴν Ἀρκαδιούπολιν ὑπέστρεψεν, ἐπ' ὤμων ἐν κραββάτῳ φερόμενος κατὰ τῶν ὑπηκόων. καὶ ἐλθὼν ἐν Σηλυμβρίῳ, καὶ ἐκπλοήσας τῇ 17 τοῦ Σεπτεμβρίου μηνός τῆς 18 Ἰνδικτιῶνος φθάσας ἐν τῷ Στρογγύλῳ καστελλίῳ οἰκτρῶς 20 ἐν τῷ χελανδίῳ θνήσκει, βοῶν καὶ λέγων, ὅτι ζῶν ἔτι πυρὶ

4. Τελέριχος ε. Τελέριχος Α.	5. αὐτοῦ om. Α.	6. βουλὴ
μοὶ ἔστιν Α, βουλῆς εἰμι vulg.	10. πολλὰς Α.	14. ὄργῃ
πληγῇ Α f.	17. κραββάτῳ Α, κραβάτῳ vulg.	18. Μεσημ-
βρίῳ Α.
ἐκπλοήσας Α, ἐκπλαήσας vulg.	20. βοῶν — —	παρεδόθη om. e f.

vero metu retentus, cum equestribus copiis remansit. classis illa Me-
sembriam usque delata, et adversis Boreae flatibus iactata, quin per-
iret universa parum absuit. pluribus itaque suorum desideratis, im-
perator re infecta reversus est. porro Tzerigus Bulgarorum dominus
a viris sibi coniunctis et amicitiam simulantibus consilia sua impera-
tori nota fieri persentiens, scribit: patria fugere, et ad te me reci-
pere consilium mihi est; quamobrem incolumem me apud te futurum
fidei argumentum transmittite, si amicos uspiam hic habueris, quibus
possim fidere, et qui futuri sint adiumento scribe. ille animi levi-
tate ductus cunctorum nomina conscripsit. eos ita cognitos Bulgaria
medios dissecuit: quo comperto Constantinus canos suos prae dolore
evulsit.

Hoc anno, decima tertia indictione, imperator Constantinus bol- A. C. 767
lum Bulgariae illaturus urbem reliquit. anthracum autem morbo in
crura sibi divinitus immissa correptus, et febris subinde vehementissi-
ma, et ardore medicis ob incendii vim penitus ignoto afflictus, sub-
ditorum humeris grabbato delatus Arcadiopolim remeavit, inde Se-
lymbriam profectus, die decima quarta mensis Septembris, indictione

ἀσβέστῳ παρεδόθη, τὴν τε ἁγίαν παρθένον καὶ Θεοτόκον ὑμνεῖσθαι ἐξαιτῶν ὁ ἄσπονδος αὐτῆς ἐχθρός. ἐβασίλευσε δὲ ἀντεκράτωρ μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τελευτὴν ἔτη λδ', μῆνας β, ἡμέρας κς'. καὶ οὕτως κατέλευσε τὸν βίον αἵμασι πολλοῖς Χριστιανῶν μεμολυσμένος, καὶ δαιμόνων ἐπικλήσει καὶ θυσίαις, 5 διωγμοῖς τε τῶν ἁγίων ἐκκλησιῶν καὶ τῆς θρησκείας τε καὶ ἀμνηστίας πίστεως, ἔτι τε μοναχῶν ἀπαρτίσεις καὶ κοινώσεις μοναστηρίων, καὶ παντοίοις ὑπερακμάσας κακοῖς οὐχ ἧττον Διοκλητιανοῦ καὶ τῶν πάλαι τυράννων. ἐν δὲ τῷ αὐτῷ μηνὶ θνήσκει ὁ Ἀβδελῶς ὁ τῶν Ἀράβων ἀρχηγός. οὗτοι οἱ δύο δεινότατοι θῆρες χρονίως καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ τὸ ἀνθρώπινον φῦλον κατανεμώμενοι τεθνήκασιν Θεοῦ προνοίας. καὶ κρατοῦσι Λέων καὶ Μαδὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ ὁ τῶν 10 Λογγιβάρδων ῥῆξ Θεόδοτος ἐν τῇ βυσιλευσῶσιν ἐλληλυθῶς πόλει, τῷ βασιλεῖ προσέφυγεν.

A.M. 6268 Ῥωμαίων βασιλέως Λέωνος, Ἀράβων ἀρχηγοῦ Μαδὶ ἔτος α'.

V. 301 Τούτῳ τῷ ἔτει ἀποστείλας Μαδὶ τὸν Ἀβασβαλὴ κατὰ Ῥωμανίας μετὰ θυνάμεως πολλῆς, ἤνοιξεν τὸ σπήλαιον τὸ Δέπικηγόμενον Καῦσιν ἀπὸ καπνοῦ, καὶ λαβὼν τοὺς ἐν αὐτῷ

2. ἀσπόνδως A. 13. καὶ Μαδὶ A, καὶ ὁ M. vulg. 14. βασιλέως A. 18. ἀποστέλλει A e. τὸν Βασβαλὶ A.

declina quarta, nave conscensa, ad castellum Strongylum devectus laelicem in navigio mortem obiit vociferans ac dicens: etiam vivus igni nusquam extingendo addictus sum. sanctam postmodum virginem et dei genitricem hymnis et laudibus celebrari, qui vixerat hostis eius infaississimus, postulavit. solus post patris obitum imperavit annos triginta quatuor, menses duos, dies viginti sex, atque ita vitam finiit homo Christianorum caedibus, daemonum invocationibus et sacrificiis, sanctarum ecclesiarum et rectae inculpataeque fidei persecutionibus, ad haec quoque monachorum nece, et monasteriorum profanatione in quinatisimus, omnibusque sceleribus vel supra Diocletianum caeterisque tyrannos furore praeter opinionem omnem insauiens. eodem etiam mense Abdellas Arabum dux extinctus est. istae duae ferae crudelissimae cum diu simul genus humanum dilaniassent, quae dei providentia fuit, ambae simul sublatae sunt, in quorum locum Leo et Madiorum filii rerum summam administravere. hoc etiam anno Longebardorum rex Theodotus in urbem imperatricem veniens ad imperatorem confugit.

A. C. 768 Imperatoris Romani Leonis, Arabum ducis Madis annus primus. Hoc anno Madii, Abasbale cum numero exercitu in Romaniam misso, speluncam Causim a fumo nominatam aperuit, et captivis, qui in ea detinebantur, secum abductis reversus est. imperator porro Leo

αἰχμαλώτους ὑπόστρεψεν. ὁ δὲ βασιλεὺς Λέων ἤρξατο ἀπλοῦ-
 σθαι εἰς τὰ καταλειφθέντα αὐτῷ ὑπὸ τοῦ πατρὸς χρήματα,
 καὶ ἐξευμενίστατο τὸν λαόν, καὶ τοὺς ἐν τῇ πόλει· καὶ ἔδοξεν
 εὐσεβῆς εἶναι πρὸς ὀλίγον χρόνον, καὶ φίλος τῆς Θεοτόκου
 5 καὶ τῶν μοναχῶν. ὅθεν καὶ μητροπολίτας ἐκ τῶν ἀββάδων
 ἐν τοῖς πρωτεύουσιν θρόνοις προσβάλετο, στρατεύματά τε ἐποίη-
 σεν κατὰ θέματα πολλά, καὶ τάγματα ἐπηύξησεν· κινήθεις δὲ
 οἱ τῶν θεμάτων ἄρχοντες εἰσῆλθον πάντες σὺν πολλῷ πλήθει
 λαοῦ αἰτούμενοι Κωνσταντῖνον τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς βασιλεία.
 10 ὁ δὲ, ὡς ἔθος τοῖς βασιλεῦσιν, ἀντεδήλου αὐτοῖς, ὅτι ὁ υἱός P.379
 μου μονογενῆς μοί ἐστιν, καὶ φοβοῦμαι τοῦτο ποιῆσαι, μῆ-
 πως συμβῆ μοι τὸ ἀνθρώπιον, καὶ αὐτοῦ νηπίου ὄντος θα-
 νατώσητε αὐτόν, καὶ ἄλλον προβάλλησθε. οἱ δὲ μεθ' ὄρκων
 ἠμολόγουν πληροφθεῖν αὐτόν, μὴ βασιλευθῆναι ἐκτὸς τοῦ
 15 υἱοῦ αὐτοῦ, εἰ καὶ θανεῖν αὐτόν θελήσῃ ὁ Θεός. τοῦτο δὲ
 ἀπὸ τῆς κυριακῆς τῶν Βαΐων ἕως τῆς μεγάλης πέμπτης τοῦ
 λαοῦ ἐνοχλοῦντας, καὶ ἐν τῷ ἰπποδρομίῳ σωρευομένων καὶ
 αἰτουμένων, τῇ ἀγίᾳ παρασκευῇ ἐκέλευσεν ὀμῶσαι αὐτούς. καὶ
 ὤμοσεν πᾶς ὁ λαὸς εἰς τὰ τίμια καὶ ζωοποιὰ ξύλα, οἳ τε τῶν B

3. τοὺς ἐν τῷ τέλει ε. 6. πρωτεύουσιν A. προσβάλετο A,
 προσβάλλ. vulg. 7. κινήθεις δὲ A, ὅθεν κινήθ. vulg. 13.
 προβάλλησθε A, προβάλλεσθε vulg. 14. ἠμολόγουν add. ex A.
 16. τῆς Βαΐφόρου A f. τοῦ λ. ἐν. x. om. A f. 17. σω-
 ρευομένων καὶ αἰτουμένων A, σωρευόμενος x. αἰτούμενος vulg.

divitiis a patre sibi relictis liberalius utens, plebem omnem per im-
 perium sparsam ac urbis cives earum profusione sibi demeruit. is ad
 breve tempus religionem prae se tulit, et deiparae virgini bene affici
 visus est, quare primariarum civitatum sedibus administrandis ex ab-
 batibus metropolitans elegit, copiasque per singula themata plurimas
 conscripsit, et militares auxit ordines. eo beneficio thematum prae-
 secti devinctos se professi cum populi conserta plebe imperatorem
 adeuntes, Constantinum eius filium imperatorem designari summis pre-
 cibus contendebant. ille ex usitato imperatoribus quasi contraria
 mente obnitebatur: filius iste meus, aiebat, unicus mihi est, et quod po-
 stulatis, exequi vereor, ne quod humanum est letum ingruat, et eum
 adhuc aetate minimum e medio tollatis, et alium vobis principem prae-
 ficiatis. illi iusiurandis fidem faciunt, et imperatori testantur, alium
 ab eius filio nullum ipsis imperaturum, etsi cum fato praeripi deus
 iusserit. iis in postulatis a Palmarum dominica ad magnam feriam
 quintam populo cum tumultu perseverante, et turmatim in circo coa-
 cto eadem instantius exigente, sancta passionis domini Parasceue, ut
 fidem iuramento facerent, imperator praecepit. tum populus omnis,
 et ex militari senatorioque ordine qui adsuerunt, gregarii quoque

θεμάτων και τῆς συγκλήτου, και οἱ τῶν ἔσω ταγμάτων και τῶν πολιτῶν πάντων, και οἱ τῶν ἐργαστηριακῶν, τοῦ μὴ δεῖξασθαι βασιλεῖα ἐκτὸς Λέοντος και Κωνσταντίνου και τοῦ σπέρματος αὐτῶν, και ἐποίησαν ἔγγραφα καθὼς ᾤμωσαν ιδίωγρα αὐτῶν και τῆ ἐπαύριον, ἣ τις ἦν τὸ ἅγιον σάββατον, ἐξῆλθον ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ τριβοννάλιον τῶν ἰδ' ἀκουσίτων, και προβάλετο νοβελίσσιμον Εὐδόκιμον τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. τὸν γὰρ Ἀνθιμον ζῶν ὁ πατήρ προεβάλετο. και προῆλθεν ὁ βασιλεὺς σὺν τοῖς δυοὶ καίσαροι και νοβελισσίμοις και τῷ νέῳ Κωνσταντίνῳ εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν, και ὑπαλλάξας τὴν ἐνδυτήν, ὡς ἔθος ἐστὶ τοῖς βασιλεῦσι, ἐπανῆλθον ἐν τῷ ἄμβων σὺν τῷ νιφ' αὐτοῦ και τῷ πατριάρχῃ. και εἰσελθὼν πᾶς ὁ λαὸς ἀπέθεντο τὰ ἔγγραφα αὐτῶν ἐν τῇ ἀγία τραπέζῃ. ὁ δὲ βασιλεὺς διελάλησεν οὕτως· ἰδοῦ, ὦ ἀδελφοί, τὴν αἴτησιν ἡμῶν πληρῶ, και θεωροῦμαι ὑμῖν τὸν υἱόν μου εἰς βασιλεῖα.¹⁵ ἰδοῦ ἐκ τῆς ἐκκλησίας και ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Χριστοῦ αὐτὴν παραλαμβάνετε. οἱ δὲ μεγάλη τῆ φωνῇ ἐβόησαν, λέγοντες· ἀντιφώνησον ἡμᾶς, υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐκ τῆς χειρὸς σου παραλαμβάνομεν τὸν κύριον Κωνσταντῖνον εἰς βασιλεῖα τοῦ φιλίττειν αὐτόν, και ὑπεραποθνήσκειν αὐτοῦ. και τῆ ἐκαί-²⁰ Δριον, ἣτις ἦν ἡ μεγάλη κυριακὴ τοῦ πάσχα ἰδ' ἰνδικτιῶνος,

4. ἐποίησαν — — αὐτῶν. και add. ex A. 15. ὑμῶν om. A.
16. και ἐκ τῆς A, και τῆς vulg. 17. παραλαμβ. A, προσ
vulg.

milites et turbae, necnon ὀπιστικῶν et tabernariorum grex in vivifica et veneranda ligna iuraverunt, praeter Leonem, Constantinum et deductam ab eis sobolem se nullum unquam imperatorem suscepturos, quodque iuraverant, scripto confirmarunt. postera luce, quae fuit sancti sabbati, imperator in undeviginti acenbitorum tribunalium profectus, Eudocimum fratrem suum nobilissimum renunciavit; Anthimum quippe pater ipse adhuc in vivis pari honore promoverat. cum utroque igitur caesare et nobilissimis duobus et iunior Constantino imperatore profecto et, ut imperatoribus mos est, mutata veste, cum filio et patriarcha ipso in ambonem redeunte, populi universi ordines sponsones suas scriptura consignatas in sacram mensam imposuerunt. imperator autem ad eos haec verba fecit: videtis, fratres, ut petitionem vestram impleam, et filium meum in imperatorem vobis concedam. videtis ab ecclesia et a Christi manu vos eum excipere. ¹⁵ in vocibus in altum sublatis, esto fideiussor, inquit, filii dei, ut e manu tua dominium Constantinum in imperatorem, eum incolumem servaturi, et mortem eius gratia fortiter appetituri, excipimus. alia rursus luce, qua magna paschatis dominica celebrabatur, decima quarta indictione, sub crepusculi horam imperator patriarcha comite in cir-

ὡρα ἀγῆς ἐξελθῶν ὁ βασιλεὺς σὺν τῷ πατριάρχῃ ἐν τῷ ἰπ- V. 30α
 ποδρομίῳ, καὶ ἐνεχθέντος Ἀντιμυσίου, πατὸς τοῦ λαοῦ
 ἐρωῶτος, ἐποίησαν τὴν εὐχὴν ὁ πατριάρχης, καὶ ἔστειψεν ἃ
 βασιλεὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ· καὶ οὕτω προῆλθεν ἐν τῇ μεγάλῃ
 5 ἐκκλησίᾳ οἱ δύο βασιλεῖς σὺν τοῖς δυοῖν καίσαροι καὶ τρισὶ
 νωβελισσίοις. προῆλθεν δὲ καὶ ἡ βασίλισσα Εἰρήνη μετὰ
 τὸ προσελθεῖν τοὺς βασιλεῖς, ὀψικευομένη διὰ τῶν σκήπτρων
 ὑπὸ τῶν σχολῶν, καὶ ἀνῆλθεν διὰ τοῦ ἀναβασίτου τῆς Χαλ-
 κῆς εἰς τὰ κατηχούμενα τῆς ἐκκλησίας μὴ ἐξελθοῦσα εἰς τὴν.
 10 μέσην τοῦ ἀμβόλου. τῷ δὲ Μαίῳ μηνὶ τῆς αὐτῆς ἰνδικτιῶ- P. 38ο
 νος διεβλήθη Νικηφόρος ὁ καίσαρ καὶ ἀδελφὸς τοῦ βασιλέως
 τῷ βασιλεῖ, ὡς ἐπιβουλήν σκευάξων κατ' αὐτοῦ, μετὰ σπαθα-
 ρίων τινῶν καὶ στρατόρων καὶ ἐτέρων βασιλικῶν ἀνθρώπων·
 καὶ ποιήσας ὁ βασιλεὺς σιλέντιον ἐν τῇ Μαγναύρᾳ, ἀνέθετο
 15 τῷ λαῷ τὰ περὶ αὐτοῦ ῥηθέντα. οἱ δὲ ὁμοθυμαδὸν ἀνεβόη-
 σαν, τοῦ περασταλῆναι ἀμφοτέρους ἐκ τοῦ μέσου, μὴ μνη-
 σθέντες δὲ οἱ δεῖ ἐπίσκοποι, ἃ ὤμωσαν τῷ πατρὶ αὐτῶν, μὴ
 καταδέχεσθαι μετὰ θάνατον αὐτοῦ ἀδικηθῆναι τὰ τέκνα αὐ-
 τοῦ. ὁ δὲ βασιλεὺς τοὺς μὲν νεωτερίστας δείρας τε καὶ
 20 ποικυρέστας ἐξώρισεν εἰς Χερσῶνος τὰ κλίματα ὑπὸ παρυφυ- B
 λακῆν καὶ ἀσφάλειαν.

2. Ἀντιμυσίου A. 3. τὴν add. ex A. 6. δὲ καὶ ἡ A, δὲ
 ἢ vulg. μετὰ τὸ πρ. A, μετὰ τοῦ πρ. vulg. 7. ὑπὸ τῶν
 σκήπτρω (sic) A. 13. ἐτέρων add. ex A. 16. τοῦ prius om. A.
 20. εἰς Χερσῶνα τοῖς κλίμασιν A f, εἰς Χερσῶνα καὶ τὰ κλίματα a.

cum perrexit, proloquoque Antimensio, populo universo spectante, et
 patriarcha consueta preces ad deum fundente, filio suo coronam im-
 perator imposuit, atque ita versus magnam ecclesiam imperator uter-
 que cum duobus caesaribus et nobilissimis tribus processerunt. ipsa
 quoque imperatrix Irene, postquam processerunt imperatores, sceptris
 per scholas solemniter obsequio ante eam delatis processum habuit, et per
 Aereae portae ascensum, haud tamen per porticus mediam viam progressa,
 ad catechumena ecclesiae se contulit. mense porro Maio eiusdem
 indictionis Nicephorus caesar et imperatoris frater apud imperatorem
 delatus est, quod nimirum de insidiis imperatori parandis consilium
 cum spathariis quibusdam et stratoribus aliisque imperatorii comita-
 tus hominibus iniisset. imperator autem silentio ad Magnauram con-
 vocato, quae ipsi imputabantur populo exposuit, qui uno consensu
 exclamavit, utrumque e medio tollendum esse, homines utique periri,
 non recordati olim ipsorum patri iureiurando adhibito spondidisse,
 se post eius obitum iniuriam filii inferri non passuros. quamobrem
 imperator istos omnes, qui rebus novis studebant, caesos ac tonsos
 Chersonam et ad vicinas eius regiones, illic sedulo in custodiam as-
 servandos, relegavit.

A.M. 6269 Τούτω τῷ ἔτει εἰσῆλθεν Οὐτθμαῖς ὁ τοῦ Κάκα εἰς Ῥωμαίαν, καὶ λαβὼν αἰχμαλωσίαν ὑπέστρεψεν· καὶ προσέηνγεν Τέλερος ὁ τῶν Βουλγάρων κύριος εἰς τὸν βασιλεῖα· καὶ ἐποίησεν αὐτὸν πατρικίον, ζεύξας αὐτῷ καὶ τὴν τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Εἰρήνης ἐξαδέλφην. δεξάμενος δὲ αὐτὸν βαπτισθεὶς ἐκ τῆς ἀγίας πολυμβήθρας, μεγάλως αὐτὸν ἐτίμησεν καὶ ἠγάπησεν.

A.M. 6270 Τούτω τῷ ἔτει ἐκάθισεν Οὐτθμαῖς εἰς τὸ Λάβεκον καὶ Ἰστανασίασεν. Ἄσων δὲ ὁ βασιλεὺς ἀπέλυσεν τὰ στρατεύματα τῶν Ῥωμαίων, καὶ εἰσῆλθον ἐν Συρίᾳ χιλιάδες ρ', ὧν ἡγούμενος Μιχαὴλ ὁ Λαχανοδράκων τῶν Θρακησίων, καὶ Ἀρταβασδὸς Ἀρμένιος τῶν ἀνατολικῶν, καὶ Τατζάτης ὁ τῶν Βουκελλαρίων καὶ Καριστεράτης τῶν Ἀρμενικῶν, καὶ Γρηγόριος ὁ πῶ Μουζαλακίου τῶν Ὀρικιανῶν. καὶ ἐκύνκλωσαν τὴν Γερμανικίαν, καὶ ἦν ἐκεῖ Ἰσβακλί ὁ θεῖος τοῦ Μαδί, καὶ ἔλαβον πᾶσας τὰς καμηλοὺς αὐτοῦ, καὶ ἤμελλον παραλαμβάνειν καὶ τὴν Γερμανικίαν, εἰ μὴ διὰ δώρων ἐπισθεν τὸν Λαχανοδρόκοντα ὁ Ἰσβακλί, καὶ ἀνεχώρησεν τοῦ κάστρου, καὶ ἐξῆλθε εἰς πραΐδαν τῆς χώρας, καὶ αἰχμαλωτεύσας τοὺς αἰρετικῶν Ἰακωβίτας Σύρους πάλιν ὑπέστρεψεν ἐν τῷ κάστρῳ. καὶ πῆγας Οὐτθμαῖς στρατὸν ἐκ τοῦ Λεβέκου καὶ ἀμνηράδας, ἐπ-

1. Βάκα A a f. 3. Τελέγρος A, idem qui supra p. 693, 4. Τέλερος nominabatur. 8. Θουμάμας A ubique. 9. ἀπέσειεν A. 11. τῶν Θρακησίων — — — Ἀρμενικῶν om. A. 14. Βουκελλακίου A. 15. καὶ ἦν ἐκεῖ — — — καὶ τὴν Γερμανικίαν: haec omnia addita sunt ex A.

A. C. 769 Hoc anno Uthmas Cacaе filius in Romanam ditionem irruit, et captivis secum abductis, ad suos revertit. Telerus vero Bulgarorum dominus ad imperatorem profugit, a quo, locata in matrimonium conjugis suae Irenes consobrina, patricius creatur. eum sacro lavacro initiatum imperator suscepit, et summis honoribus cumulatam valde adamavit.

A. C. 770 Hoc anno Uthmas ad Dabecum consedit, et seditionem movit. imperatoris autem Leonis copiae ad hominum centum millia in Syriam irruerunt. duces extiterunt Thracensium Michael Lachanodracο, orientaliū Artabasduς Armenius, Bucellariorū Tatzates, Armenicorū Caristerotzes, Opsicianorū Muzalacii filius Gregorius. obsessam vero Germaniciam, ubi Isbaali Madiae avunculus inclusus erat, captis omnibus camelis, obtinuissent, nisi Lachanodracο Isbaali muneribus victus ea urbe ad regionem depraedandam, et captivos ex Iacobitis Syriae haereticis abducendos vires convertisset, usque peractis ad castrum

λέμησαν μετὰ τῶν Ῥωμαίων. καὶ ἔπεισον πάντε διμυράδες καὶ
 δύο χιλιάδες Ἄραβες, ὡς φασι, καὶ τῇ παρασκευῇ ὑπέστρε-
 ψαν. ἦσαν γὰρ εἰσελθόντες τῇ κυριακῇ. ὁ δὲ βασιλεὺς ποιή-
 σασ Μαϊνυραῖν ἐν Σοφιαναῖς ἐκαθίσεν ἐπὶ σέβζου μετὰ τοῦ
 5 νιού αὐτοῦ. καὶ οὕτως ἐθριάμβευσαν οἱ στρατιῶται τὰ ἐπι-
 νίκια. ἐπέρασεν δὲ καὶ τοὺς αἰρετικούς Σύρους ἐν τῇ Θυρίκῃ,
 καὶ κατέκτισεν αὐτοὺς ἐκεῖ.

Τούτῃ τῷ ἔτει θυμωθεῖς ὁ τῶν Ἀράβων ἀρχηγὸς Μάδι A.M. 627
 πέμπει τὸν Ἀσάν μετὰ θανάτῳ πολλῆς Μαυροφόρων τε καὶ P. 381
 10 τῶν τῆς Συρίας καὶ τῆς Μεσοποταμίας, καὶ κινήσας εὐας V. 303
 τοῦ Δορυλαίου. ὁ δὲ βασιλεὺς διατάξαι τοῖς στρατιώταις μὴ
 πολεμῆσαι αὐτούς δημοσίον πόλεμον, ἀλλ' ἀσφαλίσασθαι τὰ
 κίστρα, καὶ λαὸν εἰσενγκεῖν πρὸς παραφυλακὴν αὐτῶν, ἀπο-
 15 ραί ἀνὰ τριῶν χιλιάδων ἐπιλέκτους στρατιώτας, καὶ παρακο-
 λουθεῖν αὐτοῖς πρὸς τὸ μὴ σκορπίσαι τὰ κοῦρα, καὶ προσαι-
 ειν πυρὶ τὰς τε νομάς τῶν ἀλόγων, καὶ εἴ που εὐρέσκοιτο B
 δαπάνη. καθισθέντων δὲ αὐτῶν ἐν τῷ Δορυλαίῳ ἡμέρας
 ἑπτακαίδεκα, καὶ λειφθέντων αὐτῶν τὰ πρὸς τὴν χρεῖαν,
 20 ἐπτόχευσαν τὰ ἄλογα αὐτῶν. καὶ πολλὰ ἄλωσις ἐγένετο εἰς

1. τῶν add. ex A. 6. ἐπέρασεν A, ἐπέρικσαν vulg. 7. κα-
 τέκτισεν A, κατέκτισεν vulg. 13. εἰς φυλακὴν a. 20. ἐγέ-
 νετο A, γέγονεν vulg.

denuo obsidendum regressus est. Uthmas autem collectis ad Debe-
 cum copiis ameras praefecit, et in Romanos commisit. ex Arabibus,
 ut ferunt, amerae quinque et militum duo millia perierunt. feria se-
 xta regressi sunt; die quippe dominica urbem ingressi fuerunt. impe-
 rator vero Maiumam celebraturus in solio cum filio consedit, atque
 ita partae victoriae solemnia cum celebritate duces peregerunt Sy-
 ros demum haereticos in Thraciam transtulit, ibique eos habitare
 iussit.

Hoc anno Madi Arabum dux cladibus praeteritis ad iram provo- A. C. 771
 catus, cum expeditis Maurophorum, Syriae et Mesopotamiae copiis
 Asanem mittit, et Dorylaeum usque arma intulit. porro imperator,
 ne copias omnes in aciem aperto Marte simul digladiaturas educerent,
 verum ut castris probe munitis milites in eorum praesidium distri-
 buerent, decibus iniunxit. ad haec praefectorum praecipuos ex toto
 exercitu segregatos militum selectorum tria millia tollere, et versus
 obsessam urbem pergere iussit, ut hostes nimirum ad praedandum alio-
 quin dispergendos a tergo insequentes premerent, agrosque et equo-
 rum pabula, ac si ullibi commeatu illis idoneus extaret, ipsi prae-
 currentes igne perderent. hostibus itaque ad Dorylaeum per dies
 septemdecim obsidionem tenentibus, cuncta ad vitam necessaria desi-

κῶνά. καὶ ὑποστρέψαντες ἐπαρκαθίσαν τὸ Ἀμορίον ἡμέραν
μίαν, καὶ ἰδόντες αὐτὸ ὠχυρωμένον καὶ πολλὴν ἐξοπλίαν
εἶχον, ἐπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια.

A.M. 627^a Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Παύλου ἔτος α'.

Τούτῃ τῷ ἔτει ἔρχεται Μωδὶ ὁ τῶν Ἀράβων ἀρχηγὸς
εἰς τὸ Λάβεκον μετὰ πολλῆς δυνάμεως καὶ ἐξοπλίσεως, καὶ
ἀποστέλλει τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἀραὼν ἐπὶ τὴν Ῥωμανίαν, καὶ
αὐτὸς ἐπιστρέφει ἐπὶ τὴν ἁγίαν πόλιν. καὶ πέμπει Με-
χασίαν, Ζηλωτὴν λεγόμενον, καὶ δίδει αὐτῷ ἐξουσίαν ἐπι-
στατεῖν τοῖς δούλους τῶν Χριστιανῶν, καὶ ἐρημοῦν τὰς
D ἁγίας ἐκκλησίας· καὶ ἔρχεται ἕως Ἐμέσης, καὶ ἐπαγγέλλε-
ται μὴ ἀναγκάζειν, εἰ μὴ τοὺς ἀπὸ ἀπίστων εἰς τὸ μαρτυ-
σαι, ἕως ἂν ἐφανερῶδησαν οἱ Ἑβραῖοι καὶ Χριστιανοί. καὶ
εὐθὺς ἤρξατο ἀθέως βασανίζειν ὡς οὐδὲ Ἀσσίας καὶ Ἀγρι-
κόλαός ποτε, καὶ πολλοὺς ἀπέκτεσεν. γυναῖκες δὲ ἐτίκωσαν
αὐτοῦ τὴν μαρίαν χάριτι Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἐ-
ταί νοβητίσσαι, ἧ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἐμέσης, καὶ ἡ τοῦ υἱοῦ
αὐτοῦ Ἡσαίου, πολλὰ βασανισθῆναι καὶ μὴ ὑπέβησαν τῇ
ἀσθενείᾳ. ἀπὸ γὰρ χυλιδος βουνηύρων λαβοῦσαι, καὶ ἄλλων
πολλῶν κολαστηρίων περαθεῖσαι, τὸν στέφανον τῆς πίστεως

1. ὑποστρέψαντες A f, ὑποστρέφοντες vulg.	3. εἰς τὰ ἴδια]
μῆδεν ἀνύσαντες A.	8. ὑποστρέφει A. Μουχασίαν A.
9. δίδωσιν A.	14. ὡς A, οὗς vulg.
18. αὐτοῦ] τοῦ A.	17. νοβητίσσαι A.
	20. κολασθεῖσαι A.

esse, et equi pabulorum penuriam pati: quare pars eorum maxima
periit. pedem igitur referre coacti, Amorium per diem unum obsede-
runt, sed ut urbem moenibus, armis, annona, militumque manu me-
nitam agnoverunt, in proprias domos reversi sunt.

A. C. 77^a Cpoleos episcopi Pauli annus primus.

Hoc anno Madi Arabum cum ingentibus copiis et maximo belli
apparatu Dabecum profectus, filium Aaronem in Romaniam expedit.
ipse vero in sanctam urbem remeavit. misitque Machesiam, Zelotem
dictum, cum potestate Christianorum servos ad suum obsequium et
religionem traducendi, et sanctas ecclesias devastandi. Emesam ita-
que se confert, et nemini Christianum cultum, ut deserat, nisi forte
infidelium posteris se vim illaturum pollicitus, in Hebraeos demum et
Christianos apertam persecutionem movit. extemplo igitur praeter
ius omne pietatis et humanitatis coepit eos supplicia exagitare, quibus
Lysias vel Agricolaus quondam pepercissent, atque ita plurimis me-
cem intulit. foeminae vero gratia Christi dei nostri eius insaniam me-
perarunt. quaedam etenim virgines viris desponsatae, archidiaconi
videlicet Emeseni et eius filii Esaias natae, crudeliter excruciatæ, non
tamen impietatis violentiæ cesserunt, quin immo nervorum bubulo-

παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο. ἔφθασε δὲ καὶ εἰς Λαμασκοῦ, καὶ P. 382
 πολλὰς ἐκκλησίας ἠρήμωσεν, μὴ προσέχων τῷ δεθέντι λόγῳ
 τοῖς Χριστιανοῖς ὑπὸ τῶν Ἀράβων. τῇ δὲ ἕκτη τοῦ Φεβρουα-
 ρίου μηνὸς τῆς γ' ἰνδικτιῶνος ἡμέρα κυριακῇ τῆς Τυροφάγου
 5 τέθνηκεν Νικήτας ὁ ἀπὸ Σκλάβων εὐνοῦχος πατριάρχης Κων-
 σταντινουπόλεως. καὶ τῇ δευτέρᾳ κυριακῇ τῶν νηστειῶν Παῦλος
 ὁ τίμιος ἀναγνώστης ὑπάρχων, Κύπριος τῷ γένει, λόγῳ καὶ πρά-
 ξει διαλάμπων, μετὰ πολλὴν παραίτησιν διὰ τὴν κρατοῦσαν αἵρε-
 σιν, βία πολλῇ, χειροτονεῖται πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως.
 10 τῇ δὲ μέσῃ ἑβδομάδι τῶν νηστειῶν ἐκρυτήθη Ἰάκωβος πρω- V. 304
 τοσπαθάριος καὶ Παπίας καὶ Στρατήγιος καὶ Θεοφάνης ὁ^B
 κουβικουλάριος καὶ παρακοιμώμενος, Λέων τε καὶ Θωμᾶς,
 κουβικουλάριοι· καὶ οὗτοι σὺν καὶ ἑτέροις εὐλαβέσιν ἀνδρά-
 σιν, ὡς προσκυνοῦντες τὰς ἁγίας καὶ σεπτὰς εἰκόνας. τότε
 15 ἀπογυμνώσας τὴν ἑαυτοῦ ἐγκεκρυμμένην κακίαν Λέων ὁ τοῦ
 διώκτου υἱὸς τούτους ἀνηλεῶς δεῖρας τε καὶ κουρεύσας διὰ
 τῆς μέσης δεδεμένους πομπεῦσαι ποιήσας, εἰς τὸ πραιτώριον
 ἀπέκλεισεν, ἐν ᾧ καὶ ἀποθνήσκει ὁ προρρηθεὶς Θεοφάνης ἰμο-
 λογητῆς γενόμενος, καὶ τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου κομισά- C
 20 μενος· οἱ δὲ λοιποὶ πάντες μετὰ τὴν τούτου τελευτὴν δόκι-

2. προσχῶν A.	4. τῆς Τυρ. om. a.	11. Παπίας A, Παπ-
πίας vulg.	14. ἁγίας καὶ om. A.	17. μέσης δεδ. A, μέ-
σας τε δ. vulg.	18. ἐν ᾧ καὶ ἀπ. A,	ἐν οἷς ἀπ. vulg.

rum plagis mille acceptis, toleratis quoque aliorum tormentorum do-
 loribus, victoriae coronam a Christo retulerunt. porro Machesias ille
 Damascum usque crudelitatem exercens processit, nec perpensa quon-
 dam ab Arabibus data Christianis fide, plurimas ecclesias subvertit.
 mensis autem Februarii die sexto eoque dominico indictione tertia,
 die dominico quo ante quadragesimam ultima caseum comedendi fit
 potestas, Nicetas genere Sclavus, eunuchus, Cpoleos patriarcha, diem
 extremum obiit. secunda vero ieiuniorum dominica Paulus venerabilis
 lector, Cyprius natione, doctrina et virtute praestans, quamvis ob
 haeresim, quae tunc obtinebat, multum reluctaret, imo vim omnino
 passus, Cpoleos patriarcha instituitur. caeterum media ieiuniorum
 hebdomade Iacobus protospatharius et Papias, Strategius et Theo-
 phanes cubicularius et accubitor, necnon Leo et Thomas cubicularii,
 quasi sanctas et venerandas imagines coluissent, cum aliis religiosis
 viris comprehensi sunt. tum itaque Leo persecutoris filius nudata in
 publicum, quam huc usque delitescentem gestaverat impietatem, istos
 verberibus inclementer caesos et tonsos, ac per mediam urbem cum
 ignominia traductos in praetorium custodiendos coniecit, in quo Theo-
 phanes, quem memoravimus, confessor effectus, obtenta martyrii co-
 rona extinctus est. reliqui omnes post imperatoris obitum probatis-

μοι μοναχοὶ ἀνεδείχθησαν. ὁ δὲ Ἀραῶν εἰσελθὼν εἰς τὸ τῶν Ἀρμενιακῶν θῆμα παρεκάθισεν εἰς τὸ Σημαλοῦος κάστρον ἔλον τὸ θῆρος, καὶ τῷ Σεπτεμβρίῳ μηνὶ παρέβαλεν αὐτὸ ὑπὸ λόγου. ἦν δὲ πένμας τὸν Οὐτθμᾶν ἐπὶ Ἀσίαν μετὰ ποιηκοντα χιλιάδων, καὶ συνανήσας Μιχαὴλ ὁ Λαχανοδράκων; κούρσῳ αὐτοῦ μικρῷ ἐκολέμησεν αὐτῷ, καὶ ἔκτεινεν τὸν ἀλιφὸν τοῦ Οὐτθμᾶν. τῇ δὲ ὀγδόῃ τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς τῆς τετάρτης ἰνδικτικῶνος τέθνηκε Λέων υἱὸς Κωνσταντίνου τρίτου τοῦ πρώτου. λιθομανῆς ὑπάρχων λίαν ἠρώσθη τοῦ στέμματος τῆς Δευγαλῆς ἐκκλησίας, καὶ λαβὼν ἐφόρεσεν αὐτό. καὶ ἐξῆλθον ἄνδρακες ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ληφθεὶς σφοδρῶ πρὸς τέθνηκε βασιλεύσας παρὰ ἑξέ μηνας ἑπτὰ πέντε.

A.M. 6273 Ῥωμαίων βασιλείῳ Κωνσταντίνου ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει Εἰρήνη ἡ εὐσεβεστάτη ἄμα τῷ υἱῷ αὐτῆς P. 383 Κωνσταντίνῳ παραδόξως θεόθεν τὴν βασιλείαν ἐγγχειρίζεται ὑπὸ μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἰνδικτικῶνος δ΄, ὡς ἂν θαυμαστωδῆ ὁ θεὸς καὶ ἐν τούτῳ διὰ γυναικὸς χήρας καὶ παιδὸς ὀρφανοῦ μέλλω καθαιρεῖν τὴν ἄμετρον κατ' αὐτοῦ καὶ τῶν αὐτοῦ θεραπέων δυσσέβειαν καὶ πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν τυραννίδα τοῦ θεαμίχου Κωνσταντίνου, ὡς πύλαι τοῦ διαβόλου τῇ ἀσθενείᾳ τῶν ἀλιέων καὶ ἀγραμμάτων. μετὰ δὲ τεσσαράκοντα ἡμέρας τοῦ

3. ὑπὸ λόγον A. 7. τοῦ A, αὐτοῦ vulg. 14. ἡ add. ex A.
16. θαυμαστωδῆ A, θαυματ. vulg. 17. χήρας om. A.

simi monachi evaserunt. demum Aaron in Armeniacorum thema ingressus castrum Semalvum per totam aestatem obsedit, et ipsum mense Septembri pactis initis in suam potestatem misit. prius autem Uthman cum quinquaginta millibus hominum Asiam bello oppressurum delegarat, cui Michael Lachanodraco levi acie ad praedandum idonea stipatus et obviam factus, praelio inito, fratrem ipsius Uthman interfecit. caeterum mensis Septembris die octavo quarta indictione Leo filius Constantini in hunc modum diem suum clausit. cum isana in gemmarum et pretiosos lapides arderet libidine, coronam in magna ecclesia appensam deperibat, eam acceptam capiti imposuit, ac confestim e capite ebullierunt carbunculi, febrique vehementi immol correptus imperii demptis mensibus sex anno quinto defunctus est.

A. C. 773 Romanorum imperatoris Constantini annus primus.

Hoc anno piissima Irene una cum filio Constantino praeter hominum opinionem, deo ita ordinante, imperium suscipit administrandum mense Septembris indictione quarta, ut mirandum dei opus eo clarius esfulgeret, quo per mulierem viduam et puerum orphanum immanem adversum se et famulos suos Constantini rerum divinarum

κρατῆσαι αὐτήν, τοῦ υἱοῦ αὐτῆς δεκάετος ὑπάρχοντος, συμβούλιον ποιήσαντες τινες τῶν ἐν τέλει ἠθέλησαν ἀγαγεῖν Νικηφόρον τὸν ἀπὸ καισάρων, καὶ σῆσαι εἰς βασιλεῖα. διαγνωσθείσης δὲ τῆς ὑπόθεσεως, ἐκρατήθησαν Γρηγόριος τοῦ 5 δρόμου ὁ λογοθέτης καὶ Βάρδας ὁ ποτε στρατηγὸς τῶν Ἀρμενιακῶν, Κωνσταντῖνος τε ὁ τοῦ Βικαρῖου σπαθάρου καὶ δομέστικος τῶν ἐξουβιτόρων, καὶ Θεοφύλακτος ὁ τοῦ Ραγγαβῆ δρουγγάριος τῆς Δωδεκανήσου, καὶ πολλοὶ ἕτεροι· οὓς 10 δὲ ἀνδραδέλους αὐτῆς καισαρᾶς τε καὶ πωβελισσῖμοις ἀποκείρασα ἱερατεῦσαι καὶ μεταδοῦναι τῷ λαῷ πεποιήκεν ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς τοῦ Χριστοῦ γενήσεως, ἐν ἧ καὶ προσελθούσα βασιλικῶς δημοσίᾳ σὺν τῷ παιδί προσήνεγκε τῇ ἐκκλησίᾳ τὸ ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐφθὸν στέμμα ἐπικαλλωπισθὲν διὰ 15 μαργαριτῶν. προσβάλετο δὲ καὶ Ἐλπίδιον τὸν πατρικίον στρατηγὸν ἐν Σικελίᾳ, ὡς καὶ προστρατηγήσαντα τῶν ἐκεῖσε, καὶ C ἀπέλυσεν τῷ Φεβρουαρίῳ μηνί. ἐν δὲ τῷ Ἀπριλίῳ μηνί V. 305 εἰ διεβλήθη ὁ αὐτὸς Ἐλπίδιος, ὡς τὰ τῶν καισάρων φροτῶν, καὶ ἀποστείλασα σπαθάριον Θεόφιλον παρήγγειλεν, ἵνα 20 συντόμως ἀρπάσῃ καὶ φέρῃ αὐτόν. τοῦ δὲ ἀκελθόντος οὐκ

4. ἐκρατήθη a. 15. προσβάλετο A, προσβάλλ. vulg. καὶ
add. ex A. 16. προστρατηγήσαντα τῶν ἐκ. A, πρῶτον στρατ.
ἐκεῖσε vulg.

hostis impietatem exasperatam, et adversum ecclesias tyrannidem eiusdem armatam, ceu quondam diaboli malitiam per piscatorum et hominum imperitorum infirmitatem prostravit, omnino expurgaret. a commisso vero sibi imperio diebus quadraginta, filio annum duodecimum numerante, nonnulli senatorum ac procerum Nicephorum excaesarem in medium exponere et imperatorem constituere consilium inierunt. sed coniuratione comperta, Gregorius publici cursus logotheta, Bardas nuper Armeniacorum dux, Constantinus vicarii spatharius et excubitorum domesticus, Theophylactus Bangabe filius et Duodecim insularum drungarius, et alii plurimi comprehensi, quos verberibus caesos et capillis tonsos in diversa loca relegavit Irene, caesares autem et nobilissimos viri sui fratres capitibus rasos sacerdotio inauguratos in Christi natalium festo sacramenta populo impertiri praecepit, quo ipsa publice regioque apparatu una cum filio procedens, sublatum a viro stemma gemmis et lapidibus distinctum ecclesiae restituit simul et obtulit. Elpidium autem Siciliae, quam prius administraverat, ducem praefecit, et mense Februario in provinciam dimisit, mensisque Aprilis subinde die decimo quinto Elpidium eundem tanquam in

ἀπέδωκαν αὐτὸν οἱ Σκελοί. ἢ δὲ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ δεύρασα καὶ
 κούρευσασα σὺν τοῖς υἱοῖς τῆ πρατωρίῳ παρέπεμψεν φυ-
 λάττεσθαι. τῷ δὲ Ἰουνίῳ μὲν ἀπέστειλεν πάντα τὰ περὶ αὐτοῦ
 φέματα εἰς τὰς κλεισούρας φυλάττειν καὶ ἐπιτηρεῖν τὴν ἐξ-
 ἔδον τῶν Ἀράβων, ἐπιστήσασα αὐτοῖς κεφαλὴν Ἰωάννη τῷ
 D βασιλλῆριον εὐνοῦχον ὄντα καὶ οἰκειακὸν αὐτῆς. ὁ δὲ Μάδι
 ἀπέστειλεν Κεβήρ μετὰ δυνάμειος πολλῆς, καὶ συναγαγὼν
 ἀλλήλους ἐν τόκῳ λεγομένῳ Μήληρ. καὶ κροτηθέντες καί-
 μου, ἤττωνται οἱ Ἀραβες, καὶ κτείνονται ἐξ αὐτῶν πολλοί,
 καὶ ὑπέστρεψαν μετ' αἰσχύνῃς. ἤρξαντο δὲ οἱ εὐσεβεῖς πε-
 ρησιάζεσθαι, καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ πλατύνεσθαι, καὶ οἱ θέ-
 λοντες σωθῆναι ἀποτάσσεσθαι, καὶ ἡ δοξολογία τοῦ Θεοῦ
 ὑψοῦσθαι, καὶ τὰ μοναστήρια ἀναρρῦεσθαι, καὶ πᾶν ἐγαθὸν
 φανεροῦσθαι. ἐν γοῦν τούτῳ τῷ χρόνῳ ἐν τοῖς Μαυροῖς τῷ
 P. 384 ἡσσε τῆς Θράκης ἀνδρωπός τις ὄρνυτων εἶδεν λάρνακα, καὶ
 τοῦτον ἀποκαθύρας καὶ ἀποσκηπᾶσας, εἶδεν ἄνδρα κίμωσ,
 καὶ γράμματα κεκολλημένα ἐν τῷ λάρνακι περιέχοντα ταῦτα·
 Χριστὸς μέλλει γενῆσθαι ἐκ Μαρίας τῆς παρθένου, καὶ π-
 στεῦσε εἰς αὐτόν. ἐπεὶ δὲ Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης τῶν βα-
 σιλέων, εὖ ἦλθε, πάλιν με ὄψει.

2. υἱοῖς A, υἱοῖς αὐτοῦ vulg. 5. τὸν add. ex A. 8. Μή-
 λω A. 11. καὶ οἱ θέλοντες — — — φανεροῦσθαι om. A & C
 20. ὄψει A, ὄψεις vulg.

caesarum mentem inclinantem accusatum, misso Theophilo spathario,
 quantocius rapi et ad se adduci iussit. sed cum Theophilus in pro-
 vinciam appulisset, Siculi ducem ei tradere recusarunt. quare con-
 fugem eius caesam et capite tonsam una cum filiis sub custodia de-
 tinendam in praetorium transmisit. porro Iunio mense clausuris ca-
 stodiendis, et cohibendis Arabum excursibus copias omnes transre-
 tanas expeditit, Ioanne sacellario eunucho proprio domestico eisdem
 in caput et praefectum assignato. ex adverso Madi militiam hostilium
 Ceber duce comparavit et instruxit. occurrunt itaque invicem oppositis
 sibi acies ad locum, cui nomen Melus, et inito certamine vincuntur
 Arabes, et plurimis eorum caesis, cum ignominia reversi sunt. tunc
 temporis deo quique devoti liberius eum colere, verbum dei propa-
 gari, qui salutem quaerent, haeresibus nuncium mittere, dei laudibus
 efferri, asseri in libertatem monasteria, bonum omne denique repe-
 rari. sub hoc quoque tempus quidam ad Longos Thraciae muros ve-
 diens tumulum offendit, quo terra et pulvere mandato atque recluso,
 virum intus iacentem litterasque urnae insculptas in hanc sententiam
 invenit: Christus ex Maria virgine nascetur, et credo in eam. sub
 Constantino et Irene, o sol, iterum me videbis.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀπέστειλεν Εἰρήνη Κωνσταντῖνον σακελλά- A.M. 6274
 ριον καὶ Μάμαλον περιμηρήριον πρὸς Κάρουλον ἕῃγα τῶν
 Φράγγων, ὅπως τὴν αὐτοῦ θυγατέρα, Ἐρυθρὰ λεγομένην,
 νυμφεύσῃται τῷ βασιλεῖ Κωνσταντῖνῳ τῷ νιῷ αὐτῆς. καὶ γ- B
 5 νομένης συμφωνίας καὶ ὄρκων ἀναμεταξὺ ἀλλήλων, κατέλιπεν
 Ἐλισσαῖον τὸν εὐνοῦχον καὶ νοτάριον πρὸς τὸ διδάξαι αὐτὴν
 ταῖς τῶν Γραικῶν γράμματα καὶ τὴν γλῶσσαν, καὶ παιδεῦ-
 σαι αὐτὴν τὰ ἥθη τῆς Ῥωμαίων βασιλείας. ἐξοπίσσωσα δὲ
 στόλον πολὺν καὶ λαὸν ἐπιλεκτὸν ἐκ τῶν θεμάτων, καὶ ἄρχον-
 10 τας ἱκανοὺς προεβάλετο Θεόδωρον πατριίκιον καὶ εὐνοῦχον,
 ἄνδρα δραστήριον, καὶ ἀπέλυσεν ἐν Σικελίᾳ κατὰ τοῦ Ἐλπι-
 δίου. πολλῶν δὲ πολέμων γεγονότων ἐνίκησαν οἱ περὶ Θεό-
 δωρον. ἰδὼν δὲ Ἐλπίδιος καὶ φοβηθεὶς, λαβῶν ὅσα εἶχεν C
 χρήματα καὶ Νικηφόρον τὸν Δοῦκα ἐπέρασεν εἰς Ἀφρικὴν·
 15 καὶ λαβῶν λόγον ἀπαθείας προσερρῆν τοῖς Ἀραβι, ὃν δε-
 ξάμενοι ὡς βασιλέα Ῥωμαίων κατεῖχον, στέφαντες αὐτὸν εἰς
 μάτην, καὶ περιθέντες τζαγγίον καὶ στέφανον. τοῦ δὲ λαοῦ
 τῶν Ῥωμαίων ἀσχολουμένου ἐν τούτοις, ἐξέρχεται Ἀραβῶν
 νιὸς Μადὲ μετὰ δυνάμεως καὶ ἐξοπίσσωσα ὑπερβαλλούσης
 20 ἀπὸ τοῦ Μανροφόρων καὶ πάσης τῆς Συρίας καὶ Μεσοποτι-

1. Κωνσταντῖνον τὸν Σακ. A. 2. τὸν περιμ. — τὸν ἕῃγα A.
 7. τῶν γυναικῶν γρ. f. 9. ἐκ τ. θέμ. add. ex A. 10. προε-
 βάλετο A, προεβαλλ. vulg. 17. ὡς add. ex A.

Hoc anno Irene Constantinum sacellarium, et Mamalum primice- A.C. 774
 rium ad Carolum Francorum regem delegavit, filiae eius Erythrus no-
 mine filio suo Constantino coniugis petendae gratia, pactisque con-
 ventis et iurorando ab utraque parte firmatis, Elisaeum eunuchum
 et notarium, qui Graecorum litteras et linguam receptosque per Im-
 perium Romanum morea eam edoceret, reliquit. Imperatrix interea
 classe ingenti comparata militumque selectorum et procerum idoneo-
 rum et in bello exercitatorum exercitu imposito, Theodorum patri-
 cium virum, eunuchum quidem, sed in bellis agendis strenuum, in
 Siciliam adversus Elpidium misit. multis autem praeliis ibi fortiter
 commissis, integra tandem victoria in Theodori partes cessit. quo
 conspecto consternatus timore Elpidius, sublati cum Nicephoro Duca,
 quas habebat divitiis, secessit in Africam, et securitatis fide accepta,
 ad Arabes defecit; eum mox susceptum, imperii corona redimitum, et
 calceamentis eiusdem dignitatis simbolo ornatum, et imperatorem re-
 nunciatum, incassum apud se detinuerunt. exercitu Romano in his
 occupato, Aaron filius Madi expeditionem suscepit viribus atque ap-
 paratu maximam, copiis ex Maurophoris, universaque Syria, Mesopo-
 tania et deserto collectis: relictoque Bunuso, qui Nacoliā obside-

μίας και τῆς δρημου, και ἔρχεται ἕως Χρυσοπόλεως, καταλι-
 πὼν τὸν Βουνουσοῦν πολιορκεῖν τὴν Νακώλειαν και φυλάττειν
 τὰ πάντα αὐτοῦ. ἀπέστειλεν δὲ και τὸν Βουρριχὲ εἰς Ἀσίαν
 Δμετὰ τριάκοντα χιλιάδων, ὃς και πολεμήσας τὸν Λαχανο-
 δρακοντα σὺν τῷ θέματι τῶν Θρακησίων, ἐν τόπῳ λεγομένῳ 5
 Λαρηνηῖ, και αὐτῶν τριάκοντα χιλιάδων ὄντων δεκαπέντε χι-
 V. 306 λιάδες ἀπέκτεινεν. ἡ δὲ βασίλισσα πέμψασα Ἀντωνίου δε-
 μαστικου σὺν τοῖς τάγμασιν ἐκράτησε τὴν Βανῆν, και ἀπέ-
 κλεισεν αὐτοῦς. προσέφυγεν δὲ αὐτοῖς Τατζάτιος ὁ τῶν Βουκελ-
 λαρίων στρατηγὸς μίσει τῷ πρὸς Σταυρακίον τὸν πατρικίον και 10
 λογοθέτην τοῦ δρόμου, τὸν εὐνούχον, πρωτεύοντα πάντων τῶν
 τηρικαῦτα ὄντων και τὰ πάντα διοικοῦντα. και δοὺς αὐτοῖς
 βουλὴν, ἤτήσαντο εἰρήνην. ἐξελθόντων δὲ ἐπὶ τοῦτο Σταυρακίον
 και Πέτρου μαγίστρου και Ἀντωνίου δεμωστικου, οὐκ ἤκρι-
 P. 385 βολόγησαν τὸν λόγον [λαβεῖν και τέκνα τῶν πρωτευόντων]. 15
 ἀλλ' ἀσνόπως ἐξελθόντες ἐκρατήθησαν ὑπ' αὐτῶν και ἐπέδη-
 θσαν, και ἐβίασθησαν ἀμφοτέρω τὰ μέρη τοῦ ποιῆσαι εἰρή-
 νην· και ἐδώρησαντο ἀλλήλοις ἢ τε Λυγούστα και ὁ Ἀμ-
 ρῶν ξένια πολλά, στοιχήσαντες και κατὰ καιρὸν τελεῖν αὐτοῖς
 και γενομένης εἰρήνης ἀνεχώρησαν ἀφέντες και τὸ κάστρον 20

3. Βουρριχὲ Α. 7. ἀπέκτεινεν Α, ἀπέκτειναν vulg. 9. Τατζάτιος, nomen add. ex Α. 13. ἤτήσαντο Α. 14. ἠκροβολόγησαν τὸν λόγον Α, ἠκροβολογήσαντο λόγον vulg. 15. λαβεῖν και τ. τ. πρωτευόντων om. Α f. 18. ἐδώρησαντο Α, ἐποίησαντο vulg. 20. ἀφέντες Α, ἀφῆσαν δὲ vulg.

ret, seque a tergo tutaretur, Chrysopolim usque profectus est. praeterea Barniche cum hominum triginta millibus in Asiam misit, qui cum Lachanodracone et Thracensium themate ad locum, quem Daronum dicunt, manibus consertis, ex acie hominum millibus triginta composita, ad millia quindecim amisit. quare imperatrix Antonio domestico cum copiis misso Banem tenuit, ipsosque interclusit. dux porro Buccelliariorum Tatzatius desertor fidei ad eos transit, concepto nimium odio adversus Stauracium patricium et publici cursus logothetam, eunuchum, qui tum inter omnes primas occupabat et rerum summam administrabat. tale vero suggestit consilium, ut pacem peterent. quamobrem in medium progressi Stauracius, Petrus magister et Antonius domesticus, non satis caute cum illis egerant, ut aliorum fidem sibi obstringerent, et optimatum filios in obsides sibi dari providerent. temere itaque convenientes ab adversa parte retenti, vinculis compediti sunt, atque ita utrique pacem vi adacti composuerunt: cumque se mutuis muneribus Augusta et Aaron excepissent, id maxime pacti sunt, ut in annos singulos ipsis tributum solveret. pace

Νακωλείας. ἐπῆραν δὲ καὶ ὁ Τατζάτης τὴν γυναῖκα ἑαυτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν ἐπίστασιν.

Τούτῳ τῷ ἔτει εἰρηνεύσασα Εἰρήνη μετὰ τῶν Ἀράβων A.M. 6275 καὶ ἄδειαν ἐνούουσα, ἀποστέλλει Σταυράκιον τὸν πατρικίον καὶ B ἑλογοθέτην τοῦ θεοῦ δρόμου μετὰ δυνάμεως πολλῆς κατὰ τῶν Σκλαβίνων ἄθρων. καὶ καταλθεῖν ἐπὶ Θεσσαλονίκῃ καὶ Ἐλί λάδα, ἐπέταξε πάντας καὶ ὑποφόρους ἐποίησε τῇ βασιλείᾳ. ἐπέστηθεν δὲ καὶ ἐν Ἰηλοποννήσῳ, καὶ πολλὴν αἰχμαλωσίαν καὶ λάφυρα ἤγαγεν τῇ τῶν Ῥωμαίων βασιλείᾳ.

10 Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ἰανουαρίῳ ἰνδικτικῶνος ζ' κατέλαβεν A.M. 6276 Σταυράκιος ὁ προρηθρῆς ἐν τῶν Σκλαβίνων, καὶ ἐθριάμβευσε C τὰ ἐπινίκια ἐπὶ ἰηπόδοφρομίας. τῷ δὲ Μαίῳ μηνὶ τῆς αὐτῆς ζ' ἰνδικτικῶνος ἐξῆλθεν ἡ βασιλευσα Εἰρήνη σὺν τῷ υἱῷ αὐτῆς μετὰ δυνάμεως πολλῆς ἐπὶ τὴν Θράκην, ἐπιφερομένη ἄγωνα 15 καὶ μουσικά, καὶ ἀπῆλθεν ἕως Βερροίας, καὶ ταύτην οἰκοδομηθῆραι μελεύσασα, ἐπωνόμασεν αὐτὴν Εἰρηνούπολιν. κατῆλθεν δὲ ἕως Θιλαππουπόλεως μετὰ πύσης ἀπαθείας, καὶ ἐπέστρεψεν ἐν εἰρήνῃ, κτίσασα καὶ τὴν Ἀγγιῶλαν. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ ὁ τῶν Ἀράβων ἀρχηγὸς Μωδί, ὁ καὶ Μουα- 20 μέδ, τέθνηκεν, καὶ ἐκράτησεν Μωσῆς ὁ υἱὸς αὐτοῦ. τῇ δὲ

1. ἑαυτοῦ A, αὐτοῦ vulg. 2. τὴν add. ex A. 5. δέξιος A, δέξου vulg. 10. Ἰαν. ἰνδ. ζ' A, Ἰαν. ζ' vulg. 14. μετὰ A, καὶ vulg. 16. ἐπωνόμασεν A, ἐπωνόμασαν vulg. 19. καὶ prius add. ex A.

igitur firmata ab invicem discesserunt. Arabes Nacoliam reliquerunt. Tatzates autem uxorem et facultates inde tulit.

Hoc anno Irene pace cum Arabibus confecta, a bellorum cura A. C. 775 vacans, Stauracium patricium et celeris cursus logothetam cum numero exercitu adversus Sclavinorum nationes misit, qui, cum Thessalonicam et Graeciam adisset, regionem omnem imperio subiecit et tributum pendere coegit. quin etiam Peloponnesum penetrans captivorum ingentem turbam et spolia in Romanam ditionem retulit.

Hoc anno mense Ianuario indictione septima Stauracius, quem A. C. 776 memoravi, ex Sclavina expeditione regressus, victoriae solemnibus ducto per circum triumpho peregit. mense vero Maio eiusdem indictionis septima imperatrix Irene una cum filio et valido copiarum comitatu in Thraciam profecta est, organa reliquaque musica instrumenta secum deferens, et Berrhoeam usque contendit, eamque mox reparari iussam Irenopolim appellavit. postmodum Philippopolim usque citra periculi timorem perrexit, et cum pace Cpolim reversa est, eo in itinere Anchialo restaurari iussa. eodem pariter anno Madi, Arabum dux, qui etiam Muamed, obiit, et filius eius Moses principatum obtinuit. mensis autem Augusti die tricesimo primo eadem indictione 7

- Δλα' τοῦ Ἀγγεῖστον μηνὸς τῆς αὐτῆς ζ' ἐνδικοῦτος Παῦλος ὁ ὄσιος καὶ ἀγιώτατος πατριάρχης ἀσθενήσας, κατέλειπεν τὸν θρόνον, καὶ καταβῶν ἐν τῇ μονῇ τοῦ Φλώρου, ἔλαβε τὸ μοναδικὸν σχῆμα, χωρὶς εἰδήσεως τῆς βασιλείου. μαρτυρεῖται δὲ τοῦτο ἢ βασιλισσα παραγίνεται πρὸς αὐτὸν σὺν τῷ κτῆσι λυπομένη καὶ καταβῶσα αὐτοῦ· ὅτι διὰ τί τοῦτο ἐποίησας; ὁ δὲ μετὰ θρήνων πολλῶν ἔφη πρὸς αὐτήν· εἶθε μὴδὲ πρότερον ἐκάθισα ἐν τῷ τῆς ἱεροσύνης θρόνῳ τῆς ἐκκλησίας τοῦ θεοῦ τυραννουμένης καὶ ἄρχισμένης οὔσης ἐκ τῶν λοιπῶν καθολικῶν θρόνων καὶ ἀναθεματιζομένης. ἢ δὲ προσκαλισσομένη τοὺς τε πατριάρχους καὶ τοὺς τῆς συγκλήτου λογάδας, ἀπέστειλεν πρὸς αὐτὸν ἀκοῦσαι τὰ παρ' αὐτοῦ λεγόμενα. ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· εἰ μὴ σύνοδος οἰκουμένη γένηται, καὶ τὸ σφάλμα τὸ ὄν ἐν τῇ μέσῃ ὑμῶν διορθωθῆ, οὐκ ἔχετε σωτηρίαν. οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· καὶ ἴνα τί, ὑπέγραψας ἐν τῷ χμ. V. 307
- ροτονεδοθαί σε τοῦ μὴ προσκυνεῖν εἰκόνας; ὁ δὲ ἔφη· αἱ διὰ τοῦτο θρηνω καὶ πρὸς τὴν μετανοίαν κατέβην, δέομαι τοῦ θεοῦ, ὅπως μὴ ὡς ἱερεῖα μὲ κολάση σιγήσαντα ἕως τοῦ νῦν, καὶ μὴ κηρύξαντα τὴν ἀλήθειαν τῷ φόβῳ τῆς μακρῆς ἡμῶν. ἐν τούτοις ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ καθολικῶν θρηνων καὶ

4. βασιλείους A, βασιλείας vulg. 7. πρότερον A, ποταπὸν νη.
9. καθολικῶν add. ex A. 11. τε add. ex A. 14. εἰς τὴν
μέσῃν A. 19. τῷ φ. τ. μ. ὁ. om. f.

Paulus, vir religiosus et patriarcha sanctissimus, in morbum incidens throno nuncium remisit, et ad Flori monasterium se conferens, ibi imperatrice propositi eius inscia, monasticum habitum assumpsit. rei gestae notitiam ut habuit imperatrix, confestim eum cum filio convenit, ac querulis vocibus insectata, quid hoc, inquit, fecisti? ille lacrymis perfusus responsum ad eam dedit: utinam ecclesia dei tyrannice administrata et a reliquis thronis ea de causa rescissa diriperet et execrationibus devota, in sacerdotii throno Cpoleos nunquam esset sedissem. illa patricios et senatus spectatissimos quosque ad se primum accitos ad eum postmodum destinavit, quae ipse narraret ore proprio audituros. qui ad ipsos: nisi synodum, inquit, universales coegeritis, et obtinentem apud vos correxeritis errorem, nulla vobis superest salus. responderunt ipsi: cur ergo patriarcha designatus inter ordinationis sollemnia imagines te nunquam adoraturum subscripsisti? tum ille: haec, ait, lacrymarum mearum causa est; illud me ad poenitentiam amplectendam impulit, deum deprecantem, ac me veluti pontificem hucusque mutum redditum, nec veritatem (solo insanis vestrae metu detentum) palam enunciantem corripit. inter has vocis Paulus in pace obdormivit, magno de se tam imperatrici, quam cat-

νη τε βασιλείη· και τοις εσσεβόαισιν ανδράποικισ τής πολιτείας·
σεβύσμιωσ· γάρ· ην· δ· ανήρ και θλεήμων υπέρ· μέτρον και πά· B
σης· αιδούσ· αήσ·, και πίστιν πολλήν· έκέντητο η τε πολιτεία
και η βασιλεία· προς· αυτόν· ώσ· τοτε λοιπόν· ηρξατο λαλεισθαι
B και δημοβιάλλεσθαι· ε· περί· των· αγίων· και· σεπτών· εικώνων
λόγοσ· παρεσείη· υπό· κώστων·

Αρσίβων αρχηγού Μισση, Κωνσταντινουπόλεωσ επισκόπου A.M. 6277
Ταρασίου έτος α.

Τούτω τῷ έτει συναγαγούσα η βασιλισσα Ειρήνη πάντα τὰν C
ε· λαόν· εις· τήν· Μαγναῶσαν· ἔρη· πρὸσ· αὐτοὺσ·· γινώσκουσα, ἀδελ·
φοί, τί· πεποιθήκεν· ἔ· Παῦλοσ· πατριάρχης·· και· εἰ· μὲν· εἶη,
οὐκ· ἂν· κατεδεδήμαθα· τοῦτον· ἀφείναι· τὸν· τῆσ· ἀρχιερωσύνης
θρόνον·,· εἰ· και· μοναδικῶν· σχήμα· περιεβάλλετε·· ἐπει· δέ· ὡσ·
τῷ· θεῷ· ἀρεσιστὴ· ἦν,· τοῦ· βίου· μετέστη,· φοροκίσημεν· ἀφρο·
ε· πον,· ὅσ· τισ· δύνάται· ποιῆσαι· ἡμῶσ,· και· εὐν· ἐκκλησίαν· τοῦ
θεοῦ· ἐπισηρῆσαι· λόγοσ· διδασκαλικόσ·,· πάντεσ· δέ· ὁμοφώνησ
εἶπω· μὴ· εἶναι· ἄλλον,· εἰ· μὴ· Ταρασίον· τὸν· ἀσκηῶντι·,· ἡ· δὲ·
ἔρη· πρὸσ· αὐτοὺσ·,· και· ἡμῶσ· τὸν· αἴκον· ἠρηγυρόμεθα,· ἄλλ·
ἀπέσθαι· και· εἰπάτω· δέ· τῶν· ἀγίων,· οὐ· δέχεται· τὸν· ῥῆθρον· τῆσ· D
ε· ο βασιλείασ· και· κωσός· τῶν· λαῶν·· ὅ· δὲ· ἀπέλογησατο· τῷ· λαῷ·

1. τε add. ex A. 2. και ελ. — — αιδούσ om. A. 4. και
η A, η τε vulg. 5. ἀμφοιβ. 6. περί A, ἀμφ. [δύωσ] 6. π. vulg.
12. ἀφείναι A, ἀψῆσαι vulg. 14. ανδρόπου A, ανθρωπον
vulg. 15. ποιῆσαι om. A. f. 16. ὁμοφώνησ ε
17.
τόν add. ex A. 19. εἰπάτω A, εἶρη vulg.

teris in republica pietate conspicua miris iustu relicto, venerabilis
quippe vir extitit, et misericordiae operibus impendendis bene affe-
ctus omnique omnino dignus reverentia; maximamque ei fidem cum
imperatrix, tum republica habebat. caeterum ab hoc tempore collo-
quia atque disputationes de sacris imaginibus libere ab omnibus ha-
beri coeperunt.

Arabum ducis Mosis Cpoleos episcopi Tarsii annus primus. A. C. 777

Hoc anno imperatrix Irene populum universum ad Magnauram
congregatum in hac modum alloquuta est: quid patriarcha Paulus egerit,
fratres, novistis. at si distius vixisset, non cum sane monastico licet
habitu indutum praesulatus thronum deserere permisisset. verum
quoniam ita deo placitum fuit, ut vita decederet, nunc hominem di-
ligentibus perquiramus, qui nos pastorali cura regere, et ecclesiam dei
verborum doctrina confirmare valeat. una voce omnes, alium q Tara-
sio, qui tunc ascretis erat, se nescire responderunt. imperatrix iterum
ad populum: eundem patriarcham, inquit, decernimus, verum onus
recusat. causam tamen, propter quam imperii populique non admit-
tit electionem, ipse palam exponat. ille defensionem suam coram

λέγων· οἱ τῆς ἡμιωμήτου πίστεως ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν φύλακες καὶ ζηλωταὶ τῶν εἰς δόξαν Θεοῦ γινομένων ποιητῶν βασιλεῖς ἡμῶν, πάντων τῶν εἰς ἀρέσκειαν αὐτοῦ καὶ σωτηρίῳ ἡμῶν τὴν φροντίδα ποιούμενοι, μάλιστα δὲ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ νῦν ἐπιμελῶς διαφοριμώσαντες, καὶ διανοηθέντες τοῦ ἀρχιερέως προχειρισθῆναι ἐν ταύτῃ τῇ βασιλίδι αὐτῶν P. 38; ἡδὲ ἐπὶ τὸν εὐσεβῆ αὐτῶν τοῦν με ἀνέλαβον, καὶ πατρὸς μοι τὸ βεβουλευμένον αὐτοῖς ἐξεῖπειν ἐκέλευσαν. ἐπεὶ δὲ πρὸς τοῦτο ἀνάξιον ἐμαυτὸν ἀποφρακένον, καὶ μηδὲν συγκατάθεσιν ποιησαμένον εἰς τὸ ζυγὸν πρὸς φθόρον μὴ ἐν- νάμετόν μοι βασιλεύειν ἢ ἐπετραπέν, ἐκέλευσάν μοι προκαρατῶ κατὰ πρόσωπον ἑμῶν· διότι καὶ σύμψηφοι γέγονε τῇ βασιλῇ ταύτῃ, καὶ νῦν, ὡς ἄνδρες φοβούμενοι τὸν Θεόν, καὶ ἐχ- τας αὐτῶν· αἶψα ἐν ταῖς παρθεῖσι ὑμῶν, οἱ τῇ Χριστοῦ κίβω, τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν ὀνομαζόμενοι, Χριστιανοὶ λέγε- ἀκούσατε βραχὺν λόγον ἀπολογίας κατὰ εἰς ἡμετέρας ἐπι- B λείας καὶ οὐδενότητος. ἔργα μὲν εἶτε τοῖς εὐσεβέσι ἡμῶν βασιλευσίν καὶ κατὰ πάντα ὁρθοδοξοῖς ἀπελαγροσάμεν, καὶ ἰσ- κιον ὑμῶν προσαναλγούμεν, φρόνη συνδρομῶν συγκατατάξασθαι V. 308 ἐπὶ τῇ ψήφῳ ταύτῃ, καὶ ἐυλαθεῖσθαι ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ

4. τὴν φροντίδα ποιούμε. om. a. 8. αὐτοῖς] ἐξ αὐτῆς A. 9
 ἐμαυτὸν A, αὐτὸν vulg. καὶ add. ex. A. 11. με πρὸς om. A.
 14. τῇ Χριστοῦ A, τοῦ Θεοῦ vulg. 18. καὶ κατὰ πάντα ἐφ.
 A, κατὰ πάντα οὐσιν ἐφθ. vulg. 19. προσαπρ. A, ἀπὸ ταῖς

ὁρθοῦ ἰσχυροῦ, in hac verba dixit: Inculpatae fidei nostrae, id est Christianae, defensores, eorumque vitia, quas ad dei gloriam pertinent, vindices acerrimi imperatores nostri, dum res omnes, quo numini gratas, vel nobis utiles fore sciunt, maximo vobis quae spectant ad ecclesiam, procurant, atque nunc summo studio agentes, ut pontifex in sua urbe imperante creetur, me pio animo conceper- meumque super ea re consilium; ut ipse palam significaretur, iusserunt cum vere hoc munus prorsus indignum me probiteret, nec ullum super ea re consensum praestarem, utpote qui tanti operis iugum portare ac sustinere minime valerem, iusserunt, ut in conspectum vestrum omnium prodirem, quod mirum constillam istiusmodi suffragio vestro universi comprobaveritis. quatinobrem, viri qui deum timetis atque semper prae cordibus vestris geritis, qui dei appellatione, dei, inquam, veri nostri nomine, Christianos intelligo, insigniti estis, brevissimum sermonem, quem pro me, qua animi angustia et vilitate instructus sum a natura, dicere institui, attente audistis velim. quaecumque enim prius religiosis et undequaque orthodoxis imperatoribus pro me dixi, omnia ad vos referam impresentiarum. me in hac

προσδραμεῖν οὕτως, καὶ ὡς ἔτυχεν ἀπεριοκλήτως, ἵνα μὴ
 ὑποπέσω φανερώ κατακρίματι. εἰ γὰρ ὁ θεῖον φωνῶν ἀκρα-
 πάμενος οὐρανὸν τε ἐσχηκώς παιδευτήριον, καὶ παραδείσου
 θεωρὸς γενόμενος, ἀπεύσας τε ἄρρητα ῥήματα, καὶ βασιάσας
 5 τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ ἐνώπιον ἐθνῶν καὶ βασιλέων, Παῦλος ὁ
 θεῖος ἀπόστολος Κορινθίους γράφων ἔλεγεν· μήπως ἄλλοις C
 κηρύξας αὐτὸς ἀδόκιμος γένομαι, πῶς ἐγὼ ὁ τῶ κόσμῳ αν-
 αναποστρεφόμενος, καὶ μετὰ λαϊκῶν ἤριθμημένος, καὶ απρατευό-
 μετος ἐν βασιλικαῖς ὑπηρεσίαις, οὕτως χωρὶς ἀνακρίσεως καὶ
 10 περισκέψεως δύναμαι εἰσπηδῆσαι εἰς τὸ τῆς ἱερωσύνης μέγε-
 θος; φοβερὸν τὸ ἐγχείρημα πρὸς τὴν ἐμὴν σμικρότητα· θαυ-
 σὸ τὸ ἐπιτήδειμα. ἡ δὲ αἰτία τοῦ φόβου καὶ τῆς ἐμῆς πα-
 ραιτήσεως ἐστὶν αὕτη. ὁρῶ καὶ βλέπω τὴν ἐπὶ τὴν πέτραν
 Χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν τεθεμελιωμένον ἐκκλησίαν πετοῦ, διε-
 15 σχισμένην νῦν καὶ διηρημένην, καὶ ἡμᾶς ἄλλοτε ἄλλως λα-
 λούοντας, καὶ τοὺς τῆς ἀνατολῆς ὁμοπίστους ἡμῶν Χριστιαν- D
 οὺς ἑτέρως καὶ συμφωνοῦντας αὐτοῖς τοὺς τῆς ἀσέως· ἀλ-
 λατριωμένους δὲ ἡμᾶς ἐσείων ἀπάτων, καὶ κατ' ἐκίστην
 ὑπ' αὐτῶν ἀναθεματιζομένους· δευρὸν ὅτι τὸ ἀνάθημα·
 20 πόρρω τοῦ θεοῦ βύλλει, καὶ τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν ἀκ-
 διώκει ἀπάγον εἰς τὸ σκότος τὸ ἄχρότατον. οὐκ αἰδῶν ὁ τῆς

15. ἄλλως] ἄλλο A. 17. ἀλλοτριωμένους A a, ἀλλοτριωμένους
 vulg. 18. ἐκ. ὑπ' A, ἐκ. δὲ ὑπ' vulg.

electionem consentire timor praepedit, deique conspectum vereor, ut
 sic temere atque inconsulte in hanc concurram, ne horrendas damna-
 tionem obnoxius fiam. si enim vir ille, qui dei voce pro magistro, et
 caelo pro schola usus est, spectator ille paradisi, secretorum verbo-
 rum auditor, qui dei nomen ad gentes palam et reges intulit, Paulus,
 divinus apostolus, Corinthiis scribens, dixit, ne cum aliis praedicavero,
 ipse reprobis efficiar, qui fiet unquam, ut ego mundo innutritus et
 plebi annumeratus, qui etiam in imperii negotiis et militia merui,
 ita possim absque examine et attenta discussione ad pontificatus fa-
 stigium me extollere? is sane conatus, ceu meam superans infirmi-
 tatem, mihi periculosus, audax omnino facinus, cui vires mea impa-
 res experior. timoris autem et excusationis, quam praetexo, causa
 est istiusmodi. video certe et attendo ecclesiam, quae supra petram
 Christum, deum nostrum, fundata est, nunc misere discissam et per
 membra divisam, nos vero longe diversa inter nos asserentes, cae-
 teros vero orientis Christianos, qui eandem fidem profitentur, diversa
 item a nobis sentientes et cum occidentalibus convenientes, adeo ut
 nos ita ab iis omnibus alienati, a singulis seorsim per dies singulos
 anathemate perstringamur. dira prorsus res est anathema, quod sci-

ἐκκλησίας ὄρος καὶ νόμος ἔριν καὶ φιλονεικίαν, ἀλλ' ὅσοι
οἶδεν ἐν βύπτωμα, μίαν πίστιν, οὕτω καὶ συμφωνίαν μίαν
ἐπὶ παντός πράγματος ἐκκλησιαστικοῦ. οὐδὲν γὰρ ἐστὶν ἐπι-
δεκτον καὶ εὐάρεστον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὡς τὸ ἐνωθῆναι
P. 388 ἡμᾶς καὶ γενέσθαι μίαν καθολικὴν ἐκκλησίαν, καθὰ καὶ ἐν
τῷ συμβόλῳ τῆς εἰλικρινοῦς ἡμῶν πίστεως ὁμολογοῦμεν, καὶ
αἰτούμεν, ἀδελφοί· οἶμαι δὲ καὶ ὑμεῖς, ἐπεὶ δὴ γινώσκω τὸ
φόβον τοῦ Θεοῦ ἔχειν ὑμᾶς, παρὰ τῶν εὐσεβιστικῶν καὶ ὁ-
θοδοξῶν βασιλέων ἡμῶν σύνοδον οἰκουμένην συναθροισθῆ-
ναι, ἵνα γενώμεθα οἱ τοῦ ἑνὸς Θεοῦ ἐν, καὶ οἱ τῆς τριότητος
ἡνωμένοι καὶ ὁμόψυχοι καὶ ὁμότιμοι, οἱ τῆς κεφαλῆς ἡμῶν
Χριστοῦ σῶμα ἐν συναρμολογούμενον καὶ συμβιβάζόμενον, οἱ
τοῦ ἁγίου πνεύματος, οὐ κατ' ἀλλήλων, ἀλλὰ σὺν ἀλλήλοις, οἱ
τῆς ἀληθείας τὸ αὐτὸ φρονούντες καὶ λέγοντες, καὶ μὴ ἢ ἐκ
B καὶ διχοστασίᾳ ἐν ἡμῖν, ὅπως ἢ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἢ ὑπερέχου-
σα πάντα νοῦν φρουρησῆ πάντας ἡμᾶς· καὶ εἰ μὲν κλειόσσο
οἱ τῆς ὀρθοδοξίας πρόμαχοι βασιλεῖς ἡμῶν ἐπὶ τῇ ἐμῇ αἰτή-
σει ἀπινεύσῃ, συγκατατίθῃ καὶ γὰρ, καὶ τὴν κέλευσιν ἐπι-
ἐκκληρῶ, καὶ ὑμῶν τὴν ψῆφον ἀσπάζομαι· εἰ δὲ μήτε, ἐπι-
νύτως ἔχω τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα μὴ ὑποβληθῶ τῷ ἀναδέματι,
καὶ εὐρεθῶ καταδοδικασμένος ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν

1. καὶ φιλ. A, ἢ φιλ. vulg.
χοτομία A. ἢ ὑπ. A, ὑπ. vulg.

5. μίαν καὶ καθ. A.

15. ἢ

licet hominem a deo longius fugat, et in tenebras exteriores abdu-
cens, a regno caelorum expellit. ecclesiae lex et institutum nec li-
tes nec contentionem novit, sed quemadmodum unum baptisma unam-
que fidem confiteri amat, ita et concordiam atque consensum in cae-
teris rebus ecclesiasticis exposcit. nihil enim deo tam gratum acce-
ptumque est, quam si uniti in unam et catholicam ecclesiam conve-
niamus, quemadmodum in sinceræ fidei nostrae symbolo profitemur,
et precamur, fratres. et ob id a piissimis imperatoribus petimus
(quod etiam vos, quorum timor erga deum mihi notus, facere arbitror)
ut concilium oecumenicum celebretur, ut videlicet nos, qui unius dei
sumus, unum etiam siamus, qui trinitati uniti atque unanimes cultusque
eiusdem, qui unius capitis Christi scilicet nostri unum corpus probe con-
nexum atque cohaerens, qui spiritui sancto non oppositi, sed consenta-
nei, qui veritatis eadem prorsus sentientes atque praedicantes: et e
contrario nulla prorsus contentio atque dissensio inter nos intercedat,
ut dei pax, quae omnem intellectum exsuperat, nos omnes custodial-
quod si imperatores nostri rectae fidei propugnatores, ut haec petitio
mea impleatur, iusserint, ego quoque consentio, eorumque mandata
exsequar, vestramque electionem lubens amplectar, sin minus, id praec-

Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ κριτοῦ τῆς δικαιοσύνης, ἐνθου οὔτε βασιλεύς, οὔτε ἱερεὺς, οὔτε ἄρχοντες, οὔτε πλῆθος ἀνθρώπων δύναται με ἐξελέσθαι. καὶ εἴ τί ἐστιν ἀρεστον ἑμῖν, ἀδελφοί, δότε τῆς ἐμῆς ἀπολογίας, φράσατε δὲ μᾶλλον, αἰτήσεως C
 5 ἀπέκρισιν. καὶ ἀσμένως ἠκροάσαντο πάντες τῶν λαληθέντων, συμφωνήσαντες τοῦ γενέσθαι σύνοδον. ὁ δὲ Ταράσιος πάλιν πρὸς τὸν λαὸν διαλεγόμενος, ἔφη· ὅτι Λέων ὁ βασιλεύς κατέστρεψεν τὰς εἰκόνας, καὶ ἡ σύνοδος ὅτε ἐγένετο κατεστραμμένας ἀντὶς εὔρεν· καὶ διότι διὰ βασιλικῆς χει- V. 309
 10 ρὸς κατεστράφησαν, πάλιν ζήτησιν ἔχει τὸ κεφάλαιον, ὅτι ἀρχαίαν συνήθειαν παραδεδομένην ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ κατετόλμησαν, ὡς ἔδοξεν αὐτοῖς, ἀφανίσαι· ἀλλ' ἡ ὑλήθεια τοῦ Θεοῦ εὐδέσεται, ἀποστολικῶς εἰπεῖν. τῇ δὲ κ' τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς τῆς αὐτῆς ἡ Ἰνδικτιῶνος ἐχειροτονήθη ὁ υἱοὺς πατῆρ
 15 ἡμῶν Ταράσιος πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἀποστείλας ἐν Ῥώμῃ τὰ συνοδικὰ αὐτοῦ καὶ τὸν λίβελλον τῆς πίστεως αὐτοῦ, ἀπεδέχθη παρὰ τοῦ πάπᾳ Ἀδριανοῦ. ἀποστείλασα δὲ καὶ ἡ βασίλισσα πρὸς τὸν αὐτὸν πάπᾳν, ἤτήσατο πεμφθῆναι γράμματά τε αὐτοῦ, καὶ ἀνθρώπους πρὸς τὸ
 20 εὐρεθῆναι ἐν τῇ συνόδῳ. καὶ ἀπέστειλεν Πέτρον, τὸν οἰκο-

1. Ἰησ. Χρ. om. A. 3. με om. A. 4. φράσαι A a c.
 αἰτήσεως A, αἰτήσεων vulg. 9. διότι] δι' ὧν A f, διὸ a.
 12. ὡς ἐδ. A, καὶ ἐδ. vulg. 18. δὲ καὶ ἡ A, δὲ ἡ vulg.

stare nequaquam mihi possibile est, ne anathemati subiciatur, damnatusque evadam in die domini nostri Iesu Christi iustissimi iudicii, quo iudicio neque Imperator, neque pontifex, neque principes, neque hominum numerus me exsolvere haud poterunt. caeterum, fratres, si quid ex illis quae dixi gratum vobis fuerit, huic meae apologiae, vel, ut melius dicam, petitioni responsum date. orationem huiusmodi lubenter excipientes cuncti concilium cogendum una voce sanxerunt. quare Tarasius sermonem iterum ad populum convertens, Imperator Leo, dixit, imagines evertit, conciliumque subinde celebratum eas invenit eversas. at quia sola imperatoris potestate sublatae sunt, totius rei summa et caput iterum circa hanc quaestionem versatur, quod nimirum antiquam consuetudinem in ecclesia traditam, ipsi, prout libitum sibi fuit, abolere ausi sunt; sed dei veritas, ut hoc secundum apostolum eloquar, non est alligata. caeterum mensis Decembris die quinto supra vicesimum et eadem indictione octava religiosus pater noster Tarasius Cpoleos patriarcha renunciatus est, missisque conestim synodicis suis litteris, et libello fidei suae teste, ab Adriano papa in ecclesiae communionem admissus: imperatrix etiam ad eundem papam misit, qui suo nomine ab eo peterent, ut datis litteris

νόμον τῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ, καὶ τὸν ἡγούμενον τοῦ ἔθου
 Σάββα, ἄνδρας τιμίους καὶ πίσση ἀρετῆ κεκοσμημένους. ἀπύ-
 λους δὲ καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Ἀντιοχείᾳ ἣ τε βασιλευσά
 καὶ ὁ πατριάρχης· ἐκμὴν γὰρ ἡ πρὸς τοὺς Ἀράβων ἐπίση
 P. 389 οὐκ ἦν διαλυθεῖσα. καὶ ἤνεγκαν ἐκ μὲν τῆς Ἀντιοχείας Ἰω-
 ἄνην τὸν μέγαν καὶ περιβόητον ἔργου καὶ λόγου ἀγιοσύνης
 μετέχοντα καὶ σύγκειλον τοῦ πατριαρχου Ἀντιοχείας γε-
 νότα, καὶ Θωμᾶν Ἀλεξανδρείας ἄνδρα ζηλωτὴν καὶ εὐλα-
 βέστατον, ὅστις καὶ ἀρχιεπίσκοπος τῆς ἐν τῷ Ἰλλυρικῷ μ-
 Βγαλαπόλεως Θεσσαλονίκης γενόμενος διέπραξεν.

A.M. 6278 Ἀράβων ἀρχηγῶ Ἀαρῶν ἕτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει Μωσῆς ὁ τῶν Ἀράβων ἀρχηγὸς τέθη-
 κεν, καὶ ἐκράτησεν Ἀαρῶν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ τὴν
 ἀρχὴν· ὃς καὶ πολλὰ κακὰ τοῖς Χριστιανοῖς ἐπέδειξαστο. τῷ
 δ' αὐτῷ ἔτει ἀποστασίαιτες οἱ βασιλεῖς προσεκαλέσασαντο καὶ
 τας τοὺς ὑπὸ τὴν ἔξουσίαν αὐτῶν ἐπισκόπους, καταλαβόντων
 καὶ τῶν ἀπὸ τῆς Ρώμης πεμφθέντων ὑπὸ τοῦ πάπα Ἀδρι-
 ανου γραμμῶν τε καὶ ἀνθρώπων, ὡς προέφημεν, καὶ τῷ
 Ἀντιοχείας καὶ Ἀλεξανδρείας. καὶ τῇ 15 τοῦ Ἀγούστου
 μηνὸς τῆς 9 ἰσλαμικῶν προκαθίσαντες ἐν τῷ καιρῷ τῶν ἁγίων
 Καίσοιτων ἐν τῇ βασιλίδι πόλει, ἤρξαντο τὰς ἁγίας γραφάς

2. ἀπέστειλεν Α. 5. λυθεῖσα Α. 9. τῆς add. ex Α. 14.
 γάλης πόλεως Α. 15. πάντας om. Α. 19. ε'] ζ Α.

homines, qui concilio adessent, delegaret. papa vero Petrum, eccle-
 siae suae oeconomum, et monasterii sancti Sabae praepositum, virum
 honore praecipuos et omni virtutum cultu ornatos, destinavit. Ale-
 xandriae quoque et Antiochiae praesules imperatrix et patriarcha nu-
 cius suis advocare: nondum enim pax cum Arabibus icta exspiraverat
 et Antiochia quidem Ioannem illum magnum, virtute et doctrina ce-
 lebrem, non levibus sanctitatis indiciis fulgentem, patriarchae Antio-
 cheni quendam syncellum, et Thomam Alexandrinum, virum religio-
 sum et pietate insignem, qui prius in Illyrico magnae civitatis The-
 ssalonicae archiepiscopus claruerat, ex illis locis adduxerunt.

A. C. 778

Arabum ducis Aaron annus primus.

Hoc anno Moss Arabum duce defuncto, qui multa mala in Christianos exercuit
 eodem anno imperatores miserunt, qui universos suae ditionis epi-
 scopos in unum convocarent, ad quos ab Adriano papa missi cum
 litteris homines, quos memoravimus, una cum Antiochiae et Alexan-
 driae patriarchis accesserunt. tum vero mensis Augusti die decimo
 septimo, nona indictione, in imperatricis urbis sanctorum apostolorum
 templo praesidentes sacras scripturas investigare, propositis ad imi-

ἐπαγαγεῖν αὐτοὺς, καὶ ἀντιβαλλεῖν πρὸς ἀλλήλους, τῶν βασιλείων ἐν τοῖς κατηγουμένοις ἐφόντων. ὃ δὲ λαὸς τῶν σχολαρίων τε καὶ ἑκκοιβιζάρων καὶ τῶν λοιπῶν ταγματίων ὑπεβλήθητε ἐκ τῶν οἰκείων ἀρχόντων, ἔχοντες καὶ τὴν διδασκαλίαν τοῦ ὁσίου πατρὸς αὐτῶν διδασκάλου, γυμνώσαντες τὰ ἕλη, ἐπὶ ἡλθον αὐτοῖς, ἐπιλαύνας θανάτων τὴν τε ἀρχιερέα καὶ τοὺς ἐκδοξοῦς ἐπισκόπους τε καὶ ἡγουμένους. τῆς δὲ βασιλείας διὰ τὴν παρεστῶσαν αὐτῇ οἰκιστικῶν ἀνθρώπων ἀναστέλλειν αὐτοῖς πειρασμένης, οὐκ ἐπέβησαν, ἀλλὰ μᾶλλον προσπύματοσαν. ἐγερθέντος δὲ τοῦ πατριάρχου καὶ ἐν τῷ βήματι εἰσελθόντος μετὰ τοῦ ἐρθεδόξου ἐπισκόπου καὶ μοναχῶν, οἱ τοῦ ποτηροῦ φραγήματος αὐτῶν ὄντες ἐπίσωθεν ἐβλήθησαν πρὸς αὐτούς, βλάπτοντες τὸ, κενεῖν αὐτοὺς. καὶ τοῦ θεοῦ χάριτι οὐδένα ἠδύνησαν. οἱ κενεῖν αὐτοὺς ἐκέλευν καὶ ὑπάνθρωποι, καὶ οὕτω διαβλήθησαν τῆς συνόδου ἐπὶ ἡλθον ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια.

Καὶ τῆς ἐπι ἀποστείλασα ἡ βασίλισσα Σταυράκιον τὸν Α.Μ. 6279 πατριῶν καὶ λογοθέτην καὶ ἐράμιον ἐν τῇ Θράκη ἐπὶ Σουταρι V. 310 βροῦ μὴδ ἀρχῆ τῆς ἐκ τῆς ἰνδικτικῆς πρὸς τὰ περατικὰ θέματα ἐκεῖς τῆνικαῦτα ὄντα, ἐπέσειεν αὐτοὺς συνεργῆσαι αὐτῇ, καὶ πο δευῖσαι τῆς πόλεως τῶν δυσαβῆ λαῶν, ὅς ἐκείστωρ Κων.

- 1. ἀντιβαλλεῖν πρὸς ἀλλήλους A f, ἀμφιβ. πρ. ἀλλήλους vulg. 3.
- 2. καὶ τῶν λοιπῶν ταγματίων add. ex A. 7. βασιλείας A, βασιλείας vulg.
- 3. ἀναστέλλειν A, ἀναστέλλειν vulg. 13. τῇ χάρ. A.
- 4. ὁσίου πατρὸς αὐτῶν. ἐκ. κ. ἀπ. ὁμ. A. 16. τὸν add. ex A.
- 5. τοῦ θεοῦ ὁμ. A.

cum turbis difficultates examinate, imperatoribus & orthodoxis specialistis, cooperunt. scholariorum porro et exultatorum copiae per-versi magistri sui doctrina imbuti, et a propriis rectoribus incitati, nudatis gladiis impetum in eos fecere, mox tempore tam ipsi patriarchae, quam orthodoxis episcopis et monasteriorum praepositis inferre minati sunt: imperio vero per alios alios proceres, qui aderant, tumultum eorum reprimere conante, milites nequaquam parvere, quin potius convitia in eos concitarent. exurgente demum patriarcha, et in sacrorum altaris tribunal cum orthodoxis episcopis atque etiam monachis ingresso, adversae factionis episcopi, nefariae sententiae doctores, in eos elatis vocibus insillierunt sactantes: vicimus. ac dei gratia nemini damnatum insanientes et inhamani illi intulerunt. Ita synodo soluta singuli quisque domos suas repetierunt.

Hoc anno mense Septembri, incunte indictione 10, imperatrix A. C. 779 misso Stauracio patricio et publici cursus logotheta in Thraciam ad transfretana themata illic considentia, ut sibi operam accommodarent, impiis copiis, quas perillius Constantinus armis instruxerat et disciplina sua imbuerat, urbe expellendis, persuasit. simulata igitur in

P. 390 *σταντινος* ἐστράτευσέν τε καὶ ἐπαίθευσεν. καὶ πικραμένη ὡς φοσσατεύειν μέλλει ἐπὶ τὰ ἀνατολικά μέρη, ὡς τῶν Ἀράβων ἐξεληθόντων, ἐξῆλθε πᾶσα ἡ βασιλικὴ ἑπιουργία καὶ ἡ πότις ἕως τῶν Βυλαγίνων. καὶ ἐξεληθόντες οἱ τῶν ἔξω θιμάτων, ἐκράτησαν τὴν πόλιν. ἀποστελεῖσά τε πρὸς αὐτοὺς ἐγκοῦ αὐτοῖς, ὅτι πέμπαιδ' μοι τὰ ἔρματα ὑμῶν, χρεῖα ὑμῶν οὐκ ἔχω. οἱ δὲ ὑπὸ θεοῦ καταιωθέντες, ἴδωκαν αὐτά. τῆ βαλοῦσα τὰς φαιμίας αὐτῶν ἐν πλοῦσι, ἐξώρισε αὐτοὺς τῆς πόλεως, κελύσασα ἐν τῇ ἰδίᾳ γῶρῃ ἑαυτοὺς ἀπελευθῆναι, ἢ ἢ ἐγενήθη. καὶ ποιήσασα στρατὸν ἴδιον καὶ ἄρχοντας κα-
 Β θηρίους αὐτῇ, τῷ Μαίῳ μηνὶ πάειν ἀποστελεῖσά αὐτὰ αὐ-
 τὸς τόπου προσεκαλέσασα τοὺς ἐπισκόπους παραγγεῖναι ἐν τῇ Νικαέων πόλει τῆς Βιθυνίας, πρὸς τὸ ἐκεῖ γενέσθαι τῆ σύνοδον. καὶ διὰ τοῦ καλοκαυρῖου δὴλον συνήχθησαν πάντες ἐν Νικαίᾳ. τῆς δὲ Ῥώμης καὶ ἀνατολικῶς ἐκ προσώπου οὐκ ἦν ἀπολύσασα, ἀλλ' εἶχε αὐτοὺς ἐν τῇ δὲ 9 τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς τῆς τῆ ἰνδικτιῶνος ἡμέρας κυριακῆς, ἡλίωσις γέγονεν ἡλίου, ὥρα ε' τῆς ἡμέρας, τῆς δευτέρας λακωνικῆς ἐπιλουμένης, μεγίστη.

A.M. 6280 Τούτου τῷ και ἐξῆλθεν Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπί-
 σκοπος Κωνσταντινουπόλεως ἐν τῇ Νικαέων πόλει καὶ ἐπο-

2. ὡς φοσσατ. μέλλει A, φωσατ. μέλλειν vulg. τῶν add.
 ex A. 3. βασιλικὴ add. ex A. πότις A, 6. πέμπαιδ'
 μοι A, πεμπάμενοι vulg. 20. ἀρχεπ. A, ἐπίσκ. vulg.

partes orientales, quasi Arabibus illis irrompētibus, profectiois, omnis imperatorius apparatus et comitatus usque ad Malagina processit. itaque copiae istae foris advenientes urbem ingressae, eam in potestatem suam miserunt. tum vero imperatrix adversantibus copiis per nuncios significat: armis depositis et ad me remissis, opera vestra me non indigere noveritis. illi velut a deo sensibus alienati, arma deposuere. tum impositis in naves eorum familiis, urbe extorres, singulos in provinciam, ex qua in lucem editus prodierat, se recipere iussit. parato demum alio satellitum exercitu et electis ducibus, qui sibi morem gererent, ipsa iterum mense Maio per omnes imperii regiones misit, qui universos episcopos Nicaeam, Bithyniae urbem, ut in ea concilium haberetur, convocarent. tota itaque aestiva tempestate Nicaeam episcopi omnes convenere, neque vero eos, qui Romanae sedis et orientalium thronorum personam referebant, dimiserat, quin immo adhuc tenebat penes se. caeterum mensis Septembris die nona, indictione undecima, die dominico, hora diei quinta, celebratis missarum solemnibus, ingens solis defectio extitit.

A. C. 780 Hoc anno sanctissimus Cpoleos episcopus Tarasius Nicaeam urbem

τῆσθι ἡ ἀγία καὶ οἰκουμένη ἕκαστος τῶν ἐπισκόπων· καὶ ἀπέλαβεν· ἡ καθολικὴ ἐκκλησία τὸν ἀρχαῖον κόσμον αὐτῆς, οὐδὲν καιρὸν δογματίσασα, ἀλλὰ τὰ τῶν ἁγίων καὶ μακαρίων πατέρων δόγματα ἀσάλευτα φυλάξασα, καὶ τὴν νέαν αἵρεσιν 5 ἐπεκηρύξασα, τοὺς τε τρεῖς ψευδωνύμους πατριάρχας ἀναθεματίσασα. Ἀναστασίον φημί, Κωνσταντινὸν καὶ Νικηταὺν καὶ πάντας τοὺς ὁμόφρονας αὐτῶν. ἐγένετο δὲ καὶ πρώτη συνέλευσις καὶ καθέδρα τῶν ἐπισκόπων ἐν τῇ καθολικῇ ἀγίᾳ Σοφίᾳ τῆς Νικαίας μηνὶ Ὀκτωβρίῳ καὶ τῷ Νοεμβρίῳ μηνὶ 10 εἰσῆλθον πάντες ἐν τῇ βασιλευσούσῃ πόλει· καὶ προκαθίσαντες οἱ βασιλεῖς σὺν τοῖς ἐπισκόποις ἐν τῇ Μαγναύρᾳ ὑπανεγνώσθη ὁ κόμος, καὶ ὑπέγραψεν ὃ τε βασιλεὺς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, κηρύσσοντες τὴν εὐσέβειαν καὶ τὰ τῶν ἁγίων πατέρων ἀρχαῖα δόγματα, καὶ φιλατιμησάμενοι τοὺς ἱερεῖς ἀπέλυσαν. 15 καὶ εἰρήνευσαν ἡ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία, εἰ καὶ ὁ ἐχθρὸς τὰ ἑαυτοῦ ζήταμα ἐν τοῖς ἰδίῳις ἐργαταῖς σπειρεῖν οὐ παύεται· ἀλλ' ἡ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία πάντοτε πολεμουμένη νικᾷ.

Τούτῳ τῷ ἔτει εἰσῆλθον κοῦρσον τῶν Ἀράβων κατὰ Ῥωμανίας μηνὶ Σεπτεμβρίῳ, καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸ τῶν ἀνατολικῶν θέμα, εἰς τόπον λεγόμενον Κοπιδνάδον. καὶ συναχθέντες οἱ τῶν Ῥωμαίων στρατηγοὶ ἐπολέμησαν μετ' αὐτῶν, καὶ

3. τὰ add. ex A.

se contulit. tum vero sancta et universalis septima episcoporum synodus celebrata est, et ecclesia catholica, nulla nova prolata doctrina, quin immo sanctorum patrum assertionibus immotis stantibus, proscrip-
taque haeresi recens intrusa, antiquum suum splendorem recepit. ad haec falsi nominis patriarchas tres, Anastasium dico, Constantinum et Nicetam, sectatoresque eorum universos anathemate percussit. primus autem episcoporum conventus et consessus in communi et primato Sapientiae ecclesia Nicaeae habitus est mensis Octobris die undecimo, mense vero Novembri imperatricem urbem cuncti ingressi sunt. imperatoribus demum una cum episcopis ad Magnauram praesessum obtinentibus, decreti tomus lectus est, cui imperator et mater eius sanctorum patrum antiqua sancita confirmaturi subscripserunt, ac tandem honoribus et donis sacerdotes cumulosos dimiserunt. ita ecclesia dei pacem recepit, per proprios licet operarios zizania supereminare non desistat inimicus: verum ecclesia dei etiam iugiter oppugnata triumphat.

Hoc anno mense Septembri scies Arabum ad praedandum com-
paratae in Romaniam irruptionem fecerunt, et in orientialium thema, ad locum, cui nomen Copidnadus, penetrarunt. Romanorum autem duces collectis in unum copiis bello cum eis decertantes fusi sunt, ex

ἤττηθησαν, καὶ ἀπέθανον πολλοί, καὶ ἐκ τῶν ἔξορισθέντων οὐκ ἔλιγοι· ἔπεσον δὲ καὶ ὁ Διογένης ὁ τῶν ἀνατολικῶν τερ-
 V.311 μάρχης ἰκανὸς καὶ τοῦ Ὀρπικίου ἀρχόντες. Ἀῆσασα δὲ ἡ βα-
 σίλισσα Εἰρήνη τὴν πρὸς τοὺς Φράγγους συναλλαγὴν, ἐπέ-
 σεν Θεοφάνην τὸν πρωτοσπαθάριον, καὶ ἤγαγεν κόρην ἐκ τῶν
 Ἀρμενιαιῶν δοῦματι Μαρτίαν ἀπὸ Ἀρμίας, καὶ ἔζευξεν αὐτὴν
 Κωνσταντίνῳ τῷ βασιλεῖ καὶ υἱῷ αὐτῆς, πολλὰ λυπούμενος
 Βαυτοῦ, καὶ μὴ θέλοντος διὰ τὴν πρὸς τοῦ Καρούλου θυγατέρα
 τοῦ ἡγεῖος τῶν Φράγγων σχέσιν, ἣν εἶχε προμνηστευσάμενος,
 καὶ ἐπετέλεσαν τοὺς γάμους αὐτοῦ μηνὶ Νοεμβρίῳ ἰνδικτιῶν
 ιβ'. Φιλητὸς δὲ ὁ τῆς Θρᾷκης στρατηγὸς ἀπελθὼν ἐν τῇ
 Στρώμωνι, καὶ ἀφυλάκτως ἀπλευρούσας, ἐπιπεσόντων αὐτῇ
 ἄφνω Βουλγάρων, ἀνηρέθη ἐπ' αὐτῶν σὺν ἄλλοις πολλοῖς
 ἀποστείλασα δὲ Εἰρήνην Ἰωάννην τὸν σακελλάριον καὶ λογοθέ-
 την τοῦ στρατιωτικοῦ εἰς Λογγιβαρδίαν μετὰ καὶ Θεοδώρῳ
 τοῦ ποτὲ ἡγεῖος τῆς μεγάλης Λαγγιβαρδίας πρὸς τὸ εἰ δυν-
 θεῖεν ἀμύνασθαι τὴν Κάρουλον, καὶ ἀποσπᾶσαι τινὰς ἐξ αὐ-
 C. τοῦ. καὶ κατῆλθον οὖν σὺν Θεοδώρῳ πατριῶν καὶ στρατηγῶν
 Σικελίας· καὶ πολέμου κρατηθέντος, ἐκρατήθη ἐπὶ τῶν Φράγ-
 γων ὁ αὐτὸς Ἰωάννης, καὶ δεινῶς ἀνηρέθη. 20

2. ante οὐκ ἔλ. e add. τῶν γε σχολαρίων. 6. Ἀρμίας A.
 9. εἶχε add. ex A. 10. ἰνδικτ. om. A. 11. Φίλιππος A.
 12. Στρώμωνι A, Στρομ. vulg. 13. σὺν ἄλλ. A, σὺν καὶ ἄλλ.
 vulg. 16. δυνηθεῖεν ἀμύν. A, δυνηθεῖν ἐναμ. vulg.

quo perierunt plurimi, nec non ex ekulum turmis non pauci, Diog-
 nesque orientalium turmarcha, vir strenuus, et Opsicii duces cecid-
 dere. interea imperatrix Irene foedera cum Francis inita solvit, et
 misso Theophane protospathario, puellam ex Armeniacis nomine Ma-
 riam Amnia oriundam accepit, quam Constantino imperatori filio suo
 coniugem locavit, quamvis id Constantinus aegerrime ferret, nec pro-
 pter conceptum erga Francorum regis Caroli filiam, quam sibi despon-
 saverat, affectum, consensum praebere vellet. nuptiae tamen mensis
 Novembri indictione duodecima celebratae sunt. Philetus autem, Thra-
 ciae dux, Strymonem versus profectus, nullis circa se dispositis excu-
 biarum custodiis, Bulgaris ex improviso ingruentibus, cum pluribus
 aliis interfectus est. misit insuper Irene Ioannem sacellarium et mi-
 litiae logothetam in Longobardiam, cui expeditionis socium Theode-
 tum maioris Longobardiae nuper regis filium adiunxit tentatura, si
 forte Carolum ulcisci et ab eius fidei incolae aliquos posset subdu-
 cere. illi cum Theodoro patricio Siciliae duce viribus coniunctis,
 praelium conseruerunt cum Francis, a quibus ipse Ioannes captus
 acerba morte occisus est.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐκινήθησαν φθόνῳ τῆς εὐσεβείας τῶν βα- A.M. 628a
 σιλέων ἄνθρωποι πονηροί, καὶ σπῆραλον τὴν μητέρα κατὰ
 τοῦ υἱοῦ, καὶ τὸν υἱὸν κατὰ τῆς μητρός. ἔπεισαν γὰρ αὐτὴν
 ὡς ἐκ προγνωστικῶν πληροφορηθέντες, ὅτι οὐκ ἔστιν ὄρισμέ-
 5νον παρὰ τῷ Θεῷ κρατῆσαι τῷ υἱῷ σου τὴν βασιλείαν, εἰ μὴ ὁ
 σὴ ἔστιν, ἐκ Θεοῦ δεδομένη σοι. αὐτὴ δὲ ὡς γυνὴ ἄξιαπαιτη-
 Θεῖσα, ἔχουσα δὲ καὶ τὸ φίλαρχον, ἐπληροφωρήθη οὕτως εἶναι.
 καὶ οὐκ ἐλογίσαστο, ὅτι αὐτοὶ διοικεῖν θέλοντες τὰ πράγματα
 τοῦτο προεφασίσαντα. τοῦ οὖν βασιλέως γεγονότος εἰκοσας-
 10 τοῦς, ῥωμαλέου τε ὄντος καὶ ἰκανοῦ πάνυ, ἑώρα ἐαυτὸν μη-
 δὲν ἐξουσιάζοντα· καὶ ἐλυπεῖτο βλέπων Σταυράκιον τὸν πα-
 τρῖκιον καὶ λογοθέτην τὰ πάντα κατέχοντα, καὶ πάντας πρὸς
 αὐτὸν προσερχομένους, καὶ μηδενὸς τολμῶντος τῷ βασιλεῖ
 συγχώσαι. καὶ βουλευσάμενος τοῖς οἰκείοις αὐτοῦ ἀνθρώποις
 15 ὀλιγοστοῖς οὖσι, καὶ Πέτρῳ μαγίστρῳ καὶ Θεοδώρῳ πατρι- P. 39a
 κίῳ τῷ Καμουλιανῷ καὶ Δαμιανῷ τῷ πατρικίῳ, ἐκύρωσεν τοῦ
 πιάσαι αὐτὴν, καὶ ἐξορίσαι ἐν Σικελίᾳ, καὶ κρατῆσαι αὐτὸν
 τὸ βασίλειον. τῇ δὲ Ὁ τοῦ Φεβρουαρίου μηνὸς τῆς γ' ἰν-
 δικτιῶνος σεισμός γέγονεν φοβερώτατος, ὥστε μὴ τολμῶντᾶς

1. ἐκινήθησαν — ἄνθρωποι πονηροὶ A, ἐκίνησεν ὁ διάβολος —
 ἀνθρώπους πονηροὺς e, ἐκίνησεν — ἀνθρώπους πονηροὺς vulg.
 5. τὸν υἱὸν σου A. τὴν add. ex A. 6. σοὶ ἔστιν A.
 ἔξιαπαι. A, ἀπαι. vulg. 17. αὐτῆ] αὐτὸν A. 18. τὸ βα-
 σίλειον μετὰ τῆς ἰδίας μητρός A. τῆς γ' ἰνδ. A. 19. τολ-
 μῶν e.

Hoc anno diabolus concepto in imperatorum religionem odio C. A. 782
 scelestos homines concitavit, qui matrem in filium, ac filium adversus
 matrem committerent. illi etenim quasi ex praesagiis aut vaticiniis cer-
 tiores facti: non est, inquit, a deo constitutum, ut filius tuus im-
 perium teneat; illud quodcumque est, tuum est, et a deo tibi com-
 missum. illa, cum mulier ex proclivi decipienda, imperandi ambitione
 laborans, id ita decretum in animum sibi de facili induxit, nec eos,
 qui imperium persuaderent, ipsos rempublicam administrandi libi-
 dine graviter moveri non animadvertit. imperator igitur annum vi-
 cesimum iam superans, cum rebus gerendis idoneum, nec tamen in
 rempublicam potestatem ullam exercentem se contemplaretur, quia
 immo Stauracii patricii et logothetae curae cuncta commissa, ad eum
 solum omnes confluere, ad se, qui accedat, neminem audere animad-
 vertens, vehementer indoluit. consilio itaque cum familiaribus sibi
 viris, numero certe paucis, communicato, fuerunt illi Petrus magister,
 Theodorus patricius Camulianus et Damianus item patricius, matrem
 detinere, ac subinde in Siciliam relegare, ipse vero rerum omnium
 summam propria auctoritate administrare statuit. mensis porro Fe-

τινας ἐν οἴκῳ καθευδῆσαι, ἀλλὰ πάντας εἰς τοὺς κήπους καὶ
 τὰ ἐξώτερα σκηπὰς ποιήσαντας διαίγειν. ἣ δὲ βασίλισσα ἄρα
 τῇ υἱῷ αὐτῆς ἐξῆλθεν ἐν τῷ ἁγίῳ Μάμαντι. μηνυθείσης δὲ
 τῷ Σταυρακίῳ τῆς προφάσεως ταύτης, συγκινεῖ τὴν Ἀντο-
 βριαν κατὰ τοῦ υἱοῦ, καὶ πιάσασα τοὺς ἀνθρώπους τοῦ βασι-
 λέως, πάντας δείρασα καὶ κουρεύσασα σὺν Ἰωάννῃ τῷ προ-
 τοσπαθαρίῳ καὶ Βαγύλῳ αὐτοῦ, λεγομένῳ Πικριδίῳ, ἐξώρισεν
 ἐπὶ τὰ κατωτικὰ μέρη ἕως Σικελίας. τὸν δὲ μάλιστα Πί-
 ττρον ἀτιμίαις περιβαλοῦσα, ἐκάθισεν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆ· ὁμοί-
 ως καὶ Θεόδωρον τὸν πατρίκιον τὸν καμουλιανόν· τὸν δὲ πα-
 τρίκιον Δαμιανὸν δείρασα καὶ κουρεύσασα, εἰς Ἀπολλωνιάδα
 V. 312 τὸ κάστρον ἐξώρισεν. τύψασα δὲ καὶ τὸν υἱὸν καὶ πολλὰ
 λοιδορήσασα, ἀπρόιτον ἐποίησεν ἐπὶ ἡμέρας ἱκανάς. ἤρξατο
 C δὲ ἔρκιζειν τὸν στρατόν, ὅτι ἕως οὗ ζῆς, οὐ καταδεξόμεθα τὴν
 υἱὸν σου κρατῆσαι. καὶ ὤμνον πάντες οὕτως, μηδεὸς τῶν
 μῶντος ἀντειπεῖν περὶ τούτου τὸ σύνολον. στόλος δὲ Ἀρ-
 βων ἐξῆλθεν ἐπὶ Κύπρον, καὶ τοῦτο προγνοῦσα ἡ βασίλισσα,
 ἐσώρευσε καὶ αὐτὴ πάντα τὰ Ῥωμαϊκὰ πλοῦμα, καὶ ἀπέλει-
 κατ' αὐτῶν. ἐλθόντες δὲ ἕως τὰ Μῦρα ἀμφοτέρωι οἱ στρα-
 τηγοὶ ἔκαμψαν τὸ ἀκρωτήριον τῶν Χελιδονίων, καὶ εἰσῆλθον

6. δῆσασα A. 7. αὐτοῦ add. ex A. 17. καὶ τοῦτο A, τοῖσι
 δὲ vulg. 18. πλοῦματα A.

bruarii die nono indictione decima tertia motus terrae violens adeo
 contigit, ut in domibus dormituri se continere caverent homines, ad
 omnes in hortis ac sub dio tentoriis erectis diversarentur. imperatrix
 autem ad sanctum Mamantem cum filio perrexit. conspirationis scem
 adversum se instructae Stauracius certior factus, Augustam in
 filium concitat. mox ipsa imperatoris domesticis manibus iniectis
 cunctos diris verberibus caesos et tonsos cum Ioanne protospathario
 et Baiulo, cui Picridius cognomentum, ad inferius remotos imperii
 fines in Siciliam usque relegavit exules. magistrum etiam Petrum
 dedecore contumeliisque affectum domi se continere, quemadmodum
 etiam Theodorum patricium Camulianum, iussit. ad hos patricium
 Damianum verberatum tonsuram in castrum Apolloniadem deporta-
 vit. filium denique pari verberum mulctae et contumeliarum igno-
 miniae subiectum domi detinuit, ita ut per plures dies in publicum
 non prodierit, eoque tandem exercitum suis importunitatibus adegit
 ut milites in consilium hoc adduceret: filium tuum imperare, donec
 vixeris, non patiemur, iuravimusque ita omnes, cum nullus circa istud
 ei omnino repugnare auderet. interea Arabum classis in Cyprum ex-
 peditionem suscepit: quod cum imperatrix praesensisset, collectas pa-
 riter Romanas omnes naves in eos instruxit. cum autem ambo duces
 Myram pervenissent, superato Chelidoniorum promontorio in Atalide

ἐπὶ τὸν κόλπον τῆς Ἀτταλείας. οἱ δὲ Ἄραβες κινήσαντες ἀπὸ τῆς Κύπρου, καὶ εὐθείας αὐτοὺς καταλαβούσης, περιεφέροντο ἐν τῷ πελάγει. ἀναφανέντων δὲ αὐτῶν τὴν γῆν, εἶδον αὐτοὺς οἱ στρατηγοί, καὶ παραταξάμενοι ἠτοιμάσθησαν τοῦ πολεμεῖν. 5 Θεόφιλος δὲ ὁ τῶν Κυβερραιωτῶν στρατηγός, ῥωμαίεος ἀνὴρ D καὶ ἰκανώτατος ὢν, θαρσήσας καὶ πάντων προεξελθῶν, τοῦτοις τε συμβαλῶν', ἐκρατήθη ὑπ' αὐτῶν, ὃν ἀπήγαγον πρὸς Ἄαρων, θεαθεῖς τε παρ' αὐτοῦ, προειράπη προδότης γενέσθαι, καὶ προσκαιρῶν δωρεῶν τυχεῖν. τοῦ δὲ μὴ καταδέξασθαι 10 μένου, ἐπὶ πλέον δὲ ἀναγκασθέντος, καὶ μὴ ὑπειξάντος, τὴν διὰ ξίφους τιμωρίαν ὑπομείνας, μάρτυς ἄριστος ἀνδειχθή.

Ῥωμαίων βασιλέως Κωνσταντίνου ἔτος α'.

A. M. 6283

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Σεπτεμβρίῳ, ἰνδικτιῶν ἰδ', κατέλαβον οἱ ὀρκίζοντες εἰς τὸ θέμα τῶν Ἀρμενιακῶν· οἱ δὲ οὐ 15 κατεδέξαντο ὁμῶσαι, ὅτι οὐ βασιλευόμεθα ὑπὸ τοῦ υἱοῦ σου ἐν τῇ ζῳῇ σου, οὐδὲ προτάσσομεν τὸ ὄνομα Εἰρήνης πρὸ Β Κωνσταντίνου, ἀλλὰ Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης, ὡς ἐξ ἀρχῆς παρελάβομεν. ἀπέστειλεν δὲ πάλιν πρὸς τὸ πιάσαι αὐτοὺς Ἀλέξιον τὸν σπαθάριον καὶ δρουγγάριον τῆς βίγλης, τὸ ἐπί-

2. εὐθείας A.

7. συμβαλῶν A, συμβάλλων vulg.

16. τὸ

add. ex A. 17. Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης A, Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνην vulg.

18. παρελάβομεν A, προελάβ. vulg.

19. βίγλης, τὸ A, βίγλας, τὸν vulg.

sinum classem immiserunt. Arabes porro Cypri solventes tranquillitate exorta in mari oberrabant. cumque terram prospicere coepissent, extemplo eos adnavigantes classis praefecti conspexerunt; quare classe ad praelium instructa, bellum commiserunt. Theophilus autem, Cibyrrhaeotarum dux, vir robustus et militiae idoneus, animo nimium confidens, caeteris omnibus retro relictis hostes aggressus, ab ipsis captus ad Aaronem adductus est. in eius conspectu positum, religionis desertorem et proditorem fieri, terrenisque rebus voluptuose delectari pluribus Aaron hortatus est. is cum oblata quaeque respueret, et magis ac magis pollicitationibus et minis sollicitatus non acquiesceret, tandem gladii poenam perpessus insignis martyr evasit.

Romanorum imperatoris Constantini annus primus.

A. C. 783

Hoc anno mense Septembri indictione decima quarta, qui Irenes nomine iusiurandum a militibus exigebant, illud ab Armeniacorum themate praestandum expetierunt. illi sacramento se obstringere his verbis recusantes: filio tuo per vitam omnem subiciemur, inquit, nec unquam Irenes nomen Constantini nomini praeponi patiemur, sed Constantinum et Irenem, quod ab initio praestitimus, semper appellabimus. imperatrix iis rursus demulcendis Alexium cognomine Muselem spatharium et vigiliarum drungarium destinavit. quare Arme-

κλην Μουσελέμ. οἱ δὲ κρατήσαντες αὐτὸν τοῦ ἄρχεῖν ἐπι-
 τῶν προσβάλλοντο. Νικηφόρον δὲ τὸν πατρίκιον καὶ στρατη-
 γὸν αὐτῶν φρουρήσαντες, Κωνσταντῖνον μόνον βασιλέα ἀπε-
 φήμησαν. τοῦτο μαθόντες οἱ τῶν λοιπῶν θεμάτων λαοί, τῶς
 στρατηγοὺς αὐτῶν διώξαντες, Κωνσταντῖνον μόνον βασιλέα
 C καὶ αὐτοὶ ἀνεκήρυττον. ὡς τῆς τοῦ πονηροῦ διαβόλου κατασ-
 γίας; πῶς διὰ πολλῶν μεθοδεῶν σπεύδει ἀπολέσαι τὸ τῶν
 ἀνθρώπων γένος; οἱ γὰρ πρὸ δεκαπέντε χρόνων ὁμόσασιν
 τὸν φοβερόν ἐκείνον ὄρκον, καὶ ἔγγραφα ποιήσαντες, καὶ ἐν
 τῷ ἁγίῳ βήματι ἀποθέμενοι, πάλιν ὤμνουν τῇ Εἰρήνῃ μὴ
 βασιλευθῆναι ὑπὸ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῆς. καὶ ἐπὶ
 θεις τούτου ἐπιλαθόμενοι Κωνσταντῖνον αὐτοκράτορα ἀπεφή-
 μουν, μὴ ἐνόησαντες οἱ κάλανες, ὅτι οὐκ ἔδει ἀντωμοσίᾳ
 ποιῆσαι. ἀνάγκη γὰρ πᾶσα τῇ ἀντωμοσίᾳ τὴν ἐπιτορκίαν κα-
 V. 313 ρακολουθῆσαι, ἐπιτορκία δὲ θεοῦ ἄρησις. συναχθέντες δὲ ἐν τῷ
 D Ὀκτωβρίῳ μηνὶ τῆς τσσαρσεκαιδεκάτης Ἰνδικτιῶνος οἱ τῶν
 θεμάτων ἐν τῇ Ἀτρώᾳ ἐπεζήτησαν πάντες κοινῇ γνώμῃ Κω-
 σταντῖνον βασιλέα εἰκοστὸν ἄγοντα ἔτος· φοβηθεῖσα δὲ Εἰρήνη
 τὸ ὄρημα τοῦ λαοῦ ἀπέλυσεν αὐτόν. αὐτοὶ δὲ τούτον αὐτο-
 κράτορα ἐκύρωσαν μὲν, ἀπεκήρυξαν δὲ τὴν τούτου μητιέρα.

1. ἐαυτῶν A, αὐτῶν vulg. 5. μόνον om. A. 7. μεθοδεῶν
 A, μεθοδιῶν vulg. 12. τούτου A, τοῦτο vulg. 17. ἐπι-
 τησαν A, ἐπιζητήσαντες vulg.

niaci eum secum retentum sibi praefecerunt: proprium autem ducem
 Nicephorum patricium in custodiam conicientes, Constantinum solum
 imperatorem elatis vocibus celebraverunt. nuncio huiusmodi accepto
 reliquorum thematum turmae, propriis ducibus fugatis, Constantinum
 imperatorem solum pari suffragio praedicaverunt. o diaboli vere ma-
 ligni versutiam! quam variis artibus hominum genus perdere molit-
 ur? iidem sane qui ante annos quindecim tremendo illo iureiurando,
 scriptis etiam consignato, et ad sacrum tribunal deposito, se fides
 servaturos Constantino obstrinxerant, nunc Irene, quamdiu fuerit in
 vivis, eius filio nunquam subiiciendos, nec filii imperium passuros
 pari sacramento protestantur. mox ultimi iurisiurandi facti immemores
 iterum Constantinum ceu imperatorem faustis prosequuntur acclama-
 tionibus, nec se iureiurando aliud sacramentum opponere advertunt.
 contraria quippe iureiurando affirmantibus periurium admittere omnino
 necesse est. periurium autem si admiseris, ipsum deum negas. Octo-
 bri porro mense indictione quarta decima legiones thematum cunctae
 apud Atroam collectae Constantinum, vicesimum tunc annum agentem,
 solum imperatorem agnosci postulaverunt. quare exercitus impetum
 Irene formidans filium tandem dimisit. Constantino in imperii sede

ἀπέστειλεν δὲ ὁ βασιλεὺς εὐθὺς Μιχαὴλ τὸν Λαχανοδρά-
 κοντα καὶ Ἰωάννην τὸν βάγυλον αὐτοῦ καὶ πρωτοσπαθάριον,
 καὶ ὤρκισαν τοὺς Ἀρμενιακοὺς τοῦ μὴ δέξασθαι Εἰρήνην τὴν
 μητέρα αὐτοῦ εἰς βασιλισσαν· τὸν δὲ Ἀλέξιον ἐπεκύρωσεν
 5 στρατηγὸν αὐτῶν. καὶ ἐπανελθὼν ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ πόλει P. 394
 τῷ Δεκεμβρίῳ μηνί, δείρας καὶ κουρέυσας ἐξώρισεν Σταυρά-
 κιον εἰς τὸ θέμα τῶν Ἀρμενιακῶν πρὸς πληροφορίαν αὐτῶν.
 ἐξώρισεν δὲ καὶ Ἀέτιον τὸν εὐνοῦχον καὶ πρωτοσπαθάριον
 καὶ ἐπιστήθιον αὐτῆς, καὶ πάντας τοὺς οἰκειακοὺς αὐτῆς εὐ-
 10 νούχους· ταύτην δὲ μετὰ τῆς ἀπαθείας αὐτῆς ἐκάθισεν ἐν
 τῷ παλατίῳ τοῦ Ἐλευθερίου, ὃ αὐτῇ φιλοδόμησεν, ἐν ᾧ καὶ τὰ
 πλεῖστα χρήματα ἦν κατακρύψασα. ἐγένετο δὲ τῷ αὐτῷ μηνί
 ἐμπυρισμός, καὶ ἐκάη ὁ τρίκλινος τοῦ πατριαρχείου, ὃ λεγό-
 15 λαι ὄνομα τῆς, καὶ τὸ κοιαιστῶριον καὶ ἄλλαι οἰκίαι πολ-
 λῶν καὶ ἕως τοῦ Μιλίου. τῷ δὲ Ἀπριλλίῳ μηνί ἐπιστρατεύσας
 Κωνσταντῖνος κατὰ Βουλγάρων, ἤλθεν εἰς τὸ ἐπιλεγόμενον Β
 Προβάτου κάστρον, εἰς τὸ τοῦ ἁγίου Γεωργίου θυσίαν· καὶ
 συναντήσας Καρδάμω τῷ κυρῷ Βουλγαρίας, μικροῦ πολέμου
 περὶ τὴν ἐσπέραν γεγονότος, δειλανδρίσαντες οἱ Ῥωμαῖοι διὰ
 20 τῆς νυκτὸς ἔφυγον, καὶ ὑπέστρεψαν ἀδόξως· καὶ οἱ Βούλγα-
 ροὶ φοβηθέντες ὑπέστρεψαν.

5. ἐν add. ex A, 11. καὶ add. ex A. 16. ἐπιλεγ. A, λεγ.
 vulg. 19. περὶ A. κατὰ vulg. δειλανδρία. A, δειλαν-
 δρησ. vulg.

confirmato, matrem omni potestate milites abdicarunt. imperator
 subinde Michaelē Lachanodraconem et Ioannem baiulum suum et
 protospatharium misit, qui Armeniacorum fidem accepto ab eis sacra-
 mento devinceret, ne matrem amplius imperatricem agnoscerent, Ale-
 xiumque eorum ducem confirmavit. mense vero Decembri in urbem
 reversus imperator Stauracium caesum et capillis tonsum in Arme-
 niacorum provinciam, quo magis ipsis gratum faceret, Aetium quoque
 eunuchum Irenes, protospatharium et intimum, reliquosque omnes
 eunuchos eius domesticos relegavit, ipsam vero matrem in palatio,
 quod ad Eleutherium struxerat, in quo magnam opum vim reposue-
 rat, securam et commodam vitam agere praecepit. caeterum eodem
 mense contigit incendium, quo patriarchii triclinium, Thomaites di-
 ctum, quaestorium, et ad Milium usque plures aedes conflagrarunt.
 mense autem Aprili imperator expeditione in Bulgaros suscepta, ad
 castrum, quod Probatum dicitur, iuxta sancti Georgii rivum venit, ubi
 cum in Cardamum Bulgariae domnum incidisset, levi pugna vespere
 commissa, Romani timore perculsi, per noctem in fugam se dederunt,
 atque ita cum dedecore reversi sunt. Bulgari etiam exterriti in pro-
 vinciam se receperunt.

A.M. 6284 Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἐπεστράτευσεν ὁ βασιλεὺς κατὰ Ἀράβων, καὶ ἀπάρας ἐκ τοῦ Ἀμορίου ἀπήγει ἐπὶ C Ταρσὸν τῆς Κιλικίας. ἠλθὼν δὲ εἰς Ἀνδρούς πύργους κέλιον ἀνθυπέστρεψε κενὸς μηνὶ Ὀκτωβρίῳ, ἰνδικτιῶνι ιε'. τῇ δὲ ιε' τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς παρακληθεῖς ὁ βασιλεὺς ὑπὸ τῆς 5 ἰδίας μητρὸς καὶ πολλῶν τῶν ἐν τέλει, ἀναγορεύει αὐτὴν κέλιον, καὶ συνευφημίζεται σὺν αὐτῷ, ὡς ἐξ ἀρχῆς Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης. καὶ πάντες μὲν πειθαρχοῦσιν. τὸ δὲ τῶν Ἀρμενιακῶν θέμα ἐκστάντες πρὸς τοῦτο στασιάζουσιν, καὶ ἐπιζητοῦσιν Ἀλέξιον τὸν πρὸ μικροῦ στρατηγήσαντα αὐτῶν, 10 τὸ τηρικαῦτα τοῦ βασιλέως μετὰ λόγου προσκαλεσαμένου αὐτόν, καὶ τῇ τοῦ πατρικίου ἀξίᾳ τιμήσαντος, καὶ πρὸς ἑαυτὸν κατασχόντος. τοῦτον εὖν διὰ τὴν τοιαύτην ἐπιζήτησιν, καὶ D τινὰς λόγους περὶ αὐτοῦ ῥεσκομένους, ὡς μέλλειν αὐτὸν βασιλεύειν δείρας καὶ κουρεύσας ἐν τῷ πραιτωρίῳ ἀπέθετο. τῷ 15 δὲ Ἰουλίῳ μηνὶ ἐπεστράτευσεν κατὰ Βουλγάρων, καὶ ἔκτισεν τὸ κάστρον Μαρκέλλων· καὶ τῇ εἰκοστῇ τοῦ Ἰουλίου μηνὸς ἐξῆλθεν Κάρδαμος ὁ κύρις τῆς Βουλγαρίας μετὰ πάσης τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, καὶ ἔστη ἐν τοῖς ὄχυρῶμασι. θερμοκνησας δὲ ὁ βασιλεὺς, καὶ ὑπὸ ψευδοπροφητῶν πεισθεὶς, ὡς 20 αὐτοῦ ἔσται ἡ νίκη, ἀσκόπως καὶ ἀτάκτως συνέβαλεν πόλε-

4. ἀνθυπέστρ. A, ἀνθύστρ. vulg.
σκουμένους Δ, ῥευκόμενος f (?)

9. ἐκστάντες A.
17. τὸ add. ex Δ.

14. ἐ-

A.C. 784 Hoc anno mense Septembri imperator armata manu in Arabes profectus est; ab Amorio autem movens, Tarsum Ciliciae urbem perrexit. ad turres autem Anydras ita dictas veniens, re prorsus infecta remeavit, mense Octobri, indictione decima quinta. mensis aotem Januarii die decimo quinto ab ipsa matre multisque optimatibus exoratus, imperatricem iterum eam renunciat, et cum eo faustis populii exclamationibus, velut olim, excipitur, in haec verba, Constantino et Irene multos annos. imperatoris placito cuncti paruerunt. solum Armeniacorum thema rei novitate perculsum tumultuatur, et Alexium pridem suum ducem, quem imperator quodam obtentu revocatum et patricii dignitate promotum penes se retinuerat, accersitum sibi reddi et in officium restitui sollicitant. eum itaque, quod tanto ardore repetiissent Armeniaci, quodque sermones de eo, quasi de imperatore futuro, in vulgus spargerentur, Constantinus verberibus caesum et capillis detonsum in praetorium detrusit. porro Iulio mense exercitum in Bulgaros expedit, et castrum Marcellorum condidit. eiusdem vero mensis Iulii die vicesimo, Cardamus Bulgariae domnus, copiis ditionis suae omnibus eductis, postmodum in locis munitis substitit. imperator iuvenili ardore succensus et a falsis vatibus victoriam ei prae-

μον, καὶ ἤτῳται σφοδρῶς. ἐπανερχεται δὲ φηγὰς ἐν τῇ πό-
 λει πολλοὺς ἀποβαλῶν, οὐ μόνον τοῦ κοινου λαοῦ, ἀλλὰ καὶ P. 395
 τῶν ἐν τέλει, ἐν οἷς καὶ Μιχαὴλ μάγιστρον Λαχανοδράκοντα, V. 314
 καὶ Βῦρσαν πατρικιον, καὶ Στέφανον πρωτοσπαθᾶριον, τὸν
 5 Χαμέα, Νικῆταν τε καὶ Θεόγνωστον στρατηγούς γεγονότας
 καὶ ἀνθρώπους βασιλικούς οὐκ ὀλίγους, καὶ Παγκράτιον τὸν
 ψευδοπροφήτην καὶ ἀστρονόμον, ὅστις καὶ νικᾷν αὐτὸν προ-
 φῆτευσεν. ἐπέρασι δὲ καὶ τὸ τοῦλδον, χρήματά τε καὶ ἱπ-
 10 τῶν δὲ ταγμαίων ἐπισυναχθέντων ἐν τῇ πόλει, ἐβουλεύσαντο
 ἐξαγαγεῖν Νικηφόρον τὸν ἀπὸ καισαύρων, καὶ στήσαι εἰς βα-
 σιλέα. τοῦτο γνοὺς Κωνσταντῖνος, ἀποστείλας ἐξήγαγεν ἀμ- B
 φοτέρους τοὺς υἱοὺς Κωνσταντίνου τοῦ πάππου αὐτοῦ ἐν τῇ
 ἀγίῳ Μάμαντι· καὶ τὸν μὲν Νικηφόρον ἐτύφλωσεν, Χριστο-
 15 φόρον δὲ καὶ Νικῆταν, Ἄνθιμόν τε καὶ Εὐδόκιμον ἐγλωσσο-
 κόπησεν· σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ Ἀλέξιον τὸν προλεχθέντα πατρι-
 κιον ἐτύφλωσεν, πεισθεὶς ταῖς μητρικαῖς εἰσηγήσεσι, καὶ Σταυ-
 ρακίου τοῦ προρρηθέντος πατρικίου, ὡς εἰ μὴ τοῦτον ἐκτυ-
 φλώσειεν, εἰς βασιλέα αὐτὸν ψηφίζονται. ἐγένετο δὲ ἡ τού-
 20 των ποινὴ μὲν Ἀγούστῳ, ἡμέρᾳ σαββάτῳ, ἰνδικτιῶνι ιε΄,

5. Χαμέαν Α. 8. ἐπέρασι] ἀπήρασι Α, utrumque manifesto
 corruptum: scribendum ut infra p. 734, 11. ἀπῆρα. 11. εἰς
 add. ex Α. 17. πεισθεὶς ταῖς Α, π. δὲ ταῖς vulg.

nunciantibus seductus, inconsulte, et agminibus incompositis pugnam
 conserens, gravi clade afficitur. urbem itaque fugitivus repetit, mul-
 tis, non ex gregariis modo militibus, sed et viris in dignitate consti-
 tutis amissis, inter quos fuerunt Michael magister Lachanodraco, Bar-
 des patricius, Stephanus protospatharius, Chamaeas ac Nicetas et
 Theognostus, qui duces extiterant, hominesque ex imperatorio comi-
 tatu non patricii: Pancratius etiam, falsus ille vates et astronomus, qui
 imperatoris victoriam futuram praedixerat. ad haec Bulgari impedi-
 mentis, facultatibus, equis et tentoriorum omnium apparatu cum
 universa imperatoria suppellectile potiti fuerunt. caeterum militares
 ordines in urbem invecti Nicophorum excaesarem educere et impe-
 ratorem renunciare consiliati sunt. Constantinus coniuratione pate-
 facta, qui Constantini avi sui filium utrumque ad sancti Mamantis
 locum educerent, misit, ac Nicephorum quidem oculorum orbitate
 damnavit, Christophoro vero, Nicetae, Anthimo et Eudecimo linguis
 praescindi iussit: cum eis quoque Alexium, quem diximus, patricium
 oculorum usu privavit, maternis maxime et Stauracii patricii, de quo
 hucusque frequens sermo, consiliis inductus, qui istum nisi oculis
 orbaretur, in imperatorem electum iri asserebant. supplicium itaque
 mense Augusto, sabbati die, indictione decima quinta, hora nona, eis

ὥρα θ'. ἀλλ' οὐκ εἰς μακρὰν ἢ θεία δίκη ἀνεκδίκτητον εἴαστο
 Ἐτὴν ἄδικον ταύτην πρῶξιν. μετὰ γὰρ πενταετῆ χρόνον τῷ
 αὐτῷ μηνί, καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου τυφλοῦται ὑπὸ
 τῆς ἰδίας μητρὸς ὁ αὐτὸς Κωνσταντῖνος.

- A.M. 6285 Τούτῳ τῷ ἔτει ἀκούσαντες οἱ Ἀρμενιακοὶ περὶ τοῦ κα-5
 τρικίου Ἀλεξίου, ὅτι ἐτυφλώθη, ἐφυλάκισαν τὸν στρατηγὸν
 αὐτῶν Θεόδωρον καὶ πατρικίον τὸν Καμουλιανόν. καὶ με-
 θῶν ὁ βασιλεὺς ἀπέλυσε τὸν πρωτοσπαθάριον Κωνσταντῖνον
 D τὸν Ἀρτασῆρ, καὶ τὸν Χρυσοχέρην στρατηγὸν τῶν Βουκελλα-
 ρίων μετὰ τοῦ λαοῦ τῶν λοιπῶν θεμάτων, τοῦ πείσαι αὐτούς. 10
 οἱ δὲ κροτήσαντες πόλεμον πρὸς αὐτούς, ἐπίασαν ἀμφοτέρους
 καὶ ἐτύφλωσαν, καὶ ἐσφάγησαν πολλοὶ ἐξ ἀμφοτέρων μερῶν
 μηνὶ Νοεμβρίῳ τῆς α' Ἰνδικτιῶνος τῷ δὲ Δεκεμβρίῳ μηνὶ κ',
 ὥρα δευτέρᾳ τῆς νυκτός, βροντῆς καὶ ἀστραπῆς γενομένης,
 ἀνῆφθη μέρος τοῦ βασιλικῆς ἐργοδοσίῳ τῶν χρυσοκλαβ- 15
 ρίων κατὰ τὸν χρυσιῶνα. μετὰ δὲ τὸ ἅγιον πάσχα ἐπέστρα-
 τευσε ὁ βασιλεὺς κατὰ τῶν Ἀρμενιακῶν μετὰ καὶ πάντων
 τῶν λοιπῶν θεμάτων. καὶ τῇ κζ' τοῦ Μαΐου μηνὸς τῆς
 πρώτης Ἰνδικτιῶνος, ἡμέρα κυριακῆ τῆς πεντηκοστῆς πολε-
 P. 396 μῆσας αὐτοῦς, δόλη τῶν σὺν αὐτοῖς Ἀρμενίων προδεδα- 20
 κῶτων, νικῆσας συλλαμβάνει αὐτούς, καὶ ἀναιρεῖ Ἀνδρόνικον

1. ἢ τοῦ θεοῦ δ. A. ἀνεκδία. A, ἀνεξεκδία. vulg. 12. ἐξ
 ἀμφ. A, τῶν ἀμφ. vulg. 13. τῷ δὲ Δεκεμβρίῳ μηνὶ A, τῇ
 δὲ Δεκεμβρίου vulg. 16. χρυσιῶνα A a f, χρυσοσ. vulg. 17.
 πάντα τὰ λοιπὰ θέματα A a f. 21. νικῆσας A, Νικῆτας vulg.

irrogatum. in spatium tamen haud diutinum iniustum huiusmodi
 facinus inultum divina iustitia distolit. solius etenim quinquenni
 exacto intervallo eiusdem mensis et sabbati die a propria matre Con-
 stantinus ipse oculis orbatu est.

- A. C. 785 Hoc anno Armeniaci caecitalis Alexio patricio illatae accepto nun-
 cio Theodorum patricium Camulianum duces suos in custodiam
 coniecerunt. ea re audita Constantinum Artaser protospatharium et
 Chrysocherem Bucelliariorum duces cum reliquorum thematum copiis
 ad Armeniacos in officio continendos misit. illi bello in utraque
 instructo, utrumque etiam in potestatem acceptum oculorum usa mul-
 tant, plurima exercituum parte utrinque caesa, indictionis primae
 mense Novembri. Decembris porro die vicesimo quinto hora noctis
 secunda, aere crebris fulminibus et fulguribus turbato, imperatoria-
 rum officinarum ea pars, quae ad aurificinam phrygionibus assignata
 est, couflagavit. celebratis autem paschatis solemnibus, thematibus
 universis una secum eductis, imperator in Armeniacos vires imperii
 convertit. mensis vero Maii die vicesimo septimo, indictione prima,
 ipsa pentecostes festiva dominica, praelio cum eis inito, sociorum

σπαθάριον καὶ τουρμάρχην αὐτῶν καὶ Θεόφιλον τουρμάρχη-
 χην καὶ Γρηγόριον ἐπίσκοπον Σινώπης· τοὺς δὲ λοιποὺς ζη-
 μίαις καὶ δημεύσεισι καθυπέβαλεν. χιλίους δὲ ἐκ τοῦ κάστρου
 αὐτῶν δεσμήσας ἐν τῇ πόλει ἐξήγαγεν διὰ τῆς πόρτης Βλα-
 5 χερῶν, μηνὶ Ἰουλίῳ κδ', ἡμέρᾳ δευτέρᾳ, ὧν ἐπιγράψας τὰ
 πρόσωπα μέλανι κεντητῷ, Ἀρμενιᾶκὸς ἐπίβουλος, διέσπειρεν
 αὐτοὺς ἐν τε Σικελίᾳ καὶ ταῖς λοιπαῖς νήσοις. οἱ δὲ προ-
 δόται αὐτῶν Ἀρμένιοι μὴδὲν φιλοτιμηθέντες παρὰ τοῦ βασι-
 λέως, τὸ κάστρον Κάμαχον παρέδωκαν τοῖς Ἀραβί. B

10 Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ὀκτωβρίῳ, Ἰνδικτιῶν δευτέρᾳ, πα- A.M. 6286
 ρέλαβον οἱ Ἀραβες τὸ κάστρον Θήβασαν ὑπὸ λόγον· διὸ καὶ V. 315
 τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ ἀπέλυσαν πορευθῆναι εἰς τὰ ἴδια.

Τούτῳ τῷ ἔτει μισήσας ὁ βασιλεὺς τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα A.M. 6287
 Μαρίαν ὑποβολῇ τῆς ἑαυτοῦ μητρὸς ἐφιεμένης τῆς ἀρχῆς C
 15 πρὸς τὸ καταγνωσθῆναι αὐτὸν ὑπὸ πάντων, ἐξεβίασατο αὐ-
 τὴν γενέσθαι μοναστρίαν, καὶ κείσας αὐτὴν, ἀπέκειρεν μηνὶ
 Ἰανουαρίῳ, Ἰνδικτιῶν γ'. καὶ τῷ Ἀπριλλίῳ μηνὶ ἐπεστράτευσ-
 σεν κατὰ Ἀράβων· καὶ τῇ ὀγδόῃ τοῦ Μαΐου μηνὸς πολεμή-
 σας μεθ' ἑνὸς κούρσου αὐτῶν ἐν τόπῳ ἐπιλεγομένῳ Ἄνουσάν,

5. μηνὶ Ἰουλίῳ A, μηνὶ δὲ Ἰουνίῳ vulg. 16. τοῦ γεν. αὐ-
 τὴν A. 19. ἐνὸς κούρσ. A, ἐνὸς τοῦ κ. vulg. ἐπιλεγ. A,
 λεγ. vulg.

Armeniorum dolis eos tradentium universos victos comprehendit, ex
 quibus Andronicum spatharium et eorum turmarcham, Theophilum
 item turmarcham et Gregorium Sinopes episcopum neci addidit, et
 in reliquos mulctis et proscriptionibus animadvertit. mille porro ex
 ipsis vinculis constrictos ex ipsorum castro eductos in urbem per Bla-
 chernarum portam introduxit; ac denique mensis Iunii die vigesimo
 quarto, feria secunda, notata puncturis singulorum facie, et in ipsam
 atramento superinfuso, inscripsit: Armeniacus insidiator: per Siciliam
 et reliquas insulas eos relegatos dispersit. proditores autem Armenii,
 speratis ab impertore muneribus fraudati, Camachum castrum Arabi-
 bus tradiderunt.

Hoc anno, mense Octobri, indictione secunda, Arabes, pactis A.C. 786
 conditionibus, Thebasam urbem in potestatem miserunt; eapropter
 loci proceres in proprias domos se recipere permiserunt. A.C. 787

Hoc anno imperator uxoris Mariae consortii pertaesus, matris consi-
 lio, quae, ut imperandi potestatem ad se traduceret, cunctorum odiis
 filium exponere satagebat, monialem eam fieri compulit, ac proposi-
 tum huiusmodi persuasam in monasterio capillis abdicavit mense Ianu-
 10 ario, indictione tertia. insequente autem Aprili in Arabes expedi-
 tionem movit, subindeque mensis Maii die octavo, cum uno adversi
 exercitus excursorum duce manibus consertis victoriam tulit, et in
 fugam versum ad locum Anusam dictum usque ad fluvium abegit.

νικήσας καὶ τρέψας, ἤλασεν ἕως τοῦ ποταμοῦ. καὶ κατελθὼν εἰς Ἐφεσον, καὶ εὐξάμενος εἰς τὸν θεολόγον, τὸ κομμιέριον τοῦ πανηγυρίου ἑκατὸν λιτρῶν χρυσοῦ ὄν, ἐκούφισεν πρὸς θεραπείαν τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου.

D τῷ δὲ Ἀυγούστῳ μηνὶ ἔστειλεν ὁ βασιλεὺς τὴν Θεοδότῃ 5 τὴν κουβικουλαρίαν Ἀυγούστην καὶ ἐμνηστεύθη αὐτῇ παρνόμως.

A.M. 6288 Τούτῳ τῷ ἔτει, μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἰνδικτιῶνος δ', ἐποίησε τὸν γάμον μετὰ Θεοδότης ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ παλατίῳ τοῦ ἁγίου Μάμαντος, ἡμέρᾳ τετάρτῃ. τῷ δὲ Ἀπριλίῳ μηνὶ τῆς 10 αὐτῆς δ' ἰνδικτιῶνος, ἡμέρᾳ ἑβδόμῃ, ὦρα νυκτερινῇ, γέγονε

P. 397 σεισμὸς ἐν τῇ νήσῳ Κρήτῃ φοβερώτατος. ἐγένετο δὲ καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει μηνὶ Μαΐῳ τετάρτῃ πᾶν φοβερός. Καρδαμος δὲ ὁ κύρις Βουλγαρίας ἐδήλωσεν τῷ βασιλεῖ· ὅτι ἡ 15 τέλοςόν μοι πάκτα, ἣ ἔρχομαι ἕως τῆς Χρυσῆς πόρτης καὶ ἔρημῶ τὴν Θράκην. ὁ δὲ βασιλεὺς βαλὼν καθάλλινας ἀλόγῳ εἰς μανδύλιν, ἐπεμψεν αὐτῷ εἰπών· ὅτι οἷα μὲν σοι πρέκει πάκτα, ἀπέστειλά σοι. γέρον δὲ εἶ· καὶ οὐ θέλω ἵνα κοπίσης ἕως τῶν ὠδε· ἀλλ' ἐγὼ ἔρχομαι ἕως Μαρκελλῶν, καὶ 20 ἔξελθε. καὶ εἶ τι κρινεῖ ὁ θεός. καὶ ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς εἰς τὰ περὶτικὰ θέματα ἐσώρευσεν τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἤλ-

10. ἡμερῶν μ' A.

12. καὶ add. ex A.

14. ὅτι add. ex A.

16. ἐρημόνω A.

βαλὼν A, βάλλων vulg.

ἀλόγου A, ἀλό-

γων vulg.

19. τῶν ὠδε A, τοῦ ὠδε vulg.

21. εἰς add. ex A.

post haec Ephesum divertit, et votorum precibus ad theologum per-
solutis, nundinarum vectigal centum auri librarum pondo imminuit,
et in sancti apostoli et evangelistae Ioannis cultum impendendum re-
laxavit. mense vero Augusto Theodote cubiculariam imperator co-
ronavit Augustam, et illegitimo eam sibi copulavit coniugio.

A. C. 788 Hoc anno, mense Septembri, indictione quarta, feria hebdomadis
quarta, imperator, coniuncta sibi Theodote, in sancti Mamantis pala-
tio nuptias celebravit. mense vero Aprili indictionis eiusdem quar-
tae, feria septima, hora nocturna, horrendus plane terrae motus in
Creta insula contigit: alius similis omnino tremendus Cpoli mensis
Maii die quarto factus. porro Cardamus Bulgariae domnus imperato-
rem verbis inturbavit: aut tributa mihi persolve, aut ad Chrysean
usque portam arma et per Thraciam universam vastitatem inferam.
at imperator involuta sudario equina stercora ad eum remisit cum
eiusmodi responsis: tributa quae te deceant misi. senior autem cum
sis, huc usque venientem te fatigari nolo, ego ad Marcellorum castrum
obvius prodibo, tu fac illuc etiam te conferas. de successu deus
iudicabit. advocatis autem trans fretum positis copiis exercitum uni-
versum imperator collegit et Bersiniciam usque profectus est. Car-

θεν ἕως Βερσινικείας, καὶ ὁ Κάρδαμος ἦλθεν ἕως τοῦ δάσεως Β
 Ἀβρολέβα, καὶ δειλιάσας ἔμεινεν ἐν τῷ ἄλσει. ὁ δὲ βασιλεὺς
 παραθαρρύνας τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἀπῆλθεν ἕως τοῦ γυμνοῦ
 Ἀβρολέβα προσκαλούμενος αὐτὸν ἐπὶ ἡμέρας ιζ'. ὁ δὲ οὐκ
 5 ἐτόλμησεν, ἀλλ' ἐπανῆλθεν φρυγὰς εἰς τὰ ἴδια. τῷ δ' αὐτῷ
 χρόνῳ καὶ οἱ Ἀραβες ἦλθον ἕως τοῦ Ἀμωρίου, καὶ οὐδὲν
 ἀνύσαντες ὑπέστρεψαν αἰχμαλωσίαν εἰς τὰ περιχώρα ποιή-
 σαντες.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Πλάτων ὁ τοῦ σακκουνδίωνος ἡγούμενος
 10 ἀπέστησεν τῆς κοινωνίας Ταρασίου τοῦ πατριάρχου, ὡς δε-
 ξαμένου τὸν βασιλέα εἰς κοινωνίαν, καὶ ἐπιτρέψαντος τῷ κα-
 τηχητῇ τοῦ κουρεῦσαι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ Μαρίαν, καὶ τῷ C
 ἀββᾷ Ἰωσήφ τῷ ἡγουμένῳ τῶν καθαρῶν τοῦ στεφανῶσαι
 αὐτὸν μετὰ τῆς Θεοδότης. καὶ τοῦτο γινούσ ὁ βασιλεὺς ἀπέ- V. 316
 15 στείλειεν Βαρδάνιον τὸν πατρικίον καὶ δομέστικον τῶν σχολῶν
 καὶ Ἰωάννην τὸν κόμητα τοῦ Ὀψικίου, καὶ εἰσήγαγεν τὸν Πλά-
 τωνα εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἀπέκλεισεν εἰς ἐγκλείστραν ἐν τῷ ναῶ
 τοῦ ἀρχιστρατήγου ἐν τῷ παλατίῳ, τοὺς δὲ λοιποὺς μονα-
 χοὺς σὺν τοῖς ἀνεψιοῖς αὐτοῦ τύψας ἐξώρισεν ἐν Θεσσαλο-
 20 νίῃ, ὧν ὑπερασπίζετο ἡ μήτηρ τοῦ βασιλέως, ὡς τῷ νίῳ
 αὐτῆς ἀντιταττομένους καὶ καταισχύνοντας αὐτόν. D

2. Ἀκρολέβα Α. 7. ὑπέστρ. — — ποιήσαντες om. α. 10.
 ἀπέσχισεν Α. 11. τότε κατηχῆθη Α. 17. ἐν τῇ πόλει Α. 19.
 τύψας ἐξώρισεν Α, τύψαντες ἐξώρισαν vulg. 20. ὧν Α, οἷς Γ,
 οὗς vulg.

damus ex adverso ad Abrolebam silvam venit, et metu retentus luco se abdidit. imperator animis exercitui additis ad lucum Abrolebam processit diebus continuis septemdecim, hostem ad pugnam lacessens, quam ille viribus diffidens inire recusavit, et in provinciam se recepit. eodem anno Arabes Amorium usque irruerunt, nonnullisque captivis e vicino agro abductis, re infecta domum regressi sunt.

Eodem etiam anno Plato, saccondionis praepositus, a Tarasii patriarchae communiōe se segregavit, quod ille communiōnis suae participem redderet imperatorem et catechistae imperatricis tondendae potestatem fecisset, et abbati Ioseph, catharorum praeposito, ut eum cum Theodote ad nuptiales corollas admitteret, parem dedisset veniam. imperator accepto Bardanium patricium et scholarum domesticum et Ioannem Opsicii comitem misit, qui Platonem in urbem inductum in ergastulo ad Michaelis caelestis militiae principis in palatio erectam aedem inclusit. reliquos autem monachos una cum Platonis nepotibus caesos Thessalonicam relegavit, quos Irene ideo defendendos suscepit, quod filio adversarentur et eum probris incesserent.

A.M. 6289

Ῥώμης ἐπισκόπου Λέοντος ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει, μηνὶ Σεπτεμβρίῳ, ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς σὺν τῇ μητρὶ αὐτοῦ ἐν τῇ Προύσῃ Θερμῆσαι· καὶ τῇ ζ΄ τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς τῆς ε΄ Ἰνδικτιῶνος ἐτέχθη τῷ βασιλεὶ τῆς, ὃν ἐπωνόμασεν Λέοντα· καὶ μαθὼν ὁ βασιλεὺς καταλιπὼν τὴν μητέρα αὐτοῦ ἐν τοῖς Θερμοῖς σὺν πάσῃ τῇ βασιλῆϊ P. 398 ταῖσι καὶ τοῖς ἄρχουσι, δρομαῖος εἰς τὴν πόλιν ὑπέστρεψεν. εὐρούσα δὲ διορίαν ἣ τούτου μήτηρ προσελάλησεν καὶ ἐπίσυνρεν δωρεαῖς καὶ ὑποσχέσεσι τοὺς τῶν ταγμάτων ἄρχοντας πρὸς τὸ καθελθῆναι τὸν υἱὸν αὐτῆς, καὶ μονοκρατορησάμεν αὐτήν, τοὺς μὲν δὲ ἑαυτῆς θωπεύσασα, τοὺς δὲ διὰ τῶν ἀνθρώπων αὐτῆς, καὶ εἰλικυσεν πάντας πρὸς ἑαυτήν, καὶ ἐξεδέχετο ἡμέραν εὐρεῖν ἐπιτήδειον. ἐν δὲ τῇ Ῥώμῃ τελευτήσας αὐτὸς Ἀδριανοῦ, χειροτονεῖται Λέων, ἀνὴρ τιμιώτατος καὶ κατὰ πάντα αἰδέσιμος. τῷ δὲ Μαρτίῳ μηνὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς κατὰ Ἀράβων, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ Σταυράκιον τὸν πατριῶν B καὶ λοιποὺς φίλους τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ ἐκλογὴν μοναχῶνων στρατιωτῶν ἐξ ἀμφοτέρων θεμάτων χιλιάδας εἴκοσι. ἰδόντες δὲ οἱ περὶ Σταυράκιον τὴν προθυμίαν τοῦ λαοῦ καὶ τὴν βασιλείως, ἐφοβήθησαν, μήπως πολεμήσας νικήσῃ καὶ ἀστοχῆσσι τῆς κατ' αὐτοῦ βουλῆς. καὶ δωροδοκησαντες τοὺς τῆς

3. Θερμῆσαι A.

7. ἐπὶ τ. π. A.

A. C. 789

Romae episcopi Leonis annus primus.

Hoc anno mense Septembri imperator una cum matre thermarum aquis recreandus Prusam se contulit. mense subinde Octobri quinto indictionis, filium, quem Leonem nominavit, ex coniuge suscepit, quo nuncio ad eum delato, matrem suam in thermis una cum omni imperatorio comitatu et aulicis relinquens, festinus in urbem retro cecit. ibi tempus accommodum Irene nacta cum ordinum militarium ducibus colloquium habuit, et qua muneribus in eos sparsis, qua promissis maioribus, abrogato filio summam imperii ut sibi committerent, induxit, atque ita cunctos partim suis ipsius illecebris, partim familiarium suorum suasibus motos et illectos in suas partes transtulit. subindeque diem opportunum censuit expectandum. porro Adriano papa defuncto, Leo, vir omni honore ac veneratione dignus, in eius locum Romae suffectus est. mense autem Martio imperator Stauracium patricium et reliquos matris amicos in comitatu habens, cum selectorum ex utrisque thematibus levis armaturae militum viginti millibus adversus Arabes movit. coniurationis porro cum Stauracio in itae conscii tam militum quam imperatoris ad pugnam alacritate comperta, veriti ne, si imperator vicisset, ipsi proposito sibi consilio exciderent, positos in excubiis milites donis corruerunt, ut falso ar-

βιγλας ἐπεισαν αὐτοὺς ψεύσασθαι, ὅτι ἔφθογον οἱ Σαρακηνοί. ὁ γοῦν βασιλεὺς πολλὰ λυπηθεὶς, ἄπρακτος εἰς τὴν πόλιν εἰσῆλθεν. καὶ τῇ πρώτῃ τοῦ Μαΐου μηνὸς τέθνηκεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Λέων, καὶ ἐθρήνησεν αὐτὸν σφόδρα. τῇ δὲ ιζ' τοῦ C 5 Ἰουνίου μηνὸς, ἰνδικτιῶνι ε', δεξ ἰππικικοῦ ἀγῶνος περῶσαντος τοῦ βασιλέως ἐν τῷ ἀγίῳ Μάμαντι ἐπέρασεν κατ' αὐτοῦ οἱ τῶν ταγματῶν προλαλημένοι, ὥστε πιάσαι αὐτόν. ὁ δὲ τοῦτο μαθὼν, εἰσῆλθεν εἰς τὸ χελάνδιον αὐτοῦ, καὶ ἐπέρασεν εἰς Πύλας, βουλόμενος εἰς τὸ θέμα τῶν ἀνατολικῶν προσφυγεῖν. 10 συνῆσαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ τῆς μητρὸς αὐτοῦ φίλοι ἀγνοοῦμενοι παρ' αὐτοῦ. ἐξῆλθεν δὲ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἕως τοῦ Τρίτωνος. συμβουλευσάμενοι δὲ οἱ συνόντες αὐτῷ φίλοι τῆς μητρὸς αὐτοῦ, εἶπον πρὸς ἑαυτούς· ἐὰν ἐπισωρευθῇ αὐτῷ λαὸς, οὐκ ἔτι κυριεύεται, καὶ οὐ λανθάνομεν αὐτόν καὶ ἀπολεῖ ἡμῶς. 15 καὶ ἡ μήτηρ δὲ αὐτοῦ ἐπισωρεύσασα ἐν τοῖς Ἐλευθερίοις τοῖς D τῶν ταγματῶν προλαληθέντας αὐτῇ, εἰσῆλθεν ἐν τῷ παλατίῳ, καὶ μαθοῦσα τὴν τοῦ λαοῦ πρὸς τὸν βασιλέα σνδραμῆν, ἐφοβήθη λίαν, καὶ ἐσκέπτετο ἀπολῦσαι ἐπισκόπους πρὸς αὐτόν, καὶ λαβεῖν λόγον, καὶ καθίσαι εἰς γωνίαν. ἔγραψεν δὲ V. 317 20 λάθρα πρὸς τοὺς συνόντας αὐτῇ φίλους αὐτῆς· ὅτι εἰ μὴ ποιήσετέ τινα τρόπον, καὶ παραδώσετε αὐτόν, τοὺς λόγους,

2. ὁ γοῦν βασ. A, ὁ δὲ β. vulg. 5. Ἰουλίου A. 7. fort. προλελαλημ. 13. ἐὰν σωρευθῇ αὐτοῦ λαὸς A. 14. αὐτόν A a, αὐτοῦ f, αὐτῷ vulg. 21. ποιήσετε A, ποιήσητε vulg. παραδώσετε A, παράδοσσητε vulg.

sererent, Saracenos aufugisse. quare graviter iratus imperator re infecta in urbem se recepit. mensis vero Maii die primo Leo filius eius moritur, cuius funus multo lacrimarum imbre prosequutus est. caeterum Iunii mensis die decimo septimo, indictione quinta, imperatore post equestre circi spectaculum ad sanctum Mamantem trans-eunte, ordinum pariter, quos diximus, duces obviam facti eum comprehendere moliti sunt. conspecto periculo chelandio vectus, Pylas traiecit, in orientalium thema confugere meditatus. porro homines matris amicissimi, quos ille ignorabat, ipsum comitabantur, sed et uxor ad Tritonem usque subsequuta est. tunc comites eius matris amici consilio inter se inuito, dixerunt: si reliqui milites ad imperatorem unquam confluxerint, in libertatem asseret se, atque ubi consilium nostrum deprehenderit, confestim nos perdet. mater autem eius collectis ad Eleutheria, quos memoravimus, ex ordinibus universis, palatium ingressa est, et cum rescisset populi ad imperatorem concurrentis numerum, graviter extimuit, iamque de mittendis ad eum episcopis, per quos securitate ab eo impetrata in domus angulum privata

οὓς ἔχετε μετ' ἑμοῦ, μηνῦσαι ἔχω τῷ βασιλεῖ. οἱ δὲ φοβη-
θέντες, ἐκράτησαν αὐτὸν εἰς παράκλησιν, καὶ εἰσενέγκαντες
εἰς χελάνδιον κατέλαβον ἐν τῇ πόλει τῷ σαββάτῳ πρῶτῃ τῆς
τοῦ αὐτοῦ μηνός. καὶ ἀπέκλεισαν αὐτὸν ἐν τῇ πορφύρᾳ ἔθθα
P. 399 ἐγεννήθη. καὶ περὶ ὧραν ἐννάτην ἐκτυφλοῦσιν αὐτὸν δευῶς⁵
καὶ ἀνιάτως πρὸς τὸ ἀποθανεῖν αὐτὸν, γνώμη τῆς μητρὸς
αὐτοῦ καὶ τῶν συμβούλων αὐτῆς. ἐσκοτίσθη δὲ ὁ ἥλιος ἐκ
ἡμέρας εἴς καὶ οὐκ ἔδωκε τὰς ἀκτῖνας αὐτοῦ, ὥστε κλαυῶσθαι
τὰ πλοῖα καὶ φέρεσθαι, καὶ πάντας λέγειν καὶ ὁμολογεῖν, ὅτι
διὰ τὴν τοῦ βασιλέως τυφλωσιν ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἀπέ-¹⁰
θετο· καὶ οὕτως κρατεῖ Εἰρήνη ἡ μήτηρ αὐτοῦ.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ οἱ ἐν τῇ Ρώμῃ συγγενεῖς τοῦ μα-
καρίου πάπα Ἀδριανοῦ συγκινήσαντες τὸν λαόν, ἐστασίασαν
κατὰ Λέοντος τοῦ πάπα, καὶ κρατήσαντες ἐτύφλωσαν αὐτὸν
B οὐ μένοι ἠδυνήθησαν τελέως σβέσαι τὸ φῶς αὐτοῦ, τῶν¹⁵
τυφλωσάντων αὐτὸν φιλανθρώπων ὄντων, καὶ φεισαμένῳ
αὐτοῦ. ὁ δὲ προσφυγὼν τῷ ῥηγὶ τῶν Φράγγων Καρούλῳ,
ἡμίνατο τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ πικρῶς, καὶ πάλιν ἀποκατέστι-
σεν αὐτὸν εἰς τὸν ἴδιον θρόνον, γενομένης τῆς Ρώμης ἀ'
ἐκείνου τοῦ καιροῦ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν Φράγγων. ὁ δὲ²⁰

3. πρῶτῃ add. ex A. 4. ἔθθα A, ἐν ἧ vulg. 5. αὐτὸν add.
ex A, item καὶ ἀνιάτως. 10. τοῦ add. ex A. 12. ἐν τῇ
Ρώμῃ A, τῆς Ρώμης vulg. 17. αὐτοῦ A, αὐτῷ vulg. 18.
αὐτοῦ add. ex A. ἀποκατέστ. A, κατέστ. vulg. 20. τοῦ
add. ex A.

secederet, meditabatur. prius tamen ad amicos, qui cum filio erant
scripsit. nisi rationem qua filium mihi tradatis, inieritis, colloquia
inter nos habita ipsi aperiam. illi timore correpti, Constantinum pre-
cibus vacantem comprehendunt, et chelandio ab ipsis impositus, sab-
bato mensis eiusdem die decimo quinto in urbem summo mane deduc-
tum, in porphyra, qua primum in lucem prodiit, includunt, et circa
horam nonam tanta immanitate illi oculos confodere ex matris et
consiliariorum eius sententia, ut pene mortem inferrent. sol tunc per
dies septemdecim nulla radiorum emissa luce ita obscuratus est, ut
errantia per mare navigia temere circumferrentur, omnesque palam
assererent, ob imperatoris excaecationem solem se suis radiis abdi-
casse. ita mater eius Irene imperium obtinuit.

Eodem etiam anno beati Adriani papae Romani affines tumultu
in Leonem papam excitato, oculis eum mulctaverunt. verum cum
homines ad eum excaecandum deputati, misericordia ducti, ei peper-
cissent aliquatenus, haud ei penitus oculorum lumen extinctum est.
Leo subinde ad Carolum Francorum regem confugit: rex eius adver-
sarios graviter ultus in propriam sedem eum iterum restituit, et sub

τὸν Κάρουλον ἀμειβόμενος, ἔστειψεν αὐτὸν εἰς βασιλεία Ῥωμαίων ἐν τῷ ναῦ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Πέτρου, χρίσας ἐλαίῳ ἀπὸ κεφαλῆς ἕως ποδῶν, καὶ περιβαλὼν βασιλικὴν ἐσθῆτα καὶ στέφος, μηνὶ Δεκεμβρίῳ κέ, ἰνδικτιῶνι ἐννάτῃ.

5 Ῥωμαίων βασιλείσσης Εἰρήνης πάλιν ἔτος α'.

A. M. 6290

Τούτῳ τῷ ἔτει κρατήσασα Εἰρήνη τὴν βασιλείαν, παρα-
 10 τικά ἀποστέλλει Δωρόθεον τὸν ἡγούμενον Χρυσοπόλεως καὶ
 Κωνσταντῖνον χαρτοφύλακα τῆς μεγάλης ἐκκλησίας πρὸς
 Ἀβιμέλεχ ληϊζόμενον τὰ μέρη Καππαδοκίας καὶ Γαλατίας,
 10 πρεσβενομένη περὶ εἰρήνης· οὐ γέγονεν δέ, καὶ τῷ Νοεμβρίῳ
 μηνὶ τινες νεωτερισταὶ φρουρουμένοις τοῖς υἱοῖς τοῦ Θεομά-
 χου Κωνσταντίνου ἐν τῷ παλατίῳ τῶν Θεραπειῶν, πείθουσι
 αὐτοὺς προσφυγεῖν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, καὶ δῆθεν αἰτήσασθαι
 ἀσφάλειαν τῆς μετὰ ταῦτα ἀβλαβείας αὐτῶν, ὡς διὰ ταιαυ-
 15 τῆς προφάσεως ἀναγορευῆσαι ἐξ αὐτῶν βασιλεῖα. καὶ πολλοῦ
 λαοῦ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ προσδραμόντος, εἰσελθὼν Ἀέτιος ὁ εὐ-
 νοῦχος πατριῆς ἐξήγαγεν αὐτοὺς, λόγῳ μηδενὸς αὐτοῖς προ-
 σχόντος, καὶ ἐξώρισεν αὐτοὺς εἰς Ἀθήνας. οἱ δὲ δύο πατρι-
 20 κιοι, ὃ τε Σταυράκιος καὶ Ἀέτιος, ἐπιστήθιοι ὄντες τῆς βα-
 σιλείσσης, γέγονασι κατ' ἀλλήλων, ὥστε φανερῶς τὴν ἐχθραν

3. ἀπὸ κεφ. A, ἀπὸ τῆς z. vulg. 4. μηνὶ Δεκ. A, τῷ Δεκ.
 vulg. 10. καὶ add. ex A. τῷ Ὀκτωβρίῳ A. 13. αὐτοὺς
 A, αὐτοῖς vulg. μεγάλη add. ex A. 15. ἐξ αὐτῶν add.
 ex A.

id tempus primum ac deinceps in Francorum potestatem Roma cessit. Leo Carolo regi vicem relaturus, eum capite ad imos usque pedes oleo perunctum in sancti apostoli aede imperatorem salutatum corona redimivit, imperatoria veste circumdedit, et capitis ornamenta contulit, mensis Decembris die vicesimo quinto, indictione nona.

Romanorum imperatricis Irenae secundo annus primus.

A. C. 790

Hoc anno imperatrix Irene imperio potita, Dorotheum, Chrysopoleos praepositum, et Constantinum magnae ecclesiae chartophylacem, ab Abimelech Cappadociae et Galatae provincias hostiliter depopulantem, de pace cum eo componenda legatos misit: sed incassum abiere de pace tractatus. Novembri mense nonnulli rerum novandarum cupidi, filii dei hostis Constantini ad Therapiae palatium sub custodia detenti, ad magnam ecclesiam ut confugiant, ibique propriae securitatis in futurum cautionem petant, ut videlicet huius rei obtentu aliquem ex eis imperatorem populus salutaret, auctores fiunt. populo igitur turmatim ad ecclesiam confluyente, Aetius eunuchus ingressus, fide ipsis data, nullo incolumitati eorum providente, ipsos eduxit, et Athenas exules deportari commisit. caeterum duo patricii Stauracius et Aetius, imperatricis intimi, eo discordiarum processerunt, ut inimi-

P. 400 ἐπιδεικνύσθαι, ἀμφοτέροι σκοπὸν ἔχοντες μετὰ θάνατον αὐτῆς τοὺς ἰδίους συγγενέσι τὴν βασιλείαν περιποιήσασθαι.

A. M. 629¹ Τούτῳ τῷ ἔτει ἐξῆλθεν ὁ Ἀβιμέλεχ κατὰ Ῥωμανίας, καὶ V. 318 ἀποστείλας κοῦρσον μονοζώνων, κατῆλθεν ἕως τῶν Μαγγάνων. καὶ ἐπιφθάσαντες ἐν τοῖς οἰαύλοις Σταυρακίου τοῖς ἵππους, καὶ τὴν βασιλικὴν προμοσέλλαν λαβῶν, ὑπέστρεψεν ἀβλαβῶς· καὶ οἱ λοιποὶ κατῆλθον ἕως Λυδίας καὶ πολλὰ αἰχμαλωσίᾳ ἔλαβον. κοῦρσον δὲ αὐτῶν ἕτερον ἐκδραμὸν καὶ B ἐπιπεσὸν Παύλῳ πατρικίῳ καὶ κόμητι τοῦ Ὀσμικίου σὺν ἄλλο τῷ θέματι αὐτοῦ καὶ τοῖς ὀπτιμάτοις, πολλὴν κοπήν εἰς αὐτούς ἐποίησεν. ἀπῆραν δὲ καὶ τὸ τοῦλδον αὐτῶν, ὑπέστρεψεν καὶ αὐτό. τῷ δὲ Μαρτίῳ μηνὶ τῆς ζ' Ἰνδικτιῶνος, ἡβηλήθη Ἀκάμηρος ὁ τῶν Σκλαβίνων τῆς Βελζητίας ἄρχων νεχθῆς ὑπὸ τῶν Ἑλλαδικῶν ἐξαγαγεῖν τοὺς υἱοὺς Κωνσταντίνου, καὶ προχειρίσασθαι ἐξ αὐτῶν βασιλεῦα. γνοῦσα δὲ ταῦτα ἡ βασιλισσα Εἰρήνη, ἀποστέλλει πρὸς τὸν πατρικίον Κωνσταντῖνον τὸν Σαραντάπηχον Θεοφύλακτον τὸν υἱὸν αὐτοῦ σπαθάριον C ὄντα καὶ ἀνεψιὸν αὐτῆς, καὶ πάντας ἐτύφλωσεν, καὶ διεσκέδασε τὴν κατ' αὐτῆς βουλὴν αὐτῶν. τοῦ δὲ ἀγίου πάσχα τῇ δευτέρῃ

1. ἔχοντες add. ex A. 3. ὁ add. ex A. 4. Μαλαγίνων A.
 8. ἐκδραμὸν καὶ ἐπιπεσὸν A, ἐκδραμῶν καὶ ἐπιπεσῶν vulg.
 9. Παύλῳ A, Πέτρῳ τῷ vulg. 11. ἀπῆραν A, ἐπῆραν vulg.
 12. καὶ αὐτό A, καὶ αὐτὸν vulg. ἡκολούθει A. 17. Σαραντ. A.

cos invicem palam se professi fuerint: etenim uterque de imperio familiae suae ac sanguine sibi post Irenes mortem conciliando sententiam animo proposuerat.

A. C. 79¹ Hoc anno Abimelech in Romaniam suscepta protectione cum praedatoriis militum expeditorum turmis adusque Mangana penetravit. inde vero ex improviso in Stauracii stabula irruens, eius equis nec non ipso, quo imperatrix vehebatur, equitatu raptis, citra damnum pedem retulit. caeteri vero in Lydiam usque penetrantes, maximam praedam inde reportaverunt. alterum autem eorum agmen excursionibus exercitatum, in Paulum patricium Opsicii comitem incidens, multa caede in universum exercitum et eius optimates debacchatum est, et accepto belli toto apparatu, ipsum postmodum restituit et ad suos remisit. mense autem Martio indictionis septimae Acamerus Sclavonorum Belzetiae princeps a Graecis quibusdam excitus filios Constantini in libertatem asserere molitus, ex eis nonneminem imperatorem creare statuit; quod ubi imperatrix Irene accepit, ad Constantium, cognomento Serantapechum, patricium eius filium, qui tum spatharius erat et imperatricis ipsius nepos, Theophylactum misit, qui omnes oculis orbavit: atque ita paratam in se coniurationem dissipavit. sa-

ἡμέρα προῆλθεν ἡ βασίλισσα ἀπὸ τῶν ἀγίων ἀποστόλων ἐπὶ
 δχμήματος χρυσοῦ ἐποχουμένη τέσσαρασι ἵπποις λευκοῖς συρομέ-
 νου, καὶ ὑπὸ τεσσάρων πατρικίων κρατουμένη, φημί δὲ Βαρ-
 δάνου στρατηγῷ Θρακησίων καὶ Σισιννίου στρατηγῷ τῆς
 5 Θρακῆς καὶ Νικήτα δομestίκου τῶν σχολῶν καὶ Κωνσταντί-
 νου τοῦ Βόηλα, ῥίψασα ὑπατείαν ἀφθόως. τῷ δὲ Μαίῳ
 μηνὶ ἐνόσησεν ἡ βασίλισσα παραπλησίον θανάτου· καὶ ἐπέ-
 τελεν ἡ ἔρις τῶν εὐνούχων. Ἄετιος δὲ προσελάβετο Νική-
 ταν τὸν πατρικίον καὶ δομestικὸν τῶν σχολῶν, καὶ ἀντέπιπεν D
 10 δεινῶς τῷ Σταυρακίῳ, πείθοντες καὶ τὴν βασίλισσαν, ὅτι τοῦ
 κράτους ἐφίεται· καὶ θυμωθεῖσα δεινῶς αὐτῷ ἐπηρέχθη ἐν
 τῷ παλατίῳ τοῦ Ἱερείου εἰπούσα· μούλων καὶ στάσεων φρον-
 τιστὴν αὐτὸν εἶναι, καὶ ἑαυτῷ προξενούντα ταχίστην ἀπό-
 λειαν. ὁ δὲ προσαπολογησάμενος αὐτῇ, ἡσφαλλετο ἑαυτὸν·
 15 ἐμαίνετο δὲ κατὰ Ἄετιον καὶ Νικήτα, τῶν προρρηθέντων πα-
 τρικίων.

Τούτῳ τῷ ἔτει, μηνὶ Φεβρουαρίῳ, Ἰνδικτιῶνι η', ὁ Α.Μ. 6292
 Σταυρακίος προρρηθεὶς τυραννίδα καὶ στάσιν κατὰ τὴν βα- P. 401
 σιλεύουσαν πόλιν συνεσκεύαζεν, τοὺς ἐν αὐτῇ σχολαρίους καὶ

4. Θρακησίων] τῆς Θρακῆς A. 5. Νικήτα A, Νικήτου vulg.
 7. ἐπέειπεν A. 9. ἀντέπιπὸν τινες A. 11. ἐπηρέχθη· A,
 ἐπέρχεται vulg. 14. ἡσφ. A, εἰσφ. vulg. 15. Νικήτα, τῶν
 πρ. A, Νικήτου προρρ. vulg. 19. συνεσκεύαζεν A a, συνέλευ-
 ξεν vulg.

cti vero paschatis feria secunda imperatrix a sanctorum apostolorum
 aede processum solemnem fecit, curru aureo, quem quatuor equi can-
 didi trahebant, vecta: currum regebant patricii quatuor, Bardanes, in-
 quam, Thracensium dux, Sisinnius ipsius Thraciae pariter dux, Nice-
 tas scholarum domesticus et Constantinus Boelas; ipsa imperatrix con-
 sulari more munera in populum spargebat. mense Maio imperatrix
 adeo graviter infirmata est, ut morti quam proximam dixerint, ex
 quo inter eunuchos invidia et dissensio succrevit. Aetius autem
 ascito sibi Niceta patricio et scholarum domestico Stauracio se forti-
 ter opponebat et adversabatur, adeo ut eum imperii ambitione ten-
 neri in imperatricis animum inducere potuerint. illa impotens irae
 ad Hierii palatium se contulit, dicens, ipsum tumultuum et seditio-
 num inventorem et auctorem, propriam sibi perniciem conciliaturum.
 at ipse defensione sui suscepta, causam propriam apud imperatricem
 et pro iure suo tutabatur. in Aetium itaque et Nicetam praefatos
 patricios rabiem suam convertit.

Hoc anno, mense Februario, indictione octava memoratus Stau- A. C. 792
 racius scholariorum et excubitorum unaque ductorum animis donis ac
 muneribus sibi conciliatis, seditionem atque rebellionem in ipsam

ἔξουβέτωρας ἅμα ταῖς ἄρχουσιν αὐτῶν δεξιούμενος χρήμασι
καὶ δωρεαῖς. Εἰρήνην δὲ ἡ εὐσεβὴς σιλέντιον ποιήσασα ἐν τῇ
Ἰουστινιανοῦ τρικλίῳ, πάντα στρατευόμενον ἐκώλυσε προ-
πελάζειν τῇ Σταυρακίῳ. καὶ οὕτως ἔτυχεν μικρᾶς εὐταξίας
τὰ πράγματα. Ἀέτιος δὲ ὁ προφηθεὶς καὶ Νικήτας σὺν ἄ-
λοις τισὶ κατηγωνίζοντο Σταυρακίου. ὁ δὲ καρδιόληπτος
γενόμενος αἷμα διὰ τοῦ στόματος ἀνήξεν ἀφρωδῆς ἐκ τῶν
Βκατὰ θώρακα καὶ πνεύμονα μορίων. τοῦτο οἱ ἰατροὶ θεσπύ-
μνοι θανάσιμον ἀπεφήναντο· οἱ δὲ λοιποὶ κόλακες καὶ ἀνόη-
τοι, οὐ μόνον ἰατροί, ἀλλὰ καὶ τινες ἀμόναχοι μοναχοὶ καὶ ἰ-
γότητες, ἐπειθον ὄρκους ἕως τῆς αὐτῆς ἡμέρας τῆς τελευτῆς
αὐτοῦ, ἡ γέγονεν κατὰ τὸν Ἰούνιον μῆνα τῆς αὐτῆς ὁδοῦς
V. 319 ἰνδικτιῶνος ἡμέρα τρίτη, ὅτι ζήσεται καὶ βασιλεύσει. οἷς
ὑπερρεϊδόμενος στάσιν ἐν ταῖς Καππαδοκίαις συνεστίασεν
κατὰ Ἀετίου γενέσθαι, ἣν οὐκ ἤξιώθη ζῶν ἀκοῦσαι· μετὰ
γὰρ δύο ἡμέρας τοῦ θανεῖν αὐτόν, κατέλαβεν ἡ περὶ τοῦτο
φάσις· καὶ οἱ στασιασταὶ συλληφθέντες ἐξορίαις καὶ τιμω-
C ρίαις ὑπεβλήθησαν.

A. M. 6293 Τούτῳ τῷ ἔτει, μηνὶ Δεκεμβρίῳ κ', ἰνδικτιῶν 3, Κε-
ρουλος ὁ τῶν Φράγγων ὄψῃ ἐστέφθη ὑπὸ Λέοντος τοῦ καί-
...

2. ἡ εὐσεβὴς om. f. 6. Σταυρακίου A, Σταυρακίῳ vulg. 9.
κόλ. καὶ ἀνόητοι A, κόλ. ἀνόητοι vulg. 10. post μοναχοὶ A 1
add. καὶ σπουδαῖαι. 14. ὑπερρεϊδόμενος A, ὑπερρεϊδ. vulg.
16. περὶ add. ex A.

imperantem urbem commovit. piissima vero Irene senatu ad Iustini-
niani triclinium indicto, singulos quosque in militia mereri solitos ad
Stauracium accedere prohibuit, ex quo rerum tranquillitas ad breve
tempus emersit. Aetius autem, quem diximus, ac Nicetas cum aliis
quibusdam Stauracium insectabantur. interim ille corde sideratus,
sanguinem spumoso thoracis et pulmonis partibus emissum ore ero-
mens medicis ad spectaculum confluentibus mortis argumentum dedit
inevitabile, quamvis in adversum reliqui adulatōres insani, haud me-
dici tantum, sed et irreligiosi monachi et praestigiatōres ad ultimum
obitus ipsius diem, qui mensis Iunii indictionis eiusdem octavae ter-
tius fuit, illum diutius victurum et imperio potiturum temere affir-
marent. his ille vaticiniorum ludicris delectatus, seditionem in Cap-
padocia Aetio perdendo commoveri disposuit, cuius exitum ut audi-
ret, minime sors contulit. post duos quippe ab eius obitu dies, de
illa primus advenit nuncius, et in seditionis auctores comprehensus
exiliis et suppliciis animadversum est.

A. C. 793 Hoc anno, quo indictio nona numerata est, mensis Decembris
die vicesimo quinto, Francorum rex Carolus a Leone papa coronatus
est, Siciliamque classe adoriri meditatus, consilium mutavit, cum

καὶ βουληθεὶς κατὰ Σικελίαν στόλῳ παρατάξασθαι μετεβλήθη, ζευχθῆναι μᾶλλον Εἰρήνη βουληθεὶς, πρέσβεις εἰς τοῦτο πέμψας τῷ ἐπιόντι χρόνῳ ἰνδικτιῶνι ε'. τῷ δὲ Μαρτίῳ μηνὶ τῆς 9' ἰνδικτιῶνος Εἰρήνη ἢ εὐσεβῆς Βυζαντιοὺς τοὺς πολιτικούς 5 ἔχαρισατο φόρους, καὶ τῆς Ἀβύδου καὶ τοῦ Ἱεροῦ τὰ λεγόμενα κομμέρκια ἐκούρισεν, μεγάλως ἐπὶ τούτοις σὺν ἄλλοις πολλοῖς εὐχαριστηθεῖσα εὐεργετήμασι.

D

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀέτιος ὁ πατρικίος ἀπαλλαγεὶς Σταυρα- A.M. 6294
κίου καὶ ἀπομεριμνήσας, τὸ κράτος εἰς τὸν ἴδιον ἀδελφὸν με-
10 στενέγκαι ἔσπευδεν, ὃν καὶ προσβάλετο μονοστράτηγον εἰς τὴν
Θρακίην καὶ Μακεδονίαν, αὐτὸς τὰ περατικὰ θέματα κατέχων
ἀνατολικούς καὶ τὴν Ὀψίκην ἐπάρσεως οὖν μεστὸς ὑπάρχων,
τοὺς ἐν τέλει ἄρχοντας κατευτελλίζων, ἀντ' οὐδενὸς ἐλογί-
ζετο· οὐ καὶ λυπηθέντες κατ' αὐτοῦ σφόδρα σιάνειν κατὰ τῆς P. 402
15 βασιλείσης μελετήσαντες, εἰς ἔργον ἐξήνεγκαν. ἔφθασαν δὲ
καὶ οἱ ἀποσταλέντες παρὰ Καρούλου ἀποκρισιῶνιοι καὶ τοῦ
Ἰάκωβου Λέοντος πρὸς τὴν Εἰρήνην, αἰτούμενοι ζευχθῆναι αὐτὴν
τῷ Καρούλῳ πρὸς γάμον, καὶ ἐνώσαι τὰ ἔωα καὶ τὰ ἔσπέρια,
ἧτις ὑπήκουσεν ἄν, εἰ μὴ Ἀέτιος οὗτος ὁ πολλάκις ῥηθεὶς
20 ἐκώλυσεν, παραδυναστεύων καὶ τὸ κράτος εἰς τὸν ἴδιον ἀδελ-
φὸν σφετεριζόμενος.

10. δν καὶ προσβ. A, δ καὶ προσεβ. vulg. εἰς τὴν A, εἰς vulg.

12. τὸ Ὀψίκιον A, τὴν Ὀψίκην vulg. 16. καὶ prius add. ex A.

19. μὴ Ἀέτιος A, μὴ ὁ Ἀ. vulg. ῥηθεὶς add. ex A.

Irene coniugium et pacem contrahere animo gerens, cuius gratia in-
sequente anno indictione nimirum decima legatos destinavit. mense
porro Martio indictionis nonae piissima Irene Byzantiis civilia remisit
vectigalia, et ea quae apud Abydum et Hierum dicuntur commercia
ex parte relaxavit, pro quibus aliisque plurimis beneficiis populus
maximas ei grates retulit.

Hoc anno Aetius patricius Stauracii metu liber, et ab ea cura A. C. 794
exoneratus, summam imperii potestatem in fratrem suum transferre
operam omnem adhibebat, qua de causa supremum exercitus ducem
per Thraciam et Macedoniam eum institui curaverat, ipse qui orien-
tialium et Opsicianorum themata trans fretum posita regebat. tali ar-
rogantia plenus et exaestuans, proceres ad dignitates evectos despi-
ciens, reliquos nihili aestimandos opinabatur. quare graviter irati,
seditionem in imperatricem parantes, eam ad finem perducere mo-
liti sunt. porro apocrisiarii a Carolo et a Leone papa missi Irenem
Carolo matrimonio coniungendam, atque ita orientis et occidentis im-
peria in unum componenda postulantes advenerunt, quibus ipsa as-
sensura erat, si non Aetius iste post imperatricem, ut saepe memo-
ravimus, cuncta administrans, ac imperium in fratrem transferre me-
ditatus, eius se consilii opposuisset.

A.M. 6295

Ῥωμαίων βασιλέως Νικηφόρου ἔτος α΄.

B

Τούτῳ τῷ ἔτει, μηνὶ Ὀκτωβρίῳ λα΄, ἰνδικτιῶν ια΄, ὥρα νυκτερινῇ δ΄, ἐπιφωσκούσης ἡμέρας δευτέρας, Νικηφόρος πατρικίος καὶ γενικὸς λογοθέτης ἐτυράνησεν κατὰ τῆς εὐσεβεστάτης Ἀγούστης Εἰρήνης, θεοῦ μὲν συγχωρήσαντος ἀφάτως κρίμασιν διὰ πληθὸς ἁμαρτιῶν ἡμῶν, συνεργούντων δὲ αὐτῶν Νικήτα πατρικίου καὶ δομοστίκον τῶν σχολῶν, καὶ Σισινίου πατρικίου καὶ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, τῶν δολερῶν καὶ ἐπιόρκων Τριφυλλίων. συνῆσαν δὲ αὐτοῖς καὶ Λέων πατρικίος

καὶ κοιαιστῶρ ὁ Σεραντάπηχος καὶ Γρηγόριος ὁ πατρικίος ὁ Μουσουλακίου καὶ Θεόκτιστος ὁ πατρικίος καὶ κοιαιστῶρ, καὶ Πέτρος πατρικίος, ἀπατήσαντες καὶ τινὰς τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ τῶν ταγμαίων. καταλαβόντες δὲ τὴν λεγομένην Χαίτην, καὶ τοὺς φύλακας ἀθρόως ψευδῶς ἀπατήσαντες, ἔπεισαν

V. 320 ὅτι παρ’ αὐτῆς ἀπεστύλησαν ἀναγορεῦσαι βασιλέα τὸν αὐτὸν Νικηφόρον, διὰ τὸ τὸν πατρικίον Ἀέτιον βιάζεσθαι αὐτὸν τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν Λέοντα ἀναγορεῦσαι βασιλέα. οἱ δὲ πιστεύσαντες τῷ τηλικούτῳ ψεύδει, συνανηγόρευσαν βασιλέα τὸν τύραννον. οὕτως οὖν ἐπὶ τὸ μέγα παλάτιον ἐλθόντες οἱ αὐτοὶ πατρικιοὶ, εἰσῆλθον ἐν αὐτῷ. κάκειθεν ἀποστείλατες καὶ

5. Ἀγούστης add. ex A.

7. Νικήτα A, Νικήτου vulg. 10

καὶ κοιαιστῶρ add. ex A.

ὁ Μουσ. — — Πέτρ. πατρ. om. A

12. αὐτοὺς καὶ τινὰς e.

14. ἀπατήσαντες A, ἀπατήσ. vulg.

16. τὸν πατρ. A, τὸν αὐτὸν πατρ. vulg.

18. τῷ τηλικούτῳ ψεύδει A, τὸ τηλικούτο ψεύδος vulg.

A. C. 795

Romanorum imperatoris Nicephori annus primus.

Hoc anno mensis Octobris die tricesimo primo, indictione undecima, hora noctis quarta illucescentis feriae secundae, Nicephorus patricius et generalis logotheta, in piissimam Irenein, deo delictorum nostrorum multitudine irritato, et ineffabilibus suis iudiciis ita permittente, tyrannidem excitavit, adiutoribus ad id usus Niceta patricio et scholarum domestico et Sisinnio similiter patricio eius fratre dolosis et perius Triphylliis. adiunxere se illis Leo patricius et quaestor Serantapechus et Gregorius patricius, Musulacii filius, et Theoctistus patricius et quaestor et Petrus patricius, qui quosdam audacibus militarium ordinum in partes suas fraudulenter pertraxerunt postremum autem occupata, quae Chalce dicitur, custodes alios ceptantes mendaciis deceptos in id inducunt, ut credant, imperatricis mandato Nicephorum imperatorem renunciaturos se missos, quos nominum a patricio Aetio, ut fratrem eius Leonem invita ad imperium promoveat et principem declaret, cogi se experiri. illi mendacibus facilem adhibentes fidem, tyrannum salutaverunt imperatorem, atque in palatium maius iidem patricii progressi, in illud se immiserunt.

ὄλης τῆς πόλεως ἀσήμεους τινὰς καὶ δούλους, τὴν ἀναγόρευσιν D
 ἐποίησαντο πρὸ τοῦ μεσονυκτίου, καὶ φύλακας περιέστησαν
 τῷ παλατίῳ τῶν Ἐλευθερίου, ἐν ᾧ συνέβη αὐτὴν εἶναι. ὄρ-
 θρου δὲ μεταστειλάμενοι αὐτὴν, κατέκλεισαν ἐν τῷ μεγάλῳ
 5 παλατίῳ· καὶ οὕτω προῆλθον ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, ἐπὶ τὸ
 στέψαι τὸν ἀλιτήριον. συνῆλθεν δὲ πᾶν τὸ πλῆθος τῆς πό-
 λεως, καὶ πάντες ἐπὶ τοῖς πραττομένοις ἐδυσχέρινον, ἐπαρώ-
 μενοι τὸν στέφανον καὶ τὸν στεφόμενον, καὶ τοὺς τούτοις συγ-
 χαίροντας. καὶ οἱ μὲν εὐλαβεῖρα καὶ λόγῳ συζῶντες τὴν θείαν
 10 κρίσιν ἐθαύμαζον, ὅπως συνεχώρησεν ὑπὲρ τῆς ὀρθῆς πίστεως P. 403
 ἀθλήσασαν καὶ μαρτυρήσασαν, ὑπὸ συβώτου ἐκβληθῆναι τῶν
 εὐνοσιῶτων αὐτῆς προσθεμένων αὐτῷ διὰ φιλαργυρίαν, Λέ-
 οντος, φημί, πατρικίου καὶ σακελλαρίου τοῦ Σινωπέως, καὶ τῶν
 15 θεοστυγῶν Τριφυλλίων, καὶ τῶν ἀνωτέρω εἰρημένων πατρι-
 κίων, οἳ τινες δωρεαῖς πλείσταις ὑπ' αὐτῆς κατεπλουτίσθη-
 σαν, καὶ πολλάκις συνεσθίοντες αὐτῇ, καὶ κολακείαις μεθ' ὄρ-
 κων πείθοντες φρικτῶν πάντων τῶν ἐν κόσμῳ πραγμάτων
 ἀναγκαιοτέραν ἡγεῖσθαι τὴν πρὸς αὐτὴν εὐνοίαν. ἄλλοι δὲ
 ὡς ἐν ἐκστάσει τῶν γινομένων, οὐκ αἰσθόμενοι τὴν βεβαίωσιν,
 20 ὄνειροπολεῖσθαι ἐνόμιζον. ἕτεροι δὲ τῶν εὐ εἰδόντων στοχά-

1. ἀσήμεους] ἄσης (sic) A. 6. ἀλιτήρ. A, ἀλητήρ. vulg. 11.
 μαρτυρικῶς ἀθλήσασαν A. συβώτου A f, συμβώτου a, συμ-
 βῶτου vulg. τῶν A, τοῦ vulg. 13. εὐνούχου post φημί
 add. A a. 14. καὶ τῶν ἀν. εἰρ. πατρ. add. ex A.

viris ex populi faece et servis per totam urbem missis, imperatoris
 designationem ante noctis medium perfecere, et ad Eleutherii pala-
 tium, quo contigit Irenem tunc morari, custodes constituerunt, eam-
 que deinde sub diluculum ex eo loco translata in magno palatio
 incluserunt: tum vero hominem nefarium coronaturi in magnam eccle-
 siam profecti sunt. ad eum cum universus populus convenisset, ma-
 ledictis in eum, qui coronam imponeret, ac qui susciperet, vel qui
 collaetaretur, coniectis, res indigne gestas aegre ferebant. ac pietati
 quidem et rationi consona viventes divinam sententiam mirabantur,
 quae permetteret feminam pro rectae fidei defensione nuper decer-
 tantem, et plurimos labores passam, a porculatore imperio deturbari,
 devinctioribus illius amicis ad eum ob avaritiam deficientibus, Leone,
 inquam, Sinopensi patricio et sacellario, ac deo invisus Triphylliis et
 patriciis supra memoratis, qui muneribus ab ea acceptis ditati, et fre-
 quentius ad eius mensam blande et cum illecebris invitati, rebus
 universis, quas mundus exhibet, amicitiam eius praeponendam fore,
 horrendis etiam iuramentis interpositis, affirmaverant: alii rerum ge-
 starum stupore perculsi, quasi de veritate dubii, somniis se deludi

Βλῆσθαι, τὴν παρελθούσαν εὐημερίαν ἐμακάριζον, καὶ τὴν μέλλουσαν ἔσσεσθαι δυστυχίαν διὰ τῆς τυραννίδος ἐθρήνον, μάλιστα δὲ ὅσοι τῆς πονηρᾶς γνώμης τοῦ τυράννου περράντινα προειλήφασι. κοινὴ δὲ πάντας κατεῖχεν ζόφωσις καὶ ἀπαρκλητος ἀθυμία, ἵνα μὴ κατὰ μέρος τῆς ἐλεινής τὰ ἀκάλῃς ζήματα γράφων μηκύνω τὸν λόγον. ἦν γὰρ παρὰ φύσιν καὶ τοῦ ἀέρος κατ' αὐτὴν ἀθρόον τὸ κατάστημα συμβὰν σκνθροπὸν καὶ ἀφώτιστον, καὶ κρύος ἀκατάλακτον φθινοπωρινῆ ὥρα γενόμενον δηλοῦντα σαφῶς τὴν ἐσομένην αὐτοῦ δυστροφίαν καὶ ἀνύποιστον κάκωσιν, καὶ μάλιστα τοῖς ψηφισαμένοις. 11

Γνοίς. τῆ γὰρ ἐπιούσῃ παραλαβὼν τινὰς τῶν πατρικίων ἀηθέθεν πρὸς τὴν βασιλίδά φρουρουμένην, ὑποκρινόμενος μὲν τὴν αὐτῆ συνήθη ψευδοχρησιότητα, δε' ἧς καὶ ἠπάτησεν τοὺς πιστοὺς· ἀπολογούμενος δὲ αὐτῆ, ὡς ἀκουσίως ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἀναβιβασθεῖς, καὶ ὡς ἦν ταύτης ἀνόρεκτος, καταρώμενος δὲ 12 τοὺς προβιβάσαντας μὲν αὐτόν, ἐπιβουλεύσαντας δὲ αὐτῆ, ὡς ὁ προδότης Ἰούδας τὸν κύριον μετὰ τὸ συνδειπνήσαι, μηρτὰς δὲ ἐκείνου κατὰ πάντα μαρτυρῶν αὐτοὺς εἶναι ὑπόμκνους δὲ καὶ μέλανα ὑποδήματα περιχειῖσθαι φιλεῖν παρὰ τοῖς βασιλικούς θεσμοὺς διαβεβαιούμενος. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

4. κοινὴ A, κοινῆ vulg. 8. κρύους ἀκατάλακτου vulg. φθινοπωρινῆ ὥρα A, φθινοπωρινῆ ὥρα vulg. 9. αὐτοῦ add. ex A. 12. τὴν αὐτῆ συνήθη ψευδ. A, ὡς ἦν αὐτῆ συνήθη ψευδ. vulg. 13. πιστοὺς A, πλείστους vulg. 15. καὶ ὡς ἦν A, ὡς ἦν vulg. 16. τοὺς προβ. — — ἐπιβ. δὲ add. ex A.

arbitrabantur; alii res futuras solertius coniiicere docti, praeterita prosperitate laudata, imminentem sub inducenda tyrannide calamitatem, qui maxime pravam tyranni sententiam fuerant experti, debent. generatim dicam omnes mentis caligo solatiique experti desperationi invaserat, ne, si incompósitos singulorum sermones referam, longiorem efficiam orationem. quin etiam ipsa praeter naturam aeri constitutio, quae illa die visa horrenda et plane obscura fuit, frigique intolerabile, quod tum, quamvis autumnus esset, ingruerat, futuram huius vecordiam malitiamque minime tolerandam ipsis maxime fautoribus manifesto portendebat. postridie quippe nonnullis patriciis comitatus ad imperatricem sub custodia detentam se constitit, familiarisque sibi benevolentiae fallacem speciem, qua multos decepit, prae se ferens, invitum omnino ad imperium, (ab eius, siquidem aiebat, cupidine alienus erat,) evectum se excusabat, proditoris Iuliae instar dominum coena se excipientem tradentis, iis maledicens, qui reginae iusidiati ipsi persuasissent, cuius rei testes ipse proprios morum imitatores proferebat. simul autem nigra calceamenta ostentavit.

δολερῶς, καὶ μεθ' ὄρκων περὶ πάσης σωματικῆς ἀναπάνσεως D
 ἀρμολογούσης δεσποίνῃ παρὰ δούλου, καὶ μηδεμίαν ἡγεῖσθαι
 συμφορὰν τῆς ἐκπτώσεως. παρῆγει δὲ μηδὲν ἀποκρῖναι ἀπ'
 αὐτοῦ τῶν βασιλικῶν θησαυρῶν, καὶ κατέκρινε τῆς φιλαργυ-
 5 ρίας τὸ πάθος, κατέχειν μὴ φέρων. ἐνόσει γὰρ αὐτὸ δεινῶς
 πάσας ἐν τῷ χρυσῷ τιθεῖς τὰς ἐλπίδας ὁ παμφάγος. ἡ δὲ
 σοφὴ καὶ Θεοφιλὴς Εἰρήνη, καίπερ ὀφειλουσα τῷ τῆς ἀθρόας V. 321
 μεταβολῆς πάθει συνέχεσθαι, ὡς ἄτε γύναιον οὔσα, ἔφη γεν-
 ναίῳ καὶ συνετῷ φρονήματι πρὸς τὸν χθὰς μὲν δούλον καὶ
 10 ἐπίορκον, σήμερον δὲ μοχθηρὸν ἀνασειστὴν καὶ ἀναιδῆ τύραν-
 νον· ἐγὼ μὲν, ὧ ἄνθρωπε, θεὸν ἡγοῦμαι τὸν πρὶν ὄρφανευ- P. 404
 θεῖσαν ὑψώσαντά με, καὶ ἐπὶ τὸν θρόνον τῆς βασιλείας ἀνα-
 ξίαν οὔσαν ἀναβιβάσαντά με, καὶ τὴν αἰτίαν τῆς καθαιρέ-
 σεως ἔμμαντῆ προσάπτω καὶ τοῖς ἐμοῖς ἁμαρτήμασιν. ἐν πᾶσι
 15 δὲ καὶ κατὰ πάντα τρόπον εἴη τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου εὐλογη-
 μένον· κράζουσα τοῦ μόνου βασιλέως τῶν βασιλέων καὶ κυ-
 ρίου τῶν κυρίων, τὸν δὲ τρόπον τῆς σῆς προαγωγῆς τῷ κυ-
 ρίῳ ἀποδίδωμι, οὐ χωρὶς οὐδὲν γενέσθαι πεπίστευκα. τὰς δὲ
 κατὰ σοῦ μοι πολλάκις ἀνεγεννηθείσας περὶ τῆς νῦν σοι περι-

5. αὐτὸ A, αὐτὸς vulg. 7. ἀθρόας A, ἀθρόως vulg. 8.
 γύναιον οὔσα A, γυναῖκα οὔσαν vulg. 12. τῆς add. ex A.
 13. με add. ex A. 16. μόνου add. ex A. 17. τὸν δὲ τρ.
 A, καὶ τὸν τρ. vulg.

illis praeter imperatoribus mores lubenter indui affirmabat. quare
 eam sibi confidere cum iuramentis monitam corporis solatium omne,
 quale decet imperatricem a servo, a se expectare, nullamque pern-
 iciam ex calamitoso huiusmodi casu in eam derivandam timerehorta-
 batur. damnato praeterea, qui nonnunquam in avaritiam est affectu,
 collectorum ab imperatoribus thesaurorum, quos ipsa sibi retinere non
 posset, nil sibi occultare precabatur. morbo quippe illo gravius la-
 borabat homo auri voracissimus, spem suam omnem in congestas di-
 vitias reponens. sapiens autem et religiosa Irene, ceu mulier quam-
 vis subita rerum mutatione turbari debuisset, generoso tamen atque
 prudenti animo eum, qui heri periurus servus, hodie se gravem ex-
 actorem et impudentem tyrannum gerebat, alloquuta, ego quidem,
 inquit, o homo, orbatam quondam parentibus deum me extulisse, et
 ad imperii thronum licet indignam evexisse certa sum, quapropter
 exauctorationis huiusmodi causam mihi delictisque meis ascribo. in
 omnibus itaque et per omnem modum sit nomen domini benedictum.
 solum regem regum omnium et dominorum dominum obtestata, de-
 signationis tuae modum ad ipsum relatum volo, sine cuius nutu nil
 nobis posse contingere credidi. rumores autem de ea, quam nunc

κειμένης ἀξίας ἀληθεὺς, ὡς τὸ τέλος ἀπέδειξε, τῶν πραγμά-
 Βτων ἀκοάς, ἃς οὐκ ἀγνοεῖς, αἷς εἰ καὶ συναπήχθην, ἀκωλύ-
 τως εἶχον τοῦ ἀνελεῖν σε. ἀλλὰ τὸ μὲν τοῖς σοῖς ὄρκοις πει-
 θομένη, τὸ δὲ φειδομένη σου πολλοὺς ἐννοήτορας, παρελογη-
 σάμην τῷ θεῷ, καὶ τηρικαῦτα τὰ κατ' ἔμμηνην ἀποδοῦσα, δι' ὃ
 οὗ βασιλεῖς βασιλεύουσι καὶ δυνάσται κρατοῦσι γῆς. καὶ τὰ
 νῦν ὡς εὐσεβεῖ σοι καὶ ἐξ αὐτοῦ προβληθέντι, προσκυνῶ σε
 ὡς βασιλέα. καὶ αἰτοῦμαι φείσασθαι μου τῆς ἀσθενείας καὶ
 συγχωρῆσαι μοι τὸν ὑπ' ἐμοῦ κτισθέντα τῶν Ἐλευθερίου ὁ-
 κον εἰς ψυχαγωγίαν τῆς ἀσυγκρίτου μου συμφορᾶς. ὁ δὲ 10
 ἔφη· καὶ εἰ τοῦτο θέλεις σοι γενέσθαι, ὁμοσόν μοι εἰς πᾶ-
 σαν θεῖαν δύναμιν μὴ ἀποκρῦναι τι τῶν τῆς βασιλείας θη-
 C σαυρῶν, καὶ πληρῶ σου τὴν αἴτησιν, καὶ πᾶσάν σου θερα-
 πείαν καὶ ἀνάπασιν ποιῶ. ἡ δὲ ὤμοσεν αὐτῷ εἰς τὰ τίμια
 καὶ ζωοποιὰ ξύλα, ὅτι οὐκ ἀποκρῦψω ἀπὸ σου, ἕως ὀβολοῦ 15
 ὃ καὶ πεποίηκεν. ὁ δὲ τοῦ ποθομένου ἐπιτυχῶν, παρενθὲν
 ἐξώρισεν αὐτὴν ἐν τῇ νήσῳ τῆς Πριγκίπου, ἐν τῇ μονῇ, ἣν
 αὐτὴ ὑπόδομήσεν, ὄντων ἀκμὴν τῶν ἀποκρισιαρίων Καρούλου
 ἐν τῇ πόλει καὶ ὄρώντων τὰ πραττόμενα. ὁ γοῦν παμφάγος
 οὗτος τοῦ κράτους ἐπιλαβόμενος, οὐδὲ καὶ πρὸς βραχὺ ἴσχυ- 20

1. ἀληθῆς vulg. 6. καὶ θυγ. A, καὶ of δ. vulg. 11. εἰς
 add. ex A. 12. τῶν add. ex A. 17. ἣν αὐτὴ A, ἣ αὐτὴν vulg.
 18. τῶν add. ex A. 20. πρὸς add. ex A.

adeptus es, dignitate adversus te sparsos et ad me quoque latos
 fuisse veros, exitus comprobavit, sed nec eos ignoras: iis si permisisses
 me abduci, nullo sane resistente periisses. verum qua iuribusurandis
 tuis confirmata, qua consciis tuis parcitura, tuis, inquam, qui hæc
 in me refundis, te tuosque commendatos volui deo, per quem reges
 regnant et principes orbi dominantur. impræsentiarum igitur te
 tanquam religiosum et ab eo promotum imperatorem veneror. qua-
 propter infirmitati meae parcas precor, et in incomparandae præsen-
 tis meae calamitatis solatium, Eleutherii aedem a me constructam
 habere me permittas, rogo. ad hæc ille: hæc si tibi præstari cupis,
 per virtutem quamcumque divinam prius iura imperii compos in Principi
 insulam, in monasterium ab ipsa aedificatum, Caroli legatis adhuc in
 urbe agentibus et quæ gerebantur spectantibus, eam relegavit. sane
 thesaurorum iste helluo potestatem adeptus, ne brevi quidem tempo-
 ris spatio innatam sibi ad malum pronitatem et avaritiam celare

σεν επικαλύψαι δι' ὑποκρίσεως τὴν ἔμφυτον αὐτοῦ κακίαν καὶ φιλαργυρίαν· ἀλλ' ὡς δῆθεν μέλλων τὴν ἀδικίαν ἐκκόπτειν, τὸ πονηρὸν ἐν τῇ Μαгнаύρᾳ καὶ ἄδικον συνεστήσατο δικαστήριον. σκοπὸς δὲ τῷ τυράννῳ οὐ τοῖς πτωχοῖς τὰ δί-
 5 καια ἀποδιδόναι, ὡς ἔδειξε τὰ πράγματα, ἀλλὰ διὰ τούτου πάντας τοὺς ἐν τέλει ἀτιμᾶσαι τε καὶ αἰχμαλωτίσαι, καὶ εἰς ἑαυτὸν τὰ πάντα μετενεγκεῖν· ὃ καὶ πεποίηκεν. ἰδὼν δὲ πάν-
 10 τοῦ κρατῆσαι αὐτὴν, τῷ Νοεμβρίῳ μηνὶ χειμῶνος ἐπικειμέ-
 νου βαρυτάτου, οὐκ ἔκτειρεν αὐτὴν ὁ ἄσπλαγχνος, ἀλλ' ἐξώ-
 ρισεν αὐτὴν ἐν Λέσβῳ τῇ νήσῳ ἀσφαλῶς φρουρεῖσθαι αὐτὴν
 προστάξας, καὶ παρ' οὐδενὸς ὄρασθαι τὸ σύνολον· τῇ δὲ λ' P. 405
 15 ὡς φασιν, ὑπὸ Νικηφόρου φαρμάκῳ ἀναιρεθεῖς. καὶ τῇ δ'
 τοῦ Μαΐου μηνὸς ἡμέρᾳ ε' ἐξῆλθεν Νικηφόρος κατὰ τὴν Χαλ-
 κηδόνα ἐν προαστείῳ, καὶ ἐπιβὰς ἵππῳ πάνυ ἡμερωτάτῳ καὶ
 πρῶν ἐκ θείας προνοίας τοῦτον καταβαλὼν τὸν δεξιὸν αὐτοῦ
 πόδα συνέτριψεν. τῇ δὲ ιθ' τοῦ Ἰουλίου μηνὸς, ἡμέρᾳ δ', ὥρα V. 322
 20 α' Βαρδάνης ὁ πατριίκιος καὶ στρατηγὸς τῶν ἀνατολικῶν,
 τὸ ἐπὶ κλῆν Τουρκος, ἀνηγορεύθη εἰς βασιλεία ὑπὸ τῶν περα-

5. ἔδειξαν A. 6. τε add. ex A. 7. τὰ add. ex A. 10. τοῦ
 A, τῶν vulg. 13. παρὰ τινος μὴ A. 18. προμηθείας A.
 καταβαλῶν A, καταβάλλων vulg. 21. τὸ ἐπ. A, ἔ ἐπ. vulg.

valuit, etiam simulationi addictus; quasi grassantem vero iniustitiam recisurus atque funditus evulsurus esset, scelestum ac plane iuivum tribunal ad Magnauram constituit. is autem tyranno quaerebatur finis, non ut pauperibus, quod aequum tribueret, prout exitus manifestavit, sed ut nobiles ac positos in dignitate viros dedecore afficeret, ageret captivos, et eorum bona cuncta ad se derivaret, quod eius proposito felicissime successit. universos vero sibi succensentes conspicuas, ac ne forte piaes Irenes beneficiorum memores eam denuo ad republicam administrandam revocarent, veritus, mense Novembri, frigore asperissimo iam terris incumbente, inclemens ac nulla in eam pietate motus, in insulam Lesbium deportari, et sub strictissima teneri custodia, et a nemine penitus conspici mandavit. mense porro Aprilis die tricesimo, Triphyllius Nicetas veneno, ut aiunt, a Nicephoro propinato extinctus est. mensis deinde Maii die quarto feria hebdomadis quinta, Nicephorus in Chalcedonis suburbana egressus, cum equo mansuetissimo atque mitissimo iusideret, quae dei providentia fuit, in terram excussus, dexterum pedem contrivit. mensis autem Iulii die decimo nono, feria hebdomadis quarta, hora prima Bardanes patricius

τικῶν θεμάτων, ὅστις πολλὰ παραιτησάμενος, διαδραῦσαι αὐ-
 Β τοὺς οὐκ ἴσχυσεν· καὶ κατελθὼν ἕως Χρυσοπόλεως, καὶ πε-
 ριπολεύσας ἡμέρας ἧ', καὶ μὴ δεχθεὶς ὑπὸ τῆς πόλεως, ἐπί-
 στρεψεν ἕως τῶν Μυλαγίνων. φοβηθεὶς δὲ τὸν θεόν, καὶ λο-
 γισάμενος, μήποτε δι' αὐτὸν σφαγὴ γένηται Χριστιανῶν, ἀπο-
 στείλας δὲ πρὸς Νικηφόρον, καὶ λαβὼν λόγον ἐνυπόγραφον ἐξ
 ἰδιοχείρου αὐτοῦ, ἐν ᾧ καὶ Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρ-
 χης καὶ πάντες οἱ πατριῆκοι καθυπέγραψαν, ὥστε ἀβλαβῆ
 αὐτὸν διατηρηθῆναι καὶ ἀζήμιον, καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ,
 τῇ ἡ' τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς ὄρα μεσονυκτίου λάθρα δια-
 10 δρῶς κατήλθεν ἐν τῇ Κίῳ τῆς Βιθυνίας, εἰς τὴν μονὴν τοῦ
 Ἡρακλείου, καὶ εὐρῶν τὸ ἀπολυθὲν χελάνδιον τοῦ βασιλέως,
 C ἐπὶ τούτῳ ἀπεκάρθη, καὶ ἐνεδύσατο στολὴν μοναδικήν, καὶ
 εἰσελθὼν ἐν αὐτῷ, ἀπῆλθεν ἐπὶ νήσῳ, τῇ λεγομένῃ Πρωτῆ,
 ἐν ᾗ οἰκοδομήσας ἦν μοναστήριον, οἰόμενος ὅτι αἰδεοσθήσεται
 15 τὸν φοβερὸν λόγον, ὃν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ παραλογιστῆς Νικηφό-
 ρος, καὶ οὐ μὴ βλάβῃ αὐτὸν ἐν οὐδενί. ὁ δὲ πρῶτον μὲν
 γυμνοῖ αὐτὸν τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, καὶ ἀφορμῆς δραξάμε-
 νος πάντας τῶν θεμάτων τοὺς ἄρχοντας καὶ κητόρας, τινὲς
 δὲ ἐκ τῆς βασιλίδος πόλεως ἡγμαλώτευσεν, τὸν δὲ στρατιῶ

5. δι' αὐτὸν A, δι' αὐτοῦ vulg. 6. ἐνυπόγρ. A, ὑπόγρ. vulg.
 10. τῇ ἡ' A, τῇ δὲ ἡ' vulg. 14. αὐτῷ A, αὐτῇ vulg. 17.
 αὐτὸν om. A.

et orientalium dux, qui cognomento Turcus, a thematibus trans fe-
 tum positus imperator salutatus est, qui, cum potestatem multum de-
 trectasset, a militibus aufugere non valuit. is Chrysopolim profectus,
 circumducto per dies octo exercitu, et ab urbis civibus haud admis-
 sus, ad Malagina usque reversus est. tum vero dei timore ductus,
 et, ne forte eius causa multae patrentur caedes, attentius cogitans,
 missis ad Nicephorum legatis, fidem accepit propria eius manu scri-
 ptam, cui etiam sanctissimus patriarcha Tarasius et patricii omnes
 subscripsere, qua se suosque omnes incolumes atque impunitos ser-
 vatum iri sibi cavebat. die postmodum Septembris octavo sub me-
 diam noctem fugam latenter arripiens, Cium Bithyniae urbem profe-
 ctus est in Heraclii monasterium; ubi cum navigium ab imperatore
 ad hoc istuc missum invenisset, in eo caput abrasit, ac deinde mo-
 nastico habitu indutus est. mox consensu navigio, in insulam, Pro-
 tem vulgo dictam, in qua monasterium olim conderat, traiecit, ve-
 sanum Nicephorum tremendi iusiurandi fidem reveriturum arbitratus,
 et ab eo nullam se passurum iniuriam. ille vero primum quidem eum
 facultatibus nudat et, occasione arrepta, cunctos thematum proceres
 et locupletes viros, inter quos ex imperante urbe nonnulli, in capti-

ἀπαντα ἀρόγευτον εἶασεν. καὶ τίς λόγος δυνήσεται πρὸς
 ἀξίαν διηγῆσασθαι τὰ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις πραχθέντα
 ὑπ' αὐτοῦ ἔργα κατὰ Θεοῦ παραχώρησιν διὰ τὰς ἀμαρτίας D
 ἡμῶν; τῇ δὲ θ' τοῦ Ἀνυγούστου μηνὸς τῆς ια' Ἰνδικτιῶνος
 5 ἐτελεύτησεν ἡ βασίλισσα Εἰρήνη ἐν τῇ ἐξορίᾳ τῆς Λέσβου
 νήσου, καὶ μετηνέχθη τὸ σῶμα αὐτῆς ἐν τῇ νήσῳ τῆς Πριγ-
 κίπου, ἐν τῇ μονῇ, ἣν αὐτὴ ἠκοδόμησεν.

Τούτῳ τῷ ἔτει, μηνὶ Δεκεμβρίῳ, Ἰνδικτιῶν ιβ', ἔσπευσεν A.M. 6296
 Νικηφόρος τὸν υἱὸν αὐτοῦ Σταυράκιον διὰ Ταρασίον τοῦ
 10 ἀγιωτάτου πατριάρχου ἐν τῷ ἄμβωνι τῆς μεγάλης ἐκκλησίας
 εἰς βασιλέα, ἀποίητον ὄντα κατὰ πάντα τῇ τε ἰδέᾳ καὶ ῥώμῃ
 καὶ γνώμῃ πρὸς τὴν τοιαύτην ἀξίαν. ὁ δὲ μήποτε ἐν μηδενί P. 406
 φυλάξας ἀλήθειαν Νικηφόρος Λυκάονας τινας, ἢ λυκανθρώ-
 15 πους, ὁμογενώμονας καὶ ὁμόφρονας ἀποστείλας εἰς τὴν Πρώ-
 ἑκτελευσεν νυκτὸς ἐπιβῆναι τῇ νήσῳ, καὶ τὸν προορηθέντα
 ἐκτυφλῶσαι Βαρδάκιον, ὡς δῆθεν ἀγνοοῦντος αὐτοῦ, καὶ μετὰ
 τὸ δρᾶμα προσφυγεῖν τῇ ἐκκλησίᾳ. τούτου δὲ γεγονότος ὁ τε
 πατριάρχης καὶ ἡ σύγκλητος δεινῶς ἤλγησαν, καὶ πάντες οἱ
 20 φοβούμενοι τὸν Θεόν. ὁ δὲ πικρανομώτατος βασιλεὺς Νικη-
 φόρος ὕρκους τοὺς ἐν τέλει Λυκάονας, τὸ δοκεῖν, ἐπεζήτηι
 ἀνελεῖν, ἀμύνασθαι σχηματιζόμενος, ὁ πάντα κατ' ἐπίδειξιν B

1. δυνήσεται vulg.
 ἦν A, ἦ vulg.

6. μετηνέχθη A f, μετήχθη vulg.
 17. ὁ τε A, καὶ ὁ vulg.

7.

vltatem misit, universum autem exercitum debitis stipendiis defraudavit. admissa porro diebus illis ab eo scelera, deo propter alia crimina nostra illa tolerante, quae oratio valeat enarrare? caeterum mensis Augusti die nono, indictione undecima imperatrix Irene in Lesbum insulam relegata diem obiit: in insulam autem Principi in monasterium, quod ipsa condidit, corpus eius translatum fuit.

Hoc anno mense Decembri indictione duodecima Nicephorus A. C. 798 filium suum Stauracium Tarasii sanctissimi patriarchae manibus in ambone magnae ecclesiae imperatorem coronavit, hominem, sive vultus speciem, sive corporis robur, seu denique mentis captum spectes, ad eam dignitatem plane ineptum. is autem qui nusquam veritatis observatorem se praestitit, Nicephorus, Lycaonas nonnullos, ceu potius Lycanthropos belluas, iisdem cum eo mente ac moribus instructos homines in Protēn insulam misso, noctu ad terram appellentes, Bardanium, quem memoravimus, oculis privare, tanquam se nullatenus conscio, et patrato facinore ad ecclesiam confugere iussit. admissum scelus patriarcha et senatus universus omnesque, qui dei timorem prae se ferebant, indigne tulerunt. nefarius porro imperator Nicephorus, homo ad ostentationem omnia, nihil vero secundum deum agens, in

αἰί, καὶ μηδὲν κατὰ θεὸν πράττων. ἦν γὰρ αὐτῷ μετὰ τῶν λοιπῶν παρανομιῶν καὶ τὸ τοιοῦτον τῆς γνώμης ἐξαίρειον ἰδίωμα, δι' οὗ καὶ πρὸ τῆς βασιλείας πολλοὺς ἠπάτησεν. πλὴν γελοιότατος ἦν τοῖς εἰδόσιν ἀκριβῶς τὸ ἐπιτήδευμα, ὥστε κακῆνον ἀναιδέϊα πολλῇ ζελοφωμένον τὸ μιαιώτατον αὐτοῦ πρόσωπον αἰί, τότε ἀπρόϊτον γενέσθαι ἐπὶ ἡμέρας ζ τοῦ βα-
 V. 323 σιλικῷ κοιτῶνος δολίως κλαυθμυριζόμενος, ἐπεὶ καὶ φυσικῶς
 C αὐτῷ γυναικῶδη προσῆσαν δάκρυα, ἃ τοῖς πολλοῖς τῶν φαν-
 λων ψευδοχρίστοις προσεῖναι πέφυκεν. ἀλλ' οὐκ ἔλαθεν τοὺς πολλοὺς. τῷ δὲ Ἀγούστῳ μηνὶ ἐξελθὼν κατὰ Ἀράβων συν- 10
 ἦντησεν αὐτοῖς εἰς Κρασὸν τῆς Φρυγίας, καὶ πολεμῆσας ἤ-
 τῦται· καὶ πολλοὺς ἀποβαλὼν μικροῦ δεῖν καὶ αὐτὸς κρατεῖ-
 σθαι ἤμελλεν, εἰ μὴ τῶν ἀρχόντων τινὲς ἀνδρείοτατοι τεῦτον μόλις τῆς ἀνάγκης περισώσασθαι ἴσχυσαν.

A.M. 6297 Τούτῳ τῷ ἔτει στάσεως γενομένης κατὰ τὴν Περσικῆν, 15
 D κατῆλθεν ὁ τῶν Ἀράβων ἀρχηγὸς εἰρηνοποιήσων αὐτούς. Νικηφόρος δὲ ἕδειαν εὐρών, ἐκτίσεν τὴν Ἀγκυραν τῆς Γαλατίας καὶ τὴν Θήβυσαν καὶ τὴν Ἀνδρασόν. ἀπέστειλεν δὲ καὶ ἐν Συρίᾳ κοῦρσον, καὶ μηδὲν ἀνύσαν ὑπέστρεψεν, τούναντίον δὲ μᾶλλον καὶ πολλοὺς ἀποβαλόν. 20

1. αὐτῷ A, αὐτὸ vulg. 4. ἀκριβῶς add. ex A. 8. γυναικωνιδος A, γυναικῶδει vulg. 10. ἐξελθῶν A, ἐλθῶν vulg.
 12. ἀποβαλὼν A, ἀποβάλλον vulg. 19. ἀνύσαν ὑπέστρεψεν — ἀποβαλόν A, ἀνύσαντες ὑπέστρεψαν — ἀποβάλλοντες vulg.

omnes Lycaonum optimates, quasi Bardanem vindicare voluisset, per iuramenta coepit inquirere. inerat enim homini praeter alia naturae vitia facilis ad simulandum propensio; hoc eius genii praecipuum munus, quo etiam ante susceptum imperium plurimos decepit: simulatum tamen eius studium et affectationem expertis deridiculo extitit, adeo ut vultum suum execrandum, continua licet impudentia obscuratum, per dies septem imperatorio cubiculo tectus et eiulans reddiderit eo tempore inaccessum. aderant enim homini faciles et muliebres a natura concessae lacrimae, quod multis pravis hominibus Christus et prophetae se falso iactitantibus innatum videatur: id tamen haud plures latuit. caeterum mense Augusto adversus Arabes profectio suscepta, ad Crasum Phrygiae obviam illis factus, certamine inuito superatus est, pluribusque suorum prostratis parum absuit, quin hostium in manus incideret, nisi procerum nonnulli animo et robore praestantes eum non sine difficultate periculo eripuissent.

A. C. 797 Hoc anno tumultu in Persia excitato Arabum dux partes dissidentes compositurus, illuc se contulit. interea Nicephorus capta occasione Ancyram Galatiae, Thebasam et Andrasum reparavit. Ievi insuper et praedis cogendis apto exercitu in Syriam misso, milites re infecta, quin immo pluribus eorum desideratis, reversi sunt.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Νικηφόρου ἔτος α'. A.M. 6298

Τούτω τῷ ἔτει, μηνί Φεβρουαρίῳ κς', ἰνδικτιῶνι ιδ', P. 407

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως ἐνδόξως ἀπεβίω, καὶ ἐξεκομίσθη τὸ λείψανον αὐτοῦ ἐν τῷ 5 στενῷ τοῦ Πόντου, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ μοναστηρίῳ ἐπ' αὐτοῦ κτισθέντι τετάρτῃ τῆς πρώτης ἑβδομάδος τῶν νησιεῶν. καὶ τῇ ιβ' τοῦ Ἀπριλλίου μηνὸς τῇ μεγάλῃ κυριακῇ τοῦ πάσχα ἐχειροτονήθη Νικηφόρος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης ἀπὸ ἀσκηρητῶν ψήφῳ παντὸς τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἱερέων, 10 πρὸς δὲ καὶ τῶν βασιλέων. Πλάτων δὲ καὶ Θεόδωρος ἡγούμενοι τῆς μονῆς τῶν Στουδίου οὐ συνευδόκησαν τῇ χειροτονίᾳ Νικηφόρου, ἀλλὰ καὶ λίαν ἀντετάχθησαν σχίσμα Β μελετήσαντες, αἰτίαν δῆθεν εὐλογον ἔχοντες τὸ μὴ δεῖν ἀπὸ λαϊκῶν ἀθρόως εἰς ἐπισκοπὴν ἀνατρέχειν· οὗς ὁ βασιλεὺς Νι- 15 κηφόρος τῆς πόλεως ἀπελάσαι βουληθεὶς ἀνετρέπη, συμβουλεύοντων τινῶν οὐκ ἐπαινετὴν εἶσεσθαι τὴν τοῦ πατριάρχου χειροτονίαν ἐπὶ καταλύσει τηλικαύτης μονῆς ἑπτακοσίων πον μοναστιῶν ὑπὸ Θεοδώρου τεταγμένων. καὶ οὐκ ἦν τὸ πρᾶγμα ξένον τῆς ἐκκλησίας καὶ προσφάτως ἐπινοηθέν· ἀλλὰ καὶ πολ- 20 λοι ἄλλοι ἀπὸ λαϊκῶν ἐπεσκόπησαν ἀξίως τῆς ἀξίας τῷ Θεῷ ἱερατεύσαντες· τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Ἀαρῶν ὁ τῶν

11. Στουδίου Α, Στουδίῳν vulg.

12. καὶ add. ex Α.

13.

τὸ μὴ Α, τοῦ μὴ vulg.

16. τὴν add. ex Α.

21. Ἀαρῶν ὁ

Α, ὁ Ἀαρῶν vulg.

Cpoleos episcopi Nicephori annus primus.

A. C. 798

Hoc anno mensis Februarii die vicesimo quinto indictione decima quarta Tarasius sanctissimus Cpoleos archiepiscopus, gloriosam mortem obiit. corpus eius ad Ponti fauces delatum, in monasterio ab eo condito feria primae ieiuniorum hebdomadis quarta sepultum fuit. mensis vero Aprilis die duodecima magna paschatis dominica Nicephorus sanctissimus patriarcha, prius asecretis, populi totius, sacerdotum atque etiam imperatorum suffragio electus est. Plato autem et Theodorus, Studii monasterii superiores, Nicephori ordinationi non assenserunt, quin immo dissidium a caeteris meditati firmiter obstiterunt, probabili videlicet argumento ducti, non oportere aliquem ab imo laicorum statu ad supremum episcopatus fastigium proxime evolare: quos imperator Nicephorus urbe eiicere consiliatus, adversa nonnullorum sententia cohibitus est, qui odiosam fore patriarchae ordinationem exposuerunt, si monachi ad septingentos usque sub Theodoro militantes eiusque monasterium adeo celebre, illa asserta, dissiparentur et a fundamentis ruerent. porro id neque novum in ecclesia neque recens excogitatum fuit factum, cum multi etiam alii,

Ἐν Ἀράβων ἀρχηγὸς τὴν Ῥωμανίαν σὺν δυνάμει βρεψεία ἀπὸ τῆς
 Μυυροφόρων καὶ Συρίας καὶ Παλαιστίνης καὶ Λιβύης χι-
 λιάδων τριακοσίων. καὶ ἐλθὼν εἰς Τύανα ἐφοδόμησεν οἶκον
 τῆς βλασφημίας αὐτοῦ. καὶ πολιορκήσας παρέλαβεν τὸ Ἡρα-
 κλέως κάστρον ὀχυρώτατον πάνυ ὑπάρχον καὶ τὴν Θιβασαίαν
 καὶ τὴν Μαλακοπαίαν καὶ τὴν Σιδηρόπαλον καὶ τὴν Ἄνδρα-
 στον. ἀπέστειλεν δὲ κοῦρσον χιλιάδας ἐξήκοντα, καὶ κατήλθεν
 V. 324 ἕως Ἀγκύρας, καὶ ἱστορήσας ταύτην ὑπέστρεψεν. ὁ δὲ βασι-
 λεὺς Νικηφόρος φόβῳ καὶ ἀμηχανίᾳ συσχεθεῖς, ἐξῆλθεν καὶ
 αὐτὸς ἐν ἀπογνώσει, τὰ τε γενναῖα τῆς τολαιπωρίας ἐπιδη-
 D κνύμενος, καὶ πολλὰ τρόπαια ποιήσας ἀπέστειλεν πρὸς Ἀ-
 ρῶν τὸν μητροπολίτην Συνάδων καὶ Πέτρον τὸν ἡγούμενον
 τοῦ Γουλαίου καὶ Γρηγόριον τὸν οἰκονόμον Ἀμιάστρης, αἰτῶν
 εἰρήνην γενέσθαι. καὶ πολλὰ διαλεχθέντων αὐτῶν ἐστοιχῆσαν
 τὴν εἰρήνην, ἵνα τὸ κατ' ἔτος τελεῖται αὐτοῖς ἀνὰ τριακοστὰς
 χιλιάδες νομίσματα καὶ τρία νομίσματα κεφαλιτιῶν αὐτοῦ
 τοῦ βασιλέως, καὶ τρία τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. ὁ δὲ ξάμενος Ἄρων
 ἤσθη καὶ ἠγαλλιάσατο ὑπὲρ μυρίων ταλάντων ταῦτα δεξάμε-
 νος, ὡς ὑποτάξας τὴν τῶν Ῥωμαίων βασιλείαν. ἐστοιχῆσαν
 δὲ καὶ τὰ παραληφθέντα κάστρα μὴ κτισθῆναι. ὑποστρε-

1. ἐν δυν. vulg. 6. Μαλακοπέαν A. 7. ἀπέστη f. 13.
 αἰτῶν A, αὐτῶν vulg. 15. τὴν εἰρ. A, εἰρ. vulg. 16. καὶ
 τρία νομ. add. ex A e. 17. τοῦ βασιλέως A e, τῆς βασιλείας
 vulg. 20. παραληφθ. A, παραλειφθ. vulg.

de laicis episcopi creati, deo convenienter in sacerdotali dignitate re-
 gesserint. eodem anno Aaron Arabum dux, collectis maximis copiis
 ex Maurophoris, Syria, Palaestina et Libya, quae ad trecenta millia
 accedebant, impressionem in Romanam ditionem fecit, et Tyana pro-
 fectus blasphemiae suae consecravit aedem, munitissimumque Hercu-
 lis castrum, Thebasam, Malacopaeam, Sideropalum et Andrasum armis
 et obsidione cepit, agmenque sexaginta millium militum populatum
 misit, et Ancyram usque devenit, qua diligentius explorata et descri-
 pta, reversus est. quare imperator Nicephorus in metum atque animi
 angustias adductus, ipse etiam contra processit, in hac rerum despe-
 ratione fortem adversus calamitates animam erigens, multaque sibi
 ipsi decernens trophaea, Synadensem metropolitam et Petrum Gulam
 praepositum, et Gregorium Amastrensem oeconomum pacem compo-
 nendam postulaturos ad Aaronem legatos destinavit, qui multis hinc
 inde discussis, pacem ea conditione firmaverunt, ut in singulos annos
 triginta nummorum millia, et tria capitatorum ipsius nimirum impe-
 ratoris effigie exculpta, aliaque pariter tria filii charactero notata Sa-
 racenis penderentur. Aaron eo censu accepto, quasi Romanorum im-
 perio sibi subiecto gavisus est, nec oblatis talentorum decem milli-

πάντων δὲ τῶν Ἀράβων ἔκτισεν εὐθέως τὰ αὐτὰ κάστρα καὶ P. 408
κατωχόρωσεν. καὶ τοῦτο μαθὼν Ἀαρὼν, ἀποστείλας πάλιν
ἔλαβεν τὴν Θήβασαν, καὶ πέμψας στόλον εἰς Κύπρον, τὰς τε
ἐκκλησίας κατέστρεψεν, καὶ τοὺς Κυπρίους μετέστησεν, καὶ
5 πολλὴν ἄλωσιν ποιήσας τὴν εἰρήνην διέστρεψεν.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Νικηφόρος κατὰ Βουλγά- A.M. 6299
ρων, καὶ καταλαβὼν τὴν Ἀδριανούπολιν, στάσεως μελετωμέ-
νης κατ' αὐτοῦ ὑπὸ τῶν βασιλικῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν τα-
γματῶν, αἰσθόμενος ὑπέστρεψεν ἄπρακτος μηδὲν ἀνίσας, ἢ
10 μόνον τοὺς δημοφύλους ἀμυνόμενος ἄρακτος τε καὶ ἐξορίας, B
καὶ δημεύσει πολλοὺς ὑποβάλλων. ἀποστείλας δὲ Βαρδάνιον
τὸν σπαθάριον, τὸ ἐπίκλην Ἀνεμᾶν, πάντα προσήλυτον καὶ
πάροικον ἐπαιγμαλωτεύσας, ἐπέρασεν ἐν τῇ Θρακίᾳ, οἰόμενος
οὐκ ὀλίγην ὄλην χρυσοῦ πορίσασθαι ἐξ αὐτῶν ἐξ ἐτησίων
15 τελεσμάτων ὃ πάντα διὰ τὸν φιλούμενον αὐτῷ χρυσοῦν, καὶ
οὐ διὰ τὸν Χριστὸν πράττων.

Τούτῳ τῷ ἔτει, μηνὶ Σεπτεμβρίῳ, Ἰνδικτιῶνι α', Ἀαρὼν A.M. 7300
ὃ τῶν Ἀράβων ἀρχηγὸς μετὰ στόλου κατὰ τῆς Ῥόδου Χου-
μεῖδ ἐξέπεμψεν. οὗτος ἀθρόως καταπλεύσας, καὶ τὴν Ῥόδον C
20 καταλαβὼν πολλὴν ἄλωσιν ἐποιήσατο ἐν αὐτῇ. τὸ μέντοι
ἐν αὐτῇ φρούριον διεφυλάχθη ἀπόρθητον. ἐν δὲ τῷ ἐπανέρ-

4. καὶ τοὺς A, τοὺς τε vulg. 11. ἀποβ. A. 15. διὰ τὸν A,
διὰ τὸ vulg.

bus maiore laetitia triumphasset. inter eos insuper convenit, ne ca-
stra expugnata repararentur. sed vix Arabes discesserant, cum eadem
castra Nicephorus reaedificavit et munivit. ea re comperta, misso ex-
ercitu Thebasam iterato cepit Aaron, et classe in Cyprum destinata,
ecclesias evertit, Cyprios in alias provincias transportavit, et multis
captivis abductis, pacis ininitae foedera violavit.

Hoc anno Nicephorus bellum in Bulgaros convertit, et Adriano- A. C. 799
polim profectus, cum ab imperatoriis aulicis et militum ordinibus con-
spirationem in se motam intellexisset, re prorsus infecta, et a propo-
sito sibi sine longe sepositus, nisi forte a severitate in contribules
exercita, quos verberibus, exiliis et bonorum proscriptionibus ultus
est, Cpolim remeavit. Bardanio autem spatbario, cui cognomentum
Anemas, misso, advenit et inquilinis omnibus in servitutem actis in
Thraciam transiit, haud leve auri pondus annuis vectigalibus ab eis
exactis collecturum se arbitratus, qui dilecti sibi auri cupiditate, non
Christi dilectione cuncta gerere vel administrare visus est.

Hoc anno mense Septembri indictione prima, Aaron Arabum dux A. C. 800
Chumid cum valida classe adversus Rhodum instruxit. is ex impro-
visio navigatione suscepta, Rhodum appellens ingentem praedae co-

χεσθαι αὐτόν, φανερώς κατεπολεμήθη ὑπὸ τοῦ ἁγίου καὶ θαυματουργοῦ Νικολάου. ἔλθων γὰρ εἰς τὰ Μύρα καὶ τὴν ἰερὰν αὐτοῦ συντριβάνην πειραθεὶς λάρνακα, ἄλλην ἀντ' ἐκείνης πληροῖον αὐτῆς κατέκλασεν· αὐτίκα τε πολλὴ ἀνέμων καὶ θυλακτίων κυμάτων, βροντῶν τε καὶ ἀστραπῶν ἀνωμαλία τὸν στόλον κατέλαβεν, ὡς ἱκανὰ συντριβῆναι σκάφη, αὐτόν τε τὸν θεομάχον Χουμεῖδ ἐπιγυῶναι τὴν τοῦ ἁγίου δύναμιν, καὶ παρ' ἑλπίδα τὸν κίνδυνον ἐκφυγεῖν. τῇ δὲ κ' τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς Νικηφόρος μετὰ πολλὴν ἐκλογὴν παρθένων ἐκ πάσης τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐξουσίας εἰς τὸ ζευῆσαι Σταυράκιον τὸν υἱὸν αὐτοῦ ποιησάμενος, Θεοφανῶ τὴν Ἀθηναίαν προσγενῆ τῆς μακαρίας Εὐφρόνης μεμνηστευμένην ἀνδρὶ, καὶ πολλάκις αὐτῷ συγκατασθεῖσαν, χωρίσας αὐτὴν ἀπ' αὐτοῦ, τῷ ἀδελφῷ Σταυρακίῳ συνέζευξεν, ὡς εἰς πάντα καὶ εἰς τοῦτο παρανομήσας ἀναιδῶς.

V. 325 ἄλλας δύο ταύτης ὄφραιτέρας ἐκλεξάμενος· σὺν αὐτῇ προσφύως αὐτὰς ἐφθειρεν κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας τοῦ γάμου παρὰ P. 409 πάντων ὁ μαρὸς γελώμενος. τῷ δὲ Φεβρουαρίῳ μηνὶ σῴσιν ἐννοήσαντες κατ' αὐτοῦ πολλοὶ τῶν ἐν τέλει, Ἀρσαβῆ τὸν κοιαιστῶρα καὶ πατρικίον ἄνδρα εὐσεβῆ καὶ λογικώτατον ἐψηφίζοντο. γνοὺς δὲ τοῦτο ὁ πολυμήχανος Νικηφόρος, εὐ-

4. πλησίον αὐτῆς] παρακειμένην A. 6. τὸν add. ex. A. 8. τὸν κίνδυνον A, τὴν δύναμιν vulg. 9. ἐκ πάσης add. ex A. 14. ἐν τούτῳ A. 19. λογικώτατον A. 20. δὲ τοῦτο A, & καὶ τοῦτο vulg.

piam ex ea abegit, arce sola vastitatis immuni servata. at certe re-
deuntem sanctus et mirandorum opifex Nicolaus manifesta ultio-
re exagitavit. Myra etenim occupata, cum sacram eius urnam confir-
gere tentaret, et in vicinam ex errore vim et ictus inferret, exemplo
immanis ventorum procella, marinorum fluctuum impetui tonitruum
fulgurumque promiscua tempestas adeo classem iactavit, ut pleraeque
naves conquassatae submergerentur, ipseque dei hostis Chumid sancti
virtutem expertus, vix ac praeter spem eam potuerit effugere. me-
sis autem Decembris die vicesimo Nicephorus Stauracio filio uxorem
copulaturus, virginum Romanae ditionis accurata disquisitione prae-
missa, Theophanonem Atheniensem beatae Irenes affinem, viro, cum
quo frequentius decubuerat, desponsatam et ab eo seiunctam, infelici
Stauracio locavit, ut qui leges omnes violare solitus erat, etiam in
hoc transgrederetur impudenter. duas autem alias puellas istam for-
ma longe superantes, quas una cum ea delegerat, in ipsis nuptiarum
solemnibus diebus palam non sine hominum risu vir execrandus con-
stupravit. caeterum mense Februario proceres haud pauci conspira-
tionem in eum machinati Arsaberem quaestorem et patricium, virum
religiosum et eruditum, designaverunt imperatorem. ubi Nicephorus,

τὸν μὲν τύπας καὶ ἀποκείρας, μοναχὸν πεποίηκεν, ἐν Βιθυνίᾳ τοῦτον ἔξορίας, τοὺς δὲ λοιποὺς δαρμοῖς καὶ ἔξορίαις, πρὸς δὲ καὶ δημεύσει καθυπέβαλεν, οὐ μόνον τοὺς ἐν τῇ κοσμικῇ βίῳ ἄρχοντας, ἀλλὰ καὶ ἐπισκόπους ἁγίους καὶ μοναχοὺς, καὶ τοὺς τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, τὸν τε σύγκελλον καὶ τὸν σακελλάριον καὶ τὸν χαρτοφύλακα, ἄνδρας ἐλλογίμους ὑπάρχοντας καὶ αἰδοῦς ἀξίους.

B

Ἀράβων ἄρχηγῶ Ἰουαννῶν Μουαμὲδ ἔτος α΄.

A.M. 6301

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀραβῶν ὁ τῶν Ἀράβων ἄρχηγός τεθνήσκουεν εἰς τὴν ἐνδοτέραν Περσίδα, τὴν καλουμένην Χωρασάν, μηνὶ Μαρτίῳ, Ἰνδικτιῶν β΄. καὶ διεδέξατο τὴν ἀρχὴν Μουαμὲδ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀφῆς κατὰ πάντα, πρὸς ὃν Ἀβδελᾶς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ στασιάζας ἐκ τῆς αὐτοῦ χώρας τοῦ Χωρασάν ἤμα ταῖς πατρικαῖς δυνάμεσιν ἐμφυλίῳ πολέμῳ τῷ κατ' αὐτοὺς ἔθνεϊ γέγονεν αἰτίος. κἀντεῦθεν οἱ κατὰ τὴν Συρίαν καὶ Αἴγυπτον καὶ Λιβύην εἰς διαφόρους κατατμηθέντες ἄρχαί, τὰ τε δημόσια πράγματα καὶ ἀλλήλους κατέστρεψαν, σφαγαῖς καὶ ἀρπαγαῖς καὶ παντοίαις ἀτοπίαις πρὸς τε ἑαυτοὺς καὶ τοὺς ὑπ' αὐτοὺς Χριστιανούς συγκεχυμένοι. ἔνθα δὲ καὶ αἱ κατὰ τὴν ἁγίαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν πόλιν ἐκκλησίαι ἠρήμονται, τὰ τε μοναστήρια τῶν δύο μεγάλων λαυρῶν, τοῦ

4. βίῳ add. ex A. 9. τῶν add. ex A. 10. Χωρασάν A n.
16. ἀρχαί add. ex A. 18. ἀτοπίαις add. ex A. 19. αἱ add. ex A.

dolis adversus alios parandis exercitatissimū, insidias habuit detectas, Arsaberm verberibus caesum et capillitio damnatum inter monachos reliquum vitae acturum in Bithyniam relegavit, cæteros plagis impositis, exiliis et facultatum proscriptionibus, non saecularis modo convictus proceres, sed et sanctos episcopos monachosque, nec non ipsos magnae ecclesiae syncellum, sacellarium et chartophylacem viros spectabiles omnique veneratione dignos supposuit.

Arabum ducis Muamed annus primus.

A. C. 801

Hoc anno, mense Martio, indictione secunda, Arabum dux Aaron in interiore Persia, Chorasan agnominata, mortuus est; Muamed autem eius filius ad omnia prorsus ineptus imperium suscepit, adversus quem Abdellas eius frater seditione mota, ex provincia Chorasan cum paternis viribus erumpens, civilis belli per nationem illam auctor fuit. subinde qui Syriam, Aegyptum et Libyam incolunt in varias factiones divisi, rem publicam et privatos quosque pessumdederunt, caedibus, rapinis aliisque flagitiis quum in se invicem, tum in subditos Christianos confuse desaeventes. isthinc sane per sanctam Christi et dei nostri civitatem ecclesias desolatio et vastitas occupavit: isthinc in

ἐν ἁγίοις Χαρίτωνος καὶ Κυριακοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Σάββα, καὶ τὰ λοιπὰ κοινόβια τῶν ἁγίων Εὐθυμίου καὶ Θεοδοσίου· **Ὁ** ἠπεκράτησεν δὲ τῆς τοιαύτης ἀναρχίας ἡ κατ' ἀλλήλων καὶ ἡμῶν μαιφονία ἔτη *. Θεόδωρος δὲ ὁ ἡγουμένος τῶν Στουδίου, καὶ Ἰωσήφ ὁ ὑδελφὸς αὐτοῦ ἀρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης, ἅμα Πλάτωνι ἐγκλείσθη, καὶ τοῖς λοιποῖς αὐτῶν μοναχοῖς τῆς κοινωρίας Νικηφόρου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου ἀπέστησαν διὰ Ἰωσήφ τὸν οἰκονόμον, ὡς παρανόμως στεφανώσαντα Κωνσταντῖνον καὶ Θεοδότην. Νικηφόρος δὲ ὁ βασιλεὺς ἀφορμῆς δραξάμενος ἐπισκόπους πολλοὺς καὶ ἡγουμένους ἀθροίσας σὺν ὁδοῦ κατ' αὐτῶν κροτηθῆναι ἐκέλευσεν, δι' ἧς ἐξεβλήθησαν τῆς μονῆς καὶ τῆς πόλεως ἐξορίᾳ παραπεμφθέντες μητ' ἰονουαρίῳ, ἰνδικτιῶν β. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ῥόγας διδομένης τῷ λαῷ ἐν τῷ Στρομαῶνι ἐπιπεσόντες οἱ Βουλγάροι ταύτην ἀφῆλαντο χρυσοῦν λίτρας χιλίας καὶ ἑκατόν, καὶ πολὺν λαὸν ἐπέσφαξαν σὺν τῷ στρατηγῷ καὶ τοῖς ἄρχουσιν. ἦσαν γὰρ καὶ τῶν λοιπῶν θεμάτων ταξάτοι ἄρχοντες οὐκ ὀλίγοι, καὶ πάντες ἐκεῖ ἀπώλοντο. ἔλαβον δὲ καὶ τὸ τοῦλδον ὅλον, καὶ ὑπέστρεψαν. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει πρὸ τῆς ἑορτῆς τοῦ πάσχα **Κροῦμμος** ὁ τῶν Βουλγάρων ἀρχηγὸς παραταξάμενος κατὰ

3. ἡ κατ' Α, τῆς κατ' vulg. 4. ἔτη] ἔτι f: sed signum numeri deesse videtur. Στουδίου Α, Στουδίων vulg. 14. Στρομαῶνι Α. 20. Κροῦμμος ὁ τῶν Β. Α, ὁ Κροῦμμ. τῶν Β. vulg.

duarum magnarum laurarum monasteria, sancti dico Charitonis et Ciriaci, atque sancti Sabae, et in reliqua sanctorum Euthymii et Theodosii coenobia maxima clades erupit. invaluit Arabici imperii consilio huiusmodi, caedesque mutuae inter se et nobis illatae anno. Theodorus autem, Studii praepositus, et eius frater Ioseph Thessalonicensis archiepiscopus, una cum Platone incluso et reliquis monachis a Nicephori sanctissimi patriarchae communiōne, ob Ioseph occasione corollas nuptiales Constantino et Theodote illegitime pridem imponentem, seipsum segregavit. imperator autem Nicephorus commodam occasionem nactus, variis episcopis et monasteriorum praepositis in unum collectis, synodum agi mandavit, cuius decreto monasterio et urbe eiecti, mense Ianuario indictionis secundae in exilium pulsati sunt. hoc eodem anno erogato in milites stipendio ad Stromaem, Bulgari irruentes illud interceperunt, auri libras centum supra mille, varia exercitus plebe trucidata cum ipso duce et pluribus optimatibus: aderant quippe ex aliis quoque thematibus taxati praeter haud pauci, quorum communis fuit iactura: occupatisque universi exercitus sarcinis, Bulgari rediere. hoc etiam anno ante paschatis solemnia Crummus Bulgarorum princeps, expeditione suscepta, et in-

Σαρδικῆς, ταύτην παρέλαβεν δόλω καὶ λόγῳ, στρατεύματα Ῥω-
 μαϊκὰ κατασφάζας χιλιάδας ἕξ, χωρὶς ἰδιωτικῷ πλήθους. B
 Νικηφόρος δὲ δῆθεν κατ' αὐτοῦ ἐξελθὼν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ τῆς
 ἑβδομάδος τοῦ σωτηρίου πάθους, ἀξιόλογον μὲν οὐδὲν πέπρα-
 5 χεν, τοῖς δὲ περιωθεισιν ἐκ τῆς φυγῆς ἄρχουσιν αὐτοῦσι
 λόγον σωτηρίας ἀπαξιώσας δοῦναι, τοῖς ἐχθροῖς προσφυγεῖν
 ἐβιάσατο, ἐν οἷς ἦν καὶ Εὐθύμιος ὁ σπαθῆριος μηχανικῆς
 ἔμπειρος. ὁ δὲ Νικηφόρος πρὸς τῇ πολλῇ ἀδοξίᾳ σάκραις
 ἐνόρκοις τὴν βασιλίδαν πόλιν πείθειν ἐσπούδαζεν, ὅτι τὴν τοῦ
 10 πάσχα ἡμέραν ἐν τῇ αὐτῇ τοῦ Κρούμμου ἑορτάσας, τὴν πα-
 ραλειφθεῖσαν Σαρδικὴν οἰκοδομεῖν βουλόμενος, ἀνδιστάμενα C
 τὰ πλήθη φοβηθεῖς ὑποβάλλει διὰ τῶν στρατηγῶν καὶ ἄρχόν-
 των πείσαι τοὺς ὄχλους αἰτήσασθαι τῷ βασιλεῖ περὶ τῆς οἰ-
 κοδομῆς. οἱ δὲ τὸ δρᾶμα κατανοήσαντες, ὡς ἐκ τῆς ἐκείνου
 15 κακοπραγίας ὑποβεβλημένον στασιάζουσι κατ' αὐτοῦ καὶ τῶν
 ἰδίων ἀρχόντων ἄρα ἕκτη, καὶ ἐπελθόντες διαρρήσσουσι τὰς
 σκηνὰς αὐτῶν. ἐλθόντες δὲ ἕως τῆς βασιλικῆς, ἔβρεσι πολ-
 λαῖς καὶ ἄραῖς αὐτὸν ἔβαλλον, μηκέτι φέρειν τὴν ἄμετρον
 αὐτοῦ φιλαργυρίαν καὶ κακομήχανον αὐτοῦ γνώμην ἐξομνύ-

3. τῆς ἑβδομάδος add. ex A. 5. τοῖς δὲ περισ. A, τοῖς π.
 vulg. 6. προσφυγεῖν A, πρὸς φυγὴν vulg. 7. καὶ add.
 ex A. 9. τὴν — ἡμέραν A, τῆς — ἑορτῆς vulg. 11. πα-
 ραληφθ. A. 12. τὰ add. ex A. ὑποβάλλει A, ὑποβάλλη
 vulg. 16. διαρρήσσ. A, διαρρήσσ. vulg. 19. αὐτοῦ add.
 ex A.

structo in Sardicam exercitu, qua dolis, qua pactis, urbem cepit, et
 ex Romanis agminibus, promiscua privatorum hominum plebe haud
 numerata, militum millia sex interfecit. Nicephorus autem feria ter-
 tia salutaris dominicae passionis hebdomadis adversus eum egressus,
 nihil laude dignum edidit, quin immo ducibus fuga sibi salutem con-
 sulentibus, veniamque pro animi parvitate admissa petentibus eam
 denegavit, et in hostium partes transire compulit, inter quos Euthy-
 mius spatharius instruendarum belli machinarum peritissimus extitit.
 Nicephorus autem proprio dederori daturus accessionem, periu-
 ris sacris ad imperatricem urbem datis, sanctum paschatis festum in
 Crummi aula se peregrisse mentitus, etiam Sardicam ab hostibus reli-
 ctam restaurare volentem obsistentis exercitus vim merito timuisse,
 quod nimirum ab urbe reparanda ductorum suorum et procerum opera,
 copiae omnes imperatorem violenter deterruerint, ipse per litteras per-
 suadere conatus est. at isti totum drama maligna eius vafricie composi-
 tum et instructum attendentes, in eum et proprios ductores circa horam
 sextam tumultuantur ac impetu facto, eversis et laceratis eorum ten-
 toriis, ad imperatorium usque progressi principem ipsum contumeliis

μενοι· ὁ δὲ τῷ ἀθρόῳ τῆς στάσεως σφόδρα καταπονηθεὶς, καὶ ἀναστὰς τῆς τραπέζης, πρῶτον μὲν διὰ Νικηφόρου καὶ Πέτρου τῶν πατρικίων ὄρκους καὶ πιθανολογίας κατενεύξεν ἐπειράτο τὸ στράτευμα. οἱ δὲ μικρὸν πανσάμενοι, βουθῆτινα κατέλαβον οἱ τρισάθλιοι τῆς ἐν χερσὶν ἐπιλαθόμενοι πρῶτος ξεως, τό, κύριε ἐλέησον, ἀναβοῶντες, ὡς ἐπὶ τινι σεισμῷ ἢ ἀνομβρίῳ. ὁ δὲ πρὸς πᾶσαν κακουργίαν ἑτοιμος, λαθρῶς δωρεᾶς διὰ τῆς νυκτὸς τοὺς πολλοὺς τῶν ἀρχόντων ἐξπατήσας, τῇ ἐπαύριον αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ μέσος ἐλθὼν τοῖς ὄχλοις P. 411 διελέχθη περὶ πάσης εὐημερίας ὄρκους φοριχοῦς αὐτοῦς δι-11 ββαιωσάμενος καὶ τὰ τῆς ἴσης πρὸς τὰ τέκνα στοργῆς. καὶ παραυτίκα τὴν βασιλίδα καταλαμβάνει, Θεοδοσίον πατριῶν καὶ προμοσκρίνιον, τὸ ἐπὶ κλην Σαλιβαράν, ἔσας εἰς τὸ καταμαθεῖν δι' ἀλλήλων τοὺς στασιάσαντας. ἐν δὲ τῷ ἐπαπέρι-σθαι τὰ πλήθη ῥογεύειν αὐτοὺς προσποιησάμενος, κατὰ τὸν ἅγιον Μάμαντα δαρμοῦς τε καὶ κουραῖς καὶ ἐξορίας τοῖς πλείστοις τιμωρησάμενος, εἰς Χρυσόπολιν τοὺς πολλοὺς διβίβαζεν, καταπατήσας τοὺς τηλικούτους φοβεροὺς ὄρκους. καὶ δὲ διὰ τὴν συμφορὰν πύρινον ποταμὸν τὸ πέγραμα προσή- B ρευσαν.

3. ὄρκους καὶ A a f, ὄρκους αὐτοῦς καὶ vulg. 4. ἐπειράτο ἢ στράτ. A a f, αὐτοῦς ἐπειράτο vulg. 18. καὶ φοβ. A.

et maledictis appetebant, inexplebilem eius circa divitias libidinem e scelestum eius animum se non ultra toleraturos iurati. ille subito violentoque motu exterritus, exurgit e mensa, et per Nicephorum Petrumque patricos iusiurandis et aptis ad suadendum verbis eos demulcere parat. tum illi a tumultu leviter abstinentes, collem quendam occupant, miselli propositi facile conficiendi immemores, illud domine miserere, quasi terrae motus eam conquassaret, vel distans imbris penuria aerem detineret, inclamant. Nicephorus utpote ad omnem malitiam exercitatus, muneribus per noctem clam distributis, varios exercitus duces sibi devinctos seducens, ipse eorum medius insequenti die ad exercitum procedens, de suo erga eos affectu deque sua erga ipsos aequae ac filios propensione iusiurandis etiam tremendis certiores facturus disserit. ac confestim in urbem imperatricem convolat, Theodosio patricio et primiscrinio, cui cognomen Salibara dignoscendis per mutuas ipsorum accusationes tumultus auctoribus relicto. militaribus autem copiis in urbem reversis, simulata stipendii erogatione, in varios ex militibus verberum tunsione, capillorum rasura, et exiliis ad sanctum Mamantem animadverit, ac demum tantis ac tam horrendis sacramentis summo contemptu quasi ad pedes conculcatis, plurimos Chrysopolim in exilium deportavit. illi tanta calamitate perculsi, portus traiectui ignei amnis nomen indiderunt.

Τούτῳ τῷ ἔτει Νικηφόρος μετὰ τὰς ἀθέτους ἐπέξελεύσεις, A.M. 630¹
 τὰ στρατεύματα πάντῃ τῷ πεινώσει σκεψάμενος, Χριστιανούς
 ἀποικίας ἐκ παντός θέματος ἐπὶ τὴν Σκλαβινίαν γενέσθαι προσ-
 ἔταξεν, τὰς δὲ τούτων ὑποστάσεις πιπράσκεισθαι, καὶ ἦν
 5 αἰχμυλωσίας οὐκ ἔλαττον τὸ πρᾶγμα, πολλῶν ἐξ ἀνοίας βλα-
 σφημονίων καὶ ἐχθρῶν ἐφόδους αἰτούντων, ἑτέρων δὲ περὶ
 τοὺς γονικούς τάφους θρηγούντων καὶ τοὺς ἀποθανόντας μα- V. 327
 καρίζοντων. εἰσὶ δὲ οἱ καὶ ἀγγόνας ἐχρήσαντο πρὸς ἀπαλ- C
 λαγὴν τῶν δεινῶν. τὰ τε γὰρ προσόντα δυσκίνητα συνεπιφέ-
 10 ρεσθαι ἠδυνάτου, καὶ τὴν ἐκ γονικῶν πόνων κτισθεῖσαν ὑπαρ-
 ξιν ἄλλυμένην ἐώρων, καὶ πῦσα τοὺς πάντας εἶχεν ἀμυχανία,
 τῶν μὲν πενήτων ἐν τούτοις καὶ τοῖς ἐξῆς ῥηθησομένοις, τῶν
 δὲ ὑπερεχόντων συμπασχόντων αὐτοῖς καὶ μὴ δυναμένων
 βοηθῆσαι, ἀπεκδεχομένων δὲ βαρυτέρας συμφορᾶς. ταῦτα
 15 ἤρχθη μὲν ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου μηνός, πρὸς δὲ τὸ ἅγιον
 πύσχα πεπέρασται. δευτέραν σὺν ταύτῃ κάκωσιν προσέταξεν, D
 στρατεύεσθαι πτωχοὺς καὶ ἐξοπλιζέσθαι παρὰ τῶν δημοχόρων,
 παρέχοντας καὶ ἀνὰ ὀκτωκαίδεκα νομισμάτων τῷ δημοσίῳ,
 καὶ ἀλληλεγγύως τὰ δημοσία. τρίτην κακόνοιαν, ἐποπτεύεσθαι

1. ἐπέξελ. A, ὑπέξ. vulg. 2. πάντῃ A, πάντα vulg. 3.
 ἀποικίας A a f, ἀποικίας vulg. τὰς Σκλαβινίας A. γενέ-
 σθαι om. A. 6. περὶ add. ex A. 8. οἱ καὶ A, καὶ οἱ vulg.
 15. μηνός add. ex A. 16. προσέταξεν A, συνέτ. vulg. 18.
 ὀκτω A. νομισμάτων A, νομίσματα vulg. 19. καὶ om.
 A. ὑποπ. f.

Hoc anno Nicephorus, datis in publicum veteratoriae et a deo A. C. 802
 penitus alienae suae mentis per calliditates et astutias tot indiciiis,
 militares copias affligere ac deprimere meditatus, milites Christianos
 ex unoquoque themate patriam deserere, et facultatibus dividendis in
 Sclaviniam migrare edicto promulgato sanxit. extitit istud captivi-
 tate inducta non minus horrendum spectaculum. multi siquidem ad
 execrationes et diras evomendas ex mentis alienatione converti, isti
 inimicas excursions peroptare, alii a paternis sepulchris extorres se
 ipsos lugere, et vita functos prae se beatos praedicare; fuerunt etiam
 qui laqueis a praesentibus calamitatibus libertatem quaesierint, bona
 siquidem immobilia secum una circumferre non valentes, paternis la-
 boribus acquisitas facultates misere sibi deperire contemplati, magna
 animorum angustia et acerbo doloris sensu torquebantur; pauperibus
 quidem haec aliaque inferius enarranda patientibus, ditioribus vero
 eorum misericordia commotis, opis ferendae impotibus, impendentibus
 sibi graviore aerumnas in diem praestolantibus. et haec quidem
 a Septembri sumpserunt initium, et ad sanctum pascha ad finem per-
 ducta sunt. his secundam adiunxit offensionem, pauperibus militiae

πάντας, καὶ ἀναβιβάζεσθαι τὰ τούτων τέλη, παρέχοντας καὶ χαρτιατικῶν ἔνεκα ἀνὰ κερατίων δύο· καὶ πρὸς τεῖσιν, τοὺς κουφισμοὺς πάντας ἀναβιβάζεσθαι προσέταται. πέμπτην, τοὺς τῶν εὐαγῶν οἰκῶν παροίκους, τοῦ τε ὀρφανοτροφείου καὶ τῶν ξενῶνων καὶ γηροκομείων τε καὶ ἐκκλησιῶν καὶ μ-
 P. 412 ναστηρίων βασιλικῶν τὰ καπνικὰ ἀπαιτεῖσθαι ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους τῆς αὐτοῦ τυραννίδος, τὰ δὲ κρεῖττονα τῶν κτημάτων εἰς τὴν βασιλικὴν κουρατωρίαν αἶρεσθαι, τὰ μέντοι τέλη αὐτῶν ἐπιτίθεσθαι τοῖς ἐναπομείνανσιν εἰς τοὺς αὐτοὺς εὐαγῆς οἴκους κτήμασι καὶ παροίκους, ὡς διπλοῦσθαι πολλῶν τὰ τέλη, 10 τῶν οἰκήσεων στενομένων αὐτοῖς καὶ τῶν χωρίων. ἔκτη, σκοπεῖσθαι παρὰ τῶν στρατηγούντων τοὺς ἀθρόως ἐκ πτωχῆς ἀνακτησαμένους, καὶ ἀπαιτεῖσθαι χρήματα ὡς εὐρεῖας θησαυρῶν. ἑβδόμη, τοὺς πρὸ εἴκοσι χρόνων εὐρηκίας καὶ
 B μέχρι τῆς δευροπίθου ἢ σκευῆς ὅτιοῦν καὶ αὐτοὺς ἐξαγ- 13 ρίζεσθαι. ὄγδοη, τοὺς ἐκ πύκτων ἢ πατέρων κληρονομήσας διαιρεθέντας ἐκ τῶν αὐτῶν χρόνων εἴκοσι, ἐξαναδίδομι τῷ δημοσίῳ τοὺς πένητας, καὶ τοὺς ὠνησαμένους ἔξω τῆς Ἀβύδου σῶματα οἰκετικά, ἀνὰ δύο νομισμάτων τελέσει προ-

2. χαρτιακοῦ c, χαρτιακῶν e, χαρτιακὸν f. καὶ πρὸς add. ex A. 4. τοῖς — παροίκους A, τοὺς — παροίκους vulg. 7. πτισμάτων a f. 11. τῶν add. ex A. 19. νομισμάτων A. νομισματα vulg. τελεῖσθαι A.

ascribi, et a concivibus armis instrui iussis, qui nimirum per singulos homines nummos octodecim, et publica tributa unus in alterius vicem publico aerario penderent. tertium hoc malitiae fuit commentum, ut nimirum inspectis omnium facultatibus tributa praestanda auferentur, et, descriptionis confectae gratia, ceratia duo a singulis exigentur. quartum istud inventum: vectigalium remissiones in pristinum statum reduci et augeri. quintum: adeo devotarum aedium orphanorum, dico, peregrinorum, senum receptaculis, ecclesiis, et monasteriis imperatorum liberalitate positae fumarum tributa a primo tyrannidis suae anno colligi, possessionum uberiores in imperatoris caeteriorum transferri, annua vero earum nomine pensae a residuis possessionibus et remanentibus sacrarum illarum aedium accolis persolvi, adeo ut habitantibus et agris in angustiis adductis aucta duplo tributa exigentur. sextum: a provinciarum rectoribus, qui ex egenis proxime divites evasissent, inquiri, et ut a thesaurorum inventoribus divitias repeti. septimum: ab iis, qui a viginti annis et citra illud spatium dolium aut vas quodcumque invenissent, pecunias emancipati octavum: eos qui ante praedictos viginti annos ab avis et patribus haereditatis iure aliquid obtinissent, etiamsi pauperes evasissent, ad publico redhibendum cogendos. qui autem extra Abydum mancipia

ἔταξεν, καὶ μάλιστα τοὺς κατὰ τὴν Δωδεκάνησον. ἐναντήν,
 τοὺς παραθαλασσίους οἰκοῦντας, μάλιστα τῆς μικρᾶς Ἀσίας
 ναυκλήρους, μηδέποτε γηπονικῶς ζήσαντας, ἄκοντας ἀνεῖσθαι
 ἐκ τῶν καθαρπαγέντων αὐτῷ κτημάτων, ὡς ἂν ἐκτιμωθῶσιν
 5 παρ' αὐτῶ. δεκάτην, τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπισήμους
 ναυκλήρους συναγαγὼν δέδωκεν ἐπὶ τόκῳ τετρακεράτῃ τὸ νό- C
 μισμα ἀνὰ χρυσίου λιτρῶν δώδεκα, τελούντας καὶ τὰ συνήθη
 κομμέρκια. ταῦτα ἐκ τῶν πολλῶν ὡς ἐν κεφαλαίῳ μικρῷ μοι
 ἐστιηλογράφηται δηλοῦντι τὸ πρὸς πᾶν εἶδος πλεονεξίας αὐ-
 10 τοῦ πολυμήχανον. τὰ γὰρ κατὰ τὴν βασιλίδα τοῖς ἐν τέλει
 καὶ μέσοις καὶ εὐτελέσι ἐνδειχθέντα δευρὰ πέρα συγγραφῆς,
 τοὺς μὲν ἀνιχνεύοντος ὅπως οἴκοι ζῶσιν, καὶ καθυποβάλλον-
 τος τοῖς πονηροῖς τῶν οἰκετῶν διαβάλλειν τοὺς δεσπότας, καὶ
 ἐν ἀρχαῖς δῆθεν διατάζοντος ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, ἔπειτα βε-
 15 βαιοῦντος τὰς συκοφαντίας, τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ἐπὶ ἀσήμεων κατ'
 ἐπισήμων ἔδρα τιμῶν ἀξιών τοὺς εὖ διαβάλλοντας, τῶν δὲ V. 328
 οἴκους πολλοὺς τῶν οἰκητόρων ἀπὸ πρώτης εἰς τρίτην γενεάν D
 ἐξανέστρεψεν, ἐλπιδί τοῦ τάχιστα τούτους ἐκπεσεῖν καὶ ὑπ'

1. καὶ μάλ. A, μάλ. vulg. 2. τοὺς παραθ. A, τοὺς τὰς π.
 vulg. 3. ναυκλήρους add. ex A. 4. ἐκτιμωθ. A, ἐκτιμηθ.
 vulg. 12. ἀνιχνεύοντος, ὅπως A, ἀνιχνεύοντας, ὅπως α, ἀνι-
 χνεύοντας ὅσοι vulg. καθυποβάλλοντος A, καθυποβάλλων vulg.
 14. διατάζοντας — βεβαιοῦντας vulg. 15. τὰς add. ex A.
 16. εὖ διαβάλλοντας] ἐνδιαβ. A, εὐδιαβ. vulg.

emissent, de singulis duo numismata solverent, maxime Cycladas duo-
 decim insulas incolentes. nonum: qui ad maris, minoris maxime Asiae,
 littora habitarent, neque ex agrorum suorum fructibus victum perci-
 perent, invitos praedia, quae aliis eripuerat, quanti ab eo aestimata
 essent, emere praecepit. decimum: collectis in unum insignioribus
 Cpoleos naucleris, unicuique duodecim auri libras dedit, ea lege, ut
 in singula numismata quatuor ceratia in foenus penderent, ac nihilo-
 secius consueta navigiorum vectigalia reddere cogerentur. ista ex
 multis pauca compendio in medium protuli, ex quibus varias eius ad
 omne rapinae atque iniustitiae genus artes demonstrarem. quas enim
 in imperatrice urbe summi, medii atque infimi loci hominibus iniu-
 rias intulit, plures sunt, quam ut perscribi possint, dum ipse videli-
 cet perquireret, quomodo unusquisque domi viveret, servosque ad
 calumnias in dominis struendas impelleret, qui quidem initio crimina-
 tiones in dubium allatas in dubium revocare simulans, eas postea
 comprobabat atque confirmabat, idque praecipue in ignobilibus ad-
 versus illustres viros admittebat, homines ad deferendum idoneos
 praemiis atque honoribus afficiens. praeterea patresfamilias quam-
 plurimos a prima ad tertiam generationem domibus exturbavit, spe

αὐτοῦ κληρονομηθῆναι. ἄξιον δέ τι καὶ ἡδύσματος ἢ παραδείγματος ἕνεκα μνησθῆναι καὶ τούτου. κηρουλλάριός τις ἦν ἐν τῷ φόρῳ ἐκ τῶν ἰδίων πόνων ἀνευδεής. τοῦτον μεταστειλόμενος ὁ παμφάγος φησί· θές τὴν χειρὰ σου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου, καὶ ὁμοσόν μοι τό, πόσος σοι χρυσός ἐστι; ὁ δὲ μικρὸν ὡς ἀνάξιος δῆθεν παραιτούμενος, ἐβίασθη τοῦτο παρ' αὐτοῦ ποιῆσαι, καὶ λίτρας ἑκατὸν ἐξαιπεῖν ἔχειν. καὶ τοῦτο

P. 413 κατὰ τὴν ὥραν προσέταξεν ἐνεχθῆναι, φήσας· σὺ τί χρειᾶν ἔχεις περισπασμοῦ; συναρίστησόν μοι, καὶ ἄρην νομίσματα ἑκατὸν, καὶ πορεύου ἀρχοῦμενος. 10

A.M. 6303 Τούτῳ τῷ ἔτει Νικηφόρος τὰς κατὰ Χριστιανῶν ἐπέτει-
 νεν ἐποψίαις ἀθέους ἐξαγορασμοῖς παντοίων ἀλόγων, βουσι-
 μάτων τε καὶ καρπῶν, ἀδίκους δημεύσεις τε καὶ ζημίας τῶν
 ἐν τέλει λογισμοῖς ἐν πλοίοις, ὁ πᾶσι νομοθετῶν τὸ μὴ τακί-
 ζειν, καὶ ἄλλας μυρίας κακῶν ἐπινοίας, ὧν ἡ κατὰ μέρος 15
 Βίστορία φορτικῇ τοῖς ἐπιτετευμημένα ζητοῦσι πέφυκε μαθητῶν
 τὰ πράγματα. τῇ δὲ πρώτῃ τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς ἡμέρῃ
 τρίτῃ, σπασόμενός τις ἀφανῆς ἐν σχήματι μοναχοῦ ἕξιφος τι-
 νὸς τῶν στρατευομένων, εἰσέδραμεν ἐν τῷ παλατίῳ Νικηφό-
 ρον ἀνελεῖν ζητῶν. τῶν δὲ περισσιῶτων δύο διατρεχόντων

1. καὶ add. ex A. 4. ἐπὶ A, κατὰ vulg. 11. τὰς A, τῆς
 vulg. ἐπινοίας A add. post Χριστ. 12. ἐπαγορ. A. 18
 τινὸς A, τινῶν vulg. 20. δὲ add. ex A.

fretus, quo citius ruerent, eo citius illorum haereditates ad se de-
 venturas. id vero etiam dignum est quod memoriae tradam, tam
 voluptati, quam utili exemplo futurum. agebat in foro cereorum qui-
 dam venditor ex propriis laboribus nonnullas facultates adeptus. cum
 ad se accersitum huius ille pecuniarum sic alloquitur: appositae ca-
 pituli meo manu, iura quanta tibi sit auri copia. is tanquam indignus
 manum extendere recusans. et exequi compulsus, centum auri libras
 possidere fassus est, quas imperator quantocius proferri cum iussisset,
 quid, inquit, tibi ea sollicitudine opus est? prande mecum, et ac-
 ceptis tibi nummis centum, in domum tuam contentus discede.

A. C. 803 Hoc anno Nicephorus, qui lege sancita foenora exercenda probi-
 buit, solitas sibi at deo invisas Christianorum inspectiones, bonorum
 omnium et animalium, pabulorum, et fructuum iniquas proscriptiones,
 usuras de navigiis captatas, aliaque mala infinita prorogavit in peius,
 quorum narratio ex parte instituta molesta iis sit futura, qui res ge-
 stas compendio cognoscere student. mensis autem Octobris die pri-
 mo, hebdomadis feria tertia, quidam incognitus monastico habitu te-
 ctus, educto e cuiuspiam militis latere gladio in palatium irruit, Ni-
 cephoro mortem inferre meditatus. astantium autem duos eum inse-

καὶ ἐπιδραμόντων αὐτῷ, δεινῶς ἐπλήγησαν ὑπ' αὐτοῦ. συλ-
ληφθεὶς δὲ καὶ πολλὰ τιμωρηθεὶς, δαιμονῶν προεφασίστατο,
μηδένα συκοφαντήσας. ὁ δὲ τοῦτον ἐν τῷ ξύλῳ κατησφαλί-
στατο σὺν τοῖς πάσχουσι, καὶ πολλοὶ ἐντεῦθεν οἰωνίσαντο με-
5 γάλου κακοῦ σημεῖον εἶναι τοῦτο τοῖς τε κρατοῦσι καὶ τοῖς C
ὑπὸ χεῖρα, καθάπερ καὶ ἐπὶ τοῦ δυσσεβοῦς Νεστορίου γέγο-
νεν. τῶν δὲ Μανιχαίων, τῶν νῦν Πανλικιανῶν καλουμένων,
καὶ Ἀθιγγάνων τῶν κατὰ Φρυγίαν καὶ Λυκαονίαν, ἀγχιγι-
τόνων αὐτοῦ, φίλος ἦν διόπυρος, χρησιμοὺς καὶ τελεταῖς αὐ-
10 τῶν ἐπιχαίρων, ἐν οἷς ὅταν Βαρδάνης ὁ πατρίκιος ἐπανέστη
αὐτῷ, τοῦτους προσκαλεσάμενός, ταῖς αὐτῶν μαγγανείαις τοῦ-
τον ὑπέταξεν. ταῦρον γὰρ ἐν τινι λάκκῳ ἐν σιδηρῷ πάλῳ ἐκ
τῶν κεράτων προσδήσας εἰς γῆν νενευκότα, οὕτω μικρῶμενον
καὶ εἰλυσπώμενοι ἀποκτανθῆναι πεποιήκεν, τὴν δὲ τούτου D
15 ἔσθῃτα ἐκ μύλωνι ἀλῆσας ἀντιστρόφως, καὶ ἐπαιδίαις χρη-
σάμενος νίκην ἤρατο, παραχωρήσαντος τοῦ Θεοῦ διὰ πλήθος
ἀμαρτιῶν ἡμῶν· οὗτοι χώραν ἔλαβον ἐπὶ τῆς βασιλείας αὐ-
τοῦ ἀφόβως πολιτεύεσθαι, καὶ πολλοὶ τῶν κουφοτέρων ταῖς
ἀθεμίτοις αὐτῶν διεφθάρησαν δόξαις, ἐν δὲ τῷ Ἑξακτιονίῳ

3. μηδένα A. μηδέ τινα vulg.

καὶ ἐπὶ τοῦ A, ἐπὶ τοῦ vulg.

13. ἐν σιδηροπάλῳ A.

4. ἐντεῦθεν] λοιπὸν A.

7. καλουμένων A, λεγομ. vulg.

14. ὑλυσπούμενον A, ἰλυσπούμενον

vulg.

quentes ac retinere contententes graviter vulneravit. comprehensus
itaque, et tormentis examinatus, nullo criminis auctore vel conscio
accusato, a daemone torqueri se finxit. imperator virum pedicis li-
gneis, una cum iis, qui a daemone exagitantur, arctari iussit, quod
gravis mali tam imperantibus quam subdito cuique impendentis por-
tentum dari, quale impii Nestorii temporibus visum, augurati sunt.
porro Manichaeorum, quos nunc Paulicianos dicimus, et Athinganorum
ex Phrygia et Lycaonia iuxta patriam suam erumpentium amicus totus
eorum cupidine flagrans extitit, et eorum vaticiniis et superstitionibus
omnino deditus; iis enim accitis, cum Bardanius patricius seditionem
movit, eorum praestigiis usus hominem in se rebellantem prostravit.
taurum siquidem in foveam demissum, et in terram capite procli-
vem, cornibus ad palum ferreum alligatis, eo pacto mugientem et in
luto volutantem se occidi paravit, eiusdemque Bardanii veste sub
mola in retroactum gyrum contorta conteri praecipiens, ac simul in-
cantamenta effutens, deo ita permittente, ob innumerum peccatorum
nostrorum numerum, victoriam retulit. quamobrem sub eius impe-
rium Manichaeis istis libere cum aliis vivendi et civitatis iure citra
metum utendi facultas data, ex quo multos levioris ingenii homines
nefariis eorum opinionibus depravari contigit. fuit tum in Hexacio-

ψευδερημίτης τις Νικόλαος τὸννομα καὶ οἱ σὺν αὐτῷ γε-
 νότες ἦσαν, καὶ κατὰ τοῦ ὀρθοῦ λόγου καὶ τῶν σεπτῶν εἰ-
 κῶν ἐβλασφήμουν, ὧν ἀντεποιεῖτο Νικηφόρος, καὶ ἐλύπει τὴν
 P. 414 ἀρχιερέα καὶ πάντας τοὺς κατὰ θεὸν ζῶντας. πολλὰκις γὰρ
 V. 329 κατ' αὐτῶν ἐγκαλῶν ἡγυακτῆθη, τοῖς πρὸς ἀλλήλους ἐχθροῖς
 νομοσι σφόδρα συγκαίρων, ἐπιτωθάζων παντὶ Χριστιανῷ φι-
 λουῦντι τὸν πλησίον, ὡς ἀνατροπεὺς τῶν θείων ἐπιτολῶν, καὶ
 διὰ σπουδῆς ἦν αὐτῷ δίκας ἀλόγους καὶ εὐλόγους παντὶ Χρι-
 στιανῷ κινεῖν ἐν τῷ κολαστηρίῳ τῆς Μαгнаύρας, πρὸς τὸ
 μηδένα σχολάζειν κατὰ τῶν ἄσεβειῶν αὐτοῦ. τοὺς στρατιω-
 τικούς ἄρχοντας δουλικῶς χρᾶσθαι τοῖς ἐπισκόποις καὶ κλη-
 ρικοῖς ἐκέλευσεν καταγομένους ἀθροεντικῶς ἐν τοῖς ἐπισκοπαι-
 οῖς καὶ μοναστηρίοις, καὶ καταχρᾶσθαι τὰ αὐτῶν. τοὺς ἐκ
 Β αἰῶνος ἀναθεμένους τῷ θεῷ χρυσᾷ ἢ ἀργυρᾷ σκεύη ἔφεραν,
 καὶ τὰ τῶν ἐκκλησιῶν ἱερὰ κοινοῦσθαι ἄξιον ἐδογματίζει, ὡς 13
 Ἰουδας τὸ δεσποτικὸν μῦρον. τοὺς πρὸ αὐτοῦ βασιλεῖς ἄνα-
 ρων ὡς ἀκυβερνήτους ἐμέμφετο, καθόλου τὴν πρόνοιαν ἀνα-
 ρων, καὶ μηδένα λέγων γίνεσθαι τοῦ κρατοῦντος δυνατώτε-
 ρον, εἰ βούλοιο ὁ κρατῶν ἐντροχῶς ἄρχειν. ἀλλ' ἐματαιώθη
 ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτοῦ ὁ θεόκταντος. τῷ δὲ Φεβρουαρίῳ 20
 μηνὶ τῆς αὐτῆς δ' Ἰνδικτιῶνος τῷ πρώτῳ σαββάτῳ τῶν ἁγίων

13. αὐτῶν A f, αὐτὰ vulg. add. ex A.

14. σκεύη add. ex A.

21. ἁγίων

nio Nicolaus quidam, eremitae nomen falso sibi arrogans, et quidam
 eiusdem vitae participes, adversus rectam fidem et venerandas imagi-
 nes blasphemias evomere assueti. istos sibi devincire, pontificem vero
 Nicephorum reliquosque vitam suam ad dei placitum conformantes
 affligere studebat. saepius enim his illos incusantibus succensus
 cum ex adverso mutuas ad invicem foventes inimicitias amplecteretur.
 et diligentes invicem conviciis morderet: usque erat divinatorum man-
 datorum acerrimus oppugnator, in id toto studio raptus, ut, libet
 per fas aut nefas cuilibet Christiano in Magnaurae carnificina inten-
 tatis, neminem impietatibus suis dignoscendis attendere permetteret
 militares proceres episcopis et clericis herili iure episcopatibus et
 monasteriis abductis, in servorum modum uti eorumque bonis abuti
 iussit. eos insuper, qui ab antiquo aurea vel argentea quaeque vasa
 deo devota consecrassent, ipse vituperiis incessebat, et quae nunc
 possideret ecclesia communibus usibus deputanda, prout Iudas domi-
 nicum unguentum, deblaterabat. ad haec qui praecesserunt impera-
 tores, seu rerum gerendarum imperitos, moderantia in universum sub-
 lata, accusabat, affirmans neminem principe potentiorum esse, modo
 caute atque strenue is imperium gerat, sed homo divinae iustitiae vi-

νηστειῶν ὑπαντηθέντες οἱ Σαρακηνοὶ εἰς Εὐχαΐτα Λέοντι
στρατηγῷ τῶν Ἀρμενιακῶν σὺν τῇ ῥόγῃ τοῦ Θέματος, ταύτην C
ἀφείλαντο σὺν πολλῇ πλήθει λαοῦ. τάλαντα δὲ ἦν ἰγ' γινόμε-
5 να λίτραι χλῖαι τριακόσαι· καὶ οὐδ' οὕτως [μὴ παιδευ-
5 θεῖς] ἠλέγγετο Νικηφόρος τῆς πλεονεξίας παύσασθαι. ἐπὶ το-
σοῦτοις σὺν σημείοις ὁ νέος Ἀχαΐβ μὴ παιδευθεῖς, ὁ Φαλά-
ριδος καὶ Μίδου ἀπλησιότερος, κατὰ Βουλγάρων παρατάττε-
ται ἄμα Στανρακίῳ τῷ υἱῷ αὐτοῦ, καὶ τῇ τοῦ Μαΐου μη-
νός * τῆς βασιλίδος ἐξιῶν, ἐκέλευσεν Νικητῆ πατρικίῳ καὶ
10 γενικῷ λογοθέτῃ τὰ δημόσια τέλη τῶν ἐκκλησιῶν καὶ μονα-
στηρίων ἀναβιβῆσαι καὶ ὀκτῶ ἐτῶν ὀπισθοτελείας τοὺς τῶν
ἀρχόντων ἀπαιτηθῆναι οἴκους. καὶ ἦν Θρηῆνος μέγας. ἐγκα- D
λούμενος δὲ ὑπὸ τινος γνησίου αὐτοῦ θεράποντος, Θεοδοσίου
φημί, τοῦ Σαλιβαρᾶ πατρικίου ὄντος, ὅτι πάντες καταβοῶσιν
15 ἡμῶν, δέσποτα, καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ πάντες ἐπιχαρήσον-
ται τῇ πτώσει ἡμῶν· ἔφη πρὸς αὐτόν· εἰ ὁ θεὸς σκληρύνων
ἐσκληρώσεν τὴν καρδίαν μου, ὡς τοῦ Φαραῶ, τί ἀγαθὸν ἔσται
τοῖς ὑπὸ τὴν χεῖρά μου; παρὰ Νικηφόρου, Θεοδόσιε, μὴ ἐκ-

1. Εὐχαΐτα A, Εἰχαΐταν vulg.	2. ταύτην A, αὐτὴν vulg.
3. γινόμενα A, γινόμεναι vulg.	4. μὴ παιδευθεῖς om. A.
8. Μίδου A, Μήδων vulg.	9. numerus diei in nullo cod. legitur.
13. αὐτοῦ om. A.	14. Σαλιβ. A, Σαλλιβ. vulg.
15. ἐπιχαρ. A, χαρ. vulg.	16. εἰ add. ex A.
	17. ὡς τοῦ Φαραῶ add. ex A.

ctima in hisce suis vanis commentis deceptus est. mense porro Februario iudictionis eiusdem quartae, primo quadragesimae sabbato, Saraceni Leoni Armeniacorum duci militum suorum stipendia secum vehenti ad Euchaitam obviam facti, cuncta cum exercitus parte in potestatem suam mittunt. erant autem talenta tredecim libras mille et trecentas conficientia. at ne quidem sic castigatus ab avaritiae libidine ut resipisceret Nicephorus commoveri potuit. tantis etiam signis haud eruditus novus ille Achab, Phalarim et Midam divitiarum cupidine superans, adversus Bulgaros una cum Stauracio filio exercitum parat, et mensis Maii die * imperante urbe profectus, Nicetae patricio et generali logothetae mandavit, publicos ecclesiarum et monasteriorum census augetet, et in octo sequentes annos pensionem a procerum domibus exigeret, quod gravi communique luctui causam dedit. a quodam autem fideli suo famulo, Theodosio, inquam, Sallibaræ filio, viro patricio, repreheus est ac monitus verbis istiusmodi: omnes adversum nos vociferantur, inquit, domine, et si quid adversi nobis acciderit, omnes casu nostro laetabuntur. Nicephorus respondit: deus qui corda hominum indurat, meum pariter induravit, ut Pharaonis: quid boni in subditos meos a Nicephoro profluere potest,

δέχου πλὴν τῶν δρωμένων σοι. ταῦτα κύριος οἶδεν. αὐτὸς ἐγὼ
 ζώσῃ φωνῇ ἀκήκοα παρὰ Θεοδοσίου. ἐπισυνάξας δὲ τὰ στρα-
 P. 415 τεύματα, οὐ μόνον ἐκ Θράκης, ἀλλὰ καὶ τῶν περατικῶν θη-
 μύτων, πένητάς τε πολλοὺς ἰδίους ὄψωνίοις, σφενδόταις καὶ
 ῥάβδοις ὀπλισμένους, βλασφημοῦντας ἅμα τοῖς στρατεύμασι,⁵
 ἤλασεν κατὰ Βουλγάρων. Κροῦμμος δὲ τὰ πλήθη φοβηθεὶς,
 ὄντων αὐτῶν ἐν Μαρκέλλαις, ἤτειτο εἰρήνην. ὁ δὲ ταῖς οἰ-
 κείαις κακοβουλίαις καὶ ταῖς τῶν ὁμοφρόνων αὐτοῦ συμβου-
 λων εἰσηγήσει διεκωλύθη, καὶ μετὰ πολλὰς περιαγωγὰς δὲ
 ἀβάτων τόπων ῥιποκινδύνως ὁ Θρασύδειλος εἰσέρχεται εἰς
 Βουλγαρίαν τῇ εἰκοστῇ τοῦ Ἰουλίου μηνὸς (κυνὸς ἦν ἐπιταλῆ
 πανολέθριος), συγχῶς ἐπιφθεγγόμενος, τό, τίς πορεύεται καὶ
 V. 330 ἀπατήσῃ τὸν Ἀχαάβ; λέγων, ὅτι κἄν ὁ Θεὸς κἄν ὁ ἀντικεί-
 B μενος ἔλκῃ ἅπαντα. πρὸ δὲ τοῦ εἰσελθεῖν αὐτόν, Βυζάντιος
 ὁ τούτου ἐπιστήθιος οἰκέτης πρὸς Κροῦμμον ἀπὸ Μαρκέλλων¹⁵
 προσέφυγεν, συναρπάσας ἐσθῆτα βασιλικὴν καὶ χρυσοῦν λίτρας
 ἑκατόν, πολλοὶ δὲ τὴν τούτου φυγὴν ἐπὶ κακῇ Νικηφόρου
 οἰωνίσαντο. ἐπὶ δὲ τρισὶν ἡμέραις μετὰ τὰς πρώτας συμβο-
 λὰς δόξας κατενοδοῦσθαι, οὐ τῷ κατενοδοῦντι θεῷ τὰ τῆς

1. πλὴν A, παρὰ vulg. αὐτὸς ἐγὼ A, ταῦτα vulg. 2. ante
 ἀκήκοα e add: ὁ συγγραφόμενος. 13. ἀπατήσῃ A, ἀπατήσῃ
 vulg. 14. ἔλκῃ A, ἔλκει vulg. ἅπαντα] ἀκοῖα vulg.
 17. Νικηφόρου vulg.

Theodosi? ne praeter ea, quae experiris, aliud quippiam expectes. ista dominus novit. ista viva voce referentem Theodosium audivi. igitur copiis non solum ex Thracia, sed ex ulterioribus etiam provinciis in unum collectis, multisque pauperibus eo adactis, ut propriis stipendiis militarent fundis et baculis armati, ex quo diris omnibus eum, et una exercitum eius universum devovebant, adversus Bulgares contendit. at cum populares illae turbae Marcellas advenissent, extimuit Crummus, et de pace tractare molitus est, sed Nicephorus tam proprii consilii pravitate, quam eiusdem secum sensus consiliariorum suggestionibus impeditus, tractatum recusavit, tandemque post varios per invidia loca circuitus, post expositum periculo exercitum thrasotimidus mensis Iulii die vicesimo, Bulgariam ingreditur, sub caenis perniciosissimum exortum; istud autem frequenter insonabat: quis ibit et decipiet Achab? sive deus etenim, sive oppositus hostis, cuncta trahit et regit. prius autem quam in Bulgariam penetraret, Byzantius famulus eius intimus imperatoria veste et auri libris centum secum sublatis, a Marcellis ad Crummum profugit, quam domesticum plurimi in sinistrum omen interpretati sunt. post dies vero tres et condictus primos leviores, cum fortunam in vota conspirantem secum trahere videretur, haud prosperitatis auctori deo victo-

νίκης ἐπέγραφεν, ἀλλὰ Σταυρακίου μόνου τὴν ἐντυχίαν καὶ εὐβουλίαν ἐκίρτυττεν, καὶ τοῖς κωλύουσι τὴν εἴσοδον ἄρχουσιν ἠπειλεῖ. ἄλογα δὲ ζῶν καὶ βρέφη καὶ πᾶσαν ἡλικίαν ἀν-
 5 σῶματα ἕταφα εἶασεν μόνῃς ἐπιμελούμενος τῆς τῶν σκύλων
 συλλογῆς, κλειῖθρα δὲ καὶ σφραγίδας τοῖς τοῦ Κρούμμου τα-
 μείοις ἐπιθεῖς, ὡς ἴδια λοιπὸν ἡσφαλίσατο. ὧτα γοῦν καὶ
 ἕτερα μέλη Χριστιανῶν ἀψαμένων τῶν σκύλων ἀπέτεμεν, καὶ
 10 δρα ταπεινουμένον καὶ δηλοῦντος, ὅτι ἰδοῦ, νενίκηκας. λάβε
 σὺν, εἴτι σοι ἄρεσιόν ἐστι, καὶ ἐξέλθε ἐν εἰρήνῃ. ὁ δὲ τῆς
 εἰρήνης ἐχθρὸς ταύτην οὐ προσήκατο, ἐφ' οἷς καὶ χαλεπήνας
 ἐκεῖνος, τὰς τῆς χώρας εἰσόδους καὶ ἐξόδους περιπεφραγμένους
 15 ξυλίνοις ὀχυρώμασι, πέμπας κατησφαλίσατο. Νικηφόρος δὲ
 τοῦτο γνοῦς, εὐθέως, ὡς ἐμβρόντητος, ὅτι πράξοι, ἡγνοῖε πα-
 ριῶγων. καὶ τοῖς συνοῦσι τὰ τῆς ἀπωλείας ἔλεγεν, ὅτι καὶ
 πτερωτοὶ γενώμεθα, μηδεὶς ἐλπῖσῃ διαφυγεῖν τὸν ὕλεθρον.
 ταῦτα δὲ ἦν ἐφ' ἡμέρας δύο, πέμπτην καὶ παρασκευὴν, τὰ
 20 ἐνόπλων περὶ Νικηφόρον καὶ τοὺς σὺν αὐτῶν ἀκουόμεναι πα-
 ρατάξεις πάντας ἐξενεύρωσαν, πρὸ δὲ τῆς ἡμέρας ἐπελθόν-

5. εἶασεν A, εἶάσας vulg. 7. καὶ ξτ. A, καὶ τὰ ξτ. vulg. 10.
 ἰδοῦ add. ex A. 19. ὄχλοι A, ὕχλων vulg. 21. ἐλθ. A.

riae successum ascripsit, sed Stafracii solius felicitatem ac providen-
 tiam laudavit, et iis, qui ingressum in Bulgariam dissuadebant, poe-
 nas comminatus est. porro animalia ratione carentia, et ipsos infan-
 tes neci crudeliter tradi mandavit, et relictis civium suorum cadave-
 ribus inseulptis, solam congerendorum spoliolorum curam suscepit.
 claustris et sigillis Crummi conclavia velut propria communiit, eorum
 qui praedam attigissent aures et membra praescidit, Crummi aulam ita
 dictam incendit. is animo fractus, demissis verbis Nicephoro signifi-
 cat: quoniam vicisti, tolle quod tibi placitum est, et discede cum
 pace. is pacis inimicus, pacem non admisit, quo Crummus exaspera-
 tus, regionis aditus et exitus ligneis septis in muri modum commu-
 nivit. quod cum rescisset Nicephorus, subito terrore quasi fulmine
 ictus, provinciam circumibat, et quod moliretur opus haerebat. cla-
 dem itaque praesagieus suis dixit: nullus periculum evadere, nisi
 volucres siamus, sperare valet. huius dies feria nimirum quinta et se-
 xta in haec machinamenta insumpti. nocte vero, quae sabbatum prae-
 cessit, graves tumultus et armorum hominum motus circa Nicepho-
 rum et eius milites auditi cunctorum animos in terrorem et anxietate-
 tem coniecerunt, mox sub crepusculum impetu facto in Nicephori et

τες οἱ βάρβαροι κατὰ τῆς Νικηφόρου σκηπῆς, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ μεγιστάνων ἀναιροῦσιν αὐτὸν οἰκτρῶς, ἐν οἷς ἦν καὶ P. 416 Ἀέτιος πατρίκιος, καὶ Πέτρος πατρίκιος, καὶ Σισίνιος πατρίκιος ὁ Τριφύλλης, καὶ Θεοδόσιος πατρίκιος, ὁ Σαλιβαρῆς, ὁ πολλὰ λυπήσας καὶ κακὰ ἐνδειζόμενος τῇ μακαρίᾳ Εἰρήνῃ, 5 καὶ ὁ ἑπαρχος πατρίκιος, καὶ Ῥωμανὸς πατρίκιος, καὶ στρατηγὸς τῶν ἀνατολικῶν, καὶ ἕτεροι πολλοὶ πρωτοσπαθᾶριοι, καὶ σπαθᾶριοι, καὶ τῶν ταγμάτων ἄρχοντες, ὃ τε τοῦ ἔξκουβίτου δομέστικος, καὶ ὁ δρογγάριος τῆς βασιλικῆς βίγλης, καὶ ὁ τῆς Θράκης στρατηγός, καὶ πολλοὶ ἄρχοντες τῶν θεμάτων σὺν 10 Β ἀλείροις λαοῖς, πᾶσά τε ἡ τῶν Χριστιανῶν καλλονὴ διεφθάρη τὰ τε ὄπλα πάντα ἀπώλοντο, καὶ τὰ τῆς βασιλείας σκευή. τὰ δὲ τῆς τοιαύτης ἡμέρας ἀκαλλῆ ῥήματα μὴ γένοιτο Χριστιανοῖς ἰδεῖν ἔτι, ὡς πάντα θρήνου ἐπέκεινα. ταῦτα δὲ γέγονε τῇ εἰκοστῇ πέμπτῃ τοῦ Ἰουλίου μηνὸς ἰνδικτιῶν τετάρτῃ. τῆν 15 δὲ Νικηφόρου κεφαλὴν ἐκκόψας ὁ Κροῦμμος, ἐκρέμασεν ἐπὶ ξύλου ἡμέρας ἰκανάς, εἰς ἐπίδειξιν τῶν ἐρχομένων εἰς αὐτὸν ἔθνων καὶ αἰσχύνῃν. μετὰ δὲ ταῦτα λαβὼν αὐτήν, καὶ γυμνῶσας τὸ ὄστοῦν, ἄργυρόν τε ἐνδύσας ἔξωθεν, πίνειν εἰς C αὐτὸ τοὺς τῶν Σκλαβίνων ἄρχοντας ἐποίησεν ἐγκαυχόμενος. 20

1. τῆς A, τοῦ vulg. 2. ἦν add. ex A. 8. ὃ τε τοῦ ἔξκουβίτου A, καὶ τῶν ἔξκουβίτων vulg. 9. βίγλης A, βίγλας vulg.
 11. ἡ τῶν Χρ. A, τῶν Χρ. ἡ vulg. 14. sort. παντός. 16. ἐπικόψ. A. 19. τὸ add. ex A. 20. αὐτὸ A, αὐτήν vulg.

optimum eius tentoria, ipsos miserabiliter obtruncarunt, inter quos Aetius patricius, Petrus patricius, Sisinnius Triphyllius patricius, Theodosius patricius, Salibaras dictus, qui multis aerumnis et malis illatis beatam Irenem afflixit, praefectus quoque etiam ipse patricius, Romanus patricius et orientalium dux, et alii plurimi protospatharii, spatharii, agminum ductores, excubitorum domesticus, exploratorum sive imperatoriae vigiliae drungarius, Thraciae dux, multi praeterea thematum proceres et officiales, cum innumera militum plebe, adeo ut Christianorum decor omnis et splendor eo die prostratus fuerit et omnino extinctus, armaque pariter universa et imperatoris suppellex omnis perierit. incompotitum sane istius diei relatum, ceu qui luctum et querelas omnes exsuperet, absit ut Christiani iterum alibi oculis prospiciant. contigerunt ista mensis Iulii die vicesimo quinto iudictione quarta. Crummus autem amputatum Nicephori caput, adventantibus ad se variis nationibus, ostentandum per dies multos in Romanorum dedecus et vituperium in ligno suspendit. postmodum vero illud suspendio revulsum, carnibus nudatum, et argento tectum. compotaturis Sclavinorum principibus in poculum gloriabundus effor-

πολλῶν δὲ χηρῶν καὶ ὀρφανῶν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ γενομένων, καὶ V. 33
 θρήνου ἀκατασχέτου ὄντος, ἣ τούτου σφαγὴ πολλῶν παραμυ-
 θία γέγονεν. τὸν δὲ τρόπον τῆς τούτου σφαγῆς οὐδεὶς τῶν
 περιοσθέντων ἀκριβῶς ἐξηγήσατο. φυσὶ γὰρ τινες, ὅτι καὶ
 5 Χριστιανοὶ πεσόντα τούτων ἐπέτρωσαν. οἱ δὲ γυναικῶδεις
 τῶν ἀνδρῶν οἰκέται αὐτοῦ, οἷς καὶ συνευνάζετο, οἱ μὲν τῷ
 τῆς σούδας πυρὶ, οἱ δὲ τοῖς ξίφεσιν ὤλοντο σὺν αὐτῷ. τού-
 του τῆς ἀρχῆς Χριστιανοὶ βαρύτεραν οὐδενὶ χρόνῳ ἠτύχησαν.
 πάντας γὰρ ἐν πλεονεξίαις καὶ ἀκολασίαις καὶ βαρβαρικαῖς
 10 ὁμότησιν ὑπερηκόντισεν τοὺς πρὸ αὐτοῦ βασιλεύσαντας, περὶ D
 ὧν κατὰ μέρος διεξιέναι καὶ τοῖς μετέπειτα δύσπιστον καὶ
 ἡμῖν ἐργῶδες, πλὴν ἐκ τοῦ κρυσπέδου τὸ ὕφασμα πρόδηλον,
 κατὰ τὴν παροιμίαν. τιτρώσκεται δὲ καὶ Σταυράκιος παῖς
 αὐτοῦ καιρῶς κατὰ τοῦ σπονδύλου τὸ δεξιὸν μέρος, καὶ μό-
 15 λης τῆς μάχης ἐξῆλθεν ζῶν, καὶ κατέλαβεν τὴν Ἀδριανούπο-
 λιν δεινῶς ὑπὸ τῆς πληγῆς κολαφιζόμενος. Στέφανος δὲ πα-
 τρῆσιος καὶ δομῆστικος τῶν σχολῶν συμπαρόντος καὶ Θεοκτί-
 στου μαγίστρου ἀνηγόρευσαν Σταυράκιον αὐτοκράτορα, καὶ
 διελέχθη τῷ περιοσθέντι λαῷ κατὰ τοῦ ἰδίου πατρὸς, καὶ
 20 σφόδρα ἠδύνθησαν, Μιχαὴλ δὲ κουροπαλάτης ἀβλαβῆς πε- P. 47

4. περιοσθ. A, παρασ. vulg. 6. καὶ add. ex A. 7. τοῖς
 add. ex A. 14. καιρῶς A, κυρῶς vulg. 18. ἀνηγόρευσαν
 A, ἀνηγόρευσεν vulg.

mavit. innumeris viduis et orphanis uno die factis, luctuque intole-
 rabili totum imperium obtinenti, sola eius mors medelae pariter et
 solatio fuit. caedis eius modum nullus qui e praelio evasit incolumis
 enarrare potuit. quidam etenim cadentem a Christianis petrarum
 cumulo obrutum referunt. effoeminati autem eius ministri evirati,
 cum quibus ipse concumberat, partim valli incendio consumpti, partim
 euse iugulati, una cum eo interierunt. nullum certe tempus
 Christianis calamitosius hoc Nicephori imperio extitit, adeo ut cru-
 delissimos quosque antecessores suos avaritia, libidine et bar-
 barica prorsus saevitia superarit, quorum singula enarraturus si
 percurrerim, posteris incredibilis, nobis autem onerosa suscipere-
 tur historia; verum ex fimbria et limbo panni contextus totus di-
 gnoscutur, quod vulgare fert proverbium. ad spondylorum autem
 dextram partem letale vulnus accepit filius Nicephori Stauracius, vix-
 que vivus confictu ereptus plagae doloribus vehementer exagitatus
 Adrianopolim pervenit. porro Stephanus patricius et scholarum do-
 mesticus, Theoctisto magistro praesente, Stauracium imperatorem de-
 claravit. et de patris eius imperandi ratione ad exercitus reliquias,
 quae se fuga leto subripuerant, orationem habuit, quem illi laetis
 animis exceperunt. Michael porro curopalates salvus e praelio re-

P. 417 ρισοφθείς, πολλὰ παρεκλήθη ὑπὸ τῶν φίλων ἀναγορευθῆναι βασιλεύς, καὶ οὐ κατεδέξατο διὰ τοὺς πρὸς Νικηφόρον ἕρωος καὶ Σταυράκιον. τούτῳ Στέφανος δομέστικος ἀντίειπεν ἐπιλήτης ζῶης Σταυρακίου. Θεόκτιστος δὲ ὁ μάγιστρος συνέτριψεν περὶ τῆς βασιλείας Μιχαήλ. Σταυράκιος δὲ δι' ὄργης αἰμορραγήσας ἀμέτρως κατεξηράνθη μηρὸς καὶ σκέλη, φερείοις ἐλθὼν ἐν Βυζαντίῳ. τούτῳ Νικηφόρος ὁ πατριάρχης πάνυ προκειμένος συνεβούλευεν ἐξιλεώσασθαι τὸν θεόν, καὶ τοὺς πλεονεκτηθέντας ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ παραμυθίσασθαι, πρὸς ὃν ὁ τῆς πατρικῆς γνώμης γνήσιος κληρονόμος ἔλεγεν,¹⁰

Β μὴ δύνασθαι πλείω τριῶν ταλάντων ἀποδοῦναι. ταῦτα δὲ ἦν μικρὸν μόριον τῶν ἐκείνου ἀδικιῶν. πλὴν καὶ περὶ ταῦτα ὄκνει, ζῆσαι καταδοκῶν. ἄσπονδον δὲ ἔχων πατρικὴν γνῶμην συχρότερον ἀτιμίαις ἔβαλλεν Θεόκτιστον μάγιστρον καὶ Στέφανον δομέστικον καὶ Μιχαήλ κουροπαλάτην, ἀποστρεφί-¹⁵μενος πάντη καὶ Προκοπίαν τὴν ἰδίαν ἀδελφὴν, ὡς ἐπιβουλεύσασαν αὐτῷ ταῖς Θεοφανῶ τῆς ἀγνούστης ἐπιβουλαῖς. αὐτίκα γὰρ ἡ τάλαινα κατὰ μίμησιν τῆς ἁγίας Εἰρήνης κρητῆσειν ἤλπιζε τῆς βασιλείας ἄπαις οὕσα. ὁ δὲ Σταυράκιος ἄνιότως ἑαυτὸν ὀργῶν διακείμενον τῇ γαμετῇ τὴν βασιλείαν²⁰

7. ὁ πατριάρχης σφόδρα πρ. Α.
 ἦν μικρὸν Α, ἦν τὸ μ. vulg.
 λαίς, suprascr. ὑποβολαίς Α.

9. ὑπὸ Α, παρὰ vulg. 12.
 17. τῆς add. ex Α. ἐπιφ-
 18. τῆς μακαρίας ΕΙΡ. Α.

dux, imperatorem salutari se permetteret, plurimum ab amicis rogatus, ob sacramenta Nicephoro et Stauracio a se data, potestatem oblatam recusavit. huic etiam melioris valetudinis a Stauracio recipiendae spe fretus Stephanus domesticus fortiter obsistebat, eidem vero Michaeli imperium conferendum sollicitè curabat Theoctistus magister. Stauracio autem sanguinem cum urina emittenti, femora atque crura ita extabuerunt, ut lectica in urbem sit invectus. huic patriarcha Nicephorus bene affectus deum placaret, et patris eius rapinis oppressos consolaretur ac levaret, consulebat, ad quem paternae sententiae legitimus successor, se non amplius quam tria talenta restituere posse retulit, quae iniustorum eius raptorum minima pars erant, quam tamen filius quasi de vita securus reddere cunctabatur. patrumque insuper morum imitator redditus, cum animo inimicitiae reconciliando prorsus aversum se exhiberet, Theoctistum magistrum, Stephanum domesticum et Michaelem curopalatem saepius contumeliis affecit. Procopiam quoque sororem vehementer aversabatur, quasi Theophanone angusta ita suadente sibi parasset insidias. infelix enim haec foemina beatae Irenes exemplo, continuo in spem potiundi imperii venit, cum sine liberis esset. Stauracius vero aegritudine remedii

ἐσπούδαζε περιποιήσασθαι, ἢ δημοκρατίαν ἐγεῖραι Χριστιανούς ἐπὶ τοῖς προλαβοῦσι κακοῖς. ἐφ' ᾧ πτοηθέντες Νικηφόρος ὁ πατριάρχης καὶ ὁ Θεόκτιστος μίγιστρος καὶ Στέφανος δομέστικος ἐκ πολλῆς ἔχθρας εἰς φιλίαν ἀλλήλοις καὶ Μιχαὴλ 5 κουροπαλάτης ἦλθον κατὰ τὰ τέλη τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς τῆς πέμπτης Ἰνδικτιῶνος. τῇ δὲ ἐσπέρᾳ τῆς πρώτης τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς προσκαλεσάμενος Σταυράκιος Στέφανον δομέστικον ἐπηρώτα, πῶς ἂν δυνηθεῖη ἀγαγεῖν Μιχαὴλ τὸν γαμβρὸν αὐτοῦ ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ πρὸς τὸ ἐκτυφλῶσαι αὐτόν; 10 τοῦ δὲ φήσαντος ἀδύνατον εἶναι τοῦτο ταύτῃ τῇ ὥρᾳ διὰ τὴν D περὶ αὐτὸν δύναμιν, καὶ τὸ τοῦ τόπου ἀσφαλὲς τῆς οἰκίας αὐτοῦ, παρεκάλει μὴ γνωσθῆναί τινα τὰ λεχθέντα. ὁ δὲ λό- V. 332 γοις πειθανοῖς πείσας αὐτὸν ἀμεριμνεῖν, δι' ὅλης νυκτὸς τὰ περιλειφθέντα τῶν ταγμάτων στρατεύματα συνήγαγεν ἐν τῷ 15 σκεπαστῷ ἵπποδρόμῳ μετὰ τῶν οἰκείων ἀρχόντων πρὸς τὸ ἀναγορεύσαι τὸν αὐτὸν Μιχαὴλ εἰς βασιλέα. καὶ ἐλθούσης πάσης τῆς συγκλήτου τοῦ ὄρθρου ἐν τῷ παλατίῳ, τοῦτον ἀηγόρευσαν βασιλέα, ὡς ἐξῆς δηλωθήσεται. Νικηφόρος δὲ ὁ πατριάρχης ἔγγραφον ἐξ ἰδιοχείρου παρὰ Μιχαὴλ ἀπήτησεν P. 418

7. Σταυράκιος add. ex A. 8. δυνηθεῖη A, δυνηθῆ vulg. 9. ἐκτυφλ. A, τυφλ. vulg. 10. τοῦ δὲ A, αὐτοῦ δὲ vulg. τοῦτο add. ex A. 11. καὶ τὸ τοῦ A, καὶ τοῦ vulg. 13. ἀμεριμνεῖν A, ἀμεριμνῆν vulg. 14. περιλειφθ. A, παραλ. vulg. 17. πάσης om. A.

omnibus superiore cum se iactatum cerneret, imperium coniugi comparare, vel in populi potestatem reipublicae totius summam revocare, quae certe praeteritarum, calamitatum fuisset summa, studiis omnibus contendebat: qua re Nicephorus patriarcha et Theoctistus magister, quemadmodum et Michael curopalates in metum adducti, ex inimicitia prius ad invicem exercita in concordiam redierunt circa mensis Septembris exitum indictione quinta. porro mensis Octobris die primo sub vespere Stauracius Stephanum domesticum ad se accersitum interrogavit, quam via Michaelem ex zorere sibi levirum oculis quantocius orbandum domo posset extrahere? quod ille quum ob circumstipantium vires, tum ob incommodam horae tempestatem, tum denique ob munitissimum domus eius situm, haud fieri posse responderet, Stauracius eum deprecatus est, ne ista ulli revelaret. ille verbis ad suadendum compositis a cura huiusmodi alienum esse rogat, mox per totam noctem in tectis Hippodromi locis collectis residuorum agminum reliquiis, eorum duces Michaelem renunciaturos imperatorem illo convocavit. senatus insuper palatium diluculo conveniens, imperii potestatem ei committendam decrevit, prout sequentibus declarabitur. Nicephorus autem patriarcha cautionem propria

περὶ τῆς ἁγίας πίστεως, καὶ τοῦ ἀναιμάκτους φυλάξαι τὰς χεῖρας ἀπὸ Χριστιανῶν, καὶ περὶ ἱερατικῶν ἀνθρώπων ἢ μοναχῶν, καὶ ὅλως τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ καταλόγου, τοῦ μὴ τύπτεσθαι παρ' αὐτοῦ.

- A.M. 6304 Ῥωμαίων βασιλέως Μιχαὴλ ἔτος α'. 5
- B Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ὀκτωβρίῳ β', ἰνδικτιῶν ε', ἡμέρα ε', ὥρα α', Μιχαὴλ ὁ εὐσεβέστατος κουροπαλάτης ἀνηγορεύθη βασιλεὺς Ῥωμαίων ἐν τῷ ἵπποδρόμῳ ὑπὸ πύσης τῆς συγκλήτου καὶ τῶν ταγματῶν. Σταυράκιος δὲ τὴν τούτου ἀνεγόρευσιν ἀκούσας, ἀντίκα τὴν κόμην ἀποκειράμενος, μοναχικὰ 10 περιεβάλετο ἱμάτια διὰ Συμεῶν μοναχοῦ συγγενοῦς αὐτοῦ, πολλὰ τὸν πατριάρχην ἐπιβοῶμενος, ὃς ἐλθὼν ἐν τῷ παλατίῳ πολλὰ Σταυράκιον σὺν τῷ βασιλεὶ Μιχαὴλ καὶ τῇ ἀδελφῇ παρεκάλουν μὴ λυπεῖσθαι ἐν τῷ γεγονότι· οὐ γὰρ κατ' ἐπι- 15 βουλήν, ἀλλὰ κατ' ἀπόγνωσιν τῆς αὐτοῦ ζωῆς. ὁ δὲ τῇ πε- 15 τρικῇ πονηρίᾳ λυτῶν, οὐ προσήκατο εἰπὼν πρὸς αὐτὸν, φίλον αὐτοῦ κρείττονα οὐχ εὐρήσεις. ὥρα δὲ τετάρτη τῆς ἡμέρας ἐστέφθη Μιχαὴλ ὑπὸ Νικηφόρου πατριάρχου ἐν τῷ ἄμβωνι τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ἐφ' ᾧ κοινὴ ἀγαλλίασις γέγονεν, καὶ ἐδώρησατο τῷ πατριάρχῃ χρυσοῦ λίτρας πενήτην, 20 καὶ τῷ κλήρῳ εἴκοσι πέντε. μεγαλόψυχος γὰρ καὶ ἀφιλά-

1. ἀναιμάκτως A. 11. περιεβάλετο A, περιεβάλλ. vulg. 16. προκήκατο vulg. 18. ὑπὸ A, παρὰ vulg.

manu scriptam a Michaele exegit, quod ipse rectam fidem defensurus, manusque a Christianorum effundendo sanguine alienas servaturus esset, hominesque ex sacro clericorum ordine, vel monachos, caeterosque omnes in ecclesiasticum catalogum relatos verberibus et iniuriis minime laesurus.

A. C. 804 Romanorum imperatoris Michael annus primus.

Hoc anno mensis Octobris die secundo indictione quinta, feria hebdomadis quinta, hora prima, Michael piissimus curopalates a senatu et militaribus ordinibus in Hippodromo imperator salutatus. Stauracius autem, imperatoris alterius audita designatione, detonsis illico capillis, monasticum habitum, Symeone monacho eius consanguineo illum conferente, induit, et patriarchae opem, ne sibi deficeret, pluribus interpellavit. patriarcha in palatium profectus, Stauracium ipsum, una cum imperatore et sorore rogantibus, mutuis urgebat precibus, ne insidiis in eius salutem struendis, sed desperato vitae eius statui, quod gestum erat, adscriberet. is paternae nequitiae sectaturus exemplum in rabiem actus, respondit: amicum meliorem me non invenies. quarta vero diei hora in amboue magnae ecclesiae a Nicephoro patriarcha Michael coronatus est, cum maximo civitatis

γυρος ὧν πάντα παρεμυθήσατο τοὺς ἐκ τοῦ Νικηφόρου πλείε-
 κέξιας ἠδικημένους, δωρεαῖς τε τὴν σύγκλητον καὶ τὰ στρατεύ-
 μικα ἀνεκτήσατο. τῇ δὲ ἰβ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐστέφθη Προκοπία
 αὐγούστῃ ἐν τῇ τρικλήνῃ τοῦ Αὐγουσιτέως, καὶ πολλαῖς δωρεαῖς
 5 τὴν σύγκλητον ἐφιλοτιμήσατο. τῶν δὲ ἀνααιρεθέντων ἐν Βουλγαρίᾳ
 Θεματικῶν στρατιωτῶν ταῖς γυναῖξι πέντε τάλαντα χρυσοῦν
 ἐδωρήσατο, τὴν δὲ γαμπετὴν τοῦ Σταυρακίου Θεοφανῶ κατε-
 πλούτισεν μονάσασαν, καὶ τοὺς συγγενεῖς αὐτῆς οὐκ ἐπιζή-
 σαικας ἐπὶ Νικηφόρου, ἐν οἷς καὶ ἐπίσημον οἶκον εἰς μονα-
 10 στήριον, τὰ Ἑβραϊκὰ λεγόμενον, παρέσχεν, ἔνθα Σταυράκιος
 ἐτάφη. πάντα δὲ τοὺς πατρικίους καὶ συγκλητικούς, ἀρχι-
 ρεῖς καὶ ἱερεῖς καὶ μοναχοὺς, στρατευσάμενους τε καὶ πτω-
 χούς, τοὺς τε κατὰ τὴν βασιλίδαν πόλιν καὶ ἐν τοῖς θέμασιν
 κατεπλούτισεν, ὥστε τὴν ἄμετρον φιλαργυρίαν Νικηφόρου, δι'
 15 ἦν καὶ κακῶς ὤλετο, ἐν ὀλίγαις ἡμέραις ἀφανισθῆναι. πρὸς δὲ
 τοὺς πολλοὺς καὶ καλλίστους αὐτοῦ τρόποις εὐσεβῆς καὶ ἀρθοδοξό-
 20 τας ὧν, ἐλυπεῖτο ἐπὶ τοῖς ἀποσχίζουσι τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ἐν
 οἷα δήποτε προφύσει εὐλόγῃ ἢ ἀλόγῃ. πολλά τε τὸν ἀγιώτατον
 πατριάρχην καὶ τοὺς δυναμένους συντρέχειν τῇ κοινῇ εἰρήνῃ
 παρακαλῶν οὐκ ἐπαύετο. ἐν οἷς καὶ τὸν Θεόδωρον τὸν ἡγούμενον

2. δωρεαῖς — — ἀνεκτ. om. A. 16. καλλίστοις A, καλοῖς vulg.
 20. οἷς καὶ τὸν A, οἷς τὸν vulg.

totius tripudio, ipse vero patriarchae auri libras quinquaginta, clero
 viginti quinque donavit. magnificus enim et ab avaritiae labe alienus
 cum esset, omnibus, quos Nicephori cupiditas iniuste laeserat, opem
 tulit, et senatum militaresque ordines muneribus suis recreavit. men-
 sis subinde eiusdem die duodecimo Procopia angustae nomen cum
 corona accepit in Augustei triclinio, donaque quam plurima in sena-
 tum contulit. occisorum insuper bello Bulgarico e thematibus mili-
 tum uxoribus talenta auri quinque largita est. Stauracii etiam con-
 iugem Theophanonem in monasterium retrusam facultatibus auxit,
 eius quoque consanguineos sub Nicephoro misere viventes ditavit,
 eiusque inter alia insignem domum, quae Hebraica nuncupabatur, con-
 cessit in monasterium, in quo sepultus est Stauracius. universos de-
 nique patricos, et ordinis senatorii, pontifices, sacerdotes, et mona-
 chos, milites, et pauperes, imperatricis urbis cives, et provinciarum
 incolas beneficiis affecit, adeo ut inexplebilis et immensae Nicephori
 avaritiae, propter quam miseranda sorte interit, nullum remaneret
 vestigium. ad innumeras autem eius virtutes et probos mores acces-
 sit, quod cum pietate et recta in deum fide excelleret, eorum, qui
 se quocumque praetextu, sive legitimo, sive perverso, ecclesiae coetu
 seiunxerant, aerumna graviter offenderetur. quapropter sanctissimum
 patriarcham, caeterosque omnes, qui pacis commune bonum promo-

Theophanes.

49

τοῦ Στουδίου, καὶ Πλάτωνα καὶ Ἰωσήφ ἀρχιεπίσκοπον Θεσσαλονίκης ἀδελφὸν Θεοδοῦρου ἐν φυλακαῖς πικραῖς συνεχόμε-
 νους μετὰ καὶ τῶν προυχόντων τῆς κατ' αὐτῶν μονῆς ἔσκει-
 δεν ἐνωθῆναι, ὃ καὶ πεποιήκεν. ἀπέστειλεν δὲ καὶ πρὸς τὸν
 Κάρολλον βασιλέα τῶν Φράγγων περὶ εἰρήνης καὶ συναλλα- 5
 γῆς εἰς Θεοφύλακτον τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ Νικηφόρος ὁ ἀγιο-
 ταιος πατριάρχης ἀπέστειλεν συνοδικὰ γράμματα πρὸς Αἰ-
 οντα τὸν ἀγιοτάτου πάπαν Ῥώμης· πρὸ τούτου γὰρ ἐκώλυτο
 ὑπὸ Νικηφόρου τοῦτο ποιῆσαι. τῇ δὲ εἰκοστῇ πέμπτῃ τοῦ
 Δεκεμβρίου μηνὸς τῆς πέμπτῃς ἰνδικτιῶνος Μιχαὴλ ὁ γαλλ- 10
 νότατος βασιλεὺς ἔστειψεν Θεοφύλακτον τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς
 Βυσιλέα ὑπὸ Νικηφόρου πατριάρχου ἐν τῷ ἄμβωνι τῆς μεγά-
 λης ἐκκλησίας ἡμέρᾳ πέμπτῃ τῆς ἑβδομάδος, καὶ προσήγαγεν
 πολυτελῆ κόσμον τῷ ἀγίῳ θυσιαστηρίῳ, ἐν σκεύεσι χρυσοῦ
 διαλίθωσι καὶ τετραβήλοις ἀρχαιοτέυκτοις ἐκ χρυσοῦ καὶ πορ- 15
 φύρας λαμπρῶς καθυφωσμένοις καὶ θυνασταῖς ἀγίαις εἰκόσι
 πεποικιλμένοις. ἔδωρήσατο δὲ καὶ τῷ πατριάρχῃ χρυσοῦ
 λίτρας κς', καὶ τῷ εὐαγγέλι κλήρῳ λίτρας ἑκατόν, παιδρῦνας τῆν
 ἀγίαν ἑορτὴν καὶ τῆν τοῦ παιδὸς ἀναγόρευσιν. ζήλω δὲ Θεοῦ
 πολλῷ κινήθεις ὁ εὐσεβέστατος βασιλεὺς κατὰ Μανιχαίωσ, 20

2. πικρῶς A. 3. κατ' αὐτὸν A. 7. ἀπέστ. A, ἐπέστ. vulg.
 11. Θεοφύλ. add. ex A. 15. ἀρχαιοτέυκτοις A, ἀρχαιοταίος
 vulg. 17. χρυσοῦ λίτρας κς' add. ex A.

vere poterant, assiduū precibus et hortatibus interpellare non des-
 tebat, prae caeteris vero Theodorum Studii praepositum, et Platonem
 et Iosephum Thessalonicae archiepiscopum Theodori fratrem actiori
 custodia mancipatos, una cum Studitarum monasterii primoribus, ad
 concordiam et unitatem revocare studebat, quae res ei feliciter suc-
 cessit. legatos etiam ad Carolum Francorum regem destinavit, qui de
 pace atque matrimonio cum Theophylacto eius filio ineundo tracta-
 rent, sed et Nicephorus sanctissimus patriarcha ad Leouem sanctissi-
 mum Romae papam synodicas litteras transmisit, ad hoc enim usque
 tempus a Nicephoro imperatore prohibitus fuerat, quo minus id praes-
 taret. mensis porro Decembris die vicesimo quinto, sua hebdoma-
 dis quinta, Michael serenissimus imperator filium suum Nicephori
 patriarchae opera in magnae ecclesiae ambone imperatorem coronavit,
 tum vero sanctum altare opulentissime exornavit vasis aureis gemma-
 tisque, et velis quadrangulis ad antiquam formam, ex auro et pur-
 pura splendide contextis, sanctisque imaginibus manus optimaē distin-
 ctis. ad haec patriarchae viginti quinque auri libras et venerabili
 clero, sanctum dei festum et filii designationem exhilaraturus, centum
 libras contulit. zelo quoque divino pietissimus imperator motus, in

τῶν νῦν Παυλικιαγῶν, καὶ Ἀθιγγάνων τῶν ἐν Φρυγίᾳ καὶ Λυκαονίᾳ, κεφαλικὴν τιμωρίαν ἀποφηνάμενος ταῖς Νικηφόρου τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου καὶ ἄλλων εὐσεβῶν εἰσηγήσεσιν, ἀνετρέπη δι' ἑτέρων κακοτρόπων συμβούλων προφύσει 5 μετανοίας, ὅπερ ἦν ἀδύνατον τοὺς τῇ πλῆθι ἐκείνῃ ἐαλωκότας μετανοῆσαι. ἐδογματίζον δὲ ἀμαθῶς μὴ ἐξεῖναι ἱερεῦσιν ἀποφαινέσθαι κατὰ ἀσεβῶν θάνατον, κατὰ πάντα ταῖς θείαις γραφαῖς ἐναντιούμενοι περὶ τοῦτου. εἰ γὰρ Πέτρος ὁ κορυφαῖος Ἀνανίαν καὶ Σάπφειραν ἐπὶ ψεύσματι μόνῳ τεθανάτω- 10 κεν, Παῦλος δὲ ὁ μέγας βοᾷ λέγων, ὅτι οἱ τοιαῦτα πρῶσσο-τες ἄξιοι θανάτου εἰσὶν, καὶ ταῦτα περὶ σωματικῆς μόνης ἁμαρτίας· πῶς οὐκ ἐναντίοι αὐτῶν εἰεν οἱ τοὺς πάσης ψυ- 15 χικῆς καὶ σωματικῆς ἀκαθαρσίας ἐμπλέουσ καὶ δαιμόνων λα- P. 420 τρείας ὑπάρχοντας λυτρούμενοι τοῦ ξίφους; ἀλλ' ὁ εὐσεβῆς βασιλεὺς Μιχαὴλ οὐκ ὀλίγους αὐτῶν ἀπέτεμεν. Σταυράκιος δὲ ἐλκωθεὶς ἐκ τῆς καιρίας πληγῆς τὰ περὶ τὴν ῥάχιν, ὡς μὴ δύνασθαι τινα προσεγγίσειν αὐτῷ διὰ τὴν πολλὴν δυσω- δίαν, τέθνηκεν τῇ ια' τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς τῆς πέμπτης ἰν- δικτιῶνος, βασιλεύσας τῷ δοκεῖν μῆνας δύο ἡμέρας ἕξ. τῇ

1. ἐν Φρ. A, ἐν τῇ Φρ. vulg. 4. ἐτρέπη δὲ καὶ δι' A. κα-
κοτρόπων A, κακοβούλων vulg. 6. μὴ ἐν ἱερ. A.. 7. ἀσε-
βῶν A, εὐσεβῶν vulg. 8. τοῦτον A, τοῦτων vulg. Πέτρος
ὁ κ. A, Πέτρ. μὲν ὁ κορ. vulg. 9. ἐθανάτωσεν A. 10.
λέγων add. ex A, item ol. 13. λάτρως A.

Manichaeos, qui nunc Pauliciani, et Athinganos e Phrygia et Lycaonia capitis poena Nicephori sanctissimi patriarchae et aliorum devotorum hortatibus pronunciata, aliorum male seriatorum consiliiis, poenitentiaeque ab istis ineundae obtentu, ne sententiam exqueretur impeditus est: cum tamen fieri nequeat omnino, ut ii, qui in hoc errore versati sunt, usquam sincera poenitentia ducantur. porro isti dogmatum novatores palam asserabant sacerdotibus haud licere capitale sententiam adversus impios ferre, sed in eo divinis scripturis adversos simul se proferebant. etenim si Petrus apostolorum coryphaeus Ananiam et Sapphiram unius mendacii reos morti addixit, nec non Paulus liquido testatur, qui talia perpetrant morte dignos esse, idque tantummodo pro corporeo delicto, nonne apostolorum adversarii atque dissimiles erunt, qui homines, tam animae quam corporis impuritate scatentes, et daemonum obsequio mancipatos, gladio divinum ultionem peragenti eripient? eorum tamen haud paucos pius imperator Michael capitis abscissione damnavit. interea Stauracius ulcere ex letali plaga, quam in dorsi spinam acceperat, irritato, adeo ut nullus ob foetorem ad eum propius accedere posset, vita tandem excessit mensis Ianuarii die undecimo quinta indictione, cum iuxta quo-

ἰδ' τοῦ Μαΐου μηνὸς ἡμέρα ἕκτη, ἔκλειψις ἡλιακὴ γέγονεν
 μεγάλη ἐπὶ ὥρας τρεῖς ἡμισυ, ἀπὸ ὀγδόης ὥρας ἕως ὥρας
 ἑνδεκάτης. καὶ τῇ ἰζ' τοῦ Ἰουνίου μηνὸς ἐξῆλθεν *Μιχαὴλ*
*Β*κατὰ *Βουλγάρων*, συνεξελθούσης αὐτῷ καὶ *Προκοπίας* ἕως
Τζουλοῦ. τοῦ δὲ *Βουλγάρων* ἀρχηγοῦ *Κρούμμου* ἐλόντος τὴν ὁ
 V.334 *Δεβελτὸν* πολιορκεῖν, καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ σὺν τῷ ἐπισκόπῳ με-
 τοικήσαντας, προσρυνέντα αὐτῷ διὰ πολλὴν κακοβουλίαν τῶν
 παρασυμβούλων τοῦ βασιλέως εἰς ἐπιβουλήν ἐτραπήσαν καὶ
 ὕβρεις τὰ πλήθη μάλιστα τοῦ Ὀψικίου καὶ τῶν *Θρακησίων*,
 οὓς κατευνάσας *Μιχαὴλ* δωρεαῖς καὶ παραινέσεσι κατεσίγησεν. 10
 οἱ δὲ *Βούλγαροι* τὰ τῆς στάσεως μαθόντες τῶν στρατευμάτων,
 καὶ ὅτι πτοούμενοι τὸν πόλεμον καὶ τὸν ταξιατῶνα ἀτακτοῦσι,
 C πλεόν κατίσχυσαν *Θράκης* καὶ *Μακεδονίας*. τότε καὶ *Ἀγχιάλο*,
 καὶ *Βεροίην* ἀφέντες *Χριστιανοί*, ἔφυγον, μηδενὸς διώκοντος,
Νίκαιάν τε καὶ τὸ τοῦ *Προβάτου* κάστρον, καὶ ἄλλα τινὰ 15
 ὀχυρώματα, ὡσαύτως καὶ τὴν *Φιλιππούπολιν* καὶ *Φιλίππος*
 καὶ τὸν *Στρυμῶνα* οἰκοῦντες μέτοικοι προφάσεως δραξάμενοι,
 ἐν τοῖς ἰδίοις φεύγοντες ἐπανῆλθον. τοῦτο δὲ ἦν θεομηρία
 τὴν τοῦ *Νικηφόρου* *μανίαν* ἐλέγχουσα, δι' ἣν τὰ δοκοῦντα
 κατορθώματα αὐτοῦ, ἐφ' οἷς ἠῦχει, τάχιςτι διαπέπτωκεν. καίῳ

1. τοῦ add. ex A. 2. ὥρας ἕξ καὶ ἡμ. A, ὥρας ἐπὶ α. 3.
 τῇ ζ' A. 5. *Τζουρούλου* A. 6. *μετοικήσαντας* A, *μετοική-*
σαντος vulg. 7. *προσρυνέντες* mg. edit. 15. καὶ τὸ add. ex A.
 17. οἰκοῦντας vulg. 19. *ἐλέγχουσα* A, *ἐλέγξασα* vulg. 20.
 οἱ τὰς A.

rāndam sensum menses duos dies sex imperium tenuisset. caeterum
 mensis Maii die decimo ingens solis deliquium horis tribus et
 media continuis, ab octava nimirum hora ad undecimam duravit.
 mensis autem Iunii die decimo septimo Michael in Bulgaros profe-
 ctione suscepta, itineris sociam Tzulum usque Procopiam uxorem ha-
 buit. porro cum Crummus Bulgarorum dux Debeltum obsidione ce-
 pisset, oppidanus una cum episcopo eius se potestati submittentem in
 regionem aliam transportavit. militares autem Michaelis copiae maxime
 Opsicii et Thracensium, pessimis nefariorum imperatoris consiliariorum
 hortamentis ad insidias et contumelias se converterunt; quos Michael
 donis et oratione ad eos habita delinitos in ordinem composuit. ubi
 Romani exercitus seditionem et ob belli sive in castris et aperto
 Marte, sive in praesidiis sustinendi metum eos tumultuari Bulgari
 perceperunt, in Thraciam atque Macedoniam latius grassati sunt. sab
 id tempus, Anchialo et Berrhoea desertis, nemine insequente, fugam
 Christiani arripuerō: Nicaeamque et Probatum castrum, et alia quaedam
 munitiora loca, quemadmodum Philippopolim, Philippos et Strymonem
 incolentes occasionem nacti, in patrias suas fuga se receperunt. exti-

τὰς τῶν πολλῶν κακοδοξίας, καὶ τὰς Θεομάχου αἰρέσεις πλεοναζούσας Παυλικιανῶν καὶ Ἀθιγγάνων εἰκονοκλαστῶν καὶ Τετραδιτῶν ἀφέντες αἰτιῶσθαι (ἀφῶ γὰρ λέγειν μοιχείας καὶ D πορνείας, ἀσελείας τε καὶ ἐπιπορκίας, μισαδελφίας τε καὶ 5 πλεονεξίας, καὶ τῶν λοιπῶν παρανομιῶν) κατὰ τῶν θείων καὶ σεπτῶν εἰκόνων καὶ τοῦ μοναδικοῦ σχήματος ἐκίνουν τὰς γλώσσας, μακαρίζοντες Κωνσταντῖνον τὸν Θεοβδέλυκτον καὶ τρισάθλιον, ὡς κατὰ Βουλγάρων ἀριστεύσαντα, δι' ἣν, ἐκεῖνοι ἀσεβῶς ἔλεγον οἱ τάλανες, εἶχεν εὐσέβειαν. οἱ δὲ κατὰ τὴν 10 βασιλιδα πόλιν ὠπλιζόντο τὴν ὀρθόδοξον πίστιν μετὰ σύνδοσον οἰκουμένην ἀνατρέπειν, τυφλοὺς βουλόμενοι βασιλεύειν χω- P. 421 ρίς Θεοῦ, οἱ πεπρωμένοι τὰς ψυχάς, τοὺς υἱοὺς Κωνσταντίνου τοῦ Θεομάχου φρουρουμένους ἐν τῇ Πανόρμῳ νήσῳ κλέψαι διὰ νυκτὸς ἤβουλήθησαν, καὶ ἀγαγεῖν εἰς τὸ στράτευμα· 15 ἀλλ' ὁ κύριος τούτους κατήσχυεν, διεγείρας Μιχαὴλ τὸν εὐσεβέστατον εἰς ἐκδίκησιν τῆς ἀληθείας. διαλεχθεὶς γὰρ τὰ εἰκότα περὶ πίστεως τοῖς λαοῖς ἀνυποκρίτως, ἀνέξεν ἐπὶ τὴν βασιλεύουσαν πόλιν. καὶ σοφὸν διανοηθεὶς, τοὺς πολλοὺς τῶν νεωτεριστῶν δι' ὀλίγων πληγῶν κατεπτόησεν, ἐξορι-

6. μοναχικοῦ e.

14. ἀγαγεῖν A, εἰσάγειν vulg.

15. ἀλλ' δ

x. A, ἀλλὰ x. vulg.

17. περὶ A, τῆς vulg.

tit haec divina ultio Nicephori insaniam condemmans, qua, quae praeclearissima eius apud homines aestimata facinora, quibus ipse plurimum gloriabatur, penitus dilapsa evanuerunt. etenim ut plerasque istorum in opinionibus pravitates, et Paulicianorum et Athinganorum iconoclastarum, Tetraditarumque haereses deo exosas, et pridem serpentes incusare desinam (adulteria quippe, stupra, libidines, periuria, fratrum discordias, rapinas, caeteraque eorum scelera in lucem proferre praetereo) isti certe Constantino homine deo exoso et ter infelice inter beatos collocato, quasi qui adversus Bulgaros, ob eam, qua praestabat, ut ipsi miseri praedicabant, pietatem, praeclare se gessisset; subinde adversus sacras et venerandas imagines, et monasticum habitum linguas exacuebant, eorumdem autem nonnulli, imperatricis urbis incolae redditi, a synodi oecumenicae tempore in orthodoxam fidem arma et bella instruebant, ipsique animabus excaecati, Constantini dei hostis filios, homines dei ignaros, et caecitate corporea damnatos, et in Panormo insula custodiae traditos, noctu secum rapere, et ad militares ordines productos ad imperii solium provehere consiliati sunt, verum dominus ipso cum dedecore compe-scuit, qui piissimum Michaellem ad veritatem vindicandam excitavit, qui cum audenter et simulatione reiecta, congruentem de fide sermonem ad milites habuisset, ad imperantem urbem iter convertit, ubi solerti

Βσας καὶ τοὺς Κωνσταντίνου τυφλοὺς παῖδας εἰς Ἀφουσίαν, ἓνα δὲ τῶν ἐμπερισάκτων ψευδερημίτην Νικολάου τοῦ Ἑξακιονίτου συγκόητα εἰκόνα τῆς παναγίας Θεοτόκου ἕξασαντα καὶ ἀτιμάσαντα ἐγλωσσοτόμησεν, ὅστις συντέθνηκεν σὺν τῇ ψυχῇ καὶ τῷ σώματι· τὸν δὲ τούτοις σύμφρονα Νικόλαον ἐπαγγεῖ- 5 λόμενον μετανοεῖν, ἐπὶ πάντων ἐθριάμβευσεν, ἔξομολογούμενον τὰ ἑαυτοῦ κακά· καὶ παρέδωκεν αὐτὸν ἐν μοναστηρίῳ πρὸς τὸ μὴ αὐτεξουσίως διάγειν. τοῖς δὲ λαοῖς σιλεντιακῶς ἐπὶ τῆς Μαγναύρας διαλεχθεῖς, τὰ τῆς κατὰ Θεὸν αὐτοῦ εὐσεβοῦς γνώμης ἐφανέρωσεν δόγματα. τοὺς δὲ Ἀθιγγάνους 10 δημεύσας, ἔξορία παραδέδωκεν διὰ Λέοντος τοῦ στρατηγῶ τῶν ἀνατολικῶν. τῷ δὲ Αὐγούστῳ μηνὶ τῆς πέμπτης Ἰνδικτιῶνος Θεβίδ' κατὰ Χριστιανῶν ἐπεστράτευσεν. τούτῳ συμβ- V. 335 βαλὼν Λέων ὁ τῶν ἀνατολικῶν στρατηγὸς εὐδοκίμησε δισχιλίου καταπράξας, καὶ ἵππους καὶ ἄρματα συλλαβόμενος. 15 Μουαμὲδ δὲ ὁ πρῶτος υἱὸς Ἀαρῶν κρατῶν τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔθνους, συμβαλὼν τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Ἀβδελλῆ κατὰ τὴν ἐνδοτέραν Περσικὴν ἠτήθη· καὶ καταφυγὼν εἰς τὸ Βαγδά τοῦτο ἐκράτησεν. τὴν τε Δαμασκὸν ἄλλος κατέσχευεν τύραν-

1. Ἀφασίαν f. 2. ἐμπερισάκτων A. 4. ἀτιμάσαντα A, ἀτιμάσαντα vulg. 5. τούτοις A, τούτου vulg. 8. σιλεντιακῶς add. ex A. 11. παρέδωκεν A. τοῦ add. ex A.

consilio inito, novatorum quam plurimos plagis haud multis inflictiis deterruit, et Constantini filios pridem orbatos Aphusiam in exilium deportari iussit. uni porro ex istis planis falsario eremitaе Nicolai Hexacionitae in edendis praestigiis simmistae, sanctissimae dei genitricis imaginem abradere et contumeliis afficere auso linguam praescidit, qui animae simul et corporis interitu raptus est, sententiae vero morumque sodalem Nicolaum poenitentiam agere pollicitum per civium urbis omnium oculos crimina sua publice fateri coactum traduxit, ac ne libere quae placita forent exequeretur, in monasterium retrusit. universo autem exercitui ad allocationem ad Magnauram convocato, religiosae suae in deum mentis dogmata cuncta exposuit, adhibita quoque Leonis orientalium ducis opera, Athinganos publice proscriptos in exilium amandavit. indictionis autem quintae Augusto mense Thebith in Christianos arma movit. pugna subinde cum eo inita, Leo orientalium agminum dux bis mille ex eius militibus prostratis, equis etiam eorum et armis captis, ingens ex illa victoria nomen sibi peperit. caeterum Muamed filiorum Aaron senior, ac gentis Imperio potitus, commisso cum fratre Abdella certamine, in Persia interiore succubuit, arreptaque fuga Bagdam se recipiens, locum occupavit. Damascum vero alius obtinuit tyrannus, et

ρος, και την Αἴγυπτον και Ἀφρικὴν δύο κατεμερίσαντο, και Ὁ τῆν Παλαιστίνην ἄλλος ληστρικῶς κατενέμετο.

Τούτῳ τῷ ἔτει Κρούμμος ὁ τῶν Βουλγάρων ἀρχηγός διὰ Α.Μ. 6305 Δαργαμηροῦ τὰ περὶ τῆς εἰρήνης ἀθθίς πρὸς Μιχαὴλ τὸν 5 βασιλέα ἐπρεσβεύσατο, ζητῶν τὰς ἐπὶ Θεοδοσίῳ τοῦ Ἀδραμυτινοῦ στοιχηθείσας και Γερμανοῦ τοῦ πατριάρχου σπονδὰς πρὸς Κομέρσιον τὸν κατ' ἐκεῖνο καιροῦ κῆριον Βουλγαρίας· αἱ τοὺς ὅρους περιεῖχον ἀπὸ Μηλεῶνων τῆς Θρακίης. ἐσθῆτά 10 τε και κόκκινα δέρματα ἕως τιμῆς τριάκοντα λιτρῶν χρυσοῦν P. 422 και ἐπὶ τούτοις τοὺς πρόσφυγας ἐκατέρων τῶν μερῶν ἀποστρέφειν πρὸς ἐκάτερον, κῆν τύχωσιν ἐπιβουλεύοντες ταῖς ἀρχαῖς. τοὺς δὲ ἐμπορευομένους εἰς ἐκάτερας τὰς χώρας διὰ σιγγίλων και σφραγίδων συνίστασθαι τὰ προσόντα αὐτοῖς, και εἰσκομίζεσθαι τοῖς δημοσίοις λόγοις. ἔγραψεν δὲ και κατα- 15 κρίσεις πρὸς τὸν βασιλέα, ὅτι εἰ μὴ σπένσει πρὸς εἰρήνην τῆ κρίματί σου παρατάσσομαι κατὰ Μεσημβρίας· ταῦτα δεξάμενος ὁ βασιλεὺς ταῖς τῶν κακοσυμβούλων εἰσηγήσεων οὐ προσήκατο τὴν εἰρήνην. εὐσεβείας γὰρ δῆθεν ψεύδους, μᾶλλον δὲ ἁμα- Β θίας, και περὶ τὸ κοινὸν ἀπωλείας οἱ παρασυμβουλευταὶ ἔφασκον 20 ὅτι οὐ δεῖ τοὺς προσφεύγοντας ἀποδίδουσαι. ἐπιφθγγόμενοι

α. ἄλλος] ἕτερος A.	3. ἀρχηγός A, στρατηγός vulg.	4. τὸν
add. ex A.	7. ἐκεῖνο A, ἐκείνου vulg.	8. τοὺς add. ex A.
9. ἕως add. ex A.	10. τῶν μερῶν om. A.	14. και post δὲ
add. ex A.	15. σπένσει A, σπέυση vulg.	17. κακοσυμβού-
		λων A e f, κακοβούλων vulg.

alii duo Aegyptum et Africam inter se partiti sunt, et Palaestinam demum alter praedonis in morem depopulatus est.

Hoc anno Grummus Bulgarorum princeps Dargamerum legatum A. C. 805 cum imperatore Michaele tractatum misit, conditionesque Comersio tunc temporis Bulgariae domino concessas, ac sub Theodosio Adramytino et Germano patriarcha lectas adimpleri postulavit. eae porro ditionibus utriusque principis limites praefigebant a Thraciae Meleonis, vestes rubrasque pelles ad auri librarum triginta pretium dandas, insuper ex utraque parte fugitivos utrique principi mutuo restituendos, licet in rempublicam perduelles forent, mercaturam inter utramque ditionem exerceentes res suas venales litteris et sigillis commendatas et firmatas in publicas rationes inferre deberent. scriptis praeterea mihi imperatorem comestatus, nisi pacem, inquit, quantocius duxeris amplexandam, tuo ipsius iudicio in Mesembriam obsidionem parabo. his acceptis, imperator improborum consilii ductus pacem admittere detrectavit. falsae quippe pietatis obtentu, dicam melius ignorantiae, quae rem communem perderet, ductu, consultores isti sinistri suggerabant, fugitivos minime restituendos, ac in

εἰς μαρτυρίαν καὶ τὸ εὐαγγελικὸν τοῦ κυρίου λόγιον, ὅτι τὸν ἐρχόμενον πρὸς με οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω. μεσοῦντος δὲ τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς περσάξατο ὁ Κροῦμμος κατὰ Μεσημβρίαν ἐν μηχανήμασι μαγγανικῶν καὶ ἐλεπόλεων, ἃ τῇ προφύσει Νικηφόρον τοῦ καταλύτου τῶν Χριστιανῶν μεμάθησαν. Ἀραβὰς 5 γὰρ τινα προσελθόντα τῷ βαπτίσματι πᾶν ἔμπειρον μηχανικῆς ὑπάρχοντα στρατεύουσ, ἐν Ἀδριανουπόλει κατέστησεν, **Κ**μηδεμίαν κατ' αἴσιον ἀντιληψὴν εἰς αὐτὸν ἢ εὐεργεσίαν ποιήσας, ἀλλ' ἢ μᾶλλον καὶ τὴν ῥόγαν αὐτοῦ κολοβώσας, τὸν δὲ γογγύσαντα ἔκτυπεν σφοδρῶς· ἠπονοηθεὶς δὲ ἐπὶ τοῦτ'α, προσ- 10 ἔφυγεν τοῖς Βουλγάροις, καὶ ἐδίδαξεν αὐτοῖς πῶσαν μαγγανικὴν τέχνην. ἐν τοῖτοις παραταξόμενος, μηδεὶὸς ἀντιταξαμένου διὰ πολλὴν σκαιότητα, δι' ὅλου τοῦ μηνὸς παρέλαβεν αὐτήν. τῇ δὲ πρώτῃ τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς προσκαλεσάμετος ὁ βασιλεὺς τὸν πατριάρχην, περιστατηθεὶς ἐβουλεύετο περὶ εἰ- 15 ρήνης· παρῆσαν δὲ καὶ μητροπολίται, ὅ τε Νικαίως καὶ ὁ Κυρικός, συμπαρόντων καὶ τῶν παρασυμβούλων. καὶ ὁ μὲν **Δ** πατριάρχης καὶ οἱ μετροπολίται σὺν τῷ βασιλεὶ τὴν εἰρήνην ἡπαύζοντο· οἱ δὲ κακοὶ σύμβουλοι σὺν Θεοδώρῳ τῷ ἡγουμέ-

1. λόγιον A, λόγων vulg.	2. ἐκβάλω A, ἐκβάλλω vulg.	3. ὁ adl. ex A.
Μεσημβρίαν A, Μεσημβρίας vulg.	5. Νικηφ. A, τοῦ Νικ.	10. ἀπονοηθεὶς A, ἀπορρηθεὶς vulg.
12. παραστήσάμενος A.	13. διὰ πολλὴν A, διὰ τὴν πολλ. vulg.	15. περισταθεὶς f.
16. καὶ μ. A, οἱ μ. vulg.	19. τῷ Ἡγ. τῶν A, τε Ἡγ. τοῦ vulg.	

datae sententiae argumentum evangelica domini auctoritate prolata, ad me accedentem, aiebant, non eiiciam foras. medio vero mensis Octobris decursu aciem instruxit Crummus adversus Mesembriam, machinis ad urbis expugnationem adductis, quarum usum a Nicephoro Christianorum profigatore ex occasione huiusmodi acceperat. Arabem enim quandam arte mechanica praestantem, et in ea versatissimum ad ecclesiae baptismum accedentem militiae ascripserat, et Adrianopoli sedem assignaverat. at cum pro merito nec expectatam mercedem, nec beneficium viro impertiretur, quin immo stipendiorum parte truncata spe defraudaret, et ad querelas compulsum etiam duris verberibus castigasset, ille desperatione actus, ad Bulgaros profugit, et condendarum machinarum artem omnem eos edocuit. machinis igitur istiusmodi Crummus instructus, nomine ex inertia vaecordiaeque vires adversas opponente, intra mensis finem urbe potitus est. imperator in mentis angustiam coniectus, mensis Novembris Kalendis, patriarcha ad colloquium advocato, de componenda cum hostibus pace consilium quaerebat. aderant conventui Nicaenus et Cyzicenus metropolitae, et ex pravis consiliariis manus haud contemnenda. ac patriarcha quidem et metrope-

τῶν Στουδίου ταύτην ἀνέτρεπον, φάσκοντες ἐπ' ἀκατροπῆ
 τῆς θείας ἐπιτολῆς οὐ δεῖ ἀπαίεσθαι τὴν εἰρήνην. τὸν γὰρ
 ἐρχόμενον πρὸς με οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω, ἃ κύριος ἀπεφήνατο,
 μὴ εἰδότες, μήτε ἂ λέγουσιν; μήτε περὶ τίνων διαβεβαιοῦν V.336
 5 ται· πρῶτον μὲν ὅτι μηδενὸς πρὸς ἡμᾶς ἔξ αὐτῶν προσφεύ-
 γοντος, ἡμεῖς τοὺς ἔσω τῆς αὐλῆς προδεδώκαμεν, δυνάμενοι
 τούτους εἰρηνεύοντας περισώσασθαι· δεύτερον δὲ ὅτι, εἰ καὶ P.423
 προσέφυγόν τινες σπάνιοι, τὴν τῶν πλειόνων μᾶλλον καὶ ὁμο-
 φύλων σωτηρίαν ἐχρῆν πραγματεύεσθαι, ἢ ἐπ' ἀδήλοις καὶ
 10 ἀφανέσι πλουτεῖν. φίλον γὰρ θεῷ πλείστοις ἢ ὀλίγοις σώ-
 ζεσθαι. τὸ δὲ ζημιοῦσθαι πλείστα διὰ μικρὸν κέρδος πρῶ-
 τῆς ἀνοίας. ἀλλὰ καὶ ὁ περὶ τοὺς οἰκείους ἀπρονοήτως δια-
 κείμενος, τὴν πίστιν κατὰ Παῦλον ἤρρηται, καὶ χεῖρων ἀπί-
 στου κρίνεται. ποῦ δὲ καὶ μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην
 15 ἤμην εἰρηνικός, εἰ μὴ πού καὶ Παύλου καὶ Δαβὶδ οὗτοι σο-
 φώτεροι; τίς δὲ Γερμανοῦ τοῦ τρισμακάρος σοφώτερος νῦν,
 εἰ μὴ κατὰ τὴν ψυχόλεθρον οἴησιν οἱ κακοὶ παρασυμβουλοὶ, B
 οἱ τὴν εἰρήνην κωλύσαντες; ταῦτα κατὰ τὴν πρώτην γέγραφε
 τοῦ Νοεμβρίου μηνός, ὡς εἴρηται. τῇ δὲ τετάρτῃ τοῦ αὐτοῦ

3. οὐ μὴ ἐκβάλω A, οὐκ ἐκβάλλω vulg. 7. περισώσασθαι A,
 περισώσαι vulg. 9. καὶ ἀφανίσει vulg. 12. καὶ ὃ add.
 ex A. 14. τὴν εἰρ. A, εἰρ. vulg. 17. τὴν add. ex A. 19.
 μηνός add. ex A. τοῦ αὐτοῦ A, τοῦ Λύγουστου vulg.

litae imperatoris sensum sequuti pacem amplectabantur, sed improbi
 consilarii una cum Theodoro Studii praeposito, eversis contrariae sen-
 tentiae dictis, eam reiiciebant, confirmantes pacem quae dei mandata
 rescindat non esse admittendam. istud enim, venientem ad me non
 emittam foras, dominus decrevit, aiebant, quas proferrent, et in cuius
 argumentum haec, producenda vere nascii. primo quidem quopiam
 nemine ex eis ad nos transfugiente, eos qui intra aulam erant, cum
 ipsos pace composita servare possemus, prodidimus. secundo quia
 licet quidam ex eis pauci transfugerint, plurium certe potius, ejus-
 demque nobiscum nationis et sanguinis consortium satagera, quam in-
 certis quibusdam nobis propositis ficto quaestu ditescere decebat.
 plures enim quam paucos servare deo magis gratum est. ingens au-
 tem damnum levissimae accessionis spe sibi comparare supremam de-
 mentiam recte dixeris: et qui nullam de domesticis sive familiaribus
 curam gerit, is Paulo quidem iudice fidem abnegat, et infideli dete-
 riorum se praestat: quo vero loco reponendum illud, cum iis qui pa-
 cem oderant, pacem ego agebam; nisi forte Paulo et Davide sapientio-
 res esse se praedicent? vel quis ter beato Germano prudentior,
 nisi forte isti ex fastu animae pernicioso pessimi consilarii, qui paci
 conficiendae impedimentum opponere non sunt veriti? ista, ut prae-

μηρός ὄφθη κομήτης ἐν σχήματι λαμπρῶν δύο σεληνίων ἐνε-
 θέντων καὶ πάλιν διαιρεθέντων εἰς διάφορα σχήματα, ὡς καὶ
 ἀκεφάλου ἀνδρὸς διάπλασιν τυπωθῆναι. καὶ τῇ ἐπαύριον ἡ
 περὶ τῆς ἀλώσεως Μεσημβρίας ἦλθεν ἡμῖν ἐλεεινὴ φάσις
 πάντας πτοῦσα διὰ μειζόνων κακῶν ἀπεκδοχῆν. εὐρόντες 5
 γὰρ αὐτὴν οἱ ἐχθροὶ πεπλησμένην πάντων τῶν ὀφειλόντων
 πρὸς κατοίκησιν ἀνθρώπων παρεῖναι πραγμάτων, ταύτην ἐκρά-
 C τισαν σὺν τῇ Δεβελτῇ, ἐν οἷς καὶ σίφωνας χαλκοῦς εὔρον λς',
 καὶ τοῦ δι' αὐτῶν ἐκπεμπομένου ὑγροῦ πυρὸς οὐκ ὀλίγον,
 χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου πλῆθος. τῇ δ' αὐτῇ ἔτι καὶ πολλοὶ 10
 τῶν κατὰ Παλαιστίνην Χριστιανῶν μοναχῶν καὶ λαϊκῶν καὶ
 ἐκ πάσης Συρίας τὴν Κύπρον κατέλαβον, φεύγοντες τὴν ἄμε-
 τρον κάκωσιν τῶν Ἀράβων. ἀναρχίας γὰρ καθολικῆς κατα-
 σχοῦσης Συρίαν καὶ Αἴγυπτον καὶ Ἀφρικὴν καὶ πᾶσαν τὴν
 ἐπ' αὐτοὺς ἀρχὴν, φόνου τε καὶ ἀρπαγαὶ καὶ μοιχεύει, ἀσελ- 15
 γειαί τε καὶ πῦσαι πράξεις Θεοστονγείζ ἐν κόμαις τε καὶ πό-
 Δλεσι ὑπὸ τοῦ Θεολέτου αὐτῶν ἔθρους ἐπράττοντο. οἱ τε κατὰ
 τὴν ἁγίαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν πόλιν σεβάσμιοι τόποι
 τῆς ἁγίας ἀναστάσεως, τοῦ κρανίου καὶ τῶν λοιπῶν ἐβεβηλω-

1. σεληνίων A, σεληνῶν vulg. 2. ὡς καὶ ἀκεφάλου ἀνδρὸς A,
 καὶ εἰς ἀκέφαλον ἀνδρα vulg. 4. φάσις A, φασίσις vulg. 9.
 ἐκπεμπομένου A, ἐκπεπομένου vulg. 15. αὐτοῦς A, αὐτῶν
 vulg. 17. Θεολέτου A, Θεολέστου vulg. ἐπράττοντο A,
 ἐπράττειο vulg.

missimas, Novembris die primo gesta sunt. mensis autem eiusdem
 die quarto cometes visus est lunarum duarum ad invicem iunctarum
 formam referens, quae rursus ab invicem seiunctae, et in varias for-
 mas figuratae, in hominis capite truncati speciem desiderunt. inse-
 quenti die infelix nuncius de Mesembriae clade ad nos delatus est,
 qui omnes ob graviorum malorum expectationem perterruit. eam
 enim bonorum omnium ad commodam habitationem necessariorum
 copia referentem comperientes, una cum Debelto cepere, quibus in lo-
 cis siphones aerei triginta sex, atque ignis liquidus per eos emittendi,
 nec non auri argentique vis immensa reperta est. eodem etiam anno
 Christiani plurimi, quum monastici, tum laici ordinis ex Palaestina et
 universa Syria, intolerandum Arabum iugum illatamque sibi vexationem
 fugientes, Cyprum se receperunt. cum enim imperandi ius univer-
 sum, et potestatis legitime gubernantis ordo per Syriam, Aegyptum,
 Africam, et universam Arabum ditionem divulsus ac penitus prostratus
 iaceret, caedes, rapinae, adulteria, libidines, omnia denique scelera deo
 odiosa, tam in plagis, quam in ipsis civitatibus ab ista gente caelitus
 profliganda admittebantur. tum vero in sancta Christi dei nostri civi-
 tate, sanctae resurrectionis et Calvariae veneranda loca, nec non alia

θησαν. ὁμοίως δὲ καὶ αἱ κατὰ τὴν ἔρημον διαβόητοι λαυραὶ
 τοῦ ἁγίου Χαρίτωνος καὶ τοῦ ἁγίου Σάββα, καὶ τὰ λοιπὰ
 μοναστήρια καὶ αἱ ἐκκλησίαι ἡρημώθησαν. καὶ οἱ μὲν ἀνη-
 ρέθησαν μαρτυρικῶς, οἱ δὲ τὴν Κύπρον κατέλαβον, καὶ ἐκ
 5 ταύτης τὸ Βυζάντιον, οὗς Μιχαὴλ ὁ εὐσεβῆς βασιλεὺς καὶ
 Νικηφόρος ὁ ἁγιώτατος πατριάρχης φιλοφρόνως ἐξέτισαν.
 τοῖς μὲν γὰρ ἐλθοῦσιν ἐν τῇ πόλει μοναστήριον ἐπίσημον ἔδω- P. 424
 ρήσαντο τοῖς δὲ κατὰ τὴν Κύπρον ἐναπομείνασι μοναχοῖς τε
 καὶ λαϊκοῖς τάλαντον χρυσίου ἀπέστειλαν, καὶ παντοίως τού-
 10 τούς ἐθεράπευσαν. ἦν μὲν οὖν Μιχαὴλ εἰς πάντας χρηστὸς
 καὶ ἐπιεικής, περὶ δὲ τῆς τῶν πραγμάτων διοικήσεως ἀκυβέρ-
 νητος, δεδουλωμένος Θεοκτίστῳ μαγίστρω, καὶ τοῖς λοιποῖς
 ἄρχουσιν. τῷ δὲ Φεβρουαρίῳ μηνὶ δύο Χριστιανῶν ἐκ Βουλ- V. 337
 γαρίας φυγόντων, ἐμήνυσαν τῷ βασιλεῖ Κροῦμμον λοχῆσαι
 15 σπεύδοντα τοὺς ἐν τῇ Θράκῃ ἄθροως. καὶ τῇ 16 τοῦ μηνὸς
 ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς τῆς πόλεως, καὶ θεοῦ προνοίᾳ ἄπρακτος ἀνέ- B
 στρεψεν Κροῦμμος οὐκ ὀλίγους ἀποβαλὼν. ὁ δὲ βασιλεὺς τὴν
 Ἀδριανούπολιν καταλαβὼν, καὶ διευθετήσας τὰ κατ' αὐτήν,
 ἀνέστρεψεν μετὰ χαρᾶς. καὶ ἀνέλθων εἰς τὴν μονὴν τοῦ ἁγίου
 20 Ταρασίου τοῦ πατριάρχου, καὶ ἐπιτελέσας αὐτοῦ τὰ μνημό-

6. φιλοφρόνως A, φιλοπόνως vulg. 7. ἔδωρήσαντο — ἀπέ-
 στειλαν — ἐθεράπευσαν A, ἔδωρήσατο — ἀπέστειλεν — ἐθερά-
 πευσεν vulg. 11. τῶν add. ex A.

quaeque sacra vestigia profanata sunt, celebresque illae per desertum
 positae Laurae, SS. Charitonis et Sabbae, reliquaque monasteria et eccle-
 siae cunctae desolatae, et Christianorum quidem nonnulli vitam martyrio
 commutarunt, alii Cyprum fuga lapsi, ex ea Byzantium petierunt, quos
 pientissimus imperator Michael et sanctissimus patriarcha Nicephorus
 sollicitis charitatis operibus relevandos curarunt. in urbem enim con-
 fluentibus monasterium insigne dedit incolendum, ad eos autem qui
 in Cypro se continuerunt, monachis ex aequo et laicis auri talento
 destinato, cunctos sedulo cultu prosequutus est. ingens siquidem
 humani, et in lenitatem propensi Michael extitit, rerum licet admi-
 nistrandarum inexpertum prorsus praestiterit: quippe qui Theoctisto
 magistro caeterisque proceribus servili more se submitteret. porro
 mense Februario Christiani duo ex Bulgaria fuga lapsi, Crummu ex
 improviso Thraciam devastare consiliatum imperatori nunciaverunt.
 mensis autem eiusdem die decimo quinto imperatore profectionem
 suscipiente, Crummu, deo ita provide disponente, multis exercitus sui
 desideratis, infecta re pedem in propriam ditionem retulit. imperator
 vero Adrianopolim se conferens, rebus in ea secundum ordinem com-
 positis, cum gaudio Cpolim reversus est. in sancti subinde patriar-

συνα ἄμα Προκοπία τῇ αὐγουύστη, ἀργυροπετάλω λιτρῶν ἐνε-
 νήκοντα πέντε τὸν ἱερόν αὐτοῦ τάφον ἠμφίωσεν. μετὰ δὲ
 τὴν ἄλωσιν Μεσημβρίας ἀπειπὼν ὁ βασιλεὺς τὰ πρὸς εἰρή-
 νην Κρούμμου, ἐκ πάντων τῶν θεμάτων στρατολογήσας, πρὸ
 τοῦ ἔαρος εἰς τὴν Θράκην παραιουῶσαι ἐκέλευσεν· ὥστε πάν- 5
 C τας δυσχεραίνειν, μάλιστα τοὺς Καππαδόκας καὶ Ἀρμενιακοὺς.
 τοῦ δὲ βασιλέως ἐξελθόντος μετὰ τῶν ταγματῶν μηνὶ Μαΐῳ συν-
 ἐξῆλθεν πάλιν καὶ Προκοπία ἡ αὐγοῖστα ἕως τῶν Ἀκιδούκτων
 πλησίον Ἡρακλείας. τὰ δὲ πλήθη ἐπὶ τούτῳ δυσχεραίνοντα
 εἰς δυσφημίαν καὶ λοιδορίαν ἐτρέψησαν κατὰ Μιχαήλ. τῆ 10
 δὲ δ' τοῦ Μαΐου μηνὸς ἐκλειψις ἡλίου γέγονεν περὶ τὴν δω-
 δεκάτην μοῖραν τοῦ Ταύρου κατὰ τὸν ὠροσκόπον ἀνατέλλον-
 τος τοῦ ἡλίου· καὶ πολὺς φόβος ἔπεσε τοῖς ὄχλοις. ὁ δὲ βα-
 σιλεὺς περιεπόλευσε τὴν Θράκην σὺν τοῖς στρατηγοῖς καὶ τοῖς
 στρατεύμασι, μήτε κατὰ Μεσημβρίαν ἀπερχόμενος, μήτ' ἄλλο 15
 D τι τῶν ὀφειλόντων εἰς καθάραισιν ἐχθρῶν διαπραττόμενος,
 ἀλλ' ἢ μόνον κειθόμενος λόγοις μεταίσις τῶν ἀπειροπολέμων
 αὐτοῦ συμβούλων φασκόντων μὴ τολμᾶν τὸν ἐχθρὸν κατ' αὐτοῦ
 ἐλθεῖν ἐν τῇ ἰδίᾳ χώρᾳ καθεζομένου. καὶ ἦν βαρβαρικῆς ἐφόδου
 βιρυτέρα ἢ τῶν ὁμοφύλων πληθύς, ἀπορουμένων εἰς τὰς ἀναγ- 20

1. ἀργυροπετάλω A, ἀργυροπετάλων vulg. 3. ἄλωσιν A, ἀνό-
 λωσιν vulg. 8. καὶ Πρ. ἢ Αὐγ. A, ἢ Πρ. Αὐγ. vulg. 9.
 τούτῳ] τούτο A, τούτου vulg. 15. Μεσημβρίαν A, Μεσημ-
 βρίας vulg.

chae Tarasii monasterium una cum Procopia augusta profectus, de-
 functi memoriae iustis parentatis, sacrum eius sepulchrum laminis ar-
 genteis pondo nonaginta quinque librarum circumtexit. caeterum
 Mesembria Romanis erepta, imperator pacis condiciones a Crummo
 oblatas repudians, exercitum ex thematibus cunctis collectum in Thra-
 ciam iussit traicere, quod cuncti moleste ferre maxime Cappadoces
 atque Armeniaci. imperatorem itaque militares copias urbe edocra-
 tem, Procopia augusta usque ad aquaeductus iuxta Heracliam pro-
 sequuta est, quod milites aegerrime passi, imperatorem conviciis et
 contumeliis palam incessebant. Maii porro mensis die quarto solis defe-
 ctio contigit, ipso secundum horoscopum ad gradum Tauri duodeci-
 mum exoriente, ex quo terror ingens militum animis incubuit. im-
 perator autem ducibus et militaribus ordinibus eductis, Thraciam ob-
 ambulare, sed neque Mesembriam aggredi, neque profiganadis hosti-
 bus necessarium quippiam moliri ausus est; insanis nimirum consi-
 liariorum suorum sermonibus fidem adhibens, qui cum artis bellicae
 rudes plane essent, hostem in eum minime processurum affirmabant,
 sed potius in propria regione semper consessurum. porro provincia-

κτίας χρείας, καὶ ἀρπαγαῖς καὶ ἐπιβάσεισι λυμαινομένων τούτους
 ἐγχωρίους. περὶ δὲ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἰουνίου μηνὸς ἐξῆλθεν Κροῦμ-
 μος ὁ τῶν Βουλγάρων ἀρχηγὸς σὺν τοῖς ἰδίῳις στρατεύμασιν,
 ὑφορώμενος τὰ τῶν Χριστιανῶν πολλὰ εἶναι σφόδρα. στρα-
 5 τοπεδεύσας δὲ εἰς Βερσινικίαν ὡς ἀπὸ σημείων τριάκοντα τοῦ
 βασιλικοῦ φροσαίου, Λέων ὁ τῶν ἀνατολικῶν πατριάρχιος καὶ P. 425
 στρατηγός, καὶ Ἰωάννης πατριάρχιος καὶ στρατηγός Μακεδονίας,
 ὁ Ἀπλάκης, πολλὰ προθυμούμενοι τούτους πολεμῆσαι, ἐκωλύ-
 θησαν ὑπὸ τοῦ βασιλέως διὰ τῶν κακοσυμβούλων. τῆς δὲ
 10 πόλεως λιτανευούσης μετὰ τοῦ ἀρχιερέως ἐν τῷ ναῦ τῶν ἁγίων
 ἀποστόλων, τινὲς τῶν δυσσεβῶν τῆς μιαιῶς αἰρέσεως τοῦ Θεο-
 στυγοῦς Κωνσταντίνου μοχλεύσαντες τὴν πύλην τῶν βασιλι-
 κῶν τειχῶν, μηδενὸς προσέχοντος διὰ τὴν συνοχὴν τοῦ ὄχλου,
 ἀθρόως ἀνοιχθῆναι μετὰ τινος κτύπου παρεσκεύασαν, ὡς ἐκ
 15 θείας τινὸς τερατουργίας· καὶ ἔνδον εἰσπηδήσαντες, προσέπι- B
 πτον τῷ τοῦ πλάνου μνήματι τοῦτον ἐπικαλούμενοι, καὶ οὐ
 θεόν, ἀνάστηθι, λέγοντες, καὶ βοήθησον ἡ πολιτεία ἀπολ-
 λυμένη· διαφημίσαντες, ὅτι ἀνέστη ἔριππος, καὶ πορεύεται
 20 τούτους συλλαβόμενος ὁ τῆς πόλεως ὑπαρχος τὸ μὲν πρῶτον

2. Κρ. Α, ὁ Κρ. vulg. 9. κακοσυμβούλων Α, κακῶν συμβού-
 λων vulg. 20. ἐπαρχος Α.

lini rebus necessariis destitutorum, rapinisque et invasionibus oppi-
 danos vexantium barbarica excursione gravior multo damnosiorque
 extitit adventus. sub mensis autem Iunii principium Crummus Bul-
 garorum princeps, aciebus ad pugnam paratis, Christianorum exerci-
 tum numerosissimum esse suspicatus, in Romanos movit, et ad Bersi-
 niciam tricesimo circiter lapide ab imperatoris castris sua posuit. tum
 vero Leo orientalium dux et patricius, et Ioannes cognomento Aplac-
 es Macedoniae dux ac pariter patricius, ad pugnam committendam
 expediti, et animis incitati, a pervorsis imperatoris consiliariis prae-
 pediti sunt. urbe autem universa una cum suo pontifice preces ac
 processiones ad sanctorum apostolorum peragente, quidam ex impiis
 sectatoribus haereseos, quam deo exosus Constantinus tenuit, impera-
 torialium sepulchrorum, nemine propter turbae frequentiam advertente,
 portam, vecte in eam impulso de repente cum fragore, tanquam di-
 vino quopiam edito miraculo, fecerunt apertam: mox intro se feren-
 tes, ad seductoris tumulum prostrati, ipsum, non deum, invocavere,
 dicentes, exurge, et reipublicae iamiam pereunti succurre, confestim-
 que eum, qui tartarum cum daemonibus incolit, equo insidentem ad
 praelium in barbaros processisse denunciaverunt. isti ab urbis prae-
 secto comprehensi, primo quidem sepulchrorum portas, se ipsis ac

ἔφηνόδοιτο θεόθεν αὐτομάτως τὰς τῶν τύφων πύλας ἀνεῖχθαι·
 παραστάντες δὲ τῇ ἐπαρχικῇ βήματι, καὶ περὶ τὴν μαρτυρίαν
 V. 338 ὀκλάσαντες, τὸ τῆς μοχλεύσεως δρῶμα πρὸ πίσεως ἐξεῖπον τι-
 μορίας· οὓς ἀξίως μοχλεύσας πομπῇ δημοσίᾳ παρέπεμφεν
 C. ἀναβοῶντας τῆς τιμορίας τὴν πρόφασιν· οὕτω γὰρ ὁ τῆς 5
 κακίας εὐρετῆς διάβολος τοὺς στρατευομένους ἐξπαίδευσεν, ὥς
 μὴ αἰτιῶσθαι τὰς ἑαυτῶν ἁμαρτίας, ἀλλὰ τὴν ὁρθόδοξον καὶ
 πατροπαράδοτον πίστιν, καὶ τὸ τῶν μοναστῶν ἱερὸν σχῆμα,
 τὸ τῆς κατὰ θεὸν φιλοσοφίας γυμνάσιον. οἱ δὲ πολλοὶ τῶν
 καὶ τα βλασφημούντων σχήματι μόνον ἦσαν Χριστιανοί, τῇ δὲ 10
 ἀληθείᾳ Πανυλικανοί, οἵ τινες μὴ δυνάμενοι τὰ μυστὰ ἐαυτῶν
 δόγματα παρεμφαίνειν, τῇ τοιαύτῃ προφάσει τοὺς ἁμαθεῖς πα-
 ρενόθεν, Κωνσταντῖνον τὸν Ἰουδαϊόφρονα μακαρίζοντες, ὥς
 D προφήτην καὶ νικητὴν, καὶ τὴν κακοδοξίαν αὐτοῦ ἐπ' ἀνατρο-
 πῇ τῆς ἐνοάρκου οἰκονομίας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ 15
 ἀσπαζόμενοι. τῇ δὲ κβ' τοῦ Ἰουνίου μηνὸς παραταξάμενοι
 Χριστιανοί τε καὶ Βούλγαροι οὐ μακρὰν τῆς Ἀδριανουπό-
 λεως, πταίουσι μὲν οἱ Χριστιανοὶ σφόδρα δεινῶς περὶ τὸν
 πόλεμον· κρατοῦσι δὲ τῆς μάχης οἱ ἔχθροι τοσοῦτον, ὥστε
 τοὺς πλείστους Χριστιανούς μῆτε τὴν πρώτην συμβολὴν θεα- 20
 σαμένους ἄκρα φυγῇ χρῆσασθαι· ὥστε τὸν Κροῦμμον κατα-

3. ἐξέτω f. 11. οἱ τινες μὴ: in his verbis desinit codex A.

divina manu reseratas mendaciter asserentes; ubi ad praefecti tribu-
 nal asiterunt, testimoniis labantes, totam vectium impulsorum fabu-
 lam nondum cruciatibus ac quaestionibus applicati enarravere. eos
 urbis praefectus vectibus ex hac causa alligatos ad ignominiae pom-
 pam, poenae causam ac delictum ore aperto conclamantes publice
 traducendos edixit. isto namque pacto sub signis suis militantes
 omnis malitiae diabolus auctor instruxit, ut non propria incusarent
 flagitia, sed orthodoxam et a patribus acceptam fidem sacramque mo-
 nasticam vitam agentium ordinem, qui philosophiae ad dei placitum
 institutae exercitamentum est, crimentur. plures quippe blasphe-
 mias eiusmodi deblaterantium solo habitu Christiani, re vera Pauli-
 ciani in animo erant, qui abominanda sua sensa proferre non ausi,
 eiusmodi praetextu imperitorum simplicitati credebant illusuros se,
 ubi Constantino Iudaicae mentis homine tanquam propheta et victore
 pronunciat, ipsi pravam illius haesem in dispensationis per carnem
 domini nostri Iesu Christi perneciem amplecterentur. mensis porro
 Iulii die vicesimo secundo Christianis simul et Bulgaris ad pugnam
 in invicem committendam ad Adrianopolim ex aequo instructis, Chri-
 stiani in praelio pessime se gesserunt, id autem victoriae cesserunt
 hostibus, ut plures ex ipsis nondum primi conflictus iuiti spectatores

πλαγέντα νομίσει λοχισμοῦ τινος τρόπον εἶναι τὸ γινόμενον, καὶ μικροῦ ἐπισχεῖν τοὺς ἑαυτοῦ πρὸς τὴν δίωξιν. ἐπεὶ δὲ εἶδεν αὐτοὺς ἀκρατῶς φεύγοντας, καταδιώξας, ἀνέειπεν πλήθῃ P. 426 πολλὰ, καταλαβόντες καὶ τὸ τοῦλδον καὶ τοῦτο λαφυραγω- 5 γήσαντες. ὁ δὲ βασιλεὺς εἰς τὴν πόλιν φεύγων ἐπανήρχετο, τὰ τε πλήθῃ καὶ τοὺς τούτων ἄρχοντας ἐπαρώμενος, εἶ δὲ καὶ τῆς βασιλείας τὴν ἀπόθεσιν ἐξομνύμενος· ἐν οἷς καὶ Λέ- οντι πατρικίῳ καὶ στρατηγῶ τῶν ἀνατολικῶν, ὡς εὐσεβεῖ τε καὶ ἀνδρειοτάτῳ καὶ κατὰ πάντα πεπονημένῳ περὶ τοῦ κρα- 10 τῆσαι τὴν βασιλείαν ἐκοινωνήσατο. τοῦ δὲ μὴδ' ὄλωσ εἰξαντος, ἔασας αὐτὸν προῖτασθαι τῶν θεμάτων, αὐτὸς τὴν βασιλίδα κατέλαβεν τῇ κδ' τοῦ Ἰουνίου μηνός, θέλων μὲν ἀποθέσθαι B τὸ κράτος καὶ ἄλλον προχειρίσασθαι, μὴ συγχωρούμενος δὲ παρὰ τε τῆς γαμετῆς καὶ τῶν παραδυναστευόντων. Νικηφόρος 15 δὲ ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης ἐν τούτῳ συγγίει, ὡς καὶ αὐτοῦ καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ περισωθησομένων, εἰ οὕτω προχειρι- σθείη τις. οἱ δὲ στρατηγοὶ καὶ τὰ πλήθῃ μαθόντες τὸν βα- σιλέα πεφευγέναι, ἀπογόντες τὸ βασιλεύεσθαι παρ' αὐτοῦ, λοιπὸν καὶ βουλευσάμενοι καθ' ἑαυτούς, ἐδυσώπουν Λέοντα 20 τὸν στρατηγὸν τῶν ἀνατολικῶν βοηθῆσαι τῷ κοινῷ, καὶ τῆς Χριστιανῶν πολιτείας ἀνθῆξασθαι. ὁ δὲ μέχρι μὲν τινος σφο- δρῶς ἀνεβύλλετο τοῦ καιροῦ, στοχαζόμενος τὸ δυσάντητον, C

effecti, velocissima tamen fuga pugnae se subduxerint: adeo ut Crum-
mus ipse spectaculi novitate deterritus, insidiarum in suos structa-
rum, quod oculis probabat, apparatus existimaret, ac ne fugientes
insequerentur, suos aliquando detinuerit: ubi vero praecipitis eius-
modi fugae veritatem, animadvertit, hostes a tergo insectatus, castris
eorum et opimis spoliis direptis, stragem maximam edidit. imperator
pariter fuga elapsus versus urbem pedem referebat, et militares ordi-
nes et eorum ductores maledictis incessens, imperii potestate sese
abdicatorum dato iusiurando pollicitus est, ac Leoni patricio et orien-
taliu duci, cen viro pietate conspicuo et militari virtute praestanti
ac iam reipublicae administrandae idoneo, confestim aperuit consi-
lium, sed eo dignitatem ultro delatam admittere recusante, thematum
regendorum potestate ipsi relicta, Iunii die vicesimo quarto imperan-
tem urbem repetiit: ac imperium quidem deponere, aliumque princ-
cipem in thronum subrogare meditatus, ab uxore et proceribus sum-
mam post eum in administranda re publica potestatem adeptis, consi-
lium exequi non est permissus. sane Nicephorus sanctissimus patri-
archa propositis assentiebatur, cum nimirum, si eo pacto novus
imperator designaretur, ipse Michael et liberi eius incolumes facile
forent salvandi. interea duces militaresque copiae omnes de impe-

καὶ τῆς τῶν βαρβάρων ἐπιδρομῆς τὸ ἀνύποιστον, καὶ τὸ πρὸς
 τοὺς βασιλεῖοντας φυλάττων ὄρθρὸν καὶ ἀνεπιβούλευτον. ἐπεὶ δὲ
 κατὰ τῆς πόλεως τὸν ἐχθρὸν ἐπειγόμενον ἔθεύατο, γράφει μὲν
 Νικηφόρῳ τῷ πατριάρχῳ τὰ περὶ τῆς ἑαυτοῦ ὀρθοδοξίας δι-
 βεβαιούμενος, αἰτῶν μετὰ τῆς εὐχῆς καὶ ἐπενεύσεως αὐτοῦ
 V. 339 τοῦ κράτους ἐπιλαβέσθαι. καὶ καταλαβὼν τὸ πρὸ τῆς πόλεως
 τριβουνάλιον ἅμα τοῖς στρατηγοῖς καὶ τοῖς στρατεύμασιν ἐν-
 νομώτατος βασιλεὺς Ῥωμαίων ἀναδείκνυται. καὶ μεσοῖσθε
 ἡμέρας ἐν Κωνσταντινουπόλει διὰ τῆς Χρυσῆς πύργης εἰσὶν
 D χεῖται, καταλαβὼν τὴν βασιλείαν. Μιχαὴλ δὲ ἀκούσας τὴν τοῦ-10
 του ἀναγόρευσιν ἐν τῷ εὐκτηρίῳ τοῦ φόρου προσδραμῶν ἐν
 Προκοπίᾳ καὶ τοῖς αὐτῶν τέκνοις, ἀποκειράμενοι τὰς τρίχας
 μοναχικὰ περιεβάλλοντο. τῇ δὲ 14 τοῦ Ἰουλίου μηνὸς ἐκτῆ
 Ἰνδικτιῶν, ἡμέρα δευτέρα, τῇ ἐπαύριον στεφθεῖς ὑπὸ Νικη-
 φόρου πατριάρχου ἐν τῷ ἄμβωνι τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, τῆ-15
 κατὰ τὴν πόλιν προστάττει φρουρηθῆναι τὰ τεῖχη νυκτὸς καὶ
 ἡμέρας, αὐτὸς δὲ ἑαυτοῦ περιπολεύων, καὶ πάντας διεγερῶν,
 εὐελπίδας τε παραινῶν εἶναι, ὡς τοῦ Θεοῦ παρασθεξοποιήσω-
 P. 427 τος, τάχιστα, διὰ πρεσβειῶν τῆς παναρχάντου Θεοτόκου καὶ

2. ἀνεπίβολον f.

ratoris fuga certiores factæ, ab eiusmodi homine imperari non am-
 plius ferendum ratæ, consilio inter se inito, Leonem orientalium du-
 cem bono publico consuleret, et Christianam rem publicam erigeret
 rogaverunt. ille ruinam imperio imminentem et barbarorum, qui via
 repriui possent, violentas excursiones mente perpendens, fideique
 erga imperatores servandæ suique ipsius a fraudis labe immunem
 custodiendi studiosus aliquo tempore substitit, et pro viribus digi-
 tati admittendæ moras opposuit. at cum hostem magnis itineribus
 ad urbem contendere animadvertit, a patriarcha Nicephoro, quem de
 recta sua in deum fide certiozem fecit, ut ex ipsius nutu, et eius
 prece comite proiectum colligat imperium, per litteras expetiit. tom
 vero ducibus et universis agminibus stipatus, in tribunaliū aute ur-
 bem positum conscendens, legitimus Romanorum imperator salutatur,
 medioque iam die Cpoleos porta, quæ Chryse dicitur, ingressus, in
 regiam se confert. Michael Leonis designatione audita, cum Proco-
 cia et liberis in oratorium, quod ad forum est, confugiens, capillis
 detonsis, una cum suis monasticum habitum induit. postera luce,
 quæ Iulii mensis fuit undecima, indictione sexta, feria hebdomadis
 secunda, in magnæ ecclesiæ ambone a Nicephoro patriarcha coro-
 natus, urbis muros de die et nocte diligentius custodiri præcepit:
 ipse vero cunctos excitans, et ad mellorem spem concipiendam ani-
 mans, deum immaculatæ dei genitricis sanctorumque omnium inter-
 ventu brevi posthac novum et inopinatum aliquod opus editurum, nec

πάντων τῶν ἁγίων, καὶ μὴ πάντα καταισχνῶθῃαι παραχο-
 ροῦντος διὰ πληθους πταισμάτων ἡμῶν. ὁ δὲ νέος Σενναχε-
 ριμ Κροῦμμος ἀρθεὶς τῇ νίκῃ, καταλιπὼν τὸν ἴδιον ἀδελφόν
 μετὰ τῆς οὐκείας θυνάμεως πολιορκεῖν τὴν Ἀδριανούπολιν
 5 μετὰ ἕξ ἡμέρας τῆς αὐτοκρατορίας Λέοντος, ἐπελθὼν ἐν θυ-
 νάμεσι καὶ ἵπποις τῇ βασιλίδι πόλει, περιήει πρὸ τῶν τειχῶν
 ἀπὸ Βλακερῶν ἕως τῆς Χρυσῆς πόρτης, ἐπιδεικνύμενος τὴν
 περὶ αὐτὴν δύναμιν, ἐπιτέλους μαρὰς καὶ δαιμονιώδεις θυ-
 σίας ἐν τῷ πρὸς θάλασσαν λιβαδίῳ τῆς Χρυσῆς πόρτης, ἤτῃ-
 10 σατο τῷ βασιλεὶ πῆξαι τὸ δόρυ αὐτοῦ κατ' αὐτῆς τῆς Χρυ-
 σῆς πόρτης. τοῦ δὲ τοῦτο μὴ καταδέξαμένου, ὑπέστρεψεν εἰς
 τὴν ἰδίαν σκηνήν. θανύσας δὲ τὰ τῆς πόλεως τείχη καὶ
 τὴν εὐτακτον τοῦ βασιλέως παράταξιν, καὶ τῆς ἐπιζομένης
 αὐτοῦ πολιορκίας ἐπογνούς, ἐπὶ συμβάσεις τρέπεται· καὶ πρὶν
 15 εἰρήνης πειραστικὸς λόγους ἐποιεῖτο. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀφορμῆς
 δραξάμενος ἐπειράθη τοῦτον λοχίσιαι· ἀλλ' ὑπὸ τοῦ πληθους
 τῶν ἡμετέρων ἁμαρτιῶν τοῦτο εἰς πέρας ἀγαγεῖν ἐκολύθη τῇ τῶν
 καθυπουργησάντων τοιούτῳ ἀφύτῃ, πληγῶσάντων μὲν τοῦτον,
 καιρίαν δὲ μὴ ἐπαγόντων πληγῇ. ἐπὶ τοῦτο μανεῖς ὁ ἀλά-
 20 στωρ ἀποστείλας κοῦρσον ἐν τῷ ἁγίῳ Μάμαντι, τὸ ἐκεῖσε

9. ἤτῃσατο — πόρτης om. f.

16. λοχῆσαι e.

propter peccatorum nostrorum multitudinem immensam usquequaque nos pudore suffundendos confusus, muros per se ipsum continuus explorator obibat. porro Crummus iunior Sennacherim victoriis in superbiam elatus, proprio fratre ad obsidendam Adrianopolim cum suis copiis relicto, post dies sex a demandato Leoni imperio, cum maximo peditum equitumque numero ad urbem propius accedens, ostentata exercitus sequentis se virtute, ad muros a Blachernis ad Chrysen usque portam protensos obambulabat, profanisque et vere daemoniis sacrificiis ad pratum Chryse portae adiacens peractis, in ipsam Chrysen portam hastam infingere ab imperatore expetiit: quo petita respiciente, in proprium tentorium recessit. cum autem civitatis muros et instructissimum imperatoris exercitum haud sine admiratione vidisset, obsidionem ponere posse desperans, ad pacis ineunda foedera convertitur. nam igitur pacem Romani expeterent, inito cum eis colloquio experiri tentavit. imperator occasione captata lancea perfodere molitus est: verum delictorum nostrorum multitudine prohibitus, et ad huiusmodi tropaeum excitandum sociorum ineptitudine delusus, coeptum opus in felicem exitum deducere non valuit. Crummo enim facinoris administri plura vulnera inflixerunt, nullum tamen intulerunt letale, ex quo iu rabiem versus homo perditissimus, expeditis militibus ad sanctum Mamantem missis, palatium ibidem ere-

παλάτιον ἐνέπρησε, καὶ τὸν χαλκοῦν λέοντα τοῦ ἰππικοῦ σὺν τῷ δράκοντι τοῦ Ὑδρίου, καὶ μαρμάρους ἐπιλέκτους ἐν ἀμάξαις φορτώσας ὑπέστρεψεν, παρακαθίσας Ἀδριανουπόλει, καὶ ταύτην ἐλώσιν.

etiam igne supposito consumpsit. tum vero aeres circi leone et Hydrii dracone cum selectioribus marmoribus in currus coniectis, retro pedem tulit, et obsidione ad Adrianopolim posita, eam demum armorum vi subiugavit.

